

ప్రతి.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

పరమకారుణికరాస

సెరియవాచ్చాన్నిలై కుమారర్

నా యనారాచ్చాన్నిలై

అరుళిచ్చెయ్త

చతుర్థా కీర్త్యాయనమ్.

ఇష్ట గ్రంథమ్.

సభాపణ్ణితరకళాస,

శ్రీమాన్-పుదుప్పేర్, ఇళైయిల్లి

విద్వాన్, వెక్కటాచార్యురాలుమ్,

శ్రీమాన్-పుదుప్పట్టు-తిరువేక్కటాచార్యురాలుమ్,

నానాదేశాని తానక శ్రీకోళ్ళిన్ సహాయత్తినాల్

పరిశోధిక్కుప్పట్టు,

శ్రీవైష్ణవగ్రంథ ముద్రాపక సలైయారాల్

శ్రీపరామ్యుళ తిరువవతారాది ౧౦౦౮-వతు సంవత్సరమాస

పరీధాది సంవత్సరత్తిల్

కాణ్ణీపురమ్

శ్రీనవాస ముద్రాక్షరశాలైయిల్

అచ్చిట్టు ప్రచురమ్ శెయ్యప్పట్టకు.

విజయవైతరామ్.

1-1-1913.

శ్రీవైష్ణవగ్రంథము దాపక సభ (లిమి టెడ్).
ఈసభలో తెనుగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రంథములు.

	రూ.	అ.	పై.
తనిశ్లోకం సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపదతాత్పర్యసహితము.	...	౨	౦ ౦
భారతాదితనిశ్లోకమ్ " "	...	౦	౨ ౬
రామచరమశ్లోకమ్ " "	...	౦	౧ ౬
దుష్కరశ్లోకటిప్పణి	...	౦	౨ ౬
శాస్త్రిల్యవిశిష్ట పరమధర్మశాస్త్రము తాత్పర్యసహితము	...	౦	౯ ౦
తిరువనాది-౧-ము, ౪-వ-వ్యాఖ్యానారుమ్మద ప్రతిపదసహితము...	౧	౧౨	౯
తిరువిరుత్తమ్ వ్యాఖ్యానద్వయ ఉరైప్రతిపదతాత్పర్యసహితము...	౨	౪	౦
తిరువాణియమ్-ము, పెరియతిరుమడల్-వ, వ్యాఖ్యానాది	...	౧	౭ ౩
ఇరామానుశ సూక్ష్మన్దాతి	...	౧	౧౨ ౦
తిరుప్పల్లాణ్డు	...	౦	౭ ౬
శ్రీపచనభూషణమ్	...	౧	౧౨ ౬
శరణశబ్దార్థ విచారమ్	...	౦	౨ ౦
ప్రసక్త్యనుపాయత్వవిచారమ్	...	౦	౧ ౦
నాయమాత్మాభాష్యమ్	...	౦	౨ ౬
యమకరత్నాకరమ్	...	౨	౧౧ ౬
తిరుప్పావై మూవాయ్ పప్పడి ఆరుమ్మదసహితమ్	...	౧	౫ ౬
దీపప్రకాశ సహిత తత్త్వదీపమ్	...	౨	౦ ౬
గురుపరమ్మరా ప్రభావమ్	...	౨	౦ ౬
తత్త్వసజ్జిహమ్	...	౦	౨ ౦
యతిచ్చప్రవణప్రభావమ్	...	౦	౧౨ ౬
తిరుప్పావై ఈరాయ్ పప్పడి నాలాయ్ పప్పడికళ్	...	౧	౬ ౦
ముముక్షుప్పడి వ్యాఖ్యానారుమ్మద ప్రమాణత్తిరట్టు సహితము	...	౨	౧౩ ౦
తిరుప్పావై ఆటాయ్ పప్పడి	...	౧	౮ ౦
రహస్యత్రయ మీమాసాంభాష్యమ్	...	౧	౮ ౦
పరస్థరహస్యమ్	...	౦	౮ ౦
సమ్మదాయతకరాతి	...	౧	౧౩ ౦
చతుశ్లోకీ సవ్యాఖ్యానమ్	...	౦	౭ ౦

ఈ గ్రంథములు మట్టకాగితములలో సగము వెలకు నివ్వఁబడును.
 ఇట్లు,

రా. తిరువేంకటాచలయ్య, కార్యదర్శి ధనాధికారి.
సెం ౩౧, సెంకటాచలమొదలివీధి, చెన్నపట్టణము,

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

పరమకారుణిక రాన ఆశవన్సార్ అరుళిచ్చెయ్ త

చ తుళ్ళోక్తి .

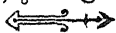
యత్పదాఽమౌఘానాధ్యాన విధ్వస్తాఽశేషకల్మషః।
వస్తుతాముపయాంతోహం యామునేయంనమామితమ్॥

శ్లో; — కాంతస్తేపురుషోత్తమః ఫణిపతిశ్శయ్యాననం వాహనమ్
వేదాత్మావిహగేశ్వరో యవనికామాయాజగన్మోహినిః।
బ్రహ్మేశాదిసురవ్రజస్స దయిత స్వద్దాసదాసేగణః
శ్రీ రిత్యేవచ నామతే భగవతిబ్రాహ్మణి కథన్త్యాంచయమ్॥

పరమకారుణిక రాన పెరియవాచ్చాన్బిల్వై కుమారర్

నాయనారాచ్చాన్బిల్వై అరుళిచ్చెయ్ త

చ తుళ్ళోక్తి వ్యాఖ్యానమ్.

శ్రుత్కర్తసారజనకం స్మృతి బాలమిత్రమ్
పద్మోల్లసద్భగవద్రస్తి పురాణబద్ధమ్।
జ్ఞానాధిరాజమభయప్రద రాజుత్రమ్
అస్మద్గురుం పరమకారుణికం నమామి॥

అభిష్టేతి శ్రియందేవీ మఖలాక్షైకమాతరమ్।
విష్ణువత్సీం విశాలాక్షీం యామానారోమహామతిః॥

అవతారికై .

(౧) “మూల్యదేవోభవ, పితృదేవోభవ, ఆచార్యదేవోభవ”
 “అతిథిదేవోభవ” ఎన్ఱుకొన్ఱు “ఇచ్చేతననుకు స్వరూపానురూప
 మాక ఉపకారకరాకేతార్ - *అఖిలజగన్మాతావాన పిరాట్టియుమ్,
 *అవ్యయం పితావాన ఈశ్వరనుమ్, *అతీయాతన వతివిత్ర ఆచార్య
 నుమ్, *అతిథిశబ్దవాచ్యరాన అవనడియారుమ్” ఎన్ఱు, ఇన్నాల్వర్
 పక్కలిలుమ్ ఉపకారస్మృత్యతిశయత్తాలే ఉద్దేశ్యప్రతిపత్తిపట్టే ఉజ్జీవిక్క
 క్కడవనెన్ఱుమ్, వేదాన్తజళితే వ్యాఖ్యాతమాకవిధికై యాలే,
 విశేషజ్ఞరెల్లారుమ్ విరుమ్మి అనుష్ఠికవేణుమ్మడి విశేషార్థజ్ఞతాయతే
 ఇవ్వర్థజ్ఞో తానిరుప్పతు. ఇన్నాల్వర్ పణ్ణముపకారముమ్, నవరత్న
 మాలైయిలే నన్ఱకక్కాణలామితే. ఇప్పడిప్పట్ట ఉపకారజ్ఞలై అను
 సన్ఱిత్తు, (౨) * “శీతైయెన్ఱుతోర్ తెయవమ్” (౩) “తిరుమజై
 నిన్ఱరుళుమ్ తెయవమే నావార్త్తుమ్” (౪) “తేవునున్ఱ్ఱితియేన్”
 (౫) “కులతెయవమ్” ఎన్ఱుమ్ ఇన్నాల్వర్ పక్కలిలుమ్ దేవతా
 ప్రతిపత్తియై ప్పణ్ణానిన్ఱార్కళితే.

ఆకైయాలే సకలవేదాన్తవిదగగన్యారాయ్, ఆస్తికా ఆగ్రేసర
 రాయ్, పరపక్షప్రతిక్షేప స్వపక్షస్థాపకత్వత్తాలే “ఆశవన్దార్” ఎన్ఱు
 అఖిలలోకప్రసిద్ధమాన అభిధానజ్ఞైయుడైయ యామునాచార్యర్,
 తామ్ ఆచార్యక్రేస్తరానమైతోన్ఱ్ఱ “ఆచరతీత్యాచార్యః” “స్వయ
 మాచరతేయ స్తు స ఆచార్యఇతిస్మృతః” ఎన్ఱిఱపడియే “ఇవ్వర్థజ్ఞలై నామ్
 ఆచరిక్కవేణుమ్” ఎన్ఱిఱ ఆదరాతిశయత్తాలుమ్, “స్వాభిమానాన్త
 ర్భూతరాన అస్మదాదికశ్చెల్లారుమ్ ఇవ్వర్థజ్ఞలై అనుష్ఠిత్తు ఆత్మోజ్జననత్తి
 లే అత్యభినివిష్టరాకవేణుమ్” ఎన్ఱిఱ తమ్ముడైయ ఆకస్మికకృపైయా

(౧) తై-శి-౫-౧౧-౨.

(౨) తి-మొ-౧౦-౨-౫.

(౩) ౨-తిరువ-౫౭.

(౪) కణ్ణి-౨.

(౫) తి-మొ-౨-౬-౪.

లుమ్, “ఉపకారకరాన ఇన్నాల్ వర్వక్కులిలుమ్ తమక్కుణ్ణానప్రతి పత్తి విశేషత్తైగ్గన్దమాక ప్రకాశిప్పిప్పోమ్” ఎన్దు, తిరువుళ్ళమ్బల్ శ్లో, ప్రథమత్తిలే “మాత్మదేవోభవ” ఎన్దు, మహాపకారకై యాక చ్చొల్ల ప్పట్ట పెరియపిరాట్టియారుడైయ స్వరూపగుణవిభూతికల్లై అనునన్దిత్తు, అవ్వనుభవ జనితప్రీతిప్రకర్షత్తాలై తద్విషయస్తోత్రత్తిలే ప్రవృత్తరాకి తార్. (కాస్తస్తే) ఇత్యాదియాలే.

“పితృదేవోభవ” ఎన్దుతోడగ్గి చ్చొల్లప్పట్టమూవరిడ త్తిలుణ్ణాన విశేషప్రతిపత్తియై స్తోత్రరత్నత్తిలే పెళియిట్టరుళినార్. ఎజ్జనేయెన్నిల్; ప్రథమత్తిలే “ఆచార్యదేవోభవ” ఎన్దు మహాపకారకరాక చ్చొల్లప్పట్ట ఆచార్యవిషయత్తిల్ తమక్కుణ్ణాన భావబద్ధవిశేషజ్ఞలై, (౧) “సమో చిన్త్యాదృభృత” ఎన్దుమ్, “తస్యైనమః” ఎన్దుమ్, “భూయోనమః” “ప్రణమామి” ఎన్దుమ్ ప్రకాశిప్పిత్తార్.* నిరుపాధికపితావాన వీశ్వరవిషయిత్తిల్ తమక్కుణ్ణాన ప్రతిపత్తివిశేషత్తై “యన్మూర్ధ్నిమే” ఎన్దు తోడగ్గి బహుప్రకారమూక ప్రకాశిప్పిత్తార్. (౨) “పరువిరున్దై” (౩) “విరున్దాకుమ్ పెరున్దక్కోర్” ఎన్దైయాలే, అతిధిశబ్దవాచ్యరానతదీయ విషయత్తిల్ తమక్కుణ్ణాన విశేషప్రతిపత్తియై, (౪) “త్వదాశ్రితానామ్” ఎన్దుమ్, (౫) “తవదాన్యసుఖై కనన్దనామ్” ఎన్దుమ్, “సకృత్స్వదాకార” ఎన్దుమ్ పెళియిట్టరిణే.

ఆకిల్, “మాత్మదేవోభవ” ఎన్దిత పిరాట్టివై భవమ్ అస్టుప్రతిపాదిక్కవితైయోపెన్నిల్; (౬) “కశ్శీర్షియకి” ఎన్దుమ్, (౭) “తయానహసీనమ్” ఎన్దుమ్, సూచిప్పి త్తమాత్రమితే స్తోత్రత్తిలుళ్ళతు. అప్పడియాకిఁ ఇవ్వళ్ళవుపోతాతో, ఇతుక్కాక వారుప్రబద్ధమ్ నేరవేణ్ణు

(౧) స్తో-౪-౧. (౨) పెరి-తి-౪-౨-౨. (౩) తి-మొ-౬-౬-౧౦. (౪) స్తో-౪-౨౦. (౫) స్తో-౪-౫౫. (౬) స్తో-౪-౧౨. (౭) స్తో-౪-౩౯.

వానెన్నెన్నిల్; (౧) “పేరాళన్ పేరోతుమ్” (౨) “అన్దమిల్ పేరిన్బ
త్తడియరోడిరున్దమై” ఎన్నిఱభాగవతానువర్తనమాకిఱ పరమప్రాప్య
లాభమ్-ఆచార్యనాలేయాయ్, ఆచార్యలాభమ్ ఈశ్వరనాలేయాయ్,
ఈశ్వరలాభమ్ పెరియపిరాట్టియారాలే యాకై యాలే, ఇన్నాల్వరి
లుమ్ మహాంపకారకై యాయితే ఇనళ్ తానిరుప్పతు. ఆకై యితే
“మాత్తుదేవోభన” ఎన్దు ప్రథమోపాత్తెయాయ్గ్రియ. ఇప్పడినర్వ
వ్యావృత్తోపకారశీలై యాకై యాలే సామాన్యమాన వాకారేణ ప్రతి
పాది తనళనన్దిక్కే, విశేషమాక బరుప్రబన్ధమ్ నేరవేణ మెన్దు నిర్ణయిత్తు,
తద్విషయ త్తిలే తమక్కుణ్ణాన భావబన్ధమెల్లామ్తోన్దు చతుశ్లోకియాలే
ఉపశ్లోకిక్కిఱార్.

కర్మపరతన్త్రనాన బ్రహ్మవిన్ ప్రసాదత్తాలే, (౩) “శ్లోకశ్లోకీకత్వ
మాగతం” ఎన్నిఱపడెయ్ శ్లోక వేగజనితమాన శ్లోకజ్గళ్ పోలన్దిక్కే,
సుమజ్గళాకారై యానవివళ్ ప్రసాదమడియాకవన్ద తాకై యాలే, సు
శ్లోకజ్గళాయితే ఇశ్లోకజ్గళ్ తానిరుప్పతు. ఇనిలజ్గుబోనాలుమ్, “అహగ్
శ్లోకకృత్” ఎన్దు*ఉత్తమరాజకన్త్రైయాన ఇనళ్ విషయమాక ఉత్తమ
శ్లోకరచనై పణ్ణి ఉజ్జీవిక్కైయితే ఉళ్ళతు.

(౪) “కృత్స్నంసీతాయాశ్చరితంమహత్” ఎన్దు ఎల్లామ్ సీతా
చరితమాయిరుక్కవుమ్, (౫) “రఘువరచరితమ్” ఎన్దు శొల్లప్పడుక్తై
యాలుమ్, గణ్ణానమ్మవాద్య సత్కథానర్ణనముఖత్తాలే అతివిస్తరమాయ్
దురేయమాన శ్రీరామాయణమౌలుమన్దిక్కే, విశేషణ విశేష్యో
భయప్రధానమాన తిరుమాలవన్ కవిపోలుమన్దిక్కే, విశేషణపరమేయా
యిరుక్కవుమ్, అతిసన్ద్రహమాకై యాలేదురవగాహమాన శ్రీశబ్దమౌ

(౧) తి-మొ-౭-౪-౪. (౨) తి-వాయ్-౧౦-౯-౧౧. (౩) రా-బా-౨-౪౦.

(౪) రా-బా-౪-౬. (౫) రా-బా-౨-౪౨.

లుమన్త్రికే శ్రీశబ్దవివరణమాయ్, * అనాఘాతావద్యమాయ్, * వై
దగ్ధవనగ్ధగుణ గుమ్మనగౌరవజ్ఞాతే కణ్ణాలకర్ణకుహరరాయ్ కొంజు
కర్ణామృతమాకస్పానమ్ పణ్ణలామ్బడి పరమభోగ్యమాయ్, ప్రేమయుక్త
ర్కు స్వార్థప్రకాశక చాతుర్యతైయుముడై త్తాన చతుశ్శ్రీ సుగ్రహ
మాయిరుక్మయాలే, అఖిలప్రబంధ విలక్షణమాయురుక్కుమ్.

భగవత్ స్తోత్రమ్ పణ్ణవార్ కెల్లామ్ స్తోత్రరత్నమ్ మూలమానా
ప్పాలే, పిరాట్టివివయత్తిల్ స్తోత్రమ్ పణ్ణవార్ కెల్లామ్ ఇష్టాన్తమ్
మూలగ్రన్థమాకై యాలే ముఖ్యమాయురుక్కుమ్. ఇవశ్ మూలమాక
వితే ఎల్లాముణ్ణావతు. ఆకై యితే, స్తోత్రచతుశ్శ్రీకలై అడియెన్ శ్రి
గద్యత్రయముమ్, శ్రీస్తుతిముతలాన పశ్చిస్తవముమ్, శ్రీగుణరత్న
కోశముమ్ శ్రీరజరాజ స్తవమ్ ముతలాన దివ్యప్రబంధజ్ఞముమ్ అవతరి త్తతు.

ఆక, ఇత్తాల్ “మాతృదేవోభవ” ఎన్నిటవాక్కార్థ వివరణమాన
శ్రీసూక్తార్థతై ఇశ్శోకరూపేణ వెళియిడుకితార్. అతిల్ ప్రథమశ్లోకత్తాల్
(౧) “శ్రియం దేవీముపహ్వయే,† శ్రీర్మా” ఎన్నిటవాక్కజ్ఞాలుమ్, (౨)
“విష్ణోశ్శ్రీః” ఎన్నిటవాక్కజ్ఞాలుమ్, (౩) “శ్రీవత్సనతాః” ఎన్నిటతదుప
బ్రుంహణజ్ఞాలుమ్ ప్రతిపాదిక్కిట తదసాధారణమాన తిరునామతై
సార్థమాక వసుసన్నిక్కితార్.

అవతారికై మున్ శ్రీన్ యు.

(కాస్తస్తే ఇత్యాది) “శ్రిఞ్ - సేవాయామ్” ఎన్నిటభాతువిలే
నిష్పన్నమాకై యాలే సేవావాచియాన శ్రీశబ్దత్తిల్, “శ్రయత ఇతి శ్రీః”
“శ్రీయత ఇతి శ్రీః” ఎన్నిట కర్తరికర్మణి వ్యుత్పత్తిద్యయసిద్ధజ్ఞాన భగవ
దాశ్రయణతైయుమ్, తద్దేతుకమాన ఉభయవిభాతి శేషత్వతైయు
ముడై యెయాయ్, అత్తాలే “శ్రీః” ఎన్టు సర్వోత్కర్ష హేతువాన తిరు

(౧) శ్రీసూక్తమ్. (౨) ఐ.పు.౧-౮-౧౭. (౩) కా.య.౧౧౪-౧౫.

† (పా) లక్ష్మీని హోమహ్వయే శ్రియమ్.

నామజ్ఞేయుముడైయెయాయ్, జ్ఞానశక్త్యాది కల్యాణగుణపరిపూర్ణైయు
మానవునై పరిమితజ్ఞాన శక్తికరాననాజ్ఞల్ పరిచ్చేదిత్తు ప్పేళువతెజ్జనే
యెన్గితార్.

(కాంతస్తే పురుషోత్తమః) (౧) “సహస్రశీర్షాపురుషః” (౧)
“పూర్ణంపురుషేణ” (౧) “పురుషం మహాంతమ్” (౧) “పురుష
ఏవేదంసర్వమ్” (౨) “సయశ్చాయంపురుషే” (౩) “హిరణ్మయః
పురుషోదృశ్యతే” (౪) “మహాపురుషపూర్వజ” (౫) “జానాతిపురుషో
త్తమమ్” (౬) “పురుషః పుణ్డరీకాక్షనంజ్ఞకః” (౭) “తంవినాపురుషోత్త
మమ్” (౮) “ఉత్తమః పురుషస్త్వన్యః” (౯) “క్షమస్త్వపురుషోత్తమమ్”
(౧౦) “పురుషోత్తమనడి” (౧౧) “పురుషోత్తమన్” (౧౨) “పురుషో
త్తమమే” ఎన్నమిత్యాదిప్రమాణశతజ్ఞానలేనకలచేతనాచేతనవిలక్షణ
నాన (౧౩) “పటవై యేటు పరమ్పురుషన్” ఎన్న్వాటు, ఇత్తిరనామ
ద్దాన్ త్రివిధచిదచిద్బుద్ధవైలక్షణ్యతై శాబ్దమాకక్కాట్టక్కడనతిజ్ఞే.
“పురుషః” ఎన్న్ అచిద్వ్యావృత్తరాన బద్ధరైయుమ్, “ఉత్పరుషః” ఎన్న్
తద్వ్యావృత్తరాన ముక్తిరైయుమ్, “ఉత్తరః పురుషః” ఎన్న్ అచిత్
కళిల్ వ్యావృత్తరాన నిత్యరైయుమ్కొల్లి, “ఉత్తమః పురుషః” ఎన్న్
తద్వ్యావృత్తనాన ఈశ్వరనైచ్చల్లిల్లీజ్ఞే. హేయమూలమానచచి
త్తుమ్, హేయసహితరాన బద్ధరమ్, హేయరహితరాన ముక్తిరమ్,
హేయప్రాగభావరాన నిత్యరమ్, హేయనివర్తకమక్కు సద్భుతరజ్జ్ఞే.
స్వరూపస్వభావాన్యధాభావయుక్తిజ్ఞానచేతనాచేతనజ్ఞతైప్పల్లీజ్ఞే, పురు

(౧) పురుషసూ-	(౨) తై-ఆ-౮-౫.	(౩) షాష్టో-౧-౬-౬.
(౪) ౧-జిరస్తా-౧.	(౫) గీ-౧౫-౧౯.	(౬)
(౭)	(౮) గీ-౧౫-౧౬.	(౯) ౧-చరిత్ర-౨౦.
(౧౦) పెరి-తి-౪-౮-౧౧.	(౧౧) పెరి-తి-౪-౭-౨.	
(౧౨) తి-మొ-౪-౨-౧.	(౧౩) పెరి-తి-౫-౪-౨.	

భయాన్యధా భావరూపవై లక్ష్యబ్రూతా లే, తదుభయవిలక్షణనెస్తుకొణ్ణు
పురుషో త్తమనెన్నితాన్. (౧) “యస్మాత్త్ర రమతీతో హమక్షరాదపిచో
త్తమః! అతోస్మివేదేలోకేచప్రథితః పురుషో త్తమః” ఎన్నక్కడవతితే.
(౨) “ద్వావిమావిత్వాది”.

అకవిప్పడి సర్వోత్కృష్టనాక ప్రతిపాదిక్కుప్పడుకి అపరమపురు
షన్, సర్వాధికైయాక ప్రమాణ ప్రసిద్ధిమాయురుక్కి అను
రూపనానపతి. అథవా; (పురుషో త్తమః తేకాన్తః) “షణు - దానే”
ఎస్తు దాసవాచియాయ్, “పురు - సనోతీతి - పురుషః” ఎస్తు అధిక
దాతావైచ్చొల్లి, అవర్కళిలు త్తమనెస్తు మోక్షాదిసకలఫలప్రదన్,
(౩) “ఐశ్వర్యమ్” ఇత్యాదిప్పడియే “పరమోదాతై” ఎస్తుప్రసిద్ధియాన
ఉనక్కుప్పతియెన్నపుమామ్.

(పురుషో త్తమస్తేకాన్తః) (౪) మజ్జానాన్వమజ్జశమ్” ఎస్తు
శొల్లప్పడుకి అవన్, సకలమజ్జాన్వదశ్చేన ప్రసిద్ధియాన పునక్కుప్పతి.
(పురుషో త్తమస్తేకాన్తః) * నారీణా ముత్తమైక్కుప్పతియామ్పాతు
పురుషో త్తమనాక వేణుమితే. విశ్వపతియానాలాయిత్తు ఇవళుక్కు
ప్పతియెన్నలావతు. ఇవళోతాన్, లోకభర్తావైయితే “మమభర్తా”
ఎస్తువరిప్పతు. అట్లాతారై, “సీచశశవత్” వస్త్రధారయ్యాకవితే ఎణ్ణు
వతు. “పురుషో త్తమస్తే” ఎన్తైయాలే, (౫) “రాఘవః - తుల్యశీల
వయోవృత్తా మర్హతి” ఎన్ను మర్థముమ్, ఏతత్ప్రతికోట్టర్థమ్ “పురుషో త్త
మస్య” ఎస్తు, “అసిత్తేక్షణాతమర్హతి” ఎన్ను మర్థముమ్ తోత్తు
కి అతు. (౬) “ఉనక్కేణ్ణుమ్” ఎస్తు ఇవళో అవనుక్కు సదృశైయా
యరుక్కుమాపోలే, అవనుమ్ * తిరు త్తక్క శెల్వనాయితే యిరుప్పతు.

(౧) గీ.౧౫-౧౮.

(౨) గీ-౫-౧౬.

(౩) శ్రీగుణరత్న-౫౮.

(౪) భా.౮.

(౫) రా.ప.౧౬-౫.

(౬) తి.వా.౧౦-౧౦-౬.

(పురుషోత్తమస్తోత్రం) “అక్షిశ్చసత్సో” ఎన్తు పత్తి సమ్బంధతా లే అవనుక్కు ఉత్కర్షమ్ శోనాపప్రే, “పురుషోత్తమస్తోత్రం” ఎన్తు పత్తి సమ్బంధతా లే ఇవళుక్కు ఉత్కర్షమ్ శోల్లకితార్. “శ్రీయతిపతి” ఎన్తు అవనుక్కు ఉత్కర్షమ్. “విష్ణుపత్తి” ఎన్తితే ఇవళుక్కు ఉత్కర్షమ్. “కాస్తం” ఎన్తు అవనుక్కు ఉత్కర్షమ్. (౧) “అరవిష్టలూచనమనంకానై” ఎన్తితే ఇవళుక్కు ఉత్కర్షమ్. “శ్రీవల్లభ” ఎన్తు అవనుక్కు ఉత్కర్షమ్. “వరదవల్లభా” ఎన్తితే ఇవళుక్కు ఉత్కర్షమ్.

(తేకాస్తం పురుషోత్తమం) ఉనక్కు కాస్తనానపిన్పితే, అవన్ పురుషోత్తమనాయితే. “కశ్రీశ్చియం” ఎన్తిపిన్పితే, “పురుషోత్తమంకం” ఎన్తితు. “జగన్నాథోపి నారాయణోధన్యం మన్యత ఈక్షణత్” ఎన్తు వేదాన్తజ్ఞో పరతత్వమెన్తు నిర్ణయి త్తతుమ్ - ఉన్న దైయపాదచిన్తజ్ఞతే అవన్ మూర్పితే కణ్ణపిన్పితే. సహధర్మచారిణి యానవివళై ప్పాణిగ్రహణమ్ పణ్ణిన పిన్బాయితే, అవన్, శ్రీమాను మాయ్ సర్వాధికనుమాయ్ అనుసాక్షనుమాయ్ ముముక్షుసా స్యనుమాయ్ త్తు. ఆకైయితే, (౨) “తిరునిష్టపక్కమ్ తిఱవితు” ఎన్తు సత్తు క్కళో పరిగ్రహి త్తతు. అల్లాతార్ తిరువిల్లాత దేవరాకైయాలే, నిశీ కరాయ్ పురుషాధమరాయ్ విరుసాక్షరాయ్ అనుసాస్యరుమాయ్ త్తు. ఆకైయితే, “శ్రీనివాసశబ్దతా లే వాశువతాదిచ్చుదానం” ఎన్తు రుశిచ్చయితతుమ్. (౩) “కాణిలుమురుప్పాలార్” (౪) “తిరు విల్లా తేవరై తేజ్తో మిన్ తేపు” ఎన్తు సత్తు క్కళో పరిత్యజి త్తతుమ్.

(తేకాస్తం పురుషోత్తమం) (౫) “తిరుమకళార్ తనిక్కేళ్వన్ పెరుమైయుడైయపిరానార్” ఎన్తు, ఇవళుక్కు క్కేళ్వనానవాళియితే

పెరుమైయుడై యపి రానారాయణ్. (౧) “శ్రియావిష్ణు రతీవశుశుభే” ఎన్ఱు-ఇవళో తనక్కెన్న ఇట్టుప్పిన్ద తత్వనూకై యాలేయితే, *అప్రమేయతేజస్సై న్నియుడై యచనాయ్ అతీచవిశ్శీన్. (౨) “శ్రద్ధయా దేవో దేవత్వమశ్నుతే” (౩) “తిరుమజ్జైతన్నోడుమ్ తికన్ కిన్ఱ” ఎన్నక్కడవతితే.

(పురుషోత్తమః) “పురుషాణాముత్తమః” ఎన్ఱు షష్ఠీ విభక్తి యాలల్, “పురుషేషాముత్తమః” ఎన్ఱు సప్తమీవిభక్తియాలల్; “పురుషోత్తమః” ఎన్ఱు సర్వేశ్వరాఽపేక్షయా బ్రహ్మాదిభుడైయ అధమత్వమ్ ప్రతిపాదిక్కెయాలే, తత్పత్తికళితాట్టిల్ విష్ణుపత్తియాన ఇవభుడైయ వ్యాచృత్తియుమ్ తోన్. *మల్లైమజ్జైయుమ్ *నామజ్జైయుమ్ పూమజ్జైక్కున్ప్పలిమాకమాట్టార్కళితే. *నాపతియుమ్, *ఉమాపతియుమ్ *మాపతిక్కు ఉపమానమానవన్ఱితే ఇవభుక్కు అవర్కళోప్పవతు.

ఆక ఇత్తాల్, “తత్పత్తిత్వత్తాలుమ్, నారకోటి ఘటితైయాకై యాలుమ్, అవనై ఆశ్రయిత్తు తచ్చేషభూతై యాయ్ సత్తైపెన్ద్రురక్కుమ్” ఎన్ఱి ఆ కర్తృత్వమ్ శొల్లప్పట్టతు. (౪) “మల్కమ్ కిడిక్కుమ్ మెల్లడి” (౫) “తిరుమకభుమ్ శెమ్మెన్ద్రురవడియిన్ఱై వరుడ” ఎన్ఱి పడియే, అకిళ్చిత్కరనుక్కు శేషత్వమిన్ఱాయాలే, ఇవళోతాన్ కిళ్చిత్కరిత్తు స్వరూపలాభమా యిరుప్పళోరుత్తియితే. అవతారదత్తై యుమ్, (౬) “తిరుమజ్జైపోత్తనాళో” ఎన్ఱు కిళ్చిత్కరిత్తాళితే.

ఇనిమేల్ “సర్వలోకమాతావైయాలుమ్, సర్వస్వామిని యాకై యాలుమ్, సకలచేతనర్క్కు మాశ్రయిక్కుప్పడానిన్ఱాళో” ఎన్ఱి కర్మణిపుత్రత్వత్తియిల్ సిద్ధమాన ఉభయ విభూతి శేషత్వత్తై అరుళిచ్చెయ్

(౧) రా-కా-౨౨-౩౨. (౨) యజు-కా-౩-౩. (౩) తి-వా-౧౦-౬-౯.
(౪) తి-వా-౯-౨-౧౦. (౫) తి-మొ-౨-౨-౧. (౬) పెరి-తి-౧-౪-౨.

కితార్, (ఘడిపతికి) ఇత్యాదియాల్. (౧) “నిత్యైవైషా జగన్మాతా విష్ణోశ్శ్రీరసపాయినీ” ఎఱ్ఱమ్. (౨) “శ్రీయతేచాఽఖిలైర్నిత్యం శ్రేయతేచ పరంపదమ్” ఎఱ్ఱుమత్యాది ప్రమాణసిద్ధజ్ఞానాంతే ఇవ్యత్యత్తిద్వయము మిరుప్పతు.

ఆకిల్, ఉపజీవ్యప్రమాణానుసారేణ పుత్యత్తిద్వయతై అరుళిచ్చెయ్యతే, పుత్యక్రిమమాక వరుళిచ్చెయ్ వానెన్నెన్నిల్; ఘటకైయాన వివళుక్కు చేతనేశ్వరర్ పక్కల్ సమ్మన్దమ్ అవిశిష్టమూయరు న్నతే యాకిలుమ్, పితృత్వ ప్రయుక్తిమాన హిత స్రాతోఽపృత్తియాలే కలక్కి సాపరాధరాన విచ్చేతనరై నిగ్రహిక్క త్తేడుమన్తు, (౩) “కిమే తన్నిర్దోషకిక” ఎఱ్ఱ ఉచితోపాయజ్ఞాలే అవనై వశీకిరిత్తు అనుగ్రహైకపరనామ్మడి తిరుత్తుమ్బాతు, తత్సమ్మన్దమ్ అవశ్యాపేక్షితమాకై యాలుమ్, ఇనిత్తాన్ పిరాట్టియై ఆశ్రయిక్కిఱతు - తత్సమ్మన్ద విశిష్టయెఱ్ఱాకైయాలుమ్, “పురుషోత్తమస్తేకాంతః” ఎఱ్ఱ ప్రాధాన్యేన కర్తృత్వతై యరుళిచ్చెయ్తు, అనన్తరమ్ తత్సమ్మన్ద ఘాప్యమాన కర్మణ్యర్థతై యరుళిచ్చెయ్ కితార్. (౪) “మచ్ఛేషభూతా సర్వేషా మిశ్వరీ” ఎఱ్ఱ ఇవ్వర్థక్రమతై స్వయమేవ అరుళిచ్చెయ్ తారితే. (౫) “దేవదేవ దివ్యమహిషీ మఖిల జగన్మాతరమ్” ఎఱ్ఱ భాష్యకారరుమ్, ఇవరుడైయ దివ్యసూక్తియై యుల్ కొణ్ణు భగవత్సమాశ్రయణతై ప్రధానమాక వరుళిచ్చెయ్ తారితే. ఇనిత్తాన్ భగవద్విషయతై ప్పల్లీలుకై *భవతీసమ్మన్ద దృష్టియాలే యితే. పిరాట్టియై, ప్పల్లీలుమతు-భగవత్సమ్మన్ద విశిష్టయెన్దితే. ఇజ్జనన్దిక్కే, తత్సమ్మన్దరహితమాక ప్పల్లీలుమన్తు తలైయుమ్ శెవియుమ్ తరియుణ్ణువైరూప్య వినాశజ్ఞలే ఫలిత్తు

(౧) వి-పు-౧-౮-౧౭.

(౨)

(౩) శ్రీగుణరత్నకో-౫౨.

(౪) భగవచ్చాస్త్రే.

(౫) శరణాగతిగద్యే.

విడుమితే. ఆకైయాల్, ఇవ్వారకారత్తై ప్పల్లీ ఇజ్జనే అరుళిచ్చెయ్యి క్కుత్తైయిలై.

ఆకిల్, “మచ్చేషభూతా” ఎన్టరుళిచ్చెయ్ తపడియే, పిరాట్టి యుమ్ భగవచ్చేష భూతైయానాల్, శేషభూతర్కశెల్లారుమ్ సర్వ శేషిక్కు శేషమాయిరుక్కై యొమ్మియ, ఉభయవిభూతియుమ్ పిరాట్టిక్కు శేషమాయిరుక్కు మెనైక్కు ప్రమాణమెన్నెన్నిల్; (౧) “సర్వే హ్యత్యానః పరమాత్మనః - దాసభూతాః” ఎన్టు, ఉభయవిభూతి యుమ్ పరమాత్మ శేషమానాల్, తత్పత్నియాన వివళుక్కుమ్ అఖిల చేతనరుమ్ శేషభూతరెన్నుమిడత్తిల్ ప్రమాణాన్వేషణమ్ వేణ్ణావితే. భర్తాపుక్కుశేషమాన గృహక్షేత్ర పుత్రాదికళి, భార్యైక్కుమ్ శేష మెన్నుమిడమ్ లోక సిద్ధమితే. అవన్టాన్ ఉభయవిభూతియైయుమ్ ఇవళుక్కు ప్పడుక్కైప్పల్లీయిత్తై వైష్పతు. (౨) “ఈశానా దేవీ భువనస్యాఽధిపత్నీ” (౩) “ఈశ్వరీం సర్వభూతానామ్” (౪) “మకారస్తు తయోర్దాసః” ఎన్టుఇవ్వర్థత్తిల్ ప్రమాణజ్ఞు ముణ్ణితే. (౫) “అస్యా మమచశేషాహి విభూతిరుభయాత్మికా” (౬) “సర్వేషా మిశ్వరీ మమ వల్లభా” ఎన్టువ్వర్థత్తై స్వయమేవ అరుళిచ్చెయ్ తానితే. (౭) “తిరునారణన్ తొణ్డర్” (౮) “తిరుమాలుక్కురియ తొణ్డర్” (౯) “తిరు మాలే నాను మునక్కు ప్పునడియేన్” (౧౦) “తిరుమాఱ్కరవు” ఎన్టు, మిథునశేషత్వమ్ సర్వ సాధారిణమెన్నుమిడత్తై, తత్వ విత్తుక్క శాన నమ్ ఆత్మార్కళుమ్ అరుళిచ్చెయ్ తార్కళితే.

ఆక, ఇప్పడి వేదజ్ఞులుమ్, వేద విత్తుక్కలుమ్, వేదాన్త వేద్యులుమ్, మిక్కు వేతియరాలుమ్ ప్రతిపాదికప్పట్ట ఉభయ

(౧) (౨) (౩) శ్రీసూక్తమ్. (౪)

(౫) (౬) (౭) తి.వా. ౩-౭-౪.

(౮) తి.వా. ౬-౯-౧౧. (౯) తిరుప్పల్ల-౧౧. (౧౦) ౧-తిరువ-౫౩.

విభూతి శేషిత్వత్తుక్కు - ప్రతిసమ్మన్దితయావక్తవ్య మాకైయాలే, ఉభయవిభూతియిలుళ్ళారుమ్ ఇవళ్ళక్కు కిళ్ళిత్కరిత్తు శేషభూతరాయిరుక్కుమ్బడియై ప్రయోగిప్పతాక త్తిరువుళ్ళమ్బిల్లీ, అతిల్ ప్రథమ త్తిలే నిత్యసూరికళిల్ తలైవరాన తిరువనన్దార్వాన్ ఇవళివషయ త్తిలే కిళ్ళిత్కరిత్తు స్వరూపమ్మేల్లీరుక్కుమ్బడియై అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఫణిపతిరిత్తాదియాలే).

అతావతు-(౧) “ఇరుళిరియచ్చుడర్ మణికిళ్ళిమ్మైక్కుమ్ నెల్లీ ఇనత్తుత్తియణి పణమాయిరజ్జళార్న్” ఎన్ఱమ్, (౨) “వాయోరీరైళ్ళూటు” (౩) “మన్నియపల్ పోటిశే రాయిరవాయ్ వాళరవిన్ శెన్ని మణిక్కుడిమి” ఎన్ఱమ్ శొల్లుకిటపడియే, (౪) “మతురవాటు” ఎన్ఱమ్; (౫) “ఇన్బవాటు” ఎన్ఱమ్ శొల్లుమ్బడి నిరతిశయభోగ్యమాన భగవదను భవత్తుక్కు అనుభవపరీవాహ రూపమాక, వాయారపువ్కడుకైక్కుమిడాక, పలవాయ్ తలైకలైయు ముడైయనాయ్, (౬) “అనన్తధాభవతి” ఎన్ఱిటపడియే అనేకదేహజ్జలై ప్పరిగ్రహిత్తు, అశేష శేషవృత్తియిలు మన్వయిత్తు, శేషవృత్తిపరరాన వశేషర్క్కుమ్ ఉపమాన భూమియాయ్, (౭) *ఆక్లారవారత్తిఱ్పడియే అస్థానేభయ శక్తైవణ్ణి అల్లులుమిల్లీన్దు అనవరత మజ్జళాశాసన పరరాయిరుక్కైయాలే, (౮) “అరవరశ పెరుజ్జణోతి యనన్దన్” ఎన్ఱమ్, (౯) “యథోచితం శేషః” ఎన్ఱమ్ తిరునామజ్జలైయుడైయనాయ్, (౧౦) *ప్రకృష్టవిజ్ఞానబలైకధామా వాయ్, ఉనక్కు ప్పడుక్కైయన ముత్తైయాలే (౧౧) “నాకణ్ణైమిత్తై నమ్మిరాన్” ఎన్ఱమ్ ఎల్లార్క్కుమ్ పురుషకార భూతనాయ్, (౧౨) “ఏవం

(౧) పెరు-తి-౧-౧. (౨) పెరు-తి-౧-౨. (౩) పెరియతిరుమ-౧.

(౪) తిరుమ-౩౬. (౫) (౬)

(౭) ౪-తిరువ-౧౦. (౮) స్తో-౪-౪౦. (౯) స్తో-౪-౩౯.

(౧౦) తి-వాయ్-౫-౧౦-౧౧. (౧౧) కాషీతకీ.

విత్-పాదేనా ౭ ధ్యాయోహతి” ఎఱ్ఱ పర్యజ్ఞ-విదై యిఱ్ఱడియే తన్ మడియిలే అడియిట్టేటలామ్బడి ఆననమాయ్, అన్తరజ్ఞనాయ్, భగవత్స్వరూప నిరూపక భూతైయూన వున్నైప్పోలే “నాకణై మిళైనమ్బురాన్” ఎఱ్ఱ అవనుక్కు సర్వస్మాత్సరత్వ మాచకనాయ్, (౧) “ఆత్మే పాతాళమూలస్థ శ్శేషో౭శేష సురార్చితః! తస్యవీర్యం ప్రభావశ్చ స్వరూపం రూపమేవచ! నహివర్తయితుం శక్యం జ్ఞాతుం వాత్రిదశైరపి” ఎఱ్ఱిపడియే, అపరిచ్ఛేద్యస్వరూప రూపగుణ విభవాదికళై యుడైయ వనుమాన తిరువనన్దార్వాన్, పళ్ళికొణ్ణరుళినాల్ పడుక్కైయాయ్, *ఇరున్దాల్ శిక్లాశనమాయ్, ఇప్పడి ఉనక్కు బహుముఖమాక వడిమై శైయ్తు లభ్యస్వరూపనాయిరుక్కుమ్. *ఫణిపతి శబ్దత్తాలే, శైత్య మార్దవ సౌరభ్య విశాలోన్నతత్వాదియాన పర్యజ్ఞ గుణజ్ఞో ప్రకటి తద్గణాకితన. (౨) “పజ్జశయనమ్” ఎన్నక్కడవతితే.

(శయ్యా, ఆననమ్) ఎఱ్ఱ ద్వయత్తై చొన్నతు, ద్వయత్తిఱ్ఱు డియే (౩) “తిరుమాత్కరపు-శెన్ద్రాన్ కుడైయామ్” (౪) “నివాస శయ్యానన” ఎఱ్ఱ తొడగ్గి, ఇరువరుమాన శేర్ త్రియిలే (౫) “అహం సర్వంకరిష్యామి” ఎఱ్ఱ పణ్ణుమ్ సేర్వవిశకై జ్ఞ-ర్యజ్ఞభుక్కు ముపలక్షణమ్. (౬) “యదాయదాహి కౌసల్యా” ఎఱ్ఱ, ఓరబలై అప్రాప్త విషయత్తిలే పలపడియాక పరిచరై పణ్ణినాళిన్ద్రాల్, ప్రకృష్టజ్ఞానశక్తి కళై యుడైయ వివన్, ప్రాప్తవిషయత్తిలే పలపడిమైకళుమ్ శైయ్కై ప్రతిపన్నమితే.

ఇప్పడి పరత్వత్తిలే పలపడిమైకళో శైయ్యమశనన్తికే, (౭) “దేవశ్చే దేవదేహీయమ్” ఎఱ్ఱ నువర్తిత్త వివళైప్పోలే అనతా

(౧) వి-పు-౨-౫-౨౦. (౨)తిరుప్పావై-౧౯. (౩)౧.తిరువ-౫౩. (౪)స్తో-౪-౪౦.

(౫) రా-ఆ-౩౧-౨౫. (౬) రా-ఆ-౧౨-౬౮. (౭) వి-పు-౧౯-౧౪౫.

రస్తోఱుమ్ అడుత్త నడిపుకొణ్ణు “ఇతుక్కు” ఎన్ఱు సప్తనాయ్, (౧) “సీతామువాచ” ఎన్ఱు ఇవళ్ పురుషకారమాక, ఇవళ్ సమక్షత్తిలే స్వాపేక్షితజ్జలై ప్పేళి, (౨) “వై దేహ్య సహ” ఎన్ఱు ఇవళ్ శేర్ త్తియిలే యితే భావజ్ఞనాయ్ “అహంసర్వమ్” ఎన్ఱు సర్వవిధ కై జ్ఞ-ర్యజ్జలై యుమ్ ప్రార్థిత్తు అడిమై శెయ్యప్పెల్, (౩) *ప్రహర్షయిష్యామి యిచ్చు డియే ఉకప్పిత్తు, (౪) “ఉకన్ఱు పణిశెయ్తు” ఎన్నుమ్బడి రమిత్తు లభి స్వరూపనాయ్, ఇరుప్పా నొరువనితే.

(౫) “అణై వతరవణై మేల్ పూమ్బావై యాకమ్ పుణర్వతు” (౬) “తీవాయ్ నాకణై యిల్ తుయిల్ వానే తిరుమాతే” (౭) “శుడర్ ప్పామ్బణై నమ్మరనై తిరుమాలై” ఎన్ఱు, ఇరువరుమాన శేర్ త్తియిలే అడిమై శెయ్తు వాఱుమ్బడియై, ఆధ్రావ్వికళ్ అనుసన్ధిత్తార్ కళితే. ఇవర్ తాముమ్, (౮) “శ్రియాసహ ౭౭సీనమనన్తభోగిని” ఎన్ఱు రుళిచ్చెయ్ తారితే. (౯) “శేషభోగే శ్రియాసహ ౭౭సీనమ్” ఎన్ఱు భాష్యకారర్. (౧౦) “శ్రీస్తనాభరణంతేజసి - ఉత్పన్నే ౭నన్త భోగినసి” ఎన్ఱు భట్టర్.

(ఫణిపతిశ్చయ్య ౭౭సనమ్) (౧౧) “భోగప్రియా భోగవతీ భోగీన్ద్రశయనా ౭౭సనా” ఎన్ఱు ఇవఘక్కు అసాధారణమాక ఆసన శయనాదియాన వడిమై శెయ్యమ్బడియై, శ్రీసహస్రనామ త్తిలే శొల్లిల్ శ్రితే. “శ్రీమతే” ఎన్ఱిటపడియే, కై జ్ఞ-ర్యమ్ సిద్ధిప్పతుమ్ రసిప్పతుమ్, కై జ్ఞ-ర్యవర్గకై యాయ్ పరమప్రాప్త్యయాన వివళ్ శేర్ త్తియిలే యాకై యాలే, ఇవళ్ శేర్ త్తియిలే అడిమై శెయ్ కై యితే స్వరూప

(౧) రా-అ-౩౧.

(౨) రా-అ-౩౧-౨౫.

(౩) స్తో-ర-౪౬.

(౪) తి-వాయ్-౧౦-౮-౧౦.

(౫) తి-వాయ్-౨-౮-౧.

(౬) తి-మొ-౭-౭-౯

(౭) తి-వాయ్-౮-౭-౧౧.

(౮) స్తో-ర-౩౯.

(౯) వెత్తుణ్ణు ద్యే.

(౧౦) ర-స్త-౧-౮.

(౧౧) లక్ష్మీసహస్రనామ్మి.

ప్రాప్తమ్. ఆత్మైత్యే, (౧) “తిరుమాలే నిష్టేయాత్పయ్య నీకొణ్డెరుళ నినైప్పతు తాన్-ఎన్టే” ఎన్టు ప్రపన్న జనకూటస్థర్ ప్రాథిత్రుళి ధ్దు. (౨) “శ్రీనివాసే-భక్తిరూపాభవతు” (౩) “శ్రియఃకాన్తోయస్తత్పదాబ్జే పరిచరణ సక్తింభవతుమే” ఎన్టు కైజ్జుర్యోప కరణమాన భక్తియైయుమ్ కైజ్జుర్యత్తైయుమ్ ఇవళ్ శ్రీనిధియిలే ప్రాథిత్రుళినారితే.

(౪) “అనన్దన్ పాలుమ్ కరుడన్ పాలుమ్” ఎన్టు, ఇవనుక్కనన్తరమ్ వ్యామోహ విషయమాన పెరియతిరువణ్డి, ఇవళ్ విషయత్తిలే కిళ్ళుత్క-రిత్తు స్వరూపమ్ నిఱప్పెరుమ్మడియై యరుళిచ్చెయ్కి తార్మేల్ (వేదాత్మా) ఎన్టు తొడణ్డి. *అననపదమ్ కాకాక్షి న్యాయత్తాలే మేలోడు మన్వయిత్తు, “వేదాత్మా విహగేశ్వరి-అననమ్ వాహనమ్” ఎన్టు యోజిత్తుకొ-ళ్ళతు.

(వేదాత్మా) (౫) “సుపర్ణోసిగరుత్మాన్ త్రిపుత్రే శిరోగాయ త్రంచక్షుస్తోమ ఆత్మా సామతే తనూర్వామదేవ్యం బృహద్రథస్తరే పక్షా యజ్ఞాయజ్ఞీయం పుచ్చంఛన్దాంస్యజ్ఞాని ధిష్ణియాశ్శపా యజాం పినామ” ఎన్నిఱ సౌపర్ణ శ్రుత్యర్థత్తై వివక్షిత్తు, వేదాత్మా పెన్ఱితార్. (౬) “త్రయామయః” ఎన్టారితే ఇవర్తామే. (వేదాత్మా) [వేదాఽధిష్ఠా తృతయా, వేదానామాత్మా] “వేదాఽధిష్ఠాత్మత్తైయినాలే, వేదానామాత్మా” ఎన్టు తత్పురుషనాతల్; యద్వా, క్రితద్విశిష్టత్వేన తత్సామానాధి కరణ్యత్తాలే, “వేదఆత్మాయస్యేతి” ఎన్టు బహువ్రీహియాతల్. ఇత్తాలే, ఇవనుడైయ సర్వజ్ఞత్వమ్ సూచితమాయిధ్దు. అమృతాఽఽహరణాదికళిలే ఇవనుడైయ శక్తిమత్త్వమ్ నిధమితే.

† (పా) శేర్త్తియిలే.

§ (పా) తదావిప్రత్వేన.

(౧) తి-వాఁ-౨-౩-౨.

(౨) శ్రీభాష్య.

(౩)

(౪) పెరి-తి-౪-౪-౨.

(౫) యజు-

(౬) స్తో-౪-౪౦.

(విహగేశ్వరః) (౧) “పుశ్యరైయిన్ పుకథ్ కుమటుమ్” ఎన్ఱిఱ పడియే, పక్షిరాజనెన్ఱు ప్రసిద్ధనా యిరుప్పానొరువనితే. ఇత్తాల్, (౨) “సత్తన్ఱుపన్ఱో గరుడస్తార్త్తన్ఱు విహగేశ్వరః” ఎన్ఱు శ్రీసత్వతాదిక లిలే ప్రాణాది పశ్చకాఽధిపతిత్వేన అవస్థితనాన వివనుడైయ వూహ విశేషకై చొల్లకిఱతు. ఇవన్ఱాన్ నిత్యవిభూతియిలే (౩) “ఓడుమ్బు శ్శేటి” ఎన్ఱు అడిమైశెయ్యు మళవన్ఱి క్కే, లీలావిభూతియిలుజ్గాడ త్తొడ ర్న్ఱు, నాగ సాశ విమోచనమ్ పణ్ణుమతు, అమృత ప్రదానమ్ పణ్ణుమతు, (౪) “అరుళాభ్యుప్పట్టడవీరవర్ వీతియొరునాల్” ఎన్ఱుమ్, (౫) “అశురరుయిరెల్లామ్ త్తెర్ త్తన్ఱులుమ్ పుట్టాకన్” ఎన్ఱుమ్ శొల్లకిఱ పడి ఆశ్రితరక్షణత్తుక్కుమ్ తద్విరోధి నిరసనత్తుక్కుమ్ అనుకూలనా మ్పడి కృపాసముద్రమా యిరుప్పానొరువనితే. ఏవదివిధ వైభవనాన పెరియతిరువడి, ఎఱున్దరుళియిగున్దాల్ సింహాసనముమాయ్, ఉలావి యరుళుమ్బొతు వాహనముమాయ్, కిళ్ళిత్కరిత్తు ల్భగన్వరూపను మాయరుక్కుమ్.

(వాహనమ్) విశ్లేషదనైయిల్ (౬) “పెజ్జెత్తెప్పళ్” ఎన్ఱు పెఱుక్కుమ్బడియుమ్, (౭) “అజ్జెత్తెప్పళ్” ఎన్ఱు సంశ్లేషదనైయిలే శ్లాఘిక్కుమ్బడియుమ్, అత్తలైక్కు అన్తరజ వాహనమాయ్, (౮) *త్వదస్థి* సమ్మర్దకిణాఽజ్కశోభియాయ్ విజయస్వజమాయురుక్కిఱ వినతాతనయన్, (౯) “ఊపమ్బుట్కాడియు మహితే” (౧౦) “దాస స్సఖా వాహన మాసనం ధ్వజః” ఎన్ఱుమ్ శొల్లకిఱ సర్వవిధకైజ్క ర్యజ్జలిలు మన్వితనాయ్, సత్తై పెర్న్దరుక్కు మెన్ఱిఱవర్థతై “ఆసనం

(౧) పెరి-తి-౩-౯-౫.

(౨) సాత్వతసం.

(౩) తి-వాయ్-౧-౮-౧.

(౪) తి-వాయ్-౧-౪-౬.

(౫) తి-వాయ్-౮-౧౦-౬.

(౬) తి-వాయ్-౧-౪-౧.

(౭) తి-మొ-౯-౨-౮.

(౮) స్తా-ర-౪౧.

(౯) తి-వాయ్-౧౦-౨-౩.

† (శా) శ్చత్య.

వాహనమ్” ఎన్నిట పదద్వయముమ్ ప్రకాశిప్పిక్రితః. (౧) “పారు శీతై పుష్కలవస్త్రేణ మ్నూమకళార్” (౨) “తిరువిరున్దమార్పన్” (౩) “కరుడన్మేత్కణ్డై” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిటపడియే, ఇవళో శేర్ త్రియిలే ఇవర్ కళో అడిమై శెయ్యుమ్బడియై దర్శిత్తనుభవితార్ కళితే. ఇత్తాల్ (౪) “గారుడా గారుడాసనా” ఎన్నిట ప్రమాణార్థమ్ శొల్లప్పట్టతు.

“వేదాత్మావాహనమ్” ఎన్ఱైయాలే, స్వగుణా ౭నుగుణమాక శీఘ్రస్వవాహనజ్గళై యుడైయ అధమదేవతాభారై కళిల్ ఇవళుక్కుణ్ణాన పుత్కర్నమ్ తోద్ర్మికిటతు. (౫) “పటవై యేఱుప్పరమ్మరుడా” ఎన్నిటపడియే, “గరుడవాహనన్” ఎన్ఱై అవనుక్కు సర్వాధిత్వ ద్యోతకమానాప్పాలే, ఇవళుక్కుమ్ సర్వోత్కర్న హేతువాయిరుక్కుమితే. “ఫణి పతిశ్శయ్యా ౭౭సనం వాహనం వేదాత్మా” ఎన్ఱై యాలే, అన్యోన్యమ్ విరుద్ధజాతీయరై యుమ్ యుగపత్ అవిరుద్ధమాక అడిమైకొళ్ళుకిట అఘటితి ఘటనాసామర్థ్యమ్ తోద్ర్మికిటతు. (౬) “పుట్కడియాయ్ తీవాయ్ నాకణ్డై యిల్ తుయిల్ వానే తిరుమాలే!” ఎన్ఱు, సర్వాధిత్వలక్షణజ్గళో మూన్ఱైయమ్ శేర్ త్తనుభవితాప్పాలే, ఇవరుమ్ “కాన్తన్తే” ఇత్యాదియాలే విష్ణుపత్నీత్వ శేషశాయిత్య గరుడ వాహనత్వజ్గళై యుగపదేవ అరుళిచ్చెయ్ తారాయిద్ర్మి.

ఆక, ఇప్పడి అఖలసూరిపరిబృధరాన శేష శేషా౭శనరుడై యశేషత్వ మ్ శొన్నపోతే, శేషాశనర్ ముతలాన వశేష శేషవర్గ త్రినుడైయ శేషత్వ ముమ్ కై ముతికన్యాయసిద్ధమితే. (౭) “త్వదీయభుక్తోజ్ఞిత శేషభోజనా” (౮) “హతా౭భిలక్లేశమలైకి” ఎన్నిటశ్లోకీ ద్వయత్తాలుమ్ అఖల

(౧) తి-వా. ౧-౯-౩. (౨) ౪-తిరువ-౯౨. (౩) ౩-తిరువ-౫౭.

(౪) పెరి-తి-౫-౪-౨. (౫) తి-మొ-౭-౭-౯.

(౭) స్తో-౪-౪౩.

(౮) స్తో-౪-౪౩.

† (పా) తామస.

సూరివర్గముమ్ అఖిలజగన్మాతావాన వివళోతిఱత్తి లడిమైశెయ్యమ్మ
డియై, ఇవర్తామే అరుళిచ్చెయ్తారితే. (౧) “శ్రియాసహసీనమ్”
ఎన్ఱు ఇవళోత్తెచ్చేర్ త్రియిలేయితే, అశేషపరిజనముమ్ అడిమైశెయ్తవతు.

ఇవరుడై య దివ్యసూక్తియిఱ్ఱడియే భావ్యకారరుమ్, (౨) “శ్రీవల్లభ”
ఎన్ఱుతోడగ్గి, “శేష శేషాశనప్రముఖ నానావిధానన్త పరిజనపరిచారికా
పరిచరిత చరణయుగళ” ఎన్ఱు నుసన్ధిత్తరుళినారితే. (౩) “ధన్యాస్తే పరి
చారకర్మణి సదాపశ్యన్తియేనూరయః” ఎన్ఱు భట్ట రరుళిచ్చెయ్తారితే.
ఇనిత్తాన్ తిరుమకళెన్ఱితే, ఎల్లారుమ్ కుల్ శ్రేవల్ శెయ్తవతు. “శేష శేషా
శనాది సర్వంపరిజనం భగవతస్తత్తదవస్థాచితపరిచర్యాయామాజ్ఞాప
యన్త్యా” ఎన్ఱు ఇవళుడై య ఆజ్ఞాననువర్తన పరరాయితే అశేషపరి
జనము మిరుప్పతు.

అవన్ఱాన్, (౪) “సహపత్న్య” ఎన్ఱు పత్నీసహితనాయ్
ప్రాప్తవిషయ పరిచర్యైవణ్ణుమైనైయాలుమ్, బ్రహ్మదికళో సదయిత
రాయ్కొణ్ణు దాసదాసీగణమాయిరుప్పర్కళెన్ఱు మేలేళొల్లకై యా
లుమ్, ఇవర్కళుమ్ సపత్నీకరాయ్కొణ్ణు విష్ణుపత్నీకడిమైయా
యిరుప్పర్కళెన్ఱు మిడమ్సిద్ధమితే. ఇవర్కళోతాన్ అజ్ఞానీ విశోకై క
ళోడుమ్, కాన్ఱివాళుణికళోడుమ్, రుద్రాసుకీర్తికళోడుమ్, సూత్రవతి
యోడుమ్, సుదర్శనవల్లి విజయవల్లియోడుజ్ఞాడ సకుటుమ్బనూకవితే
జగత్కుటుమ్బియాన శ్రియశివతిక్కు అడిమైశెయ్తవతు. ఆన్ఱైయితే,
“పరిజనపరిచారికా పరిచరితచరణయుగళ” ఎన్ఱు రుళిచ్చెయ్తరుతు. ఇవర్
కళోతాన్ భాగవతసత్కారదన్ఱైయిలుమ్, * పతియనిత్పాణ్ణినిలో పాత
ల్లళోకమ్రువి, * పూశిత్తనల్ కువతు తన్దెవియరోడే శేరవితే.

(౧) ప్లో-౪-౩౯.

(౨) శరణాగతిక.

(౩) శ్రీగుణర-౨౨.

(౪) కా-౨-౬-౧.

ఇని ఇవర్కళిలుమ్ ఇవర్కళి మహిషికళి, * దేవదేవదివ్యమహిషిక్కు అన్తరజపరిచారికై కళా యిరుక్కుమ్బడియై, (౧) “సైన్యధురీణ ప్రాణసహాయంసూత్రవతీ మాశిశ్రయమమ్బామ్, శ్రీపదలాక్షాలాశ్చిత సేవాప్రోతలనద్దోర్వల్లి విలాసాన్” (౨) “తార్త్యపక్షతివదస్యవల్లభం రుద్రయాసహసు కీర్తిమర్చయే। హర్షబాష్ప మపి కీర్తిమర్థినాం యన్తు ఘన కమలాకటాక్షయేత్” ఎన్టుమ్, భట్ట రరుళిచ్చయ్ తారిత్.

ఇని భూమినీలై కళుమ్ ఇవళుక్కు శేషభూతరాయ్ సేవిత్తిరుప్పర్కళి; (౩) “శ్రీసహాయః - ఉభాభ్యాం భూమినీళాభ్యాం సేవితః” ఎన్టుతిత్. (౪) “మాధవత్వయి - అహంశిష్యాచ దాసీచభక్తాచ” ఎన్టు తానే అరుళిచ్చయ్ తారిత్. (౫) “ఉత్పల్ల పజ్జజ తటాకవివోపయాని శ్రీరజరాజ మిహదక్షిణ సవ్యసీమ్నాః। లక్ష్మీం విహరరసికా మివ రాజహంసీం ఛాయామివాఽభ్యుదయినీ మవనీశ్చ తస్యో” ఎన్టు “ఇవళుక్కు ప్పాదచ్చాయైపోలే పరతన్త్రకళాయిరుప్పర్కళెన్టుమ్, పుష్పాఽజరాగజ్జళోపాతి భోగోపకరణజ్జళాయ్ స్తనబాహుదృష్టికళోపోలే అవయవభూతరాయితే, అల్లాతమహిషీవర్గజ్జళిరుప్పతు” ఎన్టు భట్టరరుళిచ్చయ్ తరుళినారిత్. (౬) “కుల్లల్ కోవలర్ మడప్పానై యమ్ మణ్ణ కళుమ్ తిరువుమ్ నియ్లోపోల్వనర్” ఎన్నక్కడవతిత్.

. ఆక, భూమినీలై కళోముతలాన మహిషికళుమ్, తిరువడితిరువనన్దాధ్వాన్యు తలానసూరివర్గముమ్, (౭) “కరై కణ్ణోర్” ఎన్టిము క్తరుమ్ ఇవళుక్కు శేషభూతరెన్టు శొల్లుకై యాలే, నిత్యవిభూతియడగ్గ, ఇవళుక్కు శేషమాయిరుక్కుమెన్నుమిడమ్ దర్శిప్పిక్కప్పట్టతు.

(౧) రి-స్త-౧-౫౧.

(౨) రి-స్త-౧-౫౪.

(౩)

(౪) పరాశాపు.

(౫) రి-స్త-౧-౬౩

(౬) తిరువి-౩.

(౭) తి-వాన్-౨-౩-౧౦.

అనన్తరమ్ లీలావిభూతియడజ్జ ఇవళుక్కుచ్చేషమాయిరుక్కు-
మెన్నుమిడతై అరుళిచ్చెయ్యి ఉపక్రమిత్తు, అతో ప్రథమమ్ లీలావిభూతి
కారణమాన మూలప్రకృతి-ఇవళుక్కుచ్చేషమాయిరుక్కుమ్బడియైదర్శి
ప్పిత్తరుళుకితార్ (యవనికా మాయా జగన్మోహినీ) ఎన్దు. [జగన్మో
హినీమాయాతే మోహినీయవనికా] అనాద్యజ్ఞానత్తాలేజగత్తై మోహి
ప్పిక్కక్కడవతాయ్, విచిత్రకార్యకరణో పకరణమాకై యాలే మాయా
శబ్దవాచ్యేయాయిరుక్కిణ మూలప్రకృతి, సౌందర్య సౌకుమార్యలావణ్య
యావనాద్యనన్తగుణ గణవిశిష్టమాన ఉన్నుడైయ దివ్యమజ్గళవిగ్రహ
ముమ్ - తదాధారమాన దివ్యాత్మస్వరూపముమ్ ప్రతికూలర్ దృష్టి
గోచరమాకామల్ మత్తైక్కెక్కుత్తిరై యాయిరుక్కుమ్.

తిరైయావతు - అన్తర్వర్తి పదార్థజ్జలై బహిశ్చరర్క్కుత్తైరి
యాతపడి తిరోధానమ్పణ్ణువతాయ్, శుక్లకృష్ణరక్తతన్దుక్కళాల్ శమై
క్కప్పట్టు నానావర్ణజ్జళాలే విచిత్రైయాయ్, అత్యశ్చర్యవిశిష్టయా
యిరుప్పతోన్దు. ఇతువుమ్ దివ్యదమ్పతికళుడైయ దివ్యాత్మ స్వరూపత్తై
యుమ్, దివ్యమజ్గళవిగ్రహత్తైయుమ్ దివ్యాయవయవజ్జలైయుమ్-అనా
శ్రితర్క్కుగోచరియాతపడి, అజ్ఞానత్తై విత్తైత్తుతిరోధాయకమాక తిరస్క
రిణియాయిరుక్కైయాలుమ్, (౧) “లోహితశుక్లకృష్ణమ్” ఎన్నిటపడి
యే గుణత్రయవిశిష్టవిచిత్ర కర్మసూత్రత్తాలేకట్టప్పట్టు విచిత్రస్పష్టియై
ప్పణ్ణుకై యాలే ఆశ్చర్యతమైయాయిరుక్కైయాలుమ్, తిరై యాకనిరూ
పిక్కితార్.

(జగన్మోహినీ) పరమాత్మవిషయమాకవుమ్ ప్రత్యగాత్మవిషయ
మాకవుమ్, స్వవిషయమాకవుమ్ అన్యథాజ్ఞానవిపరీత జ్ఞానజ్గలై ప్పిఱప్పిత్తు
అత్తాలే జగత్తైమోహిప్పిక్కైయాలే “జగన్మోహినీ” ఎన్నితార్. పర

మాత్మావినిడ త్రిల్ అన్యథాజ్ఞానవిపరీతజ్ఞానజ్ఞతై ప్రితిప్రిక్తైకయావతు-
 శ్రియంపతియాయ్, నిఖిలహేయప్రత్యసీక కల్యాణగుణ విశిష్టనాయ్,
 ఉభయవిభూతి నిర్వాహకనాయురుక్కిత పురుషోత్తమనై, “నిర్విశేష
 చిన్మాత్రవస్తు” ఎన్టు మాయావాదమ్ శొల్లుతల్; “చిదచిదీశ్వరకళో
 మూన్టుమ్ ఏకద్రవ్యపరిణామమ్” ఎన్టు భేదాభేదమ్ శొల్లుతల్;
 “కర్మానుష్ఠానత్తుక్కు చ్చేతననుజ్ఞాకిల్, ఫలప్రదానత్తుక్కు కర్మ
 ముజ్ఞాకిల్, ఇని ఈశ్వరన్ ఏతుక్కు” ఎన్టు తత్సద్భావతై ఇతైయా
 త్మోహితల్; ఏవమాదికళానబుద్ధికిలై ప్రితిప్రిక్తైక. ప్రత్యగాత్మావినిడ
 త్రిల్ అన్యథాజ్ఞాన విపరీతజ్ఞానజ్ఞతై ప్రితిప్రిక్తైకయావతు - (౧) “అ
 నాత్మనాత్మబుద్ధిర్యా” ఎన్గిపడియే “దేహమేకత్మా” ఎన్నుతల్,
 ఇన్ద్రియాదికలై ఆత్మా ఎన్నుతల్, దేహపరిణామమెన్నుతల్, అన్య
 శేషమెన్నుతల్, స్వతన్త్రమెన్నుతల్, ఏవమాదియాన విప్రతిపత్తికలై
 విలైక్తైక. స్వవిషయమాకవిపరీతధీయైవిలైక్తైకయావతు - స్వకార్య
 మానశబ్దాదికళితే భోగ్యత్వబుద్ధియైప్రితిప్రిక్తైక. ఇవ్వర్థత్రయతైయమ్
 భావ్యకారర్ “భగవత్స్వరూపతిరోధానకరీం విపరీతజ్ఞానజననీం, స్వవిష
 యా యాశ్చభోగ్యబుద్ధేర్జననీమ్” ఎన్టరుళిచ్చెయ్ తారిత్.

* మాయాశబ్దత్తాలే (౨) “మాయాన్తుప్రకృతింవిద్యాత్”
 ఎన్గిపడియే మూలప్రకృతియైచ్చొల్లుకితతు. ఇతుతాన్ మామైయాకై
 యాలేయితే జగన్మోహినియాయీర్దు. (౩) “అనాదిమాయయా
 సుప్తః” ఎన్నక్కడవతిత్; అజ్ఞానహేతువాయిత్ ఇతుతానిరుప్పతు.
 ఆక ఇప్పడిమాయాశబ్దవాచ్యైయాయ్, జగన్మోహినియానమూలప్రకృతి
 యవనికారూపేణిశ్చిత్కరిత్తు చ్చేషమాయురుక్కుమెన్టతాయీర్దు.

యవనికై యాకిల్, అ న్నర్వర్తికళోడు బహిశ్చరరోడువాశియట
దృష్టిప్రసరణనిరోధత్రాలే అన్యోన్యూఽవలోకనరోధినియాయితే యిరుప్ప
తు. అప్పడియేప్రకృతియైయవనికై యాకనిరూపిక్కు మోత్తుపిరాట్టిక్కు
మస్వవ్యతిరిక్తిసకలపదార్థదర్శనమపణ్ణవోణ్ణాతితే; అజ్ఞనేయాకిల్ పిరాట్టి
క్కుమ కర్మవశ్యత్వముమ్ అత్రాలే భగవన్నాయాతిరో హితజ్ఞానత్వముమ్
అజ్ఞీకరి త్తతాయవిడుమితే. ఆకై యాల్ ఇతు శేరుమ్బడియెన్నెన్నిల్;
తచ్చేషభూతై యాయ్ తన్ని యామ్యైయాయ్ తదధీనవ్యాపారజైయు
ముడైత్తానప్రకృతి - స్వామినియాయ్ నియామకై యుమాయిరుక్కిఱ
ఇవళుడై య సర్వవిషయదృష్టితిరోధానమపణ్ణమాట్టాతితే. “(౧)మాయ
యాసన్నిరుద్ధః” ఎన్ఱుకొణ్ణు, కర్మవశ్యైయాకిలితే-మాయాతిరోహితస్వ
ప్రకాశై యాయిరుప్పతు. ఈశ్వరనై పోలే అకర్మవశ్యైయాన ఇవళుక్కు
త్తిరోధానమకూడాతితే. ఆకై యాలే ప్రతికూలర్ క్కుమ్ తత్స్వరూప
రూపాదికళో యథావాకత్తోద్రోహితపడి తిరోధానమృణ్ణుమత్తైప్పద్రో
తిరస్కరణియాకహాపి త్తవిత్తాల్ ఒరువిరోధమిత్తై.

ఆకక్కిళ్ త్ నిత్యవిభూతియిలుళార్ ఇవళుక్కుచ్చేషభూతరా
యిరుక్కుమ్బడియై దర్శిప్పిత్తరుళి, లీలావిభూతికారణమాన మూలప్ర
కృతియినుడై యశేషత్వతైఅరుళిచ్చెయ్తు, తదారభాఽణ్ణాఽన్తర్వర్తిక
ళాయ్, తాదృశప్రకృతిమోహితరాయ్ కర్మవశ్యరూమాన బ్రహ్మదికళో
సపత్నీకరాయ్ కొణ్ణు ఇవళుక్కుడిమైయాయిరుక్కుమ్బడియై అరుళి
చ్చెయ్కితార్ మేల్ (బ్రహ్మేశాదీత్యాదియోల్).

తిరై వలై త్తిరుక్కువేణ్ణుమ్బడి లోకవిలక్షణరాన దివ్యదమ్బుతికలై
చ్చొల్లి, (౨) “జాగ్రతస్వపతశ్చ” ఎన్ఱుకొణ్ణు తిరై క్కుళోడుపుట మోచ్చ
డువాశియట ఉడడనాయ్ మన్నివఱువిలావడిమై శెయ్తు వాఱుమ న్తర
జరై చొల్లి, తిరై తనై చొల్లి, తిరై క్కుప్పటమ్బునిన్ఱు సేవి త్తిరుక్కు

మవర్కతై చ్చొల్లకిఱతు. (౧)* “కడిక్కమలత్తుళ్ళిరున్దుమ్ కాణ్ణిలానితే. (౨) “సిఱాడిత్తాన్ కాణమాట్టాత ” (౩) “కార్ శెఱిన్దకిణ్ణతానెన్ కణ్ణాన్ కాణార్, అవన్ వై త్తపణ్ణై త్తాన త్తిన పతి” ఎన్దరుళిచ్చెయ్ తార్కళితే సర్వజ్ఞరానవార్వార్ కళి. (౪) “నెన్ద్రుమేల్ కణ్ణానుమ్ నితై మొట్టివాయ్ నాన్దుకనుమ్, నాట్టనూయిరత్తానుమ్ తాన్దామ్ కన్ద్రు పెన్ద్రుయాల్ వణ్ణుమ త్తనై పోక్కి, కరై యరు కేనిన్దుహుప్పిడుకిఱవర్కళి కరై కాణమాట్టార్ కళితే. (౫) “శివఱ్కుమ్ తిశై ముకిఱ్కుమ్ తరమ టియలామో” ఎన్నక్కడవతితే.

(బ్రహ్మేశాదీత్యాది) (౬) “యోబ్రహ్మణం విదధాతిపూర్వమ్” ఎన్నిఱపడియే తిరునాభీకమలత్తిలే అవ్యవధానేనపిఱక్కైయాలే ఉనక్కు ప్పత్రనానబ్రహ్మ, తజ్జ్యేష్ఠపుత్రనాకై యాలే ఉనక్కుప్పేత్రనానరుద్రన్, ఆదిశబ్దత్తాలే, † “సేన్దాది” (౭) “తళిరోళియిమైయవర్తలై వన్” (౮) “నిన్దు శచివతియై” (౯) “వెణ్బకట్టిలారువన్” ఎన్దు ఇవర్కళిడే సహ పతిక్కుమ్బడియాన నిలైమైయుడైయ ఇన్దనై యమ్, * ఇన్దిరనుళ్ళిట్ట దేవర్ కుర్రాడైయుమ్ శొల్లకిఱతు.

ఆక, ఇప్పడివిబుధశ్రేష్ఠరాన బ్రహ్మరుద్రకళి ముతలానదేవ తాసమూహమ్ ఉనక్కుదాసగణమాయ్, తత్పత్నికళాన సరస్వతి రుద్రాణి ఇన్ద్రాణీప్రభృతికళుమ్, తద్దాసీభూతరాన అప్పరస్సజ్ఞజ్ఞుమ్, ఉనక్కు దాసీగణమాయ్ దాసకృత్యత్తిలే అనవరతాన్వయత్తై ఉడైయరాయ్ కొణ్ణు సత్తైపెన్ద్రురుప్పర్కళి. ఇత్తాల్ (౯) * సీలార్కణ్డత్తమ్మానుమ్ నితైనాన్ముకనుమిన్దిరనుమ్ - శేలేయ్కణ్ణా

(౧) ౧-తిరువ-౫౬. (౨) ౪-తిరువ-౨౭. (౩) ౪-తిరువ-౭౩.

(౪) తి-మొ-౧౦-౬-౩. (౫) తి-వాయ్-౨-౭-౧౨. (౬) శ్వే-౧౮.

(౭) తిరువారి-౭. (౮) తి-వాయ్-౭-౬-౭. (౯) తి-వాయ్-౬-౧౦-౮.

† (పా) అవనై.

‡ (పా) ఇన్ద్రన్.

ర్ పలర్ శూభనేవిత్తిరుక్కుమ్మడియై చొచ్చిల్లీద్రొయిల్లీ.

(౧) “తిరుమూలైక్కైత్తువర్” (౨) “హిరణ్యగర్భస్సమ
వర్తతాఽగ్రే” (౩) “భూతస్యజాతః పతిరేకఆసీత్” ఎన్ఱమ్, (౪)
“యోదేవానాంప్రథమం పురస్తద్విశ్వాధికోరుద్రోమహర్షిః” (౫)
“హిరణ్యగర్భః పశ్యతిజాయమానం సనోదేవశ్శుభయాస్మృత్యాసం
యునక్తి” ఎన్ఱమ్ శొల్లకిఱపడియే, కారణత్వనిబద్ధనోత్కర్షదర్శనత్వాలే
ఈశ్వరత్వశక్త్యాస్పదరాన బ్రహ్మరుద్రాదికళోడు తచ్చజ్ఞాఽనాస్పద
రాన ఇన్ద్రాదికళోడు వాశియఱ సర్వరుమ్ ఇవళుక్కు దాసభూతరెన్ఱు
తోద్రొయిల్లీక్కాక, (సురప్రజః) ఎన్ఱితార్. ఇజ్జనేయాకిల్, జగత్కా
రణభూతరాక ప్రమాణప్రసిద్ధరాయరుక్మిఱ ఇవర్కళో ఇమ్మిళునత్తుక్కు
ఇనమినమాళ వభీపాడుకెయ్ వార్కళేన్ఱు శొల్లకైక్కియ్ చొల్లకిఱ
ప్రమాణజ్ఞళుక్కు విరుద్ధమన్ఱోవెన్నిల్; కీయ్ చొన్న హిరణ్యగర్భరుద్ర
శబ్దజళోయోగత్తాలుమ్ అపర్యవసానవృత్తియాలుమ్ నారాయణనై ప్రతి
పాదిక్కిఱ నవాకైయాలే విరోధమిలై.

ఆకైయిలే, (౬) “నబ్రహ్మనేశానః” ఎన్ఱు ఇవర్కళై సంహార్య
రాకచొచ్చి, (౭) “అవపురుషోహవై నారాయణోకామయత ప్రజా
స్సృజేయేతి, నారాయణాద్బ్రహ్మజాయతే, నారాయణాద్రుద్రోజాయతే,
నారాయణాద్వింద్రోజాయతే, నారాయణాద్వాదశాదిత్యా రుద్రావసవస్స
ర్వాణిఛన్దాంసి” (౮) “తత్రబ్రహ్మ చతుర్ముఖోజాయత” “త్ర్యక్షశ్శూ
లపాణిః పురుషోజాయత” ఎన్ఱు ఇవర్కళై సృజ్యరాక చొచ్చిల్లీద్రొయిల్లీ.
ఆకైయాలే, (౯) “ఏకోహవై నారాయణ ఆసీత్” ఎన్ఱు “నారా
యణనేసకలజగత్కారణభూతన్”, ఎన్ఱు ఉపనిషత్తుక్కుళోతిద్రొయిల్. (౧౦)
“నాన్మృకకోక్కుముళై యీన్ఱు, ముక్కిణీశనోడుతేవు పలనుతలిమూవు

(౧) ౧. తిరువ-౫౨.	(౨)	(౩)	(౪)	(౫)
(౬) మహూపనిషత్.	(౭) నారాయణోపని.	(౮) తిరువాళిరి.		

లకమ్ పడై త్తవున్ది, మాయక్కడవుల్ మాముతలడయే” ఎన్దుమ్, (౧)
 “నాన్ముకన్దుడు తెవనలకోడుయిర్ పడై త్తాన్” ఎన్దుమ్ ఇవ్వర్లత్తై ద్ర
 మిదోపనిషత్తు దిర్క్కిప్పిత్తతితే. (౨) “ఓసన్దరేహరవిరిళ్ళిముఖః
 ప్రపచ్చి” ఎన్దుమ్, (౩) “విభోర్నాభోపద్యో విధివనిదానమ్”
 ఎన్దుమ్, ఆధ్వారకత్తై యదయిల్ శ్రీన ఆచార్యర్ కళుమ్ ఇప్పడిదర్క్కి
 ప్పిత్తార్ కళేతే.

ఇప్పుడి ఉభ యోపనిషత్ప్రసిద్ధమాన జగత్కారణత్వత్తాలే పణ్ణుకిఱ
 స్థిరచరచనాతారతమ్యత్తిలే ప్రమాణమానభూభజ్జతైయుడై యభాయ్,
 స్వర్గదుగ్ధత్యాదికలై పణ్ణుమ్బులు, స్వేజితపరాధీననాయ్ కొణ్ణు సర్వతై
 యమ్ పణ్ణుమ్బడి తద్వలై యాయ్, అనచుడై యచిదిచిద్విధానవ్యసనత్తై
 సార్థమాక్కుమనభాయ్, తత్పత్నియాకై యాలే సర్వలోకత్తుక్కుమ్
 పనాతావాయ్, అవన్ పితావాకై యాలే, సర్వోక్కుమ్ పితామాతా
 కల్లో “మాధవం” ఎన్నుమ్బడితిమాలితే. ఆకై యితే (౪) “తిశైముక
 నార్ తగ్గప్పన్” (౫) “నాన్ముకన్దు త్తనైకాణ్” ఎన్దు బ్రహ్మాది
 కళుక్కుమ్ పితాపెన్దుమ్, (౬) “పితృదేవోభవ” ఎన్దిపడియే, (౭)
 “కుశన్కుమ్ నాన్ముకన్కుమ్ తెయవమ్” ఎన్దుమ్ పరదేవతై యాకవుమ్
 అనుభిచ్చెయితతి. ఇవర్ కళే తాజ్జళుమ్, (౮) “ఎన్దైయెమక్కరుళెననిన్దు”
 ఎన్దు పితృత్వత్తై అనుసన్దిత్తు, (౯) “ఎమ్మైనిన్దుళ్ళే తోన్ శ్రియ ఇతైవ”
 ఎన్దు పితృత్వ ప్రయత్తమాన శేషశేషిభావ సమ్పన్నతై యుగార్ న్దు,
 * ఇతై యాత లజినైన్ది, కన్దమలర్ కొణ్ణుతోన్ముతు, * మన్దిరమామ
 లర్ కొణ్ణు మత్తెన్దువరాయ్ అన్దియమ్బొతిలే తిరువన్దిక్కాప్పిట్టు, శిల్

(౧) తి-వాయ్-౪-౧౦-౧.

(౨) ప్తా-౧౪

(౩) ౪-స్త-౧-౧౧-౬.

(౪) తి-మొ-౨-౨-౨.

(౫) తి-మొ-౧౧-౫-౨.

(౬) తై-శీషాప.

(౭) ౪-తిరుప.

(౮) టి-మొ-౪-౧-౪.

(౯) తి-వాయ్-౨-౨-౧౦.

మమ్ శీటుకాలై యిలేవన్దు తిరుప్పళ్ళియుణర్ త్రి, *అలగ్గలమ్ తొడై యో
 కొణ్ణు *మానితికి పిలై మురలాన (౧) “పడమెయ్ క్కలగ్గాణ్ణు ప్పొన్న
 వాయినకొణ్ణు” ఎన్దు శొల్లమ్మడి ఆరాధనోపకరణజ్జెల్లా మేన్దికొణ్ణు
 అడియిడై పణిన్దు *నణ్ణచ్చిటుత్తోట్టిల్ వరక్కాట్టువతు; *ఇడై విరవిక్కొత్త
 ఉడై యార్ కనమణియోడొన్ మాతళమ్మా విడుతరువతు, *ఎమ్మో
 లుడై క్కిణ్ణిశి త్తనువనాయ్ నిన్పుతు; *శెణ్ణిన్ వలమ్బురియుమ్ అణ్ణై
 చ్చురివలైయుమ్ పోత్తరువతు; *అమ్మకియ నైమ్బడైయు మారము
 జ్జొణ్ణు తొమ్మివతు; *టతక్కడలి లొళిము త్తినారమున్ శాతిప్పవళ
 ముమ్ శన్దచ్చురివలై యుమ్ విడుతరువతు. ఆక ఇప్పడి (౨) “సిరేటు
 శెళ్ళడై సిలకణ్ణుమ్ నాన్దుకనుమ్ ముడైయాల్ శీరేటువాళకిమ్
 శెయ్యునిన్దు తిరుచూల్” ఎన్గిటపడియే ఇవర్ కిళ్ళెగుమ్ శేష శేషి
 భావముడైయాలే శ్రియఃపతి క్కడిమైశెయ్తు, (౩) “ఎన్ తిరుమా
 ర్వన్దనై” ఎన్దుతోడగ్గి అరుళిచ్చెయ్తపడియే ఇవర్ కళ తల్లల్ మహిషి
 కళోడై విశిష్టత్తుక్కు ప్రకారమాయిరుక్కైయాలే, ఇరువర్ క్కుమ్
 శేషభూతరా యిరుక్కుమ్బడియై త్తిరువుళ్ళమ్బున్ద్రీ (బ్రహ్మేశాది
 సురప్రజ సదయిత స్వద్దానదాసీగణి) ఎన్గిటార్.

(దాసీగణి) లోకి త్తిలే వనస్పతి బృహస్పతి తారతమ్య హేతు
 వాన పరిపూర్తియైయుడైయ భారతియై ప్పొదచేటియాకవుడైయవ
 శాయిణే ఇవళిరుప్పతు. మలై మకళుక్కు తలై మకళాన కలై మకళో-
 మలర్ మకళుక్కు మనై యడిమై యెన్న పోతే, మన్ద్రుళ్ళాడిమై
 యెన్నుమిడమ్ శొల్ల వేణ్ణావిణే.

(౪) “త్రయ ఏవాధనారాజన్ భార్య” ఎన్గిటన్యాయత్రాలే బ్రహ్మ
 దికళో శేషభూతరెన్ద్ర పోతే తత్పత్ని కళుక్కుమ్ శేషత్వమ్ సిద్ధమాయిరు

క్క, “నదయితం” ఎన్ఱు విశేషి త్తరుణువానెన్నెన్నిల్; బ్రహ్మదికళో పక్కల్ శిలర్క్కు ఈశ్వరత్వ శక్త్యాభాన్రియాలే, తత్పత్తికళో పక్కలిలేయుమ్ లక్ష్యంత్రభాన్రి ఉణ్ణాయరుక్కుమితే. తన్నిరాకరణార్థం “నదయితం” ఎన్ఱు విశేషి త్తరుణుకితార్. అవర్కళోపక్కల్ ఈశ్వరత్వ శక్త్యానిరాకరణ శ్రుత్యాదికళే తత్పత్తికళో పక్కల్ లక్ష్యంత్ర వాదముమ్ నిరాకృతమితేయెన్నిల్; తాత్పర్యత్రా లే సిద్ధిపుతిలుమ్ శబ్దతః శొల్లుకై మిశ్రమ్ స్పష్టమాయరుక్కుమితే. అతుతోన్ఱ ఇప్పడి అనుశిచ్చెయ్యి క్కుత్తెయిలై.

ఆక ఇప్పడి ప్రధానరాన బ్రహ్మదికళో ఇవళుక్కు శేష భూతరానాల్, ఇవ్వరుకుళార్ శేషభూతరెన్నుమిడమ్ కిమునర్నాన్రి యసిద్ధమితే. ఆక, ఉభయవిభూతియుమ్ ఇవళుక్కు చ్చేషశున్ఱు దర్శి ప్పిత్రారాయన్రు.

ఇప్పడి “కాన్ఱన్ఱే పురోహిత్తమం” ఎన్ఱు కర్తర్వర్థతైయుమ్, “ఫణిపతిః - దానీగణం” ఎన్ఱు కర్మణ్యర్థతైయు ముడైయళాన్ఱేయాలే “శ్రీం” ఎన్ఱు ఉనక్కు త్తిరునామమెన్ఱితార్, (శ్రీరిశ్యేవచ నామతే) ఇత్యాదియాలే. “శ్రీయత ఇతి - శ్రీం” ఎన్ఱుమ్, “శ్రయత ఇతి శ్రీం” ఎన్ఱుమ్, శొల్లుకితి పృత్పత్తి ద్వయార్థముమ్ ఉణ్ణానాలితే శ్రీశబ్దమ్ సార్థమావతు. అన్ఱిక్కే, కీధ్రేశొన్న విష్ణుపత్తిత్వత్తుక్కుమ్ ఉభయ విభూతి శేషిత్వత్తుక్కుమ్ శ్రుతి స్మృతికళో తేడవేణుమా? సర్వశేషి త్వ వాచకమాయ్ ఉనక్కు సాధారణమాన తిరునామమే పోరాతో వెన్ఱితారాకపుమామ్.

(శ్రీరిశ్యేవచనామతే భగవతి) (౧) “అన్తర్బహిశ్చ తత్సర్వం వ్యాప్యనారాయణం” ఎన్ఱుమ్, (౨) “ఎణ్బెరుక్కున్ఱు అత్తొణ్బెరుళో”

ఎస్తుమ్, (౧) “పాఙ్గుపుణరి” ఎస్తుమ్ అర్థజ్ఞైచ్చాల్లి ప్పిన్పు శబ్దజ్ఞైచ్చాన్నాప్పోలే, ఇఙ్గుమ్ శ్రీశబ్దార్థజ్ఞై మున్పుట వరుళిచ్చయిత, అనన్తరమ్ శ్రీశబ్దజ్ఞై అరుళిచ్చయితకీతార్ (శ్రీరితి) ఎస్తు. (౨) “చేవోనాను సమాసవాన్” ఎస్తు (౩) *పేరాయిరమ్ కొణ్ణతోర్ పీడుజ్జైయ నానాలుమ్ “నారాయణన్” ఎస్తు అవనుక్కు నిరూపకమానాప్పోలే, “అక్షిష్ఠి” ఎస్తు తొడగ్గి అనేకమ్ తిరునామజ్గుళుజ్జేయాకిలుమ్, ఇనకుక్కు అసాధారణ నిరూపకమ్ “శ్రీం” ఎన్గిట తిరునామమాకైయాలే (శ్రీరిత్యేవచ నామతే) ఎన్గితార్. సర్వాధికనస్తువుక్కు వాచకశబ్దమ్ ఇతువల్ల తిల్లామైయాలే (శ్రీరిత్యేవ) ఎస్తు అవధరిక్కితార్.

“శ్రీఞ్ - సేవాయామ్” “శ్శా-విస్తారే” “శ్శా - హింసాయామ్,” “శ్శు-శ్రవణే” ఇత్యాది ధాతుభేదతాలే శ్రీశబ్దత్తుక్కు అనే కార్థజ్గుళుణ్డాయితే ఇరుప్పతు. అవ్యర్థభేదజ్గుళైప్పల్లి నిరుక్తిభేదజ్గుళుణ్డాయరుక్కుమితే. ఆకైయాలే “శ్రీయత ఇతి - శ్రీం” “శ్రయత ఇతి-శ్రీం” “శ్శాణాతీతి - శ్రీం” “శ్శృణోతీతి - శ్రీం” “శ్రావయతీతి-శ్రీం” ఇత్యాదినిరుక్తిల్ ఇవ్విడత్తిలే వివక్షితజ్గుళి. (౪) “శ్శాణాతి నిఖలాన్తోమాన్ శ్శాణాతిచ గుణైర్బగత్ శ్రీయతే చాఖిలై ర్నిత్యం శ్రయతే చ పరంపదమ్ శ్రీయన్తిం శ్రీయమాణాచ్చ శ్శృణ్వతీం శ్శాణాతి మపి” ఎస్తుఇవైకళ్ తాన్ ప్రమాణప్రసిద్ధజ్గుళాయితే యిరుప్పతు. అఖిలచేతనరుక్కు మాశ్రయణీయైయాయ్, తాన్ అవనై ఆశ్రయిత్తు లభిసన్వరూపైయాయ్, ఆశ్రితదోషజ్గుళై హింసిత్తు, అద్వేషాదిగుణ జ్గుళై విస్తరిప్పిత్తు, ఆశ్రితదైన్యోక్తికై శ్రవిత్తు, ఇవర్కలై అగ్గీకరిక్కై క్కునుగుణమాన వచనజ్గుళై అవనై శ్రవిప్పిక్కై ముతలాన వాకారజ్గుళి పురుషకారభూతైయన పిరాట్టిక్కు అవశ్యాపేక్షితజ్గుళాకైయాలే,

ఇన్నిరుక్తికశ్చైత్యమ్ శ్రీశబ్దత్కర్థమాక ఆచార్యరక్షణసన్ని
ప్సరక్షణ్.

ఇప్పుడి కీర్తించున్న వాకారణ్యాలే అవనుక్కుమ్ పూజ్యై
యాయరుక్కుమ్బడియై, అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (భగవతి) ఎన్ట. (౧)
‘తత్రపూజ్య పదార్థాక్తి పరిభాషా సమన్వితం’ ఎన్ట-భగవచ్చబ్దమ్
పూజ్యవాచియాయ్, అఖలచేతనర్ కుమ్ పూజ్యనాన వవన్తనక్కుమ్
పూజ్యైయాయరుక్కుమ్మెన్టపడి. భగవన్నారాయణనుక్కుమ్ పూజ్యై
యాకైయాలే యితే, ‘భగవతీమ్’ ఎన్టరుళిచ్చెయ్ తతు. ఆకై యితే
(౨) ‘నన్ మార్ పిన్ మేలుమ్’ ఎన్టర్చిక్కిఱుతు.

ఇప్పుడి స్వరూపతూలుమ్ గుణతూలుమాయరుక్కుమ్ జ్ఞాన
శక్త్యాది కల్యాణగుణజ్ఞై యుజ్జైయళాయ్, హేయగుణ రహితైయ
మాయరుక్కైయాలే, (భగవతి) ఎన్టికార్. (౧) ‘ప్రైశ్చైయ భగవచ్చబ్ద
స్వ్వకారణకారణే’ ‘సమ్మరైతి తథాభర్తా భకారోర్థ ద్వయాన్వితం
నేతాగమయితాన్త్రా గకారార్థ స్తథామునే। ఐశ్వర్యస్య సమగ్రస్య
వీర్యస్య శసశ్శ్రియం। జ్ఞానవైరాగ్యయోక్తై వ వన్టాం భగవతీరణా
వసన్తి తత్రభూతాని భూతాత్మన్యఖలాత్మని। సచ భూతేష్వ శేషేషు
వకారార్థస్తతోవ్యయం। ఏవమేష మహాశబ్దకీర్త్యతేభగవానితి। పర
మబ్రహ్మభూతస్య వాసుదేవస్య నాన్యగం। జ్ఞానశక్తి బలైశ్వర్య వీర్యతే
జాన్త్యశేషతం। భగవచ్చబ్ద వాచ్యాని వినాహేయైర్గుణాదిభిః’ ఎన్టిఱ
పడియే హేయగుణరాహిత్య సద్గుణ సాహిత్యజ్ఞిరణ్ణమ్ భగవచ్చబ్ద
వాచ్యజ్ఞళాయితే ఇరుప్పతు. ఆకై యితే ‘షణ్ణాంభగ ఇతీరణా’ ఎన్ట
భగవచ్చబ్దత్కర్కుమ్ జ్ఞానాదిగుణజ్ఞో అర్థమాకపుమ్, ‘అన్’ ఎన్టిఱ పద
త్కర్కుమ్ హేయరాహిత్యమ్ అర్థమాకపుమ్, ఇట్టర్ వ్యాఖ్యానమ్ శేయ్
తరుళిన్దు.

“అన్” ఎన్నిటతు-నశర్థమాయరుక్మిణిజ్జనేయెన్నిల్; - “న” ఎన్నివిడత్తిల్, “శ” “అ” ఎన్ఱు పిరివుణ్ణాయ్. అతిలే “న్” ఎన్ఱు-ప్రప్తియాయ్, “అ” ఎన్నిటతు-సుఖముఖోచ్చారణ మాయితే ఇరుళ్ళు. ఇవ్విడత్తిల్ “అన్” ఎన్ఱు మున్ పిన్నాయ్ పిన్ మున్నాయరుక్మిణి, చాన్దనప్రయోగమిరుక్కుమ్మడి. ఇవ్విడత్తిల్, “కశ్యపం-పశ్యకోభవతి” ఎన్ఱు పోలే యెన్ఱితే అరుళిచ్చెయ్తవతు.

ఆకై యాలే హేయగుణరాహిత్య సద్గుణరాహిత్యజ్ఞ భగవచ్చప్పాచ్చుజ్జలెన్న త్తటిలే.

ఇవ్విడత్తిల్ హేయమానతు - ఆశ్రితదోషగుణ హానికళో పార్తు అవర్కళై ఉపేక్షిక్కై. తద్రాహిత్యమానతు - అవై యిరణ్ణుమ్ అడుకువళమాన వక్షీకరిక్కై. ఆర్ద్రాపరాధైకళాన రాక్షసికళై అపరాధమేవద్రాశాక అక్షీకరిత్తు రక్షిత్తాళితే. “త్రాహిత్రాహి” ఎన్ఱు అణ్ణ జాధమనై యమ్ అక్షీకరిత్తు తిరునడికళిలే తలై యాకరక్షి త్తమున్ఱితే. గుణజ్ఞభావన-జ్ఞానశక్త్యాదికళో. తత్సాహిత్యమానతు - అవై స్వరక్షణ హేతువాయ్ తన్నక్కలలే శువటివిడుక్తై యన్ఱిక్కే, పరరక్షణత్తుక్కు. ఉఱుప్పాక ప్పుఱవెళ్ళ మిడుమ్మడి సమ్మన్నమాయరుక్మై.

ఇవద్రై స్వరక్షణత్తుక్కు ఉఱుప్పాక్కామల్, (1) “తత్తస్యసద్గుణభవేత్” ఎన్ఱిరున్ఱు (2) “కీతోభవ” (3) “భవేయం శరణం హి నం” ఎన్ఱు పరరక్షణత్తుక్కు ఉఱుప్పాక్కి నాళితే. ఇవద్రై గుణ మెన్నలావతు - పరార్థమానబోతితే. ఆకై యితే (4) “గుణగణాశ్చ జ్ఞానశక్త్యాదయస్తే” “సకలం సంక్రితాన్తం చకర్థ” ఎన్ఱు రుళిచ్చెయ్త తతు. అవన్ గుణజ్ఞుక్కు వ్యావర్త్యర్ తద్వ్యతిరిక్తర్. ఇనో గుణజ్ఞుక్కు వ్యావర్త్యన్ అనన్. అవన్ గుణజ్ఞో పున్ఱ్వ ప్రయుక్త

మాన స్వాశక్త్య విశిష్టమాయ, పితృత్వప్రయుక్తిమాన హితప్రాతో
వృత్తియా లే కలగ్గినపోతుణ్ణాన ప్రతాపతా లే దురాసతమాయ, అత
ఏవ పురుషకార సాపేక్షమాయుకుక్కుమ్. ఆకై యతే ఇనల్ గుణజ్ఞ
భా లే తద్గోష్ఠి లఘుతరై యాయీ యు.

ఆక ఇప్పడి పాపమేపచ్చై యాక వగ్గీకరిక్కై కుక్కు- హేతువాయ,
పరాధై కవేషమాన జ్ఞానశక్త్యాది కల్యాణగుణ పూర్తియై భగవ
చ్చబమ్ శొల్లుకికతు. (౧) “జ్ఞానాది వద్గుణమయీ” (౨)
“జ్ఞానశక్తి బలైశ్వర్య వీర్యశక్తి ప్రభావిసిమ్” ఎన్నక్కడవతితే. (౩)
“సదిశతు భగవానశేషపుంసామ్” (౪) “స్మర్తవ్యో భగవాన్” (౫)
“మోదతే భగవాన్” (౬) “భగవన్నారాయణ” ఎన్ఱు అవనై
నిర్దేశితాప్సలే, తత్తుల్య శీతైయాన ఇవలై వ్యవహరిప్పతుమ్ “భగ
వతి” ఎన్ఱితే. ఇన్ఱ పూర్తితాన్-కీర్థి “పురుషోత్తమన్” ఎన్ఱు శొన్న
పూర్తిక్కడియాయితే ఇరుప్పతు. (౭) “భగవన్నారాయణ” ఎన్ఱు
ఇనల్ పూర్తిక్కడియుడై మై. (౮) “శ్రీమన్నారాయణ” ఎన్ఱితే
అవన్ పూర్తిక్కు అపియుడై మై. (౯) “స్వతశ్శ్రీరిత్యాది”

ఇప్పడిప్పట్ట వతిశయశాలినియాన ఉన్నై యథావత్తాక స్త్రోతమ్
పణ్ణప్పోమోవెన్ఱిత్తార్, (త్వాంవయంకిథంబ్రూమః) ఎన్ఱు. (త్వామ్)
ఉక్తిప్రక్రియైయా లే విష్ణుపత్నియాయ, తదితర సర్వస్వామినియాయ,
తదనురూపా సాధారణమాన నామనిర్దిష్టైయాన్, భగవద్విలక్షణ
జ్ఞానశక్త్యాది కల్యాణగుణ భూషితైయాన్, ఇవాకారజ్ఞానా లే సక
లోపనిషత్ప్రసిద్ధైయాన వున్నై. (త్వాంవయం కిథంబ్రూమః)

(౧)

(౨)

(౩) వి-పు-౬-౮-౬౪.

(౪) భార-ఉ-

(౫) వి-పు-

(౬) శరణాగతిగద్యే.

(౭) శరణాగతి.

(౮) శ్రీగుణర-౩౧.

బ్రహ్మభావనై కిన్తివరాన సనకాదికళుక్కుమ్, ఉభయభావనా సిన్ధు
రాన బ్రహ్మాదికళుక్కుమ్, బ్రహ్మ ప్రతిపాదికజ్ఞాన వేదజ్ఞకుక్కుమ్,
పరిచ్ఛేద్ధిగొణాతి ప్రభావజ్ఞేయదైయ పున్నై, పరిమితజ్ఞాన శక్తి
రాన నాగ్గళ్ పరిచ్ఛేదత్తు ప్పేళునలజ్జనే యెన్గితార్; (౧) “నతేవర్ణ
యితుంశక్త్యాగుణాన జహ్న్వపివేదనం” (౨) “బ్రహ్మద్వాన్సకలాదేహా
మునయశ్చ తపోఽనాః | త్వంస్తాతు మపిసేశానాః” ఎన్దుమ్, (౩)
‘ఉద్భవస్త్వా ముపనిషదనవాహ నై కా నియన్త్రమ్’ ఎన్న
క్కిడనతితే.

(౪) “నాన్దుకిన్ శెజ్జడైయానెన్జివర్కిళ్-తిరుమాల్ తిన్నెయై యా
రటికిత్తార్” ఎన్దుమ్, (౫) “మామలరాన్ వార్ శెడై యా సెన్జిసర్ కిట్టు-
ఎన్జెత్తానామో” ఎన్దుమ్, “బ్రహ్మాదికళుమ్ ఇవళుడైయ వైభవజ్ఞై
స్తోత్రమ్ పల్ల అనమర్థరెన్తరుళిచ్చెయ్తార్ కిళితే; మేలేమేలే చ్చురుషర్
కిళై క్కిట్టిత్తు ఉప్పేత్తైవళివిలుమ్, ఓలారు గుణజ్ఞతై అవధికాణ
వొణ్ణామైయాలె, (౬) “యతోవాచో నివర్తస్తే” ఎన్దు వేదజ్ఞుమ్
నివృత్తిమామృడే సోచకిమాన వాసన్దత్తుక్కుమ్ హేతుభూతైయామ్,
* చుళికితభగవదై శ్వరూప్యా అనుభావైయచూం ఇవళుడైయ
ప్రభావమ్ పరిచ్ఛేదక్కి- వొణ్ణాతెన్ను మిడమ్ శొల్ల వేణ్ణావితే.

(ఏయమ్) ఎన్దు ఆత్మని బహువచనమ్. (౭) “ఎన్నుడై యారు
యిరార్” ఎన్నుమాప్పాలే, జ్ఞేవోక్తియాకవుమామ్. (౮) “మహ్యం
సమోస్తకవయే” ఎన్దు తమ్మై గర్విత్తుకొన్జారిత్తే. (౯) “స్తోతుంకేవ
యమిత్యదశ్వజగహుకి వ్రాళ్ళొచ్చి విరిళ్ళొదయకి” ఎన్నక్కిడవతితే.
అథవా, (ఏయమ్) (౧౦) “మహర్షవాన్త ర్నిమజ్జతోరణం కులూచల

(౧) ఐ-పు-౧-౯-౧౩౩.

(౨)

(౩) శ్రీగుణర-౧౪.

(౪) తి-వాయ్-౮-౩-౯.

(౫)

(౬) తె-అ-౪-

(౭) తి-వాయ్-౭-౬-౫.

(౮) స్తో-౪-౭.

(౯) శ్రీగుణర-౫.

(౧౦) స్తో-౪-౮.

యోగోవిశేషం” ఎన్నికపడియే వేదజ్ఞభుక్తుమ్ చతుర్ముఖ ప్రముఖర్ కుమ్, (౧) “అపిమేజన్త చతుర్ముఖాత్మనా” ఎన్ఱు అవర్కతై తృణీక రిత్తిరుక్కిఱ తమకుమ్ అన్యోన్యమ్ తారతమ్యముణ్డేయాకిలుమ్, ఇవ భుడైయ మహిమార్గవత్తిలే మగ్గురామిడత్తిల్ ఒరునైషమ్య మిల్లా మేయా లే ఎల్లారైయజ్ఞాట్టిగొణ్ణు “వయమ్” ఎన్నితార కవుమామ్. (౨) “మాతజ్జశ్చ మహాన్” ఇత్యది. కీఱుక్తరానవర్కభోడు ఒరువ రాయ్, పరిచ్ఛేదిక్క మాట్టామైయే యన్ఱిక్కే, ఎల్లాయమ్మాడి పీకక్క రాయ్ పేరిలుమ్ మేలెల్లై కాణవొణ్ణాతెన్ఱు “వయమ్” ఎన్నికతాతల్; (త్వాంవయమ్) (౩) “అవనెవ్విడత్తాన్ యానాన్” ఎన్ను మాసోలే, స్త్రాత్రస్త్రాతప్య గతోత్కర్షాఽపకర్షజ్ఞభుడైయ ఎల్లెనిలత్తైసూ చిప్పిక్కైక్కాక (త్వాంవయ మెన్నితార్). (౪) “అవరై నామ్ - అవ్విణ్ణ త్తవర్” ఎన్నుమ త్తనై యెన్ఱావోలే, “త్వాంవయం కథంబూమి” ఎన్నితార్.

ఉక, ఇత్తాల్ - “భగద్విలక్షణజ్ఞానశక్త్యాది కల్యాణగుణ పూర్ణై యాయ్, గుణజ్ఞభుక్తు వాచకమాయ్ సర్వోత్కర్షప్రకాశకమాన తిరునా మత్తైయిడై యైయాయ్, సవయితరాన బ్రహ్మదికతై దానదాసీగణమాక పుడైయైయాయ్, అణ్ణకారణమాన మూలప్రకృతినిర్వాహకై యాయ్, అనన్తగరుడవిష్వక్సేన ప్రముఖసూరి పరిషత్పరిచర్యమాణ చరణానభిచై యాయ్, ‘విష్ణుపత్ని’ ఎన్నికమేనైయై యుడైయైయాయ్, ఇవాకార జ్ఞభా లే శ్రుతిస్మృత్యాది ప్రమాణప్రసిద్ధైయాయరుక్కిఱవునై, పరి మితజ్ఞానశక్తికరాన నాజ్ఞోపరిచ్ఛేదిత్తు పేళువతెజ్జనే” ఎన్ఱు పిరాట్టియు డైయ పెరుమైయై దర్శిప్పియానిన్ఱుకోణ్ణు, (౫) “స్తమహేవయం కిమితి తన్నశక్నుమం” ఎన్ఱావోలే స్త్రాత్రాక్షేపపురస్కరమాకస్త్రాతాన్నివుత్త రాకితార్. ఇశ్శోకత్తాల్, కితనల్లుపనిషత్పిర్గమాన ద్వయత్తిల్ శ్రీ శబ్దై సాధిమాక వసునన్ఱి తరుళినారాయ్.

(౧) స్తో-ర-౫:౫. (౨) (౩) తి-వా-౫-౧-౨.
(౪) ఒరునె ౨౧. (౫) ర-౩-౧౨.

అవ, - (యస్యాస్తయిత్వాది) జ్యేష్ఠన్ కైయిలే రాజ్యదారజ్ఞశ్చ
 పృతికొడుత్తు చ్చురమడైన్దసుగ్రీవనై ప్పోలే, జ్యేష్ఠపుత్రన్ కైయిలే
 అవైయిరణ్డాయమ్ *పొయ్ చ్చుతిల్ తోత్తైక్కయాలే* పొత్తైయడై
 మన్నరాన *పాణ్ణవర్తమ్ముడై యపాణ్ణాలియై* మఱుక్కి వల్ వలై ప్పడు
 త్తుకై క్కు *అరశర్తమరశఱ్ఱిలై యవనాన దుశ్శాసనన్ అవ్వణియిట్టై
 యైచ్చెన్దు, “ఎన్ఱమక్కు ఉరిమై శెయ్” ఎన్ఱ శురిక్కులై యుమ్ తుక
 లై యుమ్ పల్లీవరవీరక్క, శృష్టైయుమ్ కేశగ్రహణపాపైయాయ్
 కొంట్టు, “అశుద్ధైయాయ్ ఏకవస్త్రైయానవెన్ఱై గురుక్కళుడైయ
 మున్నేనయిప్పిక్కై అన్యాయక్లాణ్” ఎన్ఱ కూప్పిడచ్చెయ్ తేయుమ్,
 కలైతలైకిలై క్కై విడామైయాలే, కై విడుమ్బడి సమ్మాప్రమాన
 మహాపత్తిలే, (౧) [హకృష్ణాద్వారకావాసిన్ ఇత్యాది] “ఎన్ఱుల్లొ
 యెమ్మేరుమాన్!, ఇవ్వనన్ఱైయై ఆపన్ఱైయాయ్ అనాశైయానవెన్ఱై
 ఏతుక్కాక ఉపేక్షిక్కితాయ్, ఉన్నుడైయ ఆశ్రితిరక్షణత్వరై ఎన్ఱేపో
 యిల్లొ. [శష్ఠిచక్రగదాపాణియిత్వాది] రక్షణపరికరజ్ఞాన శష్ఠి
 చక్రాదికలై ధరిత్తుకొంట్టు ఇన్ఱేఅడు త్తణిత్తాకవన్దునిన్ఱు ఆశ్రితరై నమ్మవ
 విడతవనుమాయ్, ఇడక్కై వలక్కై అతీయాతవజ్ఞర్క్కుమ్ ఆశ్ర
 యిక్కలామ్బడి సర్వసులభనాయ్, ఆపన్నరానాదుడైయ వార్తియై
 హరిక్కుమ్బడి అలర్న్దశైద్దామరై ప్పుప్పోలేయిరుక్కి-ఆ తిరుక్కణ్ణలై
 యుడైయైయాయ్ ఇరుక్కి-ఆవనే! శరణాగతైయాన వెన్ఱై రక్షిక్క
 వేణుమ్” ఎన్ఱు ఆక్రన్దిక్కుమ్బడి అభిమానభజ్గమాక ప్పరిభవిక్క,

అతత్కాలవర్కళీ తజ్గమూరాకప్పుక్కైన్దువేణ్ణి పెఱుక్కి-డా
 మైయాలే, ఊరొన్ఱు వేణ్ణిలుమ్, *క త్తక్కతిత్తుక్కి డన్ద పెరుణ్ణై మొన్ఱు
 ప్పొరున్దికొంట్టుఉన్ఱై, తన్ కుడికెడుమ్బడితానే మణ్ణాళానాన* కొత్తు

తత్రైవన్ - “సూచ్యగ్రముమ్కోడన్” ఎఱ్ఱు తల్లివిడుకై యాలే, ఒఱ్ఱుమ్ పెఱాతవురోడత్రైలేఁపారొన్ఱిప్పారతమ్ కై శెయ్త, ప్థానభష్టరాయ్ తళెర్న్దు పఱికోడు త్రరాజ్యత్రైప్రాపిక్కైక్కు, *పల్లెల్లర్ వీయక్కోల్ కై యిల్కోణ్ణుపార్ త్రన్ శెల్వు త్రేరేఁబు శారతియాయ్, *కల్లల్ కళో శత్రైక్కల్లన్దెఱుమ్ ఆరవారిప్ప, కై యుమ్మూక్కోలుమ్, పిడి త్రకడివాల క్కయిఱుమ్, విరి త్రతలై యుమాయ్ క్కొణ్ణు వినయమ్తోల్లెమున్ని ఱ్ఱానై, అఱ్ఱననుమ్ “పేక్కష్ట” ఎన్ఱైత్తు, “ఉభయ సేనామధ్యత్తిలే రథత్తై ప్థాపి” ఎఱ్ఱు పారిత్తుక్కొణ్ణు ధర్మక్షేత్రత్తిలేఁశినప్పొరిలే (౧) “యుయు త్సవం” ఎన్నుమ్మడి ఉద్యుక్తనాక, ఇఱ్ఱైక్కొణ్ణు *మలైపురైతోల్ మన్న వరుమ్మూరతరుమ్ మల్లెముమ్ పలరుమాయ్ క్కొణ్ణు* పారి త్రైఱున్ద పడై మన్ననాన *అన్దకన్ శిఱుననై క్కొణ్ణు* ఇన్దిరన్ శిఱువనుమ్, *అన్దాన సేహకారుణ్య ధర్మాధర్మధియాకులనాయ్, బన్ధక్కల్ పక్కల్ వధభీతి యాలే, (౨) “కింనోరాజ్యేనగోవిన్ద కింభోగైర్జీవితేనవా । యేహమథే కాక్షితంనోరాజ్యం భోగాస్సుఖానిచ। తథమేనన్ధితాయుధే” ఎఱ్ఱు “రాజ్యభోగ సుఖశ్శుభమ్స్వజనరక్షణార్థమాయన్తోపరుప్పతు. అవరోల్ తాజ్గలే యుధత్తిలే అన్ధితరానప్పిన్బు అవరోకళై హింసిత్రువరుమ్ రాజ్యభోగ జ్గళాల్ ఎన్నప్రయోజనముణ్ణు. (౩) ‘సహిమేజీవితేనార్థం’ (౨) ‘సకాక్షే విజయంకృష్ట’” ఎఱ్ఱుక్కొణ్ణు “విసృజ్యసశరశ్చాపమ్” ఎన్నుమ్మడి పోర్పడైకిలై యుమ్ విట్టు, “నయోతస్యమి” ఎఱ్ఱు యుధాన్నిపుత్ర నానపడియొక్కొణ్ణు, “మామ్” ఎఱ్ఱు తిన్ పాలభ్యుత్తైక్కొట్టి, “కరిష్యేవచ సంతవ” ఎన్నప్పట్టి యుధే ప్రవర్తిప్పిత్ర కృష్ణనైప్పేలే,

“విస్మార్యదాస్యాత్మకమ్” ఎన్ఱిఱపడియే పిరాట్టివిషయత్తిలే అనాదికాలమ్ ఇఱ్ఱవనుభవపరీవాహరూప వాచికకై బ్ధ్యమాకిఱ

స్తోత్ర త్తి లేపారిత్తుక్కొణ్ణు ఉమ్మక్కరామ్, విషయవై లక్షణ్ణై ప్పిర్
 త్రవాతే, వేదజ్జళాలుమ్, వైదిక గ్రంథర్కళాలుమ్ ఎత్తెకాణన్ జ్ఞాపపడి
 అపరిచ్చేద్యమానురుక్తాయాలుమ్, తద్వైలక్షణ్ణై నురూప స్తోత్ర
 కరణహేతువాన జ్ఞానశక్తికళే తమక్కిల్లామైయాలుమ్, స్తోత్రస్తోత్రస్య
 గతోత్పన్నై పర్యభుజై యసీచూభూమియై అనునన్దిత్తు, “ఇప్పడిఘ్నార్
 విషయజైప్పల్లియరాన నామ్ పేకిల్, *‘మాశూణాతో’ (౧) ‘మమ్మక్కా
 తో’” ఎన్నికపడియే, “అనద్యజైవిత్తై స్పటిల్ కై జ్ఞార్వసామ్రాజ్యజైఐదు
 కడక్క-నిక్కయే కర్తవ్యమ్” ఎత్తుకరుతి, (౨) “అమ్మిక్కు డమ్పెచ్చిల్
 వాయాల్ తూయ్ మైయిల్ తొణ్ణనన్ నాన్ శొల్లినన్ తొలై నామమ్
 పావియేన్ ప్పిత్తై వాతెన్దజ్జి నేఱ్ఱు” ఎన్నికపడియే భీతభీతరాయ్
 తమ్మై గర్జిత్తుక్కొణ్ణు, “తాన్వంనయంకథంబ్రూమకి” ఎత్తుక్కొణ్ణు
 స్తోత్రాన్ని పుత్తరానవివరై,

పెరియపిరాట్టియార్, “నమక్కుమేన్జై స్వరూపమాననోపాతి
 నీర్జాయమ్ స్వరూపమ్ కాణుమ్; ఆనపిన్బు, *పేశువారెన్దళపు పేశువర్,
 అన్దళవాయ్ కాణుమ్ నామిరుప్పతు; విశేషిత్తుమాత్తైత్తప్రయుక్తి
 మాన వాత్సల్యత్తాలుమ్, (3) ‘కింమృష్టం సుతవచనమ్’ ఎన్నికన్యాయ
 త్తాలుమ్, ఉమ్మడైయ మమ్మలైచ్చిల్ నమక్కు భోగ్యమాక
 కాణుమిరుప్పతు” ఎత్తు, ఇవరుడైయ వాగ్వృత్తిరూప స్తోత్రత్తాలే
 స్తోత్రకరణవిరోధియాన అవిద్యాదికళే నశిత్తు స్తోత్రకరణహేతువాన
 జ్ఞానశక్త్యాదికళుణ్ణాయ్ నిర్భరరాయ్ స్తోత్ర త్తిలే ప్రపుత్తరామ్బడి, (౨)
 “అజ్జలెన్దుకావిపోల్ వణ్ణిర్ వణ్ణెన్ కణ్ణుళేతోన్దినార్” ఎన్నికపడియే,
 అభయప్రదానపూర్వకమాక (౪) “మయర్వజమతిసలమరుళినన్” ఎన్నిక

(౧) తి-శా-య-౩-౧౭.

(౨) తిరుక్కుఱు-౧౨.

(౩)

(౪) తి-వా-య-౧-౧-౧.

పడియే ఇవర్షక-లిలే కరుణాకటాక్షతైష్పల్ల, *పూవళరుమ్ తిరుమక
శాలనల్ పెట్టి నివృత్తివిరోధికరాయ్, ప్రాప్తమాసపరభక్త్యాదికై
యుడై యరాయ్ కొట్టు, తత్స్వరూపరూపగుణవిశేషజ్ఞై విశదమాక
సాక్షాత్కరిత్తు, అనుభవపరివాహరూపమాన వాచికై జ్ఞుర్యత్తిలే
ప్రవృత్తరాకితార్.

కీర్తి, పరత్వాఽనుసన్ధానత్తాలే భయప్పట్టు నివృత్తరానార్;
ఇట్లు, కీర్తిస్తోత్రారమ్భాత్మేపసమ్మన్దజ్ఞానపూర్వకమాక శరణమ్భుకున్దు,
హేతువాకహ్సన్న స్తోత్రవ్యగతోత్కర్షణై ముఖాన్తరేణ దృఢీకరియా
నిష్టుకొట్టు, తదుపచితసౌలభ్య విశేషాఽనుసన్ధానత్తాలే భయమ్శమిత్తు
సమాహితరాయ్, స్తోత్రత్తిలేప్రవృత్తరాకితార్. (౧) “ఎన్నిచై వా
యెన్నిట్టజ్ఞువనే” ఎన్నిపడియే విషయవైలక్షణ్యాఽనుసన్ధానత్తాలుమ్,
స్వదోషాఽనుసన్ధానత్తాలుమ్, స్తోతాక్కళుక్కు ఒరుభయమ్జనిక్కుమ్;
అన్దభయమ్ సౌలభ్యాదిగుణాఽనుసన్ధానత్తాలే శమిక్కువుమ్కణ్ణోమితే.
(౨) “దురన్తస్యాఽనాదేః” ఎన్ఱుతోడన్దస్వదోషాఽను సన్ధానత్తాలే
భయప్పట్టు, “తవస్మారంస్మారం గుణగణమితీచ్ఛామిగతభీః” ఎన్ఱు
భగవద్గుణాఽనుసన్ధానత్తాలే అభయజ్ఞతరానారితే. (౩) “అనన్దం
బ్రహ్మణోవిద్వాన్న బిభేతికుతశ్చన” ఎన్నక్కడవతితే.

ఇనిత్తాన్ స్తోత్రచ్చై యున్జానాలుమ్ (౪) “స్తోతుమిహామహే
యక్తాం భావయభారతీమ్” ఎన్ఱుమ్, (౫) “నూక్తింసమగ్రయతునః”
ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిపడియే విషయవైలక్షణ్యాఽనుగుణమాక *అనాఘా
తావద్యమాయ్ అనిమిషనిషేన్యమాన శబ్దసన్దర్భహేతువాన సమ్య
జ్ఞానభక్తికల్ పెరియపిరాట్టియారుడైయ కరుణాకటాక్షత్తాలే యల్లతు

(౧) ఇరా-౨౯. (౨) స్తో-౪-౫౦.

(౩) తై-ఆ-

(౪) శ్రీప్రప.౨. (౫) శ్రీగుణ-౭.

శ్లోః—యస్యాస్తే మహిమానమాత్మన ఇవత్వద్వల్లభోపిప్రభుః
 నాలంమాతు మియత్తయానిరవధిం నిత్యానుకూలంస్వతః।
 త్వాంత్వాందానఐతి ప్రపన్నఐతిచ స్తాప్యామృహంనిర్భయా
 లోకై కేశ్వరిలోకినాథదయితే దాస్తేదయాంతేవిదన్ ॥ (౨)

సిద్ధియాతితే. (౧) “యంత్యం దేవినిరీక్షసే - సబుద్ధిమాన్” ఎన్న
 క్కడవతితే.

ఆకైయాలే, స్వవిషయస్తాత్రత్తిలే పారిత్తుక్కొణ్ణు ప్రపుత్తరాన
 పడియైయుమ్, విషయవైలక్షణ్యానురూప స్తాత్రకిరణహేతువాన జ్ఞాన
 శక్తికో తమక్కిల్లామైయాలే స్తాత్రాన్నిసృత్తరాన పడియైయుమ్కిణ్ణు,
 ఇవర్ పణ్ణుకిణ్ణుస్తాత్రశ్రవణకాతుకత్తాలే యథాస్తాత్రమ్ పణ్ణువల్లరామ్బడి
 ఇవర్ పక్కలిలే విశేషకటాక్షత్తై పృణ్ణియరుళ, అత్తైయటిన్సు, కారుణ్య
 రూపైయాన వివళికిరుణ్ణైక్కిలక్కాయ్, (౨) “ధాతుః ప్రసాదాన్యహి
 మాన మిశమ్” “తమక్రతుంపశ్యతిపితృశోకిః” ఎన్టావోలే,
 “దాస్తేమయితే దయాంవిదన్ - తేమహిమానం నిర్భయస్తాప్యామి”
 ఎన్టాకొణ్ణు విషయత్తై మఱుపాదురువప్పేళుకితేనెన్టు ప్రతిజ్ఞైపణ్ణుకితార్.

ఇప్పడి పెరియపిరాట్టియారుడైయ ప్రసాదమ్ పెన్ద్రొరాకిల్,
 ఇవర్ ఇప్పోతువిశేషమాక వటిన్సుపేళుకిత తెన్నెన్నిల్; కీర్తవేదగ్గళుమ్
 బ్రహ్మదికళుమ్ పేళనిలమల్లవెన్టార్. ఇట్టు ఎజ్జళుక్కుమ్ మణాళనాయ్,
 బ్రహ్మదికళుక్కుమ్ జనకనాయ్, సర్వజ్ఞనాయ్ సర్వశక్తియాయరుక్కిట
 నర్వేశ్వరనుక్కుమ్ పరిచ్చేదిత్తు ప్పేళవొణ్ణాతెన్టితార్ (యస్యాస్తే
 మహిమానమాత్మన ఇవ త్వద్వల్లభోపి ప్రభుర్నాలం మాతుమియత్త
 యానిరవధిం నిత్యానుకూలం స్వతః) ఎన్టు. ఇతువాయ్త్తు ఇవర్
 పిరాట్టిప్రసాదత్తాలే పెన్ద్రొ విశేషమ్.

ఇష్టిశేషకటాక్షమిల్లాతార్, ఇవలోన్వరూపస్వభావజలై ఉశ్శపడి అఱియామల్, భగవద్దిన్తరజ్జ విశేషణద్యోతనార్థమాక “భగవత్స్వత్తై, అహనై, ప్రభై, ఇచ్చై, శక్తి, విద్యై” ఎష్టుమ్, విద్యాప్రపర్తకత్వత్తాలే “విద్యై” ఎష్టుమ్, “ప్రకృతేః పురుషాచ్ఛాన్యస్త్యతీయోనై విద్యతే” ఎన్గిణపడియే శ్రీశ్రీశర్కళుడైయ ప్రకృతిపురుషరూప విభక్తివిభూతి విశేషాభిమానిత్యద్యోతనమాక “మూలప్రకృతిశానీ” ఎష్టుమ్ శొల్లు కిఱవల్ శైక్కోణ్ణు, తత్స్వరూపత్తై అచేతనమాక భ్రమిప్పతు, కర్మనశ్చైయెన్పతు, సత్వాదివిశిష్టభగవాన్తానే శ్రీయెన్పతు, స్త్రీరూపనిత్యవిగ్రహాన్తర విశిష్టనానవనే ఇవళెన్పతు, దైత్యమోహనార్థమాకపైణ్ణాకి అముతూట్టిన వడిపుపోలే స్వయమేవభోగార్థమాక పురిగ్రహితకాదా చత్కకాన్తావిగ్రహ విశిష్టనానవనే శ్రీయెన్పతాయ్కోణ్ణు, ఇప్పడై కళిలే భగవద్వైమ్ శొల్లువతు, అన్తిత్తైయెన్పతాయ్కోణ్ణు అనర్థ ప్పడువర్కళ్. (౧) “ఆవలర్వేదానమానమ్” ఇత్యాది.

ఇవర్ అజ్జనన్తిక్కే, దివ్యచతుస్సైస్సెప్పెల్ల వరాకైయాలే తత్స్వరూపస్వభావజలై ఉశ్శపడి అఱిన్దు, పరమచేతనైయెన్దుమ్, అకర్మనశ్చైయెన్దుమ్, ప్రకృతివ్యావృత్తైయెన్దుమ్, భగవత్స్వరూపభిన్దైయెన్దుమ్, నిత్యైయెన్దుమ్, తదత్యన్తాభిమతైయెన్దుమ్, సర్వోత్కృష్టైయెన్దుమ్, సర్వేశ్వరనాలుమ్ పరిచ్ఛేదిక్కివొణ్ణాత మహిమూనైయడైయవళెన్దుమ్ నిర్ణయి త్తనుభవిక్కి తార్.

(౨) [మనసివిలస తాన్జ్లాభక్తి సిద్ధాన్తానేన శ్రుతిశిరసినిగూఢం లక్ష్మీతేవిత్తమాణాః నిధిలినమహిమానంభుజ్జతేయేపిధన్యాననుభగవతి దైవం సమ్పదస్తేఽభిజాతాః] భగవతి - సకలకల్యాణగుణ సమ్పన్నైయాయురుక్కిఱ, హేలక్ష్మి - వారీర్ పెరియవీరాట్టియారే!, ధన్యాః - “ధనంప్రాప్తాః - ధన్యాః” ఎన్గిణపడియే, దేవరీర్కటాక్ష విషయత్వ

రూపభాగ్యతై యుడై యవర్కళాయుక్కిఱ, యేపి - యాతొరుపురు
షర్కళో, “యేపి” ఎన్నిఱవిత్రాల్, అవర్కళుడై యచితశయమ్ వాచామ
గోచరమెన్ఱు సూచితమ్. భక్తిసిద్ధాంజనేన - ఉన్నుడై య స్వరూప
రూపగుణవిభూతికళిల్ అనితరసాధారణప్రావణ్యమాకిఱ గూఢాన్తప్రకా
శక సిద్ధాంజనవిశేష మ్పాలే యిరానిన్ఱుమ్, మనసివిలసతా - అత ఏవ
హృదయత్తిలే ప్రకాశియానిన్ఱుముళ్ళ, అత్తా-దృష్టియాలే, శానక్కన్ఱా లే
యెన్ఱుపడి. శ్రుతిశిరసి - ఉపనిషత్తుక్కళిలే, జాత్యేకవచనమ్; “శ్రుతి
శిరస్సు” ఎన్ఱుపడి. నిగూఢమ్ - అత్యంతమ్ వేదరహస్యమూకై యాలే
మత్తెక్కప్పడానిన్ఱుళ్ళ, తే మహిమానమ్-ఉన్నుడై య స్వరూపాద్యై
శ్వర్యతై, నిధిమివవీక్షమాణాస్సస్తరి - అపత్తుక్కు ఉఱుతుడై యామ్
శేమవై ప్పప్పోలే సాక్షాత్కరియానిన్ఱుకొన్ఱు, భుజ్జతే - అనుభవిక్కి-
తార్కళో?; తే-పురుషాఁ - దైవీనమ్మదమ్-అవర్కళో, మోక్ష హేతు
భూతమాయ్, దేవసమ్బన్ధినియాన ద్యోతమానాదిగుణజ్జలై యుడై య
సమ్మత్తున్ఱు, (౧) “తిరువుక్కుమ్ తిరువాకియ” ఎన్ఱుమ్, (౨) “శ్రీ
శ్శ్రియఁ” ఎన్ఱుమ్, (౩) “అకలకిణ్ణమ్” ఎన్ఱుమ్, నీ “తణ్ణిర్” “తణ్ణిర్”
ఎన్నుమ్మడియాన అన్ద భగవద్విగ్రహమాకిఱవై శ్వర్యతై, అభి - సాక్షా
త్కరిత్తు, అభిజాతానను - అనుభవిక్కవిషప్పిఱన్దవర్కళన్ఱో, “అభి
ముఖిక్కృత్యజాతాఁ-ఉత్పన్నాభవ స్తితి శేవఁ” ఎన్నుక్కడవతితే.

“తే” ఎన్ఱు, యుష్మచ్ఛబ్ద సమ్బాధనైకళాలే చేతనత్వముమ్,
“బ్రహ్మేశాది” ఇత్యాదియాలే కర్మనశ్యతాదాత్మ్యాభావముమ్,
“మాయాతేయవనికా” ఎన్ఱు - ప్రకృతేరన్యత్వముమ్, “కాన్తస్తే
పురుషోత్తమఁ” ఎన్నిఱవ్యధికరణత్తాలే - భగవత్స్వరూపభిన్నత్వముమ్,
“సర్వాణిరూపాణి గాఢోపగూఢానితే” ఎన్ఱు నిత్యత్వముమ్, “లోక

నాశదయితే” ఎఱ్ఱ భగవదభిమతత్వముమ్, “లోకై కేశ్వరీ” ఎఱ్ఱ సర్వోత్కృష్టతై యుమ్, “ప్రభుర్నాతుంనాలమ్” ఎఱ్ఱ - అపరిచ్ఛేద్యత్వముమ్, ఇవరాలే ప్రతిపాదికృప్యట్టతితే. (౧) “ప్రీత్యతే లక్ష్మీశ్చపత్నోః” (౨) “విష్ణుపత్నీ” ఎఱ్ఱ - భర్తృపత్నీకళుడైయ స్వరూపభేదముమ్, (౩) “పద్మప్రియే” ఎఱ్ఱ తొడగి పరమచేతనత్వముమ్, (౪) “పుష్పధానేశ్వరేశ్వరీమ్” ఎఱ్ఱ - ప్రకృతేరన్యత్వ అకర్మ వశ్యత్వ భగవదభిమతత్వాదికళుమ్, (౫) “నిత్యైవైషా” ఎఱ్ఱ - నిత్యత్వముమ్, (౬) “సర్వోత్కృష్టానర్వమయా” ఎఱ్ఱ - ఉత్కృష్టతైయమ్, (౭) “వాచాపరం ప్రార్థయితాప్రసజ్యేనియతశ్చియమ్” ఎఱ్ఱ అపరిచ్ఛేద్యత్వముమ్, శ్రుతిస్మృతిసిద్ధజ్ఞానయితే యిరుప్పతు. (౮) “దేవి శ్రుతింభగవతీమ్” ఎఱ్ఱ భట్టరు మరుళిచ్చెయ్ తారితే. ఏతాదృశ ప్రమాణ ప్రసిద్ధితోద్ధృత యస్యాస్తే) ఎన్గితార్.

(తే) ఎఱ్ఱ - కీర్తీచ్చొన్న వాకారజశ్శెల్లామ్ నిజమ్ పెఱుమ్బడి అతివిలక్షణమాయ్, తదాశ్రయమానవసాధారణస్వరూపతై అరుళిచ్చెయ్ కితార్. (౭) “ఉగార్ ముమునలమ్” ఎన్గిఱపడియే కట్టడజ్జ* విజ్ఞానఘనమాయ్, * ప్రజ్ఞానఘనముమాన భగవత్స్వరూపమ్బాలే (౪) “జ్ఞానానందమయిః” ఎన్గిఱపడియే జ్ఞానానందప్రాచుర్యతైయుడైయ దివ్యాత్మస్వరూపతై అనుభవిక్కితార్. అథ్వాన్, (౫) “ఎవన్ - అవన్” ఎఱ్ఱ భగవత్స్వరూపతై యత్రచ్చబ్జకళాలే అనుభవిత్రాప్సోః, ఇవరుమ్ పిరాట్టియుడైయ స్వరూపవైలక్షణ్యతై “యస్యాస్తే” ఎఱ్ఱ యత్రచ్చబ్జకళాలే నిర్దేశిత నుభవిక్కితార్.

(౧) పురుషసూక్తమ్. (౨) శ్రీసూక్తమ్. (౩) శ్రీసూక్తమ్. *

(౪) పాశ్చరాత్రే. (౫) వి.పు.౧-౮-౧౭. (౬) శ్రీగుణర.౧౦.

(౭) తి.వా.౧-౧-౨. (౮) తి.వా.౧-౧-౧.

(తే) పడర్ కైయాకవట్టికే, మున్నిలై యాకవరుళిచ్చయకై యాలే, ఇవర్ పణ్ణుకిఱస్త్రశ్రవణత్తిలే తనక్కుణ్ణానకాతుకమ్ తోన్న్ మున్నేవన్దు ముకణ్ణాట్టి సాక్షాత్కరిప్పిత్తపడియుమ్ తోన్న్ ముకిఱతు. కురుకైక్కావలప్పన్ యోగత్తిలే * ఎఱ్ఱుమ్ పక్కమ్నోక్కటియాలే అనుభవిక్కిఱ సర్వేశ్వరన్ అవ్వనుభవత్తైవిట్టు, ఇవర్ పక్కలిలే వ్యామోహమ్ పణ్ణినపడికణ్ణాల్, మాతృత్వప్రయుక్తవాత్సల్యవిశిష్టేయాయ్, సర్వసులభై యానఇవల్ ఇవరై ఇప్పడి విషయికరిక్క చ్చొల్లవేణుమో? ఇవర్ తాన్, (౧) “నిన్ తిరువరుళుమ్ పజ్జయత్తాల్ తిరువరుళుమ్ కొణ్ణు” ఎన్నిపడియే, ఇరువరుడై యవుమ్ * అరుళ్ కొణ్ణాడుమడియవరాయ్ త్తు. అవ్విషయికారమ్ ఇవరళవిలిన్దికే ఇవ్వంశస్థరెల్లార్ క్కుమ్ నై సర్గికి మితే.

(మహిమానమ్) కీర్త్ “కా.న.స్తే” ఎన్దు తొడగ్గిచొన్న ఉభయ విభూతి కేపిత్వరూప మానమహిమానై. (మహిమానమ్) సర్వేశ్వర సుక్కత్వన్తా భిమతజ్జళాయ్, అత్యన్తానురూపజ్జళుమాయిరుక్కిఱన్వరూ పవై లక్షణ్యత్తైయుమ్, గుణాదివై లక్షణ్యత్తైయుమనుసనిత్తు త్తిరళ (మహిమానమ్) ఎన్దితార్. (తేమహిమానమ్) ఎన్దెయాలే (౨) “మహిమాన మీశమ్” ఎన్నిమహిమావిల్ వ్యావృత్తి తోన్న్ ముకిఱతు. ఇతు అవనై యుమ్ “తణ్ణీర్, తణ్ణీర్” ఎన్నప్పణ్ణుమతితే. (త్వద్వల్లభః) (౩) “సజీవేయంక్షణమపి” ఎన్దు * ఇత్తైయుమకలక్కిలార వున్నుడై య ఉల్ మానమ్ పుటమానమా యనుభవిత్తు అన్తరజ్జనాయ్ అత్యన్తాభిమత నాయిరుక్కిఱవన్. (ప్రభుః) (౪) “యోవేత్తియుగపత్సర్వం ప్రత్యేక్షేణసదాస్వతః” ఎన్దు సర్వత్తైయుమ్ ఏకకాలత్తిలే సాక్షాత్కరిక్కవల్ల సామర్థ్యత్తైయుడై యవన్; అథవా ఉభయవిభూత్యైశ్వర్యత్తైయుడై య వనెన్నపుమామ్.

(ఇయ త్రయామాతుంగాలమ్) ఇప్పడి ఉనక్కువల్లభనాయ్ ప్రభువాయిరుక్మిణవనుమ్ ఇవ్వళపెన్టు పరిచ్ఛేదిక్కుమాట్టాన్. (త్వ ద్వల్లభస్తే మహిమానం మాతుంగాలమ్) (౧) “పిత్తర్ పనిమలర్ మేల్ పావైక్కు” (౨) “తాన్ ముయళ్లుమ్” ఎన్నిటపడియే ఉన్నుడైయ భోగ్యతైయిలే కుమిట్టిసీరుణ్ణు కణ్ణాణ్ణులై యిడుమతొట్టియ పరిచ్ఛేదిక్కుశస్తనో? (తేమహిమానం ఇయ త్రయామాతుమ్) (౩) “సమర్థో దృశ్యతేఽశ్చిత్” ఎన్టు-అతిసమర్థునెన్నా అపరిచ్ఛేద్యవస్తువై పురిచ్ఛేదిక్కులామా? పరిచ్ఛేదిక్కిటోమెన్టు, ఇతై పురిచ్ఛేదిక్కువిభిద్దానాకిల్ అసమర్థనాయ్ విడుమి త్తనై. (తేమహిమానం మాతుంగాలమ్) తన్ మహిమానావై త్తానశవిట్టతీయ మాట్టాతవన్, తన్ స్వరూపవై లక్షణ్యయ క్తమాన ఉన్నుడైయ మహిమానై అతీయవల్లనో?

(మహిమానం మాతుంగాలమ్) స్వస్వరూపవై లక్షణ్యతై పురిచ్ఛేది త్రతీయాతవన్, ఉన్నుడైయ స్వరూపవై లక్షణ్యతై పురిచ్ఛేదిక్కువో? రూపవై లక్షణ్యతై పురిచ్ఛేదిక్కువో? గుణాదివై లక్షణ్యతై పురిచ్ఛేదిక్కువో? ఎత్తైత్తానివన్ పరిచ్ఛేదికపుతు. ధర్మియాన స్వరూపవై లక్షణ్యమ్, న త్రయాధారకమాకై యాలే (౪) “నజీవేయతక్షణమపి” ఎన్న ప్పణ్ణుమ్. రూపవై లక్షణ్యమ్, (౫) “తథేషేయమసి తేక్షణా” ఎన్నిటపడియే తతోవ్యధికమాయిరుక్కుమ్. గుణవై లక్షణ్యమ్, తద్గుణజ్ఞతై లఘూకరిక్కుప్పడి యాయిరుక్కుమ్. (ఇయ త్రయామాతుంగాలమ్) “అపరిచ్ఛేద్యమి త్తనై” ఎన్టు శవిడుమల్లతు, ఇవ్వళపెన్టు పరిచ్ఛేదిక్కుమాట్టాన్.

ఇవ్వర్థతై దృష్టాంతముఖేన దృఢీకరిక్కితాల్ (ఆత్మనభవ) ఎన్టు. (ఆత్మనోమహిమానమివతే మహిమానమియ త్రయామాతుంగాలమ్)

(౧) తిరునె-౧౮.

(౨) ౩-తిరువ-౧౦౦.

(౩)

(౪) రా-సు-౬౬-౧౦.

(౫) రా-సు-౧౬-౫.

(౧) “తనకుమీ తన్వజ్ఞయతివరియాన్” ఎన్నికపడియే తామ్ తమ్ పెరుమైయతియాతాపోలే, ఉన్నడైయ మహిమావై ఇవ్వళవైత్తతియ మాట్టాన్. అవనుడైయ స్వరూపరూపగుణ విభూతికళో ఓరొన్టే అపరి చ్చేద్యమితే. ఆనన్దగుణజై పురిచ్చేదిక్కవిభీంద వేదజ్ఞోపట్టతు పడు మత్తనై, ఉన్నడైయ పెరుమైయై ప్పేశవిభీందవివనుమ్. అవనుడైయ (౨) “యతోవాచోనివ ర్తస్తే” ఎన్నికతుక్కువిషయమ్ ఇతువాయ్ త్తు.

“ఆత్మనఇవ” ఎన్ఱమ్, “తేమహిమానమ్” ఎన్ఱ మరుళిచ్చయ్ కైయాలే, పిరాట్టిక్కనురూపజ్ఞాన అవనుడైయ స్వరూపరూపగుణ విభూతికళై యమ్, ఇవనుక్కనురూపజ్ఞాన పిరాట్టియుడైయ స్వరూప రూపగుణ విభూతికళై యమ్ శేర్ త్తనుభవిత్తమై తోబ్బొకిటతు. భావ్యతారమ(౩) “భగవన్నార యణ” ఎన్ఱమ్, “అభిమతానురూప స్వరూపరూపగుణ” ఎన్ఱమ్ ఇరువరుడైయపుమ్ స్వరూపాదికళై చ్చేర్ త్తనుభవిత్తమరళినారితే.

(త్వద్వల్లభోపి) ఎన్నిక అపిశబ్దమ్ సముచ్చయార్థమాయ్, కీర్త్త చ్చొన్న బ్రహ్మదికళోడే ఇవనై యమ్ సముచ్చయిత్తు, (౪) “నన్ఱణార్ విల్ నీలార్ కణ్ణత్తమ్మనుమ్ నిల్లెనాన్మకనుమ్,” (౫) “ఎల్లెయిల్ ఇనత్తన్” ఎన్నికపడియే అతిసూక్ష్మజ్ఞానికళాన బ్రహ్మరుద్రాదికళుమ్ స్వతస్సర్వజ్ఞానాన ఈశ్వరనుమ్ కృతనక్కేతరాయ్ ప్పేళిలుమ్, ఉన్నడైయ మహిమావై పురిచ్చేదిక్కమాట్టార్ కళెన్ఱై. అల్పజ్ఞాన శక్తికిరాన బ్రహ్మదికళోడే అతిశయితజ్ఞానశక్తికనాన ఈశ్వరనై సముచ్చయిక్కలా మోవెన్నిల్; ఇవర్ కళుక్కన్యోన్మమ్ జ్ఞానతారతమ్యముడైయాకిలుమ్, ఇవళుడైయ మహిమాన్ణవత్తిలే మగ్నరామిడత్తిల్ ఒరువిశేషమిన్ఱమై యాలే ఇజ్జనేయోశక్తిత్తిలై. పర్వతపరమాణుక్కళుక్కు అణుత్వ

(౧) తి-వాఁ-౨-౪-౬. (౨) తై-ఆ- (౩) శరణాగతికడ్య.

(౪) తి-వాఁ-౬-౧౦-౨. (౫) తి-వాఁ-౩-౧౦-౨.

మహాత్వరూపేణ అన్యోన్యమ్ వాణియుష్టేయాకిలుమ్, మహార్థన త్రిలే మగ్నజ్ఞభామిడ త్రిల్ తన్ని లూరువాణియైయితే.

అథవా, అపిశబ్దమ్-అతిశయి త్రిలేయాయ్, (౧) “యస్సర్వజ్ఞ స్సర్వవిత్, (౨) “పరాస్యశక్తిర్వి విదైవశ్రూయతే”† (ఎన్నిటగుణజ్ఞశ్చై సముచ్చయిత్తు, “ఆత్మనభవతే”) ఎన్నిటపడియే సర్వజ్ఞనాయ్ సర్వశక్తిక సుమాయరుక్మిటవసు మెన్నపుమామ్. అజ్ఞసుమన్త్రిక్కే “త్వద్వల్ల భశ్చనప్రభుః, త్వత్స” ఎన్దు, సముచ్చయిత్తు ఉనక్కు వల్లభనానవ వసుమ్ అనసుక్కు వల్లనైయాననీయుమ్ కృతసజ్జేతరాయ్ పురిచ్చే దిక్కప్పార్ త్తాలుమ్ పరిచ్చేదిక్కప్పోకాతెన్తె.

ఇప్పడి లోకవిలక్షణజ్ఞానశక్తికరాన ఇరువరుమ్ పరిచ్చేదిక్క మాట్టార్ కళినై - ఇవర్ కళుడైయ సర్వజ్ఞతైక్కుచ్చేమోవెన్నిల్, అపరిచ్చేద్యవస్తువై అపరిచ్చేద్యమైత్యైత్తై సర్వజ్ఞతైక్కునుగుణమాయ్, అభవిల్లాతవస్తువై అభవిడుకితేనై-అజ్ఞతైక్కైలనిలమాయరుక్కుమ్. ఆకైయాల్ ఇప్పడిచ్చుల్లక్కుత్తైయిల్తె. ఇవ్వర్థతై తత్వవిదగ్రేసరరాన అథ్వాన్, (౩) “దేవిత్వస్థహిమావధిర్న హరిణానాపిత్వయాజ్ఞాయతే” ఎన్దు తొడగ్గి స్పష్టమాక ప్రతిపాది త్తరుళినాఁతే.

ఇప్పడి సర్వజ్ఞరాయ్ సర్వశక్తికరాయరుక్మిట విరువర్ క్కుమ్ పరిచ్చేదిక్కవాణ్ణామైక్కు హేతువెన్నెన్న వరుళిచ్చేయికేతార్ (నిరవ ధిమ్) ఎన్దు. ఇతుతాన్ హేతుగర్భవిశేషణమాయ్, అవధిరహితమాకై యాలే ఒరువర్ క్కుమ్ పరిచ్చేదిక్కప్పోకాతెన్తె. ఇత్తాల్ అపరిచ్చేన్న వస్తువై పురిచ్చేదిక్కమాట్టామై సర్వజ్ఞత్వత్తుం భజ్జామన్తెతాయి థ్దు. ఇప్పడి ఇవళుడైయ మహిమావాసతు ఆశ్రితర్ క్కు అను భవయోగ్యమాయ్, ప్రాప్యాన్తర్గత జ్ఞాపకమాయ్, శేషిశేషభూత

(౧) ముద్ద-౨-౨-౨. (౨) శ్వేతా-౬-౮. (౩) శ్రీప్రసే.† కుబ్జలితమ్ అధికపాఠమ్.

రిరువర్క్కుమ్ అనుకూలమాయ్ * ఎప్పొముతుమ్ నాళిత్తిళ్ళాణ్ణాఱ్ఱి
యూఱ్ఱితొలుమప్పొముతై క్కప్పొముతైక్కు ఆరావముతమాయిరుక్కు
మెన్ఱిటార్ (నిత్యానుకూలంస్వతః) ఎన్ఱు. స్వతఃనిత్యానుకూలమా
యిరుక్కైయావతు - తన్నతొరుస్వభావత్తాలే, నీలా, తెన్ఱల్, చన్ఱన
మొలై ఎప్పొతుమ్ చేతనేశ్వరరిరువర్క్కుళుక్కు మనుకూలమా
యిరుక్కై.

(త్వాం) కీర్తప్రతిపాదిక్కప్పట్ట పరత్వత్తాల్ ఎన్ఱ ప్రసిద్ధియై
యుడైయవున్ఱై. ఇప్పడిన్ఱాత్తన్దాన్ ఇరువర్క్కుమ్ స్వరూపప్రయుక్త
మాకైయాలే, అత్తలైయిల్ నిత్తైవైయమ్ ఇత్తలైయిల్ కుత్తైవై
యమ్పార్ త్తు పిత్కాలిక్కవేణ్ణాతపడియాన సమ్బన్ఱముణ్ణాకైయాలే
(దానఇత్యహం నిర్భయస్తాప్యమి) ఎన్ఱిటార్. * అఱివొన్ఱుమిల్లాత
వాయ్క్కులత్తార్, * కుత్తైవొన్ఱు మిల్లాతకోవిన్దవై * పాడిప్ప తైకొళ్ళు
కైక్కాక, (౧) “ఉన్ఱన్ఱొడుఱవేల్ సమక్కిళ్ళొళ్ళిక్కవొళ్ళియాతు”
ఎన్ఱు సమ్బన్ఱతై మున్నిట్టాప్పొలై, ఇవరుమ్ పిరాట్టియుడైయ ఉత్కర్షతై
యమ్ తమ్ముడైయనికర్షతైయమ్పార్ త్తు “కథంబ్రూమః” ఎన్ఱు
పిత్కాలిత్తవర్, తదవినాభావసమ్బన్ఱానుసన్ఱానత్తాలేసమాహితరాయ్
స్తోత్రత్తిలై ప్రవర్తిక్కు-క్కుత్తైయిలై.

“ఘణిపతిః” ఎన్ఱుతొడగ్గి “త్విద్రాసదానీగణి” ఎన్ఱుఉభయవిభూ
తియిలుళ్ళారుమ్ ఇవళుక్కు శేషభూతరెన్ఱు శొల్లుకైయాలే, తమ్ముడైయ
శేషత్వముమ్ అర్థాత్సిద్ధమాయిరుక్క, ఇఱ్ఱువిశేషిత్తరుళిచ్చయ్యానె
న్నెన్నిల్; * ఆక్షేపతఃప్రాప్తమాకైయైప్పదీ అభిధానికిమ్ ముఖ్య
మాకైయాలే “దానోహమ్” ఎన్ఱిటార్. (౨) “అరణ్యమాళియెన్నాళి
విణ్ణాళి” ఎన్ఱుమ్, (౩) “శ్రీరజ్జనాథమమనాథ” ఎన్ఱుమ్ విశేషిత్తను

(౧) తిరుప్పావై-౨౮.

(౨) తి-మె-౭-౩-౪.

(౩) శ్రీరజ్జగద్యే.

† (పా) ఇవర్క్కు.

సన్నితాకళి. అజ్ఞుస్వరూపమ్ శాల్మిల్లీయ. ఇజ్ఞుస్తాత్రకరణయోగ్యతై
కాక చ్చొల్లుకితి తేన్నపుమామ్.

ద్వితీయ హేతువై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ప్రపన్నం) ఎన్ఱు.
(త్వాంప్రపన్నోహం నిర్భయస్తాప్యమి) అశరణ్యశరణ్యేయానపునై
అనన్యశరణాననాన్ శరణమ్ముకుదేన్, ఎన్నుడై య పూర్వాపరాధ
జ్ఞతై యుమ్ ఉన్నుడై య పూర్తియై యుమ్ అనుసన్నితై, అప్పుర్తికను
రూప స్తాత్రకరణకారణ జ్ఞానశక్త్యాద్యనుసన్ధానత్తాలే నిర్భయనాయ
స్తాత్రమ్ పణ్ణుకితేన్. (౧) “పూమేలిరుప్పావో విన్దై తీర్ కుమ్” ఎన్ఱితి
పడియే ఉన్నుడై య ఆశిశవిరోధినిరసనానుసన్ధానత్తాలే ఎన్నుడై య
పూర్వాపరాధజ్ఞుకు అజ్ఞ వేణ్ణువతిలై. ఆర్ద్రాపరాధై కళాయ్ వధార్దరా
యిరుప్పరై యుమ్, (౨) “సకశ్చిన్నాఽపరాధ్యతి” ఎన్ఱు మఱుతలై త్తు
మన్నాడిరక్షిప్పిత్తు, అవర్ కళి భయమ్ శమిక్కు-మృడి, (౩) “భవేయం
శరణంహివః” ఎన్ఱు ఉన్నుడై య అభయప్రదాన త్తినుడై య నీర్దైయై
అనుసన్నితాల్,† ఉన్నుడై య పూర్తిక జ్ఞ వేణ్ణువతిలై. (ఆర్ద్రాపరాధై
కళాయ్ వధార్దరా యిరుప్పరై యుమ్, మంత్రత్వప్రయుక్తమానవాత్స
ల్యత్తాలే “త్వత్క్రమణానిరీక్షణసుధా” ఎన్ను మృడియాన ఉన్నుడై య
కటాక్ష ప్రభావత్తైయుమనుసన్నితాల్ ఎన్నుడై య అజ్ఞానాఽశక్తికళుక్కు
అజ్ఞ వేణ్ణువతిలై.

(త్వాంప్రపన్నోహం నిర్భయం) ఉపాయాన్తరజ్ఞై ప్పల్లీనా
లితే (౪) “వర్తతేమేమహాద్యయమ్” ఎన్ను మృడి భయప్పడ వేణ్ణువతు.
(త్వాంప్రపన్నోహం నిర్భయం) ఉపాయభూతనాన ఈశ్వరనై ప్పల్లీనీ
సేనో? (౫) “వై త్త శిన్దై వాఙ్మువిత్తునీఙ్మువిక్కు” ఎన్ను మృడి అవనుడై య
స్వాతన్త్ర్యత్తైనినై త్తు అజ్ఞుడై కు. పాపమేపచ్చై యాకవర్ణీకరిత్తు, పార

(౧) తి-వా.ఉ-౪-౫-౧౧. (౨) రా-య-౧౧౬-౪౪. (౩) రా-సు-౫౮-౯౩.

(౪) ౧-జితస్తా-౯. (౫) తి-చ-వి-౮-౫. † (పా) పూర్వపుత్ర

‡ మణ్ణులితమధికమ్.

తన్మైత్రక వేషేయాయ్, భర్తావాన అవనై యమ్ (౧) “తాహి తాహీతి”
 ఎష్ట ఘటిష్ఠిక్కన్ల సాలభ్యజ్ఞైయుముడైయ ఉన్నైష్ట్రీనవనక్కు
 ఉపాయవిషయమాక కర్తవ్యాంశ మొష్ట మిన్లుమైయాలే, ఉపేయ
 భూతైయాన ఉన్విషయత్తిల్ (౨) “అహగ్న్యోకక్యత్” ఎష్ట అనుభవ
 పరీవాహరూపమాన స్తోకరచనై యొప్పణ్ణై న్తుతిక్కితేనెన్దిఱార్. (త్వాం
 ప్రపన్నం) ఎన్నైయాలే, (౩) “తాంపద్యసేమిం శరణమహంప్రపద్యే”
 ఎన్దిఱనూక్తార్థజై అనుష్టిత్తమైతోన్దుతిక్కితు. ఇజై అడియై త్రియితే
 భావ్యకారయమ్ “ప్రపద్యే” ఎష్ట పన్దున్దుతిక్కితు.

ఆక ఇష్టడి స్త్రోత్రత్తిలే స్రవ్యత్తరాయ్కోణ్ణు శ్రుతిచ్చాయై
 యాలే స్త్రోత్రమ్పణ్ణుకిఱార్ (లోకై కేశ్వరి లోకినాథదయతే) ఎష్ట. ఇష్ట
 దద్వియత్తాలుమ్ (౩) “అస్యేశానాజగతోవిష్టుపత్నీ” ఎన్దిఱ శ్రుత్యర్థమ్
 నూచితమాయ్దు. (లోకై కేశ్వరి) “లోక్యత ఇతి-లోకం” ఎన్దిఱ
 ప్రక్రియైయాలే ప్రమాణసిద్ధజ్ఞాన త్రివిధచేతనాచేతనజ్ఞఘక్కుమ్
 అద్వితీయనిర్వాహాన్. * ఈశ్వరశబ్దమ్ శ్రుత్యాదికళిల్ ప్రతిపాదిక్కిఱ
 సర్వశేషిత్వజ్ఞైయుమ్ కాట్టుకిఱతు. (౪) “పతింవిశ్వసృ” ఎష్ట సర్వ
 శేషిత్వజ్ఞైయుమ్, (౫) “యంపరస్సమహేశ్వరి” ఎష్టమ్, (౬)
 “యోలోకత్రయ మావిశ్వవిభర్తృవ్యయ ఈశ్వరి” ఎష్ట సర్వనియన్తు
 త్వజ్ఞైయుమ్ నారాయణానువాకగ్గళిలే ప్రతిపాదిత్తతితే. ఇష్టడి సర్వ
 నియన్తావానననుక్కు వేటాగునియన్తావిజై యెన్నుమజై “ఆత్మేశ్వరమ్”
 ఎష్టమ్, (౭) “నాతనై జాలమ్ విబుజ్గుమనాతనై” ఎష్టమ్ ప్రతిపాది
 త్తతితే.

(౧) వి-పు-గి-౧౬-౮.

(౨) తై-భృగు-

(౩) శ్రీసూక్తమ్.

(౪) తై-నా-

(౫) గీ-౧౫-౧౭.

(౬) తిరువి-౭౯.

(లోకై కేశ్వరం) ఎన్టవిడ త్తిల్ ఏకశబ్దతాలే (౧) “ఏకస్స స్వ తస్మాజ్జగత్సంబధూవ” (౨) “క్షరాత్మానావీశ తేదేవవకః” (౩) “ఏక శ్చాస్తా” “సద్విత్తీయో స్తికశ్చిత్” ఇత్యాదిప్రమాణజ్ఞులీ సర్వనియన్త్ర త్వమ్ ఇనరుక్కే ఐకా స్తికమాక చ్చొల్లుకై యాలే, అద్వితీయనిర్వా హకత్వమ్ శొల్లుకిఱతు. ఇప్పడి అద్వితీయసర్వనిర్వాహకన్ పత్నియా కై యాలే (లోకై కేశ్వరి) ఎన్లితార్. ఇత్తాల్ (౪) “ఈశానాదేవీ భువన స్సాధిపత్నీ” (౫) “విశ్వస్యభక్తీ జగతఃప్రతిష్ఠా” ఎన్లిఱశ్రుత్వర్థముమ్ సూచితమ్. అథవా, *లోకశబ్దతాలే లోకసిద్ధమాన లోకనాథనై యమ్ శొల్లి, తత్వత్రయనిర్వాహకై యెన్నపుమామ్; “పుష్పధానేశ్వరేశ్వ రీమ్” ఎన్నక్కడవతితే. “ఈశ్వరీంసర్వభూతానామ్” ఎన్లిఱవిడ త్తిల్ సర్వశబ్దత్తుక్కు సజ్జోచరుక్కుమైమాలుమ్, కర్మణి పుష్పత్తియిల్ కర్తృసజ్జోచరాహిత్యత్తాలుమ్, “ఈశ్వరేశ్వరీ” ఎన్నత్తిట్టిలైయితే. అ వ న్ పరమప్రణయియాకై యాలే ఇవళుక్కు నియామ్యనాయ్ భ్రుకుటిభటనాయితే యరుప్పతు. (౬) “యస్యావీక్ష్య” (౭) “జగన్నా థాపి” ఇత్యాది.

ఇప్పడి సర్వనిర్వాహకనాన సర్వేశ్వరసుమ్ నియామ్యనాకై క్కు హేతువెన్నెన్న, తదత్యన్తాభిమతై యాకై యాలే యెన్లితార్ (లోకనాథ దయితే) ఎన్టు. (౮) “శక్తరత్నాన్ - త్తణ్డూయత్తార్ వాఙ్మనరై మార్వన్ తాన్తుయన్లుమ్” ఎన్లిఱపడియే సర్వనియన్తావాయ్, సర్వస్మా త్పరనానసర్వేశ్వరసుమ్ అతివ్యాముగ్ధనాయ్ నియామ్యనామ్బడి, తద్వ ల్లబై యాయరుక్కుమవళెన్తె. అథవా, “లోకై కేశ్వరి” ఎన్లిఱ లోక నియన్త్రత్వత్తుక్కు హేతు-లోకనాథ దయితే యాకై యాలే యెన్న పుమామ్.

(లోకనాథదయితే) (౧) “రామస్యదయితాభార్యా” ఎన్నక్క
డవతితే. సాపరాధచే తనరై అపరాధానుగుణమాకదడ్డక్కుమ్నిరజ్కుశ
స్వతన్త్రనాన ఈశ్వరనోడే ఘటిప్పి త్తురక్షిప్పిక్కు మివళుక్కు, * ఇదప్రభ
మమిల్లాత ఈశేశితవ్య సమ్మన్దముమ్ తత్పత్తిత్వసమ్మన్దముమ్ ప్రధాన
మూకైయాలే, “లోకై కేశ్వరిలోకనాథదయితే” ఎఱ్ఱ ఉభయసమ్మ
న్దతై యుమరుళిచ్చెయ్కితార్. “ఇవళితాయాయ్” ఎఱ్ఱతొడగ్గి “అవను
క్కుప్పత్తియాయ్” ఎఱ్ఱ సమ్మన్దవ్యయతైయు మరుళిచ్చెయ్తారితే
అభియక్తాగ్రేసరరాన పిల్లై లోకాచార్యుమ్.

స్తోత్రత్తిల్ ప్రవుత్తరావతు, పరత్వానుసన్ధానత్తాలే నివుత్త
రావతు, దాననెన్బతు, ప్రపన్ననెన్బతు, సమ్మన్దతై మున్నిడువతు, తద్వ
శీకరణ సాధనమాన సౌలభ్యతై చ్చొల్లువతాయ్కోణ్ణస్తోత్రత్తిలే
ఉద్యుక్తరానాలుమ్, స్తోత్రవిరోధియాన అవిద్యాదికల్ నశిత్తు స్తోత్ర
కరణసాధనజ్ఞానభక్తికళుణ్ణానపోతితే స్తోత్రప్రవుత్తి సఫలమావతు. ఆన
పిన్బు అవైయిరణ్ణమిలైయెఱ్ఱు నివుత్తరాననీర్ ఇపోతు ప్రవర్తిక్కెక్కు
పేతువెన్నెన్ను; ఎన్నుడైయ అవిద్యాదినివర్తకమాయ్ జ్ఞానపూర్తి
ప్రదముమాన ప్రసాదవిశేషతై ఎస్పక్కలిలే పణ్ణియరుళుకైయాలే ఉన్ను
డైయ దయాప్రభావతై యతిన్బు భయరహితనాయ్ స్తోత్రమృణ్ణకితేనె
నితార్ (దాన్తే దయాన్తేవిదన్) ఎఱ్ఱ.

ఇప్పడి ఇవ్విశేషకటాక్షమిల్లాతపోతు కీర్తనీవుత్తరాన వివర్
ఉడనే స్తోత్రత్తిలే ప్రవుత్తిక్కూడాతితే. (౨) “త్వాంస్తోతుమపినే
శానాస్త్యత్ప్రసాదలవంబినా” ఎఱ్ఱ తత్ప్రసాదతై యొట్టియస్తోత్రమృణ్ణ
క్షమనజ్ఞెనతితే. ఆనపిన్బుఇవర్ స్తోత్రమృణ్ణ వల్లరామ్పడి ఇవర్కు
విశేషకటాక్షతై పృణ్ణినాళెన్గితి ఇవ్విశేషమ్ సిద్ధికైక్కాక “దాన్తే

మయి” ఎఱ్ఱకూట్టికొల్పెను. (దాస్తేమయి) కృపాత్తమృక దీనా వస్థా విశిష్టనాయ్ ప్రపన్ననాన ఎన్ విషయత్తిలే.

అథవా, (దాస్తే)ఎఱ్ఱ సమ్బుద్ధియాకవుమామ్. కరుణామృతసం వర్ధితై యాన కట్పకకొడియే! (౧) “లక్ష్మీ కల్పవల్లీ” (౨) “లక్ష్మీ కల్పలతా” (౩) “మలర్ వైకుకొడి” (౪) “ఇన్నిళవజ్జికొడి” (౫) “ఒరువల్లిత్తామరైయాళ్” ఎన్నిటపడియే కనకకమలత్తిలుణ్ణాన కల్పక లత్తైపోలే, “లోకనాథనాన *తయవవణ్ణు తుత్తైన్ద వెమ్మణ్ణై” ఎన్నలా మ్పడి తత్సంశ్లేషత్తాలే తువణ్ణవడివైయుడైయవళే! (తే) మాతృత్వ ప్రయుక్త వాత్సల్యవిశిష్టేయాన పున్నుడైయ. (తేదయామ్) ఎఱ్ఱ భగ వత్ప్రపైయై వ్యావర్తికిఱతు. భగవత్కారుణ్యత్తిలుమ్ అతిశయి త్తితే కారుణ్యరూపైయాన వివళోకరుణైయిరుప్పతు.

(తేదయామ్) వధార్థకాకాసుర విభీషణాదికత్తై శరణోక్తికళో కై మ్ముతలకరక్షిత్త కాకుత్స్థసుడైయగోష్ఠియైయుమ్, ఆర్ద్రాపరాధై కళాన రాక్షసికత్తై చిత్రవధమ్బుణ్ణై తేడిన శొల్మిలుణ్ణాన పవనాత్మజన్మ క్కల్ నిఱ్ఱమ్ (౬) “పాపానాంవాశుభానాంవా” (౭) “రాజసంశ్రయ వశ్యానాం కుర్వన్తినాంపరాజ్ఞయా” ఎఱ్ఱమ్ మఱుత్తు మన్డాడి రక్షిత్త పున్నుడైయ దయావై భవత్తాలే లఘుకరిక్కుమ్పడియాయన్తో కరుణా సఖియాన ట్టాన్తియిన్ ప్రభావమిరుప్పతు. ఇప్పడి భగవత్కారుణ్యత్తా న్నికళిలుమ్ అతిశయితమానపిరాట్టియినుడైయకరుణాసఖియానవాకస్మిక ట్టాన్తియై (౮) “సాన్ద్రమహాగసం-నసృఖయతు” ఎఱ్ఱ భట్టర్ ప్రార్థి త్తరుళినారితే. ఇన్నముమ్ (౯) “కృపయాపర్యపాలయత్” ఎఱ్ఱ బలి

(౧) శ్రీగుణరత్న-౩. (౨) ర-స-౧-౧౦. (౩)

(౪) (౫) ౩-తిరువ-౧౬ (౬) రా-య-౧౧౬-౪౪.

(౭) రా-య-౧౧౬-౩౮. (౮) శ్రీగుణర-౫౦. (౯) రా-సు-౩౮-౩౫.

భుక్కానకాకత్తై రక్షిత్త కృపైక్కుమడి (౧) “తాహిత్రాహీతి భర్తా రమువాచ దయయా విభుమ్” ఎన్నుమున్దయైయితే. (దయామ్) “స్వార్థనిరపేక్షపరదుఃఖానహిష్టుతా దయా” ఎన్నిలక్షణలక్షితైయాన కృపై, (౨) “మన్షయామిహదుర్బలా” ఎన్టపున్పక్కలిలే అనుష్ఠాన శేషమాయన్వోవిరుప్పతు.

(విదన్) ఇప్పడి సమాభ్యధికరహితైయాయ్ సర్వలోక ప్రసిద్ధై యాయ్, త్వదయైక ధారకనాయ్ దయనీయనాన వెన్నై విషయీకరిత్త పున్ దయాప్రభావత్తై అతియానిన్టుకొణ్ణు “దాన్తే పురుషే తేదయాం విదన్” ఎన్టు సామాన్యమాక యోజిక్కవుమామ్. అప్పొతుమ్ అన్తన్యాయమ్ తమక్కు మొక్కుమితే. ఇప్పడి సామాన్యనవరుమ్ అన్వయత్తి లుమ్ విశేషాన్వయత్తుక్కు విశేషప్రయోజనముణ్ణు. *దాన్తశబ్దమ్ ప్రశ్రితమాత్ర పరమాకవుమామ్. “ధర్మేనిశ్చేమహాబుద్ధౌ బ్రహ్మణ్యే సత్యవాదిని ప్రశ్రితేదానశీలేచ సదైవ నివసామ్యహమ్” ప్రశ్రితనిడత్తి లుమ్ తనక్కుణ్ణానవిశేషాభిమానత్తై స్వయమేవ అరుళిచ్చెయ్తాళితే.

[లోకై కేశ్వరి లోకనాథదయితే, యస్యాస్తే నిరవధింస్వతో నిత్యానుకూలం మహిమానం ప్రభు స్త్వదన్లభోపి ఆత్మనభవ ఇయత్త యామాతుంసాలమ్, తాంత్యామహందాన ఇతిప్రపన్నఇతిచ దాన్తే మయితేదయాంవిదన్ నిర్భయస్తస్మామిత్యన్వయః].

అవ; — ప్రథమశ్లోకత్తాలే పెరియపిరాట్టియారుడైయ సర్వోత్కర్ష ప్రకాశకమాన పరత్వజై అనుసన్ధిత్తు, (౩) “అహ్మనాభిప్పిరాన్” ఎన్టాప్పొలే సర్వోత్కృష్టవిషయత్తై సర్వాదపకృష్టనాన నాన్ స్తోత్రమృణ్ణుకైయావతెన్నెన్టు భీతరాయ్, “త్వాంవయంకథంబ్రూమః” ఎన్టు నిపుత్తరానార్. ద్వితీయశ్లోకత్తాలే, నిపుత్తరాన తమ్ముడైయ

స్తోత్రశ్రవణకౌతుకత్రాలే స్తోత్రవిరోధికళోనశిస్తు స్తోత్రకరణకారణ
జ్ఞానాదికళుజ్ఞామృడి కటాక్షిత్తు దిద్దెదొప్పణ్ణ, అక్షయతీను సమ్మన్
జ్ఞానపూర్వకమాక శరణమ్మకున్ద, కీర్తస్తోత్రారమ్భాక్షేపహేతు
వాకిచ్చున్న స్తోత్రవ్యగతోత్కర్షణై ముఖాన్తరేణ దృఢీకరియా నిష్టు
కొణ్ణు, తదుపశ్చిష్ట సౌలభ్యవిశేషణై యనుసన్ధిస్తు స్తోత్రగతదయసియ
దశానుయాప హేతువాలే స్తుత్యారమ్భ సమాధానమపణ్ణనార్. ఇప్పుడి
స్తోత్రారమ్భాక్షేప సమాధానవ్యాజేన విరాట్టియిన్నుడైయ పరత్వ సౌ
లభ్యజ్ఞలై అనుసన్ధిస్తు స్తోత్ర త్తిలే ఉపక్రిమిత్తు, తత్సర్వ సమాశ్రణీయత్వ
ఖ్యాపనార్థమాక సకలపురుషార్థప్రదత్వణై ఉదాహరణ సహితమాక
ఉపపాదిక్కితార్ ఇతిల్, (ఈవత్త్వదిత్యాదియాలే).

“దాక్షేమయితేదయాంవిదన్ అహం నిర్భయస్సోష్యామి” ఎన్ను
నామ్ ఉమ్మై కటాక్షిత్తోమాకవుమ్, అత్తాలే ఉమ్ముడైయ అభిమతమ్
సిద్ధిత్తతాకవుమ్ శొన్నీర్. లోక త్తిలే చేతనర్కు ఇష్టానిష్టప్రాప్తి
పరిహారజ్ఞుక్కు హేతుక్కుల్ అవ్వవరుడైయ పుణ్యపాపజ్ఞయన్తో
ఇరుప్పతు. ఆయిసక్కు, ఉమ్ముడైయ అభిమతమ్ నమ్ముడైయ కటాక్ష
త్తాలే సిద్ధిత్త తెన్నువిడమ్ నమ్మక్కులిలే ఆదరాతిశయత్తాలే శొన్న
విత్తనైయితే యెన్న; “నాన్ ఒరువిషయత్తిల్ పక్షపాతత్తాలే శొల్లు
కిత్తనల్లెన్, వస్తుస్థితిద్దు ఆరాయ్దుపార్ త్త విడత్తిల్ త్రిక్షణావస్థాయ
యాయ్ నశిత్తుప్పొకిట పుణ్యపాపజ్ఞో మూర్తికరి త్తిరున్దు ఫలప్రదమా
కిటనవల్లవితే. ‘పుణ్యాపుణ్యా వీశ్వరప్రీతికోపా’ ఎన్నిటపడియే తున్న
విన్నవిన్ద కళుక్కు నిర్వాహకనాన ఈశ్వరనుడైయ ప్రియాప్రియజ్ఞళే
అభిమతానభిమత సిద్ధికళుక్కు హేతుక్కుల్. అవనుడైయ కోపప్రసా
దజ్ఞుక్కు మడి ఉన్నుడైయ కటాక్ష తదభావజ్ఞళాకై యాలే, సకలచేతన
రుడైయ అనర్థాభ్యుదయజ్ఞుక్కు హేతుఉన్నుడైయ కరుణాకటాక్ష
లాభాలాభజ్ఞళాయరుక్కుమ్. ఆనపిన్ను ఎన్నుడైయ అభిమతసిద్ధికే-

శ్లోక॥ ఈష త్వత్కరుణానిరీక్షణ సుధాసన్ధుక్షణాద్రక్ష్యతే
 శస్త్రంప్రా క్తదలాభత స్త్రిభువనం సమ్ప్రత్యనన్దయమ్ ।
 శ్రేయోనహ్యరవిస్తలోచన మనఃకాంతాప్రసాదాదృతే
 సంసృత్యక్షరవైష్ణవాధ్వసు నృణాం సమ్భావ్యతేకర్ణిచిత్ ॥

యన్త్రి క్కే, సకలచేతనకర్కుమ్ ఐశ్వర్యాదికళాల్ శ్రేయస్సు ఉన్నదైయ
 ప్రసాదతాలలతు సమ్భవియాతిత్” ఎన్ఱు తత్పురుషార్థ ప్రదత్వత్తై సో
 దాహరణమాక ప్రతిపాదిక్కితార్ (ఈషదిత్యాది శ్లోకతాలే).

పిరాట్టియినుడైయ అనుగ్రహైక దేశమే అనన్తాఽనిష్ఠనివృత్తి
 క్కుమ్ అనన్తాభ్యుదయసిద్ధిక్కుమ్ నిదానమెన్లిట విశేషద్యోతనార్థమాక
 (ఈషత్) ఎన్ఱితార్. “త్వత్ప్రసాదలవంవినా” ఎన్ఱతిత్. *త్వచ్ఛబ్ద
 త్తాలే ప్రణిపాతప్రసన్నైయాయ్ షీప్రప్రసాదినియామ్బడియాన అసా
 ధారణ స్వభావమ్ సూచిప్పిక్కప్పడుకిటతు. ఇత్తాల్ నిగ్రహఽనుగ్రహ
 స్వభావనాన ఈశ్వరనిల్వ్యావృత్తమాన అనుగ్రహైక స్వభావమ్ శొల్ల
 ప్పట్టతు. (౧) “పద్మేస్థితా పద్మవర్ణా పద్మనాభప్రియా శుభా ।
 సదానుగ్రహసమ్పన్నా సాదేవీమేప్రసీదతు” ఎన్ఱమ్, (౨) “అనుగ్రహ
 పరామృద్ధి మనఘాం హరివల్లభామ్ । నమామికిమలంకాన్తాక్షమాం
 క్షీరోదసమ్భవామ్” ఎన్ఱు అనుగ్రహైకస్వభావమ్ శొల్లప్పట్టతిత్.

(ఈష త్వత్కరుణానిరీక్షణసుధాసన్ధుక్షణాత్) ఉన్నదైయ
 అనిష్ఠనివర్తనేష్టప్రాపణాఽనుగుణమాన కరుణైయై హేతువాకవుడై
 త్తాన కటాక్ష లేశామృతో దేశ త్తాలే. (కరుణానిరీక్షణమ్) కరుణాహేతు
 కనిరీక్షణమ్. కరుణయావిషయీకరణమ్, నిరీక్షణశబ్ద త్తాలే ఉపచరిక్కి
 టతాకవుమామ్; కరుణాప్రేరితమాయితే నిరీక్షణముణ్డావతు; (౩) “కా
 ముణ్యమారుతానిశ్తైః” ఎన్ఱతిత్. (నిరీక్షణసుధాసన్ధుక్షణాత్)

“త్వదీక్షణసుధాసింధు ఏచివిక్షేపశీకరైః” ఎన్నికపడియే కటాక్షామృత శుష్టికళాలేయైః. ఏవమ్భూత కటాక్షస్తాన్ సకలాత్మసజ్జీవనమాయరుక్మైయా లే సుధై యాకనిరూపిక్కితార్. సుధై యాలుక్కితానన మ్య గుల్లాననత్తాలే; కటాక్షవిక్షేపత్తాలే యైః. (రక్ష్యతే) ఉపద్రవరహిత మాకస్థాపిక్కపుడుకిఱతు.

(ప్రాక్) ఉన్నడైయ వుపేక్షాకాలత్తిలే. (తదలాభతరి) ఉన్నడైయ నిరీక్షణాలాభత్తాలల్లతు, ఉన్నడైయ కోపత్తాలన్వితే. (౧) “కరికుప్యేద్వానరోత్తమ” ఎన్టుశొల్మిఱుజ్గనుక్కుమ్ ఉపదేశి క్కిఱపునక్కు కోపముడ్డాక సమ్భాననై యిలైయితే. (నప్తమ్) వినప్త ప్రాయమాన. (త్రిభువనమ్) ఇత్తాల్, తైలోక్యాన్తర్వర్తియాన సకలజనజ్గలై యమ్ ఉపలక్కిక్కిఱతు. “మహ్చ్ఛిక్రోశన్తి” ఇతివత్. (సప్రమృతి) ఉన్నడైయ కటాక్షవీక్షాక్షణ లక్ష్యమాన దళైయిలే. (అనన్తోదయమ్) యథాభవతి. పూర్వకాలత్తిలుమ్ అతిశయితాభ్యుదయమామ్బడి. (రక్ష్యతే) ప్రాక్తదలాభతోనప్తం త్రిభువనం సప్రమృతి ఈషత్త్వత్కరుణా నిరీక్షణసుధాసన్ధుక్షణాత్ అనన్తోదయంరక్ష్యతే.

దుర్వాసశ్శాపత్తాలే నిశ్చీకమామ్బడి భువనత్రయతైయమ్ పరిత్యజిత్తు పయోదధియిలే పిరాట్టియొన్దున్నగుళినపోతు తత్కటాక్షాభావత్తాలే “అనన్నేవ” ఎన్నుమ్బడి నప్తమానత్రిభువనమ్, పిన్బు (౨) “క్షీరోదా చ్చీప్తముత్పన్నా శ్రూయతే ౨మృతమన్దనే” (౩) “శేఘ్రజ్గడలముతిని త్పిఱన్దవవళుమ్” ఎన్నుమ్బడి అముతిల్ వరుమ్ పెణ్ణముతాయ్ అవతరిత్తు (౪) “దివ్యమాల్యామ్బురధరా స్నాతాభూషణభూషితా । పశ్యతాం సర్వదేవానాం యయావత్క్షణం హరేః” ఎన్నికపడియే స్నాతై

యాయ్ మహార్తనననై యాయ్, చిత్రమాల్యానులేపై యాయ్ కొండ్లు
*తికథ్ కోస్త తిరుమార్ పితే కేర్న్దు, (౧) “అకలకిల్లెనిత్తెయమ్” ఎఱ్ఱతిరు
క్కలన్దు సంశేషిత్త నన న్దరమ్, తన్నుడైయ కారుణ్య శీతల కటాక్ష
సుధా వర్ణత్తాలే నభీయవార్క్క, అన న్దరమ్, అత్తాలే నవైవెల్దు సమృ
ద్ధమానపడియై ఇల్లై ప్పిలే అరుళిచ్చెయ్కెత్తార్. (౨) “త్వయాదేవి
పరిత్యక్తంనకలం భువనత్రయమ్ । వినష్టస్రాయమభవత్త్వయేదానీం
సమేళితమ్” ఎఱ్ఱ, ఇవ్వర్ళమ్ ఇన్దనాలే శొల్లప్పట్టతిత్తే.

ఇప్పుడి అన్వయవృత్తిరేకజ్ఞతాలే బ్రహ్మేన్ద్రప్రభృతి చేతనరుడైయ
వైశ్వర్యమ్ పిరాట్టియినుడైయ కటాక్షాధీనమెన్నుమిడమ్ దర్శిప్పిక్క
ప్పట్టతు. (౩) “బ్రహ్మద్యాశ్చ సురాస్య ర్వే మునయశ్చ తపోధనాః ।
ఏన న్దేవత్వద్వచ్ఛాచా మాశ్రిత్యకమలేశ్వరి” ఎన్నక్కడవతిత్తే. (౪)
“యస్యాగి కటాక్షణమనుక్షణమిత్యాది”.

అథవా, (ఈన త్వదిత్యాది) (౫) “పుణివృత్తులీయతే” ఇత్యా
రభ్య “తమః పరేదేన ఏకీభవతి” “నబ్రహ్మనేశానః” (౬) “అసీద్దం
తమోభూత మప్రజ్ఞాతమలక్షణమ్ । అపతర్క్యమవిజ్ఞేయం ప్రసుప్తమివ
సర్వదా” (౭) “ఒఱ్ఱవేపుములకు ముయిరుమ్మదీయమ్ యాతుమిల్లా
నఱ్ఱ” ఇత్యాదిప్పుడియే, సర్వసంహార కాలత్తిలే ఉన్నుడైయ కటాక్షా
మృతవృష్ట్యలాభత్తాలే “అసన్నేవ” ఎన్నుమ్మడి నామరూపవిభాగా
నర్లమాయ్, నఱ్ఱమానత్రిభువనమానతు, (౮) “అపవససర్వాదా”
“తత్సృష్ట్యా” ఎఱ్ఱమ్కొల్లకిట సృష్టికాలత్తిలే (౯) “నారాయణా
ద్రచ్చిహ్మజాయతే” (౧౦) “సర్వేనిమేషాజ్ఞశ్చరే” (౧౧) “సర్వాగిరూపాణి

(౧) తి-వా-౬-౧౦-౧౦. (౨) వి-పు-౧-౯-౧౨౩. (౩)

(౪) వై-స్తవ-౨౭. (౫) సుబా-౨. (౬) మను స్త్రో.

(౭) తి-వా-౪-౧౦-౧. (౮) మనుస్మృ- (౯) నారాయణోప-

(౧౦) తై-నా- (౧౧) పురుషసూ.

విచిత్రధీరం” (౧) “అనేనజీవేనాత్మనానుప్రవిశ్యనామయావే వ్యాకర
వాణి” (౨) “నాన్మృతస్త్వన్నాడు తేవరులకోడుయిర్ పడై త్తాన్” (౩)
“నారాయణన్ పడై త్తాన్” ఇత్యాది ప్రమాణప్రకారేణ అణ్ణజళినుడై
యవుమ్ తద న్తర్వర్తి దేవతిర్యజ్ఞనుష్కణ్ణావరరూప చతుర్విధపుష్ప్యన్మ
ఖనాయ్ కొణ్ణు, (౪) “తదై త్తతబహుస్యాంప్రజాయేయేతి” “తేజఃత్వ
త” “అపఃత్వన్త” ఎన్మ సృష్టిక్కుక్కడవనాక ప్పార్ త్తరుళినపోతు, (౫)
“యద్రూభణ్ణాంప్రమాణంస్థిరచరచనాతారతమ్యమురారేం” (౬) “స
మస్తచిదచిద్విధానవ్యసనంహరేం। అక్లేకారిభిరాలోకైస్సార్థయన్తై” (౭)
“ఉల్లాసపల్లవితపాలితసప్తలోకీ నిర్వాహకోరకితనేమి కటాక్షులీలామ్”
(౮) “అశేషజగతాంసర్గోపసర్గస్థితీస్సర్గమ్” ఎన్మతొడక్కి - “యస్యా
వీక్ష్యముఖం తదిక్లితపరాధీనో విసత్తేఽఖిలమ్” ఇత్యాదిప్రమాణ ప్రకా
రేణ ఉన్నుడై యభ్రుకుటీభటనాయ్ త్వదిక్లితపరాధీననాయ్ కొణ్ణు,
సమస్తచిదచిద్విధానమ్ పణ్ణుకిఱవవనుడై య అన్త కటాక్షానుగుణమాక,
(ఈషత్త్వత్కరుణానిరీక్షణ సుధాసంధుక్షణాత్ సమృత్త్యనన్తోదయం
యథాభవతి తథారక్ష్యతే) కరుణామృతకటాక్ష విశ్లేషజ్ఞై సిపణ్ణుకై
యాలేయన్మో నామరూపవిభాగార్థమాయ్ కొణ్ణు రక్షిక్కుప్పడుకిఱతు.

(ప్రాక్తదలాభతోనన్వం త్రిభువనంసమృతి ఈషత్త్వత్కరుణా
నిరీక్షణసుధా సన్ధుక్షణాదనన్తోదయంరక్ష్యతే) (౯) “ఎత్తనై యుమ్
వాన్ మఱన్తకాలత్తుమ్ వైష్ణాభ్రోకళి” ఎన్గిఱపజీయే కడుజ్జోడైయిలే
కమర్ పిళన్మ ఉల్కన్మనొన్ పయిరానతు నినై వఱమేఘమేటివర్షిత్రాల్
సత్తైపెన్ద్రుధరిత్తు ఫలపర్వన్తమామాపోలే, *మత్తైక్కణ్ మడన్తెయాన
సికుళిరక్కటాక్షిక్కైయాలేయన్మో, మున్బునన్తమానజగత్తు, ఇస్సోతు

(౧) ఛా-౬-౩-౨. (౨) తి-వాఱ-౪-౧౦-౧. (౩) ౪-తిరువ-౧.

(౪) ఛా-౬-౨-౩. (౫) శ్రీగుణరత్న-౪. (౬) శ్రీగుణరత్న-౧.

(౭) శ్రీగుణరత్న-౨. (౮) శ్రీస్తవ-౧. (౯) పెరు-తి-౫-౭.

మహీమహీధర జలధిరూపమాయ్, దేవతిర్యజ్ఞునుష్య స్థావరరూప చతుర్విధ దేహప్రవేశచతురరాన వాత్మాక్కలై యుడైతాయ్, భోగ్య భోగోపకరణ భోగస్థానరూపేణ అభివృద్ధమాయ్ తైష్ఠ్య అప్యయపూర్వి కైయాన సృష్టియిల్ ఇవళుక్కన్వయమ్ శొల్లవుమామ్.

ఇప్పుడి జగత్కారణత్వత్తిల్ ఇవళుక్కన్వయముణ్ణోపెన్ఱు ప్రశ్న మ్మణ్ణిన నడాతూరమ్మాలై క్కుటిత్తు ప్పిళ్ళానరుళిచ్చెయ్తవారైయై ఇ విడ్డత్తిలే అనుసనివుతు. అతావతు-“ఇవ్వర్థత్తిల్ నదేహముణ్ణో? ‘అవాభ్యాం కర్మాణిక్తర్తవ్యాని, ప్రజాశోచిత్పాదయితవ్యాః’ ఎన్ఱు ప్రమాణమ్ శొల్లకై యాలే సహధర్మచారిణియాన వివళుక్కు మన్వయ ముణ్ణు” ఎన్ఱు రుళిచ్చెయ్తతు.

ఉక్తార్థసమర్థనవ్యాజతైలే సకలపురుషార్థజ్ఞభుమ్ తత్రసాదాధీన మాయిరుక్కు మ్మెన్ఱితార్ (శ్రేయశ్శాద్విదియాలే). [అరవిందలోచనమనః కాన్తాప్రసాదాదృతే నృణాం సంసృత్యక్షరవైష్ణవాధ్యసు శ్రేయః కర్మి చిత్ నసమ్భాన్యతేహి] (అరవిందలోచనః) (౧) “తస్యయథాకప్యానం పుణ్డరీకమేవమక్షిణీ” ఎన్ఱు గమ్భిరామ్మసముద్భూతమాయ్ సుమృష్ట నాళమాయ్ రవికరవికసితముమాన పుణ్డరీకదళమ్బాలే అమలాయతే త్తణనితే అవన్. ఏతత్తుల్యశీలై యాన వశితేక్షణై యితేఇవళో. “తస్యత్ర సాదాదృతే” ఎన్నవమైద్దిరుక్క, ఇవిశేషణమెన్నెన్నిల్;—(౨) [జిత నై] (౩) “తామరైక్కణ్ణనై” ఎన్ఱు ఉభయ విభూతియైయు మెట్టుత్తు వాఙ్ముకిట * అనైత్తులకముడై యవరవిష్టలో ననై యమ్ వశీకరిక్కవల్ల వాల్లభ్యప్రసిద్ధిలోన్ఱు విశేషిక్కితార్. ఇత్తాల్ సర్వస్మాత్పరనాయ్ స్వతన్త్రనానవవనుమ్ ఇవళోప్రసాదపాత్రమానార్ క్కొట్టియ క్కార్యమ్ శేయ్యానెన్నుమిడముమ్ తోన్ఱు ముకిటతు.

“అరవిందలోచనమనంకాన్తా” ఎనైయా లే (౧) “విష్ణోఃకటాక్షమ్” (౨) “యంపశ్యేన్మధుసూదనం” ఎన్దు శొల్లుకిఱవపనుడై య సాహార్ద్రప్రకాశకముమానకటాక్షముమ్-ఏతదధీనమెన్నుమిడమ్సిద్ధమితే. (మనంకాన్తా) తదత్యన్తాభిమతై యెన్త్తపడి. కీర్తి “కాన్తస్తే” ఎన్త్తమ్ ఇట్లు “మనంకాన్తా” ఎన్త్తమ్ శొల్లుకై యాలే పరస్పరానుకూలతయా సర్వాభిమతప్రదత్వత్తి లే ఉభయర్ క్కుముళ్ళ సాహృదసామరస్యమ్ స్పష్టమాయిదీ. (౩) “అస్మాదేవ్యాం” ఇత్యాది. (ప్రసాదాత్) దయా విశేషత్తాలే. (కాన్తాప్రసాదాత్) (౪) “ప్ర. దపరమా” ఎన్త్తశొల్లుకిఱ అవనుడై యప్రసాదత్తుక్కు మడియానప్రసాదత్తాలే. * మధైక్కన్ మడన్దై యాకై యాలే అవనుడై యకుళిన్ స్తవరుళుమ్ వెన్నిరెన్నలామ్పడి అతిశీతలమాయితే శీతలస్వభావై యాన ఇవల్ద ధైయిరుప్పితు. (ఋతే) అనుగ్రహైకస్వభావై యాన వివళుక్కోరిడ త్తిలుమ్ నిగ్రహమ్ సమృధి యామైయాలే, తన్నివృత్తిరూప ప్రసాదయోగత్తాలాక్షియవైన్.

(సంస్కృత్యక్షర వైష్ణవాధ్వసు) పారిశేష్య ప్రమాణత్తాలుమ్ పురుషార్థ సమభి వ్యాహారత్తాలుమ్ * సంస్కృతిశబ్దమ్ - ఐశ్వర్యపరమ్. “ఐశ్వర్యమక్షరగతిం పరమం పదంచా” ఎన్దు విశేషిరిత్తిరుశినారితే. ఆనాల్ ఐశ్వర్యత్తైఃసంస్కృతి శబ్దత్తాలే అరుళిచ్చెయ్ వానెన్నెన్నిల్; (౫) “కొళ్ళెన్దు కిరన్దెన్దు పున్జ్జెల్వమ్ నెరుప్పా” ఎన్త్తశొల్లుకిఱపడియే ఐశ్వర్యమ్ అల్లలెనత్తోదీ ఎరితీయిఱ్చుడుమ్పడియాన వైరాగ్యత్తాలే, (౬) “ఇన్దుమరుమ్ శెల్వముమ్ ఇవ్వరళుమ్యాన్ వేణ్ణే” (౭) “పెల్లై థాలుమాతరియేన్” (౮) “వానాళుమ్ శెల్వము మిమ్మణ్ణరళుమ్ యాన్

(౧) భా-మోక్ష.

(౨)

(౩) రా-సు-౧౫-౫౨.

(౪) వి-పు-౫-౧౯-౨౧.

(౫) తివాన్-౪-౯-౪.

(౬) పెరు-తి-౪-౫.

(౭) పెరు-తి-౪-౧౦.

(౮) పెరు-తి-౪-౨.

వేణ్డేన్” ఎన్ఱు ఐహతాకికమాన వై శ్వర్యత్తైయుమ్, పారతాకికమాన వై శ్వర్యత్తైయుమ్ పరిత్రజిత్తు, “మాన్మభూత్” ఎన్ఱిరుక్కుమ్ స్వాభి ప్రాయత్తాలుమ్, “అనర్థాఖ్యమ్” ఎన్నుమ్మడి అనర్థావహమాకై యాలుమ్, అల్పైర్థిరత్వాదిదోషదుష్టమాకై యాలుమ్, (౧) “ధనంప్రాప్య మాద్యన్నుచ్చైర్నమాన్మరేత్” ఎన్ఱిఱపడియే మద హేతువాయ్ భగవత్సృణ విరోధియాయ్ ఇవ్వాకారజ్ఞశినలే సంసారమ్ అవద్య కరమాయరుక్మేయాలుమ్ * సంసృతిశబ్దత్తాలే ఐశ్వర్యత్తై అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్.

*అక్షరశబ్దత్తాలే ఆత్మానుభవత్తై చ్చొల్లుకిఱతు. *వైష్ణవాధ్వ శబ్దత్తాలే “సాధ్వనః పారమాప్నోతి” ఎన్ఱిఱగతివి శేషద్వారా భగవ త్రాప్తియై లక్ష్మికిఱతు. ఇవద్దీర్, (క్రేయః) క్రేష్టతమసుఖమ్. తత్సాధనసుకృత విశేషమకపుమామ్. (౨) “క్రేయసీ † సుకృతిం విషయః” ఎన్ఱితితే.

(సృణం) అఖిలక్షేత్రజ్ఞోక్తేగ్లామెన్ఱపడి. (ససమ్భాన్యతే) ససిద్ధ్యతియెన్ఱపడి. (౩) “తిరుమామకిల్ తన్నరుళాలులకిల్ తేర్మ న్నరాయ్” ఎన్ఱమ్, (౪) “శెడియారాక్కై యడియారైచ్చేర్తల్ తీర్ కుమ్ తిరుమాల్” ఎన్ఱమ్, (౫) “తిరుమకిళాలరుల్ పెర్మియ ప్పొన్నులకిల్ పాలివర్తామే” ఎన్ఱుమరుళిచ్చెయ్తపడియే ఐశ్వర్య కైవల్య భగవల్లాభరూపపురుషార్థజ్ఞేగ్లామ్ పెరియపిరాట్టియారుడైయ ప్రసాదత్తాలల్లుతు పెఱవరితాకైయాలే, “సంసృత్యక్షర వైష్ణవాధ్వసు క్రేయః ప్రసాదాదృతే సృణాంససమ్భాన్యతేహి” ఎన్ఱిఱార్.

(౬) “పద్మయోనిరిదంప్రాప్య పరంస్తోత్రంతతిపరమ్ | దివ్యచ్ఛాప్తగుణై శ్వర్యంరత్రప్రసాదాచ్చులభవాన్” “బ్రహ్మదీనాం యదాయత్తం

† (పా) సుకృతవిశేషః. (౧) (౨) (౩) తి-మొ-౨-౯-౧౦.

(౪) తి-వా-౧-౧-౨. (౫) తి-మొ-౧౧-౬-౧౦. (౬)

వైభవం యస్యసాస్వయమ్. తస్యకై ముత్యనిర్ధార్య మిశ్వరత్వం శ్రియః పతేః” ఎన్ఱు బ్రహ్మదైత్యశ్వర్యతోడు బ్రహ్మజనకనాన ఈశ్వరనుడై య ఐశ్వర్యతోడువానియట తత్ప్రసాదాధీనమాయరుక్కుమ్మడియై ప్రతి పాదితతితే. (౧) “ఆకుగ్రామనియామకాత్” ఎన్ఱుమ్, (౨) “ఏకో ముక్తాతపత్రప్రచలమణి ఘణాత్కారి” ఎన్ఱుమ్, (౩) “ఐశ్వర్యమక్షర గతిమ్” ఎన్ఱుమ్ భట్టరుమ్ ఇవ్వర్థతై ప్రకటికరి త్తరుళినారితే.

“ప్రసాదాదృతే శ్రేయోనసమ్భవ్యతే” ఎన్ఱెయాలే అవనుడై య సకలఫలప్రదత్వముమ్ ఏతదధీనమెన్నుమిడమ్ తోర్మియికిటతు. (౪) “అశేషజగతాంసర్గోపసగ్గిణీః స్వర్గందుర్గతిమాపవర్గికపదం సర్వశ్చ కుర్వన్తరిః. యస్యావీత్యముఖం తదిగ్గీతపరాధీనోవిధత్తేఽఖిలమ్” ఎన్ఱు జగత్సృష్ట్యాదికళుమ్ పురుషార్థసృష్టియమ్ తదిగ్గీతపరాధీనమానాల్ పురుషార్థప్రదత్వమ్ తదధీనమెన్నుచ్చొల్లవేణ్ణావితే.

* హిశబ్దమ్-శ్రీసూక్తాదిప్రసిద్ధిపరమ్. ఇవళుడై య ప్రభావముమ్ ఇన్ద్రాదికల్ ప్రభావమౌలే కాలభేదభేద్యమాయరుక్కుమోవెన్నిల్; అజ్ఞనన్తికే, ఏకరూపమాయరుక్కుమెన్ఱితార్. (కర్మిచిత్) ఎన్ఱుకదా చిదిత్యర్థం. కర్తాధీనప్రభావమూకై యాలే కాలభేదభేద్యమాయరుక్కుమ్ అతు; సత్యసజ్జల్పాధీన ప్రభావమూకై యాలే ఇతుఏకరూపమాయరు క్కుమెన్ఱపడి.

నను, (౧) “అమృతస్యైష సేతుః,” (౨) “సప్రీతోలంఘలాయ” (౩) “ఫలమతడపతేః” (౪) “మోక్షమిచ్ఛేజ్జనార్దనాత్” ఇత్యాది ప్రమాణజ్ఞల్ మోక్షప్రదత్వత్తేముకున్దనుక్కే అసాధారణమాక ప్రతిపా దియానిట్రు, ఇగ్గేపిరాట్టిక్కు మోక్షోపాయత్వమ్శొల్లకై-స్వేతరసమ స్త సహాయానపేక్షోపాయత్వత్తుక్కుచ్చేరుమోవెన్నిల్; “ఇవల్

(౧) శ్రీగుణరత్న-౧౫. (౨) శ్రీగుణరత్న-౧౬. (౩) శ్రీగుణరత్న-౫౨.

(౪) శ్రీస్తవమ్-౧. (౫) మున్ఱు-౨-౨-౫. (౬) ద్రమిడభాష్య-

(౭) బ్రహ్మసూ-౩-౨-౩౮. (౮)

పురుషకారమానాలల్లతు ఈశ్వరన్ కార్యమ్ శెయ్యాన్" ఎన్నిటి నిశ్చయ నిబద్ధనమాక పరమపరమామోక్షప్రదత్వమ్ శొన్న విత్తాల్ తన్నిరపేక్షో పాయత్వవిరోధమ్ ప్రసజ్జియాతితే. (౧) "ఉపాయోపేయత్వే తదిహ తవతత్వమ్" ఎష్టు ఉపాయత్వమ్ స్వతస్సిద్ధమానాలుమ్, ఇనల్ పురుషీ కరియాతవిడత్తిల్ అతుకార్యకరమాకాతితే. అన్వయస్థితిరేకజ్ఞాతే తలై పెన్ ద్రారుమ్ తలై యఱుప్పజ్ఞాదుమాయితే యరుప్పతు.

అతిల్ పురుషకారసాపేక్షత్వమ్ ఉపాయనైరపేక్ష్య భజ్జకమాకా తో పెన్నిల్; స్వీకారదత్తైయిల్ స్వీకర్తవ్యసాపేక్షమానమోపాతి పురుషకార సాపేక్షమానాలుమ్, ఫలప్రదానదత్తైయిల్ ఫలప్రదత్వ హేతువాన జ్ఞానశక్త్యాదికథాల్ పూర్వనాకైయాలే ఉభయనిరపేక్ష మాక క్కార్యమ్ శెయ్యన్లనా యాలే పురుషకారసాపేక్షత్వమ్ ఉపాయ నైరపేక్ష్యభజ్జకమాకాతితే. ఇత్తాల్ కార్యకాలత్తిల్ సాపేక్షత్వమే నిరపేక్షత్వభజ్జకమామి త్తనైయల్లతు, వరణకాలత్తిల్ సాపేక్షత్వమ్ నిరపేక్షత్వభజ్జకమాకాతెప్పతాయిద్రు. ఆకైయితే "ఉపాయస్వీకారత్తిల్ పురుషసాపేక్షముమామ, పురుషకారసాపేక్షముమాయిరు క్కుమ్; కార్యకాలత్తిల్ ఉభయనిరపేక్షముమాయిరుక్కుమ్" ఎష్టు ఆచార్యాగ్రేసరరాన విత్తై లోకాచార్యు పరుళిచ్చెయ్తతు.

"అక్షాన్యసహరక్షకః" ఎన్నిటివిడత్తిల్ ఇనళుక్కుమ్ ఉపాయా న్వయమ్ శొల్లిద్రుతేయెన్నిల్, అజ్ఞుమ్ అప్రధానార్థే తృతీయైయకై యాలే, అప్రధానరక్షణమాన పురుషకారభావమే శొల్లసితి. ఉపాయ వరణప్రతిపాదకమాన పూర్వవాక్యత్తిలే వాత్సల్యాదివత్, జ్ఞానశక్త్యాది వత్, విగ్రహవత్, ఇవనైయమ్ ఉపాయవిశేషణమాక చ్చుల్లకై యాలే, ఇనళుక్కుమ్ గుణాదినదుపాయత్వమ్ సిద్ధమితేయెన్నిల్; - వాత్సల్యాదికల్ ఆశ్రయణసౌకర్యాపాదకజ్ఞాతయమ్, జ్ఞానశక్త్యాదికల్

ఆశ్రితకార్యాపాదకజ్ఞానము, విగ్రహమ్-శుభాశ్రయమాయమ్, ఉపయోగిక్కుమవై యాకై యాలే, ఇనన్ ద్రిక్కు తదనువిధాయిత్యమాత్రమేయితేఉశ్చతుః. అప్పడియేఇవళుమ్ తదనువిధాయాయరుక్మై యాలే పురుషకారభావమే ఇనళుక్కు నియతమాయరుక్మై మెన్దితే ద్వయత్తిలుమ్ నిర్ణయి త్తతు. కిచ్చ, గుణాదికళుక్కు ఉపాయత్వముణ్ణాకిలుమ్ ఇనళుక్కు పురుషకారభావమ్ నియతమాయరుక్మై మెన్దితే ఆచార్యర్కళో నిర్వహి త్తతు. ఆకై యాలే ఇనళుక్కు పురుషకారభావమే అక్లికార్యమెన్దతాయన్ ద్రిక్కు.

లక్ష్మీ గుణాదికళుక్కు విశేషణత్వమ్ అవిశిష్టమాయరుక్మై, గుణజ్ఞళుక్కు ఉపాయత్వమ్ అక్లికరిత్తు, పిరాట్టిక్కు పురుషకారత్వమక్లికరిత్తైక్కు హేతువెన్నెన్నిల్ ; గుణజ్ఞళోకార్యోపయోగికళాకై యాలే యమ్, ఇనళుక్కు క్కార్యోపయోగిత్వ మిన్దమైయాలమ్, గుణజ్ఞళుక్కు ఉపాయత్వముమ్, ఇనళుక్కు పురుషకారత్వముమ్ అక్లికరిక్కు త్తట్టిలై.

నను, పిరాట్టిక్కు ఉపాయత్వజ్ఞాళిల్ ఉపాయనైరపేక్ష్యమ్ సిద్ధియాతవోపాతి, గుణజ్ఞళుక్కు ఉపాయత్వమ్కొళిల్ తన్నైరపేక్ష్య హానిపారాతోవెన్నిల్ ; గుణజ్ఞళో పుషగ్బుద్ధి ప్రసర్తకమిన్దమైయాలమ్, గుణద్వారా గుణి కార్యమ్ శెయ్ కై నైరపేక్ష్య భజ్జకమన్ద్రదన్యత్వేన పిరాట్టిక్కు పుషగ్బుద్ధి ప్రవృత్తియోగ్యతై ఉణ్ణాకై యాలే, తదుపాయత్వే ఉపాయనైరపేక్ష్యమ్ జీవియాతితే. ఆకై యితే ఉపాయానుసౌస ప్రకాశకమాన పూర్వవాక్యత్తిలై “చిత్రగుమానయ” ఎన్దివిడత్తిత్తోలై పిరాట్టిక్కు ఉపలక్షణత్వముమ్, ఉపేయప్రార్థనా ప్రకాశకమాన ఉత్తరవాక్యత్తిల్ “దణ్డనమానయ” ఎన్దివిడత్తిత్తోలై విశేషణత్వముమ్ నిర్ణయి త్తనుసన్దిత్తతుమ్.

ఇరణ్డడ త్రిలుమ్ శబ్దమొత్తిరుక్కయాలే ఏకప్రకారమాక ఉభయ
త్రనిర్వాహమృణ్ణ ప్రాప్తమాయరుక్క, ఏకత్రఉపలక్షణత్వముమ్, అన్య
త్రవిశేషణత్వముమెన్బిప్పడి విభజిక్కిఱతుక్కు గమనికై యెన్నెన్నిల్;
వాక్యద్వయ త్రిలుమ్ విశేష్యప్రతిపాదకశబ్దజ్ఞో సమానమాయరుక్క
చ్చెయ్ తేయుమ్, “అథాత్రుకరణాల్లిజ్ఞాదా చిత్యాదర్థనిర్ణయః” ఎన్బి
న్యాయత్తాలే పూర్వవాక్యమ్ ఉపాయప్రకరణమాకైయాలే, వాత్స
ల్యాదిగుణవిశిష్టన్ ఉపాయమెన్బుమ్, ఉపేయప్రకరణమాన ఉత్తరవాక్య
త్తిల్ సర్వశేషియానవస్తువే ఉపేయమెన్బుమ్ విభజిత్తు అర్థనిర్ణయమ్
పణ్ణినాప్పాలే, విశేషణప్రతిపాదకశబ్దజ్ఞో ఉభయత్రసమానమాయరున్
తేయాకిలుమ్, ఉపాయప్రకరణ త్తిల్ భగవదుపాయత్వనైరపేక్ష్యసిద్ధి
క్కాక పిరాట్టిక్కు ఉపాయత్వానన్గీకారేణ పురుషకారత్వజ్ఞోభ్యుకై
ఉచితమాకై యాలుమ్, ఉపేయప్రకరణ త్తిల్ మిథునవిషయకై జ్ఞర్యమే
న్వరూపానురూపమాకై యాలుమ్, పిరాట్టిక్కు విశేషణత్వజ్ఞోభ్యుకై
ఉచితమాకై యాలుమ్, ఆకిఱిఇవ్వర్థస్వారన్యత్వైప్పల్ల ఇప్పడివిభజిక్కు
త్తెల్లె.

ఉపలక్షణమావతు - ఉపలక్ష్యాదృష్టిహియ్యతమాయ్, ఉపలక్ష్య
ప్రతీత్యుపాయమాన ధర్మవిశేషమ్. “శాఖాయాంచస్త్రిః” ఇత్యాది.
పితాపుక్తు హితపరత్వమ్ అసాధారణమాయ్, ప్రియపరత్వమ్ ఇరువరుక్కు
మవిశిష్టమాయరుక్కై లోకసిద్ధమితే. మాతాపుక్కు ప్రజాహితపర
త్వమ్ పారతన్త్ర్యభజ్జకమితే. కిచ్చ, “చరణమ్” ఎన్బు ఏకవచనప్రయో
గమ్ పణ్ణినాల్ ఉపలక్షణమాయ్ విశేషణత్తుక్కు ముపాయాన్వయమ్
సమ్భవిత్తువిడుమెన్బు తద్వ్యానృత్త్యర్థమితే ద్వివచనప్రయోగమ్ పణ్ణు
కిఱతు. ద్వివచనమ్ - మల్లన్తై యుమ్ సహియాతితే. విశేష్య
ప్రాధాన్యతః శొన్నద్వివచనమ్ పత్నీవిశేషణత్తుక్కుమ్ అవిశిష్టమెన్నిల్;

అపోతుమ్ ప్రాధాన్యమ్ విశేష్యత్తుక్కేయాయ్, విశేషణత్తుక్కు అప్రాధాన్యమూకై యాలే, అప్రధానోపాయమాన పురుషకారభావమేసిద్ధిత్తు విడుమితే.

ఇరువరుమ్ ప్రత్యేకోపాయమెన్నుమతు - “లక్ష్మీవిశిష్టముపాయమ్” ఎన్నిటతోడుశేరాతు. విశిష్టమ్ ఉపాయమెన్నక్కరిత్తు ఇనళుక్కుమ్ ఫలప్రదత్వమ్ శొల్లమ్బాతు ఈశ్వరసుక్కు ఫలప్రదానహేతువాన జ్ఞానశక్త్యాదికళిన్దియిలే యుభియవేణమ్. జ్ఞానశక్తికళుణ్డెన్నిల్; అపోతు ఏతదుపాయభావ నిరపేక్షమాక స్వయమేవఫలప్రదక్షమనితే. ఫలప్రదహేతువాన జ్ఞానశక్త్యాదికళై ఉణ్ణాక్కుకితాలెన్నిల్; గుణజ్ఞోవన్దేతియాయ్, స్వాభావికళిన్దియిలే ఒభియుమ్. స్వాతంత్ర్యతిరోహితజ్ఞాన వాత్సల్యాదికళై ప్రకాశిప్పిక్కితాపోలే తిరోహితజ్ఞానశక్తికళై ప్రకాశిప్పిక్కితాలెన్నిల్; అవద్దుక్కు స్వాతంత్ర్యమోబ్బలే ఇవద్దుక్కుఒరుతిరోధాయక గుణమిలెయే; ఉణ్డెన్నిల్; (౧) “జ్ఞానమహితేకొణ్డెల్లాక్కరుమగ్గళుమ్” ఎన్నిటపడియే జ్ఞానజ్ఞోణ్డు శోమ్బాతే నిరస్తరసృష్టి పణ్ణక్కుడాతితే. యేనకేనప్రకారేణ ఉపాయాన్వయమ్శొల్లిల్, (౨) “శీతోభవ” ఎన్నవల్లదివృశక్తియుణ్డాయరుక్కు, స్వపారతన్త్ర్యహానివారామల్, (౩) “అస్తరాత్మాచమేశుద్ధః” ఎన్టు స్వరక్షణే స్వప్రవృత్తియాకిట పశుద్దిగతలైయిలిల్లెయెన్టుమ్, (౩) “తస్మింశ్చబహవోగుణాః”

ఎన్టు ఉపాయపూర్తిక్కడియాన గుణపూర్తి అత్తలైక్కే ఉళ్ళుతెన్టుమ్ దర్శిప్పిత్తు, స్వప్రాప్తిక్కుమ్ (౪) “తత్తస్య సదృశంభవేత్” ఎన్టుస్వస్వరూపానురూప పారతన్త్ర్యాను సద్ధానమాక తన్నిరపేక్షోపాయత్వతైప్పార్ త్తిరుక్కుప్పడియాన వివళో పరిశుద్ధప్రకృతిక్కు అతుశేరాతితే.

నను, శ్రియఃపతియే ఉపాయమెన్టు అక్షీరిక్క-వేణ్డెకైయాలే నిరూప్యస్వరూపత్తుక్కుచ్చొన్న ఉపాయత్వమ్ నిరూపకస్వరూపత్తుక్కుమ్

(౧) తి-వా-౩-౧౦-౮. (౨) రా-సు-౫౩-౨౯. (౩) రా-సు-౩౭-౧౨.

(౪) రా-సు-౩౯-౩౦.

“యద్యపినచ్చిత్తి” ఎన్నిఱన్యాయత్తాలే అనివర్త్యమాయ్ కొండ్లు తన్ను
డైయే వారాతోవెన్నిల్; స్వరూపనిరూపకత్వేన నిరూప్యనిరూపక
జ్ఞుక్కు అవర్జనియనమ్బునముణ్ణేయాకిలుమ్, ఉపాయవరణదళైయిల్
స్వరూపనిరూపకజ్ఞానజ్ఞానానన్దజ్ఞో ఉపయోగమిల్లామైయాలే నిరూ
పకమాత్రమాయ్ నిఱ్ఱితాప్పోలే, భగవత్స్వరూపనిరూపకమాన
లక్ష్మీస్వరూపముమ్ - కారణత్వదళైయిటోలే ఉపాయదళైయిల్
తన్నాల్ కొళ్ళతోరు ప్రయోజనమిల్లామైయాలే, తత్స్వరూపనిరూపక
త్వమాత్రత్తిలే అన్వయిత్తు, తదసాధారణోపాయత్వత్తిల్ అన్వయియా
మలిరుక్కెయాలే నిరూపకమాన ఏతత్స్వరూపత్తుక్కు ఉపాయత్వమ్
వారాతితే.

కిళ్ళు, ఉపాయవిశేషమాన గుణవిగ్రహజ్ఞుక్కు సౌకర్యాపాద
కత్వేనవుమ్ కార్యాపాదకత్వేనవుమ్ శుభాశ్రయత్వేనవుమ్ కార్యభేద
ముణ్ణాకితాప్పోలే, తద్విశేషణభూతైయాన పిరాట్టిక్కుమ్ ఉపాయద
ళైయిల్ ఉపాయత్వరహితమాక పురుషకారత్వరూప కార్యభేదముణ్ణా
కత్తట్టిలై. (౧) “లక్ష్మీభర్తరి - దానదానస్యదానః” (౨) “తిరు
మాలేనానుమునక్కు ప్పొనడియేన్” ఎన్నిఱపడియే స్వరూపదళైయిల్
శేషత్వస్వరూపత్తుక్కుమ్, (౩) “శ్రియాసార్థమ్” (౪) “తిరుమాలే
నిఱ్ఱేయాచ్చెయ్య” ఎన్నిఱపడియే స్వరూపానురూపమాక ప్రాప్యదళై
యిల్ కైజ్జుర్భత్తుక్కుమ్ మిథునమేప్రతిసమ్బద్ధియాక వేణ్ణినవోపాతి,
ఉభయానురూపమాన పుపాయదళైయిలుమ్, అవశ్యాపేక్షితమాన
ఉపాయ ప్రతిసమ్బద్ధిత్వత్తిల్ స్వవ్యతిరిక్తసమస్త సహాయానపేక్ష
మాన ఉపాయత్తినుడైయ (౫) “మామేకిమ్” ఎన్నిఱ నైరపేక్ష్యభజ్జక

(౧)

(౨) తిరుప్పల్లా-౧౧.

(౩) కైశే-

(౪) తి-వాయ్.౮-౩-౮. (౫) గీ-౧౮-౬౬.

మాన పుషాయత్వత్తిల్ అన్వయమద్యై తద్విరోధమాక పురుషకారత్వ రూపప్రతిసమ్బద్ధత్వత్తిలే ఇవభుక్తస్వయమాకక్కడవతు.

నను;—స్వాయమ్భవే;—“సర్వకామప్రదాం రమ్యాం సంసారార్ణవతారిణీమ్ | క్షిప్రప్రసాదినిందేవీం శరణ్యాంచినయేదితీ” ఎష్టమ్, వైష్ణవే;—“ఆత్మవిద్యాచ దేవిత్వం విముక్తిఫలదాయని” ఎష్టమ్, బ్రాహ్మే - “సకృద్విభాతా సర్వార్థినముద్రపరిశోషిణీ | భవభక్తాపహరిణీపరనిర్వాణదాయినీ” ఎష్టమ్† (ఇత్యాదిప్రమాణజ్ఞో - ఇవభుజైయ ఉపాయభావతై చొల్లిల్ శ్రేయాకిలుమ్, అవై శరణ్యనుజైయ ఇచ్ఛానువిధాయత్వసూచకజ్ఞాకక్కడవతు. ఇతుక్కునియామకమెన్నెన్నిల్, (౧) “లక్ష్మీంపురుషకారేణవృత్తవన్తం” ఎష్టమ్ (౨) “లక్ష్మీంపురుషకారేణ వల్లభాప్రాప్తియోగినీ | ఏతస్యాశ్చవిశేషాయం నిగమాస్తేషు శబ్దైతే” ఎష్టమ్ (౩) “లక్ష్మీంపురుషకారత్వేనిర్దిష్టా-నాన్యథాలక్షణంభవేత్” ఎష్టమ్ పురుషకారత్వతైయేలక్షణమాకచ్చల్లి, అన్యథాలక్షణమితైయెష్ట ఉపాయతత్వైనిషేధి తతితే. అన్వయత్తిలుమ్ వృతిరేకమ్ అర్థదార్థ్యత్తుక్కుఱుప్పకై యాలే ఇతువే ప్రబలప్రమాణప్రసిద్ధమాకై యాలుమ్, భగవదభిమత మాకై యాలుమ్, పిరాట్టిక్కత్యస్తమభిమతమాకై యాలుమ్, సప్రసదాయసిద్ధమాకై యాలుమ్, ఏతదనుగుణమాక అవద్యై యోజిక్కత్తట్టై. తదనుగుణమాక ఇవద్యై యోజిక్కుమిడత్తిల్, ప్రబలప్రమాణవిరోధముమ్ భగవదభిమతత్వముమ్, లక్ష్యనభిమతత్వముమ్, సప్రసదాయవిరోధముమ్ సమ్భవిక్కుమ్,

ఆకై యాలే సకలప్రమాణప్రమాతృపరిగృహీతమాన పురుష

(౧) పాశ్చరాత్రే. (౨) భగవచ్చాస్త్రే. (౩) † ఆత్రకతివసహక్యాని గలితాని.

కారభావమే సారాసారవివేకచతురర్క్కుపరిగ్రాహ్యమెన్ద తాయీదీఱు.

(౧) “ధర్మజ్ఞసమయః ప్రమాణంవేదాశ్చ” (౨) “యద్యదాచరతి శ్రేష్ఠః” (౩) “మేలై యార్ శెయ్ వనకళో వేణ్ణువన” ఎన్నక్కడవతితే.

ఆకళిశ్లోకతాలే పెరియవిరాట్టియార్ స్వకరుణాకటాక్షలేశతాలే స్వాశ్రితర్క్కు సకలపురుషార్థజ్ఞై యుమ్ ప్రసాది తరుళువర్; సకల పురుషార్థ విలక్షణమోక్షత్తై తదసాధారణోపాయభూతనాయ్ స్వవశ వర్తియాయ్ స్వాపాక్షేపితురాధీననాన వీశ్వరనై కొణ్ణు కొడుప్పి తరు లువర్; ఆనప్పి పురుషార్థా న్తరజ్ఞోడు విలక్షణపురుషార్థతోడు విశేష ము సకలశ్రేయస్సుమ్ తత్ప్రసాదతాలల్లతు సమ్భవియా తెన్ను మిడత్తై స్థిరీకరి తరుళినారాయ్ త్తు. శ్రీసాత్వత త్రిలే - తనక్కు మోక్షప్రదత్వ ముమ్ దేవిక్కు ఐశ్వర్యప్రదత్వముమ్ విభజిత్తు స్వయమేవ స్పష్టమాక వరుళిచ్చెయ్ తారితే.

(౩)

అవ;—(శాస్త్రేత్యాది) (౪) “త్రయాణాంభరతాదీనాం భ్రా త్మాణాం దేవతాచయా । రామస్యచమనఃకాంతా ప్రాణేభ్యోవిగరియసీ” ఎన్దిటప్రమాణానుసారేణ “కాంతస్తేపురుషోత్తమః” ఎన్దు, కర్తర్యర్థత్తై యుమ్, “ఫణిపతిః” ఎన్దుతోడగ్గి కర్మణ్యర్థత్తైయుమనుసన్ధిత్తు, ఆకళిప్పడి ఉభయవిభాతియిలుళ్ళార్క్కుమ్ ఆశ్రయణీయైయాయ్, ఉభయవిభా తినాథనై ఆశ్రయిత్తుకొణ్ణిరుక్కైయాలే “శ్రీః” ఎన్దు అసాధారణ మాన తిరునామత్తై యుడైయైయాయ్, అవనుక్కుమ్ పూజ్యైయా మ్పడియాన గుణపూర్తియైయైయపునై ఎన్దు జ్ఞానశక్త్యాదిగుణహీన నాననాన్ స్తోత్రమ్పణ్ణువ తెజ్జనేయెన్దు భీతభీతరాయ్ స్తోత్రాన్నివృత్త రానార్ ప్రథమశ్లోక త్రిలే.

(౧) ఆవస్తవ్యధ.

(౨) గీ-౩-౨౧.

(౩) తిరుప్పా-౨౬.

(౪) రా-

ఇప్పడినివృత్తరానపడియొక్కణ్ణు ఇవర్వణ్ణుకిఱస్త్రతై శ్రవిత్తు, శ్రవిప్పిత్రాలన్తో “శృణోతితి - శ్రీః,” “శ్రావయతితి - శ్రీః” ఎన్నిఱ నిరుక్త్యనురూప సాధారణనామమ్ నమక్కునిలైనిఱ్ఱుతు; ఆనపిన్బు ఇవర్వ యథాస్త్రత్రమ్ పణ్ణనల్లరామ్పడికటాక్షిపోప్పేమెన్ఱుకణిశిత్తు, ఇవర్వ పక్కలిలే కరుణాకటాక్షతైప్పణ్ణ, “ఇతోరు దయావిశేషమిరున్దపడి యెన్” ఎన్ఱు తత్సెలభ్యానునన్దానత్తాలే సమాహితరాయ్, సమ్బన్దజ్ఞాన పూర్వకమాకశరణమ్బుకున్దు, కీర్ధ్, “శ్రీయతే” “శ్రయతే” ఎన్ఱుశొన్న పృథ్విత్తి ద్వయార్థముమ్- (౧) “అన్యేశానా” ఇత్యాది వేదాన్తసిద్ధ మెన్నుమిడతై “లోకై కేశ్వరిలోకనాథదయితే” ఎన్ఱు సూచిప్పియానిన్ఱు కొణ్ణుసమాహితరాయ్ భయముమ్శమిత్తు స్త్రత్రత్తిలేప్రవృత్తరానార్ ద్వితీయశ్లోక త్తిలే.

ఇప్పడి ఆక్షేపసమాధానవ్యాజేన ప్రవృత్తమానశ్లోకద్వయత్తా లుమ్, తత్పరత్వసాలభ్యజ్ఞలై అనుసన్ధిత్తు తిరువడికలై ఆశ్రయిత్తార్క్కు తత్కటాక్షలేశత్తాలే సకలపురుషార్థజ్ఞభుమ్ సమ్భవిక్కుమ్; అతిల్లాతా ర్క్కు ఒరుశ్రేయస్సుమ్ సిద్ధియాతెన్ఱుకొణ్ణు పిరాట్టియుడైయ సర్వ సమాశ్రయణీయత్వఖ్యాపనార్థమాక సకల పురుషార్థప్రదత్వతై అరుళి చ్చెయ్తార్ తృతీయశ్లోకత్తాలే.

ఆకవిప్పడి శ్లోకత్రయత్తాలుమ్ ప్రకృతియానశ్రీశబ్దార్థతై అరుళి చ్చెయ్తతు, అనన్తరమ్ ప్రత్యయమానమతుప్పినర్థతై యరుళిచ్చెయ్వతాక త్తిరువుళ్ళమ్బుల్లీ, భగవత్స్వరూపరూపగుణాదికళిల్ తత్సహధర్మచా రిణియాన వివభుడైయ స్వరూపాదికభుక్కుణ్ణాన అయోగవ్యవచ్ఛేదతై అనుసన్ధియానిన్ఱుకొణ్ణు, (౨) “లక్ష్మ్యసహ - రక్షకః” (౩) “శ్రీయా సార్థమ్” ఎన్నిఱపడియే ఉభయవిభూతిక్కుమ్ నిత్యరక్షకమాయ్ నిత్య

శ్లో:- శాంతానన్తమహావిభూతిపరమం యద్రబ్ధహూపంహారేః
 మూర్తంబ్రహ్మతతోపి యత్ప్రియతరంహూపం యదత్యద్భుతమ్ |
 యాన్యన్యానియథానుఖం విహరతోహపాశీసర్వాణితా
 న్యాహుస్సైస్విరనుహూపహూపవిభవై ర్గాఢోపసూధానితే ||

ప్రాప్యమాన నిత్యయోగతై అనుభవిత్తు నిరన్తనమన్తప్రతిబద్ధకరాయ
 ప్రాప్తపరిపూర్ణమనోరథరాయ, (౧) “తిరుమాలాలెఱ్ఱుమ్ తిరునరుళి
 పెఱ్ఱోలు ఇన్బుఱువర్” ఎన్గిఱపడియే శ్రియఃపతియినుడై య నిర్వేతుక
 కృపైయాలే నిరతితయానన్దతై ప్రాపిత్తు ప్రోతతై త్తలైక్కట్టుకితార్
 తురీయశ్లోకతాలే.

*

“శాంతానన్తమహావిభూతిపరమం యద్రబ్ధహూపమ్” ఎన్గిఱ
 విష్వళవాలే-దివ్యాత్మస్వరూపతై అనుభవిక్కితార్. (౨) “శాంతానన్త
 ఇచ్చిదానన్దం యద్రబ్ధహూపరమంధ్రువమ్ | మహావిభూతిసంఘం సర్వత
 స్సమతాంగతమ్ ” ఎన్గిఱదివ్యాత్మస్వరూపనిర్ణయక ప్రమాణతై
 యుట్కొణ్డాయ్త్తు ఇవరిప్పడిఅరుళిచ్చెయ్తతు. (శాస్త్రేతి) శాన్తియా
 వతు - “అశనాయాఽపిపాసేచ శోకమోహశాఙరామ్భతీ షమాద్విభిర్వి
 శుద్ధా” ఎన్దు శ్రుతిసిద్ధషడూర్ధ్విరహితమాయ్, (3) “అపక్షయవినాశా
 భ్యాం పరిణామర్థిజన్మభిః | వర్జితశృక్వతేవక్తుం యస్సదాస్తీతికేవలమ్”
 ఎన్దు పురాణరతోక్త ప్రకారతాలే షడ్భాసవికార రహితముమాయి
 రుక్తై. ఇత్తాల్ అఖిలహేయప్రత్యసీకముయిరుక్కుమ్ దివ్యాత్మ
 స్వరూపమెన్ద్రతాయ్త్తు. స్వయంహేయరహితమా యిరుక్తైయన్ది
 క్కే, హేయప్రతిభటముమాయ్, స్వాశ్రితహేయనిరర్తకముమాయితే
 యిరుప్పతు.

హేయప్రత్యసీకత్వమ్ శోన్నవిషవదత్తాలే కల్యాణైకతానత్వ

ముమ్ అర్థతస్సిద్ధమాకితము. “హేయప్రత్యసీకత్వమ్ పుక్కవిడతై కల్యాణైకతానత్వముమ్ పుకుమ్” ఎన్దితే అరుళిచ్చేయతతు. (౧) “అరు కలిలాయ పెరుమ్కే” ఎన్దిటపడియే, (౨) “అఖలహేయప్రత్యసీక కల్యాణైకతాన” ఎన్దు ఉభయలిజ్జవిజ్జనస్తువై అనుభవిత్తరుళినారితేభావ్యకారక్. “ఈశ్వరన్ అఖలహేయప్రత్యసీకాననన జ్ఞానానన్దకస్వరూప నాయ” ఎన్దు తద్విన్యసూక్తియై ప్పిన్ శెన్దు అనుభవిత్తరుళినారితే వీల్చై లోకాచార్యరుమ్. “శాన్తానన్దంచదానన్దమ్” ఎన్దుమ్ ముక్తకణ్డమాక చ్చొన్నలక్షణద్వయత్తిల్ ఇజ్జిన్దయిన్దులక్కికిటతు. ఇత్తల్ - “అప హతపాప్మావిజరం” ఎన్దుతోడజ్జి “సత్యకామస్సత్యసజ్జల్పం” ఎన్దిటప్ర మాణార్థమ్ శొల్లిల్లు.

*అనన్తపదత్తాలే త్రివిధపరిచ్ఛేదరహితమాయురుక్కుమెన్దపడి. అతావతు - విభుత్వాద్దేశతః పరిచ్ఛేదరహితముమాయ్, నిత్యత్వా త్కాలతః పరిచ్ఛేదరహితముమాయ్, సమన్తపస్తప్రకారిత్వా త్స్వ సదృశవస్తుపరిచ్ఛేద రహితముమాయురుక్కుమెన్దపడి.

అథవా - “శాన్తానన్ద” ఎన్దు పాఠమాయ్, “జ్ఞానానన్దమయం యస్యస్వరూపం పరమాత్మనః” ఎన్దిటపడియే ఆనన్దమయమాయురుక్కు మెన్దపుమామ్. (౩) “ఉణార్ ముమునలమ్” ఎన్నక్కడవతితే. ముము ఉణార్వమ్ ముమునలముమాయ్, (౪) “యథాసైన్ధవఘనం” ఎన్ను మాపోలే, విజ్ఞానఘనముమాయ్, ప్రజ్ఞానఘనముమాయితే స్వరూప మిరుప్పతు. ఇత్తల్ స్వానుభవదశైయిల్ ప్రకాశముమాయ్ సుఖ రూపముమాయురుక్కుమెన్ద.

“శాన్తానన్ద” ఎన్దు స్వరూపనిరూపకజ్ఞాన జ్ఞానానన్దామలత్వా దికలై చ్చొన్నవీత్తల్ నిరూపితస్వరూప విశేషజ్ఞాన జ్ఞానశక్త్యాద్య

సజ్జేయి యకల్యాణగుణగణ్యభుమ్ - ఉక్తప్రాయజ్ఞో. స్వరూపానుబంధిక
ళాయితే ఇవైయిరుప్పన. (౧) “సహస్రాక్షం” (౨) “సర్వజ్ఞం” (౩)
“సహస్రశీర్షాపురుషం” (౪) “పరాస్యశక్తిః” ఇత్యాదిప్రమాణసిద్ధమితే.

(మహావిభూతి) మహత్తుక్కుళాయ్ శుద్ధాశుద్ధజ్ఞాన విభూతిద్వ
యతై యుడైతాయ్, (౩) *అకిల్విశుమ్బుమ్నిలసుమ్ ఇరుళార్విన్
కైడ, (౪) *అక్లాతుమ్శోరామేయాళోక్షేత్త, (౫) “పాదోన్యవిశ్వా
భూతాని, త్రిపాదస్యామృతందివి” ఎన్నిటపడియే ఉభయవిభూతి
యోగముమ్ శొల్లుకిటతు.

(పరమమ్) “పరోమాయస్మాత్సం - పరమం” ఎన్ఱు నిరుపమ
మాకైయాలే సర్వోత్కృష్టమాయ్, (యత్) (౧) “సత్యంజ్ఞానమనంతం
బ్రహ్మ” (౨) “ఆనన్దోబ్రహ్మ” (౩) “ఆనన్దోబ్రహ్మేతిన్యజ్ఞానాత్”
(౪) “నిష్కళజ్ఞోనిరజ్ఞనం” (౫) “సతత్సమశ్చాభ్యధికశ్చద్విత్యతే”
(౬) “ఒత్తార్మికార్మైయైలైయాయ్” (౭) “సంజ్ఞాయతేఇత్యాది”
(౮) “మనసుణర్వళవిలన్” ఇత్యాదిప్రమాణప్రసిద్ధియై *యచ్చబమ్
సూచిప్పిక్కిటతు. (బ్రహ్మ) (౧౦) “బృహత్త్వాద్బృహణత్వాచ్చ
బ్రహ్మ ఇత్యభిధీయతే” ఎన్ఱు నిరతిశయబృహత్త్వ బృహణత్వయుక్త
మాయ్, ఇత్తాల్ స్వరూపవిభుత్వమ్శొల్లుకిటతు. (రూపమ్) స్వరూ
పమ్.

ఆక, అఖిలహేయప్రత్య నీకకల్యాణైకతానమాయ్, త్రివిధపరి
చ్ఛేదరహితమాయ్, విభూతిద్వయనిర్వాహకముమాయ్, నిరుపమ

-
- (౧) పురుషసూ. (౨) శ్లోకా-౬-౮. (౩) తిరువి-౩౩.
(౪) నా-తి-౧౧-౩. (౫) తై-౮. (౬) నారాయణోప.
(౭) తి-వా-౨-౩౨. (౮) వీ-పు-౬-౫-౮౭. (౯) తి-వా-౧-౧.
(౧౦)

ముమాయ్, విభువాయ్, సకలోపనిషత్ప్రసిద్ధమాన దివ్యాత్మస్వరూపత్వై
అనుభవితారాయ్ త్తు.

(శాస్త్ర) ఎన్దాయాలే (౧) “అవికారాయశుద్ధాయ” ఎన్దిటపద
ద్వయార్థముమ్, * అనన్తపదత్తాలే, “నిత్యాయ” ఎన్దిటపదార్థముమ్,
“పరమంరూపమ్” ఎన్దాయాలే “పరమాత్మనే” ఎన్దిటపదార్థముమ్,
మేలే “రూపమ్” ఎన్దాయాలే “సదైకరూపరూపాయ” ఎన్దిటపదార్థ
ముమ్, “హరేర్బ్రహ్మ” ఎన్దాయాలే “విష్ణవేనర్వజిష్ణవే” ఎన్దిటపదార్థ
ముమ్ స్పష్టమూయిల్లు.

(హరేః) (౨) “హర్విరతిపాపాని” ఎన్దిటపడియే స్వాశ్రితరు
దైయ స్వప్రాప్తిప్రతిబద్ధక సకలపాపనివర్తకనానవనుదైయ. అథవా-
(హరేః) (౩) “దేవదేవోహరిసితా” ఎన్దిటపడియే సకలచేతనోక్కుమ్
సాక్షాత్పితావానవనుదైయ వెన్తాకవుమామ్. (౪) “పితృమాతృసుతే
త్యాది”.

(౫) “నామసహస్రవాన్” ఎన్దిటపడియే * ఆయిరమ్ పేరుదైయ
పిరానాయుక్కువుమ్, ఇవిషడత్తిల్ “హరిః” ఎన్దిటతిరునామత్తై అరుళిచ్చె
యేతతుక్కు క్కురుత్తెన్నెన్నిల్; - పెరియపిరాట్టియారై పురుషకార
మాకప్పల్ శ్రిన ప్రీత్యతిశయత్తాలే (౬) “అవావటమ్పూర్తియై” ఎన్దా
ప్పాలే, స్వానుభవసకలప్రతిబద్ధక నివృత్తిపూర్వకమాక స్వాపేక్షితమాన
ఇరుపరుమానశేర్ త్తియై యథామనోరథమ్ అభినివేశమేతీర అనుభవి
ప్పితృపడియై స్పష్టమాక్కుత్తై త్కాక “హరిః” ఎన్దిటతిరునామత్తై యరుళి
చ్చెయేకితార్. “సర్వాపేక్షితప్రదనాన సర్వేశ్వరనై” ఎన్దిటే అరుళిచ్చె
యేతతు. “ఆర్తిహారత్వవిశిష్టన్” ఎన్దిటే నిగమత్తిలుమరుళిచ్చెయేతతు.

(౧) వి-పు-౧-౨-౧.

(౨)

(౩) వి-పు-౧-౯-౧౨౬.

(౪)

(౫) భార-సభా-౩౮-౧౧.

(౬) తి-వామ్-౧౦-౧౦-౧౧.

(౧) “బ్రహ్మణమింద్రుద్రశ్చయమం వరుణమేవచ | ప్రసహ్య
హరతేయస్మాత్త స్మాధరితీర్యతే” ఎన్నిపడియే (౨) “నెన్ శ్రీమేల్
కణ్ణానుమ్ నిత్ర మొత్తేవాయ్ నాన్దుకనుమ్ నిన్ణనాల్ వా యున్దై
క్కై వెణ్బకట్టిలారువనై యుముళ్ళిట్ట వమరరోడుమ్ - కడలరై యన్
విమ్మిణ్ణామల్ తాన్ విమ్మిణ్ణి” (3) “తమః పరేదేవసకీభవతి” ఎన్ని
పడియే తన్ సజ్జల్పత్తి లేకీభవిక్కుమ్మడియాన సర్వసంహర్తృత్వతై
యుమ్, (౪) “అశేషాణాంహి భూతానాం ప్రభవోహరిః” (5) “యస్య
నాభినముద్భూత పజ్జజాదభవజ్జగత్ ” ఎన్నిపడియే అప్యయపూ
ర్వకమాన జగత్కారణత్వతైయుమ్ ప్రతిపాదిక్కి అ విత్తిరునామతైయరు
ళిచ్చెయ్తై యాలే నారాయణశబ్దార్థతై వివక్షి త్తరుళిచ్చెయ్తా రెన్ను
మిడమ్ తోన్ ద్రిమితితు.

(౬) “నరాజ్ఞాతానితత్వాని” (౭) “ఆపోనారాగ్నిప్రోక్తాః”
ఎన్నిపడియే జగత్కారణత్వవాచకమాయితే నారాయణశబ్దమేతా
నిరుప్పతు. అన్తజగత్కారణత్వన్ (౮) “ఒన్తునేపు ములకుముయి
రుమ్ మన్ద్రుమ్ యాతుమిల్లావన్తు నాన్దుకన్తున్దుడు తేవరులకోడు
యిర్ పడైత్తాన్” ఎన్నిపడియే అప్యయపూర్వకమాయిరుక్కుమితే;
అన్త అప్యయపూర్వకమాన జగత్కారణత్వతై ఇత్తిరునామమ్ ప్రతిపాది
క్కై యాలే నారాయణపదపర్యాయమెన్ను మిడమ్ సిద్ధమితే. ఆక్కై
యాలేయన్తో (౯) “విశ్వంనారాయణంహరిమ్” ఎన్టుమ్, (౧౦) “అఱ్ఱుతన్
నారాయణసరి” ఎన్టుమ్ వేదాన్తద్వయత్తిలుమ్ సహపక్షి త్తతు. భట్ట
రుమ్; - “అబ్జీహారేరాశయే” “తస్యైవేతి హరేర్విచ్యుకథిశమ్”
ఎన్టు వాక్యద్వయత్తిలుమ్ నారాయణపదద్వయపర్యాయమాక హరి
శబ్దతై యరుళిచ్చెయ్తారితే.

(౧) (౨) తి-మొ-౧౧-౬-౩. (౩) సుబాల్-౨. (౪)

(5) (౬) పాదోత్త- (౭) వి-పు-౧-౪-౬.

(౮) తి-వా-౪-౧౦-౧. (౯) తై-నా- (౧౦) తి-వా-౪-౬-౧౦.

అనన్తరమ్ కీర్తినుభూతమాయ్, అమూర్తముమాన స్వరూప
త్తుక్కాశ్రయమాయ్, మూర్తమాన దివ్యమజ్జశవిగ్రహతై అనుభవి
క్కితార్ (మూర్తంబ్రహ్మ) ఎన్ఱుతోడన్జి - (యదత్యద్భుతమ్) ఎన్ను
మళవాక. (మూర్తమ్) స్పర్శరూపాదిగుణజ్జళోడేకూడి పరమపదపర్యంతా
దిదేశపరిచ్ఛిన్నవిగ్రహమాయరుక్కై. (మూర్తమ్) (౧) “శక్తయః
పశ్చవిఖ్యాతాః పశ్చోపనిషదాఖ్యయా” ఎన్ఱిటపడియే పశ్చోపనిష
త్సంజ్ఞికజ్జళాన పశ్చశక్తిమయమాయితే విగ్రహమిరుప్పతు. పశ్చోపని
షత్తుక్కళావన; - (౨) “పరమేష్ఠీపుమాన్విశోవోనివుత్తిసర్వసహి”
ఎన్ఱిటపడియే, పరమేష్ఠీ పురుష విశ్వ నివుత్తి సర్వ సంజ్ఞిక జ్జళాన
అప్రాకృతభూతపశ్చకజ్జళో. ఏ పంవిధపశ్చోపనిషత్తుక్కళోతాన్
శబ్దాదిపశ్చగుణ విశిష్టజ్జళాయరుక్కైయాలే “పరమేష్ఠీస్సృతశ్చబ్దే స్పర్శే
తుపురుషస్సృతః। విశ్వాత్మాతే జసిప్రోక్తోనివుత్త్యాత్మా రసేస్సృతః।
సర్వాత్మాకథితోగన్ధే విషయే పురుషస్సృతః” ఎన్ఱిటపడియే పరమే
ష్ఠాది సంజ్ఞికజ్జళాన భూతపశ్చకముమ్, శబ్దస్పర్శ రూపరసగన్ధ సంజ్ఞిక
పశ్చగుణత్వేన ప్రమాణప్రసిద్ధజ్జళాయరుక్కుమే. అక్రైయాలే ఏతాదృశ
పశ్చగుణకాఽఽకాశాద్యప్రాకృత భూతపశ్చక మయమాయరు
క్కైయాలే “మూర్తమ్” ఎన్ఱితార్.

ఇచ్చేతనన్ కర్మానుగుణమాక పురిగ్రహిక్కుమ్ దేహమాకిలితే
(౩) “మణ్ణాయ్ నీరెరికాల్ మణ్ణులాపు మాకాశముమామ్” (౪)
“మణ్ణుశేర్ వానెరి నీర్ నిలక్కాలివై మయన్ఱినిన్ఱ వణ్ణుశేరాక్కై” ఎన్ఱి
టపడియే ప్రాకృత పశ్చభూతమయమాయరుప్పతు. ఇజ్జనన్ఱిక్కే (౫)
“పశ్చైతాశ్శక్తయః ప్రోక్తాః పరస్యపరమాత్మనః। అశేషజగదాధా
రాః పదేదివ్యేవ్యవస్థితాః” ఎన్ఱు భగవచ్చక్తిత్వేన సమస్తకార్య పదా

ధాధారకణ్ణళాయ్ కొణ్ణు పరమపద త్తిలే ఏతద్విగ్రహమాయమ్, తదీ
యవిగ్రహజ్జళాయమ్, విమాన మణ్ణప గోపుర ప్రాసాదాది రూపేణ
పుమ్ పరిణమిక్కిఱ అప్రాకృత భూతపఞ్చకమయమాయితే యిరుప్పతు.
ఆకైయాలేయితే (౧) “నతస్య ప్రాకృతామూర్తిర్మాంస మేదోస్థిన
మ్భవా” (౨) “నభూతసంస్థానో దేహోస్య పరమాత్మనః” (౩)
“పఞ్చశక్తిమయోదేవః” ఎన్దుప్రాకృతత్వనిషేధ పూర్వకమాక అప్రా
కృతత్వతై ప్రతిపాదిక్కిఱతు.

ఇప్పడి అప్రాకృతమూర్తయాలే శుద్ధసత్వ మయముమాయితే
విగ్రహమిరుప్పతు. రజస్తమస్సుక్కళో కలశాతే శుద్ధియోగత్తాలే కేవ
లసత్త్వమాయ్, (౪) “సత్త్వం విష్ణుప్రకాశకమ్” (౫) “తత్రసత్త్వం నిర్మ
లత్వాత్మ కాశకమనామయమ్” ఎన్దు అతిప్రకాశకవస్తువాకై యాలే
జ్ఞానానందమయచేతన తద్గుణ తిరోధాయక త్రిగుణాత్మక ప్రాకృతశరీర
మోల్బన్తి కే, స్వవై లక్షణ్యత్తాలే స్వాన్తర్గతచామికర ప్రకాశక మా
ణిక్యమజ్ఞానైపోలే స్వాన్తస్థిత దివ్యాత్మ స్వరూప తద్గుణగణ సమ్యక్ష్ప
కాశనచాతుర్యసహితముమాయురుక్కుమ్.

ఇప్పడి అప్రాకృతమాయ్ శుద్ధసత్త్వాత్మకమాయురున్దతే యాకి
లుమ్, (౬) “సవ్యంపాదం ప్రసార్య శ్రితదురితహరమ్” ఇత్యాదిప్పడియే
చరణకమల కరకమల నయనారవిన్ద వక్త్రారవిన్ద ప్రముఖదివ్యావయవ
సజ్జాతాత్మకమాయురుక్కై యాలే, “యత్రధూమస్తతాగ్నిః” ఇతివత్,
అనిత్యత్వవ్యాప్త సావయవత్వ హేతువాలే అనిత్యత్వ వ్యాప్య సావయ
వత్వ ప్రయుక్తప్రాకృత శరీరవత్ అనిత్యత్వమ్ ప్రసక్తిక్కుమేయెన్నిల్;
నప్రసక్తిః. సర్వత్ర అనిత్యత్వే సావయవత్వమ్ హేతువాకమాట్టాతు.
పిన్నైయే తెన్ఱాల్; అవయవారబ్ధత్వమే అనిత్యత్వే హేతువాకక్కడవతు.

(౧) వాయుపు-౩౪-౪౦.

(౨) భార-

(౩)

(౪)

(౫) గీ-౧౪-౬.

(౬)

ఇజ్జనన్తాకిల్, హస్తపాదాద్యవయవసంయుక్తనాన చేతనసుక్కుమ్ అనిత్యత్వమ్ ప్రసక్తిక్కుమ్. ఆకైయాల్ దివ్యవిగ్రహాత్తుక్కు అవయవారబ్ధత్వే ప్రమాణమిల్లామైయాలుమ్, (౧) “సదాపశ్యన్తిమూరయః” (౨) “పశ్యన్తి చ సదా దేవం నేత్రైర్జ్ఞానేన” ఇత్యాద్యుపబృంహ్యోపబృంహణక్షణాలే నిత్యత్వేన ప్రతీతక్షణకైయాలుమ్, విగ్రహనిత్యత్వమ్ సిద్ధమితే.

ఇజ్జనేయాకిలుమ్ ఇతుతాన్ అనంతావతార కన్దమాకైయాలే ఇన్దవిగ్రహాత్తనిన్దమ్ సాధుపరితాణార్థమాక, (౩) “బహుధావిజాయతే” (౪) “బహూని” (౫) “పిఱప్పిల్ పల్ పిఱవిప్పెరుమాన్” ఎన్నుమ్బడి క్షయగేయగే సమ్భవిక్కిఱ బహుదివ్య జన్మజ్ఞోతోఱుమ్, అసంఖ్యే తక్షణాన అభిమతోరు దేహజ్ఞఘ్నాకైయాలే ఉపచయాత్మక ప్రాకృత దేహమ్బాలే సతతవికారాస్పదమాయగుక్తుమోవెన్నిల్; (౬) “యస్యదివ్యంహితద్రూపం హీయతే వర్ధతేనచ” (౭) “శురుక్కువారైయిన్ద్రయే శురుజ్ఞినాయ్ శురుజ్ఞియుమ్ పెరుక్కువారైయిన్ద్రయే పెరుక్కుమెయ్తుపెల్లైయోయ్” ఎన్ఱిఱపడియే కర్మానుగుణ వికారరహితమాకవుమ్, (౮) “సమ్భవామ్యాత్మమాయయా” (౯) “తేవరిక్కవేణ్ణి వన్దు పిఱన్దతుమ్,” (౧౦) “దేవై రర్థితోజ్జే” ఎన్ద్రమ్, ఇచ్ఛాగృహీత మాకవుమ్ శొల్లుకైయాలే, ఏకరూపమాయరుక్కుమ్; కర్మకృతవికారమ్ దోషాయవుమ్, ఇచ్ఛాగృహీతవికారమ్ గుణాయవుమాకైయాలే ఏకరూపమాయరుక్కుత్వేతి. అనేకవిగ్రహమ్ పరిగ్రహిక్కచ్చయేతే యమ్ (౧౧) “సదైకరూపరూపాయ” ఎన్ద్రమితే.

(౧) సామ-ఉత్తర. (౨)

(౩) యజు-తై-ఆర-ప్ర-౩. (౪) గీ-౪-౫.

(౫) తి-వాయ్-౨-౯-౫(౬)

(౭) తి-చ-వి-౧౦౯.

(౮) గీ-౪-౬.

(౯) తి-వాయ్-౬-౪-౫.

(౧౦) రా-అయో-౧-౭.

(౧౧) వి-శ్ర-౧-౨-౧.

(౧) “కిమాత్మికాభగవతోవ్యక్తిః” ఎఱ్ఱ ప్రశ్న మేపణ్ణ “యదా త్మకోభగవాన్ ” ఎఱ్ఱ ఉత్తరమ్ ఉక్తమానవన స్తరమ్, “కిమాత్మకో భగవాన్” ఎఱ్ఱ ప్రశ్న మేపణ్ణ, “జ్ఞానాత్మకోభగవాన్” ఎఱ్ఱ అజడత్వాభి ప్రాయేణ జ్ఞానాత్మకత్వమ్ ఉత్తరమాకచ్చొల్లుకై యాలే, జ్ఞానాత్మక మాన భగవత్స్వరూపమ్ స్వరూపానురూపముమాయ్, (౨) “విద్యుల్లే ఖేవభాస్వరా” (౩) “నిలపుమ్ శుడర్ శూహ్లాశిమూర్ త్తి” (౪) “ఒణ్ శుడర్ క్కన్ద్రై” (౫) “తేజసాంరాశిమూర్జితమ్” ఇత్యాదిప్రమాణ ప్రకారేణ నిరవధికతేజోరూపమాయురుక్కుమ్. భగవద్విగ్రహముమ్ నిత్యముక్తర్ విగ్రహజ్ఞుమ్, పక్షాఞ్చపనిషణ్ణయమాకై యాలే, ఉక్త విశేషణవిశిష్టత్వమ్ అవిశిష్టమాయ్, ఏకజాతీయద్రవ్య మయమాయురుస్త తేయాకిలుమ్, ఏకజాతీయద్రవ్యాత్మక మణిద్యుమణిమహోమధ్యే ఖద్యోతకాన్తివత్, సావధికతేజో రూపతదీయవిగ్రహత్తై ఖద్యోతకల్ప మెన్నలామ్బడి నిరవధికతే జోరూపమాయురుక్కై - ఏతద్విశేషమ్.

ఇనిఅన్వశవన్తి కే- నిరవధికసౌందర్య సౌగంధ్యసౌకుమార్యలావణ్య యావనాద్యనస్తగుణగణ సమవేతమాయ్, *స్ఫురత్కిరీట *స్వచిత వివిధేత్యాద్యుక్త ప్రక్రియయాస్ఫురత్కిరీట మకుటాద్యసంఖ్యయ దివ్య భూషణభూషితమాయ్, ఆభరణకోటియిలుమ్ ఆయుధకోటియిలుమన్వి తర్లభాన శఙ్ఖచక్రగదాసింహాద్వ సభ్యేయదివ్యాయుధశోభితమాయ్, (౬) “ఏషబ్రహ్మప్రవిష్టోస్మిగ్రీప్మేశితమివహదమ్” ఎన్ఱిటపడియేసకలతాప హరమాయ్, (౭) “ఇన్బమ్, శిర్దీన్బమ్, ఒర్దీన్దేన్ ” ఎన్నలామ్బడినమస్త భోగవైరాగ్యజనకమాయ్, యోగిధ్యేయమాయ్, శుభాశ్రయముమాయ్ రుక్మిణ విగ్రహవైలక్షణ్యతై అనుసన్నితై “మార్తంబహ్మ” ఎన్ఱితార్.

(౧) (౨) తై-నా- (౩) తి-వా-౬-౧౦-౧. (౪) తి-వా-౧-౭-౪.
(౫) (౬) భార-శా-౨. (౭) తి-వా-౪-౯-౧౦.

ఇతిల్ సాన్దర్యమావతు-సర్వదాలనుభవియానిష్టాలుమ్ అష్టాష్ట్రు
తైక్కప్పొమ్ముతు ఏకై కావయనమే అపూర్వవద్విస్మయానేక భోగపరమ్మ
రాజనకాత్యంత శక్తియా లే *సదాపశ్యన్తి పణ్ణకిఱసూరికళై నిరతిశయ
కాన్తిసాగర స్వతరగ్లతాడన తరళచి త్తవృత్తిక రామ్బుడి తద్వృష్టి నిమజ్జన
క్షమమాన దివ్యావయవసుషుమై. “సాన్దర్యసాగర త్తిలే ఆధుక్లాల్
పట్టు క్కరై యేఱిమాట్టా తే (౧) ‘అరుమ్బినై యలరై’ ఎన్నలామ్బుడి
యాన (౨) ‘యశావనోన్మభిభూతసుకుమారతనంః’” ఎన్ద తితే,

సాగర్థ్యమావతు-(౩) “తేరు వెల్లాక్లావికనుమ్” ఎన్లిఱ పడియే
త్రిసాద్విభూతియడైయ (౪) “వాశమ్ శెయ్” ఎన్నమాపోలే స్వదివ్య
గన్ధతాలే వాసితమామ్బుడి సర్వతోదిక్కమాక ప్పొటప్పట్టు ప్రవహి
క్కిఱ నానావిధదివ్యగన్ధమ్. (౫) “సర్వగన్ధస్సర్వరసం” ఎన్నక్కడవతితే.

సాకుమార్యమావతు-(౬) “పుష్పహాసఞ్చితామదుహానంసాకుమార్య
మితి వాజ్మనసంసం” ఎన్లిఱపడి గేగే శేశప్పిశకుమ్బుడియాయ్, దివ్యమహి
షికళో * వడిక్కోలవాళో నెడుజ్జగ్గళాలేఅడు త్తడుత్తు ప్పార్క్కిఱసారై
యిలుమ్ దాన్తిశీలమాయ్, (౭) “మలర్ మకళోవిడిక్కుమ్ మెల్లడి” ఎన్లిఱ
పడియే, కూశిత్తోడ వేణ్ణుమ్బుడియాన పుష్పహాసాఖ్యమాయరుక్కిఱ
అత్యంతమార్దవమ్.

లావణ్యమావతు-(౮) “ఏకైకస్మి న్నరమవయవేఽనన్త సాన్దర్యమ
గ్నంసర్వస్మి త్తే ల్లికథమితిముఖా మామథామన్దచక్షుః | త్వాంసాభ్రా
త్రవ్యతి కరకరం రజ్జరాజాజ్ఞకానాం తల్లావణ్యం పరిణమయితా విశ్వసా
రీణవృత్తి” ఎన్లిఱపడియే, ఓరో అవయవజ్గళిన్నేలే అనన్తసాన్దర్యత్తిలే
ముమ్ముకినతాయ్ కొంట్టు సాన్దర్యసాగర త్తిలే ఆధుక్లాల్ పట్టు క్కరై యేఱి

(౧) (౨)వి-పు-౫-౨౦-౬౦. (౩)తి-వాయ్-౯-౬-౧. (౪)తి-వాయ్-౧౦-౧౦-౨.
(౫) భాష్టో-౩-౧౪-౪. (౬) (౭)తి-వాయ్-౯-౨-౧౦. (౮)ర-స్త-౮౯.

మాట్టాతే తడుమాటుకిఱ నిత్యముక్తిర్ తిరుక్కణ్ణళై, (౧) “ముడి
చోచ్చితియాయనతు ముకచోచ్చితిమలర్ న్దతునో?” ఎన్నిఱపడియే దివ్యా
వయవజ్జళుక్కనోన్యముణ్ణాన సాభ్రాత్రత్తాలే తద్యతికరత్తై ప్పణ్ణానిన్దు
కొణ్ణు, నర్వపారీణవుత్తియాయ్, నర్వానయవజ్జళై యుమ్ కరై కణ్ణు
అనుభవిత్తుక్కరై యేద్ర్దనద్ర్దయ్, అత్తాలే లావణ్యమాకిఱ మర
క్కలమెన్దు శొల్లలామ్బడియాన సాన్దర్యసాగరనిమగ్నర్కు నావ
మ్పాలే తారకమాయ్ ఆపాదచూడమ్ అవిరతమాయ్, ప్రవహి
క్కిఱ నిరవధికకాన్తి సాగరకల్లాలమాలైపోలే విశణ్ణానిన్కిఱ సము
దాయసుముమై.

[హేమన్ద] అల్పు!; లావణ్యమెన్దున్దున్దైన్దతిమాత, [చతుర్థి]
కణ్ణ! [ఏకఃకుమ్ - ఏకైకమ్; తస్మిన్] ఓరొన్దాన అవయవత్తిల్.
[పరమ్] అతస్మైలే, [అనన్తంసాన్దర్యం తస్మిన్మగ్నంనత్] అపరిచ్ఛిన్న
మాన సాన్దర్యత్తిల్ ముఘుకినతాయ్కొణ్ణు, [సర్వమ్] మద్ర్ద్రొల్లా
వయవ సాన్దర్యత్తైయుమ్, [కథమ్] ఎజ్జనే, [ద్రక్ష్యే] అనుభవిక్క
ప్పీకితేన్. [ఇతి] ఎన్దు, [ముథా] వ్యర్థమాక, [మామథాః]
మామంస్థాః; విచారంమాకురు - శజ్జి-యాతేకొళే. “యతః” ఎన్దు
ధ్యాహారమ్. యాతొరుకారణత్తాలే, [రజ్జరాజ్జాకానామ్] పెరియపె
రుమాళ్ళుడైయ దివ్యావయవజ్జళుక్కు, [సుభ్రాతుర్భావః-సాభ్రాత్రమ్,
తస్యవ్యతికరం కరోతీతి, తత్] ఒన్దుకొన్దు నల్లభ్రాతావాయరుక్కై
యినుడైయ సాఘట్టైత్తినుడైయ సమ్మన్దత్తై ప్పణ్ణానిన్దుళ్ళ, వ్యతికరం-
సాజ్జత్యమ్, తత్కరోతీతి తథోక్తిమ్ - సాహర్దమిత్యర్థం. [తత్] సర్వ
విలక్షణమాన, [లావణ్యమ్] సముదాయశోభాయానతు, అన్తికే, “తస్యలావణ్యమ్” ఎన్దాయ్., పెరియపెరుమాళ్ళుడైయ లావణ్యమెన్దుపడి

యాకపుమామ్. [త్వామ్] సర్వతైయ మనుబుభూషిక్కిఁజపునై ౨,
[విశ్వస్మిన్నాపరీణావృత్తిః - యస్యతత్] సర్వావయవ త్తిలుమ్ అక్కరై
పుట్టవనుభవతై యుడై త్తానతాక, [పరిణమయితా] పణ్ణప్పొకిఁజతు.
విశ్వేషు - సర్వేష్వవయవేషు, పారీణా, పారజ్జతా, వృత్తిః - అనుభ
వోయస్యతత్ తథోక్తమ్. పరిణమయితా - పరిణతంకర్తా. ల్యుట్.

యావనమావతు - (౧) “యావకుమారం” ఎన్నిఁజపడియే
కామారావస్థయిన్ కట్టివానదలైయాయ్, యావనావస్థా ప్రాదుర్భా
వమాయిరుక్కై. (౨) “క్వయావనోన్ముఖభూత సుకుమారతనుర్నరిః”
ఎన్ఱతితే. ఏతాదృశస్థితియే నిలై నిన్ఱైయాలే నిత్యయావనమాయిరు
క్కుమ్. సర్వేశ్వరన్ ఆశ్రితరక్షణార్థమాక అసఙ్ఖ్యాత దివ్యవిగ్రహ పరి
గ్రహమృణ్ణి తైశవాద్యవస్థా పన్ననాకిలుమ్, ఇన్దయావనావస్థై కుల్లై
మామైయాలేయన్ఱో, (౩) “ఉన్ఱై యు మొక్కలైయిల్ శొణ్ణుతమిల్
మరువి ఉన్ఱొడుతల్గల్ కరుత్తాయిన శేయ్తువరుమ్ కన్నియరుమ్మకిత్తి”
ఎన్ఱై శవావస్థయిలే యావనజ్ఞునుభవిత్రతు.

అక, ఏతాదృశానన్ద్యయికల్యాణగుణగణ విశిష్టతైయాలున్ఱాన
దివ్యవిగ్రహవైలక్షణ్యతై “మూర్తమ్” ఎన్ఱై తొడగ్గిలనుభవిక్కితార్.
* బ్రహ్మశబ్దత్తాలే విగ్రహత్తినుడైయ అతిమహత్త్వముమ్, స్వాశ్రి
తాన్జ్ఞాన నిపుత్తిపూర్వక విజ్ఞానవికాసకత్వముమ్ వివక్షితమ్. ఇతఱ్కు
“మూర్తంబ్రహ్మ” ఎన్ఱితే తిరునామమ్.

(తతోపితత్త్రియతరమ్) ఆనన్దమయస్వరూప త్తిలుమ్, ఆనన్దావహ
తదసఙ్ఖ్యాతగుణజ్గిలుమ్, అతిశయిత సాన్దర్యాదిగుణయోగత్తాలే నిరతి
శయానన్దావహమాయ్, అతఏవనిరవధికప్రీతివిషయమాయిరుక్కై. (౪)
“ఇచ్ఛాగృహీతాభిమతోరుదేహం” ఎన్నక్కడవతితే; (తత్త్రియతరమ్)

(౧) ఋగ్వేద-౨-౮-౨౫. (౨) వి-పు-౫-౨౦-౬౦. (౩) పెరి-తి-౧-౬-౮.

(౪) వి-పు-౬-౨-౮౪.

తన్మప్రియతరమేన్నతత్. “తత్” ఎన్ఱున్యస్తమాక్కి, “యత్ తత్” ఎన్ఱుయోజిక్కవుమామ్. అప్పోతు(౧) “పురుషంకృష్ణపిఙ్గళమ్” (౧) “నీల తోయదమధ్యస్థా” (౧) “ఆదిత్యవర్ణమ్” (౨) “హిరణ్మయఃపురుషః” (౩) “సర్వయజ్ఞమయంవపుః” (౪) “ధ్యేయస్సదా” (౫) “కిరీట కాన్తుభధరమ్” ఇత్యాదివిగ్రహవైలక్షణ్య ప్రతిపాదకప్రమాణ ప్రసిద్ధ్యతిశయతై ద్యోతిప్పిక్కిటతు. (రూపమ్) ఇక్లేరూపశబ్దమ్ విగ్రహ పరమ్. * యచ్చబ్దమ్ - ఏకరూపత్వ నిత్యత్వ నిరవద్యత్వ అచిన్త్య త్వప్రకాశక ప్రమాణప్రసిద్ధిపరమ్. (అత్యద్భుతమ్) స్వసన్నివేశ పూర్వోక్తసౌందర్యా ద్యనస్తగుణయోగజ్ఞభాలే అభినవరసజనకమాయ్, అతివిస్మయావహమాయిరుక్తై. ఇవ్విడత్తిలే “స్వాభిమతాననురూపై కరూప - విగ్రహ” ఎన్నిఱచూర్ణికాద్వయ ప్రతిపాదితవిగ్రహవైలక్షణ్య మెల్లమనుసన్దేయమ్.

ఇతాత్-స్వరూపతద్గుణాత్యంతాభిమతమాయ్, బ్రహ్మశబ్దవాచ్యమాయ్, అతివిస్మయావహమాయ్, శ్రుతిస్మృత్యాదిప్రసిద్ధమాయ్, సాలమ్బనయోగవిషయానసాధారణవిగ్రహతై శుభాశ్రయమాక అనుభవితారాయ్తు. * యోగిధ్యేయమితే. “సదాధ్యేయమ్”.

మేల్, ఇన్ద్రవిగ్రహత్రినిష్ఠమ్ ఆశ్రితార్థమాక పురిగ్రహిత పూహవిభవాన్తర్యామి రూపజ్ఞై అనుభవిక్కిటార్ (యాన్యన్యానీ త్యాదియాలే). “యథానుఖం విహరతోహరేరన్యానియాని రూపాణినన్తి, తానిసర్వాణి” ఎన్ఱు సమ్బన్ధమ్. (యాని) ఇవ్విడత్తిల్ యచ్చబ్దమ్, (౬) “జన్తకర్తృచమేదిన్యమ్” ఎన్నిఱ అవతార రహస్యప్రకాశక

(౧) పురుషసూ- (౨) ఛాణ్డోగ్య-౧-౬-౬. (౩) వి-బ్ర-౧-౯-౧౨౨.

(౪)

(౫)

(౬) గీ-౪-౯.

ప్రమాణ ప్రసిద్ధియై సూచిప్పిక్కిఱు. “యాని” ఎన్నిటబహువచనమ్, (౧) “అజాయమానోబహుధావిజాయతే” (౨) “పిఱప్పిల్ పల్ పిఱవిప్పెరు మానై” (౩) “బహుని” (౪) “రూపాణి” (౫) “శతశోధనహాసశం” ఇత్యాదికళిఱ్ఱుక్కిఱు అవతారా లసంఖ్యతత్వతై సూచిప్పిక్కిఱు. (అన్యని) పరసూప త్రివిష్టుమ్ అతియమ్ శోతియరునై యఙ్గునై త్రిఙ్గు ప్పిఱక్కైయాలే, తత్సన్నివేశ వర్ణాదికలైప్పిలే వై లక్షణ్యవిశిష్టజ్ఞా యిరుక్కై. “అన్యం” ఎన్నితాప్పిలే, “అన్యని” ఎన్నెయాలేవ్యాపుత్తి యుమ్ తోన్ ద్రిక్కిఱు.

(యథాసుఖమ్) మనుష్యసజాతీయనాయవతరి త్తదై యిలుమ్, స్వాభావిక సుఖాతిపుత్తియెన్న, దుఃఖభాత్వమెన్న, ఇవై యిట్టిక్కే కేవలమ్ సుఖమాయరుక్కుమతొరుపడి. (సుఖంయథాభవతి, తథా) క్రియావిశేషణమాన అన్యయమ్. (విహరతం) ఎన్నిటవిత్తాల్ అవతార రూపజ్గల్ ఇచ్చాగృహీతజ్గలెన్నుమిడముమ్, (౬) “పీటై పుణ్ణివిలై యా దుమ్” (౭) “ఇన్బుఱుమిన్విలై యాట్టుడై యాన్” (౮) “క్రీడతోబా లకన్యేవ” ఎన్నిటపడియే క్రీడార్థజ్ఞానిరుక్కుమెన్నుమిడముమ్ గర్భితమ్. అతై యాల్ ఇవనుడై య శరీరగ్రహణమ్ కర్మకృతమిన్విక్కే కేవ లమ్ ధర్మత్రాణార్థమాయరుక్కుమెన్నై. (౯) “నాకారణాదిత్యాది”.

(సర్వాణితాని) కీర్ త్ చొన్నవిత్తాల్ స్వరూపరూపాదికళిల్ అత్యల్పమాకిలుమ్ పెరియవిరాట్టియారాలే అనన్వితమాయరుప్పత్తిలై యెన్నుమిడతై దోర్తిప్పిక్కైక్తాక “సర్వాణితాని” ఎన్నితార్. (౧౦) “సర్వా ణిరూపాణి” ఎన్నితాప్పిలే యిరుక్కిఱుతాయ్త్తు. (త్రైవైన్వరసురూప రూపవిభవై) ఉన్నుడైయ, అసాధారణజ్ఞాన అనురూపరూపవిభవ

(౧) తై-నారా-

(౨) తి-పాఱ్-౨-౯-౫.

(౩) గీ-౪-౫.

(౪) పురుషసూ-

(౫) గీ-౧౧-౫.

(౬) నా-౧-౧-౯.

(౭) తి-పాఱ్-౩-౧౦-౭ (౮) వి-త్రై-౧-౨-౨౦.

(౯) వి-త్రై-౫-౧-౫.

జ్ఞభాలే ; అనురూపజ్ఞభాన రూపసమ్మత్తుక్కళాలేయెనై. అథవా, రూపజ్ఞభాకి విభవజ్ఞభాలే యెన్నపుమామ్. ఇవిడ్డ త్రిలో రూపశబ్దమ్ *భగవన్నారాయణాభిమతానురూపజ్ఞభాన స్వరూపరూపగుణవిభూతి కళై చొచ్చులుకిటతు. [యథానుఖం విహరతోహరేన్సర్వాణి రూపాణి, తైస్సైస్వరనురూపరూప విభవైర్గాఢోపగూఢానీత్యాహుః] త్వదభిమతాను రూపజ్ఞభాన తత్స్వరూపరూపగుణాదికళో, యథాక్రమమ్ తదభిమత తత్స్వరూపాద్యనురూపజ్ఞభాన ఉన్నుడైయ రూపాదికళాలే యథాక్రమమ్ దృఢసమ్మన్దజ్ఞభాయిరుక్కుమెన్టు శుతి స్మృతికళో వసిష్ఠ పరాశర పారాశర్యాదికళాన పరమర్షికళో శొల్లువర్కళో. అనురూప మాయిరుక్కైయావతురత్న కాచ్చనన్యాయత్తాలే స్వసమ్మన్దిక్కు శోభా తిశయ హేతువాయిరుక్కై.

(గాఢోపగూఢాని) వియోగానర్హజ్ఞభా యిరుక్కుమెనై. ఇవళో (౧) “ఇత్రాయుమకలకిల్లెన్” ఎన్దిరుక్క, అవన్ (౨) “సజీవేయంక్షణ మపి” ఎన్దిరుక్క, ఇరువరో స్వరూపాదికళుమ్ వియోగి త్తిరుక్కవిరకుణ్డో? (ఆహుః) (౩) “విష్ణోశ్శీరసపాయిసీ” (౪) “శ్రీవత్సవత్సానిత్యశ్రీః” ఎన్దుమ్, (౫) “తిరువిరున్దమూర్పన్” ఎన్దుమ్, (౬) “తిరుమెయ్యుత్తై కిన్ద” (౭) “తన్నోడుమ్ పిరివిలాతతిరుమకళో మరువుమ్” ఇత్యాది ప్రమాణప్రవర్తకరాన తత్వదర్శికళో ఇన్నిత్య యోగత్తైచాన్నార్కళో.

ఇత్తాల్ సావరాధ చేతనర్, స్వావరాధత్తై నిన్దై త్తళ్ళి అకలామ ల్లరుచిపిన్దపోతే ఆశ్రయిక్కలమ్బడి పురుషకారభూతైయాన వివళో సన్నిధి అవశ్యమ్ వేణ్ణుకైయాలుమ్, ప్రాప్తిదత్తైయిల్ శేర్ప్పాలుమ్ ఖల్లాశర్క్కైయమ్ కలన్దాప్పాలే నిరతిశయ భోగ్యత్వార్థమాకవుమ్ (౮) “వై దేహ్యసహ” ఎన్దిపడియే ఇరువరుమాన శేర్ త్తియిలే అడి

(౧) తి-వాడు-౬-౧౦-౧౦. (౨) రా-సు-౬-౬-౧౦. (౩) వి-పు-౧-౪-౧౭.

(౪) రా-యు-౧౧౪-౧౫. (౫) క-తిరువ-౯౨. (౬) తి-వాడు-౧౦-౪-౨.

(౭) (౮) రా-అ-౩౧-౨౫.

మైశేయకై ముత్రైయాకై యాలుమ్, అడిమైతాన్ నిద్దిప్పతుమ్ రసి
పుతుమ్ శేర్ త్రియిలేయాకై యాలుమ్, ఇప్పడి ఉపాయదళై యోడు
ఉపేయదళై యోడు వాశియఱి *ఇజ్జుమజ్జుమ్ తిరుమాలన్తి విన్బుఱి
విరకిల్లామైయాలే, *ఎట్టైల్ మలర్ మాతరున్దానుమాయ్ కొణ్ణు ఇవ్వే
ఘులకై ఇన్బమ్ పయక్క వినితుడన్ వీల్ శ్శిరుక్కిఱి నిత్యయోగతై
అనునన్ది తరుళినారాయ్ త్తు.

*మతుబర్థప్రతిపాదకమాన ఇశ్లోకత్రాలుమ్ ప్రథమశ్లోకత్రాలుమ్
నారాయణశబ్దార్థముమ్ సజ్యహీతమ్. ఎజ్జనేయెన్నిల్; “శాన్తానన్త”
ఎన్ఱు తొడగ్గి దివ్యాత్మస్వరూపతై ప్రతిపాదికై యాలే, *అయనశబ్దా
ర్థమ్ సజ్యహీతమ్. గుణగుణికో అపృథస్సిద్ధజ్ఞాకై యాలే గుణియాన
స్వరూపతై చ్చొన్న వితు, తన్నిరూపకగుణజ్ఞాన జ్ఞానానన్దామలత్వాది
కళుక్కుమ్, నిరూపితస్వరూపవిశేషణజ్ఞాన జ్ఞానశక్త్యాదికళుక్కుమ్, సాక
ర్యాపాదకజ్ఞానవాత్సల్య సౌఖీల్యాదికళుక్కు ముపలక్షణమ్. “మూర్తం
రూపమ్” ఎన్ఱు తొడగ్గి చ్చొన్న దివ్యవిగ్రహమ్ - తద్గుణజ్ఞాన కాన్తి
సౌకుమార్యాదికళుక్కుమ్, తదాధేయమాన దివ్యభూషణజ్ఞానముమ్ ఆభ
రణ కోటియిలే అన్వితమాన దివ్యాయుధజ్ఞానముమ్ పలక్షణమ్. (తే)
ఎన్ఱు పెరియప్పిరాట్టియారై చ్చొన్నతు, భూమిప్పిరాట్టి తొడక్కమాన
మల్లై నాయ్ చ్చిమారుక్కు ముపలక్షణమ్. “ఘణిమతిః” ఎన్ఱు నిత్య
సూరికళై చ్చొన్నతు, ఛత్రచామరాదికిళ్ తొడగ్గి పరమాకాశత్తుక్కు
ముపలక్షణమ్. “మాయా” ఎన్ఱు ప్రకృతియై చ్చొన్నతు - బద్ధాత్మా
కళుక్కుమ్ కాలమహదాదివికారజ్ఞానముమ్ పలక్షణమ్. “బ్రహ్మే
శాది” ఎన్ఱు అణ్ణత్తుక్కుట్టట్టదేవాది పదార్థజ్ఞై చ్చొన్నపోతే అణ్ణ
ముమ్ సిద్ధమితే. ఆక నారశబ్దార్థముమ్ సజ్యహీతమ్.

విగ్రహతై చ్చొన్నపోతే *చరణశబ్దార్థమ్ సజ్యహీతమ్. ఉపా
యోపేయజ్ఞానముమ్ అవశిష్టమాన నిత్యయోగతై చ్చొల్లుకై యాలే,

ఉపాయస్వీకారముమ్ ఉపేయప్రార్థనైయుమ్ ఉక్తప్రాయమ్. అసా
శ్లోకత్రయత్తాలే పూర్వవాక్యార్థతైయుమ్, తురీయశ్లోకత్తాలే ఉత్తర
వాక్యార్థతైయుమ్ అనుసంధిక్తుమామ్.

నను;—ఇశ్లోకత్తాలే ఇరువరుడైయవుమ్ నిత్యయోగమ్ శొల్లు
కిఱతాకిల్, (౧) ‘పరమాత్మాపరోయోసా నారాయణసమాహ్వయః।
తస్యైవసపాయినీశ క్తిర్దేవీ తద్భర్తృచారిణీ’ (౨) ‘విష్ణోశ్రీరససపాయినీ’
ఎన్డాప్సలే తిరళ హరుపాశురమిట్టరుళిచ్చెయ్యామల్, భగవత్స్వరూప
రూపగుణవిభూతికల్ లక్ష్మీస్వరూప రూపగుణాదికలోడే యథాక్రమమ్
గాఢాశ్లిష్టజ్ఞలాయరుక్కుమెట్టు ఇప్పడి పభజి తరుళిచ్చెయ్వానెన్నె
న్నిల్; ద్వయత్తిలే ప్రథమపదత్తిల్ విశేష్యపరమాన నారాయణ పద
త్తిలే భగవత్స్వరూపగుణవిభూతికల్ ప్రతిపాదిక్కైయాలమ్, తద్వి
శేషణపరమాన శ్రీకల్పత్తిలే పిరాట్టియినుడైయ స్వరూపరూప గుణాది
కల్ ప్రతిపాదిక్కైయాలమ్, ఉభయరుడైయవుమ్ స్వరూపాదికళు
క్కుణ్డాన అవినాభావసమ్బంధతై మతుప్పప్రతిపాదిక్కైయాలమ్, మతు
బర్థప్రకాశకమాన విశ్లోకత్తాలే పురుషకారోపాయజ్ఞళుడైయ స్వరూ
పాదికళుక్కున్యోన్య ముణ్డాన అవినాభావసమ్బంధతై విస్తరేణ వరుళిచ్చె
య్య క్కుణ్డైయిల్.

ఇప్పడి భగవత్స్వరూపగుణవిభూతికలోడే పిరాట్టిక్కుణ్డాన అవినా
భావసమ్బంధతై వేదజ్ఞళుమ్ ఋషికళుమ్ ఆధ్రవార్కళుమ్ ఆచార్యార్క
ళుమ్ విరుమ్పి యనుసంధితార్కళో.

(౩) “దేవజుష్టమ్” ఎన్టుమ్, “శ్రీమన్నారాయణ” ఎన్టుమ్,
తత్స్వరూపాదికలోడే ఏతదవినాభావసమ్బంధతై వేదాన్తజ్ఞలో విరుమ్పి
బ్దెన. (౪) “అహంతాబ్రహ్మణస్తస్య సాహమస్మిన్సాతసి। ఆత్మానసర్వ

(౧) లక్షితస్తే. (౨) ౩-౪-౧౮-౧౩. (౩) శ్రీసూక్తమ్. (౪) లక్షితస్తే-౨.

భూతానా మహమ్నాతోహరిస్త్యుతః । అహన్తయావినాహంహి
నిరుపాఖ్యోన సిద్ధ్యతి । అహమర్థంవినాహన్తా నిరాధారా నసిద్ధ్యతి”
ఇత్యాదికథాలే భగవత్స్వరూపాఽవినాభావసమ్బంధమ్ స్పష్టమాయీ
ద్రు. (౧) “కాచాన్యాత్వామృతేదేవి సర్వయజ్ఞమయంవపుః । అధ్యా
స్తేదేవదేవస్య యోగిచి స్త్యంగదాభృతః” (౨) “శ్రీవత్సవక్షానిత్య
శ్రీః” (౩) “యయావక్షస్థలంహరేః” ఇత్యాదికథాలే విగ్రహస్వయమ్
విశదమాయత్తు. (౪) “రాజరాజోఽఖిలస్యాస్య విశ్వస్య పరమేశ్వరః ।
కాన్తస్యతస్య దేవస్య విష్ణోస్సద్గుణశాలినః । దయితాహంసదాదేవీ జ్ఞానా
నన్దమయీసదా । అనవద్యాఽనవద్యాణీ నిత్యంతద్ధర్మధర్మిణీ” ఇత్యాది
కథాలే గుణావినాభావమ్ ఘోషిక్కుప్పట్టతు.

(౫) “వై కుఠ్ఠేతుపరేలోకే శ్రియాసార్థంజగత్పతిః । ఆస్తే” (౬)
“తత్రదివ్యవపుశ్శ్రీమాః దేవదేవోజనార్దనః । ఆస్తేనారాయణశ్శ్రీ
మాన్వాసుదేవస్సనాతనః” (౭) “వై కుఠ్ఠేతుపరేలోకే శ్రీసహాయోజనార్ద
నః” ఇత్యాదికథాలేవిభూత్యన్వయమ్ విస్తరిక్కుప్పట్టతు. (౮) “ఏషనారా
యణశ్శ్రీమాః క్షీరార్ధవనికేతనః” (౯) “దేవత్వేదేవదేహీయం మమ
వ్యత్వేచమానుషీ రాఘవత్వేభవత్సితా” (౧౦) పూర్వాహేషుచై వసర్వేషు
విభవేషుచసర్వశః । తథాపూర్వాహేభవత్వేషా మమచై వాసపాయినీ”
ఇత్యాదికథాలే పూర్వావిభవాఽవినాభావమ్ వ్యాఖ్యాతమాయీద్రు.
(౧౧) “తైస్సైరనుగుణైర్భావై ర్యాహం దేవస్యశాస్త్రిణః । కరోమినకలం
కృత్యం సర్వభావానుగామినీ” ఇత్యాదికథాలే ఐశ్వర్యాన్వయమ్ ఆద
రిక్కుప్పట్టతు.

(౧) వి-పు-౧-౯-౧౨౨. (౨) రా-య-౧౧౪-౧౫. (౩) వి-పు-౧-౯-౧౦౫.

(౪) భగవచ్ఛాస్త్రే (౫) వాయవ్యే. (౬)

(౭) (౮) హరివంశే (౯) వి-పు-౧-౯-౧౪౫.

ఇప్పుడి ప్రత్యేకమాక ప్రతిపాదిక్రైయన్బిశ్లే, (౧) “గుక్లర్విలా
నై మాపై శ్చస్వాత్మనావాఽఽత్మనీ శ్వరమ్” నియచ్చన్బిమఖణ్ణాణ్ణనియన్బి
ఇచ్చన్బుమ్మియమ్” ఎన్బు సకలావినాభావసమ్బన్ధముమ్ సజ్జిహికన్
ప్పట్టతితే.

(౨) “మలర్మకళో విరుమ్బుమ్ నమరుమ్ పెఱలడికళో” (౩)
“తన్నోడుమ్ పిరివిలాతతిరుమకళో” ఇత్యాదికళాలే స్వరూపావినాభావ
సమ్బన్ధముమ్, (౪) “ఎన్ తిరుమకళో శేర్మూర్పనే” (౫) “తిరుమూర్
పినిత్తేర్ తిరుమాలే” (౬) “అలర్ మేల్ మజ్జెయ్మై మూర్పా” (౭)
“తిరుమకళుమ్ కూఱాళుమ్ తనియుడమ్బన్” ఎన్బు రూపావినాభావ
సమ్బన్ధముమ్, (౮) “నికరిల్ పుకథాయ్” (౯) “మికుమ్ తిరుమూల్
శీర్క్కడలై” ఎన్బు గుణాభివృద్ధ్యన్తర్భానముమ్, (౧౦) “తిరుమూల్
వై కున్దమ్” ఎన్బు విభూత్యన్తర్భానముమ్, (౧౧) “తిరుమూల్ కడల్”
(౧౨) “మాతవా! కూనేశితై యపుణ్ణైవిల్ నిఱ్ఱిల్ తెఱిత్తాయ్కోవిన్దా”
“శీమాతవన్ కోవిన్దన్” (౧౩) “తిరుమూల్ వన్దెన్దెన్బునిత్తై యపుకున్దా
న్” (౧౪) “వేఱ్డత్తైన్ తిరుమూల్” ఎన్బు పూర్వావిభావాన్తర్భావ్య
ర్భావతారావినాభావ సమ్బన్ధముమ్, (౧౫) “పూమ్బావై యాకమ్ పుణ
ర్వతు ఇరువరవర్ ముతలుమ్ తానే” (౧౬) “అల్లిమలర్మకళో పోక
మయక్కక్కళాకియుమ్ నిఱ్ఱుమ్ మమ్మాన్ - ఎల్లక్కరుమజ్జళుమ్
శేయ్” ఎన్బు జగత్సృష్ట్యన్తర్భానముమ్ ఆధ్వారకళాలు
మనుసన్నిక్కప్పట్టతితే.

-
- (౧) భగవచ్చాస్త్రే (౨) తి-వాయ్-౧-౩-౧- (౩)
(౪) తి-వాయ్-౨-౨-౯. (౫) తి-వాయ్-౯-౪-౧. (౬) తి-వాయ్-౬-౧౦-౧౦.
(౭) తి-వాయ్-౪-౨-౧. (౮) పెరియ-తిరువ-౬౯. (౯) తి-వాయ్-౧౦-౨-౨.
(౧౦) (౧౧) తి-వాయ్-౧-౫-౫. (౧౨) తి-వాయ్-౧౦-౨-౧.
(౧౩) నా-తి-౨-౧. (౧౪) తి-వాయ్-౨-౨-౧. (౧౫) తి-వాయ్-౩-౧౦-౨.

ఇహకకై అపియై త్తిన ఆచార్యశ్రేష్ఠరాన భట్టరుమ్ - (౧)
 “స్వరూపంస్వాతంత్ర్యం భగవత ఇదంచన్ద్రవదనేత్వదాశ్లేషాత్కర్వాద్య
 వతిఖలునిష్కర్షణమయే । త్వమాసీర్మాతశ్చక్రికమితురిదమిత్తన్ద్రవిభ
 వైస్తదన్తర్భావాత్వాంసపుభగభిన త్తేశుతిరసి” ఎన్దు స్వరూపావి
 భావనమృన్ధముమ్, (౨) “అనుకలతనుకాణ్డాలిగ్గనారమ్మశుమ్భత్” ఎన్దు
 రూపసమృన్ధముమ్, (౩) “ప్రశకనబలజ్యోతిర్జ్ఞానైశ్వరీ విజయప్రథా
 ప్రణతవరణ ప్రేమక్షేమజుక్తత్యపురస్సరాం । అపిపరిమళంకా నిర్లానన్యా
 మర్చిరితీన్దిరే తవభగవతశ్చైతే సాధారణాగుణరాశయం ॥ అన్యేషి
 యహవనముఖాయువయోస్సమానా శ్రీరజమజ్జళవిజృమ్భణ వైజయ
 న్ని । తస్మిన్తవత్వయిచతస్య పరస్పరేణ సంస్తీర్వదర్పణఇవ ప్రచురం
 స్వదస్తే” (౪) “యువత్వాదాతుత్యేష్యపరవశతాశత్రుశమన” ఇత్యాది
 కళాలే గుణాపినాభావముమ్, (౫) “తత్రసక్సర్పగన్ధంస్ఫురదుపరిఫణా
 రత్నరోచిర్వితానంవిస్తీర్మానస్తహాగమ్” ఎన్దు విభాత్యన్తర్భావముమ్,
 (౬) “దధిమాధంమథ్నతశ్శాన్తిశాన్తిశాన్తిశాన్తి - “స్థితనయనసుభాభి
 స్సిశ్చతీచన్దిరీకేవ” ఎన్దు పూహాన్తర్భావముమ్, (౭) “యదిమనుజుతిర
 శ్చాంలీలయాతుల్యవృత్తేరనుజురనురూపా దేవినావాతరిష్యం । అనరస
 మభవిష్యన్నర్మనాథస్య మాతర్దరదళదరవిదోదన్తకాన్తాయతాక్షి” (౮)
 “అనుజనురనురూపరూపచేష్టానయదిసమాగమమింద్రిరాకరిష్యతే । అనరస
 మభవాప్రియంభవిష్టు ధుచమకరిష్యతర్జ్జరాజనర్మ” ఎన్దు విభవాన్త
 ర్భావముమ్, (౯) “శ్రీస్తనాభరణంతేజ శ్రీరజ్జేశయమ్” ఎన్దు అర్చనతా
 రాన్తర్భావముమ్ (౧) “శ్రీయోనమస్తచిదచిద్విధానవ్యసనంహరేం”

(౧) శ్రీగుణర-౨౮.

(౨) శ్రీగుణర-౩.

(౩) శ్రీగుణర-౩౨.

(౪) శ్రీగుణర-౩౪.

(౫) శ్రీగుణర-౨౫.

(౬) శ్రీగుణర-౪౯.

(౭) శ్రీగుణర-౪౮.

(౮) ర-స్త-౨-౪౯.

(౯) ర-స్త-౧-౮.

(౧౦) శ్రీగుణర-౧.

(౧) “యద్రూపభక్తాఃప్రమాణమ్” (౨) “అనుశిఖనిశిఖవక్రీడనిశ్రీసమక్షమ్”
ఎఱ్ఱుజగద్వ్యాపారాంతర్యామముమ్ స్పష్టమాక వరుళిచ్చయితారితే.

(౩) “ఆత్మన్యాయావపుషిచవపురైవభవైరైవభవభౌత్యాకా
రైరైరనుగుణతయా సర్వభావానుయతా । ఇచ్ఛారూపాణ్యసిభగవత
స్సాన్వదయస్యాత్త రూపా దూరీకుర్యాన్నహి మధురతాదుగ్ధసిన్ధోస్తర
జ్ఞాత్ ” ఎఱ్ఱుపిరాట్టిక్కుణ్ణాన భగవత్స్వరూపాద్యవినాభావసమ్బంధతై
అభియుక్తరుమ్ అనుసన్నితార్కళితే.

ఆక ఇప్పడి శ్రుతి స్మృతీహాసపురాణజ్ఞాలుమ్, అవద్యైయడి
యైద్యైన వాద్యార్కళి దివ్యప్రబంధజ్ఞాలుమ్ ప్రతిపాదిక్కిట దివ్య
దమ్పతికళుడైయ స్వరూపాదికళుక్కున్యోన్యముణ్ణాన అవినాభావసమ్బం
ధతై ఇళ్ళాకతాలే అరుళిచ్చయితారాయ్ త్తు.

ఇప్పడి ఇరువర్కుముణ్ణాన అవినాభావసమ్బంధతై అరుళిచ్చయిత
కిటివిడత్తిల్, ప్రథమతః విభువాన భగవత్స్వరూపత్తోడే లక్ష్మీస్వరూ
పత్తుక్కు అనురూప స్వరూప సమ్బంధమ్ శొల్లుమళవిల్ పిరాట్టిక్కుమ్
స్వరూపతః విభుత్వమగ్గీరిక్కవేణుమ్. స్వరూపవిభుత్వమగ్గీరిత్తాలితే
భగవత్స్వరూపానురూపత్వముమ్, అతిశయాకారేణస్తుతియుమ్ సిద్ధి
ప్పతు. పత్నిక్కు పతిస్వరూపానురూపావ్యవశ్యమ్భావత్వతై శ్రుతియామ్
నూచిప్పిత్తతితే. విష్ణువుక్కుప్పత్నియామ్బాతు వ్యావసనీలైయాక
వేణుమే; (౪) “భగవన్నారాయణాభిమతానురూపస్వరూపరూప” ఎఱ్ఱు
భగవత్స్వరూపానురూపత్వతై భాష్యకారరుమ్ ప్రథమత్తిలే ప్రతి
పాదిత్తరుళినారితే.

ఇప్పడి ప్రమాణ సిద్ధముమాయ్, ప్రమాత్మ సిద్ధముమాయ్,
యుక్తి యుక్తముమాన విభుత్వతై అగ్గీరియామల్ అణుత్వతై అగ్గీ

కరిక్కుమోపుతు, భగవత్స్వరూపైకదేశవ్యాప్తియేయితే సిద్ధిప్పతు. అతు సకలచేతన సమానమాకై యాలే పిరాట్టిక్కు ఓరతిశయితస్తాత్రమ్ సిద్ధియాతు. “అనురూపరూపవిభవైః” ఎన్నిటపదత్తుక్కుమ్, భగవత్స్వరూపాదికళిల్ అల్పదేశమాకిలుమ్ ఇవళాల్ అనన్వితమాయిగుప్పతో రిడమిలై యెన్నుమిడతై ప్రతిపాదిక్కిఱ “సర్వాణి” ఎన్నిటపదత్తుక్కుమ్ వై యర్థముమ్ వరుమ్.

అణుస్వరూపై యా యిరుక్కువుమ్ వికాసశక్తియాలే విభువా యిరుక్కుమెన్నిల్; అపోవుతు సమానన్యాయత్తాలే సకలాత్మాత్మభుక్కుమ్ స్వరూపవికారాణ్ణీకారత్తాలే దోషమిన్జియిలే ఒభాయుమ్. ఆత్మ నిర్వికారత్వ ప్రతిపాదకమాన ప్రమాణజ్ఞభుక్కుమ్ విరోధమామ్.

ఆకిల్ జ్ఞానవ్యాప్తియై చ్చొల్లుకిఱతెన్నిల్, (౧) “వాలాగ్ర శతభాగస్య” ఎన్ఱు తొడణ్ణి, “సచానన్త్రాయకల్పతే” ఎన్ఱు ముక్తాత్మాత్మభుక్కుమ్ జ్ఞానవ్యాప్తియున్ఱాకై యాలే ఇజోరతిశయముమ్ అనురూపత్వముమ్ సిద్ధియాతు. ఇవర్కతై పోలే ప్రధ్వంసాభావమాత్రమేయిన్జిక్కే ప్రాగభావతై పున్ద్రుచ్చొల్లుకై యాలే అతిశయముమ్ అనురూపత్వముమ్ సిద్ధిక్కిఱతెన్నిల్; అతునిత్యర్కుమున్ఱాకై యాలే అవై. ఇరణ్ణుమ్ సిద్ధియాతు, కిచ్చ, అనురూపత్వోక్తియాలే అతిశయస్తుతి సిద్ధిక్కిఱతెన్నిల్; అన్దఅనురూపత్వమావతు - అణుత్వత్తిర్ వైషమ్యమున్ఱానాలుమ్, స్వతన్త్ర శేషియైక్కుఱిత్తు శేషత్వపారతన్త్ర్యజ్ఞభాలే అతిశయావహత్వమెన్నిల్; అతువుమ్ - సకలచేతనాచేతనసమానమాకై యాలేవి శేషమ్ సిద్ధియాతు.

కిచ్చ, “యథాసర్వగతోవిష్ణుస్తథై వేయంద్విజోత్తమ | త్వయై తద్విష్ణునాచామృజగద్వ్యాప్తంచరాచరమ్” ఇత్యాదికళిలే స్వరూపతో

విభుత్వమ్ ప్రసిద్ధమాయురుక్కు, తదనన్తీకారేణ అణుత్వాన్తీకారముమ్
త్రమాణవిరోధముమ్ ప్రసజ్గిక్కుమ్.

ఆక, అనురూపత్వ సిద్ధికాకవుమ్, అతిశయితస్తుతిసిద్ధికాక
వుమ్, ప్రమాణవైయర్థ్య నివృత్త్యర్థమాకవుమ్, పిరాట్టిక్కు స్వరూప
విభుత్వమ్ అవర్జనీయమాకై యాలే అవశ్యమన్తీకార్యమితేయెన్నిల్;

మైవమ్, లక్ష్మీస్వరూపతై నిరూపిక్కుమళవిల్, స్వరూపవిభు
త్వమ్ కూడాతు. ఎజ్జనేయెన్నిల్; (౧) “భోక్తాభోగ్యం పేరితారఞ్చ
మత్వా”(౨) “క్షరాత్మానావీశతేదేవపకః” ఇత్యాదివేదాన్తసిద్ధమాన
వర్ణజ్గో నమ్దర్శనత్తుక్కు ముణ్ణతే. ఇవన్ శ్రీ - “అచిత్తత్వాన్త
ర్భూతైయో?, ఈశ్వరతత్వాన్త ర్భూతైయో? తత్వత్రయాతిరిక్తై
యో?” ఎన్టు వికల్పిత్తు నిరూపిక్కుమళవిల్, అచిత్తుజ్ఞానశూన్య
మాకై యాలుమ్, ఇవళో జ్ఞాతృత్వవిశిష్టై యాకై యాలుమ్, జ్ఞత్వా
జ్ఞత్వ విరోధప్రసజ్గత్తాలే, అచిత్తత్వాన్త ర్భూవమ్ కూడాతు. ఈశ్వర
ద్విత్య ప్రసజ్గత్తాలుమ్, (౨) “ఈశతేదేవపకః” ఎన్ఱిట పకత్వశ్రుతి
యోడుమ్, (౩) “నతత్సమశ్చాభ్యధికశ్చదృశ్యతే” ఎన్ఱిటనమాధికదరిద్ర
త్వప్రకాశకశ్రుతియోడుమ్ విరోధమ్ ప్రసజ్గిక్కుయాలమ్, ఈశ్వరతత్వా
న్త ర్భూవమ్ కూడాతు. భగవదైక్యమ్ శొల్లిల్, పత్నీత్వపరమాన శ్రుతి
యోడుమ్, భేదపరమాన శ్రుతియోడుమ్ విరోధమ్ పిఱిక్కుమ్. ఐక్యపర
జ్గళానశ్రుతికళో అత్యన్తపారతన్త్ర్యత్తాలే అవినాభావనిబద్ధనజ్గళో; భేదప్ర
తిపాదకజ్గళో స్వరూపభేదపరజ్గళో. కిఞ్చ, ఈశ్వరద్విత్యత్తిల్ అనోన్యమా
జ్ఞావ్యాఘాతత్తాలే అనీశ్వరత్వముమ్ ప్రసజ్గిక్కుమ్. అతిరిక్తత్వత్తిల్ ప్రమా
ణమిల్లామైయాలే తత్వత్రయాతిరిక్తై యెన్నక్కుడాతు. ఇనిపారిశే
ష్యాత్ జీవతత్వాన్త ర్భూతైయెన్నుమిడమ్ సిద్ధమ్.

ఆనపిన్సు, (౧) “ఏషాణురాత్మా” “త్రసచేణు ప్రమాణాస్తే రశ్మికోటి విభూషితాః” ఎన్టు ఆత్మాక్కళ్ళున్టు అణుత్వత్తై లక్షణమాక చ్చొల్లుకై యాలుమ్, జీవనమష్టివాచకమాన మకార త్తిల్ “మాజ్-మానే” ఎన్నిఱథాతువాలే, ఆత్మాక్కళ్ అణుపరిమాణరెన్టు శొల్లుకై యాలుమ్, జీవతత్వాచర్యుత్తైయాన ఇవళుక్కుమ్ అణుత్వమ్ అవర్జ నీయమాకై యాలే స్వరూపవిభుత్వమ్ శేరాతు.

కిచ్చ, జీవతత్వాన్తర్భావత్తై అక్షీకరిత్తు అణుత్వానక్షీ కారేణ “అణుత్వనై తదవ్యతిరి క్తజీవవిషయత్వేసి విభుత్వమేతద్విషయమ్” ఎన్నిల్; అప్పోతు, జీవత్వమణుత్వ వ్యాప్తమాకై యాలే జీవలక్షణ త్తుక్కు అవ్యాప్తిదోషమ్ ప్రసక్తిక్కుమ్. “విభుత్వేనతిచేతనత్వమ్” ఎన్నిఱ ఈశ్వరలక్షణత్తుక్కు అతివ్యాప్తియుమ్ ప్ర సక్తిక్కుమ్. జీవాణుత్వ ప్రతిపాదికై యాన శ్రుతియోడుమ్ విరోధిక్కుమ్. ఆత్మ యితే, (౨) “సచానన్తాయకల్పతే” ఎన్నిఱవిడ త్తిలుమ్ ముక్తరుక్కుమ్ స్వరూపవిభుత్వమ్ శొల్లామల్ జ్ఞానవ్యాప్తియై ప్రతిపాదిక్కుటతు. ఇవ్వ ర్థమ్ (౩) “ప్రదిపవదావేశం” ఇత్యాదిసూత్ర త్తిలే ప్రతిపాది త్తియితే.

నను, ముక్తర్ క్కు జీవత్వసామ్యత్తాలే అవర్జనీయమాన అణుత్వ త్తుక్కు బాధకప్రమాణ మిల్లామైయాలుమ్, తదనుగ్రాహకప్రమాణ సద్యావత్తాలుమ్ అణుత్వమక్షీకరిక్కులామ్. పిరాట్టిక్కు జీవత్వసామ్యా కారత్తాలే ప్రాప్తమాన వణుత్వత్తుక్కు తదవ్యతిరేకప్రమాణమ్ బాధక మాకై యాలే, అణుత్వమ్ కూడాతితేయెన్నిల్; మైవమ్; తద్విభుత్వ ప్రమాణజ్ఞో స్వరూపవిభుత్వ పరజ్ఞశ్చిక్కే విగ్రహవ్యాప్తి ప్రతిపాద కజ్ఞళాకై యాలే తదణుత్వబాధకజ్ఞళలయితేయెన్టె.

నను; యథాప్రమాణమ్ తద్విభుత్వాక్షీకార త్తిల్ బాధకమిల్లా మలిరుక్కువుమ్, ప్రమాణజ్ఞభుక్కున్యార్థమ్ కల్పికై యుక్తమల్లామై

యా లే, తద్విభుత్వ ప్రమాణజ్ఞో తదణుత్వే బాధకజ్ఞితేయెన్నిల్; మైవమ్. విభుద్వయాఽసమ్భవమే ఇవ్విషత్తిల్ బాధకమాకైయా లే అణుత్వమనర్జసీయమైన్దై.

నను, కాలాదికభుక్కు విభుత్వముణ్ణాయరుక్కువుమ్ ఈశ్వరద్విత్వమ్ వారాతాప్సీలే, లక్ష్మీవిభుత్వత్తిలుమ్ ఈశ్వరద్విత్వముమ్ ప్రసక్తియామైయా లే అతు విరోధమస్తేయెన్నిల్; కాలాదికభుక్కు విభుత్వముణ్ణాయరుక్కువుమ్ ఈశ్వరద్విత్వమ్ వారాతాప్సీలే యెన్నిఱదృష్టాన్తమ్ శేరాతు. ఎజ్జనేయెన్నిల్; కాలాదికభుక్కు “చైతన్యాఽనాధారత్వేనతి విభుత్వమ్” ఎన్నిఱతితేలక్షణమ్; “చైతన్యాధారత్వేనతి విభుత్వమ్” - ఈశ్వరలక్షణమాకైయా లే, చైతన్యవిశిష్టేయాన వివభుక్కు విభుత్వమ్ కొళ్ళిల్, ఈశ్వరద్విత్వమ్ ప్రసక్తికైయా లే, ఇవభుక్కు అణుత్వమే అసాధారణలక్షణమెన్న త్తట్టిలై.

నను, (౧) “యోలోకత్రయమావిశ్య బిభర్త్యవ్యయ ఈశ్వరః” (౧) “ఉత్తమకిపురుషస్తస్యః” ఎష్టు సర్వవ్యాపకత్వత్తాలుమ్, సర్వనియన్త్రత్వత్తాలుమ్ ఈశ్వరనుక్కు జీవాన్యత్వమ్ సాధితాప్సీలే, (౨) “యథాసర్వగతోవిష్ణుస్తథేవేంద్విజోత్తమ” (౩) “ఈశ్వరీం సర్వభూతానామ్” ఇత్యాదిప్రమాణసిద్ధజ్ఞాన సర్వవ్యాపకత్వ నియన్త్రత్వజ్ఞాతే పిరాట్టిక్కు జీవజాత్యనన్తర్భావమ్ సాధిక్కులామితే. ఎజ్జనేయెన్నల్. “నేయమాత్మజాత్యన్తర్భూతా, కు తః - సర్వవ్యాపకత్వాత్ సర్వనియన్త్రత్వాత్; యథా-ఈశ్వరః, తథాచేయమ్; తస్మాత్తథేతి” ఎష్టు పశ్చాదయవమాన అనుమానత్తా లే ఆత్మతత్వాన్యత్వమ్ సాధిత్తు, అతఏవ తజ్జాతీయత్వాఽఽగతాణుత్వమ్ నివృత్తమా

కై యాలుమ్, “శ్రియఃపతియే సర్వవ్యాపకవస్తు” ఎన్ఱగ్గీకరిక్కేణ్ణుకై యాలుమ్, నిరూప్యనిరూపకాఽనినాభావసమ్మన్ధనిబన్ధనమాక నిరూప్య స్వరూపత్తుక్కుణ్ణాన విభుత్వమ్ తన్నిరూపకస్వరూపత్తుక్కుమ్ అవర్జనీయ మాయ్కొణ్ణు తన్నడైయే వరుకై యాలుమ్, ఇవళుక్కుమ్ స్వరూపతో విభుత్వమ్ న్యాయతః ప్రాప్తమాకై యాలే అణుత్వపక్షమ్ అయథార్థ మితే యెన్నిల్;

మైవమ్. ఇవిడ త్తిల్ దృష్టాన్తయుక్త ద్వార్హాన్తికణ్ణో సదృశజ్ఞ శన్తితే. స్వరూపవిభుత్వతాలుమ్ సర్వనియన్తృత్వతాలుమితే సర్వేశ్వర నుక్కు జీవాన్యత్వతై సాధితత్తు. ద్వార్హాన్తిక త్తిల్ అన్తహేతుద్వయమిలై యితే. ఎజ్జనేయెన్నిల్; పిరాటిక్కు ఆత్మజాత్యనన్త ర్భావసాధకజ్ఞభాక చ్చొన్న హేతుద్వయ త్తిల్ ప్రథమహేతు విగ్రహవ్యాప్తి విషయ మాకై యాలే స్వరూపాఽసిద్ధమ్.

అణ్ణు విగ్రహవ్యాప్తియై చ్చొల్లకిఱతెన్ఱెక్కుద్యోతకమెన్నెన్నిల్; - (౧) “క్షీరోదాచ్ఛ్రిన్సముత్పన్నా శూయతే ఽమృతమన్ధనే । భృగోః ఖ్యాత్యాన్సముత్పన్నే త్యేతదాహ కథంభవాన్” ఎన్ఱు, * శ్ఱెన్ఱు జ్ఞడలముతినిట్టిఱన్దా శెన్ఱుమ్, భృగుపత్నియాన ఖ్యాతియినిడ త్తి ట్టిఱన్దా శెన్ఱుమ్, పరాశరభగవానుపదేశిక్కేట్ట మైత్రేయభగవాన్, నిత్యైయాన లక్ష్మిక్కు ఉత్పత్తిమత్వముణ్ణానాల్ నిత్యత్వమ్ కూడుమ్మ డియెజ్జనేయెన్ఱు ప్రశ్నమ్బణ్ణ; అతఱ్కు ఉత్తరమాక (౩) “నిత్యైవై పాజగన్మాతా విప్లవోశ్చీరనపాయినీ । యథాసర్వగతోవిప్లు స్తకై వే యం ద్విజోత్తమ” ఎన్ఱు ఉపదేశితాన్.

అతెజ్జనేయెన్నిల్; * విత్తానానిత్యనాయ్, * అవ్యయఃపితావాన సర్వేశ్వరన్ సాధుపరితాణార్థమాక సర్వజాతియిలుమ్ అవతరిత్తు,

(౧) “తమరుకన్దతేవురువమవురువదానే” (౨) “ఉమరుకన్దకన్దపురువమ్ నిన్నురువమ్” ఎన్నికపడియే ఆశితరుకన్ద వనోతిరుమేలికళాలే సర్వదేశ సర్వకాలసర్వావస్థైకళిలుమ్యాయితారుపడి సన్నిహితనాకితాన్; అప్పడియే “నిత్యైయాయ్ జగన్మాతావాయ్ విష్ణువుక్తు సమ్మదూపై యాయ్ అన పాయినియాయ్ సుక్కిఱ వినభుమ్ మాతృత్వప్రయుక్తమాన వాత్సల్య త్తాలే అనతరిత్తు, తదూపానురూపజ్జళాన వనోరూపవిశేషజ్జళాలే సర్వత్ర సన్నిహితై యాయ్ సుక్తుమ్. ఆకై యాల్ ఉత్పత్తిమత్త్వమ్ నిత్య త్వ భజ్జకమస్తు; కిర్మకృతోత్పత్తియాకిలితే దోపాయ వావతు; అనుగ్ర హార్థమాన వవతారమ్ గుణాయవామి త్తనై” ఎన్దు ప్రతివచనమ్ పణ్ణు కై యాలే సర్వవ్యాపిత్వ వచనమథాన్తరవిషయమ్.

ఇన్ద్రవన్తి క్కే, (౩) “పునశ్చపద్మాసమ్భూతాహ్యదిత్యోభూ ద్యదాహరిః । యదాతుభార్గవోరామ స్తదాసీద్ధరణీత్వియమ్ । రాఘ వత్సైభవత్సీతా” (౩) “దేవత్వేదేవదేహేయమ్” ఇత్యాదికళాలే మేలుమ్ ఇన్ద్రవిగ్రహవ్యాప్తియే ప్రతిపాదికృప్పట్టతితే. (౪) “సామ్యా సామ్యైర్జగద్రూపై స్వయైతద్దేవిపూరితమ్” ఎన్దు మేలేవినరిక్కై యాలే, (౫) “త్వయైతద్విష్ణునాచామ్బ జగద్యావప్తంచరాచరమ్” ఎన్నికతుమ్ - విగ్రహవ్యాప్తివిషయమ్. ఆకై యాలే ఇనభుక్తు స్వరూప వ్యాప్తి పరిహారేణవిగ్రహవ్యాప్తియే ఉభ్యతెన్దు నిర్ణీతమాయ్ త్తు.

కిచ్చ; ఇరువర్కుమ్ స్వరూపవ్యాప్తియైచ్చొల్లిల్, (౬) “దేవతి ర్భజ్మసుప్తేషుపున్నామా భగవాన్దరిః । స్త్రీనామ్నీలక్ష్మీరైత్రేయ నానయోర్విద్యతేపరమ్ । అథోవిష్ణురియంవాణీ” ఎన్దువిభూతివిభాగ విరోధమ్ ప్రసజ్జిక్కుమ్.

(౧) గతిరుప.౪౪.

(౨) తి-వాయ్-౮-౧-౪.

(౩) వి-పు-౧-౯-౧౪౩.

(౪) వి-పు-౧-౯-౧౨౦.

(౫) వి-పు-౧-౯-౧౨౬.

(౬) వి-పు-౧-౯-౩౫.

ద్వితీయహేతువాన సర్వనియంత్రత్వమ్ భాగాసిద్ధమాకై యాలే
సాధ్యసాధక సద్దేతువస్తు. ఎజ్జనేయెన్నిల్; సకలపురుషనియంత్రత్వత్తై
యితే అజ్ఞుపురుషతత్వాన్యత్వ సాధకమాక చ్చల్లిల్లు. అన్తసర్వ
నియంత్రత్వమ్ ఇవళుక్కుక్కుడాతితే. ఏకోననియంత్రత్వమితే ఇవ
ళుక్కుశ్శతు; అతుతన్నిలుమ్ అన్తః ప్రవిశ్యనియంత్రత్వమితైయితే.
తావన్మాత్రత్తాలే ఆత్మజాత్య నన్తర్భావమ్ కొళుమోత్తు సర్వో
క్కుమ్ అపున్త్రత్వమ్ ప్రసక్తిక్కుమ్; స్వశరీరమాత్రత్తుక్కుమ్ అనిశనా
యిరుప్పానొరువనిలైయితే.

ఆక ఇప్పడిఆత్మతత్వాన్యత్వ సాధకజ్ఞానహేతుద్వయముమ్ అసి
ద్ధజ్ఞానై యాలేయుమ్, నిరూప్యనిరూపకజ్ఞుక్కు అవినాభావ మున్తాకి
లుమ్, లక్ష్మీస్వరూప నిరూపితభగవత్స్వరూపత్తుక్కు వ్యాప్తిశొల్లు
కై యాలే జీవతత్వాన్తర్భావై యాయ్, తజ్జాతీయత్వేన ప్రాప్తమాన
అణుత్వత్తై స్వరూపమాకవుడై య వివళుక్కు స్వరూపతోవిభువాన ఏశ్వ
రనై బోపీలే స్వరూపవ్యాప్తియిలై యెన్తు నిర్ణయిక్కుప్పట్టతు.

ఆకిల్, “యద్రూపరూపంత తై అనురూపరూపవిభవైర్గాఢోప
గూఢాని” ఎన్తు సర్వవ్యాపక స్వరూపతోడే తన్నిరూపక భూతై యాన
లక్ష్మీస్వరూపత్తుక్కు అవినాభావ సమ్బన్ధమ్ శొల్లుకై యాలే, * సన్ని
యోగవిశిష్టన్యాయసిద్ధమాన స్వరూపవిభుత్వమ్ ఇవ్విడత్తిల్ శేరుప్పడి
యెజ్జనేయెన్నిల్; ఇప్పడి అనుపపద్యమానార్థ దర్శనత్తాలే ఉపపద్య
మానార్థాన్తరత్తైక్కుల్పికై యాకిల అర్థాపత్తిప్రమాణసిద్ధమాన అళు
టితళుటనా శక్తియాలే, అణుస్వరూపై యా యిరుక్కువుమ్ విభువాన
ఈశ్వరస్వరూపతోడే పరిసమాప్య వ్యాపిత్తిరుక్కుయై ఇవ్విడత్తిల్
శొల్లుకై యాలే విరోధమై.

ఎజ్జనేయెన్నిల్; “మహతోమహీయాన్” ఎన్నుప్పడి అతిమ
హత్తత్వమాన ఏశ్వరన్, “అణోరణీయాన్” ఎన్లెటపడియే, అణీయ

సామణీయానాయ్ కొండ్లు అణువ్యక్తికల్ తోఱుమ్ అసమ్మచితమాక నిరమ్మశై శ్వర్యత్తోడే తన్నుడైయ అఘటితఘటనాశక్తియాలే పరిసమాప్య వర్తిక్కుమాపోలే, తత్స్వరూపనిరూపక భూతైయానవివళుమ్ అణువాయరుక్కువుమ్ నిరూప్యవస్తు వ్యాపిత్తు నిఱ్ఱుమిడ మెఱ్ఱుమ్ “ఈశ్వరీమ్” ఎఱ్ఱు శ్రుతిప్రసిద్ధమాన తన్నుడైయ అఘటిత ఘటనా శక్తియాలే వ్యాపిత్తు విభువాయరుక్కై ఇవిడత్తిల్ వివక్షితమాకై యాలే విరోధమిలైయితే.

ఆకై యాలేస్వరూపతోవిభువాన ఈశ్వర తత్త్వవ్యాప్తుత్తియుమ్, కేవలమ్ గుణతోవిభువాన ఆత్మతత్త్వవ్యాప్తుత్తియుమ్, చైతన్యానాధారమాన అచిత్తత్త్వవ్యాప్తుత్తియుమ్, భగవత్స్వరూపానురూపత్వముమ్ అతితయితస్తాత్రముమ్ సిద్ధిక్కుమితే.

ఆనురూప్యమావతు - (౧) “ఈశతేదేవపకరి” (౨) “ఈశ్వర స్వర్యభూతానామ్” ఎఱ్ఱిఱతత్త్వరూపత్తుక్కునురూపమాక, (౩) “అన్యే శానా” (౪) “ఈశ్వరీంసర్వభూతానామ్” ఎన్నుమ్బడియరుక్కైయితే ఉచితమ్. అథవా అవనుడైయనత్తై ఏతదధీనై యాయ్, ఇవళుడైయనత్తై తదధీనై యాయరుక్కై అన్యోన్యాయురూపత్వమాకవుమామ్. ఎల్లాప్పడి యాలుమ్, (౫) “ఉనక్కేఱ్ఱుమ్” ఎన్నుమ్బడి తుల్యశీలమాయరుక్కైయితే ఆనురూప్యమావతు.

నను, విభువానసర్వేశ్వరన్, అఘటితఘటనా సామర్థ్యత్తాలే అణుస్వరూపనాయ్ కొండ్లు అణువ్యక్తికల్ తోఱుమ్ జాతివద్యాపిత్తిరుక్కుమాపోలే, ఇవళుమ్ అణువాయరుక్కువుమ్ అఘటితఘటనా శక్తియాలే విభువాయ్ కొండ్లు వ్యాపిత్తిరుక్కుమెఱ్ఱిఱ విడత్తిల్ దృష్టాస్తమ్ కూడాతు. ఎఱ్ఱనేయెన్నిల్; విభువాన ఈశ్వరనుక్కు ఉపా

(౧)

(౨) గీ-౧౮-౬౧.

(౩) శ్రీసూక్తమ్.

(౪) శ్రీసూక్తమ్.

(౫) తి-వా-౧౦-౧౦.

ధ్యవచ్ఛేదమాత్రతాలేయితే అణుత్వవిభుత్వజ్ఞో శొల్లూకిణః. స్వరూపతః అణుత్వమ్ శొల్లూవాణ్ణాతితే. అఘటితఘటనాశక్తియా లే అణుత్వమహత్త్వరూపవిరుద్ధ సముచ్చయమ్ కూడుమెన్నిల్; అహృతు సర్వాదైవతభేదాభేదపక్షజ్ఞఘమ్ అక్షీకార్యజ్ఞభామితే. ఆకైయా లే ప్రతివస్తుపూర్ణత్వమావతుఁబొరు ఉపాధ్యవచ్చిన్న ప్రదేశమే సర్వతైయుమ్ నిర్వహిక్కవల్ల శక్తియై యుడై తాయెరుక్కై; ఇజ్జనన్తిక్కే, అన్తర్వాప్తియై స్వరూపసమవ్యాప్తి యెన్తజ్జీకరిక్కుమ్బొతు, బహిర్వాప్తిప్తి శేరాతు. కిచ్చ, నిరవయవమాన ఆత్మావుక్కు షడ్భాసరాహిత్యతాలే ఉల్భేస్తుమ్ పుటమ్మెస్తుమ్ ఒరువ్యవహారమ్ కూడామైయా లే, అన్తర్వాప్తియై అక్షీకార్యమ్. ఆకైయా లే భగవదన్తర్వాప్తి ప్తివృష్టాన్తబలతాలే లక్ష్మీవిభుత్వమసాధ్యమ్.

కిచ్చ, స్వరూప వ్యాప్తియుమ్ విగ్రహవ్యాప్తియు మిన్తిక్కే, అఘటితఘటనాశక్తియా లే అణుస్వరూపైయా యిరుక్కువుమ్ విభుత్వత్తోడే వ్యాప్తితిరుక్కుమెన్నిల్; స్వరూపవికారిత్వ మజ్జీకరి తతాయ్ విడుమ్. అహృతు ఆత్మనిర్వికారత్వ ప్రతిపాదక ప్రమాణజ్ఞఘక్కు విరోధమ్ ప్రసజ్గిక్కుమ్. ఆనసిన్బు లక్ష్మీస్వరూపవిభుత్వమే అక్షీకార్యమ్.

జీవత్వేపి విభుత్వాక్షీకార త్తిలుమ్, “అణుత్వేనతి చేతనత్వమ్” ఎన్నిజీవలక్షణత్తుక్కు అవ్యాప్త్యతివ్యాప్తిదోషపరిహారార్థమాక అణుత్వచేతనత్వమ్ ఏతద్వ్యతిరిక్తజీవవిషయమ్. పరతన్త్రచేతనత్వమ్ ఏతల్లక్షణమెస్తుమ్, స్వతన్త్ర చేతనత్వమ్ ఈశ్వరలక్షణమెస్తుమ్ లక్షణభేదమ్ కల్పిక్కలామితే. అన్తిక్కే, జీవలక్షణ త్తిల్ అణుశబ్దమ్పరిచ్చిన్నమాత్ర పరమాయ్ భగవత్పరాధీనైయాన ఇవళీవిషయ త్తిల్ స్వతన్త్రగుణ పరిచ్ఛేదేన వర్తిక్కితాకపుమామ్. అతావతు స్వరూపతోనిరతిశయ త్వేపి పారతన్త్ర్యాదియోగతాలే గుణతస్సాతిశయ యుక్తైయాయురుక్కుమెన్తపడి.

ఇత్తాల్ స్వరూపత్తాలుమ్ గుణత్తాలుమ్ సాతిశయరానచేతనరిల్ వ్యాపుత్తియుమ్, తదుభయతో నిరతిశయనాన ఈశ్వరనిల్ వ్యాపుత్తియుమ్ సిద్ధిక్కుమితే. అకై యాల్ జీవతత్వాన్తర్భావత్తిలుమ్ స్వరూపతోవిభువాకై యాలే భగవత్స్వరూపాను రూపత్వముమ్ అతిశయేన స్తుతియుమ్ సిద్ధిక్కైయాలే, అణుత్వమ్ అనగ్గీకార్యమితేయెన్నిల్.

మైవమ్; సర్వేశ్వరన్ అణుద్రవ్యజ్ఞో తోఱుమ్ స్వరూపేణ పరిసమాప్యవర్తిక్కు మెన్నుమిడమ్ కూడాతాకిల్, (౧) “అన్తర్బహిశ్చ తత్సర్వం వ్యాప్యనారాయణస్థితః” (౨) “అన్తఃప్రవిష్టశ్చాస్తా” “అన్తఃప్రవిష్టశ్చాన్తాజనానామ్” (౩) “య ఆత్మానమన్తరోయమయతి” ఎన్దు అన్తర్వ్యాప్తియై చ్చొల్లకిఱ ప్రమాణజ్ఞకుక్కు వైయర్థ్యముమ్, (౪) “పరస్తతః పరవైయల్ నీర్ తోఱుమ్ కరన్దశిలిడన్దాఱు మిడన్దికల్ పొరుడాఱుమ్ పరనవ్ణమి తెనక్కరన్దెజ్జుమ్ పరన్దుళనివై యుణ్డకరనే” ఎన్దిఱ దీవ్యసూక్తియోడుమ్ విరోధిక్కుమ్. వ్యాప్యవ్యాపకజ్ఞాన జీవేశ్వరస్వరూపజ్ఞో జ్ఞానమయజ్ఞాకై యాలే, తేజోద్రవ్యజ్ఞానాయ్ అతిస్వచ్ఛజ్ఞానాయ్ కొణ్డు ప్రతిఘాతాభావత్తాలే అనోన్యమన్తః ప్రవేశిక్కై ఉపపన్నమితే. ఆనపిన్బు నియన్తావానస్వరూపమ్ నియామ్యస్వరూపత్తుక్కుళ్ళే అన్తరాత్మతయా ప్రవేశిక్కై మికవుమ్ ఉపపన్నమాకై యాలే, జాతి వ్యక్తితోఱుమ్ పరిసమాప్యవర్తిక్కుమా పోలే, (౫) “పరాస్యశక్తిర్వివిధైవశ్రూయతే” ఎన్దు శ్రుతిసిద్ధమాన అఘటితఘటనాశక్తియాలే వ్యాపుతవస్తక్కుళ్ళోతోఱుమ్ స్వరూపేణ పరిసమాప్యవర్తిక్కుక్కుఱైయైలైయితే.

ఇప్పడిశ్రుతిసిద్ధమాయ్ యుక్తియుక్తముమాన అన్తర్వ్యాప్తిబహిర్వ్యాప్తిక్కు విరోధమాకామైయాలుమ్, విరుద్ధసముచ్చయపక్షజ్ఞిల్ విరుద్ధసముచ్చయ నిబద్ధనమాక ఈశ్వరనుడైయ అఘటితఘటనా

(౧) తై-నా- (౨) యజు-ఆ-౩-ప్ర-౧౧. (౩) బృహ-౫-౭-౨౨.

(౪) తి-శా-౧.

(౫) శ్లో-౬-౮.

శక్తియై క్కొళ్ళామైయా లే పరపత్తిన్నడి యాకామైయాల్, అతు తత్ప్రతిబద్ధి యల్లామైయాలుమ్, విభుస్వరూపన్ అఘటితఘటనా శక్తి యా లే అణుక్కల్ తోఱుమ్ స్వరూపేణ పరిసమాప్యవర్తిక్కితాప్పోలే, పిరాట్టియుమ్ అణుస్వరూపై యాయరుక్కవుమ్ అఘటితఘటనా శక్తి యా లే విభుస్వరూపత్తోడే వ్యాపిత్తిరుక్కైయాకిఱవిభుత్వమ్ ఇల్లోక త్తిల్ వివక్షితమాకై యా లే విరోధమిల్లె.

కిళ్ళు, (౧) “ఏకమేవాద్వితీయంబ్రహ్మ” ఎన్నిఱపడియే జగత్తుక్కు త్రివిధకారణముమ్ బ్రహ్మమేయాకై యా లే (౨) “ప్రకృతిశ్చప్రతిజ్ఞా దృష్టాంతానుపరోధాత్” ఎన్నిఱసూత్రప్రకారత్తిలే ఉపాదానకారణమాయ్ క్కొణ్ణు బ్రహ్మమ్ జగత్తాయ్ పురిణమిక్కుమ్ ప్పొతు, తన్నుడై యశక్తియా లే స్వస్వరూపత్తుక్కు వికారమ్ వారామల్ పరిణమిక్కుమాపోలే, ఇవఘమ్ అణువాయరుక్కవుమ్ అఘటితఘటనా శక్తియా లే తన్ స్వరూపత్తుక్కు వికారమ్ వారామల్ విభుస్వరూపత్తోడే వ్యాపిత్తిరుక్కై క్కుత్తై యిల్లామైయాలుమ్, లక్ష్యవర్గత్తుక్కెల్లామేఱుకిఱ లక్షణత్తైవిట్టు లక్ష్య విభాగమ్ పణ్ణి లక్షణభేదమ్ కల్పిక్కైయ క్తమల్లామైయాలుమ్, జీవవిషయత్తిల్ అణుశబ్దమ్ (౩) “జ్యాయానస్తరితూత్” ఎన్నిఱమహత్త్వ ప్రతికోటియాన అణుత్వత్తైచ్చొల్లుకై యా లే వాలాగ్రేత్యాదిప్పడియే సూక్ష్మ పరిమాణత్తైచ్చొల్లుమి త్తనై యల్లతు పరిచ్ఛిన్నమాత్ర పరమిల్లామైయాలుమ్, జీవతత్వాన్తర్భూతైయాయ్, తజ్జాతీయత్వేనాగతమాన అణుత్వత్తై స్వరూపమాకవుడైయ వివళితన్నుడైయ అఘటితఘటనా శక్తి యా లే స్వవికారరహితమాక విభుస్వరూపత్తోడే వ్యాపిత్తిరుక్కుమ్ ప్పడి మై ఇల్లోకత్తాలే వ్యాఖ్యానమ్బుణ్ణి యదుళినారాయత్తు.

అథవా, విగ్రహవ్యాప్తియై ఇల్లోక త్తిలే ప్రతిపాదిక్కిఱతెన్టు మదుళిచ్చయవర్. ఆకిల్, “యద్రుప్మా రూపమ్” ఎన్టు ప్రథమతః

స్వరూపజై చొల్లువానెన్నెన్నిల్, మేల్ “మూర్తంబ్రహ్మ” ఎఱ్ఱ
 శొల్లుకిఱ దివ్యవిగ్రహమ్ దివ్యాత్మస్వరూపత్తిలుమ్ ప్రియతరమాయిరు
 కుమ్బుడియై ప్రకాశిప్పిక్కైక్కాక ముద్దుటమున్నమ్ స్వరూపజై
 ప్రతిపాదిత్తతత్తనైయెఱ్ఱ యోజిత్తుక్కొళ్వతు. ఇన్ద్రయోజనైయై
 “హరేశాన్తానన్ద మహావిభూతిపరమం బ్రహ్మయత్ స్వరూపమ్,
 తతోపితత్ప్రియతరమత్యద్భుతంమూర్తం బ్రహ్మయద్రూపమ్ - యద్వి
 గ్రహమస్తి, తచ్చయథాసుఖం విహరతోహరేరన్యాని యానిసర్వాణి
 రూపాణి సన్తి, తానిచతేనైవరనురూపరూపవిభవైః-విగ్రహవిభవైః,
 గాఢోపగూఢాని - శ్లిష్టపరిష్వజ్ఞాన్యాహుః” ఇత్యన్వయః.

ప్రథమయోజనైయిల్, “హరేశాన్తానన్ద మహావిభూతిపరమం
 బ్రహ్మయద్రూపమస్తి, తచ్చ, తతోపి ప్రియతరమత్యద్భుతంమూర్తం
 బ్రహ్మయద్రూపమస్తి, తచ్చ-యథాసుఖంవిహరతోహరేరన్యానియాని
 సర్వాణిరూపాణిసన్తి; తానిచతేనైవరనురూప రూపవిభవైః - స్వరూ
 పాదివిభవైః, గాఢోపగూఢాన్యాహుః” ఎఱ్ఱ స్వరూపాదికలై ప్రత్యే
 కమ్ ప్రత్యేకమాక సమ్మన్దిత్తు యోజిత్తుక్కొళ్వతు.

ఆక, ఇళ్ళొకత్తాలే (౧) “యతోవాఇమానిభూతానిజాయంతే”
 ఎఱ్ఱతోడగ్గి (౧) “తద్విజ్ఞానస్వ” ఎఱ్ఱమ్, (౨) “తజ్జలానితిశాన్త
 ఉపాసీత” ఎఱ్ఱమ్, (౩) “కారణన్తుధ్యేయః” ఎఱ్ఱమ్, (౪) “అథాతో
 బ్రహ్మజిజ్ఞాసా” (౫) “జన్మాద్యస్యయతః” ఎఱ్ఱమ్, (౬) “ధ్యేయో
 నారాయణస్సదా” (౭) “ధ్యేయస్సదా” ఎఱ్ఱమ్ శొల్లుకిఱ ప్రమాణ
 ప్రకారత్తిలే భగవద్ధ్యేయత్వహేతువాన జగత్కారణత్వత్తై ప్రతిపా
 దిక్కిఱ నారాయణశబ్దపర్యాయమాయ్, పూర్వవాక్యత్తిట్టడియే స్వీకృ
 తోపాయసుక్కు ప్రాప్తిప్రతిబంధసకలపాపనివర్తకత్వహేతుకమాయ్,
 స్వీకరణమన్ద సహాయానపేక్షోపాయత్ప్రకాశకమాయ్, ఉత్తర

(౧) తై-భృ- (౨) ఛాణ్డో-౩-౧౪-౧. (౩) అధర్వణిఖా.

(౪) బ్రహ్మసూ-౧-౧-౧౨ (౫) బ్రహ్మసూ-౧-౧-౨. (౬) భా-ఆ- (౭)

వాన్మోక్షిత్వాదియే ప్రార్థితప్రాప్త్యనుక్కు పరమప్రాప్త్యమాన అనుభవకై జ్ఞ-ర్యాదికళిత స్వభోక్తృత్వాది రూపవిరోధి నిష్పత్తిక్కుమ్ వాచకమాయరుక్మిణ హరిశబ్దతై ప్రయోగిత్తు, తద్వాచ్యనాన సర్వేశ్వరనుడైయ స్వరూపాదికళితపుషకారైక లక్షణైయాయ్, ప్రాప్త్యైకవేషైయాయ్, కై జ్ఞ-ర్యప్రతిసమ్బంధినియు మాయ్, తద్వర్థకైయు మాన పిరాట్టియనుడైయ స్వరూపాదికళితే గాఢాశ్లిష్టజ్ఞభాయరుక్తు మెత్తు దివ్యదమ్బుతికళుడైయ నిత్యయోగతై అరుళిచ్చెయ్ కైయాలే, (౧) “ప్రయతపాణిశ్శరణమహంప్రపద్యే” (౨) “స్వస్తీసమ్భాధేష్వభయం నోఽస్తు” ఎన్నిట ప్రమాణప్రకారక్తిలే వాక్యద్వయోక్తోపాయోపేయ జ్ఞతై వికడికిరి త్తరుళినారెన్నుమిడమ్ వ్యక్తమాకిణతు.

(౩) “విశ్వంనారాయణంహరిమ్” ఎన్టు - శ్రుతియుమ్ నారాయణశబ్దతోడే హరిశబ్దతై సహపరి త్తతితే. (౪) “వాసుదేవంజగద్యోనిం సోమినారాయణంహరిమ్” (౫) “రక్షిష్యతిహరిశ్రీమానాశ్రితానితి నిశ్చయాత్” ఎన్టు జగత్కారణత్వవాచకమాన నారాయణశబ్దతోడే హరిశబ్దతై ప్రయోగి త్తతు. తద్వాచ్యనోడే లక్ష్మీ సమ్బంధతైయుమ్ అను సందిత్తు ఉపాయవరణమ్బుణ్ణి, “నారాయణాయనాథాయ హరయేశ్రీమతే నమః” ఎన్టు స్వభోక్తృత్వాది విరోధినివర్తకనాయ్ ఆర్తిహరనాకై యాలే హరిశబ్దవాచ్యనాయ్ సర్వశేషియుమాన నారాయణనుమ్ సర్వస్వామినియుమాన పెరియపిరాట్టియారుమాన నిత్యయోగతై ప్రతిపాదిత్తు అనుభవకై జ్ఞ-ర్యాదికళితై ప్రార్థితార్కకళితేపరమవైదికరుమ్; “గతిర్గమ్యశ్చాసౌహరిః” ఎన్నక్కడవతితే. ఇతుతాన్ “భగవాన్సరిః” ఎన్నిట పడియే ఉపాయపూర్తియైయుమ్ ఉపేయపూర్తియైయు ముడైత్తాన తిరునామమితే.

ఆక, చతుర్థాశ్వాసయాలే (౬) “హీశ్చతేలక్ష్మీశ్చపత్నో” (౭) “విష్ణుపత్నీ” (౮) “విష్ణోశ్రీః” (౯) “దేవదేవదివ్యమహిషీమ్” ఇత్యాది

(౧)

(౨)

(౩) తె-నా-

(౪) భార-

(౫) భగవచ్చా-

(౬) పురుషనూ-

(౭) శ్రీసూక్త-

(౮) వి-పు-౧-౮-౧౭.

(౯) శరణాగతి.

ప్రమాణప్రసిద్ధమాన విష్ణుపత్ని త్వత్తైయుమ్ (౧) “అన్యేశానాజగతః”
 (౨) “ఈశానాదేవీభువనస్య” (౧) “ఈశ్వరీం సర్వభూతా నామ్”
 ఎన్నిటప్రమాణప్రతిపాద్యమాన ఉభయవిభూతిశేషిత్వత్తైయు ముడైయ
 శాయ్, (౧) “తాంపద్మనేమింశరణమహంప్రపద్యే” ఎన్నిటపడియేఅశ
 రణ్యశరణ్యైయాయ్, “ఉదారామ్” ఎన్నిటపడియే సకలపురుషార్థప్ర
 దైయాయ్, సమన్వయా విరోధసాధన ఫలవిషయమాన శారీరకశా
 స్త్ర చతురధ్యాయాసమధిగతనాన సర్వేశ్వరనుక్కు సర్వప్రకారాభి
 మతాను రూపస్వరూపరూప గుణాదికలైయుడైయ శాయ్కొండ్లు
 తత్స్వరూపాద్యవినాభూతైయాయరుక్కైయాలే, “దేవజుష్టామ్” ఎన్నిట
 తన్నిత్యయోగత్తైయుముడైయ శాయరుస్తశ్శ పెరియపిరాట్టియారుడైయ
 వైభవత్తై బహుముఖమాక ప్పేళిలనుభవిత్తు, ఇప్పడిసర్వప్రకారతాలుమ్
 “మాతృదేవీభవ” ఎన్నిటవేదాస్తవాక్యార్థత్తై స్వాతితరాన అస్మదాది
 కళుమఱిన్దు అనుసన్నిత్తు ఉజ్జీవిక్కుమ్బడి ఉపకరి త్తరుళినారాయ్త్తు.

స్తోత్రచతుశ్లోకీ ఇరణ్ణిలుమ్ గాలుముణ్డెయాకిలుమ్ ఒన్ఱుక్కుప్రథమ
 వాక్యత్తిలేనోళ్ళు; ఒన్ఱుక్కుద్వితీయవాక్యత్తిలేనోళ్ళు. “స్వాదయన్నిహసర్వే
 పాంత్రయ్యన్తార్థంసుదుర్గ్రహమ్ | స్తోత్రయామాన” ఎన్ఱుకొండ్లు దుర్గ్రహ
 మానవేదాన్తార్థజలై సుగ్రహస్వాదుక్కళామ్బడిస్తోత్రమాకప్పణ్ణి యరుళి
 నారెనైయాలుమ్, ఇప్పిబన్ఱజళిల్ సతిపాదిక్కిట వర్ణజలై నిరూపిత్తు
 ప్పార్తొల్ అవ్వర్ణజళాయ్ యరుక్కైయాలు మ్మిన్నాలువాక్యత్తైయుమ్
 ఇనల్ ముక్కు వాక్యార్థమాక యోజిక్కలామితే.

యత్పదా మ్మోజఘటితా ప్రణతిర్దుర్గభాన్యపి ।

పదాని పరమాంముక్తిం సూతేతాంశ్రియమాశ్రయే॥

నాయనారాచ్చాన్బిల్లై తిరువడికళేశరణమ్.

పరమకారుణికరాన నాయనారాచ్చాన్బిల్లై అరుళిచ్చెయ్త

చతుశ్లోకీవ్యాఖ్యానమ్

ముద్దీ మ్మిదు.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

పరమ కారుణిక రాన

పెరియవాచ్చాన్నిళ్ళై అరుళిచ్చెయ్త,

పరన్ద రహస్యమ్.

ఇష్టగ్రంథమ్

శ్రీమాన్. పుదుప్పేర్, ఇళయవల్లి,

విద్వాన్, వెంకటాచార్యురాలుమ్,

శ్రీమాన్-పుదుప్పట్టు-తిరు వేంకటాచార్యురాలుమ్,

నానాదేశానీ తానక శ్రీకోశ్లగిన్ సహాయత్తినాల్
పరిశోధిక్కప్పట్టు,

శ్రీవైష్ణవగ్రంథముద్రాపక నల్లెయారాల్,

శ్రీపరాబ్దుక తిరువవతారాది ౧౦౩-వతు సంవత్సరమాస
విరోధిక్కత్ సంవత్సరత్తిల్.

కా ఇళిచ్చురమ్,

శ్రీనివాస ముద్రాక్షరశాలైయిల్,

అచ్చిట్టు ప్రచురమ్ శెయ్యప్పట్టు.

విజయతేరరామ్.

శ్రీవైష్ణవగ్రంథ ముద్రాపకసభ (లిమిటెడ్).

ఈ సభలో తెనుగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రంథములు.

	రూ.	అ.	పై.
తనిశ్లోకమ్ సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము	...	౨	౦ ౦
భారతాది తనిశ్లోకమ్ " "	...	౦	౨ ౬
రామ చరమశ్లోకమ్ " "	...	౦	౧ ౬
దుష్కురశ్లోక టిప్పణి	...	౦	౨ ౬
శాణ్డిల్యువిశిష్ట పరమధర్మశాస్త్రము తాత్పర్యసహితము	...	౦	౯ ౦
తిరువస్తాతి-౧-ము, ౪-వ-వ్యాఖ్యానారుమ్మద ప్రతిపదసహితము...	౧	౧౨	౯
తిరువిరుద్రమ్ వ్యాఖ్యానద్వయ ఉరైప్రతిపదతాత్పర్యసహితము...	౨	౪	౦
తిరునాళియమ్-ము, పెరియతిరుమడల్-వ, వ్యాఖ్యాన ఆరుమ్మద ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము	...	౧	౭ ౩
ఇరామానుశ సూక్ష్మస్తాతి	...	౧	౧౨ ౦
తిరుప్పళ్లణ్ణు	...	౦	౭ ౬
శ్రీవచనభూషణమ్	...	౧	౧౨ ౬
శరణశబ్దార్థవిచారమ్	...	౦	౨ ౦
ప్రపత్త్యనుపాయశ్లోవిచారమ్	...	౦	౧ ౦
నాయమాత్మాభావ్యమ్	...	౦	౨ ౬
యమకరత్నాకరమ్	...	౨	౧౧ ౬
తిరుప్పావై మూవాయిరప్పడి అరుమ్మతసహితమ్	...	౧	౫ ౬
దీపప్రకాశ సహిత తత్త్వదీపమ్	...	౨	౦ ౬
గురుపరమ్పరా ప్రభావమ్	...	౨	౦ ౬
తత్త్వసజ్జీహమ్	...	౦	౨ ౦
యత్ప్రిప్రవణప్రభావమ్	...	౦	౧౨ ౬
తిరుప్పావై ఈరాయిరప్పడి నాలాయిరప్పడికళ్	...	౧	౬ ౦
ముముక్షుప్పడి వ్యాఖ్యానారుమ్మద ప్రమాణత్తిరట్టు సహితమ్	...	౨	౧౩ ౦
తిరుప్పావై ఆటాయిరప్పడి	...	౧	౮ ౦
పరస్థరహస్యమ్.	...	౦	౮ ౦

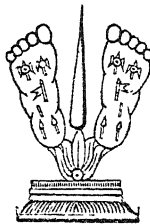
ఈగ్రంథములు మట్టకాగితములో సగమువెలకు నివ్వబడును.

మ. తిరు వేదముడై యాన్,
ఉపకార్యదత్తి.

{

రా. తిరు వేదముడై తానయ్య,
కార్యదత్తి ధనాధికారి.

సెం ౩౧, వెంకటాచలముదలిపీఠి, చెన్నపట్టణము.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

పెరియవాచ్చాన్బిల్లై అరుళిచ్చెయ్త,
పరన్దరహస్యమ్.

శ్రీమత్కృష్ణసమాహ్వయ నమోయామునసూనవే ।
యత్కటాక్షణలక్ష్మణాం సులభశ్శ్రీధరస్సదా ॥

అవతారికా.

నిర్దేశితక భగవత్ప్రసాదమడియాక వేదబాహ్యనూనసాక్షాత్పది
దర్శనజగిత విముఖనాయ్, నిర్దోషప్రమాణమాన వేదత్తిల్ పుకున్దు,
అతిల్ బద్ధకమాన స్వర్గాదితుద్రపురుషార్థజ్జలై యమ్ తత్సాధనజ్జలై
యుమ్ ప్రతిపాదిక్కిరి పూర్వకాణ్ణత్తిల్ ప్రయోజనవిగ్లామైయాలే
జ్ఞానభాగత్తిలేపుకున్దు, అతిలుమ్ ఐశ్వర్యత్తిత్కాట్టిల్ నిత్యత్వాదికళాలే
శిఱితు అధికమానకై వల్యత్తైయుమ్ తత్సాధనత్తైయుమ్ విట్టు, అవై
శ్వర్యకై వల్యజ్జలై పోన్బియిలే స్వరూపానురూపమాన పరమపురుషార్థ
లక్షణమోక్షత్తిలే రుచియుడై యనాయ్, తత్సాధనమానికర్మజ్ఞానాదిక
ళుడైయదుష్కరత్వాద్యనుస్థానత్తాలేష్టనాయ్, స్వరూపానురూపమాన
ఉపాయత్తిలే రుచియుడై యనాయిరుక్కుమధికారిక్కు, అభిమతమాయ్
అనురూపమాయిరున్దుళ్ళ అన్దఉపాయోపేయజ్జలై త్తనిత్తనియేజ్ఞాపిక్కిరి
రహస్యత్రయముమ్ జ్ఞాతవ్యమాకక్కడవతు.

తని తననియే ఉపాయోపేయజ్ఞులై చొట్టకొనితాకిల్, అవధిలోలాస్తు జ్ఞానగోచరమాకవమైనిరుక్క, మూస్తుమ్ జ్ఞాతవ్యమాక వేణ్ణుకిట తెన్నెన్నిల్; బుభుత్సు-ఓరర్థత్తిలే నిష్ఠనాకై కు అనుమాపమానప్రమాణజ్ఞ శనేకజ్ఞల్ అపేక్షితజ్ఞులై యాలే, అన్వోప్రామాణ్యభేదత్రాణేమూస్తుమ్ జ్ఞాతవ్యమాకక్కడవతు.

అతిల్ తిరుమన్రమ్ (౧) “ఋచోయజాంషిసామాని తథైవా ధర్వణానిచ । సర్వమష్టాక్షరాన్తస్థం యచ్ఛాన్తనృదపివాజ్ఞయమ్” అస్తు సకలశాస్త్రసజ్గ్రహమాకై యాలే శాస్త్రముఖత్రాలే ప్రమాణమాకక్కడవతు. ఇమ్మన్రమ్ శాస్త్రద్వారా ప్రమాణమాకిటతాకిల్, శాస్త్రజ్ఞులిలే ఇన్త ఉపాయోపేయజ్ఞులై ప్రతిపాదిక్కిట శీలవాక్యజ్ఞల్ ప్రమాణమాక అమైనిరుక్క, ఇమ్మన్రత్తైయేనిర్బంధైక్కు హేతువెన్నెన్నిల్; అవ్యాకృతజ్ఞై కొండ్లు అర్థనిర్ణయమ్ పణ్ణప్పార్ క్కిల్, అవై పూర్వభాగత్తిలేయాకిల్, సకలశాఖాప్రత్యయన్యాయసఞ్చారత్రాలే సఞ్చరిత్తు అర్థనిర్ణయమ్ పణ్ణవేణ్ణుమ్. ఉత్తరభాగత్తిలేయాకిల్, సకలవేదాన్తప్రత్యయన్యాయమ్ సఞ్చరిత్తు అర్థనిర్ణయమ్ పణ్ణవేణ్ణుమ్.

అతిల్ సకలశాఖాప్రత్యయన్యాయమాకిటతు-ఒరువాక్యత్తిలేఒరర్థత్తైచ్చొన్నాల్, అతిసుడైయ అజ్గోపాజ్గాదికలై నేరాకవటికైక్కాక, శాఖాన్తరజ్ఞైల్లావధిలోలుమ్ సఞ్చరిత్తు, అవధిలో శొట్టకొనివర్థజ్ఞులిలుమ్ జ్ఞానమ్ పిఱన్దు, అవర్థజ్ఞులుక్కు అన్యోన్యమ్ పిఱక్కుమ్ విరోధజ్ఞులై యుమ్ శమిష్పిత్తు, తనక్కభిమతమాన అజ్గియోడే శేరుమవధిల్ చేర్చేర్క్కైయితే. అతు-ఎలియెలుమ్మనాయరుప్పనోరువనాల్ శెయ్తు తలైక్కట్టువతోన్తస్తు. అప్పడియే, సకలవేదాన్తప్రత్యయమాకిటతుమ్-ఒరువేదాన్తత్తిలే ఒరువాక్యమ్ ఓరర్థత్తైచ్చొన్నాల్- అల్లాతవేదాన్తజ్ఞ

శీలుమ్ సచ్చరిత్తు, అవద్రీశిల్ శొల్లుకిఱవర్థజ్జుకు అన్యోన్యమ్ విరో
ధమ్విపవాతపడి విషయవిభాగమృణ్ణి, త్తనక్కు అభిమతజ్జానవర్థజ
లోడే శేరుమవద్రీశ్చేర్క్కైయిటే.

అక.-ఇన్నాయద్యయమ్ అపేక్షితమాకై యాలే, అతు-దుష్క-
రమాయ్ ఒరువాక్యమాత్రజ్జ్ణి అర్థనిర్ణయమ్ పణ్ణుకై అశక్యమాకై
యాలమ్, “ఋచోయజాంషిసామాని” ఇత్యాదియిల్ శొల్లుకిఱపడి
యే సకలశాస్త్రసారతయా ప్రమాణసిద్ధమాయ్, సర్వరాలుమ్ అవిగీ
తమాకన్వీకృతమాన ఇమ్మన్త త్తిలే ఉక్తమాన వర్థత్తుక్కు అప్పడిశ్శ
సాధ్యతైయిల్లామైయాలమ్, ఇమ్మన్త మే నిరపేక్షప్రమాణమాకక్క-
డవతు.

ఇప్పడినుదృఢమాక శ్రుతిసిద్ధమేయాకిలుమ్, అతు ఒరువనుక్కు
ఉపాదేయమామోతు శిష్టాచారగోచరమాక వేణుమెన్నుమిడమ్, (౧)
“యథాతేతేషున ర్తేరన్-తథాతేషున ర్తేథాః, యథాతేతత్రవ ర్తేరన్ -
తథాతత్రవ ర్తేథాః” ఇత్యాదికళిలేశిష్యనుక్కు క్కర్తవ్యజ్జలై విధిక్కిఱ
ప్రదేశ త్తిలే, “అవర్కళియాతొరుపడి అవద్రీశిలే వర్తిప్పార్కళి,
నీయుమ్ అప్పడియే అవద్రీశిలేవర్తి” ఎన్ఱమ్, “అవర్కళియాతొరు
పడి అవద్రీశిలే వర్తిప్పార్కళి, అవిడ త్తిలేనీయుమ్ అప్పడివర్తి”
ఎన్ఱమ్ ఉక్తమాకై యాలమ్, అన్ఱైయిల్ పశువిశసనమ్ శిష్టపరిగ్ర
హమిల్లామైయాలే, అనుష్ఠిక్కిల్ స్వరూపహానియామ్బడియాకై యా
లుమ్, “శిష్టాచారమ్ ప్రమాణమ్”. ఎన్ఱ-శిష్టాచారతైయేప్రధాన ప్రమా
ణమాక మీమాంసకర్ శొల్లుకై యాలమ్, సకలశాస్త్రసర్గ్రహమాన
తిరుమన్త త్తిలే ఉక్తమాన వర్థత్తుక్కు శిష్టాచారమ్ అపేక్షితమాకై
యాలే, ఇవర్థత్తుక్కు శిష్టాచారద్వారాప్రమాణమాకతు, ద్యయమ్.

ఆచార్యురుచిపరిగృహీతమాన వర్ణత్తుక్కు శరణ్యాభిమతత్వప్రకాశకమాన చరమశ్లోకమ్-శరణ్యానుమతిద్వారా ప్రమాణమాకితము. శాస్త్రసిద్ధముమాయ శిష్టాచారసిద్ధముమానవర్ణమ్ శరణ్యాభిమతమాయన్తో ఇరుప్పడు. ఆనాల్ తదభిమతమాకైక్కుత్తనియే ఒరుప్రమాణాపేక్షై ఉణ్డోవెన్నిల్, (౧) “జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామాయజేత” ఎన్టు-విహితముమాయ, స్వర్గార్థమాకజ్యోతిష్టోమాదికలై అనుష్టిప్పారుముణ్డాయ్, తత్తత్కర్మసమారాధితనాయ్-అవోరుక్కు ఫలప్రదనాయ్ పోరానిఱ్కుచ్చెయ్ తేయుమ్, (౨) “యామిమాం పుష్పితాం వాచంప్రవదన్తివిపశ్చితః । వేదవాదరతాశిపార్థ నాన్యదస్తీతివాదినః । కామాత్మానస్సవ్వగరాం” ఎన్టుజేషిక్కక్కాణ్డెయాలే, “అప్పడియే అనభిమతమాయిరుప్పటొన్టున్టు” ఎన్టెక్కు శరణ్యానుమతి అపేక్షితమిజే.

ఆక, ఇప్పటి అర్థదార్ధ్యహేతుభూతమాన ప్రామాణ్యమ్ ఇన్టెమున్టుక్కుమ్ తని త్తనియే ఉణ్డాకైయాలే-ఇమ్మాన్టుమ్ జ్ఞాతవ్యమాకక్కడవతు. కిచ్చ-తిరుమన్తమ్ - స్వరూపయాథాత్మ్యప్రతిపాదనపరమాకైయాలమ్, ద్వయమ్ - ఉపేయయాథాత్మ్య ప్రతిపాదనపరమాకైయాలమ్, చరమశ్లోకమ్ - ఉపాయయాథాత్మ్య ప్రతిపాదనపరమాకైయాలమ్, ఇమ్మాన్టుమ్ జ్ఞాతవ్యమాకక్కడవతు.

ఇవ్వర్థత్తై శాస్త్రసిద్ధమాక్కుకితము-తిరుమన్తమ్; ఉపబృంహణ సిద్ధమాక్కుకితము-చరమశ్లోకమ్; స్వానుష్ఠానమాక్కిత్తరుకితము - ద్వయమ్. ప్రణవత్తుక్కు మన్త శేషమ్ వివరణమానాబోలే, మన్త శేషత్తై ద్వయమ్ వివరిక్కెయాలమ్, ద్వయార్థత్తై చరమశ్లోకమ్ వివరిక్కెయాలమ్ ఇమ్మాన్టుమ్ జ్ఞాతవ్యమాకక్కడవతు.

ఇవన్ శ్రీల్ వైత్తుక్కొణ్ణు ప్రథమానుసంధేయమాన మన్తరహస్యమ్, (౩) “సర్వమస్తాక్షరాన్తస్థమ్” ఎన్గిఱుపడియే నకలార్థప్రతి

పాదకమాన శాస్త్రజ్ఞులతోడు, అనోష్ఠాస్త్రప్రతిపాద్యమాన అర్థజ్ఞులతోడు
వాళియతి తనకున్న ఊడై తాకై యాలుమ్, (౧) “నకలఫలప్రదోహి
విష్ణుం” ఎన్నితప్రమేయవస్తువై పోలే, (౨) “ఐహితాకికమైశ్వర్యం స్వనా
ద్యం పారలౌకికమ్ | కై నల్యం భగవన్తశ్చ మన్త్రోయంసాధయిష్యతి”
ఎన్నితపడియేనకలపురుషార్థజ్ఞుకుమ్ పీసాధనమాకై యాలుమ్, (౩)
“నారాయణాయవిద్యమే వాసుదేవాయధీమహి, తన్నోవిష్ణుం ప్రచో
దయాత్” ఎన్టు - ముముక్షుక్కుళుక్కు ఉపాదేయతమమాక విష్ణుగా
యత్రియిలే ఓతుకితి వ్యాపకమన్తజ్ఞులే ప్రథమోపాత్తమాకై యా
లుమ్, ఈశ్వరనుడైయ ఓరోగుణజ్ఞుకు ప్రతిపాదకమాయుమ్, బన్ధక
ఫలాధికకు ఒతుక్కి ఉపదిష్టమాయుమ్ పోరుకితి (౩) “అనన్తా
వైభగవన్మన్తాః” ఎన్నితభగవన్మన్తాన్తరజ్ఞుత్కాట్టిల్ నెడువాళియుణ్ణు.
అతుక్కుమేలే వ్యాపకాన్తరజ్ఞుత్కాట్టిలుమ్ అర్థపౌష్కల్యతాలే నెడు
వాళియుణ్ణు.

అవన్ద్రోక్షాట్టిల్ ఇతుక్కు అర్థపూర్తియాలణ్ణాన వాళిపేతెన్ని
ల్; పడక్షరి-వ్యాప్యపదార్థజ్ఞులై యుమ్, వ్యాపనప్రకారతైయుమ్, వ్యా
ప్తిఫలతైయుమ్, వ్యాపకనుడైయ గుణజ్ఞులై యుమ్ శొల్లాతే, వ్యాప్తి
మాత్రప్రకారకమాకై యాలే అపూర్ణమ్. వ్యాపనప్రకారతైచ్చొల్లా
నిక్కుచ్చెయ్తేయుమ్, వ్యాప్యపదార్థజ్ఞుకు వాచకశబ్దమిల్లామైయా
లుమ్, “సర్వంవనతి” ఎన్టు-అర్థబలత్తాలేనర్వశబ్దమ్పుకున్దాలుమ్, అతిల్
గుణమ్ అన్వయియామైయాలమ్, ఇనిగుణనిధిక్కాక భగవచ్చబత్తై
క్కుట్టిక్కొళ్ళవేణ్ణుకై యాలుమ్, వ్యాప్తిఫలతైచ్చొల్లామైయాలమ్-
తిరుద్వాదశాక్షరియుమ్ అపూర్ణమ్. ఇమ్మన్త్రమ్ అవైపోలన్ణియే, వ్యా
ప్యపదార్థజ్ఞుతోడు వ్యాపనప్రకారత్తోడు వ్యాప్తిఫలత్తోడు వ్యాపకనుడై
యగుణజ్ఞుతోడు వాళియతి శాబ్దమాక కాట్టుకై యాలే, అల్లాత వ్యాప

కమన్వజ్జలై క్కాట్టిల్ ఇతుక్కు అర్థపాష్కల్యనిబద్ధనమాన ఆధిక్యముల్లు.

ఇవాధిక్యమిలైయానాలుమ్ (౧) “ఆచార్యవాన్ పురుషోవేద” (౨) “ఆచార్యార్థైవవిద్యావిదితాసాధిష్ఠం ప్రాపత్” ఎన్ఱు-ఆచార్యోపదిష్టమాయ్ పోరు మర్థ మే ఒరువనుక్కుడజ్జీవన హేతువాయఱువతు. అతిల్ ఇవాచార్యర్కళ్ ఇమ్మన్ఱత్తిలే నిష్ఠరాయ్, ఇత్తైయేతజ్జమాక ఉపదేశిత్తు పోరుకై యాలే, కీర్త్చొన్న ఆధిక్యమిలైయేయాకిలుమ్, ఆదరిక్కవేణ్ణుమ్మడియాయరుప్పతోరేన్ఱ్ఱముల్లు.

సర్వజ్ఞరాన ఆచార్యర్కళ్ తాజ్జళ్ ఇమ్మన్ఱత్తిలే నిష్ఠరాయ్ పోరుకైక్కు హేతువెన్నెన్నిల్; కరతలామలకమ్మోలే భగవత్ప్రసాదత్తాలే తత్వసాక్షాత్కారమ్మణ్ణిన ఆధ్వార్కళ్, ఒరుమిడతాక ఇమ్మన్ఱత్తైయే ఆదరిత్తు పోరుకై యాలే, ఇవర్కళుమ్ తన్నిష్ఠరాయ్ పోన్ఱార్కళ్.

ఆధ్వార్కళ్ ఆదరిత్తుపోన్ఱపడియెన్నెన్నిల్; (౩) “వణ్ఱుకన్ఱ్ఱనారణన్” (౪) “శెల్వనారణన్” ఎన్ఱుతోడక్కి- (౫) “వాళ్ఱ్ఱుకన్ఱ్ఱనారణన్” ఎన్ఱుమ్, ముడివాక ఆదిమధ్యావసాసమాక ఇమ్మన్ఱత్తైయే నమ్మార్వార్ ఆదరిత్తుపోన్ఱార్. (౬) “నాడునకరముమ్నన్ఱటియనమో నారాయణాయ” ఎన్ఱుతోడక్కి- (౭) “ఓవాతేనమోనారణా” ఎన్ఱు పెరియార్వారుమ్; (౮) “నారాయణనే నమక్కేపత్తైతరువాన్” ఎన్ఱుతోడక్కి- (౯) “ఎన్నెనలక్కిణ్ణనారణఱు” ఎన్ఱునాచ్చియారుమ్; (౧౦) “నాన్ కణ్ణుకొణ్ణన్ నారాయణావెన్నుమ్ నామమ్” ఎన్ఱు - ఉపక్రమ

(౧) (౨) ఛా-౪-౯-౩. (౩) తి-వాక్-౧-౨-౧౦.

(౪) తి-వాక్-౧-౧౦-౮. (౫) తి-వాక్-౧౦-౯-౧. (౬) తి-పల్లా-౪.

(౭) పెరి-తి- (౮) తిరుప్పావై-౧. (౯) నాతి-౮-౬. (౧౦) తి-మొ-౧-౧౦.

దక్షైయిలే. ఒరుకాల్ శొన్నాప్పోల్ ఒన్నత్తిన్నాల్ శొల్లి, (౧) “నారాయణా! ఓ! మణివణ్ణానాకణ్ణైయాయ్ వారాయ్” ఎన్ఱు తిరుమణ్ణైయాన్దొరుమ్ (౨) “నాత్తెఱ్ఱుమ్మెఱ్ఱునారణా” ఎన్ఱుతోడణ్ణి, (౩) “సలన్దికథ్ నారణన్” ఎన్ఱు పెరుమాళుమ్, (౪) “నాన్ముకవై నారాయణన్ పడైత్తాన్” ఎన్ఱుతోడణ్ణి (౫) “ఎట్టెఱ్ఱుత్తుమ్ - ఓతువార్కళి వల్లర్ వానమాళవే” ఎన్ఱు - తిరుమఱ్ఱివైప్పిరానుమ్, (౬) “నన్మాలైపలకొణ్ణు నమోనారణా” ఎన్ఱుతోడణ్ణి-(౭) “నామమ్ పలశొల్లినారాయణా” ఎన్ఱు ముతలాన్దొర్కళుమ్, ఉపక్రమత్తోడు ఉపసంహారత్తోడు వాళియఱ ఆదరిత్తుపోన్దొర్కళి.

ఆన్దొర్కళి ఆదరిక్కైక్కుడితత్వప్రతిపాదకమాన వేదాన్తగ్రంథాదరిక్కై. అవై ఆదరి త్తపడియెన్నెన్నిల్; (౮) “విశ్వం నారాయణమ్” ఎన్ఱుతోడణ్ణి-(౯) “నారాయణపరంబ్రహ్మతత్వం నారాయణసిపరి! నారాయణపరోజ్యోతి రాత్మానారాయణసిపరి! యచ్చకిచ్చజ్జగత్సస్మిన్ దృశ్యతే శ్రూయతే వివా । అన్తర్బహిశ్చ తత్సర్వం వ్యాప్య నారాయణస్థితః” ఎన్ఱు-సకలవేదాన్త నిగమసభూతమాన నారాయణానువాకత్తిలుమ్, (౧౦) “ఎకోహవై నారాయణ ఆసీత్, నబ్రహ్మనే శానో నేమేద్యా వాపుధివీ” ఎన్ఱు మహాపనిషత్తిలుమ్, (౧౧) “చతుశ్చద్రష్టవ్యశ్చ నారాయణః, శ్రోత్రశ్చ శ్రోతవ్యశ్చ నారాయణః” ఎన్ఱుతోడణ్ణి, “దిశశ్చ ప్రతిదిశశ్చ సర్వం నారాయణః” ఎన్ఱుముడివాక నడువడైయ సుబాలోపనిషత్తిలుమ్, (౧౨) “యస్యాత్మా శరీరమ్, యస్య పృథివీ శరీరమ్” ఎన్ఱుతోడణ్ణి “యస్య మృత్యుశ్శరీరమ్” ఎన్ఱిఱతీతాక నడువుళ్ళపర్యాయజ్ఞి

(౧) శిరియతిరుమ-౫౦.	(౨) పెరు-తి-౨-౪.	(౩) పెరు-తి-౧౦-౧౧.
(౪) ౪-తిరువ.౧.	(౫) తి-చ-వి-౭౮.	(౬) ౧-తిరువ.౫౭.
(౭) ౩-తిరువ.	(౮) తై-నా-౬-౧౧-౧౧.	(౯) తై-నా-౬-౧౧-౧౧.
(౧౦) మహాపని-౧-౧౧.	(౧౧) సుబాలో-౬.	(౧౨) అన్తర్యామిద్రా.

తోటుమ్ “ఏషసర్వభూతాన్తరాత్మా అపహతసాప్సాద్విద్యోదేవ ఏకో నారాయణః” ఎఱ్ఱు అన్తర్యామి బ్రహ్మణైలుమ్ ఏ క్క కణ్ణ మా క ఆదరిత్తువోన్తను.

(౧) “ ఆచార్యవాన్ పురుషోనేద ” (౨) “ ఉపదేశ్యన్తితే జ్ఞానం జ్ఞానినస్తత్వదర్శనః ” ఎఱ్ఱు - సాక్షాత్ప్రతత్వరాయరుక్కుమ్ ఆధ్వారోకళుడైయ ఆదరవిషయమ్ ఇమ్మన్తమెఱ్ఱు శొన్నపిన్చు, ఇవ రోకళుక్కు సంవాదమాక వేదాన్తజ్ఞులై ఎఱుక్కక్కడవతో? ఆయి రుక్కు ఇవరోకళుక్కు సంవాదమాక వేదాన్తజ్ఞులై ప్రమాణమాక ఎఱు ప్పానెన్నెన్నిలో; (౩) “ స్మృత్యనవకాశదోషప్రసజ్గతిచేన్నాన్యస్మృత్యన వకాశదోషప్రసజ్గః ” (౪) “ ఇతరేషాంచానుపలభ్యే ” ఎన్గిట అధి కరణత్తిలే ప్రధానకారణ వాదనిరాకరణమ్ పణ్ణిలో, (౫) “ ఋషిం ప్రసూతంకపిలమ్ ” ఇత్యాదికళిలే ఆప్తతయాశ్రుతనాయ్, స్వయోగ బలత్తాలే సాక్షాత్ప్రతత్వనాన కపిలనుడైయ, వేదార్థోపబృంహణా ర్థమాక ప్రపుతైయాన స్మృతియై అనాదరిక్కవేణుమ్. అత్తాలే స్మృ త్యనవకాశదోషమ్ నరుమ్. ఎన్గిట సాక్ష్యురైక్కుటిత్తు-కాపిలస్మృతియై ఆదరిక్కిలో, (౬) “ యదైవకిచ్చిన్తనురవద త్తద్భేషజమ్ ” ఎఱ్ఱు ఆప్త రాక శ్రుతిసిద్ధరాయ్, స్వయోగ మహిమ సాక్షాత్ప్రత తత్వరాన మన్వాదికళుడైయ బ్రహ్మకారణత్వ వాదికళాన స్మృతికళై అనాదరి క్కువేణివరుమాకై యాలే, వేదార్థానుసారమ్ పణ్ణివోరుకిటమన్వాదిస్మృ తికళి - ఉపాదేయమాకక్కడవతు. శ్రుతివిరుద్ధయాన కాపిలస్మృతి, భ్రాన్తిమూలై యాకై యాలే, కభీయుణ్ణక్కడవతెఱ్ఱు అఱ్ఱు నిర్ణయి త్తపడియైతత్వసాక్షాత్కారమ్పణ్ణి, ఆప్తతమరాన ఆధ్వారోకళాలే ఆద రిక్కప్పట్టతేయాకిలుమ్, ఇమ్మన్తమ్ వేదాన్త విరుద్ధమాకిలో అనాదర

(౧)

(౨) గీ-౪-౩౪.

(౩) బ్రహ్మసూ-౨-౧-౧.

(౪) బ్రహ్మసూ-౨-౧-౨

(౫) శ్వే-౫-౨.

(౬) యజు-౨-౨-౧౦.

ణీయమాకక్కడవతు; అజ్ఞనన్తిక్కే వేదాన్తజ్ఞులై ఏకకణ్ఠమాక ఆదర్శిక్కుప్పడుకైయాలే, ఇవర్కళి ఆదరిత్తతే అర్థమెన్నుమిడ త్తుక్కు సంవాదమాక వేదాన్తజ్ఞులై ఎడుక్కువేణుమ్.

వేదాన్తత్తిలై ఉన్తమేయాకిలుమ్, (౧) “ఇతిహాసపురాణా భ్యాంవేదంసముపబృంహయేత్ | బిభేత్పల్వశ్రుతాద్వేదో మామయం ప్రతరిష్యతి” ఎన్ఱు - ఇతిహాసపురాణద్వారతాలే వేదోపబృంహణమ్ పణ్ణిన ఋషికిలుమ్ (౨) “కింతత్రబహుభిర్వై? కింతత్రబహుభిర్వై తైరి | నమోనారాయణాయేతి మన్తస్సర్వార్థసాధకః” (౩) “ఆసీనా వాశయానావా తిష్ఠన్తోయత్రకుత్రవా | నమోనారాయణాయేతి మన్తై కశరణావయమ్” (౪) “నారాయణేతిశబ్దోస్తి వాగస్తివశవర్తిసి | తథాపి సరకేఘోరేపత స్తీతికిమద్భుతమ్” (౫) “ఆర్తావిషణ్ణాశ్శిథిలాశ్చభీతా ఘోరేషు చ వ్యాధిషువర్తమానాః | సక్కిర్త్యనారాయణశబ్దమా త్రం విముక్తదుఃఖాస్సుఖినోభవన్తి” ఎన్ఱు - ఏవమాదికళాలే ఆదరి త్తుప్పొన్దొర్కళి.

ఆక, సోపబృంహణజ్ఞులైన వేదాన్తజ్ఞులై ఆదరిక్కైయాలే, అన్త వేదాన్తసాక్షాత్కారమృణ్ణిన ఆధ్వార్కళి ఆదరిత్తార్కళి. ఆధ్వార్ కళి ఆదరిక్కైయాలే, ఆచార్యర్కళి ఆదరిత్తార్కళి. ఆచార్యర్కళి ఆదరి త్తపడియాలే, నమక్కు ఇమ్మన్త్రవిశేషమే ఆదరణీయమాక క్కడవతు.

కిచ్చి-(౨) “మన్తస్సర్వార్థసాధకః” ఎన్ఱిటపడియే, ఝుద్రఫల త్తొడు అధికఫలత్తోడువాశియట త్తానేసాధిత్తుక్కుడుక్కుమ్ వైభవ త్తుక్కుమేలే, అవోఘలసాధనకర్మజ్ఞుక్కుమ్ జపహోమాదిముఖత్తాలే సహకారియాయ్ పోరుమతువు మోరేల్లముణ్ణు.

(౧) భార-ఆది-

(౨) నారదీ-ఆ-౧-౪౦.

(౩)

(౪) విహగే-సం-౨౪-౧౨.

(౫) భార- ఆను.

అతిల్ యుద్రఫలసాధనమాన జ్యోతిష్మామాదికభుక్కు, (౧) “య
దేవ విద్యయాకరోతి, తదేవవీర్యవ త్తరమ్” ఎన్నిఱ ఉద్దీహాపాసనన్యాయ
త్తాలే, తత్తత్సాధనసాధ్యమాన పుణ్యత్తినుడైయ ఫలోత్పత్తిప్రతిబంధక
మాన ప్రబలకర్మజ్ఞతై త్తలై శాయప్పణ్ణికొడుత్తుమ్, అప్పణ్యాతిశయ
త్తై ప్పణ్ణికొడుత్తుమ్ సహకారియాకకడవతు.

అప్పడివిలక్షణపురుషార్థసాధనమాన కర్మజ్ఞానాదికభుక్కుమ్ సహ
కరిత్తుప్పోనుమ్. అతిల్ కర్మయోగ త్తిల్ ఇట్టియుమవనుక్కు కర్మయో
గారమ్మవిరోధి పాపక్షయ హేతువాయుమ్, అన్దక్కర్మత్తినుడైయ అవి
చ్చేదాపాదకమాయ్, కర్మసాధ్యమాన జ్ఞానత్తై శడక్కెన ఫలిప్పిత్తుమ్,
ప్రథమత్తిలే జ్ఞానయోగ త్తిలే ఇట్టియనినై క్కుమవనుక్కుమ్ కర్మసాధ్య
మాన జ్ఞానారమ్మవిరోధిపాపక్షయత్తై ప్పణ్ణికొడుత్తుమ్, అన్దజ్ఞానత్తు
క్కు నాడోటుమ్ అతిశయత్తై ప్పణ్ణికొడుత్తుమ్, జ్ఞానఫలమాన భక్తి
యైచ్చడక్కెన ఫలిప్పిత్తుమ్, భక్తియోగ త్తిలే ఇట్టియుమవనుక్కు
భక్తియోగారమ్మ విరోధిపాపక్షయత్తై ప్పణ్ణికొడుత్తుమ్, భక్తివృద్ధి
హేతువాయుమ్, భక్తివిపాకమానపరజ్ఞానాదికలై ప్పణ్ణికొడుత్తుమ్,
మూన్దుక్కుమ్ సహకరిక్కుమ్.

ఇతుక్కు-ఇన్దనై భవజ్ఞశైల్లామ్ ఉడ్డాకై క్కడిశబ్దవై లక్షణ్యమో?
అర్థవై లక్షణ్యమో వెన్నిల్; సకలశబ్దకారణతయావన్ద శబ్దవై లక్షణ్య
మడియానవై భవముముణ్ణు; సకలార్థప్రతిపాదకతయావన్ద అర్థవై లక్షణ్య
ముముణ్ణు. అజ్ఞనస్థియిలే పుట్టుకుశట్టమ్మాలే ఇమ్మన్దత్తుక్కు వై భవమ్
ఉల్ వాయిలేకిడక్కిల అర్థత్తినుడైయ వై లక్షణ్యమెన్నమామ్.

ఇప్పడి శ్లాఘ్యమాన ఇమ్మన్దత్తిల్ అఘాంశ త్తిలే నిష్కరాయ్
ప్పోరువర్కల్ సమ్మాచార్యుర్కల్. అతుక్కడయెన్నెన్నిల్; అవర్
కల్, తజల్ ఇష్టానిష్టప్రాప్తి పరిహారజ్ఞభుక్కు సహకారిసహమన్త్రి

యిలే యిరుప్పతొరుసాధనవిశేషతై పురిగ్రహిక్కైయాలే, జ్ఞాతవ్యా
ర్థమాత్రజ్ఞానమే అమైకై యాలుమ్, అతుక్కుమేలే ప్రథమాచార్యభూత
రాన నమ్మాత్వార్, (౧) “ఎణ్బెరుక్కన్నలత్తోణ్బరుళీటిలవణ్బుకళ్ళో
నారణన్” ఎన్ఱమ్, (౨) “నారణన్ ముఱువేఱులకుక్కుమ్ నాతన్”
ఎన్ఱమ్-ఇన్దనారాయణశబ్దతై చొచ్చిల్లుమోబ్బతు, పూర్వోత్తరజ్ఞళిలే ఇతి
లర్థతై చొచ్చిల్లిప్పోరువతొరు వ్యవస్థాయుణ్ణాకై యాలుమ్, ఇతిలే అథ్థాంశ
త్తిలే నిష్ఠరాయ్ పోరువర్కళో. ఇన్వరత్తైప్పొత్తిన్దనకొణ్ణు కిడక్కై
యాలే, కిట్టిచ్చీరై యోపాతి శబ్దతైయుమ్ ఆదరిత్తుప్పోరువర్కళో.

అవతారికై సమూర్ణమ్.

తిరుమ న్న ప్రకరణమ్.

ఆక సకలశాస్త్రసజ్గ్రహమాయ్, జ్ఞాతవ్యార్థజ్ఞళిడై యత్తనక్కు
ఉళ్ళాయిలే పుష్కలమాకపుడైత్తాయ్, అన్యనిరపేక్షమాక సకలార్థజ్ఞళై
యుమ్ సాధిత్తుత్తరుమ్ వైభవతైయుడైత్తాయ్, సాధనాన్తరజ్ఞళుక్కుమ్
స్వసమ్బంధతాలే ఉన్మేషకరమాయ్, సర్వమన్త్రాన్తరజ్ఞళిఱ్కాట్టిలుమ్ అధి
కమాయ్, ఆచార్యర్కళోడు ఆత్వార్కళోడు వేదాన్తజ్ఞళోడు ఋషిక
ళోడువాశియఱ ఎలారాలుమ్ ఏకకణ్డమాక ఆదరిక్కప్పడుకిఱ ఇమ్మ
న్రమ్తాన్-(౩) “ఓమిత్యేకాక్షరమ్, నమఇతి ద్వే అక్షరే, నారాయ
ణాయేతి పంచాక్షరాణి, ఇత్యస్తాక్షరమ్, ఛన్దసాగాయత్రీచేతి” ఎన్ఱ-
ఎట్టుత్తిరువక్షరమాయ్ మూన్ఱు పదమాయ్ గాయత్రియెన్గిఱ ఛన్దసై
యుడైత్తాయరుక్కుమ్. “ఓమిత్యేకాక్షరమ్” ఎన్ఱ-ప్రణవతై మన్ర
శరీరత్తుక్కు అవయవమాక్కుకైయాలే, ఇమ్మన్ర శరీరమ్ నకలమన్ర
సాధారణమాయిరుక్కిఱ ప్రణవతైముఱ్ఱియవే, అష్టాక్షరాత్మకమాయిరు
క్కుమెన్గిఱవర్కళై వ్యావర్తిక్కుతు. “నారాయణాయేతి పంచాక్ష

రాణి” ఎన్ఱు-అక్షరమాకచ్చొల్లుకై యాలే “నార” ఎన్ఱిఱవిడత్తి
అకారత్తై ఓరక్షరమాక్కి, ఇత్తై ఆఱక్షరమాకచ్చొల్లుమవొకళై వ్యావ
ర్తిక్కిఱతు.

ఆక ఇప్పడి అష్టాక్షరాత్మకమాయ్, పదత్రయాత్మకమాన ఇత్తి
రుమన్త్రమ్, ఆత్మస్వరూపయాథా త్యైత్తై ప్రకాశిప్పిక్కిఱతు. (౧)
“బ్రహ్మణః ప్రణవం కుర్యాదాదావస్తేచ సర్వదా । స్రవత్యనోఽజ్ఞతం
పూర్వంపరస్తాచ్చవిశీర్యతే” ఎన్ఱు-వేదమ్కీర్తీబ్రుకిప్పొకామైక్కాకవుమ్,
మేల్ శితతిప్పొకామైక్కాకవుమ్, కీర్తుమ్మేలుమ్ తెప్పుప్పొలే మూడి
కొండ్లొడిడక్కడవతాయ్, సకలమన్తజ్ఞుక్కుమ్ స్వసమ్మన్తతాలే
ఉన్ఱేషకరమాయిరుక్కుమ్. ఇమ్మన్తత్తిలే ప్రథమపదమానప్రణవమ్,
మన్తశేషత్తుక్కు సజ్గ్రహమాయ్, ఏకాక్షరముమాయ్, అక్షర
త్రయాత్మకముమాయ్, పదత్రయాత్మకముమాయ్, వాక్యాత్మకము
మాయిరుక్కుమ్.

(౨) “ఓమిత్యేకాక్షరమ్” (౩) “ఓమిత్యేకాక్షరంబ్రహ్మ” (౪)
“మూలమాకియనొల్లొయెమ్మై” ఎన్ఱెయాలే ఏకాక్షరమాయిరు
క్కుమ్. (౫) “అకార ఉకార మకారఇతి, తానేకథాసమభరత్తదేతదో
మితి” (౬) “అకారఞ్చ౭పుకారఞ్చ మకారఞ్చ ప్రజాపతిః! వేదత్ర
యాన్నిరబృహత్” ఎన్ఱు-అకార ఉకార మకార రూపమాయిరుక్కు
యాలే, మూన్ఱక్షరమాయిరుక్కుమ్. ఇన్ఱై ఓరోరక్షరజ్ఞళే, ఓరోవర్ణజ్ఞ
ళుక్కు వాచకమాకై యాలే, మూన్ఱపదమాయిరుక్కుమ్. ఇమ్మూన్ఱ
పదముమ్మూడి ఓరర్థవిశేషత్తోడే తలైక్కట్టివిడుకై యాలే వాక్యాత్మక
మాయిరుక్కుమ్.

(౧) (౨) నారాయణోప- (౩) గీ.౨-౧౩.

(౪) పెరి.తి-౪-౫-౪. (౫) నారాయణోప. (౬) మను-౨-౭౬

ఇప్పగివ త్రిల్ ప్రథమపదమానలకారమ్, (౧) “నామరూపశ్చ
భూతానాం కృత్యానాశ్చ ప్రపశ్చనమ్ । వేదశ బ్దేభ్యసవాదా దేవా
దీనాంచకారసః” ఎన్టు-వేదమ్ లాకికశబ్దజుక్తైల్లామ్ కారణమాయురుక్కి
తాప్సోలేయుమ్, అవ్వేదజ్జళ తనక్కు (౨) “ఋచో యజాంషి సామాని
తశైవా ఽధర్వణానిచ । సర్వమష్టాక్షరాన్తస్థం యచ్ఛాన్యదపి వాఙ్మ
యమ్” ఎన్టు ఇమ్మన్త్ర విశేషమ్ కారణమామాపోలే, ఇమ్మన్త్ర త్తుక్కు,
సజ్గిహమాన ప్రణవమ్ కారణమామాపోలేయుమ్, (౩) “తస్య ప్రకృతి
లీనస్య” ఎన్టు-ప్రకృతిశబ్దతాలే శొల్లుకై యాలే, ప్రణవస్తుక్కు, అకా
రమ్ కారణమాయురుక్కు-మాకై యాలే, (౪) “అకారో వై సర్వా
వాక్” ఎన్టు-సర్వశబ్దముమ్ అకారాన్తర్గతమాయురుక్కుమ్. అర్థాభిధాయి
యాన సకలశబ్దజుక్తై యుమ్ గర్భిత్తుక్కొణ్డరుక్కై యాలే, అవ్వోశబ్ద
వాచ్యమాన అర్థజుక్తైల్లామ్ వాచకమాయురుక్కుమ్.

ఇతు-సర్వార్థజుక్తుక్కుమ్ వాచకమాయురుక్కి-అపడి ఎజ్జనేయె
న్నిల్; -ఇన్ద అకారమ్ (౫) “అవ-రక్షణే” ఎన్ఱిఱధాతువిలే రక్షణవాచి
యాయ్, అన్దరక్షణమాకికధ ర్తనాన్-నిరాశ్రయమాకపుమ్, నిర్విషయ
మాకపుమ్ నిల్లామైయాలే రక్షణైకనిరూపణీయామాన రక్షకవస్తు
వైయుమ్ కాట్టి, రక్షణమ్ తనక్కు రక్ష్యవస్తు అపేక్షితమాకై యాలే
రక్ష్యవస్తువైయుమ్ కాట్టుకిఱతు. అతిల్-ఒరురాజ్యమ్, ఒరులోకమ్,
ఒరుత్తైలోక్యమ్ ఎన్టాప్సోలే రక్ష్యవిశేషత్తై ఒతుక్కిచ్చిల్లామైయాలే,
చిదచిదాత్తకమాన సర్వముమ్ రక్ష్యమాయుమ్. సర్వముమ్ రక్ష్య
కోటియిలేపుకురుక్కై యాలే ఆశ్రయాపేక్షయాపుకున్దరక్షకన్ సర్వరక్షక
నాయుమ్. రక్షణన్దనక్కు ప్రకారాన్తపేక్షైయున్టాకై యాలే, సర్వ
ప్రకారరక్షకత్వముమ్ శొల్లిన్ద్రాయున్ద్రు. ఆక; రక్ష్య రక్షకాత్తక

మానసకలపదార్థజ్ఞతై యమ్ వచిక్తై యాలే అన్వోశబ్దజ్ఞకుక్కు వాచ్య మాన అర్థజ్ఞకుక్కుమ్ ఇన్ద్ర అకారమే వాచకమెన్నుమిడమ్ సమ్ప్రతి పన్నమ్.

(౧) “అఇతి-బ్రహ్మ” (౨) “అకారోవై విష్ణుః” (౩) “అక్షరాణామకారోఽస్మి” (౪) “యద్వేదాదాస్వరః” (౫) “అఇతిభగవతోనారాయణస్య ప్రథమాభిధానమభిదధతా కింనామమజ్ఞశంసకృతమ్” ఎన్దిప్రమాణజ్ఞతాలే సర్వరక్షకనాశచ్ఛిల్లకిఱతుమ్సర్వేశ్వరనై యెన్నుమిడమ్ సమ్ప్రతిపన్నమాకిఱతు. (౬) “సహిపాలనసామర్థ్య మృతేనర్వేశ్వరంహరిమ్” ఎన్దు-రక్షణధర్తమ్ భగవద్వ్యతిరేకేణ ఆశ్రయాన్తరత్తిల్ కిడవాతెనైయాలమ్, అకారవాచ్యనాససర్వేశ్వరనై -రక్షకనాశచ్ఛిల్లకిఱతు. బద్ధముక్తనిత్యాత్మకమాన ఉభయవిభూతియైయమ్ - రక్ష్యమాశచ్ఛిల్లకిఱతు. అతిల్ బద్ధవర్గత్తిల్ అజ్ఞకోటియై కర్మాఽనుగుణమాశరక్షిక్కుమ్. ముముక్షుక్కులై స్వరూపానుగుణమాశ రక్షిక్కుమ్. ముక్తరై యమ్ నిత్యరై యమ్ - భోగాఽనుగుణమాశ రక్షిక్కుమ్. “ఇనిసర్వరక్షకసెన్ద్రశొల్లకిఱతు-ఇన్నానై, రక్ష్యవస్తుక్కుల్ - ఇన్నవై, రక్షణప్రకారమ్-ఇన్నతు” ఎన్నుమిడతైమేలేవివరణత్తిలే విశదమాక్కుక్కడవతు. ఆక, అకారతాలే స్వేతరసమస్తపదార్థజ్ఞకుక్కుమ్ సర్వప్రకారరక్షకన్ సర్వేశ్వరసెన్ద్రతాయీల్లు.

(2) “యతోవా ఇమానిభూతాని జాయంతే, యేనజాతాని జీవంతి” ఎన్దు - “యావనొరువన్బక్కుల్ నిష్టమ్ ఇన్దజగత్తు ఉన్డాకానిష్టతు; ఉన్డాసజగత్తు-యావనొరువనాలే రక్షిక్కుప్పడుకిఱతు” ఎన్దు-సర్వకారణవస్తువుక్కే సర్వరక్షకత్వతై చ్ఛిల్లకై యాలే, ఇన్దపదత్తితోన్న సర్వరక్షకత్వమ్ సర్వకారణత్వతైయమ్ కాట్టుకిఱతు. ఇన్దరక్షణసృష్ట్యాది

(౧) (౨) (౩) గీ-౧౧-౩౩. (౪) తై-నా-౧౦-౨౪.
(౫) కైయట (౬) వి-పు-౧-౨౨-౨౧. (౭) తై-భృ-౧-౧.

కళుక్కు-జ్ఞానశక్త్యాదికల్ అపీతితమానై యాలే, నమ స్తకల్యాణగుణాత్మ
కత్వజైయుమ్ శొల్లకిఱతు. ఇన్దకారణత్వత్తాలే ఉపాస్యత్వముమ్ శరణ్య
త్వముమ్ శొల్లల్ ద్రాయీల్ దు. (౧) “కారణస్తధ్యేయః” (౨) “యో
బ్రహ్మణంవిదధాతిపూర్వం యోవై వేదాంశ్చప్రహిణోతితస్మై - ముము
క్షుర్వై శరణమహంప్రపద్యే” ఎన్దు-కారణవస్తువై యే ముముక్షు
వుక్కు ఉపాస్యమాకవుమ్ శరణ్యమాకవుమ్ శొల్లల్ ద్రితే.

తత్త్రితున్యాయత్తాలే ఉపాస్యమాయుమ్ శరణ్యమాయుమిరు
క్కి-ఱవస్తువేయితేముముక్షువుక్కు ప్రాప్యమాయఱవతు. ఆకై యాలే
ప్రాప్యత్వముమ్ శొల్లల్ ద్రాయీల్ దు. ప్రాప్యత్వప్రయుక్తమానవిలక్షణ
విగ్రహయోగాదికళుమ్ శొల్లల్ ద్రాయీల్ దు. అనన్యసాధ్యమానఅవ్వస్తు
వేయితే ఆశ్రితనుక్కు విరోధివిప్రుత్తిపూర్వకమాక అభిమతత్తై సాధిస్తు
క్కుడుప్పతు. ఆకై యాలే ఉపాయభావముమ్ శొల్లల్ ద్రాయీల్ దు.

“శ్రీయఃపతిః” ఎన్దిఱపడియే, పిరాట్టి-భగవత్స్వరూపనిరూపకై
యాలే (౩) “యద్యపిసచ్చిత్ ననిర్భుగ్దై వతం గుణగణంమన
సానుధావేత్, తథాప్యన్తర్గణామేవదేవతాంభజతే, తత్రాపిసగుణైవ
దేవతాప్రాప్యతే” ఎన్దిఱ గుణసిద్ధిన్యాయత్తాలే లక్ష్మీనప్పన్దముమ్
ఆర్థమాక ఇవ్విడత్తిలే శొల్లల్ ద్రాయీల్ దు. (౪) “అణురేషఆత్మా”
ఎన్దు-ఆత్మసామాన్య ప్రయుక్తమాయ్ ఇవళుక్కు-వరుమ్ అణుత్వముమ్,
(౫) “యథానర్వగతోవిష్టు స్తతై వేయంద్విజోత్తమ” ఇత్యాదికళి
ఱ్చుల్లకిఱపడియే ఈశ్వరనోపాతి ఇవళుక్కుముణ్డాన సర్వవ్యాపకత్వముమ్
తన్నిల్ తాన్ విరుద్ధమాయ్, ఏకాశ్రయస్థమాకక్కుడామైయాలే ఇర
ణ్ణుమ్ కూడుకైక్కాక, * “అనుపపద్యమానార్థదర్శనాత్ ఉపపద్యమా

(౧) అధర్వశిఖాప-

(౨) శ్వేతా-౬-౧౮.

(౩) ద్రమిడభాష్య

(౪) ముణ్డా-౩-౧-F.

(౫) వి-పు-౧-౮-౧౭.

నాఁడ౯థా న్తరకల్పనమథాపత్తిః” ఎన్నిట అథాపత్తియిన్నడియే, అపరిచ్ఛేద్యమాన స్వరూపవైభవతైయుడై యనాన ఈశ్వరన్ అత్యంతసూక్ష్మమాన పదార్థజ్ఞులీలే పణ్ణుమ్ సమాప్యవ్యాప్తిక్కు ఒరుశక్తివిశేషతైక్కుఁళుమోపాతి, ఇవఁళుమ్ ఒరుశక్తివిశేషతైలే వ్యక్తాశ్రయమాన జాతిపోలే, ఈశ్వరన్ వ్యాపిత్తవిడమెల్లామ్ వ్యాపిక్కుడవఁళాకై యాలే, ఈశ్వరస్వరూపనిరూపకై యెన్నుమిడమ్ సమ్ప్రతిపన్నమ్.

వ్యక్తిక్కుమ్ జాతిక్కుముణ్ణాన సమ్బంధమౌల్బయితే ఈశ్వరనుక్కుమ్ పిరాట్టిక్కుముణ్ణానసమ్బంధమ్. అతిల్ జాతియాఁకిటతువ్యక్తిస్వరూపతై పున్ద్రీక్కిడక్కుడవతాయ్, అతిల్లాతనస్తు తాన్ ఇల్లై యెన్నలామ్బడియాయ్, వ్యక్తియుశ్శవిడమెఱ్ఱుమ్ వ్యాపిక్కువుమ్ కడవతాయ్, స్వాశ్రయత్తుక్కు ఇతరవ్యవచ్ఛేదకముమాయ్, శేషముమాయిరుక్కుమ్. వ్యక్తియాఁకిటతుజాతిక్కు ఆశ్రయముమాయ్, జాతియోడేవ్యాప్తముమాయ్, జాతివ్యవచ్ఛేద్యముమాయ్, జాతిక్కు శేషియుమాయిరుక్కుమ్. అతిల్ జాతిపోలే పిరాట్టియుమ్-(౧) “అనన్యారాఘవేణాఽహం భాస్కరేణప్రభాయథా” (౨) “అనన్యహింసయాసీతాభాస్కరేణప్రభాయథా” (౩) “నిత్యైవైపాజగన్మాతా విష్ణోశ్చీరసపాయినీ” ఎఱ్ఱమ్శొల్లుకిటపడియే, ఆదిత్యనుడై యప్రభైపోల్ పిరియిల్ ఫ్లితియిల్లాతపడి ఈశ్వరస్వరూపతై ఆశ్రయమాకవుడై యఁళాయ్, (౩) “యథాసర్వగతోవిష్ణుస్తథైవేయం ద్విజోత్తమ” (౪) “త్వయాచ విష్ణునాచాఽవృజగద్వ్యాప్తంచరాచరమ్” ఎఱ్ఱమ్-ఈశ్వరనుశ్శవిడమెఱ్ఱుమ్ వ్యాపైయుమాయ్, (౫) “శ్రియఃపతిః” (౬) “నిత్యశ్రీః” ఎన్నిటపడియే భగవత్స్వరూపత్తినుడై య ఇతరవ్యవచ్ఛేదబుద్ధిహేతు

(౧) రా-సు-౨౧-౧౬. (౨) రా-య-౧౨౧-౧౯. (౩) వి-పు-౧-౮-౧౭.

(౪) వి-పు-౧-౯-౧౨౬. (౫) గీతాభాష్యపతా. (౬) రా-య-౧౧౪-౧౫.

భూతై యుమాయ్, (౧) “విష్ణుపత్ని” ఎన్దిటపడియే భగవచ్ఛేషభూతై యుమాయిరుక్కుమ్. అవనుమ్-వ్యక్తిపోలే ఇవళుక్కు ఆశ్రయము మాయ్, ఇవళోడేవ్యాప్తనుమాయ్, ఇనలై కొన్డెటియవేణ్ణుమ్బడియు మాయ్, ఇనళుక్కుశేషియుమాయిరుక్కుమ్.

ఇ ని, జాతినిరూప్యమాన ఘటస్యక్తియైచ్చొన్నపోతే, నిరూపకమాసజాతియుమ్ తన్నడై యేఅన్వితమామాపోలే, ఇప్పదముమ్నిరూప్యనాన ఈశ్వరనైచ్చొన్నపోతే, నిరూపకభూతైయాన పిరాట్టియైయుమ్ శొల్లిన్ద్రాయ్ద్రు.

ఆక, ఇప్పదత్తిలే సర్వరక్షకత్వముమ్, సర్వకారణత్వముమ్, సమస్త కల్యాణగుణాత్మకత్వముమ్, ఉభయవిభూతి నాయకత్వముమ్, సర్వస్మాత్పరత్వముమ్, ఉపాస్యతైయుమ్, శరణ్యతైయుమ్, ఉపాయత్వముమ్, ఉపేయత్వముమ్, విలక్షణవిగ్రహయోగముమ్, శ్రియఃపతిత్వముమ్ శొల్లిన్ద్రాయ్ద్రు.

ఇన్ద్ర అకారత్తిలే చతుర్థిపతీ (౨) “సుపాంసులుక్” ఎన్దులుప్త మాయ్క్కిడక్కిటతు. ఇన్ద్ర అకారత్తిల్ చతుర్థి పటుమెన్నుమిడత్తిల్ ప్రమాణమెన్నెన్నిల్ ; ఇతినుడైయవివరణమాన నారాయణపదమ్ చతుర్థ్యన్తమాకైయాలే, సజ్గ్రహమాన ఇతువుమ్ చతుర్థ్యన్తమాక నేణ్ణుమ్. చతుర్థ్యన్తమాకాతే ప్రథమాన్తమాయ్ (౩) “తత్త్వమసి” పోలే, ఆత్మపరమాత్మాకృత్యుడైయ ఐక్యపరమాకిటతెన్నుమర్థమ్, వివరణతోడే విరోధిక్కుమ్. అతుక్కుమేలే నారాయణ పదత్తిటొచ్చుక్కిట శరీరాత్తభావత్తోడుమ్ విరోధిక్కుమ్. (౪) “అహమపినమమ, భగవతపహమస్మి” ఎన్దు-స్వస్వాతన్త్ర్యనివుత్తిపూర్వకమాక భగవదేకపారశన్త్ర్యతైచ్చొల్లుక్కిటనమశ్శబ్దతోడుమ్ విరోధిక్కుమ్. (౫) “పతిం

(౧) శ్రీసూక్తమ్

(౨) పాణి-సూ. ౭-౧-౩౯.

(౩) ఛా-౬-౮-౭.

(౪) యజుర్వే-

(౫) తై-సా-౧.

విశ్వస్య” (౧) “పతింపతీనామ్” (౨) “ప్రధానక్షేత్రజ్ఞపతిర్గుణేశః” (౩) “జ్ఞానజ్ఞా ద్వావజావీశనీశా” (౪) “ఋరణాధిపాఽధిపః” (౫) “క్షురాత్మానావీశతేదేవపకః” (౬) “యస్యాఽస్మి” (౭) “పరవాసస్మి” (౮) “దాసభూతాస్సత్వస్సర్వేహ్యత్తానః పరమాత్మనః” (౯) “ఆత్మదాస్యం హరేస్సాస్వమ్యం స్వభావశ్చనదాస్మర” (౧౦) “దాసోఽహం వాసుదేవస్య” (౧౧) “ఉత్తమః పురుషస్తస్వస్యః పరమాత్మేత్యుదాహృతః । యోహోకత్రయమావిశ్వ విభర్త్యవ్యయ ఈశ్వరః” ఎన్తు ఈశ్వరనుడైయ శేషిత్వతైయుమ్ చేతననుడైయ శేషత్వతైయుమ్ శోలు క్షితి శ్రుతిస్మృతికళోడుమ్ విరోధిక్కుమ్.

ఆకైయాల్ ఇతుచతుర్థ్యస్తమాఃకృడవతు. ఇచ్చతుర్థితాన్ తాదర్థ్యచతుర్థాయామ్ ఈశ్వరనుక్కు ఇష్టవినియోగార్హమామ్బడి శేషమాయిరుక్కు మెన్నిటతు.

అనన్తరమ్ ఇచ్చేషత్వత్తుక్కులైయాన అనన్యార్హతైయైక్కుభీక్కిటతు - అవధారణార్థమానడకారమ్. అతావతు - తేత్రపుత్రదార దేహగుణాదికభుడైయ శేషత్వత్తిత్కాట్టిల్ వ్యాపుత్రమాయిరుక్కు. తేత్రాదికల్ క్రయవిక్రయార్హమాకైయాలే అనన్యార్హ శేషమన్తు; పుత్రన్ అవైపోలే క్రయవిక్రయార్హనక్షేయాకిలుమ్, నూత్పవితృప్రభృతి కళోడు అసభ్యతరానదేవతైకళోడువాశియతి ఎల్లార్ కు-మొక్క. ఏక కాలత్తిలే సాధారణ శేషమాయిరుక్కుయాలే, అవసుక్కుమ్ అనన్యార్హ శేషత్వమిల్లె. అగ్నిసాక్షికమాక పాణిగృహీతైయానస్త్రీయుమ్, కర్తా పాధికసమృద్ధమాకైయాలే కాలాన్తరత్తిలే అన్యార్హైయాకైక్కు

(౧) శ్వే-౬-౬-

(౨) శ్వేతా-౬-౧౬.

(౩) శ్వేతా-౧-౯.

(౪) శ్వే-౬-౯

(౫) శ్వే-౧-౧౦.

(౬) యజు-౨-౧౧-౭.

(౭) రా-ఆ-౧౫-౭.

(౮) హరీతస్మృ-

(౯)

(౧౦)

(౧౧) గీ-౧౫-౧౬.

యోగ్యతై యుజ్జు; ఆ కై యాలే ఇవళుక్కుమ్ నిరుపాధికమానఅనన్యార్జ శేషత్వమిలై. అన్దక్షేత్రపుత్రాదికళై పోప్పిలే, పృథక్సిద్ధమాకై యన్దియిలే అపుఞ్సిద్ధమాయ శేషమాయరున్దతేయాకిలుమ్, దేహత్తుక్కుమ్ అనన్యార్జ శేషత్వమిలై. భార్యాశరీరమ్ భర్తావుక్తు శేషమాయరుక్కుమ్. భర్తృ శరీరమ్ దేవాదికళుక్కు శేషమాయరుక్కుమ్; అతుక్కుమేలే కూఱా వణమాక ఎఱుతిక్కిడుక్కుమ్. ఆ కై యాలే దేహత్తుక్కుమ్ అనన్యార్జ శేషత్వమిలై. గుణమ్-(౧) “యన్దైతే తస్యతద్దనమ్” ఎన్నిఱన్యాయ త్తాలే, గుణి-శేషమానవిడత్తుక్కు త్తాన్ శేషమాయరుక్కుయాలే, అనన్యార్జ శేషత్వమిలై; అపుఞ్సిద్ధియేడశ్శతు.

ఈశ్వరనుక్కు ఇవ్వాతన్మ - శేషమాయరుక్కుమిడత్తిన్ త్తేత్రాదికళై పోప్పిలన్దియిలే క్రయవిక్రయానర్హమాయరుక్కుమ్; పుత్రాదికళై పోప్పిలే సర్వసాధారణమన్దియిలే అనన్యసాధారణమాయరుక్కుమ్. భార్యైయోపోప్పిలే శౌపాధికసమ్బద్ధమన్దియిలే, స్వాభావికసమ్బద్ధతై యుడైత్తాయరుక్కుమ్; దేహత్తోపాతి పిఱర్క్కు ఆక్కలాయరుక్కుయన్దియిలే, ఒఱ్ఱిక్కవొఱ్ఱియాత సమ్బద్ధతైయుడైత్తాయరుక్కుమ్. గుణజ్ఞో పోలన్దియిలే గుణియాయ, అనన్యార్జ శేషమాయరుక్కుమ్.

(౨) “నతదస్తివినాయత్యాన్యయాభూతంచరాచరమ్” (౩) “కోప్యేవాన్యాయత్, కిం ప్రాణాయత్; యదేష ఆకాశ ఆనన్దోనస్యాయత్” ఎఱ్ఱు - భగవత్సమ్బద్ధమ్ అఱిల్, ఆశ్రయవిధురమాన గుణ మ్మాలే, సత్తైయేపిఱి ణ్దిల్తైయెనైయాలే, క్రయవిక్రయానర్హమెన్నుమిడమ్ సమ్ప్రతిపన్నమ్.

(౪) “ఆత్మైవేదంసర్వమ్,” (౫) “బ్రహ్మైవేదంసర్వమ్” (౬) “సర్వంఖల్విదంబ్రహ్మ” (౭) “యస్యాత్మాశరీరమ్, యస్యపృథివీశరీ

రమ్” (౧) “తత్సర్వం వై హరే స్తనుః” (౨) “తానిసర్వాణితద్వపుః”
 ఎఱ్ఱ-స్వేతరసకలపదార్థజుక్కుమ్ ఈశ్వరన్ శరీరియాయ్, వ్యతిరిక్తజ్ఞ
 శక్తయే అవనుక్కుశరీరజ్ఞభాయిరుక్తైయా లే, ఓరాత్మావాలేఅధిష్ఠిత
 మాన శరీరావయవజ్ఞళిల్ అన్యోన్య శేష శేషి భావమిల్లాతవోపాతి ఈశ్వర
 శరీరమాన ఇచ్చేతనాచేతనజ్ఞుక్కుమ్ ఒఱ్ఱ కొఱ్ఱ శేషమాకై
 టయుక్తమాకై యాలుమ్, అస్త శేషత్వముణ్ణానాలుమ్ ఔపాధిశమాకై
 యాలుమ్, (౩) “దేవర్షిభూతాత్మనృణాం పితౄణాం నకిచ్చురోనాయ
 మృణీచ” ఎఱ్ఱ-అన్య శేషత్వత్తైక్కట్టైక్కయాలుమ్ అనన్యసాధారణమ్
 ఇస్త శేషత్వమెన్నుమిడమ్ సమ్ప్రతిపన్నమ్.

(౪) “దాసభూతాస్త్వతః” (౫) “ఆత్మదాస్యం హరేస్సాన్వి
 వ్యం స్వభావమ్” ఎఱ్ఱ-ఆత్మపరమాత్మాక్కుళుడైయ శేష శేషి భావత్తై
 స్యాభావికమాక చ్చుట్లుకై యాలుమ్, శేష శేషి భావత్తుక్కు హేతు
 భూతమాన శరీరాత్మభావమ్ నిత్యమాకై యాలుమ్, (౬) “సోమః
 ప్రథమో వివిదే, గర్భరోవివిదడత్తరః, తృతీయో లగ్నిప్తేపతిః,
 తురీయో స్తేమసుష్యజాః” ఎఱ్ఱ-పాణిగ్రహణాన స్తరమ్ సోమాదికళుక్కు
 సాధారణైయాకళుక్కుయేయమాయ్, పాణిగ్రహణపూర్వకాల త్రిల్ మాతా
 పితాక్కుళుక్కు శేషభూతైయుమాయ్, శరీరావధియానసమ్బంధత్తైయుడై
 యళుమాయ్, శరీరత్తోడేయరుక్కుచ్చైయే తేయమ్ “సన్యస్తంమయా”
 ఎఱ్ఱపోతు సమ్బంధమ్ కులైయుమ్బడియుమాయిరుక్తైయా లే, భార్యై
 యొక్కట్టిల్ అత్యంతవ్యావృత్తమెన్నుమిడమ్ సమ్ప్రతిపన్నమ్.

(౭) “యస్యాత్మాశరీరమ్, యస్యపుథివీశరీరమ్” ఎఱ్ఱ శరీర
 త్వమ్ ఉణ్ణాకానిఱ్ఱుచ్చైయే తేయమ్, క్రయవిక్రయానర్హమాకళుక్కు,

(౧) వి-పు-౧-౨౨-౩౮.

(౨) వి-పు-౧-౨౨-౮౬.

(౩) భాగ-పు-

(౪) హరితస్మృతి- (౫)

(౬) యజుర్వే-

(౭) సుకాళిద.

అనన్యసా ధారణమాకపుమ్, స్వాభావికమాకపుమ్, కీర్తీచ్చాల్లుకై యాలే కర్మాసాధికమానదేహ త్తిత్కాట్టిల్ వ్యావృత్తమెన్నుమిడమ్ సమ్మత్రి పన్నమ్.

అన్తహేతుక్కళాలుమ్ (౧) “నదృష్టేర్ల స్త్రోమారం పశ్యేరి, నమతే ర్మన్తారంమన్వీథాః” ఎన్తు గుణియాక శ్రుతమాకై యాలుమ్ గుణ త్తిత్కాట్టిల్ వ్యావృత్తమెన్నుమిడమ్ సమ్మత్రిపన్నమ్.

ఆ కై యాలే శ్మేత్రాదిగతమాన ఉపాధివిశేషశ్శిన్దియిలే శ్శిన్దియైనపాయినియాయుదస్తశ్శ పిరాట్టియోపాతి, ఈశ్వరనుక్తు ఇన్త ఆత్మవస్తు అనన్యార్హ శేషమెన్తతాయీల్లు. (౨) “ఉఱవేల్ నమక్కిళ్ళొక్కవొట్టియాతు” ఎన్తు - “ఇస్సమ్మన్దమ్ - ఉన్నాలుమొక్కొక్క పోకాతు; ఎన్నాలుమొక్కొక్క పోకాతు, ఇరువరాయుమ్ సజ్జేత్రిత్తాలుమ్ ఒక్కొక్క పోకాతు” ఎన్తు - ఉకారార్థమాన అనన్యార్హ శేషత్వత్తై నాయ్చ్చియారుమ్ అనుసన్ధిల్లరుళినార్. (౩) “తదేవభూతం తదుభయ్య మా ఇదమ్” ఎన్తు ఏవకారమ్ కిడక్కుమ్ స్థానత్తిలే ఉకారమ్ కిడక్కుక్కాణ్డైయాలే అన్తప్రమాణమడియాక ఇన్దఉకారముమ్ అవధారణార్థ మాకిటు.

ఆక అకార త్తిలుమ్, చతుర్థిలుమ్, ఉకార త్తిలుమ్ - ఈశ్వర నుడైయ రక్షకత్వముమ్ చేతననుడైయ రక్ష్యత్వముమ్, ఈశ్వరనుడైయ శేషిత్వముమ్, చేతననుడైయ శేషత్వముమ్, శేషత్వత్తినుడైయ అనన్యార్హత్తైయుమ్ శొల్లిల్లైయిల్లు.

అనన్తరమ్ సర్వరక్షకనాయ్ సర్వశేషియాయ్ సమాధికదర్శనాన సర్వేశ్వరనై ప్రతిసమ్మన్దియాక వుడైత్తాన అనన్యార్హ శేషత్వత్తుక్కు ఆశ్రయమ్ ఇన్న తెన్గిటు - మకారమ్. ఒరుసమ్మన్దమాకిల్, సమ్మన్ది ద్వయా పేక్షితమాయిజేయిరుప్ప తు. అతిల్ సమ్మన్దత్తైయుమ్ ప్రతి

సమన్వయమును మిత్రశోభిని న్నతు. అతిల్ ప్రతిసమన్వయమునకు
ఇస్సమన్వయము ఉదయమిట్లాతవోపాతి, ఆశ్రయవిధురమాకవుమ్ స్థితి
యితైయితే. ఆశ్రయాలే ఆశ్రయవిశేషతై మకారమ్ శోభికితతు.

ఇమ్మకారమ్ “మనజ్ఞానే” ఎన్నికాతువిలే జ్ఞానవాచియాయ్,
(౧) “విజ్ఞానంయజ్ఞంతనుతే” ఎన్నికవిడత్తిల్ విజ్ఞానశబ్దమోలే, (౨)
“తద్గుణసారత్వాత్తద్వ్యపదేశః ప్రాజ్ఞవత్” ఎన్నికనాన్యతాలే
జ్ఞానగుణసారమాన ఆత్మస్వరూపత్తుక్కు వాచకమాకితతు. ఆకజ్ఞాన
గుణకనాన ఆత్మానైచ్చొల్లీల్ ద్రామిల్ ద్రామి. జ్ఞాతృత్వమాకితగుణమ్
గుణాన్తరజ్ఞుక్కుముపలక్షణమాయ్, నిత్యత్వమ్, ఏకరూపత్వమ్,
అణుత్వమ్, వ్యాపకత్వమ్, ఉల్కిట్ట ఆత్మర్మజ్ఞుత్వమ్ ఇప్పుదత్తిలే అనుసన్ధే
యమ్.

అథ వా, కకారాదిమకారాన్తమాన ఇరుపత్తైన్తరజ్ఞైయమ్
ఇరుపత్తైన్తరజ్ఞైయమ్ వాచకమాకిన మాన్రికప్రక్రియేయాలే, (౩)
“పశ్చిమిశోయం పురుషం, పశ్చిమిశోఆభవతి” ఎన్నికపడియే ఇరు
పత్తైన్తరజ్ఞైయమాన ఆత్మపుక్కు ఇరుపత్తైన్తరజ్ఞైయమాన ఇమ్మకారమ్
వాచకమాకితతెన్నవుమామ్.

ఇప్పుదత్తిల్ ఏకవచనమ్ జాత్యేకవచనమాయ్, బద్ధముక్తనిత్య
రూపమాన త్రివిధాత్మనర్మజ్ఞైయమ్ శోభికితతు. ప్రధానరానచేతనరై
చ్చొన్నపోతే, అవర్కళుక్కు భోగ్యభోగోపకరణభోగస్థానరూపేణ శేష
మాన అచిద్వర్గముమ్ భగవచ్చేషతయా ఇప్పుదత్తిలే అనుసన్ధేయమ్.

చిదచిత్తుక్కుశిరణ్ణమ్ శేషమాయరుక్కుమాకిల్, చిదచిత్తుక్కు
శిరణ్ణైయమ్ ఉపాదానమ్ పణ్ణాతే, చేతనద్వారా అచిత్తై ఉపలక్షిక్కు
వేణ్ణమ్మడి చేతనవాచియానపదతై ఎదుక్కుక్కుహేతు - అన్తలచిత్తి
త్కాట్టిల్ చేతనమడైయప్రాధాన్యమ్ తోల్ ద్రామిక్కుకైక్కాక. శేషత్వ

జ్ఞానమ్ పిఱప్పతుచేతనవస్తువుక్కాకై యాలుమ్, ఇనిశేషత్వజ్ఞాననివర్త్య మాన స్వాతంత్ర్యానవుత్తియుమ్ - జ్ఞానాశ్రయవస్తువుక్కే యాకై యాలుమ్, శేషత్వజ్ఞానకార్యమాన శేషపుత్తియిల్ రుచియుళ్ళతుమ్ అన్తవస్తువుక్కాకై యాలుమ్, శేషత్వపుత్తిప్రతిసమ్మిప్పివక్కల్. విరోధి నిపుత్తిపూర్వకమాక అన్తపుత్తిసిద్దిక్కు ముసాయన్వీకారమ్ పణ్ణువా నుమ్ చేతననాకై యాలుమ్, (౧) “అహమన్నమ్” ఎన్నిఱపడియేఈశ్వర నుక్కు కాస్తుభ మ్బొలేయుమ్, శ్రీస్తన మ్బొలేయుమ్ స్పృహవిషయ మాయిరుప్పతుమ్ నిరస్తనమస్తహేయమాన ఇన్తచేతనవస్తువేయాకై యాలుమ్, అవనుక్కుక్కర్తానుభ వోపకరణమాయుమ్, కైజ్కర్వో పకరణమాయుమిరుక్కిఱజడవస్తువిత్కొట్టిల్ చిద్వస్తువిలక్షణమాకై యాలే, అన్తప్రాధాన్యమ్తోద్రు అవనుక్కుపాచకమానపదత్తై ఇడు కిఱతు. ఆకమకారత్తాలే భగవదనన్యార్ శేషత్వత్తుక్కు ఆశ్రయమ్ శొల్లిద్రుయిద్రు.

ప్రధానమాన ఆశ్రయత్తై ప్రథమత్తిలేశొల్లి, ఆశ్రయియాన స్వభావత్తై అన్తరమ్ శొల్లిప్రాప్తమాయిరుక్క, ఆశ్రయియానశేషత్వత్తై ప్రథమత్తిలేశొల్లి, ఆశ్రయమాన జ్ఞానానన్తవస్తునై అన్తరమ్ శొల్లి కై కుక్కుహేతువెన్నెన్నిల్; (౨) “అహమర్థోనచేదాత్మా ప్రత్యక్షం నాత్మనోభవేత్. అహమ్బుద్ధ్యాపరాగర్థాత్ ప్రత్యగర్థోహిభిద్యతే” ఎన్నిఱపడియే, పరాగర్థవ్యాప్తుత్తమాన అహమర్థత్తుక్కు జ్ఞానానన్దాది కళిత్కొట్టిల్ ప్రధాననిరూపకమ్ శేషత్వమేమన్నమిడమ్ తోద్రుకై క్కాకవుమ్, నెరుప్పి లేవుక్కు వేవార్ శిలరుజ్ఞానాల్ అవర్కళై “ఇన్నార్” ఎన్దు పారాతే పద్రుదైరికిఱవన్ నెరువై ఎవిక్కైయిలే యత్నమ్ పణ్ణువారోపాతి, అదాహ్యమాన ఆత్మవస్తువై. అనాదికాలమ్ పద్రుదహిత్తుప్పోరుకిఱ స్వస్వాతంత్ర్యత్తై తద్రుయిలే తాత్పర్య

మాకై యాలుమ్, పుష్పత్తుక్కు శ్లాఘ్యుడై పరిమళత్తా లేయాకిటవో పాతిన్వరూపత్తుక్కుమ్ ఉపాదేయత్వమ్ ఇన్వస్వభావవిశేషత్తా లేయాకై యాలుమ్ ఇన్ద్రపాధాన్యత్తా లే శేషత్వత్తై ప్రథమత్తిలే ఉపాదానమ్ పుణ్ణుకిటతు.

ఇని అన్దశేషత్వన్దాన్ చిదచిత్తుక్కుశీరణ్ణుక్కుమ్ పాతువాకై యాలే ఒరుతశ్రయవిషయత్తిలే ఒతుక్కువేణ్ణుకై యాలుమ్, అన్దతశ్రయన్దాన్ - అచిత్తోపాతి అన్నలుమ్ తున్నలుమాయిరాతు వడిపుపట్టి రుక్కుమెస్తు, కిట్టిచ్చీరై యోగ్లాఘిప్పోపాతియితే మకారత్తిలే శ్లానా నన్దనస్తువై చొట్టుకిటతు. ఉత్కుర్నాపకర్నహేతు - ఆశ్రయాశ్రయిభావ మల్లామైయితే, (౧) “సూక్ష్మతేనర్వాన్ కామాన్ సహబ్రహ్మణా విపశ్చితేతి” ఎన్దివిడత్తిల్ ఆశ్రయికళానగుణజ్జలై భోగ్యత్తై యాలే ప్రధానమాకచొట్టి, సహశబ్దత్తాలే ఆశ్రయమాన స్వరూపత్తై అప్రధాన మాకచొట్టిల్దు.

శేషత్వత్తినుడై య ప్రాధాన్యత్తైప్పుల్ వితే ఆశవన్దారుమ్ (౨) “వపురాదిషు యోపికోపివా” (౩) “తవశేషత్వవిభవాద్భూహిర్భూతమ్ - ఆత్మానమపినసహే” ఎన్దు - “ఇన్దతత్తనస్తు - దేహేన్ద్రియమనఃప్రాణాది కళిలే ఏతేను మొన్దాకపుమమైయమ్; ఎనక్కు ఇతినుడై యస్వరూపనిర్ణయ ముమ్ వేణ్ణా; స్వభావనిర్ణయముమ్ వేణ్ణా. ఏతేను మాక దేవతీ రుక్కు శేషమామి తనైయే వేణ్ణువతు. శేషమన్దాకిల్ విలక్షణమాన ఇన్దతత్తవపుతనైయుమ్ వేణ్ణేన్” ఎన్దురుశిచ్చెయ్తతుమ్. శ్రుతిక ళుమ్ (౪) “యోహమస్మిససన్యజే” (౫) “యస్యాస్మిసతమన్తరేమి” ఎన్దుతువుమ్. ప్రణవార్థమ్ శొల్ల ఇభిన్దతిరుమజ్జెయ్యాత్వోరుమ్, (౬) “కణ్ణ పురమొన్దుడై యానుక్కు” ఎన్దు అకారత్తుక్కుమ్ చతుర్థిక్కుమ్ పారుళ్

(౧) తై.ఆ.౧౨.

(౨) స్తో.౪.౫౨.

(౩) స్తో.౪.౬౭.

(౪) యజు.ఊ.౩.౨.

(౫) యజు.౨.౪.౨౦.

(౬) తి.మొ.౮.౯-౩.

శొల్లి, “ఒరువర్క్కురియేనో” ఎఱ్ఱ ఉకారత్తుక్కుప్పొరుళో శొల్లి, మకారత్తుక్కుప్పొరుళాక “అడియేన్” ఎఱ్ఱ తుమ్.

ఆక పదత్రయాత్మకమాన ప్రణవత్తిల్ ప్రథమ చరమపదజ్ఞో సమ్బంధిద్యయవిశేషతైచ్చిల్లిల్లు; మధ్యమపదమ్ అవల్ శ్రీనుడైయ సమ్బంధవిశేషతైచ్చిల్లిల్లు.

ఇప్పగ్రీవన్దాన్ (౧) “ఓమిత్యాత్మానంయజ్ఞోత” ఎఱ్ఱయాలే జీవవాచకముమాయ్, (౨) “ఓమిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మ వ్యాహరన్మామ నుస్మరన్” ఎఱ్ఱపవమాదికళితాచ్చిల్లుకిఱపడియే ఈశ్వరవాచకముమాయ్ క్కిడక్కిఱతు. ఇళుఉభయార్థత్తుక్కుమ్ వాచకమాకిఱపడి ఎఱ్ఱెన్నిల్; “రాజపురుషః” ఎఱ్ఱిఱవాక్యమ్ శేష శేషికళాన రాజావైయుమ్ పురుష వైయుమ్ వచిక్కిఱాప్పోలే, వాచకమాకక్కడవతు.

అజ్జనన్తియిలే జీవస్వరూపశోధనత్తైయుమ్, ఈశ్వరస్వరూపశోధ నత్తైయుమ్ పణ్ణుకైయాలే, ఉభయార్థత్తుక్కుమ్ వాచకమాకిఱ తెన్నపుమామ్.

ఎజ్జనేయెన్నిల్; మకారత్తాలే, (౩) “దేహన్ద్రియమనఃప్రాణ ధీభ్యోన్మోఽనన్యసాధనః నిత్యోవ్యాపీ ప్రతిక్షేత్ర మాత్మాభిన్నస్వత స్సుఖి” ఎఱ్ఱిఱపడియే-ప్రకృతేఽపరనాయ్, స్వయమ్ ప్రకాశనాయ్, నిత్య నాయ్, వ్యాపకనాయ్, ప్రతిశరీరమ్భిన్ననాయ్, స్వాభావికసుఖత్తైయు డైయనాయిరుక్కుమెఱ్ఱుశొల్లి; అవన్డాన్ పరతన్త్రనాయిరుక్కుమ్, అన్ద ప్పారతన్త్రన్దాన్ అనన్యార్థమాయిరుక్కుమెఱ్ఱు - చతుర్థియాలుమ్ ఉకారత్తాలుమ్ శొల్లి; అన్దప్పారతన్త్రన్తత్తుక్కు- ప్రతిసమ్బంధియుమ్ సర్వ రక్షకనాన సర్వేశ్వరసెన్దుశొల్లి, ఆక ఇప్పడి జీవస్వరూపశోధనమ్ పణ్ణు కైయాలే జీవవాచకమెన్నపుమామ్.

అజ్ఞానస్థితియిలే సవిభక్తికమాన అకారత్తిలే ఈశ్వరనుడైయ సర్వశేషిత్వత్వైచ్చొల్లి, అవద్మిదుక్కుశేషియామిడత్తిలే, అవై అనన్యార్థమామ్బడి శేషమాయురుక్కుమెన్నుమిడత్తై ఉకారత్తిలేశొల్లి, అన్ద శేషిత్వతుక్కు ప్రతిసమ్బద్ధి అపేక్షితమాకైయాలే, చిత్ప్రకార మానచేతనవర్గత్తై మకారత్తిలేశొల్లి, ఆక ఇప్పడి వ్యావర్తకవిశేషణ మాన ఈశ్వరనుడైయశేషిత్వత్వై శోధిక్కైయాలే ఈశ్వరవాచకమెన్ను పుమామ్. శేషిత్వత్తిలే ప్రధానమానపోతైక్కుమ్, (౧) “కృష్ణస్యహి కృతేభూతమిదం విశ్వం చరాచరమ్” ఎన్ఱిప్పొలే చతుర్థ్యస్తమాకపుమ్ తటితై.

చేతననుడైయ శేషత్వశోధనత్తిలే ఇప్పగివత్తుక్కు తాత్పర్య మానపోతు, అకారమ్-ఈశ్వరనాన ప్రతిసమ్బద్ధియొచ్చొల్లికిటతాయ్, మకారమ్ - ఆశ్రయత్వైచ్చొల్లికిటతాయ్, ఉకారమ్-అన్దశేషత్వత్తిను డైయ అనన్యార్థత్వైయొచ్చొల్లికిటతాకక్కడవతు. ఈశ్వరనుడైయ శేషిత్వత్తిలే తాత్పర్యమానపోతు, మకారమ్-ప్రతిసమ్బద్ధియొచ్చొల్లి కిటతాయ్, అకారమ్ ఆశ్రయత్వైచ్చొల్లికిటతాయ్, ఉకారమ్-అన్దశేష త్వత్తినుడైయ అసాధారణత్వైయొచ్చొల్లికిటతాకక్కడవతు. అజ్ఞానస్థి యిలే (౨) “తస్యప్రకృతిలీనస్య యః పరస్సమహేశ్వరః” ఎన్ఱిటపడియే ప్రకృత్యవస్థమానప్రణవమ్ ఈశ్వరవాచియాయ్, వికృత్యవస్థమాన ప్రణ వమ్ జీవవాచియాకిట తెన్నుపుమామ్.

ఆక, ప్రణవత్తిలే ఆర్థమాకపుమ్ శాబ్దమాకపుమ్ చిత్స్వరూప త్రోడు, అచిత్స్వరూపత్రోడు, ఈశ్వరస్వరూపత్రోడు, తత్త్వమ్బద్ధవిశేష త్రోడు, సామ్యత్రోడు, సాచకత్రోడు, విరోధియొడువాశియట చ్చొల్లికైయాలే, సకలశాస్త్రసజ్గిహమాన మన్త్రశేషత్తుక్కు సజ్గిహమె న్నుమిడమ్ సమ్ప్రతిపన్నమ్.

ప్రణవ త్తిలే ఉ క్తమాన భగదనన్యార్హ శేషత్వత్తైయుడై య నాన
 ఇచ్చేతననుక్కు స్వరూపానురూపమాన ఉపాయవిశేషత్తై చొప్పిల్లకి
 అతు, ఉకారవివరణమాన నమశ్శబ్దమ్. పదక్రమ త్తిలే వివరణమ్ పణ్ణాతే
 ఇజ్జనే వ్యుత్క్రమమాకై క్కడియెన్నెన్నిల్; శబ్దక్రమ త్తిణ్కాట్టిల్ అర్థ
 క్రమమ్ ప్రబలమెన్నిట మీమాంసకరుడై య న్యాయత్తాలే; కీర్థి ప్రణ
 వ త్తిల్ ఉ క్తమాన అనన్యార్హ శేషత్వత్తిల్ వ్యావృత్తరాన అన్యరిలే
 అన్యతమనాన తన్నై వ్యావర్తిక్కై - అనన్తరమ్ ప్రాప్తమాకై యా
 లుమ్, స్వరూపానురూపమాన పురుషార్థజ్ఞానమ్ పిఱక్కుమోబ్బత్తై
 క్కు స్వరూపయాథాత్మ్యరూపమాన తదియశేషత్వజ్ఞానమ్ పిఱక్కు
 వేణ్ణుకై యాలుమ్, కైజ్జుర్యప్రతిసమ్బంధియై చొప్పిల్లమిడత్తై ఇరణ్ణారు
 కార్యమాక ప్రథమపదమాన అకారవివరణమ్ పణ్ణలాయలుకై యా
 లుమ్, (౧) “అహమపిమమన, భగవతపవాహమన్మి” ఎన్ఱు ప్రణవో
 క్తమాన స్వరూప త్తిల్ కిడిక్కిట మమత్తై ధైయుమ్, (౨) “యాకికా
 శ్చనకృతయోహమభవన్తి, శాసుమమ మమతానాన్తి, భగవత
 పవతాః” ఎన్ఱు మేలేవక్ష్యమాణమాన పురుషార్థత్తిల్ వరుమ్మమమత్తై
 ధైయుమ్, కాకాక్షిన్యాయత్తాలే క ిక్కు మి తు - నడువేకిడక్కు
 వేణ్ణుకై యాలుమ్, ప్రణవానన్తరమ్ ఉకారవివరణమాన నమశ్శబ్ద
 మాకక్కుడవతు.

ఇన్దనమశ్శబ్దమ్ “న” ఎన్ఱుమ్, “మః” ఎన్ఱుమ్ ఇరణ్ణుపదమా
 యరుక్కుమ్. ఇతిల్ మకారమ్-“మన-జ్ఞానే” ఎన్నిటథాతువిలే షష్ఠ్యన్త
 మాయ్, ఎనక్కు నాన్ ఉరియెన్ఱెట్టతు; నకారమ్-ఇత్తైనిషేధిత్తు (౩)
 “యానేసియెన్నుడై మైయుమ్ నీయే” ఎన్నిటపడయే తన్నుడై యమమ
 తానివు త్తియైయుమ్, మమత్తై క్కూర్థి థాన అహజ్కారనివు త్తియై
 యమనునన్ధిక్కిటతు. (౪) “ద్వ్యక్షరస్తుభవే న్యృత్త్యస్త్యక్షరంబ్రహ్మ

ణం పదమ్ । మమేతిద్యత్సరోమృత్యుర్నమమేతిచశాశ్వతమ్” ఎన్ని
పడియే, అహఙ్కారమమకారజ్ఞాతే ఇవాత్మాపుక్కు నాశకజ్ఞా; తన్నిపుత్రియితే ఉజ్జ్వనముమ్. ఆకత్తుడర్నాభోపోలే కిడిక్కి అహ
ఙ్కారమమకారజ్ఞానుడైయ నిపుత్తియైచ్చొల్లిల్ నాయిల్లు.

కీర్తీచతుర్థియిల్ శొల్లుకిఱపారత స్త్రీత్తాలే స్వస్వాత స్త్రీమ్
కట్టయిట్టిరుక్క, ఇఙ్గునిపుత్తమాకిఱ అహఙ్కార మమకారమాకిఱ
తెన్నెన్నిల్; అఙ్గుభగవత్పారత స్త్రీవిరోధియాన స్వస్వాత స్త్రీత్తైక్క
ట్టిత్తతు. భగవదేకరత్నైక్కైక్కు విరోధియాన స్వస్వాత స్త్రీత్తైక్కట్టి
క్కిఱతు ఇఙ్గు. స్వరక్షణత్తిలే తాన్ ఇట్టికైయితే అతుక్కువిరోధి
యాయఱువతు. అతాకిఱతు; -స్వరక్షణమాకసాధనానుస్థానమ్ పణ్ణకై.
అతుస్వరూపహానియాయితేయిరుప్పతు. భర్తాపుక్కు శేషమాన శరీరత్తై
అవఘాతాది వ్యాపారజ్ఞాతే పతివ్రతై రక్షిక్కైయాకిఱతు - భర్తా
పుక్కు స్వరూపహానియాయ్, తనక్కుమ్ స్వరూపహానియాయితే యిరు
ప్పతు. విశేషణప్రధానమాన విశిష్టాంశమేయితే భర్తాపుక్కు శేషమా
యిరుప్పతు.

అజ్ఞనన్తియిలే స్వరూపముమ్ శేషమాయిరుక్కుమాకిల్, నామ్
ఇఙ్గుశొల్లుకిఱ భగవదనన్యార్జ శేషత్వత్తుక్కు అవకాశమిన్తిక్కే-యిట్టి
యుమ్. ఆకైయాలే ఆత్మరక్షణత్తుక్కు ఉఱుప్పాకపృణ్ణకిఱ పాతివ్రత్య
ధర్మానుస్థానత్తాలే భర్తాపుక్కు అనన్యార్జ శేషభూతైయాయిరుక్కు
మిరుప్పక్కు వైకల్యమ్ వారాతితే. ఆకైయాలే నవద్వారపురమాన
లఙ్కాపురత్తిలే నిరుద్ధియానపిరాట్టి, (౧) “తత్తస్యనదృశంభవేత్”

ఎన్ఱు-చక్రవర్తితిరుమకన్పక్కలిలే న్యస్తభరై యాయిరున్దాప్పాలే యిరు
క్కై - ఇవనుక్కు స్వరూపమ్. ఆక ఇత్తాల్ స్వరక్షణత్తిలే ఇట్టికై

స్వరూపహానియామ్బుడి ఈశ్వరనుక్కులత్య స్తపరత స్త్రమ్ ఇన్ద్ర ఆత్మవస్తు
ఎన్ద్ర తాయీద్రు. స్వరక్షణక్షమనానభ రాపిరుక్కు, స్వరక్షణ త్రిల్ నిన్ద్రమ్
పతివ్రతైకై వాక్కినాల్ భ రావేరక్షకనాయలు మోపాతి, ఇవనుమ్ అత్య
స్తపరత స్త్రనాయద్రు. ఈశ్వర సేయితే రక్షకనాయలు వాన్. ఆకై
యా లే ఈశ్వరనుడై య ఉపాయభావముమ్ ఆర్థమాకిచ్చుల్లిద్రు
యీద్రు.

ఈశ్వర సే రక్షకనామ్బుడి ఇవన్ అత్య స్తపరత స్త్ర నానాల్, ఇన్ద్ర
పాపరత స్త్రపూ ర్విపిన్ద్రతావతు-అవనుక్కు- ఇన్ద్ర వినియోగార్హ మాకి
లితే. అవనుక్కు ఇన్ద్ర రాకితార్- (౧) “జ్ఞానీ త్వాన్దైవ” ఎన్దిట శ్రీవైష్ణ
వర్కళితే. (౨) “అడియార్ కెన్దై యాట్టుడు త్రివిమలన్” ఎన్దిట
పడియే తనక్కభిమతరాన శ్రీవైష్ణవర్కళిక్కు శేషమాక్కినాల్, అవర్
కళిక్కు శేషమాయిరుక్కిలితే ఇవనుక్కుభగవదనన్యార్హ శేషత్వపూర్తి
విపిన్ద్రతావతు; ఆకై యా లే (౩) “నిన్ తిరు పెట్టెట్టుమ్ కద్రు నానుద్రు
ద్రతు మున్నడియార్ కడిమై” ఎన్ద్ర తిరుమలైయాన్యార్ అనుసన్ధిత్త
రుళినాన్పలే, ఇప్పద త్రిలే పారత స్త్రకాష్టేయాన తదీయ శేషత్వముమ్
అనుసన్ధిక్కుమ్బడిశొల్లిద్రు. యీద్రు.

భగవచ్ఛేషత్వమ్ పూర్ణ మావతు తదీయ శేషత్వముణ్ణానా
లాకిల్, తదీయ శేషత్వమ్ ప్రణవ త్రిల్ శొన్న అనన్యార్హ శేషత్వత్తోడు
విరోధియాతోవెన్నిల్; -శ్రీవైష్ణవర్కళాకితార్- (౪) “జ్ఞమశ్రీవిమా
నాని” ఎన్దిటపడియే ఈశ్వరనుక్కు దివ్యమజ్జశవిగ్రహత్తోపాతిశరీర
భూతరాయలుకై యా లే, భ ర్తృశరీర త్రిలే మేల్ విట్టుకిఱిస్త్రీ కుపాతి
వ్రత్యభగ్గమ్ ఇల్లాతవోపాతి, అనన్యార్హ శేషత్వత్తుక్కు భగ్గమ్ వారాతు.

అనన్యార్హ శేషత్వత్తినుడై య అప్రచ్యుతిక్కు-శరీరత్వమ్ ప్రయో

జకమాకిల్, (౧) “యస్యాత్తాశరీరమ్యస్యపుణీశరీరమ్” ఎస్తుచేత నాఁచేతనవిభాగమట సర్వముమ్శరీరమాయన్తోవిరుప్పతు. ఆనాల్ సర్వ రుక్కుమ్ శేషభూతనాక వేణ్ణీవస్తతీయెన్నిల్;

సర్వరుక్కుమ్ శరీరత్వనిబన్ధనమాన సమ్బన్ధముణ్ణేయాకిలుమ్, “నామ్శరీరత్వేనశేషభూతర్, శరీరియాన ఈశ్వరన్ శేషి” ఎన్నిజ్ఞాన మిన్దియిలే అహజ్కారమమకారదూషితరాయ్, నిరుపాధికబన్ధువాన ఈశ్వరనై యుమ్ (౨) “నాన్తి” ఎన్నప్పణ్ణమశవన్దియిలే, (౩) “క్షిపామి” (౪) “నక్షమామి” ఎన్టుడల్ కొత్తిత్తాప్పోలే కొత్తిక్కుమ్బడిపణ్ణమ్ తన్దైయుడై యారాకై యాలే, ఇన్దదోషజ్గోన్టుమిన్దియిలే (౫) “జ్ఞానీ త్వాత్తైవ” (౬) “పత్తరావియై” ఎన్టుమ్, సర్వాధారభూతనాన ఈశ్వ రన్దాన్ తనక్కు ధారకమాకనినై త్తిరుక్కుమ్బడి, అవసుక్కు ప్రసాద పాత్రరాన శ్రీవైష్ణవర్ కళుక్కు శేషమాయరుక్కుమిరుప్పు శరీరత్వ సామాన్యత్తాలే వ్యభిచరియాతు. భర్తావోడుభారై వ్యక్కు అవ్యవ ధానేన సమ్బన్ధముణ్ణాకానిట్కుచ్చెయ్ తేయుమ్, ఆర్తవాదిదోషదూ షితై యానవన్టు భర్తావోడు ప్రజైకళోడువాశియట ఎల్లారుక్కుమ్ అస్పృశ్యైయాయ్, కుళిత్రవాతే సంక్షేపిక్కిలామ్బడియిరుక్కితా ప్పోలే, అహజ్కారమమకారాదికళుణ్ణానవన్టు త్యాజ్యమాయ్, అవై పోనవన్టు, ఇవై తానే ఉపాదేయమాకక్కడవతు. ఆకప్రయోజనమా యద్రుతు. ఈశ్వరనుక్కుప్రసాదపాత్రమానశరీరమ్ ఉద్దేశ్యమాకక్కడ వతు. నిగ్రహపాత్రమానశరీరమ్ త్యాజ్యమాకక్కడవతు.

ఇప్పుడత్తిల్ నాలర్థమ్ శొల్లానిట్కు, అనన్యశరణత్వత్తిలే ఇత్తై ఒతుక్కుకిటపడి యెన్నెన్నిల్; (౭) “గచ్ఛధ్వమేనంశరణంశరణ్యం

(౧) బృహ-గీ-౭-౨౨. (౨)

(౩) గీ-౧౬-౧౯.

(౪) వరాహపు.

(౫) గీ-౭-౧౮.

(౬) తి-మొ-౧౦-౧-౮.

(౭) భారత-

పురుషర్షభాః” ఎఱ్ఱ-శరణమ్ పురురుగ్గోళెఱ్ఱ ఉపదేశిక్క, (1) “దౌప ద్యానహితాస్య ద్వేనమశ్చక్రుర్జనార్దనమ్” ఎఱ్ఱ అనుష్ఠానవేల్లై యిలేనమ స్కారత్తెప్పణ్ణినారక శెన్గిఱ్ఱానప్రమాణత్తాలే నమశ్శబ్దమ్ శాబ్దమాకి వే ఉపాయవాచకమాకక్కడవతు. ఆకపూర్వోక్తక్రమత్తాలే ఆర్థమాక పుమ్, స్థానప్రమాణత్తాలే శాబ్దమాకపుమ్ ఉపాయవాచకమాయఱుకై యాలేఅనన్యశరణత్వత్తిలేనోక్కాయ్కిడక్కిఱతు. ఆకప్రణవత్తాలుమ్ నమశ్శబ్దత్తాలుమ్, స్వరూపముమ్- స్వరూపానురూపమాన ఉపాయ ముమ్ శొల్లిద్ర్ద్రాయ్ద్ర్దు.

అనన్తరమ్ ఉపాయఫలమానకైజ్జుర్యత్తై చొల్లక్కడవతాక కొణ్ణు, తత్ప్రతిసమ్మన్దియెచొల్లకిఱతు, అకారవివరణమాన నారా యణపదమ్. రక్ష్యాంశముమ్ రక్షణప్రకారముమితే అకారత్తిల్ వివ రణీయమాన అంశమ్; అతిల్ నారశబ్దత్తాలే రక్ష్యాంశత్తై వివరిక్కిఱతు. నారాయణనెన్గిఱసమ స్తపదత్తాలే రక్షణప్రకారత్తై వివరిక్కిఱతు. అతిల్ రక్ష్యవివరణమ్ పణ్ణుకిఱనారపదమ్-“నరః” ఎఱ్ఱమ్, “నారః” ఎఱ్ఱమ్, “నారాః” ఎఱ్ఱమాయ్, స్వరూపేణపుమ్ ప్రవాహరూపేణపుమ్ నిత్య మానపదార్థజ్జళై చొల్లకిఱతు. స్వరూపేణనిత్యత్తై యావతు - సత్తాన పదార్థత్తినుడైయ ఉత్పత్తి వినాశాత్యన్తాభావమ్. ప్రవాహరూపేణ నిత్యత్తై యావతు - ఉత్పత్తివినాశయోగియాకానిఱుచ్చెయ్ తేయుమ్, పూర్వకాలత్తిలుణ్ణాన నామరూపలిక్ష్ణాదికళుడైయ అనన్యభాభావమ్. (2) “సూర్యాచన్ద్రమసౌధాతాయథాపూర్వమకల్పయత్” (3) “యథ ర్తుష్ప్రతులిక్లాని నానారూపాణిపర్యయే! దృశ్యన్తేతానితాన్యేవ తథా భావాయుగాదిషు” ఎన్గిఱపడియే. అవ్యోముతుక్కళిల్ మునుబ్బళిన్ద ఱుతుక్కళిలుణ్ణామ్ పుష్పఫలాదికళై యుమ్ శీతోష్ణాదికళై యుమ్ నామత్తైయుముడైత్తాయ్కొణ్ణు తదాకారమాయ్ వన్దతోద్ర్దుమా

పోలే, సృష్టమామౌతు మున్ను స్వసంహృతమాన సంస్థానతైయుమ్
నామాసిక్తై యుముడైత్రాయ్కోణ్ణు వితిన్తుపోరుకై.

అతిలే కేఫమ్ - “రిజ్-క్షయే” ఎన్నికథాతువిలే షయిష్టుపదార్థ
వాచకమాయ్కిడక్కిఱతు. నకారమ్-అత్తైనిసేధిత్తు “నరః” ఎన్ఱునిత్య
పదార్థతైచ్చొల్లుకిఱతు. ఇజ్జనే షయతైప్రసజ్జిత్తు ప్రతిషేధిక్కిఱతు-ష
యిష్టుక్కిళానమహదాదికతైయుమ్, ఒరుముఖత్రాలే నిత్యపదార్థజ్జళిలే
ముతలిడుకైక్కాకచ్చొల్లుకిఱతు. “నారః” ఎన్నికవిడత్తిల్ * అణ్
ప్రత్యయమ్ - సమూహార్థత్తిలేయాయ్, నిత్యపదార్థసమూహతైచ్చొల్లు
కిఱతు. “నారాః” ఎన్నికబహువచనమ్ అన్ద సమూహత్తినుడైయ
బాహుళ్యతైచ్చొల్లుకిఱతు. ఆక “నారాః” ఎన్ఱు - నిత్యపదార్థజ్జళిను
డైయ సమూహజ్జతైచ్చొల్లిల్లై నాయ్లిల్లు.

అవైయావన-జ్ఞానశక్త్యాదిదివ్యాత్మగుణజ్జళుమ్, గుణప్రకాశక
మాన దివ్యమజ్జళవిగ్రహజ్జళుమ్, విగ్రహగుణమాన సౌన్దర్యాదికళుమ్,
అన్దసౌన్దర్యాదికళోపాతి పూత్రాప్సోలేశాత్తిన కిరీటమకుటాదిదివ్యాభర
ణజ్జళుమ్, అవ్యాభరణజ్జళోడు వికల్పిక్కులామ్బడియాన శజ్జచక్రాది
దివ్యాయుగజ్జళుమ్, ఇత్తనైయుమ్ కాట్టిలేరిత్తనిలావాకాతపడి అరుకే
యిరున్దనుభవిక్కిఱ లక్ష్మీప్రభృతిమహిషీవర్గజ్జళుమ్, అచ్చేర్త్తియిలే
అడిమైశెయ్కిఱ అనన్తగరుడ విష్వక్సేన ప్రముఖరానసూరిన్ఱ్ఱముమ్,
అవరకళోపాతిపోయ్అడిమైశెయ్కిఱముర్తిరుమ్, అవరకళుక్కుడమైశెయ్
కైక్కు ప్పరికరమాన ఛత్రఛామరాదిపరిచ్ఛదజ్జళుమ్, అష్టదిమైక్కు
వర్గకమాయ్ పళ్ళాపనిషణ్ణయమాన పరమపదముమ్, గుణత్రయా
త్మికైయాన మూలప్రకృతియుమ్, పురుషసమష్టియుమ్, అహోరా
త్రాదివిభాగయుర్తిమాన కాలతత్వముమ్, ప్రవాహరూపేణినిత్య
మాన మహదాదికళుమ్, తత్కార్యమాన అణ్ణజ్జళుమ్, అణ్ణాన్దర్వర్తి
కళాన చతుర్విధభూతజ్జళుమ్. పళ్ళాపనిషణ్ణయమాకైయాలే పరమ

పదముమ్ సమూహ త్తకమాయరుక్కుమ్. గుణత్రయాత్మికై యాకై యాలే మూలప్రకృతియుమ్ సమూహ త్మికై యాయరుక్కుమ్. అహణ రాత్రాదివిభాగజ్ఞో అనేకమాకై యాలే కాలముమ్ సమూహత్తకమా యరుక్కుమ్.

ఆక, నారశబ్దతాలే వ్యాప్యపదార్థత్వేచ్ఛల్లి, అన న్తరమ్ వ్యాప్తి యైయుమ్ వ్యాప్తిప్రకారత్వైయుమ్ శొల్లుకిఱతు. *అయనశబ్దమ్-ఆవాస వాదియాయ్, “నారాణామ్, అయనమ్ - యః, సః - నారాయణః” “నారాః-అయనమ్, యస్య, సః-నారాయణః” ఎన్నిఱ తత్పురుషబహు వ్రీహీరూపమానసమాసద్వయత్తాలే, (౧) “అ న్తరబ్బహిశ్చతత్సర్వం వ్యాప్యనారాయణస్థితః” ఎన్నిఱపడియే ఉక్తమాననిత్యపదార్థజ్ఞుక్కు త్తాన్ ఆవాసభూమియాయరుక్కుమెన్ఱుమ్, అవద్ర్తై త్తనక్కు ఆవాస ముడై యనాయరుక్కుమెన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱతు.

అవద్ర్తై యుక్కుత్తాన్ ఆవాసమాయరుక్కుయాయవతు, స్వేతరసకల పదార్థజ్ఞై యుమ్ “మేరోరివాఽణః” (౨) “యస్యాయుతాయ తాంశాంశే విశ్వశక్తిరియంస్థితా” ఎన్నిఱపడియే తన్ స్వరూపైకదేశ త్తిలేధరిక్కై. అవద్ర్తై త్తాన్ ఆవాసమాక ఉడై యనాయరుక్కు యాయవతు-స్వేతరసకల పదార్థజ్ఞై యుమ్ చిదచిద్విభాగమఱ తని త్తనియే ఉళ్ వాయిలేపుక్కు, ఆకాశమ్ ఘటాదికళిలే వ్యాపిక్కుమాపోలే తన్ స్వరూపైకదేశజ్ఞళాలే వ్యాప్తిక్కైయన్ఱియిలే, జాతి - వ్యక్తితోఱుమ్ వ్యాపిక్కు మోపాతి సమాప్య ఆత్మతయావ్యాపిత్తు ధరిక్కై. ఇన్ఱ అన్త ర్వాప్తియైయుమ్ బహిర్వాప్తియైయుమ్ నిన్ఱై త్తితే శ్రుతి (3) “అణోరణీయాన్మహతోమహీయాన్” నిన్ఱతు.

స్వవ్యతిరిక్తజ్ఞుక్కు ఆవాసమాయరుక్కుమెన్ఱుమిడ త్తిల్ నార శబ్ద త్తిల్ ప్రథమోపాత్తమానగుణజ్ఞుమ్ స్వరూపాశ్రయమాకై యాలే

అనుసంధిక్కక్కడనోమ్. స్వవ్యతిరిక్తజ్ఞతై ఆవాసమాకవుడై యనాయరు క్కుమెన్నుమిడత్తిలే గుణజ్ఞభుక్కువ్యాప్యత్వమ్ అనుపపన్నమాకై యాలే, అవద్దై యొద్దినై - వ్యాప్తిభుక్కుర్మిభవిక్కక్కడవన. తన్ గుణజ్ఞతై ఈశ్వరన్ వ్యాపిక్కుమోత్తు గుణవిశిష్టనాయే వ్యాపిక్కువేణుమ్; నిర్గుణమాయవస్తు ఇరామైయాలే. అహోతు వ్యాప్యగుణజ్ఞతై వ్యాపకజ్ఞతాయ్, వ్యాపకగుణజ్ఞతై వ్యాప్యజ్ఞతాయ్, అఱుకై యాలే, ఆత్మాశ్రయదోషముణ్ణామ్. అతుక్కుమేలే తన్ గుణజ్ఞతై గుణివ్యాపిక్కువేణుమెన్దుక్కాల్ తదాశ్రయమానగుణజ్ఞతై యుమ్ గుణి వ్యాపిక్కువేణుమ్; అన్దవ్యాపకనుడైయ గుణజ్ఞతై యుమ్ గుణి వ్యాపిక్కువేణుమ్; అకై యాలే అనవస్థాదుస్థమామ్.

ఆక సమస్తకల్యాణగుణాత్మకత్వమ్, ఉభయవిభూతినాథత్వమ్, సర్వస్వాత్మరత్వమ్, సర్వశరీరత్వముభిట్టవై ఉక్తమాయనిష్ఠతు.

(౧) “నరాజ్ఞాతానితత్వాని నారాణీతితతోవిదుః | తాన్యేవచాయ నంతస్య తేననారాయణ స్త్వైతః” ఎన్దు - నరనుణ్ణు - నిత్యనానసర్వేశ్వరన్, అవన్బక్కుల్ నిష్ఠమ్ జాతమానపదార్థజ్ఞో నారజ్ఞతాకితన; తన్బక్కులిలే ఉత్పన్నమాన అన్దనారజ్ఞతై యే తనక్కిరుప్పిడమాక వుడై యనెనైయాలే సర్వకారణత్వకైయుమ్ శొల్లిదై ధాయదై యు.

ఇని(౨) “నారశబ్దేనజీవానాం సమూహాః ప్రాచ్యతేబుధైః | గతిరా లమ్బనంతస్య తేననారాయణ స్త్వైతః” ఎన్దిటపడియే నారశబ్దమ్ నిత్య మాన జీవసమష్టిక్కువాచకమాయ్, అయనశబ్దమ్ - “ఇణ్ - గతౌ” ఎన్దిటభాతువిలే ప్రాప్యవాచియాయ్, ఆక, “నారాయణన్” ఎన్దు - చైతనసర్వక్షుక్కు ప్రాప్యభూతనెన్దు తాయదై యు.

బన్దులాభముప్రప్రప్రమాకై యాలే, (౩) “మాతా పితా భ్రాతా నివాసేశ్వరణ - సుప్రసంగిర్నారాయణః” ఎన్దుమ్, (౪) “ఎమ్మిరనెన్దై

యెన్నుడై చుచ్చిల్ల మెనక్కరశెన్నుడై వాణాల్ ” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱ పడియే సర్వవిసభయపుమ్ సర్వేశ్వరనెన్ఱుమ్ శొల్లిల్ల న్దాయిల్లలు.

(౧) “విష్ణుపోతఁచినానాన్యత్కిచ్చిద స్తిపరాయణమ్” ఎన్ఱిఱపడియే అయనశ్శమ్ ప్రాపకవాచియాయ్, చేతనరుక్కు-ప్రాపకనెన్ఱుమ్ శొల్లిల్ల న్దాయిల్లలు. పిరాట్టి నారశబ్దకోటిఘటితై యాకై యాలే ఇప్పద త్తిల్ లక్ష్మీసమబ్ధముమనుసన్దేయమ్.

ఆక ఇన్దనారాయణపదత్తాలే కై జ్జుర్యప్రతిసమ్మబ్ధియై చ్చొల్లి న్దాయిల్లలు.

మకారవివరణమాన “ఆయ” ఎన్ఱిఱచతుర్థియాలే అవన్ తిరువడి కళిల్ పణ్ణుమ్ కై జ్జుర్యత్తై అపేక్షిక్కిఱతు. చతుర్థి-మకారవివరణమాన పడి యెన్నెన్నిల్; శేషత్వత్తుక్కు ఆశ్రయమాకవితే మకారవాచ్ఛదై చ్చొల్లిల్లలు. “అకిచ్చిత్కరస్య శేషత్వాఽనుపపత్తిః” ఎన్ఱిఱపడియే, అన్దశేషత్వసిద్ధితాన్ కిచ్చితార్కరత్తాలే యాకై యాలే, కిచ్చితార్కర ప్రకాశకమాన ఇన్దచతుర్థి మకారవివరణమాఱుతు. కిచ్చితార్మిల్లాతనన్ఱు శేషత్వమిట్టై. శేషత్వమిల్లాతనన్ఱుస్వరూపమ్, * అనన్నేవ వాయ్విషుమ్.

ఆక ఇమ్మాన్ఱుపదత్తాలుమ్ ఈశ్వరనుడై య స్వరూపముమ్, ఆత్మావినుడై య స్వరూపముమ్, త్యాజ్యతయా విరోధిస్వరూపముమ్ శొల్లిల్ల న్దాయిల్లలు. ఈశ్వరన్ సర్వశేషియాయరుక్కుమ్. చేతనవన్ఱు అవనుక్కు అనన్యార్థ శేషమాయరుక్కుమ్. స్వస్వాతంత్ర్యముమ్, అన్య శేషత్వముమ్-స్వరూపవిరోధియాఁక్కడవ తెన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱతు. ప్రణవ త్తిలే, నమశ్శబ్దత్తిలే - ఈశ్వరనుడై య నిరపాయో పాయత్వముమ్, చేతననుడై య అనన్యశరణత్వముమ్, స్వరక్షణప్రవృత్తి స్వరూపహాని యెన్ను మిడముమ్ శొల్లిల్ల న్దాయిల్లలు. ఈశ్వర కిచ్చితార్కరత్తిను డై యపరమప్రాప్యత్వముమ్, ఇవనుడై య అనన్యభోగత్వముమ్, ప్రాప్య

స్తరస్పృహమ్ అప్రాప్తమెన్నుమిడముమ్ చరమపదతాతే శొల్లిన్
థాయిన్,లు.

ఆక ఇత్తాల్ చేతననుడై య ప్రకృతేపరత్వముమ్, ప్రకృతేపర
నుడై యశేషత్వముమ్, శేషత్వత్తినుడై య అనన్యార్హత్తైయుమ్, అన
న్యార్హశేషత్వ ప్రతిసమ్బద్ధియైయుమ్, అనన్యార్హ శేషభూతనుడై య
అహజ్కారమమకారనిపుత్తియైయుమ్, తన్నిపుత్తమాన స్వరూపత్తి
నుడై య అత్యస్తపారతన్త్ర్యత్తైయుమ్, పారతన్త్ర్యకాష్టేయాన తదీయ
శేషత్వత్తైయుమ్, పరతన్త్రనుక్కు అనురూపమాన ఉపాయత్తైయుమ్,
ఉపాయఫలమాన కై జ్కర్యత్తైయుమ్, కై జ్కర్యప్రతిసమ్బద్ధియైయుమ్
శొల్లికిఱతు.

రక్షకాస్తరప్రతిపత్తియుణ్ణానహోతు, అకారార్థమ్ నెజ్జిల్ పట్ట
తిలైయాకిక్కడవతు. స్వస్వాతన్త్ర్యమ్నడై యాడిన్ థాకిల్, చతుర్థ్య
ర్థమ్నెజ్జిల్ పట్టతిలైయాకిక్కడవతు. శేష్యస్తరప్రతిపత్తి ఉణ్ణాయిన్
థాకిల్, ఉకారార్థమ్ నెజ్జిల్ పట్టతిలైయాకిక్కడవతు. దేహత్మాభిమా
నమ్నడై యాడిన్ థాకిల్, మకారార్థమ్ నెజ్జిల్ పట్టతిలైయాకిక్కడవతు.
సాధనాస్తరరుచియుమ్ శ్రీవైష్ణవర్కళోపక్కల్, సజాతీయత్వ ప్రతిపత్తి
యుమ్ నడై యాడిన్ థాకిల్, నమశ్శబ్దార్థమ్ నెజ్జిల్ పట్టతిలైయాకి
క్కడవతు. ఈశ్వరవిభూతిభూతరోడేరాగద్వేషమ్ నడై యాడిన్ థాకిల్,
నారశబ్దార్థమ్ నెజ్జిల్ పట్టతిలైయాకిక్కడవతు. అబద్ధకళోపక్కల్
బద్ధత్వప్రతిపత్తియుణ్ణాయిన్ థాకిల్, అయనశబ్దార్థమ్ నెజ్జిల్ పట్టతిలై
యాకిక్కడవతు. ప్రయోజనాస్తరరుచియుణ్ణాయిన్ థాకిల్, చతుర్థ్య
ర్థమ్ నెజ్జిల్ పట్టతిలైయాకిక్కడవతు.

పరస్తరహస్యమ్ తిరుమన్త్రప్రకరణమ్ మున్ శ్రీన్,లు.

పెరియవాచ్చాన్నిలైతిరువడికి శేశరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

పరందరహస్యమ్ ద్వయప్రకరణమ్.

... ❦ ...

నమ్ ఆచార్యకళో ఇమ్మన్తార్థతై విశదమాక అనుసన్ధిత్తప్ర
కారమాయ, “మన్తారంత్రాయతే” ఎన్దిటప్పుత్పత్తియిన్పడియే అనుస
న్ధాతావై రక్షితైయా లేమన్తశబ్దవాచ్యముమాయ, వాక్యద్వయాత్మక
మాకై యాలే ద్వయమెన్ఱుతిరునామముమాయ, శిష్టాచారద్వారత్తాలే
మన్తసిద్ధమానవన్తత్తుక్కుప్రమాణముమాయ, ఇవ్వర్థనిష్ఠరుజైయ అను
ష్ఠానరూపమాయిరుక్కి-అద్వయమ్ - తిరుమన్తత్తిల్ నమశ్శబ్దత్తిలుమ్
నారాయణపదత్తిలుమ్ ఉక్తమాయ్ సకలశాస్త్రతాత్పర్యభూమిభూత
మాన ఉపాయాంశత్తైయుమ్ ఉపేయాంశత్తైయుమ్ విశదీకరిక్కిటతు.

ఇప్పదద్వయత్తిలుమ్ శొన్న ఉపాయోపేయజ్ఞళే సకలశాస్త్రతా
త్పర్యమెన్ఱు నిర్ణయిత్తుత్తరువార్ ఆరెన్నిల్; నిన్ఱార్ నిన్ఱనిలైకళి లే
అన్వోరుక్కు రుచివిషయభూతమాన పుత్రపశ్వన్నాది పురుషార్థసిద్ధి
క్కు సాధనవిశేషజ్ఞతై ఎమ్మలిప్పోరుక్కిత శాస్త్రన్దానే, (౧) “పరిత్యక్తి
లోకాకర్మచితాన్పాప్మాణోని ర్వేదమామాత్” (౨) “క్షరన్తిస
ర్వావై దిక్పాజుహోతియజతిక్రియాః । అక్షరంసక్షరంజ్ఞేయం బ్రహ్మ
చైవప్రజాపతిః” ఎన్ఱు, అల్పస్థిరత్వాదిదోషబహుళమాయిరుక్కి
యాలే నిర్వేదగోచరమంశచ్ఛల్లి, (౩) “నిరజ్జనఃపరమంసామ్యము
పైతి” (౪) “బ్రహ్మణోమహిమానమాప్నోతి” (౫) “మమసాధ
ర్మ్యమాగతాః । సరేషి నోపజాయంతే ప్రళయేనన్యథన్తిచ” (౬)
“రసం హ్యేవాఽయంలభ్యవన్దిభవతి” (౭) “యతనాన్యత్పశ్యతినాన్య

(౧) ముణ్డ-౧-౨-౧౨.

(౨)

(౩) ముణ్డ-౩-౧-౩.

(౪) తై-నా-౮౦-

(౫) గీ-౧౪-౨-

(౬) తై-ఆ-౭-౧.

(౭) శ్వాన్తో-౭-౨౪-౧.

చ్యుతోతి నాన్యద్విజానాతినభూమా” (౧) “నిరస్తాతిశయాహ్లాదసుఖ
భావైకలక్షణాభేదజంభగవత్స్వాప్తిచేకాంతాఽఽత్యన్తికీమతా” (౨)
“ఏతత్సామగాయన్నాస్తే, హేవుహేవు” (౩) “యేనయేనధాతాగచ్ఛతి
తేనతేనసహగచ్ఛతి” (౪) “ఇమంమానవమావర్తనావర్తనే” (౫)
“నచపునరావర్తతే, నచపునరావర్తతే” (౬) “అనాపుత్తిశ్శబ్దాదనా
పుత్తిశ్శబ్దాత్” (౭) “అబ్రహ్మభవనాల్లోకాఃపునరావర్తినోజ్జన
మాముపేత్యతుకాస్తేయ చునర్జన్మనవిద్యతే” ఎన్నిటపడియే, యావదాత్మ
భావి అనుభవియానిష్టాలుమ్, అనుభూతాంశమ్ అల్పమాయ్, అనుభా
వ్యాంశమ్ (౮) “యతోవాచోనివర్తస్తే, అప్రాప్యమనసాసహ” ఎన్ని
టపడియే వాఙ్మనస్సుకళుక్కు అవిషయమావృష్టి నిరవధికవైభవతై
యుడైతాయ్, సంసారమ్ (౯) “బహుధానస్తతదుఃఖివర్షిణి” ఎన్నిటప
డియే సుఖలేశగన్ధముమిల్లాతపడి నిష్కృష్టదుఃఖిమేయాయరుక్కుమా
పోలే, (౧౦) “నోఽజనంస్మరన్నిదంశరీరమ్” ఎన్నిటపడియే పూర్వానుభూత
దుఃఖిస్త్యతిక్తులవకాశమిల్లాతపడి, (౧౧) “ఈటిలిన్బత్తిరువెళ్ళమ్యాన్
మూర్తోకినన్” ఎన్దు - నిష్కృష్టసుఖావగాహనరూపమాయ్, ఒరుకాల
త్తిలేతోన్బి కాలాన్తరత్తిలే కిట్టియుణ్ణుమతన్బిక్కే భోగ్యమాన అన్ద
ప్పరవస్తువోడు భోక్తావానతన్నోడు భోగవర్ధకమాన అద్దేశతోడువాళి
యట అకాల్యకాలమాయరుక్కేయాలే, అవైయుళ్ళతనై యమ్
అనుపుత్తమాయ్, నేరేనిష్కృష్టమాన చేతననుడైయ స్వరూపత్తుక్కు
అనురూపముమాయ్, భగవద్గుణానుభవజనితప్రీతిప్రేరితముమాన భగ
వత్కైజ్జుర్యమే పరమప్రాప్యమెన్దు శొల్లుకై యాలుమ్, అతుక్కు

(౧) వి.పు. ౬-౫-౫౯. (౨) తై.పు.గు-౧౦౫. (౩) పరమసంహితా-

(౪) (౫) ఛాన్దో. ౮-౧౫-౧. (౬) బ్రహ్మసూ. ౪-౪-౨౨.

(౭) గీ. ౮-౧౬. (౮) తై. ఆ. ౯. (౯) స్తో. ౪-౪౯.

(౧౦) ఛాన్దో. ౮-౧౨-౩. (౧౧) తి. వాయ్. ౨-౬-౮.

మేలేనిరతిశయమాయిరుప్పతొరు పురుషార్థముణ్ణాక శ్రుతమల్లామైయాలుమ్ ఉపేయమాయలువతుభగవత్కై జ్ఞాన్మమ్.

అప్పడిపరమప్రాప్యమాన కై జ్ఞార్మత్తైప్పెటుకై కు... సాధననూక శాస్త్రజ్ఞులైప్పెటుతుకిఱ, (౧) “సత్యంతపోదమశ్శ మోదానంధర్మః పజనన మగ్నయోఽగ్నిహోత్రంయజ్ఞోమానసంన్యాసః ” ఎట్టాప్పోలే, శొల్లుకిఱసాధనసమూహజ్ఞులై (౨) “తస్మాత్సత్యంపరమంవదన్తి, తస్మాత్తపః పరమంవదన్తి” ఎట్టు ఒత్తుకొన్టు ఉత్తప్పిష్టమాకచ్చొల్లి, ఎట్టాన్టుక్కుమ్ మేలే (౩) “తస్మాన్నాన్యసమేపాంతపసామతిరిక్తిమాహుః” (౪) “న్యాస ఇతి బ్రహ్మ, బ్రహ్మహిపరః, పరోహిబ్రహ్మ, తానివా ఏతాన్యవరాణి తపాంసి న్యాసపవాఽత్యరేచయత్ ” ఎట్టు సర్వోత్తప్పిష్టమాక న్యాసశబ్ద వాచ్యమాన ఉపాయవిశేషత్తైచ్చొల్లి, తద్యత్వతిరిక్తిజ్ఞులైయడైయ అప కృష్టమాకచ్చొల్లుకై యాలుమ్, ఇతుక్కుమేలే విలక్షణమాయిరుప్ప తొరు ఉపాయవిశేషత్తై ఎడామైయాలుమ్, అన్తకై జ్ఞార్మప్రాప్తిక్కు ఉచితమాన ఉపాయముమ్ నమశ్శబ్దోక్తిమాన ఉపాయమే. ఆకై యాలే ఇవై సకలశాస్త్రతాత్పర్యజ్ఞాన ఉపాయోపేయజ్ఞో.

ఆక, ఇన్దశాస్త్రత్తుక్కు తాత్పర్యమాయలువతు ఇజ్ఞుశొన్న ఉపాయముమ్ ఉపేయముమాకిల్, ఉపాయాన్తరజ్ఞులై యుమ్ ఉపేయాన్తరజ్ఞులై యుమ్ ఉపపాదికైక్కు అడియెన్నెన్నిల్; శాస్త్రమాకిఱతు (౫) “తైర్గుణ్యవిషయావేదాః” ఎన్గిఱపడియే, పెన్ద్రతాయ్ అన్ధ బధిరాదికళాన వికలకరణరోడు పటుకరణరోడు వాళియఱ వత్సలై యాయిరుక్కుమాపోలే, మాతాపితృసహస్రజ్ఞశిష్టాట్టిలుమ్ వత్సలతరిమా కై యాలే, తమఃప్రచురరోడు సత్త్వప్రచురరోడు వాళియఱ అనర్కళో అపభేప్రవృత్తరాయ్, నశిక్కువిడత్తుమమల్లామైయాలే అవ్వోరుడైయ

(౧) తై-నా-

(౨) తై-నా-౬-౫౦.

(౩) తై-నా-౬-౭౫.

(౪) గీ-౨-౪౫.

గుణానుగుణమాక పురుషార్థజ్ఞతై యమ్ తత్సాధనజ్ఞతై యమ్ ఉపదేశిత్తు కొల్పోకొమ్మిలే ఏఱుకైక్కు శుభ్విక్కాల్ నాట్టువారోపాత్తి, ఇవోముఖజ్ఞతా లే తన్నుడై యతాత్పర్యాంశ త్తిలే ఆరోపిక్కైక్కాక ప్రవృత్తిప్రీక్కిఱతాకై యా లే కుడైయిలై.

అతావతు-ఒరువన్, తన్నుడై య కర్మవి శేషతైలే పరహింసై సాధనమాక ద్రవ్యార్జనమ్ పణ్ణుకైయిలే రుచియుడై యనామ్; అవనుక్కు పరమపురుషార్థలక్షణమోక్షస్వరూపతైయమ్, తత్సాధనజ్ఞతైయమ్ ఉపదేశిత్తాల్, జీవిక్కైక్కాయాకాతు. ఇననై అనాదరిక్కిల్ అపథేప్రవృత్త నాయనష్టనామ్. అతుక్కాక ఇననుడై యరుచ్యనుగుణమాక, నీ ద్రవ్యార్జనమ్ పణ్ణుకైక్కాక వభిపటిక్కైయిలే అన్వయిక్కిల్ అతు ఆయాస సాధ్యముమాయ్, నీ నినైక్కిఱ ఫలన్గాన్ పాక్షికముమాయ్, నరకో దర్కముమాయరుక్కుమ్; నాన్ శొల్లుకిఱవభియే ఇభియిల్ అవ్వా యాససాధ్యత్వాదికశబ్దియిలే నీ నినైక్కిఱఫలమ్ పెఱలామ్; నీ కణిశిక్కిఱపరహింసై యైయమ్ కై విడవేణ్ణా వెన్ఱు శ్యేనవిధియై ఉపదేశిక్కుమ్. ఆనాల్ ఛేదమెన్నెన్ఱు ఇతిలే ఇభిన్ఱు ఇజై అనుష్ఠిక్కుమ్.

అతుపోయ్ అనాయాసేన ఫలపర్యంతమానవాతే శాస్త్రత్తిలే ఒరు విశ్వాసవిశేషమ్ పిఱక్కుమ్. అత్తా లే క్షీణపాపనామ్. అన్తపాపక్షయత్తా లే పిఱరై కొన్ఱు వయిఱువళిర్ కైయిల్ రుచిక్కిన్ఱు, అహింసాత్మకమాయరుప్పతొరు వభియా లే ద్రవ్యార్జనమ్ పణ్ణుకైయిలే రుచి పిఱక్కుమ్. అవ్వళిలే (౧) “వాయవ్యగ్ శ్వేతమాలభేతభూతికామః” (౨) “చిత్రయాయ జేతపశుకామః” (౩) “కారీర్యావృష్టికామోయ జేత” ఎన్ఱాప్సోలే, ఐహికఫలసాధనజ్ఞతై విధిక్కుమ్.

అన్త ఐహికఫలమాన జ్ఞేతాదికిలే, అల్పత్వపరిమితకాలవర్తిత్వాదికలైక్కణ్ణు, బహుళమాయ్ చిరకాలవర్తియాన ఫలత్తిలే రుచి

యుజ్ఞానపోతు, (౧) “జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామోయజేత” ఎన్తాప్సితే స్వర్గాదిసాధనవిశేషజ్ఞతై విధిక్కుమ్.

అవై తన్నిలుమ్, (౨) “స్వర్గేపిపాతభీతస్య క్షయిష్ణోర్నాస్తి నిర్వృతిః” (౩) “అసన్తోషశ్చభవతి దృష్ట్యాద్విప్రాంపరశ్రేయమ్” ఇత్యాది కళిటాచ్చిలుకిటపడియే, కర్మసాధ్యమాకై యాలుమ్, కర్మక్షయత్తిలేక్షీణ మావతోన్తాకై యాలుమ్, ఇడ్డైవిడామల్ పతనభయమ్ నడై యాడుకై యాలుమ్, పరసమృద్ధిపోటుక్కమాట్టాతపడియాలే ఉడ్డైతు ఉరుక్కాట్టాతే తనక్కుణ్ణాన సుఖమ్ కీఱ్ఱుల్లుప్పోకై యాలుమ్, సృష్టిసంహారాదిక శుక్కుక్కర్మిభవిత్తుప్పోకుమ్ దేశమాకై యాలుమ్ నిర్విణ్ణనాయ్, దుఃఖ జ్ఞోనేరాకక్కూలుకై యిలే రుచిపిఱన్దతాకిల్, (౪) “యోగినామమృతం స్థానం స్వాత్మసన్తోషకారిణామ్” ఎన్గిటపడియే ఆత్మప్రాప్తిహేతుభూత మానయోగవిశేషతై విధిప్పతు.

అతుతన్నిలుమ్, (౫) “తేరివరియవళవిగ్లాచ్చిల్ శ్లన్బమ్” ఎన్గిట పడియే ప్రాకృతవిషయ భోగత్తిత్కాట్టిల్ మినుగ్గియిరున్దతేయాకిలుమ్, స్వాత్మానుభవమాత్రమాకై యాలే విధవాభోగత్తోపాతినఱ్ఱుచితమాయిరుక్కుమెన్ఱు, తత్సజ్జోచనిబధనమాన ఉపేత్తైపిఱన్దతాకిల్, (౬) “ఆనన్దోబ్రహ్మ” “ఆనన్దమయః” (౭) “ఆనన్దయాతి” (౮) “ఆనన్దీ భవతి” (౯) “ఏవిలిన్బమ్మికవెల్లెనికల్ న్దనన్ మేవియే” ఎన్గిటపడియే, తన్నోడుకిట్టినారై యడైయ పరమానన్దికళాకప్పణ్ణమ్బడి ఆనన్దమయ నానసర్వేశ్వరనై పె్పెఱుకైక్కు ఉపాయమాన కర్మజ్ఞానాది సాధనపర మ్మరైకలై విధిప్పతు.

(౧)

(౨) వి-పు-౬-గి-గి-౦.

(౩)

(౪) వి-పు-౧-౯-౩౮.

(౫) తి-వా-౪-౬-౧౦.

(౬) తై-శ్చ-౯-౧౦.

(౭) తై-ఆ-౭-౧.

(౮) తి-వా-౪-గి-౩.

అన్దసాధనశ్శుభై య దుష్కరత్వ సాపాయత్వచిరకాల సాధ్యత్వ విశమ్భ్యఫలప్రదత్వాద్యనుసన్ధానత్వాలే ఇతై త్తవనుక్కు - అన్దసాధనశ్శుభుక్కు ఎతి త్త్రట్టాయరుక్కుమ్ సాధనవిశేషత్తై విధిప్పతాయ్ ప్సీరు కిఱతానై యాలే, పరమపురుషార్థలక్షణమోక్షత్తైవిధిక్తలావతుతద్యతి రిక్తసకలపురుషార్థశ్శిలుమ్జుగుపై పిఱన్దవనుక్కు. అన్దపురుషార్థత్తుక్కు సాధనమానచరమోపాయత్తై విధిక్తలావతు - ముముక్షువుక్కు సంసారత్తిలుణ్ణాన భయమదైయ ఇస్సాధనశ్శిలే యదైయనాయరుక్కు మవనుక్కు.

ఆక ఇవై ఇరణ్ణుమ్ అనధికారికభుక్కు ఉపదేశిక్కైక్కుయోగ్యత్తైయిల్లామైయాలే అధికారికత్తానై కాక తత్తద్గుణానుగుణమానపురుషార్థతత్సాధనశ్శలై విధిక్కిఱతు.

ఆక తిరుమన్త్రార్థత్తై విశదీకరిక్కిఱ ద్వయత్తిల్ పూర్వార్థమ్ పదత్రయాత్మకమాయ్, (౧) “తస్మాన్నాన్యసమేషాం తపసా హతి రిక్తమాహుః” (౨) “ముముక్షురైవశరణమహంప్రపద్యే” (౩) “త్వామేవశరణంప్రాప్య నిస్తరన్తి మనీషిణః” (౪) “సాహంత్యాం శరణమపారమప్రమేయంసమ్ప్రాప్తో” (౫) “శరణంతేవ్రజంవిభో” (౬) “శరణ్యంశరణంయాతో గోవిన్దంనావసీదతి” (౭) “శరణంవ్రజ” (౮) “మామేకంశరణంవ్రజ” ఇత్యాదికళిలే ముముక్షువుక్కు క్కర్తవ్యమాకచ్చొల్లప్పడుకిఱ ప్రపత్తియైయుమ్, ప్రపత్తన్యవిషయవిశేషత్తైయుమ్, అత్తై అచ్చమఱిత్రయిక్కలామ్బడి పణ్ణిత్తరుమ్ పురుషకారవిశేషత్తైయుమ్ శొలుకిఱతు.

(౧)తై-నా-౬-౫౦.

(౨)కేవ్-౬-౧౮.

(౩)జిత-౧-౪.

(౪)వి-త్ర-౫-౨౩-౪౭.

(౫)భవిష్యత్పురా

(౬)

(౭)

(౮)గీ-౧౮-౬౬.

అతిల్ పదత్రయాత్మకమాన ప్రథమపద త్తిల్ శ్రీశబ్దమ్-పురుష కారతై చ్చొల్లుకిఱతు. ఉపాయమ్ ఉపేయార్థముమాయిరుక్క చ్చెయితేయుమ్, వ్యుత్పత్తివేళైయవ్వియిలే అనుష్ఠానవేళై యాయ్, ఉపాయానుష్ఠానాన్తరమ్ ఉపేయ సిద్ధియాకై యాలే, ప్రథమోపాత్తమానవోపాతి ఇప్పుపాయస్వీకారత్తుక్కు మున్నేవేణుమే శేరవి గుమ్ పురుషకారముమ్. ఆకై యాలే ప్రథమ త్తిలే పురుషకారభావ త్తుక్కు ఏకాన్తమానస్వభావవిశేషజ్ఞోడేకూడియిరుక్కిఱవస్తువిశేషతై నిర్దేశిక్కిఱతు శ్రీశబ్దమ్.

అన్త స్వభావజ్ఞాపన;-పురుషకారమాకనినైక్కిఱవస్తువై ప్పుల్ మోమ్బాతు, వేటారుపురుషకారమ్ తేడవేణ్ణాతపడి, ఇవనోడే ఒరు సమ్బన్ధవిశేషముణ్ణాకై యుమ్, ఇవన్ నినైక్కిఱవిషయత్తోడే శేర్క్కు మోమ్బాతు ఇవన్తన్నోపాతి, తనక్కువేటారుపురుషకారమ్వేణ్ణాతపడి అవ్విషయత్తోడే ఒరుసమ్బన్ధవిశేషముణ్ణాకై యుమ్, ఆక ఇరణ్ణుమితే పురుషకారవస్తువుకప్పేక్షితమ్.

అవై ఇరణ్ణుస్వభావవిశేషతైయుమ్ “శ్రిశ్-సేవాయామ్” ఎన్నిఱ ధాతువిలే “ శ్రీయతే ” “ శ్రయతే ” ఎన్నిఱవ్యుత్పత్తి ద్వయత్తాలు మాక ప్రకాశిప్పిక్కిఱతు. వ్యుత్పత్తిద్వయత్తాలుమ్ “సేవికప్పడాని న్ణాళ్; సేవియానిన్ణాళ్” ఎన్ఱు-సేవావిషయమాయిరుక్కుమ్; సేవైక్కు ఆశ్రయముమాయిరుక్కుమెన్నిఱతు.

(౧) “ఈశ్వరింసర్వభూతానామ్” (౨) “అస్మేశానాజగతః” ఇత్యాదికళిచ్చొల్లుకిఱపడయే, భగవద్వ్యతిరిక్తసకలపదార్థజ్ఞుక్కుమ్ ఈశ్వరియాయిరుక్కైయాలే, త్రివిధాత్మవర్గత్తాలుమ్ సేవికప్పడాని నిఱుమ్. ఆకై యాలే సేవావిషయభూతైయాయిరుక్కుక్కడవశ్.

(౧) “విష్ణుపత్నీ” (౨) “విష్ణోశ్రీః” (౩) “ప్రీశ్చతేలక్ష్మీ శ్చపత్నీ” ఇత్యాదికలిత్యాచ్చులుకిఱపడియే, పత్నీ త్వేన ఈశ్వరనుక్కు శేషభూతై యాయురుక్కైయా లే, అనన్త సేవియానిఱ్కుమ్. ఆక్రై యాలే సేవైక్కు ఆశ్రయముమాయురుక్కుమ్. ఆనవోతితే కర్మకర్తృ భావ విరోధమిక్కైయొద్ధవతు. మాతావాకిల్ ప్రజైకళుక్కు స్వామి నియుమాయ్ భర్తాపుక్కు శేషభూతైయుమాయితే యరుప్పతు. (౪) “త్వంమాతానర్పణోకానాం దేవదేవోహరిపితా” ఎన్నక్కడవతితే.

ఆక, మాతృత్వత్తాలే చేతనరోడే నిత్యసమ్బంధముణ్ణాక్రై యాలుమ్, పత్నీత్వేన ఈశ్వరనోడే నిత్యసమ్బంధముణ్ణాక్రై యాలుమ్ పురుషకారభూతై పిరాట్టియెన్నుమిడత్తై వ్యుత్పత్తిద్వయత్తాలుమ్ శొల్లిద్ర్ ధ్రాయిద్ర్దు.

పురుషకారభావత్తుక్కు ఏకాంతమాక ఇవళుక్కుచ్చొన్న ఉభయ సమ్బంధత్తుక్కుముణ్ణానప్రయోజనవిశేషత్తై చొచ్చులుకిఱతు, “శృణోతీతి-శ్రీః” “శ్రావయతీతి-శ్రీః” ఎన్నిఱురుక్తిమ్. “శృణోతి” ఎన్ఱు-కేట్టు మెనైయాలే, చేతనరోడుణ్ణాన బంధకార్యత్తైచ్చొచ్చులుకిఱతు. “శ్రావయతి” ఎన్ఱుకేట్టియానిఱ్కుమెనైయాలే ఈశ్వరనోడుణ్ణాన బంధకార్యత్తై చొచ్చులుకిఱతు.

అతావతు-ఇవన్ “ఈశ్వరతత్వమిత్తై” ఎన్ఱు ఎఱ్ఱుతి ఎఱ్ఱు త్రిడు మన్ఱుమ్, ఇనసురు మాయాతపడి ఇరామడమూట్టువారోపాలి, కణ్ కాణామల్ నోక్కిప్పోరువతు. కరణకళేబరవిధురమాయ్ అచిత్కల్పమాయ్ క్కిడక్క, అపేక్షానిరపేక్షమాక వేదయమానమనావాయ్ క్కొణ్ణుకరణ కళేబరజ్జలై క్కొడుప్పతు. విస్సృ ఇవద్ర్దుక్కు ప్రవృత్తినివృత్తి శక్తి

(౧)క్రీసూక్తమ్.

(౨)వి-పు-౧-౭-౧౦.

(౩)యజు-౨-

(౪)వి-పు-౧-౬.౧౨౮.

ఉద్ధాకై కాక అనుప్రవేశింపుడు. పిన్న అనురరాక్షసాదిభీకాలితే తుకై యుట్టుమోతు, *నాటిల్ పిఱన్దుపడాతనపట్టు రామకృష్ణాదిసూ పేణమార్చితే అమ్మేర్దు, ఎతిరికి కై ఇడటిక్కొడుపుడు. “నమ్మెప్పెలు కై క్కీడాయరుప్పతోరు అటివుణ్ణామా” ఎన్నుమ్ నోయాకై యాలే, వేదజ్జలై యుమ్, వై దికరై యుమ్ ప్రవర్తిప్పిత్తు, ఇవై పడుకిఱనోవై క్కణ్ణు, ఇవర్ కళిలుమ్ (౧) “భృశంభవతిదుఃఖితం” ఎన్దుతిరువుళ్ళమ్ మికవుమ్ ఉడై కులై ప్పడువతు. సాధనజ్గళాక కొడుత్తకరణక శేబరజ్గళే బాధకిజ్గళానాల్, అవర్ తై కొణ్ణు అధిపతియామై కాక, అవర్ తై ఒడి తిట్టువై ప్పుడు.

పిన్న(౨) “సపకాకీ నరమేత” ఎన్దునిత్యవిభూతియు క్తనానతాన్ ఇవర్ తై యొట్టియచ్చెల్లామై ఉడమ్ము వెళుప్ప తామ్బడియాన నిరుపాధిక బస్సుమ్, (౩) “రక్షాపేక్షాం ప్రతిక్షతే” ఎన్దిఱపడియే ఇవై పడుకిఱ నోవుపొలుక్కమాట్టామై యాలే “నామ్ ఇట్టెన్దునోక్కుకై క్కు, శిఱితు ఇడమ్బణ్ణి త్తరువతుకాణ్” ఎన్దు అవసరప్రతిక్షనావతు. (౪) “అరిఱిపాణాన్పురిత్యజ్జరక్షితవ్యం” ఎన్దు, “నాన్ అట్టిన్దేయాకిలుమ్ ఆశితరై రక్షిక్కడవేన్” ఎన్బతు; (౫) “దోషోయద్యపితస్యస్యాత్” (౬) “నత్యజేయం కథశ్చన” (౭) “సమోహంసర్వభూతేషు” ఎన్దుమ్, స్వభావవిశేష ముమ్, ఏవమాదికళడైయ ఆశ్రయణీయనాన సర్వేశ్వరస్వక్కులితే సమ వేతమాయిరానిఱ్కచ్చెయ్ తేయుమ్, అప్పడిపట్టిరుక్కిఱ అవనుడైయ వాత్సల్యశీతళమాన తిరువుళ్ళతై, (౮) “క్రోధమాహారయస్త్రీవ్రమ్” ఎన్దిఱపడియే క్రోధత్తుక్కు ఇరై యాక్కిక్కడల్ కొతిత్తాప్పోలే కొతి క్కుమ్బడిపణ్ణువతు.

-
- (౧) రా-అయో-౨-౪౨. (౨) మహాపని-౧-౧. (౩) లక్ష్మీతత్త్రే-౧౨.
 (౪) రా-య-౧౮-౨౮. (౫) రా-య-౧౮-౩.
 (౬) గీ-౬-౨౬. (౭) రా-ఆ.

(౧) “ప్రియంవదతి” ఎన్నిపడియే మృతసజ్జీవినియాన వాగ మృతజై (౨) “క్షిపామి” (౩) “సప్తహూమి” (౪) “హన్యామ్” ఎన్ని పడియే, విషధారై పోలే శ్రవణకటుకమామ్బుడిపట్టువటు. సర్వోజ్జ్వలన హేతువాన అవనుజైయ దిన్యవ్యాపారజై సరకాదికిళితే తశ్చిక్కుట్టి కొత్తైయాక నిఱుత్తుత్తు ప్తీర్త్తు పైయిలే అధిక్యతమామ్బుడి యుమ్, అనాదికాలమ్ పట్టి ప్పొరుకిఱ భగవదపచారభాగవతాపచారా ౭నవ్యపచారనానావిధా౭నన్తాపచారా౭నుసన్ధానత్తాలే కుడలోకిరిన్లు అనాదికాలమ్ కర్మజై నిఱుత్తుత్తు ప్తీర్త్తు ప్పొరుకిఱవవనై ఆశ్రయి క్కప్పుకుకిఱతు.

“అవన్ ఉతిరక్కైక్కలువాతపడిపట్టి ప్పొన్ననాన్ ఆశ్రయిక్కిప్పు కుకిఱేన్, అతుక్కుక్కైక్కలొడుమాసకర్మమ్ ఇలచ్చిన్తై ప్పడియేకుటియభి యామల్ కిడక్కిఱతు” ఎన్నిభయాతిశయత్తాలే, తేన్గిసంసార త్తిల్ వెమైయుమ్, భగవద్విషయ త్తిల్ వైలక్షణ్యముమ్ వడిమ్బిడుకై యాలే పట్టుపోలే ఆశ్రయణవిముఖనాకమాట్టాతే, దుష్కరత్వాది కళాలే సాధనాన్తరగళిల్ కాలిడక్కుళి, పుఱమ్మే పోక్కడియద్రొలు తైకిడాడుకిఱ ఇచ్చేతనన్ ఈశ్వరన్తిరువుళ్ళత్తిల్ నడైయాడుకిఱ అద్రొ ద్రొయాయాద్రొ, నమ్మేచ్చేరవిడుకై క్కునమ్మోడుమ్ అవనోడుమ్ నిరు సాధిసమ్బన్ధతై యుడైయళాయ్,(౫) “నకిళ్ళిన్నాపరాధ్యతి” ఎన్ను మివళైయొత్తియ ప్పొకువాళలిలై” ఎన్ఱు కాకవుత్తాన్తాదిముఖత్తాలే అఱుతియిట్టు, (౬) “ప్రణిపాతప్రసన్నాహిమైథిలీజనకాత్మజా” ఎన్ఱు పురుషకారనిరపేక్షమాక అజ్ఞలిమాత్రసులభైయాన ఇవళై వస్తుకిట్టి, (౭) “మాతదైధిలి రాక్షసీ స్వయితభై వార్దా” పరాధాన్వయారక్షన్తాన్తి

(౧) (౨) గీ-౧౬-౧౯. (౩) పరాహు. (౪)

(౫) రా-య-౧౧౬-౪౫. (౬) రా-సు-౨౭-౫౭. (౭) శ్రీగుణకృష్ణకో-౫౭-

† (హ) తీద్రొయిలే.

పవనాత్మజాల్లఘుతరా రామస్యగోష్ఠీకృతా' ఎన్గిటపడియే, పుటమ్ముళ్ళు పొరు త్తమడైయ అల్లెను ఈశ్వరనుక్కాళాకాతపడి, పూర్వాపరాధ త్తాలే అజ్ఞానవెనక్కు నిరుపాధికజననియూర దేవరీర్ పొరపడికళ్ళొచ్చు ప్పకలితై; ఇనినాన్ ఈశ్వరనుడైయ ఇరక్కై ప్పొరు - ప్పొరుయాయ్ రక్షి తనాతల్, అవనుక్కు స్వాతంత్ర్యపాత్రమాయ్ నాశత్తడే తలైక్క ట్టుతలొట్టియ ఇలై ప్పొరు ప్పొరు క్కిడమల్లతపడి అనన్యగతి; ఇని అడియే నుక్కు హితమిన్న తెన్మత్తిన్దు రక్షి త్తరుళుతై దేవరీరుక్కేభరమ్," ఎన్దు ఇనన్ శొన్న వార్తైయైక్కేట్రైయుమ్, అళుక్కుమేలే వెన్నీరుక్కు క్కుళిర్ సీర్ పోలే నిరజ్కుశస్వాతంత్ర్యత్తాలే (౧) "అభీతపిపావకోప మమ్" ఎన్గిటపడియే అనభిభవనీయనాన ఈశ్వరనై త్తన్నడైయభోగ్య తాతిశయత్తాలే పదమాక్కి "నాయన్ తే! ఇచ్చేతననై అగ్గీకరి త్తరు భీర్" ఎన్నుమ్;

“ఆవతెన్;(౨)‘శ్రుతి స్తనైతిర్మమైవాఽఽహ్నా’ ఎన్దునమ్ముడైయ ఆహ్నాదూపమానశాస్త్రమర్యాదైయై అతిలఘ్నిత్వనమ్నెజ్జుపుణ్ పడుమ్బడి తీరక్కళ్ళయ అపరాధమ్ పట్టిప్పొన్దవన్లనో; ఇననై అగ్గీకరిక్కైయావ తెన్” ఎన్నుమ్ ఈశ్వరన్. “అవనుడైయపూర్వాపరాధగ్గళై ఉమ్ము డైయ పొడైక్కీలక్కాక్కి రక్షి త్తరుభీర్” ఎన్నుమ్ పిరాట్టి.

“పొడైయొనోక్కుకై కాక శాస్త్రమర్యాదైయై క్కుడసీర్ వట్టి యవో” ఎన్నుమ్ ఈశ్వరన్. “శాస్త్రమర్యాదైయై నోళ్ళుకై కాక ఉమ్ముడైయ స్వాభావికమాన ఉమాతత్వత్తై క్కుడసీర్ వట్టియవో” ఎన్నుమ్ పిరాట్టి.

“ఉమ్మెయొనోక్కిల్, శాస్త్రమర్యాదై కులైయుమ్; శాస్త్ర మర్యాదైయొనోక్కినాల్ ఉమాతత్వమ్ కులైయుమ్. ఇరణ్ణుమ్ కులై

యాతొఁజ్ఞీయవేణ్ణమ్. “శెయ్యవడుప్ప తెన్” ఎన్నుమ్ ఈశ్వరన్. “ఁజ్జిర్తవ్యతాకులనాయిరున్దాల్ అత్తనై యే; అవైయిరణ్ణమ్ కులైయాత పడి నట్టిశొల్లుకితేన్, అప్పడియే శెయ్తరుళీర్” ఎన్నుమ్ పిరాట్టి.

“ఇరణ్ణమ్ కులై యామల్ ఇచ్చేతననై నోక్కవభీయుణ్ణామాకిల్ నమక్కుప్పొగ్గతో, శొల్లిక్కాణ్” ఎన్నుమ్ ఈశ్వరన్. “ఆనాల్ శాస్త్ర మర్యాదైయై విముఖిర్ విషయమాక్కువతు. ఉమ్ముడై యత్తమైయై అభిముఖివిషయమాక్కువతు. ఇరణ్ణమ్ జీవితతాయణుమ్” ఎన్నుమ్ విషయవిభాగమ్ పణ్ణిక్కొడుక్కుమ్ పిరాట్టి. అత్తైక్కేట్టు అట్టకియ విభాగమెట్టు ఇచ్చేతననై అణ్ణీకరి త్తరుళుమ్ ఈశ్వరన్.

ఆక ఇప్పడిసాపరాధజన్తువై ఈశ్వరన్ అణ్ణీకరి త్తరుళుప్పడి యాన వారైకలై కేట్టి త్తరుళుకై యుమ్. ఆకపురుషకారత్వసమర్పక మానస్వభావవిశేషజ్ఞుమ్-తత్కార్యజ్ఞుమ్ - ధర్మిగ్రాహకమాన శ్రీశబ్దతాలే శొల్లిల్ ద్రాయిల్ దు.

ఇప్పడి పురుషకారభూతై యాయల్ ద్రాలుమ్ ఇవళి అసన్నిహితై యాయిరుక్కుమాకిల్, (౧) “చచ్చలంహిషసం” “చలచి త్తమ్,” (౨) “నిష్టవానిల్లానెణ్ణు” ఎన్నిటపడియే, శూతావభీక్కాల్ దుప్పోలే శుక్రున్తువరుకితి ఇస్సంసారిచేతనరుడైయ నెణ్ణుదళమాక అఙ్కురి త్తరుచియాకై యాలే, త్తణభణ్ణురై యాయిరుక్కుమాకై యాలే, అతుతీవ తల్లుమున్నే ఈశ్వరనై ఆశ్రయిక్కై క్కువిరకల్ దు, ప్పట్టై యకురుడేయాయ్ విడుమెన్నిటశక్తైయిలే, రుచిపిటన్దపోతే ఆశ్రయిక్కులామ్బడి ఆశ్రయణీయవస్తువోడే ఇవళి నిత్యసంయుక్తైయాయిరుక్కుమెన్నిటతు-మతుప్ప.

ఇమ్మతుప్పు-నిత్యయోగేమతున్నాకై యాలే ఇవళి నిత్యాఽన పాయినియాయిరుక్కుమెన్నిటతు. అతుక్కు హేతువెన్నెన్నిల్; జ్ఞానాఽఽనన్ద

లక్షణమాన భగవత్స్వరూపత్తుక్కు జ్ఞానానందలక్షణమాన ఆత్మస్వ
రూపత్తిత్తాట్టిల్ వ్యావర్తకమాన హేయప్రత్యసీకత్వ విభుత్వశేషిత్వా
దిశిలోపాతి, శ్రియఃపతిత్వముమ్ - మృదుపాదానకమాన ఘటకరకా
దిశిల్ పృథుబుధోద్దరాకారరూపైయాన ఘటత్వజాతి ఘటత్తుక్కు
కరకాదివ్యావృత్తియై పృథ్వికిఱివోపాతి, వ్యావృత్తియై పృథ్విత్తరు
మ్బడి, స్వరూపనిరూపకభూతైయాకై యాలుమ్,

స్వాభావికమాకవుమ్ బోపాధికమాకవుమ్ భగవత్స్వరూప్యమ్
పెద్దొర్నిరుక్తిఱి నిత్యరుడైయవుమ్ ముక్తిరుడైయవుమ్ విగ్రహజ్ఞిత్కా
ట్టిల్ వ్యావృత్తమామ్బడి, (౧) “శ్రీవత్సవత్సాః” ఎన్నిఱపడియే, అసా
ధారణాదివ్యమజ్గళే విగ్రహత్తుక్కు నిరూపకభూతైయాకై యాలుమ్.

ఒరుమిథునవిషయ కిఞ్చిత్కారత్తైయుత్తీయిల్, లక్షణకాలముమ్
ధరిక్తమాట్టాతపడియాన నిత్యరైయుమ్ ముక్తిరైయుమ్ నిత్యకైజ్జ
ర్యమ్ కొఱ్ఱుకైక్తాక, (౨) “శ్రియాసార్థమాస్తే” ఎన్నిఱపడియే నిర
స్తనసంశ్లేషమ్ పణ్ణిక్కొణ్ణిరుక్తైయాలుమ్,

విభవాదిశిలుమ్ వద్దొల్, (౩) “దేవత్వేదేవదేహేయం మను
వ్యత్వేచమానుషీ । విష్ణోర్దేహోఽనురూపాంవై కరోత్యేషాత్మనస్త
నుమ్” ఎన్నిఱపడియే అవో అవో అవతారసజాతీయమాన విగ్రహ
పరిగ్రహమ్పణ్ణివస్తు అవతరిక్తైయాలుమ్, అతుక్కుమేలే(౪) “అకలకిలే
నితైయుమ్” ఎన్ఱు మూర్పిలేయిరున్దమడలెడుక్కుమ్బడి భగవద్బోగ
త్తిలే ఆఱ్ఱుక్కుఱ్ఱు, (౫) “జలాన్మత్స్యవివోద్భుతౌ” ఎన్నిఱపడియే
క్షణకాలవిశ్లేషానసహాయాయిరుక్తైయాలుమ్.

(౬) “స్థలైశ్వరూప్యేణసదానుభూతయాప్యపూర్వవద్విస్తయ
మాదధానయా” ఎన్నిఱపడియే భగవదనుభవానవగాహనమ్బణ్ణి నిత్య

(౧) రా-య-౧౦౪-౧౫. (౨) శైశే- (౩) వి-పు-౧-౯-౧౪౫.

(౪) తి-వా-౬-౧౦-౧౦. (౫) రా-అయో-౫౩-౩౧. (౬) స్తో-౪-౩౮.

ముక్తసంజ్ఞాభో (౧) “సపకథాభవతి, ద్విధాభవతి, త్రిధాభవతి, శతధాభవతి, సహస్రధాభవతి” ఎన్ఱు అనేక శరీరపరిగ్రహమృణ్ణీనిరన్తరానుభవమృణ్ణీనాలుమ్, (౨) “నిరవద్యః పరః ప్రాప్తేః” ఎన్ఱిపడియే అనుభూతాంశమ్ అల్పమాయ్, అనుభావ్యాంశమే అపరిచ్ఛిన్నమామృడియానపేరియ వైభవజ్ఞేయుడైయ తానుమ్ తన్నుడైయ జ్ఞానశక్త్యాదికల్మేయుమ్, స్వవైశ్వరూప్యజ్ఞేయుమ్ సేర్న్దబరుకాలకలైకదేశముమ్ మలడు పదీత్రాతపడి నిరన్తరానుభవమ్ పణ్ణానిష్ఠాలుమ్, ఆనైక్కుక్కుత్తిరైవైత్తు అన్దవైశ్వరూప్యానుభవమడైయ * భోగోపాధ్ధాతకేళిమళకితమామ్బడి పణ్ణవదీత్రాన అవళుడైయ నిరవధికభోగ్యతాతిశయత్తాలే మూర్షితే ఇరుత్తి మడలెడుక్కుమ్బడి త్షణకాలముమ్ విరహానహనాకైయాలుమ్, ఇవళోనిత్యసంయుక్తైయాయరుక్కుమ్. “శ్రీయతే” ఎన్ఱిచ్యుత్పత్తియాలే త్రివిధాత్మనర్గత్తిక్కాట్టిల్ వ్యావృత్తిశొల్లిదీరు. * మతుప్పావై అల్లాతనాచ్చిమారిక్కాట్టిల్ వ్యావృత్తిశొల్లిదీరు. అల్లాతవోకళుక్కు నిత్యసంయోగహేతుభూతజ్ఞాన స్వరూపనిరూపకత్వాదికళిలైయే.

ఆక, ఇవళోశొన్నత్తోన్తైమేల్ విఱున్దకేట్టుమ్బడియాన ఇవనోడుణ్ణాన నిరుపాధికబన్ధతాలుమ్, నిత్యానపాయనియాయ్ నిన్ఱు, (3) “అల్లిమలర్ మకళో పోకమయక్కుక్కళాకియుమ్ నిఱుమ్” ఎన్నుమ్బడిపణ్ణమ్ తన్నుడైయ వాల్లభ్యాతిశయత్తాలుమ్ నిరుత్తరమామ్బడియాన తన్నుడైయ ఉక్తివిశేషజ్ఞాలుమ్, అవనుడైయ స్వాతన్త్ర్యజ్ఞేయాదీ శేరవిడత్తమైయాకైయాలుమ్, పురుషకారభావమ్ శొల్లిదీరాయదీరు.

“శ్రీమన్నారాయణచరణా” ఎన్ఱు ఉపాయతయావత్కృమాణాన నారాయణనుక్కువిశేషణమాక శ్రీమత్తైయోచ్చిల్లానిష్ఠాల్, గారాయణశబ్దత్తిత్తోల్లప్పుకుకిటగుణ విశేషజ్ఞో విశేషణత్వేన ఉపాయశరీ

రత్తిల్ అన్వితమాకిటవోపాతి, ఇనళుమ్ ఉపాయాపయవమాక ప్రాప్తై
యుమాయ్, మాతాపితాక్కళిరునరుమ్ శేరవిరున్దు ప్రజారత్తుణమ్ పణ్ణుకై
ప్రాప్తమాయ్, అతుక్కుమేలే (౧) “వేరిమాతాతపూమేలిరుప్పోలిన్
తీర్క్కుమ్” ఎన్దు ఉపాయకృత్యమానవిరోధినివ ర్తకత్వమ్ ఇవ్వర్థత్తిలే
నిష్ఠరాన నమ్మార్వోర్ తిరువుత్తాలుముణ్ణాయ్, ప్రదేశాన్తరగళిల్
ఇవళై పురుషకారమాక నిన్దై త్తుచ్చొల్లుకితార్కళెన్దిట అవైయుమ్
ఉపాయభావత్తిలే అన్వయిప్పిక్కయోగ్యముమాయ్, అతుక్కుమేలే,
(౨) “అరిఃప్రాణాన్పరిత్యజ్యరక్షితవ్యం” ఎన్దు మేలే అనుష్ఠికపుకుకిట
ప్రపత్తితానే, పురుషకారకృత్యత్తై చ్చెయ్యవన్ద్రాకై యాలుమ్,
మాట్టాతాకిల్, ఇవళోన్వాతన్త్ర్యత్తై యాన్ద్రీచ్చేరవిడ ఉపాయభూత
నానళుత్వరన్ రక్షిక్కవమైన్దిరుక్క ఉపాయాన్వితమానఇవనుడై యప్రప
త్త్యనుష్ఠానమ్ నిష్ఫలమామ్బడియుమాయిరుక్క, ఇనళుక్కు ఉపాయ
శరీరత్తిలే అన్వయమిత్తై, పురుషకారత్తిలేయెన్దు, ఒతుక్కిత్తరువారా
రెన్నిల్;

విశేషణత్వముణ్డేయాకిలుమ్, విశేషణభూతమానగుణ విశేషణ
ళోపాతి ఉపాయోపయోగిత్వమ్ అవళుక్కిల్లామైయాలుమ్, సమాశ్ర
యణైకాన్తమాన సోశీల్యాదిగుణోదయ విరోధియాన స్వాతన్త్ర్యత్తై
పురుషకారభూతైయాన ఇవళోఆన్ద్రీనాలుమ్, అవన్కార్యమ్ శెయ్యు
మొత్తైళ్ళు (౩) “రత్యైపేక్షాంప్రతీక్షతే” ఎన్దిటపడియే ఉపాయప్రార్థ
నాపాపమాన ప్రపత్తివేణ్ణుకై యాలుమ్, “విన్దై తీర్క్కుమ్” ఎన్దిట
పడమ్ (౪) “కిళై వాయ్ తున్బమికళై యాతోళి వాయ్ కళై కణ్ మన్ద్రీ
లేన్” ఎన్దిటవరుడైయ ఉక్తియాకై యాలే, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టి అను

(౧) తి-వాయ్-౪-౫-౧౧.

(౨) తా-య-౧౮-౨౮.

(౩) లక్ష్మీత-౧౮.

(౪) తి-వాయ్-౫-౮-౮.

సన్నితవర్కళో పక్కలో ఇవళుక్కుణ్ణాన ఆదరాతిశయ ప్రకాశకమాకై యాలుమ్, ఇవళుక్కు పురుషకారభావ త్తిలై నోక్కాకక్కడవతు.

ఇవళుక్కు ఉపాయభావ త్తిలై అన్వయముణ్ణాకిల్, సాధనభూత మాన కర్మజ్ఞానాదికళుక్కు, (౧) “ఫలమతః” (౨) “సప్రీతోఽలం ఫలాయ” ఎన్ఱు ఆరాధనప్రీతినాన ఈశ్వరముఖత్తాలై ఇష్టాఽనిష్టప్రాప్తి పరిహారమాపమానఫలసిద్ధి ఇవళాలేయాతల్, అజ్ఞనన్ఱియిలై ఫలోప పాదనహేతువాన జ్ఞానశక్త్యాదికళుక్కు ఉత్పాదకై యాతలాక వేణ్ణుమ్. తాన్ ఫలప్రసాదకై యాకిల్, (౩) “యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్” (౪) “పరా స్యశక్తిర్వివిధైవశ్రూయతేస్వాభావికీజ్ఞానబలక్రియాచ” (౫) “తేజోబలై శ్వర్యమహావబోధసువీర్యశక్త్యాదిగుణైకరాశిః” ఎన్ఱు శ్రుతిస్తోతికళిల్ ఈశ్వరనుక్కుచ్చులుకిఱ జ్ఞానశక్త్యాదిగుణ విశేషజ్ఞప్రియలైబట్టియ వేణుమ్. ఉణ్ణాకిల్ ఇవళైయెట్టియవే ఈశ్వరన్ఱానేకార్యమ్ కెయ్యుత్త మనే. అగ్గుణజ్ఞలై ఉత్పాదిక్కితాళాకిల్ గుణళుక్కుస్వాభావికత్వమన్ఱి యిలై యెట్టియుమ్.

సాశీల్యాదికళోపాతి తిరోహితమానవన్ఱై ప్రకాశిప్పిక్కితా తేన్నిల్; జగత్సృష్టిస్థితిసంహారాదికళిలైఇడై విడామల్ వినియోగజ్ఞోణ్ణు పోరుకిఱ జ్ఞానశక్త్యాదికళుక్కు, సాశీల్యాదితిరోధాయకమానస్వాతన్త్ర్యత్తోపాతి ఒరుతిరోధానమిలైయే. ఉణ్ణాకిల్ సృష్ట్యాదికళో నడవా తొట్టియవేణుమ్. సర్వదా అన్వితై యామాకిల్ స్వవిరోధినివృత్తియల్ (౬) “తత్తస్యసదృశంభవేత్” ఎన్ఱిరుక్కుక్కుడాతే. గుణవిశేష జ్ఞళే అమైకైయన్ఱో? (౭) “ఆశంసేయంహరిశ్చేష్ఠ ఖిప్రంమాంప్రా ప్స్యతేపతిః | అన్తరాత్మాహిమేశుద్ధస్తస్త్రింశ్చబహుగోగుణాః” ఎన్ఱు

(౧) బ్రహ్మసూ-౩-౨-౩౮. (౨)

(౩) ము-౨-౨-౭.

(౪) శ్వే-౬-౮.

(౫) వి-పు-౬-౫-౮౫. (౬) రా-సు-౩౯-౩౦.

(౭) రా-సు-౩౭-౧౨.

తన్మక్కల్ అనన్యోపాయత్వముమ్ అవన్మక్కల్ గుణవిశేషజ్ఞభుమే
ఫలసిద్ధిక్కుమ్ అపేక్షితమాకత్తాన్ అఱుతియిట్టువై త్తతు.

నామ్ ఉపాయమాక యాతొరువస్తువై స్వీకరిక్కిఱోమ్; అవ్వ
స్తువుక్కు ఇవళోస్వరూపమనిరూపకమాకై యాలే, ప్రణవత్తిల్ ప్రథ
మపద త్తిఱోప్పిలే (౧) “యద్యపిసచ్చిత్తం” ఎన్నిఱగుణసిద్ధిన్యాయత్తాలే,
అవర్జనీయమాయ్ అన్వయయాతోవెన్నిల్; - స్వరూపనిరూపకత్వేన
అవర్జనీయ బద్ధముణ్డేయాకిలుమ్, ఉపాయదక్షైయిల్ కణ్ణుకొళ్ళవతోరు
ప్రయోజనమిల్లామైయాలే, స్వరూపనిరూపకజ్ఞాన జ్ఞానానన్దజ్ఞోపాతి
యుమ్ స్వరూపాశ్రయమాన గుణాన్తరజ్ఞోపాతియుమ్ కుమిరిరున్దుపో
మత్తవై.

ఇవల్ ముక్కు ప్రయోజనమిన్తిక్కే ఒట్టికై క్కుహేతు - అవను
డైయ నైరపేక్ష్యమాకిల్, శిలగుణవిశేషజ్ఞో ఉపాయతయా అన్వ
యిక్కిఱపడియెన్నెన్నిల్; అనై కార్యోపయోగియాకై యాలుమ్,
గుణత్వేన అపుథస్సిద్ధిప్రవృత్తికమాకై యాలుమ్, గుణిగుణద్వారాకార్య
మ్ శెయ్ కై నైరపేక్ష్యత్తుక్కు క్కుఱైయిల్లామైయాలుమ్, అవల్
ముక్కు త్తటిలే.

ఇవళో కార్యానుపయుకైయాలై యాలుమ్, ద్రవ్యత్వేన † పుథ
స్సిద్ధి ప్రవృత్తియోగ్యతై యుక్తాకై యాలుమ్, అత్తాలే ఉపాయనైరపే
క్ష్యత్తుక్కు కొల్ మై యాయఱుకై యాలుమ్, ఉపాయభావత్తిల్
అన్వయమిత్తై.

ఆకై యాలే, శేషిత్వదక్షైయిలుమ్ ప్రాప్యత్వదక్షైయిలుమ్
ఒరుమిథునమేయాక వేణ్డినవోపాతి, ఉపాయదక్షైయిలే స్వేతరసకల
సహాయానుసహమాయరుక్తైయాలే, ఇవభుక్కు ఉపాయభావత్తి
లన్వయమిన్తియిలే పురుషకారభావత్తిలేయాకక్కడవతు.

ఇచ్చేతననోత్తైసమ్మస్థమ్, ఈశ్వరసుక్కుమ్ పిరాట్టిక్కుమొత్తిరుక్క, అవన్ పురుష కారద్యారాసమాశ్రయణీయనాకై క్కుమ్, ఇవళో పురుష కారభూతై యాకై క్కుమ్ హేతువెన్నెన్నిల్; అవన్ పురుషోత్తమనాయ్ పుంస్త్వప్రయుక్తమాయ్ వరుమ్ కాతన్యమ్నడై యాడుకై యాలుమ్, (౧) “దేవదేవోహరిఃపితా” ఎన్నిఱపడియే పితృత్వప్రయుక్తమాయ్ వరుమ్ హితపరత్వత్తాలుమ్, అతుక్కుమేలే స్వేతరసకల పదార్థసార్థనిరుపాధికనిర్వాహకనాకై యాలే “దహ, పచ” ఎన్నుమ్మడియాన క్రౌర్యత్తాలుమ్, అవనై ఆశ్రయిక్కుమ్బొతు పురుష కారద్యారా ఆశ్రయిక్కువేణ్ణుమ్. ఇవళోఃనారీణాముత్తమైయాకై యాలే, స్త్రీత్వప్రయుక్తమాయ్ వరుమ్ మార్దవత్తాలుమ్, (౧) “త్వంమాతా సర్వలోకానామ్” ఎన్నిఱపడియే మాతృత్వప్రయుక్తమాన వాత్సల్యాతిశయత్తాలుమ్, తత్తత్కర్మానుగుణనిర్వహణమిల్లామైయాల్ వరుమ్ మాధుర్యత్తాలుమ్, అవనిఱ్కొట్టిల్ ఇవళుక్కు నెడువాశియుణ్ణాకై యాల్ ఇవళో పురుష కారభూతై యాకక్కడవళో.

ఆక-శ్రీమత్పదార్థత్తాలే ఆశ్రయణై కాస్తమాన విలక్షణపురుష కారయోగమ్ శొల్లిల్ ధ్రాయ్ ధ్రయిల్.

అనస్తరమ్ నారాయణపదమ్, ఇచ్చేతననుడై య పూర్వాపరాధ దర్శనత్తాలే కడలోకొత్తిత్తాప్పాలే, స్వాభావికమాన సౌశీల్యాదికళో తలై శాయుమ్బడి, అత్తున్నతమాన స్వాతన్త్ర్యత్తైయాల్ శ్రీ, పురుష కారభూతై యాన పిరాట్టి ఉద్భవితవాత్సల్యాదిగుణవిశేషజ్జలై చ్చొల్లకిఱతు. స్వాతన్త్ర్యాభిభూతమాన గుణోదయమితే, పురుష కారకార్య మాయలువతు.

ఇన్ద గుణోదయత్తుక్కు పురుష కారాపేక్షైయుణ్ణాకిల్, ఉపాయమ్ సాధ్యముమాయ్ సాపేక్షముమామ్. అనుద్భూతమానగుణజ్జళో

ఉద్భూతజ్ఞాపితి తాకైయా లే, ఉపాయత్తుక్కు సాధ్యత్వముణ్ణామ్; ఉపాయ స్వరూపాత్పత్తిక్కు సహకారిసాపేక్షత్వ ముణ్ణాకైయా లే, భక్తి యోపాతి అజ్ఞసాపేక్షత్వముమామ్. స్వరూపగతమాయ తిరోహిత మాయ్ క్రిడన్దత్తై ప్రకాశిప్సిక్కుజ్ఞాట్టిల్ పురుషకారత్తుక్కు అజ్ఞసాధ నత్వముణ్ణామోవెన్న వొణ్ణాతపషి, ఆత్మధర్మమాన భక్తివిశేషత్తుక్కు ప్రకాశకమాన కర్మయోగాదికల్ అజ్ఞసాధనమాక చ్చొల్లానిష్ఠతు. అతుక్కుమేలే, ఆత్మధర్మమాయ అప్రకాశకమాన అపహతపాప్మ త్వాది గుణజ్ఞైప్రకాశిప్సిక్కు ఈశ్వరనుక్కు ప్రధానసాధనత్వవ్యవ హారముణ్ణాకానిష్ఠతు. ఆకైయా లే, ఉపాయాన్తరవ్యాప్త త్తిరూపమాన సిద్ధత్వనైరపేక్ష్యజ్ఞిరణ్ణుమ్ కులైయుమేయెన్నిల్;-

ఉపాయమావతు - ఇస్టాన్ నిష్ఠప్రాప్తి పరిహారకరమాయురుప్ప తొన్ఱాయ్, అప్పడిప్పట్ట ఉపాయమావతు - జ్ఞానశక్త్యాదిగుణవిశిష్టనాన ఈశ్వరనాకైయా లే వాత్సల్యాదిగుణజ్ఞభుక్కు ఉపాయత్వమిలై. ఉళ్ళతు ఆశ్రయణైకాన్దైయే. ఆకైయా లే ఉపాయభూతమాన జ్ఞానశక్త్యా దికళుడైయ ఉత్పత్త్యాదికళుక్కు పురుషకారాపేక్షైయిల్లామైయా లే, ఉపాయాన్తరవ్యాప్త రూపమాన సిద్ధత్వన్తుక్కుమ్ నిరపేక్షత్వత్తు క్కుమ్ ఒరుకుత్తైయిలై. ఆకైయితే, “మామ్” ఎన్నితి స్వీకార్యవిషయ త్తిలే స్వీకారోపయోగియానచాశిల్పాదికళై అనుసన్ధిత్తు, “అహమ్” ఎన్నితి సాపదిమోచకన్బక్కలిలే జ్ఞానశక్త్యాదికళై అనుసన్ధిత్తు.

వాత్సల్యమావతు-“వత్సంలాలయతి” ఎన్నితివ్యుత్పత్తియా లే, అన్తినకన్తినక్కల్ తాయ్ పణ్ణుమ్వ్యామోహమ్. అతావతు-శువడు పట్టపుత్తైయుమ్ కాఱుడైయిల్ కొళ్ళుమ్ దత్తైయిలుమ్, తనకడైయి నిన్ఱుమ్ పుటప్పట్టకన్తినుడైయ అళుమ్బునాన్దైయై తనక్కుభోగ్య మాకన్వీకరిత్తు, తన్నుడైయ క్షీరతాలే అత్తైధరిప్పిక్కుమాపోలే,

(౧) “దోషోద్యతాతస్యస్యాత్” ఎన్నిటపడియే ఆశ్రితగతమాన దోషజ్ఞతై త్తన్ పేతాకమేల్ విమిశ్నపాకిత్తన్ గుణజ్ఞతా లే అవర్కతై ధరిష్పికై. ఆత్మగుణాఽనుసన్ధానమాకై యాలే, ఆశ్రయణాఽన న్తరమ్ పరుమ్ పాప విమోచనవ్యాపారత్తోడు విరోధమ్ విటవాతు.

స్వామిత్యమావతు-ఇన్ద్రవాత్సల్యత్తుక్కుడోబ్ధాయ, “ఈశ్వర ప్రాప్తి ఆత్మాపుక్కస్తు, ఆత్మప్రాప్తి ఈశ్వరనుక్కు” ఎన్నుమ్బడి ఇచ్చేతనవస్తువై ఉడై యనాకై. ఉడై యానితే ఉడై మై వెఱుకై యిలే యత్నమ్ పణ్ణవాన్.

వత్సలనుమాయ్ వకు త్తవనుమాయిరున్దాలుమ్, (౨) “తమనః పరస్తాత్” (౩) “రజసః పరాకే” ఎన్నిట దేశవిశేష త్తిలే, (౪) “అవాక్యనా దరః” ఎన్నిటపడియే, తన్నుడై య విశ్వజ్ఞలితమాన విశ్వర్యమడై య త్తోబ్ధుమ్బడి యిరుక్కుమాకిల్, ఇదేశ త్తిలే అతిక్షుద్రనాన ఇచ్చే తననాలే ఆశ్రయిక్కవొణ్ణాతే యెన్న వేణ్ణాతపడి, * “మహతోమన్దై స్సహసీరధేణసంశ్లేషస్వభావమ్ శీలమ్” ఎన్ఱు వెరియనాన తాన్ తన్ఱై త్తామిట్టు, (౫) “హేషస్థ హేయాదవ హేసఖే” ఎన్నలామ్బడి శిటీ యారోడే ఒరుసీరాకక్కలన్దు పరిమాఱుకై యుమ్, పరిమాఱానిన్ఱాల్ (౬) “ఆత్మానం మానుషం మన్యే రామందశరథాత్మజమ్” ఎన్నిటపడియే, తన్ వైభవమ్ తన్ తిరుపుళ్ళ త్తిట్టడాతపడి పరిమాఱుకై యుమ్-సౌశీ ల్యమావతు.

ఇని ఒరుదేశకాలవిప్రకర్షాదికళాలే నిన్ఱై త్తపోతు ఆశ్రయిక్కై అశక్యమాయిరుక్కై యన్ఱియిలే, ఏపోతుమ్ ఎల్లారాలుమ్ ఆశ్రయిక్క లామ్బడి, అర్చావతారసులభనాకై - సౌలభ్యమావతు. పరమపదమ్ క్షీరాబ్ధితొడక్కమాననై, దేశవిప్రకర్షతాలే ఆశ్రయిక్కవొణ్ణాతు.

(౧) రా-య-౧౮-౩. (౨) పురుషమా- (౩)

(౪) ఛాణ్డో-౩-౧౪-౨. (౫) గీ-౧౧-౪౧. (౬) రా-య-౧౨౦-౧౧.

విభవాదికళో ఇదానీ న్తనర్క్కుకాలవి పకర్వతా లే ఆశ్రయిక్కువొణ్ణాతు. అన్తర్యామిత్యాదికళో అచక్షుర్విషయమాకైయా లే ఆశ్రయిక్కువొణ్ణాతు. ఇవి ఇన్తకాలవిప్రకర్వతా లే పరుమ్ కుత్తైయుమిన్త్తియి లే, దేశవిప్రకర్వతా లే పరుమ్ కుత్తైయుమిన్త్తియి లే, అచక్షుర్విషయత్వత్తాల్ పరుమ్ కుత్తైయుమిన్త్తియి లే, (౧) “పిన్నానార్ వణ్ణుమ్ శోతి త్తిరుమూత్తిక్కళమ్” ఎన్నిఱుపడి నే సర్వసమాశ్రయణీయమాయఱునతు - ఉకన్దరుళిన నిలమే యాకై యా లే, సర్వసాలభ్యమ్ పూర్ణమాయురు ప్పతు అర్చాన తారత్తుక్కే.

తన్ దోషమేకం ఇతాయామైక్కు, వాత్సల్యజ్ఞై అనుసన్ధిక్కు వేణుమ్. అవన్ అప్రాప్తనెన్త్తు ఇతాయామైక్కు, స్వామిత్వజ్ఞై అనుసన్ధిక్కు వేణుమ్. మేన్దైకం ఇతాయామైక్కు, సాశీల్యజ్ఞై అనుసన్ధిక్కు వేణుమ్. అతీన్ద్రియనెన్త్తు ఇతాయామైక్కు సాలభ్యజ్ఞై అనుసన్ధిక్కు వేణుమ్.

తన్నుడై యదోషమాతల్, అవనుడై య అప్రాప్తియాతల్, అవన్ మేన్దైయాతల్, అవనతీన్ద్రియత్వమాతల్ ఇవై నెన్జి లేనడై యాడిల్ ఆశ్రయిక్కు యోగ్యజ్ఞై యిల్లామైయా లే, అవన్ ద్విత్వై త్త్తై య ఆశ్రయజ్ఞై కాన్తమాయ్ పురుషకారభూతై యాన పిరాట్టియా లే ఉద్యవిక్కు ప్పట్టు, ప్పిన్నై అవళో తానే అత్తిక్కనినై క్కిలుమ్, (౨) “అప్యహంబీవితం జహ్యం త్వాం వాసీతే సలక్షణమ్” (౩) “త్వయికిచ్చిత్సమాపన్నే కింకార్యం సీతయామమ” (౪) “తామరై యాళాకిలుమ్ శీతకుత్తైక్కు మేత్ ఎన్నడియారతు శెయ్యార్ శెయ్ తారేల్ నన్త్తు శెయ్ తార్” ఎన్ను మ్పడి ప్పణ్ణక్కడవతాయ్, ప్రథమాచార్యరాన నమ్మాత్వారాలే ఆశ్రజ్ఞై కాన్తనూక (౫) “నికరిల్ పుకథాయులకమ్ మూన్త్తుడై యాయెన్నై

(౧) తి-నె-౧౦. (౨) కా-ఆ-౧౦-౧౯. (౩) కా-య-౧౪-౪.

(౪) పెరి-తి-౪-౯-౨.

(౫) తి-వా-౬-౧౦-౧౦.

యాశ్వానే-తిరువేజ్జడత్రానే” ఎఱ్ఱ వాత్సల్యుదిక్రమత్తిలే అనుసన్నిక్కు
ప్పట్టిరుక్కిఱ నాలుగుణజ్జలై యుమ్ శొల్లిల్ ద్రొయిల్ ద్రొయి.

ఈశ్వరన్ ఆశ్రయణీయనామిడత్తిల్, ఆశ్రయణసౌకర్యముణ్ణామశ
వుపోరాతే, సంసారభయభీతనాయ్ భగవత్ప్రాప్తిరుచి వడిమ్మిడు
మ్మడియాన ఇవ్వధికారిక్కు సంసారసమ్మన్మజ్జై అఱుక్కైక్కుమ్, భగ
వదనుభవజనిత కైజ్జుర్మజ్జై కొడుక్కైక్కుమ్ ఏకాంతమాన స్వభా
వవిశేషజ్జల్ వేణుమ్. ఆకైయాల్ ఉత్తరార్ధత్తిఱ్ఱుక్కిఱ విరోధినివ్వు
త్తిపూర్వకమాన ప్రాప్యసిద్ధిక్కు ఏకాంతమాయ్, అహంశబ్దత్తిలే
ఉక్తమాన జ్ఞానశక్త్యాది గుణచతుష్కముమ్, అవద్రొయిక్కుప్పైరు
నిలై నిఱ్ఱుమిరక్కముమ్ ఇప్పదత్తిలే అనుసన్దేయమ్.

ఆశ్రితరుడై యహితాఽహితజ్గళటియుమ్బొత్తైక్కు సర్వజ్ఞనాక
వేణుమ్. అఱిన్దపడియే కార్యమ్ శెయ్ కైక్కు సర్వశక్తియాక వేణుమ్.
సర్వశక్తనానాలుమ్ ఇవన్బక్కులొఱ్ఱుమ్ నచ్చాత్తోక్తైక్కు అవాప్త
సమస్త కామనాక వేణుమ్. ఇత్తనైయుముణ్ణానాలుమ్ తన్ వేఱాక
కార్మమ్ శెయ్యుమ్బొత్తైక్కు సర్వస్వామియాక వేణుమ్. అనాదికాలమ్
కర్మానుగుణమాక అఱుత్తఱుత్తుత్తీద్రొయిక్కు క్కరువియాయ్
ప్పొన్దవివైరక్షణత్తుక్కు ఉఱుప్పొక్కు ఇరక్కమ్ వేణుమ్. ఆకైయాల్
సౌశీల్యుది గుణచతుష్టయత్తోడు జ్ఞానశక్త్యాది గుణపఞ్చకత్తోడు వాశి
యఱ ఇప్పదత్తిలే అనుసన్దేయమ్.

నను, భగవత్స్వరూప గుణవిభూత్యాదికళుక్కు అవ్యవహితవాచక
మాయిరుక్క, ఇన్దనారాయణశబ్దమ్ స్వరూపాదికలై యొఱ్ఱియ గుణజాత
త్తిల్ గుణైకదేశత్తుక్కు వాచకమాకిఱ తెన్నుమిడత్తుక్కు నిర్ణయక
ప్రమాణమే తెన్నిల్; -ఇవద్రొయిక్కుల్లాత్తుక్కుమ్ వాచకమేయాకిలుమ్,
“ప్రపద్యే” ఎఱ్ఱ, ప్రకరణమ్ ఆశ్రయణమాకైయాల్, అతు- * గోబలీవర్ద
న్యాయ త్తిన్పడియే ఆశ్రయణైకాంతమాన గుణవిశేషజ్గలై యే ఒతు

క్కి-త్తరక్కడవతు. ఒరుమాణిక్కప్పేయిలే నాట్టిలుళ్ళవాభరణజ్జళ
డై యచ్చమై త్రిట్టువై త్తాల్, తన్నాముక్కు అన్వోకాలజ్జళిల్ అభి
మతమాన ఆభరణజ్జళై యెడుత్తు ప్పూణ్బారోపాతి, ఇతువుమ్ సర్వార్థజ్జ
ళుక్కుమ్ వాచకమాయిరున్దతేయాకిలుమ్, అన్వోకాలజ్జళుక్కు అప్పే
తమానవర్థవిశేషజ్జళై యెడుత్తు వినియోగమ్ కొళ్ళుమతోట్టియ, ఎల్లా
వన్ద్రై యుమెడుక్క వేణుమెన్గిటనియమమిలై. ఉణ్ణాకిల్ ఈశ్వరనుక్కు
ఉపాయోపేయత్వరూపమాన విభాగమిన్దియిలే ఒట్టియుమ్.

సమస్త కల్యాణగుణజ్జళుక్కుమ్ ఆశ్రయమాయిరుక్కచ్చెయ్ తే
యుమ్, ఉపాయత్వైకాస్తమాన స్వభావవిశేషజ్జళై అవన్బక్కలిలే
అనుసన్ధిక్కుమతోట్టియ, ఏకాశ్రయస్థమెన్నాభోగై కాస్తమాన గుణ
జ్జళై అనుసన్ధియాతే, వాచ్యభూతనాన అవన్బక్కల్ అప్పడియే
యానాల్, వాచకభూతమాన ఇన్ద్రజబ్బముమ్ అప్పడియేయామి త్తనై.
గోబలీవర్దన్యాయమావతు - ప్రయోజకవృద్ధన్ ప్రయోజ్యవృద్ధనైక్కు
ఱిత్తు[గావఱియన్తామ్] ఎన్దు-పశుక్కళై కొండ్లువావెన్ద్రాల్, అన్దగో
త్వజాతి ఎరు త్తిన్బక్కలిలుమ్ కిడక్కైయాల్, ఎరుతుకళై యుమ్ పశు
క్కళై యుమ్ శేరప్పిడిత్తుకొండ్లువరప్పుకుమ్. అప్పోతు [బలీవర్దాన్తి
స్సన్దు] ఎన్దు-ఎరుతుకళోనిఱ్ఱి-వెన్గిటవిశేషవిధానత్తాల్ అవ్వెరుతుకళై
యొట్టియ ప్పశుక్కళై కొండ్లువరుక్కై. అప్పడియే ఇతువుమ్ ఎల్లావన్ద్రై
బుక్కుమ్ వాచకమేయాకిలుమ్, ఇన్ద్రజబ్బమ్ ఇప్పోతు ప్రకరణబలత్తాల్
ఇగ్గుణవిశేషజ్జళుక్కు వాచక మాకక్కడవతు.

ఆక,నారాయణపదత్తిల్ నారశబ్దమ్-(౧)“నారశబ్దేనజీవానాంసమూ
హాఃప్రోచ్యతేబుధైః” ఎన్గిటపడియే ప్రాప్తాక్కళాన ప్రత్యగాత్మాక్కళై
చ్చొల్లి, అయనశబ్దమ్-“ఇణ్-గతౌ” ఎన్గిటధాతువిలే (౨)“సంసారా
ర్థవమగ్నానాం విషయాక్రాంతచేతసామ్ । విష్ణుపోతంవినానాన్యత్త్రి

జ్ఞేద స్తిపరాయణమ్” ఎన్నిటపడియే ఉపాయవాచకమాయ్, ఆకనానా
యణపదమ్ - సర్వేశ్వరవై యే సర్వాత్మాకకళుక్కుమ్ సంసారనిస్తర
ణాదికళుక్కు సాధనభూతవైష్ణతాయ్, అన్దసాధనసమాశ్రయణత్తుక్కాక
సాశీల్యాది గుణపత్తుష్కజ్జలై అనుసన్ధి తత్తాయ్, కార్మకరమాకై కు
జ్ఞానశక్త్యాదిగుణపత్తుకజ్జలై అనుసన్ధి తత్తాయ్ నిష్ఠతు.

అనన్తరమ్ గుణవిశేషవిశిష్టమాన ఆశ్రయణీయవస్తు (౧)
“శుద్ధేనమనసాగ్రాహ్యః” (౨) “స్వప్నధీగమ్యమ్” (౩) “సహైవ
సన్తంసవిజ్ఞానన్తి ధేవాః” (౪) “యమాత్మానవేద” (౫) “పాతీయు
ణర్వవై యిలన్” ఎన్నిటపడియే, ఐన్ద్రీయ కజ్ఞానగమ్యమల్లామైయాలుమ్,
కణ్డాల్లతు ఆశ్రయిక్కవోణ్ణామైయాలుమ్, ఆశ్రయణసాకర్యత్తుక్కాక
అన్వస్తునై ప్రకాశిప్పిక్కక్కడవతాయ్, కీర్త్తచ్చన్న సౌలభ్యమెన్నిట
ఆత్మగుణ త్తినుడై య ఫలమాన ప్రకాశత్తైయుడై త్తాన విలక్షణవిగ్ర
హత్తై చ్చొల్లుకిటతు, (చరణౌ) ఎన్నిటపదమ్.

స్వరూపత్తోడు స్వరూపాశ్రయమాన గుణజ్ఞోడు వాశీయట,
శుద్ధసత్వమయమాన అప్రాకృతదివ్యసంస్థాన త్తిలే, పాఱ్కుప్పియిల్
మాణిక్కమ్బొలే పుటమ్మొళిన్దకాట్టుకై యాలుమ్, అన్వడివుతాన్
(౬) “ననన్ద్రేశేతివ తిరూపమస్య నచక్షుషాపశ్యతిశ్చనై నమ్” (౭)
“నమాంసచక్షురభీషీక్ష తేతమ్” (౮) “అపశ్యన్తఃపరంరూపమ్” ఎన్నిట
పరరూపమన్తియిలే విభవాఽర్చావతారరూపమాకై యాలుమ్, ఆశ్ర
యశ్చై కాన్తమాకక్కడవతు.

అజ్ఞనన్తియిలే నారాయణపద త్తిత్తోల్లుకిటపడియే ఈశ్వరన్
గుణద్వారా ఉపాయభూతనామోపాతి, మిగ్గహద్వారావుమ్ ఉపాయ

(౧)

(౨) కుసు-౧౨-౧౨౦. (౩)

(౪) బృ-౫-౭-౨౨.

(౫) తి-వా-౧-౧-౨. (౬) తై-నా-౬-౧-౧౦.

(౭) ముగ్వ

(౮)

† (పా) పేదాః

భూతనామెష్టు విగ్రహాత్తిసుడైయ స్వతస్ప్రపాయత్వమ్ తోబ్బుకై
క్కాక, త్తనియే విగ్రహత్తై ఉపాదానమ్ పణ్ణకిటతెన్నవుమామ్. (౧)
“చిన్తయన్తిజగత్సూతిం పరబ్రహ్మస్వరూపిణమ్ । నిరుచ్ఛాస్వతయా
ముక్తింగతాఽన్యగోపకస్యకా ” (౨) “ప్రసాదపరమానాథౌమమ
గేహముపాగతౌ । ధన్యోహమర్చయిష్యామిత్యాహ మాలోభపజీ
వనః” ఎన్నిటపడియే ఇడక్కైయుమ్ వలక్కైయుమతియాత ఇడైచ్చి
యుమ్, భోగ్యమానపూవైవిద్రు వయిటువళర్కుమ్ మాలాకా
రర్తుడక్కమానారై, (౩) “పరమాత్మనియోరక్తోవిరక్తోపరమా
త్మని” (౪) “మాత్పల్ మనమ్శుభిప్పమజైయర్తోళ్ కైవిట్టు” ఎష్టు
తన్మక్కలిలే నిరతిశయమాన ప్రావణ్యత్తై ప్పిటప్పిత్తు, అతువేకరువి
యాక ఇతరవిషయవిరక్తియైయుమ్ పిటప్పిత్తు, త్తానే ముడియనడత్త
క్కడవతాయితే విగ్రహమిరుప్పతు.

విగ్రహమేఉపాయభూతమామాకిల్, విభవాఽర్చావతారయాప
జ్జుక్కైక్కుడైవర్కళజైయ భగవద్విషయత్తిల్ ప్రవణరాకాతోబ్బివానె
న్నెన్నిల్; ఎల్లార్కు మొక్కక్కాట్టియుడైయాకిలుమ్, విషయదాన్
సాన్దర్యాదికల్లై ఆవిష్కరియామైయాలే అన్యపరరాకిటార్కళల్లతు,
విగ్రహాత్తుక్కు అన్దస్వభావమిల్లామైయన్టు. ఆకైయితే భావ్యకారర్
“ సాన్దర్యసాశీల్యాదిగుణావిష్కారేణ అహూరమాలాకారాదీపరమ
భాగవతాకృత్వా” ఎన్దరుళిచ్చెయ్తతుమ్.

ఆక, ఉక్తమానగుణజ్ఞుక్కు ప్రకాశకమాక విగ్రహత్తై ఉపాదా
నమ్ పణ్ణకిటతాతల్, స్వతస్ప్రసాదనమాక ఉపాదానమ్ పణ్ణకిటతాత
లాకిటతు; నేరేవాచకమాయిరుప్పతొరు శబ్దత్తైయిట్టు విగ్రహత్తై
చ్చొల్లాతే, చరణశబ్దార్థమాన తిరువడికళిలే విగ్రహత్తై ఉవలక్కిక్కైక్కు

(౧) వి-పు-గీ-౧౩-౨౨.

(౨) వి-పు-గీ-౧౯-౨౧.

(౩) నారదపరి-ఉప-౩.

(౪) ౩-తిరువ-౧౪.

హేతువెన్నెన్నిల్; - ఇట్లుఉపాయతయాస్వీకరిక్కు ఇట్టికిఱవధికారి -
 కీర్తి తిరుమన్రత్తిలే సుశిక్షిత స్వరూపనాకైయాలే, శేషత్వప్రకాశక
 మాన ఇన్ద్రవ్యవహారమొచ్చియ వళియామైయాలమ్, స్తనన్దయత్తుక్కు
 మాతావినుకైయ సర్వావయవజ్గళుమ్ ఉద్దేశ్యమాకానిఱ్ఱుచ్చెయ్తే
 యమ్, స్తనత్తిలే ఒరువిశేషప్రాప్తియుణ్ణామోపాతి, ఇవనుక్తుమ్ తిరు
 వడికళిలే ఒరువిశేషసమ్బన్ధముణ్ణాకైయాలమ్, తిరువడికళైక్కొణ్ణు
 విగ్రహత్తైఉపలక్షిక్కిఱతు.

అనన్తరమ్ మేలిల్ పదన్వయముమ్, అధికారిగతమానవత్తై
 చ్చొల్లుకిఱతు. ఇతిల్ శరణశబ్దమ్-(౧)“ఉపాయేగృహరక్షిత్రోశ్శబ్దశ్శర
 ణమిత్యయమ్ । వర్తతేసామృతశ్చైష ఉపాయార్థైకవాచకః” ఎన్గిఱ
 పడియేఉపాయవాచకమాయ్,(౨)“శ్రియాసార్థమాస్తే”(౩)“సాశ్ను
 తేసర్వాన్ కామాన్” (౪) “సదాపశ్యన్తిసూరయః”ఎన్ఱుమ్శొల్లుకిఱప
 డియేప్రాప్యకోటియిలుమ్మూతలిట్టు,కీర్తించ్చొన్నశ్రీమత్తైక్కుమ్, నారా
 యణశబ్దోక్తమాన గుణవిశేషజ్గళుక్కుమ్, అనన్తరోక్తమాన దివ్యమజ్గళ
 విగ్రహత్తుక్కుమ్ ఉపేయవ్యాప్యత్తియై ప్లక్షిత్తరుకిఱతు.

(ప్రపద్యే) ఎన్ఱు - “ఐదొగ్-గతే” ఎన్గిఱథాతువిలే గత్యర్థ
 మాయ్, “గత్యర్థాఽబుద్ధ్యర్థాః” ఎన్ఱు-ఒరుజ్ఞానవిశేషత్తైచ్చొల్లుకిఱతు.
 అన్దజ్ఞానవిశేషమాకిఱతు - (౫)“అహమన్యపరాధానామాలయోఽకి
 శ్చనోఽగతిః” ఎన్గిఱపడియేస్వాకిశ్చన్యాద్యనుసన్ధానపూర్వకమాయ్,
 (౬)“ప్రార్థనామతిః”(౭)“యాచ్ఛాప్రపత్తిః”ఎన్గిఱపడియే ప్రార్థనా
 గర్భమాయ్,(౮)“త్వమేవోపాయభూతోమేభవ”(౯)“తదేకోపాయ
 తాయాచ్ఛా” ఎన్గిఱపడియే,తాన్ ఉపాయశరీర త్రిలన్వయియాతేఉపా

(౧) అహి-సం-౩౬-౩౩.

(౨) శేవే-

(౩)తై-ఆ-౧-౨.

(౪) సామ-ఉత్తర-౧౮-౨౪-౪. (౫) అహి-సం-౩౬-౩౮. (౬) అహి-సం-౩౬-౩౫.

(౭)

యస్వీకారాత్మకమూకై యాలే ఉపేయశరీర త్తిలుమ్ అన్వయియాతేఅథ
కారిక్కువిశేషణమూమ్, మహావిశ్వాసాత్మకమాన ప్రతిపత్తివిశేషమ్.
“ప్రపద్యే” ఎన్ఱు ఉత్తమనానై యాలే, కీర్తీ ఉత్తమాన విషయత్తై ఉపా
యతయా స్వీకరిక్కి-తేనెన్ఱు స్వానుష్ఠానమాకక్కిడక్కిటతు.

అజ్ఞనన్ఱియిలే, “గతి” ఎన్ఱువ్యాపారమూమ్, మానసగతియైయమ్
వాచికగతియైయమ్ కాయకగతియైయమ్ శొల్లీల్ ద్రాకవుమామ్.
మానసగతియావతు - ఉపాయత్వేనఅన్యవసితైక్కి. వాచికగతియావతు-
(౧) “రాఘవంశరణంగతః” (౨) “అడిక్కిమున్ఱుపుకున్దేన్” (౩)
“నారాయణా! ఓమణివణ్ణా! నాకన్దైయాయ్ వారాయెన్నా రిడరై
సీక్కాయ్” (౪) “ద్వయవక్తా” ఎన్ఱుమ్ శొల్లీకిటపడియే, రక్తిత్తరుళ
వేణుమెన్ఱు వాయాలేప్రార్థితైక్కి. కాయకగతియావతు-(౫) “అజ్ఞలిః
పరమాముద్రాక్షిప్రం దేవప్రసాదినీ” ఎన్ఱిటపడియే, భగవత్ప్రసాద
హేతుభూతమాన అజ్ఞలియై ప్రయోగితైక్కి..

అజ్ఞనన్ఱియిలే, నిపాదకాకాదికలై పోలే రక్షకవస్తువిరున్దవిడత్తై
వరుకై యెన్నవుమామ్. ఇత్తైప్పల్ ద్రవితే, (౬) “బద్ధాజ్ఞలిపుటందీనం
యాచన్తంశరణాగతమ్” ఎన్ఱుచతుర్విధమాకచొల్లీల్ ద్రు. ఇన్నాలుమ్
ఏకాశ్రయత్తిలే యుక్తానపోతు అధికారిపూర్తి ప్రకాశిక్కిడవతు.
ఇవన్ద్రోలే అన్యతరమాత్రమానపోతు భగవద్వైభవమ్ ప్రకాశిక్కి
క్కడవతు.

ఇతిల్ “ఈదృశనాననాన్ అధ్యవసిక్కితేన్” ఎన్ఱు జాతిగుణ
పుత్తాదికిళాలే ఒరువనై విశేషియామైయాలే, ఇప్పుప్రత్తిన్యస్థానమ్
సర్వాధికారమెన్ఱుతోల్ ద్రుకిటతు. ఇనిరుచియే వేణువతు. ఇన్ద్రుచిప్ర
యోజకమూకై యితే(౭) “రావణోనామదుర్వృత్తః” ఎన్ఱుతోడన్దీత్తన్

- (౧) రా-య-౧౭-౩౨. (౨) తి-వా-౬-౧౦-౧౦. (౩) శి-తిరుమ-౫౦.
(౪) శరణాగతిగద్యే (౫) గారుడపు-౧-౧౧-౨౬. (౬) రా-య-౧౮-౨౭.
(౭) రా-య ౧౭-౧౦.

నికర్వాదికళడైయ త్తన్వాయా లేశోల్లువతు. (౧) “రావణస్యానుజో భాతా విభీషణ ఇతి శ్రుతః. చతుర్భిస్సహరక్షో భిర్భనంతంశరణంగతః” ఎష్టు అరుకిరు న్దారిలుమ్ అవన్ కుత్తై శొల్లిత్తే పిప్పతు. అతుక్కుమేలే (౨) “వధ్యతాం బధ్యతామ్” ఎన్బ తాకానిట్రచ్చెయ్ తేయుమ్ శ్రీవిభీషణ మ్పెరుమాళ్ళై రక్షిత్త తుమ్. శరణ్యరాన పెరుమాళ్ తామ్ (౩) “యది వారావణస్వయమ్” ఎన్బ తు. అవనోడే శేర్ ప్పిక్కుమ్ పిరాట్టి (౪) “తేన మైత్రిభవతు తేయదిజీవితు మిచ్చసి” ఎష్టు ఉపదేశిప్ప తాకానిట్రచ్చెయ్ తేయుమ్, (౫) “ననమేయమ్” ఎన్గిట్రప్రిత్తిక్కులై యాత్మాభిన్దతుమ్.

ఇప్పదత్తిలే “అధ్యవసిక్కితేన్” ఎష్టు అధ్యవసాయాత్మకజ్ఞానవిశేష త్తుక్కు ఆశ్రయమాన అధికారిస్వరూపముమ్ అనుసన్ధేయమ్. అతావతు తిరుమన్రత్తిల్ పదత్రయత్తిలుమ్ శొన్న ఆకారత్రయముమ్.

అత ఇప్పదత్తాలే సకలసాంసారికదురితవిధూననపూర్వకమాక, *నిరస్తాతిశయా హ్లాదసుఖభావైకలక్షణమాన స్వాఽనుభవానన్దతై క్కొడుక్కైక్కు అనాదికాలమ్ అవసరప్రతీక్షనాయ్, ఇవనుడైయ వైముఖ్యవైభవత్తాలే ప్రతిహతశక్తికనాయ్, రక్షిక్కైక్కిడమ్ పెతాతే పోన్న్ ఈశ్వరినుక్కు, (౬) “రక్ష్యాపేక్షాం ప్రతీక్షతే” ఎన్గిటపడియే రక్షణావకాశమాయ్, చైతన్యప్రయుక్తమాయ్, శ్యామత్వయువత్వాదిక శోపాతి అధికారివిశేషణమాయ్, అధికారినియమాపేత్తైయిల్లామైయాలుమ్, (౭) “ఆయాసస్త్వరణేకోన్య” ఎష్టు స్మరణాదిమాత్రమాకై యాలే అనాయాసమాయుమ్, (౮) “యథాతథావాపి” ఎన్గిటపడియే ప్రాజ్ఞుఖత్వాది నియమాఽనపేక్షమాకై యాలుమ్, ఇతుతనక్కు (౯) “సకృదేవప్రపన్నాయ” ఎన్గిటపడియే సకృత్కరణమాకై యాలుమ్, అధికారి

(౧) రా-య-౧౭-౧౯. (౨) రా-య-౧౭-౨౯. (౩) రా-య-౧౮-౩౪.

(౪) రా-ను-౨౧-౨౦. (౫) రా-య-౩౬-౧౧. (౬) లక్ష్మీత-౧౭-౭౮.

(౭) వి-పు-౧-౧౭-౭౮.

(౮) స్త-౪-౨౮. (౯) రా-య-౧౮-౩౩.

విశేషనియమాపేక్షమాయ్, అత్యాయససాధ్యమాయ్, ప్రాజ్ఞుఖత్వా
దినియమాపేక్షమాయ్, అసకృదావృత్తిరూపమాన కర్మజ్ఞానాదికళిల్
వ్యాపృతమాయ్, ఆకీర్ణస్యసహకారియాయ్, పిరుమాళికడలై చ్చర
ణమ్ పుక్కు *చాపమానయనోడే తలై క్కట్టినాప్పో లేయన్దియిలే, ఇట్టికిఱ
వన్ నేరే అకిర్ణనాధికారియాయ్ కై యాలుమ్, ఎతిరి నేరే సర్వసమాశ్రయ
ణీయ విషయమాయ్ కై యాలుమ్, ఫలాఽవ్యభిచారియాన ఉపాయాధ్య
వసాయతై స్వానుష్ఠానమాక్కిల్ ద్రాయ్ నిన్దతు.

ఇన్డపాయమాకిఱతు, వేదాన్తజ్ఞిలేసకలసాధనాధికమాకవుమ్,
“దేవానాంగుహ్యమ్” ఎన్నిఱపడియే దేవరహస్యమాకవుమ్ ఎఱుతప్పడు
కిఱతొన్డానాల్, కర్మ జ్ఞానాదికళిల్ పాతియాకిలుమ్ అధికృతాధికారమాక
వేణ్డానో? వేదాన్తసిద్ధమాన ఇతు; అధికృతాధికారమన్దియిలే ఒట్టియిల్
కర్మజ్ఞానాదికళుమ్ అధికృతాధికారమన్దియిలే ఒట్టియవేణుమ్.

ఆనాల్, అనై అధికృతాధికారమ్, ఇతుసర్వాధికారమెన్దు నిర్వ
యిత్తు త్తరువారాఱెన్నిల్; అనై తై వర్ణికాధికారమాక వేణ్డుకిఱతు,
అగ్నివిద్యాజ్ఞకమాకై యాలే. ఇని అగ్నివిద్యాజ్ఞకమాన కిర్మావేణ్డై
యన్డాకై యాలే జ్ఞానాదికళుమ్ అధికృతాధికారమాకిఱతి త్తనై పోక్కి,
శాస్త్రసిద్ధమాయ్ కై యన్దు. అజ్ఞనన్డాకిల్ శాస్త్రసిద్ధమాన పాకయజ్ఞనామ
సజ్జీర్తనాదికళిల్ ప్రీశూద్రాదికళుక్కున్దయ మిన్దియిలే ఒట్టియ
వేణుమ్. నిపాదన్ కపోతతై చ్చరణమ్ పుకాతోట్టియవేణుమ్. కాకవిభీష
ణాదికళి చక్రవర్తిత్తిరుమకనై చ్చరణమ్ పుకాతోట్టియవేణుమ్; చక్ర
వర్తిత్తిరుమకన్ కడలై చ్చరణమ్ పుకుకిఱవిడ త్తిలే, (౧) “తతస్సాగర
వేలాయాం దర్శనాన్తీర్యరాఘవః । అజ్ఞలింప్రాజ్ఞుఖం కృత్వాప్రతి
శిశ్యే మహోదధేః” ఎన్దు ప్రాజ్ఞుఖత్వాది నియమజ్ఞోడే శరణమ్
పుక్కారెన్దై ముతానిన్దతు.

ఆనాల్, నియమానపేక్షై ఇప్సప్రతియెన్నిపడియెన్నెన్నిల్, చక్రవర్తిత్విరుమకనై శ్రీవిభీషణాధ్వోన్ శరణమ్ పుకుకివిడత్తిల్, (౧) “త్వాంతుధిక్కులపాంసనమ్” ఎన్జురావణన్ ఉపేక్షిత్తకాలమే కాల మాక్కడల్ కిట్టమేవారానిక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్, స్నానాచమనాదికభుమ్ పణ్ణాతే, తానిరున్దపడియే శరణమ్ పుక్కానెన్జెట్టుతుకై యాలే, నియ మాపేక్షై ఉడ్డెన్నపుమొన్జాతు. ఆకై యాల్ “సన్ధ్యవన్దనాదికళోపాతి, విడ పుమామ్; శిఖాయజ్ఞోపవీతాదికళోపాతికిడక్కపుమామ్” ఎన్నిఅనియ మమ్ అనుష్ఠానద్వయత్తిలుమ్ ప్రకాశిక్కిఱతు.

“సకృదేవప్రపన్నాయ” ఎన్నిపడియే సకృత్కరణమ్ అమైయు మాకిల్, అసకృదాపుత్తిరూపమాన ఉపాసనాత్మక జ్ఞానమ్బాలే ఇన్ద అధ్యవసాయాత్మకజ్ఞానముమ్, “ప్రపద్యే” ఎన్నిపవర్తమానత్తాల్ తైల ధారావదవిచ్చిన్నమాయ్ పోర్నేణ్ణుప్పడి తోన్జానిన్దతు. అప్పోతు “సకృదేవ” ఎన్నిప సకృత్కరణత్తుక్కుమ్ ఇన్దర్తమానత్తుక్కుమ్ శేర్ త్రియెన్నెన్నిల్; “సకృదేవ” ఎన్నిపవిడమ్, భగవద్విషయాకార త్తత్తు సకృత్కరణమ్ అమైయుమెన్నుమిడతై ప్రకాశిక్కిఱతు. వర్త మానమ్, యావచ్చరీరపాతమ్ కాలక్షేపాపేక్షై యాలుమ్, అభిమతఫల లాభత్వరై యాలుమ్, అనువర్తిక్కుమిడతై ప్రకాశిక్కిఱతు.

“యావచ్చరీరపాతమ్ అనుష్ఠియానిన్జాలుమ్ పెఱుకిఱ ఫలత్తిన్ కనత్తైప్పార్ త్తాల్, ‘సకృత్’ ఎన్జెక్కుమ్ పోరాతిపడికాణిరుప్పతు” ఎన్జు ఎమ్బారపుళిచ్చెయ్ వర్.

అజ్ఞనన్దియిలే, “సహసాశబ్దత్తుక్కు సకృదాదేశమాయ్, ‘సకృ దేవప్రపన్నాయ’ ఎన్నిపతు ‘సహసైవప్రపన్నాయ’ ఎన్నిపడి” ఎన్జు-ఆధ్వోన్ పణిక్కుమ్. అతాకిఱతు-సంసారత్తిల్ భయాతిశయత్తా లుమ్, భగవద్విషయత్తిల్ రుచ్చతిశయత్తాలుమ్, (౨) “శ్రద్ధయా శరణం

యది”(౧)“అజగామముహూర్తేన” ఎష్టమ్ శొల్లకిటపడియే సత్వర నాయ్కోణ్ణు ఆశ్రయిక్కె.

ఆక, పూర్వార్ధత్రాలే అభ్యవసాయాత్మక జ్ఞానవిశేషత్వైయుమ్, అతుక్కు ఉపేయాభ్యవసాయ త్రిత్కాట్టిల్ వ్యాప్తైయైయుమ్, అన్త పుపాయత్తుక్కు సాధ్యోపాయవ్యాప్తైయైయుమ్, అన్తసిద్ధోపాయ త్రి ల్లిక్కికైక్కు విరోధియాన పూర్వాపరాశభయత్తుక్కు నివర్తకమాన పురుషకారవిశేషత్వైయుమ్ శొల్లిల్ న్నాయ్లిల్లు.

అనన్తరమ్ఇతిల్ స్వీకృతమానసిద్ధోపాయమ్(౨) “తావదాత్రి స్తథావాఞ్చ తావన్మోహస్తథాసుఖమ్ । యావన్నయాతిశరణం త్వమశేషాఽఘనాశనమ్” ఎష్ట ఆర్తాదికళాన చతుర్విధాధికారికభుక్తుమ్ సాధారణమూకైయాలే, ఇవర్కళిల్కేట్రి ఉపాయస్వీకారమ్పణ్ణి నిట్టిటనన్ ఎన్తరధికారియైగిట వపేత్తైయిలే, (౩) “ముముక్షుర్వై శరణమహంప్రపద్యే” (౪) “బ్రహ్మణోమహిమానమాహ్నోతి” ఎన్గిట పడియే ఫలవిశేషప్రార్థనాయూపాభ్యవసాయత్తాలే ఇవనై విశేషిక్కి అతు-ఉత్తరార్ధమ్.

ఆక పూర్వార్ధత్రాలే ఉపాయప్రార్థనమ్ పణ్ణిల్ న్నాయ్, ఉత్తరార్ధత్రాలే తత్ఫలమాన ఉపేయత్తై ప్రార్థిక్కిట తెన్తతాయ్లిల్లు.

నను, ఉపాయప్రార్థనమూవతు - స్వేష్టానిష్టప్రాప్తి పరిహార జ్ఞభుక్తు నియే సాధనమూక వేణుమెన్గిటనపేత్తైయితే. స్వర్గకామనాయ్ జ్యోతిష్టోమత్తిలే ఇభీయుమోపాత్తి, “నమస్తుప్రాప్యమాన ఇష్టమ్ ఇన్నతు, పరిహార్యమాన అనిష్టమిన్నతు” ఎష్ట పిటన్తనిగ్గయత్తుక్కు అనన్తరమితే తదనుగుణమాన ఉపాయస్వీకార త్రిల్లిసేవతు; ఇనిప్రాప్యా పేత్తైపణ్ణికిటతు-ప్రార్థాదికళానప్రాప్తాన్తరజ్జళిత్కాట్టిల్ వ్యాప్తై

(౧) రా-య-౧౭-౧. (౨) వి-పు-౧-౯-౭౩. (౩) శ్వే-ఉప-౬-౧౦.

(౪) శ్రై-నా-౮౦.

శొల్లుకైక్కాకవో; అజ్జనన్తియిలే ఉపాయతయా స్వీకృతనాననసుక్కు
ప్రాప్యవిశేషజ్ఞానమ్ పితక్కైక్కాకవో; ప్రాప్యవిశేషతైప్రాధితాలన్తి
అత్తైత్తారానెన్తోవెన్నిల్; ఉపాయ స్వీకారపూర్వభావియాన ముము
క్షుత్వత్తాలే ధర్మకామాదికళితాట్టల్ వ్యాప్తిసిద్ధికైక్కాయా
లుమ్, స్వీకృతోపాయమ్ సర్వజ్ఞమాకైయాలమ్, స్వీకృతనుమాయ్
సర్వజ్ఞనుమాయ్ వైత్తుప్రాప్యపేక్షాప్రతీక్షనాయరుక్కైక్కుబరుప్రయో
జనమిల్లామైయాలమ్, ఉపాయస్వీకార మొట్టియప్రాప్యపేక్షైపణ్ణవేణ్ణా.
ఇనిప్రాప్యతైత్తరవేణుమెన్న్ పేక్షికైక్కప్రాప్యపేక్షైయాకిల్, ఉపాయ
స్వీకారరూపమాన పూర్వార్థత్తుక్కుప్రయోజనమై. ఆకైయాలే పూ
ర్వార్థానుసన్ధానమ్ పణ్ణుతల్, ఉత్తర్వార్థానుసన్ధానమ్ పణ్ణుతలొట్టియ
ఉభయానుసన్ధానమ్ పణ్ణుకై పునరుక్తిమాయ్ త్తలైక్కట్టుమే
యెన్నిల్;

పూర్వార్థానుసన్ధానమాత్రత్తాలే ఉపేయలాభమ్ ఆర్థమాయ్
వరుమేయాకిలుమ్, (౧) “అధ్యాత్మయోగాఽధిగమేన దేవంఘర్వాధీరో
హర్వశోకాజహతి” (౨) “తరతిశోకమాత్మవిత్” ఎన్న్ ముముక్షువుక్కు
ఫలమ్ శొల్లుకిఱవిడత్తిల్ శోకనివృత్తిమాత్రత్తై పురుషార్థమాక్కు
వతు; (౩) “తత్సుకృతదుష్కృతేధూనతే” ఎన్న్ పుణ్యపాపరూఢకర్మ
విమోచనమాత్రత్తై పురుషార్థమాక్కువతు, (౪) “తస్యతావదేవచిరం
యావన్నవిమోక్షేయి, అథనమ్పత్యే” ఎన్న్ దేహవిమోచనమాత్రత్తై
పురుషార్థమాక్కువతు; (౫) “విజ్ఞానసారధిర్యస్తు మనఃప్రగ్రహవా
న్మరః! సోఽన్యసః పారమాహ్నతి తద్విష్ణోఃపరమంఽదమ్” ఎన్న్ ఒరు
దేవవిశేషప్రాప్తియైపురుషార్థమాక్కువతు, (౬) “ఏషనమ్ప్రసాదో

(౧) కఠ-౧-౨-౧౨. (౨) ఛాన్దో-౨-౧-౩. (౩) కాఢీ-౧-౪.

(౪) ఛాన్దో-౫-౨౪-౩. (౫) కఠ-౧-౩-౯. (౬) ఛాన్దో-౮-౩-౪.

౬స్యాద్భరీ రాత్నముత్తాయ పరంజ్యోతిరుపసమృద్యస్వే న రూపేణాభి
నిష్పద్యతే” ఎన్నిటపడియే స్వస్వరూపప్రాప్తియై పురుషార్థమాకు
వతు; (౧) “నిరంజనసంపరమంసామ్యముపైతి” ఎన్మపరమసామ్యపత్తియై
పురుషార్థమాకువతు; (౨) “ఏతమానందమయమాత్మానముపసంజ్ఞామతి”
ఎన్మభగవత్సామిప్యత్తైపురుషార్థమాకువతు; (౩) “సాత్తు తేనర్వాన్
కామాన్ సహబ్రహ్మణావిపశ్చితా” ఎన్మ భగవద్గుణానుభవత్తై పురు
షార్థమాకువతు; (౪) “విజ్ఞానాదానందోబ్రహ్మయోనిః” (౫) “రసగ్
హ్యేవాయంలభ్యానందీభవతి” ఎన్మ భగవదనుభవజనితమాన పరమా
నందత్తై పురుషార్థమాకువతు. (౬) “యేనయేనథాతాగచ్ఛతి తేన తేన
సహగచ్ఛతి” ఎన్మ భగవదనువృత్తిరూపమాన కైజ్జగ్యత్తై పురుషా
ర్థమాకువతాయ్, ఆక ఇప్పుడి శోకనివృత్త్యాడకలై పురుషార్థమాక
చ్చొలుకిత తత్త్వాద్యవిశేషభగిల్ చరమపురుషార్థనిష్కర్షమ్ పిఱవా
మెయాలే, అన్మపురుషార్థవిశేషత్తై ప్రకాశిష్టికైక్కా-కి ఉత్తరార్థమ్
ఉదిక్కెయాలమ్, ఉపాయస్వరూపవిశేషప్రత్యాయకమాః పూర్వార్థ
ముదిక్కెయాలమ్ పోనరుక్త్యపిలై.

ఉపేయతయా వరణముమ్ ఉపాయతయావరణముమితే ఇరణ్ణు
క్కుమ్ కృత్యమ్. ఉపేయత్వేనవరి త్రపోతు ఉపాయాపేక్షైయుణ్ణు; ఉపా
యత్వేనవరి త్రపోతు ఉపేయాపేక్షైయుణ్ణు. ఆకైయాల్ ఉభయముమ్
అపేక్షితమాః క్కడవతు. ఉపేయత్వవరణమావతు-ఈశ్వరన్ తిరువడి
కళిలే కైజ్జగ్యత్తైయే ఉపేయమాక అధ్యవసితైక్కె. ఉపాయత్వవరణ
మావతు-అవన్మిరువడికిలై ఉపాయమాక అధ్యవసితైక్కె.

అధ్యవసాయద్వయముమ్ ఇవ్వధికారిక్కపేక్షితమ్. అనన్యసాధ
నత్వసిద్ధిక్కు ఉపాయాధ్యవసాయమ్ వేణుమ్. అనన్యభోగత్వసిద్ధిక్కు

(౧) ముఱ్ఱ-౩-౧-౩. (౨) తై-భృగు-౧౦-౫. (౩) తై-ఆ-౧-౨.

(౪) (౫) తై-ఆ-౭-౧. (౬) పరమసం.

ఉపేయాధ్యవసాయమ్ వేణుమ్. ఉపాయవిశేషాధ్యవసాయమ్ ప్రయోజనాన్తరపరనుక్కు ముణ్డాకై యాలే, తద్వ్యావృత్తిసిద్ధిక్కు ఉపేయాధ్యవసాయమ్ వేణుమ్. సాధకనుక్కుమ్ ఉపేయాధ్యవసాయముణ్డాకై యాలే తద్వ్యావృత్తిసిద్ధిక్కు ఉపాయాధ్యవసాయమ్ వేణుమ్. సాధకన్డానే (౧) “ఇష్టంమనిషాణ, అముంమనిషాణ, సర్వంమనిషాణ” ఎన్టు ఉపేయవిశేషతై అపేక్షియానిన్డానే. (౨) “దైత్యనైన్యపరాజితాశిశరణంత్యామసుప్రాప్తాః” ఎన్టు ప్రయోజనాన్తరపరనుక్కు ఉపాయాధ్యవసాయముణ్డే; తద్వ్యావృత్తిసిద్ధిక్కుమ్ (౩) “అన్తరిక్షగతశ్శ్రీమాన్” (౪) “సతునాగవరశ్శ్రీమాన్” ఎన్ఱిఱపడియే ఉపాయోపేయాధ్యవసాయజ్ఞాకేఱ మహదైశ్వర్యమ్ ఇవ్వధికారిక్కు అపేక్షితమాకై యాలే, అనై ఇరణ్డైయుమ్ ఇరణ్డైవాక్యతాల్లుమ్ శొల్లకిఱతు. అతై ప్పన్ద్రువితే “ముముత్సుర్వై శరణమహంప్రపద్యే” ఎన్టు శ్రుతమాయిన్ద్రుతుమ్.

కీర్త్ “ప్రపద్యే” ఎన్టు స్వీకృతమాన ఉపాయ త్తినుడై య ఫలమానకై జ్ఞార్మతై అపేక్షిక్కు క్కుడవతాకొండ్లు, అతుక్కుప్రతిసమ్బద్ధి విశేషాధీనత్వ ముణ్డాకై యాలే, అన్తప్రతిసమ్బద్ధియునుడై య పూర్తి పూరణపూర్వకమాక వనుసద్ధికిఱతు.

అతిల్, “శ్రీమతే ” ఎన్ఱిఱపడమ్ - కై జ్ఞార్మప్రతిసమ్బద్ధియై పూర్తికిఱతు. శేషత్వప్రతిసమ్బద్ధి ఒరుమిథునమానవోపాతి, కై జ్ఞార్మప్రతిసమ్బద్ధియుమ్ ఒరుమిథునమాయితే ఇరుప్పతు. ఆకై యాలేపెరియవిరాట్టియారోడే నిత్యసంయుక్తినానవనుక్కిన్ఱిఱతు. (౫) “నై కుణ్డేతు పరేలోకే శ్రియాసార్థంజగత్సత్తిరి । ఆస్తేవిష్ణురచిన్ద్ర్యాత్మా భక్తై

(౧) తె-నా-౧౩ (౨) వి-ప్ర-౧-౯-౬౫. (౩) రా-య-౧౬-౧౨
(౪) వి-ధ-౬౯-౪౭. (౫) కైవే

ర్భాగవతై స్సహ” ఎన్నికపడియే ఒరువిభూతియాక మిథునభోగపరరాయిితే ఇరుప్పతు.

ఆకైయితే అత్తిరళినిస్తుమ్ పిరికతిర్ప్పట్టు త్తుడర్న్దడిమైశెయ్య వన్దవర్కళుమ్, (౧) “భవాంస్తుసహవై దేహ్య గిరిసానుషరంస్యతేః అహంసర్వంకరిష్యామి” ఎన్దతుమ్. అన్దవిలైయపెరుమాళోపాతి అడిమైశెయ్య వాళైయుడైయారుమ్ * కోలత్తిరుమామకళోడు కూడిన ఉన్దైళ్ళూడవేణుమెన్దతుమ్. (౨) “యవాకుమారః” (3) “ఏష వామ నిః, ఏష భామనిః” ఎన్దాప్పోలేటతుకిఱ * పుంసాందృష్టిచిత్తాపహారియాన అవనుడైయ వడివ్దుకైయుమ్, శీలాదిగుణవిశేషజ్జలైయుమ్, తలైసిర్ చ్చాట్టిలే అనుభవిప్పతు. అనుభవితనళో ఉన్దత్తైయావతు. అవళో తన్నుడైయ ఓరోఅవయవన్దళిలే ఆర్దుక్లాట్టుట్టు * అల్లిమలర్మకళోపోక మయక్కుక్కక్కళాయ్, అవన్దానుమ్ ఉన్దత్తనావతాయ్ భాన్దమిథున మాయ్, తువన్దణు శెల్లుమ్పాతు శిశిరోపచారమ్ వన్దణువతు, వ్యజనా దికలై పురిమాటువతు, పడిక్కమిడువతాయ్ప్పోలే కాణుమ్ మిథున తుక్కుచ్చెయ్యుమ్ కిళ్ళితార్మాయఃవతు. ఆకైయాలే ఒరుమిథున మేప్రాప్యమ్.

ఇవన్ద్రితే అన్యతమత్తైప్రాప్యమాక నిన్దైక్కైయావతు - వినా శత్తోడేతలైక్కట్టుకై. పిరికైయితే, తత్తైమూక్కలుప్పున్దతుమ్, తమయన్ తలైయలుప్పున్దతుమ్;

పరిమళమ్ పూవై శ్లాఘ్యమాక్కుమాపోలేయుమ్, ప్రభైమాణి క్యత్తై శ్లాఘ్యమాక్కుమాపోలేయుమ్, ఇవళాలేయితే అవనుక్కుభోగ్యత్వమ్. (౪) “శ్రద్ధయా దేవోదేవత్వమశ్నుతే” ఎన్నక్కడవతితే. శేషిక్కులతి శయత్తైప్పన్దైయితే శేషవస్తువుక్కుక్కృత్వమ్. ఇవళాలేఅవనుక్కునిఱము

జ్ఞాతే యావత్ - “విష్టపత్నీ” విష్ణోశ్రీః” ఎన్నిటపడియే ఇత్తలైయిల్ శేషత్వమ్ ప్రకాశిక్తైః.

ఇన్ద్ర శ్రీశబ్దంతాలే కైజ్జర్కప్రతిసమ్మన్ధితయా ముక్తనిత్యాది కథాలే సేవిక్కప్పడానిన్తా శేన్గిటవాకారముమ్, స్వభోగసౌఖ్యంతాలే అస నై సేవిక్కుమెన్గిట ఆకారముమ్ తోద్ర్దుకిటతు.

ఆక ఇప్పుదంతాలే పిరాట్టియుమ్ సర్వేశ్వరనుమ్ శేరవిరున్దశేర్ త్రియిలే అడిమై శెయ్యక్కడవనెన్ను మర్థవిశేషమ్ శొల్లిద్ర్ద్రాయీద్ర్దు.

అన్వడిమైతాన్, అనుభవజనితప్రీతియూద్ర్ద్రాక విత్తైయుమతా కై యాలుమ్, అనుభవజనితప్రీతితాన్ - అనుభావ్య విషయాభీనమా కై యాలుమ్, అన్దైక్కజ్జర్కత్తుక్కడియాన ప్రీతిక్కునాద్ర్ద్రక్కాలానస్వరూ పరూపగుణ విభూతిపూర్తియైచ్చొల్లుకిటతు - నారాయణపదమ్. (1) “అశ్నుతేకామాన్” (2) “లభ్యానన్దిభవతి” (3) “ఇమాం లోకాన్ - అనుసర్శన్” (4) “సదాపశ్యన్తి” ఎన్నిటపడియే, స్వరూప రూపగుణాద్యనుభవమ్ ప్రీతిక్కుహేతువాకక్కడవతు. ప్రీతికైజ్జర్క హేతువాకక్కడవతు. ఇలైయాకిల్ “శ్రీమతే” ఎన్నిటవిడత్తిల్ చతుర్థియే అమైయుమ్. కైజ్జర్క ప్రకాశమాకైక్కు నారాయణపదమ్ వేణ్డావే. స్వరూపరూపగుణవిభూతికళో నాలుక్కుమ్ వాచకమాకై యాలే, అనుభావ్యవిషయ పూర్తియైక్కాట్టక్కడవతు - నారాయణ పదమ్.

నారశబ్దమ్ - రూపగుణ విభూతిక ఘక్కు వాచకమాకిటతు. అయనపదమ్ - ఇన్దై మూన్దుక్కుమ్ కొళీకలమాన స్వరూపత్తైచ్చొల్లు కిటతు. అన్దస్వరూపత్తైప్పొర్తొల్ (5) “సత్యంజ్ఞానమనన్తంబ్రహ్మ” ఎన్నిట

(1) తై-ఆ-౧-౨. (2) తై-ఆ-౨-౧. (3) తై-ఘ-౧౦-౩.

(4) సాదు-ఉత్తర-౧౦-౨-౪.

పడియే అచిత్తత్కాట్టిల్ అత్యంతవ్యాప్తమాన త్రివిధాత్మ స్వరూప త్రిలుమ్ అత్యంతవ్యాప్తమానిరుక్కుమ్.

రూపత్వైప్పిర్ త్తాల్ (౧) “నభూతసంస్థానో దేహోస్యపరమాత్మనః” ఎన్ఱు అప్రాకృతమాయరుక్మైయాలమ్, అస్త్రభూషణాధ్యాయత్తిత్పల్లకిపడియే సకలజగదాధారమైయాలమ్, ప్రాకృతముమాయ్, ఆధేయముమాన సర్వచేతనశరీరజ్జలిలుమ్ అధికమాయుకుక్కుమ్.

(౨) “అపహతపాష్పా విజరో విమృత్యుర్విశోకోవిజిఘత్సోఽపి పాసన్సత్యకామన్సత్యసంజ్ఞల్పం” (3) “యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్” (౪) “జ్ఞానశక్తిబలైశ్వర్య వీర్యతేజాన్సృశేషతః। భగవచ్ఛబ్దవాచ్యాని వినా హేయైర్గుణాదిభిః” (5) “సువీర్యశక్త్యాదిగుణైశ్చరాశిః పరః పరాణాం సకలా నయత్ర క్లేశాదయస్సన్తి” ఎన్ఱిపడియే, హేయగుణాన్సంసృష్టమాయ్, (౬) “యతోవాచోనివర్తన్తే” ఎన్ఱిపడియేనిస్సీమముమాయ్, (౭) “నేతినేతి” ఎన్ఱిపడియేఅపరిచ్ఛిన్నముమానకల్యాణగుణజ్జఘమ్ - హేయగుణాన్సంసృష్టముమాయ్ పరిచ్ఛిన్నముమాన సర్వచేతనగుణజ్జలిలుమ్ అధికమాయుకుక్కుమ్.

(౮) “యస్యచ్ఛాపామృతమ్” (౯) “యస్యమృత్యుః” (౧౦) “పాదోఽస్యవిశ్వాభూతాని త్రిపాదస్యామృతందివి” ఎన్ఱిపడియే, ఉభయవిభూతియుమ్ విభూతికోటిఘట్టితైయాకైయాలే, పరిచ్ఛిన్నవిభూతికళిల్ అధికైయాయుకుక్కుమ్.

(౧) భార-	(౨) ఛాన్దో-౮-౭-౧.	(3) మున్ఱ-౨-౨-౭.
(౪) వి-పు-౬-౫-౭౯.	(౫) వి-పు-౬-౫-౮-౫.	
(౬) తై-ఆ-౯.	(౭) బృ-౪-౩-౬.	(౮) శుక్లయజు.
(౯) సుబా-౭.	(౧౦) పురుషసూక్తమ్.	

అక, ఇప్పుడి సర్వప్రకారతాలుమ్ సర్వాధికనాయ్, (౧) “పతిం విశ్వస్య” (౨) “పతింపతి నామ్” ఇత్యాదికథాన్తరప్రతిపత్తిశ్చ శొల్లక్తిక పడియే సర్వసామ్యాయాన సర్వేష్వరిచ్, నారాయణశబ్దతే ప్రజ్ఞార్థ ప్రతిసమ్మతితయాశొల్లస్స ముక్తే మాతే, (౩) “సర్వంపరనశంధుఃఖిమ్” (౪) “సేవాశ్చస్మైర్వాస్యభావతా” (౫) “ఆపరప్రేక్ష్యభావాత్” ఎన్నికవాక్యజ్ఞాత్పల్లకిత సేవానిపే.ధమ్ అనేన్యసేవావిషయమ్. ఇతై యాకీ, ౬) “తమపానీతవ్యమ్” (౭) తదన్వేష్టవ్యమ్” (౮) “తద్వాసవిజ్ఞానీతవ్యమ్” (౯) “సాన్వేష్టవ్యం” (౧౦) “అత్మానమేనలోకముపాసీత” (౧౧) “కారణంతు ధ్యేయం” (౧౨) “సై వేదితవ్యం” (౧౩) “ధ్యేయ స్సదా” (౧౪) “ధ్యేయోనారాయణస్సదా” (౧౫) “వాసుదేవతరుచ్ఛాయానాతిశేతానఘర్మదా! సరకాఽక్ల రశమసి నీ కిమర్థంననేన్యతే” ఎష్టు భగవత్సేవావిధాయకమానవాభ్యజ్ఞోడు విరోధిక్కుమ్. పతిప్రతైక్కు ప్పరుషాన్తర స్పర్శమత్తో త్యాజ్యమాయఱుపతు; స్వభర్తృస్పర్శమత్తే.

అనన్తరమ్ భగవత్స్వరూపరూపగుణవిభూత్యాదికై అనుభవిత్య, అన్తభగవదనుభవజరితప్రీతిప్రకర్షమ్ ప్రేరిక్ (౧౬) “హాపుహాపు హాపు, అహమన్న మహమన్న మహమన్నమ్” (౧౭) “యేనయేన ధాతాగచ్ఛతితేనతేనహ గచ్ఛతి” (౧౮) “ఇరై త్తునల్లమేన్మక్కిశేత్త” (౧౯) “శూట్టురన్నావై కళో తూయనవేన్సి” ఇత్యాదికథాన్తరప్రతిపత్తికపడియే విరోధినివృత్తిపూర్వకంగాక ఒరుదేశవిశేషప్రతిలేపోయ్ వాచికమాక

-
(౧) తై.నా-౧౦.	(౨) శ్వే-౬-౭.	(౩) మను.-౩-౧౬౦.
(౪) మను.-౪-౬.	(౫)	(౬) తై-నా-౬-౧౦.
(౭) ఛాన్దో-౨-౧-౧.	(౮)	(౯) ఛాన్దో-౨-౭-౧.
(౧౦) బృ-౩-౪-౧౫.	(౧౧) అథర్వణిభా.	(౧౨) కాషీ-౪-౧౨.
(౧౩)	(౧౪) భార-ఆశు.	(౧౫) విహగేష్ట/సం-౨౪-౧౩.
(౧౬) తై-భృగు-౧౦-౬.	(౧౭) పరమహం.	(౧౮) తి-వామ-౪-౩-౯.
(౧౯) తిరువిరు-౨౧.		

పుష్ప కాంక్షకమాకపుష్ప పంక్తిమ్ కిచ్చితార్థరజ్జై ప్రాథిక్కితతు -
“ఆయ” ఎన్నిచతుర్థియాలే.

అభిమతలాభమ్ విరోధినిష్పత్తిపూర్వకమాకనన్తి ఉదయామై
యాలే ఇజ్జుపృష్ణుకిత కైజ్జుర్యాపేత్తైయాలే విరోధినిష్పత్తియుమ్
ప్రాథిక్కియాకకడవతు. ఇరణ్ణమపేక్షితమాకిల్ ఇరణ్ణైయుమ్ ప్రాథి
యాతే, కైజ్జుర్యైయే ప్రాథిక్కినెన్నెన్నిల్; కైజ్జుర్యసిద్ధియే పరమ
ప్రయోజనమ్. అత్తుక్కు ప్రతిబద్ధకమాకైయాలే విరోధినిష్పత్తయ
నిష్పత్తిఅపేక్షితమాకితత్తనై పోక్కి, * జరామరణమోక్షాన్తానూక
ఇత్తిన్తకేవలనై పోలే స్వయముద్దేశ్యమల్లామైయాలే వన్త అప్రాధాన్యమ్
తోన్తల్ అత్తై ఎడాతోత్తికితతు.

విరోధినిష్పత్తియై అనన్ స్వయన్ప్రయోజనమాకనిన్తైన్దిరు
క్కుమ్; ఇవన్ కైజ్జుర్యవిరోధితయా త్యాజ్యమెన్తునిన్తైన్దిరుక్కుమ్.
సంసారభయమితేఅవనుక్కుశ్శత. భగవత్సాన్నిధ్యముశ్శతుఇవనుక్కు
యితే. చరమశ్లోకత్తిల్ విరోధినిష్పత్తియై ప్రధానమాకచొల్లిన్తల్.
స్వయముద్దేశ్యమాయన్తు. ఆత్మాపుక్కు స్వాభావికసర్వమాన కైజ్జు
ర్యమ్ప్రకాశికైక్కు నడువిల్ ఇదైచ్చువరపోకి వేణువతెన్నుమ్నిన్తై
వాలే.

ఇచ్చతుర్థి - తాదర్థ్యేచతుర్థియాయ్, శేషిత్వవాచియాయ్
త్తేమాకిలమ్, కీర్తవన్తిన ప్రపత్తిక్కు శేషత్వమాత్రిమ్ ఫలమల్లామై
యాలే, “అకిచ్చత్కరస్మశేషత్వాననుపపత్తిః” ఎన్నిచపడియే శేషత్వ
ఫలమాన శేషపుత్తియైచ్చుల్లకితతు. జ్ఞానమిల్లాతవన్తు స్వరూపమ్
* అనన్నేవవామోసాతియుమ్, అనుకానమిల్లాతపోతు అన్తజ్ఞాన్తాన్
అనన్నేవవామోసాతియుమ్, శేషపుత్తియైచ్చుల్లపోతు శేషత్వముమ్
అనత్కల్పమాకకడవతు. ఆకపితే మకారన్తుక్కుమేలిల్ చతుర్థి వివ
రణమాయ్త్తల్.

శేషత్వమ్ ఇచ్ఛేసిద్ధియానిష్కచ్ఛయేతేయమ్, ఒరుదేశవిశేషమ్ తేడి పోక వేణ్ణుకిఱతు శేషవృత్తిసిద్ధికాకవితే. ఉపాయస్వీకార త్తుక్కు మున్నే ఉడ్డే శేషత్వజ్ఞానమ్, ఆకైయన్తో తిరుమన్త్రత్తుక్కు ప్పిన్ను ద్వయమాకవేణ్ణిల్లు. ఆకైయాలే శేషత్వజ్ఞానమ్ ముఱ్ఱుడ క్కడవతు. అనన్తరమ్ ఉపాయస్వీకారమాకక్కడవతు. అనన్తరమ్ కైజ్జుర్యరూపమాన ప్రాప్యత్తినుడైయ ప్రార్థనమాకక్కడవతు. ప్రా ప్యాపేత్తైక్కనన్తరమన్తోతల్లాభహేతువానఉపాయస్వీకారమ్ పణ్ణువతు.

ఆనాల్, “అథాగ్ధీరాజకులంగచ్ఛేత్” “మన్దాగ్నిర్నాముబ్బి పేత్” “జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామోయజేత” ఎన్గితాప్పోలే, ఉపేయా పేత్తైయుడైయవసుక్కు ఉపాయాపేత్తైయాకైయాలే, ఉత్తరార్థమ్ ముఱ్ఱుట్టు, పూర్వార్థమ్ పిఱ్ఱుడవేణ్ణావోవెన్నిల్, పువ్వుత్తిదళైయిల్ అతువేణ్ణువతు; అనుష్ఠానదళైయిల్ మాతాడియిరుక్కుమ్. జ్యోతిష్టో మానుష్ఠానానన్తరమన్తో స్వర్గసిద్ధి.

ఆక, ఇచ్ఛతుర్థియాలే శేషత్వత్తై పూరిత్తుత్తరుమ్ శేషవృత్తి యైప్రాధిక్కిఱతు. ఇతుప్రార్థనారూపమెన్నుమిడత్తిల్ ప్రమాణమెన్నెన్నిల్, కీర్త్ ఉపాయస్వీకారమ్ పణ్ణినవన్, లభాభిమతనాయిరుక్కు మవనల్లామెయాలమ్, అభిమతఫలలాభదళైయల్లామెయాలమ్, ఇవ్వర్థ వివరణమ్ పణ్ణినభాష్యకారర్ “భవాని” ఎన్ఱు ప్రార్థికైయాలమ్, ప్రథమాచార్యరాన సమ్మాత్వార్ (౧) “అడిమైశెయ్యవేణ్ణుమ్” ఎన్ఱు ప్రార్థికైయాలమ్, ప్రార్థనారూపమాకక్కడవతు.

ఆకైయాలే, కైజ్జుర్యప్రార్థనమ్ పణ్ణుకిఱతాయ్ ఇప్పదమ్, (౧) “ఒట్టివిల్ కాలమెల్లాముడనాయ్ మన్నివ్వువిలా వడిమైశెయ్యవేణ్ణు నామ్” ఎన్ఱు కైజ్జుర్యవిశేషణమాకచ్చొల్లుకిఱ సర్వకాలాది శబ్దజ్ఞ థాలే అన్తక్కైజ్జుర్యప్రకారత్తైచ్చొల్లుకిఱతు.

సర్వకాలశబ్దత్వాలే (౧) “నచపునరావర్తతే నచపునరావర్తతే”
(౨) “అనాపుత్తిశ్చబ్దాదనాపుత్తిశ్చబ్దాత్” ఎన్నిటపడియే యావ
దాత్మభావి అనుభావ్యమాన భోగతైస్సార్థిక్కిఱతు.

ఇత్తాలే (౩) “గతాగతంకామకామాలభస్తే” (౪) “గత్వా
గత్వానివర్తస్తేచన్ద్రసూర్యాదయోగ్రహః” ఎన్నిటపడియే, దేశాన్తర
త్తిలే ద్రవ్యతై ఆర్జితత్తు దేశాన్తరత్తిలే అటవిత్తిట్టుజీవిత్తు, మూర్ఖవాతే
దేశాన్తరమ్మోహరోపాతి, ఇక్ష్ణే ఆర్జితమానపుణ్యతై అనుభవిత్తు భోగా
వసానత్తిలే, (౫) “యథేతమాకాశమ్, ఆకాశాద్వాయమ్, వాయు
ర్భూత్వాధూమోభవతి, ధూమోభూత్వా అభ్రంభవతి, అభ్రం
భూత్వామేఘోభవతి, మేఘోభూత్వాప్రవర్షతి” ఎన్ఱమ్ శొల్లకిఱక్రమ
త్తిలే పునరాపుత్తి లక్షణమాన స్వర్గాద్యైశ్వర్యభోగత్తిత్కాట్టిల్
వ్యాపుత్తిశొల్లిల్లు.

సర్వదేశశబ్దత్వాలే దివ్యవేశ్మమ్, తిరుమామణిమన్దపమ్, దివ్యో
ద్యానమ్ తొడక్కమాన పరమపదత్తిల్ భోగస్థానజ్ఞోడు ఆమోద
ప్రమోద సమ్మోదరూపమాన పూహస్థానజ్ఞోడు, లీలావిభూతియిల్
పూహవిభవార్చావతారాది స్థానజ్ఞోడుమ్ వాశియట, (౬) “తస్య
సర్వేషులోకేషు కామచారోభవతి” (౭) “ఇమాన్లోకాన్ కామా
న్నీ కామరూప్యనుసంహరన్” ఎన్నిటపడియే దేశపరిచ్ఛేదమిల్లాతపడి
అడిమై శైయ్యప్పై టువేనాక వేణుమెన్నిటతు.

ఇత్తాల్ దేశపరిచ్ఛిన్నమాన కేవలనుడైయ భోగతై వ్యావర్తి
క్కిఱతు. అతావత్తు-సాంసారికమాన శబ్దాదివిషయజ్ఞానినుడైయ అను
భవమ్ శరణునితసంసారవశవర్తికళాన బ్రహ్మాదికళుక్కే భోగ్యమా

(౧) ఛాన్డో-౮-౧౫-౧. (౨) బ్రహ్మసూ-౪-౪-౨౨. (౩) గీ-౯-౨౧.

(౪) వి-పు-౧-౬-౪౦. (౫) ఛాన్డో-౫-౧౦-౫. (౬) ఛాన్డో-౭-౨౫-౨.

(౭) తై-శ్శు-౧౦-౫.

యిరుక్తై-యాలమ్, ఆత్మానుభవసుఖతైప్పర్దు అతిక్షుద్రమాయురు
తై-యాలమ్, శబ్దాదివిషయజ్ఞిలో అన్వయమిలై. (౧) “పకాన్తి నన్దా
బ్రహ్మభక్తియినో యోగినో హియే । తేహంతత్పరమం స్థానం యదైవ్వి
పశ్యన్తి సూరయః ” ఎట్టు అనన్యప్రయోజనరాన పరిమైకాన్తి శాలే
అనుభావ్యమాన అపరిచ్ఛిన్న భగవదనుభవత్తిలో అన్వయమిల్లామై
యాలమ్, అణుపరిమాణాన ఆత్మానే భోగ్యమాయురకుమే,
ఆకైయాలే అవ్వాత్మానుభవమ్-దేశపరిచ్ఛిన్నమ్.

సర్వానస్థాశబ్దత్రయే కీర్త్యచ్యున్న సర్వమౌలే నశ్వరమన్తి క్షే-
యావదాత్మభావియాయ్, కై వల్య మౌలే సమ్యుచితమన్తియిలే,
సర్వదేశానుపుత్రమాయుననతేయాకిలుమ్, నిత్యాగ్నిహోత్రమౌలే
భోగోపరతిగర్భమాయునన శిలకాలవిశేషజ్ఞభుమిదైవిజలామ్, అజ్ఞ-
నన్తియిలే అస్తరజ్ఞదైయోడు బహిరజ్ఞదైయోడు వాశియతి ఒరు
కాలకలైయమ్ వద్వైయాకాతపడి అశ్విమైయ్య ప్పెరువేనాశి వేణ్ణు
మేన్తియితు.

అధికారి క్లర్క్ కోడుక్కుమోబైతోడు, నాచ్చిమారుమ్ దేవరు
మాయ్ తెప్పలమ్ పితూలిక్కవేణ్ణుమ్బడియాన దళైయోడు వాశి
యళి త్తిరువనన్దాన్ద్రానోపాతి అడిమైశెయ్యవేణుమ్. ఓలక్కమ్ కోడు
క్కుమోబైతు ఛత్రచామరాదిపాణియాయుమ్, అన్తరన్దనళైయిల్
పడుక్కై, పసిక్కుమ్, బట్టుపెట్టిల్, కాళాజి, లీలాశుకమ్ తొడక్క
మాననైయాయుమ్, ఇడైవిడమల్ అడిమైశెయ్యక్కడవనాయితే
యిరుప్పతుము క్కిన్.

ఇత్యాత్ ఒరుకాల్ (౨) “ఆత్మానం వాసుదేవాఖ్యంచినై
యన్” ఎన్నిపడియే స్వానుభవవైభవతాళుమ్, శ్రీస్తననంశేషాను

భవత్తాల్మమ్, “అహమన్నమ్” ఎన్నిపడియే పరమభోగ్యభూతమాన నిత్యము క్తినుడైయ స్వరూపానుభవత్తాల్మమ్, పరమాన్వియాకానిత్యుచ్చైయ తేయుమ్, (౧) “సపకాక్షేనరమేత,” (౨) “భృశంభవతిదుఃఖితః” (౩) “క్రోధమాహారయ త్తీనమ్” (౪) “కోపస్యనశమేయవాన్” ఎన్నిపడియే సూరికిభోపాతి తన్నోడే అవ్యసీయసమృద్ధముడైయార్ శిలచేతనర్ కిరణః శేబరః ధురమాయక్కిడక్కిటపడియైక్కణ్ణు, ఉణ్ణతురుక్కట్టాల్తోన్నీవతు; కిరణః శేబరజ్జైక్కొడుత్తాల్మమ్ తాపత్రయతప్తరాయ్ నోవుపడుకిట పడియైక్కణ్ణు అవర్కిల్ తామ్ వస్తు సాన్తన్వనమ్ పణ్ణవేణ్ణుమ్మడి పెలుప్పతు. అవైపణ్ణుకిట భగవదపచారాడికళైక్కణ్ణు ఇరక్కిత్తుక్కుఱుప్పాన హృదయత్తై క్రోధత్తుక్కిడమాక్కునతాయ్, లీలావిభూతి సమృద్ధత్తాలే ఒరుతలై తోతనత్తియుమ్, ఒరుతలై విఘ్నప్పుమాన ఈశ్వరనుడైయ భోగత్తిత్తాట్టిల్ భోగమాత్రసామ్యయు క్తనాన ముక్తనుడైయ భోగత్తుక్కు వ్యావృత్తి శొల్లిల్లీ న్దాయ్లీలు.

సర్వవిధశబ్దత్తాలే (౫) “నివాసశయ్యాసనపాదుకాంశుకో పధానవర్షాతపవారణాదిభిః” (౬) “శెన్టాల్ కుడైయామ్ ఇరున్దాల్ శీజ్జాతనమామ్ నిన్టాల్ మరవడియామ్” ఎన్నిపడియే ఆదరాఁనురూపమాక, (౭) “సపకభాభవతి, ద్విభాభవతి, త్రిభాభవతి, శతభాభవతి, సహస్రభాభవతి” ఎన్నిపడియే అనేకవిగ్రహపరిగ్రహమృణ్ణి (౮) “అహంసర్వంకరిష్యామి” ఎన్ఱు ఇళైయ పెరుమాళ్-చత్రచామర పాణికిభావతు, ఖనిత్రపిటకాధరరావతు, ఫలాహరణాదికళై ప్పణ్ణునతు, శాలాసన్ని వేశాదికళై ప్పణ్ణునతు; కుసుమశయనాదికళై ప్పణ్ణునతు,

(౧) మహావ-౧-౧.

(౨) రా-అయో-౨-౪౦.

(౩) రా-అ-

(౪) రా-య-౫౯-౧౩౬.

(౫) స్తో-౪-౪౦.

(౬) ౧-తిరువ-౫౩,

(౭) ఛాణ్డో-౭-౨౬-౨.

(౮) రా-అ-౩౧-౨౭.

కై యమ్ పిట్టమాయ్ నోక్కువతాయ్, పడై వీట్టిల్ పెరుమాళ్ పరిక
రవర్గమ్ శెయ్ తతడై య త్తామే శెయ్ తాప్పో లే, నానుమ్ ఎల్లావకై ప్పట్ట
ఆడిమైకై శెయ్ శెయ్యప్పెలువేనాక వేణుమెచ్చుప్రార్థిక్కిఱతు. ఇత్తా లే
నెఱుమ్ ములై యా లే అడిమై శెయ్యమ్ * నిత్యానపాయునియాన పిరాట్టి
యుడై య భోగ త్తిత్కాట్టిల్ వ్యావుత్తి శొల్లిల్ న్దొయిల్ న్దు.

చేతననుడై య స్వరూపత్తోడు భోగత్తోడు కిళ్ళితార్ త్తోడు
వాళియఱ అత్యన్త వ్యావుత్తి మూయిరుక్కుమ్. భగవచ్చేషత్వమ్ అవ
ళుక్కు- స్వరూపమ్; మిథునశేషత్వమ్ ఇవనుక్కు- స్వరూపమ్. భగవ
ద్భోగమే అవళుక్కుళ్ళతు; అవళుమ్ అవనుమాన శేర్ త్తి ఇవనుక్కు-
భోగ్యమ్. స్తనతటాదికళాలే పణ్ణమ్ కిళ్ళితార్ త్తమ్ అవళుక్కుళ్ళతు;
ఇవనుక్కు మిథునవిషయమాన సర్వవిధకిళ్ళితార్ త్తముముణ్ణు. ఉచిత
శబ్దత్తాలే సర్వకాలజ్గళిలుమ్ సర్వదేశజ్గళిలుమ్ సర్వావస్థజ్గళిలుమ్ సర్వ
విధకిళ్ళితార్ త్తముమ్ పణ్ణక్కడ వేనెన్దిఱ సజ్కల్పమే ఇవనుక్కుళ్ళతు.

అనుష్టిక్కుమిడ త్తిల్ (౧) “క్రియతామ్” ఎన్దిఱపడియే “అవన్
తిరువుళ్ళత్తుక్కు యాతొన్ఱు అనుకూలమానతు; అత్తు అనుష్ఠేయమ్”
ఎన్ఱు, స్వేచ్ఛావ్యావుత్తి మాన కై జ్కర్వత్తెచ్చొలుకిఱతు. అతావతు -
మరవడికళోపాతి తిరువడికళి లేకిడక్కువుమాయ్, మాలై యోపాతి తిరు
ముడియి లేఱవుమాయ్, ఇళై య పెరుమాళ్ పాతి కూడప్పొకవుమాయ్,
శ్రీభరతాద్వానోపాతి తలైయిలే ముడివైక్కువుమాయిరుక్కై. ఇత్తు
విడై పారతన్త్ర్యత్తుక్కై నిలమ్. యాతొన్ఱు-తిరుముకమలర్ త్తిక్కు-
ఉఱుప్పాయఱువతు, అతిడై కై జ్కర్వమావతు.

ఆక ఇత్తాల్, నెడునాళ్ భోగవిరోధియాన త్తయరోగత్తాలే
నోన్దవన్ ఒరుసిద్ధాపధత్తై పెల్దొయి నోయ్ విట్టుక్కుళిక్కుమాపాతి,

భగవత్ప్రసాదమాకిం పరమభేషజవై భవత్తాలే సాంసారికమాన తడై
యఃకల్పిన్ద్ర, అమృతకల్పిన్ద్రీన మాశిక్మమ్మోలే అత్యుజ్జ్వల
నాయ్, అర్చిరాదిగతియా లే పరమపదమాకిం దివ్యదేశ త్రిలేపుక్కు,
నిరస్తరభగవదనుభవైకయాత్రియాన నిత్యసూరినజ్ఞత్రిలే అన్యతమ
నాయ్, కడల్ ఉడైన్ద్రాప్సోలే కిణ్డిడమెక్కుమ్ తిఱన్ద్రపాయ్కిం పరమ
భక్తిరూపాపన్నజ్ఞానత్తాలే, ఈశ్వరనుడైయస్వరూపత్తోడు రూపత్తోడు
గుణత్తోడు విభూతియోడు వాశియఱ విభాక్కులై కొణ్ణు అనుభవిత్తు,
అన్దవనుభవజనితప్రీతిప్రకర్షత్తాలే మధుపాన మత్తనైప్సోలే అక్రమ
మాక స్తోత్రముఖనాయ్ కల్పిత్రాడువతు, అతుతాన్ పోయ్ త్తలై
మణ్డైయిట్టు కిళ్ళిత్కారజ్గళిల్ కుతూహలత్తై ప్పిఱప్పిత్తు అడిమైయిలే
మూట్టువతు, అన్దకిళ్ళిత్కారన్దాన్(౧) “నిరవద్యంపరంప్రాప్తే” ఎన్నిఱ
పడియే అనుభూతాంశమ్ అల్పమాయ్ అనుభావ్యాంశమే విజ్ఞుమ్బడి
యాన విషయవైలక్షణ్యవై భవముమ్, అతుతన్నైయమ్ విభాక్కులై
కొళ్ళవన్ద్రాన అభినివేశాతిశయముమ్ కై లొట్టువళర్క్క, అత్తాల్
కొళ్ళ కొమ్బుమూడప్పడర్న్ద్ర ఒరుకాలపరిచ్చేదత్తైయాతల్, దేశపరి
చ్చేదత్తైయాతల్, అవస్థాపరిచ్చేదత్తైయాతల్, క్రియాపరిచ్చేదత్తైయాతల్
సహియామైయాలే, సర్వకాలజ్గళిలుమ్ సర్వదేశజ్గళిలుమ్ సర్వావస్థజ్గళి
లుమ్పణ్ణుమ్సర్వవిధకై జ్గర్గజ్గళై యమ్ప్రార్థితతాయ్నిష్ఠతు, “ప్రార్థ
నాయాంచతుర్థీ” ఎన్నిఱచతుర్థియా లే.

(౨) “అపహతపాప్మావిజరోవిమృత్యుః” (౩) “నిర్గుణంనిరజ్జనమ్”
ఎన్నిఱపడియే హేయగుణనిషేధత్తైయమ్, (౪) “యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్”
ఇత్యాదికళిల్పడియే విలక్షణగుణయోగత్తైయమ్ శొల్లి, ఇప్పడివిలక్షణ
గుణయుక్త మాయ్ హేయగుణ రహితమానవస్తువే ఉపాస్యమెస్తు

(౧) (౨) ఛా-౮-౭-౧. (౩) శ్లో-౬-౧౯. (౪) ముణ్డ-౨-౨౭.

ఉపాస్యవస్తునిర్ణయమ్ పణ్ణినవోపాతి, ప్రాప్యమాయ్ అటువతుమ్
వైలక్షణ్య పూర్వమాయ్ హేయగన్ధ రహితమూయిరుక్క వేణ్ణుకై
యాలే, అతిల్ వైలక్షణ్య పూర్తియై కీర్తిదైయచ్చొల్లిన్ద్రాకై
యాలే, అనన్తరమాన ఇన్ద నమశ్శబ్దమ్ హేయగన్ధరాహిత్యత్తై చ్చొల్లు
కిఱతు.

అతిల్ భోగత్తుక్కు హేయాన్వయముణ్ణావతు - భోగ్య వస్తువి
స్పృక్కల్ కుఱైయాలే యాతల్, భోక్తావిస్పృక్కల్ కుఱైయాలే
యాతలితే; అతిల్ ఇఱ్ఱుచ్చొన్న భోగ్యమ్ సర్వ మజ్జళాయతన భూతై
యాన పిరాట్టిక్కుమ్ మాజ్జళ్యకరమాయ్, తాన్ (౧) “మజ్జళానాచ్చ
మజ్జళమ్” ఎన్నిఱపడియే స్వరూపరూపాదికళాలే సర్వ మజ్జళజ్జళుక్కుమ్
అవ్వరుకు పట్టిరుక్కైయాలే కుఱైవన్ద్రీరున్దతు; ఇని భోక్తృత్వ దోష
మేయుశ్యతు, అత్తైక్కట్టికిఱతు ఇప్పదమ్; అతావతు, అహజ్కార
మమకారజ్గల్.

స్వరూపయాథాత్మ్యజ్ఞాన జనకమానతిరుమన్త్రత్తిలేఅహజ్కార
మమకారజ్గల్ నివృత్తమూయిరుక్క, ఇప్పోతు నివర్త్యమాకిఱ అహ
జ్కార మమకారజ్గళెనైయెన్నిల్; ఇవ్వహజ్కార మమకారజ్గల్ తాన్
మూస్తువత్తెప్పట్టిరుక్కుమ్. (౨) “అనాత్మనాత్మబుద్ధిర్యా అస్వేస్వమి
తియామతిః” ఎన్నిఱపడియే, అనాత్మావానదేహత్తిల్ ఆత్మబుద్ధియుమ్,
దేహేనుబద్ధియాన పదార్థజ్గళిల్ స్వత్వబుద్ధియుమ్-అహజ్కార మమ
కారమాకిక్కుడవతు; అతుక్కుమేలే “స్వతన్త్రాహమ్” ఎస్తు దేహేత్పర
మాక ఆత్మావై త్రిపత్తి పణ్ణిప్పోరానిఱ్ఱుచ్చెయ్తేయుమ్, స్వతన్త్ర
మాక ప్రతిపత్తి పణ్ణిప్పోరువతోస్తుణ్ణు; అతువుమొరు అహజ్కారమ్;
విషయముణ్ణాకిల్ మమత్తైయుమ్ అనువర్తిక్కుమితే. అతుక్కు మేలే

కర్మజ్ఞానాదికలై అనుష్ఠిక్కవుమామ్; ఒరు సాధన విశేష స్వీకారమ్
పణ్ణవుమామ్. “అవద్దీ యుక్కుఅనుష్ఠాతానాన్, ఎన్నుడై యఅనుష్ఠానమ్
ఇవై” ఎన్ఱు పిఱప్పనశిల అహజ్కారమమకారజ్ఞభుమ్ ఉళ; ఇప్పడిమూ
న్ఱువనై పుట్ట అహజ్కారమమకారజ్ఞభుమ్ ప్రథమాత్మరత్తిల్ చరమ
పదత్తాలుమ్, అతిల్ విభక్తివిశేషత్తాలుమ్, అనన్తరపదత్తాలుమ్ వ్యా
వుత్తమాయిదీ యు.

ఇని ఇవై మూన్ఱుక్కుమేలే కాకాక్షిన్యాయత్తాలే ఒరుపదవిశే
షత్తాలే వ్యావుత్తమాయ్, భోగదశానువుత్తిక్కుమ్ యోగ్యతైయు
ణ్ణాయిరుప్పతోరు అహజ్కారమమకారముణ్ణు, అత్తైవ్యావర్తిక్కిఱతు
ఇట్లు. అతాకిఱతు-“నాన్ భోక్తా, ఎన్నుడై యభోగమ్” ఎన్ఱిరుక్కై.

(౧) “అహమన్నాదః,” (౨) “సోఽశ్చ తేసర్వాన్ కామాన్”
(౩) “సదాపశ్యన్తి” (౪) “భోగమాత్రసామ్యలిక్ష్వాచ్చ.” (౫) “అత్ర
బ్రహ్మసమశ్చ తే” ఎన్ఱు శొల్లుకిఱపడియే, నేరేగుణాదికభుక్కుడై య
భోక్తావాయిరుక్కు, అతుక్కుమేలే గుణాద్యనుభవమ్ రసిత్తు పీఠనా
నాల్, అన్ఱప్రీతిప్రేరితమాయ్ వరుమతాయుమిరుక్కుకై జ్కర్యమ్ “భోక్తృ
త్వమ్ ఎనక్కిత్తై” ఎన్ఱిరుక్కై యావతెన్. భోక్తృత్వమిలైయాకిల్ (౬)
“లభ్యానన్దిభవతి” ఎన్ఱిఱనన్దిత్వమిన్ఱియిలే ఒట్టియుమ్. ఆనన్దిత్వమిల్లా
మైయాలే అపురుషార్థముమామ్. కర్మానుష్ఠానదత్తైయిల్ కర్తృత్వా
ఽనుసన్ధానమ్ (౭) “అధిష్ఠానంతథాకర్తా కరణఞ్చ పృథగ్విధమ్ । వివి
ధాచపృథక్చేష్టా దైవఞ్చైవాత్రపఞ్చమమ్” ఎన్ఱిఱపడియే ఆత్మావుక్కు
చైతన్యప్రయుక్తమాన ప్రయత్నమాత్రమేయాయ్ అధిష్ఠానాదికభుక్కు
కర్తృత్వమాకై యాలే అఙ్గు ఉపపన్నమ్.

(౧) తై-భృ-౧౦-౬. (౨) తై-ఆ-౧-౨. (౩) సామ-ఉత్తర-౧౨-౨-౪.

(౪) బ్రహ్మసూ-౪-౪-౨౦. (౫) కఠ-౨-౬-౧౪. (౬) తై-ఆ-౭-౧. (౭) గీ-౧౨-౧౪.

ముక్తనానాల్ కర్తృత్వారోపణవిషయమాన † అధిష్ఠానాదిక శీల్లామైయాలుమ్, (౧) “సర్వతరిపాణిపాదంతత్సర్వతోక్షి శిరోముఖమ్ | సర్వతశ్శృతిమల్లోకే సర్వమావృత్యతిష్ఠతి” ఎన్నిటపడియే అధిష్ఠానాది కథాల్ కొఘ్యమ్ కార్యతై స్వరూపేణ కొశ్యవల్లనాయ్, (౨) “ప్రజ్ఞయాహివశ్యతి” (౩) “మనసైవైతాన్ కామాన్సశ్యన్రమతే” ఎన్నిట పడియే అనుభవత్తుక్కు వేడ్డువతు ఆత్మధర్మభూతమాన జ్ఞానమాత్ర మాక చ్చొల్లుకై యాలుమ్ అనుపపన్నమెన్నిల్; ఇప్పోతు అతువస్తు నిశైక్కిటతు. పతివ్రతైయాన స్త్రీక్కు భర్తృసంక్షేష జనిత సారస్యా నుభవముణ్ణాకానిజ్జుచ్చెయ్ తేయుమ్, భర్తావినుడైయ ముఖవికాస మాయ్-ప్రయోజనమ్ “అవ్యికాసహేతు” ఎన్ఱు సంక్షేపాదికళితే సజ్జమ్ పిటక్కుమోపాతి, భగవద్గుణానుభవాదికళిల్ “నాన్ భోక్తా, ఎనక్కు రసిత్తతు” ఎన్ఱుపురుషభోగత్తోపాతి స్వతన్త్రమాయరుత్తల్, సాధారణ మాయరుత్తల్ శెయ్ కై యన్ఱియిలే, “ఈశ్వరన్ ముఖమలర్ త్రి, ఎన క్కు హేతు” ఎన్ఱు అవగ్రీణి లేసజ్జమాయ్, ముఖమలర్ త్రియే తనక్కు భోగ్యమాకనినై త్తిరుక్కు. అతైప్పగ్గి విజేముతలిలే “అహమన్నమ్” ఎన్ఱుళొల్లి, పిన్నే “అహమన్నాదక” ఎన్ఱుతుమ్.

ఆక ఇవాక్యక్యద్వయత్తాలుమ్ స్వరూపజ్ఞానానస్తరభావియాయ్ పదద్వయోక్తమాన ఉపాయోపేయజ్జతై ప్రార్థితతాయ్ నిన్ఱతు. అతి ల్ పూర్వవాక్యత్తిల్ (ప్రపద్యే) ఎన్నిట క్రియాపదమ్ - అధ్యవసాయత్తై చ్చొల్లుకిటతు. అతుక్కు ఉపేయాధ్యవసాయవ్యావృత్తియై పుణ్ణి త్తరు కిటతు ఉపాయవాచకమాన శరణశబ్దమ్. అన్ఱపుపాయత్తుక్కు సాధ్యో పాయవ్యావృత్తియై పుణ్ణి త్తరుకిటతు - (నారాయణచరణౌ) ఎన్ఱు. అన్ఱ సిద్ధసాధనత్తిలిభియుమ్ తుత్తైయై చ్చొల్లుకిటతు - శ్రీమత్పదమ్.

(౧) గీ-౧౩-౧౪.

(౨)

(౩) ఛా-౨-౧౨-౧౩.

† (పా) అనుష్ఠానాదికళ్

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

పెరియవాచ్చాన్బిల్లై అరుళిచ్చెయిత పరస్తహస్యత్తిల్,
చరమణ్లోకప్రకరణమ్.
అనతారికై;

ధక్తియిలుమ్ ప్రపత్తిక్కు నెడువాళియుణ్ణు. ఆచార్యరుచి పరిగ్రహమ్; సర్వాధికారమ్, దేహవసానత్తిలేఫలమ్, అన్తిమస్మృతివేడ్డా; పరమచేతనమ్, సిద్ధస్వరూపమ్, సహాయాస్తరనిరపేక్షమ్, అవిలంబ్య ఫలప్రదమ్, స్వరూపానురూపమాన ఉపాయమ్, ప్రాప్త్యానురూపమాన ఉపాయమ్.

“సర్వధర్మాత్పరిత్యజ్య” ఎన్నిఱ్ఱోకత్తిటాన్బిల్లై ధర్మపరిత్యాగమ్ - శాస్త్ర విరోధత్తాలుమ్, అనుష్ఠానవిరోధత్తాలుమ్, ప్రకరణ విరోధత్తాలుమ్ అయి క్తమ్.

(౧) “యావజ్జీవమగ్నిహోత్రం జుహుయాత్” (౨) “ధర్మేణ పాపమపసుదతి” (౩) “యజ్ఞేనదాసేన తపసానాశకేన బ్రాహ్మణా వివిదిషన్తి” (౪) “సర్వాపేక్షాచ, యజ్ఞాదిశ్రుతే రశ్వవత్” ఎఱ్ఱజ్ఞాన సాధనమాక కర్మత్తై అవశ్యానుష్ఠేయమాక ఓతుకైయాలుమ్, (౫) “బ్రహ్మవిదాహ్నోతి పరమ్” (౬) “తమేవంవిద్వానమృత ఇహభవతి” (౭) “బ్రహ్మవేదబ్రహ్మైవభవతి” (౮) “తథావిద్వాన్పుణ్యపాపేవిధూయ నిరజ్జనః పరమంసామ్యముపైతి” (౯) “అస్తి బ్రహ్మేతిచేద్వేద

(౧) ఆపస్తంబ-౩-౪-౧౮.

(౨) తై-నా-౭౯.

(౩) బృ-౬-౪-౨౨.

(౪) బ్రహ్మసూ-౩-౪-౨౬.

(౫) తై-ఆ-౧.

(౬) పురుషసూక్తమ్.

(౭) ముణ్డ-౩-౨-౯.

(౮) ముణ్డ-౩-౧-౩.

(౯) తై-ఆ-౬-౧.

సంతమేనంతతోవిదుః” (౧) “విద్యాస్తుపురుషంపరమ్” ఎఱ్ఱ, వేదసవిశేషజ్ఞే భగవత్ప్రాప్తి సాధనమాకవిధికైయాలమ్, (౨) “యమేవైషపుణితే తేనలభ్యః, తస్యైష ఆత్మా విపుణితేతనూం స్వామ్” (౩) “భక్త్యాచభృత్యాచ సమాహితాత్మా జ్ఞానస్వరూపం పరిపశ్యతీహ” (౪) “హృదామసీషామనసాఽఙ్గీకృత్వః” ఎఱ్ఱ ప్రాప్తి సాధనమాక భక్తియై విధికైయాలమ్, ఇవర్ణోన్మదైయత్యాగమ్ శాస్త్రవిరుద్ధమ్.

(గ) “శుకోముక్తిః, వామదేవోముక్తిః” ఎఱ్ఱముక్తిరాకశ్రుత రాన శుకాదికిలోడు, (ఁ) “ఉపమానమశేషాణాంసాధూనామ్” ఎన్న ప్పిఱున ప్రహ్లాదనోడు, భరతసాధరి ప్రభృతికళాన అల్లాతముముఠుక్కు లోడు వాళియఱ కర్మజ్ఞానాదికలై యే అనుష్ఠిత్తుప్పీరుకై యాలే, ధర్మ త్యాగ విధిఅనుష్ఠానత్తోడుమ్ విరోధిక్కుమ్.

(౭) “నియతంకురుకర్మత్వం కర్మజ్యాయోహ్యకర్మణః” (౮) “కర్మజైవహి సంసిద్ధి మాస్థితాజనకాదయః” (౯) “సర్వంకర్మాఖిలం పార్థ జ్ఞానేపరిసమాప్యతే । సహిజ్ఞానేనసదృశం పవిత్రమిహవిద్యతే । జ్ఞానాగ్నిస్సర్వకర్మాణి భస్మసాత్కురుతేతథా” (౧౦) “భోక్తారంయజ్ఞ తపసాం సర్వలోకమహేశ్వరమ్ । సుహృదంసర్వభూతానాం జ్ఞాత్వా మాంశాన్తిమృచ్ఛతి” (౧౧) “భక్త్యామామభిజానాతి” (౧౨) “భక్త్యా త్వనన్యయాశక్యః” “మద్భక్తింభజేతరామ్” (౧౩) “మన్మనాభవమ ద్భక్తిః” ఎఱ్ఱ సాదరమాకపుమ్ సవిస్తరమాకపుమ్ పతిసెట్టోత్తాలుమ్ ఉపదిష్టమాన కర్మాదిత్యాగమ్ ప్రకరణవిరుద్ధమ్.

(౧)

(౨) కఠ-౧-౨-౨౩.

(౩)

(౪) తై-నా-౧.

(గ)

(ఁ) వి-పు-౧-౧౫-౧౫౬.

(౭) గీ-౩-౮.

(౮) గీ-౩-౨౦.

(౯) గీ-౪-౩౩.

(౧౦) గీ-౫-౨౯.

(౧౧) గీ-౧౮-౫౫.

(౧౨) గీ-౧౧-౫౪.

(౧౩) గీ-౧౮-౬౫.

ఆక శాస్త్రవిరోధముమ్, కర్మజ్ఞానాఽనుష్ఠానినరోధముమ్, ప్రకరణ విరోధముమ్ పిఱక్కైయా లే, ఇశ్లోకత్తుక్కు ఇవన్ ద్రోడు శేర్ న్నవర్థమ్ అర్థమామి త్తనై; విగుడ్డమాన త్యాగమ్ అర్థమాకమాట్టా తెన్టు శిలర్ శొన్నార్ కిళ్.

శాస్త్ర విరోధముమ్, అనుష్ఠానవిరోధముమ్, ప్రకరణవిరోధ ముమ్ పిఱవాయైయా లే అత్తు అర్థమాకాత్తు.

(౧) “యో బహ్మణం విదధాతిపూర్వం యోవై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతి తస్మై తంహి దేవమాత్యబుద్ధిప్రసాదం ముముక్షుర్వై శరణ మహంప్రపద్యే” (౧) “తస్మాన్నానమేషాంతపసామతిరిక్తమాహుః” “న్యాస ఇతిబ్రహ్మ” “దేవానాంగుహ్యమ్” (౨) “యపవంవేద, బ్రహ్మణోమహిమానమాహ్నోతి” (౩) “తావదాత్రిస్తథావాఞ్ఞా తావన్మోహస్తథాసుఖమ్ । యావన్నయాతిశరణం త్వామశేషాఘ నాశనమ్” (౪) “శరణ్యం శరణంయాతోగోవిద్వంశావసీదతి” (౫) “మై నభవతోయాతా భూయసీజన్మనస్తతిః । తస్యామన్మతమంజన్మ సఞ్చింత్య శరణంప్రజ” (౬) “తేషాంతు తపసాంన్యాస మతిరిక్తంతప శ్శుభమ్” (౭) “సాదే వేస్మిన్ప్రియజ్యతామ్” ఎన్టు సర్వధర్మపరి త్యాగ పూర్వకమాక అనుష్ఠేయైయాన ప్రపత్తియైయామ్, భగవ త్త్వాక్రిక్తుక్కు స్వతంత్రసాధనమాక శాస్త్రత్తిలే విధిక్కైయా లే శాస్త్ర విరోధమిల్లె.

కర్మజ్ఞానాదివిధాయకమాన శాస్త్రజ్ఞుక్కుమ్, తత్త్వాగ పూ ర్వకమాక అనుష్ఠేయమాన ప్రపత్తియైవిధిక్కిఱ శాస్త్రత్తుక్కుమ్, అన్యోన్యమ్ విరోధమ్ పిఱక్కైయా లే, ప్రపత్తిశాస్త్రన్దాన్ దుర్బల

(౧) శ్వేతా-౬-౧౮.

(౨) తై-నా-౭౯.

(౩) ఐ-తై-౧-౯-౭౩.

(౪) భార- (౫) భార-

(౬) భగవచ్ఛాస్త్రమ్.

(౭) అహిర్బ-సం-౩౬-౩౫.

మానాలోపెన్నిల్; శాస్త్రత్వమ్ అవిశిష్టమూకై యాలేప్రపత్తివిధాయక శాస్త్రతోడే విరోధమ్ పిఱక్కైయాలే, కర్మజ్ఞానాది విధాయక శాస్త్రద్వాన్ దుర్బలమాయుక్తైయాలే అతువు మర్కమస్తు.

ఇజ్జనేవిరోధమ్ శొల్లప్పార్క్కిల్, శ్చేనవిధిక్తుమ్ కామనావిధిక్తుమ్, మోక్షవిధిక్తుమ్ అన్యోన్యమ్ విరోధమ్ పిఱక్కైయాలుమ్, బ్రహ్మచర్యమ్, గ్వాప్థ్యమ్, వాసప్రస్థధర్మమ్, భీతుధర్మమ్ ఇనద్రీయ క్కన్యోన్యమ్ విరోధమ్ పిఱక్కైయాలుమ్, (౧) “నహింసాత్వస్వాభూతాని” ఎన్దు భూతహింసైయైనిషేధిత్తునై త్తుచళువిశేసనత్తైవిధిక్కైయాలుమ్, (౨) “యావజ్జీవమగ్నిహోత్రంబహుయాత్” ఎన్దుఅగ్నిహోత్రహోమత్తైవిధిత్తునై త్తు, తత్త్వాగత్తై (౩) “సన్యసేత్సర్వకర్మాణి” ఎన్దువిధిక్కైయాలుమ్, కర్మత్తైఅనుష్ఠేయమాక చ్చొల్లివైత్తు, తత్త్వాగపూర్వకమాక అనుష్ఠేయమానజ్ఞానయోగత్తై విధిక్కైయాలుమ్, ఉపాస్యవస్తువై (౪) “యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్” ఎన్దుసగుణమాక చ్చొల్లివైత్తు, (౫) “నిర్గుణమ్” (౬) “నిరజ్జనమ్” ఎన్దు గుణవిధురమాక చ్చొల్లివైయాలుమ్, ఆక ఇన్యోముఖ్యశాలే ఆపాదచూడమ్ పరస్పరవిరుద్ధమాక త్తోద్రీయక్తై యాలే శాస్త్రమాక త్యాజ్యమామ్.

ఇవిరోధత్తైగుణభేదత్తాలుమ్, వర్ణభేదత్తాలుమ్, ఆశ్రమభేదత్తాలుమ్, పాకభేదత్తాలుమ్, దుచిభేదత్తాలుమ్, అధికారిభేదత్తాలుమ్ పిఱక్కైయాలే పరిహరిక్కిఱనోపాతి, ఇతువుమ్ అధికారిభేదత్తాలే పరిహృతమ్. ఆక్తై యాలే శాస్త్రవిరోధమిత్తై.

కర్మజ్ఞానాదికిలై అనుష్ఠిత్తశుకాదికళోపాతి, కణ్ణు ముచుకున్దప్రభృతికళాన ముముక్షుక్కుళోడు, దుర్వాసశ్యాపదూపితరాన దేవత్తై

(౧) భార. ఆ. ౨౧౨-౩౫. (౨) ఆప. సప్త-౩-౧౪-౨.

(౩) గీ-

(౪) ముణ్డ-౨-౨-౨. (౫) ఆత్మోప-

(౬) శ్చే-౬-౧౯.

కళోదు వాళియఱ ప్రప త్త్యనుస్థానమ్ వణ్ణి ఫలిక్కక్కాఱైయాలే, అను
స్థానవిరోధముమిలై.

కిర్మయోగాదికళుక్కు సహఱనుస్థానమ్మిమైయాలే, పాకక్రమ
నిబద్ధనమాన అధికారిభేదత్తాలే పరిహరిక్కిఱుపాతి, ఇతువుమ్ అధి
కారిభేదత్తాలే పరిహృతమ్. ఆకై యాలే ప్రకరణవిరోధముమిలై.

ఇప్పడి ఆభాసమాన శాస్త్రవిరోధాదికళై ప్పరిహరిక్కైక్కాక
చ్చిలర్, “కీర్థివిహితమానకర్మజ్ఞానాదికళైత్తైచ్చణ్ణికవిషయమ్, ఇన్ద
త్యాగపూర్వకప్రపత్తివిధానమ్ - అత్తైచ్చణ్ణికరాన స్త్రీశూద్రాదికళో
విషయమ్” ఎన్దు విషయవిభాగమిప్పణ్ణినార్కిత్. ఇజ్జువిధివిషయభూత
నాన అన్జనన్ తైచ్చణ్ణికరిలే అన్యతవనాకై యాలుమ్, (౧) “స్త్రీయో
వైశ్యాస్తభాశూద్రాస్తేషియాన్తిపరాంగతిమ్” ఎన్దు అత్తైచ్చణ్ణికరాన
స్త్రీశూద్రాదికళుక్కుమ్ భజనాధికారముణ్ణాక కీర్థైశుతమాకై యా
లుమ్, ప్రసజ్గప్రతిషేధమ్ ధర్మానుస్థానయోగ్యఫలత్తిలే యాకై యా
లుమ్, అతువుమ్ అగ్గనున్దు.

కర్మఫలత్యాగపూర్వకమాక అగ్గప్రపత్తియై, విధిక్కిఱత్తెన్దార్
కళో శిలర్. ఇవ్విడత్తిల్ కిర్మయోగప్రస్తావమ్మిమైయాలుమ్, ఉణ్ణా
నాలుమ్, (౨) “మాఫలేషుకదాచన” ఎన్దు కీర్థేఉక్తమాకై యాలుమ్,
ధర్మశబ్దమ్ ఫలవాచియమ్మిమైయాలుమ్, అతువుమ్ అగ్గనున్దు.

“కృతచాన్ద్రాయణకూశ్మాణ్డవైశ్వానరితోడక్కమానప్రాయ
శ్చిత్తధర్మజ్ఞైః ప్టు, అన్యస్థానత్తిలే ఎన్నైయేపర్దు” ఎన్దిఱుత్తముమ్,
అన్జనన్ కిర్మయోగవిరోధిదుష్కృతత్తైయుడైయ నల్లామైయాలుమ్,
మేర్వ్వియన్ద ఊర్వశియైయమనాదరిక్కుప్పడి జితేన్ద్రీయనాకై యా
లుమ్, కీర్థశోకజనకమాన ప్రాయశ్చిత్తమ్ అప్రస్తుతమాకై యాలుమ్,

ధర్మశబ్దతై అన్వయవిలే ఒత్తుక్కనాన్తామైయాలమ్, అతువుమ్ అర్థమన్తు.

“భుక్త్వాచాన్ద్రాయణంచరేత్” పోలే కర్మయోగాదిశిలే భ్రంశముణ్ణాయీదీ నాకిల్, తత్ప్రియస్మి త్రమాకప్రపత్తియైవిధిక్కిణ తెన్దిపక్షముమ్, (౧) “సేహంభిక్రమనాశోస్తి ప్రత్యవాయోనవిన్యతే” ఎన్తు ప్రాయస్చిత్తవిరపేక్షమా చొల్లుకై యాలుమ్, అతువునుధమన్తు.

“జ్ఞానయోగలాభత్తుక్కు, తత్సాధనమానకిర్మత్తైవిట్టు ఎన్తై ప్పదీరు” ఎన్దిపక్షముమ్, సాధ్యమానజ్ఞానత్తుక్కు వాచకశబ్దముణ్ణామై యాలుమ్, ప్రపత్తియై స్వతంత్రమానవిధిక్కి యాలుమ్, ధర్మశబ్దమ్:ర్మ త్తశవిలేనిల్లామైయాలమ్, విహితకర్మత్యాగమాకిణ దూషణమ్ వరుకై యాలుమ్, అతువుమ్ అర్థమన్తు.

“ఇత్తైవిట్టేయాకిలుమ్ పదీరువాన్” ఎన్తు శరణగతిప్రశంసై తాన్” ఎన్దిపక్షముమ్, ప్రశంసై యాల్ శోకనిన్పుత్తిపికవామైయాలే అతువుమ్ అర్థమన్తు.

“*పూర్ణాహుతిన్యాయత్తాలే ఇచ్ఛధికారిక్కు కిర్మత్యాగత్తిల్ తాత్పర్యమిత్తై, ప్రపత్యనుష్ఠానత్తిలే తాత్పర్యమ్” ఎన్దిపక్షముమ్, కర్మ త్యాగత్తైయొభీయ అనుష్ఠిక్కినాన్తాత ప్రపత్తిక్కు, ఫలత్తైయొభీయవే అనుష్ఠేయమానపూర్ణాహుతిన్యాయమ్దృష్టాన్తముణ్ణామైయాలే, అతువుమ్ అర్థమన్తు.

(౨) “నయోత్స్య ఇతిగోవిన్దముక్త్వాశూషీం బభూవహ” (౩) “రశోపస్థఉపావిశత్” ఎన్తు బద్ధసూత్యాభయత్తాలే యుద్ధాన్నిన్పుత్త సాన అర్జుననై యుద్ధత్తిలే ప్రవర్తిప్పికైక్కుక్క, ప్రపుత్తమాన ప్రబద్ధమాకై యాలుమ్, కీర్తయై (౪) “నియతంకురకర్మత్వం కర్మజ్యాయోహ్యకర్మణః శరీరయాత్రాపితేనప్రసిద్ధ్యేదకర్మణః” (౫) “ధర్మ్యా

(౧) గీ-౨-౪౦.

(౨) గీ-౨-౯.

(౩) గీ-౧-౪౭.

(౪) గీ-౩-౮.

(౫) గీ-౨-౩౧.

ద్రియుద్ధాచేచ్ఛయోఽన్యత్ క్షత్రియస్యనవిద్యతే” (౧) “లోక
సజ్జహమేవాపి సముశ్యన్ కిర్తుమర్హసి” ఎన్ఱు కర్మమ్ అచశ్యక్ తన్యమెన్ఱు
శొల్లుకై యాలుమ్, (౨) “అథచేత్త్వమిమం కర్మం సజ్జామంసకరిష్యసి
తతస్స్వధర్మంకీర్తిష్యాహిత్యాపాపమవాప్స్యసి” (౩) “తత్” యుద్ధాయ
యుజ్యస్వనై వంపాపమవాప్స్యసి” ఎన్ఱుకర్మాఽననుష్ఠాన త్తిల్ పాపిష్ఠనా
మనైయాలుమ్,

(౪) “యేత్వేతదభ్యసూయంతే నాఽనుతిష్ఠంతిమేమతమ్ సర్వ
జ్ఞానవిమూఢాంస్తాక్ విధిసప్తానచేతసః” ఎన్ఱు-తానాదరిత్తు ఉపదేశేత్త
కర్మత్తై సాదరమాక అనుష్ఠియానాకిల్ నష్టనామెన్ఱుమ్, (౫) “మోహా
త్తస్యపరిత్యాగస్తామసః పరికీర్తితః” ఎన్ఱు - కర్మస్వరూపత్యాగత్తైతమః
కార్యమాకచ్ఛొల్లుకై యాలుమ్, (౬) “సజ్జాత్వక్వాఫలఞ్ఞాన సత్కార్య
స్సాత్వికోమతః” ఎన్ఱు ఫలసజ్జాదిత్యాగమే సాత్వికత్యాగమెన్ఱుమ్ విశే
షిత్తుచ్ఛొల్లుకై యాలుమ్, (౭) “నహిదేహభృతాశక్యం త్యక్తుంకర్మా
ణ్యశేషతః” (౮) “నియతస్యతుసన్నానసః కర్మణోనోపపద్యతే” ఎన్ఱు-
కరణజ్ఞో కుర్వదూపజ్గళాకై యాలే కర్మత్తై నేరాకవిదవాన్ఱామైయా
లుమ్, విడిల్ పశ్చిమహాయజ్ఞాదికలై యుమ్ విడ వేణ్ణీవరుమాకై యా
లుమ్, విట్టాల్ యజ్ఞశిష్టాశియాకై తవిర్స్తు అఘాఽశియాయ, ఆహార
శుద్ధియాల్ వరుమ్ సత్వశుద్ధికులై యుమ్బడియాయ్ విడుకై యాలుమ్,

(౯) “కర్తవ్యానీతిమేపార్థనిశ్చితం మతముత్తమమ్” ఎన్ఱు-
కర్తాఽనుష్ఠానమే తనక్కు ఉత్తమమాకచ్ఛొల్లుకై యాలుమ్, (౧౦)
“స్థితోస్మిగతసద్దేహం కరిష్యేవచనంతవ” ఎన్ఱు - శ్లోకమ్ కేట్టవనస్తర
త్తిలే, “నీతిరువుభ్యమానపడియే కర్మానుష్ఠానమ్ పణ్ణక్కడవేన్” ఎన్ఱు
అర్జునన్ ప్రతివచనమ్ పణ్ణుకై యాలుమ్, అన్ద వచనానుకూలభూక

(౧) గీ-౩-౨౦. (౨) గీ-౨-౩౩. (౩) గీ-౨-౩౮. (౪) గీ-౩-౩౨. (౫) గీ-౧౮-౭
(౬) గీ-౧౮-౯. (౭) గీ-౧౮-౧౧. (౮) గీ-౧౮-౬. (౯) గీ-౧౮-౭౩.

భారతయుద్ధమ్ ప్రవృత్తమాకై యాలుమ్, (౧) “మామేవయేప్రపద్యస్తే” (౨) “తమేచచాద్యం పురుషంప్రపద్యే” (౩) “తమేవశరణంగచ్ఛ” ఎన్ఱు అజ్ఞతయావిహితమాన ప్రపత్తియై ప్రధానమాక విసిక్కుస్కూడామైయాలుమ్, దుష్కరమాన సాధనజ్ఞతాలే సాధ్యమాననన్దజ్ఞై బహుప్రపత్తిమాత్రమ్ . సాధికై అనుపపన్నమాకై యాలుమ్, క్షోసాధనాస్తరదుష్కరత్వాదికతాలే శోకావేశమ్ పిఱస్తమై శ్రుతమల్లామైయాలుమ్,

(౪) “దుః ఖమిత్యేవయత్కర్మకాయకేశభయా త్యజేత్ । స కృత్వారాజసంత్యాగంనైవత్యాగఫలంలభేత్ ” ఎన్ఱుకర్మత్తినుడైయదుష్కరత్వాదికతాలే అత్తైవిడిత్, త్యాగఫలనిధియైయెన్ఱు శోలుకై యాలుమ్, విహితార్థానుస్థానమ్ స్వరూపహానియాకిత్, విధినిషేధరూపమాన శాస్త్రజ్ఞైక్కుడసీర్వజ్ఞీయ వేణ్ణుకై యాలుమ్, “శరణంప్రజ” ఎన్ఱిఱవిధిక్కువైయగ్ధ్యమ్ పిఱక్కైయాలుమ్, ఏకపదత్తుక్కు దేవతాస్తరవ్యావృత్తినిర్ధమ్ సిద్ధికైయాలుమ్, ఇఱ్ఱుచ్చుల్లకిఱత్యాగమ్ కర్మస్వరూపత్యాగమాకమాట్టాతు;

“ఆకైయాలే, క్షీయక్తమాన సాధనజ్ఞశిల్ఫలసజ్గాదికలైయమ్ స్వతస్త్రసాధనత్వ ప్రతిపత్తియైయమ్విట్టు, తత్సానసమారాధ్యనాన ఎన్ఱైయే ఫలప్రసాదకనాక బుద్ధిపణ్ణు; అత్తాలే ప్రీతనాననాన్ అన్దక్కిర్మవిశేషజ్ఞలైయమ్, ప్రతిపత్తివిశేషత్తైయు ముడైయ ఉన్ఱైయ మత్ప్రీప్తిప్రతిబంధకమాన సకలపాపజ్ఞశినిష్ఠమ్ విముక్తినాకక్కుడవేన్; ఇప్పడి ఉన్ సకలవిరోధికళుమ్ నాన్ పోళ్ళుమ్బడి ఎనళ్ళు ప్రసాదనమాన కర్మయోగత్తిల్ కర్తవ్యాఽకర్తవ్యబుద్ధియాల్ శోకక్కుడవై

(౧) గీ-౭-౧౪.

(౨) గీ-౧౫-౪.

(౩) గీ-౧౮-౬౨.

(౪) గీ-౧౮-౮.

యితై” ఎఱ్ఱ, ఇరుచరవాన్లోకమాకై యాలే కీర్తీ శాస్త్రత్తాలు క్తమాన
నర్థతైయదైయ నిగమిత్తుత్తైత్తైక్కట్టుకిఱత్తైయ శిలరొళొన్నారొకిళొ.

ఇట్లుచొప్పిల్లకిఱత్తైగమ్ కీర్తస్వరూపత్తైగమాకై తొళొత్తామై
యాలే, ఉపక్రమత్తోడుమ్, అననుజైయ ఉత్క్రీసస్థానత్తోడుమ్విరోధ
మిత్తై. “అవశ్యంక ర్తస్యమ్, వజ్ఞావిశిల్ పావమ్మరుమ్” ఎఱ్ఱిఱ హేతుద్వయ
ముమ్, “అత్తొడవలోకనత్తత్తుఱుప్పాకిక్కర్తైఅనుష్ఠితైయొకిలుమ్,
స్వసర్ణ సార్వశ్రమోచితకర్తమాకై యాలే ఉనళ్ళు (౧) ‘స్వకర్తమపిచా
వేత్తు’ ఎఱ్ఱిఱపడియే అవశ్యమ్ కర్తస్యమ్: వజ్ఞాయాకిల్ అకరణే
ప్రత్యవాయమ్ నరుమ్” ఎఱ్ఱిఱతిలే అన్మపరిమాకై యాలే పరిహృతమ్.
“కర్మ జ్ఞాయోహ్యకర్మణః” ఎఱ్ఱిఱవితువుమ్, జ్ఞానయోగ త్తిక్కాట్టిర్
కర్మయోగ ప్రశంసాపరిమాకై యాలే పరిహృతమ్.

తన్మక్కలిలేక ర్తుత్వత్తై ఎట్టిఱు అనుష్ఠిక్క చొప్పిన్మతిలే అనూయై
వజ్ఞువారుణ్ణాకిల్ నష్టరావారైదైయాలే, అనూయానిబద్ధనమానసాశ్చై
చొప్పిల్లకిఱతిత్తై పోక్కి, అననుష్ఠాననిబద్ధనమానసాశ్చైయత్తుఱ్లకిఱ
తు; అననుష్ఠాననిబద్ధనమాకిల్ (౨) “తస్యకార్యంనవిద్యతే” ఎఱ్ఱి కర్మ
యోగ త్తిల్ నిరపేక్షనాయ్ అత్తైవిజ్ఞానయోగధికారిక్కుమ్ సాశమ్
పరుకై యాలే పరిహృతమ్.

ఇన్ద్రన్యాయత్తాలే “కర్మస్వరూపత్తైగమ్ తావనమ్” ఎఱ్ఱిఱవిడ
ముమ్, “మోహత్తస్యపరిత్యాగః” ఎఱ్ఱ మోహమ్ హేతువాకివిశిల్
ఎఱ్ఱ విశేషికైయాలే, నాత్కర్మనిబద్ధనమాన త్తైగత్తైతావనమెఱ్ఱిఱతు,
“సలసక్తాదిత్యాగపూర్వకమాకి అనుష్ఠికై-సాత్వికమ్” ఎఱ్ఱ శొన్నతు
వుమ్నాస్తీకవ్యాప్తిపరమ్; అజ్ఞాన్తాకిల్ జ్ఞానయోగనిష్ఠాదిఱుక్కుమ్
సాత్వికిత్వ మన్దియిలే ఒక్కయవేణ్ణై యాలే, భగవత్ప్రీతికనర్మత్తైనిశ్చేష

మాక విడుకై వక్షమణ్ణామైయాలే, కరణజ్జోకుర్వ ద్రూపజ్జళాకై యాలే
వసుమ్ విరోధమిత్తై.

“త్యాజ్యందోషవచిచ్ఛేకే” ఎన్ఱు రాగద్వేషాదికళోపాతి ఇన్ఱక్కు
రృమ్తత్తావుక్కు బద్ధమ్ ఎన్ఱిఱవర్ కళై వ్యానర్తిక్కి-ఱతాకై యాలే,
“కర్తవ్యాని” ఎన్ఱిఱత్తోడుమ్ విరోధియాయ్. (౧) “సర్వంకర్మాఖిలం
పార్థ జ్ఞానేపరిసమాప్యతే” ఎన్ఱు కర్మాజ్ఞమాన జ్ఞానస్థనై కిర్మత్తుక్కు
అగ్నియాకవిధి త్తవోకాంతిజ్ఞాగ్నివిరోధముయిత్తై; (౨) “తపతకర్మాత్మకాని
వై-యా నితేమామశేషాణాం క్రిక్చిష్ఠాఽనుస్మరణంపరమ్” ఎన్ఱు తపః
కర్మాదిసాధ్యమాన పాపనివృత్తికి-స్థాన స్తృతిమాత్రతా లేపిఱక్కు మె
న్ఱ్ఱైత్తుకై యాలే ప్రాబాళ్యదృష్ట్యవిరోధమిత్తై; సాధనమానకర్మత్తై
దుష్కరత్వాదిభయత్తాలే విత్తు, తత్సాన్యమానజ్ఞానవై ఆనైప్పడిల్
అతు కిష్టాల్లెనైయాలే, (౩) “నై సత్యాగ్రహంలభేత్” ఎన్ఱిఱత్తోడుమ్
విరోధియాయ్.

ముముక్షువుక్కు శలాగ్ధమాక విహితమాన కర్మజ్ఞానినడైయ
త్యాగమ్ స్వాధికారాఽనురూపమాకై యాలే స్వరూపహానియల్లాత
వోపాతి, ఇవనుక్కుమ్ స్వాధికారన్యతిరిక్తవిషయమాన విధినిషేధజ్ఞో
అనుస్కిక్కిల్ స్వరూపహాని యాకై యాలుమ్, స్వాధికారానురూప
మాన విధినిషేధశాస్త్రవై అనుస్కిక్కియాలుమ్, విధినిషేధశాస్త్రవై
యథ్యమ్ పిఱక్కు మెన్నవొణ్ణాతు. (౪) “మాశుచస్సమ్పదందైవీ
మభిజాతోసిపాణ్ణాన” ఎన్ఱిఱవివర్తిల్ “మాశుచః” ఎన్ఱుశోకనివృత్తియై
వృణ్ణాక్కాణ్డైయాలే, దేవాసురవిభాగశ్రవణత్తాలేశోకమ్ పిఱన్దతాకాతే
యెన్ఱు అనుమిత్తుక్కొణ్ణిరోపాతి, ఇన్ఱు మప్పడియే అనుమిక్కలాయిరు
క్కైయాలేశోకమ్ అప్రస్తుత మెన్ఱిఱవితవుమ్ దూషణమాకాయ్.

(౧) గీ-౪--౩౩.

(౨) వి-౪-౨-౬-౩౯,

(౩) గీ-౧౨-౨.

(౪) గీ-౧౬-౫,

ఇశోకద్వాన్ నిగమన మాకపుమాట్టాతు. ధర్మశబ్దమ్ ధర్మగత మాన స్వాతంత్ర్యతై వచిక్మామాట్టామైయాలుమ్, స్వఫలమాన భగవ త్ప్రీతియై స్వతంత్రమాక సాధికైయాలుమ్, కర్మత్తుక్కజ్జమాక ఇప్ప పత్తివిశేషతైచ్చాల్లి, “ఇప్పపత్తియోడేకూడకర్మతైఅనుష్ఠి” ఎన్న వేణ్ణి యిరుక్కు, ఇప్పపత్తియైస్వతంత్రమాకవిధికైయాలుమ్, (౧) “అహం హిసర్వయజ్ఞానాం భోక్తాచ ప్రభురేవచ” ఎన్ఱు కీర్తే ఎనక్కు ప్రీతిసా ధనమాకక్కడవత్తు ఇన్దక్కర్పాదికళో; ఇతుక్కు ఫలప్రసాదకన్ నానె న్ఱుడక్తమాకై యాలుమ్, ఏకపదత్తుక్కు వ్యావృత్తి సిద్ధియామైయా లుమ్, దేవతానరవ్యావృత్తి - (౨) “యాన్తిమద్యాజనోపిమామ్” (౩) “భోక్తారంయజ్ఞతపసాం సర్వలోకమహేశ్వరమ్” (౪) “యేష్య స్యదేవతాభక్తాః” - “తేపిమామేవకౌన్తేయయజన్తి” ఎన్ఱు ఏవమాది కళాలే కీర్తేసాధికైయాలుమ్, (౫) “నానుశోచితుమర్హసి” (౬) “నై వంశోచితుమర్హసి” (౭) “నత్వంశోచితుమర్హసి” ఎన్ఱు కీర్తేశోకిక్కుక్కు డవైయలైయెన్ఱు శొల్లకై యాలుమ్, (౮) “యత్త్వయోక్తంవచస్తేన మోహాఽయం విగతోమమ” ఎన్ఱు అధ్యాత్మ విషయమాక నీ తిరువు శ్శమాన వార్తైకళాలే ఎన్నుడైయమోహమ్ పోయిన్ శ్రేన్ఱు అవన్ శొల్లకై యాలుమ్, నిగమనత్తిల్ ప్రయోజన మిల్లామైయాలుమ్, అతువు మర్థమన్ఱు.

ఆకై యాలే(౯) “తత్త్రింకర్మణిఘోరేమాంనియోజయసికేశవ” ఎన్ఱు కర్మమ్ ఉనక్కనుష్ఠేయమెన్ఱు శిలహేతుక్కుళాలే శొల్లచ్చెయ్తే యుమ్, కర్మత్తిలేఘోరప్రతిపత్తిపిఱకైయాలుమ్, (౧౦) “చఞ్చలంహి

(౧) గీ-౯-౨౪.

(౨) గీ-౯-౨౫.

(౩) గీ-౫-౨౯.

(౪) గీ-౯-౨౩.

(౫) గీ-౨-౨౫.

(౬) గీ-౨-౨౬.

(౭) గీ-౨-౨౭.

(౮) గీ-

(౯) గీ-౩-౧. (౧౦) గీ-౬-౩౪.

మనఃకృష్ణ ప్రమాధిబలవద్దధమ్ । తస్మాదహం నిగ్రహం మన్యేవాదో
 రివనుదుష్కరమ్” ఎఱ్ఱ మనసపరికిరమాన మనఁజేసి మీట్రవౌణ్ణా
 తెఱ్ఱ భయపుడుకై యాలుమ్, (౧) “అప్రాప్యయోగసంసిద్ధిం కాం
 గతిం కృష్ణగచ్ఛతి - కచ్చిన్నోభయవిభ్రష్ట శ్చిన్నాభ్రవివశ్యతీ”
 ఎఱ్ఱ యోగభ్రష్టనానాల్ మేఘశకలమ్పాల్ ఇవన్ నశిక్కుమో
 వెఱ్ఱ భయపుడుకై యాలుమ్ ఇవోవో ముఖజ్జళాలే (౨)
 “బహుచానాం జన్మనామస్తే జ్ఞానవాస్మాం ప్రపద్యతే” ఎఱ్ఱపడియే
 అనేకజన్మసాధ్యమాన సాధనాన్తరజ్జనినుడైయ దుష్కరత్వాదినిబద్ధన
 మానభయమ్ అనువర్తికై యాలుమ్,

(౩) “యతతోహ్యపికాస్తేయ పురుషస్యవిపశ్చితః! ఇన్ద్రియాః
 ప్రమాధీని హరన్తి ప్రసభంమనః” ఎఱ్ఱ ఇన్ద్రియజయఁజే ప్పణ్ణవేణు
 మెఱ్ఱ యత్నమ్ పణ్ణానిఱ్ఱాలుమ్, ఇన్ద్రియజ్ఞో విషయజ్ఞోలే వలియ ఇవ
 నై ఇఱ్ఱుక్కుమెన్నతు, (౪) “దైవీహ్యేషాగుణమయీ మమమాయా
 దురత్యయా” ఎఱ్ఱ ఎనక్కులీలోపకరణభూతైయాన ఇన్ద్రప్రకృతిస్వయత్న
 త్తాల్ కడక్కువొణ్ణాతెన్నతు; (౫) “ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం హృద్దేశే
 ల్లస్థనతిష్ఠతి! భామయన్ సర్వభూతాని యన్త్రీరూఢానిమాయయా”
 ఎఱ్ఱ ఈశ్వరాధీనఙ్గాణ్ జగత్తు. తన్నాల్ శైయ్యలావతిలైకాణెన్నతు;
 (౬) [మత్తస్త్వనితిర్జానమపోహనశ్చ] ఎఱ్ఱజ్ఞానాంపోహనాదికభుమ్
 ఎన్నాలేకాణ్; ఆకై యాలే చేతనవ్యాపారైక సాధ్యమాయురుప్పతో
 నిలైకాణెన్నతు.

తత్తత్పరిహారమాక (౩) “తానిసర్వాణిసంయమ్య యుక్త
 ఆసీతమత్పరః”(౪) “మామేవయేప్రపద్యస్తేమాయామేతాంతర నితే”

(౧) గీ-౬-౩౭.

(౨) గీ-౭-౧౮.

(౩) గీ-౭-౬౦.

(౪) గీ-౭-౧౪.

(౫) గీ-౧౩-౬౧.

(౬) గీ-౧౫-౧౫.

(౧) “తమేవచాద్యంపురుషం ప్రపద్యే” (౨) “తమేవశరణం గచ్ఛసర్వ భావేనభారత” ఎన్టు తన్ తిరువడికిళిల్ పణ్ణుమ్ ప్రపత్తియై విధిప్ప తాయ్ పోరుకై యాలే ప్రపత్తివై లక్షణ్యజ్ఞానమ్ పిఱిక్కైయాలమ్, సుకరమాన ఇతుకిడక్క “దుష్కరత్వాదిదోష బహుళమానసాధ్యసర్వ జ్ఞిలే అన్వయిప్పియానిన్టాల్, అవైయో ఎన్నాలనుప్పిత్తు త్తలైక్కట్ట లామ్బడియాయరుక్కిఱిత్తై” ఎన్టు ఇవన్ శోకావిప్వనాక, ఇప్పడి ఉక్త మాన సాధనజ్ఞిలే శోకమ్ పిఱిక్కుమ్బడి పక్కనానపిన్బు, “మోక్షసాధన తయాకీఱు క్తమానసాధనజ్ఞలై సాజ్ఞమాకవుమ్ సవాననమాకవుమ్ విట్టు అవర్దుక్కుమ్ ఎన్నై కొండ్లు కార్యమ్ కొళ్ళవేణుమ్బడియుమాయ్, స్వయంనిరపేక్షనాయ్, నిరుపాధికవాత్సల్యదిగుణవిశిష్టనాన ఎన్నైయే అహోసాధనసాధ్యమాన అనిష్టనివు త్తిక్కుమ్ ఇష్టప్రాప్తిక్కుమ్ ఉపాయమాక దృఢాధ్యవసాయతైప్పణ్ణుమితువే ఉనక్కుచ్చెయ్యవేణువతు; పిన్బు త్వత్ప్రీకృతనాయ్ త్వదభిమతసాధనయోగ్యనామ్బడి జ్ఞానశక్త్యాది గుణపూర్ణనాన నాన్, ఎన్ కై యిలే న్యస్తభరనాన ఉన్నై మత్ప్రాప్తి విరోధికళాన సకలపాపజ్ఞభుమ్ తానే విట్టుప్పొమ్బడి పణ్ణక్కడవేన్; ఆన పిన్బు ఉక్తమాన సాధనదుష్కరత్వాదికళా లే శోచిక్కక్కడనైయలై” ఎన్టిఱ ఇవ్వర్థమే చరమశ్లోకత్తుక్కు చరితమాన అర్థమాకక్కడవతు.

అవతారికై ముద్రీశ్రీద్రు.

వ్యా;—(సర్వధర్మానిత్యాది) నీవ్ కారాజ్ఞమానత్యాగతైచ్చొల్లక్కడవ తాయ్ కొండ్లు, త్యాజ్యాంశతై ఉపాదానమ్ పణ్ణకిఱు. ఇతిల్ ధర్మ శబ్దమ్ సామాన్యేనఫల సాధనమాన ఉపాయతైచ్చొల్లకిఱు. అజ్ఞానన్తి యిలే, ధర్మశబ్దమ్ (౩) “ధర్మేణపాపమపనుదతి” ఎన్టిఱవిడత్తిల్ ధర్మ

శబ్దమోబ్ధే క్రియామాత్రవాచియామస్తు, జ్ఞానయోగాదికళుక్కు-
ధర్మత్వమన్వియేఒబ్ధీయమ్. ఇని(౧) “చోదనాలక్షణార్థోధర్మః” ఎన్నిటి
పడియే స్వసాధ్యతయావిహితమాన కర్మజ్ఞానాదిమాత్రవాచియామస్తు,
(౨) “కృష్ణంధర్మంసనాతనమ్” ఎన్నిటినిధర్మత్వితే ఏకపైతాతు. అక్షై
యాలే ఇధర్మశబ్దమి-యాతోస్తు శాస్త్రీయమాయ్ ఫలసాధనమాయరు
క్కి-తి, అక్షై వచిక్కడవతు.

అక ఫలసాధనధర్మదాన్, “ధర్మ, పరధర్మ, పరమధర్మ” ఎన్నిటి
భేదతాలే మూస్తువక్షైప్పట్టిరుక్కుమ్; ఇతిల్ అధర్మ వ్యాప్తుత్తమాన
స్వగ్గాదిక్షుద్రపురుషార్థసాధనమ్-ధర్మమాకితి. పరధర్మమాకితి-
విమోచకమూక్షై యాలే, బన్ధకమానతిత్కాట్టిల్ విలక్షణమాన పరమ
పురుషార్థలక్షణ మోక్షసాధనమ్. పరమధర్మమాకితి-ధర్మమోబ్ధే
క్షుద్రపురుషార్థత్వేయే సాధితల్, పరధర్మమోబ్ధే చేతనసాధ్యమాత
లాక్షై యన్తి క్షే సిద్ధమాక్షై యాలుమ్, పరమప్రయోజన సాధనమాక్షై
యాలుమ్, తనక్కన్వరుక్కిలాత భగవద్విషయమ్.

ఇన్ధర్మశబ్దత్తుక్కు ఇవై మూస్తుమ్ అర్థమేయాకిలుమ్, ఇపోతు
పరధర్మత్వితే నోక్కాకక్కడవతు. ఇజ్జన్ ఒతుక్కి-త్తురువారారెన్నిల్;
అడియిలే ముముక్షువానపోతే క్షుద్రఫలసాధనమానధర్మమ్ కట్టిక్షై యా
లుమ్, పరమధర్మత్వై గోబలీవర్షన్యాయతాలే మేలేస్వీకార్యమాక విశే
షిక్షై-యాలుమ్, త్యాజ్యతయాపరధర్మత్వై గో ఉపాదానమ్పణ్ణుకితి.
అజ్ఞనన్వియిలే పరధర్మత్తుక్కు అజ్ఞతయా అన్వితమాన పరమధర్మముమ్
త్యాజ్యమాక్షై యాలే అక్షైయుగ్గాడఉపాదానమ్పణ్ణుకితి తెన్నవుమామ్.

(ధర్మాన్) ఎన్నిటి బహువచనతాలే స్వసాధ్యత్వై సాధిత్తుత్తురు
మిడత్తిల్, పరస్పరనిరపేక్షమాన సాధన సమూహత్వైయుమ్, తత్తద

సాధారణమాన అజ్ఞవిశేషజ్ఞలై యుమ్ శొల్లకిటతు. అవైయావన-(౧)
 “కర్మజ్ఞై వహినంసిద్ధి మాస్థితాజనకాదయః” ఎన్ఱు స్వత స్త సాధనమాశ
 ఉక్తమానకర్మముమ్, (౨) “సర్వంకర్మాఽఖిలంపార్థ జ్ఞానే పరిసమా
 వ్యతే” (౩) “నహిజ్ఞానేననదృశంపవిత్రమిహవిద్యతే! జ్ఞానాగ్నిసర్వ
 కర్మాణి భస్మసాత్కురుతేతథా” ఎన్ఱు కర్మసాధ్యమానజ్ఞానముమ్, (౪)
 [ఉభాభ్యామేవపక్షాభ్యామాకాశే పక్షిణాంగతిః| తథై వజ్ఞానకర్మభ్యాం
 ప్రాప్యతేపురుషోత్తమః] ఎన్ఱు-“ఒరుపక్షి, తన్ పక్షద్వయజ్ఞాలుమ్
 ఆకాశత్తేఽపృథక్కుమోపాతి, స్వ సాధిత మాన కర్మజ్ఞానజ్ఞాతే
 పరమాకాశనిలయమాన వస్తువైచ్చెన్ఱు ప్రావిక్కుమ్” ఎన్ఱు - భగవ
 త్ప్రాప్తి సాధనమాకచ్ఛొల్లపట్ట కర్మజ్ఞాన సముచ్చయముమ్, (౫)
 “భక్త్యాత్వనన్యయాశక్యం, (౬) “స్వకర్మజ్ఞానవైరాగ్య సాధ్యభక్త్యేక
 గోచరం” ఎన్ఱిటపడియే, - కర్మజ్ఞానసహకృతై యాయ్, భగవత్ప్రాప్తి
 సాధనమానభక్తియుమ్, (౭) “జన్మకర్మచమేదివ్యమేవం యోవేన్ఱి
 తత్వతః| త్యక్త్వాదేహంపునర్జన్మనై తిమామేతిసాఽర్జున” ఎన్ఱు - విరోధి
 నివృత్తిపూర్వకమాక భగవత్ప్రాప్తిసాధనమాన అవతార రహస్యజ్ఞాన
 ముమ్, (౮) “ఏతద్భుద్భాబుద్ధిమాక స్యాత్కృతకృత్యశ్చ భారత” ఎన్ఱు-
 అభిమతఫలలాభత్తాలే కృతకృత్యనాక్కుమెన్ఱిట పురుషోత్తమవిద్యై
 యుమ్, (౯) “దేశోయంసర్వకామధుక్” ఎన్ఱు - సర్వకామఫలప్రద
 మాకచ్ఛొల్లకిట పుణ్యక్షేత్రవాసముమ్, (౧౦) “శర్వపాపవిశుద్ధాత్మా
 యాతి బ్రహ్మనాతనమ్” ఎన్ఱు-సర్వపాపవిమోచనపూర్వకమాక భగవ
 త్ప్రాప్తియై ఫలమాకచ్ఛొల్లకిట తిరునామసక్కిర్తనమ్ తొడక్కు-

- (౧) గీ-౩-౨౦. (౨) గీ-౪-౩౩. (౩) గీ-౪-౩౮.
 (౪) నారసింహ-౬౧-౧౧౫. (౫) గీ-౧౧-౫౪. (౬) గీతార్థసంగ్రహే.
 (౭) గీ-౪-౯. (౮) గీ-౧౫-౨౦. (౯) గారుడపు-౧౦౫
 (౧౦) భార-ఆనుశాస.

మాయ్, వర్ణభేదత్వాలుమ్, ఆశ్రమభేదత్వాలుమ్, పాకభేదత్వాలుమ్, రుచి భేదత్వాలుమ్ వంద అనికారిభేదత్వాలుమ్ అత్యంతభిన్నమాయ్, ఆత్మభేద త్తోపాతి అసంఖ్యతమాన ఉపాయవిశేషశ్చో. ఆక, “ధర్మాన్” ఎన్నిటి బహువచనత్వాలే భగవద్వ్యతిరిక్త సకలసాధ్యధర్మజ్ఞై యుమ్ శొల్లిల్ న్నాయీల్.

ఆక బహువచనత్వాలే మోక్షసాధనతయా ప్రధానమానధర్మజ్ఞై ఎడుక్కైయాలే, ధర్మవిశేషణమానసర్వశబ్దమ్ త్రైవర్ణికసాధారణ మాయ్, (౧) “సన్ధ్యాహీనోఽ శుచిర్నిత్యమనర్హస్సర్వకర్మసు” (౨) “తేత్వ ఘంభజ్ఞతే పాపాయేపపన్త్యాత్మకారణాత్” ఎన్ఱు యోగ్యతాపాదక మాన సన్ధ్యావందన పశ్చిమహాయజ్ఞాదికలై చ్చొల్లుకిటు.

ప్రధానమానకర్మాదికలై చ్చొన్నపోతే, ఇవల్ న్నొక్కు యోగ్య తాపాదకమాన అనై యుమ్, (౩) “సాధ్యాభావేమహాబాహో సాధ నైః కింప్రయోజనమ్” ఎన్ఱు ప్రయోజనాభావత్వాలే, తన్నడై యే కట్టి యుమ్బడియాయుక్కు, త్యాజ్యతయా పృథక్ష్విదేశమ్ పణ్ణికైక్కు హేతువెన్నెన్నిల్, (౪) “సర్వకర్మబహిష్కృతం” ఎన్ఱు బరుకర్మత్తు క్కుమ్ అర్హనన్ఱెనైయాలే, మేల్ వక్ష్యమాణమాన స్వీకారానుష్ఠా నత్తుక్కుమ్ యోగ్యతాపాదకమాన వివై అపేక్షితమాకాతో” ఎన్ఱు ఉదిక్కిఱశడైక్కుయై వ్యావర్తికైక్కుకాక, పృథక్ష్విదేశమ్ పణ్ణికిటు. అన్ద స్వీకారత్తుక్కు వైతన్యమాత్రమేయితే అపేక్షితమ్.

అజ్ఞనన్ఱియిలే, యోగ్యతాపాదకమాన ఇన్ద్రసన్ధ్యావందనాదికల్ అపే క్షితమాకేల్, ఇన్ద్రసన్ధ్యావందనాదికల్ తన్నై యుమ్ అనుష్ఠేయతయాస్వీ కరిక్కుక్కుడాతే; అన్ద్రసన్ధ్యావందనాదిస్వీకార త్తిలే ఇట్టికైక్కు యోగ్యతా

పాదకమాన సన్ధ్యావస్తసమ్ వేణ్ణుకైయాలే, అవై అనపేక్షితమాకై
యితే, (౧) “దురాచారోపినర్వాశీ కృతఘ్నోనా స్తికరిపురా. సమాశ్ర
యేదాదిదేవం శ్రద్ధయాశరణంయది. నిర్దోషంవిద్ధితం జన్తుంప్రభావా
త్పరమాత్మనో” ఎన్ఱు సర్వాధికారికభుక్కుమ్ ఆశ్రయణత్తిలే అధి
కారముణ్ణైగితఁ; అతుక్కుమేలే అనుష్ఠిక్కుప్పకుకిఱన్వీకారమ్ అధిక్కు
తాధికారిముమామ్; ఆక అనుష్ఠిక్కుప్పకుకిఱ స్వీకారశ్చుక్కు సన్ధ్యా
వస్తసమ్ అనపేక్షితమెన్ఱైక్కాక పృథక్ష్విరేశమ్ పణ్ణిల్లు.

సాధనాన్తరగళడైయ త్యాజ్యమాయఱుమాకిల్, (౨) “శాన్తో
దాన్త ఉపరత స్తితి త్సుస్సమాహితోభూత్వా ఆత్మవ్యేవాత్మానం పశ్యే
త్” ఎన్ఱు సాధనాన్తరగళుక్కుమ్ అజ్గమాక ఎన్ఱుతప్పడుకిఱశమదమా
ద్యాత్మగుణజ్గభుమ్, సన్ధ్యావస్తనాదికళోపాతి త్యాజ్యతయాసర్వశబ్దత్తిలే
ఉపాత్తమానాలోపెన్నిల్; అవై ఆత్మగుణమాయ్, ఇన్వధికారిక్కు
సమ్భావితస్వభావజ్గళాయవరుమనైయాకైయాలే, త్యాజ్యకోటియిలే
పుకాతు. ప్రాప్యకోటియిలే పుకుమిత్తనై. గుణభూతమాన ఇతు
పుమ్ త్యాజ్యకోటియిలే పుకుమాకిల్, ఆత్మగుణ భూతమాన శేషశేషి
భావజ్ఞానాదికభుమ్ - త్యాజ్యమాక వేణ్ణివరుమ్.

ఇన్సర్వశబ్దవన్నిలే (౩) “లోకసజ్గహమేవాపి సమ్మశ్యన్
కర్తుమర్హసి” ఎన్ఱు లోకసజ్గహార్థమాకర్కర్తవ్యమానకర్మజ్గభుమ్, పుత్రా
ర్థమాకపృణ్ణుమ్ పుంసవనాదివ్యాపారజ్గభుమ్ త్యాజ్యతయా అనుసన్ధే
యమ్. ఎన్నియపెన్నిల్; (౪) “తస్యకార్యంనవిద్యతే” ఎన్ఱిఱపశియే
కర్మయోగఫలమాన జ్ఞానయోగత్తైప్పిల్లు, పిన్ఱు, తత్సాధనమానకర్మ
యోగత్తిల్ నిరపేక్షనాయిరుప్పానోరువన్ - నైరపేక్ష్యత్తాలే అన్దక్కు
ర్మజైఅనుష్ఠియాతోఱ్ఱియిల్, జ్ఞానయోగత్తిల్ ఇఱ్ఱికైక్కు వేణ్ణుమ్ పాక

(౧) సాత్వసం-౧౬-౨౬.

(౨) బృ-౬-౪-౨౩.

(౩) గీ-౩-౨౦.

(౪) గీ-౩-౧౭.

మిస్తియిలే యిరుప్పానొరువనుమ్, (౧) “యద్యదాచరతి శేష స్తతదే
వేతిరేజనాః సయత్నమాణంకుతు తే లోక స్తననువర్తతే” ఎన్నికనాయ
త్తాలే, “విలక్షణానవవనుడై యరచారయితే నమక్కుమ్ రచారమా
యఱువతు” ఎన్టు ఇవనుడై య రచారక్కుణ్ణిశెత్తు, ఇవనోపాతికర్మా
నుష్ఠాంత్రలోనిస్టుమ్ నివుత్తనామ్. జ్ఞానయోగత్తుక్కు అనధికారియాయ్
వైత్తు కర్మయోగత్తై విష్టవనాడైయాలే ఇనిన్ నిష్టప్రువిలే ఏఱమా
ట్టాన్; అతిలేమూట్టుమ్ కర్మయోగత్తైవిట్టాన్; ఆ, ఇరణ్ణుక్కుమ్ ఆశస్త్రి
యిలే ఉభయభ్రష్టనాయ్ వినాశత్తడైతలైక్కట్టివిషుమ్. అవనుడైయ
నాశత్తుక్కుహేతు - ఇన్ జ్ఞానాధికారియనుడైయ కర్మానుష్ఠానమాకై
యాలే, తన్నా శజనితమానపావమ్, ఇవనై వస్తుపద్రో ఇవనుడైయజ్ఞాన
యోగత్తుక్కు ప్రతిబద్ధకమామ్; అతు శెయ్యామైక్కాకివితే, లోకసన్ద్ర
హార్థాది ప్రవృత్తియిల్ ఇట్టికిఱు. సిద్ధమానసాధనత్తైప్పుద్రీనవనుక్కు
అన్తభయమిల్లామైయాలమ్, ఇన్వధికారి నిత్రిఱునిలై జ్ఞానయోగదత్తై
పోలే దురనుష్ఠానమిల్లామైయాలమ్ త్యాజ్యమాకక్కడవతు. ఇని ఆన్
శంస్యమే ఇవద్రీనినుడైయ అనుష్ఠానత్తుక్కు హేతువాకక్కడవతు.

ఆక ఇప్పడి “సర్వధర్మాన్” ఎన్టు సాధ్యమాన సకలసాధనజ్ఞై
యుమ్ ఉపాదానమ్ పణ్ణిద్రు.

అనన్తరమ్ (పరిత్యజ్య) ఎన్టు-అతినుడైయ త్యాగప్రకారత్తైచ్చా
ల్లకిఱు. ఇట్లుత్యాగశబ్దత్తాలే శొల్లకిఱు - ధర్మస్వరూపత్యాగత్తై
యో? ధర్మఫలాదిత్యాగత్తైయో? ధర్మత్రిల్ ఉపాయత్వబుద్ధి త్యాగత్తై
యోవెన్నిల్; ఇన్వధికారిక్కు, యావచ్చరీరపాతిమ్ కాలక్షేపత్తుక్కుక
భగవత్తోషహేతుభూతమానవై అనుష్ఠేయమాకై యాలే, ధర్మస్వరూప
త్యాగమాకమాట్టాతు. ఫలాదికల్, సాధకనుక్కుఱ్ఱాడత్యాజ్యమాక
క్కిద్రీ ఉక్తమాకై యాలే, ఫలాదిత్యాగత్తై చొల్లకిఱుతాకవాణ్ణాతు.

ఆక ఇక్ష్వా ధర్మజ్ఞానినుడై య ఉపాయత్వబుద్ధి త్యాగతైచ్ఛల్లకిఁతు. అన్ద ఉపాయత్వబుద్ధి త్యాగమావతు-లాభ హేతువాన భగత్ప్రీతిక్కు సాధన మెన్నిఁ ప్రతిప త్తియొ త్తవిరుక్తై . ఆకై యాలే స్వరూపత్యాగత్తాల్ వరుమ్ కుత్తె యుమ్, ఫలాదిత్యాగతైచ్ఛల్లకిఁతెన్నిఁతాల్ వరుమ్ పున రు క్తియు మిన్నియిలె ఒభ్రీయుమ్.

ఉపాయత్వబుద్ధిత్యాగపూర్వకమాక భోగబుద్ధ్యా ఇవ్వధికా రిక్కు అనుష్ఠేయమాన ఇధర్మమ్ - ఫలాభిసంస్థిసంయు క్తమాన జ్యోతిష్టా మన్దా నేజ్ఞానా స్తర్గతమానాల్, (౧) “దూరేణహ్యవరంకర్మబుద్ధియోగా ద్ధనజ్ఞయ” ఎన్నిఁపడియే కర్మాన్తరమాకిఁపాతి, అన్దమోక్షసాధన కిర్మన్దానేయాకిలుమ్, బుద్ధివిశేషత్తాలే కర్మాన్తరమాకక్కడవతు. ఆక, అనుపాయత్వబుద్ధియు క్తమాన ఇన్దధర్మత్తిత్కాట్టిల్, ఉపాయత్వ బుద్ధియు క్తమాన అన్ద మోక్షసాధనమానధర్మమ్ ధర్మాన్తరమాకై యాలే, ధర్మస్వరూపత్యాగతై చ్ఛల్లకిఁతెన్నపుమామ్.

అవన్ ఉపాయత్వబుద్ధ్యా అనుష్ఠిక్కుమ్; ఇవన్ భోగబుద్ధ్యా అనుష్ఠిక్కుమ్. అవన్ విధిప్రేరితనాయ్ అనుష్ఠిక్కుమ్; ఇవన్ రాగ ప్రేరితనాయ్ అనుష్ఠిక్కుమ్. అవనుక్కువర్ణాశ్రమధర్మమ్ నియ మేన అనుష్ఠిక్కువేణుమ్. ఇవనుక్కు వర్ణాశ్రమధర్మానుష్ఠానమాకపు మామ్; వైష్ణవకిచ్చితార్మకమాకపుమామ్; ప్రాతికూల్యనిపుత్తియిలే నియమమ్; ఆనుకూల్యజ్ఞిల్ ఏతేనుమామ్. ఆకై యితేనమ్మచార్యర్ కల్ ఇవన్ అనుష్ఠిప్పారుమ్ అనుష్ఠియాతారుమాయ్ పోరుకిఁతు. అన్ద నియమమిల్లామైయితే సాధకనాన అక్రూరన్ సాధ్యవస్తునన్నిహిత మాయిరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్, తన్నుడై యకృత్యత్తిలే అన్వయిత్తతు. ఆకై యితే (౨) “ఆను కూల్యస్య సజ్గుల్పః ప్రాతికూల్యస్యవర్జనమ్”

ఎఱ్ఱ ఆనుకూల్యసజ్జల్యత్తోపాతి, ప్రాతికూల్య నివృత్తియైయుమ్ సమ్భావిత స్వభావమాక చ్చొల్లుకిఱు.

ఆక కామ్యకర్మత్తోపాతి మోక్షసాధనధర్మముమ్, ఇవనుక్కుత్యా జ్యమాకైయాలే, సాజ్ఞమాన అన్తధ ర్మత్యాగతై త్యాగశబ్దతాలేశొల్లిల్ల థ్రాయీల్ల.

త్యాగవిశేషణమాన *పరిశబ్దమ్ “పరి-సాకల్యే” ఎన్నిఱపడియే సాకల్యవాచియామ్ క్కిడక్కిఱు; కీర్త “సర్వధర్మాన్” ఎఱ్ఱ-త్యాజ్య ధర్మజ్ఞడైయ ఎడుత్తు త్యాగతై చ్చొల్లుకైయాలే, ఇసాసకల్యశబ్ద త్తుక్కు “సకలధర్మజ్ఞైయుమ్విట్టు” ఎన్నిఱవితు - అర్థమాకవొణ్ణాతు. ఆకైయాలే కీర్తత్యాజ్యతయా ఉపాదానమ్ పణ్ణప్పడాతే, అవశ్యమ్ త్యాజ్యమాయరుప్పతోఱ్ఱ ఇతుక్కుర్థమాకవేణుమ్.

అతిల్ (౧) “నహింస్యాత్సర్వాభూతాని” (౨) “ననురాంపి జేత్” (౩) “నకళజ్ఞంభక్షయేత్” ఎఱ్ఱాబ్బోలే శొల్లుకిఱనిషేధవిధికిల్ కీర్తత్యాజ్యమాక ఎడామైయాలుమ్, అన్తనిషేధవిధియై అనుష్ఠిక్కిల్ తన్నుడైయపాపవిమోచనత్తుక్కుత్తాన్ ప్రనర్మిత్తానెన్నిఱ స్వరూపహాని వరుకైయాలే, అవశ్యమ్ ఇవ్విధికారిక్కుత్యాజ్యమాకైయాలుమ్, అతు సాకల్యశబ్దత్తుక్కుర్థమానాలోపెన్నిల్; అతువుమ్ అర్థమాకమాట్టాతు. నిషేధవిధి త్యాగమాకిఱు - నిషిద్ధానుష్ఠానమాకైయాలే, నిషిద్ధాను ష్ఠానఫలమాన పాపమ్, ఈశ్వరన్నడైయ నిగ్రహమాకైయాలే, అన్త నిగ్రహమ్ ఇన్తనధికారిక్కు అపురుషార్థమాకైయాలే, అతు అర్థమన్టు.

నిగ్రహహేతువానవై త్యాజ్యమన్టాకిల్, భగవదవచార భాగవ తాపచారాదికళుమ్ త్యాజ్యమన్టయిలే ఒఱ్ఱియుమ్. పూర్వార్జితపాప విమోచనత్తుక్కు యత్నమ్పణ్ణినానాకిల్, స్వరూపహానియామో పాతి, జ్ఞానమ్ పిఱన్తపిన్బు నిగ్రహహేతుక్కుళిలే ఇఱ్ఱిక్తైయుమ్ స్వరూప

హానియాక క్కడవతు. ఇంద్రసిషిద్ధానుస్థానదాన్ భగవన్నిగ్రహహేతు వాకై యాలే, ఇన్వధికారిక్కు స్వరూపమల్లామైయాలమ్, పద్మినితి సాధనత్తుక్కు సహకారియల్లామైయాలమ్, అన్ద ధర్మజ్ఞోపాతి త్యాజ్య మాకక్కడవతు.

ఆకై యాలే, సాకల్యశబ్దవాచ్యమ్-వాసనై యాయ్, సవాసనత్యా గత్తై చ్చొల్లుకిఱతు. అతాకిఱతు-లజ్జా పురస్సరత్యాగమ్. స్వరక్షణార్థై యానస్వప్రవృత్తి-స్వరూపహానియెన్ద్రజిందాల్, “నెడునాళో స్వరూపహాని యానవద్దై యాకాతే ఉపాయమాకనినై త్తిరున్దతు” ఎన్దులజ్జెపిఱక్కు క్కడవతి. భర్తృభోగత్తై ఉదరపోషణత్తుక్కు ఉఱుప్పాక్కుకై యాకిఱతు, -పతివ్రతై క్కు-స్వరూపహానియామాపోలేయితే, భోగరూప మానప్రవృత్తియై సాధనమాక్కుకై యాకిఱతు.

“త్యజ్య” ఎన్దిఱల్యప్పాలే-ధర్మత్యాగమ్ స్వీకారత్తుక్కు అజ్ఞమాన వస్తు కర్తవ్యమ్; అల్లాతపోతు అయుక్తమెన్నుమిడతై క్కాట్టుకిఱతు. ధర్మత్తై విట్టుస్వీకార త్తిల్ ఇబ్బియాతే యిరుక్కుమాకిల్, ఉభయభ్రష్ట నాకై యాలే నాశమేఫలమాయఱుమే; ఇత్తైప్పద్దై వితే సజ్జోయర్, - “ఒన్దిల్ నారకిఱుక్కు మూర్ధాభిషిక్తనాతల్, ఇల్లైయాకిల్ పరమ పదమ్ ఎన్ శిఱుముటిప్పడియే కెల్లుతల్ కెయ్యమ్మడియితే నాన్ నిఱ్ఱిఱ నిలై” ఎన్దురుళిచ్చెయ్తతు; అతాకిఱతు - ధర్మత్యాగఫలమానపాపమ్ మేలిట్టునరకిమ్ వస్తవ్య భూమియాతల్, త్యాగపూర్వకమాక స్వీకృత మాన ఉపాయమ్ ఫలిత్తు, పరమపదమ్ వస్తవ్యభూమియాతలామిత్త నై యితే యెనై.

ఆకల్యప్పాలే మేల్ శొల్లప్పుకుకిఱ స్వీకారమ్ త్యాగాజ్ఞకమెన్ను మిడమ్ శొల్లిద్దై యిద్దై.

స్వస్వరూపతైప్పార్తాలుమ్, సాధనా న్తరజ్జలై వి డవేణ్ణివరుమ్. అవద్రీనుడై య స్వరూపజ్జలై ప్పార్తాలుమ్, సాధనా న్తరజ్జల్ త్యాజ్య మాయఱుమ్. పద్రుప్పకుకిఱ ఉపాయస్వరూపతైప్పార్తాలుమ్ సాధ నా న్తరజ్జల్ త్యాజ్యమాయఱుమ్. స్వస్వరూపజ్జలై ప్పార్తాల్ నమ శ్శబ్దత్తిల్ శొల్లుకిఱపడియే స్వరక్షణవ్యాపారత్తిలే ఇళిక్కై-స్వరూప హానియామ్మడి అత్యంతపరతన్త్రమాయరుక్కుమ్. అవైతన్నై ప్పార్ తాల్ - బహుయత్న సాధ్యమాకై యాల్ దుష్కరముమాయ్, (౧) “జన్మాన్తరసహస్రేషు తపోజ్ఞానసమాధిభిః” ఎన్దు చిరకాలసాధ్యము మాయ్, ఇన్ద్రియజయాదికల్ అపేక్షితమాకై యాలుమ్, ఆదిభరతాది కల్ భ్రష్టరాకక్కాడైయాలుమ్, సాపాయముమాయ్ ప్రారబ్ధకర్మా వసానాఽపేక్షమాకై యాలే, విలమ్బ్య ఫలప్రదముమాయరుక్కుమ్. ఉపాయతైప్పార్తాల్ - నిత్యైనపాయనియాన పిరాట్టియుమ్ సహ కారియాక సహాయాతపడి శణ్కయిఱుకణ్డ బ్రహ్మన్త్రమ్మాలే నిర పేక్షమాయరుక్కుమ్.

ఆకత్తాన్ అనన్యసాధననాకై యాలుమ్, అవై దుష్కరత్వాది దోషదూషితమాకై యాలుమ్, ఉపాయమ్ సహకారినిరపేక్షమాకై యా లుమ్ ధర్మత్యాగమ్-ఉపాయస్వీకారత్తుక్కు అజ్ఞమాకక్కడవతు.

అనన్తరమ్, త్యాగాజ్ఞకమాన స్వీకారతై చ్చొల్లక్కడవతాక కొండ్లు, తత్ప్రతిసమ్మన్దియై “మామ్” ఎన్దు ఉపాదానమ్ పణ్ణుకిఱతు. (మామ్) ఉనక్కుసారథియాయరుక్కిఱవెన్నై. ఇన్నిలై యిలే ఆశ యణత్తుక్కేకా న్తమాన సౌశీల్య సౌలభ్యవాత్సల్య స్వామిత్వజ్ఞుమ్ విలక్షణ విగ్రహయోగముమ్ తోద్రుకిఱతు.

(౨) “అవాక్యనాదరః” ఎన్దిపడియే, తన్నుడై యగుణశీకర జ్ఞులై నూరినజ్ఞజ్జలై క్కుమిట్టిసిరుట్టి, త్తాన్ నిన్తరజ్జలభిపోలే స్వాను

భవానన్దవై భవత్తాలే అవికారియాయీరుక్కుమ్బడియాన పెరియవైభ వత్తైయుడైయ నాయీరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్, త్సుద్రసంసారిచేతనాన అష్టనన్, (౧) “రథంస్థాపయమేఽచ్యుత” ఎన్దు “తేరై నిటుత్తు; పుర విద్రైవిట్టుక్కుళిప్పాట్టు” ఎన్దు ఏవిక్కారియమ్ కొళ్ళలూమ్బడి ఎళి యనాయ్ ప్పరిమాటుకై యాలే, సాశీల్యమ్ తోన్ శ్రీన్ శ్రిలు.

(౨) “ననన్దు శేతిష్ఠతిరూపమన్య నచక్షుషాపశ్యతికశ్చవై నమ్” ఎన్దుమ్, (౩) “యస్యావతారరూపాణి సమర్పన్తిదివాకసః| అపశ్యన్తిః పరంరూపమ్” ఎన్దుమ్ శొల్లుకిఱపడియే, కన త్తజ్ఞానశక్త్యాదికలై యు డైయ బ్రహ్మాదికళ్ కణ్ణుక్కుమ్ అవిషయమామ్బడి తన్ వడివట్టుకై ఆశ్రితరాన అర్జునాదికళ్ కణ్ణుక్కిలక్కాక్కి ఒతుజ్జుకైక్కుమ్, ప్రతి కూలరానదుర్యోధనాదికళిలక్కు క్కుటిచ్చెయ్ కైక్కుమ్ ఏకాన్తమా మ్బడి తన్ వడివైక్కాట్టిక్కొణ్ణునిత్తైక్కాయాలే సాలభ్యమ్ తోన్ శ్రీన్ శ్రిలు.

ధర్మత్తిలే అధర్మబుద్ధివణ్ణ యుద్ధాన్నివుత్తనాన అర్జుననై అక్కు తైపారాతే తన్ పేతాక మేల్ విల్లున్దు హితమ్ శొల్లిమిత్తైక్కాయాలే వాత్సల్యమ్ తోన్ శ్రీన్ శ్రిలు. అర్జుననుక్కు ఇట్టితోట్టిల్ శెయ్ కిఱ దలైయిలే స్వవైభవోక్తిపూర్వకమాక వై శ్వరూప్యతై కాట్టుకై యాలే స్యామిత్యమ్ తోన్ శ్రీన్ శ్రిలు.

సేనాధూళి ధూసరితమాయ్ అలై కిఱతిరుక్కుమ్మల్ కన్ శ్శై యుమ్, స్వేదబిన్దు స్తబకితమాన తిరుమూక్కుమ్, ఆశ్రితవిరోధిదర్శనత్తాల్ శీటిచ్చివన్దు శీతలమాయ్ చ్చితఱవలర్ న్ద తామరై త్తటాకమ్బాలే కణ్ణిడ మెజ్జుమ్ అలై యెఱికిఱ తిరుక్కుణ్ణుమ్, కాళమేళుమ్బాలే ఇరుణ్ణుకుళి ర్ న్దతిరుమేనియుమ్, అతుక్కుప్పర భాగమామ్బడిశా త్తిన తిరుప్పీతామ్బ రముమ్, తేరుక్కుక్కీన్ద్రేనాన్ శ్రిన తిరువడికళుమ్, అతిలేశా త్తిన శిఱు

శతజైకళుమ్, తూక్కినపువ్వుకోలుమ్, విడిత శిఱువాయ్ క్క యిఱు
మాయ్ నిఱ్ఱిఱ నిలైయైక్కాట్టుకై యాలే, విలక్షణ విగ్రహయోగ
ముమ్ తోన్ ద్రిఱుకిఱుతు.

తన్ శిఱుమైకణ్ణ ఇఱాయ్క్కవేణ్ణా; అనన్ సుశీలనాకై యాలే.
దుర్లభ నెన్ఱిఱాయ్క్కవేణ్ణా; అవన్ సులభనాకై యాలే. తన్ దోషమ్
కణ్ణ ఇఱాయ్క్కవేణ్ణా; అవన్ వత్సలనాకై యాలే. అప్రాప్తనెన్ఱు
ఇఱాయ్క్కవేణ్ణా; సర్వస్వామియైకై యాలే. ఆశ్రయిక్కైక్కు శుభా
శ్రయమేతెన్ఱు కణ్ కలజ్జవేణ్ణా; విలక్షణవిగ్రహయైక్కు నాకై యాలే.

ఇన్ద్రవిలక్షణ విగ్రహయోగజైచ్చొన్నపోతే, అన్ద్రవిగ్రహత్తుక్కు
నిసూపకభూతై యాయ్, (౧) “అకలకిలైనిఱైయుమ్” ఎన్ఱు తిరుమూర్
పిలే ఎఱున్దరుళి యిరుక్కిఱ పిరాట్టియైయుమ్ శొల్లిన్ ద్రియఱుకై
యాలే, ఇవనుడైయ పూర్వాపరాధతై ప్పొఱుప్పిత్తు చేర్పిడుకైక్కు
ప్పరుష కారయోగముమ్ శొల్లిన్ ద్రియిన్ ద్రిఱు.

“సర్వభర్మాన్ పరిత్యజ్య మామ్” ఎన్దైయాలే, ఊతర్ కూఱై
విట్టు ఒరుమణిపర్వతజై ఆశ్రయణీయమాకచ్చొన్నాప్పోలే యిరుక్కి
ఱుతు. సాధనాన్తరజ్జళాకిఱన-పతర్ కూడుపోలే సాధ్యముమాయ్
పలపుమాయ్, ఉళోవాయిల్ ఈశ్వరసంభారమిల్లాతవన్ఱు అనుపజీవ్య
మాయిఱేయిరుప్పతు. అజ్ఞనన్ఱియిలే ఇవ్విషయమ్ - సిద్ధముమాయ్,
అద్వితీయముమాయ్, కట్టడజ్జ ఉపజీవ్యముమాయిరుక్కుమ్.

ఏకపదమ్-(౧) “త్వమేవోపాయభూతోమేభవ” (౩) “త్వా
మేవశరణంప్రాప్య” (౪) “మామేవయేప్రపద్యంతే” (౫) “తమేవచా
ద్యంపురుషంప్రపద్యే” (౬) “తమేవశరణంగచ్ఛ” ఎన్ఱు స్వీకార్య
వస్తువైనిర్దేశిత్తు, అనన్తరమ్ అవధారణజై ఎఱుతిప్పోరుకిఱ స్థాన

(౧) తి.వాయ్.౬-౧౦-౧౦. (౨) అహిర్భు-౩౬-౩౫. (౩) జిత-౧-౪.

(౪) గీ-౭-౧౪.

(౫) గీ-౧౫-౪.

(౬) గీ-౧౮-౬౨.

ప్రమాణత్వాలే, అవధారణార్థమాకితతు. ఇన్ద్రఅవధారణత్వాలే వ్యావ
ర్తిక-పుడుకితతు ఎన్నెన్నిల్; “సర్వధర్మాన్పరిత్యజ్య” ఎన్దు సాధనా
న్తరత్యాగమ్ కీర్తి ఉక్తమాకైయాలే, అతు వ్యావర్త్యమాక మాట్టా
మైయాలుమ్, “మామ్” ఎన్లిట ఏకవచనత్తాలుమ్, (౧) “మత్తః
పరతరం నాన్యత్క్రిశ్చిద స్తి ధనజ్ఞయ” ఎన్దు కీర్తిడైయత్తన్నడైయసర్వ
స్మాత్పరత్వత్వైచ్చొల్లుకై యాలుమ్, దేవతాన్తర ప్రవృత్తిక్కు అవకా
శమేవిడి త్తిల్లామైయాలుమ్, ఇన్ద్రఅవధారణత్వాలే వ్యావర్తిక-పుడుకి
తతు, “ప్రజ” ఎన్దు విహితమాన స్వీకార త్తినుడైయ అజ్ఞభావమ్.

ఇతిల్ అజ్ఞబుద్ధిపిటక్రైక్కు హేతువెన్నెన్నిల్; [యదనన్త
రంయద్భవతి తత్తస్యకారణమ్] ఎన్దు - యాతోన్దుణ్ణాన వనన్తర త్తిలే
యాతోన్దుణ్ణామ్, అతుక్కు కీర్తిలతు కారణమాకక్కడవతు; ఎన్లి
టన్యాయత్వాలే, స్వీకారత్వైయైథీయ అవనుడైయ ఉపాయభావమ్
జీవయామైయాలే, స్వీకార త్తిలే అజ్ఞబుద్ధి పిటక్రైక్కు యోగ్యత్వై ఉణ్ణు.

యోగ్యత్వై ఉణ్ణాకిల్, అజ్ఞభావమ్ కర్తీకిపడెయన్నెన్నిల్,
అజ్ఞమావతు - అజ్ఞిక్కుకిశ్చిత్కార మావతితే. అన్ద కిశ్చితారన్దాన్
స్వరూపోత్పాదకద్వారత్వాలేయాతల్; ఉత్పన్నమాన స్వరూపత్తుక్కు
వర్ధకమాయాతల్, వర్ధిత్తతుక్కు ఫలప్రదానశక్తిముఖత్వాలే యాత
లాయిరుక్కుమ్. అతిల్ భక్తిక్కు, సాధ్యమాకైయాలే ఉత్పత్త్యపేక్షై
యుణ్ణు; అహరహరాధేయాతిశయమాకైయాలే, వృద్ధ్యపేక్షై ఉణ్ణు.
తాన్ చేతనమల్లామైయాలే ఫలప్రదాన వేళైయిలే చేతనాపేక్షై ఉణ్ణు,
ఆకైయాలే అతుక్కుకర్మజ్ఞానాద్యజ్ఞభో అపేక్షితమాకక్కడవతు.
ఇన్ద్రఉపాయమ్ సిద్ధమాకైయాలే ఉత్పత్త్యపేక్షైయిలై. ఏకరూపమా
కైయాలే వృద్ధ్యపేక్షైయిలై; పరమచేతనమాకైయాలే ఫలప్రదానత్తిల్

అన్యసాపేక్షతైయితై. ఆక అజ్ఞజ్ఞైక్కోజ్ఞు కొశ్వతోరు కార్యమ్
ఇవ్వసాయత్తుక్కిల్లామైయా లే, ఇన్దస్వీకారమ్ అజ్ఞమాకమాట్టాతు.

స్వసూహాత్పత్త్యాదికళితే అజ్ఞనిరపేక్షమాకిల్, ఇవ్వసాయమ్
ఎన్టు మొక్క జీవిక్కెయాకాతోట్టికై కుక్కు పేతువెన్నెన్నిల్; ఉపా
యత్వమావతు-ఒరువనుడైయ అనిష్టత్తైక్కిట్టికై యుమ్-ఇష్టత్తైక్కి
డుక్కై యుమాకై యాలే, ఒరుఅధికారి-అపేక్షితమ్; అతు పెత్తామై
యాలే ఉపాయత్వమ్ జీవిక్కెయాకాతోట్టిన్దతు.

అధికారియాకిలపేక్షితమ్, స్వీకారమ్ శెయ్కిఱ కార్యమెన్నె
న్నిల్; ఐశ్వర్యాధియిలుమ్, కై వల్యాధియిలుమ్, భ గ వ చ్చ ర ణా ధి
యాయ్ సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణమవనిత్కాట్టిలుమ్, ఇవ్వధికారియై
వ్యావృత్తనాక్కిఱతు-భగవల్లాభార్థమాన ఇన్దస్వీకారమాకై యాలే.

(౧) “అరుణయైకహాయన్యా పిష్టాత్కూసామంక్రీణాతి ” ఎన్గిఱవిడ
త్తిల్, అరుణత్వపిష్టాత్కూత్యాదికళ్ సామక్రయత్తుక్కు ఉఱుప్పానపశు
వుక్కు పశ్వన్తరత్తిత్కాట్టిల్ వ్యావర్తకవిశేషణమానాప్పోలే, ఇతు
వుమ్ అధికారిక్కు వ్యావర్తకవిశేషణమాయ్ క్కిడక్కిఱతు.

ఇని అధికారి-అజ్ఞమామన్టు, తద్విశేషణమాన ఇన్దస్వీకారముమ్
అజ్ఞమాకక్కడవతు. తుత్తు అన్నత్తుక్కుసాధనమామన్టితే, ఇన్దస్వీ
కారత్తుక్కుసాధనత్వముణ్ణావతు. స్వీకారత్తుక్కు అజ్ఞతయాఉపాయ
త్వమ్ కొశ్వప్పార్ క్కిల్, (౨) “త్వమేవోపాయభూతోమే భవేతిప్రార్థ
నామతిరి-శరణాగతిః” ఎన్టు - “అవనైయే నిరపేక్షోపాయమాకప్పల్
లుకై ప్రపత్తి” ఎన్గిఱలక్షణవాక్యత్తోడు విరోధిక్కుమ్. ఆకై యాలే ఈశ్వ
రన్ కార్యమ్ శెయ్కై కుక్కు ఆభిముఖ్యసూచకమాయ్ క్కిడక్కిఱతు.

శరణశబ్దమ్, (౩) “ఉపాయేగృహ రక్షిత్రోశ్శబ్దశ్శరణమిత్య
యమ్ ! వర్తతేసాన్రుతజ్ఞైచ్చ ఉపాయార్థైశ్చాచకం” ఎన్గిఱపడియే

ఇహితుశరణశబ్దమ్-ఉపాయవాచకమాయ్, “మామ్” ఎఱ్ఱ సాశీల్యా దివిశేష్టమాకచ్చన్నవస్తువుక్కు (౧) “సాశ్చు తేసర్వాన్ కామాన్ సహ బ్రహ్మణావిపశ్చితా” (౨) “సదాపశ్యన్తి” (౩) “శ్రియాసార్థమ్-ఆస్తే” ఎన్నిటపడియే, ఉపేయభావత్తిలుమ్ అన్వయముణ్ణాకై యాలే అత్తైవ్యావ ర్తిత్తు ఉపాయభావత్తిలే ఒతుక్కి త్తరుకిటతు.

కీర్థ్ “సర్వధర్మాన్సరిత్యజ్య” ఎన్నిటవిడత్తిల్ ప్రస్తుతమాన సాధనాంతరజలే ఇత్తైఉపాయభావత్తిలేఒతుక్కిత్తారాతో వెన్నిల్; అర్థ సిద్ధమాయ్ వరుకిటతిత్కాట్టిల్, శబ్దసిద్ధమాయ్ వరుమతు అమ్రికియ త్కాకై యాలుమ్, (౪) “ఏతగ్ హవావనతపతి, కిమహంసాధునాకరవమ్, కిమహంపాపముకరవమితి” ఎఱ్ఱమ్, (౫) “తస్యకార్యంసవిద్యతే” ఎఱ్ఱమ్, (౬) “క్షేత్రజ్ఞః కరణీజ్ఞానం కరణం తస్యనై ద్విజః! నిష్పాద్యముక్తి కార్యంవై కృతకృత్యంనిన ర్తతే” ఎఱ్ఱమ్ శొలుకిటపడియే, ఆర్థ్ ముక్కు అక్కరైప్పట్టాల్ అతుక్కు నిస్తరణవరికరమాన తెప్పమ్ అనపేక్షిత మామాపోలే, (౭) “సాధ్యాభావేమహాబాహూ సాధనైః కింప్రయోజనమ్” ఎఱ్ఱ-సాధ్యమ్ సిద్ధిత్తాల్ సాధనత్తైక్కొణ్ణు అపేత్తైయిల్లామై యాలే సాధనత్యాగముమ్ ప్రాప్యంశత్తిలే అనివృతమాకై యాలుమ్, ఉపాయత్వత్తిల్ ఒతుక్కి త్తరమాట్టాతు.

“ప్రజ” ఎఱ్ఱ మహావిశ్వాసపూర్వకమాయ్, ప్రార్థనాగర్భ మాయ్, అధ్యవసాయాత్మకమాయ్, తాన్ ఉపాయశరీరత్తిలుమ్, ఉపేయశరీరత్తిలుమ్ అన్వయియాతే అధికారివిశేషణమాయ్, ఉపాయత్తిల్ ఒతుక్కి త్తర అన్వయియాతే కీర్థ్ చ్చన్నత్యాగత్తై అజ్ఞమాకవు డైత్తాయ్, “మామ్” ఎన్నిటనస్తువై విషయమాకవుడైత్తాయ్, “ప్రపద్యే” ఎన్నిటక్రియాపడత్తిలే ఉక్తమానస్వీకారత్తై విధిక్కి అతు.

-
- (౧) తై-ఆ-౧. (౨) సామ-ఉత్తర-౧౫-౨-౪. (౩) తైవే-
 (౪) తై-ఆ-౯-౧. (౫) గీ-౩-౧౭. (౬) వి-పు-౬-౭-౯౪.
 (౭) వి-పు-౧-౧౯-౩౬.

గతే” ఎన్నివిధాతువిలే గత్యర్థమాయ్, కరణత్రయజ్ఞులే అన్యతమమాయుషపుత్రోరుకరణ త్రినుడైయ గతిమాత్రతైక్కాట్టి భగవద్వైభవప్రకాశకమాతల్, అజ్ఞనన్దియిలే కరణత్రయజ్ఞునుడైయవుమ్ గతియైక్కాట్టి పూర్ణప్రపత్తియై చొల్లుకిఱతాకవుమామ్.

ఆక, ధర్మత్యాగమ్-స్వీకారత్తుక్కుఅజ్ఞమాకక్కడవతు. త్యాగవిశిష్టమానస్వీకారమ్-అధికారివిశేషణమాకక్కడవతు. స్వీకారవిశిష్టనానవధికారిక్కు వాత్సల్యాదిగుణవిశిష్టవస్తు-ఉపాయమాకక్కడవతు.

ఆక, ఇప్పడేపూర్వార్థమ్ అధికారియినుడైయ కృత్యాంశతైచ్చొల్లిల్దు. అనన్తరమ్, ఉత్తరార్థమ్ ఉపాయత్రినుడైయ కృత్యాంశతైచ్చొల్లి, అధికారియినుడైయ కృత్యాంశలేశతైయుమ్ శొల్లుకిఱతు. ఇతిల్ * అహంశబ్దమ్ - * వ్రజవిల్ ఆర్థమాకప్పకున్ద అధికారియినుడైయ మహావిశ్వానత్తుక్కు ఉఱిల్ద్రాయ్, మేల్ శొల్లప్పకుకిఱ పాపవిమోచనత్తుక్కు పురికరమాన జ్ఞానశక్త్యాదిగుణవిశేషజ్ఞతై, కీర్త్తి “మామ్” ఎన్దు ఆశ్రయణీయమాక ఉక్తమానవస్తువుక్కు ప్రకాశిప్పిక్కిఱతు.

ఆశ్రయిక్కైక్కు వాత్సల్యాదికల్ వేణుమ్; కార్యమ్శెయ్ కైక్కు జ్ఞానశక్త్యాదికల్ వేణుమ్. “నివర్త్యాంశమ్ ఇన్నతు, నివర్తనప్రకారమ్ ఇన్నతు. నివర్తనాధికారి ఇన్నాన్” ఎన్ట్టికైక్కు సర్వజ్ఞనాకవేణుమ్. జ్ఞానమ్పిఱన్దాల్ ప్రయోజనమిలైయే, పఙ్కుకల్పనాయ్ అశక్తనాయరుక్కుమాకిల్. ఆకైయాలే జ్ఞానానుగుణమాక కార్యమ్శెయ్ కైక్కు సర్వశక్తియాకవేణుమ్; సర్వశక్తియానాలుమ్ ఇవనిడుమ్ పచ్చెకొణ్ణు కుత్తైతీరవేణుమ్బడి అపూర్ణనాయరుక్కుమాకిల్, అవనుక్కిడాక ఇవనాల్ ఇడలావత్తోన్న్దిల్లమైయాలే, అవైయిరణ్ణుమ్ అకిళ్ళిత్కరమామితే. అజ్ఞనన్దియిలే ఒట్టియుమ్బొతు అవాస్త

కిఱతు. *అహంశబ్దత్తాలే పాపశత్రువైయుమ్, (త్వా) ఎనైయా లే పాపాశ్రయతైయుమ్ శొల్లిల్ ద్రాయిల్ దు.

అన న్తరమ్ (సర్వపాపేభ్యః) ఎన్ఱు, నిరస్యమాన పాపస్వరూప తైచ్చొల్లకిఱతు. అతిల్ *పాపశబ్దత్తాలే, భగవత్ప్రాప్తివిరోధియొచ్చొల్లకిఱతు. ఏలేనుమాక అభిమతవిరోధియితే - పాపమావతు. “పాపే భ్యః” ఎన్ఱిఱ బహువచనత్తాలే - పాపజగినుడై యబాహుశ్యతైచ్చొల్లకిఱతు. అనై యావన;—జ్ఞానాభావరూపమాయుమ్, అన్యభాజ్ఞానరూప మాయుమ్, విపరీతజ్ఞానరూపమాయుమ్, మూన్ఱునకై ప్పట్ట అజ్ఞాన ముమ్, పుణ్యపాపరూపమాయ్, పాతకమ్, అతిపాతకమ్, మహాపాత కమ్, ఉపపాతకముళ్ళిట్ట భేదజ్ఞతాలే నానావిధమాయ్, పూర్వోత్త రాఘరూపమాన కర్మజ్ఞుమ్, దేవతిర్యజ్ఞునుష్య ప్థావరాత్మకమాన చతుర్విధశరీరసమ్పన్నముమ్, “అజ్ఞానవాసనై, కర్మవాసనై, ప్రకృతి సమ్పన్నవాసనై” ఎన్ఱొప్పోలేశొల్లకిఱ వాసనై కిఱుమ్, విషయభేదత్తాలో వివిధభేదై యానరుచియుమ్, ఇనై యడియాక ప్పిఱక్కవుమ్ కడవా తాయ్, ఇవల్ దుక్కువర్ధకమాన రాగద్వేషాదికిఱుమ్, ఆక, “పాపే భ్యః” ఎన్ఱు సాధకనుక్కుజ్ఞాడ సాధారణమాక నివర్త్యమాన పాప జ్ఞై చొల్లిల్ దు.

*సర్వశబ్దత్తాలే ఇన్ఱవధికారిక్కు-ఈశ్వరన్ విశేషిత్తుక్కుత్తుమ్ పాపతైచ్చొల్లకిఱతు. అతావతు, (౧) “భోగేనత్వితరే ఊపయిత్వాధ సమ్పత్స్యితే” ఎన్ఱిఱపడియే పూర్వాఘోత్తరాఘజ్ఞై యుట్టియ, ప్రా ర్థకార్యమాన పుణ్యపాపరూపకర్మమ్ సాధకనుక్కు అనుభవవినాశ్య మాయిరుక్కుమ్. అతిల్ ఇవనుక్కు శరీరారమ్భకమాన కర్మాంశమొ ధ్రియసిక్కి, కర్మ శేషముమ్ నివర్త్యకోటియి లేవుకుమ్. జ్ఞానమ్ విజన్ఱపిన్ఱు

వాసనాబలత్తాలే బుద్ధిపూర్వకమాకప్పణ్ణిన పాపముణ్ణాకిలుమ్, అత్తు
పుమ్ సర్వశబ్దవాచ్యమాకక్కడవతు. కాలక్షేపార్థమాకప్పణ్ణుమ్ అను
కులవృత్తికిళిల్ సాధనత్వబుద్ధి పిఱిన్దతాకిలుమ్, అత్తుపుమ్ సర్వశబ్ద
వాచ్యమాకక్కడవతు. పుత్రాదికల్ పక్కల్ పణ్ణుమ్ పుంసవనాదికిళిల్
ఆన్మశంస్యప్రేరితనాయ్ ఇట్టికై యొచ్చీయ, పాపభయప్రేరితనాయ్ ఇట్టి
యిల్ అత్తుపుమ్ సర్వశబ్దవాచ్యమాకక్కడవతు.

(సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి) అక ఇప్పడిప్పట్టిరుక్మిణిపాపజ్గళిల్
నిన్దుమ్ విడువిక్కక్కడవేన్. ఇన్దణిచ్చాలే-నెడునాల్ ఉన్నైప్పల్ శ్రీ
విడతేడిక్కిఱ పాపజ్గళి తానే “నమక్కా శ్రయమల్ల” ఎన్దువిట్టుప్పో
మ్బడిపణ్ణుకితేన్. “నెడునాల్ పాపదర్శనత్తాలే ఉనక్కుప్పిఱిన్దభయమ్,
ఉన్నైక్కణ్ణు అత్తుక్కుప్పిఱుక్కుమ్బడి పణ్ణుక్కడవేన్” ఎన్నువిడమో
తోన్ ద్రికిఱుతు.

కీర్తనోకత్తిల్, “మామేవైష్యసి” ఎన్దు-ప్రస్తుతమాన భగవ
త్ప్రాప్తిక్కు ఒరుసాధనవిశేషత్తై విధిత్తతాకైయాలే, ఇట్టు చొచ్చుకిఱ
పాపవిమోచనమ్-భగవత్ప్రాప్తివిరోధిపాపవిమోచనమాకక్కడవతు.
ఆకైయాలే, (౧) “తథాహేయగుణధ్వంసాదవబోధాదయోగుణాః।
ప్రకాశ్యంతేనజన్యంతే నిత్యా ఏవాత్మనోహితే” ఎన్నిఱపడియే, మల
యోగత్తాలే ముగ్ధుజ్గినమాణిక్యత్తై అమృక్కఱక్కడైన్దాల్ తన్నడైయే
తద్గతమాన ఒళిప్రకాశిక్కుమోపాతి, ఇవనుక్తుమ్ అవిద్యాదికళాకిఱితిరో
ధానజ్గళడైయక్కట్టికైయాలే, స్వాశ్రయమాన అపహతపామృత్వాదిక
ళడైయత్తన్నడైయేప్రకాశిక్కుమితే; ఆకైయాలేవిరోధినివృత్తియితే
అపేక్షితమ్. అన్దప్రాధాన్యమ్ తోన్ ద్రి విరోధినివృత్తియైచొచ్చుకిఱుతు.
ఆకైయితే, (౨) “ఆవిస్మయమమ సహజకై జ్ఞాన్యవిధయః” ఎన్దు

భట్టర్ అరుళిచ్చెయ్ తతు. ఆక, “అహమ్” ఎన్ఱు శొన్న ఉపాయవన్ఱు వి
నుడైయ కార్యమ్ శొల్లిన్దు.

అనన్తరమ్ “త్వా” ఎన్ఱు నిర్దేశిత అధికారియినుడైయ
కృత్యాంశతై చ్చొల్లుకిటతు - (మాశుచరి) ఎన్ఱు. నిరపాయోపాయ
భూతనాన నాన్ ఉన్నుడైయ విరోధినిపుత్తి పూర్వకమాన అభిమత
సిద్ధియై సాధిత్తు త్రరక్కడవనాక ఏటిట్టుక్కొణ్ణపిన్బు సాపాయమాన
సాధనాన్తరజళినుడైయ దుష్కరత్వాదికై అనుసన్ధిత్తు శోకిక్కడ
వైయలై; అన్ద సాధనవిశేషజ్ఞతైయైయి నిరపాయోపాయ మిల్లాతివ
న్ఱన్ఱో ఉనక్కు శోకిక్కవేణ్ణవతు. అవన్దై విట్టు ఎన్నై ఆశ్రయిక్కై
యాలుమ్, శోకిక్కవేణ్ణ. ఆశ్రయణీయనాననాన్ వత్సలనాకై యాలే,
ఉన్నుడైయ దోషమకణ్ణు శోకిక్కవేణ్ణ. సులభనాకై యాలే, దుర్లభ
నెన్ఱు శోకిక్కవేణ్ణ; సుశీలనాకై యాలే, ఉన్నుడైయ శుభమైన్ఱు
శోకిక్కవేణ్ణ; సర్వస్వామియాకై యాలే, అప్రాప్తనెన్ఱు శోకిక్కవేణ్ణ;
అవాప్తసమస్తకామనాకై యాలే, ఉన్నుడైయ అపూర్తికణ్ణు శోకిక్క
వేణ్ణ; సర్వశక్తియాకై యాలే, ఉన్నుడైయ అశక్తికణ్ణు శోకిక్క
వేణ్ణ; నిరుపాధిక బద్ధవాకై యాలుమ్, పరమదయావానాకై యా
లుమ్, “కార్యమ్ శెయ్యుమా? శెయ్యానో” ఎన్ఱు శోకిక్కవేణ్ణ; సర్వ
పాపవిమోచకనాకై యాలుమ్ శోకిక్కవేణ్ణ; ఉన్నైప్పార్తాలుమ్
శోకిక్కవేణ్ణ; ఎన్నైప్పార్తాలుమ్ శోకిక్కవేణ్ణ; విరోధియైప్పార్
తాలుమ్ శోకిక్కవేణ్ణ; నీ ఎన్బక్కల్ సర్వభరన్యాసమ్ పణ్ణుకై యాలే,
ఉన్నైప్పార్తాలుమ్ శోకిక్కవేణ్ణ; నాన్ సర్వజ్ఞత్వాదిగుణ విశిష్ట
నాకై యాలే, ఎన్నైప్పార్తాలుమ్ శోకిక్కవేణ్ణ; విరోధయాకిటతు
ఎన్నుడైయ నిగ్రహరూపమాకై యాలే “పాటుత్తోమ్” ఎన్నత్తిరుమ్;
ఆకై యాలే విరోధియైప్పార్తాలుమ్ శోకిక్కవేణ్ణ.

నీయుమ్ ఇప్పడి ఎన్నక్కలిలే న్యస్తభరనాయ్, విరోధియుమ్ ఇప్పడి దుర్లభమానపిన్బు శోకమ్ అనువర్తిక్కుమాకిల్, నీయుమ్ ఎనక్కన్బియిలే, నానుమ్ ఉనక్కన్బియిలే, ఉన్నైయుమ్ (౧) “ననమేయమ్” ఎన్నప్పణ్ణి, ఎన్నైయుమ్ (౨) “క్షిపామి” (౩) “నక్షమామి” ఎన్నప్పణ్ణనపాపమ్ మూర్ధాభిషిక్తమాయురుక్క, శోకియాతే అనాదికా లమ్ఆనై క్కమ్మన్బిలేయిరుక్కితాయాయ్ పోన్న్ద అజ్ఞానత్తోపాతిపోరుమ్; కింబళునా; - నాన్ ఉన్ కార్యత్తుక్కు క్కిడవనాయురుక్క, నీ శోకి ప్పతియాకిల్ ఉన్ కార్యత్తుక్కు నీయే కడవైయామి త్తనై.

ఆక, స్వీకారాణ్ణతయా త్యాజ్యమాన ధర్మవిశేషజ్ఞైయుమ్, అన్ద ధర్మజ్ఞశినుడైయ త్యాగప్రకారత్తైయుమ్, అన్ద ధర్మత్యాగ పూర్వకమాకప్పర్దుమ్ విషయ త్తినుడైయ సౌలభ్యాదిగుణయోగత్తైయుమ్, అన్దగుణవిశిష్టవస్తువినుడైయ సహాయానసహత్వలక్షణమాన నైరపేక్ష్యత్తైయుమ్, నిరపేక్షనస్తువినుడైయ ఉపాయభావత్తైయుమ్, అత్తై ఉపాయత్వేనస్వీకరిక్కైయుమ్, స్వీకృతమాన ఉపాయ త్తినుడైయ జ్ఞానశక్త్యాదిగుణయోగత్తైయుమ్, అన్దగుణవిశిష్టవస్తువిన్నక్కలిలే న్యస్త భరనాన అధికారియైయుమ్, అన్దవధికారియినుడైయ విరోధిపాపసమూహత్తైయుమ్, అన్దపాపవిమోచనప్రకారత్తైయుమ్, పాపవిమోచకనైప్పర్దున్దైన అధికారియినుడైయనైర్భర్యత్తైయుమ్ శొల్లిన్ద్రాయిన్ద్రు.

పెరియవాచ్చాన్బిల్లై తిరువడిక శేశరణమ్.

చరమశ్లోకప్రకరణమ్ సమూర్ణమ్.

పరస్పరహాస్యమ్ మున్ద్రీన్ద్రు.

శ్రీమతేరామానుజాయ నమః.

పరమకారుః శీవశ్రీమహాకరుణాప్రసాదితస్య
ముముక్షుత్వజగన్తస్య శ్రీమదుభయవేదాంతస్తోత్రైః
శ్రీవిరామవార్యైః ప్రసాదితా నృసింహరూపా
తాత్పర్యదీపికా.

* శ్రీమద్రామానుజామ్ *

విజయ

నానాదేశానంత శ్రీరామనామాయే

విశ్వజ్ఞిః - మునురువాక్కు విరక్తి - భావ్యకారస్వామిభిః
శ్రీమతా, పు - జరువేడ్కటాచార్యేణచ సమ్యక్పరిశోధితా
శ్రీనైష్యవగ్రన్తముద్రాపకసభాధ్యక్షైః
చేన్నే పురి

శ్రీనికేతనముద్రాక్షరశాలాయాం ముద్రాపితా.

విజయతేరరామ్.

కాశయక్తివామసంపత్సరం.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీ వెషవ గ్రంథముదాపక సభ (లిమిటెడ్.)

ఈసభలో తెనుగులిభిలో నచ్చువేసిన గ్రంథములు,

యా.అ.పె.	యా.అ.పె.
౧. రామచరమశ్లోకము ౦-౧-౬	౨౦. రెండో తిరువనాది ౦-౬-౦
౨. భారతాది తనిశ్లోకము ౦-౨-౬	౨౧. మూడో డిటా ౦-౬-౦
౩. దుష్కరశ్లోకటిప్పణి ౦-౨-౬	౨౨. నాల్గవ డిటా ౦-౩-౦
౪. కాణ్ణిల్లివిశిష్ట పరమధర్మశాస్త్రము (తాత్పర్యసహితము) ౦-౯-౦	౨౩. తిరువీరు త్తమ్ (వ్యాఖ్యానద్వయ ఉరై ప్రతిపద తాత్పర్యసహితం) ౨-౪-౦
౫. ముముక్షుపృడి వ్యాఖ్యానారు మ్మదప్రమాణ తిరుట్టుసహితం ౬-౬-౬	౨౪. తిరువాళిరియన్ (వ్యాఖ్యానాది సహితము) ౦-౩-౦
౬. రిహస్యత్రయమీమాంసా భాష్యమ్ ౧-౪ సంపుటం ౧-౮-౦	౨౫. పెరియిరువందాది ౦-౩-౦
౭. డిటా ౨-౪ సంపుటం ౦-౯-౦	౨౬. తిరుమొక్కునాన్ గీరుక్కై ౦-౨-౦
౮. పరస్పరహస్యమ్ ౦-౮-౦	౨౭. శిఱియితిరుమడల్ ౦-౫-౦
౯. చతుశ్లోకీసవ్యాఖ్యానమ్ ౦-౬-౬	౨౮. పెరియితిరుమడల్ ౦-౩-౬
౧౦. చరమశ్లోకటిప్పణి ౧-౮-౬	౨౯. ఇరామానుజనూన్ దిన్దాది ౧-౧౨-౦
౧౧. శరణశబ్దార్థవిచారమ్ ౦-౨-౦	౩౦. క్రీవచనభూషణమ్ ౧-౧౨-౬
౧౨. తిరుప్పల్లాలు ౦-౩-౬	౩౧. ప్రపత్త్యసమాయతవిచారమ్ ౦-౧-౦
౧౩. తిరుప్పావై మూవాయిరప్పడి అరుమ్మదసహితమ్ ౧-౫-౬	౩౨. నాయమాత్మాభాష్యమ్ ౦-౨-౬
౧౪. తిరుప్పావై ఈరాయిరప్పడి నాలాయిరప్పడికల్ ౦-౧౩-౦	౩౩. యమకరత్నాకరమ్ ౨-౧౧-౦
౧౫. తిరుప్పావై అతాయిరప్పడి ౧-౮-౦	౩౪. దీపప్రకాశ సహిత తత్త్వ దీపమ్ ౨-౦-౦
౧౬. నాయచ్చియార్ తిరుమొట్టి ౧-౧౦-౬	౩౫. తత్త్వసజ్జిహమ్ ౦-౨-౦
౧౭. పెరుమాళ్ తిరుమొట్టి ౦-౧౨-౬	౩౬. గురుపరమ్మరాప్రభావమ్ ౨-౧-౬
౧౮. కణ్ణిసుడోళియత్తామ్ము వ్యాఖ్యానమ్ ౦-౧౫-౬	౩౭. యత్తిన్ద్రప్రణాప్రభావమ్ ౦-౧౨-౬
౧౯. ముదల్ (తిరువనాది) వ్యాఖ్యానారుమ్మదప్రతిపదసహితము ౦-౧౦-౦	౩౮. సమ్మదాయ ఆకరాతి ౧-౧౩-౦
	౩౯. స్తోత్రరత్న వ్యాఖ్యానమ్ ౦-౩-౬
	౪౦. గద్యత్రయవ్యాఖ్యానం ౧-౦-౦
	౪౧. ఆచార్యహృదయం ౨ ప్రకరణములు ౨-౦-౬
	౪౨. తాత్పర్యదీపికై ౨-౪-౬

పై కనుపరిచిన గ్రంథములకన్నిటికిని బైస్టచార్జ్ ప్రత్యేకము.

ఇట్లు,

మ. తిరువేంకటముడయ్యానయ్య,

కార్యదర్శి ధనాధికారి,

నెం. ౩౧. వెంకటాచలమొదలివీధి, చెన్నపట్టణము.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

ఋరమకారుణికరాన ప్రియై లోకాచార్య రమభిచ్చయేత

ము ము యు ప్ప డి మూ ల మ్.

లోకాచార్యాయగురవే కృష్ణపాదస్య నూనవే ।

సంసారభోగినస్తప్తజీవజీవాతవే నమః ॥

మూలమ్.- (౧) ముముక్షువుక్రమేతియవేణ్డెమ్ రహస్యమ్మూన్దు.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీబాలసరస్వతీకృత తాత్పర్యదీపికా.

శ్రీశ్రీనివాసమునివర్య శతానినూర్యో

రవ్యాజసిద్ధకరుణా పరిలబ్ధభోధమ్ ।

శ్రీశైలవంశతిలకం శ్రితపారిజాతం

శ్రీవీరరాఘవగురుం ప్రణమామి నిత్యమ్ ॥

సర్వలోకోజ్జీవనాయ రహస్యత్రయం వ్యాచిఖ్యానుః పరమ
కారుణికో లోకాచార్యః ప్రథమం ముముక్షోర్వ్యాఖ్యేయత్రయ
స్యావశ్యాపేక్షిత జ్ఞానత్వం దర్శయతి (ముముక్షువుక్రమేతి) ము
ముక్షుః-అవిచ్ఛిన్న భగవదనుభవప్రతిబద్ధసంసారనివృత్తిచ్ఛాపాన్.
తేన కైవల్యేచ్ఛార్హ్యదానః.

ఏతస్య అవశ్యాపేక్షితం రహస్యత్రయజ్ఞానమ్. ఉపాయాధి
కారపూర్తిప్రయోజకప్రాప్యత్వరాహేతుభూతపరశేషతైక రసస్వ
స్వరూపవివేకజనకత్వాదప్రాప్తరస్య; యద్యత్కృతి, “వేదోక్తు
త్వరిక్తైశ్చయమ్” ఇతి; అధికారపూర్త్యనంతరం ఫలాపేక్షాపూర్వక
పరమపురుషార్థోపాయానుష్ఠాన ప్రకారక జ్ఞానాయామనుష్ఠేయార్థ
ప్రకాశకత్రయా ద్వయమవ్యపేక్షితమ్. తస్యై తస్యానుష్ఠేయస్య
శరణవరణస్య సాధనాంతర త్యాగరూపాజ్ఞ విశేషజ్ఞానాయ
చరమశ్లోకోప్యపేక్షితః; చరమశ్లోకస్య ఫలప్రతిపాదకత్రయా ఫలా
కాజ్ఞాయాంవా ఉపయోగః. “స్వజ్ఞానం ప్రాపకజ్ఞానం ప్రాప్యజ్ఞానం
ముముక్షుభిః । జ్ఞానత్రయముపాదేయమేతదన్యన్నకిచ్చన ” ఇతి
హ్యుక్తమ్.

కేచిత్తు, ఉపాయస్యైవ శరణ్యాభిమతి శ్చరమశ్లోకేన జ్ఞాప్యతే;
భక్తిస్థలేహి, (౧) “దదామిబుద్ధియోగంతం యేనమాముపయాన్తితే”
ఇత్యుక్తమ్; ప్రపత్తేతు- (౨) “అహన్త్యాసర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యా
మి” ఇతి ప్రాప్తివిరోధి సర్వపాపవిమోచనే స్వయంకర్తృత్వవచ
నాదస్యా శ్చరణ్యాభిమతిర్వ్యజ్యత ఇత్యాహుః. యద్యపి మూలమ
న్త్రావయవపదత్రయేణ ద్వయగతోత్రమాక్షిప్తాహంశబద్ధపూర్వ
ఖడ్గోత్తర ఖడ్గైశ్చ చరమశ్లోకగతమధ్యమపురుషాక్షిప్త శ్రూయ
మాణయుష్మత్పదపూర్వాద్ధోత్తరాశ్చైర్వా యథాక్రమం స్వరూపా
పాయపురుషార్థాజ్ఞాతం శక్యస్తే; తథాపి శేషిత్వపారతన్య్యాది
విశిష్టస్వరూపవైశద్యం నద్వయాదే, పురుషకారతన్నిత్యయోగ
విగ్రహాది విశిష్టసిద్ధోపాయ విశ్వాసాదివిశిష్ట స్వీకార ప్రాప్త్యాభిన్న

(౨) అతిత్ ప్రథమరహస్యమ్ తిరుమ స్త్రమ్.

ప్రాపకాది విశదప్రసీతిర్ని మూలమన్త్రాదేః, సాధనాన్తర త్యాగ రూపాన్త స్వీకారగతోపాయ భావనివృత్తి ప్రారబ్ధనివృత్తి ప్రయోజకత్వ శరణ్యాభిమతత్వాది జ్ఞానం సమూలమ స్త్రీ మ స్త్రీరత్నాభ్యామితి, త త్త్వదేవ జ్ఞానాయత్రయమప్యపేక్షితమితిబోధ్యమ్. (౧)

రహస్యత్వచ్చ - ద్వయోర్మన్త్రీత్యాత్, త్రయాణామపిరహస్యార్థత్వాత్; తథాపి, మూలమన్త్రస్య ప్రథమం వ్యాఖ్యానేనియామకంకి మిత్యాకాక్షాయాం, వ్యాఖ్యేయక్రమవసనియామకః, ముఖ్యక్రమాధి కరణన్యాయాదిత్యాహ-(అతిలితి). తస్య ప్రథమత్వచ్చ అధికారపూర్తిప్రయోజక స్వరూపవివేకజనకత్వాదేవ ; †(నచైవమపి, అధికారిణ ఉపాయస్వరూపజిజ్ఞాసాయా ఏవానన్తరభావితౌచిత్యాత్, మూలమన్త్రానన్తర్యం చరమశ్లోకస్యైవయుక్తమ్; సద్వయస్యేతివాచ్యమ్, ఏతదభిప్రాయేణైవ గ్రన్థాన్తరేషు, ఏతైరేవ మూలమన్త్రానన్తరం చరమశ్లోక వ్యాఖ్యానాత్; ఏతేన మూలమన్త్రస్య స్వరూపవివేకద్వారా విశిష్టాత్ సత్సాహేతుతయాధారకత్వాత్, చరమశ్లోకస్యచోపాయ స్వీకారప్రవృత్త్యుపయోగి జ్ఞానవిశేషోపచయ హేతుత్వేన విశిష్టవేషవర్ధకతయా పోషకత్వాత్, ద్వయస్య సక్పదుచ్చారణేన పరమపురుషార్థ సాధనతయా సదానుసంధేయతయాచభోగ సాధనత్వవేషేణ స్వతశ్చభోగ్యత్వాత్, మూలమన్త్రానన్తరమేవ చరమశ్లోకస్య వ్యాఖ్యేయతాన్యాదిత్యపాప్తమ్, ఇష్టాంతేః.)

తస్మా, అస్మిన్ గ్రన్థే కుత స్తద్వివరీత క్రమశ్చితిచేత్, మూలమన్త్రస్థ మధ్యమ తృతీయపద సంక్షిప్తాపాయోపేయ వివరణాత్మకద్వయోక్త స్వీకారాన్త తదుపాయత్వ నివృత్త్యాగి ప్రతిపాదకతయా

† కున్దలిత మత్రత్యగ్రన్థరీత్యా ముద్రితమ్.

చరమశ్లోకస్య మూలమన్త్ర వివరణ ద్వయవివరణరూపత్వాత్, మూలమన్త్రానన్తరం మన్త్రత్వసాధర్మ్యాత్ ద్వయోపస్థిత్యాతద్వాన్యాయానం, తతశ్చరమశ్లోకస్యేత్యపాదుః.

నచ, తథాప్యష్టాక్షరస్యకథం మన్త్రత్వమ్, *తచ్ఛ్చిదకేషు మన్త్రాభ్యేత్యక్తే; ఏతస్యచ స్వరూపమాత్రప్రకాశకత్వేన అనుష్ఠేయార్థప్రకాశకత్వాభావా దితివాచ్యమ్; *ప్రజాపతేర్హృదయా ద్యత్రచసామేత్యాద్యవ్యాప్త్యాప్రత్యా మన్త్రప్రసిద్ధివిషయస్త్వేన మన్త్రేత్యాదృశసూత్ర తాత్పర్యాత్, (౧) “ఓంనమోనారాయణాయేతి మన్త్రోపాసకః” (౨) “మన్త్రాగ్రాంపరమోమన్త్రః” ఇత్యాది శ్రౌతస్మార్తప్రసిద్ధేశ్చ అత్రాపిసత్త్వాత్.

మన్తారమ్ - అనుసన్ధాతారం శబ్దశక్త్యా అర్థబోధనద్వారా చత్రాయత ఇతి స్వానుసన్ధాత్పురక్షకత్వేన మన్త్రత్వ సమ్భవాచ్చ. మన్తరూపపదే త్రైభోడప్రత్యయస్రూచోలోపశ్చ; (౩) “ఉణాదయోబహుళమ్” ఇతిసూత్రాత్; అథవా, మన్యతేత్రాయతేచేతి ప్యుత్పాదనీయమ్, (౪) “మనసత్రాణసంయోగా స్మన్త్రీ ఇత్యుచ్చతే బుధైః” ఇతి నిర్వచనాత్; మన్త్రీయతేర్వాడప్రత్యయే గోప్యత్వ పరః; “అథవా గోపనీయత్వాద్ధాతోర్మన్త్రీయతేఃపరమ్ । డప్రత్యయాన్తః పుల్లిజ్ఞస్తథాయం లోకవేదయోః” ఇతి పాద్యసంహితోక్తే; కరణస్యాస్యకర్తృత్వం వైవక్షికమ్. నచైవమర్థబోధనద్వారా రక్షకే విధాయకే చరమశ్లోకే అతిప్రసక్తః, ఏతాదృశమన్త్రత్వస్యత్రతాభ్యుపగమాత్; యోగరూఢత్వాభ్యుపగమాద్వా; యోగాగ్నేకారశ్చ తాదృశార్థబోధస్యాపి ప్రకృతే ఉద్దేశ్యత్వాత్, నిరుక్తివశాచ్ఛేతిబోధ్యమ్. (౨)

(౧) నారాయణోపనిషత్, (౨) నారసింహపురా-౨౫ (౩) సిద్ధాంతకామదీ, (౪) ఈశ్వరసంహితా

(౪) మన్త్రత్రిలుమ్ మన్త్రత్తుక్కుళ్ళీ డానవస్తువిలుమ్ మన్త్ర
ప్రదనాన వాచార్యస్పృక్కులిలుమ్ ప్రేమమృతనక్కపుణ్డానాత్
కార్యకరమావతు

(గీ) సంసారికల్ తజ్జలైయు మీశ్వరనైయుమ్ మఱన్దు

నకేవలం మన్త్రమాత్రే శ్రేష్ఠామన్త్రోనుసంధేయః; కిన్తు, త
ద్దేవతాయాం తత్ప్రదేగుకాచత్రిషు భక్తిః కార్యత్యాహ (మన్త్ర
త్రిలుమిత్యాది). విలక్షణే ఏతన్నస్త్రే, విలక్షణే ఏతన్నస్త్రప్రతిపాద్యే,
విలక్షణే ఏతన్నస్త్రప్రదే ఆచార్యేచ, ఇతరమస్త్రతద్దేవతాతగ్గురుభ్యో
విలక్షణం ప్రేమవిద్యతేచేత్, కార్యకరం భవతీత్యర్థః, (౧) “మన్తేతద్దే
వతాయాన్” (౨) “యస్యదేవేపరాభక్తిః” (౩) “గురుంప్రకాశయేద్దీ
మాన్” ఇత్యాదీన్యనుసంధేయాని, ఏవం విలక్షణప్రేమయుక్త పురుషా
నుసంధేయత్వరూపం వై భవం ప్రతిపాదితమ్. (౪)

అథ సకలచేతనోజ్జీవనాయ భగవతైవ ప్రవర్తితత్వలక్షణం
వై భవమాహ-(సంసారికళిత్యాది). అథవా, ననుమన్త్రేత్వేనతి ఉక్త
వచనాని ప్రేమయుక్తానుసంధేయత్వే ప్రమాణం భవేయః, తత్త్వప్రా
క్షరస్య నసమ్భవతి; ఋష్యాద్యభావాదిత్యాశఙ్క్య, అప్రాక్షరత్వా
దేవగాయత్రీ ఛందస్తత్త్వం సిద్ధమితి కృత్వా ఋషిదేవతా వినియోగాన్వ
క్తుముపక్రమతే-(సంసారికళిత్యాది). (తజ్జలై) స్వతస్సిద్ధభగవచ్ఛేషత్వ
విశిష్టాస్మాన్. అఱియాతే ఇత్యనుక్తా “మఱన్దు” ఇత్యుక్తిః, నమ్మ
స్థస్య స్వతస్సిద్ధత్వసూచనాయ. “ఇఱన్దు” ఇత్యనేన కైజ్జర్యస్య
పరమపురుషార్థత్వం తత్ప్రాప్తియోగ్యతాచ ఏషాంనూచ్యతే. తథా
చ, ప్రాప్తశేషివిషయ కైజ్జర్యరూప మహాపురుషార్థయోగ్యా అపి

ఈశ్వరకై జ్ఞర్యతైయుమ్మిన్దు ఇన్దున్దోమెన్దిట విత్తువుమ్మిన్దు క్కే-
సంసారమాణీట పెరున్దుజులిలేమ్మిన్దు నోవువడ, నన్దేశ్వరన్ తన్
సంసారిణః, అనాదిమాయూతిరోహిత జ్ఞానతయా స్వాభావికస్వపర
సమ్మన్ద జ్ఞానశూన్యాః, తదభావాదేవకై జ్ఞర్యరూప పురుషార్థజ్ఞాన
శూన్యాస్తాద్భుత పురుషార్థాన్నాలభన్తే త్యుక్తంభవతి.

అసత్యపి పురుషార్థలాభే అలాభనిమిత్త క్లేశోదాస్యాత్,
తదాకథఞ్చిదుజ్జీవనోపాయ జ్ఞానాస్యాదపి, సోపినస్వరూపాదిత్రయ
జ్ఞానా భావాదిత్యాహ-(ఇన్దున్దోమితి). నకేవలం పురుషార్థహానిమా
త్రమ్, కిన్తు సంసారసాగర నిమగ్నతాపీత్యాహ-(సంసారమిత్యాది).
అతిశయితశక్తి విశిష్టైరపి దుస్తరత్వం మహత్త్వమ్; జ్ఞాతవ్య సక
లార్థప్రతిపాదక మూలమన్త్రప్రకాశనేఃస్వజ్ఞానసంబద్ధా జ్ఞానకృతజీవ
దుఃఖదర్శనజన్యనిష్టేతుక భగవత్త్వమైవహేతురిత్యభిప్రాయేణాహ-
(నన్దేశ్వరనిత్యాది). “నన్దేశ్వరన్” ఇత్యనేన-సమ్మన్దః; తస్యచ
పూర్వం సంసార్యజ్ఞాతత్వాభిధానాత్, స్వమాత్రజ్ఞాతత్వమ్. (నోవు
పడతన్కన్పయాలే ఇతి) సిద్ధసాధ్యన్యాయేన, (౧) “ఏవంసంసృతిచక్ర
స్థే” ఇతిప్రమాణోక్తజీవదుఃఖదర్శనజన్యత్వమ్, హేత్వన్తరానభిధానా
న్నిష్టేతుకత్వఞ్చ సిద్ధ్యతీతిబోధమ్.

మూలమన్త్రప్రకాశనమాత్రేణ ఏతేషాంకథం సంసారనిస్త
రణం భవేదిత్యత్రాహ (ఇవర్కళితనై ౨యితి) స్వకేవత్వ విశిష్ట
స్వరూపమ్, మూలమన్త్రస్య పరకేవత్వైకరస స్వరూపప్రకాశక
త్వాత్; మూలమన్త్రజన్యసమ్మన్ద జ్ఞానాత్మక స్వస్వరూపజ్ఞానఞ్చ
ముక్తిప్రయోజకమ్, (౨) “క్షేత్రజ్ఞస్వేశ్వర జ్ఞానాద్విషుద్ధిః పరమా

‡ స్వజ్ఞాతసమ్మన్దసహకృత

(౧) ఆహిర్బుధ్వ్యసం-౧౪-౨౦ (౨) యాజ్ఞవల్క్యస్మృతి

పరమకృపైయాలే ఇవర్కళో తనై యజిన్దు కనై మరమ్ శేరుమ్మడి
తానే శివ్యనుమాయ్ ఆచార్యనుమాయ్ నిన్దు తిరుమన్తై వెళి
యిట్టరుళినాన్.

మతా” ఇతి. పరమావిశుద్ధిః-ముక్తిః; పరమవి శేషణాత్. పశ్చాత్తా
ప్రయోజక తాయామ్; తేనసమ్మన్దజ్ఞానప్య సాక్షాత్సుక్తి హేతుత్వాభా
వేపినతుతి. తద్ద్యోతయితు మేవ మూలేప్రయోజకత్వపర్యవసిత పూ
ర్వకాలీనత్వబోధక త్వాప్రత్యయోక్తిః, *ఈశ్వరజ్ఞానాదితి వచనప్రత్య
భిజ్ఞాపనాయైవచ, తద్గళి స్వరూప తై యజిన్దిత్యనుక్త్యా “తనై య
జిన్దు” ఇత్యుక్తిః.

అథవా, (తనై యజిన్దు) స్వముపాయ త్వేనాధ్యవస్య; (౧)
“సంసారసాగరం ఘోరమనన్తకేశభాజనమ్ త్వామేవశరణంప్రాప్య
నిస్తరన్తి మనీషిణః” ఇతి వచనమహాప్రత్యభిజ్ఞాప్యతే. మనీషా-సమ్మ
న్దజ్ఞానమ్, తద్యుక్తాఅధికారిణః. మూలమన్తప్రకాశనశ్చ తత్ర అధి
కారప్రయోజకతయా ఉపయోగి; శ్లోకే ఆపేధాతోర్గత్యర్థతయా
జ్ఞానార్థఇతినూచయితుమజిన్దిత్యుక్తిః. జ్ఞానస్యవిశిష్టవేషస్తుప్రమా
ణాన్తరాయాతోసనివార్యతే. అరుళిచ్చెయ్తా నిత్యనుక్త్యా, “వెళి
యిట్టరుళినాన్” ఇత్యుక్త్యా అనాదిత్విమతిగుహ్యత్వశ్చ సూచ్యతే.

అత్ర నారాయణః ప్రాచీకశచిత్త్యుక్త్యా సోస్యమన్తస్య
ద్రష్టా ఋషీరితినూచితమ్. “తనై యజిన్దు” ఇత్యుక్త్యా స్వప్రకాశ
కత్వం మన్తస్యసూచ్యతఇతి, నారాయణ ఏవదేవ తేత్యపినూచితమ్;
సమ్మన్దజ్ఞానేచ వినియోగస్సూచితః.

నన్వేతన్మన్తప్రకాశనార్థమస్తు నారాయణరూపేణాచార్య
తయాఽవస్థానమ్. తథాప్యవదేశ్యాన్తరసమ్మనాత్ కిమితిస్వయమే

(౬) శిష్యనాయనిష్ఠ తు శిష్యనిరుక్కుమిరుష్టు నాట్టారజియా మైయాలే అజైయజీవిక్కెక్కాక.

(౭) సకలశాస్త్రజ్ఞభాలుమ్ పిఱక్కుమ్ జ్ఞానమ్ స్వయమాజ్ఞిత మ్మోలే ; తిరుమ స్త్రీత్తాల్ పిఱక్కుమ్ జ్ఞానమ్ పైత్తక ధనమ్మోలే.

(౮) భగవన్న స్త్రీజ్ఞో తాననేకజ్ఞో.

(౯) అనైతాన్ వ్యాపకజ్ఞైస్తుమ్, అవ్యాపకజ్ఞైస్తుమిరణ్ణవర్గమ్.

పశిష్యతయాతిష్ఠదిత్యత ఆహ (శిష్యనాయనిష్ఠతీ). (శిష్యనిరుక్కుమిరుష్టు) (౧) “ఆ స్తికోధర్మశీలశ్చ ” ఇత్యాద్యుక్తలక్షణ లక్షిత త్వేనావస్థితిః.

(౬)

అధజ్ఞాతవ్య సకలార్థప్రతిపాదక శ్రుతిస్మృత్యాది శాస్త్రప్రవర్తనేనైవ చేతనోజ్జీవనసిద్ధా కిమర్థం మూలమస్త్రీః ప్రవర్తిత ఇత్యాశఙ్కాంపరిహరన్, శాస్త్రతత్పరకాల సమ్పాదనీయజ్ఞానస్య అనాయాసేనసాధనత్వరూపం మ స్త్రీస్య వై భవా న్తరమప్యహ (సకలేతి). “పోలే” ఇత్యన న్తరమత్యాయాన సాధ్యమితి శేషః పూరణీయః. తదుక్తమ్, (౨) “శాస్త్రజ్ఞానం బహుక్లేశం బుద్ధేశ్చలనకారణమిడప దేశాధరింబుద్ధ్యా విరమేత్సర్వకర్మసు” ఇతి. సర్వకర్మాణి స్వరూపాననుగుణాని గ్రాహ్యణి.

(తిరుమ స్త్రీత్తాలితి) “ఆచార్యోపదేశముభేన ” ఇతి శేషః, “పోలే ” ఇత్యన న్తరమనాయాన సాధ్యమితి శేషః.

(౭)

నిరుక్తవైభవం భగవన్నస్త్రీన్తర సాధారణమిత్యాశఙ్క్య మస్త్రీవర్గవిభాగాది ముభేన సర్వేతరమస్త్రీపేక్షయా మూలమస్త్రీస్యవైభవం ప్రతిపాదయతి (భగవదితి). (౩) “అనన్తానైభవగన్మ

(౧) పాఞ్చరాత్రే

(౨) భగవచ్ఛాస్త్రే

(౩)

(౧౦) అవ్యాపకజ్ఞలిల్ వ్యాపకజ్ఞోమూస్తుమ్ శ్రేష్ఠజ్ఞో.

(౧౧) ఇనై మూన్తిలుమ్ వైత్తుక్కొణ్ణు పెరియతిరుమన్త్రమ్ ప్రధానమ్.

న్యాః” ఇతి శ్రుతేః, భగవద్గణానాం తత్పరీవాహరూపానతారాణాంఽనన్తత్వేన తదనుబద్ధినాం మన్తాణామప్యనన్త్యస్యాఽర్థసిద్ధత్వాచ్చేతిభావః. (౮)

(వ్యాపకమన్త్రత్వమ్) వ్యాప్తివిశిష్టస్వరూపప్రతిపాదకమన్త్రత్వమ్. (౯)

(అవ్యాపకజ్ఞలిలితి) “అష్టాక్షరశ్చయోమన్తో ద్వాదశాక్షరఏవచ । షడక్షరశ్చయోమన్తో విష్ణోరమితతేజసః । ఏతేమన్త్యాః ప్రధానాస్సయః” ఇతివచనాత్, విష్ణుగాయత్ర్యాంతస్సన్త్రయప్రధానభూతనామత్రయపాఠాచ్చేతిభావః. (౧౦)

(ఇవైమూన్తిలుమిత్యాది) విష్ణుగాయత్ర్యాం ప్రథమోపాత్తత్వాత్, (౧) “మన్తాణాంపరమోమన్తో గుహ్యనాంగుహ్యముత్తమమ్ । పవిత్రశ్చపవిత్రాణాం మూలమన్త్రస్సనాతనః” (౨) “మన్తాణాంపరమోమన్తో దైవతానాంఽపైవతమ్ । గుహ్యనాంపరమంగుహ్య మోక్షారాద్యక్షరాష్టకమ్” ఇతివచనాత్, వ్యాప్యవ్యాపకాది సర్వతత్త్వకణోక్తిమత్త్వాత్, (౩) “పురాజన్తాన్తరేతాతద్వాదశాక్షరసంజ్ఞితః । మన్త్రోభ్యస్తామహాప్రాజ్ఞః తత్ప్రభావానుగోభవాత్ । శ్రూయతాంకాలదణ్డోయం కామాదీనాంఽన్తమ । పాపానాంఽపైవరోగాణాం విషస్యచభయస్యచ । సమోనారాయణాయేతి ప్రణవేనసమన్వితః । హృదితిష్ఠతు తేనిత్యం వాచినిత్యంభవత్ప్రీతి” ఇతి జన్తాన్తరేష్వపి చిరకాలాభ్యన్తద్వాదశాక్షరఫలత్వేన మూలమన్త్ర

(౧) నారదీయే-అష్టాక్షర-౧-౧౧ (౨) నారసింహపు-౧౮-౨౫ (౩) పాద్మాత్మరే

† వివిధస్య.

‡ తత్ప్రసాదానుగో.

(౧.౨) మన్మథవైయరణ్యకుమ్ అశిష్టపరిగ్రహము మహూర్తి
యుములు.

(౧౩) ఇతై వేదజ్ఞభుమ్ ఋషికభుమ్ ఆధ్వారకభుమ్

తదర్థాధిగమవచనాత్, (౧) “సర్వతాప్తాక్షురోమన్మథో మూర్తి
మన్మథోభవాభవేత్” ఇతి-పరపూర్వహాదిసర్వభగవన్నూర్తిసాధారణ
త్వవచనాత్, సకలశిష్టవిశిష్ట పరిగ్రహసత్త్వాచ్చ త్రిషును స్త్రేషు
మూలమన్మథోఽధిః ఇతిభావః. (౧౧)

ఉక్తమర్థం వ్యతిరేకముభేదర్థయితి (మన్మథై యితి). (అశిష్ట
పరిగ్రహః) శిష్టపరిగ్రహభావః, విశిష్టశిష్ట పరిగ్రహభావః. మూల
మన్మథస్యయాదృశ శిష్టపరిగ్రహాన్ని, తాదృశశిష్టపరిగ్రహభావ
ఇతియావత్. (అపూర్తిః) వ్యాప్యః (వ్యాపకా)ఽధ్యాహారాదిసాపే
క్షత్యమ్. (౧౨)

విశిష్టశిష్ట పరిగ్రహస్తయోర్నా స్తీత్యేతద్భాషయితుంమూల
మన్మథో శిష్టపరిగ్రహాధిక్యమాహ (ఇతైయితి). (౨) “ఓమిత్యేకాక్షర
మ్, నమఇతి ద్వైలక్షణే, నారాయణాయేతి పఞ్చాక్షరాణి, ఇత్యష్టాక్ష
రం ఛందసాగాయత్రీచేతి” “ఏతద్వైవనారాయణస్యాష్టాక్షరంపదమ్,”
“ఓంనమోనారాయణాయేతి మన్మథోపాసకః, వైకుంఠభువనలోకంగమ
వ్యతి” ఇత్యాదీని వేదవాక్యాని, వేదజ్ఞభుమిత్యతాఽభిప్రేతాని. (౩)
“భూతోర్ధ్వబాహురద్యాత్ర సత్యపూర్వంబ్రవీమవః । హేపుత్రశి
ష్యాశ్శృణుత నమన్మోహాష్టాక్షరాత్పరః” (౪) “అసీనావాశయనావా
తిష్ఠన్తోయత్రకుత్రవా । నమోనారాయణాయేతి మన్మథోశరణా
వయమ్” (౫) “బహువోహిమహాత్మానో మునయస్సనకాదయః! అష్టా

(౧) పాఞ్చరాత్రే (౨) నారాయణోపనిషత్ (౩) నారసింహపురా

(౪) నారదీ-అష్టాక్షరబ్ర-౧

+ కుంభాంతంక్యాచిత్యమ్.

ఆచార్యకళుమ్ విరుష్పినాకళే.

క్షరంసమాశ్రిత్య తే జగ్గురై వ్యవంపదమ్ || వ్యక్తంహిభగవానేష
సాక్షాన్నారాయణస్సవ్యయమ్ | అష్టాక్షరిస్వరూపేణ ముఖేషుపరి
వగ్రతే,” “యథాసర్వేషుదేవేషు నాస్తి నారాయణాత్పరః | తథాస
ర్వేషుమస్త్రేషు నాస్తిచాష్టాక్షరాత్పరః” “కిన్తత్రబహుభిర్మన్త్రైః
కిన్తత్రబహుభిర్మన్త్రైః | నమోనారాయణాయేతిమన్త్రస్సర్వార్థసా
ధకః” ఇత్యాదీని, ఋషికళుమిత్యత్రాభిప్రేతాని. “ఆచార్యకళు
మ్” ఇత్యత్ర (౧) “నిన్తరువెట్టెట్టుత్తుమ్కత్తు” (౨) “ఎట్టెట్టుత్తు
మోతువార్కళే” (౩) “వారమాకవోతువార్కళే” ఇత్యాది శ్రీనూ
క్తయోవివక్షితాః. ఆచార్యాశ్చ ఉపదేశవారమ్యర్థేణ మూల
మన్త్రమేవ ప్రపరితవన్త ఇత్యాహ (ఆచార్యకళుమితి).

అథవా, (మన్తత్రైయిత్యాది) (ఇరణ్ణుమ్) మన్త్రద్వయ
ఘటకయో ర్వాసుదేవవిష్ణుశబ్దయోః. అశిష్టపరిగ్రహః-అశిష్టకర్తృ
కః పరిగ్రహశయః. గుణవిగ్రహాద్యప్రతిపాదకత్వాత్, స్వాభిమత
సర్వాధిష్ఠానభూత స్వప్రకాశబ్రహ్మ ప్రతిపాదకతయా అదైవతిభిరతి
శయేన తావాదృతావితిభావః. ఏతేన ద్వాదశాక్షరస్య భగవచ్ఛబ్ద
ఘటితత్వాత్, అశిష్ట పరిగ్రహసమ్భవేపి నానుపపత్తిః.

యద్యపి అహిచ్ఛగ్నస్యసంహితాయాం (౪), “చసత్యస్మిన్యజ్ఞో
విశ్వంత్రాపిచవసత్యయమ్ | వాసుశబ్దార్థఉద్దిష్టః” ఇతి కర్తృసాధన
తయా అధికరణసాధనతయాచ ఉణస్తం వాసుశబ్దం పృథావిద్య
“వాగన్తావణీర్త్యతే | తన్తువత్సకలాగ్నేషు సన్తనోతీతివాస్మృతః”
ఇతి తదవయవస్యవాశబ్దస్య వావేళ్ భ్యాం విచి, సుశబ్దస్య-“ప్రసూ
యతేభిలాన్భావాక్ ప్రసౌతి ప్రేయత్యపి | మఖేష్వభిష్టుతస్సద్భిరితి

(౧) తి-మొ-౧౦-౨ (౨) తి-చ-వి-౩౩ (౩) తి-చ-వి-౨౫ (౪) అహిచ్ఛగ్న-౫౦

స్వర్ణోయముచ్యతే” ఇతి, “షూర్ణ-ప్రాణిగర్భవిమోచనే” “షు-
ప్రసవైశ్వర్యయాః” “షూర్ణ-అభిషవే” ఇత్యేతేభ్యః కర్తృనిష్ఠ్య
దానేచ డుప్రత్యయేనిష్పత్తిం ప్రదర్శ్య,

“ద్యోతతేస్వయమేవాయం సృష్ట్యాద్యైః క్రీడతిస్వయమ్ ।
స్తూయతేచ సదా దేవైరితిదేవాన్ధ ఉరితిః” ఇతి దేవశబ్ద సముదా
యాథముక్త్యా, “దాతాచసర్వకామానాం శోధితశ్చాన్తకోసతామ్ ।
రక్షితాసర్వభూతానా మితిదేకారఉచ్యతే” ఇతి, “సర్వైస్సమృజసి
యశ్చ ప్రాధాచసకలాత్సనామ్ । వకారార్థోయముద్దిప్తః” ఇతిచ,
దాళ్, దైవ్, దాప్ దేభ్యః-దాన శోధన లవన రక్షణక్రియేభ్యోజ్ఞ
ప్రత్యయే, వనివహిభ్యాం ఉప్రత్యయేచ తదవయవయోర్దేవశబ్ద
యోర్నిష్పత్తిముక్త్యా, “ఇతి సూక్ష్మాగతిస్త్వియమ్” ఇతి సూ
క్ష్మార్థప్రదర్శనం నిగమయ్య,

“వకారేణాత్రచాధారో వాసుదేవోనిరూప్యతే । ఆకారేణా
దిదేవస్తు సజ్జర్షణఉదీర్యతే” ఇత్యత్రతద్భిజ భూతవక్తారస్యమోక్షా
ధారతామాదిదేవశబ్దైకదేశభూతాఽఽకారస్య పూర్వాది సజ్జర్షణ
స్మారకతాంప్రదర్శ్య, “యోవాసుదేవోభగవాన్ మోక్షాధారస్స
నాతనః । సజ్జర్షణస్సవేతేవాకారార్థోనిరూప్యతే” ఇతి తయోర
భేదే వాశబ్దతాత్పర్యముక్త్యా, “భువనంకర్మచై వాదా యోనూయతే
సనాతనః । ససోమఉదితస్సేన ప్రద్యుమ్నః పురుషోత్తమః । ఉద్దామ
ఉదయశ్చాత్రసజ్జర్షణ ఉదీర్యతే సజ్జర్షణదశాయాంహి సమూ
ర్తఉదయోహారేః ।” ఇతి సకారస్య సర్గధర్మనేతృ ప్రద్యుమ్నపర
తామ్, ఉకారస్యచ ఉదయశబ్దోదితజ్ఞానప్రాకట్యవత్సజ్జర్షణపర
తాముక్త్యా, “వాసుదేవాత్సకోయోసా సజ్జర్షణఉదీరితః । ప్రద్యుమ్న

మోషినవవేతి సుకారాగ్ధోయముచ్యతే” ఇతి సుకారబోధ్యేన సజ్జ-
ర్షణ ప్రద్యుమ్నా భేదేన వాసుదేవ ప్రద్యుమ్నా భేదస్య అర్థసిద్ధత్వ-
ముక్త్యా,

“దత్తోయేనావకాశేపు శయానేనమహాత్మనా । షేత్రషేత్ర-
జ్ఞయోర్వస్తుం స్వనాభికమలోదరే । దత్తావకాశోదస్యార్థ స్సాని-
రుద్ధఉదీర్యతే । ఏకారేణజగద్యోనిః ప్రద్యుమ్నః పరిపత్యతే । సజ్జ-
ర్షణాత్సకోయస్స ప్రద్యుమ్నః పరికీర్త్యతే । అనిరుద్ధస్స ఇత్యేవ దేకా-
రాగ్ధోనిరూప్యతే” ఇతి దత్తావకాశశబ్దైకదేశభూతదకార జగద్యో-
నిభావాధిష్ఠితైకారాభ్యా మనిరుద్ధప్రద్యుమ్నా సముదాయేనచ తద-
భేదః ప్రదర్శితఇత్యుక్త్యా, “ఏవంవర్ణితయేణోక్తం పూర్వాహతాదా-
త్వముత్తమమ్ । ఉపసంహారరూపేణ పునర్యేతితదుచ్యతే ॥ లేశతో-
వాసుదేవాఖ్యః పరార్థస్తేప్రదర్శితః” ఇతి పరార్థప్రదర్శనోప సంహ-
రఃకృతః.

తథా, “వ్యాప్తికాన్తిప్రవేశేచ్ఛాన్తి తద్ధాతునిబద్ధనాః ।
పరత్వేభ్యధికావిష్ణో ర్దేవస్యపరమాత్మనః” ఇత్యారభ్యతివిధ పరి-
చ్ఛేదరాహిత్యరూపాయావ్యాప్తేజ్ఞానబలాదిగుణోత్కర్షరూపాయాః
కాన్తే స్సర్వాన్తఃప్రవిష్టత్వ సర్వాధారత్వయో సర్వకాలీన సకల-
సత్పురుషేచ్ఛా విషయత్వస్యచ, విష్ణోవశివిశిష్టభ్యఃకథంబుద్ధ్య-
త్పాదితేన విష్ణుశబ్దేన, విగతీత్యోధాత్వస్తరాచ్చ కథంబుద్ధ్యత్పా-
దితేన విశబ్దేన సర్వప్రజనయితృత్వ సర్వసమవాయితృయోస్సుశబ్దేన
సర్వపురుషార్థ ప్రసవితృత్వస్యచాభిధానం ప్రదర్శయి,

“పరస్తవక్షరలభ్యః” ఇత్యాదినా, “అమృతాయితసర్వాణ్ణో-
జ్యోతిస్త్రయః †సమన్ధనః! దదామ్యభయమిత్యేవపరోధః పరికీర్తితః”

ఇతి సర్వభోగ్యతాపాదకత్వ సర్వశ్రోతిఃప్రకాశకత్వాభయప్రదత్వాన్యతరలభ్యాసీతివిస్తరేణ విష్ణుశబ్దార్థః ప్రదర్శితః.

తథాపి పాశ్చురాత్ర ప్రామాణ్యాసభ్యుపగమాత్, వైష్ణవపురాణాదిగతస్య వాసుదేవశబ్దనిర్వచనస్య సర్వాధిష్ఠానవిషయతయాపి కథంఞ్చిద్యోజయితుం శక్యత్వాత్; నారాయణశబ్దస్య పురాణేష్యేవ (౧) “నార స్త్వితిసర్వపుంనాంసమూహః పరికీర్తితః” ఇత్యాదినా, నానాజీవాభిలషిత పురుషార్థప్రదత్వాదినిమిత్త తాయాః ప్రతిపాదితత్వాత్, వాసుదేవాదిశబ్దేషు తేషామాదరాతిశయ ఇత్యాశయః.

అన్యేతు, సంజ్ఞాయామేనణత్వవిధానేన, “నతునారాయణాదీనామ్” ఇతివచనేనచనిస్సాధారణ్యంనారాయణపదమ్; “ఉణాదయోబహుళమ్” ఇత్యత్ర సంజ్ఞాగ్రహణానువృత్తావపి, క్వచిదుణాది ప్రత్యయవిధౌ పునస్సంజ్ఞాగ్రహణదర్శనేన బౌణాదికానాం ప్రత్యయానాం క్వచిదసంజ్ఞాయామప్యనుమానాత్ వాసుదేవాదిశబ్దాఽయోగేనాన్యత్రసమ్భావ్యస్త ఇతిసాధారణాః. ఇత్థంఞ్చ నారాయణపదాద్వాసుదేవపదాదీని ప్రచురంతైవాదిభిః పరిగృహ్యంత ఇత్యాశయ ఇత్యాహుః;

పక్షద్వయేషినకేవలమష్టాక్షరస్యాతిశయితాశిష్టపరిగ్రహభావః; కిన్తు, అతిశయితశ్శిష్ట పరిగ్రహోపేత్యాహ (ఇత్యైయితీత్యవతరణీయమ్). కింబహునా, భగవానివాఽయమపిహస్తోఽచింతనీయమహిమా. ఉక్తంహిపాద్యసంహితాయామ్; “అచింతనీయమహిమా దేవస్యేనమధుద్విషః” ఇతి. యదిపునః, “సిద్ధయోబహుధాజప్తుర్నన్రీణోచ్చితిసజ్జయా ” ఇత్యతోఅచింతనీయఇత్యత్రజప్తురిత్యపేక్ష తే;తథాపి, యజ్ఞపాదసావచిన్త్యమహిమా; సోచిన్త్యమహిమేత్యనుక్తసిద్ధమ్. సాసాదృశ్యాదేవచభగవతా తత్తదాత్మ్యోపా

(౧౪) వాచ్యప్రభావమోల్బలన్తు వాచకప్రభావమ్.

(౧౫) అవన్ దూరస్థనానాలుమ్ ఇతు కిట్టినిన్తుతపుమ్.

(౧౬) ద్రావిడముక్కు ఆపత్తిలే పుడవై శురన్దతు తిరునామమితే.

స్వత్ర్యతః. “వ్యక్తంహిభగవానేష సాత్మాన్నారాయణస్వయమ్! అష్టాక్షరస్వరూపేణ ముఖేషుపరివర్తతే” ఇతి[†] (మనసినిధాయ) “ముఖేషుపరివర్తతే” ఇత్యేతదత్రాభిప్రేతమ్. (౧౩)

తతోవ్యస్యోపకారకత్వాతిశయమాహ (వాచ్యప్రభావమిత్యాది) (౧౪)

(అవనిత్యాది) భగవాన్హి స్వాత్యంతాభిమతేపి భక్త్యుత్పాదనాయా₂ సన్నిహితో గోపీష్వివ కదాచిద్భవతి; తదాపి తన్నామాన్యచ్చార్యమాణాని తాత్కాలికవ్యసన నివర్తనేన ఉపకుర్వంతీత్యర్థః.

ఉక్తమేవార్థం క్వచిత్ప్రయోజనాన్తరపరివిషయే ఉదాహరన్తి (ద్రావిడకీర్త్యాది). *వాసుదేవస్యసఖితిప్రసిద్ధాయాద్రాపద్యాస్సఖ్యా సర్వజ్ఞేనభగవతా స్వయమేవాగత్యకర్తవ్యస్య వస్త్రాపకర్షణాపన్నివారణస్య అకృతత్వేపినామైవాన్యవిషయ ఇవ చకారేత్యర్థః. ఏతేననామ్న ఏవవస్త్రం వృద్ధిహేతుత్వే, “తస్యప్రపాదాద్ద్రాపద్యాః కృష్యమాణేమ్బరేతథా । తద్రూపం పరమంవస్త్రం ప్రాదురాసీదనేకశః” ఇతి భారతవచనవిరోధ ఇతిపరాస్తమ్. అత ఏనభగవానపి, “గోవిందేతియదాక్రంద త్కృష్ణామాందూరవాసినమ్ । ఋణంప్రవృద్ధమివమే హృదయాన్నాపసర్పతి” ఇత్యాహ.

నచ, అవధృతసామర్థ్యానా మనేకేషాంకారణానాం సమవాయేకేన చిత్కార్యముత్పన్నమ్, కేనచిన్నేతినియన్తుంశక్యతే; కౌఞ్ఠాచ, (౧) “ఆర్తావిషణ్ణాః” ఇతి, (౨) “తావదార్తిః” ఇతిచ, నామశరణా

(౧౭) శ్రీ ల్లుమ్ క్రమ మొట్టియ వొచ్చిన్నా లుమతన్ స్వరూపమ్ కెడనిల్లాతు

గత్యోరుభయో రేవ ఆపన్ని నర్తకతా ; వజ్రేన, “త్రాహిమాంశరణాగతామ్” ఇత్యతశ్చరణాగతి ప్రతీతావపి నానుపపత్తిః.

అతఏవభార తేపి, “ఆకృష్యమాణేవసనే విలలాపసుమఃఖతా । గోవిందేతిసమాభాష్య కృష్ణేతిచపునఃపునః ॥ శబ్దచక్రగదాపాదే ద్వా రకానిలయాచ్యుత । గోవిందపుష్కరికాక్ష రక్షమాంశరణాగతామ్ ” “ఆకృష్యమాణేవసనే ద్రౌపద్యా సద్విశాంపతే । మనసాది నయా మాస దేవం నారాయణం ప్రభుమ్” ఇతిపృథక్పాదనతా పృథక్పృథక్ సుక్త్యావ్యజ్ఞేతా.

కీఞ్చ, సాధనా నరసంసృష్టాయత్ప్రపత్తిర్న సాధనమ్ । అతో ద్రౌపద్యభీష్మస్య కేవలం నామసాధనమ్ । నాస్తి సాధనతాబుద్ధిః ప్రపన్నానాం మహాత్మనామ్ । మద్వి ఉచ్చార్యమాణేఽపి నప్రపత్తేరతః క్షుతిః । † “గోవిందేతియదాక్రందది” త్యుక్త్యావ్యవసీయ తే । “గోవిందేతిసమాభాష్యే”తి చ ద్వైపాయనోచితమ్ । యదన్యత్ర ఫలం వత్ప్రం ప్రపత్తే రిత్యదీరితమ్ । ఉద్దేశ్యతామాత్రపరం తన్నానే నవిరుధ్యతే । ఇతి.

నను, (౧) “రజస్వలై కివస్త్రాహమ్” ఇత్యుక్త్యా తదానిమ శుచిత్వప్రతీతే శ్చౌచాక్షకస్య నామోచ్చరణస్య నతాదాత్మిక ఫలసాధనతాసమ్భవః ; (౨) “దేవతానాన్తు నామాని శుచిరేవసదాస్మరేత్” ఇతి వచనాత్. ప్రపత్తిస్తుప్రకారనియత్యనపేక్ష త్వేన అన్యత్ర వ్యవస్థాపితేతి నైవ తత్ర ఫలసాధనఖితివక్తవ్యమిత్యత ఆహ - (శ్రీల్లు మిత్యాది). (౩) “సాక్షాత్వం పారిహాస్యంవా” ఇత్యాది వచనైశ్చ ధారాహిత్యేపి వైకుణ్ఠనామగ్రహణస్య ఫలసాధనతాప్రతీతేః, భగ

(౧) భార

(౨)

(౩) భాగ-౬-౨-౧౪

† వసిష్ఠవచనాదస్యా అస్తిసాధనతామతిః.

(౧౮) ఇతుతాన్ “కులన్దరుమ్” ఎన్నిటపడియే ఎల్లావపేక్షితజ్జ
తైయుమ్ కొడుక్కుమ్.

(౧౯) ఐశ్వర్యకై వల్య భగవల్లాభజ్జలై యాశై ప్పట్టవరకళుక్కు
అవన్ శైక్కిండుక్కుమ్.

వన్నామోచ్చారణస్యాపి ఫలసాధనతాయాం ప్రకారనియమోనా
పేక్షిత ఇతిభావః. సాక్షేత్యమ్-పారిభాషికార్థ విశేషబోధేచ్ఛయా
ఉచ్చారణమ్. పారిహాస్యహేళనయో రవజ్ఞాపూర్వకత్వ తద్రూపి
త్యాభ్యాంభేదః. స్తోభః-నిరర్థకోచ్చారణమ్. (౧౭)

నను, (౧) “శరీరారోగ్యమథ్యాంశ్చ భోగాంశ్చైచ్చవానుషజ్జి
కాన్ । దదాతిధ్యానినాం నిత్యమపవర్గప్రదోహరిః,” (౨) “నస
మ్మదాంసమాహారే విపదాంవినివర్తనే । సమర్థోద్వృత్తతేకశ్చిత్తం
వినాపురుషోత్తమమ్ ।” (౩) “సహిపాలనసామర్థ్యమృతేనర్వేశ్వరం
హరిమ్ ।” (౪) “ఫలమతఉపపత్తేః” ఇత్యాదిభిర్భగవతఏవ సర్వపురు
షార్థసాధనత్వం నేతరేషామితివ్యవస్థాపనాత్, కథమేతస్యభగవత్తుల్య
విభవత్వసమ్భవః ; పరిహితస్మిన్నుపకారకత్వాతిశయ సమ్భావనా
పీత్యాశంకా, పురుషార్థదానానుకూలకృతిమత్త్వరూపస్య దాత్పు
త్వస్యాభావేపి సకలపురుషార్థసాధనత్వప్రయోజకత్వే అన్యాపిసమ్భ
వత ఇత్యాహ-(ఇతుతానిత్యాది). (౧౮)

తదేవవివృణోతి (ఐశ్వర్యేత్యాదినా). (౧) “ఐహికైకమైశ్వ
ర్యం స్వర్గాద్యంపారతాకికమ్ । కై వల్యంభగవత్తజ్జ మన్త్రీయంనా
ధయిష్యతి” (౬) “ధర్మార్థకామమోక్షాణామేకాన్తఫలదాంశుభామ్ ।
చతురన్తాంభవంభోక్తుం ప్రాప్తుంవామరరాజతామ్ । అష్టాక్షరో

(౧)

(౨)

(౩) వి-పు-౧-౨౦-౨౧

(౪) బ్రహ్మసూ-

(౫) వృద్ధహరిత-౩-౪౭ (౬) నార-అష్ట-

హృదయస్సాన్వితైర్వర్గ్యతుకింపునః । ఆయుష్యంధనపుత్రాంశ్చ
బహూన్విద్యామహద్యశః । ధర్మార్థకామమోక్షాంశ్చ లభతేజప
కృన్నరః” “జన్మన్మన్మతీతేనాయదేనస్సన్మతంనుహత్ । తన్మన్త్ర
జపమాత్రేణ సలయాయాతినిస్తుషమ్ । మ్రియమాణశ్శుచిర్భూత్వా
మన్త్రమీనముదీరయన్ । ప్రాప్నోతివైష్ణవంస్థానం దుష్పాపమవి
నశ్వరమ్” “సర్వవేదాన్తసారాథ స్సంసారార్ణవతారకః । గతిరష్టాక్షరో
న్యాణామ పునర్భవకాక్షిణమ్ ॥ కిన్తస్యబహుభిర్వనైః కిన్తస్యబహు
భిష్కృతైః । యస్యైవపాచసమాఽన్నా విద్యాసర్వార్థసాధిని” “చతు
ర్ముఖశ్చతుర్వక్త్రైః ఫలాన్యస్యః ప్రదర్శయన్ । నాన్తంజగామవిస్తీర్ణం
సజ్జే పోయముదీరితః” “యత్రాష్టాక్షరసంసిద్ధో మహాభాగోమహీయ
తే । సతతసన్మన్త్రవ్యన్తి వ్యాధిమర్చిక్షతస్కరాః” ఇత్యాదిభి స్సర్వా
నిష్ఠనివారణత్వమత్వ సకలేష్టసాధనత్వయోః ప్రతిపాదితత్వాత్ ;
“నసమ్పదామ్” ఇత్యాది దాత్రన్తరనిషేధపరమితిభావః.

నను, జపహోమాదిముఖేన ఇతరపురుషార్థనిరూపితసాధన
తానమ్భవేషి నమన్త్రస్య మోక్షసాధనతాసంభవః. తస్యజ్ఞానైకసా
ధ్యత్వశుతేః. నచమోక్షోపయోగిజ్ఞానజనకత్వమేవ అన్యమోక్ష
ప్రయోజకత్వరూప మోక్షోపాయత్వ మితివాచ్యమ్. ఉపాయోప
కారకతారూపస్య అగ్రేనక్ష్యమాణత్వేనపానరుక్త్యాప త్తేరితిచేత్ ;
యతైవ మోక్షోజ్ఞానైకసాధ్య ఇతిశ్రూయతే; ఏవం “మన్త్రోపాసకో
వై కుణ్ఠభువనలోకం గమిష్యతి” ఇతిచ. ఉపబృంహణాచ్చ “భగవన్త
చ్చమన్త్రోయం సాధయిష్యతి” ఇత్యుదాహృతమ్. తత్ర, ధ్యానేప్రణ
వస్య కరణత్వవత్ మన్త్రస్యాపికరణతాసమ్భవాత్.

యదిచ “మన్త్రోపాసకః” ఇతి తృతీయాసమాస ఇతి వ్యాఖ్యా
య, ఉపాసనకరణత్వమేవాస్య స్మృత్యుక్త మోక్షసాధనత్వమిత్య

చ్యుతే; తతస్తాదృశమేవకరణత్వ మత్రాభిధీయతామ్. ఉపాయోప
కారకత్వంస్తు అన్యాదృశమేవవత్కృతఇతి సహసరుక్త్యమ్.

యది పునర్విజ్ఞానైకసాధ్యతాశ్చుతిః విజ్ఞానాతిరిక్తస్య అస్యవ
హితసాధనతామేవనిషేధతి, విజ్ఞానంవినామోక్షోన భవతీతివదతీతి
యావత్. తతఃకర్మయోగాదీనాం స్వాతంత్ర్యేణమోక్షసాధనత్వేపి
సకించద్బాధకమ్, తైరపిభక్తింజనయితైవమోక్షజననాత్. యద్య
స్తరాభక్తిర్జాయతే, కిన్తస్త్వాతన్త్ర్యమ్, నవ్యాపారోద్దేశేనప్రవృ
త్తిః; కిన్తస్త్విఫలోద్దేశేనేత్యేతత్సాన్వితన్త్ర్యమ్; కరణస్వాభావాత్తు
వ్యాపారోజాయతే; సతతస్సాన్వితస్త్వేహనిః;

ఏవంఘనతి, (౧) “సాఙ్ఖ్యశ్చయోగశ్చ” (౧) “ఉపాయాస్తేచ
చత్వారిః” (౧) “శృణూపాయశ్చతుర్థంమే” (౧) “వ్యాచక్ష్యమ్బు
చతుర్థస్తముపాయంపద్మసమ్భవే” (౧) “ఉత్తారహేతవోమీమామూపా
యావిహితామయా । కర్మసాఙ్ఖ్యస్తథాయోగఇతి శాస్త్రస్యపా
శ్రయాః । పూర్వేత్రయఉపాయాస్తే భవేయిరమనోహరాః । ఉపా
యోయశ్చతుర్థస్తే ప్రోక్తశ్శీఘ్రఫలప్రదః । ముముక్షుణాయత్సా
ఙ్ఖ్యనయోగేనసచభక్తితః । వర్షేషుద్వాదశశ్వేవమనుతిష్ఠన్మా
హితః । క్రియాకలాపమఘలంయూతినాయుజ్యసమ్మదమ్ । ఏతానితస్య
నామాని మయోక్తానిమహామతే మన్త్రితోయేనబోధ్యస్తే ముక్త్యు
పాయాః పృథక్పృథక్ । ఉపాయాశ్చోదితాఃపూర్వే సమేన్యస్తార
కాస్త్రయః । ప్రత్యాహృతేద్వియగ్రామైర్ధారణధ్యానశాలిభిః । యో
గైస్సమాహితై శ్శుశ్వితాః । లేనయదవాప్యతేఅచ్చిద్రపశ్చకాలజ్ఞాః
పశ్చయజ్ఞవిచక్షణాః । పూర్ణేవర్షతేధీరాః । ప్రాపున్వస్తయదజ్ఞానా
సర్వోపాయవిహీనానాంమదాలిబ్బితచేతసామ్ । నిర్మితంసర్వజాతీనాం

రోగిణామాషధంయథా । కేవలంజపమాత్రేణ మామేవాహ్నిత్య సంశయః । స్సార్థంశ్రోతశ్చయోగశ్శబ్దానభేదేతిచతుర్విధమ్ । వైది కాఃక్రమశస్తేన ప్రాపుయిర్మానవాశ్శుభమ్ । భగవన్ప్రీతమా ఖ్యాత మాత్మనాంపతతామథః । త్వత్ప్రీషకంమహాత్కర్మ కారుణ్య వివశాత్మనా । ఏభిఃకర్మభిరీజానస్తాస్మన్త్రైకసతతంజపన్ । త్వమా హ్నిత్యేనపురుషః పురుషంపురుషోత్తమమ్ ” ఇత్యాదీని కర్మాదీనాధ నతాబోధికానిపచనాన్యాజ్ఞసేవ ఉపపద్యంతే.

పరస్పరసాహచర్యేణైవకర్మాదీనాం మోక్షసాధనత్వేపితేమాం తత్తదధికార్యభిమతప్రాధాన్యభేదేన త్రిత్వవ్యవదేశఇతి సుస్థరజా మాతృమునిభిరప్ర్యుక్తమ్.

నచైతావతా (౧) “విద్యాతఃపురుషాన్ధోతశ్శబ్దాదితి బాదరా యణః” ఇత్యతేదధికరణవిరోధః. తస్య కర్మకేషభూతం కర్తృయూ థాత్మ్యనివయం వేదనం (౨) “బ్రహ్మవిత్ ” ఇత్యాదినాభిధీయత ఇత్యేతన్నాత్రనిరాకరణేతాత్పర్యాత్. (౩) “నకర్మణానప్రజయాధ నేన” (౪) “నాయమాత్మాప్రపచనేనలభ్యః” (౫) “నాహంవేదైర్ను తపసా” ఇత్యాదీనాశ్చనిషేధానాం కేవలకర్మవిషయత్వేనాప్యవ పత్తేః. (౬) “భక్త్యాపరమయావాపిప్రపత్యానామహామునే । ప్రా ప్యోహంనాన్యథాప్రాప్యోమమకై జ్ఞర్భుతిపున్నభిః” ఇతి నిషేధోస్తీతి చేత్, (౭) “క్లేశానాశ్చక్షయకరం యోగాదన్యన్నవిద్యతే” (౮) “భక్త్యేకలభ్యః” ఇతి భక్త్యతిక్రొపాయ సామాన్యనిషేధోష్యస్తే

(౧) బ్రహ్మసూత్ర

(౨) తై-ఊన

(౩) తై-నారా

(౪) ముద్-౩-౨

(౫) గీ-

(౬) పాశ్చరాత్రీ

(౭)

(౮) గీత్యాసజ్ఞహ

కర్మజ్ఞానభక్తికళితే యిహిన్దవర్కళుక్కు విరోధియైపాపిక్కి
అవధ్తైత్తలైక్కట్టిక్కొడుక్కుమ్.

వ; విహితోపాయవ్యతిరిక్తవిషయోఽసావితిచేత్; ఏహాపితథేతివ
శ్యతుభవాన్.

(౧) “నాన్యఃపథాః” ఇతిశ్రౌతోనిషేధోస్తీతిచేత్, వేద్యా
న్యపరోఽన్యశబ్ద ఇతి నితేపరతాయాముక్తః, ప్రకృతగుణవిశిష్ట
విషయజ్ఞానాతిరిక్తస్య అన్యశబ్దేనపరామర్శే ప్రపత్తేరపినిషేధప్రస
క్తాత్. విద్యామూలశత్యజ్ఞానంవినా మోక్షమార్గానవిద్యత ఇత్యన్య
ఉభయత్రసామ్యాత్. కర్తాదీనామజ్ఞతాకృప్తేతి, సాధనతావచనం
సద్వారకంయోజ్యత ఇతిచేత్, తత్ప్రపత్తావపితథాస్తు; (౨) “భక్త్యా
పరమయావాపి ప్రపత్త్యావామహామునే” ఇతి, (౩) “సమ్యజ్ఞానేనవా
ముక్తిర్గర్భాయాంమరణేనవా” ఇత్యనేనతుల్యమ్; “ధ్యానయోగవిప
ర్జితాః” ఇతి - (౪) “సర్వోపాయవిహీనానామ్” ఇత్యనేనతుల్యమ్.
“న్యాసేనైవ” ఇతి, † “జపమాత్రేణ” ఇత్యనేనతుల్యమితి నకశ్చిద్వి
శేషఇతి విభావ్యతే; తదా జపహూమాదిముఖేన సాక్షాదేవ
సాధనత్వమస్తు; తదేవాస్మిన్నపివా క్యేభిధీయత ఇతి. హేతుతాభి
హితాపూర్వంపశ్చాద్దేతూపకారితా । కర్తాదీనాంప్రవృత్తేశ్చవైలక్ష
ణ్యాత్పుష్కలైః ॥

అథవా, అపైవశ్వర్యాదిసాధనతా; తథాపి న మోక్షసా
ధనతాసమ్భవః; తస్యజ్ఞానైకసాధ్యత్వాదిత్యతస్యదుపాయోపకారక
త్వమేవాఽన్య తత్సాధనత్వమిత్యాహ (కర్మజ్ఞానేత్యాది). కర్మజ్ఞానా

(౧) పురుషనూక్త (౨) పాశ్చిరాత్రే (౩)
౪) † మస్తమాత్రేణ

ప్రపత్తియిలే ఇన్దిస్తవర్కభుక్కు స్వరూపజ్ఞానప్రేక్షిజిప్సిత్తు
కాలక్షేపత్తుక్కుమ్ భోగత్తుక్కుమ్ హేతునాయిగు
క్కుమ్.

(౨౦) “మథ్ శైల్లామ్ పేశిలుమ్” ఎన్దిజపడియే అఱియవేణ్ణ మథ్
మెల్లామ్ ఇతుక్కు శ్చేపేణ్ణ.

(౨౧) అతావతు-అఱ్ఱమ్.

నుగృహీతభక్తౌ ప్రవృత్తానామజ్ఞప్రధాన విరోధివివృత్తిపూర్వకం
తదుపచయ హేతురిత్యర్థః. (ప్రపత్తియిలేయితి) ప్రపత్తౌ ప్రవృత్తా
నాన్తు ప్రపత్తినుగుణం స్వరూపయాథాత్మ్యజ్ఞానం జనయిత్వా
పశ్చాదపి కాలక్షేపభోగయోగోర్భవతీత్యర్థః. (౧౯)

స్వరూపయాథాత్మ్యజ్ఞానజనకతామేవ కైముతికన్యాయేన ఉ
పపాదయితుమాహ (మథ్ శైల్లామిత్యాది) (౨౦)

తేచజ్ఞాతవ్యాః ప్రాప్యస్వరూపాదయః పశ్చేత్త్యాహ (అతా
వతిత్యాది). శరీరాత్తభావాది సమ్బంధానామప్యవశ్యజ్ఞాతవ్యతయా త
దనుక్త్యాన్యూనతా, భగవచ్ఛరీరత్వాదివిశిష్టస్వస్వరూపజ్ఞానే తద్జ్ఞా
నస్యార్థసిద్ధత్వాత్, పశ్చైవహ్యర్థాః సకలవేద తదుపబృంహణ
తత్ప్రదర్శి ప్రతిపాద్యాఇతి, “ప్రాప్యస్యబ్రహ్మణోరూపమ్” ఇత్యా
దిసోక్తమ్.

(౧) “షడక్లానిచవేదాశ్చ మన్త్రాశ్చాన్యేపరశ్శతాః । అన్య
చ్ఛవాన్జయంసర్వం మన్త్రేన్ద్రిన్సుసమాహితమ్” ఇతి సర్వస్యాపి వా
న్జయస్య అత్రప్రతిష్ఠితత్వవచనమ్, అర్థద్వారక ప్రతిష్ఠాపరమిక్యే
తస్యార్థపశ్చిక ప్రతిపాదకతాసిద్ధేతిభావః.

వివృతాచైతస్యాఽర్థపాఞ్చికప్రతిపాదకతా అభియుక్తైః, (౧)

“అదౌప్రాప్యంపరమమనఘం ప్రాప్త్యరూపాఞ్చ మాదావిప్రోపోయ
న్వయననమసారీప్సితార్థంచతుర్థ్యామ్ తద్వాన్వూతంమమకృతిగిరి
వ్యుజ్జయన్తంమనున్తం తత్ప్రాయశ్చద్వయమపివిదన్ సమృతస్సర్వ
వేదీ” ఇతి, అదౌ-అకారాదౌ; ఆదిపదేన నారాయణపదస్య “నరా
జ్ఞాతానిభూతాని” ఇతి యోజనాపక్షే నరపదస్యచసజ్జగహః. పర
మమ్-సర్వకారణత్వ సర్వరక్షకత్వ సర్వశేషిత్వ సర్వనియన్త్రత్వ
సర్వాధారత్వ సర్వవ్యాపకత్వ నిఖిలకల్యాణగుణాకరత్వ నిరవద్యత్వ
దివ్యసుజ్గళవిగ్రహయోగ నిరతిశయమహిమ మహిషీవైశిష్ట్యాదిభి
స్సనూభ్యధికశూన్యమ్. అనఘమ్ - నిఖిలహేయప్రత్యసీకమ్. నర
శబ్దతోహి - క్షయోపలక్షితహేయ సామాన్యాభావఃప్రతీయతే.
మాదా-మకారాదౌ; ఆదినా-నరపదసజ్జగహః. ఇప్రోపాయమ్-సిద్ధ
సాధన తద్వరణే; జాతా వేకవచనమ్, అయననమసాః-ప్రమేణసిద్ధమేవ
వా సాధనంనమస్యపి; (౨) “పద్ధానకారణద్విప్రోమః ప్రధానఉదీ
ర్యతే । వినర్గః పరమేశస్తు” ఇత్యుక్తైః.

అర్థపాఞ్చికజ్ఞానప్రయోజనాఞ్చప్రాప్యప్రాప్త్యస్వరూపాజ్ఞానప్ర
యుక్తః ప్రాప్తుర్నమభగవదనుభవ కైజ్కర్యాభావః పారిశేష్యాన్త
దపరాధప్రయుక్తః, సచమదపరాధస్తచ్చరణాగత్యేకనివర్త్య ఇతి
జ్ఞానపూర్వకం తచ్చరణనరణేప్రవృత్తిః. తదుక్తమ్;- (౧) “ప్రాప్యం
బ్రహ్మసమస్తశేషిపరమం ప్రాప్తాహమస్యోచితః ప్రాప్తిర్దాయధనక్ర
మాదిహ మమప్రాప్తాస్వతస్సూరివత్ । హన్తైనామతివృత్తవానహమ
హమృత్యా విమత్యాశ్రయస్సేతుస్సమృత్తిశేషివస్తు నిభరన్యాసస్తు

(౧) రహస్యత్రయసారే (౨) పాఞ్చరాత్రే † శేషిసమ్పది

(౨౨) పూర్వాచార్యుర్ కళి ఇతిలర్థమహివతఃకు-మున్ను తగ్గలే
పిఱుదూర్ కళాకనినై త్తిరార్ కళి. ఇతిలర్థజ్ఞానమ్ పిఱుద
పిన్ను “పిఱుదసిన్ మఱుదలేన్” ఎఱ్ఱిపడియే ఇఱ్ఱైయై
యవేఱ్ఱాన్దాల్ కాలజ్ఱేఱ్ఱమ్ వఱ్ఱైయైయార్ కళి.

(౨౩) వాచక త్తిత్కాట్టిల్ వాచ్య త్తిలేయూర్త్తుకైక్కడి ఛవ్వ
రనే ఉపాయోపేయమెర్త్తు నినై త్తిరుక్కై.

మేళివ్యతే” ఇతి, ప్రా ప్తిర్దాయధనేత్యనేన ప్రాప్తేస్సవరూపానుబద్ధి
త్వ కథనాత్, ప్రతిబద్ధకాతిరిక్తకారణాభావో నప్రాప్త్యభావ
ప్రయోజక ఇతిదర్శితమ్. శేషసమ్బదివిషయే భగవతీతి శేషః. మ
ఇత్యనేన స్వస్య ఉపాయాంతరాన్తరానూచ్యతే. “తులేవార్థః;
సమ్ప్రతితు” ఇత్యన్వయే అవధారణమర్థసిద్ధమితి.

అర్థప్రసక్తో ఆచార్యా ఆద్యతవస్త ఇతియత్ పూర్వము క్తం
తదపి నశబ్దస్వరూపమాత్రవిషయమ్; తేషాం సిద్ధసాధననిష్ఠత్వాత్,
కిన్తు సాధవిషయమిత్యాహ (పూర్వాచార్యుర్ కళితి)

యద్వా, ఉక్తామస్త్రస్య ప్రపన్నోపకారకతా మస్మదాచా
ర్యేషూదాహృత్యదర్శయతి. ప్రాగేతదధఃజ్ఞానాదనత్త్వమేవాత్మ
నామాచార్యా అనునన్దధతే; (౧) “అసన్నేవ” ఇత్యాదిశ్రుతేః. జా
తేచ జ్ఞానే, నైతదథానునన్ధానంవినా కాలం షీప స్తీత్యర్థః. (౨౨)

శబ్దేనైవ సర్వఫలసాధనసమ్భవే కిమర్థమర్థపర్యస్తథావనం
తేషామిత్యత ఆహ (వాచక త్తిలితి). ఉత్తమాధికారినోహ్యచార్యాః.

(౨౪) ఇతు తన్నిచ్చోల్లుకిఱవర్థమ్ స్వరూపముమ్ స్వరూపాను
రూపమాస ప్రాప్యముమ్, స్వరూముమ్ ఉపాయముమ్
ఫలముమెన్నపుమామ్.

(౧) “మాధవాఙ్మిద్యయోపాయో మాధవాఙ్మిప్రయోజనః । స
ఉత్తమోధికారీస్యాత్ కృతకృత్యోద్యజన్మని” ఇతిలక్షణాత్. అత
స్తేషాం శబ్దే సాధనతాబుద్ధిస్త్వజ్యేతి, నతైస్సాకృతాః. నచాత్రఉపా
యశబ్దః ఫలప్రదాతృపరిః. (౨) “అన్యోపాయో విష్ణుఫలోమధ్య
మః” ఇత్యుక్తేః, నహివిష్ణుంఫలమన్యో దదాతీతిసమ్భావ్యతే. సమ్భ
వతితు కరణతాపూపాపాయతా భక్త్యాదీనామ్; ఉపేయగ్రహణం
తదేకోపాయత్వస్య స్వరూపతాయాం దృష్టానప్రదర్శనార్థం.

“యథానన్యపుమన్థత్వం యథాచానన్యదేవతా । అనన్యోపా
యతాతద్వత్ స్వరూపం-కథమన్యథా । ఏకాస్తీతువినిశ్చిత్వ దేవతా
విషయాన్తరైః । భక్త్యుపాయంసమంకృష్ట ప్రాప్తౌకృష్టైకసాధనః ।
ఇతిలక్షణమేకాన్తిగోచరంసమ్భవిష్యతి” ఇతి. వైభవంసమ్ప్రదర్శ్య
త్థం మూలమన్త్రస్యదేశికః । వాక్యార్థమభిధత్తేయం ద్వేధాన్వీయ
కృపావశాత్ ॥ (౨౩)

ఇతుతన్నిలిత్యాదిశ్చోల్లుకిఱవర్థమ్-శాబ్దార్థః. తేనసపూర్వోక్త
సకలప్రతిపాదకతావిరోధః (స్వరూపముమిత్యాది). వాక్యార్థత్ర
యాత్మకేమస్తే శేషత్వపరతన్త్రతే ద్వాభ్యామభిహితే. ప్రాప్య
ప్రార్థనాపరమన్తిమమ్. ఇయచ్ఛవాక్యయోజనాభట్టారకైః ప్రద
ర్శితాః; (౩) “అకారార్థాయైవస్వ మహామథమహ్యం న, నివహాన
రాణాం నిత్యానామయనమితి నారాయణపదమ్ । యమాహాస్మైకా

లం సకలమపిసర్వత్ర సకలాస్వనస్థా స్వావిస్మయ్యమ సహజకై జ్ఞుర్య
విధయః ” ఇతి. అకారాధ్యాయేవస్య మహమితి-ప్రణవార్థవివరణమ్.

యద్యపి ప్రణవజన్యశ్శాబ్దబోధః జీవసామాన్యవిశేష్యకః ;
తథాపి, (౧) “ దాసభూతాస్స్వతస్సచ్చేద్య హ్యత్తానఃపరమాత్మనః ।
అతోహమపి తేదాసః ” ఇతివత్ సర్వజీవవిశేష్యకబోధోత్తర
మాణ్డికస్య స్వవిశేష్యకస్య బోధస్యజననాత్, తదాకారప్రదర్శన
పరమిదమిత్యవిరోధిత్యేకే. విశిష్యస్వస్య శేషత్వజ్ఞానం స్వీయపురు
షార్థవిశేషాపేక్షా తదుపాయపరిగ్రహదావప్యుపయుజ్యతే ఇతి
ప్రధానమితి తస్య శాబ్దత్వోచిత్యాత్. పూర్వపక్షేపి, అచేతనాత్మీయార్థ
మవశ్యానుసరణీయేన గుణానాం ప్రధానానువర్తిత్వ న్యాయేనైవ
చేతనానామప్యాత్మీయానాం శేషత్వజ్ఞానసమ్భవాచ్చు, తృతీయాక్షర
విశేష్యతయా అహంపదమధ్యాహ్రియత ఇత్యదోషఇత్యన్యే ;
ఆత్మసమర్పణే ప్రణవవినియోగదర్శనాత్, అనధ్యాహారేణోపపత్తౌ
అధ్యాహారకల్పనాయా అన్యాయత్వాచ్చు, ఛాన్దస్ప్రక్రియయా
అస్మచ్ఛబ్దస్య పూర్వోత్తరభాగయోగోపే పరిశిష్టోమకారస్సాన్వి
త్యానమభిధత్తే ఇత్యాశ్రయణీయమిత్యపరే. అస్మిన్నక్షే జ్ఞానస్వరూప
త్వజ్ఞానగుణక త్వాదేశ్యబ్రహ్మోఽలాభేస్యర్థస్వభావాల్లాభఇతిబోధ్యమ్.
ఏతేషుపక్షేష్వన్యతమం పక్షమాశ్రిజ్ఞేన “ ఏషిబ్బరుమానుక్యే ఉ
రియేనాననాన్ ” ఇత్యాద్యాచార్యైర్వత్స్యతే.

మహ్యమిత్యనేన మకారోత్తరపక్షీ తాదర్శ్యలక్షణసమ్మన్ధ
విశేషబోధికేతి దర్శయతి. నివహనరాణామిత్యత్ర అయనంయస్యే
త్యపేక్ష్యతే. తేన బహుప్రహిలాభః. నిత్యానామయనమితి తత్పురు

మలాభ ఇత్యేకే నరాణామిత్యస్యవివరణం నిత్యానామితి. బహుప్రీ
హిరేవాత్రప్రదర్శిత ఇత్యపరే. అస్మాదృత్యాదినా చతుర్థ్యభిప్రేతార్థ
వివరణమ్.

యద్యపి చతుర్థ్యాస్తాదర్థ్యమాత్రశక్యమ్; తథాపి నారాయ
ణాయేత్యస్య క్రియాపదసాపేక్షత్వాత్, భవతిసంస్యచాస్తేరధ్యా
హారే ప్రణవేనపానరుక్త్యాత్, బౌచిత్యేనచస్యామిత్యధ్యాహారే నిత్య
సిద్ధస్యతాదర్థ్యస్యానాశాసనీయతయా ప్రణవపరిజ్ఞాతతాదర్థ్యహేతు
కేకైజ్జుర్యే చతుర్థ్యలక్షణాశ్రీయతే. (౧) “వఘ్నవిలాపడిమై శేయ్య
వేణునామ్” (౨) “నిత్యకిజ్జురోభవాని” ఇతి పూర్వైర్వర్యధ్యాహా
రః ప్రదర్శితః.

నచ, ఆవిస్మరిత్యేవపదమధ్యాహార్యమ్. చతుర్థ్యర్థస్యకర్తృ
త్వేనాన్వయాసమ్భవాత్, పదాంతరాధ్యాహారేచశారవాత్. సుబ్బి
భక్తౌలక్షణానేతితు పరిభాషామాత్రం వ్యత్యయానుశాసనానాం వి
భక్తేర్విభక్త్యంతరాథే అననుశిష్టస్థలే లక్షణానేత్యేవంపరితయా
నిరూఢలక్షణాపరితయావా ఉపపత్తేరితి నచతుర్థ్యలక్షణానుపపత్తిః.
చతుర్థీలక్షితస్యచకైజ్జుర్యస్య ప్రతిబద్ధకనివృత్తిమనరేణానుపపత్తై
స్తత్ప్రార్థనాప్యర్థాదప్రవివక్షితా. “ప్రణవనమస్సుకకళాలే స్వరూప
ముమ్” ఇత్యాచార్యసూక్త్యనురోధేన ఇత్థంయోజనాకృతా.

అథవా, ప్రణవేనస్వరూపాః క్రిఃపరాభ్యాం ప్రాప్యమిరితమ్।
తత్రాద్యేనాథ్యతేఽనిష్టధ్వంసఇష్టం ద్వితీయతః॥ తథాపి, నమస్య
పి స్యామితిపదమధ్యాహార్యమ్; తేనమమకారనివృత్తిముఖేన సర్వా
నిష్టనివృత్తిః ప్రార్థ్యతే. తదుక్తమ్ - (౩) “ప్రణవోదితతచ్ఛేష
భావోహం నిజకర్మభిః । అహజ్కారమమత్వాభ్యా మభిభూతోఽప్యతః

పరమ్॥ తచ్ఛేషత్వానుసన్ధాన పూర్వతచ్ఛేషవృత్తికః । భూయాన
మిత్యముంధావం వ్యవక్తి ననుభవ్యదః” ఇతి ; ఆచార్యశాస్త్రగ్రేభి
ధాస్యతే; “ఎనక్కురియేనన్తి క్కేయ్యుత్తయవేణమ్” ఇతి.

ప్రతిబంధకనివృత్తై ప్రాథ్నితాయాం ప్రతిబంధకాభావరూపకార
ణానపేక్షస్య స్వతస్సిద్ధిన్యాసికై జ్ఞార్వస్య పునఃప్రాథనా, (౧) “ఇ
చ్ఛాతపవ” ఇత్యాద్యుక్తరీత్యా సత్యామసిప్రతిబంధకనివృత్తై ప్రాథ్ని
సిద్ధిరీశ్వరాధీనేతిజ్ఞాననాయ.

యద్యపి భావాన్తరమధావఇతిస్వీకారాత్, అనిష్టనివృత్తి
రేవేష్టప్రాప్తిః. అవిద్యానివృత్తిరేవమోక్షఇతిచ భాష్యకారైరప్య
నుగృహీతమ్. తథాపి సర్వాదికృతభయనివృత్తై స్తదగ్రిమకా
లోత్పన్న ప్రతికూలజ్ఞానాన్తరాత్మకతయా అనుకూలజ్ఞానస్యాపిచ
పూర్వోత్పన్నానుకూల జ్ఞానాన్తరనివృత్తిస్వరూపతయా ప్రతియోగి
నిరూప్యవేషేణ ఇష్టస్యాపిస్వరూపతోనిష్టత్వాత్, స్వరూపతఇష్ట
స్యాపి ప్రతియోగినిరూప్యవేషేణ అనిష్టత్వాత్, ఉభాభ్యామపిరూపా
భ్యామిష్టత్వోక్తిముఖేన పూర్వావస్థాయాఅనిష్టప్రాచుర్యమ్, ఉత్త
రావస్థాయాశ్చ ఇష్టైకరూపతాం జ్ఞాపయితుం పృథక్పృథ్కనా.

అథవా, కృత్వాన్నియాఅపి ప్రతిబంధకనివృత్తైః ప్రాథమికపరి
పూర్ణబ్రహ్మసాక్షాత్కారాన్తపదార్థస్వరూపత్వేపి కై జ్ఞార్వజనిత
భగవన్ముఖోల్లాస తజ్జనితచేతనానన్ద తద్దర్శనజనితనిరతిశయ భగ
వదానందాదీనామతిరిక్తత్వాత్, తత్పృథ్కనాయాః పార్థక్యమేవసమ్భ
వతి. సర్వప్రతిబంధకనివృత్తీష్టప్రాప్త్యోక్తే దే ఆచార్యాణాంకతిపయ
భగవన్నిగ్రహాదినివృత్తి నిగ్రహఫల జ్ఞానసంజ్ఞోచనివృత్త్యాత్మకజ్ఞాన
వికాసరూపేష్టప్రాప్త్యోక్తేదేన ప్రార్థనయోః పార్థక్యోపపాదనమిష్ట

ప్రాప్త్యంతే అధికాంతర్యాసలిప్సయేతినవిరోధః. ప్రార్థనాకారమ
ప్రేవక్ష్యతి.

అత్రపక్ష ఉపాయస్య ఆర్థికతావక్తవ్యేతి శారీరకచతుర
ధ్యామ్యామివ పదత్రయేపి క్రమేణ తత్తోపాయపురుషార్థాః ప్రతి
పాద్యంత ఇతియోజనాంతరమప్యహం (స్వరూపముమితి).

శారీరకేహి ప్రథమాధ్యాయే జీవస్యజగత్కారణతానిరాకర
ణపూర్వకమీశ్వరస్త్వైవతథాత్వం స్థాపితమితి, తన్నుభేన జీవస్యతత్తా
ర్యత్వ తదంతర్యామికత్వయోః, ద్వితీయే, నాత్మాశ్రుతేచిత్తత్రనిత్య
తాయాః, జ్ఞోతవేత్యత్ర జ్ఞాతృత్వస్య, ఉత్తాగ్రైగత్యాగతీనామిత్య
త్ర అణుత్వస్యచ, కర్తాశాస్త్రార్థవత్త్వాత్, పరాత్తుతచ్ఛ్రుతే, ఇతి
పరాయంతకర్తృత్వస్యచ ప్రతిపాదనాత్, పూర్వద్వికేనస్వరూపం
ప్రతిపాద్యత ఇతిశక్యతేనక్తుమ్.

ఉపాయపదమత్ర అధికారికృత్యపరమ్. నమశ్శబ్దస్యఉపాయ
పరతాచ, నామయతి-వశీకరోతి భగవంతమితివ్యుత్పత్త్యా. దర్శితాచే
యం వ్యుత్పత్తిరహిర్బుద్ధ్యసంహితాయామ్; - “నామయత్యపివా
దేనంప్రహ్వీభావయతిధృవమ్ | ప్రహ్వీభవతిసీచేహి పరోనైచ్యంవి
లోకయన్ | అతోవానమఉద్దిష్టం యత్తన్నామయతిస్వయమ్” ఇతి.

అథవా, ఉపాయశబ్దః-సిద్ధోపాయపరః, సిద్ధోపాయపరతాపి
నమనః అహిర్బుద్ధ్యేనదర్శితా ; “పథానకారఉద్దిష్టోమః ప్రధానఉదీ
రితః | విసర్గఃపరమేశస్తు తత్రాగ్ధోయంనిరూప్యతే | అనాదిఃపరమేశోయ
శ్చక్తిమానచ్యుతఃప్రభుః | (స్వ)తత్త్వాస్తయేప్రధానోయం పథానమన
నామవాన్” ఇతి, సర్వత్రవాచ్యవాచకయోరభేదోపచారాత్సామా
నాధికరణ్యమ్. తత్ర-ఏవంపదార్థేనతి, అగ్ధోవాక్యార్థః, ప్రధానకర్తా

దితః. తత్రహేతుమాహ (అనాదిరిత్యాది) అన్యేషాంహ్యుపాయానా ముష్పత్తైచేతనాపేక్షా, ఫలేసాధనియే స్వశక్తుద్వోద్భవకసహకార్య స్తరాపేక్షా ; ఆశుతరవినాశితయా ఫలప్రదచేతనాస్తరాపేక్షాచ విద్యతే. అయన్తు, నతానత్పురుషకృతీసాధ్యఇత్యాహ (అనాదిరితి). పరమేశ్వరత్వస్యవివరణం శక్తిమానితి. అథవా, నోపాయాన్తరవత్ ప్రతిబద్ధకనివర్తకాపేక్షేత్యాహ (పరమేశ్వరీతి). నివర్తకాన్తరహిత ఇత్యర్థః. శక్తిమానిత్యనేన శక్తుద్వోద్భవకాకాక్షానిరస్తా. అచ్యుత ఇత్యనేన ఫలప్రదాన్తరాకాక్షానాస్తీతీనూచితమ్. ప్రభుశబ్దేన స్వాతన్త్ర్యక్త్యా ఇతరేషాంపారతన్త్ర్యవ్యజ్ఞనాత్, పరతన్త్రస్వరూపా నిరూప ఇత్యపి నూచితమ్. అథవా ప్రధానః స్వీయాద్వరణాత్. కథన్తస్త్వి, శాస్త్రేషు తత్రతత్రప్రపదన సాధనతయావాచోయుక్తిరత ఆహ - నమననామవాన్ ; యానినమనస్యనామాని, తానితమేవలక్షణయా ప్రతిపాదయ స్తీత్యర్థః. (౧) “ న్యాస ఇత్యాహుర్గ్రసీషిణో బ్రహ్మణః ” “ న్యాస ఇతి బ్రహ్మ ” ఇతి శుశ్రీరనేనోపబృంహితా.

అథవా, మకారోత్తరషష్ట్యాః (౨) “ యాః కాశ్చనకృతయః ” ఇత్యేతదనురోధేన కృతీసాధ్యరక్షణత్వరూపసమ్బద్ధార్థకత్వేన తదభావోనఘాబోధ్యత ఇత్యర్థా దధ్యవసాయరూప మధికారికృత్యం, సిద్ధోపాయశ్చ నమశ్చబ్దేన ద్యోతితావిత్యాశయః. కేచిత్తు, కృతోన్మిషిమన్తః ఉపాయపరః. పురుషార్థపరోవా. తథాహి, ప్రణవస్తావత్, “ ఓంకారో భగవాన్విష్ణుః ” “ తస్య వాచకః ప్రణవః ” (౩) “ ఓమితి బ్రహ్మ ” (౪) “ ఓంతత్సదితినిర్దేశో బ్రహ్మణస్త్రివిధస్సన్మతః ” ఇత్యాది భిర్బ్రహ్మవాచకత్వేన ప్రసిద్ధః - సచరక్షకత్వాది ప్రవృత్తినిమిత్తకతయా వ్యాకరణే “ అవతేష్టిలోపశ్చ ” ఇతి వ్యవహరితః.

అహిర్బుధ్ని సంహితాయాఞ్చ ; - “ఓతమస్మిన్నితం సర్వమి
త్యర్థస్థూలఉచ్యతే । ఓకారేణమకారేణ సంసర్గస్తారకాశ్రయః ।
ద్వానణ్ణాగమకావేతావోతస్యచమితస్యచ । యత్కిఞ్చిద్భగవత్తో
స్యత్తన్మితం సర్వమిష్యతే । శక్తిమాన్భగవద్వాచ్యస్తచ్చక్షేః ప్రవి
జృమ్భణమ్ । సజ్కల్పనీయస్సజ్కల్ప ఇతియత్తేపురోదితమ్ । తత్ర
సజ్కల్పనీయోర్థోభూతిశ్శుద్ధేతరాత్మికా । అవ్యాహతాతుతత్ప్రేక్షా
సజ్కల్పస్తత్సుదర్శనమ్ । కల్పాల్పాల్పాల్పత్వకం సర్వంతదేతన్మితమిష్య
తే । మితంతదోతంనూత్రేణ మణివద్భగవత్యజే । అవతిస్తుప్రవేశార్థో
గతిర్వాప్తిఃప్రవేశనమ్ । మితంప్రవిప్తందేవేశే పుష్కరేపరమాణు
వత్ । ఓతోమితేచదేవేశః ప్రవిప్తస్సూత్రవస్మణో । స్థూలోయగప్రణ
వస్సార్థః ” ఇత్యాదినా పరిచ్ఛిన్న సకలపదార్థాధారాధేయభావాది
నిమిత్తకతోక్తా.

పాద్మసంహితాయాఞ్చ ; - ఓకారవర్ణవ్యత్యాసస్సాన్యదాకార
స్యపద్మజ । మకారవర్ణవ్యత్యాసఃపకారస్యాప్యదీరితః । అస్తర్భహిశ్చ
యత్సర్వం వ్యాప్నోతితదుదీర్యతే । యస్మిన్నోతమిదంసర్వంతదేవమభి
ధీయతే । అథవావతియత్సర్వం త్రాయతేపరమంపదమ్ । అభిధేయ
మితిప్రోక్తా నిరుక్తిఃప్రణవస్యసా” ఇతి ధాతుత్రయాత్ప్రణవస్య ప్ర
వృత్తిర్దర్శితా ; సచనిరపేక్షవీచ పరమశేషినస్తవ్య విశేషోపస్థాపన
శక్తోపి, + “అన్యక్తార్థతయోజ్ఞాకరః కేనలంనైవసాధకః” ఇతి శాన్తి
ల్యాద్యుక్తప్రక్రియయా బోధచారికాన్యవిషయ ప్రయోగదర్శనజని
తాన్యపరత్వశక్త్యానిరాసాయ నిస్సాధారణ్యనారాయణపదమపే
క్షతే. గుణవిశేషోపస్థాపనార్థతయాచ సప్రణవానర్థక్యమ్, నారాయ
ణపద సామానాధికరణ్యాచ్చ సమశ్శబ్దయోగాచ్చ లుప్తచతుర్థ్య
స్తతా తారస్యావధార్యతే.

సమశ్చబ్దశ్చ-(౧) “ఉపాధిరహితేనాయం యేనభావేనచేతనః! సమతిజ్ఞాయసేతస్మై తద్వాసమనముచ్యతే । భగవాన్సేవరోనిత్య మ హంప్రత్యనరస్సదా । ఇతిభావోనమఃప్రోక్తో సమసఃకారణంహిసః । నామయత్యపివాదేనం ప్రహ్లిభావయతిధ్రువమ్! ప్రహ్లిభవతిసిచేహి పరోనై చ్యంవిరోకయన్ । అతోవాసమఉద్దిప్తుం య త్తన్నామయతి స్వయమ్ । వాచానమితిప్రోచ్యంమనసానపుమాచయత్ । తన్నమః పూర్ణముద్దిప్తమతోన్యన్నూన్యనముచ్యతే । ఇయంకరణపూర్తిసాన్య దగ్ధపూర్తిమిమాంశృణు” ఇత్యాదినాన్యాయసపరత్వేనవ్యాఖ్యాతః. అ తోరక్షకత్వాదివిశిష్టాయ నారాయణాయసమితిత్యేకవాక్యతయా కృతోన్మయం మన్మఉపాయపరః.

(౨) “బద్ధాజ్జలిపుటాహృష్టానమితివేదవాదినః” ఇత్యాదిదర్శ నాల్ శేషవృత్తిర్వా సమసేవ్యతే. అహిర్బుధోన్మయసి, సమసశ్చేష వృత్త్యర్థతాంజగః. “ప్రేక్షావతఃప్రవృత్తిర్వా ప్రహ్లిభావాత్మికాస్వ తః । ఉత్కృష్టంపరముద్దిశ్యతన్నమఃపరిగీయతే । లోకేచేతనవర్గస్తు ద్విధై నపరికీర్త్యతే జ్ఞాయాంశ్చైవతథాజ్ఞాయానైవాభ్యాం విద్యతేపరః । కాలతోగుణతశ్చైవ ప్రకర్షోయత్రత్తిష్ఠతి । శబ్దస్త న్ముఖ్యయావృత్త్యాజ్ఞాయానిత్యవలబ్ధతే । అతశ్చేతనవర్గోన్యస్సంప తః ప్రత్యవరోబుధైః । అజ్ఞాయాంశ్చసయోగ్యాగ శ్చేష శేషితయే వ్యతే । అజ్ఞాయాంసోపరేనర్వే జ్ఞాయానేకోమతఃపరః । నస్త్రై నస్త్రవ్యభావేన తేషాంజేనసమన్వయః । నస్త్రవ్యఃపరమశ్చేషీశేషాన న్తారకురితాః । నస్త్రైనస్త్రవ్యభావోయం సప్రయోజనపూర్వకః । సీ చోచ్చయోస్సవ్యభావోయం నస్త్రైనస్త్రవ్యతాత్మకః” ఇతి.

ఏవం చ కృత్వా స్పృశిమన్త్రైః ఏకవాక్యతయా పురుషార్థమభిధత్త
 ఇతివదన్తి. తదేతద్వోజనాద్వయమప్యచార్తైర్వర్షాద్భుతమ్ యతి
 ఆత్మాభిమానానుగుణత్వాత్పురుషార్థవ్యవస్థాయాః ఉపాయవ్యవస్థా
 యాశ్చ స్వరూపపురుషార్థోభయానుగుణత్వాత్, స్వరూపవివేకోఽపే
 షీతః. సచతస్య శాబ్దత్వేనన్భవతి, ఆర్థత్వాశ్రయణం న్యాయమ్.

శ్రుతిశ్చప్రణవంత్ర్యక్షరత్వేనదర్శయతి. సంహితాయామేకాక్ష
 రతా ముపపాదయామాస. సావకాశాచలహిర్బుధోఽన్యైక్యార్థ పరతాః;
 మన్తాస్తరేషు రక్షకత్వాదికం చ ప్రణవావయవాకారేణైవభ్యత
 ఇతినమ్భావితాధికార్థత్యాగోనిర్నిబద్ధః. స్థూలశ్చాయం ప్రణవసమ
 సారిత్యహిర్బుధ్యేన్యకణ్ఠోక్తమ్.

యచ్చాహిర్బుధ్విసంహితాయాంవిరామే, ప్రణవస్య బ్రహ్మ
 విష్ణుశివ వ్యక్తావ్యక్తపురుష జాగ్రదాదిపదత్రయాధిష్ఠాత్మ విశ్వతైః
 జన ప్రాజ్ఞసంజ్ఞితానిరుద్ధాదిత్రితయబోధకాక్షరత్రితయోత్తరార్థ
 మాత్రా బోధిత కాలాద్యధిష్ఠాత్మ వాసుదేవశక్తి ఘటితశక్తి చతు
 స్తయాన్యథానుపపత్తిలభ్య నిఖిలకార్యోపయోగ్య పృథక్సిద్ధ విశే
 షణ సముదాయరూప పూర్ణ భగవత్సత్త్వభిమానిలక్ష్మీస్వరూప
 విశిష్ట భగవత్స్వరూప బోధకత్వం నూత్న్యయోజనాయాముక్తమ్.
 యదపిచ“యోధాఃపరాహ్వయస్తస్య”ఇత్యాదినాస్ఫుటాస్ఫుటనిరుక్త
 శక్తిక స్పృష్టిసంహారకాలీన భగవత్స్వరూప ప్రతిపాదక సృష్టికృ
 ద్వ్యోమేశరూపాక్షర ద్వయాత్మకస్య ప్రణవస్య సద్భవశాత్ జగద్వి
 లోపనారూపత్వముక్తమ్; తదుభయమపి, శ్రుతావప్తాక్షరాజ్ఞ ప్ర
 ణవే అతిరిక్తార్థమాత్రానుక్తే శ్శబ్దతత్త్వ భగవత్స్వరూపాలాభ ప్రస
 జ్ఞాత్, సృష్ట్యాదికర్తృకతాయాశ్చాకారేణైవబోధోపపత్తేరుపేక్షి

తమ్ । వస్తుతో మాణ్ణాక్వాదిచ్చాయానుసాతాదృశయోజనాయా
అష్టాక్షరాశ్చ ప్రణవవిషయత్వమితిబోధ్యమ్.

అశ్మత్తుః శ్రుత్యుక్తతారత్యక్షరత్వాఽవిరోధేనైవకృత్సం
స్యమస్త్రస్య స్వరూపోపాయపురుషార్థాఽస్యతమపరతామిచ్చంతి
తిథాహిః-అహమ్బుదిసమానార్థస్తాశ్చైస్త్యః ప్రథమఃపునః! బోధయత్ర
క్షుక్త్యాద్విదినారాయణవిశేషణమ్! పాసరుక్త్యంనిరాకార్యంభగవద్వా
సుదేవసత్! యద్వానారాయణపదేనాఽకారార్థవిశేషణాత్ । సమః
పదం శేషవృత్తిన్యాసాస్య తరబోధకమ్ । కర్తృమన్వః కరోమితిక్రి
యాసమితివాపునః! అధ్యాహార్యం స్వరూపాదిత్రయాన్యతమస్థితః॥
తదేవమాయనారాయణాయైవాహం సమస్కర్తృమన్వః, సమస్క
రోమి, సమస్క్రియాసమితివా స్వరూపోపాయ పురుషార్థాన్యతమ
బోధోమస్త్రీవాక్యాజ్ఞాయతిఇతివదంతి.

అత్రాపియోజనాత్రయే చరమయోజనాద్వయోపేక్షాయా
ముక్తోపేతుః. ఆద్యయోజనాన్యనన్యార్హశేషత్యమాత్రలాభేపి అన
న్యశరణత్వాద్య లాభాదన్యవహితాన్వయేసమ్భవతి వ్యవహితాన్వ
యస్య చాన్యాయత్వాదుపేక్షితా.

అకారవాచ్యాయ నారాయణాయైవస్వగుహమ్; సమహ్యం;
సమదేహాదికానాహంస్వతంత్రోస్థితి వ్యాప్త్యయతయాకృత్సం
యమపిమస్త్రీ స్వరూపపరత్వతియోజనాపి అసమ్బద్ధిపద వ్యవహి
తాన్వయా సమ్భవాదేవోపేక్షితా.

నచైవం మూలమస్త్రీజనిత్వాద్వయేవివృద్ధ్య, ద్వయైకనిష్ఠా
భూయాఇతిపూర్వోక్తి విరోధః; కృత్సంస్య మస్త్రీస్యస్వరూపజ్ఞాన
జనకత్వేనత్యేవ తదుపపత్తేరితివాచ్యమితి; తస్మాత్, “పదత్రయేత్ర సక్షే
షాదృశ్యానన్యార్హశేషతా! అనన్యోపాయతాన్వస్య తథాసన్యపుమ

గతా” ఇత్యుక్తరీత్యావాక్యత్రయపక్ష ఏవ ఆకారత్రయ విశిష్టస్వరూపలాభేనోపపత్తిః. ప్రాప్యాదీనాం సర్వేషామాత్మసమ్బద్ధిత్వాత్ స్వరూపప్రతిపాదనే మస్త్రస్య తాత్పర్యమితిరమ్యజామాత్మ దేవైరభిధానాత్.

నచేవమ్, “ఇహసర్గహతశ్చీమాన్ గోష్టాశేషీసమాధికదరిద్రః । శరణంసర్వశరీరప్రాప్యస్సేవ్యశ్చసాధుభిరాభ్యవ్యః” ఇతి భగవదాకారవిశేషాణామపి మస్త్రతోలాభాత్తత్పరత్వ ప్రసిద్ధ్యభావో నిర్నిబద్ధన ఇతివాచ్యమ్; శాబ్దప్రాధాన్యప్రైవ నిబద్ధనత్వాత్.

తాతేన్వరూపతాదర్శ్యం స్థితితాదర్శ్యమస్తరా । అస్తేప్రవృత్తితాదర్శ్యమితిమన్తార్థసజ్జిహః” ఇతి సుందరజామాత్మమున్యక్త జీవసామాన్య జీవన్వాభావికాకార పరత్వయోజనాయాం ప్రార్థనాపదస్యాభ్యాహారాభావేన స్వరూపయాథాత్మ్యపరత్వంసుగమమ్.

తదుక్తంతైరేవ;—తస్మాదనన్యశేషాయమనన్యశరణస్తథా । అనన్యభోగశ్చత్స్థేతిపదత్రయసమీరితః । అతశ్చేషీశరణ్యశ్చప్రాప్యశ్చభగవానితి । జ్ఞానాదపాస్తమజ్ఞానమహజ్ఞానార్థకామజమ్ । ఏవమృతకారసమ్మన్నం మస్త్రేణానేనకృత్సృజః । ఆత్మస్వరూపయాథాత్మ్యం సామాన్యేనోపవర్ణితమ్” ఇత్యభియుక్తోక్తో, వృద్ధిః-మన్త్రోద్భవస్వరూపయాథాత్మ్యజ్ఞానకార్యభూతో_ధ్యవసాయరూపజ్ఞానవికాసః ; ద్వయైకనిష్ఠతా-పశ్చాదపితమక్తోపాయోపేయాన్యానన్వయః. తథాచ, జ్ఞాతస్వరూపవిజ్ఞానస్సీవ్యకృతోత్తమసాధనః । ప్రాప్యోపాయాస్తరత్యాగీభూయాఇతిలిదాశయః॥

అన్యేతు, “మూలమస్త్రేణస్వాత్మనం దేవాయవినివేద్య” ఇతి నిత్యాచరోధాత్, వాక్యద్వయపక్షేకృతో_పిమస్త్రః । అత్మ

సమర్పణపరః. తథాహి ;—చతుర్థీసమ్ప్రదానత్వబోధికాభిమతాత్మ
 సః । సమ్ప్రదానత్వమన్యత్రపీయమానాన్ధశేషితా । నాత్రయద్యపితి
 ద్యుక్తం నిత్యస్వత్వాత్పరాత్మసః । తథాపిసంరక్ష్యతియాన్వస్యతిస్తై
 సమర్పణాత్ । అముఖ్యోసమ్ప్రదానత్వం చతుర్థాతన్యబోధ్యతే సీచ
 ధావేనసన్ద్యోత్యమాత్మనోయత్సమర్పణమ్ । విష్ణాదిషుచతుర్థీతత్స
 మ్ప్రదానప్రబోధిని । ఇత్యహిర్బుధ్నైకథితాతితిష్ఠాత్తరేనమా ।
 ప్రణవోవినియుక్తశ్చ శుక్తివైవాత్మసమర్పణే । అతశ్చతుర్థ్యాబోధ
 వ్యాకథ్యత్సమ్ప్రదానతా । శరాన్యక్తిముదాహృత్యరత్న్యక్షేనసమ
 ర్పణమ్ । రమ్యజామాతృదేవైశ్చప్రణవార్థఐతీరితః । అకారఃపూర్వ
 వదేయోనారాయణవిశేషణమ్ । స్వరూపపరతాపక్షేప్రథమాన్తత్వ
 నిశ్చయాత్ । మకారఃప్రథమాన్తోస్యాంయోజనాయానుపీవ్యతే । మ
 యానుసమర్పితఐతిచోపస్కారేణయోజనా । సమశ్చబ్రేసరత్వత్వం
 నిషేధ్యంస్వనిరూపితమ్ । స్వరత్వత్వనిషేధస్యయద్వోకారేణసిద్ధిః ।
 స్వస్యానషేషకర్తృత్వం నిషేధవ్యంసమర్పణే । అథవాగోబలీవర్ధన
 యేనేతరరత్నతా । నిషిద్ధామధ్యమేవణ్ణేనమసాతుస్వరత్వతా । సమ్మ
 వత్సనుషణ్ణేహినాభ్యాహారోరరికృతః ॥

శ్రీవైకుంఠగద్యేచ, భగవతాభాష్యకృతా, “శ్రీమతామూల
 మనేరీణ మామైకాన్తికాత్మన్తిక పరిచర్యాకరణాయపరిగృహ్ణీష్యేతి
 యాచమానః ప్రణమ్యాత్మానం భగవతేనివేదయేత్” ఇతి మూలమ
 స్త్రీస్య ఆత్మనివేదనేవినియోగాత్ ప్రమాణసమ్ప్రదాయానురుద్ధే
 యం యోజనేతి, ఉక్తహేతోరేవ ఇయమపినాదృతా.

అహిర్బుధ్నైవచనన్తు సమశ్చబ్రహ్మలయోజనాప్రతిపన్న సమర్ప
 ణోద్దేశ్యత్వపరమ్. విష్ణాదిపక్షోత్తరచతుర్థీపదంనోక్తయోజనాను

కూలమ్. ప్రణవశ్చైతదా అహిర్బుధ్న యచాద్వాదిసంహితోక్తరీత్యా చతుర్థ్యైర్భగవత్పురషవ. నాతః స్రగమాస్తసుకారాధాఽచక్యయా ద్దోషః. నిత్యేక్తిరిపి ఏతర్కోజనాభిప్రాయేవ. గర్వోక్తానపి మూల మస్త్రకరణకత్వస్య అన్యవహితేయాచనే అన్యవహితోచ్ఛారణనై యర్థ్యప్రసక్తాత్, తద్విశేష్టేనాస్రధానేపి నివేదనే అన్వయోగమ్యుత ఇతి సతతోప్యక్తయోజనాసిద్ధిః. ఆయనారాయణాయైవాహంస్యామ్ సమమన్యామితికృత్వాస్మిన్ సమస్తః పురుషార్థప్రార్థనాపరఇతి యోజ నాప్యతపవోపేక్షితా.

ఆద్యంపదద్వయము క్త దిశా నివేదనాపరపర్యాయనిత్యవపర మ్. చరమస్తుపదం పురుషార్థప్రార్థనాపరమ్. అథవా, ఆద్యంభరసమ ర్పణపరమ్. ఉత్తరపదద్వయ మనిష్టనిష్పత్తిస్థప్రాప్తి ప్రార్థనాపరమ్. అథవా, ఆద్యంపురుషార్థ ప్రార్థనాపరమ్. చరమపదద్వయం ప్రహ్ని ధావభరన్యాసపరమితి యోజనాద్వయస్తు గద్యానుగుణమపి అపేక్షీ తస్వరూపవివేకాసిద్ధి ప్రసక్తాదుపేక్షితమ్.

యదితు, నిత్యగద్యయోర్నివేదయతిః- “కింకరోమితిచాత్మా నందేవామైవనివేదయేత్” ఇత్యాదివత్ విజ్ఞాపనామాత్రపరః; తదా తతోమస్త్రస్య స్వరూపపరత్వమేవ సిద్ధ్యతీతిబోధ్యమ్.

అన్యేతు, ప్రణవస్తావదాత్మసమర్పణపరః, (౧) “ఓమిత్యాత్మా నంయుజ్జీత” ఇతిసుగ్రతేః. వసురణ్యాది మన్తాగ్రయవస్తత్రప్రణవఇతి తునభగ్నిమితన్యమ్. “హవిర్గృహీత్వాత్మరూపం వసురణ్యేతిమస్త్రతః! జుహుయాత్ప్రణవేనాగ్నావచ్యుతాభ్యేసనాతనే” ఇతి గ్రహణసమర్పణయోర్విభజ్యవినియోగాత్. (౨) “ప్రణవోధనుశ్చరోహ్యత్వాబ్రహ్మ తల్లక్ష్మ్యముచ్యతే! అప్రమతేనవేద్యవ్యం శరవత్తన్నయోభవేత్” ఇతి

వేధవ్యేనహుతితే సమర్పణేధనుష్ఠేయస నిరూపితస్య ప్రణవస్యకరణత్వబోధనాచ్చ. (తస్మయః) తేనసంస్కరితేషాఃప్రాప్తః; నతుతేకైకీభూతవిత్త్యర్థః. శిరసదితి దృష్టాస్తవిరోధాఃప్రకృతే.

యద్యప్యేతానివచనాని స్వతస్త్రిప్రణవస్తేయస సమర్పణానంతాంబోధయన్తి. తథాపి తుల్యన్యాయతయూ మన్తానివయనస్యాపి తథాత్వమ్; చతుర్థీచసమ్ప్రదానత్వబాధికా; తథాచ భగవతేమాంసమర్పయామితేవా, అహంసమర్పితవివాప్రణవాన్తః. భగవచ్చరీరతయూ తదేకపారతస్త్రిస్యాత్మనః స్వకీయత్వానమ్భనః; పూర్వకృతసమర్పణానుశయనిమిత్తం శేషేణబోధ్యతే. చతుర్థీతాదర్శ్య.

అయశ్చాన్ధోయామునాచారైర్యరనుసంహితః; (౧) “తదహంతవపాదపద్మయోరహమదైవమయాసమర్పితః” “నియతస్వమితిప్రబుద్ధధీరథవాకిన్సు సమర్పయామితే” ఇతిచ. అతస్త్వరూపాపాయపరోమస్త్రీకృతివదన్తి. తదపి భాన్తిరూపస్య స్వరూపసమర్పణస్యనియమతోఽననుష్ఠేయత్వాత్, తద్విధాయకశాస్త్రస్యచ ఔత్తుకాలికస్వశేషత్వబోధనివర్తతయా అప్రతిబుద్ధాధికారివిషయే సావకాశత్వాత్; యామునాచార్యసూక్తేషు ఆత్మనోనియతశేషత్వనిష్కర్షణాయ అప్రతిబుద్ధాధికారికృతి సమర్పణానుకరణపూర్వకంతన్మికరణే ప్రవృత్తత్వాత్, మస్త్రీస్య నియతానుసంధేయ స్వరూపయాథాత్మ్యపరిత్వమేవోచిత మిత్యనాదృతమ్.

యదపి, ఆద్యంపదంస్వరూపపరమ్; ఉత్తరపదద్వయన్తువాక్యద్వయతయా అనిష్టనివృత్తిప్రప్రాప్తిప్రార్థనాముఖేన తద్గర్భాభ్యవసాయపరమ్. ఏకవాక్యతయావా నాగాయణోద్దేశ్యకన్యాసపరమితి

యోజనాద్వయమ్, తదపి పుష్పతాపసాయస్య ఉపేయపూర్వక
త్వాద్యనసాయే లక్షణాపక్షేశ్చోపేక్షితమ్.

ఇథం వాక్యైకతాపక్షైకధితాః పశ్యుయోజనాః । ద్విత్వేత
దైవవాక్యస్యత్రిత్వేష్టావితిసజ్గ్రహః । తిస్రాత్రయోజనామూలేసార
త్వాత్సంస్పృహర్చితాః.

సనుకింతత్ఫలం యత్ప్రతియపదగమ్యమిత్యుచ్యతే ; సతావ
త్కైజ్జర్యమ్. (౧) “తాదృగేవభవతి” (౨) “పరమంసామ్యముపైతి”
(౩) “మమసాధర్మ్యమాగతాః” ఇత్యాదిషు సామ్యప్రతీక్షే. (౪)
“సారతస్త్రియంపరేపుంసి ప్రాప్యనిగతబన్ధనః । స్వాతస్త్రియతులం
ప్రాప్యతేనైవసహమోదతే । పరేణపరధర్మీచ భవత్యేషసమేత్యనై ।
విశుద్ధధర్మాశుద్ధేనబుద్ధేనచసబుద్ధిమాన్ । విముక్తధర్మాముక్తేన సమే
త్యభరత్స్వభా । వియోగధర్మణానైవ వియోగాత్తాభవత్యపి । విమో
క్షేణావిమోక్షీచ సమేత్యేహతథాభవత్ । వికర్మణాశుచిశ్చైవభవ
త్యమితదీప్తిమాన్ । విమలాత్తాచభవతిసమేత్యవిమలేననై । కేవలా
త్తాచభవతికేసలేనసమేత్యనై । స్వతస్త్రిణస్వతస్త్రిశ్చ స్వతస్త్రిత్వ
ముపాశ్నుతే” ఇత్యాదిషు స్వాతస్త్రిస్యకణ్ఠోక్తత్వాచ్చ.

(పరత్వమ్) ప్రకృతేః పరిస్తాద్వర్తమానత్వమ్. (విశుద్ధిః) కర్మ
కృత శరీరసమృద్ధివిరహః, (బుద్ధిమత్తా) జ్ఞానవికాసః; తేన అవిద్యా
విరహోదర్శితః తతస్త్రిభిరర్హస్మితాయారాగద్వేషయోరభినివే
శస్యచాభావః ప్రతిపాద్యతే. వికర్మణేతి-కర్మసమృద్ధివిరహః. ఆశయ
ఫలయోరభావః. అతోసపానరుక్త్యమ్. అనిత్యాశుచిదుఃఖానాత్తసు
నిత్యాశుచిసుఖాత్తఖ్యాతిరవిద్యాద్వర్జనశక్త్యైరేకాత్మతా-అస్తితా.

(౧) (౨) ముద్ఘక-౩-౧-౩ (౩) గీ-౧౪-౨ (౪) భార-మోక్ష.

దర్శనశక్తిః - మనః. ఏకాత్మతా - అనాదిసమగ్రత. దర్శనశక్తిః - శరీరమ్. ఏకాత్మతా-తత్తాదాత్మ్యభ్రాంతి కార్యమగతానభివేదితమ్. అనుభూతసుఖదుఃఖస్యతత్సజాతీయసుఖదుఃఖయో స్వస్థా ప్రాతికూల్యే - రాగద్వేషాః. స్వరసవాహించిదుఃఖాపితభావ్యానోభివేషః; రూపరసాహారాగద్వేషపరిపాకత్యర్థః. అవిద్యాదయః క్లేశాభియోగతః ప్రసిద్ధాః. అశయోవాసనా; ఫలంబోగః. “క్లేశకర్మవిపాకాశయైరపరామృష్టః పురుషవిశేషః త్వరితః” ఇతియోగసూత్రమ్. సమేతే భ్రంశః; ప్రతియోగినిత్యత్వనాథానభివేషః. సచాత్రస్వాతంత్ర్యమకర్మవశ్యతా; వికర్మణ్యతేనసహకార్యాత్.

కైజ్జగద్యత్సనపురుషార్థతయాదృష్టమ్ తదపిసమశ్చైవైవ కేవలం పరాగతయా ప్రతిపాద్యతేఇతి భవతామభిమతిమ్. తచ్చనపురుషార్థః. స్వగత సుఖదుఃఖాభావాన్యత్వాత్; తదసాధనత్వాచ్చ. సాధనత్వేనా సాధ్యమేవ పరమపురుషార్థః. తదపి చేత్సర్వగతం, ననమశ్చబ్రహ్మసద్యతే. పరగతః శ్చేచ్ఛేదుక్తానుపపత్తిః. ముక్తావపిపారతన్యస్వీకారే స్వతన్త్రైశ్వర్యేచ్ఛయా పునరాన్వర్తిరపి కదాచిత్సన్యత్. అశరీరస్యచకైజ్జగద్యాసమ్భవః. సశరీరత్వేచ, సశరీరచేవస్య శ్రియాప్రియసమ్మన్త నియమాత్తత్ప్రసజ్జః.

నాసి, (౧) “సోశ్చ తేనర్వాకామాన్ సమాబ్రహ్మణావిపశ్చితా” (౨) “నిరస్తాతిశయాహ్లాదసుఖభానైకలక్షణా । భేషజంభగవత్ప్రిరేకాంతాత్మనిశీమతా” ఇత్యాదిప్రమాణప్రసిద్ధో భగవదనుభవః. తస్య చతుర్థప్రతిపాద్యత్వాసమ్భవాత్. (౩) “బ్రహ్మవేదబ్రహ్మైవభవతి” (౪) “బ్రహ్మైవసత్ బ్రహ్మోపేతి” (౫) “యత్త్వస్య

(౧) తై-ఆ-౧-

(౨) వి-పు-౬-౫-౫౯-

(౩) ముద్గా-౩-౨-

(౪) యజు-

(౫) బృహ-౪-౪-౧౪-

(౨గి) ఫలమిరుక్కుమ్బుడి ప్రమేయ శేఖర త్రిలుమ్ అచ్చిరాదిగతి యిలుమ్ శొన్నోమ్.

సర్వమాత్మైవాభూత్ (౧) “తద్భావభావమాపన్న స్తదాసాపర మాత్మనా । భవత్యభేదీభేదశ్చ తస్మాజ్జ్ఞాననిబద్ధనః” ఇత్యాదైర్విశిష్ట బోధక వచనవిరోధశ్చ పక్షుద్వయేష్యవిశిష్టః.

అతః కిమత్రచతుర్థ్యా ప్రతిపాద్యం ఫలమిత్యపేక్షాయామాహ (ఫలమిరుక్కుమ్బుడియితి). సజ్జగిహవిస్తరాభ్యాం ఫలస్వరూపం స్థూల శరీరవిమోకాది కైజ్జర్యఫలపర్యస్తం ప్రదర్శితమిత్యర్థః. అయం భావః;—పరమసామ్యశ్రుతిరానందవిషయేతి, (౨) “భోగమాత్రసామ్యలిక్తాచ్చ” ఇతిసూత్రకృతైః ప్రాక్షమ్. ముక్తస్యజగద్వ్యాపారాభావేపి భోక్తవ్యస్యచ సప్రకారబ్రహ్మవిశిష్టత్వాత్ ఆనందసామ్యోపపత్తిః. ఇదమేవసాయుజ్యశబ్దేనోచ్యతే. సయుజోభావఇతి ప్యుత్పత్తేః. (3) “సామరస్యంహిసాయుజ్యంపదన్త్రిబ్రహ్మవాదినః” ఇతి శాకటాయనోక్తేశ్చ.

సత్త్వైక్యం సామ్యశ్రుతివిరోధాత్. (౪) “బ్రహ్మవేదబ్రహ్మైవభవతి” ఇత్యేవశబ్దస్య ఇవార్థః. (గి) “విష్ణురేవభూత్వా” ఇత్యాదివత్. “ఇవవద్వైవమేవచ” ఇతికోశాత్. భవతిర్వా, (ఁ) “పరాత్పరంపురుషముపైతిదివ్యమ్” (2) “బ్రహ్మవిదాపన్నీతిపరమ్” ఇత్యాది నైకార్థ్యా యప్రాప్త్యర్థకః. “భూ-ప్రాప్తా” ఇతిహిపత్యతే. వ్యత్యయేన పరస్తే పదమ్. (౮) “బ్రహ్మైవసన్బ్రహ్మస్మైతి” ఇతి శ్రుతేరిపి స్వయమప్యా విరూపితస్వరూపస్య౯ పరంబ్రహ్మపాక్షీతీత్యర్థః. (౯) “పరమాత్మనా

(౧) వి-పు-౬-౨-౯౫-

(౨) బ్రహ్మసూ-

(3) శాకటాయన-

(౪) ముణ్డ-౩-౨-

(గి) యజు-

(ఁ) ముణ్డ-౩-౨-౮

(2) తై-౨-౧-

(౮) యజు-

(౯) వి-పు-౬-౨-౯౫.

భవత్యభేదీ” ఇతి-దేవాదిభేదవిరహపరమితి, (౧) “దేవాదిభేదేపథ్యస్తే” ఇతి తత్రత్యవచనాదేవానగమ్యతే. (౨) “యత్రత్యస్య” ఇత్యాదికస్తు, (౩) “అన్యశ్చ రాజః సపరస్తథాన్యఃపఞ్చవింశకః । తత్సత్వాదనుపశ్యన్తి హ్యేకపతేతినాథవః” ఇత్యుపబృహితమ్. “అన్యశ్చ రాజః సపరస్తథాన్యఃపఞ్చవింశకః । తేనైతన్నాభిజానన్తి పఞ్చవింశకమచ్యుతమ్” ఇత్యైకైశ్చానన్యభ్రమత్వమ్, (౪) “జన్మమృత్యుభయాద్భీతాస్సంభ్రమోగాశ్చకాశ్యప । షడ్వింశమనుపశ్యన్తి శుచయస్తత్పురాయణాః” ఇతి భేదజ్ఞానన్యమోక్షహేతుతాచకణోక్తా. (౫) “పుణ్గాత్తానంప్రేరితారఞ్చమత్వా” (౬) “జుష్టయదాపశ్యత్యన్యమీశమ్” ఇత్యాది శ్రుతయశ్చ, (౭) “యదాతుమన్యతేన్యోహమన్యవషితిద్విజ । తదాసకేవలీభూతష్టద్వింశమనుపశ్యతి” ఇతివచనోపబృహితాః పరశ్శతంద్రష్టవ్యాః.

స్వరాట్-అకర్ణవశ్యఇతి భాష్యవవవ్యాఖ్యాతమ్. స్వాతస్త్రిమసి-అకర్ణవశ్యత్వమేవ. “స్వతస్త్రిత్వముపాశ్నుతే” ఇత్యత్ర స్వాతస్త్రింసజాతీయ పారతన్త్ర్యభావః. (౮) “ఆత్మదాన్యం హరే సాన్విమ్యం స్వభావఞ్చసదాన్తమ్” (౯) “నాన్యథాలక్షణంతేషాం బద్ధేమోక్షేతతైవచ” (౧౦) “సాయుజ్యంప్రతిపన్నాయే తీవ్రభక్తాస్తపస్వినః । కింఙ్క-రామమతేనిత్యం భవన్తినిరుపద్రవాః” (౧౧) “తేన తేనసహగచ్ఛన్తి” (౧౨) “అనుసఞ్చరన్” ఇత్యాదిభిర్ముక్తావపి కింఙ్కరత్వావగమాత్ ; ముక్తశరీరస్య అకర్ణకృతత్వాత్-నప్రియాప్రియ

(౧) వి-పు-౨-౧౪-౩౩	(౨) బృహ-౪-౪-౧౪	(౩) భగవచ్చస్త్రే
(౪)	(౪) శ్వే-౧-౬	(౬)
(౭)	(౮) హరితస్త్ర్య	(౯)
(౧౦) విభుతత్వే	(౧౧) పరమసం	(౧౨) ప్రై-శ్చ-

(౨౬) ఇతుతాన్ ఎట్టిజ్ఞిరువతు.రమాయ్ మూన్టుపదమాయరుక్కుమ్.

యోగప్రసక్తిః ఆత్మాభిమానానుగుణత్వాచ్చ పురుషార్థస్యవశాయాః కైజ్జగర్యస్య పురుషార్థత్వసమ్భవః. భగవతాలచేతనవచ్చేతనస్యాపి స్వార్థమేవోపాత్తత్వాత్, మదుపాదానప్రయోజనం మత్కైజ్జగర్యాధీన భగవన్ముఖోల్లాసస్సిద్ధ్యేదితి ఇచ్ఛాసమ్భవాత్ పరార్థకైజ్జగర్యస్య పురుషార్థత్వోపపత్తిః.

స్వస్యావ్యస్తైవచానస్తస్మన్ముఖోల్లాసకారణమ్ । సాధనత్వేన తూద్దేశ్యోనాసౌఖ్యతయాస్వతః । కదాప్రహన్షయిష్యామీతుక్తోహన్వఃఫలంస్వతః । సాత్మాత్కరాదికంపూర్వం సాధనత్వేనకీర్తితమ్ । నచాత్మర్థప్రియంలభ్యా స్వామ్యావర్తయితుంక్షమః । నశఙ్కాప్రసరావృత్తిః సారతస్త్రిపిసత్యతః । మాముపేత్యపున్జన్తదుఃఖాలయమశాశ్వతమ్ । నాప్నోవన్తిమహాత్మానస్సంసిద్ధింపరమాంగతాః । ఇతి స్వేచ్ఛాకృతాప్యస్యనావృత్తిరితిదర్శితమ్ । శబ్దాదనావృత్తిరితినూత్రకారోఽస్యనూత్రయత్ । శ్రుతిస్తద్విషయీభూతాభాప్యకారైరుదాహృతా ॥

అథవా, శాస్త్రేషు నైకరూపంఫలంప్రతీయతే; క్వచిత్వా పవనిరోకస్య, క్వచిజ్జరామరణాద్యభావస్య, క్వచిద్దుఃఖనివృత్తే, క్వచిద్దేశవిశేషప్రాప్తే, క్వచిత్ప్రకృతీసమ్బంధనివృత్తే, క్వచిత్స్వస్వరూపావిర్భావస్య, క్వచిద్భగవత్ప్రేక్షే, క్వచిత్కైజ్జగర్యస్యఫలత్వేన ప్రతిపాదనాదిత్యత్రావా (ఫలమితి). ఏకదేశోక్తిస్సర్వప్రకృతీస్సంపలక్షణాదేతిభావః.

అథ ప్రతిపదమర్థమభిధాన్యకా ప్రథమతోఽక్షరసంఖ్యంపదసంఖ్యోచ్చదర్శయతి (ఇతుతానితి). (౧) “ఓమిత్యేకాక్షరమ్, నమఇతి

తు, “ద్వాపుదాత్తప్రథమతస్త్వతీయస్త్వరితస్తతః | ప్రచయానిహత
ష్టష్ట ఉదాత్తస్త్వరితతః” ఇత్యాహుః.

పస్తుతస్తు, (౧) “తీవిధంకర్తృనమోక్రికం పశ్చురాత్తార్ణవా
మృతే । వైదికంతాన్త్రికజ్ఞాన తథావైదికతాన్త్రికమ్ । వైదికం
బ్రాహ్మణానాంస్యాద్రాజ్ఞాం వైదికతాన్త్రికమ్ । తాన్త్రికంవైశ్య
శూద్రాణాం సర్వేషాంతాన్త్రికస్తువా” ఇతి తాన్త్రికస్య సర్వాధి
కారత్వోక్తేః, నిబద్ధస్వరవిశేషత్వే చమస్త్రీస్యాపేక్షితార్థప్రతిపత్త్య
సిద్ధేః, “విభాషాఛందసి” ఇతి ఛందస్యప్యైకశ్రుత్యస్య వికల్పేనవిధానా
చ్చునికశ్రుత్యేపివైదికత్వోపపత్తేశ్చనైషావ్యవస్థాత్యన్తాదరణీయా.

తథాహి;—“సమాయద్యాద్యుదాత్తం స్యాదేకమేవపదం
భవేత్ । పదద్వయంవాసస్యాత్తు త్రిపదాపరయోజనా॥ ఐకపద్యేహి
నిపాతత్వాత్ సమ్భవత్యాద్యుదాత్తత్వమ్; పదద్వయత్వేపిషష్ట్యాసు
ప్త్యేనాద్యుదాత్తత్వాత్; పరయోజనాయాన్తు, సకారమకారవిసర్గా
ణాం త్రయాణాంపుథక్పదజ్యేషరయోర్వాఃసమసశ్చసమాసే ద్వితీయ
స్యాప్యచఉదాత్తతాస్యాత్. “తథానారాయణపదం యద్యన్తోదా
త్తమిష్యతే । స్వరాసనుగుణంత్యాజ్యం బహువ్రీహ్యర్థవర్ణనమ్” ఇతి.

సన్విత్ర యదివాచకత్వరూపం పదత్నం తదాప్రణవస్యపదత్ర
యాత్స్యకత్వాత్, సమసశ్చతథాత్వాత్, నారాయణాయేత్యస్యచష
ట్పదతయా అష్టాక్షరస్యద్వాదశపదత్నంస్యాత్. యదిచసుప్తిజస్త
త్వమ్, తదాప్రణవస్యపదత్రయాత్స్యకత్వాత్, సమసశ్చపదద్వయరూ
పతయా, ఉత్తరేణషట్పదత్వాపత్తిః. అతఃకథంత్రిపదత్వమిత్యాశ
జ్ఞాయామామా (మాన్తుపదముమితి). పదశబ్దః-పద్యతే-గమ్యతేఅనే
నేతిప్యత్పత్త్యా అవాన్తరవాక్యపరఇతినత్రిపదత్వాసాజ్ఞత్యమితిభావః.

(౨౭) మూన్మపదముమ్ మూనగజై శ్చిన్మకిజతు.

(౨౮) అతావతు - శేషత్వముమ్ పారతస్త్రియుమ్ కైజ్జుర్యముమ్.

(౨౯) ఇతిల్ మునజ్మపదమ్ ప్రణవమ్.

నను, స్వరూపోపాయపురుషార్థపరోమస్త్ర ఇతి యోజనా యామర్థత్రయపరతానమ్భవేపి స్వరూపస్యైవపదద్వయ ప్రతిపాద్య త్వమితిపక్షే కథం వాక్యత్రయత్వసమ్భవఇత్యత ఆహ(అతావతిత్యాది). పదద్వయస్యస్వరూపపరత్వేపి శేషత్వపారతస్త్రియూపార్థ భేదాద్వాక్యద్వయత్వావిరోధఇతిభావః. (కైజ్జుర్యమ్) కైజ్జుర్య ప్రాధానా.

శేచిత్తు, కృత్స్నస్యనుస్త్రీస్య స్వరూపపరత్వపక్షే కథం వాక్య త్రయత్వమత ఆహ(అతావతిత్యాది). కైజ్జుర్యమ్-కిజ్జురత్వమ్; అనన్యభోగత్వమ్. తథాచ, త్రివిధస్వరూపప్రతిపాదకతయావాక్యత్ర యత్వావిరోధ ఇతిభావ ఇత్యాహః.

సర్వమిదంమస్త్రీస్య ప్రణవఘటిత శ్వేస్యాత్, తదేవనసమ్భవ తి. ధ్యానే ఆత్మసమర్పణేచ తస్యకరణతయావిధానేన స్వాతస్త్రిప్ర తీతేత్యాశజ్జ్యప్రమాణబలాదధి ప్రపత్త్యాదివత్ స్వాతస్త్రిజ్జత్వ యోరుభయోరప్యవిరోధ ఇత్యాహ(ఇతిలితి). (౧) “ఓమిత్యగ్రేవ్యా హారేత్” (౧) “ఓంనమోనారాయణాయేతమస్త్రోపాసకః” (౨) “ప్రణవాద్యంనమోమధ్యం నారాయణపదాస్తిమమ్” ఇత్యాద్యత్రాను సర్థేయమ్.

ననుప్రణవస్యైకాక్షరత్వే అనన్యార్థ శేషత్వరూపార్థాసీద్ధిః

(3౧) ఆక్షయాయాత్ ఇతు సకలవేదసారమ్.

(3౨) ఇతిల్ అకారమ్ సకలశబ్దత్తుక్కుమ్ కారణమాయ్ నారా
యణపదత్తుక్కు సజ్జహమామిరుక్తాయాల్, సర్వ
జగత్తుక్కుమ్ కారణమాయ్ సర్వరక్షకనాన వెమ్బెరు
మానై చ్చొల్లుకిటతు.

భరతదేవదోమితి" ఇతి త్ర్యక్షరత్వం సంహితయా ఏకాక్షరత్వభాష్యే
పపాదితమితిభావవిశ్లేషాదుః.

అక్షరత్రయస్యాప్యత్వత్తిక్రమకథనముభేదనవైభవం ప్రకాశ
యన్నాచార్యోక్తక్రమేణ ప్రణవస్యత్రయీసారత్వముపపాదయతి
(మూన్మతాభియలేయితి). (౧) "భూరితిఋగ్వేదాదజాయత, భువఇతి
యజుర్వేదాత్, సువరితిసామవేదాత్, తానిశుక్రాణ్యభ్యతపత్, తేభ్యో
భితప్తైభ్యస్త్రయోవర్ణాలజాయంత. అకారఉకారమకారఇతి, తానే
కథాసమభరతదేవదోమితి" ఇతిశ్లోకా, (౨) "అకారఞ్చాప్యకా
రఞ్చమకారఞ్చప్రజాపతిః । వేదత్రయాన్నిరబ్రహ్మార్కుర్భువస్సర్వరి
తీతిచ" ఇతి స్తోత్రాచవేదత్రయసారత్వ మక్షరత్రయస్యాక్రమితి
భావః. శ్లోకౌ, శుక్రాణి-హిరణ్యాని.

శ్లోకస్త్రయనురోధేన (పరమపరయా, అనయా) ప్రణవస్యత్ర్య
క్షరతాముపపాద్య, ఆద్యాక్షరార్థందర్శయతి (ఇతిలిత్యాది). సకలజగ
త్కారణత్వ విశిష్టప్రతిపాదకత్వే సర్వశబ్దమూలత్వం హేతుః. భగ
వత్స్వరూపవాచకతాతు అకారస్య, (3) "అకారోవిష్ణువాచకః" (౪)
"అనిషేధేపుమాన్విష్టే" (౫) "అష్టాక్షరశరీరాజ్ల ప్రణవాద్యక్షరేణ
తు । అకారేణాఖిలాధారః పరమాత్మాభిధీయతే" (౬) "అఇతిభగవ

(౧) ఆభర్వ-గోపభద్రా-ప్ర-౬-౨ మను-౨-౩౬ (3) శేషసంహితా (౪) నిఖిల్లు
(౫) (౬) కైయట ! కుష్ఠలితంక్వాచిత్కమ్

తోనారాయణస్య ప్రథమాభిధానమ్” ఇత్యాదిభిః ప్రసిద్ధైవేతి సతత్ర
హేతుకథనముపయుజ్యతే.

హేతుశ్చ (౧) “అకారోవై సర్వావాక్” ఇతి సామానాధికర
ణ్యేన, (౨) “వేదశబ్దేభ్యఏవాదా” (౩) “ఓక్తార్థప్రభవావేదాః” (౪)
“తస్యప్రకృతిశీనస్య” ఇత్యాదిభిస్సకలతాక్షికశబ్దమూలవైదికశబ్ద
మూలభూతప్రణవప్రకృతితోవ్యక్త్యా, (౫) “అకారస్వస్వరానన్యైకా
హలశ్చైవససర్జహ” ఇతివారాహవచనేనచసిద్ధ్యతి. తస్యచ ఉక్త
సాధ్యసాధకత్వమన్యత్ర వ్యతిరేకసహచారగ్రహాత్. సచాప్రయోజ
కత్వమ్; (౬) “సమస్తశబ్దమూలత్వాదకారస్వస్వభావతః । సమస్తనా
చ్యమూలత్వాద్భృహ్మణోపిస్వభావతః । వాచ్యవాచకసమ్మన్తస్తయో
ర్థాత్ప్రతీయతే” ఇతి వామనపురాణోపబృంహితయా, (౭) “సర్వ
భూతస్థమేకం నారాయణంకారణరూప మకారంపరబ్రహ్మామ్” ఇతి
శ్రుత్యానుమతత్వాత్.

శ్రుతౌ అకారమితి ప్రథమార్థశ్చాన్తసమ్; ఓమితిసప్తమ్యంతం
ఘటకత్వమ్ ; తదర్థః అకారాన్వయీ; వదతీతిశేషః. అస్త్రాన్వయి
తయానారాయణపదేనాభిహితం పరంబ్రహ్మైవఅకారః కారణతయావ
దతీతిశ్రుతేస్సముదితార్థః. స్మృతౌ, అర్థాత్-అనుమానాత్. (౮) “య
ద్వేదాదా” ఇతిశ్రుతిస్తు- (౯) “బ్రహ్మణఃప్రణవంకుర్యాత్” ఇత్యాది
వచనసిద్ధినియత వేదాద్యస్తపాఠప్రణవప్రకృత్యకారవాచ్యముద్దిశ్య
తస్య నిరతిశయమైశ్వర్యం విదధాతీతి శ్రుతిముపాదాయ, (౧౦) “యో
సావకారవాచ్యోవై విష్ణుర్నారాయణోహరిః । సవవపురుషోనిత్యః

(౧) ఐతరేయ-ఆర-	(౨) వి-పు-౧-౫-౬౩	(౩) ధ్యానవిస్తూపనిషత్
(౪) తై-నా-	(౫)	(౬) వామనపురాణే-
(౭) నారాయణోప-	(౮)	(౯)

ఘరమాత్మామహేశ్వరః । తన్మాంశభూతమైశ్వర్యం యస్మిన్కాకస్మిన్శ్చ
 వర్తతే తస్మిన్నైశ్వరశబ్దోహి ప్రాచ్యతేముచిభిస్తథా । నిరుపాధీశ్వర
 త్వంతు వాసుదేవేప్రతిష్ఠితమ్ । ఆప్యేశ్వరశ్చప్రాక్తో వేదవాదైస్సనా
 తనైః । తస్మాన్మహేశ్వరత్వంతు నాసుదేవేప్రతిష్ఠితమ్”ఇతి పాద్మపురా
 ణోపబృంహణాదనగమ్యతే. విధేయమహేశ్వరత్వసామర్థ్యాదేవ (౧)
 “అకారోబ్రహ్మవిష్ణుశ” ఇత్యాది కోశావగతాఽకారాభిధేయభావ
 స్యాపిబ్రహ్మదేః పునరాధేయఇనై కాగ్ని నమగమస్యనోద్దేశ్యతా; ఇ
 హత్యస్యత్వకారస్య అన్యోనారాయణపదసమానాధికరణస్య నా
 న్యపరత్వశబ్దాలేఖాపీతి, (౨) “అష్టాక్షరశరీరాజ్జప్రణవాద్యక్షరేణతు”
 ఇత్యేతత్ ప్రత్యభిజ్ఞాపయితా ఇతిలిత్యనేనసూచితా. అన్యసదేషును
 న్నేషు కళభేదకారస్య అన్యపరతా; ప్రణవస్యైవవా ఏకాక్షర
 త్వంవాభవతు, సర్వరక్షకత్వవిశిష్టాఽభిభాయకత్వే నారాయణశబ్ద
 సజ్జగహత్వం హేతుః.

అకారస్యరక్షకత్వాఽప్రతిపాదకత్వే శరీరతయారక్ష్యత్వప్రతి
 పాదకస్య నారాయణపదస్య తద్వివరణత్వానుపపత్తేః. సచాన్యో
 న్యాశ్రయః; (౩) “అద్యన్తుత్ర్యక్షరం బ్రహ్మత్రయాయత్రప్రతిష్ఠితా
 సగుహ్యోన్యస్త్రివృద్వేనః” ఇత్యాదిభిః ప్రణవస్య సర్వాశ్చప్రతిపాదక
 త్వావగమేన తద్గతాఽకారస్య నారాయణశబ్దసజ్జగహత్వసిద్ధేః. అకా
 రస్యాక్షరీత్యా త్రివిధకారణత్వబోధకత్వేన, నారాయణపదస్యచ
 తదాక్షిప్తజ్ఞానశక్త్యానిగుణయోగ శరీరశరీరభావాది సంవలితకార
 ణత్వప్రతిపాదకతయాచ వివరణవివరణీభావేనిశ్చితే శరీరత్వోక్త్యర్థ
 సిద్ధస్య కరణసాధనాఽయనపదబోధ్యస్యరక్షకత్వస్యాపి అకారేనజ్జగ
 హేణ సమ్ప్రతిపన్నదృష్టానైవ ప్రతిపాద్యత్వస్వీకారస్యానిత్యేన

అవయవప్రకృతివశేన స్వతఃప్రాప్తాయా రక్షకత్వభాగకతాయా
అత్యాజ్యత్వాత్.

ప్రకృతిస్తు ; కుమారవేదాంతాచార్యః, తత్త్వదీపకృతాచ,
“అవ-రక్షణే” ఇత్యస్సాధాతోః, (౧) “అన్యేభ్యోవిదృశ్యతే” ఇతి
క్విప్రత్యయే, “లోపాప్యైర్వలి” ఇతి ధాతోర్వకారలోపే, “వేర
పృక్తస్య” ఇతి ప్రత్యయవకారేచలుప్తేనతి, అఇతివ్యవతిష్ఠతఇతిప్రదర్శి
తా. దృశ్యగ్రహణం విధ్యంత్రోపసజ్గ్రహణార్థమ్. క్విబద్ధచిహ్నచ్ఛ్వాత్వా
దివార్తికాని ఉదాహరణమాత్రాధాని. అతోనజ్వరత్వరేత్యూహిత
తేషామాశయః. అతఏవక్విప్తేతిన్తోక్తమ్. తత్రహి, ఊః జనానవతీతి
జనాంత్యర్థాచ్చినైరుదాహృతమ్. అన్యేభ్యోవిదృశ్యతఇతివిచిత్రేవ
యద్యపిసువచమ్. తథాపి, తాచ్చీల్యానిరూపార్థ విశేషలాభాయ
తాచ్చీలికః క్విబుక్తః. క్విప్రత్యయశబ్దోవా ఆచారక్విబంతాత్త స్సా
త్కర్తరిక్విపిప్రకృతిస్తుః విచమాచప్తే; దృశ్యతఇతి విజ్ఞప్తయనూత్ర
స్య పృథక్క్రత్యానువాదః. “అనుబద్ధలోపంకృత్వా” ఇతి తత్త్వదీపా
క్తిర్వస్తుకథనమాత్రపరా. “అనతేర్థః-అః” ఇతి భాష్యోక్తన్యాయేన
“అన్యేభ్యోవిదృశ్యతే” ఇతి అవతేర్థప్రత్యయఇత్యపిసువచమ్. అదాది
భ్యోనేకేభ్యో ధాతుభ్యోప్రకృతి సమ్భవాదవతేరప్యనేకార్థత్వాదభి
మతప్రకృతిస్థానైర్థవిశేషలాభాయ నారాయణశబ్ద సజ్గ్రహత్వ
రూప హేతుకథనమ్. అదాదేః పరిభాషితత్ కర్మసిద్ధప్రత్యయే కర్మ
సాధనానయనశబ్దాదిత ప్రాప్యత్వలాభసమ్భవేషి చతుర్థ్యంతాకార
లభ్యతేషిత్వనశేనైవతత్త్వస్థిసమ్భవాత్తద్వోధకత్వానుక్తిః. ఆచార్యో
క్తం ప్రళయకృత్త్వమపి ఉపాదానకారణత్వబలాదేవసిద్ధ్యతీతి.
అదాదిభ్యోడప్రత్యయానేభ్యో ప్రకృతితై చరాచరగ్రహణకర్తృత్వ

సిద్ధావపి నపుభక్ తత్త్వదర్శనంకృతమ్. వ్యవర్తిత్యాదా ఉత్పాదక త్వ బోధకత్వదర్శనాత్, అన క్షేరప్రత్యయేవ్యుత్పత్త్యా సత్కార్యకారణత్వ లాభసమ్భవాత్, నారాయణశబ్ద సజ్జహత్వమివ సకలశబ్ద మూలత్వమపి వ్యుత్పత్త్యుపస్థమ్భకృతమ్. అనుశేష్యశ్చాకారోహేతా వితి.

కేచిత్త్య, నారాయణశబ్ద సజ్జహత్వ ముభయార్థత్వేహేతుః. కార్యకారణభావోపయోగిశరీర శరీరభావోక్త్యా, *నరాజ్ఞాతాసీతి వ్యుత్పత్త్యాచ తత్రాపికారణత్వ బోధనాదిత్యప్యాహుః.

వస్తుతోడప్రత్యయస్వీకారే అజాదీనామేకాచాం సర్వేషాం ధాతునాం ప్రకృతిత్వసమ్భవేన వ్యవస్థితార్థక తాస్యాత్. ఇత్యగ్రేర శబ్దస్యక్షప్రత్యయా స్తతయా వ్యుత్పాదయంతోపి అకారస్యవిజస్తతా మాహుః. అయత్యర్థస్యగతేరవతినై వాఽభిధాన సమ్భవాదన్యేషామ వత్యర్థానామయతినాఽలాభాత్, అన తేరేవవ్యుత్పాదనయాలవతేరపి రక్షణేప్రసిద్ధిప్రాచుర్యాత్తదర్థతయై వాచారై ర్యోజితమ్. జ్ఞానాదీ నామవతినోపస్థితిరపి ఆక్షేపాధీనోపస్థితే ర్నవిశిష్టత ఇతి; అన్యేవ్యుచితా †వ్యాప్త్యవగమప్రవేశాదయోఽర్థాగ్రాహ్యః.

వ్యాప్తిర్బహిఃప్రవేశోన్మర్శింసా ప్రళయహేతుతా! ఆదానం వాకాన్మిచ్చా జగత్సప్తప్యేదిగోచరా || బహుధాభవనంవృద్ధిరానం సర్వజ్ఞ తాతథా | ఇత్యాద్యాఉచితా అర్థాస్సక్రూర్య ఇహనూరిభిః#

ఇదస్తుబోధ్యమ్ :-సమస్తశబ్దమూలత్వ మకారస్యకారణత్వ మాత్రమ్. నతూపాదానత్వమ్; శబ్దస్యభూతగుణత్వేన తదసమ్భవాత్. అకారంప్రతిసన్ధాయ ప్రణవఃప్రతిసంహితః | తతోవేదాభగవ తాతతశ్చబ్రాశ్మచౌకికాః | ప్రకృతిత్వలయామ్యక్తి ర్విజ్ఞాతవ్యోపచా

రతః । ప్రణవాద్యాస్తథావేదాః ప్రణవేపర్యవస్థితాః । ఓక్కారప్ర
భవావేదాస్త్రయాయత్రప్రతిష్ఠితా । ఇతి ప్రణవమూలత్వం వేదన్యా
ప్యవగమ్యతే॥ తస్మాల్పర్యమకారస్య పక్తిపాదోపబృంహితా । తస్య
ప్రకృతిలీనస్యేత్యేషాప్రాత్యక్షీకీశుక్తిః । తచ్చుక్తిత్యాప్రణవస్యాపి స
ర్వనాజ్జయహేతుతా । అకారస్యాప్యతస్తాల్యముభయోరిత్యపాకృత
మ్ । యతోవేదాస్సముత్పన్నా స్తాన్ పునఃప్రతినన్దధౌ బహ్వృచబ్రా
హ్మణేనాఽతో నవిరోధఃప్రసజ్యతేయద్యపిప్రణవాదిత్వం స్యాదుకా
రమకారయోఃతథాప్యకారఃప్రకృతిః ప్రాథమ్యాదుపబృంహణాత్ ॥

భగవతితుకారణత్వం నిమిత్తోపాదానసహకారిత్వభేదభిన్నం
త్రివిధమపి; *ప్రకృతిశ్చప్రతిజ్ఞేత్యధికరణే ఉపాదానత్వస్యాపి సమర్థిత
త్వాత్. సూక్ష్మచిదచిద్విశిష్టతయోపాదానమ్, సజ్జల్పవిశిష్టతయా
నిమిత్తమ్, కాలాదివిశిష్టతయా సహకారిచపరంబ్రహ్మ. నిమిత్తోపా
దానభేదసాధ్యకాస్యనుమానానిశ్రుతిబాధితాని; స్వాశ్రయశరీరకత్వ
లక్షణపరమ్పరాసమ్బంధేన పరిణామసత్త్వాదుపాదానతోవ్యవస్థితైః. అ
ప్రయోగాన్న సమ్బంధాస్తరేణ తస్యోపాదానపదప్రవృత్తినిమిత్తత్వమ్.
నిర్వికారశ్రుతయస్సాత్ తస్మిన్సేవవికారవిరహం ప్రతిపాదయన్త్యో
నవిరుద్ధస్తథాతి. నిత్యేషుసత్తానిర్వాహకత్వమేనకారణత్వమ్; (౧)
“ఇచ్ఛాతపవతసవిశ్వపదార్థసత్తా” ఇత్యభియుక్తోక్తేరితికుమారవర
దాచార్యాః. నిత్యవిభూతేరపిపరిణామిత్వాత్ నిత్యముక్తానామపిపరి
ణామిధర్మభూతజ్ఞానసత్త్వాత్, కార్యతోవ్యవస్థితైరిత్యన్వేయే.

ఏవంఘృతాకారేణాత్ర ప్రథమతోబ్రహ్మలక్షణత్వేన శ్చ
తంజగజ్జనాదికారణత్వముక్తమ్; ఉపాదానతోవ్యవస్థితవలయస్థానత్వ
సిద్ధేః; రక్షకత్వస్య అవయవవృత్తత్వాప్రతిపాదనాచ్చ.

- (33) రక్షిక్లయాయవతు-విరోధియై పోక్కుకైయుమ్, అపేక్షి-
తజ్జలైక్కు. ముక్లయుమ్.
- (34) ఇనైయిరణ్ణమ్ చేతనన్ నిన్ద నిన్ద వళపుక్కిడాయుకుక్కుమ్.
- (35) సంసారికళుక్కు విరోధి-శత్రుపీడాదికళి, అపేక్షితమ్-అ
న్నపానాదికళి ; ముముక్షుక్కుళుక్కు విరోధి-సంసార
సమ్మన్దమ్; అపేక్షితమ్-పరమపదప్రాప్తి; ముక్తార్కు
మ్ నిత్యార్కుమ్ విరోధి-కై జ్ఞర్యహాని; అపేక్షితమ్-
కై జ్ఞర్యవృద్ధి.

ఇయాంస్తువిశేషః, యచ్చుత్తేస్థితిహేతుత్వోక్త్యనంతరం
యహేతుత్వముక్తమ్; ఇహేతులాభునానురోధాత్, *తజ్జలానితిశు
త్యనురోధాచ్చ ఉపాదానత్వానంతరమేవలయహేతుత్వోక్తిరితితత్వ
దీపకృతః.

రక్షణంద్వివిధమ్—బాహ్యమాభ్యంతరమ్ ; ఆభ్యంతరమ
న్తర్యామితయా సత్తానునర్తనరూపం చేతనాచేతనసాధారణమ్.
బాహ్యంతరక్షణం చేతనమాత్రవిషయమ్. తచ్చ-ఇష్టప్రాపణమనిష్ట
నివర్తనమ్. ఇష్టత్వానిష్టత్వేచ సుఖదుఃఖయో స్వీకృతః; అన్యత్ర
తత్సాధనత్వాత్. అతశ్చేతనవిషయే ఈశ్వరస్వరక్షకత్వమ్- విరోధి
నివర్తకత్వేనత్యపేక్షితప్రదత్వమిత్యభిప్రేత్యాహ (రక్షిక్లయాయ
వతుత్యాది).

విషయవిశేషానిర్దేశేన సర్వవిషయత్వసిద్ధేః. తత్రత్రవిరో
ధ్యపేక్షితాని వివిచ్యదర్శయితుం వ్యవస్థితత్వమాహ (ఇనైయిత్యా
ది). (చేతనన్ నిన్ద నిన్ద వళపు) తత్తదధికారః. (సంసారికళుక్కు
త్యాది) సంసారిణోమోక్షేచ్ఛాశూన్యాబద్ధాః. శత్రుపీడాదికళిత్య
త్ర ఆదిశబ్దేన - ఆధివ్యాధ్యాదయస్సజ్జలహ్యస్తే. అన్నపానాదికళి

(౩౬) ఈశ్వరనైయొద్దెవర్కళో రక్షకరల్ల రెన్నుమిడమ్ ప్రపన్న పరితాణత్తిలే శొన్నీమ్.

త్యాదిశబ్దేన - ఐహికపారితోకికవిషయభోగపరిగ్రహః. పరిమపద శబ్దశ్చైత్రవిరజోత్తరదేశమాత్రపరః. (౧) “విరజాపరమవ్యోమ్నో రస్తరాకేవలస్త్వతః” ఇతివచనాత్. ఆచార్యవ్యాఖ్యానేచ “భగవదనుభవాదికళుక్కు” ఇత్యాదిశబ్దః - ఆత్మానుభవసజ్జగహర్థ ఇత్యాహుః.

సంసారిశబ్దః - భగవదనుభవకామనాశూన్యమాత్రపరస్సైవైవల్యేచ్ఛాంశ్చసజ్జగహర్థి. విరోధ్యపేక్షితయోరాదిశబ్దౌ ఆత్మానుభవప్రతిబంధక సంసారసమ్బంధౌ ఆత్మానుభవవిచ్ఛేదక ప్రకృతినమ్బంధ నివృత్త్యాత్మానుభవానువృత్తిపరౌ. ముముక్షుశబ్దస్య కైవల్య కామసక్త్యాహకత్వే ముక్తశబ్దస్య కేవలసక్త్యాహకతయా వక్తవ్యతయాచక్రైశ్చర్యవిచ్ఛేదవృద్ధిరూపవిరోధ్యపేక్షితప్రదర్శనస్య అసాజ్యత్యప్రసక్త్యాదిత్యాహుః.

అత్రనిత్యముక్తవిషయే కేవలసహజకరుణాధీనారథౌ. సంసారివిషయే తత్తత్కర్మానుగుణా. ముముక్షువిషయే అనాదికాలప్రవృత్తానంతాపరాధణిరోహిత కరుణోద్బోధకభక్తి పురుషకార పురస్కార పూర్వకాశ్రయణాదిసాపేక్షేతి నశాస్త్రానుభవవిరోధః.

సంసారివిషయే సమ్బంధాశ్రయణ కర్మజనితప్రీత్యాదిభిః మాతాపితృబ్రహ్మరుద్రాదీనాం రిక్షకత్వస్య ప్రమాణసిద్ధత్వాత్ నసర్వప్రకారంరక్షణం భగవత్కర్తృకమిత్యతలహ (ఈశ్వరనైయిత్యాది). భగవదితరైః క్రియమాణం సర్వవిధంరక్షణమపి భగవత్సజ్జలాధీనమేవ; తదభావేతుతేషాం సరక్షణేచ్ఛా, నాపితచ్చక్రితి ప్రపన్నపరితాణాభ్యేప్రబంధే ఉపపాదితమిత్యర్థః.

(3౭) రక్షకుమౌఘాతు పిరాట్టసన్నిధి వేడ్లుకెయాలే ఇతిలే శ్రీ
సమృద్ధమనుసన్ధేయమ్.

(౧) “అస్యామమచ” ఇత్యాది ప్రమాణసిద్ధ మిధున శేషత్వస్య
సిద్ధ్యగమమాహ (రక్షీక్కుమౌఘాతిత్యాది). (౨) “లక్ష్మ్యైసహపృషీకే
శోదేవ్యాకారుణ్యరూపయా రక్షకస్వర్వసిద్ధాన్తేవేదా ప్రేషితగీయతే”
ఇతి వత్సీసహితస్యైవ తస్యరక్షణనతదిష్టితత్వాత్, రక్షకత్వప్రతి
పాదకే అకారేశ్రీసమృద్ధ్యోవ్యర్థసిద్ధ ఇత్యర్థః.

శ్లోకేసిద్ధాంతశబ్దశ్చతుర్విధసిద్ధాంతపరః. (3) “నహిపాలస
నామర్థమృతేనర్వేశ్వరంహరిమ్” (౪) “నసమ్మదాంసమాహారేవ
దాంవినివర్తనే । సమర్థోదృశ్యతేకశ్చిత్తంవినాపురుషోత్తమమ్” ఇ
త్యాదిభిర్భగవతవీరరక్షకత్వప్రతీతేః కథంలక్ష్మ్యైసహరక్షకత్వమిత్య
పేక్షాయాం సహశబ్దవివక్షితం లక్ష్మీరక్షకత్వస్యాప్రపాధాన్యం
దర్శయతి (కారుణ్యరూపయేతి). కారుణ్యరూప్యతే - ప్రకాశ్యతే
అసయేతి కారుణ్యరూపా. తథాచ స్వాతంత్ర్యతిరోహిత భగవత్కరు
ణోద్బోధకత్వమేవాప్యై రక్షకత్వమితిభావః.

రక్షతనాప్యనిష్ఠనివర్తకత్వేష్టప్రపాదణత్వరూపేణ అభృష్యత్వ
ధూననాపభిగమ్యత్వ జననాదీనామపిసజ్గిహాన్మలక్ష్మ్యైరక్షణకర్తృ
త్వవిరోధః. నవారక్షతే సకృదుచ్చరితస్యాప్రకారథత్వప్రసక్తః; తదు
క్తమ్; “కర్ణానుకూల్యాచరణ తాసహిత్యంకర్నసుప్రియాః । ఇత్యు
క్తంసీతితత్వజ్ఞైస్తచ్చియోన్యైవనఃకృతో ॥ ముముక్షుత్వఞ్చవిశ్వాస
పూర్తిఞ్చోపజనయ్యసా । ధూత్వాప్రభోరభృష్యత్వం జనయన్త్య
భిగమ్యతామ్ । విశేషణతయాన్యాసదశాయామపితిస్తతి ॥ పాపనాశం

(౧) పాఞ్చరాత్రే. (౨) లక్ష్మీతత్త్వే-౨౦-౧౪. (3) వి-పు-౧-౨౨-౨౧
(౪)

ప్రాప్యరుచిం ప్రాపకాధ్యవసాయితామ్ । న్యాసమీశప్రసాదాన్ని
సాత్వాద్యోపకరోతినః॥” ఇతి. పత్నీయః కర్తానుకూల్యాచరణాన్ని ఆ
జ్ఞావేక్షణాద్యజ్ఞకర్మకర్తృత్వేన, ద్రవ్యస్వామిత్వస్య వ్యాసక్తే స్వేన ద్ర
వ్యత్యాగరూపయాగనిర్వృత్త్యైవ యి కానుమతిశ్చ.

నచ “లిజ్జవిశేష నిర్దేశాత్” ఇత్యధికరణే పత్నీయస్సాన్యసంభావక
కర్తృత్వం సిద్ధాంతితమ్. నవాతదుత్తరాధికరణే దమ్మతోర్వార్యావసక్తం
కర్తృత్వమిత్యుక్తమ్; పరస్తుపూర్వాధికరణే కర్తృత్వస్థాయాస్సంభావ
యాః కర్తృత్వపూర్వావస్థాని యోజ్యత్వనియామకత్వవత్ లిజ్జస్య
నియోజ్యతాధీనోత్తరావస్థ కర్తృగతతయా సుపాభిహితస్య నియో
జ్యత్వనియంత్రతయా ప్రాయా అనియోజ్యత్వినూతజ్ఞ్యా విషయశ
క్తేరేవ నియోజ్యత్వ సమ్బాదకతయా తిజ్జభిహితసంభావాయా విషయా
స్య నియోజ్యత్వనియామకత్వసమ్భవేపి సుపాలిజ్జబోధనాత్పూ
ర్వేవ విషయబోధపూర్వే నైవ దధిధేయలిజ్జస్య నియోజ్యత్వనియామక
త్వమిత్యుక్తమ్.

ఉత్తరాధికరణేచ, తిజ్జుక్తైకకర్తృకతావిరోధా త్సహప్ర
యోగాభావాదేవ దాగ్నిరహితత్వేన పృథగధికారస్యాప్యసమ్భవా
దసధికారమాశంక్య, అనేకపదార్థరూప శాస్త్రార్థైకదేశే కర్తృనర
సమావేశేపి యజ్యర్థమాత్రాపేక్షయా సుత్రమేకత్వం నవిరుధ్యత
ఇతి యజ్యర్థానుగుణానుమత్యాచా పత్నీయః కర్తృత్వసమ్భవాత్
స్మృతిసిద్ధసహత్వాచ్చ అధికార ఇతి సిద్ధాంతితమ్.

తథాచ శబరస్వామినోక్తమ్, “ప్రతికారకంక్రియాభేదాదధ్య
యాయ్యధ్యనుప్రవేశవత్ పత్నీయనుప్రవేశేపి నాస్త్యేకచనవిరోధః”
ఇతి, “పత్నీవ్యాపారస్త్యస్యేవ” ఇతిచ. ఉక్తజ్ఞాభావనాథేన “అను
మతిరూపఇత్యర్థః” ఇతి. “ద్వాదశశతేష కేసపట్నాశ్చ శత్ ” ఇత్యా

దిభావ్యమ్, యశోత్పథ్యాహృత్య, యదిద్వాదశశతేవిభాగః, తస్మిన్ స్యాదేకత్వహనిత్యేనం యోజనీయమితీనయ నివేకవహోక్తమ్.

సహ్యనుమన్త్రప్రత్యేకత్వాః కిచ్చునప్రమాణమస్త్రీత్వసత్; “పత్నీయైవానుమతనిర్వపతి” ఇత్యాది లింగవర్ణన సహకృతాన్యథానుపపక్షేవప్రమాణాత్వాత్. ఆక్షేపాన్వితపత్నీయమితో స్వర్గకామనియోజ్యకత్వాన్వయే తత్సూక్ష్మకయజన్యైర్జేచ ఏకకర్తృకత్వస్వర్గకామనియోజ్యకత్వాన్వయే గాథకాధావాత్. ఫలవాక్యేస్త్రీవ్యాపారోపాదానానుపాదాన వికల్పకృతదోషానిరవకాశాః. అనుమత్యం శేషిస్వర్గకామనియోజ్యకత్వాన్వయేచ యజ్ఞపత్నీత్వాది తాత్పర్యగ్రాహకమ్. ఏవంజ్ఞసత్త్వాన్వయజమానాశబ్దః ప్రయుజ్యమానోయాగాధానుమతిలాక్షణిక ధాతుఃకుటితోబోధ్యః.

వ్యాసక్షకర్తృకతావాదేషి స్త్రీత్వస్యకర్తృత్వసర్వాప్యధి కరణపూర్వభావాదముఖ్యతైవ; సహత్వేపూర్వస్య ప్రవృత్తుస్తుఖత్వ పూర్వకమపరస్య ఉన్ముఖత్వమ్; సాహిత్యేతుల్యతయోన్ముఖత్వం పశ్యాన్ని వేళిచాల్పవ్యాపారాదపీతి, నయవివేకగ్రన్థః ప్రాధాన్యమాశ్రోపలక్షణార్థ ఇతి నలక్ష్మీసహత్వానుపపక్షితి.

వార్తికకారానుయామిభిస్తు, యద్యపి యజ్ఞశ్లేసహత్వసిద్ధయే పత్యాపి కర్తృత్వమాశ్రితమ్. తథాపి, “పుత్రేణసహగతిః” ఇత్యాదావిన క్రియాన్యక్రియేబాధాత్వస్థితావచ్ఛేదకరూపేణ తుల్యక్రియాన్వయిత్వ మాత్రస్యైవ వక్తవ్యతయానరక్షకత్వే సాహిత్యానుపపక్షితి సతద్రీత్యభ్యుపగమేషి ప్రకృతానుపపక్షితి.

యదిచ, అత్రరక్షకత్వం నాధికారివిశేషవిషయమ్; కిన్తుస్వవిషయమిత్యాస్థియశ్చే; తదానుమన్త్రత్వమేవాస్యా సాహిత్యమ్. సహివల్ల భానుమతివినాభగవాన్కిముపికర్తుమీష్టే యథోక్తమహి

(౩౮) అత్ర భగవత్సేనాపతిమిత్రశక్వాత్యమ్ “అవన్ మాన్వై
విబుష్పిరియిల్ ఇన్వత్సరమ్విట్టుప్పిరివతు.

ర్బుగ్న స్యసంహితాయామ్;—“ఏకాత్విచ్ఛాత్తి కౌతస్య తథాన్యాతు
క్రియాత్సికా । ప్రథమాపరమాలక్ష్యగ్ర త్రయకుటుమ్బిసి । తత్సవిద్భి
రిగంప్రాక్తం ద్విశీయేహనుదర్శనమ్ । తస్మాల్లక్ష్మ్యవినా దేవస్సద్భా
త్వేనప్రభుర్హరిః । అనేనాపివినాకర్తుం కిచ్ఛిన్నార్హతికేశవః” ఇతి.

పరస్తు వ్యాఖ్యానేకారుణ్యరూపయేత్యస్య నాతీవప్రయోజన
మితి పూర్వోక్తవ్యాఖ్యాతదృతా; । యదిచాత్రతావదక్షకత్వమేవ
ప్రతిపిపాదయిషితంస్యాత్, తతఃకారుణ్యరూపయేతి లక్ష్యవిశేషణ
మనర్థకంస్యాత్; కారుణ్యరూపత్వం కారుణ్యప్రాచుర్యజ్ఞేత్, రక్షక
త్వాతిశయ ప్రతిపాదనాత్సహత్వాదుపపాదకతా. భగవత్కరుణా
రూపయేతి కారుణ్యరూపయేత్యస్యాత్, “శ్రేయసీశ్రీనివాసస్యక
రుణామివరూపిణీమ్” ఇత్యాచార్యసూక్త్యావగమ్యతే. ఏవञ్చ, ఉప
క్రమావగత కరుణాత్వరూపణానుగుణ్యేన రక్షకత్వం రక్షణసాధనతా
రూపమితి నిశ్చయత ఇతి నాత్రరక్షణకర్తృత్వే సాహిత్యమిత్యప్యా
హుః. ఏతత్సర్వమభిప్రేత్య “రక్షిక్కుమ్బాతు పిరాట్టిసన్నిధి వేణ్ణ
కైయాలే” ఇత్యుక్తమ్.

“శ్రీసమ్మన్ధముమ్” ఇత్యత్ర శ్రీరిత్యుక్త్యా ఘటకత్వోపయో
గ్యభయ సమ్మన్ధస్సూచ్యతే; “శ్రీయశేచాఖిలైర్నిత్యం శ్రీయతేచ
పరింశదమ్” ఇతిహినిరుచ్యతే.

అకారే శ్రీసమ్మన్ధో నియమశోభాసత ఇత్యత్ర ఆప్తసంవాద
మాహ (అశ్రేణి). (అవన్ మార్ పైయిత్వాది) తద్వత్సంస్థల ఇవత
త్వాచకశబ్దేసి నియమతః ప్రకాశత ఇత్యుక్తః. అయంభావః; అకారేణ

కారణత్వరహితత్వే ప్రతీయే. తత్ప్రతిపాదకేషుచ, (౧) “సర్వేని
మేమాజ్ఞానేవిద్యుతిఃపురుషాదధి” (౨) “అదిత్యసర్వంతమనఃపరస్తాత్”
ఇతిచ దివ్యమజ్ఞానవిగ్రహయోగశ్రవణాత్, తదవృత్తీంద్రేయంతత్ప్ర
తీతేనియమతః ప్రతీయతేఇతి. స్వరూపే అపకృష్టిన్ధిన్దే సర్వసాధార
ణీనాతిత్యుకరీతి తత్ప్రతిపాదకః. తద్వత్సర్వలాలయతావ్యావ్యా అతి
తయస్స సర్వతే, (౩) “కాచాన్యాత్వాన్మతేదేవిసర్వయజ్ఞమయం
వపుః । అధ్యాసేదేవదేవస్య యోగించన్యోగదాభవః” ఇతి. ఏవం
రహితాన్యథానుపపత్త్యా కారణానాధారిణవిగ్రహనిరూపకత్వేనచ
అత్రలక్ష్యప్రతీతిరుక్తా.

సప్తేనంమకారేణ తస్యానుక్తేర్నాస్య భగవచ్ఛేషత్వంసి
 ధ్యేత్. తథాచనారపదసంక్రహత్వం తస్యానోపపద్యతే. సమాన్యా
 భగవచ్ఛేషత్వమేవనాస్తి; (౪) “ఈశ్వరీంస్వభూతానామ్” ఇతి
 శుక్రత్యా ఈశ్వరత్వప్రతిపేదీతివాచ్యమ్. చిదచిచ్ఛేషిణ్యాం లిప్యన్యా
 భగవచ్ఛేషత్వాసంశయమ్భవాత్.

ఉత్తరార్చనాభగవచ్చాస్తే, "లక్ష్మ్యస్సమస్తశ్చిత్త్యస
 ఛోవ్యాప్యస్తదీశస్యతుసాపిసర్వమ్ | తథాపి సాధారణమీతిత్వత్వం
 శ్రీశ్రీశయార్ధ్యాచనదైకి కేషీ ||" "మమతస్యాశ్చ సేనేశ నైలక్ష్మణ్యమి
 దంశ్శృణు | మచ్చేషభూతాన క్వేషామీశ్వరీవల్లభామమ | తస్యాశ్చ
 జగతశ్చాహమీశ్వరో వేదవిశ్రుతః | ఆస్మామమచ కేషుహివిభూత
 రుభయాత్మికా | ఇతిశ్రుతిశిరస్సిద్ధమచ్చాస్తే | వ్యపినారదా యథా
 స్వంస్వామినోరత్మ్యంరక్షన్తస్వయమేవహి | ఏవంసర్వస్యజనసంలక్ష్మీం
 లక్ష్మీధరస్సవ్యయమ్ | చతుర్థాపూజ్యాచార్యానం స్వభూతాగవరి

రక్షతి|| ఇత్యాదిభిర్వచనై ర్భగవచ్ఛేషత్వనియామ్యత్వ స్వత్వరత్వ త్యాదికమ్. “లక్ష్మ్యస్సమస్తః” ఇతి వచనేవ్యాప్యపదం శేషపరమ్. శ్రీయోవిభుశ్వేఽనుశ్వేనా ప్రకృచ్చసూత్రవ్యాపకత్వాసమ్భవేన యథాశ్రితాఽసంశయః ; తథాప్యవాస్తవశేషత్వ సద్భావేపి “ఈశస్త్వ త్వం-జగచ్ఛేషిత్వమావయోరతిశయాధాయకంభూయాత్” ఇత్యేకే చ్ఛాసిద్ధమేకం తదిత్యాహ (ద్వాచసదైక శేషీ ఇతి). (౧) “పతింవిశ్వస్య” ఇతి సర్వశేషిత్వమభిధాయ, “ఆత్మేశ్వరమ్” ఇతి శేష్యస్తరశూన్యత్వభాధాయకథనాత్, (౨) “బిభర్త్యవ్యయ ఈశ్వరః” ఇత్యాదౌచ స్వామ్యాదితివ్యాఖ్యాతత్వాత్, “ద్వాచసదైక శేషీ” ఇత్యేతదనురోధేన ఈశిత్వపదం శేషి పరంవ్యాఖ్యాతమ్. నచసర్వభూతేశ్వరత్వాది వచనసామ్యేన పతిపత్నీభావేన శేష శేషిభావాది - అన్యోన్యే చ్ఛాఫీనమితి నిశ్చేయత ఇతివాచ్యమ్. (౩) “ఏషసర్వేశ్వరః” ఇత్యాదివాక్యానాం విధాయకత్వాత్; ద్వయోరపిస్వత స్త్రీత్వినిశ్చయే (౪) “ఈశ్వరీంసర్వభూతానామ్” ఇత్యాదీనాం స్తుతిపరత్వేన తత్రసర్వపదస్య భగవద్వ్యతిరిక్తపరతయా సజ్జీచసమ్భవాత్; నారశబ్దార్థత్వేన భాష్యకారాదిభిశ్చీయోవ్యాఖ్యానశ్చ భగవత్స్తామృతి నియామకత్వంగమయతి. ఉక్తంహిభగవచ్ఛాస్త్రే “జ్ఞానాదయోగుణామూపం లక్ష్మీర్నిత్యానపాయసిః | భూమినిశాదమోదేవ్య శ్రేషాద్యా నిత్యనూరయః” ఇత్యారభ్య “తత్సర్వంనారముచ్యతే” ఇత్యక్షేన లక్ష్మ్యులపి భూమినిశాదినత్ నారశబ్దవాచ్యత్వమ్.

సచ, భగవద్వ్యతిరిక్తనియామకత్వస్య సరనియామ్యత్వాదావనుపపత్తిరితి ననైరూప్యేణ సరసమ్మన్థప్యత్వత్తిమాత్రాశ్రయ

(౧) శ్రీ-నా-౧౧

(౨) శ్రీ-

(౩) భూహ-౬-౪-౨౨

(౪) శ్రీమాత్తమ్.

ణ ముపపత్తిమత్. కిచ్చశ్రీవిషయేషు భగవద్విషయేషుచేశ్వరత్వ
వాక్యేషు స్వస్వశబ్దానాం చ; కిచ్చనియ ఇతీసమ్మతాధారణాయాం
సూయస్సు భగవద్విషయేషువాక్యేషు సజ్జ్చకల్పనాపేక్షయా త
ల్పతరేషు శ్రీవిషయేషుచవాక్యేషు సజ్జ్చకల్పనాన్యాయ్యేతివిని
గమకంస్తుతమేవ.

“ఏషసర్వేశ్వరః” ఇత్యాదికచ్చ, “అన్యైశ్చసగతేశ్చాహమీ
శ్వరోవేదవిస్మృతః” ఇత్యుపబృంహేతిమతి తత్రత్యస్వశబ్దస్య శ్రీస
ర్వాహకత్వమావశ్యకమ్.

యత్రచలత్క్రమ్య ఈశ్వరత్వంశ్రూయతే, తత్రస్వత్రాపి భ
గవత్పత్నీత్వంహేతుశ్శూక్రియతే; యథా (౧) “అస్యేశానాజగతో
విష్ణుఃపత్నీ”ఇతి, (౨) “విష్ణుఃపత్నీఘోరాస్యేశానాసహసః” (౩) “రాడ
సిబృహదీశ్రీంపిన్ద్రవత్సధర్మపత్నీ” (౪) “ఈశ్వరీంసర్వభూతానాం
త్వామిహోసహస్వయేశ్రియమ్” (౫) “ఈశానాదేవీభువనస్యాధిపత్నీ”
ఇత్యాదిషు.

శ్రీశబ్దోహి-(౧) “శ్రయస్తివైష్ణవంభావంసాక్రీరినిగద్యతే!
శ్రయతేచపరంభావమ్” ఇత్యాదిభిర్భగవదాశ్రయణనిమిత్తకః. “శ్రద్ధా
దేవి” ఇతిచపూర్వమభిధానాత్, “ఈశానాదేవి” ఇత్యత్ర దేవీశబ్దః
పుంయోగవిహితశీఘ్రః. “నిరుపాధేశ్వరత్వస్తువాసుదేవేప్రతిష్ఠితమ్”
ఇతిచోచ్యతే; నతుశ్రీవిషయేశ్వరసచనేషు సర్వశబ్దేన భగవత్సర్వ
వాక్యకర్యః శ్శుభవిష్ణుఃపత్నీత్వవిరోధాత్. (౬) “సతస్యేశేశ్వర” (౭)
“సతత్సమశ్చాభ్యధికశ్చదృశ్యతే” ఇత్యాది నిషేధాచ్చ.

సచసర్వభూతేశ్వరత్వ సాధకధర్మిగ్రాహకమానాన్తరప్రవృత్తి

(౧) శ్రీసూక్తమ్	(౨) ధూమూక్తమ్	(౩)	(౪)
(౫)	(౬) తై-సా-౧-౨	(౭) శ్వే-౬-౨	

కతయా తస్యా సహోచకత్వమ్; కారణత్వాదినా ధర్మిగ్రహసమ్మ
వాత్. (౧) “తమిశ్వరాణాంఘరమంమహేశ్వరమ్” (౨) “పతింవిశ్వ
స్యాత్మేశ్వరమ్” ఇత్యాదీనా మిశ్వరాంతరనిషేధవిశిష్టసర్వేశ్వరత్వ
బోధకానాశ్చ సత్వాత్. అహోనపతిత్వవిషయ సర్వభూతేశ్వరత్వ
వచనయోగ్యామ్యమ్. నచ, (౩) “ఇచ్ఛాగృహీతాభిమతోరుదేహః”
ఇత్యాదివత్ పత్యాత్మేశ్వరత్వమైచ్ఛికమితి కిచ్ఛసప్రమాణం ప
శ్యామః ;

అహ్యచసంహితాయాఞ్చ, అష్టమేష్టకే, లక్ష్మీనూక్తే,
“అహంరుద్రేభిః” ఇత్యాదినా సర్వేషాందేవానాం స్వానుచరత్వంస్వ
ప్రప్యత్వఞ్చిత్వా, “అహందదామిద్రవిణంహవిష్కతేసుప్రాప్యే
యజమానాయసున్వతే” ఇతి సుప్రాప్యశబ్దితరక్షణకామాయ అహ
మేవద్రవిణం దదామిత్వభిధాయ, “అహంరాష్ట్రీనజ్జమనీవసూనా
మ్” ఇతిదీప్తియోగధనప్రాపకత్వ రోగాదినవర్తకత్వ భగవత్ప్రధా
నమహిష్టీత్యైశ్వర్యకామనైక దేవప్రతిష్ఠాపితత్వాన్యవన్యన్య; “మ
యామోఽన్నమత్తి” ఇతి ఈశితవిష్ణుపత్నీసమ్బంధిశ్రవణకాయకవ్యా
పారధ్యానైస్తద్విసర్వయైరన్నప్రాప్తివినాశావితమయోక్తమేతచ్ఛ్రీ
ర్ధేయమిత్యుక్త్యా, “అహమేవస్వయమిదంవదామి” ఇత్యాదినావత్స
మాణార్థే విశ్వాసముపజనయ్య, “యంకామయేతముగ్రంకృణోమి”
ఇత్యాదినా స్వసజ్జల్నాదేవరుద్రాదీనాం రుద్రాదిత్వప్రాప్తిస్తత
త్కలీనవాఞ్చ విశేషప్రాప్తిశ్చేత్యభిధాయ “అహంజనాయసమ
దంకృణోమి” ఇత్యాదినాసమదశబ్దితాఽనన్తహేతుత్వ సర్వవ్యాప్తి
త్వచతుర్ముఖ జనకత్వాన్యభిధాయ, “మమయోనిరపులస్తస్సము
ద్రే” ఇతి, “అమృత్యపారేయమన్తస్సముద్రే” ఇత్యాది శ్రుతిప్రసిద్ధో

భగవాన్ మమకారణమిత్యుక్త్యా, తతోవ్యభిష్కతఇతి తదధీనసత్తాక
త్వం స్వయమేవప్రత్యపీఠదత్.

నచ, నముద్రే న్రిత్యాధారప్రధానమ్; యేనాఽర్థాన్తరశఙ్కా;
తతోవ్యతిష్ఠతఇతిచాగ్రేనిరేశోసమజ్ఞాసస్సాత్ వ్యాప్తిస్వరూపతో
గుణతోవా; అహంసువేపితరమస్యమూర్ధన్-ఇదంశబ్దేన వ్యవహితో
పిరుద్రః పరామృశ్యతే. మూర్ధన్-ప్రధానభూతేపరమపురుషే, సువే-
ఉత్పాదయామిత్యర్థ ఇత్యేకే. అన్యే, జనస్యమూర్ధన్ - ఉపరివర్త
మానం పితరంద్యులోకం సువత్సర్వార్థిత్యన్యే. ఉత్తరత్రాప్యారభ
మాణాభవనాని విశ్వేతి, వాతఇవేత్యనుసారాణ్ స్పృశామిత్యర్థ ఇ
త్యేకే. ప్రకృతిరభగవదిచ్ఛాద్యభిమానితయా ప్రేరణానుగుత్యాదిభి
రుత్పాదయామిత్యర్థ ఇత్యన్యే. పరోదివాపరవినాప్రథివ్యేతి విశ్వకర్మ
సూక్తోక్తం నారాయణం ప్రత్యభిజ్ఞాస్య, అహంతుమహినా - మహి
మా ఏతావతీనమృభూవేత్సర్వార్థిత్యేకే. ఏనేతి దీప్తశ్చంద్రః. ద్యుప
థివ్యాదివర్తిభిరలభ్యః. ఏతావన్నహిమా మమ ఏన-విష్ణునాసమృభూ
వేత్సర్వార్థిత్యన్యే. ఏనాశబ్దస్య విశ్వకర్మనూక్తగతైనాశబ్దతుల్యార్థక
త్వే ఏనంబభూవేత్సర్వార్థిత్యేకే హేతుసాపేక్షత్వాత్తత ఇతిచప్రకృతత్వాను
క్తార్థలాభః. లక్ష్మీరక్షిరదేహత్వాదత్తరేత్వస్పకమ్య, “నర్త సితియతి
జ్యోతిర్నిత్యానప్రదోతురః” ఇతి ప్రాచుర్యావామృతత్వజ్ఞానాన్త
ర్గతప్రకృప్తసాక్షాత్కారాస్తస్యా భగవదధీనా ఇతివిష్పష్టం శ్రుత్య
న్తరేప్రదర్శితమ్.

ఏవమ్, “అకారేణోచ్యతేవిష్ణు స్సర్వలోకేశ్వరోహరిః । ఉ
ద్భృతావిష్ణునాలక్ష్మీ రుకారేణోచ్యతేపదా” ఇతిశ్శ్రుత్యన్తరేపి భగ
వదధీనత్వంన్యక్తమ్. ఉత్కర్షణవిశిష్టతయా భగవత్సంజ్ఞాప్రేరేద్భృతే
తితదర్థః, ఉపరివక్షసిధృతత్వం విగ్రహద్వారకమిత్యుక్తావపి, అకార

వాచ్యస్యైవ మహేశ్వరత్వమితి పాద్మోపబృంహిత శుత్యభిధానాద
నైశ్వర్యంవ్యక్తమ్. “శ్రీభూనీలాపతిర్యోనాపిశ్వరస్సఉదాహృతః ।
తస్మాత్సర్వేశ్వరత్వమ్ నానుదేవేప్రతిస్థితమ్” ఇతి శ్రీభూమినీలాపతి
త్వమిశ్వరలక్షణం పురాణోక్తమ్.

“ఈశోనారాయణోజ్ఞేయ ఈశతాతస్యచాప్యహమ్ । న్వాత
న్మృత్యూపాసావిష్ణోః ప్రస్ఫురతాజగన్నయా । న్వాతన్మృణాస్వరూ
పేణ విష్ణుపత్నీయమదృశతా” ఇత్యాది సంహితావచనైశ్చ ముఖ్యే
శ్వరలక్షణం శ్రీతిత్యుచ్యతే. “ఈశ్వరాసర్వభూతానాం ప్రియేణేశే
నసర్వదా । ఈశ్వరీత్యేవమేనామ తేనదేవేనరూపితమ్” ఇత్యాదిభిశ్చ
స్వగతమైశ్వర్యం తదధీనమితిస్వయమేవోక్తమ్.

(౧) “సత్యంసత్యంపునస్సత్యం శపథైశ్చాపికోటిభిః॥విష్ణుమాహా
త్వ్యలేశస్యవిభక్తస్యచకోటిధా । పునశ్చానన్తథాతస్యపునశ్చాపినహా
న్రథా! నైకాంశసమమాహాత్మ్యా శ్రీశేషబ్రహ్మశబ్దరూః” ఇతి పా
రాణికంపచః, (౨) “అనీదవాతంస్వధయాతదేకమ్” (౩) “శ్రద్ధయా
దేవోదేవత్వమశ్నుతే” ఇతి భగవతోపితదధీనప్రాణనత్వాదికం ప్రతీ
యతఇతిశక్జాతు, అచార్యైరేవచతుశ్లోకే భాష్యేపరిహృతా.

స్వస్థిన్నిధీయతఇతి స్వధాసత్ప్రకీర్తితా । యద్వాధారణ
సామర్థ్యంస్వయంభాష్యానుసారతః । అథాపిస్వధయేత్వక్తాలక్ష్టిః
పారాణికోక్తితః । సహయోగేతృతీయేయం ద్రష్టవ్యాధారతేయథా!
ప్రాణేభ్యోసిగరీయస్యాః ప్రాణదఃప్రాణవసనః । ఇతిహేతృతీయా
వాతేనేయమితిదర్శనాత్ । దేవత్వంద్యోతమానత్వం తచ్చాభరణ
భూతయా । శ్రియాశ్రియశ్శ్రియాయుక్తం ప్రభయేవవివస్వతః । అ

భవాకమలాక్షం దేవత్వాదేవనాన్వయః । వల్లభాప్రీతిముద్దిశ్యహరే
ర్విహరణాన్వయాత్ ॥

సచాత్రసహయోగే తృతీయేయమితీపక్షే అసతిబాధకేసహ
భావస్య తత్త్రియాసమ్మన్దనియతత్వాత్, లక్ష్మ్యైః కారణత్వప్రతీతిః.
అననసమ్మన్దమాత్రప్రతీతేః. “అన్యామమచశేషంహి” ఇత్యాద్యపక్ష
వాతి ప్రమాణబలాత్పునః ప్రాప్యత్వమితివిశేషః.

మోక్షధర్మగతః, “ఏకాకీవిద్యయాసార్థమ్” ఇత్యత్ర విద్యా
శబ్దః, “తతోభూయోజగత్సృష్టిం కరిష్యామిహవిద్యయా” ఇతి
వాక్యశేషాదిత్యాత్ ప్రకృత్యాదివిషయ ఇత్యాచార్యైరభ్యుప
గతమ్. తేన “విద్యాసహాయవాదేప్రావిష్వక్సేనోహరిఃప్రభుః”
ఇత్యేతదపితుల్యమ్. శ్రీప్రకృతోద్విద్యాశబ్దప్రయోగస్సత్వాదిగుణో
న్నేషముఖేన విద్యాహేతుత్వాత్, విద్యాప్రవర్తకత్వాచ్చేతిభాషి
తః; “ద్వితీయంమిషతస్తస్య చింతాబుద్ధ్యాత్మికాబళా” ఇతిప్రకృత్య
“ఉమేతినంజ్ఞయాసాతుతదాదిత్యేవ్యవస్థితా” ఇతివరాహవచనాచ్చ
భగవద్బుద్ధ్యభిమానిత్వానగమాత్, తత్త్రియుక్తః శ్రియాంవిద్యా
శబ్దాభిప్రయోగ ఇతిమహాచార్యః.

“ఏకీవిద్యాసహాయస్త్యం యోగీయోగముపాగతః । జలశ
య్యాముపాసీనో యోగనిద్రాముపాగతః ॥” ఇతి హరివంశవచనగత
విద్యాశబ్దస్య “నిగీర్యవిశ్వంజగదాదికాలేశేతేమహత్తాజలధేర్జలాఘే!
దేవ్యాశ్రియాచామరలోలహస్తయా నిషేవ్యమాణఃపురుషోత్తమ
స్తదా । యశ్చేతేజలధానాగేదేవ్యాలక్ష్మ్యస్సఖావహే! పరమేష్ఠీ
హృషీకేశశ్చయనాయోపచక్రమే । పద్మాచాన్యస్వయంలక్ష్మీర్దేహ
మాశ్రిత్యతిష్ఠతి । తతస్సర్వవిశిష్టాత్తా సర్వలోకపితామహః । తత

ప్రిస్తయ తేభూయస్స ప్రప్తిం లోకస్య లోకకృత్మ్” ఇత్యాదై శ్చికార్థ్యాత్
లక్ష్మీపరత్వమేవ.

ఉదాహృతవచనేషుచ నిగరణస్మప్త్యాద్యచస్వయిన్యాపవచ
అస్యాస్సాన్వపానుకూలతాప్రతీతేన్నవిశిష్య ప్రతిపాదనానుపపత్తిః.
“ఏకాకీవిద్యయాసార్థమ్” ఇతిప్రతివిద్యాశబ్దస్య లక్ష్మీవిషయశేషి “కృ
త్వామత్థాస్సనిభూతాని” ఇతి పృథగుక్తేనోపాదానతావచ్ఛేదక సా
ధారణ్యప్రతీతిః. విచరణమాత్రే సాహిత్యక్రతీతే. “తతోభూయో
జగత్సప్రప్తింకరిష్యామి” ఇతితదభిమానికయాబుద్ధ్యేత్యర్థః. ప్రేరణాది
నాలక్ష్యో ఏవహేతుత్వంబోధ్యమ్.

“ఉపపదవిభక్తేః కారకవిభక్తిర్బలీయసీ” ఇతి తత్ప్రయోగ
ఆచార్యైరుక్తః. అగ్రే“స్వధా+అధస్తాత్ప్రియతిఃపురస్తాత్” ఇత్యాది
ప్రాకృతభాగవిభూత్యోః కీర్తనాదత్రత్యస్వధాశబ్దఃప్రకృతివిషయఇతి,
మోక్షధర్మగతోవిద్యాశబ్దః ప్రకృతివిషయఇత్యప్యాహుః. “శ్రద్ధ
యాదేవః” ఇతి తత్ప్రయాయాఃకారకవిభక్తిశ్చేసమ్భవతి, ననహ
యోగనిమిత్తత్వంన్యాయ్యమ్; అథాపి నహయోగేతత్ప్రయోగ్యాత్;
దేవత్వపదబోధ్యం నావశ్యంవిహరణరూపమేవ. మోదాదీనామపి
తథాత్వసమ్భవాత్. నచావశ్యంవిహరణంజగద్వ్యాపారరూపమేవ.
సచేదంకారణవాక్యమ్; “శ్రద్ధయాదేవోదేవత్వమశ్నుతే” ఇత్యేతద
స్యాస్తత్వరహస్యమితి సహస్రనామభాష్యక్తిః, “తదాయత్తర్థిత్వే
పి” ఇత్యనేనవ్యాఖ్యాతా.

తావసీయే, నృసింహశక్తింప్రస్తుత్య, “మాయావాపీషానార
సింహేసర్వమిదంసృజతి, సర్వమిదంరక్షతి, సర్వమిదంసంహరతి, తస్మా
న్మాయామేతంశక్తింవిద్యాత్,” ఇత్యాదినా మాయాశబ్దితాయాల

త్వోస్సప్తప్ర్యాదిహేతుత్వోక్తిః, “విజ్ఞానానుభవధర్మరూపత్వాత్” ఇతి సంహితావచనానామగతశక్త్యభిమానిత్వనిర్ణనా. నారసింహీతీసరసింహరక్ష్యత్వాదినాకథితాయామాయాయాః పతితుల్యజగద్దేతుత్వాది ప్రతిపాదనాసమ్భవాత్ ; తదేతద్వషిణోక్తం నిదర్శయమ్.

“సహపాహియదృజీతరుద్రః” ఇతి తన్మన్త్రోదాహరణాత్. తత్రసమ్మదోభిధానేపి ప్రకృతసజ్జతైతదభిమానిన్యాస్తస్యా అపిరక్ష్యత్వప్రతీతేనర్జసియత్వాత్ ; రక్ష్యత్వపైవతస్థితార్థత్వప్రతీతేః. (౧) “మాయావయునంజ్ఞానమ్” (౨) “మాయాన్తప్రకృతింవిద్యాత్” ఇతివేదనిఖణ్ణాదివ శేనమాయాశబ్దస్య ప్రకృతిభగవద్భవ్యభిమాని శ్రీపరత్వంవాశ్రియతే. “శ్రియంలక్ష్మీమ్” ఇతిమన్త్రోదాహరణాత్. తత్ర “ఔపలామమ్మికామ్” ఇత్యాదయోలక్ష్మ్యస్తత్తన్నిరుక్తివిశేషైస్తత్తద్విభూతియోగేనవా నిర్వాహ్యఇతి చతుశ్లోకోభాష్యేఉక్తమ్. విద్యాశబ్దో విద్యాభిమానిత్వాభిప్రాయః. తావనీయోక్త మాయాశబ్దేతలత్సాన్వితవారాహేబుద్ధ్యభిమానిత్వకథనాత్.

“బ్రహ్మయోనిస్వరూపామ్” ఇతి బ్రహ్మభూతయోనిస్వరూపామిత్యర్థః; (౩) “మమయోనిర్మహద్భ్రహ్మ” ఇత్యుక్తేః, “తస్మిగర్భావధామ్యహమ్” ఇత్యుక్తేః. స “మమయోనిరపు” ఇత్యుక్తేనతౌల్యమ్. శ్రియః ప్రకృత్యభిమానిత్వంపునః చతుశ్లోకోభాష్యే, “జగదుత్పాదికా శక్తిస్తవప్రకృతిఃవ్యతే । నైవనామనహస్రైస్తు లక్ష్మీశ్రీఃకీర్త్యతే । మూలప్రకృతీశానా” “ప్రకృతేపురుషాచ్చాన్యస్తృతీయోవై పవిద్యతే । ప్రకృతిశ్చపరాచేతివదన్తిపరమర్షయః ।” ఇత్యాదివచనబలాదుపపాదితమ్; ఆయుఃపదస్య జ్ఞానావిచ్ఛేదపరిత్వాత్, తద్ధ్వారకమస్యామోక్షసాధనత్వమిస్ఫుటమ్. “బ్రహ్మయోనిస్వరూపామ్” ఇతి లక్ష్మీ

స్వరూపస్య భగవత్కారణకర్తృత్వా నారసింహత్వముపపాద్యత ఇ
త్యన్యే. బీజోక్తిప్రకరణేచాగ్రే “అకాశాదేవ” ఇత్యాదౌ ఏవకార
శ్శూన్యతే. శక్తిబీజవిధిస్తుత్పత్తిం అన్యత్రసిద్ధస్యకారణత్వస్యేహ
భిధాసమితిన్తత్కారణవాక్యమ్.

అత ఏవశక్తిమదభిప్రాయేణశక్తికారణత్వవర్జనేపి సపునరు
క్తిదోషః; ఉపబృంహితాచతాపసీయశ్శుశ్రియాగవతేత్వతీయస్కంధేః
“సఏవవిశ్వంసృజతి సఏవావతిహన్తిచ | అథాపిహ్యసహజ్కారాన్నా
జ్యతేగుణకర్మభిః | ఏషభూతానిభూతాత్మా భూతేశోభూతభావనః |
స్వశక్త్యామాయాయాక్తస్సృజత్యవతిహన్తిచ “తమేవమృత్యును
మృతం తావదేవం సర్వాత్మనానైహిజగత్పరాయణమ్” ఇత్యేవకారా
యాత భగవదేకకారణకర్తృవిరుద్ధం మాయాశబ్దితవస్త్యస్తరకారణ
కర్తృమితి శక్త్యావారణాయప్రవృత్తత్వాత్. “సర్వాణిహవా” ఇతి
ప్రథమముపబృంహితమ్. అథాపీతివిశేషణతయాపిమాయాసహిష్టు
తాంవారయితుం భూతానీతిశ్శుశ్రిజద్దేవఫాసాత్తః; భూతాత్మేత్యనేన
అకాశశబ్దో భగవత్పురణితీజ్ఞాపయతి. స్వశక్త్యామాయయేతి కర్తృ
నిర్దేశకౌపచారికఇతి ధ్వనయితి. మృత్యుశబ్దః - అనుష్టుభప్రత్యభి
జ్ఞాపకః.

సచాత్రాపిమాయాలక్ష్యేవ; “గుణవ్యతికర్తాదాజ్ఞామాయా
యాఃపరమాత్మనః” ఇతి పూర్వవిరోధాత్; షష్ఠేచ, “యువాఞ్చ
విశ్వస్యవిభూజగతఃకారణంపరమ్” ఇత్యుక్త్వా “ఇయంహిప్రకృతిస్సా
హ్నామాయాశక్తిర్ధురత్యయా |” ఇతి ప్రకృతిత్వం హేతురుక్తః. పా
ద్యసంహితాయాఞ్చ, “ఏవంసృష్ట్యాజగత్సర్వం విశ్వరూపభరోహరిః
ఆస్తేనన్తాననేదేవశ్శ్రీభూమిభ్యాంసహస్థితః” ఇతి సృష్ట్యనన్వయః

ప్రతీయతే. అభిజ్ఞానాక్షరవాద్యాత మేవ. బ్రహ్మధర్మాస్పస్మిన్న
ధర్వశిరసిరుద్ర ఇనవాళభేదేనన్యభిలూపేతి మహాచార్యః.

బృహదారణ్యకే;—“ఇహోహనైనామైషయోయం దక్షిణే
క్షిణిపురుషస్తంవావీత మిషంసన్తమిన్మిత్యాదక్షతే. పరోక్షేణప
రోక్షప్రియాఇనహిదేవాః ప్రత్యక్షద్విషః. అతైతద్వామేక్షిణిపురు
షహుపమేమాన్యపత్నీవిరాట్ తయోరేషసంస్తానోయ ఏషాన్తర్హృ
దయతకాశెతి, హృదయాకాశందమ్మతిభోగభూమిత్యేనాభిధాయ,
అతైతయోరేతదన్నమిత్యాదినా కమలకర్ణికాకార మాంసపిణ్డనాడిని
చయసమ్మన్నజాల సుషుమ్నా నాడినాందమ్మతి భోగ్యప్రాసాదపరిధా
నపరమప్ర్యామగత తత్ప్రిప్తిమార్గరూపత్వాన్యత్వా, తస్మాదేష
ప్రవివిక్తాహారతరఇవభవత్యస్మాచ్ఛరీరాదాత్మనతి దక్షిణాక్షిణ్య
పరమపురుషస్త్వైవ జీవహిమణితయాభోగ్యత్వమభిధాయ, తస్యప్రా
చీదిగిత్యాదినా విశ్వతత్త్వస్త్వైవ్యాదికమభిధాయ, స ఏష నేతి నేతితి సక
లేతరవిలక్షణస్వరూపతా ఇహస్త్వైవప్రాక్తా.

సర్వభగవద్రూపాణాం శ్రీరూపగాఢోపసూతయా హృద
యాకాశే అవస్థానప్రతిపాదనంనవిరుద్ధమ్. ప్రధానతయా ధ్యేయత్వం
కారణతానియతమ్. స ధ్యేయ తామాత్రమ్; (౧) “యేచేమేరణ్యేశ్రద్ధాతే
పథిత్యుపానతే” (౨) “తవశ్శ్రద్ధే యేహ్యుపానన్త్యరణ్యే” ఇత్యాదిషుశ్ర
ద్ధాశబ్దబోధ్యన్యప్రతీయమానేపి సత్యతవశ్శబ్దబోధితబ్రహ్మతుల్యత్వే
క్లేశేనశ్రద్ధాపూర్వకత్వప్రతిపాదనపరతయాపూర్వైవ్రాన్యభ్యాతమ్.

అహిర్బుధ్వసంహితాయాఞ్చ, “షాన్లుణ్యంతత్పరంబ్రహ్మ
స్వశక్తిపరిబృంహితమ్|బహుస్యామితిసజ్జల్పం భజతేతత్సుదర్శనమ్|
ఇత్యత్రశక్తిశబ్దః క్రియాభూతినూప్తౌవస్థా సహకృతబుద్ధిభగవత్సాన్ని

యాసాశక్తిగర్జితః కథితాసమవాయినీ ! లక్ష్మీర్నామద్విధానాతు
క్రియాభూతివిభేదినీ । సజ్కల్పఃకోటికోట్యుశ శ్చ క్షేహ్యతస్తథాద్వి
ధా ! శక్తిస్సావైష్ణవీసత్తా బహుధైవప్రభాసతే భూతిప్ర్యాహుదియా
పేణ యాసాదేవిప్రవర్తతే । ఏకాత్విచ్ఛాస్మికాతస్యతచ్ఛక్తేః ప్రవి
బృమ్భణమ్ । సజ్కల్పసీయస్సజ్కల్ప ఇతియాజేపురోదితా । అవ్యక్త
పశ్చక్తృత్యాసాతూష్ణీమ్భూతేవరాజతే సదాప్రతాయమానాపి నూ
త్తైర్భావైరలక్షణైః । అశేషభావనాధారాసజ్కల్పప్రవిబృమ్భణీభా
వ్యభావకభేదేన సాన్వేనైవవిభావ్యతే । యాశక్తిరైష్ణవీదేవీ సర్వభా
వానుగామినీ । తదేకాంశఃక్రియానామకృత్యోపకరణంహరే । తదే
కాంశోవిభూత్యాభ్యో లక్ష్యతేతజగత్తయా । యాచసాజగతాంయో
నిర్లక్ష్మీః ” “తస్యాలత్యల్పఉన్నేహాభూతిభావకఃకుఠితః” ఇత్యాదిభిరా
సంహితాస్తం వచనమవగమ్యతే.

తస్యాంప్రవర్తమానాయాం స్వసజ్కల్పేనసర్జనే తథానివర్త
మానాయాం స్వసజ్కల్పేనసంహృతౌ” ఇతి క్వచిచ్ఛ్చాయమాణం
స్వసజ్కల్పపదం భూయోవచనానురోధాత్ స్వమయసజ్కల్పపరమ్.
“నారాయణస్సవిశ్వాత్తా భావాభావమిదంజగత్ । నిష్కలేనస్వరూ
పేణ యథావ్యాప్యనియచ్ఛతి । సదసత్తాహియాతస్య జగన్నిర్మాణ
శక్తికా । సర్వభావాత్మికాలక్ష్మీ రహంతాపరమాత్మికా । తద్ధర్మధర్మ
ణీదేవీ భూత్వాసర్వమిదంజగత్ । నిష్కలేనస్వరూపేణ సాపితత్వన్ని
యచ్ఛతి ।” ఇత్యనుమస్తృత్వ సహకృతస్వరూపనిరూపకత్వపరమ్.
వ్యాప్యేత్యనుక్తేః, అహంతాత్వాద్యుక్తేశ్చ, తద్ధర్మధర్మణీభూత్వేత్యు
క్తేశ్చ తదీయమేవనియమనంస్వీయమభిమన్యేతిప్రతీతేః, నియచ్ఛతి
తస్య నాన్తఃప్రవిశ్యనియమనపరత్వమ్.

నవా, “భజేతేతాయదారూపం మనోనయననందనమ్” ఇత్యాదివత్ “నియచ్ఛతోజగత్సర్వం లక్ష్మీనారాయణాయదా” ఇత్యుక్తమ్; జగన్నిర్దాణశక్తికేత్యుక్తే, శక్తిగతంవానియస్త్రుత్వమస్యాముచ్యతే. సదసత్తాశబ్దోదితసూక్ష్మచస్థాయావా ఉత్తరావస్థాప్రాప్త్యనుగుణమభిమానిత్వమేవనియమనమ్; అతపవ, “తద్యైకకలాభూతిర్జగద్భవనసంజ్ఞితా” ఇత్యుక్తమ్.

అనుమస్త్రుత్వమాదాయైవరక్షోనిరసనమ్, “దేవతాయావద్యావదిచ్ఛతః” ఇతినిర్వాహ్యమ్; “దేవత్యాదానవమర్చసి” ఇత్యాది నామ్నామనుమత్యాచతుశ్లోకేభాష్యేనిర్వాహాత్. ఏవञ్చ “ప్రకాశాహ్లాదపాతైర్యద్విశ్వస్యాపచిక్ష్వతః” ఇత్యాది, తజ్జాతీయసుదర్శనస్య తత్తదస్త్రుమయత్వాదివల్లత్క్య దేవదైత్యాదిభావః.

“నచశక్త్యావినాకశ్చిచ్ఛక్తిమానస్తికారణమ్ | నచశక్తిమతాశక్తిర్వినాకాప్యవతిష్ఠతే” ఇతిసిద్ధవన్నిదేశాల్లక్ష్యైర్మౌళిక శక్త్యవచ్ఛిన్నభగవతః కారణత్వాద్వేదాంతానాం బ్రహ్మైకకారణత్వప్రతిపాదకానాం తన్మాత్రాఞ్చచేతనశక్తికారణతావాదనామవిరోధఇత్యర్థే తత్తద్రావమిత్యాదేస్తాత్పర్యమవసీయతే.

“షాఙ్గణ్యంతత్పరంబ్రహ్మ” “యత్తత్షాఙ్గణ్యమిత్యుక్తమ్” “షాఙ్గణ్యంనైష్ఠవంయశః” “పూర్ణస్తిమితీషాఙ్గణ్యమ్” “షాఙ్గణ్యంపరమంమహాః” ఇత్యనకృత్షాఙ్గణ్యశబ్దేన బ్రహ్మవ్యవహృత్య, శక్తిశబ్దేనశ్రియోవ్యవహారదర్శనాత్, “షష్ఠీర్గుణైరిన్వితత్వాత్జ్ఞానాదిభిరనన్యగైః” ఇతి పాద్మసంహితోక్తేశ్చభగవదీయాత్షాఙ్గణ్యదస్తి శ్రీషాఙ్గణ్యస్యవిశేష ఇత్యవధారణాత్; “షాఙ్గణ్యతనమౌరాః” ఇతిముక్తేశు షాఙ్గణ్యతనుత్వోక్తవత్, తతోతిశయితషాఙ్గణ్యాభిప్రాయాః పూర్వషాఙ్గణ్యవిగ్రహత్వవాదాః.

పశ్చాదుణప్రకృతి భగవద్వర్ణ్యభిమానిత్వప్రయుక్తాభివ్యక్తేః;
శక్త్యభిమానిత్వప్రయుక్త ఏవపశ్చాత్కృత్యకరత్వనాదోఽపి; “తేనోధాన
కరితక్తిస్సాన్నిగ్రహసమాహ్వయా” ఇత్యాదివ్యవదేశాత్.

లక్ష్మ్యైకమలక్ష్మీతన్వాత్పితృపాతినో లక్ష్మీకారణతాసిద్ధా, అ
హిర్బుధ్విసంహితయా సుదర్శనస్వేత్వరతాసిద్ధ్యేత్. తథాహి;—
ద్వితీయేధ్యాయే, “సుదర్శనస్వరూపం తత్ప్రచ్యమానంమయాశృ
ణు । శ్రుతేయత్రాఖిలాధారే” ఇత్యఖిలాధారతోక్తా. తత్రైవ,
“కారణంజగతోయత్తదాధారోజగతశ్చయః” ఇత్యుభయ, “సుద
ర్శనమయశ్చతత్ । ఇతిసాంసిద్ధికంరూపంతస్యసర్వాతిశాయిచ” ఇతి
సార్వార్థ్యేనైవగ్నికాతిశయయోగావుక్తా. తృతీయే, “వ్యాప్తిసుద
ర్శనస్వేమాం ప్రచ్యమానాంమయాశృణు । యద్భాత్వాపురుషో
కేకృతకృత్యత్వమస్మత్” ఇత్యుభయ“వైశ్వరూప్యస్యసక్షేపఃక్రియా
శక్తేఃప్రదర్శితః” ఇత్యుభయ సుదర్శనస్యవ్యాప్తిర్విస్తరతఃకా. చతుర్థే,
“కిన్తత్కారణమిత్యుక్తం స్పష్టయేయత్సర్వేనైవ సుదర్శనేనయ
ద్వాప్తిప్రయాపతఃకార్యోగోఽభివ్యక్తః” తత్రైవకార్యతత్వానాం సర్వే
మాసుదర్శనేనప్రేరితానాంకారణేలయం విస్తరేణప్రదర్శ్య, “ప్రతి
సంభారికాంశక్తిం క్రియాంసాదర్శిసింహరామ్” ఇత్యుభయ.

పశ్చాత్, “సమిధ్యతేయథావన్తి శ్చేహోవాపినమీరణాత్ ।
తథాసుదర్శనేనైవవిభూతిప్రేర్యతేకలా”వస్త్యే, “యస్యయద్యాన్యశం
రూపంయత్క్రియంయత్స్వభావకమ్సుదర్శనప్రభావస్థాంతర్నియ
మభావితమ్,”తత్రైవ, “లేశతస్సప్సిరుక్తేయం భూతేస్సుధైతరాము
నే । సుదర్శనేనయావిష్ణోరేవభావేనభావ్యతే” త్రయస్త్రిశే;—
“నచేద్భూమాస్యనాస్త్యేనపరివార్యత్వసమ్భవః । అతశ్చైవమయం

సర్వం జగత్సావరజజ్ఞమమ్ ” ద్విచత్వారింశే సుదర్శనప్రస్తుత్య,
 “మహాలయేతత్రసమర్చ్యదేవం దినేదినేపాప్తసమస్తకామః । తతో
 చిరేణైవవిముక్తసజ్జః పరంపదంప్రాపచతత్ప్రసాదాత్ ” త్రిచత్వారింశే,
 “అహంసుదర్శనోనామ్నాఖ్యాతోద్యప్రభృతీశ్వరః । దురా
 లోకంమహాలోకే యత్తద్వాహంసుదర్శనమ్ ” చతుశ్చత్వారింశే,
 “అద్యంవిశ్వమయంరూపమదృష్టం దేవదాననైః । అహిమాంస్యమసు
 ర్యాదమచక్షుర్లోచరంస్వతః । యథాదేవోహృషీకేశస్తథాహమపి
 నారద । ఇత్యుక్తవంతంతందేవం సుదర్శనవపుర్ధరమ్ । స్వక్రియంరూ
 పమూర్జితమ్ । దర్శయామాసగురవే యోగరూఢాయనారద ” ష
 ట్త్రింశే, “శృణుతత్త్వంమహాప్రాజ్ఞరహస్యమిదముత్తమమ్ । త్వదృతే
 శక్నుయాద్దృష్టుమిమమర్థంసకశ్చన । యథానారాయణోదేవఃపురుషః
 పుష్కరేక్షణః । అనాదిరపరిచ్ఛేద్యస్తథాయమపినారద । ద్వేషక్షీయ
 స్యవిద్యేతే విష్ణోస్సర్వార్థసాధనే । ప్రధానభూతేయాభ్యాస్తువమాత్యే
 పజగుర్ధరమ్ ” ఇతి లక్ష్మీసుదర్శనేప్రస్తుత్య, “తస్మాల్లక్ష్మ్యవినాదేవ
 స్సజ్జుల్పేనప్రభుర్వరిః । అనేనాపినాకర్తుం కింశ్చిన్నార్హతికేశవః ।
 అనేనసర్వంసృజతి దేవోనేనైవపాతిచ । అనేనసంహృతిం దేవోవిశ్వస్యా
 న్నేకరోతిచ । అనేనదానవాదైత్యాన్నిహన్తిమధునూదనః । క్రియ
 తేనేనతత్కర్మసర్వంసర్వగతేననై । తస్మాత్సర్వాత్మనాచైవం స్వంబు
 ధ్ధ్వాపరిరక్షతి । యథాస్వంస్వామినోరక్ష్యం రక్షన్తిస్వయమేవహి ।
 ఏవంసర్వసృజనసంలక్ష్మీంలక్ష్మీధరస్స్వయమ్ । చతుర్ధాప్ర్యాహ్యచా
 త్తానం స్వభూతాంపరిరక్షతి ” ఇతిలక్ష్మీతౌల్యముక్తమ్.

తతైవ, “భగవత్సర్వవిజయసహస్రారాపరాజిత । శరణం
 త్యాంప్రపన్నోస్మి శ్రీకరస్తుసుదర్శనమ్ । అనేనైవప్రపన్నస్య భగవన్తు
 సుదర్శనమ్ । తస్మాదుబధ్ధాఃపాస్మానస్సర్వేనశ్యన్తితత్క్షణాత్ । కృతా

స్వనేసర్వాశితపాంసితపతాంవరః సవ్యేతీథాస్సర్వయజ్ఞాస్సర్వదానాని
చక్షుణాత్. కృతాన్యనేసమోక్షశ్చతన్యహస్తేనసంశయః” ఇతిమోక్ష
ప్రదత్వము క్తమ్. ఏకోనవప్తితమేధ్యాయే, “సమస్తజగదుత్పత్తిస్థితి
సంహారహేతవే! సుదర్శనాభిధానాయైనమశక్త్యైక్రియాత్మనే”

శ్రుతావప్యక్తం “మనసోవశేసర్వమిదమ్” ఇత్యారభ్య
“సుధితాండధాతు” ఇత్యన్తేన మస్మిచతుష్టయేన; నజ్జుల్పాభిమాని
త్వవదభేదోపచారాదినిబద్ధసంసర్వమిదంవై భవవాదఇతిచేత్; భగవ
ద్బుద్ధితక్తిప్రకృత్యభిమానిన్యామచుగ్రహకార్యవ్యాపారేషు స్వభూ
కిజ్జురంభగవన్తం కాన్తంప్రేరయన్త్యాం నిగ్రహకార్యవ్యాపారేషు
అనవసరేపతిభావపాలనాయానుమన్యమానాం స్వప్రీత్యుద్దేశ్యక భగ
వదీయ సకలవ్యాపారాయాంలక్ష్యైం ప్రణయనిబద్ధనవిగ్రహైకీకార
ప్రధానపత్నీ త్యాదిభిస్తాదాత్మ్యవ్యవదేశోర్హాయాం కింవావైభవందు
ర్వచమ్.

అహిర్బుధ్నయసంహితాయామపి, క్రియాశక్తేః కారణత్వస్య
+ భావనాయావవాసకృదిచ్చాశక్తేః కారణత్వముపవర్ణ్యతే. ఆచార్యై
రపి “తత్పరేషుశాస్త్రేషునత్సు” ఇతి పక్షపాతితాఽభ్యుపగతా.
ప్రథమాధ్యాయే “ఏషాహిశ్రేయసాంమూలమ్” ఇత్యారభ్యఉచ్య
మానంవై భవం “స్థితానారాయణాత్మనా” ఇత్యనేన భగవదభేదోప
చారనిబద్ధన మితిదర్శితమ్.

శ్రుతీనామభిసద్భిశ్చ ;--“సైవదేవీవమైవజగతాంప్రాణ ఏషై
వసృజతే” ఇత్యాది భూతాత్మస్వరూపనిరూపకత్వోక్త్యా + స్వస్యా
స్సర్వభూతాత్మకత్వోక్తిరన్యత్రోపచారికీతిదర్శితమ్; మాన్యుష్యోక్తిః
పశ్చుగుణప్రకృతి భగవద్బుద్ధ్యభిమానిత్వాత్. అన్యథా సహకార్యన

పేక్షాద్యనిర్వాహాత్. “జగత్ప్రకృతిభావోమేయస్సాశక్తిః” ఇతి,
 “మే”ఇతి పరమాత్మార్థకష్టస్యైవ శక్త్యన్వయః; “మే”ఇతి పరమా
 త్మనిర్దేశః; ప్రకృత్యభిమానిత్వభగవత్ప్రేరకత్వాదిభిర్వాచ్యభావ
 పత్తిలక్ష్యైః పరివర్త్యమాన్.

“తావావాంతత్వమేకస్తు ద్విధాభూతావివస్థితౌ” ఇతి న్యపది
 శ్యమానమైక్యమ్, “మత్సాన్విచ్ఛన్ద్యవశాదేవ” ఇత్యాదేర్నిమిత్తమ్.
 “ఏకథాచద్విధాచ” ఇత్యాదేః, “నచశక్త్యావినా” ఇత్యాదినాతుభ్యో
 ర్థః. లక్ష్మీప్రీతీసాధనప్రక్షేపలక్ష్యైః స్వపృష్టభగవదుక్తైరుత్తరక్షేప
 కథనాత్, సర్వమపీదంప్రకరణమధర్వశిరఃప్రభృతివదిత్యవగస్తవ్యమ్;
 “అన్తస్థినితోహంసర్వేషామ్” ఇతిమధ్యేచ్ఛల్లిజ్జనిర్దేశాద్భావోవ్యక్తః.

అన్యథా “ప్రాప్నోతిపరమంబ్రహ్మ లక్ష్మీనారాయణాత్మకమ్,”
 “లక్ష్మీనారాయణాఖ్యం యదుపేయంబ్రహ్మశాశ్వతమ్” “లక్ష్మీనారా
 యణాఖ్యం యద్భ్రహ్మనిర్దేశ్యముచ్యతే” “ఓజ్జ్వలఃప్రణవస్తాన
 స్సన్ బ్రహ్మణిష్ఠతి” ఇత్యాది ప్రయోగాచ్చలక్ష్యైః బృహత్త్వమపి
 న్నాత్; “దేశాత్కాలాత్తథారూపాత్సరిచ్ఛేదోసమస్సృతః నిత్యని
 ర్దోషనిస్సీమకల్యాణగుణశాలినీ” ఇతిస్వరూపతోగుణతత్త్వబృహత్త్వో
 క్తేశ్చ. ఇష్టాపత్తేతు, “బ్రహ్మణిశ్రీనివాసే” ఇత్యత్రబ్రహ్మణిలక్ష్యమ్;
 శ్రీపతిత్వాదికంలక్షణమ్” ఇతితత్త్వటీకావిరోధః. యథాస్థితబ్రహ్మత్వ
 కత్వానుసంధానే బ్రహ్మదృష్ట్యనుసంధానే, “లక్ష్మీకౌస్తుభలక్ష్యజేనమ
 ఇదంతస్థైవరబ్రహ్మణే” ఇత్యాదివిరోధః, “బ్రహ్మశబ్దేనపురుషోత్త
 మోభిధీయతే” ఇతి భాష్యవిరోధశ్చ.

బ్రహ్మణఃపునఃకతత్రతత్రశక్తేర్నిర్దేశాత్ “వేదేభూర్నిప్రయో
 గాచ్చగుణయోగాచ్చశార్థి । తస్మిన్నేవబ్రహ్మశబ్దోముఖ్యన్మహో

మహామునే” ఇత్యాది వచనబలాచ్చనబ్రహ్మత్వమితిచేత్. “ఈశోనా రాయణోజ్ఞేయః” ఇత్యాదినాపృథగ్నిర్దేశాత్ పూర్వోదాహృతవచన బలాచ్చనేశ్వరత్వమితితుల్యమ్. పారార్థ్యాత్, గుణతస్సృతిశయా యాంనబ్రహ్మత్వసమ్భవః. పురుషకారత్వతదుపయుక్తకరుణాక్షమా వాత్సల్యాదీనామపి, గుణానాంప్రధానానువృత్త్యానామేవ భగవచ్ఛేషత్వాత్. “యథాప్రభాగుణోత్కన్నః” ఇతిన్యాయాదైచ్ఛికస్యాపి తేషత్వస్య పరేచ్ఛామాత్రప్రయుక్తత్వాభావేన ఉత్కన్నహూపత్వానసా యాచ్ఛేతివదతామ్, “భోబ్రహ్మకీంత్వయాద్భవంలక్ష్మీబ్రహ్మసనా తనమ్ । సత్యజ్ఞానమితీశుక్రిత్యాసాలక్ష్మీప్రతిపాద్యతే” ఇత్యాదివచనా న్యభేదోపచారనిబద్ధనాసీతి, ఇష్టమేవ.

క్రియాపిబ్రహ్మత్వాభ్యుపగమే “యమస్తస్సుముద్రే” ఇతి ప్రకమ్య, తదేవబ్రహ్మైతినిర్దేశోవిరుద్ధ్యతః; “నారాయణపరంబహ్మ” ఇతిచ, “బ్రహ్మశబ్దఃపరేవిష్టానాన్యత్రకర్వచిదిష్యతే” “అనన్తోభగవాన్విష్ణురాజస్త”, “ప్రాచ్యతేవిష్ణురేవైకః” ఇత్యాదివచనశతవిరోధశ్చ. పుల్లిజ్ఞఘటితేషుశ్రుతివాక్యేషు కథంలక్ష్మ్యఃప్రతిపాద్యత్వమిత్యా శంక్య, “బ్రహ్మస్వరూపిణీమ్” ఇత్యాశయఆవిష్కృతః.

బ్రహ్మసార్వదీయవచనాని, “తస్యశక్తిఃపరా” ఇత్యాదీనిప్రకృ తివిషయాణీతిస్ఫుటమ్; “భావాభావస్వరూపాసావిద్యావిద్యేతిగీయతే” ఇత్యుక్తేః. మమత్వాదిపక్షాః పరపక్ష తేనోపన్యస్య “ప్రకృతిశ్చసదా చేతివదన్తిపరముద్దయః” ఇతి సిద్ధాంతకథనాత్, వ్యక్తావ్యక్తస్వరూపేణ వ్యాప్తికథనాచ్చ, “తస్మాద్ధరిస్సదాభ్యేయశ్శుభ్రచక్రగదాధరః । ఆది కర్తామహాకర్తా శ్రియసార్థంజగత్పతిః” ఇతిశ్రియాసార్థం భ్యేయత్వ కథనంసకారణత్వాపాదకమ్. “శ్రీభూమినీశానహితంచింతయేచ్ఛనదా హ్మది” ఇత్యాదివచనపక్షే.

పాద్యే, “జగత్స్థితిలయాతస్యాఉస్మిలననిమిలనే । సర్వస్యా
ద్యామహాలక్ష్మీస్త్రీగుణాపరమేశ్వరే । లక్ష్మ్యోలక్ష్మ్యస్వరూపాసా” ఇతి
ప్రకృత్యభిప్రాయమ్. “శూన్యంతదఖిలంస్వేనపూరయామాసతేజసా”
ఇతి, స్వకీయేన-పరమాత్మనేత్యర్థః. లక్ష్మీతస్త్రీతు, ఏతదేవబ్రహ్మభేదేన
అన్యథావ్యాఖ్యాయత ఇత్యవిరోధః.

జయాఖ్యసంహితాయాఞ్చ, “అనాదివాసనాయుక్తః” ఇత్యా
రభ్య అనుగ్రహశక్త్యాత్మకతాలక్ష్మ్యైస్తదుత్పాదకతయోచ్యతే; పర
స్తాద్భూత్వాణఉదేతీత్వైక్తేః. సాత్వతేచ. మత్కారైరనువిధాప్రకృతేః
ప్రకృతిరిత్యుక్త్యా ప్రకృత్యభిమానినీత్వచ్యతే బ్రాహ్మపురాణగతాని
నామాన్యప్రేవం నిర్వాహ్యని.

“యథాసర్వగతోవిష్ణుః” ఇత్యేతత్ “త్వయాచవిష్ణునాచా
మ్” ఇత్యేతేనసహ, “సామ్యాసామ్యైర్జగద్రూపైస్తవ్యైతద్దేవిపూ
రితమ్” ఇత్యనేనవివృతమ్. క్వచిదస్యాప్రకృత్యాత్మికాయాః కార్య
ముఖేనవ్యాప్తిరుచ్యతే; క్వచిచ్ఛాస్యాశక్తిచక్రనాయికాయాస్తత్త
చ్ఛక్తిముఖేన, క్వచిచ్ఛ, “వ్యాపినీవిష్ణురూపేణ” ఇత్యుచ్యతే. శ్రియా
భూమినీశాదిస్వరూపవ్యాప్త్యావిశేషకథనపరే భగవచ్ఛాస్త్రవచనే,
స్వరూపశబ్దో భగవద్ధర్మభూతజ్ఞానపర ఇత్యాహుః.

వస్తుతోఽపక్షపాతిప్రమాణస్య అన్యథానయనేమానాభావాత్,
సతివిశేషేనామాన్యవచనస్యసంజోచనీయత్వాచ్చ, చతుశ్లోకీభాష్యే
ద్వితీయతృతీయచతుర్థపక్షేష్వన్యతమం పక్షమాశ్రిత్యవిభుత్వవచనా
నీయథాశ్రుతానినేతవ్యాని. “అర్థోవిష్ణురియంవాణి” ఇత్యాదివిశేషా
భిమాననిబద్ధసతివిభజ్యనిర్దేశాత్పస్తమ్, “సర్వలోకానాంజననీమ్”
ఇతిమాతృత్వపరమ్. “పరాశరస్తుభగవానానాంబ్రహ్మరూపిణీమ్”

ఇది, విద్వేషమిత్యుక్తం. బ్రహ్మస్వరూపవిరూపికామితివా. విష్ణుశ్రీనివాసోపాఖ్యానం,

అత్యంతమోక్షప్రదత్వవచనాని కర్తామ్యపాయత్వబోధక వచనైస్తుల్యాసీతి, సేషామనన్యధాసిద్ధప్రమాణబోధితాన్యజ్ఞేపర్యవసానే అత్రాపితాదృశ పురుషకారజ్యేపర్యవసానన్యాయత్. తాదృశత్వోపురుషకారన్యవత్త్వము. నాత్వతపచస్వస్య దేన్యాశ్చవిభజ్య విశేష్యమోక్షయోః పృథక్కథనాత్; శేషుంద్వయాధికారేవత్త్వము.

సైషావిభవ్యపితీవః; ఏహోణురిత్యత్రబద్ధాధికారాత్, ముక్తేషుస్వరూపపరిణామావస్తే ర్నవిభుత్వమాత్రిణమ్; నిత్యేష్వస్యేషు (౧) “త్రసరేణుప్రమాణాస్తే” ఇత్యుక్తేః, విభుత్వబోధకావత్పాతిప్రమాణాభావాచ్చనాణుత్వత్యాగః; ఏవలక్షణేణుశబ్దః పరిచ్ఛిన్నపరః ఏవచ్ఛసర్వశాస్త్రేష్వస్యా భూమప్రాయపాత ఉపపద్యత ఇత్యేకే.

అన్యేషు, విభూతిర్వయశేషిత్వ విశిష్టగతిణమ్; కారణత్వాదికన్తులక్షణం పతిమాత్రిణోచరమిత్యస్యా శుక్తిరకోటిప్రవేశేపవ. అథావ్యస్యాసర్వం నవతి స్త్రోమితినిత్యేచ్ఛాసిద్ధమిత్యాహుః. జగద్వ్యాపారస్వస్యా ఆచారైః క్వచిదవినోక్తః. (౨) “సర్వశ్చతుర్వహరిః” “తదిశ్చిత్రపరాధీనోవిధతేఖలమ్” (౩) “హరేస్సమన్వచిదచిద్విధానవ్యసనమ్-అహోకైస్సాన్తయన్త్యై” (౪) “స్థిరచరిచనాతారతమ్యమురాశే-యద్భూతిభక్తాఃప్రమాణమ్” (౫) “దేవితేవిహృతయే సజ్జల్పమానఃప్రియః” (౬) “శ్రీరక్తేశ్వరదేవి-పూర్వఃపుమాగ్గుణమాయయాత్మనివహావిప్లాన్య - తవపరీహాసాత్సనేకేభయేకల్పతే”

(౧) అపొ-సం-౬-౨౩

(౨) శ్రీమ-౧

(౩) శ్రీగుణరత్న-౧

(౪) శ్రీగుణరత్న-౪

(౫) శ్రీగుణ-౧౯

(౬) శ్రీగుణ-౨౦

(౧) “ఇద్విరయావిహస్తుంవిన్యస్య” (౨) “స్వంశరీరైకదేశంవిస్తృణానః” (౩) “క్రీడసిశ్రీసమక్షమ్” “హరే-యదక్షకారతస్సప్రప్త్యాదివ్యసంసార్థమ్” ఇత్యాదిషు ప్రయోజత్వమాత్మోక్తేః.

వేదాంతాచార్యాణామపిమతే విభుత్వమనన్యాధీనాతిశయత్వం స్వేచ్ఛాసహకృత భగవదిచ్ఛాధీనభగవచ్ఛేషత్వం మోక్షప్రదత్వం జగజ్జననసామర్థ్యఞ్చ త్యేతావంతాత్రమభిహితమ్. సతుజగద్వ్యాపారోపి. అపక్షపాతిప్రమాణేషు క్వచిదపితదనుక్తేః. యదాహుః; (౪) “త్వత్సమ్ప్రీత్యైవిహరతిహరౌ సమ్ముఖీనాంశ్రుతీనాంభావాయాథా” ఇతిసృష్ట్యాదిషుసమాసలీలతయాప్రేరకత్వేన సహకారత్వాభిప్రాయ ఇతిచ; జగజ్జనకత్వేత్యత్ర జనకత్వశబ్దః ప్రేరకత్వేన సహకారత్వాభిప్రాయ ఇత్యనేనవివృతః.

శక్తిత్వవాదాస్తు పక్షీ త్వవిశేషణత్వాభిప్రాయాఇతి, విహారోపయుక్తత్వపరాఇతిచ చతుశ్లోకే భాష్యేస్పష్టమ్. “అత్రాపిచపక్షీ త్యాది విశేషణ” ఇత్యుక్తమ్. “తస్యశక్తిద్వయంతాదృక్” ఇతిభూమ్యా మసీహాప్రయుజ్యతే. ప్రథమపక్షప్రేవ సృష్ట్యాదివ్యాపారవిషయత్వే ద్వితీయపక్షే సృష్ట్యాదివ్యాపారవిషయే స్వీత్యుక్తివైయర్థ్యసామ్య నిర్వాహహేతుషు శేషిత్వాదైవ్యకస్య ఏకత్వవాదహేతుత్వం ప్రథమమపిజగజ్జనకత్వ ముల్లంఘ్యోక్తమ్.

అకారే ప్రథమోక్తకారణత్వాదిలజ్ఞనేన, రక్షకత్వ శేషిత్వయోగస్సన్నియోగ శిష్టన్యాయఉక్తః. శారీరకచతురధ్యాయ్యథేత్రియస్సధీచీతోవక్తౌ కారణత్వపరస్య ప్రథమాధ్యాయస్య శేషిత్వతాత్పర్యముక్తమ్. “సహారభేషిహికార్యే” ఇత్యాది మోక్షప్రదానవిషయమ్,

తత్సహపరితత్వాత్; “సల్లభాప్రీతిముద్దిశ్య” ఇతి పూర్వమపివాక్యం
సర్వపక్షసాధారణమితి “త్వత్సమ్మిత్వై” ఇతిసోపన్యాసాదుః.

సచతత్సమ్మమేపక్షే నిరాకృతమ్; యత్సజ్జలంబితి, స్వరూపని
రూపకత్వపురుషకారత్వాది పరిమిత్వైవానపి స్వరూపనిరూపకం
ఘటకత్వమితివత్, నిరూప్యనిరూపక సాధారణ ధర్మావచ్ఛిన్ననిరూప
కత్వోక్తేరసాక్షాత్వాత్ నిరూప్యతావచ్ఛేదక ధర్మాసాధారణ్యమా
పశ్యకమ్; జగద్దేతుభూతం యోగినమాధిలక్ష్యం తేజోభవత్యానవైవాన
పర్యాప్తమిత్వై పాదలాక్షరసాక్షాపదవైయర్థ్యమ్. నారాయణ
స్వయా సహజగత్సృష్ట్యాదికరేత్యేవచ వక్తివ్యంన్యాత్. “త్వత్స
మ్మిత్వై” ఇత్యత్ర త్వయాసహేత్యధ్యాహారే సఏవదోషః. “కిర్తా
ర్హఫలదేవత్యై” ఇతిచ చతుశ్లోకీభాష్యే ఉక్తమ్.

దణ్డధరత్వాభావశ్చ అసక్రదాచారైర్మతః ప్రసాదశబ్దేన
కరుణాగుణోలక్ష్యత ఇత్యుక్తమ్. అవతారేషు శోకవత్కోప ఉప
పాదయితుంశక్యః. “ప్రియోపిసప్రియోమేస్యాత్” ఇతి ప్రియోసస్యా
దితియోజయితుంశక్యమ్. అప్రియపరత్వేపి లక్ష్యత స్త్రగతోసావస్థచ్ఛ
బ్దః బ్రహ్మపర్యస్తః; “త్వక్తాలక్ష్యై” ఇత్యాదాత్యాగోప్యపేక్షా
మాత్రమితి చతుశ్లోక్యధికారాదాస్థితమ్. ఏవం సత్యవిస్వరూపయో
గ్యతామాత్రేణ అస్యా ఈశ్వరత్వసమ్భవే సృష్ట్యాదావపితథావక్తుం
శక్యమ్. నిజేవరతాయామ్. “నిరుపాధిక శేషిత్వతదభివ్యాప్తభేదకైః
అజీవతత్వతద్దానాతివిధాతాధికత్వధీః” ఇతి జీవవైలక్షణ్యస్ఫుటే జగ
త్కారణత్వేహేతేసత్యపి నిరుపాధిక శేషిత్వాద్దేహేతుత్వవర్జనం చా
నుచితంన్యాత్. తదభివ్యాప్తభేదకమ్ - అత్యసమర్పణోద్దేశ్యత్వాది
సర్వావస్థాస్వపి సపత్నీక ఇత్యత్రాపిపత్నీ శబ్దోదిత పారాధ్యానుగుణా
నుమతి ప్రేరణాదిసాపేక్షత్వమేవాభిమతిమ్.

చతుశ్లోకీవ్యాఖ్యానే తచ్చ దేవసంస్వనలభాసహితస్యైవేత్యుక్త్యా, “అహుశ్చ, యస్యాపిత్యముఖమ్” ఇత్యాద్యుదాహృతమ్. ఆహుశ్చేతివాక్యఞ్చ, ఉక్తఞ్చ శ్రీవిష్ణువైభవకారై రిత్యాదివద్యుక్తి సిద్ధస్యార్థస్య ఆప్తవాక్యసంవాదోఽస్తితీ జ్ఞాపనపరమితిసార్థాస్తర పరత్వకల్పనాప్రామాణికీ. “అత్ర హేతుత్వమునయూపేక్షయారక్షణాపేక్షయాచయోజ్యమ్” ఇతి. అత్ర ఉదయరక్షణ శబ్దావనిష్టనివృత్తిష్టప్రాప్తిపరామితి ప్రకరణపర్యాలోచనాశాలినాంస్ఫుటమ్. అత్రప్రళయాదికం వివక్షితమితికేచిదితిచోక్తమ్.

శ్రియఃకాస్త ఇత్యాదీనాంశ్రియాసహిత ఇత్యస్మిన్నుద్ధేయ్యత్నత్తిర్నైకాగ్ర్యా; “పశ్యస్తీమశ్చుక్తిమ్” ఇతిశ్లోకే పూర్వోత్తర సమభివ్యాహారాత్, “యువయోః” ఇతిరసజనకత్వాద్ధేవమీ; “సగ్ధస్థిత్యవసానకేభిరసికా”ఇతిహ్యుక్తమ్; “శృంగారలీలౌపమవిశ్వకృత్యమ్” ఇత్యప్యేవం నిర్వాహ్యమ్. (౧) “ఒడ్డొడియాలో” ఇత్యధికారసజ్గ్రహగాధాయామ్, “ఆకీ” ఇత్యధికపదోక్తే రేకశబ్దానురోధాచ్చ, తదనుమతివిషయభూత సజ్గుల్పేనేత్యర్థః. ఉభయోస్సజ్గుల్పాల్పశ్రయత్వమహిర్బుధ్విసంహితావచనస్వారస్యవిరుద్ధమ్; శ్రిత్యాదివ్యనుక్తఞ్చ; తుల్యవత్సజ్గుల్పాల్పశ్రయత్వే అద్వితీయత్వ శ్రితివిరోధశ్చ.

“నసమాజినపత్నీ కే సద్వితీయోక్తిసాహసమ్|సవ్యాప్రియేత సాతద్వద్యదిపత్నీత్వహేతునా | ఏకోయష్టేతియష్టైత్యే తాన్త్రికైరేకతాన్వయః | ఉక్తోనాత్రతథాబ్రహ్మశ్రీకాన్తఇతిదర్శితమ్ | అతోస్యాఅనుమన్తైత్వం క్వచిత్సేగ్రిరకతాక్వచిత్ | నిగ్రహేత్వనుమన్తైత్వంప్రేరకత్వంపరత్రచ”॥ “తదస్తర్భావాత్వామ్” ఇత్యత్ర స్వయాపనిరూపకత్వేన సర్వత్రశ్రియఉపస్థితిరుక్తా; ఇదమిథన్వవిభవఇత్యుక్తేః.

సాచప్రత్యుత్తరై రాకాజ్యసమ్పాదకతయా సకార్యాప్యయోపయోగిసి; నవాశాద్రి; అపక్షపాతీప్రమాణబలాన్తు అకారే ఉపశ్చితాయా శ్చేషిత్యావ్యయస్వీక్రియతే. సర్వశ్చేష్యప్యన్యాయామ్మృతి జగత్కరీత్యం క్షుద్రుమ్.

అస్త్రః ప్రవిశ్యనియమనం భగవతో శేష్యరశ్చ బలాదనగతమ్. అతాదృశ్యేవేశ్వరశ్చైవ్య ప్రాక్సృయోగదర్శనాత్ ; కిన్తవిన్తర్యా విశ్రాంతపాణాదితి. తిత్రచనాస్తి లక్ష్మీనన్నిహః; అస్త్రః ప్రవిష్టాపియం సర్వేషాంపతిరేవనియచ్ఛతీతి స్వయమనుమతిమాత్రంకరోతి; అస్త్రైర్లక్షణైశ్చరీత్యం శ్రియఅస్తాంవా, మావాభూత్; చేతనవిషయేపత్యభిప్రాయాను గుణమాజ్ఞాపయిత్యత్వమ్; అచేతనవిషయేచ వినియోగాదిరూపమస్యానియస్తృత్వం పత్తి త్యానుగుణమ్.

సామర్థ్యమైవస్యశ్చ సర్వత్రాస్యామతద్వయే । ఇప్రతస్తు పరాధీనం స్వాధీనమపివాభవేత్ । మోక్షప్రదానసంజ్ఞల్ప బహుమానానుసారతః । సపత్నీకస్యదేవస్య ప్రపత్తవ్యాచతావృథా । అథవాపతిపారార్థ్యా త్కేనలంసానుమన్యతామ్ । చేతనేనతథాప్యేషాప్రపత్తవ్యేతిదేశికాః । ప్రాగేవప్రేరయస్తీయా భర్తారంసంశ్రితాసతీసానాశ్రితాపికార్యన్నః కరోతికరుణామయీ । ప్రమాణంభిన్నకాలీనప్రపత్తిద్వయగోచరమ్ । కీర్తిశ్రీగ్రాహ్యచనారీణాం మమతేజోంశసమ్భవాః । ఇత్యాదిగీతావచనా త్వత్తశ్రీగ్రితినూక్తితః । ప్రధాదివృష్టాన్తవశాబ్ధిన్నలక్షణతోక్తితః । తస్యాశ్చజగతశ్చేతి నిర్దేశాత్తుల్యవత్తయా । యవత్వాదావితీలోకే భేదస్యైచ్చికతోక్తితః । అభేదకథనద్వారా తుల్యతోక్తివరత్వతః । వదామోభవతోవృద్ధైశ్చియశ్రీగ్రితీక్తిర్నూత్ । గుణసాధారణ్యసూక్తేష్వాద్ధ్యక్ష్యేననిరూపణాత్ ।

(3౯) భర్తావినుడై య పడుకైయుమ్ ప్రజైయినుడై య ఊట్టిలై యుమ్ విడాతేయిరుక్కుమ్ మాతావై పోలే ప్రభమచరమపదజ్జలై విడాతేయిరుక్కుమిరుప్ప.

హారే స్తథే వముక్తస్య బ్రహ్మరూపోక్తితౌల్యతః । జగన్నిదానతా సూక్తే స్వీప్రయాభిర్బహునూక్తిభిః । వ్యాఖ్యానాదన్యశబ్దస్య ద్వంద్వాన్యార్థపరత్వతః । భూమ్యాదిప్రాయసాతాచ్చ ద్వేషక్షీకృతితుల్యవత్ । నిర్దేశాన్నారూపత్వా దీశాధీనాపిచేద్దిరా । శేషిప్రాప్యత్వకరుణాప్రాచురై రతిరిచ్యతే । జీవేశ్వరాభ్యామతులాదేవై శ్వర్యాదికారణమ్ । లోకేశేశవిభూతీనాం కారణంతన్ని రీక్షణమ్ । జీవలక్షణసక్త్యా హ్యస్వేశాధీనత్వబుద్ధయే । నైలక్షణ్యధియైజీవా దీశకోఽనివేశితా । యత్కించిల్లక్షణంకృత్వా ప్రవేశ్యాయత్రకుత్రచిత్ । వస్తుస్వరూపమేతావదిత్యాచార్యాఃప్రచక్షుతే ॥

అతపచ్చికన్యానైచ్చికస్యవాశేషిత్వస్యప్రణవేప్రకాశనార్థం మకారేతన్యాః ప్రతిపాదనమావశ్యకమితి, కథ మకారే ఆక్షేప్యత్వముక్తమతఃపా (భర్తావినుడై య విత్వాది). పతిపార్థ్య ప్రజారక్షణ స్వభావత్వాత్, ప్రభమచరమపదే న జహాతీత్యర్థః; ప్రభమపదాన్వయః, తద్వాచ్య శేషతయామకారే ఉపస్థితిః. చరమపదాన్వయః-తదర్థరక్షకతయీ అకారే ఉపస్థితిః. మకారేణాస్యాఅభిధానం జీవత్వపక్షేనుబంధమ్. విభుత్వేపిజ్ఞాతృత్వాదిభిర్భూత్వానాం గ్రథితావచ్ఛేదక రాహిత్యాచ్చ.

కేచిత్తు, పూర్వోక్తేనప్రకారేణ సజ్జలయ్యప్రకారాన్తరే చాప్యస్యా ఉపస్థితిమాహ (భర్తావినుడై యవితి). అకారేణభగవతో

శ్రీనందగోపరై యుమ్ కృష్ణనైయుమ్ విజాతయశోదై ప్పిరాట్టియైప్పోలే.

(౮౦) ఒరువనడిమైకొమ్మమ్మొత్తు గృహిణీక్కిన్జ్జిన్జ్జే అవణగోలై యొమ్మతువతు; అకిలుమ్ పశిశెయవతు గృహిణీక్కిన్జ్జే. అతుపోల నామ్ పిరాట్టిక్కిడిమైయాయురుక్కుమ్బడి.

జగత్సృష్ట్యాదివ్యాపారాభిధానాత్, తస్యచక్రజేయంఖల్వితిన్యా యేన వినాశ్రీయం రసాఽజనకత్వాదకారోక్తకారణత్వాన్యథానుపపత్త్యా శ్రీయఃపఢ్మితిత్యకారాధాపరిత్యాగః, మకారాధానిరూపిత రసకత్వాన్యథానుపపత్త్యధీనోపస్థితిరేవ మకారాధాపరిత్యాగ ఇత్యాహుః.

కఠశ్రుతిసిద్ధోకారోపస్థాన్యత్వాభిప్రాయకోయం గ్రన్థశత్యశ్రేణిః అపరేతు, అకారాధోపస్థిత్యనంతరభావినీ మకారాధోపస్థితేః పూర్వభావినీచాఽత్రలక్ష్మ్యుపస్థితిరితిమధ్యే ఉపస్థితత్వమేన ప్రథమచరమ పదాపరిత్యాగ ఇత్యాహుః.

ఉక్తమేవార్థముదాహరణ విశేషనిష్ఠ త్వేనదర్శయతి (శ్రీనందగోపరై యుమితి). యశోదాయాభర్తృ ప్రజామధ్యవర్తిత్వం గోదాసూక్తావిశదమ్.

నన్వస్తు యథాకథభిచ్చల్లక్ష్మ్యుపస్థితిః; తథాపితస్యాశ్చేషత్వనిరూపకత్వేనాన్వయే కిరిమానమిత్యాశ్చ జ్ఞానాపత్వోర్నవిభాగఇతిన్యాయతః పరిప్రాధాన్యనూత్రేణ ఏక శేషితోక్తావప్యస్యాశ్చేషిత్వమగ్ధసిద్ధమిత్యాహ (ఒరువనిత్యాది).

“యస్యశ్రీర్నిత్యహృద్యానిరుపధిగ్రహిణీ నన్దతి చ్చన్దవృత్త్యా యస్యాపత్యంప్రజేశప్రభృతి విహరణం యస్యవిష్వక్పరార్థమ్! లీలాభోగప్రభేదాద్వ్యతిభిదురమిదంయస్య విశ్వంవిభూతిస్సత్తా సిద్ధాను

(౪౧) ఆకప్పిరిత్తు నిలైయిలై, ప్రళైయుమ్ ప్రభావానైయుమ్
పుష్పజైయుమ్బాలే.

(౪౨) ఆకవిచ్చేర్ త్తి ఉన్దేశ్యమాయ్విట్టతు.

కమ్పానిధిరవతుసచస్స ప్తలోక్కిగృహస్థః ॥” ఇతి ; అతః పృథగ్వాచక
శబ్దోనాపేక్షితఇత్యాహ (ఆకవితి) (నిలై) వాచ్యతయాస్థితిః.

అథవా, (పిరిత్తు) శేషత్వానిరూపకతయా; అపృథక్స్థితిమాత్ర
స్య సర్వసాధారణ్యేనావత్తన్యత్వాత్, సర్వాతిశాయి స్వరూపనిరూ
పకతయాప్రిశ్రియ ఉపస్థితిరిత్యాహ (ప్రళైయైయుమిత్యాది).

(౧) “స్వరూపంస్వాతంత్ర్యం భగవతశ్చదంచస్త్రివదనే త్వదాశ్లేషో
త్పన్నాద్భవతిఖలునిష్కర్షసమయే । త్వమాసీర్వాతశ్శ్రీకమితురిదమి
త్థన్తవ్విభవస్తదన్తర్భావాత్త్వాం సప్రథగభిధత్తేశుతిరపి ” ఇత్యా
చార్యోక్తిరత్రానుసంధేయా. “స్వయాదీప్త్యైర్తుమ్” “ప్రసూనం
పుష్పస్తీమ్” ఇతిదృష్టాన్తద్వయమప్యచార్తైరుక్తమ్. (౨) “ఉదధేరి
వచస్థైర్యం మహత్తేవవిహాయసః । ప్రభేవదివసేశస్య జ్యోత్సేవహి
మదీధితేః । అహస్తయావినాహంహినిరుపాఖ్యోనసిద్ధ్యతి । అహమర్థం
వినాహంతానిరాధారానసిద్ధ్యతి । అహంతాబ్రహ్మణస్తస్యసాహమస్మి
సనాతనీ” ఇత్యాదీని సాంహితానివచనాని స్వరూపనిరూపకత్వపరాణి
ద్రష్టవ్యాని. అ త ఉ భ యో రేవ శేషి త్వేనానుసంధేయత్వమిత్యాహ
(ఆకవితి).

పూర్వతరవాక్యే అకారబోధ్యత్వం శేషత్వనిరూపకత్వంవా
దమ్పతివృత్తిత్వక్తమ్; ఇహాత్మశేషి త్వేనానుసంధేయత్వముక్తమిత్యపా
నరుక్త్యమ్. యద్యపిరక్షణాన్యధానుపపత్తి విగ్రహానిరూపకత్వ జగ

(౪౩) ఇతిలే చతుర్థి యోజిక్కుఁబ్బయుమ్.

(౪౪) చతుర్థి యోజిసపడి యెన్నెన్నిల్ ; నారాయణపదత్తుక్కు సజ్జహమామరుక్తైయాలే.

ద్వ్యాపారప్రయోజకత్వ సర్వాతిశాయిస్వరూపనిరూపకత్వరూపాః చతురోప్యపస్థితి హేతుానుపన్యస్య, ఉపస్థితాయాలప్యస్యాః శేషత్వా నిరూపకత్వ మనభిధానాదితిశజ్ఞా పరిహరణీయా, తథాపి తృతీయ హేతుా క్షిదశాయామైకరస్యప్రయోజకపతిపత్నీ భావస్యాపస్థితత్వాత్ తత్సమనస్తరమేవ తదుపజీవ్యాఽవిభాగః కథితః. శేషలప్రకృత్యావివక్షితార్థాసిద్ధేరాహ (ఇతిలేయితి).

“సుపాంసులుక్” ఇత్యనేనలుప్తత్వాన్న యోగ్యానుపలబ్ధు బాధ ఇతి, కథ్రియుమిత్యనేననూచితమ్. ప్రథమాతిక్రమేకారణాభావాత్ప్రథ మాస్తత్వమేవాశ్రిత్య జీవబ్రహ్మైక్యపరతాస్వీక్రియతా మిత్యాశయే నశజ్ఞతే (చతుర్థి ఇత్యాదినా). “నారాయణపదత్తుక్కు” ఇతి హేతు సిద్ధిప్రకారః పూర్వముక్తః.

అథవా, తత్సజ్జహమాత్వం - తదవిసృద్ధాన్త ప్రతిపాదకత్వమ్. (ఇరుక్తైయాలే) ఇరుక్కువేణుక్తైయాలే. తథాచ చతుర్థ్యస్తనారాయణపదేన భగవత్కైజ్జగర్వ ప్రార్థనాప్రతీతే, తస్య నమశ్శబ్దవిహిత చతుర్థ్యస్తత్వేపి నమస్తర్తృనమస్కార్యయోగ్యేదస్యైవ స్వరససిద్ధ త్వాచ్చప్రథమాస్తత్వాసమ్భవఇతిభావః. అథవా, “సర్వభూతస్థమేకం నారాయణం కారణమాపమకారం పరబ్రహ్మామ్” ఇతి శ్రుత్యా నారాయణపదాఽకారయోర్విశేషణవిశేష్యభావప్రతీతేస్సమానవి భక్తియోగాభావే తదసమ్భవాదకారస్య చతుర్థ్యస్తత్వమావశ్యక మిత్యత్రతాత్పర్యమ్.

(౮గి) ఇత్యాత్ ఈశ్వరనుక్కు శేషమెనియు.

ఇదముపలక్షణమ్ ; ఆత్మసమర్పణప్రణవస్యమస్త్రీత్వేన వినియోగాదనుష్ఠేయాన్యప్రకాశకతాయాశ్చ స్వరసతఃప్రాప్తాయానిరవవాదత్వాత్, సమర్పణీయసమర్పణోద్దేశ్యయోశ్చ సామానాధికరణ్యానిర్దేశస్యానుచితత్వాత్, తత్రత్యాకారస్య ఉద్దేశ్యత్వబోధకచతుర్థ్యస్తత్వావశ్యమ్భావేనావైరూప్యాత్, అప్రాక్షరశరీరాజ్యప్రణవాద్యక్షరస్యాపిచతుర్థ్యస్తత్వంనిశ్చయతే.

పరాశరేణచ, “అకారవాచ్యస్యవిభోర్వరేశ్వేషస్త్వహంసదామమాపిచనకర్తాస్మి పరవానవ్యయస్యైవ నిత్యంనారాయణాయైవైజ్జ్యంకరవాణ్యహమ్ । ఏనమాత్మస్వరూపస్తుజ్ఞాత్వామస్త్రీణమస్త్రీవిత్ ” ఇతి, ప్రణవస్యపరశేషతైకరస. స్వస్వరూపప్రతిపాదకత్వముక్తమ్. “ ఈదృశఃపరమాత్మాయం ప్రత్యగాత్మాతథేదృశః । తత్సమ్బద్ధానుసద్ధానమితియోగఃప్రకీర్తితః ” “ తయోస్తునిత్యసమ్బద్ధఉకారేణప్రకీర్తితః ” ఇత్యాదావపిసమ్బద్ధశబ్దః, “పఞ్చవింశాత్మకోనిత్యోమకారాఖ్యస్సమాధిమాన్ । భగవచ్ఛేషభూతోహమనన్యాయోఽచితఃపరః । ఇత్యాత్మానందృఢంజ్ఞాత్వాస్వాత్మేశమనుచిస్తయేత్ । ” ఇతి వచనానురోధాత్ శేషత్వరూపసమ్బద్ధవిశేషపరః. నిత్యసమ్బద్ధః సమ్బద్ధనిత్యతా; తతశ్చపారిశేష్యాల్లుప్రవిభక్త్యాశేషత్వసమ్బద్ధప్రతిపాదనావశ్యమ్భావే సమ్బద్ధసామాన్యబోధకషష్ట్యపేక్షయాచతుర్థ్యచపరికల్పియితుముచితేత్యపిద్రష్టవ్యమ్.

చతుర్థ్యాఅపిసమ్ప్రదానత్వాద్యనేకార్థసమ్మవాదాహ (ఇత్యాదితి). చతుర్థ్యాస్తాదర్థార్థకత్వాత్పారాధ్యమైవనచ శేషత్వరూపత్వాదితిభావః.

- (౪౬) శేషత్వమిదమఖిరపమాకవన్తో నాట్టిన్ కాణ్ణితెన్నిల్;
 (౪౭) అన్దనియమమిలై; ఉకన్దవిషయత్తుక్కు శేషమాయరుక్కు
 మిరుప్ప సుఖమాకక్కాణ్ణెయాలే.
 (౪౮) అకారత్తిలే కల్యాణగుణజ్జలే చ్చొన్ఱుకెయాలే ఇన్దశేష
 త్వముమ్ గుణత్తాలేవన్దతు.
 (౪౯) శేషత్వమే ఆత్తావుక్కు స్వరూపమ్.
 (౫౦) శేషత్వమిల్లాతపోతు స్వరూపమిలై.

శేషత్వస్యదుఃఖావహత్యదర్శనేన ముక్తావనుప్రత్యసమ్భవా
 న్నాస్య స్వాభావికత్వమితి శబ్దతే (శేషత్వమితి).

వ్యభిచారాన్న శేషతాత్వం దుఃఖావహత్యనియతమితి పరిహ
 రతి (అన్దవితి).

భోగ్యగుణవదన్యనిరూపితశేషతాత్వస్య తన్నియతత్వేపిపక్షే
 తదసిద్ధిరిత్యాహ (అకారత్తిలితి).

గుణజ్ఞానప్రయుక్తత్వాధీనాం కాదాచిత్కతాం వారయతి (శే
 షత్వమితి). స్వరూపమ్-యావద్ద్రవ్యభావీధర్మః ; ఏవకారోభిన్న
 క్రమః. శేషత్వమాత్మనస్వరూపమేవ. సతుగుణిత్యర్థః. “ఆత్మ
 దాస్యంహరేన్నాన్వయం స్వభావజ్ఞానదాస్యం” “దానభూతాన్స్వ
 తస్పర్శేహ్యత్సానఃపరమాత్మనః | నాన్యథాలక్షణం తేహంబధ్ధేమో
 షేతతైవచ” “జ్ఞానానన్దమయస్త్వాత్మా శేషోహిపరమాత్మనః” ఇత్యా
 దిభి శ్శేషత్వస్య స్వాభావికత్వావగమాదితిభావః.

స్వరూపశబ్దాక్రిత్యావద్ద్రవ్యభావిత్వనిబధనేత్యే తదేవదర్శ
 యతి (శేషత్వమితి). యావత్స్వరూపం శేషత్వమనువర్తత ఇత్యర్థః.

శేషత్వస్య స్వాభావికరూపత్వాదేవతద్విరోధ్యాకారజ్ఞానస్య

(గౌ) ఆత్మాపహారమావతు స్వతస్త్రిమెన్నిఱునైపు.

(గౌ) స్వతస్త్రిమామోహతు ఇతైయాయవిషుమ్.

(గౌ3) స్థానప్రమాణత్వాలే ఉకారమ్ అవధారణార్థమ్.

ఆత్మాపహారశబ్దేన శాస్త్రేషువ్యవదేశిత్యాహ (ఆత్మేతి). అథవా, ననుస్వరూపపరేఽస్మిన్నస్త్రే, జ్ఞానానందమయస్త్వాత్మేత్యాదివత్, జ్ఞానత్వాదికముక్తైవశేషత్వం వక్తవ్యమిత్యతః (శేషత్వమేతి). స్వరూపమప్రధానం స్వరూపనిరూపకమ్; ఏవకారేణజ్ఞానానందవ్యవచ్ఛేదః. శేషత్వాజ్ఞానే “నిశ్చితే పరశేషత్వేషంసముచ్చార్యతే । అనిశ్చితేపునస్తస్మిన్ సర్వమన్యదసత్సనుమ్ ।” ఇత్యుక్తరీత్యా సమానిరూపేణస్వరూపేణ అన్యేషాంస్వరూపనిరూపకాణామసత్త్వాయాఅసన్నేవేత్యాది శ్రుతిసిద్ధత్వాదిత్యాహ (శేషత్వమితి). “ఇక్షే” ఇత్యధ్యాహార్యమ్.

అత ఏవస్త్రితివ్యపి శేషత్వవిరోధ్యాకారజ్ఞానస్య ఆత్మాపహారత్వవ్యవదేశిత్యాహ (ఆత్మేతి).

అథవా, ఉకారస్య అన్యయోగవ్యవచ్ఛేదార్థకత్వంవక్ష్యన్, అయోగవ్యవచ్ఛేదస్య చతుశ్చైవసిద్ధిరిత్యభిప్రేత్యాహ (శేషత్వమే) ఇతి. స్వరూపంసర్వదాశేషత్వ విశిష్టమేవేత్యర్థః. “యస్యచేతనస్య యద్ద్రవ్యం శేషతైకస్వరూపమ్” ఇతి శరీరలక్షణప్రత్యభిజ్ఞాపనాయ శేషత్వమితినిర్దేశః. అత ఏవతద్జ్ఞానాభావదశాయా మాత్మనోఽసత్త్వవ్యవదేశః, స్వాతస్త్రిదశాయామాత్మాపహార వ్యవదేశశ్చేత్యాహ- శేషత్వమిత్యాదిభిస్త్రిభిర్వాక్యైః.

ఏవం సకలజగత్కారణస్య సర్వరక్షకస్య శ్రియఃపతేశ్వేషిత్వ ముకారేణాభిధీయత ఇతిప్రదర్శ్య, ఉకారార్థందర్శయతి (స్థానేతి).

(౧౪) ఇత్యాల్ పిఱ్ కుఁ శేషమన్తనిఱుతు.

ఉకారోఽవధారణార్థః. (౧) “తదుభవ్యమాఇదమ్” ఇత్యాదావేవ కారణానేప్రయుక్తత్వాదిత్యనుమానం స్థానప్రమాణశబ్దేనవివక్షితమ్. “తయోస్తునిత్యసమ్మన్త ఉకారేణప్రకీర్తితః” ఇతి వచనశ్చేహనుసంధేయమ్. నిత్యత్వమనన్యార్హత్వమ్.

కాలానుక్త్యేవాఽయోగవ్యవచ్ఛేదసిద్ధిర్నిత్యహ (ఇత్యాలితి). సచ, సర్వాతిశాయివస్తుశేషత్వప్రతిపాదనమాత్రేణ ఇతు శేషత్వవ్యాప్తిస్తిసిద్ధిః; బ్రహ్మదిశేషస్యాపిమాతాపితాఽశేషతాదర్శనాత్. నచైతావతా భాగవతశేషత్వవిరోధః, తస్యభగవచ్ఛేషత్వకాష్ఠా రూపత్వాత్.

“పరస్యాతిశయాధాయి శేషమిత్యుచ్యతేబుధైః । దేహాత్మేన తదాధానం సమంచితచితోర్ద్వయోః । నిగ్రాహ్య శ్చేతనాలీలారసమీ శస్యతస్వతే । ప్రకాశయంతౌదార్థం కామినశ్చేషతాంగతాః । విజ్ఞాయస్వామ్యభిప్రాయం త్యక్త్వాస్వీయంప్రయోజనమ్ । కుర్వంతస్తత్ప్రియం శేషా నిత్యముక్తముముక్షువః । స్వామ్యభిప్రాయవిజ్ఞానం సార్వజ్ఞ్యాదాద్యయోర్భవేత్ । చరమాణాన్తశాస్త్రేణ త్యేతావాక్భేదాశ్చ ప్యతే । కైజ్ఞర్యేణభవేద్ధ్వః ప్రకృష్టఃపరమాత్మనః । సతుతాదృక్పరేణేతి తచ్ఛేషస్యాభివాఞ్ఞితమ్ । మమప్రియంమదర్చతో మద్భక్తవరివస్యనమ్ । మమాత్మానశ్చిత్స్వామివచనాత్తత్ప్రియార్చనమ్ । అత్యన్తాభిమతంతస్యే త్యేతద్విజ్ఞాయతేయతః । అతస్తచ్ఛేషతాకాష్ఠాజ్ఞేయా తద్భక్తశేషతా । కర్మోపాధికశేషత్వమేవాతోత్రినిషిధ్యతే” ఏవమ్, “అకారోవిష్ణురిత్యుక్తో మకారోజీవవాచకః । తయోస్తునిత్యసమ్మన్త

(౧౧) పెరియప్పిరాట్టియార్ కు శేషమెట్టితెన్నుమ్ శొల్లువార్ కల్.

ఉకాకేణానకీర్తితః । భగవచ్ఛేషభూతోహ మనన్యాహ్వాచితఃసరః ।”
ఇత్యాదివచనానురోధినీయోజనోక్తా.

అథవా, (౧) “అకాకేణోచ్యతేవిష్ణు స్సర్వలోకేశ్వరోహరిః । ఉద్భృతావిష్ణునాలక్ష్మీ రుకాకేణోచ్యతేనదా । మకారస్తుతయోర్దాసఇతి ప్రణవలక్షణమ్ ।” (౨) “అకారశ్చిత్తస్వరూపస్యవిష్ణోర్వాచకఇవ్యతే । ఉకారశ్చిత్తస్వరూపాయా శ్చియోవాచితథావిదుః । మకారస్తుతయోర్విప్రశీనారాయణయోస్సదా । ఆత్మనశ్చేషభూతస్య వాచకశ్రుతిచోదితః ।” ఇత్యాది శ్రుతినంహితావచనానురోధియోజనాన్తరమాహ (పెరియవితి). “అకారోకారయోర్ద్వస్తవః కరశ్రుతివశాదిహ । వష్టీద్వివచనంలుప్తమిత్త్యేషోక్తో ౨ వగవ్యతే । బోధయత్ప్రతాదర్థ్యం వష్టీనమ్బున్ధవాచినీ । యద్వాచతుర్థీవ్యాకరణసయాద్భావిమత్రలుప్యతే । తాదర్థ్యతేనతాదర్థ్యం వ్యక్తమేవంభవివ్యతి”

ఏవञ్చాత్ర ఉకాకేచతుర్థ్యస్తే శేషత్వబోధకత్వం లక్ష్మీ శేషత్వబోధవ్యతిరేకప్రయోజకవ్యతిరేకప్రతియోగిత్వమ్. ఏతేనకేవలస్యోకారస్య లక్ష్మీమాత్రవాచకత్వేపి తచ్ఛేషత్వాబోధకత్వాత్, లుప్తచతుర్థీకస్యచ ‡ అకారాచ్చతుర్థ్యన్తరాభావేన విఘనశేషత్వానభిధాయకత్వా దనన్యతీరితిపరాస్తమ్. ఉకారాభావే అకారస్యైవచతుర్థ్యన్తత్వావశ్యమ్భావేన భగవచ్ఛేషత్వబోధావ్యతిరేకాత్ ;

కేచిత్తు అకారోకారాభ్యామేకవచనద్వయం లుప్తమిత్యాచుః.

† చతుర్థ్యాకరణ

‡ అకారస్యచతుర్థ్యన్తత్వాభావేన.

(౧) కతోపనిషత్

(౨) పాంచురాత్రే

(౫౬) అతిలుమ్ అన్యశేషత్వమ్ కథ్యకైయే ప్రధానమ్.

తద్వచనద్వయకల్పనే కల్పనాగౌరవాత్, ఏకశేషత్వప్రతిపాదకవచనవిరోధాచ్చ, కారణాభావాచ్చోపేక్షితమ్.

అన్యేతు, ద్వన్వోత్తరచతుర్థ్యా ఉభయనిరూపితశేషత్వాభిధానేపి లక్ష్మీశేషత్వనుభవితమేవేతి యథాశ్రితమేవగ్రంథం సజ్జనుయైః; ఇమామేవయోజనానుభవప్రేత్య (౧) “అగ్రతఃప్రయయా రామః” ఇతిశ్లోకస్య ప్రణవార్థప్రతిపాదనచ్ఛాయానుకారిత్యం పూర్వై రనుసంహితమ్.

సన్వేపమిమాంయోజనాముపేక్ష్య (౨) “ఉకారోనన్యార్హం నియమయతిసమృద్ధమనయోః” (౩) “ఇతరశేషత్వధీ శ్చేద్ద్వితీయమ్” (౪) “అకారార్థాయైవస్వమహమ్” ఇత్యాచార్యైః కిమిత్యవధారణార్థకత్వయోజనైవ ప్రదర్శితేత్యతఃపా(అతిలుమితి). (ప్రధాన్యమ్) అనన్యలభ్యత్వమ్; అవశ్యజ్ఞాతవ్యత్వఞ్చ.

“జాయాపత్యోర్నవిధాగః” ఇతి న్యాయేనపతిశేషాణాంపక్షీ శేషత్వసిద్ధేరన్యలభ్యం లక్ష్మీశేషత్వమ్. అనధారణమపి “అబ్బిక్షః” ఇత్యాదిపదర్థాలభ్యత ఇతిచేత్, తత్రానధారణలాభే సాధారణస్య విశిష్టాక్షిప్తే తుః; యత్రత్వజ్ఞాతంజ్ఞాప్యతే, తత్రతదత్యంతాయోగవ్యవచ్ఛేదేతాత్పర్యమ్. సర్వంవాక్యం సావధారణమిత్యప్యేతదర్థకమేవ. అన్యథా సర్వేషాంవాక్యానాం తత్ర తదితరనివృత్తౌచ తాత్పర్యే వాక్యభేదః, పరిసంఖ్యాయాఞ్చ పరార్థస్వీకారస్యదోషత్వంసన్యాత్; సిద్ధేసత్యారమోభినియమార్థ ఇతిచనైయాకరణాః.

† చకారాభావాచ్చ.

(౧) రా.ఆ.౧౧-౧ (౨) అష్టశ్లో-౧ (౩) అష్టశ్లో-౪ (౪) అష్టశ్లో-౩

(౧౬) దేవర్కళుక్కు శేషమాన పురోడాశతై నాయ్క్కిడు
మాపోలే ఈశ్వరశేషమాన అత్సవస్తువై సంసారికళు
క్కు శేషమాక్షుకై.

(౧౭) భగవచ్ఛేషత్వత్తిలుమ్ అన్యశేషత్వమ్ కట్టికై యేప్రథా
నమ్. మఱిన్దుమ్ పుఱన్దొఱ్ఱామాన్దరెన్దెయాలే.

నచ, అన్యశేషత్వమన్యశేషత్వ విరోధీత్యుక్తమ్; అతోనన్య
లభ్యమవధారణమితి హృదినిధాయ అవశ్యజ్ఞాతవ్యతామన్యశేషత్వ
నిష్పత్తేరుపపాదయితుం ప్రతియోగినః క్రౌర్యందర్శయతి (దేవర్కళు
క్కితి). “శునామివపురోడాశః” ఇత్యేతిహానుసంధేయమ్.

నకేవలం లక్ష్మీశేషత్వాపేక్షయా† అనన్యశేషత్వమవశ్యంజ్ఞా
తవ్యమ్, కిన్తు భగవచ్ఛేషత్వాదపీత్యాహ (భగవచ్ఛేషత్వత్తిలుమితి).

అత్రాప్తసమ్మతిమాహ (మఱిన్దుమితి) భగవచ్ఛేషత్వవిస్మృ
తావపి “అనన్యశేషానయమవశ్యాః” ఇతి భక్తిసారైరుక్తత్వాది
త్యర్థః.

కిञ్చ, “శ్రీనారాయణయోశ్శేషఇతిచేత్తారఉచ్యతే । తత్స
లీభూతకైః జ్ఞర్యంతాభ్యాంస్యాదిత్యవక్ష్యత । అథస్యాత్సప్రవృత్తా
బుద్ధిశ్చియశ్చీపదమస్తరా । ఉకారవిరహేషిస్యాదత్రశ్రీశేషతామ
తిః” యద్యప్యేవకారోప్యగ్రేనశూయతే; తథాపిశేషత్వస్యానన్యా
ర్హతోక్తౌఫలీభూతకైః జ్ఞర్యస్యాపితథాత్వం సిద్ధ్యత్యేవేతినతత్రప
థగవధారణాపేక్షా.

సహిసర్వాశ్చోతాయోజనాస్సంహితా ఆచారైర్వరాదృ
తాః; మాఘాక్యాహిర్బుధ్నసంహితాద్యుక్తయోజనానువదేశాత్,

† అన్యశేషత్వ.

(౧౯) ఇత్యాత్ తనక్కుమ్ పిఱర్క్కుమురి త్తనైన్దిఱతు.

(౨౦) మకారమ్ ఇరుప త్తజ్జామక్షరమాయ్ జ్ఞాననాచియుమా
యిరుక్కయూలే ఆత్మావైచ్చొల్లుకిఱతు.

కిన్దు, యత్రాపేక్షితార్థాధ్యక్షమ్, సైవయోజనా ఆద్రీయతఇతి లక్ష్మీ
వాచకత్వపక్షో నాచారై ర్యరు క్తఇతిభావః.

ఏవం నమశ్శబ్దస్యకారవివరణత్వ ముపపన్నమితిసూచయన్,
ఉకారస్వపరశేషత్వనివృత్తిపరఇతి నిగమయతి (ఇత్యాదితి). “ఉకా
రోమన్మరేషవివరణీయః; ప్రణవఘటకత్వాత్, అకారవత్” ఇత్య
నుమానేన ఇతరబాధసహకృతేన నమశ్శబ్దవివరణీయత్వ ముకారస్వ
సిద్ధ్యతీత్యాశయః.

ఉక్త శేషత్వాశ్రయం మకారంవ్యాచక్షే (మకారమితి). పఞ్చ
వింశాక్షరత్వం పఞ్చవింశతత్వ ప్రతిపాదకత్వేహేతుః; కాదిమాన్త
సముదాయఘటకత తత్సంఖ్యాపూరకవర్ణస్య పృథివ్యాదిజేవాన్త పఞ్చ
వింశతితత్త్వాన్యతమత తత్సంఖ్యాపూరక తత్వవాచితానియమస్య “ప
ఞ్చార్థానాన్తుపఞ్చానాం వర్గాణాంపరమేశ్వరః | సంస్థితఃకాదిమాన్తా
నాంతత్వాత్ త్వేనసర్వదా |” ఇతివచనేన యథాసంఖ్యన్యాయసహ
కృతేనసిద్ధేః; వచనేష్యవర్ణస్య ప్రతిపాద్యత్వస్య ఉపసర్జనేపి తత్వే
న్వయః.

అథవా, సంస్థితః-వాచ్యపర్యవసానభూమిః; తత్త్వాత్సంస్థితో
వతోవాచ్యత్వే విశేషణానామపి వాచ్యత్వంసిద్ధ్యతీత్యస్మిన్నపిపక్షేన
మానవక దేశాన్వయః; ఇహతు విశేషణేజీవేనిష్క్రూర్బోధ్యః. “మ
కారంజీవభూతన్తు శరీరేవ్యాపకంస్యనేత్” ఇతి వాచ్యవాచకభావనిబ
ద్ధన సామానాధికరణ్యనిర్దేశేన, (౧) “ఆత్మాతుసమకారేణ పఞ్చ

(౧) పాక్షోత్తరే.

వింశతీప్రతితః” ఇతికణ్ఠోక్త్యాచ మకారస్య విశిష్యజీవవాచకతాస్థి
రితిమకారమితిధర్మినిదేశేనై ననూచితమ్.

నచనే పఞ్చవింశతశబ్దో హేతుత్వజ్ఞాపకఇతికేచిత్. (బ్రహ్మత్యాదిషు
చతుర్వింశత్యాద్యనుక్తేః, మకారస్య పఞ్చవింశత్యావచ్ఛిన్నే శక్తిజ్ఞాప
కఇత్యన్వే. అత్యశబ్దేన పరమాత్మప్రతీతివారణాయ సపఞ్చవింశతీ-
పఞ్చవింశత్యేత్యాది శ్రుతిప్రసిద్ధః; నతు షష్ఠ్యంశఇత్యర్థఇత్యపరే.

జ్ఞానవాచిత్వం జ్ఞానవాచిధాతునిష్పన్నత్వం విశేష్యప్రకార
సాధారణ్యేనజ్ఞానబోధకత్వమాత్రంవా; తేనకర్తృర్థ ఉద్రేకత్యయా నైవే
పినాస్థిః. “మన-జ్ఞానే” “మను-అవబోధనే” ఇత్యాభ్యామ్, “అన్వేభ్యో
విదృశ్యతే” ఇతికర్తరి, “ఉణాదయోబహుళమ్” ఇతిభావేనా ఉద్రేక
యేకృతే “బహుళం-ధన్వసి” ఇతిప్రత్యయలోపే, హల్ జ్యాదినాసులో
పేచ వ్యజ్ఞానమాత్రంప్రథమాస్తమ్; బాహుళకాదేవ ద్వీప్రత్యయక
ల్పనేతు సప్రత్యయలోపార్థం యత్నాస్తరాశ్రయణమ్; సిద్ధజీవవాచ
కత్వే ప్రమాణాస్తరానుసారాధీనం మకారస్యాణుపరిమాణవాచ
కత్వ మితిహతదనుక్తిః. ఇథిచ్చ ప్రకారతయాజ్ఞానవాచిత్వమేవహే
తుః. ప్రత్యజ్ఞానవాచితాయా జీవవాచకత్వాధీనసిద్ధికత్వాత్; సిద్ధేతు
జీవవాచిత్యే, “మాఞ్-మానే” “మన్-పరిమాణే” ఇత్యాభ్యాం
పూర్వవద్వ్యుత్పత్తౌ (౧) “ఉత్క్రాంతిగత్యాగతీనామ్” (౨) “స్వశబ్దో
న్దానాభ్యాశ్చ” ఇత్యాదిమూత్రసిద్ధస్య అణుత్వరూపపరిమాణవిశేషస్య
స్వరూపేచజ్ఞానే ప్రత్యక్షాగమబలాత్, “మధి-హస్తే” ఇత్యాదితో
భ్యుత్పత్త్యావా అనుకూల్యస్యచసిద్ధిర్నిష్ఠా.

నచ, అత్యనామణుత్వహాపాధికమ్; (౩) “స్వరూపమణుమా

(౬౦) ఇతుతాన్ సమప్తివాచకమ్; జాత్యేకవచనమ్.

(౬౧) ఇత్తాత్ ఆత్మాజ్ఞాతావెత్తు దేహాత్తిర్ వ్యావృత్తి శొల్లిల్
నాయ్దు.

త్రంస్యాజ్ఞానానందైకలక్షణమ్” ఇత్యుక్తే; (౧) “త్ర్యసరేణుప్రమాణా
స్తేరశ్శికోటివిభూషితాః” ఇతి ముక్తావపితదుక్తేశ్చ. (౨) “నారస్త్వి
తిసర్వపుంసాంసమూహాఃప్రాచ్యతేబుధైః” ఇత్యేతద్వివరణే నారశబ్దే
జీవబహుత్వప్రతీతేరాహ (ఇతితి). సమప్తివాచకత్వమ్-బహ్వర్థవాచ
కత్వమ్.

బహువచనంవారయతి (జాత్యేకవచనమితి). సమన్వోప్రీహి
రిత్యాదివదితిభావః. అథవా, సమప్తివాచకమితి-సమప్తిపదం యథా
శ్శుతమేవ; వివరణేసమూహాధాన్ ప్రత్యయదర్శనాత్, మకారస్యాపి
జీవసమూహేలక్షణత్యేకవచనోపపత్తిరితిభావః. పతాన్తరమాహ
(జాత్యేకవచనమితి). (౩) “నీతోన్యనిత్యానాంచేతనశ్చేతనానామ్”
(౪) “మయసాధర్మ్యమాగతాః” (౫) “కింజురామయశేనిత్యమ్”
(౬) “దాసభూతాస్సత్సత్సత్వహ్యత్తానః” ఇత్యాదిభిః జీవభేదస్యప్ర
మితత్వాత్, “నాత్మాశ్చితే” ఇత్యాదివత్, జాతావేకవచనమాశ్రీ
యత ఇతిభావః.

నను, జీవస్యేశ్వరాదచితశ్చ వైలక్షణ్యంజ్ఞేయమ్, తత్రశేష
త్వేన ఈశ్వరవ్యావృత్తి సిద్ధావపినాచిద్వ్యావృత్తిసిద్ధిః; “పతింవిశ్వ
స్య” ఇతి తస్యసాధారణత్వాదిత్యతహా (ఇత్తాలితి). పశ్చువింశాక్ష
రేణ మకారేణేత్యర్థః. ప్రకృతిప్రాకృతవైలక్షణ్యవచ్చిన్నరూఢ
త్వాత్; తదనభ్యుపగమేపితద్వాచక భిన్నస్పర్శవాచ్యత్వస్య తద్భేద

(౧) ఆహి-సం-౬-౨౭

(౨) పాద్యోత్తర-౨౨౬

(౩) శ్వేతా-

(౪) గీ-౧౪-౨

(౫) విష్ణుతత్వే-౩

(౬)

(౬౩) దేహత్తిల్ వ్యావృత్తి తత్వశేఖరత్తిల్ శోన్నోమ్.

నియతతాయాస్తత్వాస్తరే అవధారణేనానుమానా తద్దేదసిద్ధిరితి భావః. వ్యాకరణవృత్తుత్తి సిద్ధజ్ఞాతృత్వేనాపితస్సిద్ధిరిత్యాహ (ఆత్మాజ్ఞాతావెన్తితి) (దేహత్తిల్) దేహాదితః. దేహేంద్రియమనఃప్రాణధీభ్య ఇతియావత్.

అత ఏవజ్ఞానత్వానుక్తిః; ఆనన్దిత్వం నజ్ఞాతృత్వాతిరిక్తమ్. స్థాల్యగౌరత్వాది సామానాధికరణ్యేన జ్ఞాతృత్వాదిప్రతీతేః; తదపి దేహధర్మః. మనోజానాతీత్వాదివ్యవహారాత్, మనఃప్రభృతిధర్మోవాస్త్వితి శక్త్యా, తత్వశేఖరే నిరాకృతేత్వాహ (దేహత్తిలితి) దేహాదిత ఇత్యర్థః.

ఉక్తంహిభగవద్యామునాచారైః. (౧) “దేహేంద్రియమనఃప్రాణధీభ్యోన్యోన్యసాధనః । నిత్యోవ్యాపీప్రతిక్షేత్ర మాత్మాభిన్నస్సృతస్సుఖి” ఇతి. ఇంద్రియశబ్దోమనోన్యపరః. ప్రాణాన్తాన్యత్వస్య రూఢ్యా, జ్ఞానాన్యత్వస్యజ్ఞాతృత్వాత్, భావేవృత్తృత్వాజ్ఞానత్వోక్తేః స్వస్యవహారానుగుణ్యరూప స్వప్రకాశత్వరూపానన్యసాధనత్వస్య, పరపదేననిత్యత్వస్య, జ్ఞానస్య విషయవిశేషానిర్దేశేన సర్వవిషయజ్ఞానయోగ్యత్వరూపస్య, అణుత్వోక్త్యా సర్వాచేతనాన్తఃప్రవేశ సమర్థత్వరూపస్యవాచ్యాపిత్యస్య, సరళజ్ఞోత్తర బహువచనేనప్రాయశః ప్రతిక్షేత్రం. భేదస్యహ్వానాచిధానోః కర్తరివృత్తృత్వా ప్రమాణాన్తరసవాక్యతయాస్మృతస్సుఖత్వస్యచ మన్త్రోలాభోబోధ్యః.

పరదవిష్ణుమిత్రాస్తు, వ్యాపీతిముక్తిదశాభిప్రాయేణ; (౨) “సచానన్త్యాయకల్పతే” ఇతిశ్రిత్యాముక్త్యానన్తరూపధర్మయోరేవ కాసాంభ్యుపగమాదిత్యాహుః. తస్మాత్, (౩) “తిరోధానకరీశక్తిస్సా

(౬౮) మణితైయుమ్ ఒళియైయుమ్కొణ్ణ పూవైయుమ్ రత్నతైయుమ్ విరుమ్పుమాపోలే శేవమెన్ఱు అత్తానై ఆదరిక్కిఱతు.

నిగ్రహసమాహ్వయా । పుమాంసంజీవసంజ్ఞంనాతిరోభావయతిస్వయమ్ । ఆకారైశ్వర్యవిజ్ఞానతిరోభావనకర్మణా । ఆకారస్యతిరోభావాదణుత్వంపుంసఇష్యతే । ఐశ్వర్యస్యతిరోభావాదకిఞ్చిత్కరతాస్సృతా । పుంసోవిజ్ఞానసంజ్ఞోచాదజ్ఞత్వంసముదాహృతమ్ । తిరోభూతః పుమాశక్త్యావిష్టునజ్ఞుల్పరూపయా । అణురకిఞ్చిత్కరతైచ్చన కిఞ్చిద్జశ్చేతికథ్యతే । ఇత్యహిర్బుధ్నైసంహితావచనస్వారస్యలాభేపి, (౧) “నచపర్యాయాదప్యవిరోధో వికారాదిభ్యః” (౨) “నాణురతచ్ఛ్చురీతేరితిచేన్న, ఇతరాధికారాత్, (౩) “ప్రదీపవదావేశస్తథాహిదర్శయతి” ఇత్యాది నూత్రతద్భాష్యాదివిరోధోదుష్పరిహరః. అనన్త్యశ్చుతిః-ధర్మానన్త్యపరేతిభాషితమ్. “త్ర్యసరేణప్రమాణాస్తేరశ్చికోటివిభూషితాః । ఆవిర్భావతిరోభావధర్మభేదవివర్జితాః । పరమంతేభ్యసః పారంవైష్ణవంపదమాశ్రితాః । విశిష్టసేమమధ్యానంకాలకల్లోలసమ్మలమ్” ఇతి షష్ఠాధ్యాయగతవచనానురోధాద్రాజకుమారివ్యాధభానాపత్తివదాకారతిరోభావాదుత్కర్షరూపమహత్త్వప్రతియోగ్యపకర్షరూపమణుత్వమితి చతుర్దశగతవచనంవ్యాఖ్యేయమ్.

ధర్మనిర్దేశాత్పూర్వం ధర్మనిర్దేశేహేతుమాహ (మణితైయుమిత్యాదివాక్యత్రయేణ). (౪) “స్వయాదీప్త్యైరత్నంభవదపిమహార్ఘ్యంనవిగుణమ్” (౫) “ప్రసూనంపుష్పస్తీమపిపరిమళధిమ్” ఇత్యాచార్యశ్రీనూక్త్యనుసారేణ దృష్టాన్తద్వయోపాదానమ్.

(౧) బ్రహ్మసూ-౨-౨-౩౫ (౨) బ్రహ్మసూ-౨-౩-౨౧ (౩) బ్రహ్మసూ-౪-౪-౧౫ (౪) శ్రీగుణర-౩౧ (౫) శ్రీగుణరత్న-౨౯

(౬౫) అల్లాతపోతు “ ఉయిరినాల్ కుత్తైవిలమ్ ” ఎన్నిఱవడియే
త్యాజ్యమ్.

(౬౬) అతుతోన్ద శేషత్వజ్ఞేచ్ఛొల్లి పిన్నై ఎ ఆత్తావైచ్ఛొల్లు
కిఱతు.

శేషత్వజ్ఞానరహితస్యాసత్త్వం శ్చుతమ్, సర్వపాపాలయత్వం
స్మృతమ్, యోగ్యభేది; జ్ఞానేచవిశుద్ధిః, తీర్థాదిగమనానపేక్షాచోక్తా.
“ఇదంతీర్థమిదంనేతి యేనరాభేదవాదినః । తేహంవిధీయతేతీర్థం గమ
నంతత్ఫలఞ్చయత్ । సర్వంబ్రహ్మేతియోవేత్తి నాతీర్థంతస్యవిద్యతే ।
భవద్విధాభాగవతా స్తీర్థభూతాస్త్వయంప్రభో ! తీర్థీకుర్వాన్తీర్థాని
స్వానఫేనగదాభృతా” ఇతి సర్వతస్త్రితీర్థాదిజ్ఞానవతామేవతీర్థాదిగ
మనాపేక్షా; సర్వంబ్రహ్మశేషమితిజ్ఞానవతాం తీర్థసఞ్చరణం తీర్థా
నాంతీర్థీకరణార్థమిత్యర్థః తత్-జ్ఞానత్వేనశ్చుతమ్; (౧) “యోహమస్మి
సన్యజే” ఇతియాగత్వేనచోక్తమ్. శాణ్డీలేయఉజ్జీవనహేతుతయాసదా
స్మరణీయత్వఞ్చోక్తమ్; తద్జ్ఞాపకస్యైవశాస్త్రత్వమన్యస్యగ్రధిస్త
రయాపత్వఞ్చోక్తమ్; (౨) “సర్వోపాధివినిర్ముక్తం క్షేత్రజ్ఞంబ్రహ్మణి
స్యసేత్” ఇతి, దేహాదివైలక్షణ్యాజ్ఞానేపి శేషత్వజ్ఞానమేవావశ్యకమితి
(౩) “వపురాదిషుయోపి” (౪) “స్వభావదాస్యేనసయోహమస్మి”
ఇత్యాచార్యోక్తిభిస్సుభటికృతమ్; తద్జ్ఞానరహితస్యచాత్మనః “నాత్మా
నం శేషత్వవిభవాద్యహిర్భూతంక్షణమపినహే” ఇతి త్యాజ్యత్వముక్త
మితి. సర్వతశ్శేషత్వస్యప్రాధాన్యావగమాత్ తద్ద్యోతనాయప్రాప్ని
రేశ ఇతిభావః.

(౬౭) ఆకప్రణవత్తాల్ “కణ్ణపుర మొస్తుడైయానుక్కుడియేనురు
వర్క్కురియేనో” ఎన్నిటపడియే జీవపరసమ్మన్దమ్ శొల్లి
న్దు.

(౬౮) ఇత్తాల్ “తామరై యాళి కేళ్వసురువనై యేనోక్కుము
ణర్వు” ఎన్దతాయిన్దు.

ప్రణవార్థం కలిజత్సూక్త్యాహ (ఆకవితి) ప్రణవత్తాలిత్వక్తిః-
“ప్రాణాసర్వాః పరమాత్మనేప్రణామయతి, తస్మాదుచ్యతేప్రణవః”
ఇతిశ్రుతింప్రత్యభిజ్ఞాపయతి; ప్రణామయతి-శేషత్వభిజ్ఞాపయతి, తత్ర
త్వప్రాణశబ్దోజీవపరఇతి జ్ఞాపయితుం జీవశబ్దప్రయోగః. ఈశ్వరశబ్ద
మపహాయపరశబ్దప్రయోగః పరమాత్మశబ్ద ప్రత్యభిజ్ఞాపనార్థః. (స
మ్మన్దానుసంధానమితి) శాణ్డీల్యవచన ప్రత్యభిజ్ఞాపనాయ సమ్మన్దపద
ప్రయోగః. మకారస్యసామాన్యపరత్వేపి స్వానుసంధానసిద్ధిప్రకారం
యోజనాన్తరచ్చప్రాగేవానోచామ. “కణ్ణపుర మొస్తుడైయానుక్కు”
ఇత్యనేన “శరణ్యముకున్దత్వమిత్థలావత కేప్రసిద్ధమ్” ఇత్యాచార్య
హృదయోక్త దిశారక్షకత్వ సూచనాదకారాణ్ధోవివృతః. “ఒరువర్
క్కు” ఇత్యనేన అవధారణార్థః.

అత్రశ్రియఃపతిత్వస్య, జీవస్యజ్ఞానత్వాదేశాచ్చప్రతీతే, కాసార
సూక్తిం వాక్యార్థపరాముదాహరతి (తామరై యాళితి). ఉణ్విత్వ
నేన తద్గుణసారత్వాదిత్యాదేన జ్ఞాతృత్వమపిలభ్యతే. తదేవపరత్వో
క్త్యా శేషత్వసిద్ధిః. తాబ్దబోధస్యజీవవిశేష్యకత్వేపి, పశ్చాత్సమ్మన్ద
విశేష్యకోపి సమ్మన్దిద్యయూననన్యార్హత్వ ప్రకారకోబోధ స్సమ్మన్ద
పతిత్వభిప్రాయేణ “జీవపరసమ్మన్దమ్ శొల్లిన్దు” ఇత్యుక్తమ్.

- (౧౯) అకారత్రాలుమ్ మకారత్రాలుమ్ రక్షకనైయుమ్ రక్ష్యతై
యుమ్ శొల్లిత్తు; చతుర్థియాలుమ్ ఉకారత్రాలుమ్ రక్ష
ణహేతువాన వ్రాప్తియైయుమ్ ఫలత్తైయుమ్ శొల్లిత్తు.
- (౨౦) ఇనిమేల్ ప్రణవత్తైవివరిక్కటతు.

అథచిదవిద్రక్షణం భగవత్కర్తృకం శేషత్వహేతుకం విని
యోగఫలకమితి, రక్షణవిశేష్యకం పశ్చాద్భేదందర్శయతి (అకార
త్రాలుమితి). “రక్ష్యతైయుమ్” ఇతినిర్దేశేన “తదుపకరణంవైష్ణవమి
దమ్” ఇత్యుక్తరీత్యామకారః ప్రధానజీవముఖేన తదుపకరణ భగవ
చ్ఛేషత్వాశ్రయాఽచేతనోపలక్షక ఇతినూచితమ్. వరవరమునిభిస్తు
బాహ్యరక్షణే రక్షతేఃప్రసిద్ధిప్రాచుర్యాత్తస్యైవ ప్రాగ్విషయభేదేన
భేదకథనాచ్చ, “అత్మవస్తువై” ఇతివ్యాఖ్యాతమ్.

అన్వితానాంపదార్థానామాకాక్షాబలతఃపునః! ఉత్పద్యతేన్య.
ధాబోధోబాధితాన్వయగోచరః ॥

చతుర్థ్యకారాభ్యాంమిళితాభ్యాంరక్షణహేతుభూతానన్యా
ర్హశేషత్వస్యలాభే తస్మాత్తిశయాధాయకత్వయభేష్టవినియోగార్హ
త్వరూపతయా అతిశయస్యైవ ఫలత్వమర్థసిద్ధమ్.

అయమత్రప్రణవార్థసగ్లగ్రహః :- ప్రకృతిప్రాకృతేభ్యోన్యోన్యజ్ఞా
తాప్రత్యగణుస్సుఖి । త్రాత్రేత్రీమతపవాహం సౌతవేనర్వశేషిణే ॥

అథమస్త్రీశేషంవ్యాచిఖ్యానుః పౌనరుక్త్యపరిహారార్థం
తస్యప్రణవవివరణత్వం దర్శయతి (ఇనిమేలితి). ప్రకృతోపయుక్తార్థ
ప్రతిపాదనేన పూర్వోక్తార్థ విశదీకరణంవివరణమ్.

(౭౧) ఉకార జై వివరిక్కిఁజతునమను; అకార జై వివరిక్కిఁజతు
నారాయణపదమ్; మకార జై వివరిక్కిఁజతు చతుర్థి. నార
పదమెనుమ్ శొల్లువర్కళ్.

(ఉకార జైఁతి) తేనహ్యసన్యశేషత్వే సామాన్యేనావబోధ
తే । ఆగ్రహస్థిత్యవిరహోనమనాక్రియతేస్ఫుటః ॥

(అకార జైఁతి) కారణత్వస్యచ “నరాజ్ఞాతాని” ఇతి వ్యుత్ప
త్త్యారక్షణస్యచోపాయః పరాయనశబ్దేన, వ్యాప్తిఫలనిత్యత్వకథనే
నచ, ఆక్షిప్తానాఞ్చగుణానాం శ్రీసమ్మన్ధస్యచనారశబ్దేన, శేషిత్వస్య
సరసమ్మన్ధినఁగతివ్యుత్పత్త్యై, అన్తర్యామిత్యబలబద్ధ శరీరత్వబలేనచ
(ప్రకాశనాదితిభావః. (మకార జైఁతి) తస్య శేషత్వాశ్రయ ప్రతి
పాదనార్థత్వాత్; తస్యచాఽకించిత్రత్వేననుపపక్షే.

కై జ్ఞర్యప్రకాశకస్యక్తచతుర్థ్యా లుప్తచతుర్థీవివరణముచిత
మిత్యతిః పక్షాన్తరమాహ(నారపదమెన్దుమితి).(౧)“నార స్త్వితిసర్వ
పుంసాంసమూహః” ఇతిపక్ష మకారార్థగతనిత్యత్వబహుత్వయో సేన
ప్రతిపాదనాత్; (౨) “తత్సర్వంనారముచ్యతే” ఇతి పక్షాన్తరే మకా
రోపలక్షితార్థ ప్రతిపాదకత్వాత్.

తత్త్వదీపకృతస్తు;-“హియోపాదేయవిజ్ఞానమూలం జ్ఞాతృత్వ
మాత్మనః । తత్త్వప్రహేణోపాదాన చిక్కిరాకర్తృతాశ్రయాకర్తృ
త్వచ్చక్రియాసిద్ధాన్వాతస్త్రియమనుశాసనాత్ । కర్తాశాస్త్రార్థవత్త్వా
దిత్యాత్మనస్తచ్చనూత్రితమ్ । శక్తస్సవవశాస్త్రేషు కర్తృత్వేనని
యుజ్యతే । తస్మాత్త్వతస్త్రయాపస్యకథంశేషత్వమాత్మనః! ఇత్యా

(2౨) అడై వేవివరియాణొక్రికిటతు విరోధిపో యనుభవిక్క
వేణుకెయాలే.

శక్త్యానివృత్త్యగమాత్తససాన్విష్టకర్తృతామ్ । వృదస్యశివమశ్శబ్ద
స్తాదర్థస్థైర్యమావహన్ ॥” ఇత్యాదినామకారబోధ్యజ్ఞాతృత్వబలా
యాతకర్తృత్వస్య బోక్తృత్వగర్భితయా స్వఫలోద్దేశ్యకస్వాధీనప్ర
వృత్తిమత్త్వప్రతీతేః, కథం[†] చతుర్థ్యదితం శేషత్వంసమ్భవతీత్యాశక్తా;
“నాహంమమనిర్వాహకః, బోగోపినమమ” ఇతిపూర్వోత్తరపదాన్విత
సమఃపదేన పరబోక్తృత్వైవయికబోగానుకూలపరాధీన కృతిమత్త్వ
ప్రతీతేర్వార్యతఇతి సమఃపదస్య ‡ ఉకారవివరణత్వమ్, తృతీయపద
స్యచ, “అథోక్తాత్మపరాధత్వయుక్తయేచరమంపదమ్ । శరీరాత్తత్వ
సమ్బంధంప్రాహాత్మపరమాత్మనోః” ఇతి స్వాతంత్ర్యస్వార్థబోక్తృత్వ
నివృత్తిమూలశరీరశరీరభావప్రతిపాదకతయా శేషత్వోపపాదకత్వేన
వివరణత్వమాహుః.

క్రమేణైవకుతోనవివియతే, అతఃపా(అడై వే) ఇతి. చతుర్థ్య
క్తస్య పురుషార్థస్య సమశ్శబ్దోక్త విరోధినివృత్తిపూర్వకత్వాత్, ప్ర
థమతఃఉకారవివరణం కృతమిత్యర్థః. ఇదఞ్చనమఃపదస్య విరోధినివృత్తి
ప్రార్థనాపరిత్వపక్షాభిప్రాయేణోక్తమ్. స్వరూపపరత్వపక్షేతుశోధ
ితస్యస్వరూపస్య తృతీయపదేనపురుషార్థోజ్ఞాప్యత ఇతిక్రమః. కృత్సం
స్యస్వరూపపరత్వపక్షే సమఃపదస్య కాకాక్షీన్యాయేన ఉభయత్రా
స్వయార్థంమధ్యే సమఃపదంప్రయుక్తమ్. సమఃపదస్య ఉపాయపరిత్వ
పక్షేచ ద్వయపూర్వోత్తరఖణ్డవత్ క్రమఇతిబోధ్యమ్.

కేచిత్తు, సర్వంవాక్యం సావధారణమితిన్యాయేన అవధారణే

(23) సమన్తు-స ఎన్తుమ్, మః ఎన్తు మిరణ్ణుపదమ్.

(2౪) “మః” ఎన్ఱిఱవిత్తాల్ తనక్కురియన్ఱెన్ఱిఱతు. “స” ఎన్తు అత్తైత్తవిర్క్కి-ఱతు. ఆక“సమః” ఎన్ఱిఱవిత్తాల్ తనక్కు-రియన్ఱెన్ఱిఱతు.

ఉకారవాచ్యే ప్రణవస్యతాత్పర్యాత్, తాత్పర్యవిషయీ భూతార్థా నుఃస్థ్యర్థకతయా సమశ్చబ్దస్యోకారాన న్తర్యమిత్యాహుః.

అహిర్బుధ్న స్సంహితోక్త ద్వితీయయోజనాభిప్రాయేణాహ (సమస్సితీ). విరోధిజ్ఞానాఽనిష్ఠనిష్పత్తిప్రార్థనాపరతన్త్రస్వరూపనిష్ఠరభాగవతశేషత్వజ్ఞానాదాపుషయుక్తతయా ఇయమేవయోజనా ఆచారైశ్చరాదృతా.

ప్రతియోగిజ్ఞానపూర్వకత్వాన్నిషేధస్య, ప్రథమం ద్వితీయపదార్థమాహ (మః ఎన్ఱిఱవిత్తాలీతి). అధ్యాహారాదనుషజ్ఞస్య జ్ఞాయస్త్వస్య అనుషజ్ఞాధికరణే సిద్ధత్వాన్నకారోఽత్రానుషజ్యతే.

షష్ఠ్యాశ్చ సమ్మన్తసామాన్యవాచిన్యాశ్చేషత్వే తాత్పర్యమ్; సమ్మనతిచ, స్వాతిశయాధాయకత్వేన స్వస్యాపిస్వశేషత్వమాకారభేదేన; తాన్త్రికాహికర్తృరపి శేషతాం పరమృరయాచక్షత ఇత్యభిప్రాయేణాహ (తనక్కితి). (న ఎన్ఱితి) పరగతాతిశయార్థవీచ స్వగతాతిశయోఽనేనాభిధీయతఇతి నస్వశేషత్వమితిభావః.

పదార్థముక్త్యావాక్యార్థమాహ (ఆకవితి). అభవా, మధ్యమాక్షరవీవాఽస్య శేషత్వస్య నివర్తితత్వాత్, స్వస్యాప్యస్యత్వేన స్వశేషత్వమప్రసక్తమితిసతన్నిరాకరణపరత్వమేతస్యేతి శక్ష్మాంవారయితుం వాక్యార్థందర్శయన్ ప్రమాణప్రత్యభిజ్ఞాపయతి (ఆకవితి)

(౭౫) పిఱర్క్కురియనానవన్తు తన్వైలక్షణ్యైక్కాట్టి మీ
ట్కులామ్. తనక్కెన్దవన్తు యోగ్యతైయుమ్కూడవన్తు
యేమ్.

(౭౬) ఇత్తాల్ విరోధియైక్కట్టిక్కిఱతు.

(౭౭) విరోధితాన్మూన్తు. అతావతు - స్వరూపవిరోధియుమ్,
ఉపాయవిరోధియుమ్, ప్రాప్యవిరోధియుమ్.

“నాహంమమ” “అహమపినమమ” ఇత్యాది సంహితానిరుక్తగత
వచనబలేన తత్పురత్వమావశ్యకమ్. మకారోదిత జ్ఞాతృత్వకర్తృత్వ
భోక్తృత్వబలేన, ఉకారస్య స్వాతిరిక్తశేషత్వనిషేధకత్వమితీశజ్ఞా
నమృచేనచ సమాపదసార్థక్యమితిభావః.

కిచ్చస్వశేషత్వస్య క్రౌర్యాతిశయంజ్ఞాపయితుం పునర్నిషేధ
ఇత్యాశయేనాహ (పిఱర్క్కురియ నిత్యాది). (తన్వైలక్షణ్యైక్కాట్టి)
భగవద్విషయ వైలక్షణ్యమ్.

సూక్ష్మయోజనాయామపినమశ్చబ్రస్య, స్వరూపోపాయఫల
పరతాం (౧) “పుంసస్త్వరూపంగతిర్గమ్యమ్-పురతఃపశ్యాత్స్థానతోపి
ఈక్షీతేనమసాశీక్షీతమ్” ఇత్యాచార్యోక్తాం జ్ఞాపయితుం నిషేధ
ప్రధానస్యకథంత తత్పురత్వమిత్యాశజ్ఞాం తత్తద్విరోధినవర్తతయా
తత్తత్పురత్వముపపద్యతే ఇతి పరిహరణ విరోధినివృత్తిసరత్వప్రతిజ్ఞా
సితే (ఇత్తాలితి).

ఏకవచనం సామాన్యాభిప్రాయేణేత్యాశయేనాహ (విరోధి
తానితి). ఏకవచనప్రయోగస్తు ఏకపదబోధ్యతావచ్ఛేదకైక ధర్మ

(౭౮) స్వరూపవిరోధిత్యైకైయావతు - “యానేనీయెన్నుడైమై
యుమనీయే” ఎన్నిరుక్కెక్క. ఉపాయవిరోధిత్యైకైయావతు -
“కల్లై వాయ్తున్నమ్ కల్లై యాతొట్టివాయ్కణైకణ్ మత్
థిలేన్” ఎన్నిరుక్కెక్క. ప్రాప్యవిరోధిత్యైకైయావతు -
“మత్తై నమ్ కామజ్జల్ మాత్తు” ఎన్నిరుక్కెక్క.

వత్త్వసూచనాయ ; స్వరూపవిరోధిత్యమ్-యథావస్థితస్వరూపజ్ఞాన
విరోధిత్యమ్. ఉపాయవిరోధిత్యమ్ - తదధీనఫలోత్పత్తిప్రతిబంధకత్వ
మ్. ప్రాప్యవిరోధిత్యమ్-యథావస్థితప్రాప్యజ్ఞాన విరోధిత్యమ్.

తత్త్వద్విరోధినవృత్తి ప్రదర్శనేన తత్త్వప్రతియోగినోవిరోధి
త్వస్వసూచితయా తత్త్వదర్శనసూక్తిభిరేవ తత్త్వద్విరోధినవృత్తిస్వరూ
పందర్శయతి (యానేయత్యాదివాక్యత్రయేణ). సూక్తాశేషశేషి
భావనిబంధనం సామానాధికరణ్యమ్ ; ఉకారోక్తాయాలపి స్వశేషత్వ
నివృత్తే ద్విశిష్యపునఃప్రతిపాదనే ప్రయోజనమ్, గుణానాం ప్రథా
నానువర్తిత్వన్యాయేనస్వస్వాత్మ్యపదార్థనిరూపితశేషత్వనివృత్తిరితి
పక్షమ్,

నిషేధసామర్థ్యబలేన స్వశేషత్వప్రసక్తిమతాం సర్వేషాము
పస్థితరనశ్యానుసంధేయా; ఆత్మీయశేషత్వనివృత్తేశ్శాబ్దత్వేనమృతతి,
అర్థత్వకల్పనాయా అన్యాయత్వాద్వా.

కేచ్ఛిదితిపదార్థ్యాహారాత్, “చేతనస్యయదామమ్యం స్వస్త్వి
స్వీయేచవస్తుని । మమఇత్యక్షరద్వంద్వంతదామమ్యస్యవాచకమ్ ।
అనాదివాసనాధీనమిథ్యాజ్ఞాననిబంధనా । ఆత్మాత్మీయపదార్థస్థాయీ
స్వాతంత్ర్యస్వతామతిః । మేనేత్యేవంసమీచీబుద్ధ్యాసాత్రనివార్య
తే । నాహంమమస్వతన్మోహం నాస్మిత్యస్యార్థఉచ్యతే । నమదేహా
దికంవస్తు సశేషఃపరమాత్మనః । ఇతిబుద్ధ్యానివర్తంతే తాస్తాస్మిన్

యామనీషికాః । అనాదివాసనాజాతై ర్భౌద్ధస్వైచ్ఛేంద్రికత్వైః ।
 రూపితంయద్భుతం చిత్తం స్వాతంత్ర్యస్వత్వధీచయమ్ । తత్త్వై
 స్తవసార్వాత్మ్య ప్రతిబోధసముత్థయా । నమఇత్యనయావాచానన్త్రా
 స్వస్సాదపాహ్యతే ।” ఇతి సాంహితవచనానుసారేణ నమమశ్చిత్
 మత్స్వరూపం దేహాదికంవేతి ప్రతిపాద్యతఇతి యోజనాపక్షఞ్చ-
 “ఏన్నుడైమైయుమ్నీయే” ఇత్యంశోదాహరణేననూచయతి. నచదేహ-
 దీనాం విద్యమానస్యస్వకేవత్వస్య నిషేధాయోగః. నిరుపాధికస్వార్థ-
 కేవత్వనిషేధాత్ ; కర్మేచ్ఛాపాధిక పరార్థకేవత్వసద్భావేబాధకా-
 భావాత్.

వచనే స్వస్థిన్నాత్మని; పృథక్ స్వీయోపాదానాత్. మమేత్యను-
 కరణ శబ్దానుకార్యబుద్ధిం ప్రత్యాయయతి. తతస్త్వార్థేష్యజ్. సంజ్ఞా-
 పూర్వకత్వావృద్ధిః; మమ ఇత్యసద్ధిర్దాక్షః. (౧) “మమేతిద్వ్యక్షరో-
 మృత్యుః” ఇతి ప్రమాణాన్తరప్రసిద్ధ మమశబ్దసమానార్థకత్వం మఇత్య-
 న్యద్యోతయితుం తాత్పర్యాయ మమశబ్దార్థనిర్దేశః. యదాత దేతికా-
 లావచ్చిన్నత్వద్యోతనేన జ్ఞేపాధికత్వం మమ్యన్యద్యోతయతి.

“నమఇత్యక్షరద్వంద్వమ్” ఇతిపాతే మమ్యవాచకత్వం ప్రతి-
 యోగివిధయా మమ్యబోధకత్వమ్; అమమ్య స్వేతివాచ్ఛేదః. యదేతి
 ప్రతియోగిప్రసక్తి నూచనాయ; వాచకమిత్యనన్తర మనుసన్ధాతవ్య-
 మితి శేషః. (౨) “అత్మతాణోన్ముఖి క్షేప్తన్నమఇతిచపదమ్ ” ఇత్య-
 చార్యోక్తేః.

అనాదివాసనాధీనత్వం మిథ్యాత్వఞ్చ అజ్ఞానవిశేషణమ్; అ-
 నాదివాసనా-సాపవాసనా, తదధీనంమిథ్యాభూతం భ్రాన్తిహేతు

భూతం యదజ్ఞానమ్-తత్త్వయాథాత్మ్యాధ్యవసాయ విరహాదూపం త
న్ని బద్ధనేత్యర్థ ఇతికేచిత్. వస్తుతః,విభాజ్యజ్ఞానం స్వతంత్రత తద్వస్తు
జ్ఞానమ్ ; ఉత్తరానుగుణ్యాత్. పదార్థః-నత్త్వమ్ ; విషయతయాస్వ
తామతిః. ఆత్మాత్మీయోభయాం శేస్వాత స్త్రిమతిః. ఆత్మాం శేస్వా
స్త్రిఞ్చ నిరపేక్షక ర్తృత్వమ్; త దేకోపాయత్వ బుద్ధ్యతిరిక్త సాధ
నవిషయ ప్రవృత్తియోగ్యత్విఞ్చ; “స్వస్వాతన్త్ర్యావభాధస్తు తద్వి
రోధఉదీర్యతే” ఇత్యనుపదమేన ఉపాయాంతరరాహిత్యరూపకార్ప
ణజ్ఞాన విరోధిత్వస్య స్వస్వాత స్త్రిబుద్ధాకథనాత్. “అనైశ్వర్యా
త్స్వభావజాత్” ఇత్యుపాయాంతరవిహతేః పారతన్త్ర్యాభీనత్వోక్తే
శ్చ. అనైశ్వర్యాత్స్వభావజాదితి-స్వాభావికాద సామర్థ్యాదిత్యర్థః.
అనాదివాసనాయోగాద్యహేతుకస్య తస్యాసిద్ధేః, తద్దేతుకత్వస్వాభా
వికత్వయోశ్చ మిథోవిరోధాత్. నచ స్వరూపాయోగ్యత్వేప్రవృత్త్య
సమ్ముఖః. తస్యప్రవృత్తౌ భగవదత్యంతాభి మత్యభావరూపత్వాత్.

ఏవంహిభగవతోఽనాదిసంకల్పః ; - “యద్యే తేవిదితాత్మస్త
పారతన్త్ర్యామామేవోపాయ త్వేనవృణ్వతే; తదాసంసారాత్స్వయ
మేవతానుద్ధరిష్యామి; యదిపునస్స్వయత్న వాసనావశాత్ మద్విష
యకస్త్పృతిరూపాం భక్తిముపాయబుద్ధ్యానుతిష్ఠన్తి; తేపిమామేనై
ష్యన్తి” ఇతి, (౧) “సాధనంభగవత్ప్రొప్తా సపవేతిస్థిరామతిః!సాధ్య
భక్తిస్త్వన్నతానైవ ప్రవృత్తిరితిగీయతేఉపాయోభక్తిరేవేతి తత్ప్రొ
ప్తాయాతుసామతిః । ఉపాయభక్తిరేతస్యాః పూర్వోక్తైవగమీయసీ ।
ఉపాయభక్తిః ప్రారబ్ధవృత్తిరిక్తాఘనాశినీ । సాధ్యభక్తిస్తుసాహస్రీ
ప్రారబ్ధస్యాపిభూయసీ” ఇతి.

సహిఫలప్రదస్య అభిమతితారతమ్యమస్తరేణ ఫలతారతమ్య

ముసపద్యతే; (౧) “ఆకించైవ్యశరణాః కేచిద్భాగ్యాధికాఃపునః! లక్ష్మీం
పురుషకారేణ వృతఃస్తోతరాననామ్ | మత్తమాంప్రాప్యసేనేశ” ఇతి
చతేషాం భాగ్యాధికత్వం స్వయమేవాహ; అన్యేషాన్తు భాగ్యహీని
ప్రయుక్తరుచ్యభావవ తత్రాప్రవృత్తౌ మూలమ్; విశమ్భక్షమత్వ
మపి భాగ్యహీనవశాదేవవాచ్యమ్. ఇథ్థచ్చ “నరస్యబుద్ధిదౌర్బల్యాత్”
ఇతి ససంజ్ఞోచనీయమ్; “యేనత్వంబతసంరంభఃప్రాణినఃపాలయిష్యసి”
ఇతి శ్రీవాక్యాచ్చ.

పూర్వోక్తేభ్య ఉపాయేభ్యోవక్ష్యమాణ ఉపాయోభిమత
ఇతిగమ్యతే. “అస్తిన్ద్రివర్తమానానాం విధావిప్రనిషేవితే | పూర్వే
త్రయఉపాయాస్తే భవేయరమనోహరాః |” ఇతిచ. ఏతస్యవిప్రనిషే
వితత్వమితరేషామననోహరత్వే హేతుతయోక్తమ్. “విప్రోవిప్రత్వం
గచ్ఛతేతత్వదర్శి” ఇతినిర్వచనమ్. మనసాపిచిన్తయతుమశక్యాఇత్య
ర్థవర్ణనంఽదూష్యమ్. స్వవాక్యోపాత్తస్యవిప్రనిషేవితత్వస్య హేతుత్వ
సమ్భవే వాక్యాన్తరోపాత్త శీఘ్రఫలప్రదత్వస్య హేతుత్వకల్పనమ
నుచితమ్.

“సత్కర్మనిరతాశ్శుద్ధాస్సజ్ఞయోగవిదస్తథా | నార్హన్తి
శరణస్థస్యకలాంకోటితమీమసి” ఇతి, పూర్వత్ర “శరణాగతిరక్రైన్
షాసంసారార్ణవతారిణి” ఇతి, అనుపదమ్, “శిష్టేర్నిషేవ్యతేసోయ
మకామహతచేతినైః | ఉపాయస్సుకరస్సయం దుష్కరశ్చమతోమ
మ” ఇతిచ ఉపసంహారే తత్కర్మనిరతశ్చయోక్తేః.

ప్రపత్త్యుపదేశోపక్రమదశాయామ్, (౨) “సర్వగుహ్యతమం
భూయశ్శృణుమేపరమంవచః | ఇష్టోసిమేస్త్రియఇతితతోవక్ష్యామితే

హితమ్” ఇతి భక్త్యాద్యపేక్షయాపి గుహ్యతమశోవక్తేః. యథా, (౧)
 “మన్సనాభవ” ఇతి శ్లోకః ప్రపత్త్యుపదేశాన్తర్గతః, తథా అగ్రేవ త్యో
 మః. (౨) “అదై తత్పరమంగుహ్యం శృణుయాదవనన్దన । సుగోప్యమపి
 వ త్యోమి త్వం మేభృత్యస్సుహృత్సఖా” ఇత్యుపక్రమ్య, “తస్మాత్త్వము
 ధవోత్సృజ్య” ఇత్యాదినా ప్రపత్త్యభిధానాత్. “ఇదమేవ విజానతామ్”
 ఇత్యస్య అశక్తలక్షకత్వాపేక్షయా. (౩) “ఇదం శరణమజ్ఞానామ్” ఇత్య
 త్రైవ అశక్తిలక్షణాయా అజహల్లక్షణాత్వేనాచిత్యాత్; “ఇదమేవ
 విజానతామ్” ఇత్యస్య, “దేవేపరిబృథతయావావిదితయా” ఇతి భట్ట
 పరాశరపాదైః, “అజ్ఞసర్వజ్ఞభక్తానామ్” ఇతి శౌనకేన, (౪) “సదృశో
 పాయవై ధుర్యం సాక్షాద్భగవతోవిదన్” తమేవ శరణం యాతి యోగ
 మార్గపరాజ్ఞుః” ఇతి చవరదాచార్యైర్వ్యాఖ్యానాత్. ఉపాయ
 వై ధుర్యస్య ఉపాయనిర్వహణ సామర్థ్యాభావరూపత్వే స్వస్యేతి పదా
 భ్యాహారావత్తేః. ఉపాయాన్తరవై ధుర్యం స్వస్యేత్యేవ వక్తుం శక్య
 త్వేనకుసృష్ట్యా శ్రయణవై ఫల్యాపత్తేః, భగవత ఇత్యేక దేశాన్వయా
 పత్తేశ్చ. అజ్ఞానామిత్యత్ర జ్ఞాథాతోరవిద్యాత ఇత్యత్ర అవిద్యాపదే
 న వ్యాఖ్యాతత్వాత్, అజ్ఞానేన అశక్త్యా శాస్త్రుతః పర్యుదాసేన వా
 ఉపాయాన్తరరాహిత్య మజ్ఞశబ్దార్థ ఇతి తత్రాపి న లక్షణేత్యప్యాయః.

సావతారరహస్యచిన్తనభక్త్యా దేహాన్తరోచ్ఛేదనమృతేన
 నాథాదీనాం విశమ్భుక్షమత్వాత్, భక్త్యననుష్ఠానమితి వక్తుం శక్య
 త్వాచ్చ; అశక్తేశ్చ తేష్వనభ్యుపగమాత్; ఏకాన్త్యుత్తమాధికారి
 లక్షణ వచనాభ్యాచ్చుత దధికారిణోపకర్షప్రతీతేః. “కర్మణోజ్ఞానినో

(౧) గీ-౯-౩౪

(౨) భాష-౧౧-

(౩) పాశ్చరాత్రే

(౪) ప్రపన్న పారిజాతే

భక్తాస్త్వయత్నకృతబుద్ధయః । తస్మాత్కర్తాద్యుపాయాస్తసాస్తరా
యాస్తస్త్వనేకశః ।” ఇతిచస్మాదేతేషాం స్వయత్నకృతబుద్ధిత్వముక్త
మ్. అతవవ, (౧) “తన్నిష్టోహ్యన్యనిష్ఠాః ప్రభురతిశయితుం కోటి
కోట్కంశతోపి” (౨) “శ్రీరక్తేశ్వరయానదాత్మనియతత్వత్పారతన్యోన్య
చితా” ఇత్యభియుక్తవచనమపిసజ్గచ్ఛతే.

ఇచ్ఛానుగుణ్యేన ప్రారబ్ధనాశకత్వస్య సర్వాధికారత్వస్యచ
భక్తితోనైలక్షణ్యస్య పూర్వార్థపాదద్వయేనోక్తత్వాత్, అస్యాపి
భక్తివైలక్షణ్యప్రతిపాదన పరత్వసైవోచితత్వాత్; అశక్తస్వరూ
పాచితత్వపరత్వే యానదాత్మనియతేత్యస్యాపి సాక్షాత్త్వాత్ ; (౨)
“త్వయ్యేవత్వదుపాయధీః” ఇత్యాది పారతన్యస్వరూపాచితత్వ
ఏవహేతుకథనాచ్చ, న్యాయసిద్ధాంతసేచాయ మర్థస్సఫుటః.

ఫలవైషమ్యాభావేలఘూపాయేనతి గురూపాయవిధానమనర్థ
కంస్యాదితిచేన్న; తాదృశాధ్యవసాయాదే ద్దుష్కరత్వేనగౌరవావిశే
షాత్. తథోక్తం ప్రపత్తిప్రకరణే, “ఉపాయస్సకరస్సాయందుష్క
రశ్చమతోమను” ఇతి. యథాచకశ్చనమహతా ప్రయాసేనమహీషతే
రర్థమాసాదయతి, స్థలనేచయథోచితందణ్ణ్యతే; కశ్చిత్త్వస్తరజ్గనేవా
క్షమఃకోదీయనై వాయాసేనతావస్తంతతోధికంవార్థమాసాదయతి,
క్షుద్రేషుస్థలితేషుచసహ్యతే; తత్రాస్తరజ్గనేవా మన్దభాగ్యానాం
దుర్లభేతిచేదత్రాపిత్థైవేతి. అతోస్తరజ్గనేవాత్వేన ఉక్తాప్రపత్తిర్భి
గవతోత్యన్తాభిమతా.

రాజగుహ్యచ్చదేవగుహ్యస్యాధిక్యోనుగమమ్; (౩) “ప్రియో
హిజ్ఞానినోత్కర్థమహంసచమమప్రియః” (౩) “జ్ఞానీత్వాత్తైవమేమతమ్”

(౧) “యేతుధర్మ్యామృతమిదమయథోక్తంపర్యుపాసతే । శ్రద్ధానామత్పరమాభక్తాస్తీవమేప్రియాః” (౨) “మామేవైష్యసినత్యంతేప్రతిజానేప్రియోసిమే” ఇత్యాదీని ప్రకరణాత్ ప్రయోజనాంతరపరేభ్యః ప్రియత్వప్రతిపాదనపరాణీతి భక్తాత్ప్రపన్నస్యప్రియతమత్వప్రతిపాదక శాస్త్రస్వారస్యంన బాధనీయమ్.

ప్రపత్తేచ[†] అశక్తానామప్యధికారో స్తీతినాశక్తాధికారత్వప్రతిపాదకవచననిరోధః. పారతన్యగ్రంహ్యనేకవిధమ్; పరాధీనఫలత్వమ్, పరాధీనకర్తృత్వమ్, స్వరక్షణోపాయప్రవృత్త్యనర్హత్వరూపఞ్చ. రాజాదేః పరతన్త్రోభృత్యాదిస్సవ్యకృతకర్మానుగుణఫలమాత్రే పరాధీనః; సాపి పరతన్త్రీతివ్యపదిశ్యతే. భక్తాదేరీశ్వరపారతన్త్ర్యిన్తు-పరాధీనస్వీయకృతీసాధ్యసాధనప్రీతి పరాధీనఫలత్వరూపమ్ ; తతో విలక్షణమ్; ప్రపన్నస్యచ పరాధీనస్వవ్యాపారాధీన సాధనతాకపరాధీనఫలత్వమ్; తదిదమత్యన్తపారతన్త్ర్యి ముఖ్యవిధపారతన్త్ర్యాదివిలక్షణమ్.

నచశక్తస్యాప్యధికారే అకించనాధికారత్వనిరోధః. ఆకించన్యస్య ఉపాయాన్తరాధావరూపత్వాత్; కస్మింశ్చిదప్యంశే భగవన్తు శరణమనుపగమ్యతత్సాధన సామర్థ్యాభావరూపాయా అశక్తేస్సర్వైరనుసన్ధాతుంశక్యత్వాత్; ఏతాదృశాశక్తిజ్ఞానేపి కేవాఞ్చిత్ స్వయత్స వాసనయాశక్యాంశచిక్లేహా; అన్యేషాంభాగ్యవిశేషవశాత్ కిమతే నార్థజరతీన్యాయేనేతి తచ్ఛరణవరణేప్రవృత్తిః.

నచార్జునోజితేన్ద్రియాగ్రగణోఽశక్తః ; అతస్సాన్వేషీత ప్రదాత్యన్తాభిమతాన్యస్వీయోపాయప్రవృత్తికజాతీయత్వమేవ

అత్యంతపారతన్యము. ఏతద్జ్ఞానేషికేమాశ్చిద్వాసనయా ప్రతిబద్ధాద
 న్యత్రప్రవృత్తిః. కేమాశ్చిచ్ఛేజక భగవత్ప్రసాదేన తదుపాయతా
 వరణే. (౧) “ఆత్మత్రాణోన్ముఖ శ్చేన్నమః” ఇతిచస్వరక్షణహేతుస్వ
 వ్యాపారాన్వయనివర్తకత్వం నమఃపదార్థానుసంధానస్య ఆచారైశ్చ
 క్తమ్. అతోనిరపేక్షకర్తృత్వరాహిత్యమాత్రంతదర్శః. నచ ప్రపన్న
 ఇత్యుక్తేః, తస్యపశ్చాదాత్మత్రాణోన్ముఖప్రవృత్తిః పరేణనమశ్శబ్దే
 ననివర్తతే; తస్యనిజరక్షణాన్వయనివృత్తిప్రతిపాదనముఖేన సాధ
 నాన్తరప్రవృత్తి ప్రతిబద్ధకతయా, ఉక్తార్థమన్తరేణాసిద్ధేః. స్వాత
 న్య్రిం నిజరక్షణమిత్యత్ర స్వాతన్యశబ్దః స్వశేషత్వపరః. అతోత్ర
 స్వాతన్యశబ్దో నిరపేక్షకర్తృత్వమదృష్టద్వారకసాధనప్రవృత్త్య
 సర్వాత్పశ్చాభిధతే. ఇతి,

ఆత్మస్వత్వాదిబుద్ధినివృత్తిప్రయోజకబుద్ధిజనకత్వం నమశ్శబ్ద
 న్యదర్శయతి “నాహంమమేతి”; - “ఇత్యస్యార్థఉచ్యతే” ఇతి - “పరమా
 త్మనః” ఇత్యనన్తరంయోజ్యమ్. అర్థఇతిసామాన్యాభిప్రాయేణైకవచ
 నమ్. అస్యసమఃపదస్య స్వతన్త్రోహంనాస్మీతి షష్ఠ్యానిర్వాహ్యాత్వా
 ర్థకత్వే ఫలితకథనమ్. నిర్వాహ్యాత్వంస్వాధీనకృతిసాధ్యరక్షణత్వమ్,
 స్వకృతిసాధ్యస్వరక్షణముఖోపాయకత్వశ్చ. “సశేషఃపరమాత్మనః”
 ఇత్యపి ఫలితార్థకథనమ్.

కేచిత్తు, భగవచ్ఛేషతోక్త్యవస్వశేషత్వనివృత్తిసిద్ధాః;
 శేషత్వలక్షణస్య సావధారణత్వాత్; అతఏవ, “స్వాతన్త్ర్యాన్వోయది
 స్యాత్ప్రశమమ్” ఇత్యాచారైశ్చ క్తమ్. ఏవశ్చ, ఆత్మాంశేస్వా
 తన్త్ర్యనివృత్తిః, ఆత్మయేస్వత్వనివృత్తిశ్చ నమశ్శబ్దేనక్రియతే. “నా

(౧) అష్టాంగ-౪

(౭౯) “మః” ఎన్తె-స్వరూపనాశమ్; నమః ఎన్తె స్వరూపాజ్జీవనమ్.

హంమను” ఇత్యస్యవివరణం స్వతంత్రోహమిత్యాది; అస్యోక్తవాక్యస్య స్వాతంత్ర్యం పూర్వవన్నిర్వాచ్యమిత్యాహః.

స్త్రీయామనీషికాః-ఆత్మాత్మీయపదార్థస్థ స్వాతంత్ర్యస్వత్వమతి రూపాః; ప్రయోజనాంతరేచ్ఛా సాధనాంతరచిక్షేదయోవా; కారణీభూతమిథ్యాజ్ఞాననివర్తక వైష్ణవసారాత్మ్యజ్ఞానమూలకత్వాత్ ప్రబలామపిస్వాతంత్ర్యధీయం ననుశ్శబ్దోనివర్తయతీత్యాహ (అనాదివాసనాజాతైరిత్యాది). (వికల్పితైః) స్వనిష్ఠత తద్వస్తువిషయైః, తత్చిత్తమ్, తత్తత్పదార్థసమ్బంధి వైష్ణవసారాత్మ్యజ్ఞానమూలక ననుశ్శబ్దాధీనజ్ఞానేన, నస్త్రీ-కర్తా, స్వస్థాదపోహ్యతేః-విశేషణాపనయనతాత్పర్యేణ విశిష్టాపనయఉక్తః.

(కలై వాయి త్యాది) “త్వంచక్రీనక్షువామావా మమనాన్యోస్తిరక్షకః” ఇత్యర్థః. అత్రరక్షకత్వముపాయత్వరూపమ్; దేవతాంతరరూపరక్షకాంతరస్య అప్రసక్తత్వాదితివా; అన్యాంతరతస్తిరక్షకత్వాభావకథనముఖేన స్వకృత్యేరక్షణోపాయత్వాభావప్రతీయత ఇతివా; భగవదుపాయత్వాననుగుణప్రవృత్తి వ్యవచ్ఛేదసిద్ధిర్భావ్యా. గోదానూక్తా పూర్వం కేవలభగవదతిశయప్రయోజనకై జ్ఞర్యప్రార్థనాత్, “నమ్” ఇత్యధికపదోపాదానాచ్చ ప్రయోజనాంతరాణామివ స్వప్రయోజనకై జ్ఞర్యస్యాపి వ్యావర్త్యత్వంసూచ్యతే. అప్రసక్తైర్వ్యాప్రయోజనాంతరాణాం స్వార్థత్వబుద్ధిరంతరజ్ఞ విరోధినీత్యేనవ్యావర్త్యతే.

ఏవం సర్వవిరోధిప్రతిపాదకత్వాదేవ “మమేతిద్వ్యక్షురోమృత్యుః” ఇత్యుక్తమిత్యభిప్రేత్యాహ (మః ఎన్తెయి త్యాదినా). “ద్వ్యక్షు

రస్తుభవేన్మత్స్యస్త్రిక్షురంబ్రహ్మణఃపదమ్ । మమేతిద్వ్యక్షురో
 మృత్స్యర్షమమేతిచశాశ్వతమ్”ఇత్యత్రబ్రహ్మణఃపదమ్-స్వరూపమ్,
 లోకోవా. శాశ్వతపదమపితదర్థమ్; ప్రాప్యప్రాపకభావనిబద్ధసం సా
 మానాధికరణ్యమ్. పదశబ్దః ప్రాపకపరఇతికేచిత్.

అత్రేదంబోధ్యమ్. దేహాత్మభ్రమఃస్వతన్త్రాత్మభ్రమశ్చ అహ
 జ్జారః; దేహానుబద్ధివ్యాత్మానుబద్ధిషుచ మమకారః; (౧) “అనాత్మ
 న్యాత్మబుద్ధిర్యా” ఇతి - తదుభయసాధారణమ్ ; ఆద్యావహజ్జార
 మమకారా-ఉకారేణనిరస్తా. స్వాతన్త్ర్యమ్-సన్యశేషత్వం, నిరపేక్ష
 కర్తృత్వం, స్వాధీనభోక్తృత్వం. ఆద్యంప్రథమేననిరస్తమ్; ఉత్త
 రాణిసమసా.

ఉత్తమాధికారిణమపేక్ష్య, ఉపాయాన్తరప్రసృత్తిరపిస్వాత
 న్త్ర్యమ్. ఆత్మానుబద్ధిషుమమకారోపి రక్షణవ్యాపారేకేషిత్వాభి
 మానః. ఫలేనన్యార్థస్వభోక్తృత్వాభిమానః. స్వశరీరగుణాదీనామన
 న్యార్థానాపాధిక స్వశేషత్వాభిమానశ్చ. అన్త్యస్తప్రతీయేననమసా
 వా. ఆద్యఃస్వస్థానగతేనఉత్తరాన్వితేనవా; నమసాస్వస్థానగతత్వమ్;
 కిచ్చిత్స్వాతన్త్ర్యం కృతిరితిపదాన్యధ్యాహృత్య, కృతిపదాధ్యాహారో
 నిరుక్తవశాత్. ఇతరాధ్యాహారస్సంహితావచనాత్. (౨) “అహమపి
 మమభగవతపవాహమస్మి” “యాఃకాశ్చనకృతయోమమభవన్తి, తా
 నుమమతానాన్తిభగవతపవతాః” ఇత్యుక్తమ్. కృతిగతంమమత్వం
 ప్యశేషత్వంస్వాధీనత్వమ్, భగవద్గతోపాయభావనిరోధిత్వం. భగవ
 త్సుమ్బద్ధశ్చ భగవద్గతోపాయభావానుగుణత్వమ్ ; పరాధీనత్వం పర
 శేషత్వం. ఏవంసర్వవిధాహజ్జార మమకారనివర్తకత్వాదస్య
 స్వరూపోజ్జీవనత్వమితి;

(౮౦) ఇతుతాన్ - స్వరూపజ్ఞైయుమ్ ఉపాయజ్ఞైయుమ్ ఫలజ్ఞైయుమ్ శాస్త్రిమ్.

(౮౧) తొలై విల్లిమణ్ణలమ్ తొమ్మిమైనైయాలే స్వరూపమ్ శొల్లిబ్బి.

అధస్తూలయోజనాభిప్రాయేణ నమశ్శబ్దస్వస్వరూపోపాయ పురుషార్థపరతాందర్భయతి వాక్యత్రయేణ (తొలై విల్లిమణ్ణలమిత్యాది). అహిర్బుధ్న సుహితాయామ్, “ప్రేక్షావతఃప్రవృత్తిర్యా” ఇత్యాద్యైః “నన్తనన్తవ్యతాత్మకః” ఇత్యన్తేన స్వాభావికశేషవృత్తిపరత్వం నమశ్శబ్దస్వదర్శితమ్. (ప్రేక్షావతః) విదితస్వరూపస్య; స్వతః, సతుఫలార్థమ్. ఉత్కృష్టమిత్యసేనాన్వయ ఇతికేచిత్. మన్తగతనమశ్శబ్దస్వ ఏతద్వివరణమితి నాసాధారణ్యందోషః. చేతనవర్గద్వైవిధ్యమాహ (లోకేచేతనవర్గస్త్వితి). జ్ఞాయశ్శబ్దో భగవదసాధారణ ఇత్యాహ (కాలత ఇతి). స్వరూపతత్త్వసిబోధ్యమ్. అన్యత్ర జ్ఞాయశ్శబ్దప్రయోగ శౌపచారికఇత్యాహ (ముఖ్యయావృత్తీతి). శేష శేషిభావ పరావరభావ నన్తనన్తవ్యభావా అనయోస్సమ్బంధా ఇత్యాహ (అనయోరిత్యాదినా). తేషామ్-అజ్ఞాయసామ్, తేన-జ్ఞాయసాః; పరావరసమ్బంధే ఆశ్రయవ్యనస్థాయాఉక్తత్వాత్, ఇతరయోస్తామాహ (నన్తవ్యఇత్యాది). పరమిత్యుద్దేశ్యమ్. శేషాఇత్యావర్తతే; ఉక్తాదన్యేతిత్వద్విశ్య శేషాః ఇతివిధేయమ్.

కేచిత్తు, నన్వేతావతా అజ్ఞాయోనిరూపిత శేషిత్వసిద్ధావపి నజ్ఞాయ శ్శేషిత్వసిద్ధితి, సర్వశేషిత్వం భగవతోనసేత్స్యచీత్యత ఆహ (అజ్ఞాయాంస ఇతి). ఏవంజ్ఞనర్వశబ్దస్వ నవ్యసహితాన్వయః. శేష శేషిభావాదేవ నన్తనన్తవ్యతాసిద్ధ్యతిత్యాహ (నన్తనన్తవ్యభావే

(౮౨) “వేద్యక్షత్తుతైవార్క్కునమః” ఎన్నెయాలే ఉపాయమ్ శో
ల్లీత్తు.

నేతి). తేమాంజ్యాయోజ్యాయసామ్, తేన-తేష తేషిభావేన; “తేషః
పరార్థత్వాత్” ఇతినుత్రాదితిభావః. స్వప్రాయస్యాశ్రయవ్యవస్థాం
బుద్ధి సౌకర్యాయాహ (నస్తస్యఇతి) ఇత్యాహుః.

స్వతంత్ర్యక్రమవివృణోతి (నస్తనస్తప్రవ్యేతి) తదేవం స్వాభావిక
తేషస్పత్తైర్నమః పదేనాభిధానాత్, తేషభూతంస్వరూపం ప్రకాశ్య
తఇతిభావః.

(వేద్యక్షత్తుతై వార్క్కితి) అహిర్బుధ్న సమహితాయాంహి
“ఉపాధిరహితేనాయమ్” ఇత్యారభ్య, “స్థూలోయంనమసశ్చార్థః”
ఇత్యస్తేన నమఃపదస్య అధికారికృత్యపరత్వముక్తమ్. ఉపాధిశబ్దః
భావప్రధానః. ఉపాయతారహితేన; ఉపాధిపదస్యప్రయోజనపరత్వే
ప్రేమపవార్థః. భావేన-బుద్ధివిశేషేణ. నమఇతి-వాచా, కాయేనవా
ప్రహీభవతి; తథాచ, వాచికకాయికప్రహీభావమేతు భావవిశే
షోనమశ్చబ్దార్థ ఇత్యుక్తమ్. తమేవభావవిశేషంవివృణోతి (భగవా
న్నేఇతి). పరఃస్వత్యపరఇత్యాభ్యాం తేషతేషిభావ ఉపలక్ష్యతే. “నమ
సఃకారణంహిసః” ఇతికరిణే బాహుళకాదనున్నితదిర్భుతమ్. తథాచ
తదేకతేషత్వాధ్యవనాయో నమశ్చబ్దార్థఇత్యుక్తమ్.

అథతదేకోపాయత్వాధ్యవసాయలాభాయ పుష్కలత్వస్తర
మాహ (నామయత్యపివేతి). ప్రహీభావయతి - ఏతచ్ఛేషంకరోతి;
ఏతస్యాపాయంకరోతితియావత్. (ప్రహీభవతీతి) లోకదృష్ట్యాప్రే
షార్థఉపపాదితః. అస్మిన్నక్షేణ్యంతాన్నమతేః కర్తర్యనున్నిత్యాశయే
నాహ (అహోవానమఇతి). “తస్యచవశీకరణంతచ్ఛరణాగతిరేవ” ఇతి
భాష్యానుసారాత్తదేకోపాయత్వాధ్యవసాయపవ ఇహవివక్షితః.

కేచిత్తు, ఉపాధిరహితేనాయమితి వాచికసమస్కారఉక్తః ; నమతి-నమతివదతీత్యథాత్. భగవాన్సృజతిమాససః ; నామయత్య పీతికాయకథత్యాహుః.

అత్రతద్వేతి-తచ్ఛబ్దస్యనమతీత్యేతత్పరామర్శకత్వే యేనేత్య స్యసాకాక్షతా ; నమనపదానుసారాత్, అస్మిన్ తేనపునకత్వోప పత్తిః ; సచ “భగవాన్స్తే” ఇతిశ్లోకేవాశబ్దహ్నుయతే. అభవశీకరణత్వేనోక్తస్య పూర్వపూర్విప్రకారందర్శయతి (వాచేతి). యత్ - నమనమితిశేషః. తథాచకాయేనప్రణిపత్య, నమశ్శబ్ద మప్యుచ్చార్య త్వదేక శేషస్య మమ త్వమేవోపాయఇత్యనుసన్ధానంక్రియతే ; త త్పూర్వంనమనమ్. ఏకైకకరణసాధ్యంన్యూనమిత్యర్థః. (౧) “భవశరణమితీరయన్తి” (౨) “పాపీయసోపిశరణాగతిశబ్దభాజః” (౩) “యేనకేనాపిప్రకారేణద్వయవక్తృత్వమ్” (౪) “శరణవరణవాగియంయోదితా” (౫) “ప్రపత్తివాచైవనిరీక్షితంవృణే” (౬) “అజ్ఞాతఃపరమాముద్రా” (౭) “త్వదక్షిణముచ్చిత్య” ఇత్యాదిభిరేకైకకరణసాధ్యాయా అపి ఫలావినాభావప్రతితేః; పూర్విహ అధ్యవసాయస్య; మేళనస్థలే స్వపరీవాహరూపవాచిక కాయక సమ్పాదకత్వరూపాతిశయవిశేషః. తదభావపీవన్యూనతా.

ఉత్తమాధికారికతత్వరూపాం కరణాధీనాం ప్రపత్తిగతాం పూర్తిమభిధాయ, అక్లాదీనాంతాం వక్తుముపక్రమతే, “ఇయం కరణపూర్తిస్సాన్యదజ్ఞపూర్తిమిమాంశ్మణ” ఇతి. కరణైః - పూర్తి రితివిగ్రహః. యథా సకలకరణసాధ్యప్రపత్తి రుత్తమాధికారికతా;

(౧) వి-పు-౩-౭-౩౩

(౨) అతిమా-స్త-౬౧

(౩) శరణాగతిగద్యమ్-

(౪) వర-స్త-౨౪

(౫) వరద-స్త-౯౨

(౬) భరద్వాజసం

(౭) స్తో-రత్న

ఏవంవక్ష్యమాణ సకలాజ్ఞసమ్మన్నాపి; తత్రకతిషయాభావేన్యూనత్వ మితి పూర్తి శబ్దేనసూచ్యతే. కరణస్య-న్యాసస్యపూర్తిరిత్యర్థే, అగ్రే అజ్ఞానాంపూర్తిరిత్యేవవక్తవ్యతయా, అగ్రేచతదనుపన్యాసేనాసాఙ్గా త్యాత్. అతఏవ ఆగ్నేయాదిసముదాయే తంతంప్రతివిహితే కస్య చిదేకస్యాభావేపి ఫలాదర్శనాత్, ఏతేషాఙ్కువాచికకాయికయోర భావేపి ఫలదర్శనాదధికారివిశేషణత్వమాత్రమవసీయతే ఇతిద్వయా ధికారేవక్ష్యతే.

అజ్ఞశబ్దోఽత్రాపేక్షితార్థమాత్రపరః; సతుపరోద్దేశ్యకకృతి కారకత్వేన విహితత్వరూపతార్థీయీక ప్రయాజాద్య సాధారణాజ్ఞ త్వపరః. గోప్తృశక్తినిరూపణస్వాజ్ఞత్వోక్తేః, అకర్తవ్యానామపివిరో ధ్యభావానాముపాజ్ఞత్వకథనాచ్చ. అతోభరసమర్పణాధికార్యపేక్షీ తత్త్వమజ్ఞత్వమ్; తదపేక్షితముపాజ్ఞత్వమితిబోధ్యమ్.

తత్రప్రథమం క్రియమాణశరణాగతౌ ఉపాయబుద్ధిత్యాగ ఆవ శ్యకఇత్యాహ-(౧) “శాశ్వతీమమ సంసిద్ధిరియంప్రహ్నిభవామియత్! పురుషంపరముద్దిశ్యనమేసిద్ధిరతోన్యథా,” ఇతి. నియతాన్వయవ్యతిరే కాధీనా స్వీకారే ఉపాయత్వబుద్ధిః ప్రసజ్యమానా అనేననివార్యతే. ప్రహ్నిభవామియత్, ఇయమేవశాశ్వతీసంసిద్ధిర్న త్వేతద్ధేతుకాలన్యా సంసిద్ధిః, అనుపాయత్వంలక్ష్యతే. ఫలత్యాగపరత్వేపి ఫలసజ్జకర్తృ త్వోపాయత్వత్యాగాలక్ష్యావేవ. ఫలత్యాగోప్యత్ర నస్వగ్గాది ఫల త్యాగః; అప్రసక్తత్వాత్. నాపిఫలసామాన్యత్యాగః; ప్రపుత్యాది విరోధాత్; నాపిప్రధానఫలిత్వాభిమానత్యాగః; ఫలస్వామ్యత్యా గస్య ఆత్మనిక్షేపకోటిప్రవేశస్య, “తేనసంరక్ష్యమాణస్య” ఇత్యాది

వచనసిద్ధత్వాత్; ఫలేప్సేత్యస్య తతఃఫలేప్సేత్యర్థః. ఫలత్వాగ పరతాపజ్ఞేఽస్వప్రాధాన్యేనఫలేప్సేత్యర్థస్య వక్తవ్యత్వాత్.

యదిపునః, “తస్యైవయోయోన్యాసాఖ్యః ప్రళమంయాత్స్య పాయతామ్ । సవిశ్రాపర్యుపర్యస్యపరాంప్రీతిముపావహన్ । వృత్త్యాఖ్యఫలతాంయాతితదేవామృతముచ్యతే” ఇతివచనానురోధేన ప్రహ్లిభావఘటిత ఫలేప్సేత్యర్థః; తదాపిననఃకాచిత్ తిః.

కేచిత్తు, ప్రహ్లిభావఘటియదీయంసంసిద్ధిః మమశాశ్వతీ, ఏతాదృశాధ్యవసాయోమమయథావస్థితాత్మస్వరూప విషయఐత్యర్థః. మేఐత్యోన్యధాసిద్ధిర్న;-అన్యాకారవిషయజ్ఞానం నమద్విషయమ్. అతస్స్వరూపజ్ఞానపర్యవసితమ్; ఏతన్న సాధనమితి బుద్ధిరావశ్యకీతి, ఫలేప్సేత్యసేన ద్యోత్యతే; తదర్థః పూర్వపదిత్యాహుః.

త్రైపుణైశ్చైతస్య సిద్ధోపాయప్రవృత్తిప్రతిబద్ధకాంతరజ్ఞస్యగతోపాయభావనివారకత్వాత్. అథోపాయాంతరాభావానుసంధానరూపం కార్పణ్యమాహ (అనాదివాసనాయోగాఽత్యాదినా). అనాదివాసనాయోగః-దుష్కర్మవాసనాయోగః. మలావకుణ్ణితత్వమ్-రజస్తమోభిభూతమనస్కత్వమ్. దృక్క్రియే - జ్ఞానకర్మణీ. ఏతేనభక్తియోగవిరహోఽర్థసిద్ధః-ఉద్బోధః-ఖ్యాపనశ్చేత్, భగవత్కృపాత్తవ్యకతయా ఉపయోగః. జ్ఞానశ్చేత్, తాత్కాలికోపాయాంతరప్రవృత్తిప్రతిబద్ధతయా “కార్పణ్యేనాభ్యుపాయానాం వినివృత్తిరిహేరితా” ఇతి ఉపాయాంతరనివృత్తాప్రపయోగః.

ఏవంప్రహ్లిభావగత వశీకరణహేతుతాసమ్పాదనాపయికా జ్ఞద్వయముక్త్యా, తత్ప్రవృత్తిహేతుభూతమజ్ఞమాహ “పరత్వేనతి

దేవ్రాయం భూతానామనుకమ్పనః । అనుగ్రహైకధీర్నిత్యవిశేషతత్తు
తృతీయకమ్ । ఉపేక్షకోయథాఽర్కఫలదాయాతియామతిః । విశ్వా
సాత్మకమేతత్తు తృతీయంహ నివై సదా ।” ఇతి.

సతీత్యనన్తరమ్, అపీతి శేషః. సమాభ్యధికదర్శితయా యథా
కర్మఫలందాస్యామీతి లీలానుగుణ స్వసంకల్పపరవశోపీత్యర్థః. నిత్య
మనుగ్రహైకధీః-అవసరమాత్రప్రతీక్షః. భూతానామ్-స్వవిషయాను
కూల్యేన లబ్ధసత్తాకానామ్. అనుకమ్పనః-దుఃఖనిరాచిక్షేద్దుః. “శక్తే
నూపసదత్వాచ్చ కృపాయోగాచ్చ శాశ్వతాత్ । ఈశేశితవ్యసమ్మి
ద్ధాదనిదమ్మృశమాదపి । రక్షిష్యత్యనుకూలాన్న ఇతియానుదృఢామ
తిః । సవిశ్వాసోభవేచ్చక్రసర్వదుష్కృతనాశనః” ఇతి లక్ష్మీతన్త్రోక్తేః.
అత్ర “అనుకూలాన్నః” ఇత్యుక్త్యాప్రపత్తిరానుకూల్యమాత్రే పర్య
వసితా; నసాధనమ్; కిన్త్యధికారిణోవ్యావర్తికా. పఞ్చమ్యన్తపద
నిర్దిష్టాయావన కృపాయాఇతిస్ఫుటమ్. ప్రపత్తేర్నోక్తోపాయత్యేయ
థాకర్మఫలదాయిత్యస్వస్వవిషయేనపేక్షహేతుతయా తద్జ్ఞానస్య
విశ్వాసవిరోధితోక్తిశ్చానన్తరతా.

యథాహ్యన్యేషాంకర్మణాం సరకస్వగ్దాదిఫలమ్, ఏవంప్రపత్తే
రపికాలవిశేషావచ్చిన్నమ్, తత్రయథాకర్మఫలదాయిత్యం స్వాను
గుణమేవేతి, అతఃప్రపత్తేః ఫలసాధనత్వశక్తిరస్తివానవేతి విమర్శఏవ
విరోధీవక్తవ్యస్యాత్. అయంవిశ్వాసోభీష్టోపాయప్రసృత్తాపుప
యుజ్యతే. లక్ష్మీతన్త్రోక్తమన్తమ్; -“రక్షిష్యతీతివిశ్వాసాదభీష్టోపాయ
కల్పనమ్” ఇతి.

పురుషార్థప్రదస్యభగవతఃప్రార్థనాభావేరక్షకత్వాసమ్భవాత్,
ప్రార్థనాపి, “నామయత్యపివాదేవమ్” ఇత్యుక్త్యప్రసృత్త్యా సమశ్చ

బౌద్ధాన్తరతా, అతస్తద్ధేతుభూతం గోపనశక్తినిశ్చయమజ్ఞత్వేననిర్దిశతి. “ఏవమ్భూతోఽప్యశక్తస్సన్నత్రాణంభవితుంతుమః ఇతిబుద్ధ్యా స్యదేవస్యగోప్తృశక్తినిరూపణమ్ । చతుర్థమజ్ఞముద్దిష్టమముష్యవ్యాపాతిఃపునః । ఉదాసీనోగుణాభావాదిత్యుత్ప్రేక్షానిమిత్తజా” ఇతి.

(ఏవమ్భూతోఽపి)దయాదిగుణవాసపి, (భవితుమ్)కర్తృతయా ప్రాప్తుమ్.(ఇతిబుద్ధ్యా)“గోప్తృత్వవరణప్రతిబంధసమ్భవాత్”ఇతిశేషః. అశక్తః - శక్తిశూన్యః. (గుణాభావాత్) విరోధినివర్తనానుగుణజ్ఞానాద్యభావాత్, (నిమిత్తజా) సామాన్యతోదృష్టాదీనా. గోప్తృత్వవరణంబు అవశ్యాపేక్షితమిత్యుక్తమ్. “గోప్తృత్వవరణంనామ స్వాభిప్రాయనివేదనమ్” (౧) “స్వజ్ఞోపిహివిశ్వేషస్సదా కారుణికోపి నన్|సంసారతన్త్రవాహిత్యాద్రక్ష్యాపేక్షాంప్రతిక్షతే”ఇతి, “కరుణావాసపివ్యక్తం శక్తస్సాన్వయవిదేహినామ్|అప్రాధితోనగోపాయేదితి తత్ప్రాప్తినామతిః । గోపాయితాభవేజ్యేషం గోప్తృత్వవరణంస్తృతమ్”ఇత్యత్రాపిభగవతపవాపేక్షాప్రతిక్షోక్తేర్నమనస్యానుపాయతా సూచ్యతే.

అథవృత్త్యైవయికాజ్ఞప్తయమాహ“స్వస్యస్వామినివృత్తిర్యాపాతికూల్యవివర్జనమ్ । తదజ్ఞంఽజ్ఞమంప్రాప్త మాజ్ఞావ్యాఘాతవర్జనమ్ । అశాస్త్రీయోపసేవాతుతద్వ్యాఘాతఉదీర్యతే| చరాచరాణి సర్వాణి భూతానిభగవద్వపుః|అతస్తదానుకూల్యంమేకార్యమిత్యేననిశ్చయః|ఏవమజ్ఞంసముద్దిష్టంతద్వ్యాఘాతోనిరాకృతిః”ఇతినిషేధశాస్త్రాణాం ప్రపన్నాఽప్రపన్నసాధారణత్వాన్నిషిద్ధానుష్ఠానం సాక్షాత్లోకవినాశాదిద్వారాచ భగవదసభిమతిహేతురిత్యేతదాకాఠో లక్ష్మీ

తన్త్రేక్షితః. “తదైవసర్వభూతేషు ప్రాతికూల్యంవివర్జయేత్” ఇతి. ఇహత్వాకారాంతరముక్తమ్. అధికారిపూర్వయేచైతాదృశసృష్టిరపేక్షితా. సృష్టిః - తత్సంకల్పః. అగ్రేసంకల్పశ్రవణాదిత్యవ్యాహుః. అజ్ఞావ్యాఘాతః-అకృత్యకరణమ్. సాధారణవిధిశాస్త్రాణామప్రపన్నవిషయత్వాత్, “అవిష్ణవాయధర్మాణామ్” ఇత్యాదివిశేషవిధ్యసేన భగవదాజ్ఞాపరిపాలనాపయికమానుకూల్య సంకల్పమాహ (చరాచరాణిభూతానీతి). (నిరాకృతిః) అంతరంగస్య సామన్యధర్మాకరణే భగవాన్ కింకరిష్యతీతి తత్తిరస్కారః.

ఉపసంహరతి, “ఏవమజైరుపాజైశ్చనమనస్తేప్రకీర్తితమ్” ఇతి. అత్రవిరోధిస్వాతంత్ర్యవబోధనివర్తకతయా సూక్ష్మయోజనానంతరముక్తాః; అసాధనస్యనమనస్య కఫమజ్ఞోపాగ్లయస్తతేతి శబ్దాత్పతీయయోజనయావ్యావర్త్యతే. “నమననామవాన్” ఇతిహ్యుక్తమ్. ప్రధానోయమిత్యన్యార్థః ప్రాగుక్తః; నమనాత్ప్రధానఇతివా. తదధీనవశీకారివిషయత్వేన ఉక్తస్సప్రప్తయేపథ్యాఇత్యర్థః. నన్వయంప్రధానఃపథ్యాఇతి. మకారాత్సుబ్దోపకల్పనాపత్తేః. నమననామవానిత్యస్యవైయథ్యాప్రత్యేశ్చ; నతుతత్ప్రాప్తయితిపతిత్వాప్రపత్తేః కర్మాద్యుపాయేభ్యః ప్రాధాన్యపరఇత్యగ్నేకర్తృయుక్తమ్; ప్రపత్త్యుపసాధకపదాభావాత్; అతఏవోక్తం తత్పదీపకృతా; అధవాన్యాసవాచికోయం నమశ్చబ్దః (౧) “న్యాసఇతిబ్రహ్మ, బ్రహ్మహిపరః” ఇతిశ్శ్రుతిప్రసిద్ధం సామోదుపాయంపరమాత్మానమభిధత్తే. తథాశాస్త్రోక్తమ్. “పథానకారఉద్దిష్టః” ఇత్యాద్యభ్య “స్వప్రాప్తయేప్రధానోయం పథానమననామవాన్” ఇత్యనేన, ఇతి. రహస్యత్రయసారేపి; సాధో

పాయవశీకార్యస్య ప్రాపకస్య సిద్ధోపాయస్య ప్రకారమర్థిత్యుక్త్యా
ఉపాయాంతరేభ్యసమర్పణస్య ప్రాధాన్యపరఇత్యపివక్తుంశక్యత ఇ
త్యుక్తమ్.

సిద్ధోపాయప్రధానకత్వాత్ప్రసక్తైః, తస్యకర్నాదితః ప్రాధాన్య
ప్రతిపాదనేనమర్పణస్యప్రాధాన్యం ప్రతిపాదిత ప్రాయమితీయోజనా
న్తరాభిప్రాయః; అట్లపూర్తిమిత్యుచనారాత్, “అశ్చైవపాశ్చైవ” ఇత్య
త్రపూర్ణమిత్యుపస్కార్యమ్. ఉక్తప్రాయత్వాత్; “అశోన్యన్యన్యైవ
ముచ్యతే” ఇతినోక్తమ్. ఏవంపూర్ణాధికారిషు వడప్యేతానియుగ
పద్విద్యస్తవన. అన్యేషుతుక్రమేణభవన్తి. తదుక్తంప్రపన్నపారిజాతే,
“ఆర్తప్రపత్తావేతేమానన్నిధిస్తువిధీయతే” దృష్టప్రపత్తావేతానిభవి
ష్యన్యైతరోక్తమ్” ఇతి.

తత్రాపి విశ్వాసకార్పణ్యానుసంధానప్రార్థనాధ్యవసాయాశ్చ
రణాగత్యధికారిణోనియతాః; (౧) “అహమన్త్యపరాధానామాల
యోఽకించునోగతిః” (౨) “త్వమేవోపాయభూతోమేభవేతిప్రార్థనా
మతిః । శరణాగతిరిత్యుక్తాసాదేవేస్త్రియుజ్యతామ్” (౩) “అనన్య
నాధ్యేస్వాభీష్టేచుహవిశ్వాసపూర్వకమ్ । తదేకోపాయతాయుష్ణాప్ర
పత్తిశ్శరణాగతిః” ఇత్యాద్యనురోధాత్; విశ్వాసస్తునానుసంధేయకోఽ
ప్రవిష్టఇతి, అహమన్త్యపరాధానామితిశ్లోకే తదప్రదర్శనమ్. నిరను
తాపాదికాపుపాయోపేయస్వీకారా ఉపాయాధికారప్రచ్యుతికరః;
అనుకూల్యసంకల్పస్తు భగవత్ప్రీతిరూప పురుషార్థసమ్పాదకోఽనభి
మతినివారకశ్చ. ఆచార్యైరపి, ప్రార్థనాగర్భోద్భూతాధ్యవసాయ
రూపా బుద్ధివిశేషఇతి ప్రార్థనాధ్యవసాయాపుక్తా. “పేఱుతప్పొత్తెన్దు

తుఃస్విరుక్తైః యుమ్” ఇతి విశ్వాసోఽవశ్యాపేక్షితఇత్యుక్తమ్; “నిషి
ద్ధస్తానుమ్” ఇత్యుపక్రమ్య, “ఇవై యొమ్మక్కున్తు క్రూరజ్ఞభూమాయ్
ఉపాయవిరోధికభూమాయ్, ఉపేయవిరోధికభూమాయరుక్కుమ్” ఇతి,
శ్రీవచనభూషణే, ప్రాతికూల్యవర్జనస్య అప్రయాణాదనువర్తనీయత్వ
మ్; ఉపాయాపాయాన్వయే సానుతాపప్రపదనస్సైవ అధికారాప్రచ్యు
నమ్బాదక తా ద్వయాధికారే పరపరమునిభిరుక్తా; ఆజ్ఞాననువర్తనే,
భగవదనభిమతత్వం పురుషార్థహాని శ్చేత్యాచార్యైరేవోక్తమ్; కిన్తు
ప్రపత్తేరనుపాయత్వాత్ సర్వేష్యేతే ఉపాయాధికార్యపేక్షితా ఇ
త్యుచ్యత ఇతి విశేషః. సర్వత్రైవానుకూల్యసంఘాత ప్రాతికూల్యవ
ర్జనప్రకరణేషు ప్రపత్తిపర్యంతేష్యేతే ఉచ్యంతే.

యథాలక్ష్మీతస్తే;—“మయీ వసర్వభూతేషు హ్యనుకూల్యం
సమాచరేత్ । తతైవ సర్వభూతేషు ప్రాతికూల్యం విసర్జయేత్” ఇతి,
“ప్రాతికూల్యం పరిత్యక్త మానుకూల్యఞ్చ సంశ్రితిమ్ । అపాయేభ్యో
నివృత్తోస్సి పాతకేభ్యో భవోదధా । తథావ్యత్ర ప్రవృత్తిసాన్న్యత్వ
త్సంప్రేతేనా విసశ్యతు” ఇతిచ, “అపాయాన్ సమ్మరిత్యజ్య పాతకాన్
భవసాగరే । దైవాద్వాయదివామోహదపాయస్య పరిష్కరే । భజ
మానోధతావేవ లక్ష్మీనారాయణావృణౌ । శశ్వచ్ఛాసుకరాన్ సర్వాన
పాయాన్ జహతిస్త్వయమ్ । అలేప్తాకరణే తేహం లోకసజ్జహచేతసా”
ఇతిచ, “అనుకూలేతరాభ్యాన్తు వినివృత్తిరపాయతః” ఇత్యుక్త్వా,
“ఉపాయాపాయసన్న్యాగీమధ్యమాంవృత్తిమాస్థితః” ఇత్యుక్త్వా “రక్ష
ష్యతీతి నిశ్చిత్వ నిక్షిప్తస్వస్వగోచరః । బుద్ధ్యేతదేవదేవత్వం గోప్తారం
పురుషోత్తమమ్” ఇతి విశ్వాసప్రార్థనాధ్యవసాయా ఉక్తాః.

“ఉపాయాపాయనిర్ముక్తా మధ్యమాంస్థితిమాస్థితా । శరణా
గతిరగ్రైమా సంసారార్థవతాఽణీ । ఏషాసానై దీక్షినిష్ఠా హ్యుపాయా

పాయమధ్యమా । అస్యాంస్థితోజగన్నాథం ప్రపద్యేతజనార్దనమ్”
 ఇత్యాదితత్త్వనిరనుతాపోపాయాపాయ ప్రవృత్త్యభావవిశిష్టా విశ్వా
 సపూర్వకప్రాధానాగర్భాభ్యసనాయవిశేషరూపా ప్రపత్తిః - సంసార
 తాత్పర్యవగమ్యతే. తదేతత్సర్వము త్తరత్రస్సుటతరముపపాదయి
 మ్యామః.

తదేవ మహిర్బుధ్న స్సంహితాయాం స్థూలయోజనాయాం
 సమశ్శబ్దస్య అధికారికృత్యపరత్వమవగమ్యతే; భగవతాపిపరాఙ్ము-
 కేన శ్రీవేంకటాద్రినిలయోద్దేశేనసమిత్తుక్తిస్సుశకాప్రాప్తాచ ;
 తామేతాంవిభ్రతాం పూర్వోత్తరాఘయోరశ్లేషవినాశావిత్యనుగృ-
 హీతమ్. అతోత్రసమశ్శబ్దఉక్తవృత్తతిబలాచ్ఛరణాగతిం ప్రకాశ-
 యన్నపాయవేషం భగవన్ప్రకాశయతీతిభావః. యద్యపిపరా-
 ఙ్ముశసూక్తౌ సమిత్తిపదద్వయేనపారతన్యప్రకాశసముఖేన తదు-
 చితోపాయః ప్రకాశ్యతఇతి పూర్వైర్వ్యాఖ్యాతమ్; తథాపి పూ-
 ర్వోత్తరస్సాహచర్యాన్నలే ఐకపద్యయోజనాయావవాభిమతత్వ-
 ప్రతీతేః, యోజనాయా యోజనాన్తరావిరోధిత్వాచ్చనేత్యం వ్యాఖ్యా-
 సంవిరుధ్యతే.

(౧) “యస్సదేవోమయాదృష్టః పురాపద్దాయతేక్షణః|సఏష
 పురుషవ్యాఘ్రస్సమ్బన్ధితేజనార్దనః । సర్వేషామేవలోకానాం పితా
 మాతాచమాధవః । గచ్ఛధ్వమేనంశరణం శరణ్యంపురుషన్నభాః”
 ఇత్యుపదిష్టైపాణ్డవైః, “ఏవముక్తాస్త్రయః పార్థాయమాచభరతర్షభ!

(౮౩) “అద్వితీయమశోత్” ఎన్ద్రయా లే ఫలమశోల్లిఖమ్.

ద్రావద్యాసహితాస్సర్వే నమశ్చక్రుర్జనార్దనమ్” ఇతి నమస్కృతిమి
త్యుక్తేః.

దమయ నీవుత్తానేచ, “శరణమృతిదేవానాం ప్రాప్తకాల
మమన్యత” ఇత్యుపక్రమ్య “వాచాచమనసాచైవ సమస్కారంప్రయు
జ్యసా” ఇతి శరణాగత్యభినయే ర్నమస్కారహేతుత్వోక్తేః, “సమ
శ్శబ్దః ప్రదానార్థస్సాన్వహాశబ్దవదిష్యతే” ఇతికణ్ఠతః ప్రదానార్థకత్వ
వచనాత్, “సమస్తా రాత్నకంయస్తైవిధాయాత్మనివేదనమ్” ఇత్యుక్తేః,
“సమిత్సాధనకాదీనాం యజ్ఞానాన్వ్యాసమాత్మనః | నమసాయోకరో
ద్దేవే సస్వధ్వరణతీరితః |” ఇతి నమసలత్పన్వ్యాసేకరణత్వవచనాచ్ఛ,
నమఃపద ముపాయపరమితిబోధ్యమ్.

వచనే, యజ్ఞానామితినిర్ధారణేషష్ఠీ; సస్వధ్వరణి-యస్సమిధే
త్యారభ్య, యోనమసాసస్వధ్వరణత్వస్తేన ఋగంశేనేరితః. ద్విపద
త్వేపితత్కరణత్వముపపద్యతే; స్యాస్వయనివృత్తి ప్రతిపాదకత్వాత్.
స్వశేషత్వనివృత్తిపరత్వేపి స్వరూపసమర్పణే వినియోగఉపపద్యతే.
స్వశేషత్వాభావబుద్ధిరేవ స్వరూపసమర్పణమ్.

ఏనముపాయపరతామభిధాయ ఫలపరత్వందర్శయతి (అద్వి
తీయమితి). (౧) “బద్ధాఙ్గలిప్రుటాహృష్టానమఞ్ త్యేవవాదినః” ఇతి
దాస్యరసాతిశయ పర్యవసానభావినో నమశ్శబ్దస్యఫలప్రకాశకత్వమ్,
“ప్రేక్షావతః” ఇత్యాద్యహిర్బుధ్నీవచనానుమత మితిభావః.

(౨౪) “ఉద్ధృతుమున్నడియూర్క్కడిమై” ఎన్నిటపడియే ఇతిలే భాగవతశేషత్వమనునన్ధేయమ్.

నను, “తొలై విల్లిమల్లలమ్” ఇతి శ్రీసూక్తా తదీయ శేషత్వ ప్రతీతేః కథమిహాత్మ్యస్య నమశ్శబ్దస్య తత్సమానార్థకతయా స్వరూప పరత్వమతఃపా (ఉద్ధృతుమిత్యాది). యద్యపిశ్రీసూక్తా భాగవత శేషత్వస్య మస్త్రీప్రతిపాద్యతామాత్రంప్రతీయతే. తథాపి పరిశేషా దిహ్నావ తత్ప్రతిపాదనముచితమ్. నచ, తృతీయపదే నారాయణోద్దేశ్యక కైజ్జుర్యాపేక్షణేనారోద్దేశ్యకస్యాపి తస్యాపేక్షాప్రతీతిః. అతి ప్రసక్తాత్; నారత్వస్య అశుద్ధసాధారణ్యాత్, అతోనమపై వతత్సిద్ధిః.

“అత్యస్తపారతస్యైహి నమశ్శబ్దేనబాధితే | స్వతన్త్రాభిమతా క్థత్వం స్వతవిప్రసిద్ధ్యతి | స్వశేషభూతమఖిలం స్వేచ్ఛయావినియు జ్జితే | పుత్రాదిషుహిరాజాన స్తథేశస్సంశ్రితేషునః | స్వేచ్ఛయాసం శ్రితాధీన స్వతన్త్రోభగవానపితరవాయుకిమస్తాకం పృథకసంశ్రిత శేషతా॥

యథాస్వయమేవాహ (౧) “ఇహాస్మమునిశాఘాలకిజ్జురౌస ముపస్థితో” ఇతి. (౨) “దాస్యమైశ్వర్యయోగేన జ్ఞాతీనాఞ్చకరోమ్యహ మ్ | అర్థభోక్తాచభోగానాం వాద్దురుక్తానిచక్షుమే” ఇతిచ. జితన్త్రాయామ్, “నతేరూపంనచాకారోనాయుధానినచాస్పదమ్ | తథాపి పురుషాకారో భక్తానాంత్వంప్రకాశసే” ఇతి.

అనుసంహితశ్చాయ మర్థశ్రీవత్సాజ్జమిత్యైః :- (౧) “అన న్యాధీనత్వంతవకిలజగుర్వైదికగిరః పరాధీనంత్వన్తుప్రణతపరతన్త్రం

మనుమహే” ఇతి, (౧) “పరిజనపరిబ్రువాః” ఇత్యారభ్య - ఆత్మావరద
సకలమేతత్సంశ్రితార్థంచకర్థ” ఇతిచ; “భవేద్గుణకృతందాస్యమపిభాగ
వతేషునః । నిర్బంధత్వనివృత్తిస్తు గుణాధిక్యప్రయోజనమ్ । భగవచ్ఛే
షతాజ్ఞానం యచ్ఛేషత్వేప్రయోజకమ్ । నైవవ్యావర్త్యతేతాశేషధ్య
మాత్మరత్నోపితత్”

నచైకత్ర శేషశేషిభావవిరోధః. ఆకారభేదాదుపపత్తేః క్రియా
మృతి శేషస్య కర్తురధికారిత్వేన శేషిత్వాభ్యుపగమాత్. శిష్యాచా
ర్యయోరపి పరస్పరం శేషి శేషభావసత్వేపి వృత్తినియమోభగవదా
జ్ఞావశాదేవోపపద్యతే. “జన్మాన్తరసహస్రేషు యస్యస్యాద్బుద్ధిరీదృ
శీ । దాసోహంవిష్ణుభక్తానామితిసర్వార్థసాధిని” ఇతిచన్యాయసిద్ధోద్ధో
వచనేనాప్యుక్తః.

సచాత్రచతుర్విధానాం భక్తానాంభక్తశబ్దేననిర్దేశః ; కిన్తు
తద్దాప్యైకరసికానామ్. తదుక్తంప్రపన్నపారిజాతేః-“భక్తశబ్దస్యము
ఖ్యోర్థః ప్రపన్నేపర్యవస్యతి । ఆత్మీయసంహితాయాన్తు యథాసేనేశ
ఉక్తవాన్ । సేవాతుప్రోచ్యతేనద్భిర్భక్తిశబ్దేనభూయసీ । సేవాచా
త్వన్తసేచత్వవృత్తిర్నిస్వామినమ్మృతి । తస్మాత్పరస్యదాప్యైకరసతా
భక్తిరుచ్యతే” ఇతి.

అతఏవచాహుః;-“త్వయ్యాచార్యైర్వినిహితభరాస్తావకారజ్ఞ
నాథత్వత్కర్తృప్రవణమనసస్తద్గుణాస్వాదమత్రాః । త్వయ్యేకస్మి
న్నపివిజహతో ముక్తవత్సాధనత్వో త్వచ్ఛేషత్వస్వరసరసికాస్సూర
యోమేస్వదంతామ్” ఇతి.

(౮౫) ఇతు అకార త్రిలేయేస్తుమ్ శొల్లువర్కళి; ఉకార త్రిలేయేస్తుమ్ శొల్లువర్కళి.

ఏతదేవహిపరమైకాన్తిలక్షణంగీయతే, “దేవతాన్తరశబ్దాదిభక్తికృష్టాఖ్యహేతుషు । సామ్యకృత్పరమైకాన్తిహారాస్వామితి బుద్ధిమాన్ । ముక్తతుల్యోహివరణాద్యస్తుకేవలభాగ్యతామ్ । భగవత్సనునన్ధతై ప్రపన్న సేతికథ్యతే । ఏకాన్తిపరమైకాన్తిభావఏకాధికారిణః । విజ్ఞాతవ్యోదశాభేదాత్తారతమ్యవశేనవా ।” ఏవమ్, “అనన్యమనసోవిప్రామూలమన్త్రినమాశ్రితాః । దృష్టైవవైష్ణవాన్విప్రాన్ప్రణమన్తినమన్తిచ ।” ఇత్యనన్యమనస్త్వముపాయవిషయే శేషివిషయేచ, మూలమన్త్రినమాశ్రితత్వం తదుదితస్వరూపయాభాత్త్వాధ్యవసాయనత్వమ్ ; ఏవంభాగవతనైభవప్రతిపాదకాని బహుని వచనాని ప్రపన్నపారిజాత తత్వదీపాదిషు ఉదాహృతానితత్త్రైవద్రష్టవ్యాని.

కేచిత్తు, అకారేణభగవచ్ఛేషత్వాభిధానాత్తస్యచ తదీయశేషత్వపర్యంతత్వాత్, తస్మైవతత్సిద్ధిరిత్యాహుః; అన్యేతు, తదనన్యార్థశేషత్వస్యైవ తదీయపర్యంతవినియోగార్హత్వప్రయోజకతాయా ఔచిత్యాత్, సమ్యన్ధనియామకోకారవచ తత్సిద్ధిరిత్యాహుః. తదిదంపక్షద్వయముపన్యస్యతి (ఇతుఇత్యాదివాక్యద్వయేన).

అచార్యాస్తు, ఉకారస్యాపి నమశ్శబ్దేనాసజ్యో-చాపాదనాత్, యథేష్టవినియోగార్హత్వరూపశేషత్వప్రతిపాదకప్రథమపదాపేక్షయాతదుపధానరూపపారతన్త్ర్యప్రతిపాదకనమశ్శబ్దఏవభాగవతశేషత్వానుసంధానముచితమితి తథైవానునన్ధధుః.

ఉక్తజ్ఞువరదాచాద్యైః-ననుకథం శేషత్వాత్పారతన్యము
 తిరిచ్యతే; ఇథంయథేష్టవినియోగార్హత్వం శేషత్వమేవినియుజ్యమాన
 త్వం పారతన్యమితి. తత్పదీపకృతస్తుః-“ఏవంసమస్తచిదవిద్విశిష్ట
 విషయత్వతః । విశేషణాంశబ్రహ్మాదివిషయాస్యాచ్చ శేషతా ।
 తదనన్యార్హతాహనితి నాశజ్ఞుమాత్మనః । తద్విశేషనిషేధేన
 తత్వజ్ఞా శ్శేషిణోయథా । విశేషణత్వసామ్యేపినిషిద్ధాదేవతాదయః ।
 అనువృత్తేతుతత్వజ్ఞాశ్చాస్త్రేషువిహితాస్తథా । శారవ్యేష్వపిపిత్రా
 దిష్వశుద్ధత్వవ్యవస్థితౌ । నమస్కారాద్యనర్హత్వం యథాన్యత్రాపి
 తత్తథా । అశుద్ధాస్తేసమస్తాస్తు దేవాబ్యాకర్మయోనయః । మా
 యాగుణాభిభూతా శ్చేత్సుపాస్యానై వసమ్మతాః । అభస్యాదగ్లతాశ్రు
 త్యాదేవానాంపరమాత్మనః । నకించీదన్య శేషత్వం భార్యాయాభర్తు
 రగ్లనత్ । ఇత్యేతదనమీచీనంభార్యాయాభర్తు శేషతా । శరీరద్వా
 రతస్సిద్ధాశరీరవిషయామతా । అత్రనర్వశరీరేతుపరమాత్మాపరస్వ
 యమ్ । శేషేతచ్ఛేషతాయత్ర తత్సమ్బద్ధిపరార్థతా । అతఃశర్వర
 సమ్బద్ధ విజ్ఞానంయేషువిద్యతే । తేవిశుద్ధాస్తదీయత్వాదుదేశ్యాగత్యు
 దీరితాః ।” ఇత్యాదినా, “తస్మాదితరసంస్పృష్టజన శేషత్వవర్జితమ్ । తదీ
 యదాన్యంతత్వజ్ఞైర్మన్వ్రీతాత్పర్యమీరితమ్” ఇత్యస్తేనగ్రస్థసప్తచ్ఛేణ
 అకారస్యాప్యథాన్నారాయణపదవిశేషణత్వాత్, విశిష్టవేషత్వాది
 ప్రతిపాదనే స్వరసతఃప్రతీయమానస్య విశేషణవిషయశేషత్వాజ్ఞే
 బ్రహ్మాదిసాధారణేప్రతీయమానేపి “అశుద్ధాస్తేసమస్తాస్తు” ఇత్యాది
 నాతేషామశుద్ధిప్రతీతే, శారవ్యాణామపిపిత్రాదీనామశుద్ధిదశాయా
 మివ అననువర్తనీయత్వంన్యాయప్రాప్తమ్; “నిత్యోవన్ద్యోనచానిత్యః
 కర్మవశోముముక్షుభిః ఆప్తోవిష్ణోరనాప్తశ్చ ద్విధాపరికరస్త్వైతః ।”

ఇత్యాదిభిరనామైకైర్మనశ్యానామననువర్తనీయత్వ ప్రతిపాదకైర్వచనైరుపప్తభ్యతభ్యసన్భావైశేషత్వవిరోధితదనువర్తనమకార్యమేవ.

సచ భర్తృభార్యాన్యాయేన అజ్ఞభూతదేవతానువర్తనంనతద్విరోధి; సాక్షాన్యత్రత్రవ్యావర్త్యత్వాత్. ఇహసాక్షతదన్యాప్రసిద్ధేః. విశేష్యాన్యమాత్రపరామర్శే భాగవతశేషత్వప్రతిపాదకానేకవచనవిరోధాత్; సాక్షశేషత్వస్య ఈశ్వరజ్ఞానాద్విశుద్ధేషుస్వాతంత్ర్యగన్ధవిధురేషు భగవదత్యర్థప్రియేషుపర్యవసానాత్, భగవచ్ఛేషత్వానుపజీవ్యస్య శేషత్వాదినావా ఉకారేణనిషేధఇతి, “అత్తా” “యథాహ్యాహమ్” ఇత్యాద్యుక్త్యానూచనాత్, స్వేతరాఽశేషభాగవతవిషయశేషత్వం స్వేనానుసంధేయమితిసంజ్ఞరః.

నమఃపదోక్తానన్యశరణత్వమపి భాగవతాతిరిక్తవిషయమితి, “యంయంస్మృతి” “పశుర్మనుష్యఃపక్షీనా” ఇత్యాది విశేషవచనా విహితేషు “బ్రహ్మాణంశీతీణ్ణచ్చ” ఇత్యాదినానిషిద్ధేషు బ్రహ్మాదిష్యేవపర్యవన్యతి; శేషితోవ్యక్త్యాఅర్థసిద్ధంప్రాప్యత్వం “యత్రపూర్వే” ఇత్యాదిశ్రుతిసిద్ధం తృతీయపదేబోధ్యతఇతి, శేషిత్యశరణ్యత్వప్రాప్యత్వవిశిష్టసాన్తర్గ భాగవతశేషత్వాదా మన్త్రస్యతాత్పర్యమిత్యాహుః.

కేచిత్తు, “సరసమ్బుద్ధినోనారాః” ఇత్యత్రనైష్ఠవాదిపదబోధ్యసమ్బుద్ధవిశేషస్యాపి విషయీతత్వాత్, తేహంప్రాప్యప్రాపకభూతాయేత్యుక్తా, విశేషణీభూత భాగవతశేషత్వసిద్ధిః. పృథ్వీత్యన్తరేనారపదే సర్వసర్గగ్రహదన్యాప్రసిద్ధేః, విశేషవచనవిరోధాచ్ఛస

(౮౬) ఈశ్వరన్ తనక్కియాయరుక్కుమ్ ; అచిత్తుపిఱ్ క్కియాయరుక్కుమ్. ఆశ్వాతనక్కుమ్ పిఱ్ క్కుమ్ పాతు వాయరుక్కుమ్మెన్దు ముట్టుట్టినైవు. అజ్జనన్ది క్కి అచిత్తుప్పోలే “తనక్కియాక వైన్దొక్కళ్ళవేణుమ్” ఎన్నిట తునముస్సాల్.

విశేషణాన్వయః ; “మయి తేతేఘుచాప్యహమ్” ఇత్యన్యాపి నారాయణశబ్దోపబృంహణత్వాచ్చ, సమ్మన్ధవిశేషతాత్పర్యగ్రహః. నరపతిశేషఇత్యాదానరశేషశ్వేతాత్పర్యగ్రహకప్రమాణాభావాత్, నవిశేషణాన్వయః; తత్సత్వేత్విష్టాపత్తిరతిప్రాహుః.

అచిన్దృష్టరార్థరూపస్య స్వరూపయాథాత్మ్యస్య నమశ్శబ్దపవప్రతిపత్తేశ్చన్దనాదిదృష్టాన్తేన భాగవతవిషయే వినియోగఇహేవసిద్ధ్యతీత్యభిప్రయః ప్రణవజన్యజ్ఞానాన్నమపదజన్యజ్ఞానస్యనైలక్షణ్యమాహ (ఈశ్వరనిత్యాదినావాక్యచతుష్టయేన).

(౧) “పతింవిశ్వస్యాశ్నేశ్వరమ్” ఇతిశ్రుతేః, తత్రేశ్వరశబ్దస్య శేషిపరత్వాత్, కేవలస్వార్థతాతత్పర్యభావః. అచిత్తు, (౨) “భోక్తాభోగ్యమ్” ఇత్యుక్తేః కేవలపారార్థ్యమ్. చిత్తు-భోక్తృత్వనియామ్యత్వాభ్యాం స్వపరోభయార్థత్వప్రతీతిశ్చాన్తేః; ప్రణవేపి మకారస్యజాతిపరత్వాత్, అచితామపి తత్రోపలక్షితత్వాత్, భగవతః కేవలస్వార్థత్వస్య, అచితాం కేవలపరార్థత్వస్యచసిద్ధిః. జీవస్యతుజ్ఞాతృత్వబలాయాతభోక్తృత్వశాబ్దశేషత్వాభ్యాముభయార్థత్వస్యమూలమన్రీతాత్పర్యాధస్యప్రతిపాదకంనమః పదమ్.

ఇమాంస్తువిశేషః. యత్పురుషార్థప్రధానాద్రమిదోపనిషదితి; స్వార్థతాగధరహితవపురుషార్థఇతిజ్ఞాపయితుం తత్ప్రార్థనాగర్భతా; ఇహపునర్నన్తస్యస్వరూపపరత్వాత్తాదృశపురుషార్థయోగ్యతా ప్రకాశనముఖేన స్వరూపనిష్కర్షవీచితీయతఇతి సప్రార్థనాపేక్షా. యదిపునస్సర్వధాసామ్యమపేక్షితమ్; తదాస్వరూపప్రాప్యోభయపరతాపక్షమాశ్రిత్య ఉత్తరపదేనైకవాక్యతయా తదపినూపపాదమేవ. పురుషార్థజ్ఞాపనపరస్యాపి తన్నుఖేన స్వరూపప్రకాశకత్వమప్యస్త్యేవేతి భాగవతశేషత్వప్రార్థనాముఖేనతదప్యత్రానుసన్ధాతుం శక్యతఇతిభావః.

కేచిత్తు, ఉకారస్యాసన్యార్హశేషత్వబోధకత్వాత్, తజ్జైవ భాగవతశేషత్వమనుసన్ధేయమితి కేచిదిత్యుక్తమ్; తర్హితతవస్సార్థతానివృత్తిసిద్ధేర్నమఃపదమనర్థకమిత్యాశంక్య, భోక్తృత్వోక్తిబలేన ఉకారస్యతుల్యవత్ స్వభోగోద్దేశ్యతావారకత్వాసమ్భవాత్, శేషత్వోక్త్యైవ పరగతాతిశయాధానైకముఖ్యప్రయోజనకోపాదానవిషయత్వవిరుద్ధాయాస్తస్యావారణసమ్భవేపి, ఉకారస్యఅస్యశేషత్వనివారకతయా సార్థక్యసమ్భవాత్, నానుత్కటస్వప్రయోజనోద్దేశాన్వర్తత్వరూపాత్యేనప్రారాధ్యసిద్ధిరితి, తదర్థానమశ్శబ్ద ఆవశ్యకః. పురతఃకృణే పశ్చాదీక్షణేతు స్వార్థతాగధవిధురపురుషార్థప్రార్థనాపరత్యాదపీత్యాహ (ఈశ్వరనిత్యాది). యద్యపి, “తనక్కుమ్ పిఱ్ఱక్కుమ్” ఇతితుల్యవత్ప్రతీయతే. తథాపి ప్రణవోదితశేషత్వబలాదతుల్యత్వం స్వభోగేబోధ్యమ్. సచ, స్వభోగస్యమాత్రయాశ్యనుద్దేశ్యత్వే సర్వధాస్వేనభగవతో యత్కించిత్యుప్రయోజనసిద్ధేర్నము

ముత్యాస్యాదితివాచ్యమ్. లీలారసాదితః, కైజ్జుర్యాధీనభగవదానంద
స్యాతిశయితత్వాత్. (౧) “ఏకాన్తికనిత్యకిజ్జురఃప్రహర్షయిష్యామి”
ఇతిహ్యుక్తమ్; నచైవమపి, యేన కేనచిదానందసిద్ధేర్నియమతస్స
మోక్షేచ్ఛాస్యాదితివాచ్యమ్. “స్వాపాదానపరమప్రయోజనంభగవత
స్సిద్ధ్యేత్” ఇత్యేనంరూపేచ్ఛాయా అవిరోధాత్. సర్వోపచేతన
సాన్వికమేవ ప్రవర్తత ఇతి పునఃప్రకృష్టకృపాస్నేహాన్వితేషు వ్యభి
చారితి శుత్రప్రకాశికాయాంస్ఫుటమ్. స్వాత్కవానసనాపి దృశతరేణ
పారార్థ్యాధ్యవసాయేన నిన్దనీయా; యదిపునరిదానీననిన్దతే,
తథాపి సాముక్తానివర్తతవ; నచైవంప్రాథనావైయధ్యమ్. అధికారి
పూర్తిప్రయోజకత్వాత్పార్థనాయా; (౨) “నిరస్తాఖిలమఃఖోహమన
నానందభాక్స్విరాట్” ఇతి పరమృతిత్యుపన్యాసేనాస్థయా సాధనతయా
ఉద్దేశ్యస్యాద్దేశ్యతోక్తా. మన్తజన్య తాత్పర్యజ్ఞానశూన్యానాం
కేవలశాస్త్రీస్వానందస్యాప్రయద్యైతామనునందధతాం భక్తాదీనాంరీతి
ర్వాతత్రకథితా, అన్యథా! న్నభోగేప్రధానోద్దేశ్యత్వస్యాప్రాప్తే.
తేషామపిపునస్సర్వసహిష్టునాభగవతాముక్తిదశాయాం స్వార్థతాధీ
ర్నివర్త్యతేనవేత్యన్యదేతత్. నచ, తథాపి శుక్తిమోక్షానందసామ్యాది
శేవ ఫలతయోక్త ఇతి తస్యైవప్రయోజనతా. ఏవంభగవత్ప్రయో
జనే ప్రాధాన్యస్యాప్యసిద్ధిప్రసక్తాత్; అథవా, సంసారిజనవాసనాను
రోధేన ప్రాధాన్యేనానుద్దేశ్యమపి స్వానందంబోధయతి, (౩) “రసో
చైవ, రసంహేయాయంలంభ్యానందీభవతి” ఇతి; నపునర్భగవదానంద
రూపం ప్రధానమపిప్రయోజనమిత్యుచ్యతే; † తర్హిసాధనంతతోక్త

మితితౌల్యమ్. యదపిప్రాధనాబలేన అగ్రేభోక్తృత్వమవగమ్యతే. తదపిపూర్వావగతభోగ్యత్వాన్గమేవేతి. (౧) “అహమన్నమహమన్నాదః” ఇతిభోగ్యత్వకథనపూర్వక భోక్తృత్వకథనాదవ్యవగమ్యతే. యద్యపిస్వాధానస్తోవిద్యతే. అథాపినాసాపుద్దేశ్యః; కిన్తుపరాతిశయ ఏవేతి, ఏతాదృశనిష్కర్షో నమశ్చబ్ధాధీన ఇతిభావఇత్యాహుః.

అపరేతు, అత్యంతపారాధ్యాత్యంతపారతన్త్ర్యయోర్నమన్త్రాదన్యతోజ్ఞానంసుశకమ్; మన్తస్త్రీస్త్రీస్థానతః పశ్చాదపీక్షితేన నమసాయోగాత్తదుభయభోధకఇతి, నమశ్చబ్దస్య వ్యాఖ్యానానన్తరం తద్వైభవపర్యవసిత మన్త్రవైభవమాహ(ఈశ్వరనిత్యాది). (ముఱ్ఱుటనినైపు) శాస్త్రజ్ఞానాపదేశికజ్ఞానయోః ప్రాథమికంశాస్త్రజన్యంజ్ఞానమ్; యథాచశాస్త్రీస్వాధ్యతాజ్ఞానావకాశః. తథోక్తంప్రాయశః; “జ్ఞానానన్దమయస్త్యాత్తా” ఇత్యాదాశేషత్వాత్పుర్వమేవ జ్ఞాతృత్వాద్యవగమాత్; ముక్తిదశాయామపి (౨) “జక్షన్క్రిడన్రమమాణస్త్రీభిర్వా” ఇత్యాదిభిరోభక్తృత్వస్యైవ ప్రతీతేర్నాత్యంతపారాధ్యావగమః. అతఏవ అననుష్ఠితోపాయస్య భోక్తృత్వాసమ్భవాదుపాయాన్తరానుష్ఠాతృత్వరూపస్వాతన్త్ర్యిశ్చ తత్రప్రతీయతే. నమశ్చబ్దేనతు యత్నఫలయోన్తద్గతత్వావగమాత్తదవగమఇతిభావః. పారతన్త్ర్యస్యాత్రానుక్తావపి, “ఇన్నినైపుపిఱన్దపోతే” ఇత్యగ్రిమవాక్యానుసారేణ వివక్షాగ్రీకార్యేతి; నహిశేషత్వభోక్తృత్వవత్ పారతన్త్ర్యభోగ్యతే; “జ్ఞానచతుర్థీభ్యాంహ్యసన్దషష్ట్యైరుదయః” ఇత్యాచార్యహృదయగ్రన్ధానుసారేణయోజయన్తి.

† సాధనతయోక్త.

(౧) తై-శ్శు

(౨) ఛాన్దో-౨-౧౨

(౮౭) అతావతు-భోగదైయిత్ ఈశ్వరసభీక్కుమౌప్యేతు నో
క్కువేణమెస్తు అభియాతోభిక్తై.

(౮౮) అభిక్తైక్కు-హేతుకీర్త్యైశ్చోల్లభ్య, మేలుమౌల్లమ్.

ఇతి రేతు, ననుశేషలక్షణస్య సావధారణత్వాదుపక్రమగత
తదనురోధేన భోక్తృత్వస్య సారాథ్యత్వావగమసంభవాత్, కింనమసే
త్యత ఆహ (ఈశ్వరనిత్యాది). ఈశ్వరస్సేవ్చాధీనసకలవినియోగః.
అచిత్తుపరేచ్ఛాధీన సకలవినియోగః. ఆత్మాతు శేషత్వజ్ఞానవత్త్వాద్య
భేద వినియోగాహ్వాపి శేషత్వబలావగతస్వనైచ్చాయగుణమేవ పర
స్యవినియోజ్యఇతి స్వనైచ్చాననుగుణవ్యాపారవినియోగప్రతిబంధక
స్వేచ్ఛానసహకృతపరేచ్ఛాధీనవినియోగఇతి పూర్వప్రతిపత్తిః. అనే
నతు సృక్చస్తనాదితుల్యపారార్థ్యజ్ఞానాద్యభేదవినియోజ్యత్వప్రతి
యతఇతితద్వ్యావృత్తిసిద్ధిః. “ హేమరుచకవద్ధిశేషత్వపారతన్యై ”
ఇత్యాచార్యపృథయవ్యాఖ్యానోదాహృతాచార్యనూక్షేరిత్యాశ
యఇత్యాహుః. అస్మిన్వ్యాఖ్యానేఽతావతిత్యాదియథాశ్రుతగ్రన్థ
స్సుగమః; వ్యాఖ్యానాంతరేషు పారార్థ్యచరమాపధిమాహ (అతా
వతితి). స్వరూపలాభస్యాప్యనపేక్షణీయతోవ్యక్త్యా స్వానందాద్యనపే
క్షాకైముత్యసిద్ధా.

భగవదీయ యభేష్టవినియోగప్రతిబంధేన పూర్వోక్తశేషత్వ
బలాద్వత్సమాణకింకరత్వబలాచ్చాయాతా నైచ్చబుద్ధిర్హేతుః. సా
చ, చతుర్థ్యర్థ శేషత్వక్తై జ్ఞానస్వయిస్వార్థత్వ నిపేధ కేన నమశ్శ
భేనతయోరపి భగవద్భోగవిరోధితేవ త్యాజ్యత్వప్రతితేర్నివర్త్యత
ఇత్యాశయేనాహ (అభిక్తైక్కు-తి).

అథ పారతన్యజ్ఞానప్రశంసాముఖేన నమశ్శబ్దవై భవంప్రద

(౮౯) ఇన్ని నై వుపిఱున్దపాతే కృతకృత్యమ్.

(౯౦) ఇన్ని నై విల్లాతపాతు ఎల్లాదుఁకృతజ్ఞభుమ్ కృతమ్.

(౯౧) ఇన్ని నై విలే ఎల్లాసుకృతజ్ఞభుముణ్ణు.

ర్యయతి (ఇన్ని నై వితి). నమశ్శబ్దఃసంజ్ఞానమిత్యర్థః. అథవా కేవల పారార్థ్యోక్త్యా అత్యంతపారతన్యస్యాపి బుద్ధిస్థత్వాత్పారతన్యస్య జ్ఞానమిత్యర్థః. అథవా పారార్థ్యజ్ఞాపకత్వేన నమశ్శబ్దవై భవం ప్రద ర్శ్యపారతన్యజ్ఞాపకత్వేనతదాహ(ఇన్ని నై వితి). అర్థఃపూర్వవత్, “పారతన్యస్యంపరేపుంసిప్రాప్యనిర్గతబద్ధనః । స్యాతన్యమతులంప్రాప్యతేనైవనహమోదతే” ఇత్యత్రపారతన్యజ్ఞానాదేవముక్త్యభిధా నాత్. అత్రశాబ్దజ్ఞానస్యవివక్షితత్వేప్రయోజకత్వమభిమతిమ్. అధ్య వనాయరూపభరన్యాసస్తు సాక్షాన్మోక్షహేతురేవ. “మయినిక్షిప్త కర్తవ్యః కృతకృత్యోభవిష్యతి” ఇతికర్తవ్యనిక్షేపస్యావ్యత్యంతపార తన్యైర్ధ్వకసాయరూపత్వాదిహప్రమాణత్వేన వివక్షితమ్.

ఈదృశాత్యంతపారతన్యస్యనుసన్ధానస్యాప్యత్తాపహారరూప తయా ఉత్తమాధికారిణమపేక్ష్యవక్తుమశక్యత్వానాహ (ఇన్ని నై వితి). యద్యపిభక్తానామేతాదృశాత్యంతపారతన్యస్యనుసన్ధానవైధు ర్యేసి,సఃకిన్తేన సకృతుపాషమిత్వాదివిషయత్వమ్. తథాపిపారతన్యస్య ప్రతిపత్తిసామాన్యాభావస్య సకలదుఃస్పృతమూలతావివక్షితా. అత్యంతపారతన్యస్యప్రతిపత్తిపత్తౌతువిశిష్ట భగవదభిమత్యజనకత్వరూప నికర్షమాత్రమితిబోధ్యమ్. (౧) “కృతాన్యనేనసర్వాణి తపాంసితప తాంవర । సర్వేతీర్థాస్సర్వయజ్ఞా స్సర్వదానానిచక్షణాత్ । కృతా

(౯౨) ఇతిష్టిక్యే యిరుక్కుష్పణ్ణమ్ యజ్ఞాదికళుమ్ ప్రాయశ్చిత్తాదికళుమ్ విష్ప్రియోజనజ్యో.

స్య సేనమోక్షశ్చ తస్యహస్తేనసంశయః” (౧) “యజ్ఞరూపధరంచేనం
యజతేస్వాత్మనైవయః | తేనసర్వేకృతాయజ్ఞాభవస్తీహమహాత్మనా”
ఇత్యాదివచనోపబృహితతయా, (౨) “తస్మైన్యవంవిదుషః” ఇత్యను
వాకస్య నైరపేక్ష్యపరత్వాదితిభావః.

మనుశ్చ ; “యమోవై వస్వతోరాజాయస్తనైవహృద్ధిస్థితః |
తేనచేదవివాదస్తే మాగక్లాంమాకురూగమః” “దక్షిణాశాపతేర
త్రసముఖ్యాహృదయస్థితః | అస్తఃప్రవిష్టశ్చాస్తాయో జనానాంయమ
యత్సపితృనామస్తరస్థాపి మృత్యుర్మృత్యోర్హృద్ధిస్థితః | తేనసర్వాధి
రాజేన వివస్వద్భిష్టువర్తినా | అవివాదస్తుతస్మైన్యవపదయోరాత్మనో
ర్పణమ్” ఇతి; (౩) “సయశ్చాయంపురుషేయశ్చాసావాదిత్యేనపకః”
ఇతిశ్రుత్యనురోధాత్, వివస్వత్కులప్రసూత ఇతియోజనోపేక్షితా.
భగవచ్ఛేషత్వాధ్యవసాయవత్, భగవదుపాయభావాననుగుణకై
శ్చ ర్యాతిరిక్తప్రవృత్త్యనర్హత్వాధ్యవసాయోప్యవివాదశబ్దాగ్రవ.

యథాభరన్యాసోప్యత్కవిక్షేపః ; దయాపాలమునిభిరపి, (౪)
“తీర్తముయన్తాడునతుమ్” ఇత్యాదినా అయమర్థోనుసంహితః,
“తేనచేత్” ఇత్యత్రవివాదేప్యానర్థక్యం గక్లాదిగమనస్యసూచ్యత ఇతి
ద్రుమిణోపనిషద్భాష్యోక్తేరాహ (ఇతిష్టిక్యే ఇతి). నిష్ప్రియోజనమ్-
తత్కల్పమ్; విశిష్టప్రయోజనశూన్యమితియావత్. (౫) “యోవాఏత
దక్షరంగార్గ్యవిదిత్వాన్స్థిలోకేతపస్తస్యతే బహునిసర్వసహస్రా

(౧)	(౨) తై-నా-	(౩) తై-భృ-
(౪) జ్ఞానసాగమ్	(౫) బృహదార	

(౯౩) ఇతుతన్నా లే ఎల్లాపాపజ్జఘమ్పోమ్, ఎల్లాఫలజ్జఘము
ణ్ణామ్.

ణి, అన్తవదేవాస్యతద్భవతీ", ఇతిబృహదారణ్యక శ్రితిరిహవివక్షే తే
త్యాహుః.

ఆకాశశబ్దితావ్యాకృతస్య సకార్యసూర్యాచన్ద్రీయః ప్రభృ
తీనాంఽపి ఏతత్ప్రళాసనాధీనధారణత్వాద్యుక్త్యా, "ఏతదక్షరమ్"
ఇత్యుక్తేస్తుల్యుని త్తివేద్యతయా ఆత్మనిపారత స్త్ర్యి జ్ఞానాభావఇత్యర్థ
లాభాత్. (౧) "ప్రదాయాపహృతంపశ్చాత్ప్రియశ్చిత్తంవిధీయతే
నాధికుర్వన్తిచాన్యస్మిన్ కర్మణ్యత్వన్తపాపినః"; ఏతదేవాభిప్రేత్యప్ర
పన్నపారిజాతే, యమఇత్యాదిశ్లోకతాత్పర్యవర్ణనావసరే, "యోస్య
ధా" ఇత్యాదిపఠిత్యా, (౨) "తస్మాత్సర్వనియన్తారం సర్వేషాంఽపృ
దిష్ఠితమ్ । భగవన్స్త్రప్రపన్నాయేతిర్థామ్భునైహి శుధ్యతి" ఇతి.

అథవా, యానిభక్తస్యవిహితాని, (౩) "యజ్ఞేరదానేన" ఇతి
యజ్ఞాదీని, యానిచకృచ్ఛ్రిచాన్ద్రాయణాదీని ప్రాయశ్చిత్తాని, తాన్య
పిపారత స్త్ర్యిజ్ఞానాధీన కర్తృత్వాదిత్యాగాభావే న జ్ఞానపాపనివృ
త్త్యాదిసాధనానిత్యాహ (ఇతన్తి క్షేయితి).

(౪) "అపిచేత్సుదురాచారో భజతేమామసన్యభాక్ । సాధు
రేవసమన్తస్యస్సమ్యగ్యవసితోహిసః" (గీ) "దురాచారోపిసర్వాశీ
కృతఘ్నానాస్తికఃపురా । సమాశ్రయేదాదిదేవం శ్రద్ధయాశరణం
యది । నిర్దోషంవిద్ధితంజన్తు ప్రభావాత్పరమాత్మనః" (ఓ) "అశేషా
ఘనాశనమ్" (౭) "తానపాపాన్" ఇత్యాద్యభిప్రేత్యాహ (ఇతు
తన్నా లేయితి).

(౧) (౨) ప్రపన్నపాఠి (౩) బృహదా-౬-౧-౨౨
(౪) గీ- (౫) సాత్వత-౧౬-౨ (౬) వి-పు-౧-౯-౭౩ (౭) వి-పు-౩-౬-౩౩

(౯౪) నారాయణనెన్మతు-నారజ్జకుక్కయనమెన్మ పక్షి.

(౧) “కింలోకేతదిహపరత్రచాస్తిపుంసాంయద్విష్టు ప్రవణధి
యాంసధాస్యసాధ్యమ్” (౨) “తావదాఽఽః” ఇత్యాద్యభిప్రేత్యాహ
(ఎల్లావితీ). అవిద్యావివృత్తి ప్రభృతీకై జ్ఞర్యవర్యన్త సకలఫలాని
భవస్తీతి పూర్వైర్వాప్యభ్యాతమ్. ఉత్తమాధికారి విషయత్వస్య
స్వరసత్వాదత్ర పారతన్యత్వేనైకీకృతానాం పారతన్యకాంప్రతి
పత్త్యప్రతిపత్తి విశేషాయశాన్తం తత్తద్దేతు త్వేనానుసంధేయాఇతిన
కాచిదనుపపత్తిః. యదితు, సమర్పణశబ్దాధీశభ్రాన్తాయాగాదితుల్య
మాత్మసమర్పణం కేనచిత్కృతమ్; తదాతన్యానుశయపరోసమశ్చబ్ద
ఇతితత్పదీపాదా యోజనాన్తరముక్తమ్. సమశ్చబ్దార్థాధ్యనసాయ
స్వైవ భరన్యాసరూపత్వాదిహైవ సర్వనైభవప్రదర్శనమితిబోధ్యమ్.

అథనారాయణశబ్దార్థంవదన్ ప్రథమతోవిగ్రహమాహ(నా
రాయణనితి). పదార్థప్రధానసమాసజ్యాయస్తాప్తే ప్రథమతస్తత్పు
రుషప్రదర్శనమ్. అసతిప్రమాణాన్తరే ద్వివచనబహువచనాన్తానాం
వృత్తిర్నైష్యతే. ఇహత్వస్తిప్రమాణాన్తరమ్ ;—(౩) “నారాణామ
యనత్వాచ్చనారాయణఇతిస్మృతః” (౪) “నారశబ్దేనజీవానాంసమూ
హఃపోచ్యతేబుధైః। తేషామయనభూతత్వాన్నారాయణఇహోచ్య
తే” ఇతి. “తేషామ్” ఇతిబద్ధాదినమూహాత్రితయపరామర్శసమ్భ
వాన్నాప్రధాన జీవపరామర్శకత్వైః; పూర్వార్థప్రాతిపదికార్థమాత్ర
కథనమవివక్షితైకవచనమ్.

యద్యపి, (౫) “నారస్త్వితిసర్వపుంసాంసమూహఃపరికిర్తితః।
గతిరాలమృతంతస్య తేననారాయణస్మృతః” (౬) “నారోసరాణాం

(౧) (౨) వి-పు-౧-౯- (౩)

(౪) (౫) పాదోత్తరే-౨౨౬ (౬)

(౯౫) నారఙ్గళావన-నిత్యనస్తుక్కునినుడై యతిరళి.

సజ్ఞాత స్తస్యాహమయనంగతిః! తేనాస్మిమునిభిర్నిత్యం నారాయణఇతి
 తిః” ఇత్యాదిషు పూర్వపదస్యైకవచనాన్తత్వమప్రివ్రతీయతే. నచ
 జీవమాత్రపరత్వేతథా ; “చేతనాచేతనంసర్వం విష్ణోర్యదతిరిచ్యతే ।
 నారంతదయనశ్చేదం యస్యనారాయణస్తుసః” (౨) “తత్సర్వంనార
 ముచ్యతే” ఇతి నిఖిలనస్తుపరపక్షేప్యేకవచనాన్తత్వేనవ్యుత్పాదనాత్ ;
 “నారాణామయనంవాసః” ఇత్యానయశ్చ, “సరసచ్ఛుష్ఠినోనారాః”
 “నరాజ్ఞాతాని” ఇత్యాదివ్యుత్పత్త్యభిప్రాయత్వేనాప్యుపసన్నాః. తథా
 పి, సమూహావాన్తరభేదవివక్షాధీనా, జాతివ్యక్తివివక్షాధీనాచ-ఏక
 వచనాన్తత్వేన బహువచనాన్తత్వేనచ వ్యుత్పాదనేతి; అధికార్థలా
 భాదత్రబహువచనాన్తాదరః.

అత్రచవిగ్రహే, అయనశబ్దాక్షిబానిర్దిశ్య, పుల్లిజ్జతయాసమాస
 నిర్దేశః, పరవల్లిజ్జవచనమ్ “తేననారాయణస్తస్మిన్నప్రతిః” ఇత్యాది వచన
 విరోధాదిహసప్రవర్తతఇతి జ్ఞాపయితుమ్.

తత్త్వదీపకృతస్తు; “సమాసస్యోత్తరపదప్రధానత్వాన్నపుంసకమ్।
 పదంతత్పురుషత్వేస్యాదితినాత్రవిచార్యతామ్ ॥ కరణాధికరణయో
 శ్చేతీసూత్రానుశాసనాత్ । సంజ్ఞారూపపదస్యాన్యసంజ్ఞలిజ్జప్రసిద్ధితః’
 ఇతి కరణాధికరణయో శ్చేతి సూత్రవిహితసంజ్ఞావిషయల్యుడన్తస్యా
 న్య, *ఇన్ద్రప్రవశ్చసపలాశశాతనాదినత్ భావేల్యుడన్తస్యైవక్షీభీ
 త్వనియమాత్ పుల్లిజ్జత్వోపపత్తిరిత్యాహుః.

నారశబ్దార్థమాహ(నారఙ్గళావనవితి). నిత్యవస్తుశబ్దేనప్రకృతిః,

తదుత్తరపథ్యాఽమ్, “తిరళి” ఇత్యనేన సమూహాద్ధాన్యైశ్చయశ్చ
వ్యాఖ్యాతాః, సమూహావాన్తరభేదవివక్షా, “అవివక్షాధీనకర్తృచేక
వచనేనకర్తృచిద్భవచనేనచనిర్దేశః” ఇతిజ్ఞాపయితుం బహువచనాన్తే
నోద్దిశ్య ఏకవచనాన్తేనవివృతమ్.

సను, (౧) “నార స్త్వితిసర్వపుంసాంసమూహాఃపరిక్షితః” (౨)
“నారశబ్దేనజీవానాంసమూహాఃప్రోచ్యతేబుధైః” ఇతికర్తృచిజ్ఞేనమాత్ర
పరతోక్తేస్తేషామేవక్షయిష్ణులక్షితవికారరాహిత్యేన సరళబ్ధనాచ్య
త్వసమ్భవాచ్చ, నారశబ్దస్యజీవసమూహమాత్రపరత్వమేవోచితమ్.
అయనశబ్దోదితప్రాప్యత్వప్రాపకత్వయోరపి తత్త్రైవాన్వయసమ్భ
వాచ్చేత్యాశక్త్యానిరాకరణాయవస్తుపదప్రయోగః. “చేతనాచేతనంస
ర్వంవిష్ణోర్వదతిరిచ్యతే | నారంతదయనశ్చేదం యస్యనారాయణస్తు
సః” “జ్ఞానాదయోగుశారూపం లక్ష్మీర్నిత్యానపాయినీ | భూమినీశాద
యోదేవ్యశ్శేషాద్యానిత్యసూరయః | తద్ధామపరమంకాలః పురుషః
చ్రకృతిస్తథా | మహాబాధిధరాంతాని సప్తచాపరణాన్యపి | బ్రాహ్మమ
ణ్ణాంతదస్తస్థాలోకాశ్చసచరాచరాః | ఏవమణ్ణాన్యనంతాని తత్సర్వంనార
ముచ్యతే” ఇత్యాదివచనైర్నారశబ్దస్య చేతనాచేతన సకలవస్తుపర
త్వమేన.

నిత్యత్వస్తుస్వరూపతః ప్రవాహతోవా సర్వత్ర సమ్భవశ్చేన.
(౩) “తదేతదక్షయంనిత్యం జగన్మునివరాఖిలమ్ | ఆవిర్భావతిరోభావ
జన్మనాశవికల్పవత్” ఇత్యుక్తేః. “నార స్త్వితిసర్వపుంసాంసమూహాః”
ఇత్యాదిత్య ఉపలక్షణార్థమ్; ప్రాప్యత్వప్రాపకత్వాన్వయానుగుణయో
జనావిశేషపరంవేతిభావః.

కేచిత్తు, “నరసమ్మన్ధినోనారాః” ఇతివ్యుత్పత్త్యస్తర సజ్గి హాయవస్తుపదోపాదానమ్. తదుపాదానేహి సమానాధికరణసమాన స్వప్రీతత్పురుషశ్చ వివక్షితుంశక్యతే. నరశబ్దస్య అఖిలహేయప్రత్య సీక తాంబోధయతః, (౧) “జన్తుర్నారాయణోనరః” (౨) “నరస్స పురుషోత్తమః” (౩) “ఆపోనై నరసూనవః” ఇత్యాదిషు భగవతిప్ర యోగేనసిద్ధం నారాయణపరత్వమ్, (౪) “నయత్యఖిలవిజ్ఞానంనాశ యత్యఖిలంతమః । నఽవ్యతిచసర్వత్ర నర స్తస్మాత్సనాతనః” ఇతినరశబ్ద ప్రవృత్తినిమి త్తతయాకథితానాం నేతృత్వతమోనాశకత్వాదీనాముప లక్షకం నిత్యత్వంబోధయతా నిత్యశబ్దేనసూచ్యతే. షష్ట్యాచసమ్మన్ధ సామాన్యార్థకయా “సరాజ్జాతానితత్వానినారాణీతితతోవిదుః” “నర సమ్మన్ధినస్సర్వేచేతనాచేతనాత్మకాః । ఈశితవ్యతయానారాధార్యహా వ్యతయాతథా । నియామ్య త్వేనసృజ్యత్వప్రవేశభరణై స్తథా” ఇత్యు క్తాస్సర్వేపి సమ్మన్ధాగ్రహ్యతే.

నచైతత్పక్షే అణై వసమ్మన్ధార్థకత్వాత్ సమూహాలాభః. స మ్మన్ధార్థకాణస్తాత్తు సమూహార్థాణ్ప్రత్యయోపపత్తేః. అధికార్థలా భాయైవతథావ్యుత్పాదనాత్. బహువచనాగ్ధ బహుత్వాశ్రయతా వచ్ఛేదకతయావాతత్సిద్ధిః. ఏతత్పక్షసాధారణ్యాయైవ సమూహవచ నాత్ బహువచనానుపపత్తిః.

“నృ-నయే” ఇత్యుక్తాదచి, యోగ్యతయాకర్మలాభఇతి, “నయ త్యఖిలవిజ్ఞానమ్” ఇత్యుక్తమ్; (౧) “తేషాంసతతయుక్తానామ్” ఇతి హిస్మర్యతే; “నాశయత్యఖిలంతమః” ఇతి బాహుళకాన్నాశయతేర

(౧) సహస్రనామ్ని

(౨)

(౩) వి-పు-౧-౪-౬

(౪)

(౫) గీ.౧౦-౧౦ † నరశబ్దేన

‡ సుక్తిః.

ప్రత్యయే యోగ్యతయాకర్మలాభః. “నరిష్యతిచ” ఇతి-“రిష-హిం
సాయామ్” ఇత్యతోడప్రత్యయః. రిష్యతీతిపరస్మై పదం ఛాన్దసమ్.
“నాన్యజరయైతజ్జ్యోతిసవధేనాన్యహాన్యతే! ఏతత్సత్త్వంబ్రహ్మపురమ్”
ఇతిశ్రుత్యర్థఉచ్యతే; సర్వత్రగతోపీతిశేషః. “సరస్సపురుషోత్తమః” ఇతి
రూఢిరుక్తా. “సరస్సస్తాత్” ఇతియోగః. గౌణస్యాపినారాయణాది
పదస్యరూఢత్వదర్శనాత్, సరశబ్దస్యగౌణేషునామసుపాఠమాత్రేణ
సరూఢిహఃనిః.

యద్యపి, “సరస్సపురుషోత్తమః” ఇత్యస్య ఉత్తరస్లోకావగత
యోగావరుద్ధత్వాన్నరూఢికల్పకత్వమ్; తథాపి, “ఆపోనారాయణో
ద్భూతాస్తాయదస్యాయనంపునః” ఇతివ్యాసస్మృతౌ “ఆపోవై సరస్సా
నవః” ఇతి సరపదస్థానే నారాయణపదప్రయోగాత్, తత్సమానార్థ
తయారూఢిరవగమ్యతే; “సరాజ్జాతాని” ఇతిషఙ్ఘమ్యా అవిశేషా
న్నిమిత్తోపాదనతాప్రతీతిః. ఉపాదనతాప్రయుక్త వికారరాహిత్యం
సరశబ్దేనబోధ్యతే. జీవానామపినద్వారక కార్యత్వసమ్భవాన్నాసంశ్చ
హః.

“ఈశితవ్యతయానారా ధార్యసోవ్యతయాతథా” ఇత్యర్థం
చేతనవిషయమ్; ఉత్తరార్థమచేతనవిషయమ్. అన్యథా ఈశితవ్యత్వ
మిశ్వరత్వ ప్రతినమ్బన్ధిశేషత్వరూపమ్. “ప్రవేశభరణైః” ఇతికర్మణి
ల్ఘుచ్. భావప్రధానేచతేపదే; ఉత్తరకాలానువర్తనాదప్రధానేభ
రణపోషణే. ద్వితీయంచేతనమాత్రవిషయమ్. అచేతనేపివరాక్యా
ముఖ్యసమ్పాదనరూపం గోబలీవర్దన్యాయేననియామ్యత్వాద్విశేషః.
ధర్మసత్తాధీనత్వాద్ధర్మసత్తాయాః, భగవదపృథక్సిద్ధ విశేషణీభూత
కృత్స్న జగత్సత్తాయాభగవదధీనత్వస్వరూపం ధారణంప్రాగుక్తమ్.

(౯౬) అనైయావన-జ్ఞానానందామలత్వాదికళమ్,

భరణంపునస్సజ్జల్పాధీనసత్తాకత్వరూఢమ్. తచ్చానిత్యేషునస్సజ్య త్వాద్విశిష్యతే. సత్తానువర్తనరూపంపునస్తతోవిశిష్యతే. “ద్యాస్స చద్ధాగ్రిక్రమక్షత్ర” ఇతి గురుపదార్థానామపతనం వీర్యశబ్దిత సజ్జల్పాధీనమితి, తద్వాత్రభరణశబ్దార్థః.

సరాజ్ఞాతానీత్యర్థాభిప్రాయేణ సృజ్యత్వోక్తిః. బహుప్రహీనా ప్రవేశనియమనయోః, తత్పురుషే అధికరణపుష్పత్వై ధార్యత్వస్య కరణపుష్పత్వై పోష్యత్వస్యలాభాదేతేమామన మన్యస్థతయాను సన్ధానమ్; “అచిన్నిశ్రాద్విశుద్ధాచ్ఛచేతనాత్పురుషోత్తమః | వ్యాసనా ద్భరణాత్సామ్యమ్యాదస్యఃపఞ్చదశోదితః” ఇత్యేషార్థః పురుషోత్తమ పదేనస్సార్యతే. ఐక్యస్యపదేశనిబద్ధనం శరీరాత్మభావఇతి నియామ్య త్వధార్యత్వ శేషత్వాదిలక్షణకథనేనవ్యజ్యతే.

సరాజ్ఞాతానీతిప్రథమాధ్యాయాధ్యక్షిణిఖలమేయప్రత్యసీకత్వోక్తి క్త్వా ద్వితీయాధ్యాయాధ్యక్షి, అయనపదపుష్పత్వత్తిద్వయే ఉపాయోపే యత్వరూప తృతీయచతుర్థాధ్యాయాధ్యక్షౌ సజ్జల్పహీతావితీ, శారీర కార్థసజ్జాగ్రహకం నారాయణపదమ్. సరశ్చైవనశోధకవాక్యాధ్యక్షి, నార పదేనకారణవాక్యాధ్యక్షి, అయనపదేన ఉపాయఫలపరవాక్యార్థాదన్వి తాః. అతఏవతద్వ్యుత్పత్తిసజ్జగ్రహేయ అత్రపస్తుపదప్రయోగఇత్యా హుః.

తానేపపదార్థాకదర్శయతి (అనైయావనవిత్వాది). అత్ర కాలాంతాస్వరూపతోనిత్యాః; ప్రాయేణఉత్తరేప్రవాహతః. స్వరూ పతోనిత్యత్వమ్-ఉత్పత్తివినాశశూన్యత్వమ్; ప్రవాహతోనిత్యత్వస్తు స్వాశ్రయ పూర్వకాలత్వవ్యాపకాభావ ప్రతియోగితానవచ్ఛేదక

ధర్మవత్త్వమ్. యద్యపిభగవచ్ఛాస్త్రే జ్ఞానాదిగుణావీవ ప్రథమతః ఉక్తాః. తథాపి సకలేతరవ్యావృత్త బ్రహ్మస్వరూపేలక్షితే పశ్చాత్తద్గతతయా గుణజ్ఞాతవ్యాఘ్రితి స్వరూపసిరూపకాధర్మాః ప్రథమతోదర్శయతి (జ్ఞానానస్తేతి). ద్వన్ద్వాస్త్రేశూయమాణః త్వశ్చః ప్రత్యేకమభినమ్బధ్యతే. ఆదిపదేన సత్యత్వానంత్యయోస్సజ్గిహః. “నిరవద్యం నిరజ్జనమఘాలమ్” ఇత్యాదిని అమలత్వే ప్రమాణాని. (౧) “ఉణర్ముఖునలమ్” (౨) “శుడర్కానవిష్ణమ్” (౩) “అమలన్” ఇత్యాది ప్రమాణసూచనాయ ఆదాసత్యపదానిర్దేశః. అసంతాత్పర్యమానందనిర్దేశశ్చ;

ఆదిశబ్దేన శ్రియస్సజ్గిహోబోధ్యః. తస్మాదపిహిదేవతాంతరవ్యావర్తకత్వేన స్వరూపనిరూపకత్వమ్. (౪) “అహంతయావినాహం హినిరుపాభ్యోనసిద్ధ్యతి | అహమర్థంవినాహంతానిరాధారానసిద్ధ్యతి | అహంతయాసమాయుక్తోహ్యహమర్థః ప్రసిద్ధ్యతి | అహమర్థసముత్థాచ సాహంతాపరికీర్తితా | అన్యోన్యస్యావినాభావాదన్యోన్యేనసమన్వయాత్ | తాదాత్మ్యంవిధిసమ్బంధమనాథస్యచోభయోః” ఇతి, ప్రతీతౌ, భగవతి లక్ష్మ్యధీనత్వస్యసత్తాయాం లక్ష్మ్యాంభగవదధీనత్వస్యచ ప్రతీతేః.

అతఏవశారీరకసారే, “అనన్దాదయఃప్రధానస్య” ఇత్యత్ర ఆదిశబ్దేన శ్రియఃపతిత్వం పరామృశ్యతే. అతస్స్వరూపనిరూపకత్వాత్, యత్రయత్రభగవానభిధీయతే; తత్రతత్రశ్రీరపి. తథాచ, (౫) “సకల ఫలప్రదోహివిష్ణుః” (౬) “ఫలమతఉపపత్తేః” ఇత్యాదిష్వపిసాతద్వి

(౧) తి-వాయ్-౧-౧-౨

(౨) తి-వాయ్-౧౦-౧౦-౧౦

(౩) అమలనా-౧

(౪) లక్ష్మీతస్త్రే-౨

(౫)

(౬) బ్రహ్మ-సూ-

జ్ఞానశక్త్యాదికభుమ్,

శేషణంభవతీతి, తద్వదేవాస్యాస్సకలఫలసాధనత్వమపీత్యుక్తం శ్రీ
వత్సాజ్ఞమితి శ్రీః-ఫలప్రదత్వచ్చ విశేషణత్వానుగుణమాచార్యా
ణాం వివక్షితమితి, “స్వస్తిశీః” ఇతి శ్లోకే. “యది శ్రీయఃకారణతా
బ్రహ్మవత్సమ్మితాభవేత్ । ధ్యేయతాపిస్వతస్సిద్ధావృద్ధమిదృశవర్ణ
నమ్”

దివ్యమహిమీవగ్రేఅగ్రేసజ్జహః, నాత్రసజ్జహంవిరుణద్ధిఃకా
రభేదాత్ ; వచనేజ్ఞానాదయ ఇత్యావర్తతే; జ్ఞానశబ్దోభావప్రధానః.
తేనస్వరూపనిరూపకధర్మాణామపిసజ్జహః; అథప్రథమజ్ఞానినిరూపిత
స్వరూపవిశేషణాన్యాహ(జ్ఞానశక్త్యాదికభుమితి). (౧) “తవానన్తగుణ
స్యాపిషడేవప్రథమేగుణాః” ఇతిహిస్సర్వతే. (౧) “ప్రకృష్టంవిజ్ఞానం
బలమతులమైశ్వర్యమఖిలంవిమర్యాదంవీర్యంవరదపరమాశక్తిరపిచ ।
పరం తేజశ్చేతిప్రవరగుణషట్కంప్రథమజ్ఞానమ్” ఇతిహి శ్రీవత్సాజ్ఞ
మిత్రాః.

జ్ఞానాదీనాం స్వరూపమహిర్బద్ధస్యసంహితాయాముక్తమ్.
“కిన్తజ్ఞానగుణ్యమితియుక్తం దేవదేవజగత్పతే । కథజ్ఞుగుణహీనస్తత్
షాన్తగుణ్యంపరిగీయతే” ఇతి నారదేనపుష్పేన అహిర్బుధ్యేన, “అపా
కృతగుణస్పర్శాన్నిర్గుణంపరిగీయతే । శృణునారదషాన్తగుణ్యంకథ్యమా
నంమయానఘఃఅజడంస్వాత్మసమ్పాద్ధినిత్యంసర్వావగాహనమ్ । జ్ఞానం
నామగుణంప్రాహుఃప్రథమంగుణచిన్తకాః । స్వరూపంబ్రహ్మణస్తచ్చ
గుణశ్చేపరిగీయతే । జగత్సృకృతిభావోయస్సాశక్తిఃపరికీర్తితాకర్తృ
త్వంనామయత్తస్యస్వాతన్త్యపరిబృంహితమ్ । ఐశ్వర్యంనామతత్సృ
క్తికం గుణతత్త్వార్థచిన్తకైః । శ్రమహఃనిస్తుయాతస్య సతతంకుర్వతో

వాత్సల్యసౌశీల్యాదికభుమ్, తిరుమేనియుమ్

జగత్ | బలంనామగుణస్తస్యకథితోగుణచింతకైః | తస్యోపాదానభా
వేపి వికారవిరహోహియః | వీర్యంనామగుణస్సాయమచ్యుతత్వాత్ప
రాహ్వయః | సహకార్యసపేక్షాయత్తజ్జేజస్సముదాహృతమ్ | ఏతే
శక్త్యాదయఃపఞ్చగుణాజ్ఞానస్యకీర్తితాః | జ్ఞానమేవపరంరూపంబ్రహ్మ
ణఃపరమాత్మనః | పాశ్చుణ్యంతత్పరంబ్రహ్మస్వశక్తిపరిబృంహితమ్ |
బహుస్యామితిసజ్కల్పంభజతేతత్పుదర్శనమ్” ఇతివచ నేపాధాన్యా
ప్రాధాన్యవిభాగానాదరేణ, “జ్ఞానాదయోగుణానామమ్” ఇత్యైవప్రవ
హేత్సల్యాదయస్సజ్గల్పహితాః.

అథ తదవస్థావిశేషరూపాన్(౧)“గుణానానిస్సీమాంగణ
విగుణానాంప్రసవభూః”ఇత్యుక్తా వాత్సల్యాదీకదర్శయతి.(౨)“వశే
వదాన్యః” ఇతిశ్లోకేప్ర్యాచావైస్త్వస్తేప్రాయశోదర్శితాః. తేషాంస్వ
రూపం తత్పత్రయవ్యాఖ్యానే, అత్యైవదర్శయాధికారేచవ్యక్తమ్.

రూపశబ్దేనస్వరూపస్యాభిధానే తస్యనారశబ్దవాచ్యత్వాసమ్భ
వాత్, స్వరూపరూపేతి పృథజ్నిర్దేశాచ్చ విగ్రహపరోరూపశబ్దఇత్య
భిక్షేత్య యథావచనమేకవచనంనిర్దిశతి (తిరుమేనియుమితి). “దేవం
పాశ్చుణ్యవిగ్రహమ్” ఇత్యాదౌవిగ్రహస్య పఞ్చశక్తిమయత్వేన పా
శ్చుణ్యప్రకాశకత్వాత్, పాశ్చుణ్యవిగ్రహవత్త్వోక్తిరితి, గుణానస్తరంత
త్ప్రకాశకవిగ్రహోపాదానమ్, (౩) “సదైకరూపరూపాయ” (౪)
“నిత్యసిద్ధేతదాకారేతత్పరత్వేచపౌష్కర | యస్యాస్తిసత్తాహృదయే
తస్యాసానన్నిధింప్రజ్ఞత్” (౫) “సమస్తాశ్చక్తయత్యైవతానృపయత్ర

(౧) ఐరద-స్త-

(౨) స్తో-రత్నే

(౩) వి-పు-౧-౧

(౪) పౌష్కరసం

(౫) వి-పు-౬-౩-౩౦

ప్రతిష్ఠితాః తద్విశ్వరూపవైరూప్యం రూపమన్యథా రేర్నమాత్ (౧) “భుజైశ్చతుర్భుజసహితం మమేదం రూపం విశిష్టం దివి సంస్థితం” (౨) “తమ సఃపరమో ధాతా శబ్దచక్రగదాధరః” ఇత్యాదివచనసిద్ధే నిత్యవిగ్రహే సమూహాత్మకత్వం యద్యపి పంచశక్తిమయశ్చేనాప్యసపాదయి తుంశక్యతే.

తథాపి, “చేతనాచేతనం సర్వమ్” ఇతి భగవద్వ్యతిరిక్తస్య సర్వస్య నారపదార్థాభిధేయత్వావశ్యమ్, (౩) “ఇచ్ఛాగ్రహితాభిమతో గుడేహస్సంసాధితా శేషజగద్భితో సా” (౪) “సమస్తశక్తిరూపాః తత్తరోతిజనేశ్వర” (౫) “పాశ్చణ్యవిగ్రహైర్నాన్యైః పురుషైః పుష్కరేషు జైః ఆస్థితం జగదుత్పత్తిస్థితి సంహారకారిభిః వాసుదేవసంజ్ఞాన్తః ప్రద్యమ్నః పురుషస్వయమ్ అనిరుద్ధ ఇతి బ్రహ్మమూర్తిర్నాన్యహాభిధేయతాచతుర్భుజైః సమూర్తిభ్యశ్చ తుష్టిం శతిమూర్తయః జాయస్తేక్రమశో బ్రహ్మణో దీపాద్దీపాన్తరం యథా మినాద్యాజ్జైరేవిప్రచతుర్నాన్యహాద్యధాక్రమమ్ సజ్జర్ణణాచ్చ పురుషస్సత్యః ప్రద్యమ్నః సమభవః జాతోచ్యుతో నిరుద్ధాచ్చ భుగ్రైహోక్యమోహనః దాశార్వాశ్చైరిరన్నైశోవాసుదేవాచ్చ జ్జరే సజ్జర్ణణాథయగ్రీవశ్శబ్దోదరన్మకేసరీ వైకుంఠమూర్తిరాద్యాతుముకుందశ్చ వృషాకపిః తక్షశ్చ వాదివరాహశ్చ” (౬) “అవతారాహ్యసంస్థితయాః” (౭) “కృష్ణరూపాణ్యనంతాని” (౮) “అష్టాక్షయోగయుక్తానాం హృద్యాగనిరతాత్మనామ్ యోగినామధికారస్సాన్యదేకస్మిన్ హృదయేశయే సర్వాతిశాయిమాన్యుణ్యం సంస్థితం న్త్రబిమ్బయోః మస్త్రే వాచ్యాత్మనానిత్యం బిమ్బే తుక్కుపయాస్థితమ్ బిమ్బాకృత్యాత్మనాం బిమ్బసమాగత్యావతిష్ఠతే”

(౧)

(౨) రా.య. ౧౧౪-౧౫

(౩) వి.పు-౬-౭-౮౪

(౪) వి.పు-

(౫) పాశ్చరాత్రే

(౬) + బింబీకృత్వ

(౧) “సభూతసంస్థానోదేహోన్యపరమాత్మనః” (౨) “సతస్యప్రాకృతామూర్తిర్నాంసమేవోస్థినమ్భవా” (౩) పరిత్రాణాయసాధూనామ్-సమ్భవామ్యాత్మమాయయా! ఇత్యాదివచనసిద్ధాంతాం పశ్యప్రకారాణామప్యప్రాకృతరూపాణాం రూపవదేనపరిగ్రహణచిత్తః. అతఏవహి కృష్ణపాదైర్నిన్యమజ్జశవిగ్రహశ్చేత్యుక్తమ్. (౪) “ప్రకృతింస్వామధిష్ఠాయ” ఇత్యేకరూపస్య సకలరూపనిదానత్వద్యోతనాయ ఏకవచననిర్దేశః. “మూలరూపంచతుర్భుజమ్” ఇతినమ్పిదాయః.

తదనుగుణానిచ ప్రమాణాన్యదాహృతాని; లక్ష్మీతస్తే; :-
 “అనన్తవిహగేశానవిష్వక్సేనాదయోమరాః । మదాజ్ఞాకాణోయత్రమోదస్తేసకలేశ్వరాః । తత్రదివ్యవపుశ్రీమూఢదేవదేవోజనార్దనః । అనన్తభోగపర్యజ్ఞేనిష్ణస్సుసుఖోజ్వలే । విజ్ఞానైశ్వర్యవీర్యస్థైశ్చక్తితేజోబలాన్వితైః । ఆయుధైర్భూషణైర్దివ్యైరదృశ్యైః సమలజ్ఞుతః । పశ్చాత్సనాసుపర్ణేనపక్షిరాజేనసేవితః । సారూప్యమేయమాసాత్సౌచ్చీవత్సకృతలక్షణా । సేనాన్యాసేవితస్సమ్యగ్విష్వక్సేనేనదీప్యతా । క్షేమాయనర్వలోకానామాధ్యానాయమనీషిణామ్ । ముక్తయేఖిలబద్ధానాం రూపదానాయయోగినామ్ । ఆస్తేనారాయణశ్రీమాన్వాసుదేవస్సనాతనః । ఆకుమారోయువాదేవశ్రీవత్సకృతలక్షణః । చతుర్భుజోవిశాలాక్షః కిరీటీకాస్తుభంవహన్ । హరనూపురకేయూరకాశ్చీపీతామ్బరోజ్వలః । వనమాలాందధద్దివ్యాంపశ్చశక్తిమయీంపరామ్ । సర్వావయవసమ్పూర్ణస్సర్వావయవసుద్ధరః । రాజరాజోఖిలస్యాస్య విశ్వస్యపరమేశ్వరః ।” ఇతిముక్తప్రాప్యస్య చతుర్భుజత్వముక్తమ్. “చతుర్భుజశ్శాస్త్రమశాజ్ఞః పరమప్ర్యామ్నినిష్ఠితః”

ఇతి, “తస్మిన్ననస్తపర్యజ్ఞే ఛణారత్నవిచిత్రితే । సుసన్నివిష్టమాశ్మే శం దీర్ఘ బాహుచతుష్టయమ్” ఇతిచవచనానరమ్;

పాద్యసంహితాయాస్తు, “ద్విహస్తమేకవక్త్రాశ్చశుద్ధస్ఫటిక సన్నిభమ్ । సహస్రరవివస్త్రిన్దులక్షకోటిసముప్రభమ్ । మరీచిచక్రమ ధ్యస్తంచక్రాద్యాయుధలాశ్చితమ్ । శ్రీవత్సకాస్తుభోరస్కం వసమాలా విభూషితమ్ । కిరీటహారకేయూరకటకాదివిభూషితమ్ । పీతామృతధ రంసౌమ్యం రూపమాద్యమనామయమ్ । సవాసుదేవోవిశ్వేయస్సఏవ పురుషఃపరః । ధ్యేయశ్చయోగిభిర్నిత్యంహృత్పద్మాహ్వయవిష్టరే । పశ్యన్తినూరయశ్శశ్వత్తద్విష్ణోఃపరమంపదమ్ । :వాసుదేవాత్తతో జాతోవాసుదేవాహ్వయోఽపరః । ఏకవక్త్రశ్చతుర్హస్తశ్చక్రాద్యా యుధభూషితః । స్థితైర్విచక్రంసరసిజందధానస్సప్తయేపునః । ముక్త యేపాశ్చజన్యశ్చ గదాంసంహృతయేతథా । మయూరకణ్ఠచచ్ఛావ మః పీతనైస్సగికామృతః । సవాసుదేవోభగవాన్ సప్తస్థిత్యస్తముక్తి దః । ఆత్మానంసద్విధాచక్రే పునఃకేనాపిహేతునా । తయోరేకోవా సుదేవశ్శుద్ధసటికసన్నిభః । నారాయణోద్వితీయస్తు నీలామ్బుదస్పమ ప్రభః । సజ్జర్షణోవాసుదేవాత్తస్మాత్” ఇతి పరమధ్యవ్యాహవా సుదేవాం స్త్రీనుక్తావ, పరస్యద్విభుజత్వం శుద్ధస్ఫటికవిగ్రహవత్త్వ ఛోక్తమ్.

అనాదిరూపభేదోపి వచనాదుపగమ్యతే । తత్రభూయోనురో థేన ప్రాప్యంరూపశ్చతుర్భుజమ్ ॥ ద్విభుజేప్రాప్యతోక్తిస్తుధర్మై క్యాదుపపద్యతే । ధ్యేయశ్చయోగిభిర్నిత్యమిత్యేతత్కథమన్యథా । హృత్పద్మకర్ణికారూఢశ్శుభ్రచక్రగదాధరః । ఉక్తశ్చతుర్భుజోధ్యేయ స్తనేత్రైవచక్రిణాజ్ఞానపాదాస్తేచసత్యలోకాదూర్ధ్వం విష్ణులోక

సజ్జుకముక్త్యా, అణ్ణాద్భహిరనిరుద్ధప్రద్యుమ్న సజ్జు-ర్షణప్రూహవిభ
వాది వాసుదేవ నారాయణలోకానభిధాయ, “తేభ్యోబహిస్థితో
కోయత్రాస్తేభగవానః । అనాదిర్వాసుదేవాఖ్య శ్శోభితేమణిమ
ణ్ణపే । శేషభోగాసనేదివ్యే శ్రీభూమిభ్యాంసహస్థితః” ఇత్యారభ్య
“ముక్తైశ్చసజ్జుకాలజ్ఞైస్సిద్ధైఃకీజ్జురతాంగతైః” ఇతిముక్తప్రప్రత్యా
అనాదివాసుదేవభేదస్యోక్తా.

సచ, చక్రాద్యైరాయుధైరపి ప్రణమద్భిరీత్యేతావతాశబ్దచక్ర
ధరత్వం నాస్తీతిమన్తవ్యమ్. రూపభేదేనావిరోధాత్; అతశ్చాంతోదిత
నిత్యోదితసంజ్ఞయో, స్వభోగనిత్యముక్తానందనాథవిగ్రహయోద్ధి
భుజత్వ చతుర్భుజత్వేబోధ్యే. సచ శాంతోదితోప్రూహవాసుదేవ
ఇతితత్వత్రయవ్యాఖ్యానోక్తివిరోధః. పరస్మిన్నేవశాంతోదిత నిత్యోది
తవిభవభేదోపిభావ్య ఇత్యభియుక్తైర్నాన్యసిద్ధాజ్ఞనే అభిధానేన
పరస్మిన్నపిశాంతోదితత్వసదాభివేపిబాధకాభావాత్.

త్రిప్రూహచతుర్వ్యూహవాదోప్రూహస్య పరాదనుసంధేయ
గుణభేదాభావాత్, సర్వత్ర సర్వగుణసత్వేపి త్రియుగయుగశావిర్భా
వేణ సజ్జుర్షణాదిప్రూహత్రయమితి (౧) “గుణైష్టద్భిస్తేవైతైః” (౨)
“షడ్గుణ్యాద్వాసుదేవః” ఇతిశ్లోకయోశ్శ్రీపత్నచిన్తమిత్రతదాత్మజా
భ్యామనుసంహితమ్; అయశ్చార్థోఽహిర్బుద్ధ్యసంహితాయాంసజ్జు
మాధ్యాయే “యత్తత్షాడ్గుణ్యమ్” ఇత్యారభ్య “ప్రూహశ్శక్తిమయా
హరేః” ఇత్యనేనస్పష్టముక్తః.

“జ్ఞానాధిక్యేభవేత్షణ్ణాం సజ్జుర్షణసమాహ్వయః । బలేధి
కేతుప్రద్యుమ్నస్తతైశ్వర్యేనిరుద్ధకః” ఇత్యత్రబలశబ్దస్సర్గోపయుక్త

కాన్తిసాకుమార్యాదికళుమ్, దివ్యభూషణజ్జళుమ్,

వికారవిరహాత్మకవీర్యపరః. స్వరూపస్వభావవికారరూపప్రతియోగి
భేదవివక్షయాహి బలాద్వీర్యస్య పృథగ్వ్యవదేశః. ఐశ్వర్యశబ్దచ్చ
“నైనమీశ్వరా” ఇత్యాదౌ సామర్థ్యాభిధాయత్వదర్శనాచ్చక్తిపర
ఇతిబోధ్యమ్.

అహిర్బుధ్న్యసంహితాయామ్, “విభవాఃసద్దనాభాద్యా
స్త్రింశచ్చనవచైవహి” ఇత్యారభ్య “త్రింశచ్చనవచైవేతే షడ్దనా
భాదయోమతాః” ఇతివత్రింశద్వ్యవహోక్త్యవిరోధోపపాదనం
తత్త్వత్రయవ్యాఖ్యానే ఆచార్యైరేవకృతమ్. ఏవమ్, (౧) “సవాపీష
పురుషః” “పఞ్చధా” “ఽఞ్చత్తా” ఇతిశ్రుతిసిద్ధానికాదాచిత్కాని
నిత్యానిచభగవద్రూపాని రూపశబ్దేనోక్తాని.

అథతద్గుణానాహ (కాన్తిసాకుమార్యాదికళుమితి). వచనే
రూపశబ్దేన గుణావిశేషణతయా వివక్షితా ఇత్యాశయః. (౨) “దుష్ట
కనకజగిరిఽపిమిళదుదధిప్రచలితలహరివదహమహామికయా! సుఖయతి
జనమిమమపహరతీతమః ఫణిశయమరకతమణికిరణగణః” ఇతిసాభరణ
విగ్రహకాన్తిః, (౩) “రజ్యభర్తురపిలోచనచర్చాం సాహసావలిషులేఖ
యమానమ్! పుష్పహాసఇతినామకుహానం సౌకుమార్యమతివాజ్ఞనసం
సః” ఇతిసాకుమార్యఞ్చ ఆచార్యైరనుసంహితే. ఆదిశబ్దేనలావణ్య
యావనాదీనాంసజ్జిహాః.

అథ, (౪) “రజ్జేన్దుకాన్తిమధికాముపబృంహాయన్తి” ఇతికాన్తి
వర్ధకత్వేనోక్తాని పరిష్కరణాన్యాహ (దివ్యభూషణజ్జళుమితి); (౫)
“స్ఫురటత్కిట” ఇతిశ్లోకోఽత్రానుసంధేయః.

(౧) యజు-

(౨) ర-స్త-౪౬-

(౩) ర-స్త-౪౬-

(౪) ర-స్త-౪౫-

(౫) స్తో-౪-

దివ్యాయుధజ్ఞఘమ్, పెరియపిరాట్టియార్ తుడక్కమాస
నాయచ్చిమార్కఘమ్,

అథ, “రథాజ్ఞశఙ్ఖసి” ఇత్యుక్తాః (౧) “దివ్యాస్త్రప్రప్షితః
ఇత్యుక్త్యా ఆభరణకోటావపి నివేశయితుంశక్యాః శఙ్ఖచక్రేత్యాదీ
నామా (దివ్యాయుధజ్ఞఘమితి). “చక్రాద్యాయుధభూషితః” ఇతి
హ్యుక్తమ్.

అథ నిరతిశయభోగ్యనిరుక్త దివ్యమజ్జశవిగ్రహభోక్త్రీరాహ
(పెరియవితీ) (౨) “దేవిత్యామనునీశయాసహ” ఇతిశ్లోకోనుసంధేయః.
యద్యపి, “లక్ష్మీర్నిత్యానపాయినీ । భూమినీశాదయోదేవ్యః” ఇతివచ
నేపృథక్ శ్రీరనుసంహితా. తథాపి స్వరూపనిరూపకత్వసూచనార్థం
వచనే పృథగనుసంధానేపి, ఇహ ఆదిశబ్దేన ప్రాక్తదనుసంధానాత్సహ
పాతః. దేవిత్యావిశేషేపి అవాస్తరవైషమ్యద్వోతనాయ, “శ్రీవల్లభ,
ఏవమ్యూతభూమినీశానాయక” ఇత్యాదౌ, “తస్యైవసదృశాదేవీ
శీలరూపగుణాదిభిః । హిరణ్మయాభ్యాంపద్మాభ్యాముద్యాహుభ్యాం
విరాజితా । ఇతరాభ్యాంవహస్తీసాభార్తుఃపాదయుగామ్బుజమ్ । ఏవం
నీశాచధరణీపార్శ్వయోస్సముపస్థితా” ఇతివచనానుసారేణ పృథగను
సంధానమ్. తచ్ఛేహపెరియవిత్యనేనసిద్ధమ్.

నచాస్యా అత్యంతభగవత్తైల్యస్య. లక్ష్మీతన్త్రాదివ్యధిగమా
న్నారశబ్దార్థ నివేశనాసంభవః. వచనేనైవతత్ర నివేశనాత్, అన్య
త్రాపిఅనేకశోవిభూతికోటావేషపరిగణనాత్; యథాభాగవత్తేష్టమే;
“శ్రీవత్సకౌస్తుభంమాలాంగదాంకమోదకీంతథా । సుదర్శనంపాశ్చ
జన్యంసుపర్ణంపతగేశ్వరమ్ ! శేషశ్చమత్కలాంసూక్ష్మం శ్రీయం

దేవీందయాశ్రయామ్,” ఇతి, బలిస్తోత్రేచ, “శ్రియశ్చవత్సవరవిష్ట
హస్తా కణ్ఠేచసామానిసమస్తవేదాన్” ఇత్యాది, దశమస్కంధేచ,
అనకృద్బ్రహ్మద్రాభ్యాంసహపాఠః. ద్వాదశేచ, “సమస్కృత్యగురూ
న్వశ్యే విభూతీర్వైష్ణవీరితి । త్రివృద్వేదస్సువర్ణాఖ్యో యజ్ఞంవహతి
పూరుషమ్ । అనపాయినీభగవత్శ్రీస్సాత్మాదాత్మనోహరేః । విష్ణు
కేనస్తత్రమూర్తిర్విదితఃపార్షదాధిపః” ఇతి.

చాతురాత్మ్యంపునర్విగ్రహచతుష్టయం విభూతిరేవ, మోక్ష
భర్తృచహయశిరఃపాఖ్యానే ; - “హస్తతేకథయిష్యామి పురాణం
వేదనిర్గితమ్।జగాయద్భగవాన్వాప్యసోయజ్ఞేపారీక్షితస్యవా” ఇత్యా
రభ్య, “నారాయణసరఃకాలోజ్యోతిషామయనశ్చయత్ । నారాయ
ణపరాకీర్తిర్హ్రీశ్చలక్ష్మీశ్చదేవతాః । తత్వమేకోమహాయోగీహరిర్నా
రాయణఃప్రభుః” ఇతి, కీర్త్యాదితుల్యభగవదధీనత్వముక్తమ్;-హరివం
శేద్విసప్తతితమే;-“నేతేతేభాసుశశినానాసికాచసమీరణః । వచస్స
రస్వతీదేవిజహ్వమేఘాఃప్రకీర్తితాః । లక్ష్మీర్వతుస్తవిజ్ఞేయావామో
బాహుశ్చశర్దూరః । సుందర్శచక్షిణోబాహుః” ఇత్యారభ్య “యా
న్యేవజన్మజాతానిలోకేదృష్టానిమాధవ । తానిగాత్రేషుపశ్యామః
పురుషోత్తమతేహరే” ఇత్యుక్తమ్. గీతాయాశ్చ (౧) “హస్తతేకథ
యిష్యామిప్రాధాన్యేనవిభూతయః” ఇత్యుపక్రమ్య “కీర్తిశ్రీర్వాక్స
నారీణామ్” ఇత్యుక్తమ్; అభ్యర్చితత్వాత్ భాష్యేకీర్త్యాదిభ్యఃప్రాక్
శ్రీర్నిర్దిష్టేతి తాత్పర్యచన్ద్రీకాయామ్ ;

నచ, “రామశ్చత్రుభృతామ్” ఇత్యాదివద్ధర్మోవిభూతిత్వేన
వ్యాఖ్యాతః; “యోసాశ్రియశ్రీఃపరమస్తేననారాయణస్తస్మిన్”

ఇతిహారీతస్త్వైతే, వాద్యేచతస్త్వై - “సత్వంరజస్తమశ్చేతన్యాసనీ
యంగుణత్రయమ్ | మత్స్యదిదశమూర్తీనాం న్యాసనంతదనస్తరమ్ |
దేవీనాశ్చశ్రియాదీనాం విసతానందసస్యచ | చక్రాదీనామాయుధానాం
వస్తుయద్యన్ని వేదితమ్ | భోక్తవ్యమేవసర్వేషాం విప్రాదీనామశక్తిత
మ్ |” ఇతివిభూతిసహపాఠోదృశ్యతే; “దేవీనాశ్చశ్రియాదీనాం షోడ
శన్యాసవర్జితమ్ |” ఇతినిషేధశ్చ అసార్వాత్త్వంస్ఫుటయతి.

లోకాలోకాచలంప్రస్తుత్య “విస్తారశ్చసపవాస్యనూర్ధ్వసర్వ
త్రచస్వయమ్ | మూర్తిభేదైరపర్యస్తైః పరమఃపురుషస్థితః | కమ
దాదిగణశ్చాత్ర చక్రాదీన్యాయుధానిచ | దేవ్యామహీచలక్ష్యీశ్చ
విష్వక్సేనఃపతత్రరాటాన్థానానిమూర్తిభేదానాం విష్ణోఃపరిజనస్యచ |
సన్దిరమ్యాశిభూయాంసితత్రతత్రచతుర్ముఖ” ఇతిపరిజనభావ్రాలక్ష్యైః
కణ్ఠోక్తః. (౧) “పరిజనపరిబర్తా” ఇత్యాచార్యశ్లోకే పారిశేష్యాత్
పరిజనపదార్థకోటావేవలక్ష్యస్తర్భావఇతి, ఏతద్వచనానురోధాదప
గమ్యతే; శ్రియాదిపరివారాణామితిచకణ్ఠోక్తమ్. “శ్రీఖగేంద్రాకృతా
జ్జలీ” “శ్రీమహాచక్రతాజ్జలీ” ఇత్యాదిచత్రద్రష్టవ్యమ్.

తాపనీయేచలక్ష్యైన్మసింహసామానాధికరణ్యం పూర్వోత్తర
పదార్థవద్విభూతిత్వమవగమయతి. సర్వత్రావతారోక్తౌ విగ్రహాణాం
విభూతిత్వమితిసత్యమ్. సచబ్రహ్మేశకీర్తిసర్వత్యాదిసహపాఠాత్,
“శ్రీర్లనాతపోచరన్సూర్ధ్వఘనతయే” ఇత్యాదితశ్చైకర్ణవశ్యతా
శఙ్కసీయా; సహపాఠమాత్రస్యవివక్షితధర్మాతిరిక్తధర్మప్రాప్త్య
ప్రయోజకత్వాత్. (౨) “నిత్యైవైవాజగన్తాతావిష్ణోశ్రీరసపాయినీ”
ఇత్యాద్యనుసారాత్, ఆవతారికతపశ్చరణాద్యభినయపరత్వాత్; క్వచి

నిత్యసూరికభుమ్,

ద్భగవతోపి లక్ష్మీప్రాప్తయేతపశ్చరిణోక్తేః, భూసీశయోశ్చేషత్వాం
శేతౌల్యస్యన్యస్త్వం శేభేదస్యచ భగవతోత్తత్వాన్నతాభ్యామత్యస్త
తౌల్యమ్. విష్వక్సేనాదీనామేతదాజ్ఞాకారిత్వోక్తేస్తతౌల్యమనాశజ్ఞ
సీయమేవ.

అతస్సవ్యతిరిక్త సకలచేతనాచేతన శేషిణః భగవచ్ఛేషభూ
తా ప్రకృత్యాచ్యభిమానిసి భగవత్సర్వాసత్తాస్త్వసి యథార్హంపత్నీ
త్వానుగుణ్యేనప్రేరణానుమత్యాదిశీలా అనితరసాధారణవాత్సల్యవా
ల్లభ్యాధీనపురుషకారభావా భగవత్సర్వరూపనిరూపకతయా స్వని
రూప్యేశితవ్యతత్వవిలక్షణా జగన్తాతా, క్వచిద్భగవన్తమపేక్ష్యవిభూ
తికోఽ, క్వచిచ్ఛేతనానపేక్ష్య ఈశ్వరకోఽ, భగవత్సారతన్త్ర్యమ
పేక్ష్యసూరిమధ్యే, భోగవిశేషాపయిత్యైజ్ఞాపయితృత్వాదినాప
త్నీమధ్యే, తతోపి పూర్వోక్తాతిశయాత్ (౧) “శ్రీసహాయోజనార్ధనః
ఉభాభ్యాంభూమిసీశాభ్యాం సేవితఃపరమేశ్వరః” ఇతిసర్వవ్యాప్తత్వస్వ
రూపనిరూపకత్వాదినా ధర్మితాదాత్మ్యమారోప్య భగవత్కార్య
కర్తృత్వేనాపిచేయంవ్యపదిశ్యతఇతి సకీచ్ఛిదనుపపన్నమ్.

“అథాన్యైమరాః” ఇతి భగవత్పురాఙ్ముఖోక్తా జగన్తాతా
జ్ఞయామిభునోదేశ్యం కైజ్ఞర్యంకుర్వాణాశేషాదీ “శేషాద్యా
నిత్యసూరియః” ఇతి వచనంప్రత్యభిజ్ఞాపయన్నాహ(నిత్యసూరికభుమితి)
వచనే ఆదితదేనగరుడవిష్వక్సేనాదినజ్ఞహః. భగవద్దేవైషాము
త్పత్త్యాదీతి, సనిత్యత్వహఃనిః; (౨) “సదాపశ్యన్తిసూరియః”

చత్రచామరాదికళుమ్, తిరువాశల్ కాక్కుమ్ ముతలిక
ళుమ్, గణాధిపరుమ్, ముక్తరుమ్,

(౧) “సదాపశ్యంతితందేవాః పురుషంపుష్కరేక్షణమ్” ఇతిచ తదుప
బృంహితమ్ ;

అహిర్బుధ్ని సంహితాయాం పరమపదశబ్దః ప్రాశస్త్యసరూ
పపరశ తేన తేన వ్యాఖ్యాతమ్. యదిచ న్యాయసిద్ధాంతోక్తదిశాతత్ర
సదాపశ్యదనేకసూరిమస్థానవిధానమ్. ఏవమపి ఫలత ఉపబృంహణతా
బోధ్యా. “దావారికస్య చణ్డస్య వరదాననిబంధనమ్ ! విష్వక్సేన త్వమి
త్యుక్తం విష్ణులోకాంతరేషు తత్ ! అథవాహృతదాస్య త్వనిత్యదాస్యా
ద్యధిక్రియే ! ఉపపన్నే చ చణ్డత్వమప్యస్య తతఃకృతమ్ ||

కైజ్జుర్యోపకరణాన్యాహ (చత్రేతి). దావారికాశ్చణ్డా
దయః. యద్యపి విరోధిప్రసక్తిస్తత్రనాస్తి ; తథాపి, స్నేహాదస్థాన
రక్షావ్యసనినాం సగరాద్యలక్ష్మారరూపదావారికత్వముపపద్యతే,
గణాధిపాః కుముదాదయః. “కుముదాకుముదాక్షశ్చ పుణ్డారీకశ్చ వా
మనః ! శబ్దకర్ణస్సర్పనేత్రస్సముఖస్సుప్రతిష్ఠితః” ఇత్యాది నోక్తాః.
అహస్తరవిశేషద్యోతనాయ నిత్యానామప్యేషాం పృథగుపదేశః. అథ
ప్రతినియతాధికారశూన్యత్వేప్యానస్త సోదరాన్సుక్తానాహ (ముక్త
రుమితి). “నిత్యైర్ముక్తైర్నిరాబాహైర్నిర్మలానస్తలక్షణైః” ఇతిహ్యహి
ర్బుధ్ని సంహితావచనమ్. ఏతేన నిత్యసూరిగ్రహణస్య ముక్తోపలక్ష
ణార్థత్వం ప్రకటితమ్. భగవద్వామనమునిభిరపి (౨) “విరాజమానోజ్వ
లతీతవాససమ్” ఇత్యారభ్య “విలంబితాశకమ్” ఇత్యంతేన సగుణవిగ్ర
హమభిధాయ, *స్ఫురత్కిరీటాజ్జదేతి - దివ్యభూషణదివ్యాయుధాని,

పరమాకాశముమ్,

“చకర్థయన్యాభవనమ్” ఇత్యాదిభిస్త్రీభిశ్చోక్తైః నిత్యాసపాయిన్యా లక్ష్మ్యమహిషీరన్యా ఉపలక్షయిత్వా, “అనస్తభోగిని” ఇత్యుపక్రమ్య “యథోచితమ్” ఇత్యుక్తేన సక్తై జ్ఞర్యోపకరణశేషాదినిత్యసూచిభిర్జ్ఞానానుపలక్షయిత్వా, పునరపి విగ్రహగుణానుక్త్వా స్వరూపగుణాంశ్చ భిధాయ, విశిష్టభగవదనుభవజనితప్రీతికారిత కేవలపరార్థకై జ్ఞర్య మేవ పురుషార్థఇతి, సనాథజీవితఇత్యుక్తేన స్వప్రార్థనాపూర్వకముప పాదితమితి, సమోనారాయణాయేత్యన్యార్థోవివృతః. శిష్టం “యద ణ్ణమ్” “వశీవదాన్యః” ఇతి శ్లోకయోరనుసంహితమ్.

అథోక్తసర్వాధికరణం పరమంధామాహ (పరమాకాశము మితి). సమూహత్వంతస్య పఞ్చోపనిషత్ప్రతిపాద్యపఞ్చభూతేంద్రి యమయత్వాత్; ప్రమాణంతస్వత్ర (౧) “పరమేవోమన్, సోశ్చ తేసర్వాః కామాః సహబ్రహ్మణావిపశ్చితా” ఇతి, (౨) “తదక్షరే పరమేవ్యోమన్” (౩) “యోస్యాధ్యక్షఃపరమేవోమన్” (౪) “క్షయంతమస్యరజసఃపరాకే” ఇత్యాదికాశుతిః, (౫) “స్వసత్తాభాసకం సత్త్వం గుణసత్త్వాద్విలక్షణమ్” ఇత్యాదీనిచ్చార్థవచాంసి; అహిర్బు ధ్వన్యసంహితాయాఞ్చ, “జ్ఞానానస్తమయస్త్యానాద్దేశభావంప్రజత్యుతః సదేశఃపరమంవోమన్ నిర్మలంపురుషాత్పరమ్ । నిస్సీమసుఖసంతానమన వద్యమనాకులమ్” ఇత్యారభ్య “తదేతత్పరమంవ్యోమలేశతస్తేషకీ ర్మితమ్ । నైవవర్షాయుతేనాపివక్తుంశక్యోస్యవిస్తరః ।” ఇత్యుక్తేన విస్తరణైతత్ప్రత్యపాది; పాద్యసంహితాయాఞ్చ; “మహతస్తమసోలో కాబహవ్రాబహుయోజనాః” ఇత్యాదినా. లక్షితస్తేచ; “యత్త

(౧) తై-౩-౧

(౨) తై-నారా-

(౩)

(౪) యజు-౨-౯

(౫)

(ప్రకృతియుమ్, బద్ధాత్మాత్మకుమ్, కాలముమ్, మహాదాదివికారజ్జకుమ్, అణ్ణజ్జకుమ్, అణ్ణత్తుక్కుట్టుట్ట దేవాదిపదార్థజ్జకుమ్.

(౯౭) అయనమెన్తతు-ఇవన్దుక్కుశ్రయమెన్తపడి; అజ్జనన్తిక్కే-ఇవై తనై యాశ్రయమాకవుడైయ నెన్నవుమామ్.

(౯౮) ఇవైయిరణ్ణాలుమ్ ఫలిత్తు సరత్వసాలభ్యజ్జళ్.

త్పురాణమాకాశమ్” ఇత్యత్ర ఆకాశశబ్ద ప్రత్యభిజ్ఞాపనాయైవ వ్యోమ శబ్దమున్నట్టా ఆకాశశబ్దఉక్తః ; “ప్రాయమ్” ఇతి కుదృష్టియోజనాన్యాయ ర్తనాయ ఆకాశశబ్దప్రత్యభిజ్ఞాపనమ్; యద్యపి సరమప్రాయమాన స్తరం వచనేకాలఉక్తః; తథాపి సత్త్వాశ్రయత్వసాధర్మ్యాత్ శుద్ధసత్త్వాన స్తరం మిశ్రసత్త్వాభిధానమ్; అస్తువా, స్వతస్సాంశత్వం పిణ్డనదవ్యక్తస్థితి న్యాయసిద్ధాంతోక్తేః, సమూహత్వముపపాద్యమ్. గుణత్రయాత్మకతయూవా బౌపచారికం సమూహత్వమ్ ; నహిగుణత్రయే ప్రకృతితాముఖ్యతా.

అథ పురుష ఇత్యేకవచనం జాతావిజ్ఞాపయన్ని త్యానాంతదుపలక్షితానాం జ్ఞముక్తానాం ప్రాగుక్తత్వాత్ విశేషపరః పురుషశబ్ద ఇతి దర్శయతి. (బద్ధాత్మాత్మకుమితి) ; “అణ్ణత్తుక్కుట్టుట్ట దేవాదిపదార్థజ్జకుమ్” ఇతి, అగ్రేభిధానాదిహబద్ధశబ్దః-అనారబ్ధశరీరప్రకృతి సంస్కృప్తచేతనపరః. “అస్మాత్సపరమప్రాయమ్న స్తిష్ఠత్వర్వాచికేపదే । సర్వాత్సనాం సమప్తిస్సాకో శేమధువుతామివ । దారుణ్యగ్నిర్యథాత్తై లంతి లేతద్వత్పుమానపి । ప్రధానేన వస్థితో వ్యాపీ” ఇత్యుక్తమ్.

అథ తేషాం శరీరసమృద్ధమోక్షాదిసకలకారణం కాలమాహ (కాలముమితి). అహోరాత్రాద్యనేకవిభాగవత్త్వాత్సమూహత్వమ్.

వచనేతు విభూతిద్వయసాధారణత్వాత్ కాలోమధ్యపరితః. అథ కా
లాధీనోత్పత్తికాన్తహదాదీనాహ (మహదాదీతి). ఆదిశబ్దేన అహ
జ్ఞానభూతపశ్చాత్సంక్రమః. “పశ్చాత్తన్నాత్రభూతానాం భేదస్యాత్రా
వివక్షణాత్. అజ్ఞానస్వర్వర్తనాం మధ్యేచ్ఛ్రియాదేర్వివక్షణాత్. మహ
దాదిధరాంతాని సప్తచావరణానిచ ఇత్యుక్తం వచనేత్రాపి సప్తైవాతః
ప్రకీర్తితః । అథనామహదాదీతిత్రయోవిశతితత్వధీః । వాక్యాన్త
రన్తాత్తరార్థం విశేషప్రతిపత్తయే । అత్రావివక్షయాతానినోక్తాసీతి
విభావ్యతామ్ ॥

అథమహదాద్యారభాన్యజ్ఞాన్యాహ (అజ్ఞాన్యభుమితి). “ఈవృ
తానాంతధాన్తానామ్” ఇత్యాదిభిరణ్ణబహుత్వావగమాదేకవచనంజా
తావితిభావః. దేవాదీత్యాదిశబ్దేన తిర్యజ్జనుష్యస్థావరాణాం తదా
ధారభూతానాం లోకానాన్యసంక్రమణమ్. లోకగ్రహణమపి ఘట
పటాదిసకలోపలక్షణార్థమితిజ్ఞాపనాయ పదార్థశబ్దః.

కేచిత్తు, బద్ధాత్కాకళుమిశ్యేతద్యధాశ్రుతం వ్యాచక్షాణా
దేవాదిశబ్దస్య శరీరవిశిష్టపరతాంవారయితం పదార్థపదమిత్య
సూః. యద్యపి “తత్సర్వం నారముచ్యతే” ఇతి సపుంసకనిర్దేశాత్,
“సరసమ్బుద్ధినోనారాః” ఇత్యాదివృత్తుత్తిరభిమతేత్యేవప్రతీయతే.
తథాపి నారపదమిత్యస్య నారపదబోధ్యమిత్యర్థ ఇతినానుపపత్తిః.

అయనశబ్దోఽధికరణవృత్తుత్త్యా ఆశ్రయత్వపరఇత్యాహ
(అయనమెన్దుతితి). బహువ్రీహిమాహ (అజ్ఞసన్దికే) ఇతి.

సమాసద్వయఫలితమాహ (ఇవైయిత్యాది). తత్పురుషపక్షే
సర్వాధారత్వలాభాత్ పరత్వమ్. బహువ్రీహిపక్షే సర్వాధికస్యాతి
స్వస్యచేతనేషు ప్రవిశ్యవర్తనలాభాత్ సాలభ్యమ్.

(౯౯) అస్తర్యామిత్వముమ్, ఉపాయత్వముమ్, ఉపేయత్వము
మాకవుమామ్

అయనశబ్దస్యయోజనానరమపిదర్శయన్ పక్షోస్తరమాహ
(అస్తర్యామిత్వముమితి). బహుప్రహిబలాదస్తర్యామి బ్రాహ్మణో
క్తస్య సర్వచేతనాచేతనాస్తర్యామిత్వస్వలాభః. తత్పురుషే అయన
శబ్దస్య కర్మకరణయోగ్యత్వత్తిబలాదుపాయోపేయత్వయోగ్లాభ
ఇతివివేకః. ధాతుశ్చ-“ఇశ-గతౌ” “అయ-గతౌ” ఇతివా; అస్తర్యా
మిత్వోక్తిర్బహిర్వాప్యస్తేరుపలక్షణమ్. తత్పురుషే ఆధారత్వోక్తే
రాధేయాపేక్షయానైపుల్యలాభేన బహిర్వాప్యప్తిలాభాత్. అస్త
ర్యాప్తి బహిర్వాప్యప్తి నారాయణపదప్రవృత్తినిమిత్తతయాశ్రూ
యేతే. (౧) “అస్తర్బహిశ్చతత్సర్వంవ్యాప్యనారాయణస్థితః” ఇతి.
“వ్యాప్యస్థితోనారాయణః” ఇత్యుక్తంతత్వదీపే. అస్తర్యాప్తిమా
త్రస్వలాభేపి తస్మానియమనార్థత్వస్య, (౨) “అస్తఃప్రవిప్తః” (౩)
“యఃపుథివ్యాంతిష్ఠన్” ఇత్యాదిభిరవగతత్వాత్, అస్తర్యామిత్వ
లాభః. అస్తఃప్రవిశ్యలియస్త్రత్వమేవచశరీరిత్వమ్. విశేషణద్వయేన
సృజనభోవ్యాన్మత్తిః.

నను, ఆత్మనామణత్వాదస్తః ప్రదేశాభావాత్ కథమస్త
ర్యాప్తిః. అత్రదీపకృతః :- “వ్యాప్యవ్యాపకయోర్జీవపరయోరుభ
యోరేవతేజోద్రవ్యవత్సర్వచ్ఛేదనపరిస్పరప్రతిఘాతకత్వాభావాత్,
సమానదేశత్వోపపత్తేర్నియస్త్రనియామ్యభావస్యవినిగమకత్వాత్,
శ్రుతిసిద్ధాస్తర్యాప్తిప్రతిపదద్యతే” ఇత్యాహుః. ఏవంచేతనవిషయే

అన్తర్వాప్తిః ప్రతిఘాతానర్హతయా తదధికరణదే శేష్యవస్థానయా చేతి ఫలితమ్.

నచ, (౧) “అణోరణీయాన్” (౨) “అణీయాంసమణీయసామ్” ఇత్యాది శ్రుతిస్మృతిబలేన ముఖ్యైవాన్తర్వాప్తిరాస్తామితి వాచ్యమ్. “అర్భకాకస్తాత్” ఇత్యాదావణుత్పత్తుశ్చేదుపాధ్యవచ్ఛేదనిబద్ధ సతాయానిర్ణీతత్వేన ప్రతిఘాతానర్హత్వమాత్రఏనోక్తశ్రుతిస్మృతీ నామపితాత్పర్యాత్; బహిర్వాప్తిః పునఃకాలాదివిభువ్యతిరిక్తవిషయా. నచ, అన్తర్వాప్తిరపి అణువ్యతిరిక్తవిషయేత్యేవకుతోనస్వీకృతమితి వాచ్యమ్. (౩) “యఆత్మనిర్మణన్” (౪) “ఆన్తఃప్రవిష్టశ్చాస్తా” ఇత్యాదిప్రమాణానాం విశేషవిషయాణామపి సత్త్వాత్. ఏవశ్చ “అన్తర్బహిశ్చైతత్సర్వం వ్యాప్య” ఇత్యన్తర్బహిఃప్రదేశవత్పదార్థవిషయమితి.

కేచిత్తు, “యఆత్మనిర్మణన్, ఆత్మనోన్తరః” ఇతి శ్రుతేరాత్మనోప్యన్తః ప్రదేశస్వీక్రియతఏవ. ఈశ్వరవ్యాప్త్యతిరిక్తకార్యాననుగుణావయవత్వమేవ ఆత్మనోనిరవయవత్వమ్. ఈశ్వరాతిరిక్తమర్వివేచానయకత్వాదేవ అణుత్వవ్యవహారః. తత్రాప్యేతస్యవ్యాప్తత్వాదేవ అణోరణీయస్తాత్త్విః; నచసావయవత్వేఆత్మనోన్తరీయత్వప్రసక్తః. ఈశ్వరీయనిత్యవిగ్రహేచ్యభిదారేణ అనయవారబ్ధత్వనైవ అనిత్యత్వప్రయోజకత్వాదితిత్వత్రయవ్యాఖానోక్తేః. ఏవశ్చ, యద్యప్యనవస్థాభయేనకవచిదన్తఃప్రవేశరాహిత్యమవశ్యాశ్రయణీయమితి సజ్జ్చచ ఆవశ్యకః, తథాపి, “తమాత్మస్థమ్” (౩) “ఆత్మనోన్తరః” (౪) “తవాన్తరాత్మామమచ” ఇత్యాదిప్రమాణవశాత్, ఆత్మాన్తర్వర్తిత్వం స్వీక్రియతఇతి వదన్తి.

“గుణేషు భగవతోనాన్తర్వర్తిత్వమ్; నిర్గుణస్యవస్తుచోఽభావీ
 నస్వవిశిష్టస్య స్వస్థిస్వప్తావాత్తాశ్రయాత్, గుణాన్తరవిశిష్టస్య గు
 ణాన్తరవాప్తౌ, తత్రాసిగుణాన్తరాపేక్షాయామనస్థానాత్” ఇతి
 కృష్ణపాదైరుక్తమ్. తస్మాద్యమాశయః. భగవతోధర్మభూతజ్ఞానాన్త
 ర్వర్తిత్వంనతస్య శరీరత్వప్రయోజకమ్. జీవధర్మభూతజ్ఞానేతచ్ఛరీర
 త్వావ్యసహారేణ“యస్యచేతనస్య” ఇతి జ్ఞానవిశిష్టనియామ్యతైక స్వ
 రూపత్వస్యైవలక్షణత్వస్యవక్తవ్యత్వాత్, జ్ఞానవిశిష్టస్య జ్ఞానని
 యామకత్వే ఆత్మాశ్రయాత్, జ్ఞానాన్తరస్యచనియామకత్వే అనన్త
 జ్ఞానకల్పనాపత్తేః; అతఏవ “స్వజ్ఞానస్వేతరసమస్తద్రవ్యశరీరకత్వమ్-
 ఈశ్వరలక్షణమ్” ఇతి న్యాయసిద్ధాంతే ఉక్తమ్.

అత్రచ సర్వవస్త్వన్తర్యామిత్యేపితద్గతవోషైరసంస్పృష్టత్వం
 సరళదేనప్రతీయతే. ఉపపాదితచ్చ, (౧) “అపీతౌతద్వత్ప్రసక్తాధనమజ్ఞా
 నమ్” “నతుదృష్టాన్తభావాత్” “భోక్తౌవత్తేరవిభాగశ్చేత్స్యిల్లోక
 పత్” “నస్థానతోపిపరస్యోభయలింగసర్వత్రహి” ఇత్యాదౌ, భగవతో
 నిర్దోషత్వమ్; ఉపాయోపేయపరత్వపక్షేతు, నారశబ్దోజీవసమూహ
 మాత్రవాచీ; స్వరూపవికారాభావాచ్చ అచిద్వాస్తవృత్తత్వాద్విశిష్య
 జీవాభిధానమ్; అత్ర “స్వ-గతా” ఇతి ధాతోరచి సరళబద్ధవృత్తత్వా
 అణత్వస్యాపి, “ఉత్కాన్తిగత్యాగతీనామ్” ఇతీన్యాయేనసిద్ధిరితితత్త్వ
 దీశకృతః. మకారేణనిత్యత్వాప్రతీతేరణత్వస్య స్ఫుటమననుగమా
 చ్చతదపేక్షయా అన్యవిశేషః. అర్జునరథ రాసమన్దలవత్, ప్రణవనా
 రాయణశబ్దయోశ్చేష శేషిప్రధానత్వాత్, రామానుజశబ్దతుల్యః
 ప్రణవః; లక్ష్యణపూర్వజశబ్దతుల్యశ్చనారాయణశబ్ద ఇత్యాచార్యాః.

ప్రాపకపరతామస్య (౧) “నిత్యోనిత్యానామ్” ఇతి శుక్రిర్విశదీకరోతి. నారశబ్దస్య ఆవృత్త్యా *నరాజ్ఞాతాసీతివృత్తృత్వస్వరమభిప్రేత్యప్రాపకేపి నిత్యత్వనిర్దేశః. నృ-గతావితిగత్యర్థతయా జ్ఞానార్థకత్వాత్, సరశబ్దేనచేతనత్వలాభః. ఇదమేవచప్రాపకత్వం యదిష్టనాధనత్వమ్. నచనిత్యత్వకార్యత్వయోర్విరోధః. కార్యవైశిష్ట్యస్య నిత్యత్వేనావిరోధాత్; “నారోనరాణాంసంఘాతః” ఇతివచనేగతిశబ్దః కర్మణికరణేవృత్తృత్వ్యా ఉపాయోపేయపరః. గతిరాలమృతమిత్యత్ర తుగతిశబ్దః-“సయామిపరమాంగతిమ్” ఇతివత్ప్రాప్త్యపరః. ఆలమృతశబ్దశ్చ-ఉపాయపరః.

“జేషామయనభూతత్వాత్” ఇత్యత్రతుత్రివిధావృత్తృత్వత్తిర్వివక్షితేతి, “తస్మాన్నా రాయణంబద్ధంమాతరంపితరంగురుమ్ । నివా సంశరణంప్రాహుర్వేదవేదాస్తపాఃగాః” ఇత్యుత్తరవచనేనావగమ్యతే. అత్రశరణంనివాసమితి కరణాధికరణవృత్తృత్వీప్రదర్శితే. కర్మణి వృత్తృత్వత్వస్వరవిధబద్ధత్వలాభ ఇత్యనుపదమేవస్ఫుటమ్. ఏవంమాతాపితేతిశ్రుతావపి నివాసశరణంగతిరితివృత్తృత్వత్త్రితయార్థకథనమ్. మాతాపితేతిప్రాగ్వత్.

అహిర్బుధ్నస్యసంహితాయామ్, “అయతేనిఖిలాన్నారాన్వావ్యపోక్షితిక్రియయాతథా” ఇతి, ధారణపోషణనియమనాదిక్రియయాతాన్వావ్యపోక్షితి, అయ-గతావిత్యతః కర్తరివృత్తృత్వీప్రదర్శితా; నన్ద్యాదిత్వమతఏవవచనాత్కల్ప్యతే. “నారాశ్చాప్యయనంతస్యతైస్తద్భావనిరూపణాత్” ఇతిజ్ఞానార్థాత్కరణే అయనశబ్దమాశ్రిత్య ఈ శితవ్యనిరూప్యత్వంభగవతఉక్తమ్. “నారాయణమయనంవాసస్తేచ

(౧౦౦) ఎమ్మిరానెన్దెయెన్దెయాలే ఈశ్వరనే ఎల్లావులువుముత్తై
యుమెన్దుళొల్లుమ్.

తస్యాయనందా” ఇత్యధికరణవృత్తతిః ప్రదర్శితా. ఉక్తవృత్తతి
త్రయేపి నారకబద్ధేతనాచేతనసాధారణః. “పరమాచగతిస్తేషాం
నారాణామాత్మనాంసదా” ఇత్యుపాయోపేయత్వపక్షే నారకబద్ధోజీవ
మాత్రపర ఇతిదర్శితమ్.

నచ, అప్పుశయానత్వం నారాయణపదప్రవృత్తినిమిత్తమితి, “ఆ
పోవారాఇతిప్రోక్తాః” “సృష్ట్యానారంతోయనున్తస్థింతోహంయేన
స్యాన్మేనామనారాయణేతి” “ఆపోనారాయణోద్భూతాస్తాయదస్యా
యనంపుసః” “ఆపోనారాఇతిప్రోక్తాస్తాలస్యయనమస్యచ” ఇత్యాది
వచనైః ప్రతీయతఇతి తదనుక్త్యాన్యూనత్వమాశంకనీయమ్. *నరా
జ్ఞాతాసీత్యనేన అప్పదస్యసర్వతత్వోపలక్షణపరతయావ్యాఖ్యాత
త్వాత్. అస్తువా, “మహర్ణవేశయానోఽభు” ఇత్యాద్యనురోధాచ్చ
విశిష్య అప్పమ్బున్దస్యాపితత్వదప్రవృత్తినిమిత్తతా. తథాపితతోష్ఠధి
‘కార్థలాభాదుక్తయోజనాపీవాచార్యైరాదృతాః.

అసాధారణతయా దేవతాన్తరవ్యావర్తకత్వం ఏతస్యప్రాగే
హోక్తమ్. ప్రాప్యప్రాపకతోష్ఠ్యా అసంకాచాద్భగవతస్సర్వవిధ
బద్ధత్వమపి సిద్ధ్యతీత్యభిప్రేత్య కలిజత్సుక్తిముదాహరతి (ఎమ్మిరా
నెన్దై) ఇత్యాది. ఉపకారకత్వజనకత్వబద్ధత్వరాజత్వాయుష్టాదయో
నారాయణశబ్దార్థత్వేనానుసంహితాఇతి; (౧) “సర్వేషామేవలో
కానాం పితామాతాచమాధవయః” (౨) “త్వమేవమాతాచపితాత్వ
మేవ” (౩) “భూతానాంయోవ్యయఃపితా” (౪) “సుహృదంసర్వభూతా
నాః” ఇత్యాదికమహానుసంధేయమ్.

(౧౦౦) నామ్ పిఱర్క్కానవన్తు అనన్ సమక్కా యిరుక్కుమ్.
ఇరామడమూట్టవారై పన్నీలే ఉళ్ళేపతికిడన్దు సత్తైయే
పిడిత్తు నోక్కిక్కొణ్ణుపోరుమ్.

(౧౦౧) ఆయవెన్గిఱువిత్రాల్ - శెన్ట్రాల్ కుడైయామెన్గిఱుపడియే
ఎల్లావడిమైకళుమ్ శెయ్యవేన్గిమెన్ట పేక్షీక్కిఱుతు.

ననుభవతస్సర్వలోకసుహృత్వే సర్వదాసర్వరక్షణాపత్తి
రితిసంసారోచ్ఛేదాపత్తేర్నిత్యత ఆజ్ఞాతిలంఘనాదినా తస్య ఫలవిశేష
ప్రదానానాపయికస్యకాల విశేషేతత్ప్రదానాపయికత్వేపి సత్తాను
వర్తనరూపంరక్షణం సర్వదాసర్వవిషయే ప్రాతికూల్యదశాయామపి
క్రియతఇత్యాహ (నామిత్యాదివాక్యద్వయేన). “ఉళ్ళేపతికిడన్దు” ఇత్య
నేన(౧) “యమాత్తానవేద” ఇత్యవిదితతయా అవస్థానమ్; నివారయే
యురితిబుద్ధ్యేతిరసస్సూచితః. (౨) “అకుణ్డికృతరూపశ్చసమస్తదురితా
నలః! వ్యాపకస్సర్వశాస్త్రేషుప్రథితోగోపనస్సతామ్! సదానన్దమయః
షణ్ఢానారాణాశ్చసదాగతిః” ఇత్యహిర్బుధ్ని సంహితోక్తేః పరాగ్గో
పీహానుసంధేయః.

అథచతుర్థ్యర్థమాహ (ఆయవెన్గిఱువిత్రాల్). ఆయశబ్దావయ
వభూతాయాచతుర్థ్యేత్యర్థః. ఆయశబ్దావయవత్వకథనం ఫలసిద్ధిహే
తుభూత ప్రదేశవిశేషాత్మకశక్త్యవయవత్వరూపనైభ వజ్ఞాపనార్థమ్.
అథవాషచతీత్యాదా అతిప్రత్యయఇతి భూవాదిసూత్రభావ్యబలే
సవ్యాకరణాస్తరేఅతిప్రత్యయోఽనుశిష్టఇతివత్, ఆయస్యఫలప్రతిపా

(౧) భార-అర.	(౨) శరణాగతిగద్యే	(౩) సహస్రనామ్ని
(౪) గీ-౫-౨౯	(౫) బృహ-౫-౩-౨౨	(౬) ఆహి-సంహితా

(౧౦౩) నమస్సాలే తన్నో డుటవిల్లెయెన్టువెత్తు కై జ్ఞార్వత్తెప్రా
ర్థిక్కూడుమోవెన్నిల్; పడియాయ్కిడన్దున్ పపళ
వాయ్ కాణ్ణే నెన్దిటపడియే కై జ్ఞార్వప్రార్థనై వదైటియన్దు;
స్వరూపప్రయుక్తమ్.

(౧౦౪) ఆకైయాల వల్లువిలొవడిమై శెయ్యవేణ్డె నామెన్దిట ప్రా
ర్థనెయైక్కొట్టుకిటతు.

దశత్వమస్తరాఫలహేతుత్వమనుపపన్నమిత్యతపవవ్యాకరణాస్తరే ఆ
యస్త్రయోనుశిష్టఇతిజ్ఞాయతఇతియథాశ్రుతగ్రన్థపవసాధుః. చతు
ర్థ్యాకై జ్ఞార్వలక్షణప్రకారఉక్తః; విశేషానుక్త్యా (౧) “అహంసర్వం
కరిష్యామి” ఇత్యుపబంహణాచ్చ సర్వవిధత్వసిద్ధిరిత్యాశయేనాహ
(శైష్టాలితి). *నివాసశయ్యేతిశ్లోకోనుసంధేయః.

నమస్సాకై జ్ఞార్వేస్వార్థత్వనిషేధాదస్వార్థస్యచ, ప్రయోజనమ
నుద్దిశ్యేతీన్ద్రాయేన అప్రార్థనీయత్వాత్, కై జ్ఞార్వప్రార్థనా సమ్భ
వఇత్యాశజ్ఞాతే (నమస్సాలేయితి). శేషత్వజ్ఞానవతః కేవలశేష్యతి
శయాధానేచ్ఛాస్వభోక్తృత్వజ్ఞానాభావేసి సమ్భవత్యేవేతిపరిహరతి
(పడియాయితీ). పడియాయిత్యనేనస్వార్థతాబుద్ధిః కై జ్ఞార్వేవ్యావ
ర్త్యతే.

తథాచమమకై జ్ఞార్వంభూయాదిత్యాకారికా ప్రార్థనాద్వేధా;
ఏకామదానన్దనంకై జ్ఞార్వంభూయాదిత్యాకారికా; అన్యాతుత్వత్ప్ర
హర్షసాధనంకై జ్ఞార్వం మయాక్రియతేత్యాకారికా; తత్రతాద్యాయాః
నమస్సానివర్తనేసి నద్వితీయానివర్తతఇతిభావః. (వదైటి)మమకారప్ర
యుక్తమ్; స్వరూపప్రయుక్తమ్-స్వరూపజ్ఞానప్రయుక్తమ్; క్రియాధ్యా
హారేప్రమాణం దర్శయన్నుపసంహరతి (ఆకైయాలితి).

- (౧౦౫) కణ్ణారక్కణ్ణుకట్టివతోర్ కాతలున్ద్రార్ కుమున్దోర్ కణ్ణ
 లోతున్జుతలెన్నుమాపోలే కాణ్ణుతట్టుమున్ను ఉఱక్క
 మిలై. కణ్ణాల్ *నదాపశ్యన్తియాకై యాలే ఉఱక్కమిలై.
- (౧౦౬) ప్పిరుతేపలవకలుమ్ పోయినవెన్తు ఇల్లున్దనాల్లై కుక్కూ
 ప్పిడుకీఱవనుక్కు ఉఱన్జవిరికిలై.

విషయవైలక్షణ్యప్రయుక్తాపికై జగర్వప్రాగ్గత్యభిప్రేత్యత
 స్యానిత్యతోవపాదనాయ జ్ఞాతభగవద్వైలక్షణ్యానాంనకదాపి వి
 షయాన్తరవైలక్షణ్యానుసన్ధానతత్పాప్తి ప్రార్థనాదికం భవతీత్యా
 హ (కణ్ణారక్కణ్ణిత్వాదివాక్యచతుష్టయేన). కిం తద్దర్శనాత్పాక్, ఉ
 తతద్దర్శనానన్తరమ్; ఆద్యేఽహ (కణ్ణారవితి). దర్శనాభావేభారణా
 భావప్రయోజకజ్ఞానావస్థావిశేషాణాంనకదాచిద్విషయాన్తరేషుభో
 గ్యత్వానుసన్ధానరూపజ్ఞానసహోచ ఇతి శతాఽనుక్రమః.

సనుప్రాగ్దర్శనాత్తదభావేపి దర్శనానన్తరం సిద్ధేఽచ్చావీరహ
 దన్యత్రేచ్ఛాస్యాదిత్యతాహ (కణ్ణాలితి). అనత్యన్తవిలక్షణవస్తుదర్శ
 నస్యైవతదనుబూహప్రతిబద్ధకత్వమ్; ఏతస్యచ * నదాపశ్యన్తి
 శ్రుత్యానిత్యపూర్వత్వప్రతీతేర్నతద్దర్శనానన్తరమప్యన్యేచ్ఛానమ్భ
 పతీతిభావః. ఏతేనసూరివిషయప్రమాణస్యోహూదా హతణాసన్గతి
 రితినిరన్తమ్. ఏతచ్ఛదర్శనం ప్రేమవదధికారిగతమిహాత్మమేన; న
 తులోకాన్తరభావి; తత్రజ్ఞానసహోచస్యాప్రసక్తస్యానిషేధ్యత్వాది
 తిబోధ్యమ్.

పూర్వకాలీనానుభవాభావేనప్రేమవతాం శోకదర్శనాదపినా
 నుభవస్యఉత్తరకాలీనానుబూహావిచ్ఛేదకత్వమిత్యాహ (ప్పిరుతే

(౧౦౭) “అస్తునాన్ పిఱిద్దిలేన్ పిఱిన్దపిన్ మఱిద్దిలేన్” ఎన్నానిన్దాన్ కళితే.

(౧౦౮) ఇవ్వడిమైతాన్, “ఒట్టివిల్ కాలమెల్లాముడనాయ్ మన్ని” ఎన్నిఱపడియే సర్వదేశసర్వకాల సర్వావస్థాకళిలుమను వర్తిక్కుమ్.

యితి). ఈదృశానుభవానౌపయికా అనేకవాసరాగతా ఇతికాసార సూక్త్యర్థః.

ననువిలక్షణప్రేమశాలినాం ప్రాక్ దర్శనాత్, తదనంతరం అన్యాయసంధానాసమ్మేషికధంవిషయవైలక్షణ్యజ్ఞానమాత్రవతాం తదనమ్మనవిత్తతతహ (అన్వితీ). జ్ఞానలాభాత్పూర్వం జన్తేవనాస్తి. తదనంతరం దాపిసవిస్మృతిరితిభక్తిసారసూక్తేః, జ్ఞానమాత్రస్యాపిప్రబలప్రతిబంధకత్వాభావే అర్థాంతరభోగ్యతానుసంధానప్రతిబంధకత్వం సమ్మేషితీభావః.

(౧) “కాలంసకలమపిసర్వత్రసకలాస్వవస్థాను” ఇత్యాచార్యాను సంహితం ప్రార్థ్యమానకై జ్ఞర్యస్య సర్వదేశసర్వకాలసర్వావస్థాచితత్వవైశిష్ట్యం దర్శయతి (ఇవ్వడిమైయితి).

జితన్తాయామ్, “సర్వేషు దేశకాలేషు సర్వావస్థానుచాచ్యుతః కిజ్జురోస్మి” ఇతి స్వరూపస్య విశిష్టకై జ్ఞర్యాన్తత్వాభిధానాన్నారశబ్దస్య చేతనపరత్వేన ఈర్ష్యరపరత్వేన భోగోపకరణపరత్వేన యోజితత్వాద్భోక్తృభోగ్యభోగోపకరణానాం నిత్యత్వాద్భోగస్య నిత్యతాప్రతీతిః. ఉక్తం, (౨) “సాయుజ్యం ప్రతిపన్నాయే తీవ్రభక్తాస్తపస్వినః | కిజ్జురామమతే నిత్యం భవన్తి నిరుపద్రవాః” ఇతి; ఏతేన సయు

జోర్భావసామ్యజ్యమితి భోక్తవ్యసామ్యమేవ సాయజ్యశబ్దవాచ్యమితివ్యాఖ్యాతమ్. “ఆదిత్యస్యసాయజ్యం గచ్ఛత్యేతాసామేవదేవతానాంసాయజ్యమ్” ఇత్యాదిమచ భేదపవసాయజ్యశబ్దప్రయోగోద్భవచరః. తేనసాయజ్యశబ్ద శ్రవణాన్ముక్తిదశాయామైక్యమితి ప్రత్యాఖ్యాతమ్.

భోక్తుర్వికసితజ్ఞానత్వాత్, భోగ్యస్యచాపరిచ్ఛిన్నత్వాత్, సర్వదేశసమృద్ధోభోగ్యస్యసిద్ధ్యతి. సర్వావస్థత్వచ్చ శరీరాత్మభావనమృద్ధేనపుథకిద్ధ్యవత్త్వాత్; అతఏవసర్వప్రకారశేషత్వాత్సర్వవిధకైజ్జ్యోర్వసిద్ధిః; “యత్రయత్రహరేఃపార్శ్వే పాదుకావాసతద్గ్రహమ్; ఆదాయవాససాయజ్యం మోక్షః ఇత్యభిధీయతే” ఇతిహరితమునివచనేపాదుకాదిగ్రహణం సర్వోపచారసాధనోపతక్షణార్థమ్.

నచ, “ద్వాదశాహవదుభయవిధం బాదరాయణోతః” ఇతి శరీరసద్భావవికల్పస్య సూత్రితత్వాత్, తదభావేకైజ్జ్యోర్యాభావాత్తస్యచసార్వకాలీనత్వాసమృతః; స్వామీప్రకరణసైవ్యవకైజ్జ్యోతయాతత్కాలేఅనుభవితృతయావస్థానసైవ్యవకైజ్జ్యోర్యూపత్వాత్.

నాఘిముక్తానామనావృత్తిశ్రవణాత్, లీలావిభూత్యన్తరతవిధవార్చనవతారాదిస్థానేషు కైజ్జ్యోర్యకరణాసమ్భవేన సర్వదేశసమృద్ధిత్వాసమృతః. (౧) “ఇమాన్ లోకా కామాన్నీ కామరూప్యనుశ్చరన్” ఇత్యాదిప్రమాణానురోధేన అపునరావృత్తివచనస్య కర్మకృతపునరావృత్తినిషేధమాత్రపరత్వేన అనేకవిగ్రహపరిగ్రహస్య (౨) “సఏకధాభవతి” ఇత్యాదిగుఠిసిద్ధత్వేన సర్వదేశేషుకైజ్జ్యోర్యకరణస్యోపపత్తేః.

నచసర్వకాలసర్వావస్థయోరభేదః; విగ్రహస్తరీయబహిరక్షా
పస్థామూదాయకై జ్ఞర్యస్యసర్వకాలీనత్వసమ్భవాత్, భేదోపపాదనే
సర్వదేశసమ్భవేన తల్లాభఇతివాచ్యమ్. నిత్యాగ్నిహోత్రాదితుల్యతా
వారణాయసర్వావస్థోన్వితేః.

నచతథాపి నిత్యకర్తృకాణానియతానాంకై జ్ఞర్యాణామ
భావాత్ సర్వవిధత్వాసమ్భవః; స్వకృతకై జ్ఞర్యస్యాపిస్వామిప్రియ
త్వేనైవ స్వప్రియతయా, అన్యదీయకై జ్ఞర్యాణామపి తత ఏవస్వప్రి
యజనకతయాస్వప్రియత్వవిశిష్టసర్వవిధకై జ్ఞర్యస్యకాసనవిషయ
స్యసిద్ధేః, స్వప్రియత్వం భగత్ప్రిత్యర్థమేవేతి సపారార్థ్యవిరోధోపి.

అథవా, యదాయత్ర యాదృశంకై జ్ఞర్యం మత్కర్తృ
కతయాస్వామినోభిమతమ్, తత్రసర్వత్రసర్వస్థితస్మిన్నాతే అస్త
రజ్జబహిరజ్జసాధారణతాదృశసకలకై జ్ఞర్యం మయాక్రమేతేత్వేవ
ప్రార్థనాప్రకారః. అనిష్టకరణస్య అకై జ్ఞర్యత్వాదతోన కాప్యనుప
పత్తిః.

ఇదఞ్చకై జ్ఞర్యంప్రపన్నస్యైవ; నభక్తస్యేతికేచిత్. అత్రా
హుః, కింశ్రుత్యాభక్తప్రపన్నయోః ఫలభేదసిద్ధిః; స్మృత్యాన్యాయేన
సమ్ప్రదాయేనవా; నాద్యః, తాదృశశ్రుతేరభావాత్; (౧) “సాక్షు
తేసర్వాకామాస్సహ” ఇత్యత్రకై జ్ఞర్యానిషేధాత్; అనుక్తస్యాపి
విభూత్యనుభవస్య (౨) “సర్వంహవశ్యఃపశ్యతి” ఇత్యాదిసమాణాస్తరా
నురోధేనవా (౩) “అనుసంజ్ఞరన్” (౪) “ఛాయావాసత్వమనుగచ్ఛే
త్,” (౫) “గాయన్నాస్తే” (౬) “సహగచ్ఛతి” (౭) “జక్షుక్రీడప్ర

(౧) తై-ఆన-౧

(౨) ఛా-౭-౨౬-౨

(౩) తై-భృ-౧౦-౫

(౪) పరమసంహిత

(౫) తై-భృ-౧౦-౩

(౬) ఛా-౭-౧-౧౨-౩

మమాణః" (౧) "సఏక ధాభవతిద్విధాభవతి" ఇత్యాదిప్రమాణబలేన కై జ్ఞర్యస్యాప్యపలక్షణీయ త్వాత్;

నచఉపసంహారగతత్వాదనుసంజ్ఞరన్నిత్యాదీనాం దౌర్బల్యమ్;
(౨) "తస్మిన్యదన్తః" ఇత్యత్రఉపసంహారావగతాధర్మ్యపాస్యత్వవివక్షాయాదహరాధికరణసిద్ధత్వాత్, నతత్త్వోపక్రమావగతస్యబాధ ఇతిచేత్తుల్యమ్.

ఇహాప్యక్తంజ్ఞు, అనుగచ్ఛేదిత్యాదీనాంకై జ్ఞర్యపరత్వంవరదాచార్యైః; "అనుగచ్ఛన్ని మార్గోకాకామాన్నీ కామరూప్యసాపామగాయకీజ్ఞురుతేనురిభిస్సహసర్వదా" ఇతి; క్షిప్తచంన్యాసనిష్కన్యబ్రహ్మప్రాప్తిఫలశ్రుతేః | కై జ్ఞర్యమపిలభ్యేతేత్తుపలక్షణతోచితా ||

సద్వితీయః; "భక్తైర్భాగవతైస్సహ" ఇత్యస్యాస్మిన్తేకై జ్ఞర్యనిష్ఠానుభవనిష్ఠనిత్యనూరివిషయత్యేపిన్యాసోపాసనాధికారివిషయయత్వాభావాత్, "సదాపశ్యన్తి-విషన్యవః" ఇతిశ్రుత్యాసర్వనూరీణామనుభవకై జ్ఞర్యయారావశ్యకత్వేపి గుణవిషయవివాదోక్తివద్భేగోక్తేకాదాచిత్రాభిమతిమాత్రనిబద్ధనత్వస్యస్వీకార్యత్వాత్; "భేషజంభగవత్ప్రాప్తిరేత్యేతదుపలక్షణమ్ | కై జ్ఞర్యస్యాన్యధాదృష్టశ్రుతిబాధఃప్రసజ్యతే | క్షిప్తచంచరమల్లోకే పాపనాశస్యకీర్తనాత్ | ప్రపన్నస్యసవస్యాత్ ఫలం నచతదివ్యతే | భక్త్యాపరమయావాపిప్రపత్త్యావామహామునే | ప్రాప్యోహంనాన్యథా ప్రాప్యోమమకై జ్ఞర్యలిప్సుభిః | కింకారామమతేనిత్యమితిచైవం విరుధ్యతే ||"

నాపితృతీయః; అత్యర్థప్రియవిషయానుభవస్యప్రీతికారితతదను

వర్తనమాపకైజ్జర్మసామగ్రిత్వస్యకోనిప్రతయా, సత్వాంసామగ్ర్యాం
కార్యానుత్పత్త్యనుపపత్తే; ప్రతిబద్ధకీభూతభగవత్సజ్జల్పసద్భావేచ
ప్రమాణాభావాత్; “ఉపాసితగుణాదేర్వాప్రాప్తావప్యబహిష్క్రియా
సాతత్కృతునయగ్రాహ్యనాకారాస్తరవర్జనమ్” కథమన్యథాకతిపయ
గుణవిశిష్టవిషయకబ్రహ్మోపాసనస్య సర్వగుణవిశిష్టబ్రహ్మనుభవ
హేతుత్వమ్.

సచయథాక్రతుఃతివాక్యే అకారాస్తరవర్జనప్రతిపాదక శబ్ద
శ్చూయతే;-(౧)“తంయథాయథోపాసతేతత్తైవభవతి” ఇత్యత్రావ
ధారణశ్రవణేపి, “విజ్ఞానఘనవివ” ఇత్యేవకారేణప్రమాణాస్తరప్రతిప
న్నాపహతపాశ్చత్వాదీనామివనకైజ్జర్మస్యనిషేధోయుక్తః. అతో
భిన్నక్రమత్వమేవలవధారణస్యస్వీకార్యమ్. సచభగవతః పురుషార్థప్ర
దత్వనియమాత్, భక్తస్యకైజ్జర్మ్యాభిలాషవిరహాత్, సతత్ప్రదత్వమి
తివాచ్యమ్, తస్యాపిశేషత్వజ్ఞానభావేనకైజ్జర్మ్యాభిలాషసమ్భవాత్;
నచ, స్వరూపాననుగుణసాధనే ప్రవృత్తత్వాత్తస్యకైజ్జర్మ్యాభావః.
స్వరూపాననుగుణస్యాపిమోక్షసాధనత్వాదేవ అనుభవసాధనత్వవత్,
కైజ్జర్మసాధనత్వస్యాపిస్వీకరణ్యత్వాత్.

నాపితురీయః; తదసిద్ధేః; శతానినూకౌలిమరమునిశబ్దయోర్భ
క్తభాగవతతుల్యయోగక్షేమత్వాత్, అర్థపఞ్చకేనిత్యముక్తపరతయా
వ్యాఖ్యానాచ్చ; కేమాశ్చిన్ముక్తానాంకైజ్జర్మ్యాభావే, అత్రైవిగ్రహే
తేషాం నారశబ్దతయాసజ్గహాభావప్రసక్తాత్; “చేతనాచేతనం సర్వ
మ్” ఇతివచనవిరోధప్రసక్తాత్; కైజ్జర్మప్రతిబద్ధకనివర్తకత్వంప్రప
త్యేన్నద్వారకతయాలిద్వారకతయాచేతితత్వశేఖరోక్తేః, నిత్యానుభ
వపూర్వకనిత్యకిజ్జర్మత్వమేవమోక్షఇత్యర్థపఞ్చకోక్తేః.

గద్యేచ; “నిత్యైకై జ్ఞాన్యప్రాప్త్యపాయభూతభక్తితమపాయ
భూతసమ్యగ్జ్ఞానతదుపాయభూతసమీచినక్రియా” ఇత్యుక్తమ్. శరణా
గతిగద్యేచ, “ఏవమ్యూతమత్యైకై జ్ఞాన్యప్రాప్త్యపాయతయా అవక్లు
ప్తసమస్తవస్తు విహీనోపి” ఇతి; పరాశరభట్టపాదై శ్చ; — “నిజదాస్య
కర్మజ్ఞాన” ఇతి, “జ్ఞానదాస్యత్వరితశిథిలచిత్తాః” ఇతిచ భక్తానాంకై
జ్ఞాన్యకామిత్యం శ్రీరంగరాజస్తవేలనుసంహితమ్.

కృష్ణపాదైరిపి - స్తోత్రవ్యాఖ్యానప్రవేశే, “కై జ్ఞాన్యోపా
యోభక్తిః ప్రపత్తిశ్చ” ఇత్యుక్తమ్; తైరేవసకలప్రమాణతాత్పర్యే
తత్తదధికార్యుచితోపాయవిభాగప్రకరణే “భగవత్సృష్టికామాఃకై
జ్ఞాన్యమేవపురుషార్థత్వేన నిశ్చితవస్తవః” ఇత్యుక్త్యా, “తేచోపాననసి
ష్టాః ప్రపన్నాశ్చ” ఇతిద్వివిధాఇత్యుక్తమ్; వరవరమునిభిశ్చ- తత్త్వ
త్రయవ్యాఖ్యానే; “బహుతరజన్మసాధ్యకర్మజ్ఞానజనితతైలధారావద
విచ్ఛిన్నస్మృతినస్తానరూపభక్తిమూలేనభగవత్ప్రసాదేనవా ప్రజడన
మూలభగవత్ప్రసాదేనవా వినష్టసకలసాంసారికదుఃఖాఅవిరూపతస్య
రూపాభగవదనుభవకై జ్ఞాన్యైకభోగాముక్తాః” ఇత్యుక్తమ్.

నచ, అనుభవకై జ్ఞాన్యై క్రమాద్భక్తప్రపన్నయోరత్ర ప్రతీ
యతే ఇతివాచ్యమ్; పూర్వపదప్రతిపన్నదుఃఖనివృత్తిస్వరూపావిరూఢ
వయోరపిక్రమేణాన్వయప్రసక్తాత్ ; భిన్నఫలత్వే “వికల్పోవిశిష్టఫల
త్వాత్” ఇతిసూత్రవిరోధశ్చ; తస్యభక్తిప్రపత్త్యోరపివికల్పప్రతిపాదక
తాయాః పూర్వైర్వాన్యవ్యాతత్వాత్; బ్రహ్మప్రాప్తిఫలకత్వమాత్రే
ణవికల్పే స్వర్గఫలకతామాత్రేణ దర్శపూర్ణమాసజ్యోతిష్టమాదీనా
మపి వికల్పప్రసక్తాదితి ఫలభేదపత్తోఽమూలకః.

యత్తు, శ్రీవచనభూషణే;- “ఉపాయాన్తరనిష్ఠానాముపేయో భగవదనుభవః” ఇత్యుక్తమ్; తత్ - భక్తానాం ప్రాయశోమన్త్రజన్యజ్ఞాన శూన్యత్వాత్, తద్వత్తామపిస్వయత్నవాసనావత్, స్వానందవాసనయా. అనుభవస్వాపిస్వాత స్త్రోణోద్దేశ్యతా సమ్భవ్యత ఇత్యోచిత్యమూల వర్ణనమాత్రమితి తదన్యవహితశిష్యైరేవకృతే వ్యాఖ్యానేఫలావిశేషం ప్రతిపాద్యదర్శితమితి నాతీవాత్రయత్నఃకార్యః. అతః ఫలం సర్వేషామేకరూపమేవ; సత్యభిమతితారతమ్యే పరమకారుణికోభగవాన్దిశతీతి.

కేచిత్తు, ఉభయోరుభయసద్భావేపి ఏకస్యార్థఃకైజ్జగ్ర్యమ్, అన్యస్యానుభవస్సాధనత్వేనోద్దేశ్యఇతి, తస్మిన్లభగవత్సజ్జల్పవశాత్ ఫలదశాయామప్యేకత్రైఃస్వభోగ్యతా సిద్ధిరిత్యానన్త సామ్యాత్పురమసామ్యశ్రుతినిర్వాహంఏకల్పభోష్పపాదయన్తి; అత్రభక్తానామత్యన్తపారతన్త్ర్యజ్ఞానాథావేపిపారార్థజ్ఞానమపినియమతోనాస్తీత్యత్రనకీర్ణిన్నియామకం పశ్యామిఇతి.

సన్వనుభవజనితప్రీతికారితకైజ్జగ్ర్యమేవపురుషార్థఇత్యుక్తమయ్యుక్తమ్. కైవల్యాఖ్యస్యాపిమోక్షస్యసామ్యుదాయికత్వాత్. ఉక్తం హిశ్రీవత్సజ్జమిత్యైః;- (౧) “స్వాత్మానుభూతిరితియాకిలముక్తిరుక్తా” ఇతి, కైవల్యశబ్దశ్చముక్తిపర్యాయోనుశిష్టఇతి. నచానిత్యస్యకైవల్యస్యముక్తిరూపత్వాసమ్భవః; * “యోగినామమృతంస్థానంస్వాత్మసన్తోషకారిణమ్” ఇతి పరాశరోక్త్యా నిత్యత్వావగమాత్; (౨) “సర్వకామాంశ్చసాక్షరాన్” ఇత్యక్షరశబ్దేననిర్దేశాత్; ద్రుమిణోపనిషదచ, (౩) “అశవిల్లాచ్ఛిన్ శ్రీస్థమ్” ఇత్యుక్తమ్. కురుకేశాదిభి

శ్చ-కై వల్యస్యస్థితేష్వేష్యల్పత్వాదపురుషార్థత్వమిత్యుక్తమ్. (౧) “సం
స్మృత్యక్షరవైష్ణవాభ్యసుస్మణామ్” ఇతిచయామునాచార్యైరక్షరశ
జ్ఞేనైవల్యంనిర్దిష్టమ్. (౨) “విశ్వర్యసుక్షరగతిమ్” ఇతి భట్టపరాశర
పాదాః. ముక్తానామపి కేషాఞ్చిదర్వాచినాగతిశ్శూన్యత ఇతిచ భగ
వన్గుణదర్పణేకణ్ఠోక్తంముక్తత్వమ్. వ్యాసార్యైశ్చ, సంసారోన్మోచ
సత్త్వంకైవల్యస్యాభ్యుపగమ్యసంశబ్దవ్యావర్త్యత్వముక్తమ్; భట్టనాథ
నూత్నా - కైవల్యాధి నాంభగవత్ప్రిప్తిసర్వూపాయోగ్యఫలాధితియా
దుగత్యతిశయదర్శనాదైశ్వర్యాధిభ్యః పూర్వమాహ్వాసమితికృష్ణపా
దైరుక్తమ్.

నచ, ఏతానిసర్వాణిచిరకాలస్థాయిత్యపరాణి; (౩) “అపామసో
మమమృతాలభూను” ఇతి (౪) “అక్షయ్యంహవై చాతుర్నాన్యయాజి
సస్సుకృతంభవతి” ఇత్యాదినత్, అమృతంస్థానమిత్యత్రస్థానశబ్దస్య -
తివృత్త్యస్థిన్నితివృత్త్యత్యైవప్రాప్యపరత్వే, అమృతశబ్దోపాన్యత్సర్వోహ
పచారిక ఏవవక్తుంశక్యః ; అక్షరగతిమిత్యత్రచ ఆత్మప్రాప్తిత్యధి
శక్యంవక్తుమితివాచ్యమ్.

(౧) “తద్యథేహకర్మచిత్లోకఃక్షీయతే, ఏనమేవాముత్ర
పుణ్యచిత్లోకఃక్షీయతే”; (౨) “అథయ ఇమే గ్రామే ఇష్టాపూర్తేదత్త
మిత్యుపాసతే, అథైతమేవాధ్వానంపునర్నివర్తన్తే” (౩) “యోవా ఏత
దక్షరం గార్గ్యవిదిత్వా యజతే తపస్తస్యతే బహుని వర్షసహస్రాణ్య
స్తవదేవాన్యతద్భవతి; స్లవాహ్యేతే అదృఢాయజ్ఞరూపాః” ఇత్యాది
బహుప్రమాణబలాత్ సోమపాననద్యాగతారతమ్యాద్యన్యథానుపప

(౧) చతుష్కోకి

(౨) శ్రీగుణరత్నకో

(౩)

(౪) అపస్తంబశ్రౌత-౮-

(౫) ఛా-౮-౧౬

(౬) ఛా-౫-౧౦-౩

(౭) బృహ-౫-౮-౧౦

త్యాచత్రతచిరకాలస్థాయిత్యమాత్రపరత్వేపి ఇహానిత్యత్వస్యప్రమా
ణాంతరేణానవగతతయాసహోచకల్పనేమానాభావాత్; ప్రాత్యాహ
నాథమన్తార్థవాదాదిగతవిశేషణపదానామాపచారికత్వేపివస్తుకథన
పరిప్రమాణగతస్థానాదినామ్నమాపచారికత్వకల్పనాయా అన్యాయ్య
త్వాచ్చ; యదివిశేష్యైవమహర్లోకాదీనామివలయశ్శూయేత;
తతోఽకృతకాదిశబ్దనద్ధానత్వంకల్పేత. యోగినామమృతంస్థానమి
తి పూర్వోత్తరలోకేననుభివ్యాహరాత్, స్థానశబ్దస్వరస్యాచ్చ నస్వ
రూపపరత్వంయుక్తమ్; అక్షరగతిమిత్యాచాచసామానాధికరణ్యే స
మృతవతి నవైయధికరణ్యం కల్పనీయమ్.

కింబహునా; గీతాయామ్, “చతుర్విధాభజస్తేమామ్” ఇత్యా
దినాభిప్రాయేపూర్వైర్వత్సర్యకైవల్యభగవల్లాభకామాంశ్చతుర్విధా
ధికారిణఃపక్షస్య, (౧) “జరామరణమోక్షాయ మామాశ్రిత్యయత
న్తియే” తేబ్రహ్మతద్విదుఃకృత్సమధ్యాత్మకర్తచాఖిమ్ అక్షరం
బ్రహ్మపరమంస్వభావోఽధ్యాత్మముచ్యతే । భూతభావైర్భవక
రోవినర్గకర్మసంజ్ఞితః” ఇతీప్రాప్యస్యప్రకృతివినిర్గుకాత్మస్వరూపస్య
బ్రహ్మసంజ్ఞితస్య, త్యాజ్యస్యభూతసూక్ష్మతద్వాసనాదిరూపస్య అధ్యా
త్మశబ్దితస్యకర్మసంజ్ఞితస్య మనుష్యాదిభావహేతుభూతస్య, యోషిత్పు
రుషసమృద్ధజన్మవిసర్గస్యచపరిహరణీయస్య కైవల్యాగ్నిభిక్షాతవ్యత్వమ
భిధాయ, యజ్ఞాదికర్మానుష్ఠానదశాయాంస్వస్యారాధ్యత్వేనానుసంధా
నంస్వస్వప్రాప్త్యాకారవిశిష్టభగవత్స్మరణాచ్చ అనిమికాలకర్తవ్యం
సర్వాధికారిసాధారణమ్, (౧), “సాధియజ్ఞాన్యేవిదుః । ప్రయా
ణకాలేపిచమాంకేవిదుర్ముక్తచేతనః । అధియజ్ఞోహమేవాత్రదేహే
దేహభృతాంపర । అన్యకాలేచమామేవస్మత్స్మత్త్వాకళేబరమ్ ।

యఃప్రయాతిసమద్భావం యాతినాస్త్యత్రసంశయః ।” ఇతివిధాయ,
(౧) “యదక్షరంవేదవిదోవదన్తివిశన్తియద్యతయోవీతరాగాః । యది
చ్ఛన్తోబ్రహ్మచర్యం చరన్తితత్తేవదంసజ్గ్రహేణప్రవక్ష్యే । సర్వద్యౌ
రాశిసంయమ్య మనోహృదినిరుధ్యచ । మూర్ధ్నాధ్యాధాయాత్మసఃప్రణ
మాస్థితోయోగధారణామ్ । ఓమిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మవ్యాపారస్తామ
నుస్మరన్ । యఃప్రయాతిత్యజకదేహాసయాతిపరమాంగతిమ్” ఇతి
కై వల్యార్థినాం స్మరణప్రకారంప్రాప్తిఞ్చిక్త్యా, (౧) “పరస్తస్మాత్తు
భావోన్యోవ్యక్తోవ్యక్తాత్సనాతనః । యస్ససర్వేషుభూతేషుసశ్యత్సన
వినశ్యతి । అవ్యక్తోక్షర ఇత్యుక్తస్తమామఃపరమాంగతిమ్” ఇతి, “యం
ప్రాప్యననివర్తనేతద్ధామంపరమంమమ” ఇత్యపరిచ్ఛిన్నజ్ఞానస్వరూప
ముక్తస్వరూపప్రాప్త్యాత్మకత్యేకైవల్యంప్రాప్తానాంపునరావృత్తిర్నవి
ద్యత ఇతికణ్ఠవేణోక్తమ్. అతఃపరమధ్యాయశేషేణజ్ఞానినః, కైవ
ల్యార్థినశ్చైపునరావృత్తిమ్, విశ్వర్యాధినిపునరావృత్తిచ్ఛాహః, అథ
కైవల్యంప్రాప్తానామపిపునరావృత్తిర్నవిద్యత ఇత్యాహః; తచ్ఛ-అపున
రావృత్తిరూపమితిచతత్రతత్రభాష్యమ్.

నచ, “కర్మజంబుద్ధి యుక్తాహిఫలంత్యక్త్యామసేషిణః । జన్మ
కర్మవినిర్ముక్తాఃపదంగచ్ఛన్త్యనామయమ్” “తద్బుద్ధయస్తదాత్మానస్త
న్నిష్ఠాస్తత్పురాయణాః । గచ్ఛన్త్యపునరావృత్తింజ్ఞాననిర్దుతకల్మ
షాః” ఇతి గీతావచనతద్భాష్యవదురూపత్రగీతాతద్భాష్యయోరపి,
“ముచ్యేతార్తస్తథారోగాచ్చుక్త్యేమామాదితఃకథామ్ । జిజ్ఞాసుర్ల
భతేభక్తింభక్తోభక్తిగతింవజేత్ ।” ఇత్యుక్తత్వాద్భగవద్భక్తియోగ
ద్వారాకేవలాత్మానుభవస్యాపి భగవత్ప్రాప్తిపర్యవసానాదుపపత్తి
రితివాచ్యమ్.

కర్మజ్ఞానయోగయోగ్యక్యజ్ఞతయాముక్తిహేతుత్వేపి కైవల్యస్యాఽతథాత్వాత్, ఆర్తశబ్దస్యదుగ్ధపరత్వాత్, అర్థార్థస్య కైరస్యేచ్ఛరస్యస్యఫలత్వేన నిర్దేశాఽనావిత్వాచ్చ, ఉక్తవచనగతజ్ఞానశబ్దస్య “యాయంజ్ఞానవః” ఇత్యాదావివభక్తియోగజ్ఞానేచ్ఛావత్పరత్వాత్.

నచ, భగవదారాధనప్రాప్తస్వపదానాం బ్రహ్మాదీనామైశ్వర్యాగ్రనునుస్థితేన భగవదారాధనేనభగవత్ప్రాప్త్యప్రపాయతదుపాసనారమ్భవిరోధికర్మణాం నిశ్చేషక్షయాలబ్ధభగవదుపాసనేన బ్రహ్మాణాసహితేనర్వే” “క్షపయత్వాధికారాన్వాకశశ్వత్కాలేనభూయసా! వేదసోయత్రమోదస్తేశజ్కరాస్సపురస్తరాః” ఇత్యుక్తరీత్యాపరమపదప్రాప్తివత్ కైవల్యంప్రాప్తస్యాపిజ్ఞానోః కైవల్యాగ్రప్రాప్త్యర్థమనుస్థితభగవద్భజనమహిమ్నా సజ్జాతభగవద్భక్తియోగేన భగవత్ప్రాప్తిరపినమ్భవాద పునరావృత్తిరిశంభ్యమ్; ఏవమైశ్వర్యాగ్రీనోప్యపునరావృత్తినమ్భవేన ఐశ్వర్యగతింప్రాప్తానాంపునరావృత్తిరపి హార్యేతిభాష్యాసజ్జతిప్రసక్తాత్.

నచ, ఆత్మానుభవస్యపశ్చాదనువృత్తిమాత్రేణకైవల్యస్యానువృత్తిః. ఐశ్వర్యగతింప్రాప్తానాం పునరావృత్తేప్రాప్యస్థానవినాశస్య హేతుత్వాభిధానాచ్చ, అత్రాపునరావృత్తిహేతుఃప్రాప్యస్థానవినాశఏవతత్యవగమ్యతే; నచాత్రస్థానావినాశస్య హేతుత్వానుక్త్యాస్థానవినాశితాశంభ్యః; “మాముపేత్య” ఇత్యత్రాపితదనుక్తే, భగవతిసదైకరూపత్వస్యేవ ఉత్పత్తివినాశానర్హకూటస్థత్వాదీనాం హేతుతయాభాష్యేఉక్తత్వాచ్చ;

నచ, “చతుర్విధాయమజనాభక్తావహితేశ్రుతాః । తేషా

మేకాన్తినశ్చేష్టాస్తేచైవానన్యదేవతాః । అహమేవగతిస్తేషాన్వి
రాశీకర్మకారిణామ్ । యేతుశిష్టాస్త్రయోధక్తాః ఫలకామూహితే
మతాః । సర్వేచ్యవనధర్మాణః ప్రతిబుద్ధస్తుమోక్షభాక్” ఇతిమోక్ష
ధర్మగతవచనే జిజ్ఞాసారపిచ్యవనధర్మత్వముచ్యత ఇతివాచ్యమ్. ఏ
వంచ్యవనధర్మత్వస్య “ప్రచ్యుతోవా”ఇత్యాదావివపూర్వపదభ్రంశ
మాత్రేణోపపాదనియతయా, నిరతిశయసుఖానుభవాద్భిష్టత్వేనా
ప్రసపాదయితుంశక్యత్వాత్; చ్యవనశ్చ్యుతోధర్మోయేషామితివ్యా
ఖ్యానేపి శేషత్వరూపధర్మహనేరేవాన్త్యత్వసమ్భవాత్; చతుర్విధా
ఇత్యస్య, “యాన్తిదేవప్రతాదేవాన్పితౄన్యాన్తిపితృవ్రతాః 1 భూ
తానియాన్తిభూతేజ్ఞా యాన్తిమద్యాజినోపిమామ్”ఇతివచన తద్భా
వ్యస్వారస్యపర్యాలోచనాయాం దేవాదియాజిపరత్వమపివక్తుంశక్య
తే. “సర్వేచ్యవనధర్మాణః” ఇత్యనేన “తత్తేనాతశ్చ్యవన్తితే” ఇత్య
స్యప్రత్యభిజ్ఞాపనాత్; “భక్తావహితే” ఇతి - “తేషిమామేవకాన్తేయ
యజన్త్యవిధిపూర్వకమ్”ఇత్యేతత్సమీక్షయా; “తేచైవానన్యదేవ
తాః”ఇతిచ; చతుర్థా మధికారిణాం భగవద్భక్తత్వేనస్వరసమ్; ఉక్తం
హిభగవద్యామునాచారైః, “ఏకాన్త్యంభగవత్తేషాన్సమానమధి
కారిణామ్” ఇతి; “బ్రహ్మణశితీకణ్ఠాశ్చ” ఇత్యగ్రిమశ్లోకే అప్రతిబుద్ధా
నామన్యదేవతాసేవసమావిష్కృతమ్. చతుర్విధశబ్దమద్భక్తశబ్దాభ్యా
మార్తాదిప్రత్యభిజ్ఞానమన్యధాసిద్ధలిక్ష్ణాద్భాధనియమ్; తద బాధేపివచన
విరోధఇత్యుక్తమ్. ఉక్తశ్చతాత్పర్య చన్ద్రికాయాం “పరిమితసుఖా
నుభవవిశిష్టేన నిరతిశయసుఖాద్భిష్టత్వేన నిర్దోషపక్షేః” ఇతి, ఉ
పాసనదశాయామనుభూతేపరమాత్మని ఫలదశాయామనుభవవిచ్ఛే
దాద్వాప్రాప్తభ్రంశలక్షణంచ్యవనధర్మత్వమితిచ.

ననుచుకై వల్యార్థినోఁపునరావృత్తి ప్రతిపాదకవచనవ్యాఖ్యానానంతరం (౧) “పురుషస్సపరః” ఇతిశ్లోకంవ్యాఖ్యానభాషితం భాష్యకృతా. “అథ, ఆత్మయాథాత్మ్యవిదః పరమపురుషనిష్కస్యచ సాధారణీమర్చిరాదిగతిమాహ. ద్వయోరప్యర్చిరాదికాగతిశ్శుతౌశ్రుతా; సాచాఽపునరావృత్తిలక్షణా; యథాపఞ్చగ్నివిద్యాయామ్, “తద్వ్యిభిః” ఇత్యాద్యాత్మయాథాత్మ్యవిదోపి బ్రహ్మగమయతీతి. బ్రహ్మప్రాప్తి నచనాదచిద్వియుక్తమాత్మవస్తు బ్రహ్మాత్మకతయాబ్రహ్మ శేషతైకరసమిత్వచుననేయమ్” ఇతి,

అత్రఆత్మయాథాత్మ్యవితైవినాభిమతః పఞ్చగ్నివిద్యానిష్ఠః ప్రకృతోజ్ఞానురేవ. జ్ఞానుజ్ఞాతవ్యాధ్యాత్మచస్తుచిసర్గప్రతిపాదనావసరేభాష్యకృతా పఞ్చగ్నివిద్యాగతవాకోయదాహరణాత్, మధ్యేచ, కైవల్యార్థినోమూర్ధస్యనాడ్యా నిష్క్రమణస్యాఽనావృత్తేశ్చోక్తేజ్ఞానయతే; పఞ్చగ్నివిద్యానిష్ఠశ్చ బ్రహ్మాత్మకప్రకృతివియుక్తస్వాత్మాచునన్థాయీబ్రహ్మోపాసకఏవ; కేవలవిశేషణవిశేష్యభావవ్యత్యాసమాత్రమితి, అప్రతీకాలమ్బనాధికరణ శారీరకభాష్యశ్రుతప్రకాశికాసారగీతాభాష్యేష్వవగమ్యతే; శ్రుతౌ, (౨) “తత్రప్రయాతాగచ్ఛన్తి” ఇతి శ్రుతౌచతిస్త్వబ్రహ్మప్రాప్తిశ్చప్రతీయతే; సమ్మద్యావిర్భావకత్యధికరణేచభాష్యమ్, “పరంబ్రహ్మోపాసీనానామర్చిరాదికాగతింపునరావృత్తిశ్చోక్తేతి” “శ్రుతోపనిషత్కగత్యభిధానాచ్ఛ” ఇతిగత్యాఅక్షిపురుషస్య పరమాత్మత్వమనుమితమ్, “అర్చిరాదిస్థానవిశేషప్రాప్తిశ్చపరప్రాప్తిగర్భా” ఇతివేదార్థసజ్జిహ్వశ్రుతప్రదీపికయోరుక్తమ్; అతోజ్ఞానారపిబ్రహ్మప్రాప్తౌవిశ్రమాదేవాఽపునరావృత్తిః; ఆత్మప్రాప్తిస్తు, దక్షిణాయనాదిమృతస్య చంద్రాదిసాయుజ్యప్రాప్తి

వద్విశ్రమమాత్రమ్; అతఏవజ్ఞానినోన్యత్వమ్ ; విశమ్యసహత్వాదేవ
చోదారకోటినివేశః; ఆత్మమాత్రానుభవసుఖస్యాఽస్థితత్వాదేవచ్య
వసధర్మతోన్వేతి. పూర్వసద్వాభవిష్యతి; యత్సునఃప్రత్యగాత్మతత్వ
చిన్తనతదుచితదేశ కాలమవ్యక్తాదితత్వచిన్తనాభ్యోఽతిశయితంతత్సు
సరావృత్త్యాపాదకమేవ. ఉక్తశ్చభాష్యే-అచిన్మిత్రం కేవలంవాఽచి
ద్వస్తు బ్రహ్మవృష్ట్యై తద్వియోగేనవాయుఉపాసతే, సతాన్నయతీతి;
అతిః కథంస్వాత్మమాత్రానుభవస్యనిత్యత్వముచ్యత ఇతి.

అత్రోచ్యతే;-నతావత్పశ్చాన్నివిద్యావిష్టాజ్ఞానుః; “జ్ఞా
నుః—ప్రకృతివియుక్తాత్మ స్వరూపాఽవాప్తీచ్ఛః. జ్ఞానమేవాన్యస్వ
రూపమితిజ్ఞానురిత్యుక్తమ్. జ్ఞానీచ—(౧)“ఇతస్త్యన్యాప్రకృతింవి
ద్ధిమేపరామ్”ఇత్యాదినాఽభిహిత భగవచ్ఛేషతైకరసాత్మ స్వరూపవి
త్, ప్రకృతివియుక్తకేవలాత్మన్యపర్యవస్య భగవన్తంప్రేచ్ఛః; భగ
వన్తమేవపరంప్రాప్యంమన్వానః”ఇతిగీతాభాష్యే; జ్ఞానాః పరిశేష
తైకరసాత్మ జ్ఞానశూన్యత్వకేవలాత్మపర్యవసాన భగవత్ప్రేచ్ఛత్వా
ద్యభావప్రతీతేః. పశ్చాన్నివిద్యావిష్టస్యాపి శేషతైకరసాత్మస్వరూప
విత్త్వాభిధానాత్; భగవన్తమేవపరంప్రాప్యంమన్వానఇతి విశమ్భా
తుమత్వమభిప్రేతమ్. మధువిద్యానిష్ఠానాం జ్ఞానిజ్ఞానసాధయబహి
ర్యావేన చాతుర్విధ్యవ్యాకోపాత్.

నచ ఆత్మానుభవవిశమ్భతుమత్వమాత్రమ్; విశిష్టజ్ఞానస్య
తత్రహేతుత్వాత్; పర్యవసానశబ్దాస్వారస్యశ్చ ఏవశ్చసతిదుర్వా
రమ్. ఇతరమోస్తు యావత్స్వాభిలషిత ప్రాప్తిమయాయోగ ఇతిచ
భాష్యమ్. ఇతరయోరితిద్వివచనమ్ - ఆర్తాఽర్థానిరేకాధికారిత్వా
దితిచన్ద్రికా.

నచపఞ్చాగ్నివిద్యానిష్ఠస్యయావత్సాన్వభిలషితప్రాప్త్యేవ బ్రహ్మ
యోగః. జ్ఞానినోపిసూర్యచంద్రాదిసాయుజ్యస్య దక్షిణోత్తరాదిమరణ
నిమిత్తస్యసత్త్వేన తస్యాపితథాత్వాపత్తేః; “తత్సాధన త్వేనమయిచ”
ఇతిచస్వస్యభోగ్యత్వాభావమావిష్కరోతి.

కీఞ్చపఞ్చాగ్నివిద్యాయాం పరమాత్మాత్మకస్వాత్మోపాసనంవి
హితమ్; అత్రతుకై వల్యాన్ధినస్తత్త్వాప్యప్రపాయతయా భగవద్భజన
మేనవిహితమితిభేదస్సుటః; నచాత్రవిశేషణీభూతిబ్రహ్మోపాస
నపరతాభాషితా, “ఏతేశుక్లకృష్ణగతీజ్ఞానినాం ద్వివిధానాఞ్చపుణ్యక
ర్మణాంశ్రుతౌశాశ్వతేమతే” ఇతిచ భాషితమ్. అస్మిన్నాతే “తద్య
ఇత్థంవిదుః” ఇత్యంశోదాహరణంసార్థకమ్.

ఆత్మయాథాత్మ్యవిదః పరమపురుషనిష్ఠస్యచసాధారణీ మి
త్వప్రక్రమస్యానుగుణ్యాయచ ద్వివిధానామితిపదమ్; పుణ్యకర్మసుద్వి
విధత్తోక్తేరానర్థక్యమ్. అవశ్యవక్తవ్యజ్ఞానుసాధారణ్యానుక్త్యా
న్యూనత్వఞ్చేతి; అథోభయోస్సాధారణీమచ్ఛిరాదికాంగతిమాహే
త్వేవవక్తవ్యే, ఆత్మయాథాత్మ్యవిదః పరమపురుషనిష్ఠస్యసాధారణీ
మిత్వక్తిశ్చ, జ్ఞానివిషయవవానైవారభేదప్రదర్శనార్థ త్వేస్వరసా.

నచ, అప్రస్తుతావాన్తరభేదప్రతిపాదనవైయర్థ్యమ్. పఞ్చాగ్ని
విద్యానిష్ఠస్య అకేవలత్వప్రతిపాదనార్థత్వాత్; మహతాసంరక్షేణ
పఞ్చాగ్నివిద్యానిష్ఠస్యబ్రహ్మోపాసకతాయా అన్యత్రప్రతిపాదితత్వా
త్, స్వాత్మమాత్రానుభవరూపస్యకైవల్యస్య స్వాత్మమాత్రవిషయ
పఞ్చాగ్నివిద్యాసాధ్యత్వప్రసక్తేర్వారణాయ అతత్సాధారణోపపత్తేః,
మధువిద్యానిష్ఠసాధారణ్యవారణార్థత్వాచ్చవిశేషకీర్తనస్య; ఉక్తం
హివేదాన్తదీపే; “అతోబ్రహ్మణానమాతేనర్వే ఇతివచనంనాచ్చిరా
దినాగతానాం గతిప్రకారవిషయమ్. అచ్చిరాదినాగతానాం దేహా

వసాన సమయవిన సుకృతదుష్కృతయోర్హానాత్, హిరణ్యగర్భలోక ప్రాప్తితద్వాసతత్రస్థభోగానుభవహేత్వభావాత్, తదానీమేవబ్రహ్మ ప్రాప్తిశ్రుతివిరోధాచ్చేతి; రహస్యత్రయసారేచోక్తమ్-మధువిద్యా దిషు, సత్త్వంవహతీత్యాది మహాభారతవచనేషు, శ్వేతద్వీపమిత్యాది జయత్సంహితాదిషు షణ్మరాత్రాధికరణే చోచ్యమానేతత్తదధికారి విశేషవిషయేక్రమముక్తిపక్షే సత్యలోకాదివాసపూర్వకం ముక్తానా ష్చగతివిశేషాది సన్నివేశాస్తత్తదధికారిణామేవజ్ఞాతవ్యాకృతి; సవాక్య చిద్విద్యావిష్ణుస్యమధ్యేస్వాత్మానుభవప్రాభాష్యాదిమాక్త; “సర్వేచ్యవసధర్మాణః ప్రతిబుద్ధస్తుమోక్షభాక్” ఇతిచైవమస్వఃసమ్; అతోజ జ్ఞానుష్యాగ్నివిద్యావిష్ణుయోర్జైక్యమ్. తదుక్తంన్యాయసిద్ధాంతజ్ఞనే; ప్రస్తుతత్వమాత్రేణ కైవల్యవిష్ణువిషయిణి నమస్త్యమితి. రహస్య త్రయసారేపి “జ్ఞానురన్యవప” ఇత్యుక్తమ్.

నచ, అపునరావృత్తిదేశవిశేషప్రాప్త్యోరర్చిరాదిగతినియత త్వమ్; క్రమముక్తౌవైదికపుత్రగమనేయథాయథంవ్యభిచారాత్; ఏతేన, షణ్మతినేతరవ్యవచ్ఛేదఇతిస్థితిమ్; ముక్తస్వరూపప్రాప్త్యాతాయాః గీతాభాష్యస్వారస్యసిద్ధత్వాత్; ప్రకృతిమణ్డలాఽతిక్రమణస్తీకారేపి నార్చిరాదిగతీస్తీకారః, మానాభావాత్; ఏవఞ్చ “విరజాపరమవ్యోమోరస్తరాకేవలస్సృతః తత్థానముషభోక్తవ్యమవ్యక్తబ్రహ్మ నేవినామ్ | స్వాత్మానుభవజానస్తసుఖదంకేవలంపదమ్ | నిశ్చేయసఞ్చ నిర్వాణంకైవల్యం మోక్షఉచ్యతే | శ్రీశాస్త్రిభక్తిసేవైకరసభోగవివర్జితమ్ | తదిచ్ఛత్యల్పమతయోమోక్షంసుఖవివర్జితమ్” ఇత్యాది పాద్యపురాణవచనముపపద్యతే.

నచ, సర్మకర్మవినిర్దేశతదభావయోర్భగవదననుభవముక్తత్వా పత్త్యనుపపత్తిః, భగవదభోగ్యత్వబుద్ధివిరహేణస్వాత్మమాత్రప్రాప్తి

చ్చయాఉపాసనస్యకృత త్వేనతజ్జవితసజ్జల్పవిశేషాశ్మకకర్మసత్వేన్విపి
సంసారిహేతుభూతకర్మాభావాత్; (౧) “జరామరణమోక్షాయ” (౨)
“పిఱవిత్తుయరఱ” ఇత్యాదౌతథాప్రతతే; (౩) “మన్నుఱి” ఇత్యేతత్తు
స్వరూపానురూపపురుషార్థప్రాప్తిచ్ఛాగ్ధత్వేనఆచార్యైరేవవ్యాఖ్యా
తమ్; “వీఱు” ఇతిసప్తమస్రవమోక్షశబ్దానురోధాత్పరిమవ్యోమశబ్ద
స్యభగవదనుభవయోగ్యస్థానవిశేషపరతయాతదతిరిక్తత్వేప్రమాణా
చార్యనూక్త్యనురోధః.

ఇదఞ్చకైవల్యనుస్తతజ్ఞానకర్మయోగేనజ్ఞానయోగేనచసా
ధ్యతే. తమక్తంభగవద్యామునాచార్యైః. “ఆత్మాగ్రీచత్రయోప్యే
తేతత్తైవల్యస్యసాధకాః” ఇతి; ఉక్తఞ్చభట్టపరాశరపాదైః; (౪)
“ప్రత్యఞ్చాస్వంఞ్చవింశంఞ్చరాచస్సఞ్చక్షాణస్తత్వరాశేర్విచిత్రాయు
ఞ్జనాశ్చైర్మహారాయాంస్వబుధౌ స్వంవాత్వాంవారణనాథాల్నవ
న్తి” ఇతి; తేనాథపఞ్చకగ్రంథవిరోధః; ఏతాదృశేపిమోక్షశబ్దప్రయో
గోద్భవ్యతవేతి; ధంతైజ్జర్యమేవమోక్షాభిప్రాయః.

అత్రబ్రూమః; - నతావదయంమోక్షః; మోక్షశబ్దస్యమహా
నన్దవాచిత్యాత్; స్వాశ్శమాత్రానుభవస్యావతథాత్వాత్; ఉక్తం
హి “యేయంప్రతే” ఇత్యేతద్వాగ్ధ్యానేభావ్యకారైః; స్వాభావిక
పరమాత్మానుభవమేవమోక్షమాచక్షతఇతి; సర్వకర్మవినిర్మోక
శ్చమోక్షః; అత్రచభగవదనుభవప్రతిబంధకోపాధిసద్భావాత్, నమో
క్షశబ్దోముఖ్యః; ఉక్తఞ్చవరదవిష్ణుమిత్రైః; నన్వేవంసతినిశ్చేషకర్మ
క్షయాభావాత్, కైవల్యంప్రాప్తోనముక్తస్సాన్యదిత్యాశజ్జన్యసత్వ
మముక్తవీచనః, మోక్షస్యమహాన్దస్వరూపత్వాత్; తస్మాదనపా

యియోగసాధ్యమైశ్వర్యంకై నల్యమితి, అనపాయశబ్దేననిత్యత్వము క్తమ్. ఐశ్వర్యశోక్తిరిముక్తిత్వదాధ్యాయాః ; †(నచా)స్యస్థానవిశేషప్రాప్తిర్భగవత్ప్రాప్తినహితేత్యగ్గతిశ్రుతప్రదీపికోక్తిః; తిరోధాయకసర్వకర్మవినిశేషాత్ప్రాప్తిరితి, స్వేనరూపేణాభినిష్పద్యతగ్గత్యుక్తప్రాప్తివిషయయా.

ఏవంజ్ఞుకై వల్యేభగవత్పరాజ్ఞశ భాష్యకారశ్రీవత్సాజ్ఞమిశ్రతదాత్మజప్రభృతీనాం ముక్తిశబ్దప్రయోగబోధచారికః; ఘోరసూక్ష్మప్రకృతివినిరోధకకృతః ; అతఏవవ్యాసార్థే, “సమితికైవల్యవ్యావృత్తిః” ఇత్యుక్తమ్; సమ్యక్త్వజ్ఞు - భగవదనుభవోపయోగత్వమృగజ్ఞుకేవోక్తమ్; దుఃఖనివృత్తిమాత్రేణ ముక్తిరిత్యపివదంతిః; అతోస్యాఽపునరావృత్తియోగాత్ క్వచిన్తోక్ష్యజ్ఞేనవ్యపదేశః; క్వచిద్భగవదనుభవాపేక్షయాఽల్పత్వాత్ భేదవ్యపదేశః; అహిర్బుధ్నన్యసంహితాయాజ్ఞ; పరమప్ర్యామోఽర్వాచీనంపురుషపదముక్తమ్. అతోబ్రహ్మనుభవాయోగ్యతాసమ్పాదకస్యకైవల్యస్య నిత్యసంసారవ్యపదేశార్హస్యసపరమపురుషార్థత్వమితసిద్ధమ్. భగవదనుభవజనితప్రీతికారితకైజ్జగద్యమేవ పురుషార్థగతి;

వాదిహంసాంబువాహన్తు, “సంసారేదుఃఖతోజన్తురానన్దపరమాత్మనితత్ప్రాప్త్యపాయంతద్భక్తింలభ్యావృత్తైఃనమజ్జతి| జన్తాన్తరసహస్రేషుతపోజ్ఞానసమాధిభిః | నరాణాంక్షీణపాపానాం కృష్ణేభ్యఃక్రిః ప్రజాయతే| సర్వత్రచాస్తితత్ప్రేమయద్దాత్మత్వనిబద్ధనమ్ | అనిష్టాన్తరహేతుత్వేప్యాత్మనాం క్వచిదేవహి| యాప్రీతిరవివేకానాంవిషయేష్యనపాయనీ | నాయస్యదేవభేదేవ్యాత్మస్వభక్తావధిక్రియా | యస్య ప్రీతిరసజ్ఞాతాసపునస్తత్ప్రసిద్ధయే | అత్సావలోకనేయత్నంకురుతేతత్రకారణమ్ | జ్ఞానయోగఃకర్మయోగగతి ద్వితయమిరితమ్ |

యః పుణ్యపరిపాకేన పూర్వమేవ జతేద్ద్యయః | జ్ఞానయోగేధికురుతేన్య
 శాస్త్రేణావగమ్యసః | ప్రకృత్యాదివివేకాత్మచింతా యాతునిరస్తరా |
 కేచిదాచా ప్రవర్తంతేత్ర పుణ్యాధికానరాః | అన్యేతుకర్మయోగే
 న సావకర్మక్షయేనతి | సత్వోద్దేహాద్వశీకృత్యకరణాన్యధికుర్వతే | అథ
 వాన్తత్తజ్ఞానేకర్మయోగేధికుర్వతే | లోకసజ్జహసాకర్యపర్యాలో
 చనతస్తతః | నియమోపేతయోగేన జ్ఞానయోగంవిన్వేషతు | పశ్యన్త్యా
 త్స్నానమిత్యేవమధికారవ్యవస్థితః | దృష్ట్వానుకూలమాత్మానమన్యత్ర
 విగతస్త్వహః | భోగ్యభూతపరాత్మానముపాయమనుసద్ధత్ | తేనై
 వచాపరాధేనక్షయేనత్యపికర్మణామ్ | తిరోహితేశానుకూల్యస్సాన్వి
 త్మానంభోగ్యమశ్నుతే | తద్యత్తథంవిదురితి కేవలస్యాచ్ఛిరాదికా |
 గతిశ్చుక్రితానుభూతిస్తు బ్రహ్మణః ప్రాప్తిరీరితా | బ్రహ్మనదానుభ
 వనం కేవలస్యయదీష్యతే | యోగినామపినర్వేషాం మద్గతేనాన్తరా
 త్మనా | చతుర్విధాభజస్తేమాంజనాస్సుకృతినోద్భవ | అవ్యక్తోక్షరఇ
 త్యుక్తస్తమాహుః పరమాంగతిమ్ | యంప్రాప్యననివర్తంతేతద్ధామప
 రమమమ | ఇత్యాదిషుస్మర్యమాణస్సత్య ప్రాణవిదోస్తథా | శ్రు
 తశ్చన్దోగశాఖాయాం ఫలభేదోసమజ్ఞానః | తదేవం భగవత్ప్రాప్తిః
 కైవల్యాదతిరిచ్యతే | అథవాసర్వధామోక్షః కైవల్యంకమలాపతేః |
 ప్రత్యగాత్మస్వరూపంహితచ్ఛేషత్వైకలక్షణమ్ | తథాశాస్త్రేణవి
 జ్ఞాతం తథాచైవావలోకితమ్ | తద్దైవచాభిలష్యేతప్రాప్యేతచతథైవ
 చ | విశేషణానుకూల్యశ్చనవిశిష్టానుకూలతామ్ | విహన్తిప్రత్యుత్తై
 తస్యాడిపచాయకమేవతత్ | ఆజానసిద్ధవిజ్ఞానప్రసరేచానివారితే | అను
 కూల్యతిరోధానమశేషేష్వప్రమాణకమ్ | కథశ్చాపారకరుణానిధిరా
 త్మప్రదోహరిః | భక్త్యర్థంయతమానన్తువిస్మారయతిచేతనమ్ | ఉభయో
 భవిశేషేణ బ్రహ్మప్రాప్తిశ్రుతావపి | ఆకారభేదవాచ్యత్వక్రొత్తిరైవ

యాప్యదూషితా కాస్తేకమలవాసిన్యాః కేవలోపాయతామతిః | ఆత్మావ
లోకనాదర్వాక్ నతదాత్మానుకూల్యధీః | యదాచసాతదాప్రీతిర్జ్ఞాయ
తేభగవత్యపి | కేవలోపాయతాబుద్ధిర్నాత స్తత్రోపపద్యతే | యాప
దోభ్యగ్యత్వసమ్మన్దః పరస్మిన్సోపలభ్యతే | తావజ్జీవాత్మనిష్ఠాయాః పర
విద్యాంగతాస్థిః | యదాపరస్మిన్సోభ్యగ్యత్వం ప్రకన్నేణానుపశ్యతి | త
దాతత్కిజ్జగత్సాత్మవిద్యైవపరవేదనమ్ | అతోభేదోపచారేణ బ్ర
హ్మప్రాప్తిగతిశ్రుతిః | భక్తివిజ్ఞాననిష్ఠాభ్యాంచి న్తనీయం పృథక్ఫలమ్ |
అధికారవ్యవస్థార్థమిదానీ న్తనమీతి తమ్ | యథాఫలైకతాశబ్దోన్యా
యశ్చానవ్యభాస్థితః | నతథాఫలభేదాథాశ్చబ్దాన్యాయాశ్చ సన్తి నః || ఆ
యమేవమతస్సమీచీనఐతిభగవద్భాష్యకారాభిప్రాయఇత్యాహుః..

తమమూల్యై నికై వల్యాపలాపం వేదాన్తదేశికానానుమే
నికే; యతః; - “విహితాకేమైశ్వర్యంస్వర్గాద్యంపారతాకికమ్ | కై వ
ల్యాభగవన్తశ్చ, ” “యోగినామమృతంస్థానమ్” “యః ప్రయాతిత్య
జ్ఞదేహంసయాతి పరమాంగతిమ్” ఇత్యాదిస్మృతిషు శతార్యాదిత
త్వదర్శినూక్తిషు యామునాద్యాచార్యనూక్తిషుచ ఫలమతిరిక్తం
ప్రతీయతే;

“కింప్రప్రాచీనదుష్కర్తవశాదాత్మావలోకకః | తత్త్రైవమజ్ఞ
తిశ్రీమాంకిజ్జగరోతుకృపానిధిః | కర్తప్రకృతి సంస్కరశరీరేంద్రియస
జ్ఞమమ్ | తిర్యగాదిదశాప్రాప్తింసరకేపిమతాన్తరైః | బుద్ధిసంఖ్యలనం
తత్రనయేనుజ్ఞన్తితేష్యపి | తత్వజ్ఞానాన్యభాజ్ఞానే ప్రావణ్యం విషయే
షుచ | ఆజ్ఞాతిలజ్ఞసంప్రజ్ఞానాశంపాపపరమ్పరామ్ | సంసారచక్రభ్ర
మణం త్సుద్రదేవానువర్తనమ్ | తద్దత్తైఃపురుషార్థైశ్చక్షుద్యైః కా
ర్తాభ్యభావనామ్ | తథాయోగేనవృత్తానాం త్సుద్రదేవేషుయోజ

నమ్ । నామాదివ్యధవాచిత్సుతత్తులై స్తన్నివర్తనమ్ । తథాత్మప్రవ
ణానాజ్ఞుబ్రహ్మదృష్ట్యాస్వరూపతః । సంస్పృష్టస్యవియుక్తస్యస్వస్యయో
గచతుష్టయమ్ । పునరావృత్తిఫలదంతథాబ్రహ్మవిదామపి । ఆత్మాను
భవనైశ్వర్యబ్రహ్మకాయనిపేవతైః । వసాద్విధిభావప్రాప్త్యాచాస్తరా
యంప్రకల్పయత్ । నాశయశ్యేవమాత్మానంసంసారేపరివర్తయన్ ।
అతోస్తరాయవిరహేభక్తైరాత్మావలోకనమ్ । అధికారశ్శరరిహాశ్శీర్షి
నూక్తిఃకథమన్యథా । వైచిత్ర్యాత్మర్కణాయస్య భగవద్భోగ్యతా
ధియః । నవిసప్తంవిరోధ్యాత్మానుకూల్యన్తుప్రకాశతే । తస్యతత్సాధనే
జాతేప్రవృత్తిఃకేనవార్యతే । అతఃకైవల్యముస్తేవతచ్ఛానిత్యముదా
హృతమ్ । సర్వేచ్ఛవసధర్మాణ్యత్యనిత్యత్వమీరితమ్ । జ్ఞానుర్లభతే
భక్తిమిత్యనేనాపిసిద్ధ్యతిశతాచేర్వ్యతిరేకోక్త్యాచిరకాలీనతోక్తితః ।
యోగినామమృతస్థనాత్థానసాన్యస్యస్యకీర్తనాత్ । పశ్చాన్నివిద్యా
నిష్ఠస్యబ్రహ్మప్రాప్తిఫలశ్చతే । సాధితంబ్రహ్మనిష్ఠత్వంభాష్యదీపా
దిషుస్ఫుటమ్ । జరామరణమోక్షోక్తిరతస్సాన్యచాపచారికీ । విగతే
చ్ఛాభయకోఽధోయస్సదాముక్తవీవసః । ఇత్యాదివచ్చముక్తత్వస్య
పదేశోవకల్ప్యతే । తయాస్యనిత్యతావాదాస్సర్వవేదాపచారికాః । నచ
భోగ్యస్యనిత్యత్వంభోగనిత్యత్వసాధకమ్ । స్థూలదేహవియోగేపినూ
త్మదేహానువృత్తితః । నమృతత్యేవముక్త్యవోభోగసాన్యోక్తిరీతి
తః” ఇత్యాహుః.

అస్మిన్పక్షే పశ్చాన్నివిదోనమధ్యేపి కేవలాత్మానుభవః. మా
నాభావాత్; గీతాభాష్యోక్తజ్ఞానాఃపశ్చాన్నివిద్యానిష్ఠాదన్యత్వాత్;
నచబ్రహ్మత్వకస్వాత్మోపాసకస్య తత్త్వతున్యాయాదాత్మానుభవస్య
ఫలత్వకల్పనమ్; న్యాయబలాత్కల్పనే బ్రహ్మత్వకస్వాత్మానుభవస్యై
వఫలత్వప్రసక్తాత్, ప్రతీతివిశేష్యత్వస్యాత్మనిసత్యేవ్యార్థప్రాధాన్యం

బ్రహ్మణవేతిచేత్. తస్మి, ఉపాసనాకారభేదమాత్రమేవేతిసఫలేవిశేషస్యాత్. ఇమచ్ఛపక్షమ్, నిశ్చయార్థానింప్రాప్యస్థానవినిశాత్పునరావృత్తిరపరిహార్యా; జ్ఞానినాంకైవల్యాధిగాఞ్చ సదైకరూపాభగవాన్ ప్రకృతివియుక్తశ్చిత్తాప్రాప్యఇతి సప్తనరావృత్తిరితిగీతాభాష్యేప్రతీతే, తద్విరోధస్సాన్వేదిత్యుపేక్ష్యపక్షాన్తరమాహుః.

పశ్చాన్నివిద్యానిష్ఠపవజ్జ్ఞానుః; విలంబసహత్వతదనహత్వాభ్యా మధికారిభేదఇత్యాత్మయాథాత్మ్యవిజ్ఞానుశబ్దా ప్రకృతజ్ఞానిజ్ఞానువిషయావేవ. జ్ఞానినాంవివిధానాం పుణ్యకర్మణాఞ్చేతిపాఠః. “ఇష్టాపూర్తేదత్తమిత్యుపాసతే” ఇతిశ్రుత్యుక్తంపుణ్యకర్మవిశేషణమ్. ఏవశ్చ “సర్వేచ్యవనధర్మాణః” ఇతినకైవల్యనాశనిబద్ధసమ్. జ్ఞానోజ్ఞానినోఽతిశయప్రతిపాదకాని బహునిగీతాభాష్యవచాంసి యథాకథశ్చిన్నేయాని. జ్ఞానుర్లభతేభక్తిమితి జ్ఞానుశబ్దోఽన్యవిషయః. ఏవశ్చ, జరామరణమోక్షాయేత్యాదికంస్వరసమ్; పశ్చాన్నివిదశ్చబ్రహ్మప్రేరావశ్యకత్వాదాత్మానుభవోఽవాన్తరఫలంకల్ప్యతే; అన్దిరాదిగతిశ్చాన్యలవాన్తరదేహానుభవాత్పశ్చాద్వాగతిమధ్యేవాన్సరనిచ, స్వాత్మానుభవస్థానం ముక్తిస్థానాదర్వాచీనమ్. (౧) “యోగినామమృతంస్థానం స్వాత్మసన్తోషకారిణమ్” ఇతి. అమృతస్థానపర్తినాన్చముక్తత్వవ్యపదేశోజరామరణాదివిరహాత్, పునర్జన్మహేతుభూతపుణ్యపాపవిగమాచ్ఛ; అతఃపరప్రాప్త్యాదిరహిత నిత్యకైవల్యకల్పనా సూత్రభాష్యశ్రుతిస్తత్త్వాద్యబాధేనసద్భవీతి.

యదిచ, వరదవిష్ణోదిభిరనపాయితోక్తైరస్థిరత్వంపరిత్యజ్యభగవదనుభవాభావస్యైవాన్మోక్షేహేతుత్వ కథనాత్సామ్య

(౧) వి-పు-౧-౬

దాయకం నిత్యత్వమవశ్యం సమర్థసియమ్. తస్మాత్స్యాపిస్వాభావికభగవదనుభవప్రతిబంధకాచిత్సం సర్వోఽభ్యుపగమ్యతామ్. కార్యానుత్పత్తిరేవతత్రమానమ్; విచిత్రతక్తిత్వాత్కర్మణాం కైవల్యహేతుకర్మజనితభగవత్సంబంధస్యతథావిధత్వాత్. అచిత్సంస్పృష్టస్యాపిశరీరానారమ్భః. సచ, బ్రహ్మప్రాప్తీచ్ఛయోపకాంతస్య ఉపాసనస్య కేవలప్రాపకత్వాసమ్భవః. స్వర్గసాధనస్యయాగస్యయథావదననుష్ఠానేబ్రహ్మార్క్షస్త్యప్రాప్తివదుపపత్తేరితిశ్రీవిష్ణుచిత్రైరేవసమర్థితత్వాత్.

సచేద్యతే భగవదనుభవయోగ్యతాగర్హణధురతయాదగ్ధజీవరన్ధ్రాయే కైవల్యేకస్యాపీచ్ఛాసమ్భవః. అనేపంవిధేష్వపి భిక్షాదనపుత్రపశ్వాదిష్విచ్ఛాదర్యనాత్; స్వాత్మనశ్చప్రియాస్పదతాయాః ప్రత్యక్షసిద్ధత్వాత్; ముక్తత్వవ్యవదేశస్తు దుఃఖహేతుభూతదేహేంద్రియాదీనామాత్యన్తికవిలయాత్; యేనకేనచిన్తార్థేనాయం యత్రకుత్రచిత్తిష్యతు; అర్చిరాదిగతిఃప్రకృతేః పరస్తాద్వాసశ్చైవస్యనయుజ్యతే. బ్రహ్మోపాసనప్రకరణేష్వేనతయోశ్శృవణాత్; తథాత్వేనిశ్చేషాచిద్యావిలయప్రసక్తాదిత్యాసూః.

అపరేతు, పశ్చాన్నివిద్యానిష్ఠఏవజ్ఞానురిగృహ్ణీమః; సత్త్వస్యాఽత్మానుభవాన్తరితబ్రహ్మప్రాప్తి ఫలకస్యముఖ్యత్వమ్; పృథగ్నిరేశాత్; ఏతావన్నాత్రేణాధికారిభేదే బహుతరగీతాభాష్యగ్రంథాస్వారస్యప్రసక్తాత్; జ్ఞానినప్రాప్యన్తుతస్మాదత్యన్తవిధక్రమితి స్ఫుటోక్తివిరోధాత్; సచైవాన్తరఫలాపేక్షయావిభాగః. తస్యాఽపునరావృత్తిరూపత్వాసమ్భవాత్; శ్రితావపిమధువిద్యానిష్ఠానాం పృథగనుక్తేః. అస్తిపశ్చాన్నివిదామితరేమాంశ్చ ఫలేవిశేషఇత్యవగమ్యతే.

(౧) “సపనాకబ్రహ్మలోకాగమయతి” ఇతిశాఖాన్తరీయవచనై

కాధ్యాయబ్రహ్మగమయతీతి-బ్రహ్మలోకగమనమాత్రేబౌధచారికమితి కల్ప్యతే.

ఏతేన, “తత్రవయాతాగచ్ఛన్తిబ్రహ్మ” ఇత్యేతదపినిర్వృతమ్. బ్రహ్మశబ్దశ్చబహుశోగీతాయాంముక్తేదృష్టప్రయోగః. భాష్యకారైశ్చానకృత్ “బ్రహ్మశ్శక్తింప్రకృతివియుక్తంస్వాత్మానముపాసతే. యేచపరంబ్రహ్మాపాసతే; ఇతినిర్దేశాత్; గీతాభాష్యేచ, ఇతరయోస్తుస్వాభిలషితే తత్సాధనత్వేనమయిచేతినిర్దేశాత్, బ్రహ్మణినభోగ్యతాబుద్ధిః పశ్చాన్నివిదామితిగమ్యతే; ఏవశ్చపరిపూర్ణంబ్రాహ్మణాపాసత ఇతి ఉపాసనవిషయతామాత్రం బ్రహ్మణఃప్రతీయతే. ఏవశ్చబ్రహ్మగమయతీతిఫలదశాయామపిబ్రహ్మశ్శక్తిత్యానుసన్ధానపరమితి, “తద్ధామపరమంమమ” ఇత్యనేనప్రదర్శితమ్. ప్రకృతేస్తత్సంస్పృష్టాచ్ఛజీవాద్విలక్షణం ప్రకృతివియుక్తంమమపరం నియమనస్థానమితిహి గీతాభాష్యేభాషితమ్.

పశ్చాన్నివిదోపిబ్రహ్మవిత్త్వా దేవనశ్చుతోపనిషత్కనూత్రవిరోధః. “సహ్యశ్రమైర్విజిజ్ఞాన్యస్సమస్తైరేవమేవతు | ద్రష్టవ్యస్తవీధమస్తన్యశ్శోతస్యశ్చద్విజాతిభిః | తపనమేవంవిస్తయేచారణ్యకమాశ్రితాః | ఉపాసతేద్విజాన్సత్త్వం శ్రద్ధయాపరయాయుతాః | క్రమాత్తేనమృతస్త్యర్చిరహస్త్వక్లంతథోత్తరమ్ | అయనందేవలోకశ్చసవితారంసవైద్యుతమ్ | తతస్తాః పురుషోభ్యేత్యమానవోబ్రహ్మతాకికాన్ | కరోతిపునరావృత్తిస్తేషామిహనవిద్యతే.” ఇతియాజ్ఞవల్క్యవచనే, సహ్యశ్రమైరితితచ్ఛబ్దః - అగ్రేసత్త్వంతపఇతిపృథక్నిర్దేశాత్ జీవపరఇతికేచిత్.

పరమాత్మపరత్వేపిచ షష్ఠాన్ని విదఃపరమాత్మాత్మకస్వాత్మో
పాసకత్వాదవిరోధః. “బ్రహ్మతాకికాన్” ఇత్యనేన బ్రహ్మలోకానితి
సమానాధికరణసమాసః. పాశాధికరణన్వాయేన బహువచనమవి
వక్షీతమితిపక్షాదప్రాకృతాలోకానాత్మన్తాయనన స్తితిభాషితవపక్ష
స్సిద్ధాంతఇతిదర్శితమ్.

నచసర్వకర్మవినిర్మోకే కథంబ్రహ్మణోభోగ్యత్వాననుభవఇతి
వాచ్యమ్. సర్వకర్మవినిర్మోకేపిభగవత్సంక్లృపరూపప్రతిబంధకవిశేష
నత్వేనబ్రహ్మనుభవాభావాత్ ; తస్యాఽతథాత్వేవిరజాతరణానన్త
రమేవసర్వేషాం ముక్తానాంస్వరూపావిర్భావప్రసక్తాత్. సహిషర
జ్ఞోతిరుషనమ్మద్యేతి ప్రమాణానుసారాత్పర్యక్షారోహణానన్తరమే
వేతి నేష్టాపత్తికర్తుంశక్యా;

తదుక్తంన్వాయసిద్ధాంతానే;-ఫలంపర్యక్షారోహణాదికమ్, త
దాచాయమీశ్వరఇవాఽపహతపాప్యత్వాదివిశిష్టోభవతీతి; అతోస్య
బ్రహ్మాత్మకస్వాత్మమాత్రానుభవేబాధకాభావః. పరంబ్రహ్మాపాసీ
నానామద్విరాదిగతిసుక్తేతిచనమ్మద్యావిర్భావ ఇత్యధికరణేభాష్యమ్.
యేచపరంబ్రహ్మాపాసత ఇత్యాదివాక్యైస్సమానార్థకత్వాయ ప
ష్ఠాన్ని విదోబోధయత్, ఉత్తరత్రోచ్యమానేస్వరూపావిర్భావాదా
తేపామనస్వయంజ్ఞాపయతి.

నచబ్రహ్మణఅప్రాప్యత్వే తత్కృతున్యాయాద్భ్రహ్మాత్మప్ర
కారకత్వసాధనాసంభవః. బ్రహ్మాత్మకస్యఉపాస్యత్వవేవ, ఫలకాలీ
నానుభవ విషయత్వేచిత్తమిత్యేతావన్నాత్రేతాత్పర్యాత్; ఏతద్గ్ర
న్థవిరోధాపత్తేరేవప్రహ్మశబ్దస్యానృత్యా ముక్తపరత్వమిత్యేషవత్స
నాశ్రితః.

అథవా, బ్రహ్మప్రాప్తివచనస్య, “అక్షరంబ్రహ్మ” ఇత్యాదినా ముక్తస్వరూపపరతాయాదర్శితప్రాయత్వాదేవతత్పుతున్యాయోపన్యాసః. “తద్ధామపరమంమమ” ఇత్యస్యాననుభావ్యత్వే ఉక్తివైయథ్యాదిత్యభిప్రాయః; వాక్యన్వయాధికరణభాష్యేచ ప్రజాపతివాక్యో దిత ప్రత్యగాత్మయాథాత్మ్యజ్ఞానస్వేయ మోక్షసాధనత్వాప్రతిసిద్ధా. నపున స్తద్భిన్నత్వేన గీతాభాష్యోదితాయాః పంచగ్నివిద్యాయాఇతి నతద్విరోధః; స్వరూపస్వేయపరమప్రాప్యత్వాత్; స్థానాత్ స్వరూపయోః పరమపదశబ్దవాచ్యత్వం ప్రాయితత్సన్నభిన్నప్రయుక్తమిత్యేతావన్తాత్రపరోవేదార్థసక్తిహగ్రన్ధః. వరదవిష్ణుమిత్రోక్తిశ్రుతప్రదీపికయా స్వరూపపేథ్యిత్యత్రపాపశబ్దశ్చ కర్తృశబ్దప్రతీకత్వసామ్యా ద్భగవత్సంకల్పవిశేషమవ్యభిధత్తే.

పరమస్థానపదాన్ని స్థానవిశేషపరత్వేన శ్రుతప్రదీపికాయా మేవవ్యాఖ్యాతమ్. యత్, “తేహంతత్పరమంస్థానమ్” ఇత్యుక్తమ్; “యాయంప్రేతే” ఇత్యేతద్వాద్యాఖ్యానపరభాష్యేచ ఏవకారః-వాద్యన్తరాభిమత మోక్షమాత్రవ్యవచ్ఛేదార్థః. మోక్షశబ్దోవాముఖ్యమోక్షపరః. ప్రతిబద్ధకశ్చాస్యభగవత్సంకల్పసహేతుకవేతి నాపహాన్యతా; హేతుశ్చ-స్వాభిలషితే తత్సాధనత్వేనమయీతి భాష్యకారైరేవభాషితః.

నచ, నపరస్తాదపిననజ్ఞ తీత్యత్రనియామకాభావః. “యంలభ్యాచాపరంలాభమ్” ఇతిస్థితస్యపశ్చాత్తన్నా శేనియామకాభావస్వేయనియామకత్వాత్. “అవైష్ణవానామప్రాప్యమ్” ఇతి భగవద్దానశూన్యనామిత్యర్థః; నవిష్టాప్రాప్యత్వబుద్ధివిరహిణామితి; నైకుణ్యశబ్దోవాస్థానవిశేషపరః. చతుర్విధాభజన్త ఇత్యేతద్వాద్యాఖ్యానమారభ్య, అథ ఆత్మయాథాత్మ్యవిదిత్యన్తం జిజ్ఞాసుజ్ఞానినై లక్షణ్యప్రతిపాదకం

బహుతరంభావ్యవాక్యమ్, తన్నులగీతావచనశ్చమాలస్వరసంభూదితి కతిపయవాక్యాస్వారస్యమప్యదర్శవ్యమ్.

ఉక్తంహిన్యాయసిద్ధాజ్ఞానే; - ఏకగ్రన్థశకలాస్వారస్యం బహుగ్రన్థస్వారస్యాయసోఘవ్యమితి. శ్రుతప్రకాశికాయాఞ్చకైవల్యాధి నోజ్ఞానినశ్చముముక్షుత్వమ్; ఆర్థార్థానోదైశ్వర్యాధిత్వమభిసన్ధాయ యోగినశ్చతి చతుర్విధభక్తసాధారణమ్, “చతుర్విధాభజనేమామ్” ఇతిహ్యుక్తమ్.

ముముక్షోర్దేవయానానుసన్ధానమైశ్వర్యాధినఃపితృయానానుసన్ధానమితి “యోగినఃప్రతి” ఇతినూత్రేదర్శితమితి, నజిజ్ఞాస్వాత్మయాథాత్మ్య విదోఢ్భేదకల్పనం సామృద్ధాయకమ్. అతఃపఞ్చగ్నివిద్యావిష్టపైః పబ్రహ్మనదానుభవవిధురస్వాత్మానుభవఇతి; క్వచిద్ధ్యానయోగసాధ్యత్వప్రతిపాదనస్తు - పఞ్చగ్నివిద్యాయాజ్ఞానయోగసమానాకారత్వాత్; జాతేవిశదతమాత్మావలోకనే తత్స్వప్రహద్వారాతత్సాధనానుష్ఠానోపయిక్త్వాద్వా, సాధనస్యసాధనాన్తరాదూషకత్వాద్వేత్వాహుః.

అయమపిపక్షోన్యాయసిద్ధాజ్ఞానే; — “కేచిత్ప్రబ్రహ్మభూతస్వాత్మాకేవలస్యభోగ్యః. బ్రహ్మణస్తువిశేషణతయాథానమాత్రమస్తీత్యాహుః,” ఇత్యనూదితోనదూషితః. సర్వధానాస్యపరమపురుషార్థతా. నిత్యత్వపక్షేచత్యాజ్యత్వావిశేషాదనాస్థయాతైస్సైరాచారైర్విర్భూతవఃపక్షాఃప్రదర్శితాః; నాత్రాతివవివాదేప్రయోజనమస్తి. ఉక్తశ్చరహస్యత్రయసారే; “అత్యంతానుపయుక్తేష్వివస్వలోపేవయోగేష్వపినాభిసంధిఃకార్యః” ఇతి. అతస్సిద్ధం శ్రీమన్నారాయణచరణారవిన్దయుగళోపరిచరైక్పరమపురుషార్థలక్షణోమోక్షఇతి.

(౧౦౯) ఎట్టియై యాయ్ మూన్తుశరణాయరుప్పతోరు మజ్జశనూ
త్రమ్బాలే తిరుమన్ద్రమ్.

నన్వస్తు, అప్రపన్నానాం “ఋచోయజాంసి సామానియోధీ
తే సకృదజ్ఞానాః । సకృదజ్ఞాతృరంజప్తాఫలంతస్య సమశ్చ తే । యస్య
యావాంశ్చ విశ్వాసస్తస్య సిద్ధిశ్చ తావతీ । ఏతావానితి నైతస్య ప్రభావః
పరిమీయతే ।” ఇత్యాదిభిరపరిచ్ఛిన్నప్రభావత్వావగమాత్, తత్త
త్ఫలార్థం మన్తాని సన్ధానమ్ ; ప్రపన్నానామపిచ, యద్యపి స్వరూప
జ్ఞానజనకతయా ప్రాగుపాయస్తీకారాత్తదనుసన్ధానమావశ్యకమ్. ప
శ్చాత్తుతదనుసన్ధానే సిద్ధసాధనవిష్టస్యచకేచ్ఛిత్ప్రయోజనమ్; ఇత్యతః
కైజ్జర్యప్రవృత్తయే, దేవతాన్తరానువర్తనోపాయాన్తరభోగాన్తర
నాధనవిషయప్రవృత్తినివృత్తయేచ సర్వదా, (౧) “స్వాజ్ఞీవనేచ్ఛా
యదితేస్వసత్తాయాంస్పృహయది । ఆత్మదాస్యంహరేస్సాన్వయం
స్వభావశ్చ సదాస్మర” ఇత్యుక్తేస్సమ్మన్తస్మరణస్యావశ్యకత్వాత్, త
త్ప్రతిపాదకం మన్తానుసన్ధానమావశ్యకమిత్యభిప్రాయేణ సమ్మన్త
జ్ఞాపకత్వమన్యమాజ్ఞశ్యసూత్రదృష్టా నైనాహ (ఎట్టియైయైతి).

పరాశరభట్టపాదైశ్చ; -మన్తానియవానాంవిభజ్యవినియోగో
దర్శితః, “దేహసక్తాత్మబుద్ధిః” ఇతిశ్లోకేన; దేహాత్మభ్రమః-త్పతీయా
క్షరేణివార్యః; స్వాతన్త్ర్యజ్ఞానం శేషత్వప్రతిపాదకేనలుప్తచతుర్థ్య
స్తేనాకారేణ; అన్యశేషత్వజ్ఞానమవధారణార్థేనోకారేణ; స్వరక్ష
ణేన్వప్రవృత్తిస్తదనర్హత్వభోధకేన నముపదేన; ప్రసిద్ధమూత్రాదిషు
ప్రాప్యత్వబుద్ధిః సర్వవిధప్రాప్యత్వపరేణ నారాయణపదేన; విషయే
సుభోగ్యతాబుద్ధిరసన్యభోగత్వపరయా సమశ్చబ్దసహకృతయా చతు

ధ్యానితవర్తనయేతిశ్లోకార్థః. తథాచపాణిగ్రహణానంతరమపి. మాజా శ్యధారణమివ స్వీకారానంతరమపి సమృద్ధస్మరణమావశ్యకమితి భావః.

అథవా, సనుపూర్వాచార్యైః, “పితాచరక్షకశ్చేషీభర్తాజ్ఞేయోరమాపతిః । స్వామ్యాభారోమమాత్తాచభోక్తాచాద్యునూ దితః” ఇతిశ్రియఃపతేర్నవవిధసమృద్ధాః మూలమస్తప్రతిపాద్యా ఇత్యుక్తమ్.

తత్రయద్యపి, అకారేణయోగరూఢిభ్యాంరక్షకత్వకారణత్వయోగ్ధాభాత్, చేతననిరూపితపుంస్త్వసమానాధికరణజనకత్వస్యపితృత్వే పర్యవసానాద్రక్షకత్వపితృత్వేప్రతీయేతే; చతుర్థిభోధ్యశేషత్వప్రతినమృద్ధితయాశేషిత్వమ్, మకారోక్తజ్ఞాతృత్వస్యాసంజ్ఞాచాత్, *తద్దానమజ్ఞానమితిన్యాయేనచ భగవదానయోగ్యత్వసిద్ధాభగవత్తిజ్ఞయత్వమ్, శేషిత్వసమనియతత్వాచ్చసామిత్వమ్, అయనపదస్యాఽధికరణేవ్యుత్పన్నస్య తత్పురుషఘటకత్వే ఆధారత్వమ్, బహువ్రీహిఘటకత్వేచ అస్తప్రవిశ్యనియస్తృత్వలక్షణమాత్మత్వం సిద్ధ్యతీతి సక్తుశక్యతే; తథాపి కథంభర్తృత్వసిద్ధిః; తద్బోధకవదాభావాదిత్యాశంకా; అనన్యార్థశేషత్వబలేన తత్సిద్ధిరిత్యభిప్రయన్, తస్యటితస్యమస్త్రీస్యమాజ్ఞశ్యసూత్రతుల్యతాండర్భయకే(ఎట్టిదై యాయితి).

కేచిత్తు, ప్రమేయసారాన్త్యగాధాయాంసమృద్ధప్రకాశకత్వం మస్త్రీస్యోక్తమ్; తస్మిన్జచ్చతే; “చక్రాదిధారణంపుంసామ్” ఇతి తస్యైవసమృద్ధజ్ఞాపకతయావచనేషుప్రతీతేరతఃపా (ఎట్టిదై యాయిత్యాది). తథాచ సమృద్ధప్రకాశకేష్వేతదేవప్రధానమ్; చక్రాదిధారణస్తు వలయాదివిభూషణస్థానీయమితిభావఇత్యాహుః.

(౧౦౦) ఇత్తాల్, ఈశ్వరన్ ఆత్మాక్కుళుక్కుప్పతియాయ్నిస్తు
రక్షిక్కుమ్మెత్తు.

(౧౦౧) ఆక, తిరుమన్మదాల్ ఎమ్మెరుమానుక్కే ఉరియేనాన
నాన్ ఎనక్కు ఉరియన్న్దిక్కే యొభియవేణుమ్; సర్వశేషి
యాన నారాయణనుక్కే ఎల్లావడిమ్మైకళుమ్ శెయ్యప్పె
ఱువేనాక వేణుమ్మెన్ద తాయ్నరు.

పిల్లైల్లోకాచార్యర్ తిరువశిక శేషరణమ్.

పిల్లైల్లోకాచార్యరళిచ్చెయ్త ముముక్షుస్సుడియిల్

తిరుమన్మద ప్రకరణమ్ మున్ద్రీయ్.

సోపాధికసమ్మన్దప్రకాశ కేభ్యో లాక్షిమాజ్జశ్యసూత్రేభ్యోనై
లక్షణ్యజ్ఞాపనాయ (ఎట్టియై యాయి త్యాది).

ఏతేసరక్షక త్వే విశేషసిద్ధేస్సాధనాన్తరాన్వయోనుచితఇతి
సిద్ధ్యతీత్యాహ (ఇత్తాలితి). తిరోహితతదుపాయభావోద్బోధక వ్యా
పారస్తూచితవేతి నప్రపత్తేరనూచిత్యమ్.

మన్మజన్యవాక్యార్థజ్ఞానాకారం స్వానసన్ధానరీత్యా సర్వ
జనోజ్జీవనందర్శయతి (ఆకవితి). అత్రవక్తన్యంసర్వం ప్రాగేవతత్ర
తత్రప్రపచ్ఛితమ్.

(సర్వశేషియానవితి)కై జ్ఞార్మప్రతీసమ్బుద్ధితోవపాదకమ్:నా
రాయణపథస్య శేషిత్వరూపగుణవిశేషే తాత్పర్యమిత్యేవంపరమ్;
చతుర్థీబద్ధ శేషత్వబలాయాత శేషిత్వపరంవా; మకారస్యచేతనాచేతన
సర్వవస్తుపరత్వాత్* సరసమ్బుద్ధిసంతిప్రవృత్తి సిద్ధార్థకథనపరంవా;
“పెఱువేన్” ఇత్యనేనకై జ్ఞార్మగతమత్కర్తృత్వమపి ఇచ్ఛావిష
యతావచ్ఛేదకమితిసూచితమ్.

ఏవముపదేశైక సమధిగమ్యోమన్తాగ్ధః కేవలకృపయాప్రదర్శితః.

ఇతి శ్రీశైలకులతలకశ్రీమద్రామానుజార్యనూననా తచ్చరణనశిన
యుగళ మకరంద మధువ్రతేన శ్రీనివాసరామానుజముని

శ్రీమచ్ఛరారి గురువర నిర్వాజ కృపాసమధిగత నిఖి
లార్థతత్వ యాథాత్మ్యేన శ్రీవీరరాఘవదాసేన
విరచితాయాం శహస్యత్రయ వ్యాఖ్యానాయాం

తాత్పర్య దీపికాయాం

మూలమన్తాగ్ధికారః.

ప్రథమః.

శ్రీవీరరాఘవగురవేనమః.

క్రీమ తేరామానుజాయనమః.

శ్రీమల్లోకగురవేనమః.

అ థ

తాత్పర్యదీపికాయాం ద్వయాధికారోనామ

ద్వి తీ యః.

క్వాహమత్యల్పభిషణః క్వలోకాచాత్యనూక్తయః ।

తథాపితద్వివరణే గురుభక్తితచూచదత్ ।

తమాద్భుషీనుహితరాం వీరరాఘవదేశికమ్ ।

మహావిశ్వానశబ్రంయోదివసంవ్యవృణోత్స్వయమ్ ॥

నను, ముముక్షోజ్ఞాతవ్యం రహస్యత్రయమ్. తత్రస్వరూప
యాథాత్మ్యపరోమూలమన్తః ప్రథమం నిరూపితః. తతస్త్వరూపాను
రూప పురుషార్థసాధనవిధాయక చరమశ్లోకనిరూపణాచిత్త్యేపి ద్వయ
స్యపదద్వయాత్మక మన్తశేషప్రతిపాదితోపాయోపేయ వివరణాత్
కత్యాత్, చరమశ్లోకస్యచ తద్వివరణరూపత్వాత్, పరస్పరంవివరణ
వివరణిభావావిశేషేపిచ పదత్రయత్వపట్పదత్వ ద్వాదశపదత్వై
రుత్తరోత్తరమాధిక్యాత్, అధికేవివరణత్వస్యవహరస్యాచిత్వాత్,
మన్తీత్వసాధర్మాచ్చ మూలమన్తానన్తరం చరమశ్లోకాత్పాక్
ద్వయనిరూపణం క్రియతేఇత్యయుక్తమ్.

నహి, సర్వస్యముముక్షోరహస్యత్రయం జ్ఞాతవ్యమ్; భక్తస్యనమ
శ్శబ్దాభిహితాత్వస్తపారతస్యై తదనుగుణోపాయవిషయక జ్ఞాన

విరహేష్యత్ తేః. ద్వయపూర్వఖణ్డార్థశ్చరమశ్లోకార్థశ్చనవిజ్ఞేయతా
శక్త్యాఽపియోగ్యా. సచ భక్తస్యాన్యజ్ఞప్రపత్తిరపేక్షితేతి తద్జ్ఞే
యతా; సమశ్చ జ్ఞేనముక్త్యుపాయత్వేన భగవతోఽత్యంతపారతస్య
స్యచాభిధానాత్, ద్వయేవ్యుత్తరఖణ్డ సమభివ్యాహరణ స్వతస్త్రి
ప్రపత్తిప్రతీతే, చరమశ్లోకస్యచ అజ్ఞప్రపత్తిపరితయాభాషితత్వేపి
స్వతస్త్రిప్రపత్తావేవతస్సాన్వితస్యస్య వక్ష్యమాణత్వాత్ ; కిచ్చ
ముముక్షోస్తత్సాధనముపాదేయమ్; సచ రహస్యత్రయజ్ఞానంతథా ;
శరణంప్రజేత్యాది విధివైయర్థ్యప్రసక్తాత్; ఏతేనతదగ్రజ్ఞానద్వారా
తత్తథేత్యుపాస్తమ్. శాబ్దజ్ఞానస్యాఽవైధత్వాత్ ;

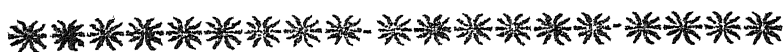
సచజ్ఞానవిశేషకర్తవ్యతాజ్ఞాపనాయైవ చరమశ్లోకజ్ఞానమ్; తద
నుష్ఠానకరణతయాయ ద్వయస్యజ్ఞానమ్; జ్ఞానవిశేషమాత్రేణ ఫలసిద్ధ్య
సంభవశక్త్యావ్యుదాసాపయికతయాపురుషార్థేచ్ఛాప్రయోజకస్వరూప
జ్ఞానజనకతయాయ మూలమస్త్రీజ్ఞానమప్యవశ్యకమితి శబ్దసీయ్యమ్;
చోదనాలక్షణస్యైవధర్మతయా ధర్మత్యాగోపాయ స్వీకారయోరపి
ధర్మత్వేన తద్విధిధర్మత్యాగవిధ్యోర్విరోధేన చరమశ్లోకస్యాఽబోధ
కత్వాత్; శ్రేయస్సాధనతయా ధర్మశబ్దప్రయోగవిషయస్య భగవ
తోపిత్యాగాపతేశ్చ; ప్రపత్తేశ్చస్వప్రపత్తినివృత్తిరూపాయాస్సుషు
ప్తిప్రశయసాధారణతయామన్త్రాసాధ్యత్వాత్; సహితశ్చిక్షణమపితి
న్యాయేన అశక్యత్వాచ్చ,

సచసాద్వయేనప్రతిపాద్యతే; యేనతస్యకరణత్వంస్యాత్; సచ
చరమశ్లోకస్యతద్విధాయకతా ; అప్రామాణ్యప్రసక్తాత్; భగవత్ప్ర
వృత్తి విరోధిస్వప్రపత్తినివృత్తి సేతినాశక్యతేతిచేత్ ; సహితేతనే
ఈశ్వరాదశ్యతిశయితశక్తిః, సుషుప్త్యాదిసాధారణ్యచ్ఛరదవస్థమ్, స్వ

ప్రవృత్తిప్రకారాభావాసమానాధికరణత్వమపి విశేషణమితిచేత్ ; నక
దాపిసా; భగవదుపాయభావాసమగుణేత్వక్తావపిక్తే జ్ఞాన్యేప్రవృత్తి
వ్యాఘాతః. తద్విరోధీత్వక్తావపి సాప్రవృత్తిరుపాయాంతర విశేష
విషయైవేతి తదభావో ముముక్షోరాహిత్యదశాసాధారణః. ముము
క్షుత్వేనతీతి విశేషణేపిశరణంప్రజేతి విధేరై వ్యయధ్యమ్.

నచశరణంప్రజేతి శరణంజానీహిత్యైకమ్, వైయధ్యాత్; ధర్మ
శబ్దస్య భగవదుపాయభావవిరోధి ధర్మసర్వత్వజ్ఞాపనార్థమేవ తదితిచే
న్మ; ప్రకరణార్థశబ్దస్య మోక్షసాధనకర్తృపరత్వమితిపక్షే తతఏవ
తత్సిద్ధేః. అవిరోధినాంకేమాభ్య ధర్మాణాంసత్వేవచనాంతరబలేనైవ
తద్దావనాత్; నచతాదృశప్రవృత్తేర్నివృత్తిః, యతోన్యాసాత్, సైవ
ప్రపత్తిః; ప్రపత్తేరుపాయత్వే భక్తావివభగవతః ఫలప్రదత్వమాత్ర
ప్రసంగేన, తతోపాయార్థకవాచకతయా నిష్కృప్తశరణశబ్దప్రయో
గానుపపత్తేః. అనుపాయత్వేన సర్వశక్తస్యభగవతః ప్రపత్తికృతోప
కారాసమ్భవేన అజ్ఞత్వస్యాప్యనుపపత్తేకర్తృవ్యత్వప్రసంగేన ద్వయస్య
కరణత్వానుపపత్తేః; ఫలప్రదానసజ్జల్పరూపాపకారజనకత్వేచభక్తి
వదుపాయత్వమేవస్యాత్; “ప్రపద్యే” ఇత్యత్రచ మహావిశ్వాసస్సైవ
వాభిధానమ్, నప్రపత్త్యభిధానమితి నకరణత్వసమ్భవః. సమ్భవేపివా,
అనేకేషామన్త్రాణాంసద్భావాత్, ద్వయేనైవేతనియామకాభావః;

నచ, “లక్ష్మీజ్ఞమూంసురేశేశంద్వయేనశరణజ్ఞతః । ద్వయేన
మస్త్రరత్నేన మత్ప్రియేణభజేత్సదా” ఇత్యాదౌతస్యైవకరణత్వేన
విధానమ్; తథా, “నివేదయాతస్వాత్మాసంవిష్టావమలతేదసి తదాత్మా
తస్మనాశ్మాన్తస్తద్విష్టాఃతిమస్త్రతః । నమసాయోకరోద్దేవే” ఇత్యా
జామన్త్రాన్త్రస్యాపి కరణత్వప్రవణాత్; ఏవంస్వరూపజ్ఞాపనమపి

శ్రీమతేకామానుజాయనమః.

శ్రీమల్లోకగురవేనమః.

మూ॥ (౧) ప్రతిమృత్యానపక్షాదుక్కుశ్చైవ వాసనైయోజేవిషుక్త
యమీ ;

మన్తాస్తైస్సహృవత్యేవేతి సమూలమస్త్రస్యాపేక్షా; తథామధ్య
మత్పతీయపద ప్రతిపాదితయోరుపాయోపేయయోర్ద్వయేనవిస్తరే
ణప్రతిపాదితత్వాత్తయోరనుసన్ధానవైయర్థ్యమ్; (౧) "ద్వయమథా
నుసన్ధానేనసహసదైవంసక్తా" ఇతిచ భగవద్భాష్యకారైః ప్రతిపాది
తమ్. "నారాయణపదద్వస్తప్రపన్నోయావదాయుషమ్ద్వయమా
వర్తయేన్నిత్యం తస్యాస్థమనుచిస్తయేత్" ఇతిచ తన్మూలభూతంవచ
నమ్; "ప్రపత్తిశ్చసకృత్కర్తవ్యా" ఇతి, (౨) "సకృదేవప్రపన్నాయ"
(౩) సకృదేవహిశాస్త్రార్థఃకృతోయంతారయేన్నరమ్" ఇత్యాదిభిర
వగమ్యతేఇతి కథంద్వయస్యకరణత్వమిత్యేతాశ్చక్వాఃపరిహర్తుంరహ
స్యత్రయానుసన్ధానసాధ్యాన్యధికార్యపేక్షీతానిజ్ఞాపయన్, ప్రసక్తాద
న్యాన్యన్యధికార్యపేక్షీతాని సజ్జహ్యప్రకర్షయతి (ప్రతిమృత్యాది).

విష్ణుపాయోవిష్ణుఫలోఽత్రవైష్ణవః ; సతువిష్ణుపాయోఽ
న్యఫలః. అన్యోపాయోవిష్ణుఫలోవా; "విష్ణుప్రాప్తిఫలాకాక్షీ భక్త్యుపా
యోహివైష్ణవః" ఇత్యేతదిహావివక్షితమ్; తేనభక్తస్యాక్తయావద్ధర్మా
నపేక్షాయామపినదోషః. అథవా, వైష్ణవః - విష్ణుసమ్బంధినిధికారః.
ఉపాయాధీనఫలభాగిత్వంసోస్యాఽస్తీతి; సకర్మధారయాదినిషేధ
స్యానిత్యత్వాదినిః. ఫలశ్చాత్రప్రపత్త్యుత్తరకాలప్రభృతి భగవన్ను
భోల్లాసః, స్థూలదేహవిమోకప్రభృతి భగవదనుభవజనిత ప్రీతికారి
తాఽశేషశేషతైకరతిరూపఞ్చ;

అత్ర యద్యపిభగవాన్ సిద్ధపత్రాపాయః. తథాపి స్వప్రవృత్తి
స్వరూపయోగ్యతానిరూప్యనివారణస్యభగవదధీనకార్యోత్పత్తైః ప్రతి
బద్ధకత్వమ్; తదభావస్యసత్యపిఅన్వయవ్యతిరేకశాలిత్వేన కారణత్వమ్,
సత్యామసిసామగ్ర్యాం ప్రతిబద్ధకసత్త్వాత్ కార్యానుత్పాదఇతివ్యవహా
రాత్; సిద్ధాంతేన క్త్యగ్రీకారేణ మణ్యభావాదీనాం దాహాదిహేతు
త్వానభ్యుపగమాత్; స్వప్రవృత్తిస్వరూపయోగ్యతాచ భరన్యాసా
భావః; భరన్యాసోప్యప్రాప్తస్వరత్నభరన్యాసరూపత్వాత్, “అహ
మేనసర్వేషాం రక్షణభరనిర్వాహకః, యదిపునస్స్వరత్నభరన్స్వీయ
ఇతిబుద్ధ్యతే; తదాన్వయమేవానుష్ఠాయమాం ప్రయాతు” ఇతిభగవత
స్సజ్జల్పఇతి అవినాదానుమత్యాదితైర్వ్యవహారికైః. భగవదు
పాయత్వబోధకప్రమాణబలాత్తస్యైవ భక్తిస్థానాపన్నతయావగమా
త్, ప్రపత్తిమంతరేణ కార్యానిష్పాదాచ్చభరన్యాసాభావస్యప్రతిబద్ధ
కత్వకల్పనం నదూష్యతి.

నచాత్ర గురూపాయనుసపేక్ష్యతత్సాధ్యఫలప్రదత్వమేవో
పాయత్వమ్; ద్వాదశవాన్వి కాద్యశక్తమ్ప్రతి నేతున్నాదివిభానేపి
తమ్ప్రతితస్యైవసాధనత్వేన భగవతోనుపాయత్వాత్ ; (౧) “ఉపా
యేగృహరక్షితో శ్శబ్దజ్వరణమిత్యయమ్ । వర్తతేసామృతజ్ఞైష
ఉపాయార్థైశ్చవాచకః” ఇతిరక్షకత్వప్రదానేన ఉపాయత్వపరతాస్థాప
నాత్; ఉపాయత్వచ్ఛ-ఉపాయానపేక్షరక్షకత్వమేవ. తదుక్తం నిజే
పరత్వాయామ్, “అతోనుపాయానాం నపివోపాయఇతి, ‘అమృతస్యై
షసేతుః’ ‘యమేవైషవృషతేతేనలభ్యః” ఇత్యాదిభిరవగమ్యతే; తద
పిననన్వత్రదృష్టమితినిరుక్త ప్రతిబద్ధకకల్పనమ్; అథవా, సర్వశ్యాపా

యస్య అనధికారివిషయే ఫలసాధనత్వాదర్శనాత్, అధికారోపాతు
రవ్యనుపాయఇతి ప్రపత్తిరధికారివిశేషణమ్.

నచ ఫలతత్కామనానిమిత్రాన్యస్యాసిద్ధస్యతత్వానుపపత్తిః.
“మత్పదద్వద్వమేకంయేనప్రపద్య నైవరాయణమ్! ఉద్ధరిష్యామ్యహం
దేవి సంసారాత్స్వయమేవతానా!” “అహంత్వా” “రక్షిష్యత్యనుకూ
లాన్నః” ఇత్యాదిషు తత్త్వవతీతేః. ఉపాయతదక్షాన్యఫలసాధనస్యైవా
ధికారత్వాత్; నచాన్యపాయాజ్జత్వమేవ, అజ్గత్వస్యతదతకార్యాను
కూలశక్త్యున్మీధకత్వరూపత్వాత్; భగవత్స్పృహతోద్భూతశక్తిక
త్వాత్; నహికార్యవిశేషబోధీయ నియోజ్యాన్వయితావచ్ఛేదకత్వ
మిత్రాధికార విశేషణత్వమభిప్రేతమ్. కిన్తు, అధికారిగతోపాయా
న్వయితావచ్ఛేదకత్వరూపమ్.

నచకారణమాత్రం విధేయమాత్రంవాకార్యోపాయః. ఫల
కామనాయాఃప్రయాజాదేశ్య స్వగ్రాద్యనుపాయత్వాచ్చ; విధేశ్యసి
ద్ధాస్తేతు కృతీసాధ్యతామాత్రమర్థః. కల్పనాతు, నవచనవిరోధేప్రస
రతి; సిద్ధస్యైవాన్యత్రాధికారత్వదర్శనేపి విలక్షణస్యాస్యాపాయస్య
విలక్షణోధికారః సహిసిద్ధవపంవిధఉపాయఃకవచిద్బుద్ధిః. అతఃప్రపత్తిః
కార్యా, తద్వస్తనునుపాయమపిరక్షిష్యామిత్యేవసర్వత్రప్రపత్తిశా
స్త్రేషు భగవత్సంజ్ఞాల్పప్రకారోబాధ్యతే. †ప్రపత్తౌప్రపత్తిరపి భగ
వద్గతోపాయ భావనిరూపకత్వంభూయాదిత్యేవ.

అతఏవహిప్రపత్తేస్తత్రతత్రఉపాయలాభఃఫలంవ్యపదిశ్యతే.
“ఏవంమాంశరణంప్రాప్యఏతశోకభయక్లమః | నిరారమ్భానిరాశీశ్చ
నిర్తమోనిరహజ్జుతిః | మామేవశరణంప్రాప్యతరేత్సంసారసాగర

మే” ఇతి. ప్రాప్యే త్యేకంణ్యంతాల్ల్యపి, అన్యత్తు కేవలాత్; విన్వక్తేన సంహితాయాఞ్చ—“మత్పదామౌఘసహస్వన్వప్రపద్యప్రీతిమానసాః । లక్ష్మీపురుషకారేణవృతవన్తోవరాసన ॥ మత్త మాప్రప్యసే నేత్రప్రాప్యప్రాపకమేవమామ్ । లభ్యావృతాథాఃప్రాప్యస్తేమామే వానన్యమానసాః ।” ఇతి. ప్రాప్యమేవమాప్రప్రాపకంలభ్యేత్వన్వయః; ఏతేనభక్తౌ భగవదుపాయత్యబోధకవచనానాం భక్తానుపాయలాభ హేతుత్వబోధకవచనానాఞ్చభావాత్, భక్తేరన్యధికారత్వాపదనం నిరస్తమ్;

అతఏవచ, “అస్మిన్వివర్తమానానాంవిధౌ” “సకృదేవహిశాస్త్రాఙ్ఙకృతః” ఇత్యాది పచనేషూపాయశబ్దముపహాయవిధ్యాదిశబ్దైర్వ్యపదేశః, క్వచిదుపాయపదప్రయోగస్తు భగవద్గతోపాయత్వ సమ్కృమణేనేతి శుక్తిస్త్వప్రీతిప్రాగుదాహృతే. విద్యతేచబహుశో భక్త్యతిరిక్త మోక్షోపాయనిషేధః. యథావిష్యపురాణే;—“క్షేణానాఞ్చక్షయకరంయోగాదన్యన్నవిద్యతే” ఇతి, యోగశబ్దశ్చతత్రాష్టాంగయోగవిషయః; ప్రకరణాత్; తత్రైవానన్తరం బాష్టక్యేనయోగస్వరూపమనుయుక్తేన కేశిద్వజేన “యోగస్వరూపంఖాణ్డీకృత్యూతాయ తాంగధతోమమయత్రస్థితోనచ్యవతేప్రాప్యబ్రహ్మలయంమునిః । మన ఏవమనుష్యాణాంకారణంబన్ధమోక్షయోః । బద్ధాయవిషయాసక్తిముక్త్యనిర్విషయంమనః । విషయేభ్యస్సమాహృత్యవిజ్ఞానంమానసంమునః । చిన్తయేన్నుక్తయేతేన బ్రహ్మభూతంపరేశ్వరమ్ । ఆత్మభావనయత్యేవంతద్బ్రహ్మధ్యాయినంమునే । వికార్యమార్తనశ్శక్త్యైలోహమాకర్షకోయథా । ఆత్మప్రయత్న సాపేక్షావిశిష్టాయామనోగతిః । తస్యా

బ్రహ్మణిసంయోగోయోగిఇత్యభిధీయతే | ఏకమత్యస్తవై శిష్ట్యయై క
భర్త్యోపలక్షణః | యస్యయోగస్సవై యోగీ ముముక్షురభిధీయతే |
యోగియుక్ప్రథమంయోగీయుజ్ఞానోహ్యభిధీయతే | వినిష్పన్నసమా
ధిస్తు పరబ్రహ్మోపలబ్ధిమాన్ | యస్యాస్తరామగోషేణ మాప్యతే
చాస్యమాచసమ్ | జన్తానైగభ్యసతోముక్తిః పూర్వస్యజాయతే |
వినిష్పన్నసమాధిస్తు ముక్తింతత్రైవిజన్గని | ప్రాప్నోతియోగవిర్దగ
పూర్వకర్మచయోచిరాత్ | ఇత్యుక్తే, తత్త్రైవ, “బ్రహ్మచర్యమహిం
సాచ” ఇత్యాదినా అష్టాంగయోగప్రపञ్చనాచ్చ,

శ్రీవిష్ణుధర్మచ, “తదాచత్వయహాభాగ ప్రసాదనుముఖాయ
ది | సజ్జయోయేనభవతి మూలోద్వర్తేనకర్మణామ్” ఇతిశతానీకేన
పృష్టో భగవాన్ శౌనకఃప్రాహ;-“నకిర్తణంక్షయోభూపజన్మకోట్య
యతై రపిఃబుతేయోగాత్కర్తృకక్షంయోగాగ్నిఃక్షసయేత్పరమ్”ఇతి;
సచప్రసః పరమనిశ్రేయస్థాభిర్వేవాదిభిరనుయక్తస్య కపిలస్యవాక్య
ముదాజహార. “ఇత్యుక్తముషిభిస్సర్వైర్వైదేవైర్దేవర్షిభిస్తదా | నాస్తి
యోగాత్పరం శ్రేయః కింశ్చిదిత్యుక్తవాన్పరా” ఇతి. తమేవయోగం
ధ్యేయాధికారిసహితంప్రశంభయన్, స్త్రీశూద్రాదీనాంజన్మానర
ప్రకృతాస్తయోగప్రతిసన్ధానమాత్రేణ యోగనిష్ఠాముదాహృత్య నిగ
మయతిస్స;-“తస్మాద్యోగఃపరం శ్రేయోవిముక్తిఫలదోహిసః | విము
క్తానుఖమత్యస్తం సమ్మోహస్త్వితరత్సుఖమ్ || ఏతత్త్రైవర్యమాఖ్యా
తంమయామనుజకుఞ్జర | శ్రేయఃపరతరంయోగాత్కింశ్చిదవ్యన్నవి
ద్యతే” ఇతి.

“రుక్తాభంస్వప్నధీగమ్యమ్” ఇతిమానవవచనం విశదతమ
ప్రత్యక్షతాపన్నానుభవ్యవైకలభ్య ఇత్యర్థఇతిభాష్యకారైర్వాఖ్యా

తమ్, సవసరోద్విభక్త్యభిక్తోపాయ నిషేధస్సవ్యతుల్యం పురుషస్స
తీసాధ్యముపాయనిషేధతీతి ప్రపక్షైరధికారతోచితా; క్రియాగఘో
పాయ తావిలక్షణాహి భగవద్గఘోపాయ తేచినతన్ని షేధఇత్యుపపత్తే
తస్య తాతీరి క్తవిషయతయాసంజ్ఞాచడిచితః. తథాచ, ఉపాయానపే
క్షరక్షణసంజ్ఞల్పవిషయత్వసమ్బాదకత్వమేవప్రపక్షైరితి నోపాయతా;

అథవా, ఉపాయత్వంకరణత్వం చేతనాచేతనసాధారణమ్; భక్తా
వివప్రపన్నంప్రతీశ్వరే; నచైతావన్తాత్రేణావచారప్రసక్తః. పరిత్వ
సమానాధికరణసౌలభ్యస్యేవఫలప్రదత్వసమానాధికరణస్య తస్యాపి
గుణత్వాత్; తథాచ ప్రపన్నవిషయేఅహమేవతస్యోపాయోభవిష్యా
మీతిసంజ్ఞల్పః. అన్యత్రఫలందాస్యామీతి పూర్వసంజ్ఞల్పవిశేష్టోభ
గవానుపాయః. విశేష్యసిద్ధతయాసిద్ధత్వవ్యపదేశః. విశేషణంపునః
ప్రపత్తిసాధ్యమీతితస్యదైవ్యయథ్యమ్.

నచైవమ్, “అహన్త్యా” ఇతీసంజ్ఞల్పకార ప్రదర్శనవిరోధః.
అహమిత్యన్య-ఉపాయభూతోహమిత్యర్థతయా, అహన్తరసంజ్ఞల్ప
స్యాన్ధసిద్ధత్వాత్; “అహంహిశరణంప్రాప్తోనరేణానన్యచేతసా । ప్రా
పయామ్యాత్మనాత్మానంనిరూతాఖిలకల్మషమ్” ఇతివచనే, ఆత్మనేతి
త్వతీయానునానభిహితకరణత్వాన్ధకత్వావశ్యమ్భూవాత్;

ఏవం “ముముక్షురై వ్యశరణమహంప్రపద్యే” ఇత్యాదిప్రయో
జకత్వవిబంధనమ్; స్వీయనిరుక్తసంజ్ఞల్పవిషయతావాసమ్బంధః. ఏవఏవ
పరగతస్వీకారఉచ్యతే. తత్సాధనమేష ఉపాయస్వీకారఇతియాగా
నుష్ఠానస్య సమ్బంధసమ్బాదకతయా అనుపాయత్వతే, ప్రపక్షైరుపా
యాన్వయసమ్బాదకత్వాదనుపాయత్వమ్; భక్తైరన్వయపేతుక
త్వాపాదకత్వంనాపాదనీయమ్. కార్యస్యసకారణకత్వనియమాత్;

తత్రకారణాస్తరాభావాత్. అతఏవైవాపాయాన్వయినోభర్తాస్తత్సమ్యు
ద్భవయోజకప్రవత్తాప్రవచర్యస్తథితి నోపాయతాప్రతిపాదకవచన
విరోధః.

ఏవంఞ్చ ఉపాయతావచ్ఛేదకరూపేణావిసిద్ధత్వంసువచమ్. స్వ
విషయకవరణసమ్యుద్ధేనైవవాభగవతఉపాయత్వమ్. ప్రమాణవైష
మ్యేణప్రతిబద్ధ్యనవకాశాత్. అస్మిన్నుచే, ఉపాయప్రపద్యలభ్యేత్యే
తాదృశవచనేషు ల్యపస్సమానకాలత్వభోధకత్వం విధిన్నరూపేణ
ఏకస్యామేవ క్రియాయామితిభోధ్యమ్. అతఏవపరాశరభట్టపాక్షైః;-
“ఉపాయంకర్తవ్యభాగమ్”ఇతి భగవతఉపాయత్వంప్రపత్తేస్తద్వికా
రికర్తవ్యతామాత్రమితిప్రదర్శితమ్. అన్యథా ఉపాయావిసిద్ధసాభ్యావి
శ్యేవావక్ష్యత్.

కించైవవరణాభరఃప్రపత్తిరూపామయ్యస్తీర్ణానేభరసమర్ప
ణస్వరూపనాశస్వాదిత్యనుపాయోపిభరన్యాస ఉపాయప్రతిస్థకా
భావతయాతదధికారతయాతదన్వయసమ్పాదకతయా తదుత్పాదకత
యా తదన్వయరూపతయావాకర్తవ్యవేష. సచవిశ్వాసపాక్షానాపూ
ర్వకః, శరణప్రజేత్యనేనవిధీయతఇతి నవిధివైయర్థ్యమ్.

విధీయమానధర్మత్యాగస్తు సిద్ధధర్మస్యమోక్షసాధనధర్మానర
సంసర్గానుహత్యరూపఇతిసవిరోధః. సర్వధర్మశబ్దస్య ధర్మసామాన్య
పరత్వేపిచవిశేషవిధిబలాత్ సజ్జీచోన్యాన్యవేతనవిరోధః. అత
శ్చరణాగతిస్వరూపజ్ఞాపకతయా చరమశ్లోకోఽపశ్యాపిషీతః. తస్య
చ“ద్వయేనమన్త్రితేన”ఇత్యాదినామన్త్రితృకరణకర్తావగమా
త్, ద్వయాన్ధజ్ఞానమప్యవశ్యకమ్. కరణత్వంహి అనుష్ఠేయాన్ధప్రకా
శకతయా; తత్రయస్యవిశేషప్రకాశకత్వమ్, తస్యైవపక్షిగహడిచితః.

“యోబ్రహ్మణంవిదభాతిపూర్వమ్” ఇతి శ్వేతాశ్వతరోక్తేషు స్త్రీ
*తస్యిష్టోరిత్యాదినున్త్రేషుచసపురుషకారపురస్కారశరణ్యశరణాగతి
తత్ఫల విశదప్రకాశకతా; మూలమన్త్రేచ శరణ్యాదీనిసంక్షిప్తాని
అతఏవ అనేకరణచున్త్రసద్యాపేషి అయమేవమన్త్రాచారైశ్చాపి
గృహీతః.

నచ, “శ్రీమన్నారాయణస్వామిన్ననన్యశరణస్తన । చరణౌ
శరణంయాత స్తనైవాన్త్యహమచ్యుత । శ్రీమన్నారాయణస్వామి
దాసాహంతవత్యనై । పరమీపుస్తమేవార్థమనుకూలోవివర్జయన్ ।
ప్రాతికూల్యంసువిసభస్సంప్రార్థ్యశరణంపరమ్ । వ్రజామియుష్మచ్ఛ
రణోతత్రైవాహంమయాన్వితః” ఇత్యాదిషు విశదప్రకాశకత్వమన్య
స్తీతివాచ్యమ్. ఏతేషుద్వయాథవివరణత్వమాత్రేణ ద్వయత్వమన్త్ర
త్వాద్యన్యపహారాత్.

“శ్రీమచ్ఛబ్దాత్పరేయక్తంనారాయణభీష్యతే । తత్పరేచర
ణౌశబ్దస్తత్పరేశరణస్తథా । ప్రపద్యేతత్పరేయక్తం నమశ్శబ్దమతః
పరమ్ । శ్రీమతేచతదాయుక్తంపరేనారాయణాయచ” ఇతిపదోద్ధారన్య
“అన్తర్యామిబుష్మిన్తత్రజేవీగాఽమృత్యుబాహృతా । ఛన్తస్తుజేవ
తావిష్ణుఃపరమాత్మాసనాతనః । శ్రీమన్నారాయణస్వాత్మాత్పరంబ్ర
హ్మపరాత్పరః । ఆనన్దచిత్స్వరూపీచసర్వవ్యాపీచకథ్యతే ।” ఇతిబు
ష్మ్యాదీనాశ్చ, “పశ్యుమిశాక్షరోమన్త్రఃప్రపత్తిరితివిశుభ్రతః । సర్వే
షామేవమన్త్రాణాం మన్త్రోయంమన్త్రినాయకః । హృదయాద్యజ్ఞభేదే
న పదైష్ట్యధిరలజ్ఞుతః । నవార్ణంహృదయంవిద్ధిత్రితయార్ణంశిరోమ
తమ్ । శిఖాజ్వలన్త్రక్షరంవిద్ధికవచంతద్వదేవహి । అన్త్రంపశ్చాక్షరం
నేత్రం ద్వ్యక్షరంపరికీర్తితమ్ ।” ఇత్యజ్ఞన్యాసక్రమన్య అస్మిన్నేవమ

ప్రతిపాదనాత్ ; “ద్వయేచనుత్తరేషేన ముక్తియేణభజేత్సదా ! తస్మిన్నుత్తరేలక్ష్మ్యే మయావత్తగసనాతనమ్.” ఇత్యాదిభిర్విశిష్య భగవదభిమతప్రకీర్తనైః. వస్తుతోయత్కించిదాచార్యపరిగ్రహస్య మూలమస్తు, (౧) “ఆచార్యాధ్యైవవిద్యావిదితానాభిచ్ఛంప్రాపత్” ఇత్యాచార్యమచిషరిగృహీతాయాపచవిద్యాయాస్సాఘతరత్వాత్; ద్వయేనైవపరాఙ్ముఖసమ్మృదాయవత్రినాం ప్రపత్త్యనుష్ఠానముచితమ్, ఏతద్దాపనార్థమేవకేమాభిద్వయే పూర్వాచార్యవాక్యత్వవ్యవహారః. యదిపునరాదిగురోర్భగవతోవాక్యవిత్వక్తః. తదాభగవదభిమతివిశేషమచార్యపరిగ్రహే మూలత్వేనోచ్యత్యతిబోధ్యమ్.

నచ మహావిశ్వాసమాత్రప్రతిపాదకస్య ద్వయస్య కథం భరన్యాసప్రతిపాదకత్వమితివాచ్యమ్; స్వగతాత్మనపారతన్త్ర్యవిషయదృఢాధ్యవసాయరూపస్య భరన్యాసస్యాపి ప్రపూర్వకపదినాభిధానసమ్మతాత్. అస్తువావిశ్వాసస్యైవాభిధానమ్. తథాపి తేనతత్పూర్వకత్వేనప్రసిద్ధాయా ఉపాయత్వప్రార్థనాయా ఆక్షేపాత్, తస్మాత్చ భరన్యాసావినాభూతత్వాత్తత్తిధిః. ఉక్తజ్ఞోచితత్కృష్టపాదైః;-“ప్రపద్యేఇతి-పద౧౭. గతావితథాతోగత్యర్థతయా, గత్యథాఃబుద్ధ్యర్థాఇతినన్యాయేనజ్ఞానవిశేషమాహ; సచజ్ఞానవిశేషః-అహమన్త్యపరాధానామిత్యక్తరీత్యా స్వాకించ్ఞానానుసంధానపూర్వకః. ప్రార్థనామతిః, యాచ్ఛాప్రపత్తిః, ఇతిప్రార్థనాగర్భః. త్వమేవోపాయభూతోమేభవేత్యామ్యక్తరీత్యా స్వయముపాయశరీరాననుప్రవిష్టః, అధికారివిశేషణీభూతో దృఢాధ్యవసాయరూపః”ఇతి“ప్రజేతి- మహావిశ్వాసపూర్వకప్రార్థనాగర్భాధ్యవసాయముపాయకోటావననుప్రవిష్టం ప్రపద్య ఇత్యతోక్తస్త్వికారంవిదధాతి”ఇతిచ.

వస్తుతస్తు.(౧) “అనన్యసాధ్యేస్వాభీప్సే”(౨) “త్వమేవోపాయ
భూతోమే”(౩) “నిశ్చితేనన్యసాధ్యతేపరతేష్టన్యసాధనే! అయమా
త్మభరన్యాసః ప్రపత్తిరితిగీయతే” ఇత్యాది ప్రమాణానురోధాదుపా
యపరశరణపదసమభివ్యాహృతగత్యర్థధాతోర్విశ్వాసపూర్వకాకిచ్చ
స్యవిషయకప్రార్థనాగర్భాభ్యవసాయే నిరూఢలక్షణాః; అతఏవహి,(౪)
“ఉపాయాపాయసన్త్యాగీ మధ్యమాంస్థితిమామాస్థితః । మామేవశర
ణంప్రాప్య” ఇత్యుపక్రమ్య, ఉహంసహారే, “ఉపాయాపాయసన్త్యాగీ
మధ్యమాంస్థితిమామాస్థితః । రక్షిష్యతీతినిశ్చిత్యనిష్ఠిప్తన్వస్వగోచరః ।
బుధ్యేతదేవదేవస్తం గోప్తారంపురుషోత్తమమ్,” ఇతి విశ్వాసప్రార్థనా
భరన్యాసానాం శరణంప్రాప్యేతిస్థానేపాతః.

నచైవం(౫) “అకిచ్చనోనన్యగతిః” ఇత్యాదా “శరణంప్రపద్యే”
ఇత్యనేనైవసిద్ధేః పానరుక్త్యమ్; జ్ఞానవిశేషణతయా అకిచ్చన్యస్యధా
తుతునాలాభేపి ఆత్మవిశేషణతయాతతలలాభాత్; అకిచ్చనఇత్యన్య
జ్ఞానసత్యతాజ్ఞాపనాయ విషయసత్తాప్రతిపాదనపరత్వాత్; విశ్వాస
పూర్వకత్వం ఉపలక్షణవిధయాప్రసిష్టమ్; తేన (౬) “సమాశ్రయే
దాదిదేవంశ్రద్ధయాశరణంయది” ఇత్యాదాశ్రద్ధయేత్యన్యనానన్వయ
ప్రసంగః. విశ్వాసపూర్వకత్వప్రకారేణబోధార్థంతత్పదప్రయోగాత్.

అథవా, “శరణంసమాశ్రయేత్” ఇత్యాశ్రయతేస్సేవార్థ
కత్వేన బుద్ధిత్యేనతదర్థకత్వాభావాన్నానుపపత్తిః. ఏతేన “శరణం
సమ్ప్రాప్య” ఇత్యాదానాధ్యవసాయాదిబోధప్రసంగః. ఏవం-“ప్రప
త్తిః-విశ్వాసః. సకృత్ప్రార్థనామాత్రేణాపేక్షితం దాన్యతీతివిశ్వాస

(౧) విషయేనసంహితా	(౨) అహింస-౩౬-౩౫	(౩)
(౪) లక్ష్మీతత్త్వే-౧౭-౨౫	(౫) స్తోత్రరత్న	(౬) సాత్త్వతనం-౧౬-౨౬

28 1125

పూర్వకంప్రాప్తనమితియావత్ "ఇతి సమ్ప్రదాయావగతభాష్యకారోక్తిః, "నారాయణంసలక్ష్యేకంప్రాప్తంతచ్చరణద్వయమ్| ఉపాయఇతి విశ్వాసోద్వయార్థశ్చరణాగతిః" ఇత్యభియుక్తోక్తిశ్చనూపపాదే; విశ్వాసస్యాపిశబ్దార్థత్వాత్; నిత్యపస్యాపిశరణాగతిశబ్దార్థత్వాత్; కీదృశీశరణాగతిరితిప్రశోద్ధేతరే, (౧) "అనేనైవతమస్త్రేణ స్వాత్మానంమయినీషేత్ | మయినీషేత్తవ్యక్తకృతకృత్యోభవిష్యతి" ఇతి నిత్యపశబ్దప్రయోగస్సజ్ఞచ్ఛతే; ఏకదేశస్థితరోపలక్షణార్థత్వాత్; శేషముత్తరత్రవత్సామ్యః, అతోద్వయస్యకరణత్వముపపద్యతేఏవ; స్వరూపయాథాత్మ్యజ్ఞానస్యాపి మూలమస్త్రేణైవసంపాదనముచితమ్; తస్య విశిష్టశిష్టపరిగ్రహవిషయత్వాత్, పూర్ణత్వాచ్చేత్స్యక్తమ్.

ద్వయేనైవౌపాయోపేయవివరణసిద్ధావపి మూలమస్త్రాంతనమఃపదార్థజ్ఞానాభావే అవశ్యాపేక్షితభాగవతశేషత్వజ్ఞానాసిద్ధ్యాచరమశ్లోకబోధితఏవోపాయః స్వరూపానురూపఇతి జ్ఞాపయన్నమఃపదమ్, ద్వయస్థనారాయణపదస్య ఉపాయత్వేపయికగుణవిశేషమాత్రపరతయా శరీరత్వాదిసిద్ధ్యధీనానుకూల్యవృత్త్యాదిసిద్ధయేచ నారాయణపదజ్ఞానమప్యవశ్యకమ్; ద్వయస్య సదానుసంధేయత్వాత్, సకృదనుష్ఠేయప్రపత్తికరణత్వాత్ సహజవృత్తిచోద్వన్తు అగ్రేపరిహరిష్యామః; అతోమస్త్రయమవ్యవశ్యంనిరుక్తాధికారిణోజ్ఞాతవ్యమితి నపూర్వోక్తశబ్దవకాశఇతిభావః.

అత్ర "పుటమ్బుజ్ఞాన" ఇత్యనేన ధర్మశబ్దః-మోక్షోపాయాస్తరపరఇతి విరోధపరిహారస్సాచితః. సిద్ధోపాయస్వీకారస్య సాధనాస్తరసంసర్గాసహితయా, సంసర్గేనత్యుపాయప్రచ్యతే. (౨) "అస్త్రజన్ధస్సచాన్యంహి నబన్ధమనువర్తతే" ఇత్యుక్తతయాతత్సంసర్గాసహ

ఎమ్మెరుమానైయే తజ్జమెన్దు పన్దుకై యమ్,
పేఱుతప్పాతెన్దు తుణిన్దిరుక్కైయుమ్,

త్వజ్ఞానమావశ్యకమితి చరమశ్లోకపూర్వపాదజ్ఞానమావశ్యకమ్. ఏవ
ఞ్చాత్రనవాసనత్యాగః-మదిష్టోపాయప్రతిబంధకఇతిజ్ఞానమ్.

యద్యపిదుష్కరత్వ జ్ఞానాదపితత్వాగసమ్భవః; తథాపి నస
ర్వందుష్కరమితి సుకరేషునామసజ్జీర్తనాదిషు సాధనేమూ క్షాన
మావశ్యకమేవ; మాభూత్కదాచిదపి తేషు ఉపాయత్వస్వీకారఇతి,
“ఎమ్మెరుమానైయే” ఇత్యనేన ప్రార్థనాగర్భాధ్యనసాయఉక్తః; తస్య
చకర్తవ్యతాయాఅనుపాయతాయాశ్చజ్ఞానాయ చరమశ్లోకద్వితీయ
పాదజ్ఞానమ్; అనుష్ఠానాయచపూర్వఖణ్డః; (పుటమ్మిత్యాది) “సర్వ
ధర్మాంశ్చసన్త్యజ్యసర్వకామాంశ్చ” ఇతిరీత్యాప్రాప్యప్రాపకాన్తరో
భయపరమ్ ; తేనప్రయోజనాన్తరవారకద్వయోత్తరఖణ్డస్య విని
యోగలాభః. (పేఱుతప్పాతితి) మహావిశ్వాసః;

తథాహ్యత్ర పఞ్చధా విశ్వాసప్రతిబంధికా శజ్ఞానమ్భాస్యతే;
కథంనామసర్వజ్ఞేనసర్వశక్తినాభగవతా అనాదికాలసంభితాననన్తా
న్మదపరాధాః జానతా తత్తత్ఫలప్రదానశక్తేనాభిగన్తవ్యః; కథం
కర్మానుకూలఫలప్రదస్తాదృశాపరాధవతాం నిరతిశయపురుషార్థండా
స్యతి. కథంచైతథావస్థితస్వరూపజ్ఞానమాత్రపర్యవసితయా ప్రపత్త్యా
సర్వోపకారాపేక్షవిషయే సకలాపరాధనివృత్తిః. కథంవాజనార్దన
జనకాదిషు విశమ్భితఫలప్రదత్వేనప్రసిద్ధస్యాస్య అభిలషితసమయవ
ఫలప్రదత్వమ్. కథంచైతథావికారిద్రస్య ఆశ్రయితృపురుషగతతార
తమ్యానాదరేణ ఫలప్రదత్వమితి;

అత్ర అపరాధజహుశిచేతన కృతస్యాశ్రయణస్యలోకదృష్ట్యా
ప్రసక్తాఅపరాధితా, తాదృశేనాభిగన్తుమశక్యతావా, “అధృవ్యత్వం
ధూత్వాకమితురధిగమ్యతాం సమ్పాదయన్త్యానిరపాయపురుషకార
భూతయాశ్రియానివర్త్యతే ; స్వభరనిర్వోధృత్వాభిమానినికర్తాను
రూపఫలప్రదోపేన్యస్తభరేసమ్బన్ధనశాద్దాయప్రాప్తిఫలంస్వతపవస్వా
మీదాసన్యదాన్యతి ; అవర్జనీయసమ్బన్ధేన ద్వితీయశజ్జావారణమ్.
అవాప్తసమస్తకామత్వాదేవఏతత్త్రుతముపకారమనపేక్ష్యతీముఖ్య
సూచకాల్పవ్యాపారేణైవ స్వీయనిరుపాధికకారుణ్యాదివశాత్ సర్వాప
రాధాక్షామ్యతీతి తృతీయశజ్జానివృత్తిః. భగవతఃకర్తాధీనేప్రపాప
కర్తవ్యవిశిష్టతత్వేపి నిరపేక్షఫలప్రదత్వం నిరపేక్షత్వాదేవేతిచతుర్థ
శజ్జావారణమ్. సమాధికదర్శిత్రత్వాదేవ తదపేక్షయాసర్వేషాం
తౌల్యాత్, స్వప్రయోజనార్థమనాలోచితవిశేషంసర్వేషాం ఫలప్రద
ఇతి చరమశజ్జానివృత్తిః.

నిరపాయపురుషకారాదవర్జనీయాచ్ఛసమ్బన్ధాత్ । నిరుపాధిక
గుణయోగాద్వ్యాపారాచ్ఛస్యహేతునిరపేక్షాత్ । స్వప్రైవలభ
యోగాచ్ఛజ్జానివర్త్యతే । సమ్బన్ధహేతుకత్వాదన్యస్యా
సానితన్తోక్తః ॥

తథాపి, లక్ష్మీతస్తే)శక్తేరిత్యనేన సహకార్యపేక్షతాబోధ
నేన రక్షిష్యతీత్యుక్తం స్వాభిమతికాలావచ్ఛేదేన ఇష్టప్రదత్వం
స్థాప్యతే; సూఢసదత్వేనపురుషకారకృతేన, అభిగమనమేన ససమ్భవ
తీతిశజ్జావ్యావృత్తిజ్ఞాప్యతే; ఈశేశితవ్యసమ్బన్ధాదితి ద్వితీయచర
మశజ్జయోర్నివర్తకమ్. ఏతేషాంశ్చజ్ఞానం శ్రీమన్నారాయణపదా
భ్యాంజాయతఇతి విశ్వాసహేతుతయా శ్రీమన్నారాయణపదార్థజ్ఞా
నసూచకమే.

అథవా, “అల్పీయస్తా వ్విదుపాయస్యభూయస్తా వ్విచ్చవిరోధినామ్ । ఉపేయస్యమహత్త్వాచ్చకార్పణ్యాచ్చాధికారిణః । అల్పీయస్యేవకాలేతుకథంప్రాప్తిచ్ఛవిష్యతి । ఇతిశక్జ్ఞానివర్త్యస్తేత్రీమన్నారాయణేత్యతః” తదిదముక్తమ్-“కర్తవ్యం సకృదేవహస్తకలుషంసర్వం తతోవశ్యతి బ్రహ్మేశాదిసుదుర్లభం ఏదమప్రిపాశ్యంమయాద్రాగితి! విశ్వాసప్రతిబద్ధిచిత్తనమిదంపర్యస్యతిస్యస్యతాంరక్తాధీశరమాపతిత్వసహితం నారాయణత్వంతవ” ఇతి.

కరుణాయావీవరక్షణే ప్రధానహేతుత్వాదుపాయసకృత్త్వశక్జ్ఞాప్యదస్యతే; పురుషకారోద్భూతవాత్సల్యయోగాచ్చనదోషాప్రతిబద్ధన్తి. స్వామిత్యాత్సార్థం స్వయమేవోత్కృష్టముపేయందదాతి. సాశీల్యాన్నిధికారితారతమ్యంపశ్యతి. ఘనీమాతేతీన్యా యేన ఆశ్రితవిశ్లేషసహిష్ణుత్వాదిరూపమార్థవశాచ్చద్రాగేపదదాతీతిశక్జ్ఞానివృత్తిప్రకారః శ్లోకేవివక్షితః.

వరవరమునిభిస్తుమయాద్రాగితిపదయోరభావాత్స్వతంత్రచరమశ్లోకవ్యాఖ్యానానురోధాచ్చ శక్జ్ఞాత్రయమిత్యుక్తమ్. ఏతాదృశవిశ్వాసదార్లభ్యాదేవహి(౧)“ఉపాయస్సుకరశ్చాయందుష్కరశ్చనుతోమమ । సలభ్యతేధికారీవా”ఇత్యాదిపచనప్రవృత్తిః. అత్రగోవిందమిత్రాద్యభియుక్తోక్తీరహస్యత్రయసారదర్శితా అనుసంధేయా.

విశ్వాసశ్చ-ఉపాయాధ్యవసాయప్రవృత్త్యుపయోగీతి, రక్షిష్యతీతివిశ్వాసాదిత్యుతోక్తమ్. విశ్వాసస్యహేతుత్వచ్చ ఉత్తరకాలీనశక్జ్ఞాప్రతిబద్ధద్వారా ఉపాయసంయోగనివృత్తాపుషయుజ్యతే. త

దుక్తమ్. “రాక్షసానామవిస్రమ్భాదాఙ్గానేయస్యబద్ధనే । యథావిగ
భితాసద్యస్తస్త్వమౌఘాప్యస్త్రబద్ధనా । తథాపుసామవిస్రమ్భాత్ప్ర
పత్తిప్రచ్యుతాభవేత్ । తస్మాద్విస్రమ్భయుక్తానాం ముక్తిందాస్యతి
సాచిరాత్” ఇతిశక్ష్కావిరహస్యచాశశ్యకత్వమ్. “వ్యవసాయాదృతే
బ్రహ్మన్నాసాదయతితత్పరమ్ । చిస్సంశయేషుసర్వేషునిత్యంవసతిన్తై
హరిః । ససంశయాహేతుబద్ధాన్నాధ్యావసతిమాధవః” ఇత్యాదిషు
ప్రసిద్ధమ్.

అత్ర “తుణిద్విరుక్తైయమ్” ఇత్యనేన విశ్వాసస్యాత్తరకాలా
నువృత్తిస్సూచితా. ప్రపత్తికాలీనవిశ్వాసస్యదృఢతయాతజ్జన్యసంస్తా
రాధీన స్మృతిరూపవిశ్వాసస్య విమర్శదశాయాముత్తరత్రానువృత్తై
బాధకాభావాత్. అత్రచవిశ్వాసస్యఏతావన్నాతేణతాదృశం ఫలం
భవిష్యతినపేతి శక్ష్కావిరోధివిశ్వాసత్వేనైవ ఉపకృతతయా క్వచి
ద్రక్షుణహేతుగుణవత్తాద్యవసాయస్య, క్వచిద్గుణవత్త్వాద్రక్షిష్యతీ
త్యధ్యవసాయస్యచోక్తిర్నవిరుద్ధా. అహిర్బుధ్నిసంహితాయాంహి,
“పరత్వేనతిచేపూయమ్” ఇత్యాదినాగుణవత్తాద్యవసాయస్యవిశ్వా
సత్వముక్తమ్. తదనురోధేన స్వతస్త్రిచరమశ్లోకవ్యాఖ్యానేతత్వదీ
పేచగుణవత్తాద్యవసాయో మహావిశ్వాసఇత్యుక్తమ్. లక్ష్మీతన్త్రాను
రోధేనచ ఫలావశ్యమ్భావాద్యవసాయః స్వతస్త్రిచరమశ్లోకవ్యా
ఖ్యానే, ఇహచోక్తః.

అత్రయద్యపిశరణంప్రతేత్యపైవ విశ్వాసస్యాభిధానమ్; తస్య
చప్రపత్తిత్వం స్వతస్త్రిచరమశ్లోకవ్యాఖ్యానేఉక్తమ్. తథాపి, “ప్రప
త్తివిశ్వాసః, సకృత్ప్రార్థనామాత్రేణ అపేక్షితందాస్యతీతివిశ్వాస
పూర్వకంప్రార్థనమితియావత్” ఇతి సమ్ప్రదాయావగతభాష్యకా

రోక్తిమ్, విశ్వాసపూర్వకం ప్రార్థనామతిత్యాదివచనానిచోదాహృత్య, ప్రార్థనాగర్భత్వస్యోదాహృతత్వాత్, “ప్రార్థనాయాః పూర్వవా క్షేభిధానమ్, ఇహవిశ్వాసస్యాభిధానమ్” ఇతిసజ్జచ్ఛే.

నచైవం ప్రార్థనాగర్భాశ్చనసాయఇతి ప్రాగ్వాన్యఖ్యానవిరోధః. భరసమర్పణరూపాధ్యనసాయస్వైవ తత్రగర్భితత్వేనోక్తత్వాత్. మద్యత్నాధీనమద్రక్షణం త్వయైవసాధ్యమితిహితదాకారః. మద్రక్షణంమద్యత్నాధీనమిత్యం శేతస్యాధ్యనసాయాత్మకత్వమ్; అసిద్ధత్వానుకూల్యవిషయకత్వేన ఇచ్ఛాజ్ఞాపకత్వాత్, ప్రార్థనాగర్భత్వమపి;

నచైతావతా, సవప్రూపాయ ఇత్యధ్యనసాయాకారప్రదర్శనవిరోధః. ఉపాయత్వస్యస్వయత్నానధీనరక్షణకర్తృత్వరూపత్వాత్; యదిపునః కరణతారూపముపాయత్వమ్; తదాయద్యపినరక్షణకర్తృత్వరూపగోప్తృత్వవరణం భరన్యాసానర్హితమితీతకృతేవక్తుమ్. తథాపి, “ఉపాయభూతోమేభవ” ఇతి ప్రార్థనాబోధకప్రమాణానురోధాత్, “గోప్తృత్వవరణంనామ స్వాభిప్రాయనివేదనమ్” ఇత్యస్య ప్రయోజనలక్షణోభయకథనపరత్వాత్; గోప్తృత్వశబ్దేనస్వసమానాధికరణకరణత్వం లక్ష్యతఇతినిర్వాహ్యమ్.

నచపక్షద్వయేపితస్యాసిద్ధత్వే(౧) “ఉపాయోపేయత్వేతదిహ తనతత్వమ్” ఇతిశ్రీనూక్తివిరోధః; సిద్ధత్వేప్రార్థనానుపపత్తిరితివాచ్యమ్; స్వరూపయోగ్యతాత్మకస్యతస్యసిద్ధత్వాదధికారివిశేషనిరూపితస్య తస్యసాధ్యత్వాత్, భూతపూర్వరక్షణవిషయకస్యాపి స్వయత్నాధీనజ్ఞానస్యసమ్భవేన తద్ద్యావృత్తిః; అసిద్ధతత్నాధ్యత్వవిషయకత్వమావశ్యకమిత్యాదిప్రదర్శనాయ ప్రార్థనాగర్భత్వోక్తిః.

సచతత్వదీపే మహావిశ్వాసపూర్వక ప్రార్థనామాత్రస్వైవ
 ద్వయగతక్రియాభిప్రేతత్వోక్తేః, స్వతస్త్రిచరమశ్లోకవ్యాఖ్యానాది
 ష్పసి నవిశ్వాసాతఃక్రాధ్యవసాయఉచ్యతే ఇతిభ్రమితవ్యమ్. తత్వదీపే
 ఉత్తరఖణ్డాస్య సమర్పణప్రతిపాదకతయా పూర్వఖణ్డాస్యచవరణప్రతి
 పాదకతయావ్యాఖ్యానే ప్రపద్యితస్యప్రార్థనామాత్రపరత్వాభిధా
 యక స్వతస్త్రిచరమశ్లోకవ్యాఖ్యానాదిషుసమర్పణస్య అన్యత్రాప్రతి
 పాదనేన తస్యాపివివక్షితత్వావశ్యమృవాత్. కృష్ణపాదైశ్చ“మహా
 విశ్వాసపూర్వకః ప్రార్థనాగర్భోధ్యవసాయఉచ్యతే” ఇతి విశ్వాసాతి
 రిక్తస్యాధ్యవసాయస్యోక్తత్వాత్;

సచపూర్వోక్తవృత్తిబలేన విశ్వాసస్యాపి ద్వితీయవాక్య
 ఏవప్రతీతేఃపాసరుక్త్యసంజాతః. విశ్వాసస్యభావిషయత్వపక్షే తద్దో
 ధనామైవపునరుక్తేః. అన్యథాపి, “తజ్జమెన్దుపత్నీయై కైయుమ్” ఇత్యత్ర
 ఇతిశబ్దప్రయోగేణపూర్వోక్త వృత్త్యత్యవసతారాత్. ఆకారప్రద
 ర్భధ్యవసాయః; “పత్నీయై” ఇతిశబ్దస్వారస్యాత్ ప్రార్థనాచలభ్యత ఇతి
 సత్యయోరలాభప్రసంగః. ఆకీర్ణస్యవిషయకత్వస్తు అధ్యవసాయస్య
 ప్రమాణాంతరసిద్ధమ్.

యదిపునస్త్రోగః - ఉపాయాంతరాణిమత్స్వరూపవిరుద్ధాని
 నుష్కరాణిచేత్యాకారకజ్ఞానవిశేషః. కార్పణ్యమపితత్వదీపాక్షదిశా
 ఉపాయాంతరవిషయకప్రవృత్త్యనర్హత్వబుద్ధిః. తదాప్రథమవాక్యే
 వైవకార్పణ్యలాభః; భరన్యాసస్యతు ఉపాయాంతరశూన్యత్వవిషయ
 కత్వమేవ నియతమితి, “కార్పణ్యేనాప్యవాయానాంవినిష్కర్తిరిహ
 రితా” ఇతికార్పణ్యస్య ఉపాయాంతరనిష్కర్తేవినియోగః ప్రదర్శితః.

పేర్దుక్కుత్వరిక్కైయమ్,

అత ఏవ “ప్రపద్యే” ఇత్యత్ర ఆకీర్ణస్య ప్రతిసన్ధానపూర్వః ప్రా
ర్థనాగర్భోధ్యవసాయ ఉద్యత ఇత్యుక్తవద్భిః కృష్ణపాదై రేవ ప్రజేత్య
స్యవ్యాఖ్యానే ఆకీర్ణస్యానుసన్ధానపూర్వకత్వోపరిత్యక్తమ్. తస్యపరీ
త్యనేనాభిహితత్వాత్; ఆకీర్ణస్య ప్రతిసన్ధానయాపత్యాగోఽన్యత్వేనవి
ధీయత ఇతిపక్షశ్చరహస్యత్రయసారేప్యుక్తః.

ఇయాంస్తువిశేషః, “యత్యైగశబ్దస్వారస్యాత్ । తథాప్యత్ర
ప్రవృత్తిర్యాత్వదాజ్ఞాపాలనస్తుతత్” ఇత్యాదినావిద్యమానప్రవృత్తే
రాజ్ఞాపాలనత్వాదినోపపత్తివర్ణనాత్; “అలేప్తాకరణేతేషామ్” ఇతి
బుద్ధ్యంతరేణతేషాం లేపకత్వాభావప్రాక్తిబలాత్ స్వయాపానుచితత్వ
విషయకత్వమపితస్యజ్ఞానస్యస్వీక్రియత ఇతి; శేషముత్తరత్రవత్క్యామః.

అథవా, “పేఱుతప్ప తెన్దుతుణ్దిరుక్కైయమ్” ఇతిసప్రపత్తి
పూర్వకాలీనస్తత్ప్రవృత్త్యుపయోగీవిశ్వాసఉద్యతే. కిన్తు స్వీకృతో
పాయస్య “మాశుచః” ఇశ్యేతదర్థోవిశ్వాసః. స్వతస్ప్రచరమశ్లోక
వ్యాఖ్యానేహి సేతఃపరం కిచ్చిత్కర్తవ్యమస్తి; ఫలసిద్ధావపినకశ్చిత్స
ద్దేహఇతియావత్. ప్రాప్తివిమర్శదశాయాం విశ్వాసఆవశ్యకఇతిహ్యు
క్తమ్. ఏతాదృశవిశ్వాసశ్చ-“అహన్తావ్” ఇతీశ్వరకృత్యానుసన్ధాన
జన్యఇతి తత్ప్రతిపాదక చరమశ్లోకోత్తరార్థజ్ఞానమావశ్యకమ్.

ఏవంఫలసిద్ధయే అవశ్యాపేక్షితాః విశ్వాసకార్యణప్రార్థనా
ధ్యవసాయాఉక్తాః. అథఫలావిశిష్టమేతూనిదానీస్తవఫలమేతూం
శ్చాహ (పేర్దుక్కుత్వరిక్కైయమిత్యాదినా). ప్రాప్యత్వరా ఫలా
విశిష్ట్యామామపేక్షితా; అనియతాయమాంప్రాప్యత్వరాయాల
భావేప్రయోజనాస్తరాపేతూసమ్భవేనతతోపేతూన్యాదితి, “అ

భోపాయప్రసక్తశ్చభుక్త్వాభోగాననామయాన్ । అస్తేవిరక్తిమాసా
ద్యవిశతేవైష్ణవంపదమ్” ఇత్యుక్తరీత్యాఫలవిశమ్ముస్సాన్యదితిభావః.

అథవా, ఉపాయాధికారిపూర్తిప్రయోజకప్రాప్యత్వరా; తద్వ
తోహి తద్విరోధినసంసారేవస్థానమ్ - “జేత్రతాణిమిత్రాణిధనానినా
ధపుత్రాశ్చదారాఃపశవోగృహాశ్చ । త్వత్పాదపద్మప్రవణాత్మవృక్షైర్భ
వంతిసర్వేప్రతికూలరూపాః” ఇత్యుక్తదిశాలసహ్యంభవతీతి, నసవర్త
మానదేహానుభావ్యాంశమపిస్వీకరోతీత్యార్థస్యప్రపద్యతే; తత
శ్చ-“అర్తానామాశుఫలదా” ఇత్యాశుఫలంభవతి, నాన్యధేతిహృ
దయమ్.

అత్ర“విశ్వాసఉపాయాధికారః; ప్రాప్యత్వరాఉపేయాధికారః”
ఇతి వరవరమునిభిర్వాచ్యభ్యాతమ్. ఉపాయాధికారత్వం విశ్వాసస్య
పూర్వభావినోఽత్రప్రతిపాదనే ఉపాయాధికారత్వంకశ్చాద్భావినస్తు
ఉపాయనిష్ఠాప్రకాశకత్వమ్; ఉక్తచ్ఛరహస్యత్రయసారే, “మృత్యుసం
సారహేతుభూతభయహేతుషునత్స్వపి “ప్రాద్యేణాకృతకృత్యత్వా
న్మృత్యోరుద్విజతేజసః”ఇత్యుక్తరీత్యాశరీరానంతరం కింభవివ్యతీతి
శజ్జామిరహేణ అభిమతాసక్త్యాప్రీతతా, “గజంవావీత్య” ఇతిన్యా
యేనతరతమభావాసన్నవిరోధిదర్శనేపి రక్షకావప్తమ్భకృతఫలావశ్య
మ్భావాధ్యవసాయాధీనచిత్తస్యాస్థ్యమ్, అసన్దేశాత్త్వితిరక్షణాను
గుణస్వయత్సరాహిత్యమ్, శరైస్తుసంకులామితి “ఇష్టప్రాప్త్యనిష్ఠని
వృత్తీతదధీనవోచితే” ఇతినిశ్చయశ్చఉపాయనిష్ఠాప్రకాశకా; ఇతి
స్వతస్త్రిచరమశ్లోకవ్యాఖ్యానేచోక్తమ్-విశ్వాసానిష్ఠావతాం నిష్ఠా
ప్రకాశకః కాలక్షేపహేతుశ్చేతి.

ఉపేయాధికారత్వచ్ఛ తదవిశమ్ముప్రయోజకత్వం నియతతద
వ్యవహిత పూర్వభావిత్వంవా. ప్రాప్యత్వరాముత్పద్యైవభగవాం

స్తాత్పశంప్రాప్య భోగ్యతాసిద్ధయేదదాతీత్యభ్యుపగమాత్; ఉపేయ
నిష్ఠాప్రకాశకత్వంవా. “ఉత్పత్తిస్థితినాశానాంస్థితౌచింతాకుతస్తవ య
భోత్పత్తిర్యశానాశస్థినితిస్తవ్యదభవిష్యతి || అచేష్టమానమాసీనం
శ్రీఃకంభిదుపతిష్ఠతి | కామికర్తానుసృత్యావోనప్రాశ్యమధిగచ్ఛతి”
ఇత్యుక్తరీత్యాకర్తాధీనాయాందేహయాత్రాయాముపేక్షాకృతేషియ
తే, ఉత్పతన్నపిచేతిశ్చాయేన, భగవత్సంకల్పయంతే నరేణ నకంభిత్సి
ధ్యతీతినాయేన, “అప్రయత్నాగతాసేవ్యాగృహస్థైర్విషయాన్స
దా | ననన్నిపతితంధర్మమునభోగంయదృచ్ఛయా | ప్రత్యాచక్షేన
చాప్యేనమనురుధేసుదుర్లభమ్” ఇత్యాదిరీత్యాశాస్త్రావిరుద్ధేషువిష
యేషుస్వతఃప్రాప్తేషుప్రారబ్ధఫలేషు కింబిదనుభావ్యం సశ్యతీతిబుద్ధ్యా
అనిరోధనమ్, ప్రాప్త్యాన్తరలాభాలాభయోశ్చ, “తయోరన్యతరోరా
శిర్యద్యేనమునసంజ్ఞామేత్ | నసుఖంప్రాప్యసంహృప్యే న్నదుఃఖం
ప్రాప్యసంజ్ఞారేత్” ఇతిన్యాయేనహర్షశోకరాహిత్యం, స్వరూపానురూప
పరమప్రాప్యకైర్జ్యుర్యేరుచిః, స్తోత్రశ్రీవైకుణ్ఠగద్యాద్యుక్తరీత్యాకదా
కదేత్యాకోశహేతుప్రాప్యత్వరాచ-పురుషార్థనిష్ఠాప్రకాశికాః ఇతి
హుక్తమ్.

అత్రఅనిరోధనాద్యక్తిర్మన్దవిషయా. తీవ్రార్థిమతాంవిషయ
దర్శనాదేవస్వరూపనాశఇతిమన్వానానాం నిరోధనస్యైవనిష్ఠాప్రకా
శకత్వాత్; ఏవంశ్చ, “పుటమ్బుణ్ణాన” ఇత్యాదేస్సర్వస్య ఉపాయస్త్యే
కారానన్తరభావినిష్ఠాప్రకాశకపరతయా వ్యాఖ్యాతుంశక్యత్యేపి, “ప
థ్మైక్యైర్ముక్తయమ్”ఇతిపదస్య ప్రాథమికస్వీకారఏవసావరస్యాత్, పృథక్త
యావ్యాఖ్యాతమ్.

అథనా“పేథ్మైక్యైర్ముక్తయమ్”ఇత్యప్యసాయాధికారః. సహిసర్వభా
అశక్తోనామకశ్చిదస్తి; సుకరాణాంనామస్మరణాదీనాం కర్మయోగా

ఇరుక్కుమ్నాభో ఉకన్దరుళినవిలజ్జళితే ప్రవణనాయ్,
గుణానుభక్తై జ్ఞ-ర్యజ్జళితే పొట్టుతుపోక్కాకై యుమ్,

స్తగ్ధతానామసేకేషాంసమ్భవాత్, తత్రజన్మాన్తరసహస్రేష్వేతిఫలస్య
అత్యన్తవిశిష్టతత్వజ్ఞానాత్, భక్తౌచసాక్షాదశక్తేః, భగవన్తంపరి
గృహ్లాతీతి తత్రప్రత్యక్షరాఅపేక్షీ తేతి ; స్వరూపానుచితత్వజ్ఞానేషి
కస్యచిద్భక్తిత్యాగసమ్భవాత్ ; సాక్షాత్సాధనాశక్తేర్ద్వికాలసేవనీ
యాజ్ఞాద్యనుసానవిషయతద్వాయాశ్చలతక్షితబాధత్వస్య, “అలస్యా
దల్పశక్తేశ్చ” ఇతి వచనమనుసృత్యైవపరయోక్తదిశావక్తుంశక్యత్వా
చ్చ, సేయంయోజనాఆచారైర్వరుక్తా.

ఆద్యఫలాయాపేక్షీ తాన్యాహ (ఉకన్దరుళినవితి); రక్ష్యవస్తులా
భహేతుతయాభగవతః పరమపదాదప్యత్యాదరవిషయాభూతశ్రీరజ్జ
వృషాద్విప్రభృతయోదివ్యదేశాఇతి సూరిసూక్తిషుతత్రత్రస్పష్టమ్.
ఉక్తజ్ఞ శ్శ్రితప్రకాశికాయామ్ ; - “పుణ్యక్షేత్రాదిషుభగవతః ప్రీతిః
స్వస్మిన్ప్రీతిమత్పురుషవరణార్థా” ఇతి. తత్ప్రీత్యణ్యపూర్వకగుణాను
భవజనితప్రీతికారిత కై జ్ఞ-ర్యనిస తాచఇహైవఫలహేతుః.

అవధారణబలేన ప్రాతికూల్యవర్జనమప్యర్థసిద్ధమ్. అత్రచావిశే
షేణగుణజబ్ధప్రయోగాత్ సాన్ధర్యాదివిగ్రహగుణానాం సాశీల్యాద్యా
త్మగుణానాన్చలాభః. యస్యహిభగవతీప్రీతి ర్నాస్తి; నాసావైష్ణవః.
ప్రీతిశ్చనసాధనత్వేన ; కిన్తుస్వరసతయా; సాధనత్వేనతుప్రీతౌదుఃఖని
వృత్తీచ్ఛుకేవాసా; కై వల్యాగ్ధీ కేవలంభగవల్లాభార్థితవచ్ఛయితి.

“తేభక్తానాసుదేవస్య నామకర్తాదికీర్తనే । ముఞ్చన్త్యశూర్రా
ణిసంహర్షా ద్యేతుహృప్తతనూరుహః ॥ కీర్తితేతుహరానిత్యంరోమా
ఞ్చోయస్యజాయతే । స్నేహేనకమ్పస్వేనోవాతథాఘోర్జలబిద్దవః ।

ఇష్టుడియిరుక్కుమ్ శ్రీనైష్ఠవర్కశేన్ద్రమతిస్తు
ఉకన్దిరుక్తై యమ్,

విష్టుభక్తిసమాయుక్తా శ్రోతస్తార్థప్రవర్తకాన్ । ప్రీతోభవతియో
దృష్ట్యానైష్ఠవోసాప్రకీర్తితః” ఇతి. “యదాచక్తిర్నసేప్యేనంతదాకిముత
దర్శనే । అస్మిన్నథేమానతయాద్రష్టవ్యాభక్తిసారగీః” అత్రభూతా
నుకూల్యరూప మాజ్ఞాపాపాలనమ్యుచస్థేయమ్. తదభావేపిరాజ
వల్లభన్యాయేనభగవదనభిమతతోక్తేః.

విష్టుభక్తిసమాయుక్తా నిత్యేతద్వచసంహృదినిధాయాహ (ఇ
ష్టుడియిరుక్కుమితి). “విష్టుభక్తముదాయాంతం యోదృష్ట్యాసుము
ఖఃప్రియః । ప్రణామాదికరోత్యేవవాసుదేవంయథాతథా । సనైభక్త
ఇతిజ్ఞేయస్సప్రనాతిజగత్ప్రియమ్” ఇతిహ్యుచ్యతే. ఏతేనబ్రహ్మవిదప
చారరూప ప్రాతికూల్యవర్జనమపినూచితమ్. మహాపరాధవర్గప్రపత్తి
మపిప్రతిబద్ధమలమితి, ఉక్తవిశేషవ్యోతనాయపుథగుక్తిః.

“ఇష్టుడియిరుక్కుమ్” ఇత్యుక్త్యా వర్ణాశ్రమతారతమ్యస్యానా
దరణీయతానూచితా. “శూద్రంవాభగవద్భక్తం నిషాదంశ్వపచన్త
థా । వీక్షతేజాతిసామాన్యాత్సయాతినరకంసరః” “శ్వపచోపిమహీ
పాలవిష్టుభక్తోద్విజాధికః । విష్టుభక్తివిహి నోయో యతిశ్చశ్వపచాధ
మః । మద్భక్తజనవాత్సల్యం పూజాయశ్చానుమోదనమ్ । మత్కథా
శ్రవణేభక్తిస్సర్వరనేత్రాణ్యవిక్రియా । మమానుస్సరణంనిత్యంయచ్ఛ
మాంనోపజీవతి । భక్తిరష్టవిధాహ్యోపాయస్మిన్స్తేచ్ఛేషివర్తతే । సవి
ప్రేంద్రోమునిశ్శ్రీమాన్సయతిస్సచఙ్గితః । తస్మైదేయంతతోగ్రా
హ్యం సచపూజ్యోయథాహ్యహమ్ । అపార్థకంప్రభాప్యస్తేశూద్రా
భాగవతాఇతి । సశూద్రాభగవద్భక్తావిప్రభాగవతాస్త్యుతాః । స

తిరుమన్త్రితిలుమ్ ద్వయత్తిలుమ్ నియతనాకైయుమ్,

ర్వవణ్ణేషు తేమాగ్రాయేహ్యభక్తాజనార్దనే । వైష్ణవానాంవిశేషాస్తి
విష్ణోరాయతసంమహాత్ । జగ్గమశ్రీవిమానాని హృదయానిమనీషి
ణామ్ । యఃసశ్యతిసుభాచారం వైష్ణవంవీతకల్పమమ్ । యస్మిన్కస్మి
న్ములేజాతు దణ్డనశ్చృణమేచ్ఛవి । “ప్రణమేద్దణ్డవద్భువి” ఇతిపాఠః;
“మద్భక్తంశర్వపచంవాపినిద్దాంకుర్వన్తియేవరాః । పద్మకోటిశతేనాపి
నక్షమామికదాచస ” “మద్భక్తస్యకృతజ్ఞస్యమోహాన్నిద్దాంకరోతి
యః । సమత్క్రియాపరోవాపి సర్వజ్ఞోపనరాధమః । చణ్డాశమపిమ
ద్భక్తం నావమస్త్యేతబుద్ధిమాన్ । అనమత్యపతత్యేవరారవేసరకే
సరః । అవైష్ణవసమస్కారాదవమానాచ్చకేశవే । వైష్ణవేపరివా
దాచ్చపతత్యేననసంశయః । యతినిద్దాపరోనిత్యంవైష్ణవానవమత్య
తు । అథ్యాత్మవిముఖస్సీస్తుచినస్తైస్యోకరోతియః । వాలాగ్రమపిమ
ద్భక్తేషుర్యాద్యోవమతిమనాక్ । కల్పకోటిశతంప్రాప్యనైషమామ
పితోషయేత్ ” ఇత్యాదీనిప్రమాణాన్యచసంధేయాని.

ఏతదర్థం, అనన్యభోగత్వ భాగవతశేషత్వ జ్ఞాపకమూల
మన్తస్థ తృతీయమధ్యమపదజ్ఞానమావశ్యకమితిభావః.

స్వరూపయాధాత్మ్యపరాణాం శరణాగతికరణీభూతానాం
మన్తాన్తరాణాం సత్వాన్ననియమతోనయోజ్ఞాతవ్యత్వమితిశక్త్యాం
నిరాచర్యే(తిరుమన్త్రితిలుమితి). “అనన్యమనసశ్చైచమూలమన్తః
సమాశ్రితాః । దృష్ట్యైవవైష్ణవాన్విప్రాస్పృణమన్దిరమన్దిచ” ఇతి
“ప్రసాదాదీనిసర్వాణివైష్ణవైర్నసాసదా । భ్యానేనతుద్వయస్యైవ
భోక్తవ్యానిమహామునే । ద్వయంద్వాదశవారం సానేపానేచతర్ప
ణేకృత్వానిత్యంజపంకుర్వాద్వైష్ణవౌమన్తవిత్తమః! శుశ్రీవాన్వా

కులీనోవా తపస్వీవాపరాశర । ద్వయాధిదీనోచేత్తమూరతఃపరివర్జ
యేత్” ఇత్యాదిభిర్మూలమన్తద్వయయోగైర్విష్ణవైరవశ్యజ్ఞాతవ్యత్వం
ప్రతీయత ఇతిభావః.

అత్రనైయత్యంవిరుద్ధార్థమన్త్రాణాం స్వరూపతస్యాగః ; అవి
రుద్ధార్థేషుతౌల్యబుద్ధివిరహః ; ఆష్టాక్షరస్యపూర్వార్థాదిభిరాధిశ్యంప్రా
గుక్తమ్; ద్వయస్యప్రభావః పరాశరాయనారడేనోక్తః; “మన్త్రాణాం
పరమోమన్త్రో గుహ్యనాంగుహ్యముత్తమమ్ । రహస్యానాం హస్య
ఇన్ద్ర సద్యస్సంసారతారణమ్ । సర్వసంశయభేత్తాచ సర్వకల్మషనాశ
నః । శరణాగతిమన్త్రస్తు సర్వసమ్ముచ్ఛభావహః” ఇతి. “అతిపాప
ప్రసక్తోపిశ్రీవై కుణ్ఠంసనాతనమ్ | ద్వయానుష్ఠానమాత్రేణ నరశ్శీఘ్రం
సగచ్ఛతి” ఇత్యాదివచనాని విస్తంభయాన్నలిఖ్యన్తే; తత్త్వదీపేద్రష్ట
వాని;

తస్మైచతుర్ముఖేనహిమనత్పాశ్యేసుఘోరంతపస్తప్తాసర్వమన్త్రో
సారంముక్తిప్రదంమన్త్రోపప్యవతే, “అక్లే శేనసుమార్దేణవేదనారేణ
భక్తిమాన్ | ద్వయేనప్రాప్నుయాత్పుత్రతద్విష్ణాఃపరమంపదమ్ | తస్మిన్
ద్వయేభజశ్రద్ధాం యత్నతోమునిపుణవ” ఇత్యుక్తమ్ ; తస్మైచభగవ
తా, “మామేకఇచ్ఛశ్రియాయుక్తం భక్తియుక్తోనో త్తమః । ద్వయే
నమన్త్రైరేనమత్ప్రియేణభజేత్సదా । దుర్వృత్తోవాసువృత్తోవా
మూర్ఖఃపణ్డితవవవామల్లోకమచిరాలభ్యామత్సాయుజ్యంసగచ్ఛతి”
ఇత్యుక్త్వా, “విష్ణులోకే, అస్త్రపురేసుయాలక్ష్యైర్ద్వయముపదిష్ట
మ్, తత్సకాశాత్త్వంబభవ” ఇత్యుక్తమ్; లభ్యైచ “వేదామృతమ
హమ్భోధేర్హరిణాద్వయముద్ధృతమ్ | తద్ద్వయంశృణువత్స్యామిసద్యో
ముక్తిప్రదంశుభమ్” ఇత్యుపక్రమ్యఉపదిష్టమ్.

సాత్వకితస్తేచ, “అధీతాబహవోమంత్రాగ్రీర్భిమదస్తాక్షరాదికాః॥”
 ఇత్యుపక్రమ్య “తస్మాత్సకృతకృతేనైవకర్మణాయేనమానవః । సకృ
 జ్జప్తేనమన్త్రేణకృతకృత్యస్సుఖిభవేత్ । తద్బ్రూహికర్మతస్మన్త్రం
 దయార్ద్రహృదయోహ్యసి” ఇతిబ్రహ్మణాపృష్టేనభగవతా, “సత్య
 ముక్తాన్యశక్యానికర్తాణికమలాసన” ఇత్యారభ్య సకృదుచ్చారణాను
 ష్ఠానాభ్యాం ముక్తిసాధనయోర్మన్త్రోక్తర్మణోస్సద్భావముక్త్యా, “కిన్తు
 తస్యచమన్త్రస్యకర్మణఃకమలాసన । నలభ్యతేధికారీవాశ్రోతుకామో
 ధవానరః । త్వన్తుమద్భాగ్యసంయోగాదేతత్కర్తాభివాఞ్ఛసి । బ్రహ్మ
 మిసర్వకర్మభోగరీయోమన్త్రమేవచ । ప్రథమంశృణుమన్త్రాణాం
 మన్త్రరాజమనుత్తమమ్ । సర్వమన్త్రఫలాన్యస్య విజ్ఞానేనభవన్తివై ।
 ఏతన్మన్త్రమవిజ్ఞాయయోనరోమామభీష్యతి । బాహుభ్యాంసాగరం
 తర్తుమలభ్యాప్లవమిచ్ఛతి । తస్మాద్వ్యోమామభీషేతయోవాసుఖితు
 మిచ్ఛతి । మన్త్రరాజమిమంవిద్యాద్గురోర్వచనపూర్వకమ్ । నాను
 కూల్యంననక్షత్రం నతీర్థాదినిషేవణమ్ । నపునశ్చరణంనిత్యంజపంవా
 పేక్షతేహ్యయమ్” ఇత్యుక్తమితిప్రదర్శితమ్.

ద్వయశబ్దశ్చత్ర- ఉపాయోపేయరూపార్థద్వయప్రతిపాదక
 త్వాత్; అతిప్రసక్తోరూఢ్యాపరిహార్యః; తత్సిద్ధిశ్చ - “సర్వేషామేవ
 ఘన్త్రాణాం మన్త్రరత్నంద్వయాహ్వయమ్ । మన్త్రరత్నంద్వయం
 న్యాసఃప్రపత్తిశ్చరణాగతిః । నామానిమన్త్రరత్నస్యపర్యాయాః; నిబో
 ధయ” ఇత్యాదివచనేభ్యః పరణసమర్పణరూపార్థద్వయప్రతిపాదక
 త్వాదితితత్పదీపానుయాయినః;

యద్యపి, “ఓమిత్యేకాక్షరంమన్త్రమేకంగూఢార్థముచ్యతే ।
 ప్రకాశార్థంద్వయోరేకమక్షరైఃపఞ్చవింశతైః । తస్మాన్మన్త్రద్వయం
 బ్రహ్మక్ష్పష్టింశత్కక్షరంవిదుః । తస్యవిష్టోఃప్రసాదేనమయాలభ్యంద్వ

యంవిభో! మ స్త్రీద్వయస్యమాహత్త్వం కల్పకోటిశతైరపి! నాహం
వత్సోమిదేవేశకింపున స్త్యమశై రపి! ప్రణవంమ స్త్రీరత్నశ్చమ స్త్రీ
ద్వయముదాహృతమ్ । ఓమిత్యేకాక్షరంమ స్త్రీం గూఢార్థంప్రణవ
స్తథా । స్రణవస్యప్రకాశార్థం మ స్త్రీరత్నముదాహృతమ్ । స్రణవం
ప్రణవాదూర్ధ్వంమ స్త్రీద్వయముదాహృతమ్ ।” ఇత్యాదిభిః ప్రణవ
సహకారేణ మ స్త్రీరత్నస్యద్వయత్వంప్రతీయతే ; తథాపి ప్రణవ
సహితస్యసమఃపదాద్యుత్తరఖణ్డస్యత్రైవిర్నికవిషయస్త్రీవ, “స్త్రీశూ
ద్రావినతాశ్చైవమ స్త్రీంప్రణవవర్జితమ్ । సమోస్తమ స్త్రీరత్నశ్చ
జపేయైర్వైష్ణవాస్సదా । ఋష్యాదీంశ్చకరన్యాసమజ్గన్యాసశ్చనర్జ
యేత్ । నారీవాప్యవళోవాపిగురువస్తనపూర్వకమ్ । స్త్రీఃశాశ్చసర్వ
వర్ణానాం పురుషాణాంతథావిదుః! ఏవంజ్ఞాత్వాద్విజ శ్రేష్ఠో ద్వయం
నిత్యమతద్భితః । క్రీమన్నారాయణంధ్యాత్వాజపే త్తంపురుషోత్తమ
మ్” ఇతిప్రణవవిహీనస్యసర్వాధికారస్య సమోస్తస్యాపిద్వయశబ్దాభి
ధేయత్వదర్శనాత్, మ స్త్రీరత్నమాత్రేబహుశోద్వయశబ్దప్రయో
గస్యోదాహృతత్వాత్, “బుధ్యపైత్తద్వయంబ్రహ్మన్తామేవాసస్య
మానసః” ఇతి - తావన్నాత్రస్యసాత్మికతస్త్రీ ద్వయత్వపచనాచ్చ
మ స్త్రీద్వయోక్తిస్థలే ప్రణవపరిగ్రహేపి, కేవలద్వయశబ్దప్రయోగే
వాక్యద్వయరూపమ స్త్రీరత్న పరిగ్రహఉపపద్యత ఏవేతిబోధ్యమ్.

సచమ స్త్రీరత్నస్యాపికతవల్ల్యాద్యధీతస్యవైదికత్వాత్, సర్వా
ధికారత్వాసమ్భవః ; తత్రవిభజ్యవ్యవహితంవాక్యోద్వయంపతిత్వా,
“సత్యంతద్వయమ్, సకృదుచ్చారోభవతి” ఇతినంహతోచ్చరణస్య
విహితత్వాత్ ; ప్రశ్నసంహితాదిషువర్ణోద్ధారకరణేన శ్రుతిమూల
తాన్త్రికమస్త్రీత్వాభ్యుపగమాత్ ;

ఆచార్యప్రేమమ్ కనత్తిరుక్కైయుమ్,

నచసర్వాధికారత్యే, “నలభ్యతేధికారీవా” ఇతివచనవిరోధః; శబ్దాధికారసాలభ్యేషివిశ్వాసదార్లభ్యేనాథాధికారిదార్లభ్యపరత్వాత్; తస్యపూర్వాచార్యాద్వయే అర్థవచ్ఛబ్దమప్యపిదధతే; తన్ములమధికారిదుర్లభత్వమితరమ్యజామాత్ప్రదేవ్రాక్షేరపీదమేవమూలమ్;

అతవసహి, పాద్యే; - “బ్రాహ్మణాఃక్షత్రియావైశ్యాశ్చైవైయశ్శూద్రాస్తథేతరే । తస్యాధికారిణస్త్యే” ఇతి సర్వాధికారతాముక్త్యా, “మమభక్తాస్తుతేయది । అనన్యశరణానాంభ్య” ఇత్యారభ్య “వక్తవ్యంమన్త్రముత్తమమ్” ఇత్యస్తేననియతాధికారత్వమాచిష్కృతమ్; అతోనిరతిశయప్రభావతయా పాద్యాదిసిద్ధస్యాస్యనమన్త్రాన్తరతౌల్యప్రసక్తిః;

(౧) “యేనకేనాపిప్రకారేణద్వయవక్తాత్వమ్” “ద్వయమర్థానుసంధానేనసహనదైవంవక్తా” “ద్వయైకనిష్ఠాభూయాః” ఇత్యాద్యాచార్యనూక్తయః, ద్రమిడోపనిషత్తోన్మితగద్యాదీనాం ద్వయవ్యాఖ్యానతయా ప్రవృత్తిశ్చాతిశయవిశేషమస్యజ్ఞాపయన్తితి.

కేచిత్తు, ద్వయశబ్దేనాత్రమన్త్రేతరరహస్యద్వయముచ్యత ఇత్యాహుః; ద్వయప్రకరణేగురుపసత్యాదేరనుక్త్యానాన్యరహస్యత్వమితిశక్యంవారయితుమాహ (ఆచార్యప్రేమముచింతి). “మన్త్రరాజమమంవిద్యాధురువస్తనపూర్వకమ్ । గురురేవపరఃకామోగురురేవపరాగతిఃగురురేవపరావిద్యాగురురేవపరాయణమ్ । నమస్కృత్యగురుందీర్ఘప్రణామైశ్చైశ్చిరాదితః । తత్పదాగ్రహ్యమూర్ధ్వస్వేనిథాయవినయాన్వితః । గృహ్ణీయాన్మన్త్రరాజానంమాంగచ్ఛేచ్ఛరణం

నరః!” ఇతిమన్త్రాస్త్రచేషాక్షం గురూపసర్పణాదికం ప్రపత్తిమన్త్రో
త్వసామాన్యాత్, “యదృచ్ఛయాశ్రుతోమన్త్రః” ఇతిగురూపదేశ
రాహిత్యేనున్త్రస్య నిష్ఫలత్వోక్త్యాపేక్షితమతిదిశ్యతఇతిరహస్య
త్రయసారే; విశేషతోన్యనున్త్రస్యవైభవప్రకరణే“గురురేవ”ఇత్యా
దిశ్రూయతఇతితత్వదీపే: సాద్యే, “యస్తుమన్త్రద్వయంసమ్యగధ్యా
పయతివైష్ణవః । ఆచార్యస్సతువిజ్ఞేయోభవబంధవిమోచకః!” ఇతిద్వ
యోపద్యేష్టురేవాచార్యత్వాభిధానాత్ ; తత్త్రైవినిశిష్యమన్త్రాస్త్ర
రోపద్యేష్ట్రపేక్షయాప్రేమావశ్యకమితిబోధ్యమ్.

అథవా, ఆచార్యరుచిపరిగృహీతత్వాదన్యతోత్రాదరాతిశయ
ఆవశ్యకఇతిజ్ఞాపయతుమాహ (ఆచార్యేతి). అథవా, ఆచార్యేనును
ష్యత్వాదిప్రతిపత్తే రపచారతయా తస్యాఅతిశయితక్రూర్వజ్ఞాపనా
య ప్రథమంతన్నివృత్తిప్రదర్శయితుమాహ (ఆచార్యేతి). తమ
పదిప్తేమన్త్రేమన్త్రాస్త్రతౌల్యబుద్ధిరపి తదపచారపవేతిపూర్వవాక్య
మప్యేతద్వాక్యతుల్యయోగక్షేమమ్; ప్రేమశబ్దశ్చాత్ర-“యస్యదేవే”
ఇత్యుక్తభక్తిపరఇతి.

అత్ర, “మన్త్రినాశంగురుంమన్త్రంసమత్వేనానుభవయేత్ ।
నవైరాగ్యాత్పరోలాభోనబోధాదపరంసుఖమ్ । సగురోరపరస్త్రాతా
నసంసారాత్పరోరిపుః!” “సాక్షాన్నారాయణోదేవః కృత్వామర్త్యమ
యీంతనుమ్” “ఆచార్యస్సహరిస్సాక్షాత్పరరూపీనసంశయః ।”
“ఆచార్యస్యప్రసాదేనమమసర్వమభిషిత్మః! ప్రాప్నుయామితివిశ్వా
సోయస్యాస్తిససుభిధవేత్!” “యేనైవగురుణాయస్య” ఇత్యాదీని
ప్రమాణాన్యనుసంధేయాని ;

ఉక్తశ్చాచార్యైః ;—“అజ్ఞానధ్వాన్తరోధాధఘపరిహరణా
దాత్మసామ్యావహత్వాజ్ఞాన్మప్రధ్వంసి జన్మప్రదగరిమతయాదివ్యదృష్టి

ఆచార్యన్ పక్కలిలుమ్ ఎమ్మెరుమాన్ పక్కలిలుమ్

కృతజ్ఞనాయ్ పోర్పొరుకైయుమ్

ప్రభావాత్ । నిష్ప్రత్యూహాస్పశంస్యాన్నియతరసతయా నిత్యశేషి
త్వయోగా దాచార్యస్సద్భిరప్రత్యుపకరణాధియా దేవసత్సామపా
స్యః” ఇతి; అజ్ఞాననిరోధకత్వంభగవతః;—“అజ్ఞానజంతమఃనాశ
యామి” ఇతిగీతమ్; “గుశబ్దస్త్యస్థకారస్సాన్వద్రుశబ్దస్తన్నిరోధకః”
ఇతినామ నిర్వచనముభేన ఆచార్యస్యాపితదుక్తమ్; “హరిర్హరతిపా
సాని” “ఆచార్యవత్తయాముక్తా” ఇత్యుభయోరఘపరిహర్తృత్వము
క్తమ్; భగవాన్ స్యాశ్రితానపహతపాపస్త్వాదినాపరమసామ్యమావ
హతి; ఆచార్యోజ్ఞానభక్త్యాదినా; (జన్మప్రధ్వంసిజన్మ) భగవత్పక్షే
స్వయాపావిర్భాసః; ఆచార్యవత్క్షేత్రేష్వజన్మ; దివ్యదృష్టిప్రభావే, “యం
పశ్యేత్” “సన్తప్తాః” ఇత్యుభయతోక్తః; “కృపయాపర్యపాలయ
త్” “ప్రసన్నః కృపయావదేత్” ఇత్యుభయోఃకృపాయోగః. నియత
రసత్వమాచార్యస్యశిష్యేనిత్యానురాగవత్త్వమ్; “రసారాగేద్రవే
గుణే” ఇతినిఖణ్ణః; భగవతస్తు “రసోనైసః” ఇత్యుక్తం భోగ్యత్వమ్; ఆ
చార్యాథాత్మదేహత్వమిత్యాచార్యస్యశేషిత్వముక్తమ్. “బ్రహ్మ
విద్యాప్రదానస్య” ఇతివచనమభిప్రేత్య అప్రత్యుపకరణాధియేతి. “దేవ
మివాచార్యముపాసీత” “యథానుజీవిన్వసతిమ్” “యథాభక్తశ్చదైవ
తమ్” ఇత్యాద్యభిప్రేత్యదేవవదితి.

ఆచార్యప్రేమరహితానాశ్చత్యాజ్యత్వంస్మర్యతే; “ఐహికా
ముష్మికంసర్వం మమాష్టాక్షరదోగురుః । ఇత్యేవంయేనమన్యస్తే
త్యక్తన్యాస్తేనునీషిభిః” ఇతి,

నేదమాచార్యప్రేమసాధనమ్, కిన్తు, ఉపకారస్తృతిజనితత
యారాగప్రాప్తమిత్యాశయేనాహ (ఆచార్యనితి). “ఆత్మనోహ్యతిహి

చస్యయోగి ధ్యేయపదార్థా తామ్ । కృపయైవోపకర్తారమాచార్యం
సంస్మరేత్సదా । స్వయంబేహానుకూలానిధిర్నాస్థోపచితానిచ । కుర్యా
దప్రతిషిద్ధానిగురోఃకర్మాణ్యశేషతః । దణ్డవత్ప్రణమేమ్బానూపుపే
త్యగురుమన్వహమ్ । దిశేవాపినమస్కుర్యాద్యత్రాసావసతిస్వయమ్ ।
ఆచార్యాయహరేదగ్ధానాత్తానఞ్చనివేదయేత్ । తదధీనశ్చవర్తేతసా
తౌన్నారాయణోహిసః । కుర్వీతపరమాంభక్తింగురౌతత్ప్రియవత్స
లః । తదనిష్ఠావసాదీచతన్నామగుణహర్షితః । నిత్యంగురుముపాసీత
తద్వచశ్శ్రవణోత్సుకః । విగ్రహాలోకనపరస్తస్యైవాజ్ఞాప్రతీక్షకః ।
ప్రత్యక్షచరణౌపాత్రేప్రణిపత్యోపయుజ్యచ । నిత్యంవిధిపదద్వైతైర్వి
రాదృతోభ్యుచ్చయేద్గుహమ్ । ఇచ్ఛాప్రకృత్యనుగుణైరుపచారైస్సదో
చిత్తైః । శరీరమర్థంవిజ్ఞానం వాసఃకర్మగుణానసూన్ । గుర్వర్థంధార
యేద్యస్తు సఖిష్యనేతరస్తస్మృతః ” “నప్రమాద్యేద్గురుంశిష్యోవాజ్ఞుః
కాయకర్తృభిః । అవిభజ్యాత్తనాచార్యంవర్తేతాస్త్విన్యథాచ్యుతే ” “గు
రుప్రకాశయేద్దీమాన్మస్త్రియత్నేనగోపయేత్ । అప్రకాశప్రకా
శాభ్యాక్షీయేతేసన్పుదాయషీ ” ఇత్యాదీనిప్రమాణానీహభావ్యాని.

గురురేవేత్యాదిప్రమాణగతం గురుపదమపహాయ ఆచార్య
పదోక్తిర్గురులక్షణం సూచయన్త్యుపకారాతిశయందర్శయతి. గురు
శబ్దోహి అజ్ఞాననివర్తకతామాత్రందర్శయతి. ఆచార్యశబ్దస్త్యనుష్ఠా
పకత్వమ్; “విశ్వాత్సన్యాత్సనోన్యాసాధియావృత్తిఞ్చశాశ్వతీమ్ ।
మస్త్రేణాచారయేద్యస్తుసఆచార్యఃపరోమతః ” “ఆచినోతిహిశాస్త్రా
గ్ధానాచారేస్థాపయత్వపి । స్వయంభూచరతేయస్తాదాచార్యస్సముదా
హృతః; ” “సామాన్యతోవిశేషాచ్చయన్తుధర్మానశేషతః । ఆచినోతిస
ఆచార్యస్తస్త్వైదుష్యేన్నకించన ” ఇత్యాదీనిరుక్తే;

ఆచార్యలక్షణాన్యాసవిశతాపుక్తమ్; “సిద్ధంసత్సమ్ప్రదాయే
స్థిరభియమనఘంశ్రోత్రీయంబ్రహ్మనిష్ఠంసత్వస్థంసత్యవాచం సమయని
యతయాసాధువృత్త్యాసమేతమ్| డమ్భానూయాదిముక్తంజితవిషయ
గణంద్విబద్ధుందయాఘస్థాలిత్యేశాసితారం స్వపరహితపరందేశికం
భూస్థురీప్సేత్” ఇతి. తదుపదేశక్రమశ్చోక్తస్తత్త్రైవ; “స్వాధీనాశేష
సత్తాథితియతనఫలంవిద్ధిలక్ష్మీశమేకంప్రాప్యంనాన్యప్రతీయాన్నచశర
ణతయాకఞ్చిదన్యంవృణీయాః| ఏతస్మాదేవపుంసాంభయమితరదపిప్రే
క్ష్యమోష్ఠేస్తదాజ్ఞామిత్యేకాన్తోపదేశః ప్రథమమహగురోరేకచిత్రేన
భార్యః” ఇతి.

అత్ర, “స్వయంభూచరతేయస్సాత్” ఇత్యేతత్, “సమయనియ
తయాసాధువృత్త్యాసమేతమ్” ఇత్యుక్తమ్; “ఆచారేస్థాపయత్యపి”
ఇత్యేతత్ - “స్థాలిత్యేశాసితారమ్” ఇతి; ఉభయత్రహేతుస్వపరహిత
పరత్వమ్; పరహితపరత్వేదయాఘత్వమ్; తదవిచ్ఛేదహేతుద్విబద్ధ
త్వమ్; నిషిద్ధనివృత్తిరూపాచారేహేతుజితవిషయగణత్వమ్; ఏవమ
న్యేమానుషవిశేషాణాం కేమాఞ్చిదుపదేశముఖేన ఆచారస్థాపనే కేమా
ఞ్చిదనుష్ఠానముఖేన ఆచారవ్యవస్థాపనే యథాయథం సాక్షాత్పరమ్
రయావావినియోగోద్రష్టవ్యః.

మన్త్రేణన్యాసానుష్ఠానప్రకారశ్చ “శ్రీమన్నారాయణస్సాన్వ
మీదాసస్త్యమసితస్యనై| పరమీపుస్తమేవాఢమనుకూలోవివర్జయ
న్ | ప్రాతికూల్యంసువిస్రబ్ధసంప్రార్థ్యశరణంపరమ్ | ప్రజతస్యైవ
చరణాతత్రైవాత్తానమర్పయ | ఇతిసంబోధితస్తేవంమన్త్రేణాత్మా
నమర్పయేత్” ఇతిదర్శితః.

ప్రత్యుపదేశప్రకారశ్చప్రదర్శితః. “నిత్యంవిష్ణుపరంకర్తృకురు
నిష్ఠ్యానిమాకృతాః| సదాత్మానంవిబుధ్యస్వమాకామేషుమనఃకృతాః”

జ్ఞానమును విరక్తియును శాంతియుముడై యవనాయురుక్కుమ్
పరమసాక్షికనోడే సహవాసమహ్నయమ్

యజస్వనిత్యమాత్మేశంమానంసీరస్యదేవతాః । లక్ష్మ్యస్వలక్షణైర్భర్తు
ర్లక్ష్మిష్ఠామాన్యలక్షణైః॥ ఉపాస్వనైష్లవాన్నిత్యచుసతోమోషసీసుః”
ఇతి; ఈదృశాచార్యాయ తత్త్వాత్ఫలలాభస్య తత్రకృతజ్ఞతాకార్యో
ప్రేమేతిభావః; ఏతేనతత్ప్రేమవిరహే, “కృతఘ్నీనాస్తీరిష్కృతిః”
ఇతి నిష్కృత్యభావస్సూచితః.

ఆచార్యప్రాప్తిహేతుసాహార్దకటాక్షునత్రయా ఈశ్వరోప్యప
కారక ఇత్యనుసంధేయమిత్యాహ (ఎమ్బెరుమానితి). ఈశ్వరోపకార
కతాచఆచార్యోపకారకతాజ్ఞానాధీనజ్ఞానేతి, ఆచార్యానన్తరంనిర్దేశః.
“ఎమ్బెరుమాన్”ఇతి-ఉపకర్తృతాయాహేతురుక్తః. ఆచార్యకృతో
పకారాననుసంధానేజ్ఞానహానిః; ఈశ్వరకృతోపకారాననుసంధానేసం
సారావిచ్ఛేదఇత్సుక్తం కృష్ణపాదైః ;

యద్యప్యాచార్యపచారయప ప్రాతికూల్యవజ్జనప్రతిపాదన
ప్రకరణే నేశ్వరవిస్తృతిరూపాపరాధప్రతిపాదనావసరః;తథాపితస్యా
ప్యాచార్యగతగౌరవాననుసంధానప్రయుక్తత్వాదిహ నిర్దేశోపపత్తిః ;
తదుపకారానుసంధానప్రసక్తాదత్రతదుక్తిరిత్యప్యాహుః;

కేచిత్తు, సవృత్తిప్రపత్తిమభిధాయ, స్వగతాయాం తస్యాం
సాధనతాబుద్ధిస్తావ్యా; ఆచార్యప్రాప్తకేభగవత్ప్రేమసాకార్యా;అన్య
థా,పూర్వంతత్కృతస్యోపకారస్యాననుసంధానాత్కృతస్సు తాస్యా
దిత్వాహ-ఎమ్బెరుమానితీత్వాహుః. అన్యేతు, ఆచార్యే ఈశ్వరఇవ
ప్రేమకార్యమితిజ్ఞాపయితుమాహ-ఎమ్బెరుమానితీత్వాహుః.

అథ, ఆచార్యప్రాప్తిహేతుత్వేనోపస్థితం వృత్త్యైవయికంసజ్జ
మాహ (జ్ఞానముమితి). “మద్భక్తైస్సహవస్తవ్యమ్” ఇతిహ్యోక్తమ్,

వైష్ణవాధికారికవశ్యాపేక్షితమ్.

“వృద్ధానాచారసమున్నా స్విష్టుభక్తాదృఢవ్రతాన్ । సతస్సత్సేవ
సపరాన్నిత్యంసేవేతసన్నతః । విశిష్టఃపరమైకాన్తిజ్ఞానవైరాగ్యభక్తి
భిః । తాదృశైరేవకుర్వీత సహసజ్జుఘనాదికమ్” ఇత్యాదీనిప్రమాణా
నీహానుసంధేయాని;

(శాన్తిః) అహంకారనివృత్తిః; నత్విన్దియనిగ్రహః. విరక్తేః
పుష్కగుక్తేః; “సత్సేవసపరాన్” ఇత్యనేనసోక్తా; సాన్తికశబ్దః-“సాన్తి
కైస్సహసమ్భావణమ్” ఇత్యేతత్ప్రత్యభిజ్ఞాపనాయ” ఇతి. “ఈదృశా
భువిదుర్లభాః” ఇతిజ్ఞాపనాయ “సాంజ్ఞాయదిశ్చిదస్తిభువన” ఇతివ
దేశవచనద్దేశః.

ఏతత్సర్వంవైష్ణవాధికారిణోఽవశ్యాపేక్షితమిత్యత్ర “విష్ణో
ర్దాస్యైకఫలతాతదేకోపాయతాస్థితిః । తదాజ్ఞాకరణేప్రీతిస్తత్కర్మ
గుణకీర్తనమ్ । తచ్చిన్వాజ్ఞితదేహత్వం తదీయారాధనరీతిః । తదన్య
స్పర్శవైరాగ్యమిన్ద్రియాధేవ్యలోలతా । ఆచార్యాధీనవృత్తిత్వమా
చార్యాధ్ధాగ్ధదేహతా । క్రోధలోభమదాలస్యమానలోభవిహీనతా ।
సత్యశౌచదయాధైర్యతూనిననోషయుక్తతా|ఇశ్యేత్తైర్లక్షణైర్భక్తా
వైష్ణవావీతకల్పమాః ॥ సఖాజ్యోదర్శనేనైవనావజ్ఞేయాఃకథంబు” ఇ
త్యాద్యనుసంధేయమ్.

(పుటమ్బుణ్డాన) ఇతి-తదన్యస్పర్శవైరాగ్యోక్తిః; అన్యశబ్దసా
ధనాన్తరపరః, రక్షకాన్తరపరోవా; ఇన్ద్రియాధేవ్యైతిపుష్కగుక్తేః;
తదేకేతి - ఉపాయవరణస్య, వృతోపాయపరిపాలనస్యచోక్త్యావాక్య
ద్వయతదర్థకథనమ్. విష్ణోర్దాస్యైకేత్యేకశబ్దేన ప్రయోజనాన్తరవ్యవ
ధానవ్యవచ్ఛేదాత్, ప్రాప్యత్వరోక్తా; తదాజ్ఞాకరణేత్యాదిసోక్తోః
“ఇదుక్కుమ్నాల్” ఇత్యిత్రోక్తః; తదీయారాధనమితి-ఇప్పడియరు

(౨) ఇంద్రవధీకాఠిక్కు రహస్యత్రయమునుసన్ధేయమ్,

(౩) ఎల్లాప్రమాణజ్ఞలిలుమ్ దేహత్రాలేపేజ్జెన్గిఱతు;

క్కుమిత్త్యసేనవివృతమ్; ఆచార్యాధీ సేతి-ఆచార్యప్రేమ, తదుపదిష్ట మస్త్రే అత్యంతాభిరతి శ్చేతిబోధ్యమ్.

సన్ధస్తే వృతత్సర్వమవశ్యాపేక్షితమ్; కిమతావతారహస్యత్ర యజ్ఞాతవ్యతాయా ఇత్యాశక్యాహ (ఇంద్రవితి). ఉపయోగప్రకారః ప్రదర్శితః.

అథరహస్యత్రయస్య సకలేతరప్రమాణవ్యావృత్తతాంతస్య పరస్పరపునరు క్తతాంతాత్పర్యభేదేనదర్శయతి (ఎల్లాప్రమాణజ్ఞలిలు మితి). కర్తజ్ఞానభక్తిప్రతిపాదకానాం శాస్త్రాణాం విశిష్టదేహసాధ్య సాధనవిశేషబోధకతయా పురుషార్థస్య దేహాధీనత్వంత్రబోధ్యతే ; మస్త్రేతుమధ్యమపదేనమనుబోధపూర్వకం తృతీయపదేనపురుషార్థ బోధనాత్ ; స్వీకారపురుషార్థయో సాధ్యసాధనభావావగమాత్, స్వీకర్తాత్సాధనత్వమ్ ; జ్ఞోకేపకశబ్దేనతస్మాప్యపాయతానిషేధాత్, అహంశ్చేతి స్వీకృతభరస్య స్వవైవసాధనత్వబోధనాచ్చగవదధీన త్వమ్; ద్వయేతుఉపాయభూతస్యభగవతో లక్ష్మీవైవిప్ర్యబోధనాత్, లక్ష్మ్యధీనత్వమిత్యర్థః, సర్వశబ్దః-మస్త్రాసనువిధాయిప్రమాణపరః. “కర్తజ్ఞానభక్తిశ్చ ఇతి శాస్త్రవ్యవశ్రయః । ఉపాయాశ్చ ప్యపాయాశ్చ శాస్త్రీయూనిర్నితామయా ।” ఇత్యాదౌభగవదతిరిక్తసాధన బోధకశాస్త్రాణామేవ శాస్త్రపదేన వ్యవహారదర్శనాదిహాపితభావ్యవ హరః.

నచ, తేషుకర్తాదీనామేవసాధనత్వోక్తేరనుక్తోపాయలాభః. “యజ్ఞఃకర్మసముద్భవః । కర్మబ్రహ్మోద్భవంవిద్ధిబ్రహ్మక్షురసముద్భవ

నమ్"ఇత్యుక్తేః, ఇథంహితత్రభాషితమ్;—అన్నపానాదినాత్మస్తాక్షరాధిష్ఠితం శరీరంకర్మణేప్రభవతీతి కర్మనాధనభూతంశరీరమక్షరసముద్భవమితి. "శరీరయాత్రాపించతే"ఇత్యుత్త్రభాష్యమ్; జ్ఞాననిష్ఠోపకారణీ శరీరయాత్రాపినసేత్స్యతీతి. "ఉషస్తికిలచాక్రాయణోబ్రహ్మవిదగ్రే సరః అనశసేనప్రాణసంశయమాఘనో బ్రహ్మవిద్యానిష్పత్తయేప్రాణానామనవసాదంకాఙ్క్షమాణః" ఇతిచ సర్వాన్నాధికరణభాష్యమ్. అతోన్యత్రోఘక్రాంతసాధనస్యాపి యాపత్సాధనసమాప్తి తదుపకారకం శరీరంరక్షణీయమితి తత్రతత్రాభిహితమితి శరీరాధీనతాఫలస్య బోధ్యత ఇతిసువచమ్. ఇహపునరుపక్రాంతే సాధనేనకిచ్చిత్కర్తవ్యమవశిష్యత ఇతిసఫలాయ శరీరధారణాపేక్షేతివిశేషః.

ఏతేన, ఆచార్యోపసత్త్వాదేశ్వరీరసాధ్యత్వాదిహాపి శరీరాపేక్షావిశిష్టేతినిరస్తమ్. ప్రపత్తేః కాయకవ్యాపారత్వాభానాన్నశరీరాపేక్షా; భక్తైరపితథాత్వేపి తదజ్ఞభూతానాం కేషాఙ్శిత్కర్మణాం శరీరసాధ్యత్వాత్తదపేక్షేతివిశేషః. కాయకాయపిప్రపత్తేసాధనత్వేపితదభావేపిఫలసమ్భవాన్నియమతోనశరీరాపేక్షేత్యాశయఇత్యుక్తే; శరీరగతబ్రాహ్మణ్యాది విశేషస్యాన్యధికారతయా తత్రసాధనతోక్తా; నత్విహేతివిశేషఇత్యుపరే.

శరీరగతబ్రాహ్మణ్యాదిప్రయుక్తానాం కర్మణాంమోక్షోపయోగతాయాస్తత్రాభిధానాదిహాతేమాం కైశ్చర్యతోక్త్యాఫలార్థత్వానుక్తేర్విశేషఇత్యుపరే; ఏతదభిప్రాయేణైవరవ్యభామాత్మదేవైశ్చాస్త్రాణామాత్మగతదేహసారతస్యై తాత్పర్యమిత్యుక్తమ్; తత్రానుపదమేవ ఆత్మస్వాతస్యై శాస్త్రబోధ్యత్వముక్తమ్; తత్, "స్వస్వాతస్యావబోధస్తు" ఇతివచనమనుసృత్యేతిబోధ్యమ్.

యద్యపి మస్త్రే నూత్నపరయోజనాయామమశ్శబ్దేనపరమా
సవనౌపాయతాబోధ్యతే. నూత్నయోజనాయామప్యత్యస్తపారత
స్త్రిబోధనాద సస్యశరణత్వలాభః; తథాపి ప్థాలయోజనాధిపాయ
కోయంగ్రన్థః. పరపరిమనివ్యాఖ్యానే స్వప్రసృత్రినివృత్తిశబ్ద స్వీకా
రపర ఇత్యగ్రిమవాక్య వ్యాఖ్యానపర్యాకోచనయాన్యక్తమవగమ్యత
ఇతి సతద్విరోధః.

అథవా సమఃపదేన నూత్నయోజనాయామప్యాత్మవిశేష్యక
బోధస్యజననాత్, “అకిచ్చన్తైకశరణాః” ఇతివదాత్సధర్మపవ తృతీయ
పదోక్త పురుషార్థపేతు త్వేనప్రతీయత ఇత్యాశయః; చరమశ్లోకేషక
శబ్దేన స్వీకారసాధనతానిరసనాద్విధేః కర్తవ్యతామాత్రబోధకత్వా
చ్ఛరణశబ్దేన అహంశబ్దేనచ భగవతఉపాయత్వస్య స్వీకారస్యనైరర్థ
క్యస్యచశబ్దేన భగవతఉపాయత్వం స్పష్టమవగమ్యత ఇతివి శేషః.

మస్త్రస్య ఆత్మనస్తదీయపారతస్త్రి తాత్పర్యమితరమృణా
మాత్మదేవగ్రన్థే తదీయపారతస్త్రిప్రయోజకాత్మశ్చపారతస్త్రిం
వివక్షితమిగ్రన్థయోరైకార్థ్యమ; సవాభిన్నార్థత్వేపికాచిత్తతిః.

సనుమన్త్రాదీనాంశాస్త్రాణాంభిన్నాధికారివిషయత్వేనవిరో
ధసమ్భవేపి ఆత్మేశ్వరత్రియాం ధలసాధనతాబోధకానామేకాధికారి
విషయాణాం మన్త్రాదీనాంవిరోధోదుష్పరిహర ఇతి వివరణవివరణి
భావోదత్తజలాజ్జలిస్సృజ్యతే ;

అథసాధనస్య అధికారివిశేషసాపేక్షత్వాత్, స్వీకర్తురధికారి
విధయాపేక్షితత్వంనభగవదుపాయతాం విరుణధీత్యుచ్యతే; తథాపి
మస్త్రశ్లోకయోర్ద్వయస్యచవిరోధః. సబోధయోరపిసాధనత్వాద
విరోధః. తద్ధివికల్పేనవాస్యాత్, సముచ్చిత్యవాస్యాత్; ఆద్యే, “ఇ
త్యేవమనుసన్ధాయమాంప్రపద్యేతవై గతిమ్ । అదిదేవంజగన్నాథమీ

శంవాపురుషోత్తమమ్ ।” “మామేశంశరణంప్రజ” “మామేశంశరణంప్రజేత్” ఇత్యాది ప్రమాణస్వారస్యసిద్ధావపి ద్వయేసాధనవిశేషణ త్వేనశ్రియ ఉపాదానవిరోధః. సహివికల్పితసాధనయోరేకం సాధనసాధనాంతరవిశేషణమ్ ;

ద్వితీయేపికింతుల్యవత్సముచ్చయః; ఉతవిశేషణవిశేష్యభావేన; ఆద్యే, మామేశమిత్యాదివిరోధః; ద్వయస్వారస్యవిరోధశ్చ; ద్వితీయే విశేషణత్వానుగుణఉపయోగోవక్తవ్యః. సచనభరస్వీకారరతౌనజ్ఞత్వాదిరూపః. తథాత్వేతుల్యనదుపాయత్వప్రసక్తాత్; ఏకంజగదుపాదానమిత్యత్రహియాదృశంభగవత్సూపాదానత్వమ్, పరిణామిశరీరకత్వలక్షణానతదన్యత్రాస్తి; పరిణామిశరీరత్వస్తు నిర్వికారత్వస్మిత్వ్యుపపత్తయే అపేక్షితమేవ; ఏకోపాస్తివిధానేపి సీత్యనుకూలనిరంతరచింతనసైత్యపూచాననతయా గుణేషుతదాశ్రయత్వవిరహేణ తేషాముపాసనవిషయత్వమనుగుణమ్;

అతఏవచేతనస్యనుసఃప్రభృతేరుపాశ్యత్వాసమ్భవశ్శ్చైతప్రకాశికాయాముక్తః. గుణాదివైశిష్ట్యేచ్ఛిన నింపేక్షరక్షకత్వరూపాపాయతాయా గుణావృత్తిత్వాదేకోపాయతాంవిరుణధి; నచైకశబ్దస్య స్వీకారాప్రాధాన్యాద్యథాంతరపరత్వాదవిరోధితా; వస్తుగతప్రాధాన్యాదికమాదాయ ప్రాప్యేత్వాదివ్యపదేశవదైక్యవ్యవహారోపపత్తిరితివాచ్యమ్; “మత్ప్రాప్తిమ్మృతిజన్తూనాం సుసారేపతతామధః । లక్ష్మీఃపురుషకారత్వేనిర్దిష్టాపరమర్షిభిః । మమాపిచమతంహ్యేతన్నాస్యథాలక్షణంభవేత్” ఇతి పురుషకారత్వాతిరిక్తాకారనిషేధాత్, ప్రాప్తిపూర్వభావిధర్మాంతరనిషేధప్రతీతేర్నప్రాప్యత్వనిషేధప్రసక్తః;

లక్షణపరోనిషేధోయంన సాధారణధర్మనిషేధఇతిచేత్, తథాపి, “అహంమత్స్పృహ్యపాయోవై సాక్షుల్లక్ష్మీపతిస్సవ్యయన్మల

క్షీప్రరుషకారేణవల్లభాప్రియోగినీ । ఏతస్యాశ్చవిశేషోయనిగ
మాస్తేషుశబ్దైశ్చే"ఇహవచనవిరోధః. సాక్షాచ్ఛబ్దేన ఉపాయాన్తరమైర
పేక్ష్యం స్వయంశబ్దేనఉపాయత్వే లక్ష్యేనైరపేక్ష్యజ్ఞాప్త్యా,లక్ష్య
శ్చపురుషకారత్వమధిభాయ, ఏతస్యాచుమచాయంవిశేషోనిగమాస్తే
షూక్తఇత్యధిభానాత్; సచైతస్యాచయశ్చవిశేషఇత్యర్థః ; లక్ష్యేనతి
రిహంస్వయముపాయఇత్యుక్త్యుజ్జితే; "ఉద్ధరిష్యామ్యహందేవం
సారాత్స్వయమేవతాన్" "యేనత్వంబతసరభఃప్రాణినఃపాలయిష్యసి
ప్రబ్రూహితముపాయంషేవణతామైజనార్దన" ఇతితాభ్యామేవ పర
స్పరంరక్షణకర్తృత్వస్య భగవన్నాత్రగతిత్వప్రతిపాదనాత్, "లక్ష్య
సహహృషీకేశః" ఇత్యాదినిర్వ్యుళమ్.

"ఉదారామమృతందుహానామ్" "అమృతత్వమాయన్నమృ
తందధాతు" ఇత్యాద్యాశ్శ్రుతియః; "అహంహ్యహమోభూతానా
ముపేయజ్ఞాస్తి శాశ్వతమ్" "ఏసాప్రసాదసుముఖిన్వపదంప్రాపయిష్య
తి" ఇత్యాదిలక్ష్యతన్మగత వచనోపబృంహితాస్తస్యామోక్షప్రదత్వే
ప్రమాణమితిచేత్, "లోకస్యద్వారమమృతస్యధారాబహుధాదోహ
మానమ్" ఇత్యాద్యాశ్శ్రుతియోఽహిన్బద్ధస్యసంహితాగతపూర్వో
దాహృత వచనోపబృంహితాస్సుదర్శనన్యాపి మోక్షప్రదతాంబోధ
యేయః ;

అథ తాపాదిద్వారామోక్షసాధనతా సుదర్శనస్యశ్రుత్యాభా
ధ్యతే; సంహితావచాంసి భగవత్తదాత్మేన్యవైభవవాదాఇత్యుచ్య
తే; తతోత్రాపురుషకారత్వాదిపరాశ్శ్రుతియః, తన్మ్రవచాంసి-
"స్థితానారాయణాత్మనా" "తాదాత్మ్యాత్తాచసమృద్ధః" "ద్విధాభూతా
వివస్థితా" ఇత్యాదిభిరవగతంతాదాత్మ్యం నిమిత్తకృత్యఉపపాదనీయా
నీతితుల్యమ్.

అన్యథా, “బ్రహ్మనారాయణం మాంవాఙ్మానేనైవాప్నుయాద్యతిః ! ఈశంవాప్నుయోత్తమం” “దేవ్యావాపద్మగేహయా” ఇత్యాది వచన బలాత్ప్రసృత్యోపాయత్వయోగైర్వైకత్వప్రసక్తాత్; నచ, (గ) “విముక్తిఫలదాయినీ” ఇతి సరాశరేణ మోక్షప్రదత్వంశ్రియ ఉక్తమ్; కస్తు. అత్సవిద్యాయావిముక్తిఫలదాయిత్యస్యోద్దేశ్యవిశేషణతాయా విధేయత్వస్యవానుపయోగరీతిభక్త్యాభ్యామనాచిత్యేన న్యవహితయాఽప్యాత్మవిద్యయాస్వయన్వీకారాత్; నచమోక్షసాధనభూతవిద్యావిభూతికత్వమాత్రేణ మోక్షప్రదానసంజ్ఞాల్పాశ్రయత్వలాభః; నచసాధనమిత్యనిర్దిశ్య, దాయినీతినిర్దేశః శ్రీగతన్యవిముక్తిదత్వస్యైవస్తుత్యర్థం విద్యయానిర్దేశఇతిల్లింగమ్. “తస్మాద్విప్రస్థుయుక్తానాంముక్తిందాస్యతి” ఇతినిర్దేశసాజాత్యాత్ ప్రథమోపస్థితివిషయాభూతాత్తగతమేవతమపచర్యతఇత్యసి సువచత్వాచ్చు.

సాత్వతేచభగవతాస్వసైన్యమోక్షప్రదత్వం దేవీనాంవిభజ్యైశ్వర్యప్రదత్వోచ్చక్తమ్. సచతత్త్వేవ“యామాలమృత్యుసఖేనేమమ్” ఇతి మోక్షప్రదత్వప్రతీతిః; లక్ష్యాశ్రయణస్యభగవద్ధ్యానసాధ్యఫలావిశిష్టహేతుత్వమాత్రప్రతీతే; “వాచఃపరంప్రార్థయితాప్రపద్యేనియతశ్చియమ్” ఇతి - వాచఃపరంపరమాత్మానముపాయంలభుకామశ్చియంప్రపద్యేఇత్యుచ్యతే.

నచప్రార్థనాస్వరస్వాత్ భగవత్ప్రప్తికామఇత్యేవాధః. శ్రీమాత్రప్రపద్యేభిధానేన పురుషకారప్రపత్తిపరతాయా ఏవౌచిత్యాత్; కథమన్యథాపురుషకారత్వే ఏతత్ప్రమాణముదాహ్రియతే; (౨) “అలమేషాపరితాతుంరాక్షస్యచుహతోభయాత్” ఇతి; “అలమేషా

పరిత్రాతుం రాఘవాద్రాక్షసీగణమ్” ఇత్యరురోధాత్, “నకభిన్నా
పరాధ్యతే” ఇత్యనునయముభేదనివ ర్తికత్వమితి, (౧) “వితేవత్వత్ప్రే
యాన్” ఇతిశ్లోకేవ్యక్తమ్. (౨) “పేరిమాతాత” ఇతి, (౩) “కశైవా
యేతుస్యమ్” ఇతివచ సేనక్రతిరధ్యమ్; (౪) “శస్మమ్విడత్రేయస్థితా”
ఇత్యాదివదుపాదనీయమ్.

“సంసారాన్న్యవతారిణీమ్” ఇతి “క్షీప్రప్రసాదినీమ్” ఇత్యశేన
వ్యాఖ్యాతమ్. “క్షీప్రప్రసాదయతి భగవన్తమ్” ఇతిహితదర్శకః. “క్షీ
ప్రసందేవప్రసాదినీమ్” ఇతివత్; నతుక్షీప్రమస్యాప్రసాదోభవత్యి; ప్ర
సాదశబ్దస్య “అరవిన్దతోచనమనఃకాంతాప్రసాదాదృతే” ఇత్యాదావివ
లాక్షణికత్యావృత్తే. నచ, “స్వరూపంస్వాతన్త్ర్యమ్” ఇతితుల్యనన్
జ్జల్పాశ్రయత్వముచితమిత్యుక్తమ్. (౫) “యస్యావీర్యముఖమ్” ఇ
త్యాదావకరస్యమేవప్రతీయతే. *సర్వజ్ఞుకుర్వన్నితభగవతపవక్త్రృ
త్వమ్; “దేవీత్వస్యహిమావధిః” ఇత్యపరిచ్ఛిన్నమహిమతోక్తిర్దేవ్యా
†సమద్యన్వయాంభావేనోపపద్యతే ఇతిచేత్; నిగ్రహశన్యాసతయా
తావతాపినోపపద్యతే; సామర్థ్యమాత్రసద్భావాదవిరోధఇతిచేత్,
ఇహాపిసామర్థ్యపతిత్వానుగుణమనువిధానమాత్రమితితుల్యమ్.

ఏన ఇ య, “త్వత్ప్రప్రయచ్చైః” ఇత్యుపక్రాంతేస్త్రీతే “వివీర్య”
ఇత్యన్తర్భావితణ్యన్తంసేయమ్; మోక్షప్రదత్వస్యబ్రహ్మలక్షణతయా
బ్రహ్మత్వేనానభ్యుపగతాయాంక్రియామసమ్భవాత్; పరస్తాదేవాస్తా
త్పురుషాత్తత్ప్రిరూపానవగ్ధాఖ్యంఫలమితిహిభాషితమ్. కథం
పునర్నాన్యఃపథా ఇత్యాదిసామాన్యనిషేధమాత్రే శ్రియశ్చవాచుతా

(౧) శ్రీగుణరత్నకో (౨) తి-వాయ్-౪-౫-౧౧ (౩) తి-వాయ్-౫-౪-౭
(౪) తి-వాయ్-౪-౭-౧౧ (౫) శ్రీస్తవః † సర్గాద్య

బోధకానాం వచనానామన్యధానయనమ్, కథంవాసామాన్యనిపేధ
మాత్రేణ కర్మయోగాదీనామనుపాయత్వాగ్నేకారేణ తదుపాయత్వ
బోధకవచనాన్యధానయనమ్; అజ్ఞత్వస్మన్స్వసిద్ధత్వాదతిర్దిక్కల్పనేగా
రవమితిచేస్తుల్యమ్; లక్ష్మీఞ్చనూమిత్యాదీనిపురుషకారోపాయయోః
ప్రపత్తీసంక్కులత్వప్రదర్శయంతి, “నూమేకఞ్చశ్చియాయుక్తమ్”
ఇత్యుపక్రమాదవగవ్యతే.

ఏతేన, “అపస్తుస్త్రికుర్వజననిమమకస్తాత్సరసిజప్రకాశాపద్మా
యాస్తవచచరణౌనశ్శరణయన్” ఇత్యాచార్యనూక్తిరపి “ఈశానాం
జగతామధీశదయితాంనిర్వాణపామూర్తియింసంశ్రిత్యాశ్రయణోచి
తాఖిలగుణస్మాజ్జిహ్వారాశ్రయే! ఇహ్యోపాయతయా” ఇతితదీయ
నూక్త్యనురోధేనేయేలివ్యాఖ్యాతమ్; “శ్రియాచసహితాయాన్మే
శ్వరాయ” ఇత్యుత్తరఖణ్డవిపరణేవగచ్ఛిః పూర్వఖణ్డతథానుక్తేః.

నచ, “నిత్యానపాయామ్” ఇత్యేతావతాడపాయతాయామ
స్వయఃప్రతీయతే; నవాతద్దశాయామన్వయమాత్రముపాయసమయే
భర్తుఃకానశక్త్యాదివర్ధనమితివరదాచార్యోక్తార్థవ్యతిరేకేణతుల్యవత్స
క్కులప్రయత్నాపాదకమ్;

నచప్రపన్నపారిణాతే కేషాఞ్చిహాధునికానామాధునికతా
భ్యాన్నిరాగరణీయా; తథాహి, విష్వక్సేనాయభగవానాహ; “పర
వ్యూహాదికాస్పృశ్యప్రకారానాత్మనోవదన్” ఇత్యుపక్రమ్య “అస్మావై
భవమాఖ్యాతితత్వతత్సేయధాహరిః! పరవ్యూహాదికాకావశ్యప్రకా
రానాత్మనోవదన్” ఇత్యాదభ్యుప్రపన్నాం జూజితే ఉదాహృతాని;
“తథాలక్ష్యైః” ఇత్యాదివచనాన్వయావసృత్య “అస్మికశాస్త్రే
తథాన్యత్రయథాలక్ష్యరసిన్వయమ్” ఇత్యేతత్, తస్మిన్నేనశాస్త్రేతన్త్రా

స్తరేలక్ష్మీవాక్యమితివివృత్య, “అహంతాబ్రహ్మణస్తస్య” ఇత్యాదివచనాన్యదాహృత్య, పరాశరస్తుభగవానిష్యేతత్-న కేవలంభగవచ్ఛాస్త్రువీవైతదుచ్యతే; ఇమదుద్ధంపరాశరోప్యక్తవానితివివృత్య, “నిత్యైవైషా” ఇత్యాద్యుదాహృత్య, ఏతత్సర్వమభిప్రేతోక్తం ప్రపన్నపారిజాతేనాక్షసైరాచాన్త్యైతి, కుమారవేదాంతాచార్యైరహస్యత్రయాక్షసజ్జగహేభిధానాత్;

(౧) “నేతృత్వంనిత్యయోగమ్” ఇతి శ్లోకేస్వయమన్తోనుసంధేయః. ఋషికేశాదిభిశ్చ (౨) “అకలకీల్లేన” ఇత్యేతద్వాక్యభ్యానే శ్రియఃపురుషకారతైవోక్తా; ఇదమత్రబోధ్యమ్; ప్రమాణేష్వాచార్యసూక్తిషుచక్వచిచ్ఛ్రియః పురుషకారత్వేన భగవతఉపాయత్వేనవరణంప్రతీయతే; క్వచిద్ద్వయోనుపాయత్వేన; తత్రశ్రియఉభయస్వీకారే, ఏకత్ర శ్రియోప్యపాయత్వేనవరణమ్, అన్యత్రశ్రియః పురుషకారత్వేనవరణంఋషిని క్తమన్యథాహర్యమ్. ఏకతరమాత్రస్వీకారేతు, పురుషకారత్వస్వాన్యభిగన్తవ్యమోపాయత్వరూపత్వాత్, కర్తాదయఉపాయా ఇత్యాదావివశరణశిబ్దస్య ఏకాం శేషరమ్పరోపాయత్వపరత్వమితి, నక్వచిదపిశ్రియఃపురుషకారత్వవరణముక్త్వా పశ్చాదుభయోరుపాయత్వేనవరణం ప్రతిపాదయద్వచనముపలభ్యత ఇతి.

నచ విశేషణత్వేనన్భవతి శ్రియఉపలక్షణత్వస్వీకారోన్యాయ్యః; అవిద్యమానత్వేనతిన్వావర్తకత్వరూపస్య ఉపలక్షణత్వస్యకైరన్యసభ్యుపగమాత్; విశేషాన్వయ్యసన్వయిత్వరూపముపలక్షణత్వం స్యాదితిచేత్, తత్-గుణవిగ్రహయోరపితుల్యమ్; సహితయోరన్యపాయనిర్పేక్షరక్షకత్వరూపోపాయత్వం ఛేతనాసాధారణమప్రి; అ

స్తువాశరణశబ్దాన్వయశ్చియోఽపి; తథాపినైకరూపశరణత్వమేకత్ర
 బోధనీయమ్; ఘటంజానాతీత్యాదాద్వితీయాబోధ్యవిషయతాయాం
 ఘటఘటత్వయోరన్వయేసి తన్యాఏకరూపత్వవిరహాత్; అతోవిశే
 ష్యద్వారకముపాయత్వం పురుషకారత్వరూపమేవబోధ్యతే;

కేచిత్తు, నశ్రియశ్శరణశబ్దాన్వయః; శ్రీశబ్దేనైవ, “శ్రాణా
 తినిఖిలాదోమా శృణోస్తీచగుణైర్జగత్” ఇతిపుష్పత్వై అనిష్ట
 నివర్తకత్వేష్టప్రాపకత్వరూపరక్షకత్వాభిధానాత్పైనరుక్త్యాపత్యేరేవ
 హినారాయణపదస్య సముచితగుణజాతమాత్రపరత్వస్వీకృతమ్; త
 త్రచోక్తంరక్షకత్వం పశుసోమగతమివసాధనత్వం విశననాభిషవవిధి
 వాక్యరూప తాత్పర్యగ్రాహకబలాత్, శ్రీయతిఇత్యాదిపుష్పత్వచతు
 స్త్వయబలేనసద్వారకమిత్యవగతమితి తతఏవోపాయతాసిద్ధిరితినాశఙ్క
 నీయమ్. అనవగతనుద్వారకోపాయత్వంశరణశబ్దేనబోధ్యతఇతిచేత్,
 శరణశబ్దస్య అద్వారకత్వానుపస్థాపకత్వాత్; పునరుక్తిసామర్థ్యాత్
 దోషధనస్తు విశేష్యమాత్రాన్వయేన సావకాశత్వాదనాశఙ్కనీయ
 మ్; ఏకస్మిన్నేవకార్యే అన్యథాసిద్ధత్వానన్యథాసిద్ధత్వేచనాత్యంతాన
 వకాశప్రమాణాసత్వేస్వీక్రియేతేఇతి; “ధ్యానయోగవివర్జితాః” ఇత్యా
 ద్యనురోధేన ప్రపత్తేర్మోక్షసాధనత్వాభ్యుపగమేపినాన్యా ఉపాయ
 త్వాభ్యుపగమఉచితః. నిరసనీయఞ్చోపాయత్వం భగవత్త్వమ్;
 భక్తితుల్యనూపాయత్వం లక్ష్మ్యుపగ్గీక్రియతవవేతి ఉపాయబోధక
 వచనావిరోధః. భక్తితౌల్యంప్రసాదహేతుతయా లక్ష్మ్యశ్రయణ
 యోర్మిళితయోరేవోపాయాస్తరమనపేక్ష్యురత్యుమిత్యేవం విధనఙ్క
 ల్పహేతుత్వాన్నాన్యతరవైయర్థ్యమ్; లక్ష్మ్యభావేహ్యశ్రయణమ
 వ్యపరాధకోపానివేశేత; లోకదృష్టన్యాయాదితి భగవద్గోపాయ

భావోజ్జీవకప్రపత్తావివప్రపత్తిగతోపాయభావోజ్జీవికాయాలక్ష్మ్య ఉపాయతావ్యపదేశోనానుపపన్న ఇతివదన్తి.

వస్తుతోత్ర శ్రీమన్నారాయణచరణావిత్వస్య సశరణమిత్యనే నాన్వయః ; కిన్తు ప్రపద్యఇత్యనేనైవ ; ఘటంద్రవ్యత్వేన జానాతీ త్యాదావివద్వితీయాన్తస్యాపిజ్ఞానే ; ఏకస్యాశ్చద్వితీయాయావిశేష్య త్వమన్యస్యాః ప్రకారత్వమర్థః. అతఏవహి, “చరణౌ-తిరువడికలై, శరణమ్-ఉపాయమాక” ఇతివ్యాఖ్యాతమ్. నతు “తిరువడికళాకిఱవుపాయత్తై”ఇతి; ఏవశ్చనారాయణాన్వయివిశేష్యత్వే స్వావచ్ఛిన్నతయైవాన్వయో విశిష్టవైశిష్ట్యతాత్పర్యేశ్రియోవివక్షితః. కిచ్చిద్ధర్మవిశిష్టబోధకపదోత్తర విషయతాబోధకపదస్య సతివిశిష్టవైశిష్ట్యతాత్పర్యే తదవచ్ఛిన్నవిషయతాబోధకతాయాః, నీలఘటంజానాతీత్యాదాదర్శనాత్ ; తథాచప్రపత్తౌ విశేష్యతావచ్ఛేదకతయాశ్రియోన్వయమాత్రేణ విశేషణత్వనిర్వాహః.

నచ, శ్రియః పురుషకారత్వమ్, అతోభగవత్ప్రేరేపత్తౌ శ్రియో విషయత్వమేవసేతినత్తుంశక్యమ్; స్వరూపనిరూపకభూతాయాన్తస్యా అవిషయత్వోక్తేరశ్రద్ధేయత్వాత్ ; ఏవంసర్వాసువిద్యాసు శ్రీరుపాన్యవిశేషణమ్; నోచేత్కథంవా వేద్యస్యవ్యావృత్తిరేవతాన్తరాదితి;

నచలక్ష్మ్యః పురుషకారత్వనిత్యయోగసతాంసమా; విశేషణతయాన్యాస విషయత్వమిహాధికమిత్యుక్త్యావిషయత్వమాకారోసభిహితమితిభ్రమితవ్యమ్ ; స్వతన్త్రచరమశ్లోకవ్యాఖ్యానే ప్రపత్తివిదోన్నదాచార్యాః, దశగుణాన్సర్వజ్ఞత్వసర్వశక్తిత్వపరమకారుణికత్వపరమాదార్యాశ్రితవాత్సల్యాశరణ్యశరణ్యత్వానాలోచితవిశేషాశేషలోకశరణ్యత్వ సర్వస్వామిత్యశ్రియఃపతిత్వనారాయణత్వ

రూపాణా తత్తదుపాసనేషూపాస్యగుణవిశేషానివ నిష్క్రమ్యాచుసద్భజ
ధత్తఇత్యభిధానాత్;

ఏవ ఇచ్చ శ్రీగుణవిగ్రహవిశిష్టవస్తువిషయకోపాయతాద్రకార
జ్ఞానమాత్రం ద్వయేనలభ్యత ఇతి నశ్రియఉపాయత్వలాభః. అథ
విశేష్యత్వస్య అతిప్రసక్తవారణాయప్రకారతాయామవచ్ఛేద్యత్వేనా
న్వయస్యావశ్యకతయా విశేషణవిషయత్వావచ్ఛేద్యత్వస్యాపిప్రకార
తాయాంభానే తత్వజ్ఞానవిషయాభూతముపాయత్వం సిద్ధ్యతీతిచేత్,
స్యాదేవమ్; యదివిశేషణవిషయతా పదార్థవిధయాభాసేత, సాతు
సంసర్గఇతికథంతస్యాకన్యత్రాన్వయ ఇతి. నవాసర్వాం శేవిశిష్టాన్వయ
ఇప్తః; కేషాశ్చిదవీతి, ద్వితీయాథేవిశిష్టాన్వయః; ఉత్తరఖణ్డేపి చతు
ర్థ్యఖ్యవిశిష్టాన్వయాదేవేప్తసిద్ధిరితిననై రూప్యమ్; నవాకానిచిదనన్యధా
సిద్ధానిప్రమాణాన్యపలభామహే; ఉపాయభావప్రమాణానామేవ
పురుషకారభావేపి ప్రమాణత్వేనోదాహరణాత్;

నచాసంజ్ఞేచేర ఉపాయవిరోధి ప్రాప్తివిరోధినివ రక్తత్వస్యై
వ “శ్యాణానినిఖిలాణదోషాన్” (౧) “వేరిమాతాత” ఇత్యాదిషుప్రతీ
తే, స్వతంత్రాజ్ఞప్రపత్త్యోశ్చరమశ్లోకస్యేవ పురుషకారత్వోపాయత్వ
యోగుభయోరేవ తదుదాహరణసమ్భవః. దృష్టాన్తేస్యన్యధాసిద్ధిశ
ఙ్గాయా అనన్యధాసిద్ధప్రమాణాన్తరోదాహరణేనైవస్వాతంత్ర్యస్య
నిష్టేపరక్షాదిషుస్థాపనాత్; “ఏనై” ఇతి ప్రథమశ్లోకపదాసంజ్ఞాచా
య, “ఓర్క్యుమ్” ఇత్యన్యప్రయోజకత్వపరతాయాబోచిత్యాత్;
నరకాదిసాధనీభూతనిగ్రహస్య అజ్ఞాతనిగ్రహాయాంమాతర్యభావాత్,
తదం శేసామర్థ్యమాత్రపరత్వేనై రూప్యాత్; “సంసారార్ణవతారిణీమ్”

ఇత్యాదావప్యేకస్మిన్ ద్విత్వవ్యవదేశస్యేవవ్యాసక్తస్యాపాఠ్యత్వస్యైవ
క్తవ్యవదేశస్యానాచిత్వమేవపురుషకారత్వపరతాయానియామ
కమ్; “లక్ష్మ్యసహస్మాప్తీకేశః” ఇత్యస్యపురుషకారపరత్వాభావే,
కారుణ్యరూపయేత్వస్య ఆనర్థక్యమిత్యుక్తమ్.

దయాపాలమునిభిశ్చ. “ఆకారిణస్తువిజ్ఞాన మాకారజ్ఞానపూర్వ
కమ్ । తేనాకారంక్రియంజ్ఞత్వా జ్ఞాతవ్యోభగవాన్హరిః” ఇతిస్వరూ
పనిరూపకత్వమాత్రమభిహితమ్; నోపాయత్వం శ్రీమచ్ఛబ్దాభిప్రేత
మిత్యుక్తమ్. నచైతత్పూర్వఖణ్డోఽర్థవజ్ఞప్తపరఇతిపక్షే శ్రీమచ్ఛబ్దవై
యర్థ్యపరిహారార్థం శ్రియోపిభరసమర్పణోద్దేశ్యత్వే విశ్వాసగోప్త
త్వసరణాదేరపి తద్విషయకత్వావశ్యకతయా నైయర్థ్యశక్త్యా
అప్రసక్తే;

తథాభాష్యకారైః, *భగవన్నారాయణేత్యాదినా పురుష
కారప్రవత్తినుభిధాయ, తదుపపాదనాయశ్రీనల్లభేతినారాయణశబ్దా
ర్థకథనావసరే తస్యావిభూతిమధ్యనివేశమ్, మహావిభూతేశ్రీమన్నారా
యణేతి విభూతిశేషేత్వజ్ఞాభిధాయ, “శ్రీమన్నారాయణేతివ్యాఖ్యే
యపదంఖణ్డద్వయగతత్వేన ప్రాధాన్యానుపాదాయ, అనన్యశరణఇ
త్యుక్తమాప్తిప్రప్రదర్శ్య, “త్వత్పాదారవిద్వయగళం శరణమహం
ప్రపద్యే” ఇత్యవశిష్టంవ్యాఖ్యాయ, అత్రద్వయమితప్రాప్యప్రాపకస్వీ
కారోక్త్యాద్వయస్యవ్యాఖ్యాతప్రాయత్వముక్త్యా, “పితరంమాతర
మ్” ఇత్యాదినా ఉక్తార్థే ఉపబృంహణసంవాదప్రదర్శనముఖేన అధికా
రిశరణ్యస్వభావానుసన్ధానపూర్వకోపాయపరిగ్రహోఽపరాధతామణ
యోర్ద్వయసముత్థితార్థతామభిధాయ, విరోధినివృత్తేః పూర్వభావి
త్వాత్, ప్రథమతో “మనోవాక్కాయైః” ఇత్యాదినా సమశ్చబ్దాభి

ప్రేతంవివృత్య, “తేహంజ్ఞాసి” ఇత్యాదినాచతుర్వస్తపదాభిప్రేతసోప
కరణపురుషార్థలాభప్రార్థనాప్రతిపాదనముభేన శేషంవివృత్య, ద్వయ
విసరణచరమశ్లోకోత్తరార్థస్యస్తభరవిషయే భగవదభిప్రాయప్ర
తిపాదనముభేన వైర్భర్యానుసంధానార్థత్వాత్, ఏవముఖ్యతేత్యారభ్య
ప్రపన్నవిషయేభగవదభిప్రాయంతడీయవాక్యప్రక్రియయాప్రదర్శ్య,
“ద్వయచుర్థానుసంధానేనసహ” ఇత్యుక్త్యా-సంరోప్యప్యక్తాంతోద్వయవిస
క్షితఇతినూచనాయవిసరణేప్రవృత్తేః, సక్రియఉపాయతాక్యచిదుక్తా;

నచ, భగవన్నారాయణేతి భగవతీంద్రియమిత్యుక్తిమాత్రేణ
సారాయణశబ్దవివక్షిత స్సంరోప్యర్థశీఘ్రజైవివక్షితఇతిజ్ఞాతుంశక్య
మ్; నారాయణశబ్దేనక్రియోప్యాధేయత్వప్రతీతేః; శ్రీశబ్దే శ్రయతే
చేత్యన్యాధారతాయాఏవప్రత్యయూత్; ఏవమ్, (౧) “బుద్ధోడియాల్”
తిరుమకళుమ్” ఇత్యస్యకురుకేశసూరివ్యాఖ్యానే లక్ష్యుద్వివృతహి
వ్యస్తరాజ్యుపలక్షిత్యస్య, యుష్మచ్ఛబ్దస్యచసకలేతరవిలక్షణభగవ
త్స్వరూపప్రతిపాదకతాయాశ్చాభిధానాద్విశిష్టస్యప్రాప్యతా. “ఉ
న్తిరువడియే” ఇత్యత్రచచరణశబ్దస్యజాతిపఠతయా ఏకవచనాంతస్య
సమ్భవేపి “సస్వాంజేవతామ్” ఇత్యాదాసమానవిభక్తినిర్దిష్టప్రజాపతే
రివప్రాక్యుష్మచ్ఛబ్దనిర్దిష్టస్యభగవతఏవ యుష్మచ్ఛబ్దేనపరామర్శా
చిత్వాత్, పదాంతరనిర్దిష్టపరామర్శే అతిప్రసక్తాచ్చ, భగవతఏవో
పాయతాభిమతేతిప్రతీయతే;

నచ, నిగమాంతయోగ్యాద్యభిహితయోజనాంతరేపివిశిష్టోపా
యతాప్రతీతిః. తైః, “బుద్ధోడియాల్” ఇత్యస్యఉపలక్షణపఠతయా
వ్యాఖ్యానేపి ప్రాప్యపఠతయైవవ్యాఖ్యానేన ఉపాయవిసరణప్రసక్త్య

భావాత్; “శార్ఘ్యమమక్కు” ఇత్యత్రాపి “శార్ఘ్యేతవ నతిక్కు” ఇత్యాదావివ-శార్ఘ్యశబ్దస్య ప్రాప్యపరత్వాన్నప్రాపకత్వసిద్ధిః.

ప్రాభాకరై రపిఫలభోక్తృత్వం పత్యా నీస్వీకుత్వచ్ఛిన్నదర్శవ్యాపారే అనుమత్తృత్వాజ్ఞకర్తృత్వేస్వీకృతే; ఏవమేవరసభోక్తృత్వస్య ఉభయగతత్వేప్రిప్రాయశః ప్రధానవ్యాపారః పతికర్తృక ఇత్యుచితమ్; “అసద్దేశాత్తు” ఇత్యాద్యనతారవృత్తాన్త కథనవాక్యైః, పరదశాయామపి, యువత్వాదావిత్యాచార్యోక్తరీత్యా “దేవదేవమచూచుదమ్” ఇతిలక్ష్మీతన్తోక్తదిశాప్రేరణానుమత్యాదిరూపపవాన్యావ్యాపార ఇతివ్యజ్యతే; భగవత ఇవసర్వవ్యాపారేషు తుల్యరదన్వయేచ హరణ శాస్త్రకరణాద్యాపయికసంకర్షణాదిభావవత్, నశ్రియస్తదౌ పయికయాపాస్తరసమ్బంధః క్వచిచ్ఛూయితే; అతస్సర్వపారాధ్యానుగుణమప్రధానవ్యాపారమేనైషాకరోతీతి; న్యాయకులికే ఆనుమానికే శ్వరనిరాకరణవైయర్థ్యమాశజ్య, అనుమానేన ఈశ్వరమాత్రసిద్ధావపి నిత్యనూరిపరివదాదివైశిష్ట్యనిమిత్తోపాదానైక్యాద్యసిద్ధేః, “ఏకదేశేనువాదత్వం బాధశ్చాన్తరేగిరామ్ ఇత్యేవం ప్రత్యవస్థానేవక్తవ్యం కిచ్చిదుత్తరమ్” ఇత్యుక్తమ్. కర్తృద్వయాసిద్ధిధర్మసిద్ధిరూపావినోక్తా; “భగవతస్తత్తదవస్థోచితపరిచర్యానానూజ్ఞాపయన్త్యా” ఇత్యాదిభిః పత్నీత్వానుగుణఏవదేశవిశేషేషి లక్ష్మీవ్యాపార ఇత్యవగమ్యత ఇతి లజ్జవ్యాపారకర్తృత్వమేవోచితమ్.

నచ, ఆశ్రయణవిరోధిపాపమాత్రనివర్తకత్వే “కృణాతినిఖలాదోమాక” ఇతినిఖలశబ్దానుపపత్తిః; సహ్యాశ్రయణవిరోధిపాపనివర్తకతయా ఆశ్రయణోత్పాదకత్వమేవపురుషకారత్వమ్. ఆశ్రయణస్యకార్యసాధనతాయా అప్యేతదధీనత్వాత్; “ప్రాణై రపితథా

నిత్యం సంరక్ష్యశ్చరణాగతః” ఇతివత్, భగవన్తంత్రావయతీతి రహస్య
త్రయసారేశ్వభిధానాత్;

సచ, గ ద్యేపారమార్థికేత్యాదినా భగవచ్ఛరణాగతిరేవప్రతా;
అపేక్షయేత్స్యన్దేనివిశిష్టాభిధానాత్; తద్రైవసర్వంసమ్మత్సృతఇత్యు
క్తేరభిధానాచ్చ భగవచ్ఛరణాగతేరేవసాధసత్వోక్తిః. పారార్థ్యాను
గుణ్యేన లక్ష్మీసహకృతాయావతస్యాః భగవత్సృజాదహేతుత్వాత్;
“ప్రపద్యలక్ష్మీంపురుషకారేణవృతవన్తః” “మత్త మాంప్రాప్య” ఇత్యు
క్తే; ఏవంహిక్యప్లపాదైః, శృణోతిత్రావయతీతినిరుక్తాః క్తః.

యదా, అనీశ్వరం జగదిత్యేషవదతి, తదాపితత్సత్రాయై స్వ
యంతేనా విదితోభగవా ననుప్రవిశ్యరక్షతి, ఆచిదవిశేషితానాఞ్చ
ప్రళయసేమనిసంసరతామపేక్షానిరపేక్షం దయమానమనాః కరణ
కశేబతాణి స్వచరణనశిన సమాశ్రయణాయదదాతి; “తదేవాను
ప్రావిశత్” ఇతి ప్రపృత్తి నివృత్తి శక్త్యుత్పత్తయే అనుప్రవిశతి;
దైత్యవీడాదిప్రసక్తౌ తత్సరిహారాయ సకలేతరవిసూతీయ స్వయం
*సజాతీయస్తేషామితి రామకృష్ణాదిరూపేణావతీ హరశరాభిఘాతా
దిప్రకటితనిజమహాగుణస్తన్నిరాసేనతాం శమయతి. *హర్తుంతమ
స్పదసతీచవివేక్తుం శాస్త్రమయఞ్చ స్థిరప్రదీపందదాతి; తచ్చశాస్త్రం
స్వేతరసకలసురసరదురవగాహం పర్యాలోచ్య తదర్థోపబృంహణా
యమనుయాజ్ఞనల్క్యప్రాచేతసపరాశర పారాశర్యశుకశౌనకప్రభృతి
పతమ్వేదికమునివరముఖేన స్మృతీతిహాసపురాణాదీనిప్రవర్త్య, స్వ
యఞ్చ సమ్భావిత భూమాదిదోషగన్ధం సదృజ్జీవీమాప్రయోజనం
పఞ్చరాత్రఞ్చ ప్రావర్తయత్.

యదైవ, అనాదిదుష్కర్మవాసనావశాన్నైతే చేతనా అప
ధాదుపారమన్తఃశలభాఇవదీపంశాస్త్రం వినాశయితం ప్రవృత్తాః;

స్వయంవినేశుః; తదాతద్దుఃఖమనహమాన స్సాధకతయా మద్దత్తాని
 కరణానిబాధకాని మాభూవన్నితి తాన్యుపసంహరతి; పునశ్చ శేష
 శేషాశనగరుడప్రముఖనానావిధానస్తపరిజనపరిచారికాపరిచరితచరణ
 సఖినయుగళోపి, సపకాకినరమేతేతి దేశాస్తరగతనయవిరహదూ
 యమానహృదయ జనకదళాం ప్రాప్నోతీతి, ఏవంవిధతాహేతో
 ద్విరుపాధికసమృద్ధస్య, సకృత్ప్రార్థనారూపరక్షావకాశలాభమాత్రేణ
 * అరిః ప్రాణాన్పరిత్యజ్యేతి, దోషోయద్యపి, సమోహమితిస్సార్థదో
 షాశ్రితతారతమ్యాద్యనాదరేణ నిఖిలవిరోధినివర్తనం నిరవధికాతి
 శయ సమృత్ప్రదానశ్చకరోతీతి, ఏతద్ధేతుభూత స్వభావవిశేషస్యచ
 భగవత్సత్వేపి వాత్సల్యశీతశమపితద్భృదయం తీవ్రక్రోధపూరితం
 ప్రియంవదాశ్చ తద్వాచం క్షీపామినక్షమామి హన్యామితి విషధా
 కామివాతికఙ్కరామ్, సర్వోజ్జీవనహేతుభూతాంశ్చతదీయవ్యాపారా
 న్నరకాదిపతనహేతుకృత్వాణాననాదికాలప్రవృత్తాన్మహాపాతకస
 మపాతకాతిపాతకోపపాతకాచరణవిహితవివర్జనభగవద్భాగవతాచా
 ర్యాపచారనిర్నిబన్ధనాసహనీయాపచారా ననుసన్ధధానశ్చేతనోభీతః
 కథంనామాహమద్యయావదతిమాత్రప్రాతికూల్యవ్యవసితతయాత
 దత్యస్త నిగ్రహపాత్రభూతో యథాకర్మ ఫలదాయినస్తస్య పుర
 తస్సిత్యా మామక్లికురుష్యేతివత్సోమితి నివృత్తః, సంసారాతి
 క్రూర్య భగవద్వైలక్షణ్యయో రనుసన్ధానే నాశ్రయణనై ముఖ్యమ
 ప్యలభమానః, దుష్కరత్వాదినా సాధనాస్తరేష్యపి పదమనాసాద
 యన్, అస్సన్లుతరమిశ్వరప్రియతమాం *నకశ్చిన్నాపరాధ్యతీతిపద
 స్తీం భగవతీం శ్రియమస్తరేణ నాశ్రయణస్య కార్యకరత్వాపాదకా
 వకాశోలభ్యత ఇతి కాకవృత్తాన్తాదిముఖేన నిశ్చిత్య (౧) “ప్రణిపాత

ప్రసన్నాహి” (౧) “మాతస్త్వైధిలి” ఇత్యామ్యుక్తరీత్యాఽన్యనాన
క్తమనాః, ఈశ్వరస్వాతంత్ర్యాద్భిత్తస్య మమనిరుపాధికజననీం భగవతీ
మన్తరేణ నకీఞ్చిచ్ఛరణమస్తి; భగవత్సాన్వితస్త్రిప్రసాదాన్యతర
పాత్రతయా రక్షావినాశాన్యతరభాక్త్యమన్తరేణ మధ్యేష్టితేరయో
గ్యోఽనన్యగతిఃపరంమమహితమేతదితి జ్ఞాత్వామద్రక్షణంభవత్యా
ఏవ భరణివదతి, శ్రుత్వాచైతత్, అభితఃపానకోపమమపికాన్తం
స్వభోగ్యతాతిశయేన వశీకృత్యకాన్తా “అన్యభరంస్వీకురుష్య;కోవా
జగతినిర్దోషః; కిమిథాతవవాత్సమా; సన్తుశాస్త్రాణిసర్వాణి; యో
నాశ్రయతి తమ్ప్రీతి” ఇతి భగవన్స్త్రావయతీతి; తథాచప్రాప్తివిరో
ధినిగ్రహనివృత్తిరప్యేతదధీనై వేతి నిఖిలాన్ దోషానిత్యుపపద్యతే;

నచైవమ్, “తతస్సమూర్థయేద్దేవీం సర్వలోకేశ్వరప్రియా
మ్ । మాతాత్వం సర్వలోకానాం సర్వలోకేశ్వప్రియే । ఆశ్రయ
స్వేశ్వరమమ మపరాధశతైర్భుతమ్ । ఇతి దేవీం పురస్కల్య పశ్చా
ద్దేవం సమాశ్రయేత్ ॥ నారాయణదయాసిన్ధో వాత్సల్యగుణసాగర ।
తాప్రీత్యానంకృపయా దేవ పాపినం సముపాగతమ్ । ఏవంప్రపద్యదే
వేశ మాచార్యః కృపయాస్వయమ్ । స్వాచార్యంహృదయేధ్యాత్వా
మన్త్రమధ్యాపయేద్గురుః । న్యానాఖ్యం పరమమన్త్రం సంసారో
చ్ఛేదసాధనమ్ ॥ ” ఇతి పరాశరేణ పురుషకారశ్రవదనన్య ఆశ్ర
యణమాత్ర ఫలకత్వ కథనమసజ్జతంస్యాదితివాచ్యమ్.

తత్ర “ఆశ్రయస్వ ” ఇత్యనేనఫలీభూత సేవానుకూల వ్యా
పారబోధనాత్, ఆచార్యకృతాశ్రయణవైవాగ్రేభిధానేనయథాశ్రు
తాసమ్భవాత్;

నచైవమ్, “ ఇత్థంద్వయార్థంసంజ్ఞిస్త్య స్వకర్మాదిచతుష్టయ

మ్ । ఉపాయభావాత్సన్త్యజ్య తమేవశరణంప్రజేత్ ” ఇతి పునస్త్వ
కర్తృక ప్రపదనాభిధానవిరోధః; తస్యాజ్ఞాతాచార్యకృతప్రపత్తికవిష
యత్వాత్; “తద్వృత్తిశ్చద్వయేనవా ” ఇతి, పూర్వాసూసారేణ
ఉపాయానాముపాయతాస్వీకారవారణాయ అనువర్తమానతజేకో
పాయతాధ్యవసాయపరత్వాద్వా;

ఇదస్తుబోధ్యమ్ ; అస్తిలక్ష్యాఅపిఫలానుకూలస్సజ్కుల్పః ;
“అస్తుతే; తయైవసర్వంసమ్పత్సృతే” ఇత్యుక్తేః ; సతుసజ్కుల్పః
ప్రాగేవభగవదాశ్రయణాజ్ఞాయతే ; సాధనశ్చభగవత్సజ్కుల్పస్య,
ధర్మిణోశ్శేషశేషిభావవద్ధర్మయోరపి తదాచిత్వాత్ ; తత్రాపిస,
“అహంత్యాసర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి”ఇత్యేతాదృశోలక్ష్యా
స్సజ్కుల్పః ; తథామధ్యస్థప్రమాణేషు క్వచిదప్యనుక్తః; కిన్తు, ఔచి
త్యాదృగవతా శరణాగతివశీకృతేన తవసర్వానిష్ఠ నివృత్తిహృయా
దిత్యాకారకః.

గచ్ఛే లక్ష్మీసజ్కుల్ప భగవత్సజ్కుల్పయోరాకారస్సృటః;
తతశ్చప్రాగేవ సిద్ధసజ్కుల్పాయాం తస్యాం పునశ్శరణాగతౌ నత్ర
యోజన ముపలభ్యతేఇతి భగవచ్ఛరణాగతిరేవ పశ్యాత్క్రియతే;
శ్రీసజ్కుల్పస్యాపి ఫలవిషయకత్వేపి ఫలసాధన సాధనత్వాత్ పురుష
కారత్వవ్యవహారః; దాస్యామిత్యేవసజ్కుల్పాభ్యుపగమేపి స్వస్యా
స్తాదృశసజ్కుల్పాభావే పరప్రేరణానుపపత్తే స్సపూర్వమావశ్యకః;
సాధారణేధనేయద్యేషదాస్యతి, తదా అహమపి దాస్యామితియ
ద్యర్థగర్భప్రాథమిక సజ్కుల్పవతఃపరప్రేరణ ప్రవృత్తివదిహాపినేతితు
నాశజ్కులీయమ్; తద్వదత్రస్వస్వత్వ నివృత్త్యాదిపూర్వక పతస్వత్వా
పాదసరూపజానస్యా సమ్భవానై షష్ట్య శజ్కామిరహోచ్చ; ఏవశ్చ
ప్రాక్కాలీనవరణదశాయామేవ కార్యవిశేషావివక్షయా ఫలపర్యవసా

యశరణాగతిస్వాధీనేతివరితవ్యమితి, ప్రాప్నోతి; పారాధ్యాయపురావోక్తాకార ఏవసంజ్ఞల్పఇతి; సత్పుపాయవి శేషణ త్వే పురుషకారత్వమేవేతి సమ్మదాయః.

నచైహోపియుక్తః; పురుషకారస్య భగవత్ప్రసాదసాధనత్వే శరణాగతివైయధ్యాత్; “ప్రాయోగుణవశాదేవకృత స్వర్వతదేహినామ్ | సర్వేషాంసాధయత్వేన తాంస్తానర్థానభిప్సితాన్ ” ఇతి న్యాయేన సమస్తకల్యాణగుణామృతోదధౌ భగవత్సమృషితాయా శ్శరణాగతేః ఫలావ్యభిచారావశ్యచ్ఛూనాత్, శాస్త్రవిహిత సాధనవత్సపి ఘటకాపేక్షాయా మతిప్రసక్తాచ్ఛ;

నచగురుసాధనసాధ్యస్యలఘునాసాధనేనతథా; ద్వాదశవాన్వికాద్యశక్తస్య సేతున్నానాదినా తత్ఫలసాధనేతద్దర్శనాత్; ఘటకవరణస్యచాగ్లాత్వే “న్యాసః పశ్చాజ్ఞసంయుతః” ఇతి వచనవిరోధాత్; “ప్రపత్తేః క్వచిదప్యేనంపరాపేక్షానవిద్యతే” ఇతి పశ్చాత్కాతిరిక్తానపేక్షాప్రతీతేః; నచతత్సర్వఫలార్థప్రపత్తిసాధారణంవరణమ్, పురుషకారవరణం మోక్షార్థప్రపత్తి సాధారణమితియుక్తమ్; (౧) “తిరుమొలైక్కైతోమ్రువర్ ” (౨) “శెడియారాక్కై” ఇత్యాదౌసర్వాధికారిణాం పురుషకార పురస్కరణప్రతీతేః; అసాధారణ్యేఉత్తరార్థవైయధ్యాపత్తేః; “పూర్ణమజ్ఞైః ” ఇత్యత్రాపి తదునుక్త్యనుపపత్తేశ్చ; పురుషకారసాపేక్ష త్వేచనిరపేక్షరక్షకత్వహానిః; తదుద్భూతవాత్సల్యాదిగుణవిశిష్టస్యాపాయత్వే ఉపాయత్వస్యసిద్ధత్వహానిః;

అస్తువా, పురుషకారాపేక్షా; తథాపి, విభిషణస్య, “నివేదయతమాంక్షీప్రమ్ ” ఇతి సుగ్రీవాదీనాం ఘటకతయావరణాదర్ప

చరమశ్లోక స్తిత్ ఈశ్వరనాలేపేత్యన్వితము ;

ద్వయ స్తిత్ పెరియపిరాట్టియారాలేపేత్యన్వితము ;

నాత్, అత్రాప్యన్యసాంజేపీనాం సూరీణామాచార్యస్యచ అత్యంతో
పకారకస్యఘటకత్వసమ్భవాన్ననియమత శ్చియోవరణమితి అతో
ద్వయోక్తం శ్రియస్సాధనత్వ మనుపపన్న మిత్యత్రాహ (పెరియ
పిరాట్టియారాలే యిత్యాది).

అయమాశయః ; సత్యంసభగవతాతుల్యవత్సముచ్చిత్యవా
వికల్పేనవాలక్ష్య స్సాధనత్వంసమ్భవతి; తథాప్యస్తేవ పురుష
కారతాదూపంసాధనత్వమ్ ; చేతనాపరాధదర్శన సహకృత స్వాత
న్త్యతిరోహిత వాత్సల్యాద్యుద్భావక త్వేనచపురుషకారస్య సార్థ
క్యమ్ ; వాత్సల్యాద్యుద్భవాభావేమదీయోయమితిస్వీకారస్యాసిద్ధేః
ఫలాసిద్ధి ప్రసక్తః ; జాతేస్వీకారే నపశ్చాదన్యదపేక్ష్యత ఇతి నోపాయ
నైరపేక్ష్యవ్యాఘాతః; ఉపాయస్యసిద్ధతాప్రాగేవోపపాదితా; అన్య
త్రఘటకానపేక్షాయామన్యత్రవచనాత్ ఘటకాపేక్షణమితి నాతి
ప్రసక్తః; ఏతదేవాన్య భక్త్యాదివన్న సాధనత్వమితి జ్ఞాపయతి.

ఏవంభృథికారివిశేషణం క్రతిబద్ధక నివృత్తిమాత్రంవా భర
న్యాసః; వృతాలక్ష్యీరుపాయస్థాననివేశోపాయః; సాధ్యోపాయానపే
క్షరక్షకత్వం భగవత ఉపాయత్వమితివా ; లక్ష్యీ భతన్యాసయోరుభ
యోరేవ భగవదుపాయభావహేతుత్వమితి వచనాదభ్యుపగమ్యతే;
“ప్రపత్తైకవచిదప్యేనంపరాపేక్షా” ఇతి విహితవ్యీతిరిక్త విషయత్వా
త్, కర్మాద్యపేక్షాభావమాత్ర ప్రతిపాదనపరమితి సతద్విరోధః;

ఘటక త్వేన యత్కించద్వరణే కర్తవ్యేయత్సజ్జ-ల్పీ నియ
మతః ఫలాయాపేక్షితః; తస్యాభగవదత్యన్తాభిమతాయా వరణమే

శ్రావితమ్; వాచనికఞ్చోతిన సాధారణ్యమ్: స్వాధీన శ్రీసాపేక్షత్వం
సభగవతస్వాతంత్ర్యవిరోధీతిస్వతస్త్వీరితిశ్లోకేస్యక్తమ్. తదిదంసర్వ
ముక్తందీపసంక్షిప్తహే; — “ భవేత్పురుషకారస్తు శరణ్యావర్జనాయ
చేత్ । నభవేచ్ఛరణాగత్యా తద్వశీకరణక్రియా । శరణాగతినామ
ర్థ్యా చ్ఛరణ్యగుణవైభవాత్ । ఫలస్యాస్యభిచారస్తు లోకేవేదేచ
ద్యుశ్యతే । ఏవంవిజ్ఞాతతత్వానాం శేషినిశ్రయజేన్మణామ్ । కథం
స్వాదుటకాపేక్షా పృథక్సిద్ధేరభావతః । ఇత్యాశజ్ఞానకర్తవ్యాస్వా
తన్త్ర్యాదేవశేషిణః । అస్త్యేవఘటకాపేక్షా స్వాపరాధభయా
న్నుజామ్ అపితత్వవిదాంపుంసామస్త్యేవఘటకేర్థితా । అనాదావేవ
సమృద్ధిపృథకపరాధేక్షణాద్విభాః । పితేనభగవాన్పుంసాం నిత్యూహి
తకరత్వతః । అకృత్యకరణాదాహికలుషో దణ్డమానహేత్ । ఉన్న
దిష్టుసుహృత్త్వేన నిగళాద్యైరధాపితా । దణ్డయేదేనమవశో నిర
యాద్యైరమార్గగమ్ । ఏషామాతేవవాత్సల్యం జనయన్ప్రియాశ
యే । విస్మయదోషానఖిలాన్ లక్ష్మీస్సప్తజనయత్వముమ్ । గుణరూప
విలాపైస్సైవజగదీశానమిశ్వరీ । స్వసూత్రితాపరాధానా మనభి
జ్ఞంకరోత్యసా । తస్మాత్తత్వవిదాంపుంసాం శరణ్యాశ్రయణార్థినామ్ ।
లక్ష్మీపురుషకారేణ నిర్దిష్టాసీన్మహాత్మభిః । తస్మాత్సాపేక్షసమృద్ధా
దన్యేషామమలాత్సనామ్ । దేవనూరిగురూణాశ్చ ఘటకత్వంనతు
స్వతః । ససమృద్ధస్తు శేషత్వ మేషాంశ్రీమతిశేషిణి । యతస్సర్వస్యస
ర్వేశే సశ్రీద్వారాసమస్వయః । అనయోగ్మిభితందేవేగుణజాతంనిబో
ధయత్ । ప్యనక్త్యాశ్రయణీయత్వం నారాయణపదత్వతః । ఏతేపు
రుషకారేణ సముద్భవాగ్మగుణాయది తద్యుక్తోపాయసాధ్యత్వం సా
పేక్షత్వంతథాభవేత్ । సత్కార్యవాదానుమతేస్తథాశ్రుత్యాదిదర్శ
నాత్ । స్వావిర్భవాత్మకోమోక్షో హేతుసాధ్యతయామతః । అతో

త్రహేత్వపేక్షస్య సిద్ధత్వాదినసిద్ధ్యతి | స కేవలంహివాత్సల్య స్రము
ఖస్యైవదృశ్యతే | జ్ఞానాదేరప్యభీష్టార్థ కారిత్యే హేత్వపేక్షతా |
ధయాసాహిత్యమాత్రేణైవ పేక్ష్యచ్ఛమాస్మభూత్ | తస్యాః పురుష
కారేణ సముద్భావ్యత్వసిద్ధితః | స్త్రీత్వమార్దవసంసిద్ధాద్దయాదిగుణ
సశ్రయాత్ | దేవీ దేవేనసంశ్లేష్టాత్తదయోన్మేషకారణీ | అన్యథావ
త్సలత్వాదేరుదయోవినసవృషేత్ | అతః పురుషకారోత్రదయోద్భా
వకశ్యతే | తదపేక్షదయాసాధ్యగుణసామ్ముఖ్యజృంభిణే ఉపాయే
తునసిద్ధత్వనిరపేక్షత్వసమ్భవః | ఇత్యేతదసమీచీనంచోద్యమిత్యవగ
మ్యతామ్ | అజ్ఞాతోపాయతత్వానాం స్వబుధ్యాకల్పితత్వతః | ఉపా
యోపేయభావశ్చ వస్తుసత్తాసమన్వితః | హేయప్రతిభటత్వాచ్చక
ల్మాణాత్మత్వతోపిచ | తదేతదుభయంలిక్తుం పరస్యైవావగమ్యతే |
సర్వపాపౌదయాత్సర్వలోకకామేశతాశ్రుతేః | ఏనంపరస్యోపాయ
త్వేస్వనిరూపకయాశ్రియా | సమ్భావితగుణోన్మేషాత్సాపేక్షత్వంస
సమ్భవేత్ | శ్రియాస్వస్త్వైకశేషత్వాత్సదేవ్రారత్నదీప్తివత్ | తదా
యత్తద్ధితాయామప్యనన్యాధీనవైభవః | ఇత్యాచార్యోకబిష్టత్వా
చ్చాత్మతాత్పర్యతోపివా | పరస్యశ్రీనివాసత్వమపరాధీనతావహమ్
ఇతిచ;

యద్యప్యస్త్రీవేత్వాదివిభోచిత్యన్తోగ్రన్తః - అత్రవత్సలభగవ
దభిప్రాయేణ పురుషకారాపేక్షావిరహేపిచేతనస్యాపరాధభీతస్య
తదపేక్షాస్త్రీవేత్వేవమర్థకతయా తత్వదీపేయోజితః. కృష్ణసామై
శ్చఅశ్రయణోపయికవాత్సల్యాదిగుణానాం లక్ష్మ్యుద్భావ్యత్వేపి జ్ఞాన
శక్తివిజ్ఞప్తైస్యోపాయత్వాత్తయోశ్చ కదాచిత్తిరోధానేస్పష్ట్యా
దివిచ్ఛేదప్రసక్తాత్, నిత్యోద్భూతత్వేన అనుద్భావ్యత్వాన్ని సాహే
క్షత్వ సాధ్యత్వాదిప్రసక్తితిషణిహృతమ్; తథాప్రేవంసతిపురుషకార

వరణస్య పాక్షికత్వాపత్తైర్వాస్తవప్రయోజనవిరహప్రసక్తాత్, “మ
మాపిచమతమ్” “మత్స్య మాంప్రాప్య” ఇత్యాది భగవదుక్తిదర్శనాచ్చ
అతిశయాథతయాప్రథమముపాత్తంపక్షంసరిత్యజ్య, “పితేవత్వత్ప్రే
యాన్” ఇత్యాచార్యోక్త్యనుసారేణ, “పితేవభగవాన్” ఇత్యాదినో
ఋస్యస్తంపక్షౌ నరమపి, ఏతదుక్తమిత్యాదినాతత్వదీపికాభివృద్ధి, వాత్స
ల్యాద్యనుసంధానస్య వత్సమాణరీత్యా అశ్రయణోపయోగితేషివస్తు
సతాంతేషాం స్వీకారోపయోగితయా స్వీకారవిశిష్టస్యైవౌపాయ
తయాశ్రియో ఘటకత్వాభావౌక్తిర్నవిరుద్ధతే.

దోషాభవేయితిన్యాయేన సాపరాధేజ్ఞానాదీనాం వివరితకా
ర్యహేతుతాయావపప్రసక్త్యాలక్ష్మ్యేతదుద్భవితకరుణయాతత్సాం
ముఖ్యాపాదనస్య అవశ్యకతయా ప్రసజ్యమానయోస్సాధ్యసాపేక్ష
త్వయోస్సత్వశ్చేరిత్యాదిరీత్యైవ పరిహారస్యవక్తవ్యతయా అధి
కారిసాపేక్షత్వవత్పురుషకార సాపేక్షత్వస్యాఋస్యత్రాభిధానాచ్చ
కార్యాంశేనైరిపేక్ష్యే, కార్యానుకూలశక్తేస్సిద్ధత్వేచకృష్ణపాదోక్తే
స్తాత్పర్యం వక్తవ్యమితితద్విరోధః; గుణదైర్వరాశ్యంభరస్వీకార
తదుత్తరకార్యోపయోగప్రయుక్తమ్.

అథవా, సాపరాధ్యోయం మాంమాప్రపద్యతామితిభగవతో
శనుమతిరేవలక్ష్మ్యానివర్త్యతే; శరణ్యాననుమతాచప్రపత్తిర్నసాధ
నమ్; అతోలక్ష్మ్యఘటనస్యాభావేనకార్యసిద్ధిః; అస్మిన్నపిపక్షేవిధేరే
వతదనుమతిజ్ఞాపకత్వాత్ పురుషకారవరణస్యాపివిహితత్వాత్, కే
వలశరణాగతేరసనుమతత్వశ్చకృతాయాలపితస్యా స్వీకారాప్ర
యోజకత్వం నిగ్రహజనకత్వంవా; తచ్చలోకదృష్ట్యాప్రసక్తమ్; లక్ష్మీ
సద్భావేతస్యైవశ్రయణస్య ఫలావ్యభిచారిత్వమ్; తదభావేవివరిత
త్వశ్చేతి, మత్స్య మాంప్రాప్యేతివచనాదేవావగమ్యతగ్గతినానుపపత్తిః;

(౮) పెరియపిరాట్టియారాలే వేతాకైయావతు- ఇవళి పురుష
కారమానాలల్లతు ఈశ్వరన్ కార్యమ్ శెయ్యానైన్.

“అర్థస్వభావానుష్ఠానలోకదృష్టిగురూక్తిభిః శ్రుత్యాన్తప్రత్యా
చసంసిద్ధంఘటకార్థావలంబనమ్॥” అర్థస్వభావః-పితేవేత్త్యాదిన్ క్తః.
విస్మాద్యే త్యేతదవిజ్ఞాతేత్వాదివన్నిగ్రహభిసంధినివృత్తిపరమ్. అనుష్ఠా
నమ్-(౧) “సీతానమతుంకాకుత్స్థమిదంపచనమబ్రవీత్” (౨) “సభా
తుశ్చరణౌగాఢంనిపీడ్యరఘునందనః । సీతామువాచాతీయశారాఘవ
ఇచ్ఛమహావ్రతమ్” ఇత్యాదిషు లక్షణాదీనామ్; లోకదృష్టిః - అన్తః
పురపరికరవిషయేరాజ్ఞామల్పప్రసాదకైః క్షమాదర్శనమ్; (౩) “మా
తర్లక్ష్మీ” ఇతిశ్లోకేవ్యేషోర్థోవివక్షితః. గురూక్తిః-పరాజ్ఞానాదిసూక్తిః.
శ్రుతిః-(౪) “చంద్రాంప్రభాసామ్” ఇత్యాదికా; స్మృతిః-(౫) “వాచః
పరమ్” ఇత్యాదికేతిరహస్యత్రయసారే; సర్వధాపినైతద్వ్యాపారేణ
వినాఫలసిద్ధితి, శ్రియాఫలసిద్ధిత్వే ప్రమాణాన్తరానధిగతే ద్వయ
స్యతాత్పర్యమితిసుష్మాక్తమితి.

కేచిత్తు, శ్రియఃపురుషకారతానాశ్రయణసాపేక్షా. పురుష
కారభావోహిఫలభాగ్విషయః; తద్దేతువిషయశ్చఆద్యోరావణాదివిష
యోలక్ష్యః (౬) “మిత్రమాపయికమ్” ఇత్యాన్యసదేశాదహేతుకో
దృష్టః. ద్వితీయోపిరాక్షసీఃప్రతిత్రిజటయాప్రపత్తేరుపదిష్టత్యేపిరాక్ష
సీభీస్తదననుష్ఠానాత్; తత్రమానాభావాత్; విభీషణసహాయానాం
చతుర్ణామివతాసాంత్రిజటాభిమాననిష్ఠత్యేపిమానాభావాత్; దేహ

(౧) రా-ఆ-౧౫-౬

(౨) రా-అయో-౩౧-౨

(౩) క్రిగుణరత్న-

(౪) క్రిమాక్తమ్

(౫)

(౬) రా-సుం-౨౧-౧౯

(గి) ద్వయత్తుక్కుఁధికారి - అకిచ్చన్యముమ్, అసన్యగతిత్వము ముడైయవన్.

సమృద్ధస్య రావణాదిసాధారణ్యాత్; కాకవిషయేషిసత్యే వదృశ్యతే; గురుపరమ్పరాయాన్తుశ్చయైనమితి శేషత్వానుసంధానమాత్రమ్, నా శ్రయణమ్; తర్హి శ్రీధరాయనమితి త్రైవిభగవత్ప్రసత్తిసిద్ధేః, ద్వయవైయర్థ్యాత్; “శ్రయతేచపరంపదమ్” ఇత్యత్రలక్ష్యైభగవంతప్రతీవ, “శ్రీయతేచ” ఇత్యత్రాపి ఇతరేషాంతచ్ఛేషత్వమేవోచ్యతే; నచ లక్ష్మీపురుషకారభావస్యనిష్ఠేతుకత్వే అతిప్రసక్తః. భగవత్సమాశ్రయణాన్ముఖ్యస్యాధికారత్వాత్; “స్మృతౌప్రపత్తిర్యాదృష్టాభావ్యకారైశ్చయాకృతా । శ్రియస్సవ్యతఃప్రసన్నత్వాత్ కాకాదావ్యభిచారతః । అధికారస్యపూర్వార్థం కృతాసాపినసాధనమ్ । తస్మాత్పురుషకారత్వమహేతుకమితిస్థితిః” ఇత్యాహుః.

నలభ్యతేధికారీవేతిద్వయవైభవమాహ(ద్వయత్తుక్కుఁతి). ద్వయబోధ్యప్రపత్త్యధికారవిషయద్వయాధికారఉచ్యతే; తస్యచమన్త్రస్య, “కర్మణఃకమలాసన । నలభ్యతేధికారీవా” ఇత్యుక్తే; అర్థిత్వవిశిష్టంహి సామర్థ్యంసర్వత్రాధికారః. తదుక్తమ్; “అర్థిత్వేనసమర్థతాత్రికతనుస్సమ్పిణ్డీతాధిక్రియా” ఇతి. ఉపాయానుష్ఠానానుగుణజ్ఞానశక్తిగుణజాత్యాదిరూపయోగ్యతాత్మకం సామర్థ్యమర్థిత్వేన విశిష్టమధికారఇత్యర్థః.

ప్రాణభృన్న్యాయేనత్రితయసముదాయే సామర్థ్యశబ్దప్రయోగఇతిబోధ్యమ్. యద్వతాముపాయోవిధీయతేసోఽధికారః. ఉపాయోచవిధేయత్వం క్వచిదజ్ఞాతజ్ఞానవిషయత్వమ్, క్వచిదప్రపత్తప్ర

వర్తనవివత్వమ్; సిద్ధతాచాధికారస్వప్రమాణాన్తరాధీనానుష్ఠానేన
వాస్వతవీవవా; ఫలకామనాయా అగ్న్యదేశ్యాధికారత్వదర్శనాత్;
అధికారిణస్సాధ్యత్వేనానుద్యమానం ఫలమ్; తదర్థత్వేనవిధేయ
ఉపాయః.

ముముక్షుత్వసమ్మన్థజ్ఞానాదీనాం భక్తసాధారణ్యేపి, ఆకిచ్చ
న్యాసస్యగతిత్వే విశేషాధికారః; ఏతత్సమానాధికరణార్థత్వసామర్థ్యే
ప్రపత్త్యధికారఇతియావత్; ఆకిచ్చన్యమ్ - ఉపాయాన్తరాభావః.
నతుతత్సామర్థ్యాభావః. నాథాదీనామనధికారప్రసక్తాత్; ఆకిచ్చన్య
ముపాయాన్తరసామర్థ్యాభావఇతి రహస్యత్రయసారవాక్యేపి. ఉపా
యాన్తరానుగుణజ్ఞానాద్యభావః; ఆకిచ్చన్యనిబద్ధనమిత్యగ్రిమ వాక్యా
నురోధాత్, ఉపాయాన్తరాభావవీవవీవక్షితః. సామర్థ్యశబ్దః-సామ
ర్థ్యాభావప్రయుక్త ఏవాభావోఽధికారః;నతులఘూపాయకృతజ్ఞాప
నార్థఇతికైశ్చిద్వాచ్యభూతమ్; తదాఉపాయాన్తరశూన్యస్యాపి ఉపా
యాన్తరేణాపి సాధయితుంశక్యతఇతి జానతోఽధికారవారణాయ
ప్రపన్నపరితానే అజ్ఞానాశక్తిశాస్త్రాయతమోగ్యతావిరహ ఫల
విశమ్భాక్షమత్వాత్ప్రస్తవారతస్త్రిజ్ఞానాధికోపాయాన్తరానర్హత్వ
బుద్ధిరాకిచ్చన్య మిత్యుక్తమ్;

త్యాగాభావాత్ఫలాభావఇతితత్సాధారణ్యేపి అధికారస్యనక్ష
తిరిత్యభిప్రాయేణ, ఉపాయాన్తరాహిత్యమాకిచ్చన్యమితి వరవర
మునిభిరుక్తమ్; అకిచ్చనశబ్దోహి - నాస్తికిచ్చనయస్యేతి వ్యుత్పత్త్యా
సాధనరహితతామేవ సాక్షాదప్రేధయతి; అకిచ్చనోనన్యగతిరిత్యత్రతు
నధర్మనిష్ఠఇత్యాదివైవ నిరుపాయతాప్రతీతేః; అకిచ్చనశబ్దః - “ఇ

చ్చాధికారశకనానుశయానభిజ్ఞః ” ఇత్యేతదర్శకతయా కృష్ణపాదై
ర్వావిభావః.

విశేషాభావకూటహేతుక సామాన్యాభావపరతయా, తత్ర
శ్లోకేఽనుశబ్దః-నిరుపాయత్వపరవేతిరహస్యరతా; “ అనన్యశరణః ”
“పుకలాన్తిల్లా” ఇత్యాద్యనురోధాద్యోగ్యతాపర్యంతోపాయ విరహా
వివక్షితఇతి జ్ఞాపసార్థత్వమేవవా ప్రపన్నపరిత్రాణగ్రంథస్య; అతఏవ
రహస్యత్రయసారే, ఉపాయాంతరోపేయాన్తరాస్పృష్టో మన్తస్య
పూర్ణాధికారీత్యుక్తమ్. ఉపాయాన్తరేణాపిమయాసాధయితుంశక్యత
ఇతి బుద్ధివిరహావసహితదస్పర్శః, అతఏవహి, “అనాగతానన్తకాల
సమీక్షయాశ్చ దృష్టసన్తారోపాయః” ఇత్యుక్తంగద్యే.

అనన్యగతిత్వోపునఃరక్షకాన్తరరాహిత్యమ్, ప్రయోజనాన్తర
రాహిత్యఞ్చ; “ అనన్యశరణానాన్చ తథైవానన్యసేవినామ్ । అనన్య
సాధనానాన్చ వక్తవ్యాయన్త్రీఉత్తమః ” ఇతివాద్యే; శరణశబ్దశ్చే
దుపాయపరః, సాధనశబ్దః-కర్మణిప్యతాద్యోహేతావితి; యద్వా
ప్రయోజనపరః; గృహార్థశ్చేత్ప్రాప్యపరః; యథాశ్రుతఏవ సాధన
శబ్దోబోధ్యః; రాహిత్యఞ్చత్రవైముఖ్యమ్; తేనదేవతాన్తరేష్వపి
భగవత్తేల్యబుద్ధ్యామోక్షప్రదత్వజ్ఞానేనశ్యేవ పాక్షికతయా భగవ
న్తు మోక్షార్థమాశ్రయతోనాధికారిత్వప్రసక్తిః.

సవాప్రయోజనాన్తరాధికారిణః, అలభ్యప్రయోజనస్యతథా
త్వాపత్తిః; విశిష్టఫలశరణాగతేరేవద్యయబోధ్యతయాతత్రసప్రయో
జనాన్తరాధికోధికారః; గతిశబ్దః-కర్మణిప్యత్ప్రత్యామాధ్యాపప్రయో
జనరక్షకాభిధాయా; ప్రయోజనాన్తరవైముఖ్యాదేవ, బ్రహ్మణంశితి
కణ్ఠశ్చోతిరీత్యా శరణ్యాన్తరవైముఖ్యస్యాన్త సిద్ధతానాశబ్దసీయా;
సత్యపి తస్మిన్ సామ్యబుద్ధిమతస్తదభావాత్;

అతః, “యథావాయో స్తృణాగ్రాణి వశంయాన్తిబలీయసః! ధాతు రేవవశంయాన్తిసర్వభూతానిధారత”(౧) “ఆబ్రహ్మస్తమృతసర్వస్త జగదస్త్యవస్థితాః । ప్రాణినఃకర్మజనిత సంసారవశవర్తినః” యత స్తతోనతే ధ్యానేధ్యానినాముపకారకాః । అవిద్యా స్తరతాస్సర్వేతే హిసంసారగోచరాః ।” ఇత్యాదివచనసిద్ధ స్వసరసాధారణ భగవద ధీనత్వజ్ఞానాధీనం శరణ్యాన్తరవైముఖ్యమప్యధికార ఇత్యావశ్యకమ్; (౨) “సపిత్రాచపరిత్యక్త స్సరైశ్చసమహ్నిభిః ” ఇతిరక్షకాన్తర వైముఖ్యస్యాధికారత్వం ప్రతీయతే; ప్రస్తుతరక్షకాన్తరవైముఖ్యస్య ఉపాసకసాధారణ్యేపి, ఆశ్చర్యసహకృతస్య తస్యవిశేషాధికారత్వ ప్రతిపాదనమవిరుద్ధమ్.

వస్తుతోముముక్షుత్వాదీనామప్యేవంవిశేషాధికారకోటినివే శప్రసక్తాత్, ఫలవిశమ్యాసహత్వప్రయుక్త ప్రయోజనాన్తరవైము ఖ్యప్రయుక్త శరణ్యాన్తరవైముఖ్యమేవ విశేషాధికారః. తస్యఫల విశమ్యక్షమేషూపాసకేష్వభావాత్; వస్వాదిప్రాప్తిపూర్వక బ్రహ్మ ప్రాప్త్యాదిఫలకానామప్యూపాసనానాండర్శనాత్; అతఏవ ప్రయోజ నాన్తరవైముఖ్యమప్యతాన్తరగతమేవేతి ప్రపన్న పరిత్రాణాదిషుతద నుక్తిః ;

అథవా, శరణ్యాన్తరవైముఖ్యంశరణ్యతయావరణీయస్యాస్య స్యాభావజ్ఞానమ్; అయమేవ శరణవరణాహ్లో నాన్యఇతిజ్ఞానమితియా వత్; నచేదృశంజ్ఞానంసాధనాన్తరమవలంబ్యమానస్య భక్తస్యసమ్మి వతీతివిశేషాధికారతోపపన్నా; గమిథాతోశ్చరణంగచ్ఛేత్వాదా వివజ్ఞానవిశేషార్థతయా కర్మణివృత్త్యైవశరణ్యలాభః.

నచైతదుపాయాస్తరరాహిత్యేనై నసిద్ధమిత్యా కిచ్చన్యాసతిరిక్తతా; నాస్తికిచ్చనయస్యేతిషష్ఠ్యావృత్తిసాధ్యత్వబోధనాత్. అకిచ్చన ఇత్యస్యనధర్మనిష్ఠఇత్యాదినా వివరణాత్, ఉపాయానపేక్షరక్షకత్వమేవశరణ్యత్వమితిపక్షే ఉపాయత్వస్యరక్షకత్వవిశేషరూపతయారతుకాస్తరవైముఖ్యమిత్యాచార్యోక్తిర్నవిరుధ్యతే; ఉపాయత్వేనవరణీయత్వస్యరక్షకత్వనియతత్వాద్వా; ఏవచ్చ శరణ్యాస్తరవైముఖ్యకథనం ప్రయోజనాస్తరవైముఖ్యస్యాపుష్పలక్షణమ్.

అథవా, తీవ్రముముక్షుత్వాభావే దేహనువృత్త్యాదిప్రయోజనాస్తరసక్తోయదిమోక్షార్థంప్రపద్యతే; తదాప్రయోజనాస్తరానుగుణ్యేనమోక్షవిశమ్భుఇతివేదాంతాచార్యోక్తేః ప్రయోజనాస్తరవైముఖ్యంఫలవిశమ్భుప్రయోజకప్రయోజనాభిలాషనిరహః; సచ అవిశమ్భితఫలకామస్యైవాధికారఇత్యవ్యాపకత్వాత్తదకథనమ్.

ఉత్తరఖణ్డేనై శ్వర్యాదేః ప్రపత్త్యుద్దేశ్యత్వాభావమాత్రప్రతీతానపిదేహస్తరాప్రయోజకేదానీస్తనై శ్వర్యాద్యభిలాషమాత్రస్యతేనానివారితత్వాత్; నతుతద్యాచనంభగవంతప్రతికార్యమ్; “అన్నపానంధనంవస్త్రమాయురారోగ్యమాస్పదమ్ | ఆపద్యపినయాచేతపూజకఃపురుషోత్తమమ్ | నాప్రసన్నోదదామ్యేతద్యాచితోపిదినేదినే | అయాచితోపితత్సర్వం ప్రసన్నోవిధధామ్యహమ్ ” ఇతి భగవదుక్తేః, సంహితాంతరేచ, “ తత్పానభక్షిజ్ఞానాభ్యాం ఫలమన్యత్కదాచన | నయాచేత్పురుషోవిష్ణుం యాచనాన్న శ్యతిధ్రువమ్ || ” ఇతి.

నచతత్సాధనధర్మానుష్ఠానసమ్భవః; “త్రైవిక్రీకాంస్త్యజేద్ధర్మాన్ ” ఇతినిషేధాత్; అతోమన్దాధికారిణస్త్వకర్తవశేనాగతేన

ఫలేన “యద్బుచ్చాబాధసన్తుప్తః” ఇతిసన్తోషః; తీవ్రతమముముక్షుత్వ
వతలరస్యతు- “క్షేత్రాణిమిత్రాణిగృహాణినాథ” ఇతిన్యాయేన ప్రాతి
కూల్యజ్ఞానమితివిశేషః; భక్తిజ్ఞానగ్రహణస్యోపలక్షణత్వాత్, పూర్వే
పాంభాగవతకటాక్షాచార్యవశగత్వవిశిష్ట పరివర్తనవిగ్రహవిశేషా
నుభవహేతుకరణవిశిష్ట దేశావస్థానభాగవతసమృద్ధ్యాదిప్రార్థనాన
విరుద్ధస్తే; “భక్తిజ్ఞానాదివృద్ధిం పరిచరణగుణాః సత్సమృద్ధిజ్ఞానము
క్తానిత్యంయూచేదనన్యస్తదపిభగవతస్త్వయద్వాప్తవర్గాత్ ” ఇ
త్యాహుః.

నచైవంసర్వాధికారత్వాసమ్భవః; ప్రపత్తేజ్ఞానాదినియతత్వా
భావమాత్రేణతమపవత్తే; నచశ్రుతివిహితాయాప్రపత్తేః భక్తేరివ
సర్వాధికారత్వాసమ్భవః; సత్యవచనంహింసాదావ్యభిచారేణతస్యా
తాప్రయోజకత్వాత్;

నచైవమపశూద్రాధికరణవిరోధః; అగ్నిదిసాధ్యయజ్ఞవే
దానువచనాద్యజ్ఞకతయాతత్సభక్తావసాధికారప్రతిపాదనాత్; నచ
బ్రహ్మస్వరూపతదుపాసనప్రకారమజానతస్తనువసంహారసామర్థ్యాభా
వాదుపాసనవిధినామేవాతిరిక్తజ్ఞానాపేక్షకత్వకల్పనేగారవాత్, అధ్య
యనవిధిసిద్ధస్వాధ్యాయసమ్పాద్యజ్ఞానమేవోపజీవస్తీతిభాషితోన్యాయః
ప్రపత్తావసినమితివాచ్యమ్: “సర్వస్యశరణంసుహృత్” ఇతి
శ్రుత్యాఉపాయస్యసర్వాధికారత్వావగమాత్;

తచ్చరణతాయాశ్చ తత్ప్రీతికారమస్తరేణాసమ్భవాత్, శ్రు
త్యైవసర్వాధికారతోక్త్యాతద్విరోధేనన్యాయాప్రవృత్తే; జానశ్రు
తేశ్శూద్రేత్యామస్త్రీణదర్శనాన్నాయాప్రవృత్తిమాశ్చైవవిహి

(౬) ఇన్ద్రైరణ్ణమ్ ప్రపన్నపరిత్రాణత్తిలే శోన్నోమ్.

శారీరకాపశూద్రాధికరణప్రవృత్తిః; “సర్వలోకశరణ్యాయ” ఇతిచసా శ్రుతిరుపబృంహ్యతే; నాత్పతతస్త్రేచ- “త్రయాణాంక్షత్రియాదీనాం ప్రపన్నానాచ్చతత్వతః । అమస్త్రీమధికాంస్తు చాతుర్వ్యాహక్రియా క్రమః ” ఇతి, “ సర్వవివప్రపద్యేరక సర్వధాతారమచ్యుతమ్ ” ఇతి చోచ్యతే; అతఃకీఞ్చన్యాదీనమవహితానాం సర్వేషామధికారఇతి.

తదిదముక్తమ్ - “వన్న్యాదేరనపేక్షణా త్తనుభృతాంసత్యాదివ ద్వాన్యసిని శ్రోతీసర్వశరణ్యతాభగవతస్సన్న్యాసిసత్యాసితా । స త్యాదిష్వివనైగమేష్వధికృతీస్సర్వాస్సజేసత్పథే” ఇతిచ; “సలభ్యతే ధికారీవా” ఇత్యాదికస్త్రవిశ్వాసచార్లభ్యపరమితి సతదర్శప్రత్యాద సా విఫలమితిభావః.

కేచిన్తు, ప్రపత్తేర్భగవదుపాయభావప్రయోజకతయా తది చ్చాతావత్తత్రాధికారః. తత్రాకిఞ్చన్యం హేతురిత్యాహుః.

సన్వాకిఞ్చన్యముపాయాభావరూపం తద్యోగ్యేతిప్రసక్తమ్; అనన్యగతిత్వచ్చనప్రాపకాన్తరరాహిత్యమ్, పాననుక్తప్రసక్తాదిత్యతః ఆహ (ఇన్ద్రైరణ్ణమితి). ప్రపన్నపరిత్రాణేషుపాదనీయాధిక్యాత్పృథ మనునన్యగతిత్వోక్తిః; తచ్చఉపాయనిరూపకరక్షకాన్తరరాహిత్యమ్;

తత్రయద్యపిప్రపన్నస్య ప్రయోజనాన్తరాధిత్యాభావాత్, మాత్రాదీనాం మోక్షప్రదత్వాప్రసక్తే, తద్రక్షకతానిరాకరణంనా త్యన్తోపయోగి; తథాపినిరుపాయవిషయేనన్మున్ధసతశ్చక్రస్యకేపాయ నిరపేక్షరక్షకత్వ స్యాచిత్వాత్తత్ప్రహణేనానిష్ఠోత్పాదకతయాశక్య రిక్షణకర్తృత్వమపిలేషాంయదానాస్తి, తదాదూరాపేతంలేషాం

మోక్షప్రదత్వమిత్వభిప్రాయకమతిశయాగ్ధం “భాగ్యాత్కళిత్యా రభ్య నశన్పక్కల్ కాణలామ్” ఇత్యన్తమ్; మాతృత్వాదీనాం రక్షణప్ర యోజక త్వేవ్యభిచారాత్, క్వచిద్దృశ్యమానమపిమాత్రాచారక్ష కత్వం పరాయ త్తమేవేతిహృదయమ్ ;

(౧) “యఏషోన్మరాదిత్యేహిరణ్మయః పురుషోద్వశ్యతే” ఇత్యా దిత్వమణ్ణలేవస్థితస్యపురుషస్య పురుషసూక్తోక్తవర్ణ విశేషయోగప్రతీ తేః, తస్యైవమోక్షప్రదత్వమ్; అస్తువాపురుషసూక్తోదితోనారా యణః; తథాపి, “ఉదేతిహవై సర్వేభ్యః సాష్టభ్యోయఏవంవేద” ఇతి, తద్వేదసన్యాసిమోక్షసాధనతాశ్రయతఏవ. అస్మృతయోనాసూ ర్యేజ్యోతిషిచమన్త్రః; స్మర్యతేచ, (౨) “ప్రశాసితారంసర్వేషామణీ యాంసమణీయసామ్రుక్తాభంస్వష్టధీగమ్యంవిశ్వాత్పురుషంపరమ్” ఇతి, మోక్షద్వారమనుత్తమమితిచ, సూర్యత్రయేతిచోక్త్యాతస్యసమ్మ ణ్ఘోషప్రతీయతే. “అసావాదిత్యోబ్రహ్మ” ఇతిచలరణ్యకేశుతమ్; తచ్చా దిత్వపరేణ పురాణేనోపబృహితం తస్యశక్తియోగంసాధయతి; నిరుపాధికజగద్రక్షకత్వస్యచ సర్వసిద్ధత్వాత్, గుణయోగోష్వస్త్యేవ; అతస్తస్యశరణ్యత్వముపపన్నమ్.

ఏవమధర్వశిఖాయాం ప్రణవమాత్రాణాంతిస్మాణాం పృథివ్యన్తరితూదిసమ్మన్తమభిధాయ “యావసానేనస్యచతుర్థ్యర్థమాత్రాసా సోమలోకః” ఇత్యభిధానేనప్రస్తుతస్యసామాఖ్యస్యచన్ద్రస్య “విద్యమతీ సర్వవర్ణాపురుషదైవత్యా” ఇతిపురుషశబ్దేన పరామర్శాత్, తస్యైవ నకారణమిత్వక్రే కారణశబ్దేనాభిధానముచితమ్; తస్యచ, కారణస్తు ద్యేయఇతి మోక్షార్థోపాసనవిషయత్వం ప్రతీయతే.

వారాహేచ, “సోమఃపరఃపురుషః” ఇత్యుక్తమ్. పశ్చాత్తింశే
 “యోసాక్షేత్రజ్ఞసంజ్ఞోవై దేహేస్మిన్ పురుషఃపరః । సోమస్స ఏవమస్త
 వ్యోదేహీనాంజనసంజ్ఞతః” ఇతి. (౧) “క్షేత్రజ్ఞఞ్చాసిమాంవిద్ధి” “సజ్క
 ర్షణోనామజీవోజాయత” ఇత్యాదౌ జీవశబ్దక్షేత్రజ్ఞశబ్దయోః భగవతి
 సోమేపిప్రయోగమాత్రేణ నతస్యపరత్వహీనః;

సప్తవశేభ్యాయే, అగ్న్యశ్వేప్రభృతితిథ్యభిమానిదేవతానాం
 నైశ్వానరాదిభావేన శరీరమాశ్రితానాంపరస్పరంజ్యాయస్త్వవివా
 దేన తత్పరిచిక్షమయా ఏకైకశోనిర్గమేపి తత్ప్రస్తావోసోమేవపాలి
 తస్యశరీరస్య యథాపూర్వమవస్థానేన లజ్జితైస్తైస్సోమాఖ్యస్యపర
 మేశ్వరస్యస్తతస్యతద్విషయేప్రసాదంప్రతిపాద్య, “ఏతైర్ముక్తం
 క్షేత్రంముక్తావస్థన్తు తత్సహసా । సోమేనపాల్యమానంపురుషేణానన్ద
 రూపేణ । ఏవంవ్యసస్థితేసోమేషోడశాత్సన్యథాజరే । ప్రాగవస్థంశరీ
 రంతద్దృష్ట్వాసర్వజ్ఞపాలితమ్ । తాఃక్షేత్రదేవతాస్సర్వావై లక్ష్మ్యంభా
 వమాశ్రితాః । తమేవతుష్టువుస్సర్వాస్సోమాఖ్యంపరమేశ్వరమ్” ఇత్యా
 దినా, సోమోస్తాకంబ్రాహ్మణానాంరాజేత్యాదౌచసమ్భుద్ధఃప్రతీయతే;
 “త్రిక్లాంశుజనితంతాపం నిశ్యేతారాఽతిశ్శమమ్” ఇతిచోపకారకతయా
 గుణయోగసిద్ధిః. అతశ్చత్వాదిత్యయోశ్శరణ్యత్వేబాధకాభావఇతి,
 “ఇవర్కళిత్యాదినా” ఎన్నెన్నిత్” ఇత్యస్తేనశక్యేతమ్.

(౨) “ఏతస్యనాలక్షరస్యప్రశాసనేగార్గిసూర్యాచన్ద్రీమసౌవి
 ధృతౌత్తిషతః” (౩) “భీషోదేతిసూర్యః,” “భయాత్తపతిసూర్యః” “య
 స్యాదిత్యోభాముపయుజ్యభాతి” “యేనసూర్యస్తపతితేజసేద్ధః” (౪) “య
 థాదిత్యగతంతేజోజగద్భాసయతేఖిలమ్ । యచ్ఛన్ద్రీమసియచ్ఛాగ్నో

తత్తేజోవిద్ధిమామకమ్” (౧) “సూర్యాచంద్రమసౌధాతాయథాపూర్వ
మకల్మయత్” (౨) “చంద్రమామససోజాతః, చక్షోన్సూర్యోఽబ్రుజాయత”
(౩) “నారాయణాద్వాదశాదిత్యాస్సముత్పద్యంతే, నారాయణేప్రణీ
యంతే,” ఇత్యాదిభిర్భగవత్సప్తస్తానాంతేషాం తదాజ్ఞావశవర్తినాం
తద్భూయాదేవసంఖ్యారాద్యభిధానాత్, నియతోదయాస్తమనాదిభిస్స
చ్చక్షత్వాభావస్యనచసపరామర్శయంతరేణాపినిజేతుంశక్యత్వాత్;

“విష్ణుశక్తిరవస్థానంసదాదిత్యేకరోతినా । నోదేతానాస్తమే
తాచ” ఇతి తదన్తర్వర్తికోవిగ్రహ విశిష్టస్యోదయాస్తమయాభావప్ర
తీతే, సూర్యాదీనాం దైత్యరాక్షసపీడితత్వాదేష్వపురాణప్రసిద్ధత్వా
త్; “సోమస్యవై రాజ్ఞః” “అసావాదిత్యోనవ్యరోచత” ఇత్యాదినాస్ఫు
టా కర్తవ్యత్వప్రతీతే, నతేషాం శక్తిగుణయోగావిత్కృత్మః, (అవ
రోకఃకుక్కిత్యాదినా). “యఏషాన్తరాదిత్యే” ఇతిశ్రుతిః - యోగార్ణవే
ఉపబృంహితా; - “అదిత్యమణ్డలేతత్రపశ్యేద్విష్ణుంపరాత్పరమ్ । సర్వా
ధారంవాసుదేవమీశానంశినమచ్యుతమ్ ॥ ఈశ్వరంసర్వభూతానాం
సర్వలోకాభయప్రదమ్ । విజానంతంసదాసర్వం భాసయంతంరవిన
దా” ఇత్యాదినా; “ధ్యేయస్సదా” ఇతిచన్దర్యతే.

“కింస్విద్రతాన్తరాభూతు యేనేమేవిధృతేఉభే” ఇతిద్యౌవా
పృథివీధారకసూర్యమణ్డలాన్తర్వర్తిత్వవిషయకప్రశ్నే - “విష్ణునావిధృ
తేభూమీ” ఇత్యుత్తరేణస్వాన్తర్వర్తినాగుహ్యేన విష్ణురూపేణతేజ
సా సూర్యమణ్డలస్యద్యౌవాపృథివీధారకత్వమిత్యుక్తే, భగవత అది
త్యమణ్డలాన్తర్వర్తిత్వచువగవ్యతే.

“ప్రశాసితారంసర్వేషామ్” ఇత్యత్రాపివిశేషానుక్తేః, పురుష
 శ్రుతేః, “అనీదిదమిత్యారభ్య-తేననారాయణస్తన్నతః” ఇత్యస్తేన
 నారాయణస్త్వైవఅదాపుపక్షీప్తత్వాచ్చతత్పురత్యమేవోచితమ్. సూ
 ర్యాదిత్యశబ్దా- “ఆదిత్యోహ్యదిభూతత్వాత్ప్రసూత్యాసూర్యఉచ్య
 తే” ఇతివచనేనైవనిర్వృత్తాః; అసావితినిర్దేశోమణ్డలనిఽన్ధనః; ఆదిత్య
 ఇవ భగవత్సహసంభవత్యేవ; బ్రహ్మదృష్టివరోవా. “ఉద్యంతమస్తం
 యస్తమాదిత్యమభిధాయన్” ఇతిశ్రవణాత్, శరీరిపర్యంతోవాఆది
 త్యశబ్దః. మోక్షద్వారత్వం తన్నణ్డలభేదనేనైవమోక్షాయగమనా
 త్; ఆదిత్యపురాణం విరుద్ధం శేత్యాజ్యమ్. విరోధాధికరణనయాత్.

అధర్వశిఖాయాంసాసోమలోకఇతి-నచద్వలోకఉచ్యతే. ద్యు
 గ్రహణేనచారితార్థ్యాత్; ఊర్ధ్వంహ్యదిత్యాదాధ్రివంద్యలోకః. త
 త్రబ్రాహ్మణపరివ్రాజకనయాత్, ఉచైర్చర్మిగదేనేతివత్ పృథగుక్తి
 సమ్భవేప్యాచిత్యాత్తాపనీయోదితసోమాఖ్య సృసింహలోకాభిధాన
 మేవోచితమ్. వారాహేషి “సర్వేదేవాస్సపితరో బ్రహ్మద్యాశ్చా
 ణ్డచుద్యగాః । విష్ణోస్సకాశాదుద్భూతా ఇతీయంవై దిశీశ్రుతిః” ఇత్యు
 పక్రమాత్, “ఏవంవేదాస్తపురుషఃప్రోక్తోనారాయణస్తన్నతః”
 ఇత్యుపసంహారాచ్చ, సోమాఖ్యఃపరమేశ్వరోనారాయణవః ; భగ
 వద్బుద్ధ్యభిమానిన్యాలత్యైమ్, “ఉమేతిసంజ్ఞయాసాతు తదాదిత్యే
 వ్యవస్థితా” ఇత్యుమాసంజ్ఞకత్వకథనాత్ ; నచసోమోస్తాకమిత్యుక్తి
 మాత్రేణమోక్షార్థశరణపరణార్హత్వసిద్ధిరీత్యాశయః.

“ఈశానమస్యజగతస్సువర్తమానమింద్రితస్థుపః; ఇంద్రో
 రాజాజగతశ్చక్షణీనామ్” “ఇంద్రోమాయాభిః పురురూపఈయతే” “య
 స్సప్తసింధూంరదధాత్పుధివ్యామ్, యస్సప్తలోకానకృణోద్దిశశ్చ, నకి
 రిన్ద్రస్త్వదుత్తరః” ఇత్యాదిభిర్దన్ద్రస్థానోక్తౌత్తరవైభవప్రతితేః, తస్యరక్ష

కతామాశక్య “త్రైలోక్యత్తుక్కుమ్” ఇత్యాది నానిరాకృతమ్. “ఇన్ద్రోనై నిధిలగ్నాప్రతిష్ఠితసీత్, సోచరేభ్యోవిభేత్” ఇతిశ్రితిః “నమ్పదమ్” ఇత్యత్రాభిప్రేతా; చుర్వాససశ్వాపాదివృత్తాన్తః “శాపా పహతనాయ్” ఇత్యత్రవివక్షితః; (బ్రహ్మోతి) “తంఘాతాన్యభ్యక్రో శ్బ్రహ్మహన్తితి” ఇత్యాదికాశ్శ్రితిహాభిమతా; శేషంస్పష్టమ్; ఈశానమస్యేత్యాద్యాపేక్షికవిషయః. “ఇన్ద్రోమాయాభిః” ఇత్యత్ర నకారణత్వ మోక్షప్రదత్వేఉక్తే; ప్రకరణాత్తు భగవత్పురమేవతత్; “ఇత్థంసన్తవిన్ద్రీ ఇత్యాచక్షత్” ఇతిబృహదారణ్యకమ్; “ఐశ్వర్యాది ద్ద్రీఉచ్యతే” ఇతి పౌరాణికంవచః, (౧) “భీమాస్మాదగ్నిశ్చేద్యశ్చ” (౨) “ముఖాద్విప్రశ్చిన్నశ్చ” (౩) “నారాయణాద్విప్రజాయతే” “ఇన్ద్రోనై దేవానామానుజావరతసీత్, సప్రజాపతిముపాధావత్, శ త్పుర్యేజసీతి, సదృజ్దేవతాభిరాసీత్” ఇత్యాదికాశ్శ్రితయోతోగ్ర దాహార్యాః.

(౪) “హిరణ్యగర్భస్సమవర్తతాగ్రే” (౫) “ధాతాయథా పూర్వమకల్పయత్” (౬) “ప్రజాపతిశ్చరతిగర్భేలన్తః” “ప్రజాపతే స్సభాంవేశ్మప్రపద్యే” “ప్రజాపతిఃప్రజాఅనుజత” ఇత్యాదిభిర్బ్రహ్మణో జగత్కారణత్వాద్యవగతేస్తస్యశరణ్యత్వం స్యాదిత్యాశక్య “బ్రహ్మ వ్రమ్” ఇత్యాది నానివారితా; (౩) “నారాయణాద్బ్రహ్మజాయతే” “బ్రహ్మ నైబ్రహ్మణంపుష్కరపర్ణేనసర్జ” (౨) “సబ్రహ్మనేశానః” “సబ్రహ్మణ చశజ్జురః” “హిరణ్యగర్భంపశ్యతజాయమానమ్” “హిరణ్యగర్భంజ నయామాసపూర్వమ్” “సప్రజాపతిరేకః పుష్కరపర్ణేనముభవత్”

(౧) త్రై-అ-౨

(౨) పురుషసూక్త

(౩) నారాయణోప

(౪) యజు-౪-కా-

(౫) త్రై-నా-

(౬) యజు-అర-

(౭) మహాపని

(౧) “యోబ్రహ్మణంవిదధాతిపూర్వమ్” (౨) “యన్నాభిపద్మాదభవ
స్మశాంతా ప్రజాపతిశ్విశ్వసృష్టిశ్వరూపః” తతపతేవ్యజాయంత, హిర
ణ్యగర్భోగ్నిర్యమోవరుణుద్రేన్ద్రాః, తంబ్రహ్మణంతమృషింసుమే
ధామ్” (౩) “సబ్రహ్మసశివస్సేన్ద్రః” ఇత్యాదిశుక్తిభిర్భృహ్మణస్సృ
జ్యత్వవిభూతిత్వాదిద్రవతీతేర్నబ్రహ్మణః కారణత్వరక్షకత్వసమ్భవః.

“హిరణ్యగర్భః” ఇత్యప్తర్చస్య, “అద్భ్యస్సమ్భూతః” ఇత్య
నువాకేన లక్ష్మీవతిత్వలిజ్జబలసిద్ధనారాయణపరభావేనసహ, అమృషీ
త్యనేనైకవాక్యతాయాః, “అద్భ్యస్సమ్భూతోహిరణ్యగర్భఇత్యప్తే”
ఇతివిధానాద్భగవత్పరత్వమేవ; హిరణ్యగర్భశబ్దస్తుభగవన్నామసహ
నేపరితః; “హిరణ్యగర్భోద్యుతిమానేషచ్ఛన్దసివత్యతే” ఇతివచనే
నైవనిర్వ్యుత్తః. ప్రజాపతిశబ్దోపి భగవన్నామసుపత్యతే. “రాజాధి
రాజసర్వేషాం విష్ణుర్భృహ్మమయోమహాన్ । ఈశ్వరంతంవిజానీను
స్ససితానప్రజాపతిః” ఇత్యాశ్వమేధికే భగవద్వాచకత్వేనోక్తః.

సప్తదశప్రజాపతిరిత్యత్ర *సనోవిష్ణురిత్యనుసారాత్, భగవా
నేవోచ్యతే; ఏవమేవహ్యతాగ్నిశ్యామత్వస్య భగవదసాధారణత్వా
త్; “యమస్తస్సముద్రే” ఇతి లిక్గాత్, అమృషీత్యనువాకోభగవత్పర
ఏవ; “ధాతాయథాపూర్వమ్” ఇత్యత్రాగ్ని అవాన్తరసృష్టివివక్షా
యాం చతుర్ముఖపరత్వేష్యదోషః; (౪) “తమసఃపరమోధాతా” “ఏష
ధాతావిధాతాచ” ఇతిభగవతిదృష్టప్రయోగోధాతృశబ్దః. సచ ప్రజా
పతివరోపబృంహణవశాత్తత్పరమ్యనిశ్చయః. తేషాంరాజసత్వేనపు
రాణేష్వేవవిభక్తత్వాత్;

సచ, ఉపబృంహణవిరహేశుక్తిర్ధనిశ్చయః; శుక్తిసావరస్యా

నుగుణతదవర తావ్రతి పాద కానేకోపబృంహణసమ్భవానిత్యాశయః;
(౨) “వేదాపహరగురుపాతకేతి” భగవద్వామునాచార్యనూక్తినుభి
ప్రయన్నాహ (నుధుక్తేటభరిత్యాది). “మమవేదాహృతాస్సవేదా
నవాభ్యాంబలాదితః” ఇత్యత్రబుశబ్దనూచితోధః - అపిష్టట్టిత్యనేన
దశిః; “తతోవిగ్రహిణస్తాంస్తు దృష్ట్వాతాపసురోత్తమా వేదాకా
జగహతూరాజకబ్రహ్మణఃపశ్యతస్తదా” ఇతివచనప్రతీసన్ధానేన-
వేదజ్ఞైః పుటికొడుత్తిత్యుక్తమ్; “వేదామేపరమంచక్షుర్వేదామేప
రమంధనమ్” ఇత్యేతదభిప్రేత్య “ఃస్త్రిహస్తేన్, ధనమిహస్తేన్” ఇత్యు
క్తమ్; “అన్ధకారాఇమేలోకాజాతావేదైర్వివర్జితాః | వేదైర్వివాహం
కింకుర్యాంలోకానైస్సప్తస్థుముద్యతః | కోహిశోకార్ణవేమగ్నంమా
మిహోద్యసముద్ధరేత్ |” ఇత్యాద్యభిప్రేత్య (నిలన్దుభ్రావుక్తేయాలుమి
తి) “తతఃక్రోధపరీతేనసరక్తనయనేనచ | వామాఙ్గుష్ఠసఖాగ్రేణఞ్చ
న్నంతస్యశిరోమయా” ఇత్యాది. స్వరక్షణేసీతిన్యామోత్రవివక్షితః.

“ఉమాసహాయంపరమేశ్వరప్రభుత్రిలోచనంసీలకణ్ఠప్రశా
స్తమ్ | ధ్యాత్వామునిగ్రచ్ఛతీభూతయోనిం సమస్తసాక్షీంతమసఃపర
స్తాత్” (౧) “శమ్భురాకాశమధ్యేధ్యేయః” ఇత్యాదికయాశ్చుత్యా
“దశభిఃకథ్యతేశివః” ఇతిపురాణదశకోపబృంహితయాశివస్య మోక్ష
ప్రదత్వాదిసిద్ధిరిత్యాశజ్ఞా, రుద్రనుమిత్యాదినానివార్యతే.

“త్ర్యక్షశూలపాణిఃపురుషోజాయత, యతోజజ్ఞ ఉగ్రస్తేష్వ
నృమణః, యంకామయేతంతముగ్రంకృణోమి, అనపహతపాష్టావాహ
మస్మి” ఇత్యాదిభిస్తస్యాపికార్యత్వ కర్మవశ్యత్వాదిప్రతీతేర్నమో
క్షప్రదత్వసమ్భవఇతి; “ఉమాసహాయంధ్యాత్వామునిర్భూతయోనిం
భగవంతంగచ్ఛతి” ఇత్యన్వయేనమోక్షసాధనభగవదుపాసనసాధనధ్యా

నవిషయత్వమేవతత్రప్రతిపాద్యత ఇతి; “ఉపాస్యాయంసదావిప్రాఉపా
యోస్సిహారేస్తన్మతః” ధ్యాత్వామాంసర్వయత్నేనతతోజానీతకేశ
వమ్” ఇత్యాదివచనపరామర్శేనావగమాత్; “కారణస్తుధ్యేయః”
ఇతిమహోపనిషదాదిసిద్ధకారణభావనారాయణోద్దేశేనతస్యధ్యేయ
త్వంవిధాయ, “శమ్భురాకాశమధ్యేధ్యేయః” ఇత్యనేనధ్యాసస్థాన
మాశ్రవిధానాత్; “ధ్యేయోనారాయణస్సదా” “హరిరేకస్సదా
ధ్యేయో భవద్భిన్నత్వసంస్థితైః” ఇతివచనానురోధేన “శమ్భుర్న
రాయణోవ్యయః” ఇత్యాదౌ శమ్భుశబ్దస్యభగవతిదృష్టప్రయోగాత్;
భగవతేవధ్యేయత్వం ప్రతిపాద్యత ఇత్యిభ్యుపగమాచ్చు; నాస్యస్య
మోక్షప్రదత్వంశ్రోతమ్; “నాస్యఃపథాలయనాయ” ఇతి పరమపురు
షాతిరిక్తస్య మోక్షోపాయత్వనిషేధాత్, “దశభిఃకథ్యతేశివః” ఇతి
వచనం ప్రత్యక్షబాధితమ్; “రాజనేషుచకల్పేషుమాహాత్మ్యంబ్రహ్మ
ణోవిదుః” ఇత్యాదివచనబాధితమ్;

కానిచిత్తువిద్యమూనాస్యపి శివపారిమ్యప్రతిపాదకవచనాని
ప్రబలప్రమాణవిరుద్ధత్వాదనాదరణీయానీత్యాశయః. “రుద్రస్సంహ
రకారకః” (౧) “ఏతౌద్వావిబుధశ్రేష్ఠౌ ప్రసాదక్రోధజౌస్తన్మతౌ తదా
దర్శితపథానాన్మస్తిసంహరకారకౌ” “యస్యప్రసాదాదహమచ్యుతస్య
సృష్టిప్రజాసర్గకరోన్తకారి” “క్రోధాచ్చరుద్రః” “సహిపాలనసామర్థ్య
ఘృతేనర్వేత్వరంహణమ్” “ససమ్పదాంసమాహారే విషదాంవినివర్త
నే” సమగ్రోద్దేశ్యతేకచ్చిత్తంవినాపురుషోత్తమమ్” ఇత్యాద్యభిప్రే
త్య(సకలేత్యాది); (౨) “కాణిలుమురుప్పొలార్” ఇత్యేతదనురోధేన
(విడాయరిత్యాది); పేణిలుమితినుచితమాశ్రయణశార్లభ్యంవిశద

యతి(తనై యితి). “వరస్తరమిడుక్కిలాత” ఇ త్యేతత్సమీక్ష్యాహ
(తనై యాశ్రయి త్తవితి); (౧) “జృమ్భణాస్తేణగోవిన్దో జృమ్భయా
మానశజ్జరమ్|జృమ్భాభిభూత స్తుహరోరథోపస్థఉపావిశత్|నశశాక
తదాయోద్ధుంకృష్టేనాక్లిప్తకర్మణా” ఇత్యాదికమిహభావ్యమ్; “బ్రహ్మ
హః౭౭కులితోభూత్వాచరంస్తీర్థానిభూతలే| తతోహంగతవాః జేవి
హిమవస్తంశిలోచ్చయమ్ | తత్రనారాయణశ్రీమాన్మయాభితౌం
ప్రయాచితః|” ఇత్యాదిసమీక్ష్యాహ (బ్రహ్మోవినిత్యాది); బ్రహ్మ
ఘోషేహిస్వకృత్యప్రఖ్యాసనపూర్వకమేవభితౌచరణం విహితమిత్యా
శయేన (తనై యి వెయిట్టుకొణ్డితి).

దివ్యాలయనిర్మాణాదీనాం భగవత్ప్రసాదహేతుతయా అవి
శేషేనజ్ఞానజనకత్వాత్తదౌపయికార్థప్రదాతురేవరక్షకత్వం పరమృర
యాస్త్యిత్యతః (అర్థమితి); రక్షకమ్ - రక్షణసాధనమ్; తథాచ
తదవినాశస్యాపి భగవత్సజ్జల్పసాపేక్షత్వాద్విద్యమానస్యాపి తస్య
నిషిద్ధప్రవృత్త్యుపయోగిత్యసమ్భవాంతోఽపయోగిత్యం తస్యభగవ
త్కృత్యాధీనమితి సతత్ప్రదస్యరక్షకత్వమితిభావః.

(౨) “సంసారార్ణవమగ్నానాంవిషయాక్రాంతచేతసామ్| విష్ణు
పోతంవినానాన్య త్కిచ్చిదస్తివరాయణమ్” (౩) “వాసుదేవమనారా
ధ్యకో మోక్షంసమవాప్నుయాత్” (౪) “మామేవయేప్రపద్యస్తేమా
యామేతాంతరన్తితే” “కర్మణాంపరిపాకిత్వా దావిరిచ్ఛిదమజ్జళ
మ్ | ఇతిచుత్వావిరక్తస్య శాసుదేవఃపరాగతిః” “అహంభోగప్రదో
వత్సమోక్షదస్తజనార్దనః” (౫) “ప్రతిబుద్ధానసేవస్తేయస్మాత్పరిమితం
ఫలమ్” “శజ్జరస్యతుయోభక్త స్సప్తజన్మాస్తరంసరః | తస్యైవ

(౧) వి-శ్రు-౫-

(౨) వి-ధర్మ-౧-౫౯

(౩)

(౪) గీ-౭-౧౪

(౫) భా-౩-౨౨

(౪) ఇలిల్ ముఘ్నుల్-థాల్ పెరియపిరాట్టియార్లై పుట్టు
ఈశ్వరన్ తిరువడివై ఉపాయమారప్పగ్గిరికిఱతు ;
పిఘ్నుల్-థాల్ అచ్చేర్ త్తియిలే అశ్శైవరక్కఱతు.

తుప్రనాగ్న విష్ణుభక్తప్రహయతే । వాసుదేవస్యయోభక్త స్సప్త
జన్మాంతరంనరః । తస్మై న్యతుప్రనాదేవ వాసుదేవేప్రసీదతే” ఇత్యా
దివచనసిద్ధాంతభగవతోమోక్షప్రదత్వం తత్వ శేఖరపీఠ విస్తరేణ ప్రతి
పాదితమిత్యభిప్రేత్య, స్వతపవవాన్యవిధరక్షణేప్రవృత్త తద్ధేతుభూతస
మృన్దణోపపాదయతి (ఈశ్వరనితి).

ఆశిష్టస్వరంగ్రన్థోవ్యాఖ్యాతః; “తన్ముమద్భృగయోగ్యు
కృపాయాపప్రకాశనాతోనయామిపరమంస్థాన మచ్చిరాజిగతింవినా ।
గరుడస్కన్ధమారోఽప్య యథేష్టమనివారితః ” ఇతి ప్రపన్న సాంజాతో
క్తిః, “ ఏవంప్రభావయత్కస్య ” ఇత్యుత్తరవాక్యాయరోఢాదీర్వరస్య
ప్రపన్న విషయే తాదృప్రపేమవత్ప్రకాశకమిత్యాశయేనాహ (అచ్చి
రాజిమార్గత్తాలేయితి), ప్రసక్తాత్పరిపన్న పరిత్రాణగ్రన్థోవ్యాఖ్యాతః;
ఏవంప్రపన్న పరిత్రాణే ద్వివిధోఽధికారః ప్రతిపాదిత ఇత్యర్థః.

ఖణ్డభేదనియామకమర్థభేదమాహ (ఇతిలిలి). ఖణ్డద్వయాత్మ
కేపూర్వఖణ్డేనశ్రేయంపురస్కృత్యభగవాన్ విశ్వానపూర్వకోపాయ
ప్రార్థనావిషయీక్రియతే; ఉత్తరఖణ్డేన నిధునవిషయేకై జగద్యం
ప్రార్థితఇత్యర్థః; ఉభయత్రాపకరణేత్మతీయా; అగ్నికారిణేత్మంత్రి
త్మతీయా నైయుపస్కార్యమేవ; ఏవంహివాక్యోద్వయాత్, “ ఈశా
నాంజగతామ్ ” ఇతిశ్లోకే ఉక్తః.

దీపకృదనుయాయినస్తు;- పూర్వఖణ్డేన విశ్వానపూర్వకం
గోప్యత్వవరణాత్కంప్రార్థనముచ్యతే; ఉత్తరఖణ్డేనతుఫలప్రార్థనా

సహకృతోనిజ్జేపః ప్రతిపాద్యతే; వరణసమర్పణయాప్తార్థద్వయతా
త్పర్యకత్వాదేనద్వయత్వస్యవహారః; నిజ్జేపశ్చతదీయమేతత్ఫలం
చిదేకాధీనమిత్యాకారకజ్ఞానవిశేషః; “తేనసంరత్యమాణస్య ఫలే
స్వామ్యవియక్తతా కేశవార్పణపర్యంతా హ్యత్మనిజేపఉచ్యతే”ఇత్యు
క్తేః; స్వామ్యమ్ - స్వాతన్త్ర్యమ్.

అయం ఛ ఉత్తరఖండస్య చతుర్థస్తవపదప్రతిపాద్యః; తాదర్థ్యల
క్షీత్యైకైజ్జ్వర్యంస్యాన్సిద్ధతయాప్రాధనావాచిపదాధ్యాహారే సాధనా
న్ముష్టానాధీనసాధనేనైవ ఫలంభవిష్యతీతిప్రాధనాసవశ్యమ్భావాత్,
అనేకఫలసాధనత్వేపియోగసిద్ధ్యధికరణన్యాయేన తత్తత్ఫలకాయనా
యాస్సహకారిత్వకల్పనాదేవ * వినిగమనాసమ్భవాత్, ప్రార్థనయా
ఫలస్యతాదధీన్యం వ్యజ్యతేఇతి నమశ్శబ్దజనహకృతచతుర్థస్తవదేవ
కేవలపరార్థకైజ్జ్వర్యం తదేకాధీనమితిప్రతీతేః.

అథవా నమఇతిపదేన, మమ్యస్య - స్వాతన్త్ర్యస్వత్వహం
జన్యనిషేధే, స్వాతన్త్ర్యనిషేధస్యతాదధీన్యప్రతిపత్తిపర్యవసితతయా
స్వత్వనిషేధస్యచఫలసమర్పణపర్యవసితతయా, తదేకాధీనం తదీయం
తత్యైకైజ్జ్వర్యంస్యాదితిప్రాధనావగమాత్, నమఃపదబలాదేవతత్ప్ర
తీతిః.

అథవా, నారాయణశబ్దేన శరీరాత్మభావప్రతిపాదనాత్, శరీ
రరక్షణం శరీరిణామీవఫలమితి, తద్వత్తోపి తస్యైవేత్యవగమాత్, ఫల
స్య తాదధీన్యంతదీయత్వచ్ఛాగమ్యతేఇతి తతమివనిజ్జేపసిద్ధిః.

నచైవం ప్రార్థనాప్రకాశనంవ్యర్థమ్; ఫలవిషయకస్య నిజ్జేప
స్వామ్యసిద్ధవిషయకత్వేన, ఇదంఫలంతదధీనమిత్యాకారకత్వాన్సమ్భ
వేన, స్వాదిత్యాకారకతాయా ఆవశ్యకత్వాత్; గోప్యత్వపరణ

* ఏకతతపక్షపాతీతీయైః-వినిగమికౌ.

నిక్షేపయోరుభయోరేవ ఫలవిషయకత్వనియమేపి గోప్యత్వవరణే ప్రకృతిసమ్మన్ధనివృత్త్యాద్యంశోపివిషయః; నిక్షేపేతుముక్తికాలీనం ఫలమేన; అతఏవనిక్షేపస్య ఫలదశాయామవ్యనువర్తమానత్వేన కే వలస్య తస్యాఽవ్యావర్తకత్వాత్, శరణవరణవిశేషితస్యైవతస్యసాధనతాసమ్భవఇతి శరణవరణమత్వంతాస్తరజమజ్ఞమ్; విశ్వాసాదయస్తూభయాజ్ఞమ్; నిక్షేపేప్రార్థనాం శస్సమ్పాతాయాతఇతి గోప్యత్వవరణస్యైవ ప్రార్థనారూపత్వస్యవహారః; గోప్యత్వవరణస్యాపి - యద్యపి, “త్వమేవోపాయభూతోమేభవేతి ప్రార్థనామతిః” “సామ్ప్రతశ్చౌష ఉపాయార్థైకవాచకః” ఇత్యాద్యనురోధాత్ స్వయత్సాధీనవిషయకత్వమావశ్యకమ్; తథాపితత్కర్తృకవ్యాపారే ఉపాయానపేక్షత్వమ్-తత్రవిషయః; నిక్షేపేతుఫలేతదేకాధీనత్వమితి విషయభేదః.

భగవతోనిక్షేపేఫలాంశే విశేషణతియాభానమ్; గోప్యత్వవరణేతుఫలస్య భగవతితిథా; నచవిశేషణవిశేష్యభావమాత్రస్య త్యాసేపివిషయభేదాభావాదుభయానావశ్యకతా; ఏకస్య “అప్రార్థితోనగోపాయేత్” ఇత్యుక్తైరిప్రత్యక్షాపనమాత్రార్థత్వాత్, అన్యస్య § నాస్తరీయకప్రార్థనాగర్భణ్యేపి ఫలగతతాదధీన్యాంశే అధ్యవసాయాత్మకత్వాత్; అధ్యవసాయత్వచ్చ స్యాధీనతాశఙ్కానివర్తకదృఢతరసంస్కారాభాయకత్వమ్; అతఏవ, ఉపాయాధ్యవసాయయుక్తప్రార్థనా - వరణమ్; ఉపేయాధ్యవసాయయుక్తప్రార్థనా - సమర్పణమిత్యుచ్యతే;

ఉపాయాధ్యవసాయః § నాస్తరీయకీతుప్రార్థనా; నచ “ఆత్మాప్త్యేభుభరన్యాసోహ్యత్త నిక్షేపఉచ్యతే” ఇతిరక్షాభరన్యాసరూపత్వో

§ యద్వినాయస్సభవతి, తన్నాస్తరీయకమ్.

క్షేః, అనిష్టనివృత్తి విషయకత్వమస్యస్త్యేవేతి, కథంముక్తి దశాసా
ధారణ్యమితివాచ్యమ్ ; “తేనసంరక్ష్యమానస్య” ఇత్యన్వైవనిత్యైవ
ప్రతిపాదనపరత్వాత్; “అనుకూల్యమితిప్రాక్షమ్”ఇత్యారభ్య “కేశ
వార్పణపర్యంతాహ్యత్సనిత్యైవఉచ్యతే; ” ఇత్యన్తపవగ్రన్థః స్వరూప
ప్రతిపాదనపరః; “అనుకూల్యేత్తరాభ్యాన్తు”ఇత్యారభ్యప్రయోజనకథ
నార్థం ప్రవృత్తేనన్దర్శే “ఆత్మాత్మీయభరన్యాసోహ్యత్సనిత్యైవఉచ్యతే”
ఇతిప్రయోజనకథనపరమిత్వ్యుచితమ్; స్వయత్నానధీనత్వజ్ఞానేనహి
యత్నస్తద్గతస్సమాద్యతే; స్వప్రయత్ననివృత్తిర్వాభవతి;

అస్తువా, ఆత్మాత్మీయేత్యేతదపి ప్రయోజనకథనముఖేన స్వ
రూపప్రతిపాదకమ్; తథాప్యాత్మన ఆత్మీయస్య తద్భరస్య-తదనుకూల
స్య యత్నస్యన్యాసోఽన్యదీయతాజ్ఞానమితి, తత్రానిష్టనివృత్తేరవిష
యత్వేవినక్షతి; యత్నస్యాన్యదీయత్వ ముపాయప్రార్థనయైవవాసి
ద్ధమ్; నిత్యైవవిషయ స్వయత్ననివృత్తావేవచతస్యోపయోగః; అత
ఏవహిరహస్యత్రయసారదర్శితే వరదాచార్యోక్తస్సగ్రహే; వైర్భ
ర్యానుసన్ధానరూపతైవ తస్య ప్రతీయతే ;

నచ,ఉపాయప్రార్థనాయాః ప్రాగుక్త్యాతత్తైవ భరన్యాసోఽ
న్తర్హితః; “ఆత్మాత్మీయభరంసర్వం నిశ్చిష్యశ్రీపతేఃపదే । ఉపాయం
వృణులక్ష్మీశం తముసేయంవిచిన్తయ ” ఇతినిత్యైవపాత్పురగుపాయవ
రణోక్తేః, “నిశ్చిష్య” ఇత్యత్రతుముఖిన్వాదాయేత్యాదావివసమా
నకాలీనత్వమర్థః; కాలశ్చస్థూలః; తేనశరణవరణస్వైవనిత్యైవపాత్పు
ర్వభావిత్యేవినక్షతి; అతఏవశరణవరణస్యభగవదీయ ఫలదిత్సాహే
తుతయాప్రాధాన్యవ్యవహారః క్వచిదుపపద్యతే; నిత్యైవస్యత్వస్య
సత్యామపిప్రార్థనాయామనివృత్తస్వయత్నస్యనఫలంసిద్ధ్యతీతి; “అక్ష్మ

తేతుభరన్యాసే రక్షాపేక్షణమాత్రతః । స్వయత్నువిరతిఃపశ్చాన్న
ప్రసిద్ధతిలోకవత్ ” ఇతిభరన్యాసాభావేస్వయత్నునివృత్త్యసిద్ధిరూక్తాః;
“ తేనసంరక్ష్యమాణస్య ” ఇతిశరణవరణావ్యవహితోత్తరదశాయా
మేవరక్షణస్యవర్తమానత్యోక్తాః;

యదిపునర్బద్ధస్యానిష్ఠనివృత్తావపితాదధీన్యవిషయమేననైర్భ
ర్యానునన్ధానంజాయతే; తడంచేపియత్నాపేక్షణస్యప్రార్థితత్వాత్,
భగవతాపితధైవదాతుముపక్రాంతత్వాచ్చ; అతఏవ, ఇతఃపరమనిష్ఠ
నివృత్తావిష్టప్రాప్తౌవామమభరోస్తివేతితదాకారో సరదాచారై
రుక్త ఇతివిభావ్యతే; తథాపిఇష్టప్రాప్తేఃప్రాధాన్యాత్తద్విషయకత్వే
నైవతస్యోపయోగః; సచఫలదశాసాధారణఇత్యుపపాదనీయమ్;
ఏతేనఫలదశాయాం ఫలేపాగర్భనిక్షేపానాస్తీతినిరస్తమ్; ఫలేపా
యానాన్తరీయకత్వాదస్యతాతిశయేనతత్ప్రార్థనాయానిత్యత్వాచ్చ.

నచైవమపి, నమఃపదేనవిరోధినివృత్త్యభిధానాత్, తద్విషయ
ప్రార్థనాయాఅననువృత్తిః; నమఃపదేనఫలేస్వామ్యస్వత్వ విరహమా
త్రాభిధానాత్; యథావస్థితఫలస్యతాదృశతయాముక్తిదశాయామపి
తద్జ్ఞానస్యతద్విషయత్వాత్; అస్తువాఅనిష్ఠనివృత్తిష్టప్రాప్త్యిరుభ
యోరేవతాదధీన్యబుద్ధిర్నిక్షేపః; తథాపి రక్షాభర త్వేనరూపేణ తద్భర
న్యాసస్య “ అత్రరక్షాభరన్యాసస్సమస్సర్వఫలార్థినామ్ ” ఇతిసాధార
ణ్యోక్తివత్; ముక్తిదశాసాధారణ్యోక్తిర్నిరబాధైవ; అనిష్ఠవిర
హస్తన్నివృత్తిః; తదనుత్పాదోవా; కథమన్యథాభగవత అకారే
పర్వరక్షకత్వముచ్యేత; భరన్యాసస్తునస్వసమ్బద్ధత్యాగపురస్సరపరస్వ
త్వాపాదనతూపః; అకిచ్చనేభరనమ్బద్ధస్యైవాసిద్ధేః; కిన్తుస్వనిర్వోధౌ
త్వాభిమాననివృత్తిపర్యవసితోయథావస్థిత స్వస్వరూపయాథాత్మా
భ్యవసాయఇతి నతస్యముక్తిదశాయామప్యననువృత్తిః; ముక్తికాలే

కై జ్ఞార్థ్య ప్రార్థనానువృత్తావపిన స్వయత్ననైరపేక్ష్య విశిష్టరక్షక త్వవరణమ స్తి; తదంతస్యస్వతస్సిద్ధత్వాదితివి శేషః; స కేవలం నిక్షేప సృపాశ్చాత్మస్వయత్న నివృత్తిమాత్రం ప్రయోజనమ్; కిన్త్వస్మిన్తశ రణవరణాదా పుపాయతాబుద్ధివిరహాపి; అతఏవ, “శాశ్వతీమమసం సిద్ధిః” ఇత్యేనిక్షేప ఏవప్రదర్శ్యతే;

నచైవం నమనాజ్ఞత్వ ప్రతిపాదనవిరోధః; భగవదేకోపాయతా ఖ్యాపనాయతతోపదేశాత్ ; ఫలేభగవదేకాధీనత్వ బుద్ధిరూపానిక్షే పః, స్వస్మిన్నపిభగవదేకాధీనతాంవిషయీకరోతి; * కేశవార్పణపర్య న్నేతి-సంరక్ష్యమాణస్య కేశవార్పణపర్యన్తేత్యర్థః; తస్య కేశవార్పణఞ్చ తచ్ఛేషత్వతః త్వస్తపారతన్యానుసన్ధానమ్; ఫలస్య కేశవార్పణపర్య న్నేతి-ఫలసమర్పణమాత్ర మత్రాభిధీయత ఇతి ; స్వీకారేతుమోక్షా ర్థిసాధారణతాయాః “స్వరూపఫలనిక్షేప స్త్వధికోమోక్షకాక్షిణమ్” ఇతికథితత్వేన, “ నిక్షేపాపరపర్యాయోన్యాసః సజ్ఞాజ్ఞసంయుతః ” ఇతి తదుత్తరశ్లోకేమోక్షార్థిప్రపత్తేః ప్రస్తుతత్వేనతన్నియతాహిర్బు ధ్నస్యసంహితోక్తాన్తాన్తరానిద్దేశోనుచితస్సాన్యతే;

యదిపునః, స్వామ్యవియక్తతా, తద్బుద్ధిః, కేశవార్పణఞ్చ త స్యావవతాదధీవ్యబుద్ధి రితివిభావ్యతే ; తదోక్తార్థశృద్ధా దేవలభ్యత ఇతి; “ అతఏవోక్తంప్రపన్నపారిజాతే; “ ఉపాయేచఫలేచైవ స్వయ త్నవినివర్తనమ్ । స్వామ్యాయత్తమితివ్యక్తా నిక్షేపస్యాజ్ఞితాతథా ” ఇతి ఫలసాధనతత్సాధనసాధ్యకప్రవృత్తినివర్తకం. భగవదేకాధీనత్వ జ్ఞానం భగవదధీనమితి, జ్ఞానస్వరూపస్యనిక్షేపస్య అత్యస్తపారతన్యాదిన్దీ త్వంస్పష్టమిత్యర్థః;

యద్యపి ఉద్యుతస్సాన్వికత్యాగస్సర్వత్రాగ్నేత్వేనైవవ్యపదిశ్య తే; తథాపి కర్మప్రాధాన్యస్థలే తస్యాగ్నేత్వేపి, ప్రపన్నే భగవతః ప్రాధా

న్యాదేతస్యప్రాధాన్యోపపత్తిః; భగవద్గతప్రాధాన్యోపపాదకత్వాత్; అతిపవ “నిక్షిప్తస్వస్వగోచరః। బుద్ధ్యేతదేవదేవంతమ్” “నిక్షిప్తశ్రీపతేఃపదే। ఉపాయంచృణు” ఇత్యాదౌ నిక్షేపస్యశరణవరణవిశేషణతయా నిర్దేశోప్యవసద్యతే; తదధీనత్వస్యాపితత్రవిషయత్వాత్; నారాయణపదేన శరీరశరీరభావప్రతితేరేవాత్యంతపారతన్యార్థససాయరూపనిక్షేపస్య ఉత్తరవాక్యాల్లాభః.

ద్వయగతపదక్రమానురోధేనైవ, “అనుకూల్యస్యసంకల్పః ప్రాతికూల్యస్యవర్జనమ్” ఇతిశ్లోకేవిధానిర్దేశక్రమః; తదుక్తమ్ - “స మూఢస్య తేద్యయేత్తైవశరణాగతినంజ్ఞకే। సక్రమస్తద్విధామట్రమానుకూల్యాదికంస్ఫుటమ్। అపాయవినివృత్త్యర్థమానుకూల్యాదికంద్వికమ్। అపరాధభయార్తిః శ్రీమత్పదనిబోధితమ్। విశ్వాసస్తు శరణ్యస్య గుణవత్తానిబంధనః। తద్గుణోద్దేశనిర్దేశాన్నారాయణపదోదితః। గోప్తృత్వవరణంప్రాప్తంపూర్వవాక్త్వవశేషతః। ఉత్తరత్రాత్మనిక్షేపశ్చత్కర్తృత్వంతపదద్వయాత్। కార్పణ్యముక్తంసమసాస్వాతస్త్వవినివర్తనాత్। అతష్షడంగసమున్నాప్రపత్తిర్ద్వయదర్శితా॥ యోహ్యనుష్ఠితాపరాధశ్చియంపురస్కరోతి; సోనుచితచరితేషుశాస్తాభిసన్నిరేవభవతీతి, శ్రీమత్పదబోధ్యత్వమానుకూల్యాదిద్వికస్య; ఉద్దేశనిర్దేశేఅత్యంతోపయుక్తకతిపయనిర్దేశః; కేషంస్పష్టమిత్యాహుః;

అన్యేషు, చతుర్థినిర్దిష్టకైజ్జుర్యేనైరపేక్ష్యం సమశ్చజైవోచ్యతే; తచ్చ - తత్సంబంధసభరాభావః; సచ సభరన్యాసమంతరేణోపపద్యతఇతి తత్సిద్ధిః. తదుక్తందయాపాలమనిభిః;- “పరమాత్మనినారాణాం సర్వభారసమర్పణాత్। సజ్జాతంనైరపేక్ష్యం సమశ్చిత్తుచ్యతేబుద్ధైః” ఇతి, భరసమర్పణాత్సజ్జాతమితి తత్సూచనాయ;

అభవాచతుర్థ్యానుమృదిదానత్వాత్కతస్యైకాదాత్, స్వరూప
స్వసంస్కృతాదధ్యేయభగవత్తుమ్మృదిదానవిస్వరూపానమర్పణాన్యభగవత్తు
తామస్తరేణానమ్భవాత్. భవనమర్పణం చతుర్థ్యానువ్రతేపాద్యంతే;
ననుషదస్త్యసమ్మన్దవిషేధపరమ్. తాత్పర్యానుసంధాన హంసగిరూప
నమర్పణమేవచతుర్థ్యానువ్రతేపాద్యంతే; భవిష్యన్నానాత్పర్యాకానమర్పణ
బ్రహ్మసూత్రామపివ్యసమ్మన్దవిషేధకః; శక్త్యాత్తద్భావసమ్మవేలతే, హంస
యథాఽనౌదిత్యాత్; నిరపేక్షకర్తృత్వాదివిషేధకోవానమర్పణః.
ఏకపదత్వేపి, “దానభూతాస్వతస్సర్వేహ్యేహ్యత్వాః, జరచుశ్చక్రః”
“అతోహమపి తేదాన ఇతి మత్వానమూమ్యహమ్” ఇతి స్మృతి-పద-
సుప్తభగవత్పదవ్యాఖ్యానాత్కకపదస్త్యంతే. నమామితి పదవ్యాఖ్యా
నావసరే నమశ్శబ్దస్వతాదధ్యాయనస్థానపూర్వతాముక్త్వా, “నానా
స్కారాత్మకం యస్తేవిధాయాత్మి నివేదనమ్” ఇతి నమనానివేదన
మాత్రపరతాయాడక్తత్వాత్సర్వరూపనమర్పణపరత్వముచితమ్; త
దాచతుర్థీనమశ్శబ్దయోగోబోధ్యా; అతితత్త్వరఖిష్టోపదేశపరః; పూ
ర్వఖిష్టోపరణపరః. నచైవం పరివిశేషాలాభః. స్వరూపభలనితేషస్త్వ
భలవిశేషనియతత్వాదేవ తత్త్విద్దేహిత్యాహుః.

అత్ర చుఃశావిత్యంతానమస్తమేకపదమ్. అతేవనపట్నదత్వమ
సోచ్యతే; “హృదయాద్యజ్జభేదేనపదైష్టశ్చైరలంకృతః” ఇతి; పా
ద్యేచ, “దేహన్యాసంతతః కుర్యాన్మన్త్రైరప్నేనమస్త్రీవిత ! పట్న
దానిచమస్త్రీస్య షడక్షాన్యేపవిన్యసేత్,” ఇతి. “శ్రీమన్నారాయణచ
రివిస్తయుగళం, శరణమహంసప్రపద్యే” ఇతిభాష్యకారాలపి క్వచిత్సమ
స్తత్యేనాను నందధుః; “పట్నదోయంద్యిఖిష్టః” ఇతిచిట్టపరాశర
పాదాః, ఇశ్యేకే.

(౧) శ్రీమత్తు పెరియపిరాట్టియారుక్కు త్తిరునామమ్.

అన్యేతు “శ్రీమన్నారాయణస్వామిన్నసన్య శరణస్తవ । చరణాశరణంయాతః ” “ జన్మేదగసఫలం శ్రీమన్నారాయణ కృపాలయ । శ్రీమత్త్వత్పాదకమలేప్రపద్యే శరణంవిభో । ” ఇత్యాదిషుమన్తాన్తరేషుసమ్బుద్ధ్యంతరిదేశదర్శనాత్, సమ్బుద్ధేరాభిముఖ్యప్రకాశక త్వేనసాలభ్యాతిశయ సిద్ధేరర్థస్వారస్యాత్, (౧) “కమలనయసవాసుదేవ - భవశరణమ్” (౨) “త్వమేవోవాయభూతోమేభవ” (౩) “శరణంభవమేదేవనాథలక్ష్మీపతేమమ । ఉపాయోభవమేదేవ శరణంభవమేచ్ఛత” (౪) “లోకవిక్రాంతచరణాశరణంతేవ్రజంవిభో” (౫) “సర్వదాచరణద్వంద్వం వ్రజామిశరణంతవ” ఇతిసమ్బుద్ధ్యైవసర్వత్ర శరణాగతిప్రకరణేషు నిర్దేశదర్శనాత్; భగవత్పరాఙ్ముఖ్యాము సమునిభాష్యకారైర్వయపూర్వఖిణ్ణ వివరణగాథాశ్లోకగద్యేషుసమ్బుద్ధ్యంత పదైరేవశరణ్యానిర్దేశదర్శనాత్, పట్పదత్వసైవలజ్జన్యావదశాయాముపయోగేపి అర్థానుసంధానదశాయాముప్రపదత్వస్యాపి వస్తుంశక్యత్వాచ్చు; అదౌసమ్బుద్ధ్యంతం పదద్వయమ్; తతస్తవేత్యధ్యాహార్యమిత్యాహుః.

ఏతత్పక్షద్వయసాధారణాయైవాత్రపదవిభాగోన్యోక్తః; నారాయణశబ్దేవిభక్త్యర్థశ్చాగ్రేణపేక్షితః.

అథ పదానాంక్రమేణార్థమభిధిత్తుః శ్రీశబ్దార్థం ప్రథమందర్శయతి (శ్రీమన్తితి). శ్రీశబ్దస్యజగన్మాతృపరత్వే శ్రీమత్పదేనైవ ఇతర

(౧) వి-పు-	(౨) ఆహి-సం-౩౬-౩౫	(౩)
(౪) భవిష్యత్పూ	(౫) జతిస్తే-౧	

హ్యవృత్తి సిద్ధేర్నా రాయణపదమనర్థకంస్యాదితి, నమ్మదాది పరశ్చీక
బ్రహ్మశక్తిజ్ఞాన్వయదసితుమిహ శ్రీశబ్దార్థాభిధానమ్, “లక్ష్మీపురుషకా
రేణ వృతవస్తాః” ఇతిపురుషకారపురస్కరణస్య ప్రమాణసిద్ధత్వాత్,
“లక్ష్మీజ్ఞానమాంసురేశేశంద్వయేన” “శ్రియాయుక్తంభజేత్” ఇతి ద్వ
యస్యలక్ష్మీయుక్తభగవచ్చరణవరణేవినియోగాల్లక్ష్మీనారాయణసమా
ఖ్యానాత్, పరాబ్జుశాదిభిస్తథైవవివృతత్వాచ్చుశ్రీకబ్జోలక్ష్మీపరవసః
నారాయణపదస్తు ఉపాయభావోపయుక్త గుణవిశేష ప్రతిపాదనా
ర్థం ప్రాప్యతోవ్యయుక్త గుణవిశేషప్రతిపాదనార్థఛేతి నవైయర్థ్య
మితిభావః.

యద్వా అనేకార్థత్వస్యాన్యాయ్యత్వాత్, శ్రీశబ్దస్సమ్మదవస
భాధకః. తదభిమానిత్వాద్దేవ్యాం ప్రయోగః. ఉక్తఞ్చిచారైః;
(౧) “వత్సర్యంయదేశేష పుంసియదిదంపాన్తర్య లావణ్యయోహూపం
యచ్చహి మజ్జశంకిమపియన్తో కేనదిత్యుచ్యతే । తత్సర్వంత్వ దధీనమే
వ యదతశ్చీరిత్యభేదేనవా” ఇతి; ఏవఞ్చేహన ముఖ్యసమ్మవే అము
ఖ్యగ్రహణంయుక్తమతఃపహ (శ్రీయైస్త్వతి); శ్రీశబ్దస్యకోశేలక్ష్మీనా
మనుపాతాత్వాన్తస్తే స్త్రీణాదేవ్యానిర్వచనాత్. (౨) “శ్రీరిత్యేవచనా
మతే”(౩) “యత్కించదుజ్వల మిదంయదుపాఖ్యయాహుః” ఇత్యాచా
రోంక్షేశ్చనామైవశ్రీశబ్దఇతిభావః.

అథవా, అనేకేషు లక్ష్మ్యభిధానేషుసత్సు శ్రీశబ్దవసతుతఉపా
త్తః, అతఃపహ (శ్రీయైస్త్వతి). (తిరునామమ్) అతిశయనూచకంనామే
త్యర్థః. “శ్రయస్తం శ్రియమాణాఞ్చశృణోతీంశృణ్వతీమపి । శృణో
తినిఖిలాదోషాః శృణోతీచగుణైర్జగత్ । శ్రియతేచాఖలైర్నిత్యం

మత్స్వరూపపురందర || తస్యావ్యాఖ్యామిమాం సమ్యక్సావధానేన
చేతసాశ్రద్ధధానః ప్రసన్నత్వముపసన్నోగృహణమ్” ఇతితారాయా
వ్యాఖ్యాముపక్షీస్య, “ఆమ్నాతిహియదాత్మానమ్” ఇత్యాదినాహకార
స్యసూర్యప్రాణ పరమాత్మబోధకతామ్, శేషస్యచ - అశేషభువనా
ధారతేజోరూపతదీయోన్నేష బోధకతామ్, ఈకారస్యఽచ్చక్రత్యక్
శేచ్ఛాచ్ఛానక్రియారూపవిష్టువల్లభా బోధకతాంప్రదర్శ్య, వ్యోమేశ
సంజ్ఞితాను స్వాశేణలక్ష్యైస్సైలోక్తైశ్చైవ్య దవాప్తిపరమాత్మప్ర
తిష్ఠితత్వంబోధ్యత ఇత్యభిధాయ, “అస్యాపాణిసంక్షేపా తత్వజ్ఞా
స్సమ్ప్రచక్షతే,” ఇత్యాదినా, వ్యోమేశాంతత్వ వ్యోమేశోత్తర
పరమేశ్వరసంజ్ఞిత విసర్గాంతత్వప్రధానసంజ్ఞితమకారోత్తర బిందునా
దాంతత్వప్రధానమాత్రాంతత్వపటానుసన్యస్య “సృష్టికారణమస్తేన్యే
వైదికాస్సమధీయతే” ఇతివిసర్గాంతయావైదికైః పర్యతఇత్యుక్త్వా
అనుతారాయామప్యేతత్సర్వం శకారేణ శాస్తాభిధానాత్, హకా
ర్థావరమితిదిశ్య తృతీయరూపాతిరిక్తానాం రూపాణాంభోగమోక్ష
సాధనతాం తృతీయరూపస్యచ మోక్షైకసాధనతాంప్రతిపాద్య, తారి
కోపదేశక్రమంతన్నిష్ఠస్య వృత్తిఞ్చప్రదర్శ్యపసంహృతమ్.

అత్రచ హీరితి పాఠవీవవైదికా అధీయతఇతి-అనూదితఇతిశ
స్య లక్ష్మీప్రతిపాదకత్వమేనఃగన్ధద్వారేతి మన్తగ్న క్రీనూక్తేషిపతితో
లక్ష్మీపరః; లక్ష్మీతస్యై దేవైవసవ్యాఖ్యాతః; “గన్ధాదయః సృణివ్యా
ద్యాద్వారాణి మమవేదనే సర్వేషాంపుణ్యగన్ధానాం ద్వారభూతా
స్మిశాశ్వతీ || గన్ధద్వారేతిమాంప్రాహుర్విప్రావేదాంతపారగాః । దు
రాధర్వాస్సినర్వేషాం దైత్యదానవరక్షసామ్ । సర్వేషామాత్మభూ
తాయా మమసంవిత్క్రియాత్మనః । నిత్యేనవిష్టునాపుష్టానిత్యత్రష్టా

(౬) శ్రీయతే, శ్రయతే.

చసన్గుణైః । విషయైర్భేదినాపుష్టా నిత్యం సంవిత్పరాతనుః । సైవపు
ష్టాతీవిషయానజడాభిర్జడాత్సనః । నిత్యపుష్టాత్సమాప్రాహు సిద్ధా
స్సూపిద్విచక్షణాః । కఠిణోనామకర్తార స్త్రిశుద్ధా స్త్రిక్రియాపరాః ।
తానిచ్చామినదాద్రవ్యం మనసాయామితాకసదా । హిమశైలేంద్ర
సంక్రాశాగ జ్యేష్ఠామమవాహనాః । తైరీశ్వరాసదాయామిక ర్త్రిచా
న్రగతీనదా భూతానామీశ్వరీ చాస్మిప్రియేణేశేససర్వదా । మదా
భువనేశానామీతితాచ సదాఖలైః । పృథ్విదాపర్థమానాచక్షుషకేచన
దాంహసామ్ । ఈశ్వరీత్యేవమేనామ తేన దేవేనహుతిమ్” ఇతి; త
ద్విభూతి భూమ్యభిమానికత్వాత్, పృథ్వివ్యానుపితృప్రయుజ్యతే; కా
మప్రయుజ్యతామ్; సతావతాలక్ష్మ్యమముఖ్యత్వమ ప్రేతీతిభావః.

హాఘిమాత్రాదరేణ ఘటకీత్వోపయుక్తాస్థాసిద్ధేః; శాస్త్రీద
ర్భితానువయవశక్తిం దర్శయతి (శ్రీయతేశ్రయతఇతి) “శ్రిచ్ఛ - సే
వాయామ్” ఇత్యుతః క్విబ్యచీతిక్విప్, దీర్ఘశ్చ; యద్యపి కర్తృశ్యవసాను
శిష్టః; తథాపి, “శ్రీయతేచాఖలైర్నిత్యమ్” ఇతినిరుక్త్యనుసారాత్,
ఇహాకర్తృణ్యపిప్రత్యయః,

సనుకర్మణిప్యత్పత్తై కర్తానిర్దిష్టః; కర్తరిప్యత్పత్తైచకర్మ; సచ
భగవచ్ఛాస్త్రగతనిరుక్త్యనుసారాదధ్యాహారః; ఆశ్రయణస్య శర
ణవరణరూపత్వే అఖలకర్తృకత్వస్యబాధితత్వాత్, పరంపదమితి
స్థానాభిధానేతస్యతత్కర్మత్వాద్యాగాత్, పద్యతఇతిప్యత్పత్త్యా భ
గవదభిధానేపిశ్రియ స్తత్కర్తృత్వాసమ్భవాత్, “శ్రయస్తీవైష్టవంభా
వమ్” ఇత్యన్యన్వైవకర్మణః క్వచిన్నిర్దేశాచ్చ భావశబ్దస్య స్వభావపర
త్వేనకలభగవద్దర్శనశ్రీయత్వోక్త్యా పురుషకారత్వా సిద్ధిప్రసక్తాత్.

(2) ఇతుక్కుర్థమ్-ఎల్లరుక్కుమ్ ఇవన్తేప్పల్లి స్వరూపలాభ
మాయ్ ఇవలోతనక్కుమ్ అవన్తేప్పల్లి స్వరూపలాభ
మాయరుక్కుమెత్తు.

ధావశబ్దస్య అభిప్రాయపరచేపిన్వాతస్యక్రిలువభగవదభిప్రాయా
నురోధిత్వస్య పురుషకారత్వవిరోధిత్వానసాక్ష్యాత్వాదిత్యతః (ఇతు
క్కుర్థమిత్యాది).

(ఇతుక్కు) పుష్పాద్యయస్య; అయథానః - కర్మశిష్య
త్వత్తైతావత్, అఖలైరితికర్తానిర్దిష్టః; ధాత్వర్థశ్చ-సేవా; అఖలశబ్ద
శ్చ - స్వరూపయాధాత్మ్యజ్ఞానవత్సకలచేతనపరః; తథాచ, ఏతత్సే
వాభావ స్వరూప యాధాత్మ్యజ్ఞానశూన్యానామేవేతి ప్రతీతేస్సర్వ
శేషిత్వముస్యాస్మిన్వతి;

అథవా, అసమ్మచితఏవ - అఖలశబ్దః; అర్థేకర్మణిప్రత్యయః;
తదర్హత్వజ్ఞా శేషిత్వమేవేతి సర్వశేషిత్వలాభః; కర్తరిపుష్పత్వాచ
భగవచ్ఛేషత్వసిద్ధిః; శ్రయస్తేవైష్ణవసంభావమిత్యత్రాపిశేషత్వాను
గుణంభగవదభిప్రాయానువిధానం వివక్షితమితతోపుష్పార్థలాభః;
ఉక్తజ్ఞా (౧) “తాంశ్శ్రీనిత్యదుపసంశ్రయణాన్ని రాహుః” ఇతి; అత
ఉభయత్రోపమ్యుక్తో దేవ్యాశ్శ్రీకర్తృత్వే; తదుక్తమ్, “అస్మేకానా
జగతోవిష్ణుపత్నీ” ఇతిచక్రతే; “లక్ష్మీరుభయసమ్మన్దాద్భుటకతోద్విచి
తానుతా” ఇతి, అతోనకదాచిదనుపపత్తిరితి;

అఖలశబ్దస్యముముక్షు పుత్వమాశిత్య, తైః పురుషకారిత
యాశ్రీయత ఇత్యుక్తోనోక్తః; శ్రయతేచేత్యేతద్వైరూప్యప్రసక్తాత్,
నిత్యశబ్దానన్వయాచ్చ; భావ్యకారేస్తు, నిత్యశబ్దస్య ఉత్తరత్రానన్వ

యమాశ్రిత్య! “అశరణ్యశరణ్యామ్” ఇత్యనుగృహీతమ్ - అశరణ్య శరణ్యత్వద్భి - అలభ్యస్వశరణ్యానాం శరణ్యప్రాప్తకత్వమ్; శరణ్య లాభనాధన శరణవరణార్హత్వంవా; నతుపురుషకారప్రపత్తి పరిపాదకేఽస్మిన్ గచ్ఛే ఉపాయవిశేషణతయాప్రపత్త్యత్వప్రతిపాదనే కిచ్చిత్ప్రయోజనమస్తి;

నారాయణమునిభిః కృష్ణపాదైశ్చ, యాసర్వై స్స స్వరూపస్థితి ప్రవృత్త్యర్థమాశ్రీయతే, తదగ్రమేవభగవంతశ్రయతి; సాశ్రీతినిరుక్తమ్; తత్రననేవావరణేధాతుజోధ్యే; కిన్తుజ్ఞాతమజ్ఞాతంవా తదాలలమృసత్వమ్, “క్రీమాన్హి సత్తాస్థితినియమనాద్యైర్వల్లభాపీతి ముద్దిశ్య చిదచితావ్రవాదతే; తదాచతదధీనాస్సర్వబదాగ్రస్వరూపస్థితి ప్రకృతయః” ఇతి; శక్త్యభిమానిత్వనిబద్ధనేయముక్తిరిత్యనేతి;

శ్రయస్తీయత్యుక్తానర్థవివృత్తిః-శ్రయస్తీవైష్ణవంభావమితి కిర్మోపన్యాసేణవివృతేతి, నజగచ్ఛ్రియతీతివ్యాపకత్వనియస్తృత్వసిద్ధిః. (౧) “జగత్సమస్తంయదపాజ్ఞసంశ్రయమ్” ఇతిపునః(౨) “యస్యాః కిటాక్షణమనుక్షణమీశ్వరాణా మైశ్వర్యహేతురితిసార్వజసిన మేతత్” ఇత్యనేనసమానార్థకతయా “ఈషత్త్వత్కరుణా” ఇత్యనేనవివృతమితి, ననారాయణశబ్దోదితాధాత్వర్థప్రతీతి; అపాజ్ఞపదవైయర్థ్యప్రసక్తాత్;

అతఏవరహస్యాయాం బ్రహ్మాదీనాంసర్వేషాం తత్కటాక్షాణీనవై భవత్వమాహేత్యేపూక్తమ్; అతస్సర్వేశేషీత్వం భగవచ్ఛేషత్వద్భి “శ్రీయతే” “శ్రయతి” ఇతివృత్తిత్తిద్వయేనబాధ్యతఇతి. “కాస్తస్మే” ఇతిశ్లోకే “ఈశానాంజగతామ్” ఇత్యత్రచస్యక్తమ్; నచ

నారాయణశబ్దస్య వాసుదేవశబ్దస్యచేవ, శ్రీపదస్య, “నర్వంశ్రయతి, సర్వైశ్రీయతే” ఇతిచక్వచిద్వ్యుత్పత్తిరక్రేతి, నసాత్రాఽధిహితా;

నను, “శ్రయస్తేవైష్ణవంభావమ్” ఇతి, “రూపశ్రీయాగుణగజైర్విభవేనభామ్నాభానైరుదారమధునైశ్చతురైశ్చరితైః|నిత్యోతనైవసద్మతీమ్” ఇత్యుక్తాథశ్చత ఇతివస్తుంశక్యమ్; (౧) “గుణేనూపేణిలీనచేష్టితై స్సదాతనైవోచితయా” ఇత్యుక్త్వా “శ్రీయా” ఇత్యుక్తేః, అయనుష్ఠాఢోనాల్లభ్యహేతుతయా ఘటకత్వోపయుక్తవినః; అతిః “భగవన్నారాయణ” ఇత్యారభ్యధావ్యకాశైరనుసంహితాఞ్చ; “శృణోతిభక్తార్తరవంశ్రావయత్యేవమచ్యుతమ్” ఇతివచనదర్శితం పుత్యుత్పత్తిద్వయమసిఘటకత్వానుగుణమేవ;

ననైవంశ్రవణశ్రావణయోర్భిన్న కర్మకర్తృత్వేనైరూప్యాత్, “మత్పదద్వస్తమేకంయేప్రపద్యస్తేపరాయణమ్ | ఉద్ధరిష్యామ్యహం దేవిసంసారాత్సర్వమేవతాన్” ఇత్యాదిభగవత్సూక్తిత్వా, అవసరే తంప్రాతానహయస్తీ శ్రావయతీత్యేనాథరథగముచితమితివాచ్యమ్; ఏతత్పక్షపిభగవద్వాక్యస్యైవ కర్మకర్తృత్వేనైరూప్యతేలాన్యత్; ఏవం భగవత్సకాశాన్లోకహితంసూక్తిత్వా (౨) “మిత్రమాపయింకర్తుమ్” ఇత్యాదిరీత్యావిముఖానప్రశావయతీత్యపివస్తుంశక్యమ్; తథా, “శృణాతినిఖిలాదోషా శృణాతిచగుణైర్జగత్” ఇతిపుత్యుత్పత్తిర్వయేనహింస్తేరచేతనవిషయముఖ్యత్వాసమ్భవాత్; “ఉచితైగుణాద్వైర్విస్మార్య” ఇత్యుక్తమదర్శనాపాదకత్వం గుణువభూయస్త్యసచూచదకత్వంఞ్చ ఘటకత్వోపయుక్తమభిధీయతేఇత్యితినునచమ్; ఏతచ్ఛ్రవణయానాన్ముఖచేతనవిషయ ఇతినాతిప్రసజ్జః;

(౧) ప్రోరత్నే

(౨) కా-సు-

అథవా, ఆశ్రయణోన్ముఖానాం చేతనానాంతద్విరోధినాశ
యాదికంవ్యుదస్యగుచ్యధ్యవసాయాదికముత్పాదమతీతితదర్థః. సతా
పాదుప్రాప్తివిరోధి సకలకర్మనివర్తకత్వమ్; ఇతిపదోదితార్థస్యనా
రానుణపదవివక్షితేపదేపిపునరుక్తిప్రసక్తేన, ఉపాయతాపతేపిబోధ
నానాచిత్యాత్; శ్రుణోతిశ్రావయతీతివ్యుత్పత్తిద్వయంకృష్టపాదైర
వ్యుక్తమ్. శ్రావయిత్వత్వరూపంనియన్త్యైవమపిచ ఈశానామిత్య
త్రఈశానపదేసనూచ్యతే;

ఏవమహిర్బుధస్యసంహితాయాం శ్రీపదస్యస్మాత్కర్తృపరాధ
శ్చకథితః, పుణ్యరీకంపరంధామనిత్యమహరమన్యయమ్. శబ్దరాశ్ర
యతాం తత్రమర్దయన్తీభవామ్బుధిమ్. నానాశ్చర్యకరీభూత్వా తత్త
దోభగప్రదానతఃఇతితేనూత్పత్తిర్నిష్ఠః పరమవ్యవశామయః ప్రోక్తం
సాగ్ధరమంబ్రహ్మనిత్యశుద్ధంనిర్జ్వానమ్. సాక్ష్యణ్యచలందిన్యం నారా
యణసమాప్తయమ్. తద్భర్మధర్మిణీదేవీశక్తిస్తస్యానపాయినీ. మా
యాశ్చర్యకరత్వేనపశ్యంత్యకరీసదా. వ్యాపినీవిష్ణురూపేణసర్వభా
వానుగ్రామినీ. అశేషభువనాధారానజ్కల్పప్రవిజృమ్భిణీ. సమాస్థి
తానలంభావంవిభాయవివిధంజగత్. వ్రామేశవ్యాపినీభూత్వాపున
స్సాప్రతిష్ఠతీ. ఇతి; అతోనేకేష్వర్థేషుసత్సు తదుపేక్షణమనుచిత
మితి;

మైవమ్; శ్రీఇవపశ్రీశబ్దవ్యుత్పత్తేర్వ్యాకరణసిద్ధతయాతస్యా
ఏకేహాభిధానాత్; “శ్రుశ్రవణే” ఇత్యస్సాత్తుకేవలాత్ ణ్యన్తాద్వానిరు
క్తివశేనద్విప్రత్యయఃకల్పయః; శృణాతేస్తుకీప్రత్యయః; “శ్రీఞ్-పాకే”
ఇత్యస్సాత్తు యద్యపిప్రత్యయోనకల్పయః. తథాపి విశేషవిధానాచ్చి
ణోవ్యుత్పత్తిరేవర్గుడిత్యుపతిష్ఠతే;

(౮) ఇహోపాత్తు ఇహోపాత్తు పురుషకారమాక.

“శ్వాపిస్తాచే” ఇతి అక్రమ్యదిహసద్వ్యతే; నైయ నిష్టాత్మన-
భావమితి-పాలయ స్తీహారేర్భావం విస్తృతత్వప్రకీర్తితే త్యజేన తుల్యమై;
తదభిప్రాయానువిధానమేతస్యానిత్యమితి తచ్ఛేషతామేవబోధయతి;
శ్రావయతీత్యాదివ్యుత్పత్త్యస్తరమపి శ్రీవచనభూషణే దర్శితమేవ,
ఇహాపి, “తన్ శోల్ వధిసరుమవనై” ఇత్యనేన శ్రావయతీత్యుత్పత్తి
స్మాచితా; “వాటుషుతివభుక్కాక” ఇత్యనేన, శ్వాహానిభలాసతి
వ్యుత్పత్తిః, “చేతననుక్కు ఇవైయిరక్ష్ణముమ్ నివై త్తజ్జవేణ్ణా”
ఇత్యనేన సంశయాదివ్యుదాసకత్వమపి తస్యాంవ్యుత్పత్త్యానుష్ఠితినూచి
తమ్;

అహిర్బుధ్న స్సంహితోక్తస్తవ్యర్థః-న కేవలస్యశ్రీశబ్దస్య; కిన్తు
సమకారస్య; శకారిస్య పుణ్ణరీకశక్కిరార్థ త్వేపి, ఈకారస్యాఽఽశ్చర్య
కరత్వాత్కత్యేపి మర్దనభోగప్రదానయోర్యకానైకలభ్యత్వాత్; ప
రాథేపివ్రామేశవాపిసీత్యాది తల్లభ్యమేవ; “లేశతస్మాన్లంఘ్యప్రశ్ని
యపషమహమునే” ఇతి ఘాలాథేమకారస్యానుపయోగాత్; శ్రీఘటి
తస్య శబ్దస్యేతివాఅర్థః; “అర్థోయమనుతారాయాః” ఇత్యుపసంహా
రాత్; “తారానుతారయోరన్యవిధాస్తిస్సోనిశామయ” ఇత్యుప
క్రమాచ్చ, అత ఇహ తదభిధానమేవన్యాయమితి;

అస్యాః పురుషకారత్వప్రాప్యత్వరూపాకారద్వయసద్భావాత్,
కస్యబోధనాయేహ శ్రీమచ్ఛబ్దఇత్యాకాక్షాయామాహ (ఇహోపాత్తి).
శరణవరణప్రతిపాదకే పూర్వఖణ్డఇత్యర్థః. ఇహప్రాప్యత్వబోధనే
ప్రయోజనాభావాదితిభావః.

అథవా, స్వరూపనిరూపకత్వాత్, సత్యత్వజ్ఞానత్వవదేవాస్యా

లభనమ్భవాత్, శ్రీమత్పదంస్యర్థమతః (ఇహోపాదిత). పురుషకార
తోపయుక్త, స్వభావవిశేషసిద్ధ్యర్థం పురుషభిధానమితిభావః;

అథవా, అస్యానారశబ్దార్థత్వేన భాష్యకాపైర్వాన్యాయాత్
త్వాత్, పునశ్చక్రియత్పదేనాభిధానంస్యర్థమతః (ఇహోపాదిత). సక
లనారశబ్దార్థన్యాయత్వేసిద్ధ్యర్థమేనాన్యాయః పురుషభిధానమితిభావః;

అత్రగుణవిగ్రహాదివదుపాయవిశేషణత్వేనాచార్యాణాంవి
మతిః; “ఉపాయవస్తువిశేషణమాయుచక్రేణనాకారత్వైయిట్టు” ఇతి
నరవరమునిభిర్వాన్యాయానాత్: “శరణ్యవస్తులక్ష్యకమాయే సమస్త
కల్యాణగుణాత్మకముమాయే సవిగ్రహముమాయుకుమైష్టతాయ
నోయ” ఇతి స్వతంత్రచరమశ్లోకవ్యాఖ్యానోక్తేః; కింతు కార్యకర
ణాంశేభగవత్తవ నైతస్యాఅన్వయఇత్యేతాదేవాభిమతమ్;

నచైవమ్, విశేషణీయగుణవిశేషవైషమ్యప్రతిపాదకకృష్ణ
పాదసూక్తిపరోధః; తస్మాదగవద్దానాదితుల్యోపయోగాభావప్రతి
పాదనపరత్వాత్; సహినారాయణశబ్దానామపి వాత్సల్యాదీనాం
చరణపదార్థవిగ్రహస్యచతాదృశోపయోగోస్తి; తదుక్తమ్, “అతో
లక్ష్యగుణవిగ్రహాది విశిష్టస్యోపాయత్వే, యథావిగ్రహశ్చభాత్రయ
త్వాపాదకః, యథాచగుణానుసంపదత్వాదితత్తత్కార్యోపయోగః,
తథా అస్యైవపురుషకారతోపయోగఇతి నిష్కర్షః” ఇతి; తత్తద్వ
స్త్వనురూపోపయోగః; ఇహాచ శేషశేషిభావాశ్రయచేతన
వస్త్వనుగుణఉపయోగః పురుషకారత్వమేవ; తుల్యవదుపాయత్వస్య
శేషత్వవిరుద్ధత్వాత్;

భక్త్యానౌహృదప్రధానోపాయత్వమిశ్వరప్రసాదకత్వమేవ;
నామైత్థులసాధన సజ్జలప్రకరయస్యతు ఉపాయతాయాఃప్రధాన

త్వమేవదుర్విచమ్; ఫలాపూర్వనాథసత్వేహ ప్రాధాన్యమేవస్యాదితి తాన్విక్తః; కరణోపకారత్వమక్రేకృతమక్లానానః; ప్రథామాయనమన్ధస్థిసంపాదకతయాప్రథావద్గతితమోనినర్తకత్వోపపాదకత్వమ్; నహి స్వప్రథా-వ్యాప్తేదేశే సూర్యస్తమోనినర్తయతీతి ప్రథామశతస్స మృగః; ఇహపునస్సంపాదకత్వం ఏవసమృద్ధసంపాదకఇతినాన్యాపేదః; అప్రథాననర్తకతముపాయత్వం మప్రథానోపాయత్వంఋతిచేత్తుల్యవస్య ర్వవ్యాపారకర్తృత్వే అప్రథాన్యస్త్యైవానిర్వాహాత్;

యదిహికేనలంచేతనైర్భగవానేవాశ్రీయేత; శ్రీస్తుతిపారా ధ్యాత్వస్వయంసంపాదయేత్; తతశ్శత్రుఘ్నసేవ భూతానుగత్వం త్వంప్రథానోపాయత్వమేతస్యాస్సృతః; నచతదిష్యతే; అథేతనున యోరనాదిసంపాదకత్వం; “ప్రథాన్యేనాహమూపాయోసూయాసః; శ్రీశ్చప్రథాన్యేనేతి; ప్రాధాన్యేనభగవానుపాయోభూయాత్, అహంప్రథాన్యేన” ఇతిచేత్; తదేతదుభయోస్సంపాదకత్వంస్థుల్యవస్య యః; తదాసమృద్ధసమ్; యదిపునరుభౌఫలాక్షాచేతనవ్యాపారకృతౌచ, తతోనైవాస్తివిశేషః;

విశేషణతయాస్వవిషయేణన్యాసేనభరంస్వేకరోతీతి, అప్రథా నోపాయఇతిచేత్, ఏవంసతీమూలమన్త్రాదినాన్యాసే అన్నవిష్ణువత్స మప్రథాన్యేనోద్దేశ్యత్వాభ్యుపగమాత్ప్రథానోపాయతాప్రసక్తః; అధాస్తిభర్తృణశ్చేషత్వంపాదసంవాహనాదిభిః; తత్సామానాధిరణ్య మేవోపాయతాయా అప్రథానత్వమ్; కథమన్యథాప్రత్యతాయా అప్రథాన్యంస్యాదితి; నైతిత్, “సర్వభావానుగామినీ” ఇత్యాదిభిప్ర థానవ్యాపారకర్తృత్వేనైవప్రతీతేః; “కరోమినిఃకలంకృత్యమ్” ఇతి శక్తిగతకరణత్వారోపణోపచారి; అన్యథానిగ్రహేషికర్తృత్వేనప్రస క్తాత్;

అస్తుతదపి, అశ్రయణోన్ముఖేష్వపి దణ్ణధరత్వం నాస్తీత్యేతావ
తాపురుషకారతాసమ్భవః; “అజ్ఞాతనిగ్రహమ్” ఇత్యాదిశ్చైర్థవా
దఇతిచేత్, “దైత్యదానవమర్దిసి” ఇత్యాదినామ్నా మన్యథానయనవి
రోధః; “యేనత్వంబతసంరభఃప్రాణినఃపాలయిష్యసి” ఇత్యాదినారక్ష
ణేభగవతపవ ప్రథానకర్తృత్వావగమాచ్చ; అప్రథానరక్షకత్వశ్చ
అనుమస్తృత్యరూపమ్, భగవద్గతజ్ఞానశక్త్యామృదోబ్ధకత్వశ్చ; నైత
స్యాజ్ఞానశక్త్యాద్యదోబ్ధకత్వమితి కృష్ణపాదోక్తి రధికారివిశేషవిష
యేతి విశిష్యనాస్యాస్తథాత్వమిత్యేనంపరా; ఉదోబ్ధకత్వశ్చ తదీయ
స్వవిషయకత్వాది ప్రయోజకస్వరూపస్వధర్మభూతజ్ఞానాదికత్వమ్;

అత ఏవాస్యాస్సంవిచ్ఛక్త్యాది పదైర్వ్యవదేశః; స్వాంత
త్వాదేవచాస్యాస్తత్రాభిమానః; నిత్యస్యాపితస్యై తత్ప్రియు క్తత్వం
సమ్ప్రీతిపన్న వదవిరుద్ధమ్. తదేతత్ - “శ్రద్ధయాదేవః” ఇతిశ్చుతిసిద్ధమ్;
(౧) “స్వరూపంస్వాతన్త్ర్యంభగవతః - త్వదాశ్లేషాత్కర్తృత్” ఇతి,
“త్వదాయత్తర్థిత్యేసి” ఇతిచోక్తమ్; “అపాజ్ఞాభూయాంసోయమభరి
పరంబ్రహ్మతదభూత్” ఇతిచ;

నచైతావతా భగవతోనన్యాధీనత్వవిరోధః; స్వేచ్ఛాధీన
స్వశేషాయత్త విభవతాయాస్తదవిరోధిత్వాత్; యథోక్తంభగవద్గు
ణదర్పణే - “తస్యాఅపితథాత్వనిదానత్వాత్, శ్రీశః” ఇతి; ఏతత్సర్వం
స్వాభావికత్వేన సచేతనవ్యాపారసాపేక్షమితి; ప్రపన్నవిషయకం
పురుషకారత్వం తత్సాపేక్షమితి విశిష్యచ్యతే; ఏతేన “శ్రేయ
శ్రీమాన్” ఇత్యతియన్తోఽథమాశ్రయణీయత్వమాచార్యైరుక్త
మ్; తన్నిర్వ్యుత్తమ్;

యదిపునశ్చియామేచసర్వభరన్యాసే అప్రాధిత్తోపిభగవాన్తో
క్షంప్రయచ్ఛతీతి, “అనేనై వప్రపన్నస్యశ్రీయందేవింసనాతసిమ్ । పా
పానుషజ్గస్సజ్జల్పస్త్రాణాదేవశశ్యతి;” “మాంప్రపద్యేతవై గతిమ్”
అదిదేవంజగన్నాథమీశంవాపురుషోత్తమమ్” ఇత్యాదిప్రమాణబలా
దభ్యుపగమ్యతే; తదా “ సంసారార్ణవతారిణీమ్ ” ఇత్యాదినితరాం
సుగమమ్;

“ప్రపత్తావపిదృశ్యతే” “సర్వకామఫలప్రదా” “ఆర్తానామాశు
ఫలదా” “ముక్తిందాన్యతీసాచిరాత్” “ఉపాయోయంచతుర్థస్తే
ప్రాక్షణీపుంఫలప్రదః” “ఇతిదాత్పుత్వనిర్దేశానయుజ్యస్తే” “కిన్తుశ్రీ
యాం” “బ్రహ్మలక్షణతామోక్షప్రదత్వస్యప్రదర్శితాపూర్వైస్తదవి
ఘాతాయవృత్తిక్రాణ్యుపగమ్యతే! ప్రాప్తింప్రతీ” ఇత్యుపక్రమ్య “నాన్య
ధేతినిషేధతః । పశవఃపాశితాఃపూర్వంపరమేణస్వలీలయా । తేనైవ
మోచసియాస్తే నాన్యైర్మోచయితుంక్షమాః । పరమేణేతినబ్రూతే
దేవింపరవతీంశ్రీయమ్! పాపేభ్యోమోక్షణంకోపనివృత్తిరితిదర్శితమ్!
తచ్ఛేద్యణ్ణపరస్యైవ నమాతురుపపద్యతే” ఇతి.

నచ, “అవిద్యానివృత్తిరేవమోక్షః” ఇతిభాష్యే క్తేః, అవిద్యా
యాశ్చతత్వటీకోక్తరీత్యా నాత్మాపహారరూపమహాపరాధనిబద్ధసత్రి
గుణతిరస్కరణీకరణక తిరోధాన సజ్జల్పరూపతయా, తిరోధాన
మాత్రస్యఅదుఃఖత్వాత్, మోక్షేతర సకలసుఖానుభవోపయుక్త
త్వాచ్ఛ, స్వాధీనసకలమాయావ్యాపార త్వేన చతుర్లోక్యధికారోక్తా
యాశ్చియోపినమ్భవాత్, తన్నివృత్తికర్తృత్వయాపం మోక్షప్రద
త్వం తస్మాదపినమ్భనతీతి వాచ్యమ్;

సర్వపాపేభ్యోమోక్షణస్య చరమశ్లోకోత్తరార్థోపదర్శితస్య
కోపనివృత్తిఘటితత్వేన తత్కర్తృత్వం సలక్ష్యై ఇత్యత్యోత్తరాకథ

నాత్; ఏచ్ఛాహం త్వేత్యత్ర ఆహంశబ్దేన సన్నియోగశ్చిష్టన్యాయేన శ్రీయోప్యసద్భావనే ప్రాప్తివిరోధినజ్జల్పిపాయవిరోధినజ్జల్పిత తత్ఫలప్రదానసజ్జల్పరూప త్రివిధనిగ్రహనివృత్త్యాశ్చకాభిప్రాయ విశేషకర్తృత్వాత్మకతయా చరమశ్లోకాధికారేదర్శితస్యసర్వపాప మోక్షణకర్తృత్వస్య తత్రాస్వయాసమ్భవాత్.

పుణ్యకర్మఫలప్రదానసజ్జల్పమాత్రనివర్తకత్వస్యచసతీసర్వ శబ్దసమభివ్యాహారేబోధనాసమ్భవాత్, నిగ్రహనివృత్తిహేతుత్వస్య చ ప్రసాదకత్వావరపర్యాయతయా, మామేమిత్యత్రాప్యపస్థితాయాంత్యైః ప్రసాదకత్వేనైవ వరణస్యనర్తకతయా పురుషకారత్వేనైవాన్యావరణమితిసిద్ధతి.

ప్రాప్తివిరోధచ-సాపరాధోయంమాంమానుభవత్స్వితీ భగవత్సజ్జల్పిత్యుక్తమ్; నకన్వచిత్త్యైస్త్రిరోధానసజ్జల్పితన్నివృత్తి - ఆచారైర్యుక్తే; “ద్వింశతమఃప్రతినివర్త్యమిదగయువాభ్యామ్” ఇతి ప్రసాదకత్వేష్యమిరుద్ధమ్; “పరిపూర్ణానుభవప్రదాన సజ్జల్పిభగవతీస్సవై నైవవానపక్షీకస్య” ఇతి చతుశ్లోక్యధికారే, సర్వపాప శబ్దార్థమధ్యేచక్రీసజ్జల్పస్యాపి ప్రవేశాత్సన్నివృత్తే ర్భగవత్పథావేనాసాజ్ఞత్యమ్.

ఏతేనకృత్సన్నిమోక్షప్రదానవ్యాపారోబ్రహ్మలక్షణమితి, మాతుఃకోపనివృత్త్యభావాదవిరోధీతిప్రత్యుక్తమ్; మాతృగతసజ్జల్పనివృత్తేర్మృగ్యాప్యభావాత్; భగవత్తుల్యోపాయతా లక్ష్యేవేదాంతాచార్యాణామనభిమతేతిప్రసీయతే; “సిద్ధోపాయవిశేషణముమాయొక్కొడ్డు ఆశ్రయిక్కప్పుడుముపాయతై యాశ్రయిత్తిరుక్కుమ్” ఇత్యుపాయశబ్దేనైవ భగవతోనిర్దేశాదీశ్వరగతోపాయభావోపాయ.

క్రాః పూర్వఖణ్డే ప్రాప్యతోవపయంతాశ్చ ఉత్తరఖణ్డేనుసంధేయాఇత్యు
భిధానాచ్చ;

తత్రహిశ్రీశ బాధేష్వనే కేషువిభజ్యానుసంధానందృశ్యతే ; ప్రా
ప్యతాయాఇత్యత్ర ఈశ్వరస్యతినానుషజ్యతే; విశిష్టపరేశ్వరశబ్ద
ప్రయోగస్తత్ప్రతానర్థకః. పురుషకారతోవపాయవిశేషణతోవభయ
విభాగసక్తిహామితదుపాదానమ్; నారాయణశ బార్థకధనదశా
యాఇచ్చ ఉపాయభావోపయుక్తేత్యేవోక్తమ్.

అస్మిన్ప్రకరణే సర్వత్రేశ్వరనిగ్రహాభిసంధినివృత్తావేశ్వరవత్పి
తృత్వానురూపతాపాపృశత్వసంసర్గమస్తరా, ఈశ్వరస్యాపిభోగ్య
తమే, ఈశ్వరస్వాతస్త్రినియతమిత్యాదావేశ్వరపదాని భగవద్విష
యాణ్యేవదృశ్యంతే ; శేషిత్వంవ్యాసక్తమితవత్, ఉపాయతావ్యాస
క్తేతినవ్యచిదుచ్యతే; ఉపాయత్వంబ్రహ్మణిస్థితమితిచోక్తమ్. అతోన
కేవలమస్యాశ్రయణం ఘటకత్వమాత్రమ్; కిన్తు, ఆశ్రయణానస్తర
మపి సర్వవ్యాపారేషైవకరస్యాదుపయోగోస్తీత్యేతావదంశేతాత్ప
ర్యమ్ ; సతుసవ్యాపారోభగవద్వ్యాపారతుల్యజాతీయఇతి; అత్రాపి
సస్తస్వినురూపోపయోగవిశేషఇత్యసక్పదుక్తే;

వస్తునఈశ్వరవచ్ఛేషత్వస్యాపిసద్భావాత్, “యస్యావీక్ష్య
ముఖంతదిక్గతపరాధీనః” ఇతిశ్లోకోదాహరణాచ్చ, “ఐకరస్యజుషాశ్చే
షిదమ్మతోవసర్వకర్మసు” ఇతి ఐకరస్యస్య విశేషణతోవపాదకత్వే
నోక్తత్వాత్, గుణవిగ్రహాపాయత్యేంద్రిదిదృష్టానైరుపాయవిశే
షణత్వసాధనాచ్చ, వరదాచారై ర్యుత్తరఖణ్డే విశ్వసన్ప్రప్యవిశేష
ణత్వవత్ పూర్వఖణ్డేశ్రియోపివిశేషణత్వం సమ్భవతీత్యభిధానాచ్చ,
తదావిశినప్తిశ్రీర్ద్రుణవిగ్రహనత్ప్రభుమిత్యుక్తేశ్చ, రహస్యరత్నావశ్యా

ద్యగాధావ్యాఖ్యానే శ్రియఃపత్నీరతిరిక్తోనసిద్ధోపాయఇత్యుక్తేశ్వః
అత ఉపాయవిశేషణత్వానుగుణవీవాస్యావినియోగోవక్తవ్యఇత్యేత
ద్గతయోరుపాయత్యయోస్సత్యపివైషమ్యే మోక్షానుకూలవ్యాపా
రాశ్రయత్వేనానుగతేన ఉభయోర్భరన్యాసోద్దేశ్యత్వమ్, “శేషిదమ్మ
తిభరన్యాసః” “శరణ్యదమ్మతివిదా” “దమ్మతీశరణౌప్రాప్యో” ఇత్యా
దావివక్షితమితి, కృపాదీనాంతు సత్యప్రసాదవిశేషణత్వే అచేతన
త్వేన సభరన్యాసోద్దేశ్యత్వమితివిశేషః; ఆత్మసమర్పణోద్దేశ్యత్వంసమ
ప్రాధాన్యేనాపి; భరసమర్పణోద్దేశ్యత్వస్తు విశేషణవిశేష్యభావేనేతి
విశేషః.

మహేంద్రాగ్నివిష్ణువైష్ణవత్రయలగ్నవిష్ణుగ్రహణంచేతనద్వయా
న్వయమాత్రే దృష్టాంతార్థమితివరదాచార్యాః. “ప్రపత్తవ్యేతత్వే”
ఇత్యసాధారణనిర్దేశాత్; మహేంద్రాగ్నిహోమాదివదితన్యాయసిద్ధాఙ్గా
నగ్రంథః, ఆత్మసమర్పణాభిప్రాయేణ; అతోన్యేవతత్పక్షేపి శ్రీశ్రీశయో
రుపాయతాయాం విశేషఇత్యాహుః.

సర్వధావేదాంతాచార్యాణాంద్వేధాశ్రియ ఆశ్రయణమభిమత
మ్-పురుషకారతయా విశేషణతయా; శ్రీయతఇతి ద్వయాధికారో
క్తేః; అనాదేర్నహేచ్ఛ్రీతి శ్లోకద్వయేనన్యాసతిలకే శ్రీప్రపత్తేర్నిబన్ధ
నాత్; తత్రాద్యాయాఃప్రపత్తేరాశ్రయణ విరోధిపాపనివర్తనంకా
ర్యమ్; ద్వితీయాయాస్తుభరన్వీకారమోక్షప్రదానాదిః; తదనుకూలో
వ్యాపారోవా;

ఏవంసతి, యస్మహేంద్రాగ్నివిష్ణుప్రభృతిష్వితిశ్లోకవ్యాఖ్యానే
శ్రౌతదృష్టానైశ్రియశ్శరణ్యవిశేషణత్వం దృఢీకృత్యతద్విశేషణో
పాదాన ప్రయోజనశ్చక్రధయతి-మహేంద్రోత్పత్తవతారితమ్; తత్-అధి
గమ్యత్వమాశ్రయణీయత్వంప్రాప్యత్వశ్చేత్పభిప్రాయేణేతిబోధ్యమ్.

ఆకారానుయాయినాన్తు సకృదేవాశ్రయణమభిమతమ్; తస్య
చకార్యంనమోక్షప్రదానమ్; తస్యబ్రహ్మలక్షణత్వాత్; శ్రియోపిబ్ర
హ్మత్వస్వీకారే పాద్మసంహితాయాం బ్రహ్మలక్షణప్రశ్నేవానుదేవా
హ్వయమిత్యుత్తరోక్తిర్విరుధ్యేత; అవ్యాప్తత్వాత్; అతశ్శ్రీవిశిష్టం
బ్రహ్మశబ్దార్థఇతిమతమ్; తన్న;-కింబ్రహ్మశబ్దేనశ్రీఃప్రకారతయాబోధ్య
తఇత్యభిమతమ్; ఉతతుల్యవత్ ; ఆద్యేప్రవృత్తినిమిత్తంశ్రీః-నబ్రహ్మ
లక్షణేలక్ష్యాఃసహిగోత్వంగోలక్షణేలక్ష్యమ్; శ్రియశ్చబ్రహ్మశబ్దప్రవృ
త్తినిమిత్తత్వే బ్రహ్మత్వస్యైవప్రవృత్తి నిమిత్తతాప్రతిపాదకేన బ్ర
హ్మత్వశ్చేత్యాదిభాష్యగ్రంథేనవిరోధః; నాపిద్వితీయ;-పురుషపర్యా
యతయాబ్రహ్మశబ్దఃప్రయుక్తఇతి శ్రుతప్రకాశికావిరోధాత్; సత్య
జ్ఞానమనంత్రబ్రహ్మేత్యత్ర అనంతశబ్దేనయోగరూఢేన దేవతాంతర
వ్యవచ్ఛేదోపసిధ్యతీతిచవిరుధ్యతే; పాద్మసంహితావిరోధశ్చదుష్పరి
హరః; బ్రహ్మత్వమన్యకృత్యైవ, “అతోజగచ్ఛరీత్వమపితస్యాః ప్రసి
ధ్యతి”ఇతివదతాం “నహిబ్రహ్మవ్యతిరిక్తస్య కస్యచిత్సమస్తచిదచిచ్ఛ
రీరకత్వసమ్భవః”ఇతి శ్రుతప్రకాశికావిరోధః. అతోబ్రహ్మసాధారణ
స్యమోక్షప్రదత్వస్వాత్రాసమ్భవాత్, తదాపయికజ్ఞానశక్త్యాద్యుద్బో
ధకత్వ మనుమస్తృత్వం సామరస్యేనప్రేరకత్వం వాత్సల్యాద్యుద్బో
ధకత్వమిత్యాదీనిశ్రియఃకార్యాః.

తత్రసార్వత్రికాణాంకేషాంబ్రహ్మశ్రయణమంతరేణైవసిద్ధే,యా
న్యాశ్రయణసాధ్యానిప్రపన్నాధికార్యసాధారణాని; తాన్యేవప్రయో
జనత్వేనానుమీయంతే. అనువిధానాదీనాన్తు పురుషవ్యాపారానపే
క్షత్వాత్తాదృశోపయోగవత్తయా భగవద్భరన్యాసానావిషయతా
యా విశేషణతయానత్వేపి సపురస్కరన్యాసోద్దేశ్యతా ;

సచభిన్న కాలీనయోఃప్రపత్యోద్భేదాత్, “మాంలత్త్యేచ్ఛ” ఇతి సముచ్చయానుపపత్తిః; ధాత్వర్థతావచ్ఛేదకై కేవలవ్యక్తిభేదేపితమప పత్తిః; “ఐశుపుత్రాదికంసర్వంగృహోపకరణానిచ । అజ్ఞయేచ్ఛజ్ఞ చక్రాధ్యామ్” ఇతివత్; అతఏవఉభయోశ్చరణాగత్యోరైకరూప్యవి రహాత్సముచ్చయానుపపత్తిరితినిరస్తమ్; అజ్ఞసస్యాపిపుత్రపశ్వాది ఘభిన్నరూపత్వాత్, శజ్ఞచక్రాకృతివ్యజ్ఞకవ్యాపారత్వేనానుగమే శరణవద్యాభేదేపి శరణాగతిత్వేనానుగమనసమ్భవాత్;

పురుషకారప్రపత్తేర్వయకరణకత్వంనాస్తీతితు ఆధునికానాం గిక్తంవచః; ఈశానామితిద్వయార్థవివరణశ్లోకేలక్ష్మీసంశ్రయణస్యాపి ద్వయాధతయౌప్రదర్శనాత్; భగవన్నారాయణేత్యాదిసాశ్రీమచ్చ బ్దాభిప్రేతముచ్యతేఇతి రహస్యత్రయసారేభిధానాచ్చ, క్రియాయా అప్రకాశనేపి తత్సమ్మన్దిప్రకాశనాత్, శ్రీపదేనైవవిశేషణత్వబలేన వాక్రియోరూపప్రకాశనాద్వాకరణోద్వేపపత్తిః;

ఏతేన “శార్వనమక్ష్మాన్తుమ్” ఇత్యత్రశార్వశబ్దస్య ప్రాపక పరత్వేపినిర్వాహాదర్శితః; ఆశ్రయణవేశాయాంభోగవేశాయాచ్ఛ మిథునమేవోద్దేశ్యమ్; పూర్వోక్తానాంత్రయాణాంప్రాప్యత్వేపిఆకిచ్ఛ న్యాదయః ప్రాపకీరోతీత్యాదికృష్టపాదతత్సానుసూక్తివదుపపత్తిః; ఏకస్యశబ్దస్యవిభిన్నపరత్వేతుప్రమాణం, విష్యక్తేనసంహితావచనమ్; “ఆగ్నేయంచతుర్థాకరోతి” ఇతిశాఖాస్తవవాక్యానురోధాద్ధి “పురో డాశంచతుర్థాకరోతి” ఇతిపురోడాశస్య ఆగ్నేయపరత్వంతాన్వికై రుక్తమ్;

సచ, “జాజ్వల్యమానంతందృష్ట్యానరసింహంసురోత్తమాః । పురస్కృత్యశ్రియంభేషశ్చరణంశాన్తికాగ్నిణః” ఇత్యాదావిపకేవల

మత్రశ్రియః పురస్కారమాత్రమ్; యెనోపాయశోక్తీనామత్యంతాన
వకాశత్వంస్యాత్; కిన్తుసాధ్యోపాయతుల్యంప్రసాదకత్వమపి; భక్త్యా
విహి భగవత్కృపైవోత్తభ్యతే, ఇతిభక్తికార్యత్వేనోక్షస్య భగవ
త్కృపాత్తమృగస్య కారుణ్యరూపయేతిలక్ష్మీకార్యత్వేనాభిధానాత్;
సాచేదకించ్చసేస్వతఏవోత్తభ్యతఇతి †పురుషకారకృతిసాధ్యవ్యాపార
మన్తరేణేత్యర్థః.

నచ, లక్ష్మ్యాభగవత్తుల్యోపాయత్వానభ్యుపగమే “యస్యాస్తే
మహిమానమ్” ఇత్యపరిచ్ఛిన్నమహిమవత్త్వం దేవ్యావర్ణ్యమానం
విరుధ్యతే; విభూతిద్వయశేషిత్వరూపం నిరతిశయానుకూలగుణరూ
పభేదేతి చతుశ్లోక్యధికారేవ్యాఖ్యానాత్; “దేవిత్వస్సహిమానధిః”
“అనవధికమహిమమహిషీమ్” ఇత్యాద్యపితత్వైవ తత్సమానార్థక
తయాదర్శితమ్;

నచగుణానామపి జగద్వ్యాపారాననుగుణత్వే శుశ్రుప్రకాశి
కోక్తదిశాముక్తగుణవత్సాతిశయత్వం స్యాదితిశబ్దానీయమ్; “య
స్యావీక్ష్యముఖమ్”ఇతిశ్లోకోక్తజగద్వ్యాపారాన్వయమాత్రేణ తదు
పవర్ణనోపపత్తే; “తదిజితపరాధీనోవిధత్తే”ఇతి ఇజితపేతునబ్ధాల్ప
సహాయేన తయాసహవిధత్రైత్యర్థవర్ణనన్తు “సర్వంకుర్వకాతదిజితప
రాధీనోవిధత్తే” ఇతిశబ్దస్వారస్యవిరుద్ధమ్; తయాసహత్వేనతథాసతి
స్యాత్; పారతస్యన్తుప్రేమకృతమదోషాసహమ్, అతోన్యాశ్శృతి
స్మృతినమ్నూదాయానుగుణమువాయత్వం పురుషకారతాపాపమితి
సజ్జేషః.

సర్వభూతసుహృదకుశ్వరస్యసమాశ్రయణే కింపురుషకారేణ
త్యతహా (నీరిలేయిత్వాది). యద్యపి, “సాధ్యభక్తిన్తుసాహస్త్రి

(౯) నీరిలే నెరుప్పుక్కిశరుమాపోలే కుభిర్నదిరువుళ్ళుత్తిలే అవ
రాధత్తాలే శీర్ద్రమ్పిఱ్ఱాల్ సొఱుప్పతు ఇవళుక్కాక.

ప్రారబ్ధస్యాపిభూయసీ” “సర్వపాపప్రణాశినీ” ఇత్యాదిభిరాశ్రయణ
స్యైవసర్వపాపనివర్తకత్వంప్రతీయతే; తథాప్యాశ్రయణమేవైవమా
కాన్వీదితి నిగ్రహనావివక్షితః; ఆశ్రయణస్యాధికారివ్యావర్తకత్వా
త్, ప్రాప్తివిరోధిపాపనివర్తాయామవిదోషవిరహః; పాపనివృత్త్యను
కూలతాన్వయవ్యతిరేకశాలితామాత్రేణ తత్కారణత్వవ్యవదేశో
పపత్తే;

నచ “తామరైయాళాకిలుమ్” ఇత్యుక్తరీత్యా లక్ష్యైః ఉద్భా
వితానామప్యాశ్రితదోషాణాంభోగ్యత్వముద్భావయితుర్భగవతోనత
దపేక్షాసమ్భవః; యఏవమాహ, (౧) “మిత్రభావేనసమ్ప్రీప్తంనత్య
జేయంకథంబున । దోషోయద్యపితస్యస్యాత్సతామేతదగర్హితమ్” ఇతీతి
వాచ్యమ్; “తామరైయాళాకిలుమ్” ఇత్యస్యలక్ష్యుద్భావితవాత్సల్యా
క్లిక్పతభర భగవద్విషయత్వాత్; దోషోయద్యపితస్యస్యాపితాదృశి
భగవత్స్వభావవ్యక్తకత్వాత్; “లక్ష్మీంపురుషకారేణ” ఇత్యాదివచన
బలేనతథాకల్పనాత్.

కేచిత్తు లక్ష్మీప్రచోదితేనైవ భగవత్ప్రపన్నవిషయే ఫలప్ర
దానంసంజ్ఞల్పితమితిసాదిసంజ్ఞల్పస్య లక్ష్మీప్రీత్యర్థత్వాత్, తాంపుర
స్మృత్యతన్ముఖేనాగతానామేవతద్విషయత్వమ్; మిత్రభావేనేత్యాది
తుశరణాగతపరిపాలనరూపధర్మప్రవర్తనపరమ్, పురుషకారప్రరో
చితభగవత్స్వభావంవ్యజ్ఞయతీతినతతః ప్రమాణాన్తరసిద్ధస్య పురుష
కారపురస్కారణస్యానావశ్యకతాప్రతీతితిత్యుపపాదయన్తి;

(10) ఇవల్ తాయాయ్ ఇవల్ కల్ క్లేశమ్ పాఱుక్కమాట్టా తే
అవనుక్కుప్పత్తి యాయ్ ఇనియవిషయమాయిరుక్కై
యాలే కణ్ణభివల్ మురుషకారమ్.

“పాఱప్పిత్తు” ఇత్యనేన “మత్తు మాంప్రాప్య” ఇతివచనంస్తారి
తమ్. సర్వభూతసుహృదోనిగ్రహప్రసక్తి రేవనా స్తీతిశక్త్యా “అపరా
ధతాలే” ఇత్యనేనపరిహీయతే; సమ్మన్ధసామాన్యాత్కథమేతస్యనిగ్ర
హాత్పత్తిః, అస్యా నేతియన్తుంశక్యమ్. కథంవాస్వత స్త్రస్యఅనయా
నిగ్రహనిపుత్తిరిత్యతాహ (ఇవల్ తాయాయితీ)

“మాతాపితాభ్రాతా” ఇత్యాదిభిర్భగవతోపిమాతృత్వోక్తా
వపి ఉపదిశ్యమానధర్మాధారా దస్త్యతిదిశ్యమానధర్మాధారస్యవిశే
షఇతినాయేనాఽస్తివాత్సల్యేతారతమ్యమ్. అస్యచపుంస్త్యానుగుణ
త్వాన్నదోషావహత్వమ్; అనన్యాధీనస్యాపిభగవతః, “పుమ్మిధానే
శ్వరేశ్వరీ” ఇత్యుక్త్యా లక్ష్యోవాల్లభ్యతిశయప్రయుక్తంనియామ్య
త్వమవిరుద్ధమ్; ఈశ్వరశబ్దస్య పుమ్మిధానశబ్దసన్నిధానేన పుంశబ్దా
ధాన స్తర్గతభగవద్విషయకత్వస్యైవచిత్యాత్; ఈదృశస్యచనియా
మ్యత్వస్య స్వసంకల్పాధీనత్వేనాదోషావహత్వాదితిభావః.

ఉక్తంహి శ్రీవిష్ణుచిత్రైః; - గద్యవ్యాఖ్యానారమ్భే, మాతృత్వై
కరూపాంశ్రియంప్రపద్యతే, మాతా హితాదపిపుత్రస్యప్రియమేవప
శ్యతి; అతోదణ్డధరత్వహీనతై వాస్యాం దశాయామాలమృతమాసీ
దితి, “పితేవత్వప్రేయాన్” ఇత్యేతదనుసరణ్నిర్వాహకాచార్యశో
క్తమ్. ప్రతాపోష్కళపితృత్వదురాసదభగవత్సమాశ్రయణసిద్ధయేపు
రుషకారానుప్రవిష్టవాత్సల్యనిర్భరలక్ష్మీసమాశ్రయణం శ్రీమచ్ఛ్రే
నాభిధీయతే ఇతి, సదానుగ్రహసమ్మత్వత్వశ్చాస్యావచనసిద్ధమ్ ;

మజ్జిమనికాయామ్ :- “పద్మేస్థితాపద్మపర్ణాపద్మనాభప్రి
యాశుభా । సదానుగ్రహసమున్నా సామేదేవీప్రసీదతు” ఇతి, “అను
గ్రహపరామృద్ధిమ్” ఇతిచతన్నామసుపత్యతే, “కరుణాస్రావిలముఖ”
ఇతిచేయందిద్దిశ్యతే; కరుణా-పరదుఃఖదుఃఖత్వమ్; నతుతద్దుఃఖనిరాచి
కీర్ణామాత్రమ్ ; తస్యాఆసహేతుత్వానుపపత్తేః. నచేదృశందుఃఖం
దోషః; గుణప్రతిపాదనప్రకరణవ (౧) “వ్యసనేషుమనుష్యాణామ్”
ఇతిపాఠాత్.

అతఏవ నభగవతోఽఖిలహేయప్రత్యసీకత్వభజ్జః. పరదుఃఖా
సహిష్టుతాహిభాషితా; “దయాన్యేషాందుఃఖాప్రసహనమ్” ఇతిచో
క్తమ్ “ద్రష్టుంనసహతేదేవీస్తిష్ఠాన్వపరిచారకాన్” ఇతిచతన్మూల
భూతంవచనమ్. అసహ్యతాచ-ప్రతికూలత్వేనవేదనీయత్వమేవ; నచ
తతోన్యస్థిత్వాస్తేదుఃఖమస్తి; ఉక్తశ్చభగవద్గుణదర్పణే, -భట్టపరా
శరవాదైః; -“స్వాధ్యశోకహర్షాద్యభావేషి పరార్థతత్ప్రసక్తిరదోషః. అ
న్యథాపరదుఃఖదుఃఖత్వదయాదిలక్షణగుణాకథమన్యన్యః” ఇతి.

శేషలక్షణవ్యాఖ్యానావసరే శుత్రప్రకాశికాయాం పరాతిశ
యస్యపరమప్రయోజనత్వనాథనార్థంప్రవృత్తే, అపిచేత్యాదిగ్రన్థసన్ధ
ర్భేచైతదవ్యక్తమనగస్తవ్యమ్; వేదాంతాచార్యాస్తు, “స్వార్థనిరపే
క్షపరదుఃఖనిరాచికిర్ణాదయా” ఇతితల్లక్షణమ్; “అసహిష్టుతేత్యపిలక్ష
ణయానిరాచికిర్ణాపరిమ్” ఇతివర్ణయన్తి;

“తాయాయ్” ఇత్యుక్తంమాతృత్వమేవేదృశకరుణాయాం
హేతుః; అత్రవిష్ణుచిత్తనూక్తిరినుసంధేయా; తత్ప్రేత్యభిజ్ఞాపనార్థమేవ
ప్రమాణగతమాతృశబ్దమపహాయ “తాయాయ్” ఇత్యుక్తిః. (తాయా
య్)న్వతస్సిద్ధమాతృత్వవతీత్యుక్త్యా “తాయాయశ్చిక్ష్ప్త” ఇతిఅభూత

మాతృభావవతోభగవతోవ్యాపృత్తిన్సుచ్యతే; “కదాచిత్త్రిశ్చ తోదృష్ట్యా” ఇతిలక్ష్మీతన్త్రగతవచనప్రత్యభిజ్ఞావనాయ క్లేశశబ్దప్రయోగః. కరుణాప్రాచుర్యాద్ధి అస్యాకారుణ్యరూపత్వం శాస్త్రోక్తమితిసాధారణ్యమ్.

(పత్నియాయితీ) (౧) “విష్ణుపత్నీ” (౨) “ఇన్ద్రపత్నీ” (౩) “హిక్చతేలక్ష్మీశ్చపత్నౌ” ఇత్యాదీనిప్రమాణానిప్రత్యభిజ్ఞాన్యస్తే; తన్త్రే; -“పాలయన్తిహరేర్భావమ్”ఇతివిష్ణుపత్నీశబ్దోనిరుక్తః. భావః-స్వభావః, స్వాభావీకీకరణా; తస్యాపాలనమ్-అతిరోహితత్వసమ్బంధనమ్. పత్నీశబ్దేనశరణాగతరక్షణరూపధర్మసంయోగోబోధితః. ఉక్తశ్చ; -“కమలానిరపాయధర్మపత్నీ కరుణాద్యాస్వయమృత్విజోగుణాస్తే । అవనశ్రయతామహీనతద్యస్సచ ధర్మస్తద్దనస్యసేవనీయః” ఇతి.

పత్నీత్వంనియామ్యతాయామేవహేతుస్యాదితికథంవశీకర్తృత్వసిద్ధిరతఃహ (ఇనియవితీ) (౪) “స్నేహాద్విశిష్టోస్తిమయాసమోవా” (౫) “సాహమక్ష్మేస్థితావిష్టోదేవదేవస్యశాక్లేణః । లాలితాతేనచాత్యస్తంసామరస్యముపేయమ్ । కాన్తస్యతస్యదేవస్యవిష్టోస్సద్గుణశాలినః । దయితాహంసదాదేవీనిత్యంతధర్మధర్మిణీ । మహిషీదేవదేవస్యవిష్టోకామదుఘావిభోః । తుల్యాగుణవయోరూపైర్మనఃప్రమథినీహరేః । తైస్సైరనుగుణైర్భావైః” ఇత్యాదిప్రమాణాన్యత్రద్రష్టవ్యాని.

అథవాపత్నీత్వస్యభూమ్యాదిసాధారణత్వాదాహ (ఇనియవితీ). *నిర్వృత్తప్రణయాతివాహనవిధౌ పరీవాహతాన్సీతానాం

(౧) నీకానూక్తమ్ (౨) భూనూక్తమ్, (౩) యజు-౩-అష్ట.

(౪) రా-సు-౩౬-౩౦. (౫)

(౧౧) తిరువడియై ప్పొఱుప్పిక్కుమవళి తన్ శోల్ వఱ్ఱి వరుమవనై
ప్పొఱుప్పిక్కుచ్చొల్ల పేణ్ణావితే,

నీళామహ్యదీనాంనై తాదృశమభిమతత్వమితిభావః; (౧) “భోగ్యావా
మసి”. ఇతిశ్లోకోఽత్రానుసంధేయః.

(కణ్ణభివఱ్ఱి) నిరపాయః; ఉక్తమర్థంకై ముతికన్యాయేనదృ
శయతి. (తిరువడియైయితి). “రాక్షసీవిషయత్తిల్” ఇతి శేషః. “నియ
త్తృత్వస్వాతన్త్ర్యాభ్యామస్తిమారుతిమాధవయోరై వలక్షణ్యమితి
కై ముతికన్యాయోత్రనప్రయుక్తః “యుక్తారామస్యభవతీధర్మపత్నీతి
చాహహి! నేష్టేయుక్తమయుక్తంవావిచారయితుమిశ్వరః! వ్యాము
గ్ధోహియత్తస్తస్యామితియోగీంద్రభాషితమ్! అతః ఈశాననేతృత్వంసిద్ధం
కై ముతికాన్నయాత్”

“రాక్షసీవిషయే” ఇత్యుక్త్యా అస్యాభగవదపేక్షయాకరుణా
భిక్ష్యంవ్యభిజ్ఞతమ్. “మాతన్వైధిలీ” ఇతిశ్లోకోఽత్రానుసంధేయః.

నచ, రాక్షసీనాంకాకవిభీషణయోశ్చశరణమిత్యుక్తిమత్త్వ
మవిశిష్టమ్. (౨) “తదలంక్రూరవాక్యైర్వః” ఇత్యనేన ప్రాతికూల్య
వర్జనస్య “సాన్త్యమేవాభిధీయతామ్” ఇత్యనేనసాన్త్యవాక్ప్రవృత్తి
హేతుభూతానుకూల్యసంక్కుల్పస్య, “రాఘవాద్ధిభయంఘోరంరాక్ష
సానాముపస్థితమ్” ఇతికార్పణ్యస్య, “అలమేషాపరిత్రాతుమ్” ఇతి
విశ్వాసస్య, “అభియాచామవై దేహీమ్” “భర్తృతామపియాచధ్వ
మ్” ఇతిగోప్తృత్వవరణస్య, “ప్రణిపాతప్రపన్నాహి” ఇతిప్రసాదహే
తోద్విషేషస్యచ పూర్ణప్రపదనస్యరాక్షసీభిరనుష్ఠితత్వాత్; ప్రత్యుత-

“తచ్చిరఃపాదయోస్తస్య” ఇత్యాదిపాద్యవచనపర్యాలోచనాయాం కాకస్త్వైవ శరణాగతత్వాభావః ప్రతీయతే ఇతి కథమాధిక్యమితి వాచ్యమ్.

త్రిజటయాఉపదేశేకృతేపిరాక్షసీభిరసమృష్టానాత్; సచవిభీషణసహాగతరాక్షసవత్త్రిజటాభరసమర్పణే ఏతాసామస్తర్భావః. దేహసమృద్ధిమూత్రస్య రావణాదిసాధారణత్వేనతాసాంవిశిష్యత్రిజటాభిమాననిర్మలత్వేప్రమాణాభావాత్. సహితతఃప్రభృతితాభిః ప్రాతికూల్యంవరితమ్; యః, “రక్షసాంకామరూపాణాంవిజ్ఞానేమమకాగతిః” ఇతి సీతయోక్తాప్రి, “సీతయాకృతసంవాదస్తిస్తత్యమితవిక్రమః|నచ తంజానకీసీతానివేదయితుమిచ్ఛతి” ఇతిరావణంప్రత్యాహుః; “హతే తస్మిన్నకుర్వ్యర్హి” ఇత్యుక్త్యాప్యేతమత్రభ్యతే; అన్యధాత్వదాగమనప్రభృతినకృతమిత్వేవబ్రూయాత్; విభీషణసహాగతానాస్తుతేనసహలక్ష్యాతో నిర్గమనాదికంతదభిమాననిష్ఠత్వేమానంసుగమమ్; నహాకాకవిభీషణయోరివరాక్షసీనాంరక్షణే శరణాగతత్వం హేతుత్వేన క్వచిదుక్తమ్. తత్రత “శరణాగతమపాలయత్” “శరణాగతో రక్షితవ్యః” ఇత్యుచ్యత ఇతివిశేషః. ఇహపునర్యావదాజ్ఞప్తం “రాజసంశ్రయవశ్యానామ్” ఇతిగుణత్వేనోపపాద్య, అధికమపి, “లోకహింసావిహారాణాం రక్షసాంకామరూపిణామ్ | కుర్వతామపిపాపానినైవ కార్యమశోభనమ్” ఇతిజాత్యుచితత్వేననదణ్డహేతురితిప్రతిపాదితమితి సుష్ట్యనుగృహీతంవైలక్షణ్యమాచారేణ.

కేచిత్తు, “తథైవార్ద్రాపరాధాః”, ఇతిప్రత్యాసక్తినిబంధనో నిర్దేశః, శరణాగతరక్షకత్వతదభిమాననిషేధకత్వాభ్యాంవైలక్షణ్యకథనమత్యాహుః. కాకవిషయే ఏకాక్షిణైకల్యకరణాత్, విభీషణేలపరాధవిరహాచ్చవైలక్షణ్యమిత్యే.

(౧౨) మతుప్పాలే ఇరువర్ శేర్ త్తియుమ్ నిత్యమెన్నిటను.

“భూమనిద్దాప్రశంసాసునిత్యయోగేతిశాయినే । సంసర్గేస్తి
వివక్షాయాంభవన్తిమతుబాదయః” ఇతి మతుపోననేకేష్వశేష్యను
శాసనాత్, కోత్రార్థోవివక్షితోతతహ (మతుప్పాలేయితి). నక్ష్య
మాణోపయోగవిశేషాదితిభావః. (౧) “అనన్యారాఘవేణాహంభా
స్కరేణప్రభాయథా” (౨) “అనన్యాహిమయాసీతాభాస్కరేణప్రభా
యథా” (౩) “నిత్యైవైషాజగన్తాతావిష్ణోశ్శ్రీరసపాయినీ” (౪) “తస్యా
నపాయినీశక్తిర్దేవీతద్ధర్మధర్మిణీ” “మమసర్వాత్మభూతస్యనిత్యైవైషా
నపాయినీ । మహావిభూతేస్సమూర్తపాస్థ్యానవపురుషభోః । భగవ
ద్వాసుదేవస్యనిత్యైవైషానపాయినీ ” ఇత్యాదీనిప్రమాణానిద్రష్ట
వ్యాని.

అథవా మధ్యమపదలోపినమానేన పశ్చింతత్పురుషేణవా
శ్రీసమ్బద్ధినోలాభసమ్భవాత్, మతుబనర్థకఇత్యతతహ (మతుప్పాలే
యితి). భూమనిద్దాప్రశంసానాం ప్రకృత్యర్థతయాప్రమాణసిద్ధాయాం
తారతమ్యవిహీనాయామేకస్యాం లక్ష్యమస్వయాసమ్భవాత్, అస్తి
వివక్షామాత్రే మతుబోనితిప్రయోజనకత్వాచ్చ, నిత్యయోగవహ
త్రవివక్షితఇతిభావః.

అథవా, “అఖిలజగత్స్వామిన్, అస్మత్స్వామిన్” ఇతిభాష్య
కారైరభిధానాత్, “ఎనైషయాశ్వాసే” ఇతి భగవత్పరాఙ్ముఖోక్తే
శ్చ, అస్మదాదేశోమచ్చబ్ధ ఇతికస్యచిద్భాగ్నిసాన్యదితి, తాంవార
యతి(మతుప్పాలేయితి). ఉత్తరఖణ్డావైరూప్యాన్నిత్యయోగప్రతిపాద

(౧) రా.సు.౨౧-౧౬.

(౨) రా.య.౧౨౧-౧౯-

(౩) వి.పు.౧-౮-౧౭-

(౪)

సన్యాసేషీతత్వాత్, (౧) “ఉత్తమాక్ పా” (౨) “నిత్యానపాయ సీమ్” (3) “నిత్యానపాయామ్” ఇత్యాచారై స్త్వోనరణాచ్చ, మతు బేవాయం నిత్యయోగార్థః. అస్మ త్స్వామిన్ని తినారాయణశ బైభోధిత మేవసర్వ స్వామిత్వం విశిష్టానుసంహితమ్; “ఎన్నై యాళ్వానే” ఇతి తు సాశీల్య ముదాహరణవి శేషే ప్రదర్శితమ్. నారాయణశ బైభోధితాధాన్యాత్పు ర్వం తదభిధానాదిభావః.

అథవా, నను మతుప్రయోగాచ్చియః పునః క్షిద్ధప్రకారతీయ తే; నచ తదస్యా స్త్యస్తిన్ని తిస్వస్వామిభావాదా, ఆధారాధేయభావేవా మతుబనుశిష్టఇతి సమ్బంధమాత్ర మేవమతుబర్థః. నతు పునః క్షిద్ధిరపీతివా చ్యమ్. ఆకృత్యధికరణన్యాయేన అపునః క్షిద్ధప్రకారవాచకానాం శబ్దా నాం స్వతఏవ ప్రకార్యభిధాయకతయా అపునః క్షిద్ధస్థ లేమతుబోవై య థ్యాత్, నీలోఘట ఇ త్యాదౌ తదదర్శనాత్, “గుణవచ సేభ్యోమతు పో లుగిష్టః” ఇత్యన్యస్వాధావికాప్రయోగాన్వాఖ్యానమాత్రపర త్వాత్, అన్యథా రూపంఘట ఇత్యపి ప్రయోగప్రసక్తాత్, నచ నోత్వాదిశబ్దా నాం వ్యక్తాస్త్వం సతోప్రయోగాత్, నిష్క్లృప్తే తరత్యవిశేషణమావ శ్యకమితి శ్రీశబ్దస్య నిష్క్లృప్తత్వాదదోషః.

“కీర్తిశ్రీర్వాక్చ” ఇత్యాదౌ అపునః క్షిద్ధప్రకారప్రకారిభావ నిబంధనం సామానాధికరణ్యమితి వదద్భిర్భవద్భిన్దనభ్యుచగమాత్ ; *రాజారాష్ట్రమి త్యాదివత్ పునః క్షిద్ధావపి సామానాధికరణ్యోపపత్తేః, నతతోఽన్యపునః క్షిద్ధిసిద్ధిః; ఏవ ఇచ్చ నిత్యయోగ ఇతిచిర కాలయోగాభిప్రాయ నిష్క్లృప్తక శబ్దాభిప్రాయం వేతిననిశ్చక్రాశ్రయణసిద్ధిరత్యతః, “సా ల్లింగాదౌర్విజ్యేస్యాత్” ఇతి సూత్రమివ శబరస్వామిమతుబమేవ ఐరాధిమత విషరీతార్థసాధక త్వేనయోజయతి (మతుప్పా లేయితి)

(౧౩) ఇవలో డేకూషిణో వస్తువినుక్షైయ పుణ్యే.

జ్ఞానస్వాపృథక్సిద్ధత్వేపి “జ్ఞానావానాత్మా” ఇతిప్రయోగదర్శనాన్నమతుబః పృథక్సిద్ధినియామకత్వమ్; నచజ్ఞానశబ్దోనియతనిష్కర్షకః. “తద్గుణసారత్వాత్తద్వ్యవదేశఃప్రాజ్ఞవత్” ఇతిసూత్రవిరోధాత్; జ్ఞానస్వరూపత్వేనశక్త్యైవనిర్వాహసమ్యువాత్; లక్షణయానిర్వాహస్తత్సూత్రేణ ప్రదర్శితఇతివక్తుమనుచితమ్.

అస్తునా, తత్రయథాకథజ్ఞిత్; ఇహతుశ్రీశబ్దోనియతనిష్కర్షక ఇతిప్రకారమాత్ర పరత్వవివక్షాయాం మతుప్రయోగేబాధకాభావః. ఏవజ్ఞానిత్యయోగేమతుబనుశాసనస్యసత్త్వాత్, ప్రమాణాస్తరానురోధేన నిత్యయోగఏవాత్ర సతిపాద్యతేఇతిభావః.

(శేర్ త్రియితి) నామాన్యేనపతిపత్నీ భావస్వస్వామిభావాధారాధేయభావనిరూప్యనిరూపకభావవిగ్రహాధారాధేయభావాదీనాం సర్వేషాంపరిగ్రహః.

నచ, “అథవాత్రసమస్తశ్శ్రీమచ్ఛబ్దఉదీర్యతే శరణ్యచరణద్వంద్వవిశేషణవివక్షయా । శాస్త్రాభియుక్తవచనాచ్ఛేషయుక్తఃప్రతీయతే । నారాయణస్యచరణౌ శ్రీమన్తావితిచాన్వయః । జన్మేదంసఫలం శ్రీమన్నారాయణకృపాలయః శ్రీమత్త్వత్పాదకమలేప్రపద్యే శరణంవిభో । ఇతిత్వత్పాదకమణివిశేషణతయైవహి । శ్రీమచ్ఛబ్దస్య చాన్వృత్తిఃక్రియతేబ్రహ్మణాన్వయమ్ । తథాశ్రీవత్సచిన్హారైర్విస్తోత్రారమ్యైప్రయుజ్యతే । శ్రీమన్తాహరిచరణౌసమాశ్రితఇతిస్ఫుటమ్ । ఏవం సతిక్రియఃకాస్త చరణేనిత్యసంశ్రయాత్ । ఘటకాస్తరరాహిత్యం శేషత్వచ్ఛాప్రకాశ్యతే” ఇతితత్వదీపకృద్భిః శ్రీమచ్ఛబ్దస్యచరణవిశేషణతయాపియోజితత్వాత్, “ఇరువర్ శేర్ త్రియమ్” ఇత్యస్యతద్వో జనాసాధారణ్యవిరహాన్నాన్యసత్వమితివాచ్యమ్.

తద్వ్యజనాయాభగవత్పరాజ్ఞుశభాష్యకారాదిభిరసభిధానా
త్, శాస్త్రాభియుక్తవచనయోశ్చీనుచ్ఛబ్దస్యచరణవిశేషణస్యద్వయ
గతశ్రీమచ్ఛబ్దవివరణత్వేనియామకత్వాదర్శనాత్, శాస్త్రేపూర్వార్థ
స్యవాక్యాన్తరత్వసమ్భావనయా ఉత్తరార్థగతశ్రీమచ్ఛబ్దస్య యుష్మ
చ్ఛబ్దవిశేషణతాయాఅపినమ్భవాత్, పాదవిశేషణత్వేపి కమలశబ్ద
వదధికార్థోపాదానసమ్భవాత్, ఆచార్యవచనే “శఙ్ఖరథాజ్ఞకల్పక
ధ్వజారవిందాజ్ఞుశవజ్రలాంఛనమ్” “వజ్రధ్వజాజ్ఞుశసుధాకలశాత
పత్రపక్ష్యేరుహాజ్ఞుపరికర్మపరీతమస్తః” ఇతివత్ పరతత్వచిన్తనత్వ
స్యాపి శ్రీమత్పదేవభోధనసమ్భవాచ్ఛ. వస్తుత్పత్తిశేర్ త్రియిత్యస్యవిగ్ర
హద్వారకసమ్భస్థసాధారణత్వాత్, ఫలతస్సాపియోజనాకథితై పేతి
భోధ్యమ్.

ననుమతుష్ప్రితిపాద్యోనిత్యయోగః కింస్వరూపతః, ఆహా
స్విద్విగ్రహతః; నాద్యః. తస్యసర్వదివ్యమహిమీసాధారణత్వాత్,
పురుషకారత్వానుపయోగిత్యాచ్ఛ; ద్వితీయేత్వసిద్ధిః; రామాద్యవ
తాదేమవిశ్లేషదర్శనాదిత్యతాహ(ఇవభోజేయితి). ఉభయవిధోపినిత్య
యోగోత్రప్రతిపాద్యః.

స్వరూపతోనిత్యయోగశ్చ-స్వరూపనిరూపకత్వేన; “శ్రియః
పతిర్నిఖిలహేయప్రత్యసీక” “శ్రియఃకాంతోనస్తః” ఇత్యాదిషు శ్రియః
పతిత్వస్య సత్త్వత్వజ్ఞానత్వాదితోపి ప్రాగభివ్యక్తార్థభిధానాత్ ;
భగవద్భామునాచార్యైరపి “కశ్చీత్త్రియః” ఇతిప్రథమతస్స ర్వేశ్వర
స్వరూపనిరూపకతయాశ్రియఉక్తత్వాత్; “నహి ఈశతయావినా ఈశ్వ
రోనామ ; సాత్వీశ్వరతైవ కుసుమస్యగన్ధితావత్” ఇతిశ్రీవిష్ణుచిత్తా
చార్యైరభిధానాత్ ; “ఈశతాతస్యచాప్యహమ్” ఇతిస్వయమేవ

తస్మాదభిధానాత్; అహంతాత్వసత్తాత్వాదినాప్రసిద్ధాయా అస్యాస్ప
ర్వాతిశాయినస్తు స్వరూపనిరూపకత్వంసిద్ధమ్. ఇదమేవ “స్వరూపం
స్వాతంత్ర్యమ్” ఇత్యత్రానుగృహీతమాచార్యైః.

తథాచ ఇతరవ్యావృత్తానరజ్జభగవత్సమ్మన్దవశాదస్యా ఏవ
పురుషకారత్వం యుక్తమితిజ్ఞాపనాయస్వరూపతోనిత్యయోగః ప్రతి
పాద్యతేఇతినసిష్క్రియోజనతా; విభుత్వేత్వస్యాస్పర్వావచ్ఛిన్నస్వ
రూపసమ్మన్దోపివిశేషః.

విగ్రహేణాపిచ నిత్యయోగస్సమ్మనశ్చేవ. బ్రహ్మచర్యావస్థా
యామపిహి, “కృష్ణాజినేనసంపృణ్యస్వధూంవక్షస్థలాలయామ్”ఇత్యు
క్తమ్. “నిత్యైవైషాజగన్నాతా” ఇత్యత్రహిస్వరూపతోనిత్యత్వస్య
సర్వసాధారణత్వాత్, భృగోఃఖ్యాత్యాంసముత్పన్నాయాః కథమమృ
తమధనదశాయాముత్పత్తిరితిశంకాయా అనుత్తరితత్వప్రసక్త్యాచ్చవి
గ్రహనిత్యత్వమేవనారాయణే నిత్యత్వశ్రుతావివాభిప్రేతమితి;

అసపాయినీత్వమపివిగ్రహవిశిష్టాయాఏవావగమ్యతే. “దేవ
స్వేదేవదేహాయం మనుష్యత్వేచమానుషీ” ఇత్యాదిదర్శనాచ్చ,
“ప్రూహేషుచైవసర్వేషువిభవేషుచసర్వతః । తథాప్రూహీభవత్వే
షామమచైవాసపాయినీ” ఇత్యత్రాసపాయినీశబ్దస్య విగ్రహాసపాయ
విషయత్వంస్పష్టమ్, ఆహుశ్చ-“అనుజనురనురూపరూపచేష్టానయది
సమాగమమింద్రిరాకరిష్యత్ । అసరసమథవాప్రియమృవిష్ణుధ్రువమక
రిష్యతరజ్జరాజనర్కః” “యదిమనుజతిరశ్చాంతీలయాతుల్యవృత్తైరను
జనురనురూపాదేవినావారతిష్యః! అసరసమథవిష్యన్నర్కనాథస్యమా
తర్దరదళదరవిద్వో దంతకాంతాయతాక్షీ” ఇతి;

తథాచ నిత్యానామైచ్ఛికానామిశవిగ్రహాణాంస్వానురూప
క్రీవిగ్రహయోగస్యకదాచిద్విరహేపి నిత్యవిగ్రహస్యనిత్యంత్రియా

(౧౪) ఈశ్వరస్వాత స్త్ర్యైశ్చైయుమ్ చేతననుజ్ఞాయ అపరాధ తై
యుమ్కణ్ణు అకలమ్యాభి.

యోగేన బాధకమిశ్యేకే; తత్రాపివశ్లేషః కేవలమభిసేయతే; “శాస్త్రా
నస్తేత్యారభ్య-గాఢోపగూఢానితే” ఇతి, “అశ్వన్యాత్మావపుషిచవపు
త్వేభవైత్వేభవఞ్చేత్యాకావైత్వైరనుగుణతయాసర్వభావానుయా
తా । ఇచ్ఛాయాపాణ్యపిభగవతనాన్విదయస్యా త్తరూపాదూరీకుర్యా
న్నహిమధురతాదుగ్ధసింధో స్తరక్లాన్” ఇతిస్వరూపేషుగాఢసమృద్ధ
ప్రతీతే; “లక్ష్మ్యసహాత్పత్తికగాఢబద్ధమ్” ఇత్యభిధానాచ్చ; అవతా
రవిషయకత్వేన ఆశ్రయణస్యవక్ష్యమాణతయా నిత్యపరవిగ్రహ
స్యశ్రియానిత్యసమృద్ధత్వేపికాలప్రతీతాయాదుర్వాతత్వప్రకృతే;

ఏవం “ఇవలోనన్నిధియాలే” ఇత్యాద్యభిహితవిశ్లేషసంశ్లేష
విషయమిత్యస్తే; అతఃకథయవిధస్యాపి నిత్యయోగస్యప్రతిపాదనే
సవిరోధఇత్యభిప్రాయేణ అనేనవాక్యేనస్వరూపతోనిత్యయోగఃప్రతి
పాద్యతే “కూడియే” ఇత్యనేన; (౧) “అహంతయూవినాహంహినిరుపా
భ్యోనసిద్ధ్యతే” ఇతిన్యలిచేకే అసర్వావస్థస్ఫురితః; విగ్రహేనిత్యయో
గోపిప్రతిపాద్యతే ఇత్యభిప్రాయేణతత్ప్రయోజకోభోగ్యతాతిశయః,
ఈశ్వరభోగసంపూదసమిత్యాదావాచార్యోక్తే సత్వేనస్వయంప్ర
కృతోపయోగి ప్రయోజకాంతరమాహ (ఈశ్వరస్వాత స్త్ర్యైశ్చైయు
మిత్యాది).

“అకలకిల్లేన్” ఇతిభోగ్యతాతిశయాదస్థానే భయశంకాయా
ప్రసక్తప్రతిషేధఇతి పూర్వైర్వాఖ్యాతమ్. (౨) “యద్భ్రూకల్ప
నియుతానుభవేష్యనాశ్యం తత్కిల్బిషంసృజతిజన్తు రిహక్షణాద్ధై” ఇత్య
ల్పకాలపవాససజ్ఞయానపరాధా ననుతిష్ఠతాంచేతనానామీశ్వర
దర్శనే నిశ్శంకమాశ్రయణం ససిద్ధతీతి స్వయంనిత్యం సన్నిధత్త

(౧౫) చేతననుక్కు - ఇవై యిరణ్మయమనినై తజ్జనేణా.

(౧౬) ఇత్యాత్ ఆశ్రయిక్తైక్కు రుచియేవేణువతు.

ఇతిభావః (౧) “నేతుర్నిత్యసహాయీజనని సస్త్రాతుంత్యమత్రాగతా” (౨) “ఉదధిపరమవ్యోమోర్విస్మృత్య మాదృశరక్షణక్షమ మితిధియా భూయశ్శ్రీరణ్ణధామనిమోదనే” ఇత్యాచార్యోక్తిరత్రానుసంధేయా.

ఏతేన, “తమసః పరమేవ్యోమ్నినిత్యంసన్నిహితా” ఇత్యుత్తర నారాయణోక్తి రుపలక్షణార్థేతి దర్శితమ్; అతఏవ చేతనానాం నిశ్చ జ్ఞా మాశ్రయణ ముపపద్యత ఇత్యాహ (చేతననుక్కితి). (ఇవై యిరణ్మయమ్)స్వాపరాధేశ్వరస్వాతంత్ర్యే; ఉక్తంచతు శ్లోక్యధికారే; “త్వత్ప్రసాదేనతి సర్వేశ్వరా దపిమేభయం నాస్తీత్యాహ (లోకనాధదయితే) ఇతి. దయితాశబ్దః - ఇహవల్లభాత్వాభిప్రాయః. సర్వ భయాభయహేతుభూతస్సర్వేశ్వరోపి త్వదభిమతంనాతిక్రామతీతి భావః” ఇతి.

నను, (3) “నదేశకాలానావస్థాం యోగోహ్యయ మపేక్షతే” ఇతివచనాత్, (౪) “సఏషదేశఃకాలశ్చ” ఇతివ్యజ్ఞతత్వాచ్చ, కాల ప్రతీక్షాభావస్య సిద్ధత్వాత్, ఘటకసద్భావకాలప్రతీక్షా అప్రసక్త వేతిమతుబోవైయర్థమితలహ (ఇత్యాలితి), ఉపాయస్య సిద్ధస్య సర్వశక్తత్వాదకాలే కృతస్య ఫలానుకూల శక్తిర్నాస్తీత్యే తదస్య త్రసాధ్యేషు సాధనేషు దృష్టంవచనేన నివర్తితమ్; తథాపి ఫలకామ నాయాఅధికారతయా తత్కాలప్రతీక్షా పురుషకారపురస్కారాను గుణకాలవిశేషప్రతీక్షాచా వర్జనీయేవ.

(౧) శ్రీగుణరత్న-౫౩.

(౨) శ్రీగుణరత్న

(3)

(౪) రా-య-౧౩౦.

కాలమ్ పార్క్కువేడ్డామెన్సిటతు.

సహి“ ఆధానస్య నర్తుమిషేత్” ఇతికాలనియమ నిషేధమాత్రేణ తదజ్ఞసమవధానకాలోపి నప్రతీక్ష్యఇతి పురుషకారసమవధానస్య నిత్యతాపశ్యంతద్వ్యవర్తనాయ స్రతిపాదనీయేతిభావః; (కాలమ్) పురుషకార సన్నిధానకాలః; వసంతాదికాలాఽప్రతీక్షాతుప్రాపకాథావాత్, సదేశకాలావితినిషేధాద్వా;

సచ, “అనుకూలేహనిశుభే గురుస్సాన్నత్వా సమాహితః” ఇత్యారభ్య, “ఇతినమ్బాధిత స్తేవం మస్త్రైణాత్మానమర్పయేత్” ఇత్యస్తేన ప్రపత్తేఽపి భరద్వాజసంహితా పరిశిష్టేకాలవిశేషాజ్ఞకత్వప్రతీతేః; సదేశకాలావిత్యాదీనాం దేశకాలత్యాగవిధాయకత్వాసమ్భవాత్, విశిష్ట దేశకాలత్యాగవిధాయకత్వేచ ఆశ్రయణాయాశుద్ధదేశకాలసమ్పాదనప్రసక్తేన శిష్టాచార విరోధాత్, హిశబ్దోపబధాచ్ఛార్థవాద మాత్రత్వాత్కథం తతస్తదప్రతీక్షాసిద్ధిరితివాచ్యమ్.

పరిశిష్టవచనానాం పూర్వైర్వరనుదాహరణాత్, గురుకృత్యమన్త్రోపదేశాజ్ఞ విధాయకత్వేనా ప్యుపపత్తేః; విశిష్టదేశకాలయోః ప్రపత్త్యర్థమనపేక్షత్వజ్ఞాపనేన అజ్ఞాతజ్ఞాపకతయా విధిత్వేబాధకాథావాత్; భక్త్యాదిసామ్యాత్ప్రాప్తస్య ఉదగయన పూర్వపక్షాహరితిసామాన్యవిధినావా దేశకాల నియమాపేక్షత్వస్య నిషేధసమ్భవాత్; తస్యచ ప్రయోజన మకాలేపి ప్రవృత్తిరేవేతి సతదానర్థకృతజ్ఞా.

“విధిర్వాధారణవత్” ఇతిన్యాయేన సత్యసి హిశబ్దే అప్రాస్తాదస్య విధేయత్వాత్, దేశాదీనామపి శ్రేయస్సానిసత్వవేషేణ

ధర్మతయాతత్త్వాగస్య చరమశ్లోకే విధానాద్వాఅనువాదః; తత్రాపి విశిష్టత్యాగవిధానాద్విధ్యధీనదేశకాలప్రతీతౌ నివృత్తిమాత్ర భాధనాత్; ఆర్తానారృభేదేన విషయవిభాగోద్రష్టవ్యఇత్యేకే.

అన్యేతు, అతివపవిరుద్ధ ధర్మాభ్యాసాత్సాధన ఫలభేదేనప్రపత్తిభేదః. సాధనవిషయానిదేశకాలాపేక్షావచనాని; సాధ్యవిషయాని అనియమవచనాని. సాధనేషు నియమతస్తదపేక్షాదర్శనాత్; అపదనాపద్యేదేన విషయవిభాగస్తు నసమ్భవతి. విశేషణశరణాగతౌ తద్దర్శనాత్. వైదిక తాన్త్రిక మన్త్రిక ప్రపదసభేదేన విషయవిభాగస్వీకారేతు దేశకాలనియమ సాపేక్ష తన్నిరపేక్షయోస్తయోర్గురులఘుభావే “సర్వేషాంతాన్త్రికస్తువా” ఇత్యుక్తాన్యసస్థితవికల్పానుపపత్తేః. యోగశబ్దస్య సాధనవాచిత్యేష్యనత్యన్తభేదాత్స్తుత్యుపపత్తిః. ఆచార్యనిష్ఠవిషయే “ఏకైక మపిచాక్షానాం ప్రపత్తిః ప్రాజ్ఞసంశ్రయాత్” ఇతివత్, దేశకాలాద్విచిత్రేషి నఫలహానిః. సాధనప్రపత్తే రపీత్యేవంపరమ్. ఫలప్రపత్తేస్తుతదసపేక్షత్వం ఫలత్వాదేవ, “సఏష దేశః” ఇత్యుపబృంహితేన మతుపా ధర్మత్యాగవిధానేనచసిద్ధతీత్యాహుః.

అథవా, (1) “చక్షులంహిమనః” ఇత్యాశ్రయణరుచేః క్షణభక్తురతయా ఆశ్రయణస్య పురుషకారయోగాదిసాపేక్షత్వే తత్ప్రతీతౌ యాస్తద్రుచినాశశక్తిజ్ఞయాభీతస్మృతి పురుషకారయోగస్య నిత్యత్వేషి తద్భయమపరిహృతమితి తదర్థనిత్యయోగప్రతిపాదన మనర్థకం స్యాదితి విశిష్టకాలాసపేక్షత్వసిద్ధిః. సామాన్యశోరుచికాల ఏవాశ్రయణస్య కాలఇత్యత్రమతుపస్తాత్పర్యఞ్చ, “సఏష దేశఃకాలశ్చ” ఇత్యుపబృంహణవశా దవగమ్యత ఇత్యాహ (ఇత్తాలితి). (కాలమ్)

(౧౭) ఇవళీ సన్నిధియా లే కాకమితలై పెల్లైదుతు, అతిల్లామైయా లే రావణన్ ముడిస్తాన్.

రుచికాలాతిరి క్తకాలసామాన్యమ్. అత్రయోజనాద్వయే ఆద్యయో జనా వరవరముని వ్యాఖ్యానానుసారినీ; ద్వితీయాతు, “అయమర్థో మస్త్రై ప్రథమపదేనుస్పృహః” ఇతి శ్రీవచనభూషణవాక్యాను సారినీతిబోధ్యమ్.

సను, పురుషకార సన్నిధానస్య అవశ్యకత్వమభ్యుపగమ్య నిత్యయోగాద్రుచ్యత్పత్తిక్షణవశ్రయణసమ్భవఇతి కిమర్థం షరి హ్రియతే; సమస్తకల్యాణగుణోదధే రీశ్వరస్య పురుషకారాసన్నిధా నేప్యపరాధీనరక్షకత్వం సమ్భవత్యేవేతికుతోనోచ్యతే. అతస్తత్సన్నిధానస్యావశ్యకత్వ మైతిహాసిక వృత్తాంతేన వ్యుత్పత్తిమిత్యాహ (ఇవ లీ సన్నిధియా లేయితి).

అథవా పురుషకారస్యాజ్ఞత్యే స్వాజ్ఞసమవధానకాల ప్రతీ యోవారణాయ మతువితివక్తుం శక్యమ్. తదేవాసిద్ధమిత్యతః (ఇవ లితి). కాకోహిరావణేన తుల్యాపరాధః; తతోఽప్యధికాపరాధోవా; జనన్యాంవిపరీతబుద్ధిర్నితస్యాపిపాద్యేఉక్తా; “సద్వష్టాజ్ఞానకీతత్ర కన్దర్పశరవీడితః । విదదారనఖై స్తీప్తైః పీనోన్నతపయోధరా” ఇతి. కాయికవ్యాపార స్వధికః. ఏవమపి తన్వప్రాణరక్షణమ్, “కృపయా పర్యపాలయత్” ఇతికారుణ్యరూప శ్రీసన్నిధ్యధీనమ్. యద్యపి “తమే వశరణంగతః” “శరణ్య శ్శరణాగతమ్” ఇతితద్రక్షణే శరణాగతత్వం హేతుః ప్రతీయతే. తథాపిత్రశరణాగతి స్తస్య గత్యంతరాభావప్ర యుక్త సమీపాగమనమాత్రమేవ.

తదుక్తంపాద్యైః “ఇత్యుక్తస్సాశబలిభుగ్రహ్యణారఘునందనమ్ । ఉపేత్య సహసాభూమా నివసాత భయాతురః । ప్రాణసంశయ మా పన్నం దృష్ట్వాసీతాఽథవాయసమ్ ॥ త్రాహిత్రాహీతి భర్తార ము వాచ దయయా విభుమ్ । పురతః పతితందేవీ ధర్మ్యాం వాయసం తథా । తచ్ఛిరః పాదయోస్తస్య యోజయామాన జానకీ । తము త్థాప్య కరేణాథ కృపాపీయూష సాగరః । రరక్షరామోభగవాన్వా యసందయయైశ్చత” ఇతి.

సచాస్య బ్రహ్మకృత శరణాగత్యుపదేశ శ్రవణమాత్రేణ భయాతురస్యానానాదిత విశ్వాసస్య శరణాగతిరస్తీతి కల్పయితుం శక్యమ్; గత్యభావప్రయుక్తాచనిర్వాప్యపారతా రావణస్యాపిసమా నా; సహి భగవతా బ్రహ్మస్య ప్రయుజ్యమానే సకిచ్చిచ్చకారేతి రామాయణే దృశ్యతే.

ఏవం (౧) “ప్రణత ఇతిదయాభుః” (౨) “శరణమిత్యక్తి త్తమా” ఇత్యాద్యభ్యుపగమమాత్రం సీతాకృతవ్యాపారంవా ఆశ్రి త్యయోజ్యమ్; అస్తువా శరణాగతి తదభావాభ్యామ్యుపయో ర్విశే షః. తథాపి శూర్పణఖా తాటకియో రయమపి విశేషోన్విద్యః. సహిత యోరన్యతరా శరణాగతా. అపరాధశ్చ శూర్పణఖ్యా అధికః; సాహిసీతాంభక్షయితు ముపససార; తాటకాతు స్వవశేజ్యాశబ్దం శ్రుత్వాసమ్మృద్ధా; అతఏవ రమ్యజామాతృదేవైరనయోర్జీవనతద్వ్య తిరేకాపురుషకారసన్నిధ్య సన్నిధ్యధీనా విత్యుక్తమ్. విరూపణమా త్రేణశూర్పణఖా విదుద్రావ. ఇయన్తు హృతకర్ణాగ్రనాసికా చ్చిన్న బాహురపి కామరూపధరా సద్యోనేకశోయాపాణికృత్వా అశ్మవరం విముఞ్చస్తీచచారేతితాం విశ్వామిత్రచోదితోవధీదత్యస్తీవి శేష ఇతి చేన్న; యోహిభార్గవరామస్య శరంనిరోద్ధముద్యయోజ, నతన్యాశ క్తిర్నాయా శక్తినిరోధే; విశ్వామిత్రస్యతయా మాభూద్దేశోషద్రవ

(౧౮) పురుషకారబలత్తాలే స్వాతన్త్ర్యమ్ తలై శాయ్ న్దాల్ తలై యెడుక్కుమ్ గుణజ్జలై చ్చిల్లుకిఱతు నారాయణపదమ్.

ఇత్యేతావదేవాభిమతమ్. ఏవమపి తద్వధస్సీతాసన్నిధ్యభావాదేవే త్యాశయాత్. వస్తుతో వచనసిద్ధాయాం పురుషకారాపేక్షాయామభ్యుచ్చయమాత్రం వ్యజ్ఞకృతౌత్తాస్త కథనమితి నాతీవాత్రయతితవ్యమ్.

నన్వతీనారాయణశబ్దో వాత్సల్యాదిగుణవర ఇతిభనతామభిమతమ్; తచ్చనసమ్భవతి. అనుదూభతవాత్సల్యాదేరాశ్రయణాప్రయోజకత్వాత్; ఉదూభతవాత్సల్యాది ప్రతిపాదనే పురుషకారవైయర్థ్యాదతతహ (పురుషకారబలత్తాలేఇతి). పురుషకారోర్భావితస్యైవ వాత్సల్యాదేః ప్రతిపాద్యత్వాన్నదోష ఇతిభావః; గుణసమ్భవశ్చూన్యేనపిపురుషకారసన్నిధాన మప్రయోజకమితి తత్సద్భావో నారాయణపదేన ప్రతిపాద్యతే.

యత్తురహస్యత్రయసారే పురుషకారోవ్యధికఇతి జ్ఞాపయన్తో గుణసమ్భవ్ధా నారాయణపదేన ప్రతిపాద్యంతే. (౧) “తన్నడియార్ తిఱత్తు” ఇతి. శ్రియోద్భావితానపిదోషాన్నాద్రీయతఇత్యభిధానాదిత్యవధారితమ్. తత్-భగవద్గుణప్రాశస్త్య ప్రతిపాదనపరమ్. స్వోద్భావితవాత్సల్యదార్ఢ్యపరీక్షార్థమేవ శ్రియాదోషసూచనంక్రియత ఇతిరమ్యజామాతృదేవైరభిధానాత్; అన్యథాపురుషకారవైయర్థ్యప్రసక్తాత్. అతఏవపట్రింశత్సహస్రికాయాం గుణాధిక్యవేష ఉచ్యత ఇత్యుక్తమ్.

అథవా, ననుశ్రీమచ్ఛబ్దఏవ భగవదసాధారణనామేతి నారాయణశబ్దో నపేక్షితః. పత్యతే నామసమాప్రే శ్రీమచ్ఛబ్దః - “శ్రీధర

శ్రీకరి శ్రీయశ్రీమాన్” ఇతి. యద్యపి శ్రేయసే - సర్వపురుషా
 ధాయ, శ్రయఃసీమా-శ్రేయశ్రీః, సాన్యనిత్యయోగినీతి - శ్రేయ
 శ్రీమానితి భగవద్గుణదర్పణే వ్యాఖ్యాతమ్. “అగ్రణీగ్రామణీ
 శ్రీమాన్” ఇత్యత్ర తుస్పష్టపరవిభూతిత్వాత్ శ్రీమానితి; “నారసింహ
 వపుశ్రీమాన్” ఇత్యత్ర సాన్దర్యలావణ్యాదిభిరతిమనోహర దివ్య
 రూపఇతి; తథాపి శ్రేయశ్రీమచ్ఛబ్దస్యాపి లక్ష్మీసమృద్ధేనైవ ప్రవృత్తి
 నిమిత్తేన నామత్వాత్; లక్ష్మీపదాది శబ్దతుల్య శ్రీమచ్ఛబ్దోపినా
 మైవ. మతుపాచ శ్రీపతేఃపదే ఇత్యాద్యనుసారాత్; పతిత్వాది
 సమృద్ధిబోధనాత్తస్య భగవదసాధారణత్వా న్నామచుపాతాభావే
 పిచనక్షతిః.

గుణవిగ్రహప్రతిపాదనాయ నారాయణశబ్ద ఇతిచేత్, చర
 ణపదవై యర్థ్యమ్; గుణమాత్రప్రతిపాదనేపి శరణపదవై యర్థ్యమ్;
 ఇత్యుక్తోగోబలీవర్దన్యాయేన ఉపాయత్వోపయుక్త గుణవిశేషమాత్ర
 ప్రతిపాదకత్వం సజ్జతందర్శయన్నాహ (పురుషకారబలత్తాలేయితి),
 ఉపాయత్వాతిరిక్త సర్వగుణవివక్షాయా అప్యత్రాభావాన్నాయం
 గోబలీవర్దన్యాయ విషయఇతిమత్వా తత్పదీపకృతా సామాన్య
 విశేషన్యాయః ప్రదర్శితః; సామాన్యవిశేషన్యాయశ్చ - విశేషా
 నుగుణ్యేన సామాన్యస్య తాత్పర్య వర్ణనమాత్రమ్; తచ్ఛసమాన
 ప్రకరణపఠిత శబ్దేష్వైకార్థ్యేన, విరుద్ధేషు విశేషాతిరిక్తపరత్వేన, ప
 రస్పరాన్వయయోగ్యేష్వపేక్షితార్థ ప్రతిపాదకత్వేన; ఆద్యంసద్భృ
 హ్సూత్యాదిశబ్దేషు; ద్వితీయం దాహవసీయేజుహోతీత్యాదౌ; తృ
 తీయం ప్రకృతఇతిబోధ్యమ్.

(౧౯) అవైయావన-వాత్సల్యముమ్, స్వామిత్వముమ్, సౌశీల్యముమ్, సౌలభ్యముమ్, జ్ఞానముమ్, శక్తియుమ్;

అతివినోతరఖణ్డేపి ప్రాప్యతోష్ణపయక్తాపన గుణా నారాయణపదేన ప్రతిపాద్యస్తే; సర్వేషాం గుణానామత్రాభిధానే తస్మాత్తేవ వాగ్రేనిర్దిశ్యేత; అతోవిభజ్యైవాత్రఖణ్డద్వయే గుణావిపక్షితా ఇతి. (తలైయెడుకుమ్) సాక్షాత్పరమ్యరయావా-ఆశ్రితరక్షణోన్ముఖాన్; ఏతేనజ్ఞానశక్త్యాదీనామప్యత్ర ప్రతిపాద్యతయా వక్ష్యమాణత్వాత్తేషాంజ్ఞాన్వాతస్తస్మి తిరోహితతోద్వద్భేదనయోరభావాదసాజ్ఞత్య మిత్యపాస్తమ్.

తేషామప్యాశ్రితరక్షణోన్ముఖ్యస్య స్వాతంత్ర్య తిరోహితత్వాత్, తానేవగుణాః దర్శయతి, (అవైయావనవిత్యాదినా). జ్ఞానశక్తిగ్రహణం పూర్తిప్రాప్త్యేరుపలక్షణమితి వరవరమునయః.

అత్రయద్యపి “తత్రసూషనదత్వాద్ధాః కార్యాధ్యాశ్చద్విధాగుణాః! వాత్సల్యప్రముఖాఃపూర్వే జ్ఞానశక్త్యాదయోపరే” ఇత్యాశ్రయణ సౌకర్యాపాదకత్వేన ఆశ్రితకార్యాపాదకత్వేనచ గుణావిభక్తాః; తథాపి కార్యానుకూలజ్ఞానశక్త్యాదిశూన్యం వైష్ఫల్యాన్నప్రేక్షావానాశ్రయతీతి జ్ఞానాదీనామప్యస్తా శ్రయణోచితత్వమితి, “ఆశ్రయణోచితాఖిలగుణస్య” ఇత్యత్రఉభయవిధగుణపరామర్శోపపత్తేర్నతద్విరోధః; ఆశ్రయణోచితేతి- వాత్సల్యాదయ ఏవౌక్తాః; “పారేః” ఇత్యనేనతు-విరోధినివర్తనశక్తిబోధయతా జ్ఞానాదయ ఉపలక్ష్యస్త ఇత్యనేయః.

నారాయణపదస్య ఉక్తగుణబోధకత్వే ఇచ్చ “నారస్త్యితిసర్వపుంసామ్” “నారశబ్దేన జీవానాం సమూహః ప్రాచ్యతేఽయైః” ఇతి

రీత్యా కరణవృత్తత్వాశ్రయణే ఉపాయత్వబోధనాత్, తస్యచలగ్రే వత్సమాణత్వాత్, తదుపయోగిగుణేషు తాత్పర్యనిశ్చయాత్; “తస్మాన్నారాయణంబద్ధమ్” “మాతాపితాభ్రాతా” ఇత్యుక్తరీత్యా సర్వవిధబద్ధత్వప్రకాశకతయా, మాతృత్వేన వాత్సల్యస్య పితృత్వేన స్వామిత్వస్య, భ్రాతృత్వేన సౌశీలస్య, నివాసత్వేననిత్యసాన్నిధ్యరూపస్య సౌలభ్యస్య, సుహృత్త్వేనచ రక్షణోపయోగిజ్ఞానముఖేన శక్త్యాదీనాం లాభాదితి దీపకృతః; సరసమృద్ధిత్యా ద్వాత్సల్యాదయో నారాః; తేషామయన మాధార ఇత్యన్వేయః.

నచ భగవతా పరాఙ్ముఖమునినా(౧) “నికరిత్ పుకథాయ్” ఇత్యారభ్య చతుర్థామేన వాత్సల్యాదీనామనుక్రాంతత్వాత్, కథం జ్ఞానాదీనామప్యత్ర వివక్షేతిశబ్దజ్ఞామ్. “తిరువేళ్ళడత్తానే” ఇత్యత్రవే జ్ఞులశబ్దేన విరోధినిరసనశక్తిముఖేన జ్ఞానాదీనాముపలక్షితత్వాత్; శ్రీశైలశక్తేర్భగవచ్ఛక్తి పర్యవసాయిత్వాత్; యత్తు ఉపాయత్వోపయోగినీపరత్వ సౌలభ్యే - శ్రీమన్నారాయణపదాభ్యాముచ్యేతే; శ్రియఃపతిత్వోహి - (౨) “శ్రద్ధయా దేవో దేవత్వమగ్నుతే” (౩) “అప్రమేయం హితత్వేజః” (౪) “తిరుమకళార్ తనిక్కేళ్వన్ పెరు మైయుడైయ” ఇతిపరత్వహేతుత్వేన జగత్తాత్సనమృన్ధరూపతయా “మాధవోభక్తవత్సలః” ఇతి సౌలభ్యహేతుత్వేనచ ప్రదర్శ్యతే. నారాయణశబ్దశ్చ - సరాజ్ఞాతానీతి వృత్తవృత్త్యాశ్రయణే కారణత్వాన్తరాత్మత్వ బోధకతయా పరత్వ నిత్యసాన్నిధ్యరూప సౌలభ్యే బోధయతీతి స్వతంత్ర చరమశ్లోకవ్యాఖ్యానే ఉక్తమ్. తదవృత్తాథ్వాభిప్రాయకమేవ; పరత్వోపలక్షితానాంజ్ఞానశక్త్యాదీనాంసౌలభ్యో

(౧) తి-వాయ్-౨-౧౦-౧౦

(౨) యజు-కాశక-౩-

(౩) రా-ఐ-౩౭ ౧౨

(౪) తి-వాయ్-౧-౯-౩

పలఱీతానాంవాత్సల్యాదీనాంశ్చ శ్రియాజ్ఞాపితానాముద్భావితానా
శ్చ నారాయణపదేన కారణత్వాది ప్రతిపాదనముఖేనాభిధానమితి
హితద్గ్రన్థార్థః. ఉభయోః పదయోరుక్తగుణ జ్ఞాపకత్వ సమ్భవేపి, శ్రీ
మత్పదస్య పురుషకార సమ్బంధ ప్రతిపాదనే, ఉత్తరపదస్య తదుద్భావి
త ద్భూతర గుణసమ్బంధ శక్త్యాది ప్రతిపాదనే తాత్పర్యమితి తత్తే ॥
వాసుపదం దర్శితమ్.

ఏతేనధ్యేయత్వసదాశ్రయణీయత్వమపి కారణవస్తునవవేతి
యోబ్రహ్మణమితిశ్చ త్యావగమాత్, కారణత్వమవ్యత్ర వివక్షిత
మితి తత్పదీహక్తి ర్వాన్యభ్యాతా. సృష్ట్యనుగుణ జ్ఞానశక్తి కరుణా
దిజ్ఞాపనముఖేనైవ తస్మాశ్రయణోపయోగిత్యాత్; ఏవంనతి “నారపద
స్య జీవసమూహవాచిత్యమ్, అయనపదస్య కరణవృత్తత్వా ఉపా
యవాచిత్యశ్చ అత్రనారాయణపదార్థతయాఉక్తంభవతి” ఇత్యత్రనా
రాయణపదశబ్దో బహుప్రహితా నారాయణపద బోధ్యార్థకోభావ
ప్రధానః; తదర్థత్వం తత్ప్రియోజనకత్వమ్, తద్దేతుత్వమితియావత్;
అత్రేత్యస్యఉక్తేషు గుణేష్విత్యర్థః; అన్వయశ్చాన్వయ నారాయణపద
బోధ్యత్వే; తథాచోక్తానాం ప్రతిపాద్యత్వే కరణవృత్తత్తిర్ముఖమితి
తాత్పర్యమ్. యథాచైతత్తథోపపాదితమనుపదమేవ. శబ్దశక్తిశ్చబ్ద
స్య స్వవిషయ తత్సమ్బంధస్థాన బోధకత్వరూపాతిశయకరీ, తచ్ఛేష ఇతి
వాయథాశ్చుతమేవ సుగమమ్. ఏతేనోపాయత్వస్యాపి నారాయణప
దప్రతిపాద్యత్వేనోక్తత్వా చ్చరణపదవై యర్థ్యపరిహారాయ గోబ
లీవర్ధన్యాయేన సజ్జోచయితుం యుక్తమిత్యగ్రిమగ్రన్థవిరోధ ఇత్య
పాస్తమ్.

అథవా, అత్రప్రతిపాద్యమాన ముపాయత్వం మోక్షప్రదానస్వరూపయోగ్యతాయాపం సామాన్యోపకారోపహితత్వమ్; శరణశబ్దేనతు మోక్షోపాయత్వం ప్రతిపాద్యత ఇతి భేదోబోధ్యః. యోబ్రహ్మణమితీకరణకళేబరప్రదానస్య, యోవైవేదానితిశాస్త్రప్రదానస్య, దేవమితిస్తుతి విషయీభూత కల్యాణగుణయోగస్య, ఆత్మబుద్ధిప్రసాదమితి గుణవత్తాద్యనసాయ జనకత్వస్యచ ప్రతిపాదనాత్. అత్రజ్ఞానశక్తిగుణగ్రహణస్య, ఫలప్రదానోపయుక్తాగుణాః “సర్వజత్వసర్వశక్తిత్వావాప్త సమస్తకామత్వ నిరుపాధిక శేషిత్వ పరమదయా భుత్వాని” ఇతిస్వతంత్రచరమశ్లోకవ్యాఖ్యానోక్త్యనురోధేనదయోపలక్షణత్వాద్దయాకార్యనిరుక్తోపాయత్వసిద్ధిః.

శ్రీవత్సాజ్ఞమితైరపి(౧) “త్వద్జ్ఞానశక్తికరుణాసు సతీషునేహపావంపరాక్రమితుమర్హతిమామకీనమ్” ఇతికార్యోపయోగిత్యేనకరుణాప్యనుసంహితా; యత్పునః భట్టపరాశరపాదైః, (౨) “ఉపాదత్తేనత్తాస్థితి నియమనాదైవ్యశ్చిదచిత్సర్వముద్దిశ్యశ్రీమాచితివదతివాగ్దాపనిషదీ. ఉపాయోపేయ త్వేతదిహతవతత్వం నతుగుణావతస్త్వాంశ్చీరిజ్ఞేశయశరణమవ్యాజమభజమ్” ఇత్యుపాయోపేయత్వయోరాశ్రయణోచితతయా అనుసన్ధానమ్; తత్తోపేయత్వం శేషిత్వరూపమత్రప్రాప్తిగ్రహణేనైవ గృహీతమ్; ఉపాయత్వంపునస్సమృద్ధపర్యవసితం కరుణాపర్యవసితంవా.

యద్యపి నారాయణత్వ మవర్జనీయ శరీర శరీరిభావాదిసమ్మన్ధరూపతయా స్వతంత్రచరమశ్లోకవ్యాఖ్యానోక్తమ్. తథాపితస్య లక్ష్యుద్భావిత వాత్సల్య దార్ఢ్యమాత్రాపాదకత్వంస్వప్రయోజనార్థకర్తృత్వాపాదకత్వంవేతి తత్తేనోపపాదనాత్, నాతీవ్రాపయోగఇతీహానుక్తిః.

గ ద్యేతు-అఖలహేయ ప్రత్యసీకేత్వాదినా, నిఖలజగదుదయ విభన లయలీలేత్యస్తేన-స్వరూపరూపగుణాయుధమహిషీచరిజనభోగ లీలా విభూతియోగ జగత్కారణత్వాదికం సామాన్యతోనారాయణపదార్థతయానుసంధాయ, సత్యకామేత్యాదినా వైకుంఠనాథేత్యస్తేన-పుష్పత్తిక్రమానురోధేన గుణవిభూతీవిశిష్ట మిధున పరప్రాప్య త్వముత్తరఖణ్డ పదద్వయ భోధ్యచనుసంధాయ, అపారకారుణ్యేత్యాదినా అశరణ్యశరణ్యేత్యస్తేన ఉపాయత్వోపయుక్తగుణజాతమనుసంహితమ్,

కృపాఽసహకృతస్య జ్ఞానశక్త్యాదేర్నావనోపయోగిత్య మితి తత్త్వాగ్రహణ్యనూచనాయ కారుణ్యస్య ప్రథమం నిదైశః; (౧) “కృపాయోగాచ్చశాశ్వతాత్” (౨) “కారుణ్యరూపయా” (౩) ఇతి శాస్త్రమ్; “కృపయాపర్యపాలయత్” ఇత్యైతిహాసికంవచః; కారుణ్యే కాన్తినశ్చ పరాఙ్ముఖాదయః; (౪) “కృపయాకేవలమ్” ఇతి యామునాచార్యాః; (౫) “కేవలంమదీయయైవదయయా” “అర్థిత్వ మాత్రేణ పరమకారుణికోభగవాన్” ఇతిగద్యమ్; (౬) “జ్ఞానబలైశ్చ ర్య వీర్యశక్తిముఖాః! దోషాభవే యురేతేయదినామదయేత్వయా వినాఘాతాః” ఇతివేదాంతాచార్యాః

ఔదార్యంపరం స్వతంత్రచరమశ్లోకవ్యాఖ్యానే శరణ్య త్వోపయుక్తగుణదశకమధ్యేననుసంహితమ్. తచ్చ ఉపాయలాఘు వోపేయగౌరవపాత్రాపకర్మాననాదృత్య కృతేపిసర్వస్వదానేనకీఞ్చి న్మయాకృతమితి బుద్ధ్యావస్థానమ్. ఇదఞ్చధ్రువదధిభాణ్డఘట్టాకర్ణాదివద్బలాత్కృత్యస్వానుబంధిపర్యంత పురుషార్థాపేక్షాయా ముపయుజ్యతేఇతి రహస్యత్రయసారే; ఏతచ్చన సర్వముముక్షువిషయేఉ పయుజ్యతేఇతి సేహూక్తమ్.

(౧) లక్ష్మీతంత్రే-౧౩

(౨) లక్ష్మీత-౨౦

(౩) రా-సు-౩౮-౧౩౪

(౪) స్తో-౪-

(౫) శరణాగతిగద్యే

(౬)

పరకాగ్యమపి స్వకార్యత్వేన కరోతీత్యే తత్ప్రయోజనం స్వ
తస్య చరమశ్లోక వ్యాఖ్యానోక్తమ్. తచ్చ శేషిత్వేన తత్ఫలమేతత్ఫ
లమేవేత్యుపపాదనాన్నాతి వాపేక్షితమ్. సాన్దర్యం విగ్రహగుణఇతి
సౌలభ్యం సూచయతి. అనానోచిత విశేషా శేషలోకశరణ్యత్వం-
సౌలభ్యస్య విషయవిశేషానుక్తేస్సర్వవిషయకత్వసిద్ధ్యా సిద్ధమేవ;
సౌశీల్య పర్యవసితంవా.

అతఏవస్వతస్య చరమశ్లోక వ్యాఖ్యానేగుణదశకమధ్యే-
నుసంహితమపి నేహోక్తమ్. ప్రణతార్తిహరత్వం కరుణాకార్యమ్;
సాపరాధస్యానుసంధేయ గుణమధ్యే వాత్సల్యం ప్రధానమితిజ్ఞాపనా
యపునర్నిదేశః. అతఏవ హితస్య నిస్సమత్వం భగవతా పరాఙ్ముశే
నాభిహితమ్; అనవరతేత్యాదినా శేషీభూతేత్యస్తేన జ్ఞానశక్తిప్రాప్త
యఉక్తాః. “అఖిలజగత్వామిన్నస్మత్స్వామిన్” ఇతిసామాన్యవిశేషా
భ్యాంస్వామిత్వమనుసంహితమ్; సత్యకామేతిపూర్తిః. నిత్యభోగ్యాది
మత్త్వంహితదర్శః. సజ్కల్పస్య సత్యత్వమప్రతిహతమితి శక్త్యతిశ
యఏవ పర్యవస్యతి. ఆపత్సఖత్వం కృపాకార్యమ్; అర్థికల్పకత్వమా
దార్యాన్నాతిరిచ్యతే. శేషిత్వాదేవ నిఖిలజగదాధార స్సకలేతరవి
లక్షణశ్చ;సర్వప్రహేతు శ్రీమత్త్వమ్; తదేతదఖిలం పూర్వఖణ్డగత
నారాయణపదార్థఇతినారాయణపదోపాదానేనసూచితమ్.

అశరణ్య శరణ్యత్వమపి కారుణికత్వ కార్యమేవ. తతఏవతద
పి స్వతస్య చరమశ్లోకవ్యాఖ్యానోక్త మిహానానుసంహితమ్;అశర
ణ్యాః అతిమద్భాఇతి శీలస్థానఽతితమితి తత్పదీపే; అనోనగద్యవిరో
ధప్రసక్తిరితి.

(౨౦) కుశ్మణ్డము పెరువామెక్కు వాత్సల్యమ్

పూర్వోక్తహేతునా ప్రథమోపాత్తస్య వాత్సల్యస్యలక్షణం
సూచయన్ ప్రయోజనమాహ (కుశ్మణ్డకణ్డితి). వత్సంలాశయతీతి
ఉప్రత్యయే వత్సలశబ్దః. తస్యభావో వాత్సల్యమ్; అద్యజాతేవత్సేధే
నోద్దోషా నాదరహేతు స్నేహవిశేషః. తాదృశ స్నేహకార్యందో
షాదర్శనమ్. తదుత్కటావస్థాకార్యం దోషేషు గుణత్వబుద్ధిః.

తదుక్తం శుభ్రప్రకాశికాయామ్-“బన్ధవిశేషాన్వితేషుప్రీతిః-స్నే
హః. యస్యవిపాకా అస్థానభయశక్తిత్వమ్, దోషానవభాసః, దో
షేషి గుణత్వబుద్ధిరిత్యాదయః” ఇతి. తత్తైవ సమన్వయాధికరణే
“దోషేషు గుణత్వబుద్ధిః-వాత్సల్యమ్, యథామాతుర్వత్సే” ఇత్యు
క్తమ్. అతిమాత్ర ప్రేమయోగ్యబన్ధవద్విషయక స్నేహవిశేషో
వాత్సల్యమ్ తత్కార్యత్వాద్దోషాదర్శనే, దోషేషుగుణత్వబుద్ధౌవా
తత్రతత్రవాత్సల్యపదప్రయోగః. దోషాదర్శనం పరీక్షకస్యాపి బన్ధా
న్వితేషు, కారుణ్యరహితేష్వపి భార్యాదిషు దృశ్యత ఇతివత్సవిషయే
ధేనోజ్ఞానశూన్యాయార్థవృష్టాంత్యేనోపాదానమహిమ్నా దోష
భోగ్యత్వంవాత్సల్య మిత్యేవ ప్రాయశోవ్యవహర్యతే.

(౧) “అవిజ్ఞాతా సహస్రాంశుః” (౨) “అవిజ్ఞాతాహిభక్తా
నామాగస్ను కమలేక్షణః” (౩) “యతోదోషంభక్తేష్విహ వరద
నైవాకలయసి” ఇత్యాదౌ ప్రథమావస్థాకార్యముక్తమ్; (౪) “స
న్తు శైయేతార్” (౫) “కుణజ్ఞోభృమ్” (౬) “నశ్మణ్డమాకవేకౌళి”

(౧) సహస్రనామ్ని

(౨)

(౩) వర-న్

(౪) పెరి-తి-౪-౯-౨.

(౫) ౧-తిరువ-ర౧౦.

(౬) తి-ప-వి-౧౧౧.

ఇత్యాదిషు ద్వితీయావస్థాకార్యముచ్యతే ఇతి నవిరోధః. అతఏవ దయాపాలమునిభిజ్ఞానసారే, “వణ్ణపడి” “అథ్థమురైక్కిల్” ఇతి గాథాద్వయేన క్రమేణదోషాద్యత్వదోషభోగ్యత్వేద్యతే. అతఏవ స్వతంత్రచరమశ్లోకవ్యాఖ్యానే “త్వద్దోషాదర్శనస్వభావస్తద్దోషేషు భోగ్యత్వబుద్ధిమాన్” ఇత్యుక్తమ్.

యద్యపీత్యనేన దోషాదర్శనంస్వాదిత్యనేన భోగ్యతాచభోధ్యతే ఇతి విష్ణుచిత్తసూక్తిపర్యాలోచనాయాం విశదమ్; (౧) “విశక్గాయెటిన్దాయ్ పోలుమ్” ఇత్యుక్తేవ “పోలుమ్” ఇతిశబ్దోనాయాధార్థ్యసూచకః. అదర్శనమపినిగ్రహభిసన్నిరాహిత్యమేవ తథాచయద్యయమాశ్రితాన్ననిగృహ్యతి రాగణో వర్తమానా కోవావారయి తా. అతస్సమాశ్రయణా త్పూర్వభావిషు ఉత్తరభావిషుచప్రామాదికేషు అకృత్యేషుచ హేయేషు శరీరాదిషు అదర్శనం భోగ్యత్వం వా, యేన స్నేహవిశేషేణ, సభగవత స్స్వీక్రియ మాణోపినాతి ప్రసక్తాపాదకః.

అతైవపూర్వానువిషయే నోపేషు గుణత్వబుద్ధిరుక్తా. తత్త్వదర్శనసూక్తివ్యపిశబ్దదర్శనాత్, ప్రామాదికేషూత్తరేషు; జ్ఞానియైవిగ్రహతోడే యాదరిక్కుమ్” ఇత్యారభ్య శ్రీవచనభూషణేశరీరాదిషూక్తా; ఆశ్రితస్య హిదోషాభోగ్యాః. బుద్ధిపూర్వకదోషప్రవృత్తిరాశ్రితత్వవిరోధినీ; అతస్తద్దోషాః ప్రామాదికావప; ఉక్తంహి “ప్రపన్న ఇతిగర్వేణ నకుర్యాద్గురుపాతకాన్ | జ్ఞాత్వాపి పాతకంకర్మ కుర్వన్మాహః పతత్యధః” ఇతితదేతత్తై ముతికన్యాయేన శ్రీవచనభూషణేషపాదితమ్. యోహిపుణ్యాదపిబిభేతినహిసపాపంకరోతీతి.

వేదాంతాచారై ర్యపి “ఆలిప్యతాం నిరవశేషమలబ్ధత్వప్తిః”
 “భరన్యాసచ్చన్నప్రబలవృజినప్రాభృతభృతః” ఇత్యాదిభిర్దోషభోగ్య-
 త్వమభిధాయ, ఏవమన్దానాంకాలదోషాద్విషకీతప్రవృత్తిర్తాభూదితి
 వాత్సల్యందోషాదర్శిత్యమితిలక్షితమ్; “అద్యజాతస్తుమలినంవత్సం
 ధావతిగౌరివ” ఇత్యాదిచేహప్రమాణమ్; (౧) “స్తస్యంతద్విషసంమి
 శ్రం రస్యమాసీజగద్గురోః” ఇత్యేతదపిన్యజ్జకతయోదాహరన్తి;
 వ్యాకరణేతు “వత్సంసాభ్యాంకామబలే” ఇతివృత్తివిషయేకామవ
 రాద్వత్స శబ్దాన్యత్వర్థీయే లప్రత్యయేవత్సలశబ్దోవ్యుత్పాదితః.

అన్వైస్తువత్సంలాతి-ఆదత్తఇతి, “ఆహోనుపసగ్గః” ఇత్యు-
 క్తమ్; సర్వభాభ్రాన్యజ్ఞానాదిప్రయోజకస్నేహవిశేషోవాత్సల్యమ్.
 “విశ్వంధియైవ విరచయ్య” ఇత్యత్రవ్యామోహాతిశయాత్సర్వశక్త్య-
 పరిజ్ఞానేన సరస్తటాగమనపాదపరిమార్జనాదికం వాత్సల్యకార్యమి-
 త్యుక్తమ్. పరాశరభట్టపాదైరపి (౨) “వత్సరో వత్సలోవత్సీ” ఇత్య-
 త్రపతాదృశస్వభావవిశేషఉక్తః; సహించిరంపరిచీయమానేష్వపిశర-
 ణాగతేషు కన్యాపిహేతోస్సద్యః ప్రసూతేష్వివవతేషుసహుజ్ఞా-
 రాస్సపయస్సంస్నవస్తవేదనాః కింకర్తవ్యతాకులాభవధేసవస్స-
 మ్భాగ్నిమృతీతి; నచదోషాణామనుకూలతయావేదనీయత్వేతేషాం ని-
 ర్తనానసగ్గతిః. నివర్తనస్య నైతేషాంప్రతికూలంఫలందాస్యామితిస-
 జ్జుల్పరూపత్వాత్. ఈదృశవాత్సల్యదర్శనం స్వదోషదర్శనకృతని-
 వృత్తిం నివారయదాశ్రయణే ఉపయుజ్యతే; సాధనత్వేప్రపత్తేస్త-
 యైవదోషానశ్యస్తీతినాథోవాత్సల్యపర్యాలోచనేన.

సహి బ్రహ్మహత్యాప్రాయశ్చిత్తంద్వాదశవార్షికాదికర్తుర్వా-
 త్సల్యం పర్యాలోచయితివ్యమ్; “వెరువామైక్కు” ఇత్యనేన ఆశ్రయ

కార్యమ్ శేయ్యమెన్దుతుణికైక్కు స్వామిత్యమ్.

ణోపయోగిత్యం దర్శితమ్; స్వామిత్యస్తు పూర్వోక్త వాత్సల్య హేతుస్తదీయలాభస్య స్వలాభత్వా పాదకస్సమ్బంధ విశేషః; ఏతేనబంధవిశేషాభావాద్దోషేష్యానుకూల్య వేదనహేతున్నహవిశేషో నసమ్భవతీతి శక్త్యావ్యావర్త్యతే; ఏవంబు అస్యాస్యపరాధభయనివర్తకత్వమేవ ఫలితమ్. సాత్మాత్పరమ్పరాకృతస్తు విశేషఇతి; ఉపయోగాస్తరమప్యాహ (కార్యమ్ శేయ్యమితి)

సత్యపివాత్సల్యేననుష్ఠితసాధనస్యానైశ్రయణమాత్రేణ కథంకార్యం కరిష్యతీతిశక్త్యావ్యావృత్తిః- స్వామిత్యఫలమ్; వైముఖ్యదశాయామపిసత్తాను వర్తనాదిహేతుభూతసమ్బంధవిశేషవత ఆశ్రయణదశాయామపేక్షితఫలప్రదత్వమావశ్యకమిత్యధ్యవసాయస్యతే నజననాత్; ఉక్తంహి (౧) “ఈశేశితవ్య సమ్బంధాదనిదంప్రథమాదపి రక్షిష్యత్యనుకూలాన్నః” ఇతి.

సచైవమేతస్య కార్యకరణోపయోగితయా ఆశ్రయణోపయోగిగుణమధ్యే పరిగణనాసంబంధః. తద్జ్ఞానస్యశక్త్యానివర్తనద్వారా ఆశ్రయణప్రవృత్త్యుపయోగిత్యాత్పరిగణనేచ, జ్ఞానశక్త్యాదీనామపి తదాపత్తి రితివాచ్యమ్; పూర్వోక్తోపయోగమాదాయ తదుపపత్తేః; ఉపయోగాస్తరకథనస్తు, వాత్సల్యనిశ్చయేనత్యపి ఏతదనుసంధానస్యావశ్యకత్వ జ్ఞాపనార్థమ్.

సచ “త్రాణేస్వామిత్యహాదిత్యమ్” ఇత్యౌచిత్యరూపస్య స్వామిత్యస్యకథమధ్యవసాయ హేతుత్వమితివాచ్యమ్; ఆశ్రితవిషయేతస్య ఫలోపధాయకత్వనమ్బువాత్;

స్వామిత్వమ్ కణ్డకలామైక్కు సాశీల్యమ్.

శీలమ్-మహతోమద్దెస్సహసీరస్థేణ సంశ్లేషస్వభావత్వమ్; తస్య సాష్టవమ్-సాశీల్యమ్; వమస్స సంశ్లేషదశాయామపిస్వమహత్త్వ బుద్ధిరాహిత్యమ్; తచ్చ, (౧) “గుహాఆత్మసమస్సఖా” (౨) “సుగ్రీవం నాథమిచ్ఛతి” (౩) “అహంవ్రాతాన్ధవోజాతః” (౪) “ఆత్మానంమానుషంమశ్యే” ఇత్యాదిషువిశదమ్; అనిసంహితక్షౌచ తచ్ఛ్రీవత్సా జ్జమిత్వైః, (౫) “తద్వైతధాన్తుకతమోయమిహ స్వభావోయా వాస్యధావిధగుణోభజతేభవన్తమ్ । తావాన్తధావిధగుణస్తదధీన పృత్తి స్సంశ్లిష్యసిత్వమిహ తేనసమానధర్తా” ఇతి.

ఏవం, (౬) “బ్రహ్మేశమధ్యగణనా గణనార్కపక్ష్యా విద్వై నుజత్వమదితేస్తనయత్వయోగాత్ ఇత్వోక్తువంశ యదువంశజనిశ్చ హన్తశ్లాఘ్యాన్యమూన్యనుపమస్యపరస్యధామ్నః” ఇత్యపిశీలకార్యమే వప్రకాశయతి. ఏతచ్చస్వనైచ్చానుసన్ధానప్రయుక్తభయనివర్తకత యా ఆశ్రయణోపయోగీత్యాహ (స్వామిత్వమ్ కణ్డకీతి). “కుల్గ్రమ్ కణ్డ” ఇతివత్, “నైచ్చమ్ కణ్డ” ఇత్యనుక్తిస్సజ్జతినూచనాయ; శ్రీసమ్మన్దాగతే వాత్సల్యస్వామిత్వేచానుసంహితే; తాభ్యాంభగవత్పరత్వ స్య తత్ప్రతియోగితయాస్వనైచ్చసోపస్థితేస్వస్యాశ్రయణానధికార శక్త్యా సమ్మవాత్తన్నివర్తనాయ శీలానుసన్ధానమావశ్యకమితిభావః.

సౌలభ్యమ్- (౭) “సమాంసచక్షురభివీక్షతేతమ్” (౮) “సన స్ప్రశేతిష్యతిరూపమస్యనచక్షుషా” ఇత్యతీన్ద్రియత్వేన శ్రుతిసిద్ధస్య

(౧)	(౨) రా-కి-౪-౧౮	(౩) వి-పు-౫-౧౩-౧౩
(౪) రా-య-౧౨౦-౧౧	(౫)	(౬) ఆతిమా-స్త-౧౫
(౭) ఋశ్యేన-	(౮) తై-నా-	

కణ్డపత్నీకుక్కు సాలభ్యమ్.

విరోధియైప్పొక్కిత్తనై క్కొడుక్కుక్కు జ్ఞానశక్తికళ.

విగ్రహస్య సకలమనుజనయన విషయతాపాదనపూర్వకం నిత్యసాన్నిధ్యకరణమ్; తస్యచప్రయోజనం దార్లభ్యభయనిష్పత్తి రిత్యాహ (కణ్డితి). ఇథ్థళ్ళాశ్రయణోపయోగిత్వంచాక్షుషపూర్వకాశ్రయణే; నిగ్రహపాదకత్వా లేశకృత్యాన్యతరబుద్ధి నివర్తనద్వారా ఆశ్రయణ ప్రవృత్త్యైవయికజ్ఞాన విషయత్వమ్.

ఆశ్రయణీయే జ్ఞానశక్త్యా ద్విజ్ఞానస్వాపి నైష్కల్యశక్త్యాని వర్తకతయా ఆశ్రయణోపయోగిత్యాదతి ప్రసజ్వవారణాయద్వారేత్యస్తమ్; సాపరాధేన నీచేనవాక్పతమాశ్రయణం నిగ్రహపాదకంద్వస్తమితి వాత్సల్యాదిత్రికే లక్షణసమన్వయః. సాలభ్యసజ్గ్రహాయ అశక్యత్వబుద్ధినివేశితబోధ్యమ్.

అధికారోపయుక్తగుణాదర్శయతి (విరోధియైయితి). జ్ఞానమనుసంహితంశ్రీరజ్జరాజస్తవే-(౧) “యుగపదనిశమత్తైస్సైస్వస్వతోవాక్షకార్యే నియమమనియమంవాప్రాప్యరక్తాధిరాజ । కరితలవదశేషంపశ్యసిస్వప్రకాశం తదవరణమమోఘంజ్ఞానమామ్నాసిషుస్తే” ఇతి. అశేషంపశ్యసీతి-సర్వానగాహనమిత్యర్థఉక్తః. అనిశమిత్యనేన నిత్యమితివివృతమ్. స్వప్రకాశమితి-స్వాత్మసమ్బాధీత్యనేనతు ల్యాభకమ్; అజడత్వం కార్యనైకల్యశూన్యత్వమ్-అవరణపదేనోక్తమ్.

శక్తిరపి తత్రైవానుసంహితా. (౨) “కార్యేన నైస్వతనుముఖతస్తావిముపాదానమాహుస్సాతేశక్తిస్సుకరమితరచ్ఛేతివేలాంవిలజ్ఘ్న ఇచ్ఛాయావద్విహరతిసదారజ్గరాజానపేక్షా సైవేశానాదతిశయకరి

సోర్ణనాభావిభావ్యా” ఇతి. కాశ్యేన స్త ఇత్యుదాహరణమాత్రమ్.
“జగత్ప్రకృతిభావః” ఇతివచనమప్యేవ మేవయోజ్యమ్,

తథాచ సుకరదుష్కరవిభాగానాదరేణ ఇచ్చావిషయమాత్ర
కరణసామర్థ్యం శక్తితితల్లక్షణమ్. జగదుపాదానత్వప్రయుక్తమఘ
టితఘటనాసామర్థ్యమిత్యత్ర ప్రయుక్తకబ్ధోజ్ఞాప్యత్వాత్. అతవపర
హస్యత్రయసారే-అఘటితఘటనాసామర్థ్యమిత్యేవ తల్లక్షణముక్తమ్,
అన్యథాప్రకృతానుపయోగప్రసక్తః; ఇష్టానిష్టయోరజ్ఞానే నతత్త్వా
ప్తిపరిహారకర్తృత్వం సమ్భవతీతిజ్ఞానస్యోపయోగః. శక్తిశ్చ-కార్యాను
గుణ్యరూపైవేతి, నతస్యా ఉపయోగోవక్తవ్యః

పూర్తిశ్చ-అవాప్తసమస్తకామత్వరూపాకీ, ఇచ్చితా-రాసపేక్ష
కార్యకరణేఉపయుజ్యతే. పూర్ణత్వాదేవప్రయోజనాభావప్రయుక్తా
కార్యకరత్వశక్త్యా శేషిత్వరూపయాప్రాప్త్యానివర్త్యతే. సాహిస్వశేష
నస్తాద్విహితాతిశయాశ్రయత్వరూపా స్వప్రయోజనాయస్వయమేవ
ప్రయతత ఇతిబుద్ధిముత్పాదయతీతి, తన్నివర్తకాయాస్తస్యాస్పృష్ట
యోజనత్వబుద్ధివిశిష్టకార్యకరణే ఉపయోగః.

తథాచ స్వప్రయోజనబుద్ధిపూర్వకకీ, ఇచ్చితా-రాసపేక్ష కా
ర్యకర్తృత్వైవయికగుణత్వమేవ- కార్యోపయోగిత్వమ్; విశేష్యప
యోగోజ్ఞానశక్త్యో ద్విశేషణోపయోగః. ప్రాప్తిపూర్వోపితిన్వతస్త్ర
చరమశ్లోకవ్యాఖ్యానేవిశదమ్. అతవప్రధాన్యాత్ జ్ఞానశక్త్యోరేవే
హూపాదానమ్. అవాప్తసమస్తకామత్వస్య సమస్తగుణవిభూతివిశి
ష్టత్వరూపతయా, విశిష్టానుభవనరూప ఫలప్రదానోపయికత్వమపి
సువచమ్.

“జ్ఞానాదభిప్రదచ్చిత్వం శక్త్యాతద్భుతనక్రియా । పూర్వ్యాస్వా
ధీనవిశ్వత్వం ప్రాప్త్యా శేషిత్వముచ్యతే । స్వాజ్ఞానాశక్త్యపూర్ణత్వ
ప్రాప్తిహానినిబద్ధనా । అధినఃకార్యవైఘట్యశజ్ఞా త్వేభిర్నివార్య
శే॥” ఇతి.

దీపసజ్జిహే ; కార్యవైఘట్యశజ్ఞానివర్తకజ్ఞానవిషయత్వ
కథనం తేషామనుసంధేయత్వజ్ఞాపనాయ. అనిష్టజనకత్వికృత్యసాధ్య
త్వశజ్ఞానివర్తకజ్ఞానవిషయస్యైవసూపసదత్వార్థగుణకోటినివేశః;
ఇష్టసాధనతాశజ్ఞానివర్తకజ్ఞానవిషయత్వేనాశ్రయణోపయోగిత్య
స్తు సర్వసాధారణమితి; “అశ్రయణోచితాఖిలగుణస్య” ఇత్యుక్తమా
చాస్త్యైః; శక్త్యాదిగుణాధ్యనసాయస్యాపిహి, “రక్షిష్యతీతివిశ్వాసా
త్” ఇత్యాశ్రయణోపయోగిత్యముక్తమ్.

స్వామ్య శేషిత్వయోస్త్యభేదోనాశజ్ఞానీయః. స్వామ్యస్యస్వ
వ్యతిరిక్తవస్తుషు స్వకీయత్వాభిమానరూపత్వాత్; ఉక్తంహి “స్వా
మ్యంస్వేష్యభిమానితా” ఇతి. కథమన్యథా (౧) “అశేషచిదచిద్వస్తు
శేషీభూత, అఖిలజగత్స్వామిన్” ఇతిభాష్యకారైః పృథగుపదిశ్యతే.
(౨) “సర్వేశ్వరస్సర్వదృశస్సర్వవేత్తాసమస్తశక్తిః పరమేశ్వరాఖ్యః”
ఇత్యత్రోక్తకార్యోపయోగి గుణచతుష్టయమనుసంహితమ్. సర్వే
శ్వరఇతి-ప్రాప్తిః, సర్వవేత్తేతి-పూర్తిః; సతుసర్వజ్ఞత్వమ్. ఇడదర్శ
నాత్, సర్వదృశిత్వనేనపానరుక్త్యాపత్యేష్య.

(౩) “క్వాహమత్యంతదుర్బద్ధిః క్వచాత్సహితవీక్షణమ్ | యద్ధి
తంమమదేవేశ తదాజ్ఞాపయమాధవ” ఇతిజ్ఞానస్య. (౪) “పటునైకవరా
టికేవక్లప్తాస్థలయోః కాకణికాసువర్ణకోట్యైః । భవమోక్షణయో

స్తవయైవజన్తుః క్రియతేరజ్ఞనిధేత్వమేచపాహి” ఇతి, శక్తేః-(౧) “సమాశ్రితాద్భ్రహ్మ తరోరనన్తా నిస్సంశయఃపక్వఫలప్రపాతః” ఇతి, పూర్వేః-(౨) “ఉపాదత్తేనన్తా స్థితినియమనాన్వైచ్ఛిద చితౌస్వముద్దిశ్య” ఇతి శేషిత్వస్యచ కార్యోపయోగిత్వం తత్రతత్రాససంహితమ్.

“నిగ్రహేప్రపయజన్తై కృపావిరహితా ఇమే! ఆగసాందర్శనేజ్ఞానం శక్తిస్తాచితదణ్డనే । పూర్తిరన్యాయవివర్త్యత్యే తస్యాచిత్యేచ శేషితా । ఏషామనుగ్రహైకాన్త్యం కుర్వన్తీకరుణాఙ్గతః । అత్రోపలక్ష్యేత్యన్యత్ర మూలకృద్భిరుదీరితమ్,” తల్లక్షణంప్రాగేవోక్తమ్.

సన్న్వయం కృపానిర్దేతుకాసహేతుకావా; ఆద్యేసంసారానుపపత్తిః; ద్వితీయే “కృపాయోగాచ్చ శాశ్వతాత్” ఇత్యాదివచనవిరోధః, బహుతరాచార్యనూక్తివిరోధశ్చేతి. అత్రకుమారవేదాన్తాచార్యాః సామాన్యతః పరదుఃఖనిరాచిక్షీర్హూరూపాయాః కృపాయా నిత్యత్వేపి సహకారివి శేషసమవహితాయా ఏవత స్యావ్యక్తివిశేషవిషయేఘలోపధాయకతయాస్వరూపశాసంస్తవాభ్యాంసహేతుకత్వనిర్దేతుకత్వయోరేవాగ్గీకారాదవిరోధఇత్యాహుః. ఉక్తశ్చతత్రాతపాదైః, “ముకుందకరుణాంవందేముగ్ధేష్వధికవత్పలామ్! స్వరూపశాసంస్తవాయస్యానిర్దేతుకసహేతుకా” ఇతి; యుగపత్కరణకళేబరప్రదానశాస్త్రప్రవర్తనాదికంతాదృశకృపాకార్యమ్.

తదుక్తమ్-(3) “అచిదవిశేషితాన్ప్రళయసీమనిసంసరతఃకరణకళేబరైర్ఘటయితుందయమానమనాః” ఇతి; (౪) “పాపైరనాదిభవసమ్భవవాసనోత్థైర్దుఃఖేషుయఃఖలుమిమజ్జతిహస్తజన్తుః । తంకేవలన్తుకృపయైవసముద్ధరిష్యంస్తద్దుష్కృతస్యనతునిష్కృతిమాత్థశాస్త్రైః”

(౧)

(౨) ర-స్త-౨-౦-౨

(3) ర-స్త-౨-౪౦

(౪) చై-స్త-

* సుసవాభ్యాం

ఇతి; “అచిదవిశిష్టాప్రళయేజన్తు నవలోక్యజాతనిర్వేదా । కరణక
శేబరయోగం వితరసివృషశైలనాథకరుణేత్వమ్” ఇతిచ.

* ఆకారానుయాయినస్తు, అధికారివి శేషే. కార్యోపధాయకత్వ
మపితస్యా అహేతుకత్వమేవ; పురుషకారోద్భూతాయాహితస్యాశ్చ
రణాగతవిషయేలస్తరేణైవసాధనవిశేషంకార్యోత్పాదకత్వంద్వప్తమ్;
నచతత్రశరణాగతేరేవసాధనత్వమ్; సాధనత్వంహిక్యపాప్రవృత్తిప్రతి
బద్ధకీభూతదోషనివర్తకతయాస్యాత్; ఏతదేవహిక్యపోత్తమృకత్వం
నామ; “భక్త్యాప్తిహి కృప్యేనోత్తభ్యతే” ఇతిహ్యుక్తమ్.

నచప్రపత్తేర్దోషనివర్తకతా; అపిచ “వధ్యంప్రపన్నమ్,” “వధా
ర్హమపి” “శరణాగతమ్” ఇత్యాదిమవధ్యత్వప్రపన్నత్వయోస్సమా
నకాలికత్వానగమేనతదనివర్తకత్వప్రతీతే; పూర్వంవధ్యతాయా ఇ
దాసీంత్యాగహేతుత్వాభావేన త్యాగనిషేధపరతద్వాక్యా సర్థక్యా
త్; పూర్వమిత్యధ్యాహారాసజ్జతే.

యద్యపివైధశరణాగతేర్దోషనివర్తకత్వేపి తస్మాదపీత్యాదేర
న్యవిషయత్వేన సావకాశతా నిణేతుంశక్యతే. నిగ్రహస్య తత్కాలే
అభావాత్; నిగ్రహస్య తద్ధేతువ్యాపారరూపస్యవాదోషస్య పూర్వ
కాలీనత్వమేవాపివధ్యమిత్యాదినా ప్రతిపాద్యత ఇతిసువచమ్.

తథాపి ప్రపత్తేః కృపోత్తమృకత్వే భగవతఉపాయాంతర
స్థాననివేశోఽసజ్జతః; ఉక్తంహి భక్తినాధ్యాంతామీశ్వరస్వయమే
వ నివర్తయతీత్యనుపాయానాం సవ్యవాయ ఇతి; ఏవంశ్చ, అహే
తుత్వేనత్యతి ప్రసజ్గవారకత్వసైవ వ్యాజత్వ రూపతయా ప్రపత్తే
ర్వ్యాజమాత్రత్వమేవ; నతుఫలవిసదృశహేతుత్వమ్; తత్, అగ్ని

హోత్రాదేరపిస్వగ్గాదివిసదృశత్వాత్, బ్రహ్మహత్యాదేరపినరకాది విసదృశత్వాత్; విధిబలాత్తస్యతదానురూప్యమితిచేత్తుల్యమ్. సచాశక్తాధికారికసాధనతా వ్యాజత్వమ్; గౌణకిర్తసుసర్వత్రతదవ్యవహారాత్; అతస్సాధనానుష్ఠాతుర్దయానుసంధానే ప్రయోజనవిహిత్యాధనత్వమేవాస్యానేతినిశ్చయతే.

అథవా ప్రాతికూల్యవ్యవసాయ నివృత్తిమాత్రేణ అకిచ్చనే స్వయమేవ భగవత్ప్రసత్తిప్రయోజయశీతి ప్రపత్తి హేతుభూతాయాదయాయా సప్రపత్త్యుద్భవ్యత్వమ్. (౧) “తౌమ్యస్యహోతదభిసంధివిరామమాత్రాత్” ఇతి, “దయాయాస్తుప్రాచీనాసఖ్యయజన్తసుమహాపరాధకారిణి పశ్చాత్తనప్రాతికూల్యవ్యవసాయ విరామమాత్రేణ తదపరాధానసంతాననాదృత్యతస్య నిరితిశయసమ్మత్ప్రదానాయ స్వయమేవ భగవాన్ప్రయతతే” ఇతిచశ్రుతప్రకాశికా,

“నివృత్తప్రాతికూల్యో యో నోపాయేషుప్రవర్తతేతన్నాస్య సుకారయేదీశస్తేనాతిప్రసజ్జనమ్॥”; యస్తూపాయాంతరమిచ్ఛతి, తస్యోపాయాంతరానుష్ఠానానుగుణాం బుద్ధిప్రదదాతీతి ప్రపత్తితోభక్తేర్విశేషః; అత్రప్రాథమికయత్నస్యభగవదీయత్వేపితదనుమతిరూపస్య చేతనయత్నస్యాపిసద్భావాన్నకృతీసాధ్యత్వభోధకవిధ్యనుపపత్తిః. అతఏవాస్యాఅవ్యతిప్రసజ్జవారకత్వోపపత్తిః.

యథాహి సాధారణేధనేపరానుమతినమ్పాద్య ఏకేనరాజ్ఞ ఉపాయనేదత్రేప్రాప్తం ఫలంప్రథమప్రవృత్తబేదార్యాదనుమస్తేషియదిదదాతి; తదానాతిప్రసజ్జః; నవానుమత్సిద్ధాతుః; తద్వత్; అతఏవ హి (౨) “సత్కర్మనైవకలకిచ్చనసంభిసోమి విద్యావ్యవద్యరహితానహి విద్యతేమే; కిచ్చిత్వదభ్యుతపదామ్బుజభక్తిహీనః పాత్రంభవామిభగ

(౨౧) ఇజ్జచ్ఛిల్లుకిఱి సౌలభ్యత్తుక్కులై నిలమర్చావతారమ్.

వస్థనతోదయాయాః” ఇత్యాకిజ్జన్యమేవదయా హేతు త్వేనోక్తమ్. అతఃపురుషకృతీసాధ్యవ్యాపారాత్ప్రకేవోద్భూత రూపత్వాత్, నిష్కాతుకత్వప్రవాదఉపపద్యతఏవ;

అథవా, భగవతోనిరఙ్గుశస్వాతన్త్ర్యిత్ కేమాజ్ఞిన్నిత్యత్వేన కేమాజ్ఞిద్బుద్ధాదిభాక్త్యేనసజ్కల్పవైషమ్యవత్, కేమచిద్వ్యక్తి విశేషేషు అజ్ఞాతసుకృతానిసుకృతత్వపరికల్పన యోగ్యాని యదాలభ్యంతే, తదాన్వయమేవతానితథాత్వేనపరికల్ప్య దివ్యనూరీనివ తాన్ప్రపన్నాన్కరోతి.

(౧) “నాసౌపురుషకారేణ సచావ్యన్యేనహేతునా! కేపలంస్వేచ్ఛయైవాహం ప్రేక్షేకజ్జితక్రదాచన” ఇత్యాదివచనాత్; ఉక్తంహి (౨) “స్వాతన్త్ర్యమైశ్వరమపర్యనుయోజ్యమాహుః” ఇతి. (౩) “యమేవైషమ్యణుతేతేనలభ్యః” ఇతిశ్రుతిః. (౪) “వెటితే యరుళేశయ్ వర్ శెయ్ వార్ కట్టు” ఇత్యుపబృంహితా అత్రప్రమాణమ్; ఏతచ్ఛక్వాదిత్కమితిసభక్తిప్రపత్త్యాదివిధ్యానర్థకృతసజ్జః; అతోవిషయవిశేషేషుద్ధనిష్కాతుకత్వమ్ అన్యత్రకరణకళేబరదానాదినా స్వాధీనసహకారి సాపేక్షత్వరూపమేవేత్యాహుః.

అశ్రయణ సౌకర్యాసాదకగుణచతుష్టయాన్తర్గతసౌలభ్య సీమాభూమిరర్చావతారఇత్యాహ (ఇజ్జీతి).

(౧) పాఞ్చరాత్రే

(౨) వై - స్త-౫౩

(౩) కళవ-౧-౨-౨౩

(౪) తి-హయ-౪-౩-౪

(౨౨) ఇతుతాన్ పరవ్యూహవిభవజ్ఞో పోలన్తి క్షే కణ్ణాలేకాణలా
మృడియిరుక్కుమ్.

(౧) “ఏవం పశ్చప్రకారోయమాత్మనాంపత తామధః! పూర్వ
స్తాదపిపూర్వస్తాజ్ఞాయాంశ్చైవౌత్తరోత్తరః! సౌలభ్యతోజగతాన్వి
మీ సులభోహ్యుత్తరోత్తరః” ఇతిపరత్వాద్యపేక్షయాఅర్చాయాం
సౌలభ్యాధిక్యస్యస్వయమేవౌక్తత్వాదితిభావః.

తదేవోపపాదయతి (ఇతుతానితి). “ఇతుతాన్” ఇత్యనన్తరం
“దేశకాలసన్నిధానతాలే” ఇతిపూరణీయమ్. “క్షేకణ్ణాలే” ఇత్యనేన
అన్తర్యామివ్యావృత్తిః. పరవ్యూహయోద్దేశవిప్రకర్షణ, విభవస్యకాల
విప్రకర్షణ, అన్తర్యామిణశ్చకరణవిప్రకర్షణవిగ్రహసాక్షాత్కారాగ
మృవాదర్శనవతారస్యాధిక్యమితిభావః.

దేశకాలసన్నిహితత్వరూపపరాదివ్యావృత్తిహేతునా చక్షు
ర్విషయ ఇత్యాచార్యవ్యాఖ్యానే అన్తర్యామిపదంపూరణీయమ్; తత
ఏవతద్వ్యావృత్తేర్వ్యతాఘటితత్వమపి సిద్ధతీతినన్యూనతా, ఏత
దుపపాదనంశ్చ “ఇదానీన్తనానా మర్చనవతారఏవప్రపత్తవ్యః” ఇతి
జ్ఞాపనాయ; నతుసామాన్యతస్తథానియమః; “మామేకంశరణంప్రజ”
ఇత్యాదివిధివిరోధప్రసక్తౌ, “సేనాధూళి” ఇత్యాదినా విభవవిగ్రహ
విశిష్టస్యాపి తథాత్వాభిధానాత్; ఏవంశ్చయత్తత్రతత్ర “అర్చనవతా
రఏవప్రపత్తవ్యః” ఇత్యుచ్యతే; తత్తత్రత్యసౌలభ్యాతిశయప్రదర్శన
పరమితిసవిరోధః.

అథవా భగవత్పరాఙ్మతాననుసంహితం సౌలభ్యం కథమను
సన్ధీయతేతత్రాహ (ఇక్లితి). తథాచ “తిరువేళ్ళడత్రానే” ఇత్యనేనసా

(౨౩) ఇనైయెల్లామ్ నమక్కు నమ్మెరుమాళ్ పక్కలిలే కాణలామ్.

అభ్యుచునుసహితమితిభావః. సాలభ్యస్యనిత్యసన్నిహితత్వరూపత్వే
అస్తర్యామిసాధారణ్యాత్, చతుర్వ్యగ్యవిషయత్వరూపత్వే విభ
వాదిసాధారణ్యాత్, కిమిత్వర్చాపదేనైవ సాలభ్య ప్రకాశనంతత్రా
హ (ఇతుతానితి). విశిష్టంతదితిభావః.

ఆశ్రయితుస్తాత్కాలిక సన్నిధానమేవాపేక్షితమితి నిత్యత్వం
నోపయుజ్యతే. అతఏవనారాయణపదోత్తరంచరణశబ్దః-అనస్తరపదో
దిత గుణప్రకాశక విభవార్చారూపపరఇతి కృష్టపాదైరుక్తమ్; తత్ర
చేదాసీస్తనానామర్చారూప విశిష్టఏవప్రపత్తన్యః.

సనువిభవరూపవిశిష్టే అస్థానస్నేహాదిమస్తం ప్రత్యుపదేశా
ద్వాత్సల్యస్య, (౧) “మత్తఃపరతరంనాన్యత్” ఇత్యుపదేశాద్వైశ్వరూ
ప్యప్రదర్శనాచ్చస్వామిత్వస్య, సారధ్యేనావస్థానాత్సశీల్యస్య, న్వత
ఏవసాలభ్యస్య (౨) “వేదాహంసమతీతాని” ఇత్యుపదేశేన సార్వజ్ఞ్యస్య,
దివానిశాకరణాదిభిన్నస్వశక్తిత్వస్యచస్ఫుటత్వేపి అర్చారూపవిశిష్టే
తేషామస్ఫుటత్వాద్గుణానుసంధానజనిత విశ్వాసపూర్వకంకథమాశ్ర
యణసమ్భవ ఇత్యతఃసహ (ఇనైయెల్లామితి).

అత్రాపి (౩) “పాతుప్రణతరక్షాయాం విశమ్భమసహన్నివ ।
సదాపఞ్చాయుధీంబిభ్రత్” ఇతిరక్షణోపయుక్తాయుధధారణేన రక్షణో
పయుక్తజ్ఞానశక్తిప్రకాశ్యేతే; అభయముద్రితేనచకరేణ “అపరాధభీ
తాన్సాభైష్ట” ఇతివదతావాత్సల్యమ్; ఉక్తఞ్చ (౪) “ఏతేశ్చగదాసు
సర్చనభృతః క్షేమఙ్కరాబాహవఃపాదద్వంద్వమిదంశరణ్యమభయం
భద్రఞ్చహేమ్రాజనాః । ఇత్యుచిష్యభయఙ్కరేశరతతే” ఇతి;

(౨౪) తిరుక్కైయిలేపిడిత్త దివ్యాయుధజ్జఘమ్, వై త్తజ్జలైన్దైయమ్, కవిత్తముడియమ్, ముకముమ్ములువలుమ్, అసనపద్మత్తిలే యుద్దునిన తిరునడికఘమాయ్నిత్కిఱనిలై యే నమక్కుత్తజ్జమ్

మకులేనచస్వామిత్వమ్,-తదుక్తమ్- (౧) “అధిరాజ్యమధికం భువనానామిశ తేపిశునయకలమాళిః” ఇతి. (౨) “శిఖారత్నోద్దీప్రదిశిదిశిచమాణిక్యలహరీలసచ్ఛ్చి” మద్రజ్జప్రభుమణికిరీటంమనుమ హాసముత్తుజ్ఞాస్థితంచదచిదధిరాజ్యశ్రియభవప్రియాక్రీడంచూడామణిమపినితమ్బంతమభితః” ఇతిచ; సస్మితేనముఖమణ్డలేనసౌశీల్యమ్. (3) “సమ్భాషమాణమివనర్వవశంవదేన మస్తస్మితేనమధురేణచ వీక్షితేన” ఇతిహ్యాక్తమ్.

శరణ్యప్యచరణకమలయుగళస్య సర్వజనప్రత్యక్షీకరణాదేన సాలభ్యమపీతి, పూర్వోక్తసకలాకారప్రకాశకసన్నివేశవిశిష్ట శ్రీరజ్జనాధవీవాస్సాకంశరణమితిస్వానుసంధానతయాహ(తిరుక్కైయిలేయితి), పూర్తిప్రాప్తి స్వామిత్వప్రకాశకేనైవ ప్రకాశితప్రాయే.

కరుణాప్రకాశకంవీక్షణమప్యత్రాధ్యాహర్యమ్. తదుక్తమ్ - (౪) “కరుణామృతకూలముద్రజైపాప్రణమత్సాంగతికీప్రసన్నశీతా । అపిరజ్జధనోపకర్ణికాత్తోస్సరితోర్వీక్షణవీచినస్తతిప్రాత్ ” ఇతి. (౫) కరుణారసవాహివీక్షణోర్ధ్వరదప్రేమమయప్రవాహభాజితతతీరవనావభీభృవౌదృక్పలస్థిస్తవనాసికైవసేతుః” ఇతి, (౬) “అవిష్కరుతేకృపామసారామ్” ఇతిచ.

(౧) వర-స్త-౨౫

(౨) ర-స్త-౧-౯౨

(3) ర-స్త-

(౪) ర-స్త-౧౦౦.

(౫) వర-స్త-3౫.

(౬) వర-స్త-3౬౦

(౨౫) రక్షకత్వభోగ్యత్వజ్ఞిరణ్డమ్ తిరుమేనియిలేతోన్ద్రమ్

ప్రసక్తాన్న కేవలముపాయతోవ్యయక్తాకార ప్రకాశకత్వంవి
గ్రహస్య; ప్రాప్యతోవ్యపయుక్తప్రకాశకత్వమపిత్యాహ(రక్షక త్వేతి).

ఉక్తంహి(౧)“ఆయత్కిరీటమలికోల్ల సదూర్ధవృత్తామ్రమాకర్ణ
లోచనమనజ్కుశకర్ణపాశమ్ | ఉత్కుల్లవక్షసముదాయుధ బాహు
మర్హస్మీవిశ్చ రజ్జపతిమబ్జపదంభజామః”(౨)“అబన్యస్తపదాబ్జమశ్చి
తతటీసంవాదికౌ శేయకంకిశ్చిత్రాణ్డవగన్ధిసంహననకంనిర్వాజమస్తస్మి
తమ్ | చూడాచుచ్చిముఖామ్బుజంనిజభుజా విశ్రాంతదివ్యాయుధమ్”
ఇతిశ్లోకద్వయోక్తసన్నివేశవిశేషస్య(౩)“అగ్రేతాక్ష్యేణసశ్చాదహి
పతిశయనేనాత్మనాపార్శ్వయోశ్చ శ్రీభూమిభ్యా మతృప్త్యానయన
చుళకనై స్సేవ్యమానామృతౌఘమ్” ఇతిపూర్వాధేన భోగ్యతాతిశ
యంప్రదర్శ్య, “వక్త్రేణాపిస్మి తేనస్ఫురదభయగదాశఙ్ఖచక్రై ర్భు
జాగ్రద్విశ్వస్నేతిష్ఠమానమ్” ఇతివక్త్రాదీనాంశరణ్యత్వప్రకాశ
కత్వమితిభావః. ద్వయానురోధేనరక్షకత్వభోగ్యత్వజ్ఞితి; బహ్వచః
పూర్వనిపాతః.

అధవాననూక్తరీత్యాజ్ఞానాదీనాంప్రకాశితత్వేపికృపాయా అ
ప్రకాశితత్వాత్కథం శరణ్యత్వసమ్భవఇత్యతః కృపా సముదాయచా
పేణప్రకాశ్యతఇతినదక ప్రసక్తాద్భోగ్యతాపి ప్రకాశ్యతఇత్యాహ
(రక్షక త్వేతి).

రక్షకత్వస్యప్రధానహేతుః కృపా; (౪)“కృపామాత్రమనో
వృత్తిఃప్రసీదమే” (౫)“కరీశ తేషామపితావకీదయాతథాత్వకృతై సవ

(౧) ర-స్త-౧-౭౩

(౨) ర-స్త-౧-౭౪.

(౩) ర-స్త-౧-౭౫

(౪) వి-పు-౫-౭-౭౦

(౫) వర-స్త-౯౪

తుమేబలంమతమ్” ఇత్యాదితస్తత్ప్రధాన్యావగమాత్, (1) “శ్రీ రజ్జధామని దయారసనిర్భరత్వాద్రదౌశయాభురివశీతశకాశమేఘః” ఇత్యుక్తదిశాకృపాప్రకాశకత్వమ్.

(2) “అమాళిరత్ననికరాత్పునరాచపద్భ్యాం ధామక్రమోన్న మదుదారమనోహరాజ్ఞమ్ । శ్రీరజ్జ శేషశయనం నయస్తైఃపిబామః పశ్యన్ననఃప్రవణమోఘమివామృతస్య” ఇతిభోగ్యత్వప్రకాశకత్వము క్తమ్; ఏతద్లోకక్రమానురోధేనైవరక్షకత్వస్యపూర్వంనిర్దేశః.

అతోర్చావతారవిషయేపినర్వేషాంగుణానాంస్ఫుటత్వాదా శ్రయణీయత్వముపపద్యతేఏవ; తదుక్తమ్-(3) “అర్చనతారస్సర్వేషాం బాంధవైభక్తవత్సలః॥ స్వత్వమాత్మనిసజ్జాతంస్వామిత్వం బ్రహ్మశిషి తమ్। ఇతిహ్యవస్థితేచాపి మమాయంకేశవస్త్వితీ । మమాయంరా మఇత్యేవ దేవఃపరశులాఞ్ఘనః । మమాయంవామనోనామ నారసిం హాకృతిఃప్రభుః । వరాహవేషోభగవాన్నరోనారాయణస్తథా । త ధాకృష్ణశ్చరామశ్చ మమాయమితినిర్దిశేత్ । మద్గ్రామవాసీభగవాన్సృమైవేతిచధీర్భవేత్ । చింతయేచ్ఛజగన్నాథం స్వామినం పరమార్థ తః । అశక్తమస్వతన్త్రిఞ్చ రక్ష్యఞ్చాపిజనార్దనమ్ । తదిచ్ఛయామ హతేజాభుక్త్యైవైభక్తవత్సలః । స్నానంపానంతథాయాత్రాం కురు తేవైజగత్సతిః॥ స్వతన్త్రస్సజగన్నాథోఽప్యస్వతన్త్రోయథాతథా॥ సర్వశక్తిర్జగద్ధాతాప్యశక్త ఇవచేష్టతే । సర్వాకామాదదత్వాన్మయ్యశక్త క్త ఇవచేష్టతే । అపరాధానభిజ్ఞస్స సదైవకురుతేదయామ్ । అర్చనతారవిషయే మమాప్యదేశతస్తథా । ఉక్తాగుణానశక్యస్తే వ క్తుంవర్షతైరపి । ఋతేచమత్ప్రసాదాద్వాస్వతోజ్ఞానాగమేనవా” ఇతి, ఏతానివచనాని “నమ్పెరుమాళ్” ఇతివదతోభిప్రేతాని.

అత్రహి జ్ఞానశక్త్యాదయస్తల్యాః; సౌలభ్యాదయస్తస్వధికా
 ఇతిప్రదర్శ్యతే; అతఏవ వాత్సేవాశ్రయణం ప్రాయశోదివ్యసూరిప్రభృ
 తిభిఃకృతమ్. ఉక్తం (౧) “తామర్చయేత్తాంప్రణమేత్తాంయజేత్తాం
 విచింతయేత్ | విశత్యపాస్తనోపస్తుతామేవబ్రహ్మరూపిణీమ్” ఇతి;
 ఏవం విశ్వాసప్రయోజకావాత్సల్యాదయోజ్ఞానశక్త్యాదయశ్చనారా
 యణవదార్థత్వేనానుసంహితాః, గుణవిభాగహేతుస్తు చరమశ్లోకే
 మామహమితిపదద్వయోపాదానమ్; మామితిపదంహి-ఆశ్రయణోప
 యుక్తాకారవ్యజ్ఞకమ్; అహంపదం-ఫలప్రదానోపయుక్తాకారప్రతి
 పాదకమితి స్వతంత్రచరమశ్లోకవ్యాఖ్యానే ఉక్తమ్. అత్రాపిచాగ్రే
 వక్ష్యతే.

కేచిత్తు, అహిచ్ఛుష్ష్యసంహితాయాం వాత్సల్యాది జ్ఞానశ
 క్త్యనుసన్ధానయోస్తృతీయచతుర్థాజ్ఞత్వేన పృథక్కథనంగుణవిభా
 గేహేతురిత్యాహుః.

స్థిరత్వసత్యసంకల్పత్వకృతజ్ఞత్వరూపాః ఆధికాగుణారహస్య
 త్రయసారే నారాయణవదార్థత్వేనోక్తాః. స్థిరత్వమ్ - (౧) “త్వయి
 కిఞ్చిత్సమాపన్నేకింకార్యం నీతయామను” ఇత్యత్యన్తాన్తరజ్ఞతయా
 ప్రతిపాదితైస్సుగ్రీవాదిభిః ప్రతిషిధ్యమానేప్యా శ్రితవిభీషణరక్షణే,
 (౩) “సత్యజేయం కథంబున” ఇతి తదపరిత్యాగహేతుస్వభావవిశే
 షః; సత్యసంకల్పత్వమ్-మోక్షయిష్యామితిసంకల్పస్యా ప్రతిహత
 త్వమ్. కృతజ్ఞత్వమ్ - (౪) “ఋణం ప్రవృద్ధమివమే హృదయాన్నా
 పసర్పతి” (౫) “కథంబునకారేణకృతేనై కేనతుప్యతి” ఇత్యల్పస్యా

(౧)

(౨) రా-య-౪౧-౪

(౩) రా-య-౧౮-౩

(౪) భా-ఉద్యో-౪౮

(౫) రా-

ష్యనుకూలవ్యాపారస్యావిస్మరణమ్; ఏతేషాం పలావినాభావనిశ్చయ హేతుతయా ఆశ్రయణోపయోగిత్యమితిబోధ్యమ్.

అత్రభగవతోఽన్యాయామ్యత్వాదుద్భూతవాత్సల్యతయా చదోషప్రదర్శనేనాపినివారయితుమశక్యత్వాన్నాతీవ స్థితత్వస్యాప యోగః; సమ్మన్ధనిహ్నేతుకశృపాధీనేరక్షణేనర్వముక్తిప్రసజ్గపరిహారాయ వ్యావర్తకమాత్రస్యైవాపేక్షితతయా కృతజ్ఞత్వమపినాతీ వోపయుజ్యత ఇత్యభిప్రాయేణ తయోరనుక్తిః.

సాలభ్యస్యకృతీసాధ్యతాజ్ఞానాపయికత్వాత్, వచనేనూపస దత్వేన ఇతరేషాముపలక్షణాచ్చ సాలభ్యంప్రధానమితి జ్ఞాపయితుం “కణ్డపల్లీకుకైక్కుసాలభ్యమ్” ఇత్యనన్తరమ్, “ఇతుతనక్కైల్లనిలమ్” ఇత్యనుక్త్వా గుణవర్గద్వయకథనానన్తరం “ఇజ్జుచ్చిల్లీకీటసాలభ్యత్తు క్కు” ఇత్యుక్తిః; అతఏవమామిత్యస్యసాలభ్యేతాత్పర్యమ్. అహంప దస్యతుస్వాతన్త్రే; ఉభయత్రోభయోహ్నేతుత్వేప్యాశ్రయణే సాల భ్యస్య, ఫలప్రదానే స్వాతన్త్ర్యస్యచస్వరూపనిష్పాదకత్వేనప్రధా నత్వాత్సార్వత్వహృద్యత్వాపాదకత్వేనవ్యత్యాసేనాప్రాధాన్యాత్;

“స్వతన్త్రీస్యాపినైవస్యా చాశ్రయోదుర్లభస్యతు । ఆస్వతన్త్రాత్ఫలంనస్యా త్ఫలభాదాశ్రితాదపి । అస్వతన్త్రీనకైజ్జుర్యం సి ధ్యేత్వైన్వరప్రసజ్గతః । దుర్లభేసాధ్యమప్యేతన్నహృద్యంలొకనీతితః” ఇతి; స్వాతన్త్ర్యసాలభ్యాభ్యాం రహస్యత్రయసారే ఇతరేగుణాఉపల క్షితాః; ఏతేనస్వతన్త్రీచరమశ్లోకవ్యాఖ్యానేప్రథమంపరత్వసాలభ్య మాత్రపరత్వప్రదర్శనంనిర్వూహమ్; అత్రచఉపాసనేష్యివశకతిపయ గుణాననుసంధానేపిఫలాసిద్ధిః; దృఢతరంక్షకత్వాధ్యవసాయ హేతు భూతగుణవత్తాజ్ఞానమాత్రస్యైవాపేక్షితత్వాత్; అతోన్యూనానా మధికానాంవాగుణానాంత్రత్రత్రకథనంనవిరుధ్యత ఇతిమన్తవ్యమ్.

యత్పునః స్వతస్త్రిచరమశ్లోకవ్యాఖ్యానే ఉపాస్యగుణానాం దృష్టాస్త
 త్వేనకథనం తత్తథికార్యమనన్ధేయత్యమభిప్రేత్య; సర్వేషాం వేద్యా
 కారత్వేనిరపేక్షోపాయత్వం జ్ఞేయాకారణి తత్వశేఖరోక్తివిరో
 ధాత్; తత్తైస్స సర్వశక్తిత్వానుసన్ధానాదిసాహిత్యమాత్రభోక్తమ్.
 నతుతదనుసన్ధానరూపతా, విశ్వాసహేతుజ్ఞానవిషయాణామత్రాప్య
 పవీతానాం భానస్తుకామంభవతు; నతుతావతాకతివయగుణాననుస
 ధానేపి విశ్వాసదశాయాం ఫలాసిద్ధిరితి.

నను, అత్రనతావచ్ఛరణశబ్దః-అఘ్నిర్ధకః, శరణశబ్దార్థాన
 స్వయాత్; అచేతనత్వేనోపాయనిరపేక్షరక్షకత్వ రూపోపాయత్వా
 సమ్భవాత్; తథాచసతి, “మనోబ్రహ్మ” ఇత్యాదినద్వైతరూపత్వం
 స్యాత్; యథావిధిచానుష్ఠానం, సచవిధాయకవాక్యేచరణయోశ్చరణ
 త్వేనవరణంవిహితమ్. ప్రత్యుత, మామేకమితిచరణావపిన్యాసర్యే
 తే. ఏతేనకరణతారూపముపాయత్వం చరణయోరపిసమ్భవతీత్యపినిర
 స్తమ్.

ఏవంశ్చ. ఉపాయత్వోపయుక్తానాం గుణానాం నారాయణ
 పదేనభగవత్యనుసన్ధానశ్చాసజ్గతమ్; తస్మాత్తథాత్వాత్; “మామేక
 శ్చక్రియాయుక్తమ్” ఇత్యాదివచనైశ్చ భగవచ్ఛరణాగతావేవా
 యంవినియుక్తః; సకథంచరణాగతాముపాయతాంబోధయేత్.

నాపి, (౧) “అనేనైవప్రపన్నస్య భగవంతంసుదర్శనమితస్యా
 నుబద్ధాః పాప్మాన సర్వేనశ్యంతి తత్క్షణాత్” ఇతి సుదర్శనస్యచరణత్వే
 నోక్తే, “పవిత్రంచరణంచక్రమ్” ఇతిచరణపదస్యాపిచక్రపర్యాయ

(౨౬) చరణా - తిరువడికళై

త్వాత్, తత్పరోత్రచగణశబ్దః; పూర్వనిపాతోభ్యస్తే తత్వాన్నా రాయణపదస్యేతినువచత్వేపి పరవల్లిజ త్వేననపుంసకత్వాపత్తేః, పూర్వోక్తదోషాచ్చ; అశోత్రచరణపదానర్థకృమిత్యతః (చరణాతిరువడికళై యితి).

పాణ్యాదిగ్రహణాదపిపాదపతనస్యకృపా త్తమ్భకత్వాత్, పరమృరయాఉపాయత్వంచరణయోరస్తీత్యవిరోధఐతిభావః. తదుక్తమ్- “చిత్తాలమ్బనసాకర్య కృపా త్తమ్భనతాదిభిః । ఉపాయత్వమిహస్వామి పాదయో రనుసంహితమ్” ఇతి; చిత్తాలమ్బనసాకర్యం స్వరూపస్యానాశ్రయత్వా ద్విగ్రహపేక్షయాచరణమాత్రస్య లఘుత్వాత్; ఆదిశబ్దః- శేషభూతనిత్యాదినా, పిరాట్టియుమిత్యాదినాచవక్ష్యమాణమాచిత్యంభోగ్యత్వజ్ఞాభిదధాతి.

భోగ్యతాతిశయశ్చ (౧) “తవామృతస్యస్తిని” ఇత్యుక్తరీత్యా “రుచితరవై రాగ్యాదిసమ్పాదకతయాఉపాయతోవ్యవయక్తః” (౨) “సర్వదాచరణద్వన్ద్వంప్రజామిశరణంతవ” (౩) “తప్తత్పాదకమలాదన్యత్” (౪) “లోకవిక్రాంతచరణాశరణంతేవజంవిభో” (౫) “సభ్రాశుశ్చరణౌగాఢంబిషీద్యరిఘునన్దనః” (౬) “చరణాశరణంయూతః” (౭) “మత్పదద్వన్ద్వమేకంయేప్రపద్యంతే” (౮) “ప్రపన్నాఘాఘవిధ్వంసి చరణాశరణంగతః” (౯) “తత్పర్వంతవవిన్యస్తం శుభయోః పాదపద్మయోః” “ధియాదేవస్యపాదయోః” (౧౦) “శ్రీమత్త్వత్పాదకమలేప్రపద్యేశర

(౧) స్తో-౪-౨౩	(౨) జితన్తే-౧	(౩) భవిష్యత్పురాణే
(౪) రా-అయో-౩౧-౧	(౫)	(౬)
(౭)	(౮)	(౯) * రుచితర

(౨౭) ఇత్తాల్ - శేర్ త్తియ్యకై యుమ్ ఉపాయపూర్తియైయుమ్ శో
లుకిఱతు.

ణంవిభో”(౧) “తస్య తామ్రతతాతచరణౌసమ్మృతిషితౌ|సుజాతమ్మ
దుముక్తాభిరజ్జుభీభిరలజ్జుతౌ|| ౧ “ప్రయతేనమయామూర్ధ్నా గృ
హేత్వాహ్యభివద్దితౌ” (౨) “భక్త్యాగృహీతచరణః పరయాచతేషాం
నానైషినాధహృదయామ్మరుహాత్సర్వపుంసామ్| తావద్భయంద్రవిణ
గేనాసుహృన్నిమిత్తం శోకస్సప్రహాపరిభప్నోవిపులశ్చలోభః” “తా
వస్స మేత్యసదవగ్రహాఽర్తిఘూలం యావన్న తేష్టిమిభయంప్రవృణోత
లోకః| ఏషాంసప్రపదయయేద్భగవానస్తస్సర్వాత్మనాశ్రితపదోయది
నిర్వ్యభీకమ్” “తేదుస్తరామతితరన్తితుదేవమాయాం నైషాంమమా
హమితిధీశ్చస్వస్థగాలభత్వే” “విచక్షణాయచ్చరణోపసాదనాత్సం
వృషస్యాభయతోస్తరాత్మనః | విన్దన్తిహిబ్రహ్మగతింగతక్లమాస్త
స్త్వైద్యుభద్రద్రవసేనమోనమః” ఇత్యాదిషు.

ఏతదభిప్రాయేనైవచరణయో రుపాయత్వముచ్యతే; ఆచా
రైశ్చ(౩) “త్వత్పాదమూలగళరణంప్రపద్యే” “త్వదఙ్గిముద్దిశ్య-
నకృత్కృతోజ్జలిః” “స్వాభీష్టేపరసమ్బంధే స్వాశక్త్యాహీనసాధనః |
తత్రాప్సృప్యపాయంతత్పాదాకృత్వావిశ్వాసపూర్వకమ్ | సాగన్ధ్య
సాకుమార్యాది గుణసంక్లృహవాహరిః | తస్యస్వాత్మప్రదానేతు
సాధనం స్వపదద్యయమ్” ఇత్యాదిషుచరణయోరేవోపాయత్వమును
సంహితమిద్రష్టవ్యమ్.

ద్వినచనతాత్పర్యమాహ (ఇత్తాలితి) “నిక్షిప్యశ్రీపతేపదే”
“త్వత్పాదకమలాదన్యత్”(౪) “అడైన్దైన్కతిరువడియే”(౫) “తద్విష్ణోః

(౧)

(౨) భాగ

(౩) స్తో-ర-౨౨

(౪) తి-వాయ్-ర-౯-౧౦

(౫) ర-స్త-౧౨౪

(౨౮) పిరాట్టయమ్ అవనుమ్ విడిలుమ్ తిరువశికవిడాతు;
తిన్నెలూయిర్కుమ్.

పరమపదంపమాతునశ్చీరణ్ణోమజ్జశమ్” ఇత్యాదావివజాతిపరతయా
ఏకవచనప్రయోగసమ్మవేపిద్వివచనప్రయోగేణేత్యర్థః; (౧) “శ్రీంక్లెశ
యపాదపజ్జుజయుగం వందామహేచున్దమ్” ఇత్యాచార్యోక్తిమభిప్రే
త్య “శేర్త్తియ్యుక్తైయుమ్” ఇత్యుక్తమ్. ఉపాయపూర్తిః-స్వనదృ
శోపాయానరనైరపేక్ష్యమ్; తదపిద్వివచనప్రయోగేణలభ్యతే; తత్స
ద్భావేతదనుపపత్తిః.

యద్యపివిశిష్టవాచకపదోత్తరం విశేష్యాన్వయయోగ్యసజ్ఞా
బోధికైవవిభక్తిఃప్రయుజ్యతే: యథా“సచైత్తోమైత్తోగచ్ఛతి” “గు
రోస్సదారస్యవిషేష్యాపాదా” ఇత్యాదిషు; తథాపిసాహిత్యసైన్యకజాతీ
యైకక్రియాన్వయరూపతయాతద్భలాదేవతత్రతల్లాభ ఇతివిశేష్యబోధ
కపదోత్తరవిభక్తిర్విశేష్యస్యక్రియాన్వయమేవబోధయతి. ఇహపునర్వి
శేషకధనానర్థక్యప్రసక్తేనాతేష్యస్యోపాయత్వస్యవిశేషణత్వానురో
ధ్యుపాయత్వేనాప్యవపత్తేః, తుల్యవచనాపాయోవిశేష్యవాచకప
దోత్తరవిభక్త్యవతదన్వయబోధనావశ్యమ్భూవాత్; ఉక్తానాం సర్వే
మామగ్నత్వాపరపర్యాయమస్రధానోపాయత్వమేవబోధ్యమితి, సద్వ
శోపాయనైరపేక్ష్యసిద్ధితిభావః.

కేచిత్తు. (౨) “కల్లల్కళవైయే” ఇత్యాద్యనురోధేనశరణపదా
త్పూర్వమేవకారాధ్యాహారమభిప్రేత్యసావధారణద్వివచనతాత్పర్య
మాహ (ఇత్రాలితి). అవధారణేనోపాయపూర్తిస్సిన్యతీతి భావ
ఇత్యాహుః.

(౨౯) శేషిపక్కల్ శేషిభూతనిర్మియుమ్తుత్తై
ప్రజైములైయిలే వాయ్నై క్కుమాపాలే.

(30) ఇత్తాల్ పిరాట్టిక్కిరుప్పిడమాయ్ గుణప్రకాశకముమాయ్

సనుచరణయోర్వి శేషణతయోపాయ త్వాద్భగవత స్తద్వి శే
షణతయానిర్దేశోనశ్లతః; అతఃపా (పిరాట్టియుమితి); తతోప్యతిశయ
తోపాయత్వసూచనార్థ స్తస్యవిశేషణతయానిర్దేశ ఇతిభావః. తచ్చబ్రేన
గుణవిశిష్టస్తదనుసన్ధానశూన్యానామపి రుచిజనకత్వ మేవాత్యతతోతి
శయః; ఉక్తార్థేప్రమాణంసూచయతి (ఓణోకల్మలాయరుక్కుమితి).
దార్ఢ్యస్యప్రతియోగికత్వాత్, అనన్తరోక్తోనారాయణవివ పరా
ఙ్ముశసూక్తప్రతియోగిత్యేన వివక్షితఇతిభావః.

“ఏకైకస్మిన్పరమవయవేన న్తస్మాన్తర్వమగ్నమ్” ఇతిభోగ్యతాతి
శయస్సాధారణోచరణయోరేవోపాయత్వకథనేనియామకః; అతో
హేత్వన్తరందర్శయతి (శేషిపక్కలితి). (౧) “నిరాసకస్యాపి” ఇత్యా
చార్యసూక్తిమభిప్రేత్యదృష్టాన్తమాహ (ప్రజైయితి).

సను“నిత్యసిద్ధేతదాకారే తత్పరత్వేచపామ్మర । యస్యాస్తిస
త్తాహృదయే తస్యాసానన్నిధిప్రజేత్ ॥ ఇతి విగ్రహపరత్వయోరను
సన్ధానమావశ్యకమితిప్రతీతే త్నారాయణపదేనపరత్వలాభేపి విగ్రహ
సనుసన్ధానమూసతా, తత్రాహ(ఇత్తాలితి), చరణగ్రహణమేవ విగ్ర
హణావలక్షణార్థమితిభావః; అనయవాన్తరేణ విగ్రహానుపలక్షణే
హేతుః ప్రాగుక్తః “పిరాట్టిక్కిరుప్పిడమాయ్ గుణప్రకాశకము
మాయ్” ఇత్యనేనక్రమనియామకముక్తమ్.

షాస్త్రణ్యవిగ్రహత్వం షాస్త్రణ్యప్రకాశకవిగ్రహత్వ మేవేత్యా
చార్యాః; వాత్సల్యాదిప్రకాశకత్వ మప్యవపాదితమ్; ఆశ్రయజ్ఞైకా

స్తగుణేషు సాలభ్యస్య ప్రాధాన్యాత్, తస్య చ చక్షుర్ద్వయాయాకరణహేతుస్వభావవిశేషరూపత్వాత్, పరరూపస్య. (౧) “ననస్థ శేతిస్త తిరూప మస్య” (౨) “అపశ్యంతః పరంరూపమ్” ఇత్యాదిభిర్దుర్ధర్మ త్యేనావగత తయా, విభవార్చనరూపయో శేవేహచరణపదబోధ్య త్వాత్తాభ్యాం సాలభ్యకార్యభూతాభ్యాం సాలభ్యప్రకాశనాత్ సాలభ్యపరనారాయణపదాన స్తర్యంరూపపరస్యచరణశబ్దస్యేతికృష్ట పాదాః.

విగ్రహస్య సాయ తాచ శుభాశ్రయతైవ; “హేయప్రత్యసీక త్వేనతిచిత్తాకర్షకత్వంహితత్; హేయప్రత్యసీకత్వం- హేయనివర్త కత్వమ్; తేననిత్యము క్తరూపస్యదాసః. విశేష్యద శేనభగవత్సవ్యరూ పస్యదాసః; తస్య ఆరురుక్షుభిరనుసన్ధాతుమశక్యత్వాత్; విగ్రహస్య తు(3) “యదజ్ఞ్యైభిధ్యానసమాధిధౌతయాధియానుపశ్యంతి హితత్వ మాత్మనః” (౪) “ధ్యాతుర్మనశ్శమశశైలనిస్పృష్టవజ్రం ధ్యాయేచ్ఛిరం భగవతశ్చరణారవిన్దమ్” (౫) “పాపంహరతియత్పుంసాంస్మృతంసజ్జల్పనామయమ్ । తత్పుణ్డరీకనయనం విష్ణోర్ద్రక్ష్యామ్యహంముఖమ్” (౬) “రూపాదార్యగుణైఃపుంసాం దృష్టిచిత్తాపహారిణమ్ ” ఇతిపాఠని వర్తకత్వమాలమృనత్వోచ్చావగమ్యతే.

ప్రపన్నస్యయద్యపిసవిగ్రహధ్యానం సాపనివర్తకతయోపాదేయమ్; తిథాపి కేవలభగవత్సవ్యరూపస్యానుసన్ధానాయోగ్యత్యేనవిగ్ర హవిశిష్టనైవ్యాశ్రయణీయత్వమితి, తదుపయోగః; ఏవశ్చయద్య ప్యుపాయతోవ్యుక్తసకలార్థబోధకతా నారాయణపదస్యైవ స మ్భావ్యత ఇతి పదాన్తరవైయర్థ్యంప్రసజ్యతే; తథాపి శ్రీయోవాత్స ల్యాదిగుణోద్భావకతయా పృథగ్నిర్దేశవత్, తదుభయప్రకాశకత

(౧) తై-నా

(౨)

(3) భాగ

(౪) భాగ

(౫) వి-పు-౫

(౬) రా-ఆ-౩-౯

శిశుపాలనైయు మకప్పుడత్తిరుత్తిచ్చేర్ త్తుక్కొళ్ళమ్ తిరుమేనియై నిన్
క్కిఱతు.

యీనైలక్షణ్యాత్మ ప్రధగ్విప్రహవ్యపదేశ ఇత్యాశయేన “పిరాట్టిక్కు”
ఇత్యుక్తమ్.

అథనా, అజ్ఞాతగుణస్వరూపాణామపి విగ్రహసాన్దర్యస్మిన్
న అద్వైతపరభక్త్యాదిదర్శనాత్, ఈదృశాతిశయనూచనాయ పృథ
గ్వ్యపదేశ ఇత్యాశయేనాహ (శిశుపాలనైయుమితి). శిశుపాలవిష
యేహి, (౧) “అలవలమైతీర్ తవ్వుకన్” ఇతిసాన్దర్యస్యాద్వైతనమ్నా
దకత్వముక్తమ్.

(౨) “కాతల్ కడల్ పునై యవిళై విత్తకారమర్ మేని” ఇతి పర
భక్తిసమ్పాదకత్వమపి విగ్రహస్యానుసంహితమ్; తచ్చ-గోపీమూదా
హార్యమ్; (౩) “అన్తర్నహగతాః కాశ్చిద్గోప్యోలబ్ధవినిర్గమాః । కృ
ష్ణంతద్భావనాయుక్తాదధ్యుక్తిలితలోచనాః । దుస్సహస్రేష్ఠవిరహాతీ
వ్రతాపయుతాశ్శుభాః । ధ్యానప్రాప్తాచ్యుతాశ్లేషనిర్వృత్త్యాక్షీణమ
జ్గళాః । తమేవపరమాత్మానం జారబుద్ధ్యాపిసంజ్గతాః । జహుర్గణమ
యందేహంసద్యఃప్రక్షీణబద్ధనాః” ఇతి హ్యుక్తమ్; తాసాంస్వరూప
జ్ఞానవిరహోపి (౩) “కృష్ణంవిదుఃపరంకాన్తం నతుబ్రహ్మతయామునే”
ఇతితత్త్రైవోక్తః; విగ్రహసాన్దర్యావిష్కారశ్చ విషయవిశేషవక్రి
యత ఇతిసాత్వికసంజ్గః; అతఏవపరస్పరనైరపేక్ష్యేణ రుచ్యాదిప్రయో
జితయాడపాయత్వమస్తీతితద్దాపనాయపృథగుక్తిరితిభావః.

సచతధాపి, “నిత్యసిద్ధేతదాకారే” ఇతివచనే విగ్రహస్వప్రథ
మమభిధానాత్, చాక్షుషతయాస్వరూపగుణేభ్యః ప్రథమంవిగ్రహ

(3౧) శరణమ్ - ఇష్టప్రాప్తిక్కుమ్ అనిష్టనివృత్తిక్కుమ్ తప్పాత ఉపాయమాక.

స్వాపస్థితయాచ తస్యైవప్రథమం నిర్దేశఉచితః, అతవ గచ్ఛేసి, గుణేభ్యః ప్రాగ్విగ్రహణానుసంహిత ఇతివాచ్యమ్, ఉక్తోత్తరత్వాత్; చరమతఉపాదానస్వాపస్థితయనూచకత్వసమ్భవాచ్చ.

నను, అనేకార్థస్వాపి శరణశబ్దస్వాపాయార్థైకవాచకతా,

(౧) “ఉపాయేగృహరక్షితో” శబ్దశరణమిత్యయమ్! వర్తతేసామ్పుతఞ్చౌషఉపాయార్థైకవాచకః” ఇతివచనసిద్ధా; తత్రచోచ్యమానముపాయత్వంసరక్షకత్వమ్; పృథగ్నిర్దేశవైయథ్యాత్, నచ, రక్షకత్వమనిష్టనివర్తకత్వమ్, ఉపాయత్వం-ఇష్టప్రాప్తకత్వ మితిభేదఇతివాచ్యమ్; ముముక్షోరనిష్టనివృత్తేరప్యావశ్యకతయాభగవత్వనిష్టనివర్తకత్వస్వాపివక్తవ్యత్వేనతద్వ్యవచ్ఛేదానుపపత్తేః.

నాపికరణత్వ, మేకదుర్బృహ్తాః కరణత్వాభావేన దృష్టివిధిత్వాపత్తే, స్వతస్తే! అస్వతస్తాకరణత్వబుద్ధేరపరాధరూపత్వాచ్చ; అతవహినబ్రహ్మణి మనఆదిదృష్టిరితి, బ్రహ్మదృష్టిరుత్కర్వాదిత్యత్రోక్తమ్. నచ, అకర్తృకంకరణమస్తీత్యానానబ్రహ్మణః కరణత్వే ఆత్మనఃకర్తృత్వస్యవక్తవ్యతయాకర్తృయోగాదిదశాయామపి అకర్తృత్వేనానుసంధియమానస్యాత్త న అత్యంతపారతన్య్యానుసంధానరూప్రపత్తిదశాయాం కర్తృత్వానుసంధానశ్చ అత్యంతసజ్జతమాపద్యతే.

ననుద్వయగతశరణశబ్దారక్షితత్వపరవచ. “సామ్పుతస్తేషః” ఇత్యత్రతు “ఇదంశరణమజ్ఞానామ్” ఇత్యాదిషుదృష్టశ్శరణశబ్దాన్యాక్రియతఇతిచేన్న; అహిర్బుధ్న్యసంహితాయాం ప్రపత్తివిషయశరణశబ్దాదర్శనాత్; తద్గతస్య “ఉపాయేగృహరక్షిత్రోః” ఇతివచ

నన్య“శరణన్త్యాం ప్రపన్నోస్తి.” ఇతిప్రకృతమన్యగత ప్రపత్తవ్యవిషయశరణశబ్దార్థకథనపరత్వస్య శరణాగతిశబ్ద ఘటకీభూతప్రపత్తవ్యవిషయశరణశబ్దార్థ వివరణత్వస్యవా ఆవశ్యకత్వాత్; ప్రపత్తివిషయశరణశబ్దస్య గృహరక్షితృవిషయత్వాప్రసక్త్యా తన్ని రాసేన ఉపాయత్వోక్తి పరత్వప్రతిపాదనానర్హక్యాచ్చ; అతోత్రశరణశబ్దార్థో దురధ్యవసానఇత్యతః (ఇష్టప్రాప్తిక్కుమితి).

యద్యపి, “శ్రాహింసాయామ్” ఇత్యస్యానిష్ఠనివృత్తి మాత్రార్థత్వాత్, నేష్టప్రాప్తిబోధసమ్భవః; తథాపి “శ్రా-విస్తారే”ఇతి ధాతోర్వ్యుత్పత్త్యాశచ్ఛేత్సనురోధేన ధాతూనామనేకార్థతయా భగవద్గుణదర్శణేభిహితత్వాత్, తతోప్యుత్పత్త్యావారూఢ్యావా ఉభయలాభః; ఉత్తరఖణ్డసమభివ్యాహరసిద్ధాంతోవాత్రికిధితఇతిబోధ్యమ్.

అయంభావః; ప్రపత్తోస్సన్వస్తి నిరుపాయత్వానుసంధానస్య “అకించనోగతిః” ఇత్యాద్యనురోధేనావశ్యకతయా రక్షకవపభగవత్ప్రపాయాన్తరస్థానాపత్త్యభిప్రాయ శ్చరణశబ్దః; తత్థానాపత్తిశ్చ తన్నిరపేక్షరక్షకత్వమేవ; అన్యస్యదుర్వచత్వాత్.

నచైవరక్షకత్వప్రదానాసంజ్ఞతః; విశిష్టరక్షకత్వార్థకత్వకథనేనశుద్ధరక్షకత్వప్రదానోపపత్తేః, రక్షకత్వశ్చరక్షణస్వరూపయోగ్యతాచూపమ్; నాతస్త్వికారేనత్యేవఉపాయస్య కార్యకరతయాతతః ప్రాకృలోపహితత్వరూపరక్షకత్వస్యాసత్తేవపి శరణత్వ విషయకజ్ఞానానుపపత్తిః; ఉపాయానపేక్ష రక్షణమృతిభరన్యాసాభావరూపస్యనివారణస్య ప్రతిబంధకత్వాదేవహి ఏతావత్పర్వంతంతదనుత్పాదః; భరన్యాసస్యప్రతిబంధకాభావరూపతాయాశ్చ “అవివాదస్తే”ఇత్యాదినిర్దేశ ఏవములమ్.

ప్రపత్తేస్తూపాయత్వేకింభగవతోభక్తిస్థాననివేశేన; భక్తిస్థలే భక్తిప్రసత్త్యుభయసాధ్యంఫలమ్, ప్రపన్నవిషయేభక్తిమస్తరేణైవదవాతీతి, తస్యోపాయాస్తరస్థాననివేశాంతిచేత్; భక్తిస్థలేఅజ్ఞప్రపత్తే ర్యశ్శలంతన్నిరపేక్షైవప్రపత్తిస్సాధయతీతి, అధికారివిశేషవిషయే ప్రపత్తిర్భక్తిస్థానోపదిష్టా తన్నైరపేక్ష్యేణైవఫలంసాధయ్యతీతి కిమీశ్వరేణోపాయేన; ప్రపత్తిస్వరూపమేనతదేకోపాయతాబుధ్యాత్మకమితికింకుర్త్యంతిచేత్; సత్యమ్, తస్యోపవాతత్వజ్ఞానతావారణాయయతితవ్యమ్.

భక్తినిరపేక్షరక్షకత్వం సదేవతత్రవిషయఇతిచేన్న; యస్య యఉపాయః, తదతిరిక్తోపాయనైరపేక్ష్యేణతద్రక్షకత్వస్యతద్విషయే ఉపాయత్వస్యవహారాప్రయోజకత్వాత్; ఉపాయసామాన్యనివృత్తి విషయయాహితద్వ్యవహారః. అన్యథాసర్వతానుకల్పవిషయేభగవతఉపాయత్వప్రసక్తాత్; అభరస్వీకర్తృత్వమేవఉపాయస్థాననివేశః; జాయతేహిభరన్యాసేనతి, “అన్యభరస్సర్వోపిమదీయః” ఇతి భరస్వీకారఈశ్వరస్వీతిచేత్, ఏకస్తస్మాదసేనైవాన్యథాసిద్ధ్యాపత్తిః.

సఫలోపాయః; వ్యాపారోయమితివాన్యథాసిద్ధిరితిచేన్న; అన్యథాసిద్ధిప్రేప్యయమపిభరంతి స్వస్వరూపోచ్ఛేదప్రసక్తాత్, దుష్కరభరమాత్రస్యైవస్వీకారఇతిచేన్న; అస్వీకృత్యాపిమష్కరభరమనుకల్పేషు ఫలప్రదత్వదర్శనేనతద్వైయధ్యాత్; అతోన్యథాసిద్ధతయా అవివాదరూపతయాఫలానుపాయత్వం ప్రపత్తేస్పిద్ధమితిభగవతఉపాయనిరపేక్షరక్షకత్వరూపోపాయత్వసమ్యుప.

కరణతారూపోపాయత్వస్వీకారేపిబాధకాభావః; తస్యసాధకతమత్వరూపత్వాత్; ధాతూపాత్రవ్యాపారాశ్రయగ్యకర్తుః క్రియా

స్వయీకరణనియతత్వేపి, ఆత్మనైవేశ్వరఆత్మానం ప్రాపయతీతిభగవ
తవివకర్తృత్వసమ్భవాత్, తేనఫలంభవతీతిఫలస్వేవ తేనఫలంప్రాప్నో
తీతిచేతనస్యాపికర్తృత్వేబాధకాభావాచ్చ; నీవకారమాదాయకర్తృ
వ్యాపారవిషయత్వాస్యాపిసమ్భవాత్;

భగవత్పవప్రధానఫలిత్వేన తత్ఫలాధిత్వప్రయుక్తశేషత్వ
స్యాపితన్నిరూపితత్వేన అన్యశేషత్వాప్రసక్తేః; ఫలప్రదత్వాసమా
నాధికరణ ఫలకరణత్వస్యాచేతనసాధారణత్వేపి తత్సమానాధికర
ణస్యతస్యాతథాత్వాత్; “ఆత్మానాత్మానంప్రాపయామి” ఇతి తృతీ
యాశ్రవణేన తత్స్వీకారస్యావశ్యకత్వాచ్చ; అతశ్చరణశబ్దస్యోపా
యపరత్వముపపన్నమితి.

అత్రనిష్కర్షకవచనస్య కైశ్చిత్ప్రయోజనంవర్ణితమ్; “రక్షక
త్వప్యదాసేనో పాయత్వవచనఃప్రభా! ప్రపత్తేర్లోకహేతుత్వంస్వా
తస్త్యైశ్చాచిధికారిణః || వైర్భర్యంభక్తియోగస్యా రమ్భకోపావిభో
స్తతః | ప్రాయశ్చిత్తకృతిశ్చైత దఖలంఫలమక్షతమ్” ఇతి నిష్కర్ష
కవచనాభావేహి ప్రపత్తేరక్షకత్వమాత్రకబుద్ధిత్వాపత్త్యా “భక్త్యాప
రమయావాపి” ఇత్యాదివచనస్య “సమ్యజ్ఞానేనవామోక్షో గజ్ఞాయాం
మరణేనవా” ఇత్యాదివచనపత్తేః.

భక్తిద్వారకమేవప్రపత్తేః కర్తృయోగాదివత్సాధనత్వంస్యాది
తిస్వాతస్త్యైంససిద్ధ్యేత్; అన్యత్రానుకల్పనుష్ఠానానస్తరమపిముఖ్య
శక్తౌముఖ్యానుష్ఠానేప్రత్యవాయవిరహాత్; అత్రాపిప్రపన్నేనపశ్చా
చ్ఛక్తౌసాధనాస్తరేనుష్ఠితేపి నప్రత్యవాయస్సాధ్యమితి “ఉపాయానా
ముపాయత్వస్వీకారేప్యేతదేవహి” ఇతి ప్రాయశ్చిత్తవిధానమనన్తతం
స్యాత్; రక్షకత్వబుద్ధిమాత్రేణభగవతాభరన్యాస్వీకృతత్వాత్, అధి
కాణిణోవైర్భర్యఞ్చనస్యాత్.

సతితునిష్కర్షకవచనే రక్షకత్వాతిరిక్త భరస్వీక ర్మత్వ విషయకత్వాత్ప్రప త్తేరుపాయా న్తరసద్భావేభగవతో భరస్వీకారవై యథ్యాత్, స్వోత్తరభావిపురుషవ్యాపారా న్తరా సపేక్షమోక్షప్రయోజకత్వరూపస్వాత స్త్రిసిద్ధిః. భగవత్స్వీక ర్మత్వరూపమహాగుణ తిరస్కారకభ క్త్యనుసానస్య భగవన్నిగ్రహ హేతుతయా ప్రాయశ్చిత్తవిధానోపప త్తిః; భగవతాభరన్యస్వీకృతత్వా దధికారణోనైర్భర్యసిద్ధి శ్చేతి; అత్రవదన్తి.

ఉపాయా న్తరస్థానాప త్త్య విషయక త్వేపిరక్షకత్వ బుద్ధిమాత్ర రూపాయా అపిప్రప త్తేనకృతకర్తవ్యాయాః “ధ్యానయోగవివర్జితాః” ఇతిధ్యానయోగాభావేషి ఫలసాధనతోవ్య క్తే సన్న్యత స్త్రిస్యానుష్ఠితే సాధనేక ర్తవ్యా న్తరాభావానై ర్భర్యస్యచసిద్ధిః; ఉపాయసంయోగే ప్రాయశ్చిత్తవిధానాచ్చస్వాత స్త్రిసిద్ధిః; నాన్యఃపథాఇతిశ్రౌతనిషేధబలాత్, గణ్ఠాయాంమరణేన వేత్త్యాదేర్యధాకథశ్చిన్నయనేషి, “భక్త్యాపరమయా” ఇత్యాదేరన్యధానయనేప్రమాణాభావాచ్చ, “పూర్వోక్తయ ఉపాయాస్తే భవేయరమనోహరాః” ఇతియన్నిష్ఠస్యయదమనోహరత్వేనో క్తమ్, తస్యతదజ్ఞత్వప్రస క్త్యభావాచ్చ.

అతః, “ఉపాయతాగోచరతాప్రప త్తేరుపాయతా । ప్రప త్త్యవా న్తరభిదానిష్కృతిస్సాధనా న్తరే । సర్వమేతచ్ఛరణగీర్వాణ ఖ్యానస్యప్రయోజనమ్” అసతిహినిష్కర్షకవచనే, “త్వమేవోపాయ భూతోమే” ఇత్యాదానన్నప్రపాయశబ్దో భక్త్యాదిస్థలేషు భగవత ఉపాయత్వవ్యవహారవత్, రక్షకత్వపరతయా “నీయేతావి” ఇత్యేక శబ్దావధారణాది స్తత్రతత్రగూయమాణోపి రక్షకా న్తరనిషేధపర సన్న్యతిసప్రప త్తేరుపాయతాప్రప త్తిత్వసిద్ధిః.

అతఏవరక్షతత్వా ద్యససాయరూపాయాః ప్రపత్తేస్తత్తద్గుణ
విషయతత్తద్విద్యాస్థానాపన్నత్వస్యైవ“భక్త్యాపరమయావా”ఇతివ
చనేనస్వరసతః ప్రతీతేర్భక్తిసదుపాయతాన్యాత్; సతితువ్యాఖ్యానే
ప్రాగుక్తదిశాతత్త్విద్ధిః; అతఏవ, “ప్రపత్తిస్సశ్రయేద్భక్త్యాశరణాగతి
లక్షణమ్” “ప్రపత్తిశ్శరణాగతిః” ఇత్యాదా“శరణాగతిశ్చైవ ప్రప
త్తిస్తువిశేషితా” ఇతిప్రపన్నపారిజాతోక్త్యనురోధేన శరణాగతిశబ్ద
స్యప్రపత్తివిశేషణత్వాభ్యుపగమాత్, అతాదృశ్యాస్సాధనప్రపత్తేః
కన్యాశ్చిప్తిద్ధిః; యా, “సమ్యజ్జ్యస్తాత్మనోహరా” “సర్వాత్మనాయ
శ్శరణమ్” ఇత్యాదా సమ్యగాదిపదైర్వాచ్యవర్త్యతే; శరణాగతిని
వ్యస్యచోక్తదిశాభగవదత్యన్తాభిరుతతయూతిస్య సాధనాస్తరకరణేప్రా
యశ్చితోపదేశశోచ్యపద్యతఇతి శరణసదవ్యాఖ్యానస్య ప్రయోజనా
నీతిః; “తప్పాత” ఇత్యనేనవాస్తవోపాయాస్తర వైలక్షణ్యకథనమ్;
“అపాయబహుళాస్తధా” “సాస్తరాయాస్తవనేకశః” ఇతిహ్యస్య
ప్రోచ్యతే.

అన్యేషు, తప్పాతవితిసాధనస్వీకారవైలక్షణ్య కథనమ్, శరణ్య
హృదయా ననుగుణత్వే ప్రపత్తేరసాధనత్వేన సాధనత్వోపదేశస్య
ప్రాయికాభిప్రాయత్వాత్; అన్యధాభరతప్రపత్తే ఫలవ్యభిచారాను
పపత్తే; సచత్రాజ్యవైకల్యమ్, ఫలప్రతిబంధకంవాకిశ్చిత్కల్పనీయమ్;
సర్వజ్ఞస్యనిత్యముక్తస్య తస్యతదసమ్భవాత్; నచైవంసర్వత్ర ఫలవ్యభి
చారశఙ్కయాకోపినప్రపత్తేతేతిశాస్త్రాప్రాయాణ్యాపత్తేః, (౧)“నా
యమాత్మాప్రపచనేనలభ్యః”(౨)“సహ్యధువైః ప్రాప్యతే”(౩)“నా
స్త్యకృతఃకృతేన”ఇత్యాదిశ్రుత్యామోక్షస్య భగవదతిరిక్తాస్తాధ్య

త్వావగమాత్, సర్వమోక్షసాధనవిధానాం ఫలసమ్మన్దప్రాయకిత్వపరతాకల్పనేతి కామసాధనవిధిషు తదప్రసక్తేః; భరతఇవయదాకదాచిత్ఫలావినాభావాభ్యుగమాచ్చ సమోక్షసాధనేషు నిశ్శబ్దప్రసృత్యనుపపత్తిః; స్వీకృతభరస్య తుభగవతోఽవ్యభిచరితోపాయత్వమితి సాధ్యసాధనేభ్యస్పిద్యసాధనస్య విశేష ఇత్యాహః; దేవభరతప్రపత్త్యైః ఫలతోమిధో విరుద్ధత్వాత్కారణక్రమేణ క్రమాత్ఫలదానమితి వేదాంతాచార్యాః.

అపరేతు, స్వరూపయోగ్యతాయాపాపాయత్వవారిణార్థమ్ (తప్పితవితి). యస్మిన్ సతి ఫలావశ్యమృణస్తాదృశోపాయతయేత్యర్థః; ప్రపత్తేరచాక్షుపజ్ఞానత్వాత్, భావినోభరస్వీకృతృత్వస్య తత్రవిషయత్వముపపద్యతేవేత్యాహుః.

వస్తుతస్తు, తప్పితవిత్యనేన అజ్ఞప్రపత్తిర్యావ్యవర్త్యతే; తత్రహి, అజ్ఞాననుష్ఠానే ఫలాసిద్ధేరస్తి ఫలవ్యభిచారః. అతఏవహిస్వతస్త్రచరమశ్లోకవ్యాఖ్యానే శరణశబ్దస్యోపాయపరిత్వాత్, ఇష్టప్రాప్తేరనిష్ఠనివృత్తేశ్చ అవ్యసహితోపాయఇత్యర్థః; అవ్యసహితోపాయతాతు-నాజ్ఞ సకలధర్మత్యాగవిధానాత్సిద్ధ్యతీతుక్తమ్; అత్ర ఇష్టానిష్ఠ విశేషస్య ఉత్తరఖండైకధనాత్, అనతిప్రయోజనతయానుక్తిః.

సను, అనత్యపిశరణశబ్దే, (౧) “మామేవయేప్రపద్యంతే” ఇత్యాదావివయోగ్యతావశాదుపాయత్వవిషయకంజ్ఞానం లబ్ధమేవేతి తద్వైయర్థమ్; ద్వితీయాస్తపదసమభివ్యాహృతప్రపూర్వకపదిభాతోస్సర్వత్రతత్సాధనతాబుద్ధివిషయకత్వదర్శనాత్; అన్యథా, (౨) “అనేనైవప్రపన్నస్య భగవంతం సుదర్శనమ్” యత్పదామోక్షరుహద్వంద్వం ప్రపద్య” ఇత్యాదావగతే, “శ్రీమతేనారాయణాయ” ఇతి చతుర్థ్యస్తపదసమ

(3౨) ఇత్యాత్ - ప్రాశస్త్యానానాం ప్రాపకమన్వితము.

భివ్యాహారాత్, తాదగ్ర్యవిషయప్రపత్తే సాధనత్వాధ్యవసాయరూపతాసిద్ధిరిత్యతాపా (ఇత్యాలితి).

చతుర్థ్యస్తపదాన్వయినో భవేయమితిపదస్యాధ్యాహార్యతయానారాయణపదస్యచత్రవిగ్రహవిశిష్టభగవత్పురత్వాత్, ప్రాప్యప్రాపకయోశ్చ అన్యత్రభేదదర్శనాత్, ప్రాప్యప్రార్థనాయా ఉత్తరత్రాభిధానేసి ప్రాప్యాధ్యవసాయఏవపూర్వఖణ్డేభిధీయతే; యస్యహీతదేవప్రాప్యమితిసాధ్యవసాయః, సతస్యత్రాస్పర్థనాయుజ్యతే; చతుర్థ్యాఃపూర్వఖణ్డాన్వయేసి ప్రపద్యఇత్యసేనతదన్వయాత్, ప్రాప్యాధ్యవసాయస్తే నతల్లాభోపయికతాసిద్ధ్యేత్; వాక్యద్వయత్వాచ్ఛాసావయుక్తః.

“మదేకోపాయసంవిత్తిః” “మాంప్రపన్నః” ఇత్యాదాచ ఉక్తనియమోన్యభిచారితః; “మాంప్రపన్నః” ఇత్యన్యహిమాంప్రాప్యత్వేనాధ్యవస్యస్మిత్యర్థః; “మామేవయేప్రపద్యతే” ఇత్యత్రచతుర్విధాధికారిసాధారణ్యాత్ సప్రాప్యాధ్యవసాయనిర్దేశః; “అనేనైవప్రపన్నస్య” ఇత్యత్రమస్తే శరణపదసద్భావాత్, సాధనత్వాధ్యవసాయలాభః; “మత్పదామ్భారుహద్వంద్వంప్రపద్య” ఇత్యత్రసాధనాస్తరనిష్ఠసాధారణస్య ప్రాప్యాధ్యవసాయస్య భాగ్యాధికకృత్యత్వేనవక్తవ్యతయా సాధనాధ్యవసాయలాభః; ఏవశ్చేహప్రాప్యాధ్యవసాయవ్యాసృత్త్యర్థం శరణశబ్దోపాదానమావశ్యకమితిప్రాప్యప్రాపకయోరభేదస్సూచ్యత ఇతిభావః. “శ్రీయాసార్థంసర్వాకామాకాపదంసదావశ్యంతి” ఇతిప్రాశస్త్యేనప్రమితానాం శ్రీమత్తాగుణవిశేషవిగ్రహాణాముపేయతావ్యావృత్తి శ్చరణపదేనక్రియత ఇతికృష్ణపాదోక్తిమనురుధ్య ఇత్థం వ్యాఖ్యాతమ్.

(33) కీర్త్యోన్న మూఱ్ఱమ్ ప్రాప్యమితే.

అథవా, శ్రీశబ్దేనైవ “శ్రీయతే” ఇతివ్యుత్పత్త్యాదేవ్యాప్రాప్యత్వాభిధానాత్, నారాయణపదేచ శేషిత్వానురోధేన భగవతః ప్రాప్యత్వసిద్ధేః, “శేషీశచరణత్వత్పదకమలే” ఇత్యాదిదర్శనాచ్చచరణయోరపితత్సిద్ధేః, చరణావిత్వస్తసమభివ్యాహృతశరణశబ్దేన ప్రాప్యప్రాపకాభేదసిద్ధితిత్యతః (ఇత్యాదితి).

అవ్యవ్యాఖ్యానే “కై జ్జుర్యలిప్సుభిః” ఇతి కై జ్జుర్యస్యైవ ప్రాప్యత్వాత్, ఉక్తానాం ప్రాప్యత్వాప్రసక్తాత్, తన్నివృత్త్యర్థంశరణపదమనర్థకమిత్యతః (కీర్త్యోన్న వితి). (౧) “బ్రహ్మనారాయణం మాఞ్చిజ్ఞానేనైవాప్నుయాద్యతిః | పథానాన్యోస్తివిజ్ఞానాదయనాయ విపశ్చితమ్ | కాలేనమహతాయోగీ నిర్ధూతక్లేశసఞ్చయః | ప్రాప్నోతిపరమంబ్రహ్మ లక్ష్మీనారాయణాత్మకమ్ | లక్ష్మీనారాయణాఖ్యం యదుపేయంబ్రహ్మశాశ్వతమ్ | తదస్మివత్సవృత్తాగ్రే మామనస్సంశయేకృధాః” ఇత్యాదిభిర్లక్ష్యైః, (౨) “సోశ్చ తేనర్వాకామాః” ఇత్యాదిభిర్గుణానామ్, “సూరయోనిత్యసంసిద్ధా స్వర్వదాసర్వదర్శినః | వైష్ణవంపరమంరూపం సాక్షాత్కుర్వంతియత్రతే | ఐశ్వర్యైస్సూరయశ్శుద్ధం తద్విష్ణోఃపరమంపదమ్ | వపుషాసుందరేణైవ దివ్యేనావికృతేన చ | ముఞ్చస్తమవిశందేహదాలోకంజ్ఞానలక్షణమ్ | పూర్వకర్మానలార్తానాం ధ్యాయినాంభేదశాస్తయే | పదనేదుచయోత్థేనహ్లాదయగోగణేనతు”. ఇత్యాదిభిరూపవ్యవప్రాప్యత్వం ప్రసిద్ధమ్.

అతః కై జ్జుర్యోద్దేశ్యత్వేన తద్దేత్వనుభవవిషయత్వేనచతేషాంప్రాప్యత్వమితి, తద్వ్యావృత్తయేశరణపదం సార్థకమితిభావః,

(౧) అష్టోత్తరే

(౨) కై-ఆన

(38) ఇవఁ శైయలఱులియాలే ఉపాయమాక్కుకొని తన్నె.

ద్వితీయవ్యాఖ్యానే, మూస్తుమ్- లక్ష్మీస్వరూపవిగ్రహః; ప్రాప్యమ్- ప్రాప్య త్వేనోక్తాహిత్యర్థః; తృతీయే, మూస్తుమ్- లక్ష్మీగుణవిగ్రహః, ప్రాప్యమిత్యస్వార్థః-పూర్వవత్.

ఉక్తిస్తు పూర్వపక్షే అత్యైవ, అస్మింస్తుపక్షే ఉత్తరఖణ్డఇతి శేషః. ఋజవస్తుప్రమాణాన్తరోపసితప్రాప్యత్వసామానాధికరణ్యం ప్రాపకతాయాంభాసతత్త్వత్యాహ (ఇత్యాలితి). తద్దేతుభూతముపాయం దర్శయతి (కీర్తించును వితి). ప్రసిద్ధిరుక్తేషుప్రమాణేషుమూలమస్తే వేత్యాహః.

ప్రాప్యస్యప్రాయశః ప్రాపకభేదస్సాహచర్యేణ; తద్జ్ఞానంపాప్రకత్వాధ్యవసాయవిరోధీత్యతః (ఇవనితి) స్యాభీష్టస్యానన్యసాధ్యత్వజ్ఞానాత్, అయముపాయత్వేనాధ్యవన్యతీత్యర్థః. ప్రమాణవిరోధాత్తాదృశ నియమోఽసిద్ధ ఇతిభావః. (అత్తనై)నతుతావతా ప్రాప్యత్వాభావ ఇత్యర్థః.

అన్యేతువిశిష్టవిషయజ్ఞానబోధసప్తరే విశేషణస్య విశేష్యథా త్వోర్మధ్యనిదేశే, శబ్దం పీతంజానాతీత్యాదావనప్రాయశోవిశేషణవిరోధ్యాకారాన్తరయోగో విశేష్యస్యప్రతీయత ఇతిప్రాప్యత్వప్రాపకత్వయోః ప్రాయశోవై యధికరణ్యదర్శనాత్, ఇహప్రమాణాన్తరానురోధాత్ ప్రాపకత్వోపస్థితిరిత్యభిప్రాయేణాహ (ఇత్యాలితి)

భోగ్యతాతీతయపర్యాలోచనేప్రాప్యత్వమేవాస్య స్వాభావికమివేత్యాహ (కీర్తించును వితి). ఉపాయత్వస్తు అకించనబుద్ధిక్రమమివేత్యాహ (ఇవనితి), ఆకించనైవ్యకశరణః ప్రాప్యమేవమాంప్రాపకం లభ్యేతిహ్యుక్తమ్.

(3గీ) చరణా శరణమెన్నయాలే ఉపాయాస్తరవ్యావృత్తమాన ఉపాయ మెనిలతు.

అతఏవహి భగవతిసాధనత్వాధ్యవసాయో యావత్సాధనాస్తరప్రవృత్తిసమ్భావనమేవానువర్త్యః; తద్యోగ్యతావిరహేతు“త్వయ్యేకస్మిన్నపివిజహతోము క్తవత్సాధనత్వమ్” ఇతి పరమైకాన్తిలక్షణలక్షితః ప్రాప్యత్వాధ్యవసాయమేవకరోతి, దశాభేదాచ్చఉభయావిరోధః; ఉపాయాధికార్యుపేయాధికారిభేదేపి తత్రతత్రాచార్యైర్నిర్దిశ్యమాన ఏకస్మిన్నేవదశాభేదవిబంధనఇత్యాశూః.

ప్రాప్యప్రాపకాభేదసిద్ధేః ప్రయోజనమాహ (చరణాశరణమెన్నయాలేయితి). ఉపాయాస్తరాణాం ప్రాప్యభిన్నత్వాత్తదపేక్షయా తిశయస్సిధ్యతీతిభావః. నచ,నతావత్ప్రాప్యాభేదస్య భోగ్యత్వసమ్భావకతయాతిశయకరత్వమ్; క్షీరపానస్యేవభక్తేః ప్రాప్యాభేదవిరహేపి స్మర్యమాణాత్సర్వప్రియత్వేన స్వయమప్యత్సర్వప్రియత్వసమ్భవాత్. ఉక్తంహి “భజనసుఖమేకస్యవిప్రులమ్” ఇతి; నాపివై సాదృశ్యవిరోధితయా వై సాదృశ్యప్రయుక్తానుపాయత్వశజ్ఞాయోగ్యేభ్యస్తేభ్యోతిశయకరత్వమ్; అన్యేషామపిశాకికానాం వైదికానాభాస్పిపాయానాంతత్తత్ఫలవై సాదృశ్యదర్శనేనతస్యతచ్చక్షానాపాదకత్వాత్; విధేర్యాగాదాభక్తౌచతుల్యత్వాత్, సవాప్రాప్యాభేద ఇతరోపాయవ్యావృత్తః.ఉక్తంహి- కాశ్మీరవాసిసూరిభిః; మోక్షోపాయస్యకింరూపం భక్తిరిత్యక్షరద్వయమ్; అథమోక్షస్యకింరూపం భక్తిరిత్యక్షరద్వయమితీతివాచ్యమ్.

ప్రాప్యభూతచరణాభేదస్యైవ తత్రేతరోపాయవ్యావృత్తిహేతుత్వాత్; తన్నిజ్ఞాహి భగవతోత్పన్నమభిమతః; అన్యోపా

యాధివిష్ణుఫలాన్నాధవాఙ్మిద్యయోపాయోమాధవాఙ్మిద్యయో
జనః ఉత్తమాధికారీతికీర్త్యతే; అధమాధికారిపరిగృహీతచరణసా
ధారణ్యాచ్చరణశరణత్వమాత్రమప్రయోజకమితివిశిష్టనివేశః; ఏత
దభిప్రాయేణైవ “చరణౌశరణమైన్దయాలే” ఇత్యుక్తమ్.

ప్రాప్యప్రాపకైక్యమాత్రస్య హేతుత్వే ఇత్యాలిత్యేవ బూ
యాత్; భక్తేర్భోగ్యత్వేపితదజ్ఞభూతేషు కర్మసుతద్విరహాత్; నిత్య
త్వానిత్యత్వకృతవైసాదృశ్యస్య (౧) “సహ్యాధునైః” ఇత్యాది
శ్రుత్యనుసంహితవృతిరేకవ్యాప్తి సహకారేణానుపాయత్వబుద్ధ్యా
ధాయకత్వాచ్చప్రాప్యప్రాపకాభేదమాత్రస్యావృత్తిశయసమ్పాదక
త్వంసచ్చవతీత్యవ్యాహుః; చరణౌశరణమిత్యుక్త్యాప్రాప్యప్రాపకా
భేదసిద్ధిరుపాయాంతరవ్యాప్తిత్వాప్యత ఇతిరమ్యజామాతృదేవనూ
క్త్యనుబోధేన ఆచార్యైర్వ్యాఖ్యాతమ్.

అధవా, మధువిద్యాప్రతర్దనవిద్యాదీనాందేవతాంతరశరీరకపర
మాత్మోపాసనరూపత్వాత్, అన్యేషామప్యూపాసనానాం తత్తచ్ఛరీర
కపరమాత్మప్రీణనకర్మాజ్ఞతయా అసాధారిణవిగ్రహవిశిష్టవిషయప్ర
పదనస్యతతోవైలక్షణ్యంసిన్ధ్యతీత్యాహ(చరణౌశరణమైన్దయాలే)ఇతి.
ఉక్తం హిన్వతస్తగ్రదరమశ్లోకవ్యాఖ్యానే, ఇహద్వయగతచరణశబ్దో
క్తోవిగ్రహవిశేషఉచ్యతే; సచసేనాధూళిధూసరితకుస్తభాదివిశిష్టసం
స్థానవిశేషః; ఏతేశరణ్యానస్తు సలక్ష్మీకం సమస్తకల్యాణగుణాత్మకం
సవిగ్రహశ్చేతిసిద్ధ్యతి; శ్రీమన్నారాయణచరణావితీహి శరణాగతిమ
న్యః; అభియుక్తైశ్చాపావివృతః; ఏతేన సద్వారకతద్భజనరూపా
పాయాంతరవ్యాప్తిః. ఈదృశైకాన్త్యవిశేషాదప్యస్యస్వరూపాను

(3౬) ప్రపద్యే-పద్మకేతన్.

రూపత్వమితి భక్తవిషయే ఋణవిమోచనార్థత్వేన నిత్యానాం దేవతాన్తరసమ్భుద్ధో దేవర్షిభూతాశ్చేతి వచనేనావతారితః, సహి సర్వాత్మనాశరణం ప్రపన్న ఇతిభక్తాత్ప్రపన్నస్య విశేష ఇత్యాహుః.

సను ప్రపద్యేభక్త్యత్ర పదేనర్థకతయా ఉపాయప్రాప్తేర్భోధనాత్తస్యాశ్చ ఫులయాకృత్యసాధ్యత్వాత్, కరణమస్తగ్రహకాశ్యత్వానన్యతః. (౧) “మమసాధర్మ్యమారతాః” ఇత్యాదౌహిప్రాప్తా ఇతి హిప్రతీయతే, అతతమా (పద్మకేతనీతి). గతిస్తత్పాప్రప్త్యనుకూలో వ్యాపారః; గ్రామంగచ్ఛతీత్యాదౌతత్సమ్బంధానుకూలవ్యాపారస్త్వేవ గచ్ఛతినాబోధనాదితిభావః.

సనుత్రివిధాప్రపత్తిః కరణభేదేన శాస్త్రేషుబోధ్యతే; (౨) “బద్ధాజ్ఞలిపుటమ్” ఇతికాయకీ; దీనమితి- మానసీ; యాచస్తమితి- వాచికీ; తథాన్యత్ర “ఏషాచత్రివిధాజ్ఞేయాకరణత్రయభేదతః । గుణత్రయవిభేదాదప్యై కైకాత్రివిధామతా । ప్రణామాఙ్కనముఖ్యేన న్యాసలిక్లేన కేవలమ్ । గుర్వధీనాహిభవతి ప్రపత్తిఃకాయకీక్వచిత్ । అవిజ్ఞాతార్థతత్వస్య మస్త్రమీరయతఃపరమ్ । గుర్వధీనస్యకన్యాప్రిప్రపత్తిర్వాచికీభవేత్ । న్యాసలిక్లేవతాక్లేన ధియార్థజ్ఞస్యమస్త్రతః । ఉపాసీతగురోస్సమ్యక్ప్రపత్తిర్మూసీభవేత్” ఇతి; తత్రాత్రకస్యబోధనమితినియామకంనోపలభామహే.

సచ, బద్ధాజ్ఞలిపుటమిత్యాదేరశాస్త్రసశంకవదే భగవత్ప్రసన్నత్యా. శరణంప్రజ్ఞేత్యతత్రితయవిధానేవ్యాఖ్యేదాల్, బుద్ధ్యేతదేవదేవమిత్యాద్యనురోధేన మానసప్రపత్తేరేవాభిధానాత్, ఏషాచేత్యాదౌప్రపత్తిత్రైవిధ్యకథనేన వాచికాదీనాం మోక్షసాధనత్వాను

(32) వాచికమాకవుమ్ కాయికమాకవుమ్ పద్ధ్రినాలుమ్ పేద్ధ్రి
క్కట్టివై. జ్ఞానాన్మోక్షమాకై యాతే మానసమాకక్కడవతు.

క్తే, ముముక్షుప్రసాదినరేమస్త్రే మానసప్రసాదరేవాభిధీయత ఇతి
వినిగస్తుంశక్యమ్.

(౧) “తద్ద్యయంసకృదుచ్ఛారోభవతి” (౨) “అజ్ఞానిఃపరమా
ముద్రా యీప్రం దేవప్రసాదినీ” (3) “కృష్ణప్రణామిన వునర్భవాయ”
(౪) “భవశరణమితరయస్తి” (5) “యేనకేనాపిప్రకారేణద్వయవక్తా
త్వమ్” (౬) “ప్రసత్తివాదై ననిరీక్షీతుంవృణే” (౭) “సావీయసోవిశర
ణాగతిశబ్దభాజః” (౮) “శరణమిత్యపివాచముదై రయమ్” (౯) “ఆర్ణి
తోవితను తేకృతకృత్యకయ్యామ్” (౧౦) “త్వదష్టిముద్దిశ్య” ఇత్యాది
ప్రమాణసమ్ప్రదాయైస్త్రివిధప్రవక్షేరసిఫలసాధనత్వప్రతీతేరిత్యతః
ఫలసాధనత్వావిశేషచుభ్యుగమ్యైవ మానససక్తి మాత్రాభిధానే
నియామకమాహ (వాచికమాకవుమితి), కాయికగ్రహణేన నిషాద
కాకాదివత్సమివాగమనమాత్రాదికమపి గాహ్యమిత్యాహుః.

(జ్ఞానాదితి), (౧౧) “పథానాన్మోక్షివిజ్ఞానాదయనాయవిపశ్చి
తామ్” ఇతిజ్ఞానాతిరిక్తస్య మోక్షసాధనత్వనిషేధాత్, జ్ఞానతారత
మ్యన్మోక్షతనాయైవ వాచికాదిభేదకల్పనేతి, విశదజ్ఞానాదిరహితవాచి
కాదిమతామపిన్వయమేవభగవాన్ కృపయాపూర్ణప్రపత్తి ముపజన
య్యఫలంసాధయతీత్యభ్యుపగమేపి అవ్యవహితసాధనత్వం మానసప్ర
పక్షేరేవేతితత్కథనమేవాత్మోచితమితిభావః.

(౧)	(౨) గారుడపు	(3) భారత
(౪) వి-పు-3-౭-33	(5) శరణాగతిగ	(౬) వర-స్త-౯-౨
(౭) అతిమా-స్త-౬౦	(౮) ర-స్త-౨-౧౦౨	(౯)
(౧౦) స్తో-౪	(౧౧)	

అతఏవహ్యుచ్యతే, “సత్త్వజామాసనీహ్యేకా తత్రముఖ్య తమామతా । తయాహిపరమాంసిద్ధిం సన్యోయాన్తిమనీషిణః” ఇతి గుణాన్తరకృతప్రపత్త్యపేక్షయా ఆత్మవికసిద్ధిహేతుత్వం కరణాన్తర జన్యాపేక్షయాసన్యోహేతుత్వమవ్యవహితసాధనత్వరూపం వైలక్ష్యణ్యంహితత్రకధ్యతే.

దీపకృతస్తు-కేవలవాచికకాయికయో ర్ద్వప్రమాత్రసృష్టిత యా, ఆశుఫలదజాతీయత్వమపినాస్తి; కేవలమాననీతు ఉభయసాధారణీతి ఆశుఫలదజాతీయత్వమేవవైలక్ష్యణ్యం సద్యఇత్యనేన వివక్షిత మిత్యాహుః.

అన్యేతు- వాచికకాయికయోరాచార్య నిష్ఠవిషయే, తన్నిష్ఠాప్రకాశకత్వేన ఫలాన్యభిచారిత్వమ్; ఉక్తంహి; - “ప్రణామః కీర్తనంవిష్ణో స్మరణంవాపి కేవలమ్ । ఏకైకమపిచాక్షానాంప్రపత్తిఃప్రాజ్ఞసశ్రయాత్” ఇతి; అతఏవ, (౧) “తవభరోహమకార్షిహిభార్షికైశ్శరణమిత్యపివాచముదైరయమ్” ఇత్యాచార్యనిష్ఠాముక్త్యా, తదుక్తిర్మానస్యాస్తునై వమితితస్యాముఖ్యత్వమిత్యాహుః.

అన్యేతు, వాచికాదిమద్విషయేనసమ్బంధి పర్యంతమోక్షప్రదత్వంధగవతః, తాదృశాభిమతివిశేషవిరహాత్; మానసస్థలేతు, “అన్వయాదపిచైకస్య సమజ్ఞ్యస్తాత్మనోహకా । సర్వవివక్షముచ్యేరన్నరాఃపూర్వేపరేతథా” ఇతి, తదిత్యభిమతి తారతమ్య తద్విశేష ఇత్యాహుః.

యద్యపిప్రపత్తిశబ్దస్య (౨) “నిశ్చితేనన్యసాధ్యస్య పరత్రేష్ఠస్యసాధనే । అయమాత్మభరన్యాసః ప్రతితిగీయతే” ఇత్యాదివచనైర్మానసమాత్రఏవముఖ్యత్వప్రతీయతే; తథాపిహిభాతుమాత్రస

(3౮) ఉపాయమవనాకై యాలుమ్, ఇవై నేరే ఉపాయమల్లామై
యాలుమ్ ఇయ్యూన్దుమ్ వేణుమెన్గిట నిర్బంధమితై.

ద్భావాద్గతిత్వేన త్రివిధగతిబోధన సమ్భవాత్, శజ్జా-పరిహారోపప
త్తిః.

శరణంప్రజేత్యత్ర తు కృష్ణపాదైర్గతిత్వేన త్రివిధగత్యత్యతమ
బోధనేనభగవద్దైవభవమ్, త్రివిధగతీనామవిబోధనేనవాచానమిత్య
క్తా పూర్ణప్రపత్తిర్వాప్రకాశ్యత ఇత్యుక్తమ్.

సనుకామ్యస్య యత్కించై ద్వైకత్వేపి ఫలాసాధనత్వాత్,
“వాచానమితిప్రోచ్య” ఇతి త్రివిధగతిమేవసంపద పూర్వభిధానా
ద్వికలాయానసాధనత్వ సమ్భవ ఇతి నైకమాత్రాభిధానసమ్భవ ఇత్యత
ఆహ (ఉపాయమిత్యాది). మహావిశ్వాసస్యాజ్ఞతోష్విక్తావపి (౧) “వృ
ద్ధై వభవతోయాతా ఘోయసీజన్మనంతతిః । తస్యామన్యతమంజన్మ స
ఞ్చిన్యశరణంప్రజ” ఇతిమద్భవిశ్వాసవతోపి ప్రపత్తిసాఫల్యప్రతితే
ర్నాత్రకర్మాన్తరవదవైకల్యాపేక్షా.

నచ, విశ్వాసమహత్త్వం సాక్షాత్పరమృతాయావా ఉత్తరకా
లీన శజ్జానివర్తకత్వమ్; ఏవఞ్చమద్భవిశ్వాసస్యాపి పశ్చాన్నహావి
శ్వాసోత్పాదకతయా నిరుక్తధర్మావచ్ఛిన్నత్వమస్తీతివాచ్యమ్; సర్వ
త్రమద్భవిశ్వాసేషు భగవతోమహావిశ్వాససమ్పాదకత్వే విశేషణవై
యథ్యాత్, ప్రబలప్రతిబంధకవిరహితేతథాత్వేపి నిరుక్తమహత్త్వస్య
కృతీసాధ్యతానవచ్ఛేదకతయా అజ్ఞతానవచ్ఛేదకత్వాత్, వైజాత్య
రూపస్తుతప్రయత్న విశేషసాధ్యమితివిశేషః.

అతోభగవత్ప్రధానేయం లోకదృష్ట సకలోపాయవిలక్షణా
ప్రపత్తిరితినదోపతితిభావః. “నేరేఉపాయమల్లామైయాలుమ్” ఇత్య

సేన - ఉపాయలాభోపయోగిర్వం నూచ్యతే; ఏతేన “ద్వయేన మన్తగ్రీక్షేనమన్త్రియేణ” ఇత్యాదితోద్వయస్య కరణత్వావగమోత్, తదాచ్చార్థావశ్యమ్భూతేన కేవలమానసప్రపత్తిరేవాసిద్ధా. సచ అనేకేషాం మన్తాణాం ద్భునా దనియము; తావతావి కల్పసిద్ధావసి మన్తనామాన్యవిహసిద్ధే; వచనేచమానసప్రపత్తిః కామికాదిసంవలితే హ్యైతే; “న్యాయస్థవత్తాజ్ఞానధియార్థజ్ఞస్యచన్త్రితః ప్రపత్తిః” ఇత్యుక్తేరితరాస్తమ్.

ద్వయోచ్ఛారణ స్వాప్యజ్ఞత్వే “న్యాయస్థవత్తాజ్ఞానధియార్థజ్ఞస్యచన్త్రితః” ఇత్యేతద్విరోధాత్, స్మృతస్వాపికరణత్వసమ్భవాచ్చ, (౧) “పరమాపదమావన్నో మనసాచిన్తయత్ “ఇత్యుక్తగజేంద్రాదౌభగవతఃకార్యకరత్వదర్శనాచ్చ; ఏవంగత్యర్థకతామేవాశ్రిత్యమానసప్రపత్తిపరతా శ్రోపపాదితా.

యద్యపిగత్యర్థానాంబుద్ధ్యర్థతయా విశ్వాసపూర్వకప్రార్థనాగర్భాధ్యవనాయస్య ప్రోకస్మప్తేన పదినాభిధానంసమ్భవతీతినాయం ప్రయాసలశ్రణీయః; తథాప్యేవంశరణంప్రజేత్యత్రవత్సమానతయా ఇహయోజనాన్తరంప్రయత్నాదితమ్.

దీపేప్రార్థనామాత్రపరిత్వోక్తేరాశయోవర్తితః. “సోయంబుద్ధివిశేషోఽనన్యార్హత్వజ్ఞానకార్యః సకలేతరోపాయవ్యావృత్తోభగవద్రక్షకత్వానుమతి రూపస్సకృదనుష్ఠేయోవ్యభిచార విశంబవిధురస్సర్వాధికారోఽన్తి మద్రత్యయసింపేక్షస్సుశకోయాచ్ఛాగరోభి దృఢాద్యవసాయరూపాజ్ఞానవిశేషః “ఇత్యాచార్యైర్గ్రహీతా ఉక్తమ్.

గ్రహాంతరేచ, త్యాజ్యకోటు తీర్త్యోవాయ కోట్యననుప్రవి
ప్రేత్వప్రాశాంతరపరిత్యాగపూర్వకత్వా భగవన్సుఖవికాసహేతుత్వ
స్వరూపానురూపత్వా న్యధికానిదర్శితాని; ప్రాతికూల్యవర్జనానుకూ
ల్యసర్వశక్తిత్వానుసంధానాదినహకృతత్వమపితత్వ శేఖరేఉక్తమ్.

స్వతస్త్రిచరమల్లోకవ్యాఖ్యానే, యద్యపి మహావిశ్వాసస్యైవ
ప్రార్థనాగర్భత్వముక్తమ్; తథాపిత్రోక్తం ప్రార్థనాగర్భత్వం యా
చ్ఛాపర్యవసాయధ్యవసాయవిశేషణత్వమ్; స్వీకారవిశేషణవిశ్వా
సోయావత్ప్రప్త్యనువర్తత ఇతి తత్త్రైవోక్తమ్.

కృష్ణపాదైశ్చ-ప్రపద్యఇత్యేతద్వ్యాఖ్యానే “ప్రార్థనాగర్భో
మహావిశ్వాసరూపోజ్ఞానవిశేషః” ఇత్యుక్తావపి, ప్రజేతివిశ్వాసపూర్వ
కప్రార్థనాగర్భధ్యవసాయః ప్రపద్యఇత్యత్రోచ్యత ఇత్యభిధానాత్,
అణవత్తాధ్యవసాయరూపమహావిశ్వాసాతిక్తోన్యధ్యవసాయః; సవి
వభరన్యాసశబ్దేనవ్యవహీయతే; “అజ్ఞానాత్, జ్ఞానాధిక్యాత్, భక్తి
పారవశ్యాచ్చ ప్రపన్నాః” ఇత్యత్ర “అజ్ఞానాదిభిరగతయోభగవతిభిర
న్యాసంకృతవస్త్రః” ఇతివరవరమునిభిర్వాఖ్యానాత్.

సతుభరన్యాసోనైర్భర్యానుసంధానరూపః; న్యస్తభరోధికారీ
“త్వా” ఇత్యవేనోచ్యతే; మాశుచఇతినైర్భర్యానుసంధానంబోధ్యతఇతి
తైరేవాభిధానాత్; యాచ్ఛాపర్యవసాయధ్యవసాయాకారశ్చప్రా
గుక్తః; ఉక్తశ్చప్రపన్నపారిజాతేః- “బుద్ధిరధ్యవసాయాత్సా యా
చ్ఛాపర్యవసాయినీ । ప్రాప్త్యేచ్ఛోరనుపాయస్య ప్రపత్తేరూపముచ్య
తే” ఇతి; న్యవహితేచ్ఛాజ్ఞానసమాత్రస్యైవప్రార్థనారూపత్వాత్ “స
వినోపాయః” ఇత్యాకారప్రదర్శనం సవిరుద్ధ్యతే.

అత్రప్రపత్తిః ప్రార్థనాన్వితభరన్యాసః; విశేషణీభూతప్రార్థనా రక్షకత్వప్రార్థనోపాయత్వ ప్రార్థనాభేదేనద్వివిధా, ఆద్యా-అజ్ఞభూ తగోష్ఠ్యత్వపరణాత్మికా, ద్వితీయాతు-ప్రపన్నవిషయే ఆసాధారణం యద్భరిస్త్యేకారాత్మకంఘలం, తత్రార్థనారూపా; సాపి, “అప్రార్థితోన గోపాయేత్” ఇత్యుక్తేరావశ్యకీ; ప్రార్థనావిషయాభూతోపాయా న్తర స్థానని వేశసన్యతదనుకూలభరన్యాసమస్తరేణానన్భవాత్; “మయాత్యక్తంభరం మమశిరసిపునర్నాభ్యారోపయేథా; ; కిన్తుత్వమేనభరన్వే నస్వీకురు” ఇత్యాకారాయాన్తన్యాభరన్యాసావినాభూతతయః “ప్రార్థ నామతిః” “యాచ్ఛాశః కాగతిః” ఇత్యాదౌ తదుపలక్షితభరన్యా సాభిధానాత్, “గన్ధవతీపుధివీపదవాచ్యా” ఇత్యాదివన్నానుషపత్తిః.

ఏవం-“ఉపాయంవృణులక్ష్మీశమ్” ఇత్యాదౌరక్షకత్వ ప్రార్థనామాత్రవివక్షణాత్, న, “ఆత్మాత్మీయ భరంసర్వం నిక్షిప్య శ్రీప ఠేఃపదే” ఇత్యేతద్వైయర్థ్యమ్; ప్రార్థనాభావేభరన్యాసస్య ఫలాసా ధనత్వాత్, తదన్వితభరన్యాసత్వేన ఉపాయాన్తరస్థాననివేశ మే తుతాన్వీక్రియత ఇతి భరన్యాసాజ్ఞతోవ్యక్తవిరోధః.

ఆకింఞ్చన్యాదీనాంత్రయాణా మేకాధికారినియతత్వయాపం సా హృదమ్, ఆకింఞ్చన్య భరన్యాసోపాయత్వప్రార్థనాత్మనాం త్రయాణాం సాహృదమ్-సూక్ష్మంయఃపశ్యతి, స్థపశ్యతీత్యుక్తమ్; ఆకింఞ్చన్యస్య హిస్వరక్షణార్థోపాయాన్తరప్రపత్తి శూన్యత్వయాపన్య భరన్యాస పూర్వభావినః, తద్వ్యజ్ఞకతయా అస్తితన్నైయత్యమ్; ఉత్తరభావి నస్తుతత్కార్యతయాభరన్యాసస్తుభ్యమేవేత్యాకారకసాక్ష ప్రపదనా ధికారేఉక్తః; భరన్వీకారపూర్వకరక్షకత్వప్రార్థనాయావపద్వయేభి ధానాత్, గోష్ఠ్యత్వత్వపరణాత్మికాభిధానేతితేజోవిరోధః కేచిత్.

అత్రాహుః-కిముపాయత్వప్రార్థనా-భరస్వీకారవిషయకకామ
నామాత్రమ్, ఉతవిధే-సుజ్ఞానవిశేషః; ఆద్యే అననుభవస్య సగుణముద్విశ్య
అస్య తత్సాధ్యతయేష్టప్రకాశనం ప్రార్థనమితి విక్షేపం డావిరోధః; ఉ
క్తాకారాసద్గతిశ్చ; “అప్రార్థితో న గోపాయేత్” ఇత్యత్ర కామనామా
త్రోక్తాగోప్తృత్వవరణస్య ఆనశ్యకత్వజ్ఞానుపపాదితమ్; ద్వితీయే
విధేయస్య కథంభవత్పక్షే అధికారికోటిని విప్లవతా; ప్రార్థనాన్వితభరన్యా
సత్వేన, భరన్యాసాన్విత ప్రార్థనాత్వేన వాహేతు తేతి వినిగమనావి
రహితమ్.

హేతుతావచ్ఛేదకత్వపక్షే వ్యయిక్తః; స్వతంత్రాన్వయవ్యతిరే
కశాలిత్యస్య ఉభయత్రావిశేషాత్. ప్రత్యుత, ఉక్తప్రార్థనాయా
న్యాసానినాభూతతయా తస్యా ఏవ హేతుత్వం స్యాత్; లాఘవాత్; అ
వినాభావవిరహేపి, “నిక్షిప్య శీప తేః పదే” “ఉపాయం నృణాం” ఇతి
“నిక్షిప్తస్వస్వగోచరః! బుద్ధ్యేత దేవదేవతం గోష్టారం పురుషోత్తమమ్”
ఇతి చ ప్రార్థనాయా ఏవ విశేష్యత్వప్రతితేర్నాన్వయసన్వేప హేతుతావ
చ్ఛేదకతా స్యాత్; భరస్వీకారప్రార్థనాయా ఆవశ్యకత్వే “అప్రార్థితో
న గోపాయేత్” ఇత్యుదాహరతాం భరస్వీకారన్యాసిగోపనరూపతా
యా ఆవశ్యకత్వాత్.

అతఏవ గోప్తృత్వవరణాదసతి చేకోపి స్యాత్; న చ లోకే త్యాగ
పైవ పరస్వత్వ హేతుత్వదర్శనాత్, ప్రార్థనాయాన్యాస విశేషణ
త్వమ్; ఆకిర్ణనస్య భరాభావేన భరన్యాసస్య తాకికదాన విలక్షణ
త్వాత్; లోకేపిదానస్య స్వీకార హేతుత్వాదర్శనాత్; దత్తమప్య
ప్రతిగృహ్య లోకే దృష్టః; ప్రార్థనాయా ఏవ హేతుత్వే “ప్రార్థనామా
త్ర సమస్తోజస్తోర్యచ్ఛ్రుతివాఙ్మతమ్. ఇతి విచ్చిత్రభగవత్ప్రార్థనాశరణా

గతిః” “తదేకోపాయతాయూచ్ఛ” ఇత్యాదిప్రమాణానాం “విశ్వా
సపూర్వకం ప్రాథమియావత్” “సకలత్వాత్సనామాత్రేణ అపేక్షి
తందాస్యతి” ఇత్యాదిసప్రదాయస్యచావిరోధః.

యద్యపిసాధ్యోపాయశోధనాధికారే “న్యాసః షడ్భాజ్యసంయు
తః” ఇతిప్రార్థనాయా అప్యజ్ఞత్వాభిదానాత్, ప్రార్థనాప్రధాన్యవ
చనానాం విశ్వాసప్రధాన్యవచనవత్, ప్రధానాజ్ఞత్వపరిత్యేనోప
త్తేః, నిజేపస్యైవప్రధాన్యమిత్యభిహితమ్ ; తథాప్యతిరిక్తోపాయత్వి
ప్రార్థనాయా అనజ్ఞత్వాత్తస్యాః ప్రధాన్యేవాధికారాభావః

యత్రచోపాయత్వప్రార్థనాభిధీయతే, సతతగోష్ట్యత్వసరణం
పృథగభిధీయతే; అతస్తదేకరక్ష్యత్వాధ్యవసాయరూపా రక్షణప్ర
ార్థనాద్యగ్గీకాలన్యాప్రపత్తిః; అన్యాచమహావిశ్వాసపూర్వీకా; ఉపాయ
త్వప్రార్థనాపర్యవనాయుపాయాధ్యవసాయరూపా యా శరణాగతిశ
జ్ఞేనోచ్యతే ; తత్రచోపాయాపాయప్రసృత్తిః ఫలవిశమ్భసమ్పాదికా;
సాధనాంతరసంస్కర్తప్రచ్యుతికరణి; అకృత్యకరణం భగవదనభిమతిం
ప్రయుషార్థహానిశ్చనమ్పాదయతి.

ఆద్యాఅశక్తమాత్రాధికారికతయా అనుకల్పోపాయః; ద్వితీ
యాతుసిద్ధోపాయప్రసృత్తి ప్రతిబద్ధకారావరూపా, అధికారివిశేషణ
మ్; ఉపాయప్రసృత్యభేదవివక్షయా భగవద్గతోపాయభావసంకల్ప
మాద్యాక్వదిదుపాయశబ్దేనవ్యవహియతే ; స్వగతపరగతస్వీకారశ
బ్దావప్యేతత్పరావేవ ; పరగతస్వీకారప్రధానకళరణాగతేరేవతచ్చ
జ్ఞేనాభిధానాత్.

నచైవమ్, “నిజేపాపరపర్యాయో న్యాసః షడ్భాజ్యసంయుతః!
సన్నయినస్త్యాగిత్యుక్తశ్శరణాగతిరిత్యపి” ఇత్యుక్తేనోపదేశవిరోధః;

దృశ్యశరణాగతిరితిప్రశ్నే “అనేనైవతుమస్త్రేణ స్వాత్మానంమయిని షీపేత్” ఇత్యుత్తరవిరోధశ్చేతిశబ్దమ్; శరణాగతేరపినిత్యపరూపత్వానవాయాత్; ఇహృజనంయతత్వస్యాపి విభేదత్యేనోదేశ్యావిశేషాత్వాత్; అన్యథాతతోక్త్యాజీవిభాగాసిద్ధిప్రసక్తాత్; అన్యచోపాయన్యాసమిహ్వాత్.

అన్యథా “తేనసంరక్ష్యమాణస్య” “అత్మాత్మీయభరన్యాసః” ఇతిలక్షణద్వయకథనవైయర్థ్యాత్; ఉక్తాశ్లోపకార్యతాసమ్భాననార్థమగ్నినః పుంకథనమితిత్వయక్తమ్; అగ్నిన్వరూపావగతిపూర్వకమేవత్రతకథనస్యాశ్లోపకార్యత్వమిత్యాకాక్షాయామ్, “ఆనుకూల్యేతరాభ్యాస్తు” ఇత్యాదిప్రవృత్తేః “భరోన్యస్య జేభగవత్యనేన” ఇతిభరన్వీకారహేతుత్వాత్; అగ్నేతిప్రతిపాదనమాత్మాత్మీయైత్యన్యప్రయోజనమితిచేన్న; తద్వినిక్షేపస్య భరన్యాసరూపతాహిసిద్ధ్యేత్, నహిసాప్రాగవగతా.

“తేనసంరక్ష్యమాణస్య” ఇత్యనేనహిఫలసమర్పణమేవ హ్యుచ్యతేఇతివ్యాఖ్యాతమ్; హిశబ్దస్తు ఉభయత్రతుల్యఇతినతతస్త్వరూపపరత్వాభావసిద్ధిః; “గృష్ణీయాన్సన్త్రాజానం మాంగచ్ఛేచ్ఛరణం నరః | అనేనైవతుమస్త్రేణ స్వాత్మానంమయినిషీపేత్” ఇతిచ శరణాగతేనిత్యపరయోగిధిభేదః; కీదృశీశరణాగతిరిత్యన్య “మయినిషీప్తకర్తవ్యః” ఇతివివరణముత్తరమిత్యప్యాహుః.

షడన్యాయనేపి శరణాగతిశబ్దప్రయోగోగోప్తృత్వ వరణాజ్ఞకత్వాదుపపద్యతేఇతిన “షడ్విభాశరణాగతిః” ఇత్యన్యానుపపత్తిః ఏవ ఇహ, ఉపాయతాబుద్ధినహిష్టుప్రయోగభేదేపినాత్వస్తభేదఇతినచతుర్థోపాయవర్తనోపక్రమనిగమనవిరోధః.

“ఉపాయాశ్చపృథాపాయాశ్చ” ఇత్యారభ్య “మామేవాస్తేన మశ్నుతే” ఇత్యస్తంతరణాగతిపరమ్; “షడజ్గతముపాయాశ్చ” ఇత్యారభ్య “వీతశోకభయక్లమః” ఇత్యస్తంషడజ్గపరమ్; “సాక్షాత్ప్రస్థాజ్ఞయోగవ్యవహృతినయతస్పడ్విధత్వోపచారోభవతి ” ఇన్యధాహర్యమ్; నిరారమ్భ ఇత్యారభ్య - శరణాగతిలేపప్రవణ్యతే, “మామేశరణప్రాప్య” ఇతిప్రత్యభిజ్ఞానాత్; “తేననంరక్ష్యమాణస్య” ఇతిఫలసమర్పణగర్భ మాత్మసమర్పణాన్యాసఉచ్యతే, తత్రాజ్ఞాన్తివిభాగో “నిక్షేపాపరపర్యాయః” ఇత్యనేనోచ్యతే.

ఉపాయతాగన్ధ విధురత్వాత్ క సమ్యక్త్వవిశిష్టన్యాసేశరణాగతిశబ్దవాచ్యత్వ ముత్తరాధేనోచ్యతే; “ఉపాయోయంచతుర్థస్తే” ఇత్యుపాయోఽసంహారః; “అస్మిన్స్థివర్తమానానామ్” ఇతివిధిశబ్దదర్శనాత్, శరణాగతిప్రశంసా; ఆత్రానుకూల్యాదీనాముపాయాపాయ నివృత్త్యర్థతయైవోపయోగః, ససాక్షాదజ్గత్యేనేతి, “ఆనుకూల్యేతరాభ్యాన్తు” ఇత్యాదిनోచ్యతే; “అపాయోపాయ” ఇత్యాదినాయథోపక్రమముఽసంహారః; శరణాగతిశబ్దః-విశ్వాసపూర్వకప్రాధానాగర్భాధ్యవసాయపరఇతిస్థానప్రమాణతయావగమ్యతే.

ఏవంశ్చకృత్వా “అనన్యసాధ్యేన్యాభీష్టే” ఇత్యత్ర “ప్రపత్తిశ్శరణాగతిః” ఇతి విశేషణముపపద్యతే; అన్యధాప్రపత్తి శరణాగతిశబ్దయోః పర్యాయతాయాః ప్రపత్తిలక్షణస్యచోభయోన్విధానేవాక్యభేదావక్షేః.

అహిర్బుధ్నసంహితాయామపి “షడ్విధాశరణాగతిః” ఇత్యస్తేనన్యానుప్రదర్శన్య, “అహమస్మ్యసరాధానామ్” ఇత్యాదినాశరణాగతింపశ్యత్రత్రశరణపదన్య “ఉపాయేగృహరక్షిత్రోః” ఇతి రక్షి

తృత్యవృద్ధాసేన ఉపాయత్వివరతాముక్త్యా, ముఖ్యశరణాగతిప్రద
ర్మ్య “భగవత్సర్వవిజయిక” ఇత్యాదినాశరణాగతౌమన్త్రః ప్రదర్శి
తః; నమసాచన్యాసోఽనన్తరమభిహితః.

గీతామూమపి (౧) “మన్మనాభిచనుద్భక్తః” ఇతిశ్లోకే “మన్మ
నాః” ఇతివిశ్వాసస్య “మద్యాక్షి” ఇత్యానుకూల్య సజ్గుల్పప్రాతికూ
ల్యవర్జనయోశ్చభిధానా త్తదుపలక్షితేతరాజ్ఞానిశిష్టవిశేషం “మాం
నమస్కురు” ఇత్యనేనవిధాయ, “సర్వధర్మాచ్ఛరిత్యజ్య” ఇతి శరణాగ
తీర్విహితా; యథాచమన్మనాభవేతి శ్లోకోనభక్తుపసంహారపరః;
తథాక్రేనమ్యతే.

షడజ్ఞన్యాసశ్చ శరణాగతిముపజనయ్యైవమోక్షసాధయతి,
ఏవञ్చ “మామేశరణప్రాప్త్య” ఇతి-షడజ్ఞఫలీభూత శరణాగతిప
రమ్. అతఏవ “మదేకోపాయసంవిత్త్రిగ్దాప్రపన్నోవిముచ్యతే” ఇతి
శరణాగతిమభిధాయ “అనుకూల్యస్యసజ్గుల్పః” ఇత్యాదినాషడజ్ఞ
మభిధాయ, “అనయాచ ప్రపత్యమా మాకింశ్చిన్యైకపూర్వకమ్|
మాంమాధవ మితిజ్ఞాత్వా మాంగచ్ఛే చ్ఛరణంనరః” ఇతిషడజ్ఞప్రప
త్తిఫలత్వం శరణాగతేర్విప్వక్సేన సమీతాయావభిహితమ్.

సచప్రపత్తివైవిధ్యేసిద్ధాస్తవిరోధః, నమరణ్యాదిమన్త్రకవైది
కతాన్త్రికమన్త్రాజ్ఞామన్త్రకన్యాసప్రయోగభేదస్యవిశేషపరతాయా
ముక్తత్వాత్; సచప్రధానాకారభేదేకధం ప్రయోగభేదమాత్రమితిశ
ఙ్క్యమ్; మన్త్రభేదేపితత్ప్రతిపాద్యగుణభేదేనప్రధానాకారభేదావశ్య
మ్భవాత్; వ్రీహియవాదిప్రయోగే ద్రవ్యభేదప్రయుక్తయాగాకా
రభేదస్యావర్జనీయత్వాత్; అభ్యుదయేష్టేరపితాన్త్రికైః ప్రయోగా
న్తరత్వాభ్యుపగమాత్.

సచైకస్యైవకర్మణః ప్రయోగభేదేన ఫలసాధనత్వాసాధనత్వ
యోర్విరోధః ; ప్రాభాకరమతే జ్యోతిష్టోమాదీనాం నిత్యప్రయోగే
ఫలాజననాత్ ; ఏవంభూయత్రోపాయవరణాత్మికావిధీయతే ; తత్రస్వ
యమనుషాయః ; యత్రతురత్యత్వాధ్యవసాయాత్మికా తత్రాస్యా ఉ
పాయత్వబుద్ధిర్నప్రతిహన్యతే ; ఉక్తంహి- “ఇయంకేవలలక్ష్మీశోపా
యత్వప్రత్యయాత్మికా । స్వహేతు త్వధియంరుద్ధే కింపున స్సహకారి
ణామ్,” ఇతి.

షడంగస్థలేక్వచిదుపాయశబ్ద శ్చూయమాణోపి భక్త్యాదిస్థల
సాధారణ భగవదుపాయత్వపరః ; తేన “ప్రపత్తింతాం ప్రయజ్ఞేత
స్వాక్షైః షణ్ముఖిరావృతామ్” ఇత్యాదిప్రవరణే “శరణంభవదేవేశనా
ధలక్ష్మీవతేమమ” ఇత్యాదికంవ్యాఖ్యాతమ్.

వస్తుత్వస్వత్రసదాచారానుప్రవిష్టాప్రపత్తిరుచ్యతే ; “తమా
చారంప్రపత్యోమి యస్సంభరనుపాల్యతే” ఇత్యుపక్రమాత్, “హి
త్వాయోగమయాంనిద్రా ముత్థాయాపరరాత్రతః । ప్రపద్యేతహృ
షీకేశం శరణంశ్రీపతింహరిమ్” ఇతికాలవిశేషవిధానాత్, “ఆచమ్య
ప్రయతోభూత్వా స్మృత్యాస్త్రంజ్వలనాకృతిమ్ । తత్ప్రవిశ్యవిని
ష్క్రాంతః పూతోభూత్వాస్త్రతేజసా । ” ఇత్యజ్ఞవిశేషవిధానాత్,
“ఉత్థాయాపరరాత్రేచ పూర్వోక్తమనుసంభరేత్” ఇతి, ఇతిదినాంత
రేపి పునర్విధానాచ్చ.

“సకృదేవప్రపన్నస్య” ఇత్యనుసంధానాధికారంగతతయానిత్యప
రయోయాముదాహృతమ్ ; తదా, “మాంప్రపద్యేతసతతంనూ కైనా
నేనమానవః । ప్రపద్యమానోమాంనిత్యం దేనంవాపురుషోత్తమమ్”

ఇతి సతతనిత్యశబ్దానూక్తానుసన్ధానయోః ప్రపత్తినియతత్వపరా; ఆచారాధ్యాయగతత్వేతు మోక్షార్థప్రపత్తిసాజాత్యేనప్రశంసాపరమితి మస్తవ్యమ్.

నచైవంప్రపత్తిప్రతిపాదనానన్తరమ్, “అతఃపరంసదాచారం ప్రోచ్యమానంనిబోధమే” ఇతిపునరుపక్రమవిరోధః; అన్యసాధారణసదాచారవిషయత్వాత్; సచప్రపత్తేర్నిత్యకర్తవ్యత్వే సిద్ధాంతవిరోధః; ఆరాధనాజ్ఞాభూతప్రపత్తేర్నిత్యకర్తవ్యతాయానిశ్చేషరక్షాయాం సమర్థితత్వాత్; తస్యాస్తాత్కాలికమనోవృత్త్యుపబృంహకత్వవదస్యాలిపితదహరహరనుష్ఠేయవృత్త్యర్థత్వాత్.

యదిపునస్సాధికారానుగుణాచారసిద్ధయే పూర్వానుష్ఠితప్రపదనస్మరణమేవ-ప్రపద్యేతేతి, ప్రపత్తిప్రయుజ్యేతేతిచోచ్యత ఇతి, తదానకాచిదనుపపత్తిః; ఏవం “శరణంభవ” ఇత్యనన్తరమ్ “ఇత్యనుసంహితమ్” ఇతి శేషః; “సకృదేవప్రపన్నస్య” ఇత్యాద్యప్యనుసన్ధానార్థమేవ; తస్యచోపాయాన్తరప్రవృత్తిః స్వరూపవిరుద్ధత్వాదపిహేయేఽజ్ఞాపనంప్రయోజనమ్; తత్రాపియదిపూర్వానుష్ఠితషడక్షానుసన్ధానమాత్రఞ్చోచ్యతే, తదా “స్వాజ్ఞైః శ్చభిః” ఇతిసుగమమ్; “నరస్యబుద్ధిచార్బల్యాత్” ఇత్యత్రసకృదేవేత్యాద్యనుషజ్జనీయమ్.

యదితుశరణాగతేరేవ తదజ్ఞత్వం మూలమన్త్రాధికారోక్తదిశా ఉపకారకతామాత్రం కృత్యకరణాదిస్వరూపాచితత్వజ్ఞాపనేన అనుపాయత్వజ్ఞాపనార్థమానుకూల్య సజ్జుల్పద్యుక్తిరితి “నరస్యబుద్ధిచార్బల్యాత్” ఇతిసుగమమ్; దుర్భరత్వం నిరపేక్షాణస్వేనరక్షీతుమశక్యత్వమ్ షడక్షపక్షే; శరణాగతిపక్షేతు యథాశ్రుతమేవేతిబోధ్యమ్; సునూహ్నోపివిశేషోత్రయథా సమ్ప్రదాయమనుసన్ధేయ ఇతి.

ఆరాధనాజ్ఞప్రపత్తిస్వతస్త్రి ప్రపత్త్వోర్విశేషాపి నిత్యపరతౌ
యాముక్తః; అతోభరన్యాసాత్స్థికాపిప్రపత్తిస్త్యేవేతి, “అయమా
త్మభరన్యాసః ప్రపత్తిరితిగీయతే” ఇతి శరణాగతియావప్రపత్తివిశేష
లక్షణంస్వీకార్యమ్ ; రక్ష్యత్వాధ్యవసాయోపివా భరన్యాసశబ్దేనో
చ్యతే; సచశరణాగతిశబ్దస్య భక్త్యజ్ఞప్రపత్తివ్యావర్తకతా; తత్రా
పిభక్తివిరోధిపాపనిర్వృణే అకిచ్చునత్వేన భరన్యాసావశ్యమృచ్ఛావాత్.

సచముముక్షుమాత్రసామాన్యంస్వరూపాది సమర్పణమిత్యు
క్త్యా భక్త్యజ్ఞప్రపత్తేస్త్వయాపసమర్పణమాత్రపరతాశఙ్కా; త
స్యాస్వాస్థికత్యాగ విషయత్వాత్; “న్యాసః శ్చాజ్ఞసంయుతః” ఇతి
విధేయనానుర్ధ్యామపాయన్యాసోద్దేశ ఇతినిశ్చయతే; ఉభయాగ్న్య
నుగమనయాత్ ; అతఏవశరణంప్రజేదితియత్రవిధీయతే తత్రసర్వ
త్రోపాయత్యాగఏవౌచ్యతే.

యథా “తత్రధర్మా స్పృతిత్యజ్య సర్వానుచ్ఛానచాజ్ఞకాన్”
“సర్వధర్మాంశ్చసన్త్యజ్య సర్వకామాంశ్చసాక్షరాన్” “విముక్తాస్య
సమారమ్భో నారాయణపరోభవ” “తస్మాత్త్వమున్లప్నోతస్సృజ్య
చోదనాంప్రతిచోదనామ్ । స్రవృత్తిఞ్చునివృత్తిఞ్చుశ్రోతవ్యంశ్రుతమే
వచ । త్యజధర్మమధర్మఞ్చ” ఇత్యాదా; సత్త్వానుకూల్య సజ్గుల్పా
దిః; నవామస్త్రేఽనుష్ఠేయావస్తతయా తత్ప్రకాశనమ్; “శరణంప్రప
ద్యే” ఇతి పదాభ్యాం తదనభిధానాత్.

నవాభగవత్పరాజ్కుశయామునాచార్య భాష్యకారభట్టపరా
శరపాదాదిభిః క్వచిత్స్వానుసన్ధానతయా ఆనుకూల్యసజ్గుల్పాదికం
తత్కాలానుష్ఠేయతయాఽధితమ్; అతఃసనుకూల్యసజ్గుల్పాదీనాంపూ
ర్వంసద్భావ ఉపాయాపాయ స్రవృత్తి నివృత్తయే అపేక్షితః. ఉపా

యాపాయనిర్ముక్తాయావీవ శరణాగతేరవిశమ్భిత ఫలసాధనత్వాత్,
సాధనాంతరసంసర్గస్తు సర్వధాప్రతిబద్ధక ఇతి తత్త్వాగతాచార్యైరజ్ఞమి
తివ్యవహీయత ఇతి.

అన్యేతుభక్తేరివ పడజ్ఞప్రపక్షే రపి సాధనత్వాకారసాధ్య
త్వాకారశ్చేత్వాకారద్వయమస్తి. శరణాగతి స్వధికారి విశేషణమ్;
(౧) “త్వమేవోపాయభూతోమే” ఇతినిరుక్తా; సాచోపాయవరణాత్మి
కా, స్వయమనుపాయః.

ఏవ ఇన్ “ఉపాయాపాయసన్త్యాగీ” ఇతిశరణాగతింవిధాయ,
“పడజ్ఞంతముపాయ ఇన్” ఇత్యాదినా భరద్వాజసంహితాదిషు ప్రసి
దాం పడజ్ఞప్రపత్తి ముపక్షేప్య “పడ్విధాశరణాగతిః” ఇతి ఫలరూప
తయాసమప్రాధాన్యేన, అనుకూల్యసంక్ల్పాదీనాం పక్షాంశరణాగ
తావనుష్ఠేయతయా ఫలపడజ్ఞేశరణాగతిశబ్దంవ్యపదిశ్యతేన్నీస్తస్యఫ
లఇచ్ఛాభిభావ, “సత్కర్మనిరతాః” ఇతి యోగశబ్దేనపడజ్ఞసాధ్యభిధా
నాత్, పడజ్ఞాన్తేభ్య ఉపాయాంతరేభ్య శ్శరణాగతే రైవలక్ష
ణ్యముక్త్యా,

అనుకూల్యాదికంభావమితి సాధనత్వసాధ్యత్వోపయుక్తాకా
రజ్ఞానయాశక్తేణపుష్టై, “అనుకూల్యమితిప్రాక్తమ్” ఇత్యారభ్య
“కేశవార్పణపర్యంతా హ్యేతన్నియేపడిచ్యతే,” ఇత్యన్తేన, “విశ్వాసః-
సర్వమష్కృతనాశనః” ఇత్యాదినా సమప్రాధాన్యప్రతీతేః, నిత్యేనస్య
ఫలసమర్పణరూపస్య ఫలరూపతాంప్రతిపాద్య “నిత్యేపాపరపర్వా
యోన్యాసః పక్షాజ్ఞసంయుతః” ఇతిశ్రౌతిస్యోపాసనాత్మకన్యాసస్య

నిక్షేపాపరపర్యాయశబ్దేన పశ్చాద్భిన్నసంయుతశబ్దేన (౧) “సర్వోపాధివి
నిర్ముక్తం క్షేత్రజ్ఞం బ్రహ్మణిన్యసేత్” ఇతి విహితస్యాత్సాపహారప్రా
యశ్చైత్యరూపాత్మసమచ్ఛేదమాత్రస్యచన్యానర్తనాత్.

“విశ్వాసోపరణంన్యాసః” “ఆత్మనిక్షేపకార్పణ్యే” ఇత్యాదిషు
నిక్షేపశబ్దస్థానప్రయుక్తాత్మనిక్షేపశబ్దాభిధేయం పడజ్ఞన్యాసముద్దిశ్య
“సన్యాసస్త్యాగఇత్యుక్తః” ఇతి భరన్యాసప్రాధాన్యగోప్యత్వవరణప్రా
ధాన్యాభ్యాం సన్యాస శరణాగతిశబ్దాభిధేయత్వం ఫలసమర్పణాత్మ
కత్యాగరూపత్వే ఫలత్వమివిద్యాత్రయాత్మకత్వం విధాయ, “ఆనుకూ
ల్యేతరాభ్యాస్తు” ఇత్యాదినా సాధనపడజ్ఞే ఆనుకూల్యాదీనామశ్లత్వై
పయికముపయోగం ప్రదర్శ్య, తత్రనిక్షేపస్వరూపం చ ఆత్మాత్మీయే
త్యభిధాయ, అపాయోపాయేత్యాదినా శరణాగత్యాత్మక పడజ్ఞసా
ధనం ప్రదర్శ్యతే;

శ్రౌతస్తున్యాసఉపాసనాత్మకఏవ; యజ్ఞేర్థ్యానవాచిత్యాత్,
శ్రౌతతాన్త్రికమక్రీణా మప్టదోషమప్ట వికల్పస్యాన్యాయ్యత్వా
చ్చ; “సర్వాసు విద్యాసుమోత సాధనతయా విహితం వేదనముపాస
నమ్” ఇత్యుక్తమితిభాష్యదర్శనాత్; “పురుషవిద్యాయామివేతరే
షామనామనాత్” ఇత్యత్ర ఛాన్దోగ్యవిహిత పురుషవిద్యాతోన్యా
సాజ్ఞభూతపురుషవిద్యాయాః ఫలాదిభేదాద్భేద ఇతిచభాషితమ్.

“తస్మైవంవిదుషః” ఇత్యాదేర్నైరపేక్ష్యనూత్రపరత్వకల్ప
నం భాష్యాననుగుణమ్; యదానైర్నైరపేక్ష్య పురుషవిద్య
యోస్సవనాది కల్పనాద్యభాషితమేనా ఆహ్వానం సంహితా
తైత్తిరీయకయోగ్యజ్ఞకల్పనా; శ్రుతోహియజమానశరీరాదిషు త

లక్ష్మనా; సుహితాయాస్తు-“యజ్ఞరూపధరస్యాస్య శరీరంవేదిష్య
శే । ఆస్యమాహవసీయాగ్నిర్హృదయందక్షిణానలః” ఇత్యారభ్య
“చక్రాద్యేషుసమాశ్రితాః” ఇత్యస్తేనసుదర్శనసమ్పత్తిః.

సచైవమ్, “తేషాన్తుతపసాన్యాస మతిరిక్తం తపశ్శ్రితమ్”
ఇతిశ్రౌతన్యాసభేదోక్తివిరోధః; ఆవృత్త్యాదికృతవిశేషసద్భావేపి ప్ర
ధానజ్ఞానైక్యేనాభేదోపచారాత్; న్యాసప్రకరణే “తపోగ్నిః” ఇత్యే
తావన్నాత్రశ్రవణేపి వైశ్వానరవిద్యాదిగతాహవసీయాది కల్పనా
మాదాయత్రేతాగ్నిపరికల్పనాయాః “ఆస్యన్తూర్హృపత్యాగ్ని రుద
రంశ్రుతిచోదితమ్” ఇతిశ్రౌతత్యాభిధానాత్.

సచైవంశ్రుతావసాన్యాసస్యాతిరిక్తత్వకథనాసజ్జతిః; భగవదు
పాయభావానుబంధ విషయకజ్ఞాన రూపతయా “యన్మరణంతదవభృ
ధః” ఇతిదేహవసానేముక్తిసాధనతయోచితదుపపత్తేః; ఏతేన“న్యా
సఇతిబ్రహ్మ” ఇతిప్రాశస్త్యకథనాయ శరణాగతిప్రత్యాసత్త్యాబ్రహ్మ
భేదోపచారఇతి సతదనుపపత్తిరపి; ఈదృశవిశేషమాదాయైవ క్వచి
దాచార్యాణాం తదభేదోక్తిరపి.

తాన్త్రికోపి పంచాంగ్యగోన్యాసశ్చరణాగతేర్భిద్యతే; “శరణం
నజ” “నిత్యేపేత్” ఇతిచోదనావిశేషాత్; “అహమస్మ్యపరాధా
నామాలయః” “కృతానుకూల్యసజ్జల్పః ప్రాతికూల్యంవివర్జయన్ ।
విశ్వానశాలీకృపణః ప్రార్థయన్రక్షణమ్మృతి । ఆత్మానంనిషీవతి
యద్ధియాదేవస్యపాదయోః । సాప్రపత్తిరియంసద్య స్సర్వపాపప్ర
ణాశినీ” ఇతిలక్షణభేదాత్, ఏకత్రాపరాధాలయత్వస్యానుసంధేయ
త్వకథనాత్; అన్యత్ర “ప్రాతికూల్యంపరిత్యక్త మానుకూల్యశ్చాను

ప్రతిమ్” ఇతిదోషత్యాగాదేరనుసంధేయత్వప్రతీతే; నియతదేశకాల
త్వానియతదేశకాలత్వాభ్యాఞ్చభేదః ప్రాగుక్తః.

న్యాసశ్చ వర్ణాశ్రమాచారాఙ్గాః; ఆనుకూల్యస్య తద్రూప
త్వాత్; సచసంక్కుల్పమాత్రమేవాఙ్గమ్; “శ్రుతమాచరిణంపునః ।
అనఙ్గమాఙ్గయావ్రాప్తుం ససంక్కుల్పనిబద్ధనమ్” ఇతిశంక్యమ్; “ఆను
కూల్యంసమాచరేత్” ఇత్యత్రసంక్కుల్పశబ్దాశ్రవణాత్, ప్రాతికూల్య
వర్జనేకవచిదపి సంక్కుల్పశబ్దాశ్రవణాచ్చ, “స్వస్యస్వామి నివృత్తిర్యా
ప్రాతికూల్య వివర్జనమ్” ఇతి వృత్తిరూపత్వ కథనాచ్చ; ఏవఞ్చ
“అతస్తదానుకూల్యంమే కార్యమిత్యేవనిశ్చయః” ఇత్యత్రగోప్యత్వ
శక్తిరూపణవత్కార్యేలక్షణా.

యదిచాచరిణం ససంక్కుల్పనిబద్ధనమ్, తతః, “ఆనుకూల్యేత
రాభ్యాఞ్చ వినివృత్తిరపాయతః” ఇత్యసంకతంస్యాత్; సంక్కుల్పశబ్దప్ర
యోగః యావజ్జీవమనుస్సేయస్యానుకూల్యస్య ప్రారంభమాత్రంపూ
ర్వాఙ్గమితిసూచనార్థః; షడఙ్గమితసహన్యాసేన ఆనుకూల్యాదీనాము
త్తరాఙ్గత్వాదగౌణమ్.

సచేహశ్రుత్యాదినియతావృత్తిరేవస్వయంఫలమితి ఫలత్వశ్ర
వణాత్, విహితాచారప్రతిషిద్ధవర్జనదృష్టిభక్తిలక్షణసత్సేవాత్మికా
యావృత్తేర్నాఙ్గత్వసమ్భవఇతివాచ్యమ్; “మన్యస్తేచస్వక్రియాంసస్వ
ప్రీత్యైస్వోచితాంస్వయమ్ । నాధస్వక్రియసేవాంతాం వృత్తింకార
యతీతియా” ఇతిసాత్వికత్యాగవిశిష్టతయావృత్తేర్నాఙ్గత్వప్రతీతే.

“ఏకాస్తీశక్తితఃకుర్వన్విహితానిసముత్సుకః । తథైవప్రతిషి
ద్ధానిత్వక్త్వాయాతిపరాంగతిమ్” ఇతి, “సాధనత్వాదిమత్త్వాచ నిజధ

ర్మవివర్జనమ్ । ఏతానన్యాయశ్చవివిధా నపచారాన కేషతః । సన్యాస
వ్యవహక్రత్య నాహ్నితిమధునూదనమ్” ఇతి వృత్త్యన్వయవ్యతిరేక
యోఃఫలప్రాప్త్యప్రాప్తికథనేన ఆరాదుపకారకాశ్చత్వప్రతీతేః; “అథ
స్వధర్మనితః ప్రాజ్ఞోభక్తస్సులక్షణః । సన్నేవాభిరతోహ్యేవప్రపన్న
స్సిద్ధిమాప్నుయాత్” ఇతి ప్రపత్తిజన్యఫలార్థితయా తత్సహకారిత్య
సోక్తత్వాత్.

ఏవం, “న్యాసఃఽఞ్చజ్ఞసంయుతః” ఇత్యాది పూర్వాశ్శాభి
ప్రాయమ్; అతస్సర్వధర్మత్యాగాజ్ఞక శరణాగతేస్తతోభేదః; సోపిద్వి
విధోవరణ ప్రధానోన్యాసప్రధానశ్చ; “నిక్షిప్తస్వస్వగోచరః । బు
ధ్యేత దేవ దేవంతం గోష్ఠారంపురుషోత్తమమ్ । ఆత్మాత్మీయభరంస
ర్వం నిక్షిప్యశ్రీపతేఃపదే । ఉపాయంవృణులక్ష్మీశం తముపేయంవిచి
న్తయ । ఆత్మాత్మీయఞ్చయత్కించిద్దుర్భరందుస్త్యజంమమ । తత్స
ర్వంతపవన్యస్తం శుభయోఃపాదవద్మయోః । ఉపేయాయాస్తవా
ప్రాప్త్యైత్వాముపాయతయావృణే । ఉపాయోభవమేదేవి శరణం
భవమేమృజే” ఇత్యాదిషుప్రార్థనా ప్రాధాన్యప్రతీతేః.

న్యాసప్రాధాన్యఞ్చ “న్యాసఃఽఞ్చజ్ఞసంయుతః” ఇత్యాదినావ
గతమ్; నానావిధానామపినద్విద్యాదిరూపాణాం భక్తీనాంభక్తిశ్చేవ
క్రోడీకారవత్, ప్రపత్తిత్యేనసర్వత్రక్రోడీకారాత్, సచతుర్థోపాయ
ప్రతిపాదనోపక్రమోపసంహారానుపపత్తిరిత్యాహుః.

పరేతు, ప్రపత్తేస్సామూదసాధనత్వా ద్భగవద్గతమేవోపాయ
త్వంప్రపత్తాపుపచర్యతే; తథాచసర్వత్యాగసంజ్ఞ కేఉపాయే “మామే
కంశరణంప్రజ” ఇతివిహితేసర్వత్యాగాగ్నేకాయా శ్శరణాగతేరేవై

పాయత్యాత్, కథంసర్వత్యాగఉపాయ ఇత్యాశక్కాంపరిహర్తమ్,
“అహంహిశరణప్రాప్తా” ఇత్యుక్తమ్; తథాచభగవతపమోపాయ
త్వాత్ సర్వత్యాగశరణాగతోర్విశేషఇతిభావః.

కర్మాదీనాం శాస్త్రస్యపాత్రయత్వోక్త్యా ప్రపత్తే స్పృహ
న్ధానుమాపత్త్వి శాస్త్రీయసకలేతిరోపాయనైలక్షణ్యశ్చదర్శితమ్;
“యేనత్వంబహుసంరద్ధఃప్రాచీనఃపాలయిష్యస” ఇత్యుపాయాన్తరనిర్దేశ
భ్యః ప్రపన్నేభగవదభిమత్యతిశయఉక్తః; “విహితాయఉపాయాస్తే”
ఇతిసామాన్యనిర్దేశాత్, “ఉపాయాపాయసన్త్యాగీ” ఇత్యుక్తఉపాయ
శబ్దః- “అధోపాయప్రసక్తశ్చ భక్త్యాభోగాననామయాన్ । అస్తేవి
రక్తిమాసాద్య విశతేవైష్ణవంపదమ్” ఇత్యుక్తరానరోధాత్కామ్య
కర్మమాత్రపరిఇహీనిరస్తమ్.

“ఊర్ధ్వంసయస్త్యుపాయాస్తం యపినాసనువర్తతే” ఇతినో
పాయత్యాగేహేతుకథనః; ఊర్ధ్వమిశ్రస్య మోక్షదేశ వ్యతిరిక్త
మాత్రపరత్వేనసంజ్ఞోచాపత్తే, అగ్రేకార్పణ్యస్యోపాయనివృత్తిహే
తుత్వాభిధానానుపపత్తేశ్చ “కర్మసాక్ష్యాదయశ్శాస్త్రైరుపాయత్వేన
దర్శితాః” ఇతిప్రపన్నపారిజాతోక్తేశ్చ; కిన్తుఉపాయాపాయశబ్దయో
రవయవశక్తికథనపరమ్; ఉపరిశబ్దేరిలోపోణ్యంతాచ్యేణః కరణేవీరచ్,
కర్తరివాపచాద్యచ్; కర్తృత్వంవై వక్షీకమ్; “మామేవశరణప్రా
ప్త్య” ఇతి, మామేపూపాయంలభ్యేత్యర్థః.

కథంలాభస్తత్రాహ “షడంగంతమ్” ఇతిషట్, “ఆనుకూల్య
సంకల్పల్పదయోఽస్యోపాయస్యశరణశబ్దోక్తస్యాక్లాన్యపాయత్వో
పయుక్తా నీతినోపచారాశ్రయణమ్; “షడ్విధాశరణాగతిః” ఇత్యుపా

యప్రాప్త్యనుకూలోవ్యాపారష్టద్విధిత్యర్థః; అజ్ఞాన్తీనముదాయేలక్షణాయా ఆవశ్యకత్వాచ్చుక్రితీస్మృత్యనుగృహీతా భగవత్త్యేనవాలక్షణా.

షడ్విధాఃప్రకారాః ప్రాపకా అస్య; “ఏవంమాం శరణంప్రాప్య” ఇతి షడేతాన్ సమ్బద్ధ్యేత్యర్థః; శోకోదుష్కరత్వాత్, భయంసాపాయత్వాత్, క్షమః-స్వరూపానుచితత్వాత్, ఫలాన్తరాశంసనాభావాత్ కామ్యకర్మప్రవృత్తిరహితః, న్యార్థబుద్ధిరాహిత్యంనిర్మమత్వం, సాధనాన్తరోద్యమశూన్యతా. నిరహంకృతిత్వమ్, “మామేవ శరణంప్రాప్య” ఇత్యుక్తార్థంసత్కర్మనిరతాఇతిప్రశంసా; విశ్వాసగోప్యత్వ వరణాదిప్రతిపాదనస్థలే భగవతడపాయత్వంసపప్తమ్.

“ప్రపత్తింతాం ప్రయజ్జీత స్వాజ్ఞైఃపశ్చభి రావృతామ్” ఇత్యాదాపశ్చాన్త్యేనాస్యోపాయస్యప్రసిద్ధత్వాత్, కథంషడంగత్వంతత్రాహ “నిక్షేపాపరపర్యాయః” ఇతి;సన్నానా-న్యాసవిశిష్టః, విషయతయాశక్యసమృద్ధావేదనాయసన్నానస ఇత్యుక్తిః; తథాచన్యాసప్రధానకేనుష్ఠానేపశ్చాన్త్యత్వవ్యవదేశః; భగవత్ప్రధాన్యేషడంగత్వమితిభావః.

“అనుకూలేతరాభ్యామ్” ఇత్యాదినాలింగత్వప్రకారప్రదర్శనమ్; “ఆత్మాత్మీయభరన్యాసః” ఇత్యత్రస్వీకారహేతుతయా నిక్షేపస్వాపిభగవదంగత్వముపదర్శితమ్; అతఏవానాస్థయా గోప్యత్వవరణస్య చరమనిర్దేశః, ఏవశ్చషడ్భావేవై తేషాం భగవదంగత్వానైకకాలీనత్వనియమః, ఇతి సమ్భవితస్వభావతోక్తిః ప్రాచామేతదభిప్రాయేనైవోచ్యతే.

“ఆర్తప్రపత్తావేతేమాం సన్నిధిస్తువిధీయతే” ఇతి ఫలప్రాగ్భా
వస్తు ఏతేమామస్తీతినాక్లత్వాచుపపత్తిః; సచస్తీకారాజ్ఞత్వనిరాసకా
చార్యనూత్తేవిరోధః; ఫలానుకూల శక్త్యాధాయకతారూపారాదుప
కారకత్వం, కరణశరీరినిర్వర్తకత్వరూపమ్ - సన్నిపత్యోపకారకత్వ
ఞ్చస్తీకారస్యనాస్తీత్యేతావన్మాత్రేతాత్పర్యాత్; ఉచ్యమానఞ్చాజ్ఞ
త్వం భగవదధీనఫలాభావప్రయోజకాభావప్రతియోగిత్వమ్; అను
కూల్యసజ్కుల్పాదేరపితదస్యైవ.

పరస్తుతనుకూల్య సజ్కుల్పాదివిరహితాపి విశ్వాసప్రార్థనా
పూర్వకభరన్యాసేకృతే స్వయమేవానుకూల్యసజ్కుల్పమప్యత్యుద్య
రక్షతి, నతుత్యజతి; (౧) “మిత్రభావేనసమ్ప్రీప్తుం నత్యజేయంకథ
ఞ్చన” ఇతిహ్యుక్తమ్.

వస్తుతస్త్వదేకశేషస్యమమత్వత్ఫలార్థారక్షణంత్వదేకసాధ్య
మిత్యేతాదృశభరన్యాసకాలే తద్విషయే అనుకూల్యసజ్కుల్ప ప్రాతి
కూల్యవర్జనే ఆనశ్యకేవన; అన్యథాతత్యైజ్కుర్యోద్ధేశేనభరన్యాసా
యోగాత్.

లోకేపిహియత్కించద్రివ్యం యత్రకవచ్చేతనే నిక్షిప్త త
ద్విషయే అనుకూల్యాభిసంధిమాన్ ప్రాతికూల్యాచరణాన్నివృత్త శ్చ
క్తోయమపేక్షితోరక్షతీతి విశ్వస్యస్వరక్షణాశక్తి ప్రఖ్యాపనపూర్వ
కంత్వయేదంరక్ష్యమిత్యపేక్ష్యతత్త్రసమర్పస్వయం నిర్భయోనిర్భ
రోదృష్ట్యిత్తుక్తం రహస్యత్రయసారే.

ఏవఞ్చయదైతస్యతదిష్టాచరణతదనిష్టానాచరణరూపకైశ్చ
ర్యమేవోద్దేశ్యమ్, తదానుక్తసిద్ధే ఏవానుకూల్యసజ్కుల్పప్రాతికూల్య

వర్జనే; పరస్తువిహితానాం సర్వేషాముపాయానాం త్యాగేవిహితే
స్వజాతివిహితం కర్మేత్యుపాయతయాపూర్వోక్తానాం నిత్యనైమిత్తిక
కర్మణామపిత్యాగేప్రసక్తే, “సర్వానుచ్ఛావచాజ్ఞకాన్,” ఇత్యజ్ఞత్యా
గోక్త్యా “అహింసాసత్యమస్తేయమ్” ఇత్యాదినాఽహింసాదీనా మపి
యమాద్యస్తగతానా మజ్ఞత్వత్యాగేప్రసక్తే, నిత్యనైమిత్తికకర్మణా
ముపాయతయాజ్ఞతయా విహితతయాచాననుష్ఠానేపి భగవచ్ఛరీర
భూతానుకూల్యాచరణరూపతయా కైజ్జర్యత్వేనానుష్ఠానం యథాశ
క్త్యావశ్యకమ్.

అహింసాదీనాఞ్చనజ్ఞత్వేపి, నిషిద్ధాచరణరూపత్వేన హింసా
దీనాం భగవన్నిగ్రహపాదకతయా భూతప్రాతికూల్యరూపత్వేనచ
త్యాజ్యత్వాదావశ్యకత్వమితిజ్ఞాపయితుం విశ్వాసపూర్వకప్రార్థనాగ
ర్భ భరన్యాసరూపశరణాగతిశబ్దార్థకదేశతయాఅజ్ఞతబ్దనాచార్యభ్యాం
విశ్వాసప్రార్థనాభ్యాం సహానుకూల్యనజ్ఞత్వప్రాతికూల్యవర్జనయోర
వ్యజ్ఞత్వోక్తిః; అకించన్యవిషయకశరణాగతేః గర్వహానిమన్తరేణాస
మ్భవాత్, కార్పణ్యస్యాజ్ఞత్వోక్తిః.

ఏవఞ్చన్యాసోత్పాదనేన న్యాసఫలసజాతీయ ఫలజననేనవా
న్యాసాధికారిణోయదపేక్షితం తత్పర్యమిహన్యాసాజ్ఞ మిత్యుచ్యతే;
ఈదృశాధికారివిషయఏవ భగవతోత్పన్నాభిమతిర్జాయతే, ఇతి భగ
వతష్షడజ్ఞత్వోపదేశః. షడ్విధాశరణాగతిరితి శరణాగతాధికారిణో
పేక్షిత ధర్మాష్షడిత్యర్థః; కేచిచ్ఛరణాగతి శబ్దార్థాంతఃప్రవిష్టాః, కే
చిదతాదృశాః.

అతఏవ “అనుకూల్యాదికం భావమ్” “అనుకూల్యమితిప్రా
క్తమ్” “సర్వభూతానుకూలతా” “అనుకూల్యం సమాచరేత్”

ఇత్యాదిష్వానుకూల్య శబ్దమాత్రశ్రవణముపద్యతే; ఏతచ్ఛానుకూ
ల్యాచరణం వైషికచారానతిలక్ష్మ సరూపమిశ్యగ్రేచ్ఛుపేభవిష్యో, ఘా
తేషుప్రాతికూల్యవర్జసమత్రోక్తం న్యామినివృత్తిరూపమిహిర్నుధ్య
సంహితాయామిత్యుభయథా అపాయాద్విరతిగావశ్యకీత్యుక్తమ్;
“ఉపాయాపాయసన్త్యాగీ” ఇత్యత్ర మధ్యమస్థితేః పృథగుక్తేః, అపా
యశబ్దోనిషిద్ధపరః; ఏవముపాయాపాయసన్త్యాగీత్యత్రాపి “అనుకూ
ల్యేతరాభ్యాస్తు వినివృత్తిరపాయతః” ఇత్యత్రఅపాయశబ్దః కృత్యాక
రణమపినన్యహేతి.

“అనుకూల్యసన్యజ్కల్పాన్మధ్యమస్థితీరితి” ఇత్యనుక్తిస్తుమ
ధ్యమస్థితీశబ్దార్థసృజదానీమప్యప్రకటనాత్. కార్పణ్యానిర్వచనపర్యా
లోచనే యద్యప్యశక్తానామేవ అధికారఃప్రతీయతే; తథాపివిశమ్యా
క్షమానామినన్యజ్జానామప్యధికార ఉపపాదనీయః, “విశ్వాసస్సృ
దుష్కృతనాశనః” “అప్రార్థితోనగోపాయత్” “న్యాసఃసంజ్ఞాజ్ఞసం
యుతః” “ఆశీర్వాదైర్వికశరణాః” “అశీర్వాదోగతిః” “త్వమేహోపా
యభూతోమే భవేత్ప్రవార్థనామతిః” ఇత్యేతదనుసారాచ్చతుర్థానూ
వశ్యకత్వంప్రతీయతే.

అతఏవశరణాగతిశబ్దార్థత్వేన విశ్వాసపూర్వకాశీర్వాన్య విష
యకప్రార్థనాగర్భాధ్యవసాయస్యకథనమ్; అత్రచశరణంప్రాప్యేతిస్థా
నే, రక్షిష్యతీతినిశ్చిత్యేత్యాది పాఠాదుపాయ నివృత్త్యుపయోగత్వే
నోక్తస్య కార్పణ్యసృశరణాగతివినిష్ఠలే సర్వత్రోపాయత్యాగవిధా
నదర్శనేనాతేపాచ్చతుర్థామభావేఫలాసిద్ధిః.

విహితానామననుష్ఠానేఅపాయప్రసక్తేరనుష్ఠానేహోపాయప్ర
సక్తేః, నిషిద్ధాననుష్ఠానే ఉపాయప్రసక్తేః, అనుష్ఠానేచాపాయప్రస

క్రైస్తవ్యసంస్థాపకత్వచేతిశక్తికానుయుక్తాదేవీ విహితసామాన్యపరమ
ప్రపంచయశబ్దం కామ్యకర్మపరమివవ్యాచితౌణా, “కర్తృణాంత్రివిధో
రాశిః” ఇత్యాదినా అర్థసాధనానర్థసాధనానర్థ పరిహారకభేదేనకర్తృత్రి
విధమ్; ఉపాయాపాయసంక్షేపాదు పూర్వరాశీపరిత్యాజ్యై; యద్యపి
తృతీయోపిరాశిరుపాయవ; తథాప్యప్రపన్నకర్తృణః ప్రపన్నకర్త
కర్మాన్తరమివేత్యావేదయితం రాశిభేదకరణమ్; అర్థసాధనపదేనవా
అనర్థపరిహారకాతిరిక్తంకర్తృవివక్షితమ్; కథమన్యథాప్రాయశ్చిత్తస్య
పృథక్కరణమ్, ప్రాయశ్చిత్తంపృథక్కృత్యతస్మాపి త్యాజ్యత్వాభిధా
నాత్.

ఉపాయశబ్దః ప్రాగుక్తోనకామ్యకర్తృమాత్రపరః; కిన్తువిహిత
మాత్రపరఇతినూచ్యతే; ప్రతిపదోక్తప్రాయశ్చిత్తానుష్ఠానం శిష్టత
యావ్యసదేశ్యానాం లోకసజ్జిహార్థం, పాపనివృత్తిస్తు విశేషవిహిత
ప్రాయశ్చిత్తేనైవ; “అజ్ఞానాదధవాజ్ఞానా దపరాధేషుసత్స్వపి ప్రా
యశ్చిత్తంక్షమస్వేతి ప్రార్థనైకైవకేసలమ్” (౧) “కృతేపాపేచతా
పాపై యస్యపుంసఃప్రజాయతే ప్రాయశ్చిత్తస్తుతస్యైకంహరిసంస్మర
ణంపరమ్” “తథాప్యత్రప్రవృత్తిర్యా త్వత్స్మృతేస్సావినశ్యతు ప్రా
యశ్చిత్తిరియంసాత్ర యత్పునశ్శరణంవ్రజేత్” “సర్వపాపప్రసక్తైశ్చ
ప్రాయశ్చిత్తసముద్భవే । మామేకాండేవదేవస్య మహిషీంశరణంశ్ర
యేత్” ఇతిహి తత్రతత్రప్రపన్నమధిక్రమ్యవిధిర్దృశ్యతే.

“క్రియమాణంనకస్టేచిత్” ఇత్యాదినా నిత్యనైమిత్తికకర్మా
ణ్యుచ్యతే; యద్యపి తాన్యపిక్రియమాణానియస్యకస్యచిదర్థస్యసాధనం
భవన్త్యేవ, “యేతునన్ధ్యాముపాసతే” యేత్విత్యాదినాపాపక్షయాదేష
లత్వకథనాత్, తథాపిప్రపన్నేన క్రియమాణానితానినకస్యాపి ఫలస్య

సాధనాసీత్యాశయః,- “అలేప్తాకరణేతేషాం లోకసజ్జహచేతసా”
ఇతిహ్యుచ్యతే; అర్థశబ్దః-అవిష్లవాయేత్యాదివక్ష్యమాణ ప్రయోజ
నాతిరిక్తప్రయోజనపరః; అక్రియావదనర్థాయేత్యాది- అనపేక్షోపి
తాంప్రతీతి వక్ష్యమాణానురోధాద్విష్లవాదిపరమిత్యేకే;

“ప్రియోపినప్రియోసౌమే” ఇతిప్రపన్నవిషయేవక్ష్యమాణాన
ర్థపరమిత్యపచే; ప్రపత్యేః ఫలావ్యభిచరితత్వాత్, ఉపాయాపాయ
సంయోగే బాధకాభావ ఇత్యతః (ఉపాయాపాయేతి), నిష్ఠాహం
నిశ్చలవిశిష్టత్వాప్రప్రయోగిపూర్ణాధికారినిష్ఠాహంనిః; “ఉపాయా
నాముపాయత్వస్వీకారే” ఇత్యనేనఉపాయత్యాగః-ఉపాయత్వవిశి
ష్టత్యాగ ఇతీనూచితమ్; అక్రియావదనర్థాయేత్యుక్త్యాసర్వసాధారణా
ర్థేనర్థపరిహారాయనిత్యకర్తృకర్తవ్యమితి భ్రాంతిప్రదస్యతి(అవిష్లవా
యేత్యాగినా), భగవద్విభూతి భూతలోకోపయోగివైదికమర్యాదా
నువర్తనమానుకూల్యసంకల్పకార్యమ్; నతుస్వార్థసాధనతాబుద్ధికా
కార్యమితి, ఉపాయత్వగ్రహంతతే త్యనేనదర్శితమ్.

ఏతదభిప్రాయేణైవ స్వతంత్రచరమశ్లోకవ్యాఖ్యానే ఆనుకూ
ల్యంప్రియత్వమ్; తచ్చానన్యప్రయోజనత్వమిత్యుక్తమ్; తథాచభగవ
న్ముఖోల్లాసైకప్రయోజనతయాసాధనత్వబుద్ధిపరిత్యాగేన వర్ణాశ్ర
మధర్మాః ప్రపన్నేనావ్యవశ్యంశక్తితః కార్యాఇత్యుక్తమ్; ఏతదన
నుష్ఠానేచ ప్రియోపిన ప్రియోమేస్యాదిత్యుక్తాప్రీతిస్తజ్జన్యముపక్లే
శాదివాఫలమ్; నతు శూలారోహణనిదర్శనమాత్రేణ సరకకల్పనా;
“సఖిలుభాగవతాయమవిషయంగచ్ఛన్తి” ఇతిశ్రుతే; అత్రసాధనా
న్తరసంసర్గేప్రాయశ్చిత్తాకరణేప్రపత్తిర్హితవీచ; సాధనాన్తరేణ
తుక్రమేణ ఫలమితిస్పష్టమితికామ్యకర్తృవిషయతః (అథోపాయప్ర
సక్తశ్చేతి).

తదేవంశక్యవిహితానుష్ఠాననిష్ఠానాచరణయోరధికారిపూర్తిసమ్మాదకతయా సమ్భావితస్వభావత్వోక్తిః; నతువిశ్వాసాద్యతిరిక్తంకింశ్చిదపేక్షితమ్; “ప్రపత్తేః క్వచిదప్యేవం పరాపేక్షాసవిద్యతే” ఇతినచనాత్; భరద్వాజసంహితాయామపిన్ద్రాశ్రమధర్మాణాంనాన్యత్వముక్తమ్; కిన్తు “సఏవోపద్యపర్యస్య పరాంప్రీతీముపావహన్” వృత్త్యాఖ్యఫలతాంయాతి తదేవామృతముచ్యతే । తదేవంభగవాన్ప్రీతః ప్రపత్త్యాసాధవంపరమ్ । తథైవవృత్తివపుషా ప్రీతఃఫలమపిన్వయమ్ । నదేవతాన్తరపరా నచకస్యాపిసాధనమ్ । పరఃప్రసాదవీనైః మా వృత్తిర్విశ్వాత్సనోహరేః” ఇత్యాదినాశుద్ధఫలత్వప్రతీతేః.

“ఏకాన్తీశక్తిఃకుర్వన్” ఇత్యాదేరధికారిపూర్తిపరత్వాత్, “ప్రపత్తిరానుకూల్యస్య సజ్కులోప్ప్రతికూలితా” ఇత్యుక్తతాత్పరలికానుకూల్యసజ్కుల్ప్రప్రతికూల్యనివృత్త్యోస్తు నియతత్వాదేవసమ్భావితస్వభావత్వోక్తిః; అస్యాశ్చప్రపత్తేస్సర్వనివృత్తిధర్మసాధారణ సాత్వికత్యాగోపినాన్యమ్; అత్యంతపారతన్య్యాధ్యవసాయరూపత్వాత్, స్వయమేవస్వగతోపాయతాబుద్ధిప్రతిబంధకత్వాత్; ఉక్తంహి, “ఇయంకేవలఃక్ష్యశో పాయత్వప్రత్యయాత్మికా । స్వహేతుత్వధియందుద్ధే కింపునస్సహకారిణామ్” ఇతి.

ఏవం ఫలసమర్పణాత్మకత్వాత్ ఫలేస్వత్వబుద్ధిః కర్తృచివసజ్ఞోలప్రసక్తఏవ; నిరపేక్షకర్తృత్వాభావస్యాపిన్వస్తిన్విషయత్వాత్ కర్తృత్వబుద్ధిరప్రసక్తైవ; ప్రపత్తేః క్వచిదిత్యన్తరాభావాచ్చ, శాశ్వతీమమసంసిద్ధిరిత్యహిర్నుభవసంహితోక్తస్తన్వజ్గముపాయతాభ్యాస్తస్వభావ ఆవశ్యకఇత్యేతావస్మాత్రపరమ్.

అథవా ప్రప త్తేః క్షిచిదిత్యస్యకర్మాజ్ఞకల్పస్యదాసాధత్వాత్,
“యేనత్యజసిత త్యజ” ఇతి స్వీకారోఽనోపాయఇతిజ్ఞాపన మావశ్యక
మేవ; ఫలత్యాగాదిస్తునపుధక్కార్యఇత్యాహుః.

వేదాంతాచార్యాస్తు, ప్రప త్తిఃప్రార్థనాన్వితోభరన్యాసః. ప్రా
ర్థనాత్వమాత్రస్యభిక్షాదిప్రార్థనాయాం, స్వయాత్రాశక్తేనస్తునిస్వ
సహాయార్థమన్యప్రతిప్రార్థనాయాఞ్చితిప్రసక్తత్వాత్, భరన్యాసత్వ
మాత్రస్యచ ఆజ్ఞాభృతిప్రదానాదిదక్షేణరాజాదినాకృతే భృత్యాదివి
షయేభరన్యాసేతిప్రసక్తత్వాన్నిలితోపాదానమ్; స్వత ఇతరతోభృ
త్యాదినావా స్వాభీష్టసాధనసమర్థేన రాజాదినాకృపాపారవశ్యాది
నామన్త్ర్యాదివిషయేకృతేప్రార్థనాపూర్వకన్యాసేఽతివ్యాప్తివారణా
యప్రప త్తవ్యాతిరిక్తాసాధ్యరక్షణత్వం తద్వస్తువిశేషణమ్; తథాచర
తూపేతూపూర్వకం ప్రప త్తవ్యాతిరిక్తాసాధ్యరక్షణకవస్తునో రక్ష్య
త్యేనసమర్పణంప్రప త్తిరిత్యుక్తంభవతి.

ఉక్తఞ్చభరతమునినా, “అనన్యసాధ్యేస్వాభీష్టే మహావిశ్వా
సపూర్వకమ్ । తదేకోపాయతాయాచ్ఛా ప్రప త్తిశ్చరణాగతిః” ఇతి;
అత్రాన్యశబ్దః ప్రప త్తవ్యాతిరిక్తత్వరూపేణ ప్రప త్తతదితరసాధా
రణః; అభీష్టశబ్దస్సమాన్యేనేచ్ఛావిషయ త్యేన సుఖదుఃఖనివృత్తిత
త్సాధనానాంసక్త్యాహకః; విశ్వాసమహత్తా- ఉపాయలాఘవాదిభిర
ప్రకమ్యత్యమ్; తదేకోపాయ తాయాచ్ఛేత్యత్రతచ్ఛబ్దః-స్వాభీష్టసాధ
నసమర్థపరః; తేనాశక్తవిషయ కేనాతిప్రసక్తః.

సచయాచ్ఛే త్యేతావన్నాత్రశ్రవణాత్ యాచ్ఛామాత్రం ప్ర
ప త్తిరితిభృమితవ్యమ్; “న్యాసఃపఞ్చాజ్ఞసంయుతః” ఇత్యాదిభిఃప్రార్థనా
యా అవ్యక్తత్వప్రతీతేః. అతోయాచ్ఛాప్రప త్తిరిత్యుక్తః ప్రార్థనా

దూపాజ్ఞప్రాధాన్యవివక్షయాబౌపచారికి; ఏవంప్రార్థనామతిశ్చరణా గతిరిత్యుక్తిరపి.

అథవా అనధారణసహకృతోపాయశబ్దేన “మయాత్యక్తం భరంసర్వం మమశిరసినాధ్యారోపయేధాః, కిన్తుత్వమేవభరత్వేగస్వీ కురు” ఇత్యాకారకభరస్వీకారప్రార్థనాయాజ్ఞాపితత్వాత్, తస్యాశ్చ భరన్యాసావినాథావాదపర్యవసానవృత్త్యానిక్షేపపర్యంతాః; ఏవఞ్చశరణంప్రజేత్యాదివిధిషు శాబ్దేనోపాయాధ్యవసాయేనభరతమునివాక్యా నురోధేన స్వపూర్వకోపాయప్రార్థనాయా ఆక్షేపే, తత్రభరస్వీకారప్రార్థనాంశస్య భరన్యాసమంతరేణాసచ్ఛవాత్తస్యా ప్యాక్షేపాదభిధానమ్.

విధ్యనుసారిణామస్త్రీణాపి సఏవప్రకాశ్యతే; “న్యాసేనైవమహామతే” “న్యాసఃఽఞ్చాజ్ఞసంయుతః” “అనేనైవతుమస్త్రీణస్వాత్సానంమయినిక్షిపేత్” “మయినిక్షిప్తకర్తవ్యః కృతకృత్యోభవిష్యతి” “అయమాత్మభరన్యాసః ప్రపత్తిరితిగీయతే” ఇత్యాదీనినిక్షేపప్రాధాన్యేభూయాంసిప్రమాణాని.

మితగద్యేపి “నిఖిలజన్తుజాతశరణ్య శ్రీమన్నారాయణతవచరణారవిందయుగళంశరణమహంప్రపద్యే” ఇత్యత్తోపాయపరశరణశబ్దదర్శనాత్, “సమోస్తుతే” ఇత్యాత్మనివేదనపరేణ సమసాక్షిసంహారాచ్చ నిక్షేపావగమ్యతవేతి, నచైవమవస్థితస్యాపీత్యాదినా విశ్వాసపూర్వకప్రార్థనామాత్రాభిధానా త్ప్రార్థనాయావవాగ్ధీత్వంభాష్యకారాభిమతమితిశబ్ద్యమ్: వైకుణ్ఠగద్యేచ “శ్రీమతామూలమస్త్రీణ మామైకాన్తికాత్యన్తికపరిచర్యాకరణాయ పరిగ్రహ్నేష్యేతియా

చమానః ప్రణమ్యాత్మానం భగవతే నివేదయేత్” ఇతి నిక్షేపః క్షణోక్తః.

“విశ్వాసోద్వయాధశ్శరణాగతిః” “ప్రపత్తిర్విశ్వాసః” ఇత్యాదికం సర్వశాస్త్రార్థ సాధారణ్యేన అధికారవిధయా మహావిశ్వాస స్వేనాజ్ఞతయాచక్రితస్య విశ్వాసస్య ప్రాధాన్యప్రదర్శనార్థమ్; సైప్రైవప్రపత్తిశ్శరణాగతిర్యదేనాప్యభిధీయతే; “సన్నాతస్త్వాగత్పుత్ర శ్శరణాగతిరిత్యపి” “ప్రపత్తిశ్శరణాగతిః” ఇత్యాది పర్యాయపాదాత్, “క్షిప్తశీశరణాగతిః” ఇతిప్రశ్నే “అసేనైవతుమస్త్రేణ స్వాత్మానం మయినిక్షిపేత్” ఇత్యుత్తరోక్తేశ్చ.

సచకాకాదిశరణాగతావవ్యాప్తిః; తత్రశరణాగతిశబ్దప్రసంగాచికత్వాత్; అథనాతాదృశస్వాభీష్టసాధనసమర్థవశీకరణత్వం శరణాగతిత్వంప్రపత్తిత్వవ్యాపకమ్; అస్తిచపురఃపతనాదావత్యస్తకారుణికవశీకారకత్వమ్; సచైతావతాసర్యాయత్వహానిః; సమనియతధర్మావచ్ఛిన్న బోధకత్వవిరహేపి ఏకవిషయత్వమాత్రేణతదుపపత్తేః. వశీకరణం (౧) “బద్ధాంజలిపుటందీనం యాచస్తంశరణాగతమ్” ఇత్యాదినోక్తమ్; యత్ప్రిచ్ఛిన్నోక్షస్థలేత్వే దృశనిక్షేపవచ.

సచైవమప్రపత్తిలక్షణస్య వాచికాదావవ్యాప్తిః; శరణాగతిమన్త్రోచ్చారణప్రణిపాతాదిమాత్రే ప్రపత్తిత్వాధావస్యేష్టత్వాత్; “సకృజ్జప్తేనమస్త్రేణ కృతకృత్యస్సుఖభవేత్” “సకృదుచ్చారోభవతి” ఇత్యాదీనాం (౨) “నేహభిక్రమనాశోస్తి” ఇత్యాదిరీత్యాక్రమేణ

మాణస్య ఫలేస్వామ్యవియుక్తతా । కేశవార్పణపర్యంతా హ్యత్మని
క్షౌపజిచ్చతే ఇతి నిక్షౌపకోటిప్రవిష్టత్వస్య వచనసిద్ధత్వాచ్చు.

శేషత్వజ్ఞానస్య శ్రవణచూషణ సిద్ధత్వాత్తజ్ఞేన విధేయ
త్వాసమ్భవేషి, శేషత్వాదివిషయభరన్యాసత్వేన విధేయత్వసమ్భ
వాత్; భరన్యాసానాత్మకస్తు కేవలం స్వరూపసమర్పణమ్, (౧)
“అధవాకింసుసమర్పయామితే” ఇత్యనుశయ్యతే; స్వరూపాదినమర్ప
ణస్య సకలముముక్షుసాధారణత్వా ద్భరన్యాసస్య అకిచ్చనాసాధార
ణతయా తస్యైవప్రధాన్యాత్; స్వరూపసమర్పణంహి నిరుపాధిక
సర్వ శేషిణే శ్రీమతపవాహమ్, మదీయచ్చ దేహధనకళత్రాదికం శే
షోనమమేత్యనుసన్ధానమ్; ఫలసమర్పణచ్చ-మద్రక్షాయాః ప్రధాన
ఫలంతదీయమేవ, నమమేత్యనుసన్ధానమ్. ఏతచ్ఛాచుసన్ధానద్వయం
భక్తసాధారణమితి భరన్యాసభాగోద్గ్రహతః.

నచభరన్యాసస్యాపి స్వరక్షణవ్యాపారే స్వాధీవత్వేనానన్వ
యానుసన్ధానరూపతయా సర్వాధికారిసాధారణ్యం శఙ్కనీయమ్;
స్వరక్షణవ్యాపారే సర్వధాకిచ్చనస్యానన్వయేన తదనుసంధానరూప
స్వభరన్యాసస్యసాధారణ్యవిరహాత్; యద్యపిభరన్యాసరూపవచన
స్వరక్షణవ్యాపారేస్వస్యాన్వయాత్; తత్సామాన్యానన్వయానుసన్ధాన
స్యనతత్వజ్ఞానతాసమ్భవః. తథాశ్యవ్యవహితోత్తరక్షణప్రభృతిస్వర
క్షణార్థస్వవ్యాపారానన్వయోభరన్యాసవిషయఇతిసదృష్టిరూపత్వమ్;

నచ, ఫలసమర్పణస్య “శాశ్వతీమమసంసిద్ధిః” ఇత్యహిర్బుద్ధ్య
సంహితాయామజ్గతయావిధానాత్ కథం ప్రధానకోటినివేశ ఇతివా
చ్యమ్; ప్రధానకోటినివిష్టేఫలసమర్పణే ఫలేభరన్యాసాధీనత్వస్యా
విషయతయా అత్రాపినాహం స్వాతంత్ర్యేణకర్తా; అయమపినఫలే

సాక్షాదుపాయః; ఏతదధీనమపిఫలంతస్యైవ; అతవనైతత్కర్మమ
దగ్ధమిత్యాకారకసర్వనివృత్తిధర్మసాధారణసాత్వికత్యాగాన్తర్గతస్య
ఫలత్యాగస్యాజ్ఞత్వేబాధకాభావాత్.

ప్రధానశ్చభరసమర్పణం, ప్రధానాన్వితావార్థనాచ మేభ
రంస్వీకుర్విత్యాకారికాగోష్ఠ్యైవవరణాదన్యా; తస్యసర్వాధికారిసా
ధారణరక్షకత్వమూత్రివిషయత్వాత్. యదాతుగోష్ఠ్యైవవరణవప
తస్యాపివిషయత్వమ్; తదానవృధక్పార్థనా; తథాచ, “అవ్యవహిహో
త్తరక్షణప్రభృతిఫలసాధనీభూతవ్యాపారరహితస్యమమత్వమేవతత్త్వా
నేతిష్ఠ” ఇత్యాకారకః.

ప్రార్థనాన్వితోభరన్యాసఃప్రధానమ్; సాచైషాప్రపత్తిఃపశ్చా
క్లాషడక్లావా;సాధారణ్యేనపశ్చాక్లా;ముముక్షువిషయేఅహిర్బుధ్న్య
సంహితోక్తేనాక్లేనపడక్లా; “షడక్లాంతముపాయశ్చ” ఇతివిశేషస్తుఅ
ప్రాజ్ఞయోగస్యనవృత్తినయాదాపచారికః; నతునిశ్చేయసార్థప్రపత్తిని
యతేనాక్లేన“ఆనుకూల్యస్యసజ్కుల్పః”ఇత్యాదినాసహజ్జీనాషణ్ణాముప
క్రమాత్. ఏవం “షడ్విభాశరణాగతిః” ఇత్యపి-నహి “సానంనస్తవి
ధంస్తృతమ్” ఇత్యాదివత్ ప్రపత్త్యవాన్తరభేదత్వమానుకూల్యస
జ్కుల్పాదీనాం కైశ్చిత్సేవ్యకృతమ్.

నచ “ప్రపత్తేః క్వచిదప్యేనం పరాపేక్షానవిద్యతే” ఇతివచ
నాన్నిరజైవప్రపత్తిరితిశజ్కునీయమ్; సాజ్ఞత్వబోధకానాంవచనానాం
భూయస్త్యై; లోకేపిప్రపత్తేఃప్రార్థనాద్యజ్ఞయోగస్యదృష్టత్వాచ్చ,
తస్య బ్రహ్మవిద్యాత్వసామాన్యాయాతకర్మాజ్ఞకత్వస్యవచ్చేదార్థక
త్వాత్; పశ్చాక్లాన్యానుకూల్యస్యసజ్కుల్పఇత్యాదినోక్తాని తన్నిర్వ
చనం లక్ష్యేతన్త్రాహిర్బుధ్న్యసంహితావచనాదిషుద్రష్టవ్యమ్.

కృత్యాకరణకూపాపాయనివర్తకానుకూల్యాచరణసజ్జల్పస్య ప్రపత్త్యజ్జ్యేష్ఠిససజ్జల్పితాచరణం తదజ్జమశ్రుతత్వాత్; తత్కల్పసేమావాభావాచ్చ; కిన్తుస్వతంత్రవిధిప్రాప్తం ఫలయాపం; యథా బాధమిత్యాదేగుపనయనాంగత్యేపి తద్విషయాభూతభిక్షాచర్యాది కంస్వతంత్రవిధిప్రయుక్తమ్; తథాకృత్యాకరణమపినప్రపదనప్రయుక్తమ్.

నచైవమ్ “అనుకూలేతరాభ్యాన్తు వినివృత్తిరపాయతః” ఇతి వచనవిరోధః; తస్యతాత్కాలికాపాయనివృత్తిపరత్వాత్; అనుకూల్యశిబ్దోహితత్రోపక్రమానురోధేనసజ్జల్పపరః; పాశ్చాత్యాపాయ సంయోగోపినప్రపత్తిప్రచ్యావకః; కిన్తు ఉపాయాపాయసన్త్యాగవిశిష్టమధ్యమనిష్ఠావిరోధీ; విశేషణాభావేవిశిష్టాభావావశ్యమ్భూవాత్. అత ఏవహితావన్నాత్రనిమిత్తం ప్రాయశ్చిత్తమేవ తత్రవిధీయతే.

సతుపూర్వకృతప్రపత్తిం ప్రచ్యుతామభిప్రేత్యతత్ఫలార్థంపు సఃప్రపత్తిః; అన్తువాసాజ్గప్రపత్తినిష్ఠావిరోధిత్యమపి; తద్విరోధిత్యచ్ఛయావత్ప్రియశ్చిత్తం ఫలప్రతిబంధకరణమ్. తాత్కాలికాపాయసంయోగేతు ప్రపత్తిర్నస్వఫలజననశక్తాభవతి. తదజ్జత్వమానుకూల్యసజ్జల్పస్యోపపన్నమ్.

ప్రాతికూల్యవర్జనశ్చ ప్రతికూలాచరణనివృత్తినజ్జల్పః. ప్రతికూలాచరణసజ్జల్పనివృత్తిః. ప్రాతికూల్యనివృత్తిరేవవావరదాచార్యోక్తప్రయోగసంగ్రహానురోధేన; అద్యపక్షస్వీకారేనకృత్త్వంసుగమమ్; అపాయేభ్యోనివృత్తోస్తీతి ప్రపత్తిపూర్వభావ్యనుసన్ధానవిషయీభూతాపాయనివృత్తిః; నయావత్పూర్వాఘనివృత్తిః. తస్యాప్రపత్తిసాధ్యత్వాత్; ప్రాయశ్చిత్తాదినివర్త్యతరాఘనివృత్తిస్తుఇదానీమనాశజ్జన్మైవేతి, అపాయాచరణసజ్జల్పోపాయపదేనలక్ష్యఇతి

ద్వితీయపక్షప్రవృత్తిః; లక్షణాభయాదపాయశబ్దస్య ప్రాతికూల్యసః
త్వేత్వతీయపక్షః.

అనయోః పక్షయోస్తత్కాలీనయోస్తయోరజ్ఞత్వమ్. ఉత్త
రయోస్తుఫలత్వంబోధ్యమ్. ఉత్తరకాలీనాపాయసంయోగేచ నిష్టా
హానిమాత్రమ్; సతుఫలహానిః; “అపాయాద్విరతశ్శశ్వాన్నాన్వైవశ
రణాగతః” ఇతికాలవిశిష్టాక్షిః కాలవిశేషానవచ్చిన్నమోక్షోద్దేశ్య
కప్రపత్త్యధికారివిషయా; దేహావసానేపిహిమోక్షమిచ్చతామనియ
తాయుపామాయుర్వృద్ధ్యా అపాయకృతోవిశిష్టాభవత్వేవ.

అన్యేషాన్తూకారిన్యాదకృతప్రాయశ్చిత్తానాంశిక్షయా ఇహై
వకేచిదుపక్లేశాభవన్తిత్యాదిశాస్త్రసిద్ధయా, నివృత్తాపరాధానాము
ద్దిష్టైకాలేఫలప్రాప్తిరవివాదా. ప్రాయశ్చిత్తశ్చ క్తస్యపునః ప్రపద
నమేవ. శక్తస్యతు ప్రతిపదోక్తః; ప్రపదనస్యాశక్తాధికారత్వాత్.
సహిమోక్షోపాయేష్వశక్త్యైవ సర్వత్రాసావశక్తః.

యద్యపిశక్తానామపిపునః ప్రపదనమేవ ప్రాయశ్చిత్తమిత్స్వీ
కారేపి ప్రతిపదోక్తప్రాయశ్చిత్తశాస్త్రాణామన్యవిషయతయా సావ
కాశత్వాన్నాత్రావశ్యముక్త్యవస్థాస్వీకార్యా. తథాపిప్రపదననా
మాన్యాదశక్తవిశిష్టాక్షమాధికారికత్వస్యాచిత్వాత్, శరణాగతిల
క్షణే అనన్యసాధ్యఇతిదర్శనాత్, లోకసజ్జిహానురోధాచ్చశక్తేప్ర
తిపదోక్తంకార్యమ్. తాత్కాలికప్రాతికూలేశతు నప్రపత్తిరభగవద
భిమతిముత్పదయతీతితన్నివృత్తిరజ్ఞమ్; అత్రాద్యపక్షయోరపాయ
నివృత్తిహేతుత్వంసుగమమ్; తృతీయపక్షే ప్రాతికూల్యశబ్దోద్దేశప
రః; తేనతత్కార్యహింసాదినివృత్తిరిత్యుపయోగవచనం నిర్వా
హ్యమ్.

అథవా అపాయస్యానుకూల్య విఘాతస్య ప్రాశికూల్యవర్జనేన
నిశ్చయః; యదిత్వపాయనివృత్తిరపాయాభినన్ధినిరామః, తదాప్రా
తికూల్యనర్జనాంతస్పృహ్యుషవ. అనయోశ్చనిజన్దనం భగవత్సార్వా
త్కర్మజ్ఞానసహకృతస్వపారార్థ్యజ్ఞానమ్. తస్మాల్లకయోరేవానుకూల్య
సజ్జల్పప్రాతికూల్యవర్జనయోగ్యజ్ఞేన తస్మిన్బోధితత్వాత్,

అజ్ఞభూతకార్పణ్యఞ్చ- అహిర్బుద్ధ్యసంహితోక్త మాకించ
న్యాద్యనుసన్ధానమ్. లక్ష్మీతన్త్రానినుసారేణ తదధీనగర్వహానిః. కృపాజ
నకకృపణవృత్తిర్వా ; కృపాత్తమృకవ్యాపారజ్ఞేన సర్వానుగమః.
ఏతేన, దృక్క్రియావిహతేరేవ కార్పణ్యరూపత్వాదాకించస్య రూ
పాధికారావిశేష ఇతిపరాస్తమ్ ; తదుద్బోధాదే రేవాజ్ఞత్వాత్ ;
తస్యచతాత్కాలికశరణ్య కృపాత్తమృనే ఉపాయరూపప్రతిబద్ధకని
వృత్తేచోపయోగః; ఆకించస్యప్రతిసన్ధానాద్ధి దుష్కరోపాయాస్తర
ప్రవృత్తిర్నివర్తజే; అనన్యగతిత్వప్రతిసన్ధానాచ్చ కామ్యకర్మసుప్ర
వృత్తిః; ఇదమేవచకార్పణ్యేనా పుష్పపాయానాం వినివృత్తి రిహో
చ్యతే.

నచ కార్పణ్యస్య ఆకించస్యజ్ఞానరూపత్వే భరన్యాసాభేదః;
ఉపాయాస్తరాన్తర్హతవిషయకజ్ఞానస్య కార్పణ్యరూపత్వాత్; ఉత్త
రక్షణప్రభృతివ్యాపారాసన్వయస్య భరన్యాసవిషయత్వాత్, భగవ
దీయస్య భరన్వీకర్తృత్వస్యాపితత్రవిషయత్వాచ్చ; యద్యపికారు
ణ్యోత్తమృనంప్రపన్నవిషయే యదాస్వతపన, నతుప్రపత్త్యాపి; తదా
కార్పణ్యేనకారుణ్యోత్తమృనమితి నై సంవక్తుంశక్యమ్; సమప్రాధాన్య
జ్ఞోచంస్యాత్; సర్వోపాయానాం భగవత్కారుణ్యోత్తమృక
త్వాత్; సహిప్రవత్త్యాఅపూర్వంకారుణ్యముత్పద్యతే; సంస్తవోహన్యా

స్వాస్పహేతుకః, నతుస్వరూపమపి; తథాపిభక్తిసాధ్యకారణ్యోత్త
 హ్ననానుగుణకారణ్యోత్తమ్భనం యత్ప్రసక్తిసాధ్యమ్, తదనుగు
 ణకారణ్యోత్తమ్భనే కార్పణ్యస్యవినియోగోబోధ్యః.

విశ్వాసశ్చయద్యశిశాస్త్రప్రామాణ్యజ్ఞానాధీనః సర్వశాస్త్రా
 ర్థసాధారణః; తథాప్యనాదికాలసంభృతానంతాపరాధానాం సకృత్కర్త
 వ్యేనలఘునోపాయేన అవిభజ్యేన బ్రహ్మేశాదిదుర్లభపదప్రాప్తిర్భవతి
 త్యేతదంతరేణ పురుషకాగగుణసమ్మన్ధవ్యాపారప్రయోజనగతినిరపా
 యత్వానర్జనీయత్వనిరుపాధికత్వసహకారినిరపేక్షత్వస్వగతత్వరూప
 నిశేషపరామర్శం నాధ్యనసీతుం శక్యమితిశాస్త్రే అర్థవాదత్వశ
 ఙ్కీన్యాత్.

అతస్తత్పురామర్శసాధ్యోభగవతాపి పశ్చాత్క్షోభయితుమ
 శక్యోవిశ్వాసోత్రవిశిష్టాజ్ఞముచ్యతే; తచ్చుత్తమా లే నిష్కమ్మప్రవృ
 త్తాప్రపయుజ్యతే; ఉత్తరకాలేచనంస్కారాధానద్వారా బుద్ధిచార్ప
 ల్యోపాయాంతరప్రత్యాశానివృత్తే; మద్దవిశ్వాసానాస్తు పశ్చాత్తత్స
 మ్భవేపితాశేషపూరణేనపూర్ణోపాయాకృత్యాభగవాన్గ్రీక్షతీతిత
 ద్గుణపర్యాలోచనావతాం సాధ్యవసానం, “వృద్ధైవభవతోయాతా
 భూయసీజన్మనంతతిః । తస్యామస్యతమంజన్మ సఖిస్త్యశరణంప్రజ”
 ఇతిశాణ్డిలోక్తేశ్చైతదవగమ్యతే.

మహత్త్వవిధిశ్చ - విజాతీయవిశ్వాసకారణవిమర్శవిధౌపర్య
 వస్యతి; యద్యపి నిష్కమ్మప్రవృత్త్యభావేపి ప్రపత్తినిష్పత్తే ర్నావ
 శ్యమేతదపేక్షా; తథాపిప్రపత్త్యాకార్యకరణే ఉత్తరకాలీనబాధాభా
 వోపేక్షితః, తదుపయోగిత్యమేవ మహత్త్వస్యవిమర్శదశాయాం

బాధవిరోధిత్యపర్యవసన్నత్వాత్ ; ఏతేనతాదాత్వైకమహావిశ్వాసే
నై ప్రాపవత్తేర్నో త్తరకాలీనబాధవిరహపేక్షేతినిరస్తమ్.

అతఏవోచ్యతే, “రాక్షసానామవిస్రమ్భా ద్దాజ్ఞనేయస్యబద్ధ
నే ! యథావిగళితానద్య స్తవమోఘాశ్శ్యస్త్రబద్ధనా । తథాపునా
మవిస్రమ్భా త్రప్రవత్తిఃప్రచ్యుతాభవేత్ ” ఇతి.

యదిపునస్తథాపునామితీతాత్కాలికవిస్రమ్భవైకల్యాభిప్రా
యం; పాశ్చాత్యోపాయా న్తరసంయోగోవినిష్టావిరోధ్యేవ; నతుప్రప
త్తిచ్యావకఇతివిభావ్యతే; తదాతాత్కాలికొపాయాన్తర సంయోగ
విరోధిత్యమేవ; మహావిశ్వాసస్యతస్యతదేకశరణవ్రజ్యా విరోధిత్యేన
త్యాగస్య విశిష్టవిధిసత్కేవిధేయత్వ స్వీకారాత్, సంయోగశ్చనప్ర
వృత్తిరూపః. తన్నివృత్తేః కార్పణ్యేనాపిసిద్ధేః, కిన్తుప్రత్యాశాత్మకః;
తత్సాపేక్షతయాకార్యసాధనబుద్ధ్యాత్మకోవా “విశ్వాసస్సర్వదుష్టు
తనాశనః” ఇతి ఫలకథనప్రాశస్త్యపరిమ్;

గోష్ఠత్వవరణంపునః పురుషార్థత్వ సమ్బాదనాయ. నిహి
సుఖాదిరూపతై నపురుషార్థతాకోలుప్తా ; అవయవశక్తి వ్యతిరేకేణ
అతిరిక్త శక్తికల్పనేగారవాత్; కిన్తుపురుషార్థ ప్రార్థనావిషయత్వమ్;
తచ్చ భగవతస్తద్విషయే స్వకృతసాధ్యత్వ ప్రకారకేచ్ఛాజననే ఉప
యుజ్యతే ; నపునః, “గోష్ఠత్వవరణం నామ స్వాభిప్రాయనివేద
నమ్” ఇత్యుక్త్యాస్వాభిప్రాయజ్ఞాపనమేవ ప్రయోజనమితిమన్తవ్యమ్;
తస్యసర్వజ్ఞత్వాత్; “సర్వజ్ఞేషిచవిశ్వేశే యాచ్ఛావిజ్ఞాపనాదిభిః
తత్తదిష్టప్రదిత్సాత్మా వ్రీతీరేవవినిర్గతే,” అశోక్తిః. ధ్యానాని వినిర్గతా
నాముపయోగః.

ప్రిజ్ఞానోపదేశే షణ్ముఖతాప్రపత్తేర్నితా; విభీషణప్రపత్తౌ
రావణాయాపిహితోపదేశత్వాత్ ఆనుకూల్యసంకల్పస్య, (౧) “పరి
త్యక్తామయాలజ్ఞా” ఇతి హితోపదేశానసహిష్ణురావణసంస్కరణ
సారేణ ప్రాతికూల్యవర్జనస్య, (౨) “రావణోనామదుర్వృత్తః” ఇత్యా
దినా ప్రబలతమవిరోధికథనాత్ కార్పణ్యస్య, నిశ్శంకసమీపగమ
నాత్, (౩) “స్వలోకశరణ్యాయ రాఘవాయ” ఇతికథనాత్ (౪)
“విభీషణోమహాప్రాజ్ఞః” ఇతివిశ్వాసమూల ప్రజ్ఞావత్త్వావగమాచ్చః
మహావిశ్వాసస్య, “భవంతశరణంగతః” ఇత్యుపాయవరణాన్తగ్రతస్య
గోప్యత్వవరణస్యోపాయపరణ సామర్థ్యాద్విజ్ఞానమాత్ర పరత్వేనర్థ
కత్వాత్, “నివేదియత” ఇతిపదాచ్చుచేతస్యచప్రతీతేః షణ్ముఖత్వం
సుగమమ్.

నచైతేషాంసమ్భావితస్వభావతా. అజ్ఞత్వశ్రవణవిరోధాత్;
సకలాజ్ఞోపసంహారేహికామ్యంకర్మసిన్ధుతే; అతఃప్రపత్తికాలేనియ
తానామప్యేషాం తదుత్తరనియతత్వాభిప్రాయేణ కేషాశ్చిత్సమ్భా
వితస్వభావత్వవాదః; న్యాయప్రాప్తశ్చసకృత్త్వం నిరపవాదమ్.
“సకృదేవహిశాస్తార్థః” ఇత్యాదివచనేనాపి ఇహాభ్యనుజ్ఞాయతఇతి.
సకృదేవేయంప్రపత్తికార్యా; అతఏవహితదుపకారకాణామప్యంగా
నాం సకృత్త్వంసిద్ధమ్.

అయమత్రసర్వవిధిసిద్ధోనుష్ఠేయార్థః; సదాచార్యోపదేశాధీన
మంత్రార్థజ్ఞానవాన్ముముక్షుః, అవిశిష్టితాభిమతిఫలసిద్ధాన్వస్యాపా
యాన్తరళూప్యతామాలోచ్యనిరతిశయశోకావిష్ట ఆచార్యేణానుజ్ఞా
తోగురుపరమ్పరామనుసన్ధాయఅనంతాపరాధనివహపూరితస్య మమ

(౧) రా-య-౧౯-౨.

(౨) రా-య-౧౩-౧౦.

(౩) రా-య-౧౩-౧౩.

(౪) రా-య-

నిరఙ్గుళస్వత స్త్రీభగవత్సమాశ్రయణసిద్ధానాన్తరేణభగవతీం మా
తరంకశ్చనోపాయః, అత స్త్వచ్ఛేషభూతస్వమమభగవదాభిముఖ్యస
మ్పాద సేనయద్రక్షణం తత్ఫలంతవై వేతి, తవైవభగవదాభిముఖ్యస
మ్పాద సేనమద్రక్షణభరః; అత స్త్వమేవ భగవదాభిముఖ్యం సమ్పా
దయేతి శ్రియంప్రపద్య,

తయాసమ్పాదితభగవదాభిముఖ్యోద్వయమనుసద్దధత్, తద
ర్థఙ్గు నిఖిలహేయప్రత్యసేకనత్యజ్ఞానానైకైస్వరూపవాత్సల్యసాశీల్యా
దిసమ స్తకల్యాణగుణాకర కిరీటమకుటాదినర్వాభరణభూషిత నిరతిశ
యాకాజ్వల్యసౌగంధ్యసౌకుమార్యాదిగుణగణాదివ్యమంగళవిగ్రహ శ్రీమ
న్నారాయణ అనాదికాలంతద్వాజ్ఞాతస్సంసారేపతిహోహం త్వత్కరు
ణామూలకటాక్షసంపాదితాచార్యసమాశ్రయణలబ్ధతత్వజ్ఞాన తయా
నేతః పరంవిధినిషేధరూపాం తద్వాజ్ఞామతినివర్తిష్యే; అనంతాపరా
ధాలయ త్వేయనా నధికారిత్యాత్ జ్ఞానాదివిరహోచ్చనాహముపాయా
న్తరానుష్ఠానాహః, నచప్రయోజనాన్తర పరః; సమ్బుద్ధాదిభిస్త్యామేవ
రక్షక త్వేనాధ్యవన్యామి.

యతోహంతవ్ దేక శేషః మద్రక్షణఫలఙ్గు శేషిణ స్తవై వ, అత
స్సాన్విత స్త్రీణస్వరక్షణే స్వరూపయోగ్యస్య అకించనతయాస్వయ
త్స సామాన్యాయోగ్యస్య మమరక్షాభర శ్శేషిణ స్తవై వమయాచత్య
క్తంభరం పునర్నమశిరసినాధ్యారోపయేధాః. కిన్తు సర్వసాధారణ్యేన
ఉపాయాన్తరావలంబనేన రక్షక స్త్వమేవ మమోపాయాన్తరస్థానే
స్థితావతనై రపేక్ష్యేణమద్భరం స్వీకృత్యమాంఘ్రాలనూత్నప్రకృతి
వినిర్మోకపూర్వకనవిభూతికభగవదనుభవజనిత ప్రీతికారితకై జ్ఞర్యే

ణత్వత్సన్తోమాధాయకం కుర్విర్యసునస్తథత్ భగవానేవై సంస్వచర
ణారవిస్తశరణాగతిం స్వశేషభూతేన మయాన్వార్థమకారయత్.

అతస్స ఏవమమోపాయః, సత్వియమపి ప్రపత్తిరీత్యచసన్ధాయ
భగవతాభరన్య స్వీకృతత్వాన్నమమేతః పరవిష్టప్రాప్తయే అనిష్ట
నిన్మత్తయేవాకిశ్చిత్కర్తవ్యమనశివ్యతఇతి నిర్భరిత్వమనుసన్ధాయ
అన్తఃపురపురస్థీన్యాయేన అనన్యోచరేతేతి. ఏవంప్రపన్నస్య ప్రారబ్ధ
బంధకీభూతదుష్కృతవిశేషాభావే ఇహాపినిరపాయకై జ్ఞర్యంసిధ్యతి.

యః పునర్యావజ్జీవం త్వక్ష్మైః జ్ఞరైశ్చ కనితం మాంకురుష్య,
మాచాపరాధోభూదిప్రపత్తిదశాయామేవ ప్రార్థయతే; తస్యాపి
తత్ప్రీతిబంధకీభూతదుష్కృతవిశేషం నివర్త్య భగవానేన నిరపాయేషు
కై జ్ఞర్యేషు తన్నియచ్ఛరీతిప్రపత్తిశాస్త్రాగ్రనిష్కషణ ఇత్యాహుః.

నను, ఆనుకూల్యసంజ్ఞలృదయః కింనన్ని పత్యోపకారకాః ;
ఆరాదుపకారకావా ; నాద్యః, కరణశరీరనిష్పాదకత్వవిరహాత్, త
త్సంస్కారకత్వాభావాచ్చ; అవఘాతాదీనాంపి తుషవిమోచకాది
ద్వారా స్తియాగనిర్వర్తకత్వమ్; ప్రోక్షణాదీనాం ఇత్యాదృశప్రీతిసం
స్కారకత్వమ్.

నచానుకూల్యసంజ్ఞలృప్రతికూల్యవర్జనయోరభావేనమాం
హింసివ్యతీత్యేవేతి బుద్ధ్యానిష్ఠేపేనప్రపరేతేతితయోః కార్పణ్యవిర
హేఅధికారాప్రతిసన్ధానాన్నైష్ఠ్యల్యశజ్ఞయానప్రపరేతేతితన్యసత్య
వ్యధికారప్రతిసన్ధానే విశ్వాసాభావేనైష్ఠ్యల్యశజ్ఞానమ్భవాత్, వి
శ్వాసస్య “అప్రార్థితోనగోపాయేత్” ఇతి ప్రార్థనావిరహే నిష్కేసస్య
నిష్ఠలత్వాన్న తత్రప్రవృత్తిస్సాన్యదితిప్రార్థనాయాశ్చనిష్కేపనిర్వర్త
కత్వాత్సన్ని పత్యోపకారకత్వోపపత్తిరితివాచ్యమ్.

ఈదృశశరీత్యాసన్నిపత్యోసకారక త్వా భ్యుపగమేప్రయాజాది
నాఃసవితదాపత్యే; నహిప్రయాజాద్యభావే దర్శపూర్ణమాసాఫలం
సాధయత ఇతి, యది నతదభావేతాభ్యాం ఫలాసిద్ధిరజ్యోజ్ఞానప్రాప్త్యే
తిప్రభుసదృష్టోపకారోద్దేశేనైవ తస్మిన్ధానానశ్యన్బావాదారాదుప
కారకత్వం తేషామిత్యుచ్యతే, తతోత్రాప్యానుకూల్యసజ్జల్పప్రాతి
కూల్యవిఘ్నసగోప్యత్వసరణ విశ్వాసముహత్త్వానా మస్తరేణాజ్ఞ త్వావ
గమం సతదభావే నైష్కల్యజ్ఞానసమ్భవ ఇతితుల్యమ్.

అథలోకే ఆనుకూల్యాదిరహితే రక్ష్యత్వాదర్శనాత్తదభావే
ఫలాసిద్ధిజ్ఞానా; నతుప్రయాజాద్యభావేఫలాసిద్ధిః ప్రమాణాన్తరా
వగమ్యేతి విశేష ఇతిచేత్ ; కృతంతర్హ్యద్వానుకూల్యాదివిధానేన,
“ప్రపత్యేఽచిదప్యేవం పరాపేక్షానవిద్యతే” ఇతివచనైస్సహకారి
నైరరక్ష్యప్రతీతేస్తద్విధానమావశ్యకమితిచేత్, తస్మిన్కథం ప్రవృ
త్త్యుపయోగిత్వమ్; తథాపిచప్రవృత్త్యుపయోగిత్వ మానుకూల్యస
జ్జల్పప్రతిస్థానస్యైవస్యాత్; ననావిశ్వాసాదివత్ప్రవృత్త్యుపయో
గితావచనసిద్ధా.

అతికారుణికానాం ప్రతికూలవిషయేపిరక్షకత్వదర్శనానై ౨
ష్కల్యశక్త్యామాత్రమేవేతిచేత్, తథాప్యానుకూల్యసజ్జల్పాదీనాం
విశ్వాసోపయోగిత్వమేవస్యాత్, నన్యాసోపయోగితా; యద్యప్యను
కూలాన్రక్షతీతివిశ్వాసోవినాప్యానుకూల్యంసమ్భవతి; తథాప్యనుకూ
లాన్నోరక్ష్యతీతివిశ్వాసోనభవత్వేన.సపవహి ప్రవృత్త్యుపయోగీ
విశ్వాసఇతి;

ననుప్రపత్యైరుపాయాపాయసంసర్గాసహత్వవిశిష్టాయాఃఫలోద్దే
శ్యకత్వవిశిష్టాయా విధానాత్తదుపయోగిత్వమానుకూల్యాదీనామ్,

తాత్కాలికపాయనివృత్తిర్హి అనుకూల్యసంకల్పాదిసాధ్యా; ఉపాయాంతరనివృత్తిః కార్పణ్యేన, తత్ప్రత్యాశానివృత్తిర్మహావిశ్వాసేన; పురుషార్థత్వాపాదకత్వాత్ గోప్యత్వసరణ్య, పురుషార్థోద్దేశ్యత్వం గోప్యత్వపరిణేతి విశిష్టకరణశరీర నిర్వర్తకత్వాత్, అక్లానాంసన్నివత్యోపకారక తేజిచ్ఛేన్న, తాదృశప్రపత్తివిధానాసిద్ధేః.

అస్తి (౧) “ఉపాయాపాయసన్త్యాగీ” (౨) “సర్వధర్మాన్పరిత్యజ్య” (౩) “ముముక్షుర్వైశరణమహంప్రపద్యే” ఇత్యాదికః, తాదృశోవిధిః; సర్వధర్మానిత్యత్రవిశిష్టవిధిసముత్సాపి స్వీకారాత్, మన్త్రాణామప్యప్రాప్తార్థత్వే విధాయకతాయాశ్చ తశోక్తికారాదితీచ్ఛేన్న, ఉపాయసంసర్గాసహత్వ విధానస్య తత్కాలే అపాయనివర్తతయా అనుకూల్యసంకల్పాదితవతత్త్విద్ధే స్తద్విధివైయధ్యాత్.

నచ, ఉపాయాపాయసంసర్గః ప్రపత్తిప్రతిబంధకఇతిజ్ఞానమప్యజ్ఞమ్, ఇహుక్లాదివిరోధాత్; “ఉపాయాపాయసన్త్యాగీ మధ్యమాంస్థితిమాస్థితః” ఇత్యత్ర తాత్కాలికోపాయాపాయనివృత్తిమాత్రాప్రతీతేశ్చ; నచమధ్యమాంస్థితిమాస్థిత ఇతిశ్రవణాత్ మధ్యమస్థితి సంకల్పసహకృత తాత్కాలికోపాయాపాయ ప్రవృత్తినివృత్త్యోరేవ తత్ర ప్రతీతిః; మధ్యమస్థితిసంకల్పస్యాప్యజ్ఞత్వానంత్యే.

నచ, అసావానుకూల్య సంకల్పాదీన, ఉపసంహారే అపాయాపాయసన్త్యాగీ మధ్యమాంస్థితిమాస్థిత ఇత్కుక్తివైయధ్యాత్; ఏతేన, “మామేవశరణంప్రాప్య మధ్యమాంస్థితిమాస్థితః” ఇత్యన్వయఇత్యప్రాస్తమ్; “ముముక్షుర్వై” ఇత్యత్రచమోక్షోద్దేశేనశరణాగతివిధానేపి తదుద్దేశ్యక ప్రవృత్తేస్తద్విషయక కామనామాత్రేణోపపత్తేర్నప్రాధనాపేక్షా; నచకామనైవప్రాధనా, విధేయత్వానుపపత్తే; ఉపా

యాపాయ సంసర్గాభావయోశ్చ కరణశరీరనిష్ఠతా నక్వాప్యాచా
రై ర్విరుక్తా; ప్రతిబన్ధకాభావతాతుస్యాత్.

తథాచయత్రయత్ర స్వతస్సిద్ధః ప్రతిబన్ధకాభావః, తత్రప్రప
త్యాఫలోత్పత్తౌ బాధకవిరహాఞ్చ సమ్భావితస్వభావతైవ సమ్పాది
తాస్యాత్; నచ, అనుకూల్యసజ్జల్పాద్యధీనఏవప్రతిబన్ధకాభావః కా
ర్యోపయోగీతితత్కల్పంవక్తుమ్; ప్రతిబన్ధకస్త్వైవకార్యానుత్పాదప్రయో
జక త్వేనతదభావేశ క్త్యనగ్నీకారాత్, పురుషార్థోద్దేశ్యకత్వస్యాపి కర
ణశరీరఘటక త్వేచ పురుషార్థప్రార్థనామూలపితద్ఘటకత్వాత్, అజ్ఞత్వ
మేవలుప్యేత; అతోనోక్తదిశానన్ని పత్యోపకారకత్వసమ్భవః; నా
ప్యానుకూల్యసజ్జల్ప ప్రాతికూల్యవర్జనయోర్ని ఔష్టవ్యాత్మగతాపా
య నివర్తకతయా హవిస్సంస్కారకత్వమితియు క్తమ్; నిఔష్టవ్యైవ,
“ఆత్మానంమయినిషీపేత్” ఇత్యాదౌద్వితీయయా ఆత్మసంస్కారక
త్వావగమాత్, భగవదధీనఫలాధారత్వయోగ్యతాసమ్పాదకత్వేన
మోక్షసాధనతావాదోపపత్తే.

నచాత్మోద్దేశేనతయో ర్విధిర్ద్వైతే; యేనాదృష్టోపకారక
త్వేపిసమ్మార్గాదివత్సన్నిపత్యోపకారకతాకల్పేత, నవాభరన్యా
సమాత్ర రూపాయాంమోక్షాస్య ఫలార్థప్రపత్తావాత్మకోహవిష్ట
మస్తి; కర్తృసంస్కారత్వహవిస్సంస్కారత్వ ఫలిసంస్కారత్వాస్య
తమనిశ్చయకఞ్చనోపలభామహే; నచవిశేషాభావః; నాచార్యనిష్ఠా
యాంతత్సత్వాత్, యదాహ్యచార్యేణ పృథక్ శిష్యముద్దిశ్య ప్రప
త్తిరనుష్ఠీయతే; తదాగురుణాఫలిసంస్కారత్వే హవిస్సంస్కారత్వే
వానానుకూల్యసజ్జల్పః కార్యః, కర్తృసంస్కారత్వేతు కార్యః. కర్తృ
త్వస్య తేనవివాదితే.

వపనాగివత్సలినంస్కారతాస్వధ్యవసానేతీచేన్న, అజ్ఞప్రధానయోస్సమానకర్తృకత్వస్యాత్సర్గికస్యాబాధాయ హిరణ్యమాలిత్యాదివత్కర్తృసంస్కారకతాయా ఏవాశ్రయితుముచితత్వాత్; సచవపనేపిచాత్యేష్టాసమానకర్తృకత్వవిరోధస్సాన్యదేవేతితౌల్యమ్; ప్రపృతౌనిశ్చితేకర్తృఫలినంస్కారజ్యేష్ఠాత్యేష్టాకర్తృఫలినోచ్ఛేదాత్, తదవతిదేశాత్.

ఇహచ, “నిక్షేపాపరపర్యాయో న్యాసఃపఞ్చాంగసంయుతః” ఇతిన్యాససామాన్యోద్దేశేన పఞ్చాంగత్వవిభానేన స్వతస్త్రిప్రపత్త్యాఞార్యనిష్ఠయోః ప్రకృతివికృతిభావవిరహాత్, “కృతానుకూల్యసంకల్పః ప్రాతికూల్యంవివర్జయత్” ఇత్యాదౌసమానకర్తృకతాయావచనసిద్ధత్వాచ్చ.

నచైతత్స్వతస్త్రిప్రపత్తిమాత్రవిషయమిత్యత్ర కిఞ్చిన్నానమస్తి; అస్తుతర్హికర్తృసంస్కారవ; వైవగ్రహగేవప్రపన్నస్య గురోస్త్వతవ అపాయాన్నివృత్తత్వాత్; తాత్కాలికానుకూల్యసంకల్పవైయర్థ్యాత్; సచతాత్కాలికానుకూల్యసంకల్పసాధ్యైవాపాయనివృత్తిస్సంస్కారోనియమవిధేరితశఙ్కమ్; అజ్ఞత్వబోధకవచనస్యోభయత్రవ్యాపారికల్పనాప్రసక్తాత్;

ప్రహీనవహస్తీత్యాదౌ తుషవిమోకస్య క్రతుపకారకతాయానిశ్చితత్వాత్, అవహసనసాధ్యవతుషవిమోకస్తథేతినియంత్రశక్యతే; ఇహత్వపాయనివృత్తేః ప్రపత్త్యుపయోగితాసమానాస్తరసిద్ధా;

నచప్రోక్షణాదేర్వీహిసంస్కారకతాయాస్సంస్కారస్యచయాగోపయోగితాయాః ప్రకరణసహాయవాక్యేనబోధనవదుపపత్తిః;

అవహననవిధావపినియమస్య అదృష్టజనకతాయాః, అదృష్టస్యచ
యాగోపయోగితాయాబోధో స్త్యేవేతివాచ్యమ్.

ఆనుకూల్యసంకల్పస్యహియదిప్రపత్త్యుద్దేశేననవిధిః, తద్హి నని
యమవిధిః; యద్యపాయనివృత్త్యుద్దేశేనవిధి స్తస్మి, అపాయనివృత్తేః
ప్రపత్త్యుద్దేశేనవిధిఃపేక్షితః; ఆనుకూల్యసంకల్పేనభగవత్సార్వాత్మ్య
జ్ఞానమూలకత్వనియమావిధేయః.

అథ “ఉపాయాపాయసన్త్యాగీ” ఇతి ప్రపత్త్యుద్దేశేనఉపాయా
పాయత్యాగవిధిః, “ఆనుకూల్యేతరాభ్యాస్తు” ఇతి తదుద్దేశేనఆను
కూల్యాదివిధిః, “అస్తస్థింతోహంసర్వేషామ్” ఇతి ప్రయోజకనియ
మవిధిరిత్యనేకవిధికల్పనాగౌరవమ్. ఉపాయాపాయ నివృత్త్యానుకూ
ల్యసజ్గుల్ప భగవత్సార్వాత్మజ్ఞానాదీనామసేకేషామగ్లతయా ప
ఞ్చాజ్ఞసంయుతత్వోక్తివిరోధశ్చ.

“న్యాసఃపఞ్చాజ్ఞసంయుతః”ఇత్యస్యానుకూల్యద్వందేశేఅగ్లత్వా
నువాదకత్వం ప్రార్థనాం శేతద్విధాయకత్వమితివైయాచ్యమ్; ఫలప్ర
దానోపయుక్తతాయావప “గోప్యత్వవరణంనామ” ఇత్యాదినాబోధి
తత్వేన, అగ్లత్వస్యాబోధితత్వాత్; “ఉపాయాపాయసన్త్యాగీ”ఇతిచ
నప్రపత్త్యుద్దేశేనఆనుకూల్యాదీనాంవిధిః; నిక్షేపస్యాపితత్రవిధానాత్,

నాపిప్రయోగవిధిః; సాజ్ఞప్రధానేనఫలంభావయేదిత్యాకార
కసాజ్ఞప్రధానవిషయం కార్యమిత్యాకారోవాహినుః; ఇహచాజ్ఞవిశే
షణంప్రధానమితికథమసా ప్రయోగవిధిస్సాన్యత్, ద్వితీయస్త్వాచా
ర్యాణామసభిమతః; ఆనుకూల్యేతరాభ్యాన్ద్విత్యాదినా ఉపకారికధ
నవైయర్థ్యశ్చ తథాసశిస్యా దితివై తేషామగ్లతా సమ్భవఇతిచేత్,
అత్రాహుః,

“సహిప్రమాణసిద్ధాంతో వికల్పేనవిధీయతే । ఆవశ్యకత్వంప
 ఞ్చనా మనేకవచనోదితమ్” అతోస్తుతావదానుకూల్యసంకల్పప్రతి
 కూల్యవర్జనయోరారాదుపకారికతా.

ఉక్తంహిన్యాసవిశతివ్యాఖ్యానే ఆచార్యైః; ఆనుకూల్యస
 జ్గుల్ప వత్ప్రతికూల్యవర్జనసజ్గుల్పస్యాపి భగవద్గీతారాపయిక
 త్వేనేతి; నచైవమ్, “ఆనుకూల్యేతరాభ్యాస్తువినివృత్తిరపాయతః” ఇతి
 ఉపకారప్రదర్శనాసజ్జితిః; తస్యనాస్తరీయక ఫలాస్తరప్రదర్శనేన స
 జ్గుల్పస్తుతిపరత్వాత్.

ఉక్తశ్చుతత్రైవి; ఆనుకూల్యేతరాభ్యామిత్యత్రతుతాత్కా
 లికాపాయనివృత్తిస్సజ్గుల్పవిశేషనాస్తరీయకత్వాదుచ్యతఇతికార్ప
 ãస్యాపి కాదుణ్యోత్తమ్భనార్థత్వకథనాత్, ఆరాదుపకారకత్వంసుగ
 మమ్; గోప్యత్వవరణస్యతు పురుషార్థత్వసమ్పాదకత్వకథనేపి తస్య
 స్వతోప్రయోజకత్వాత్, ఫలప్రదానాపయికత్వమేవపక్తవ్యమ్; వి
 శ్వాసగతమహత్త్వస్యాపి యావజ్జీవం బాధాభావేవర్యవసానస్య ని
 షేధరక్షాయాంకథనాత్సిద్ధమేవతత్; “కార్పణ్యేనాప్యూపాయానాంవి
 నివృత్తిరిహేరితా” ఇతివచనం పశ్చాదప్యనోపాయతాయాముప
 యుజ్యతఇత్యనేనస్తుత్యభిమిదిదర్శితమ్.

నచపఞ్చనామపివిద్యానుష్ఠానకాలే ఉపయుక్తత్వోక్తిమా
 త్రంసన్నిపత్యోపకారకత్వసాధకమ్; సన్నిపత్యోపకారిణామపిభిన్న
 కాలీనత్వదర్శనాత్, ఆరాదుపకారిణామపిప్రధానకాలీనత్వదర్శనా
 చ్చ; అధవాపునరస్తుసన్నిపత్యోపకారిత్వమేవ, గోప్యత్వవరణవ్యతిరి
 క్తానాం చతుర్థాముపాయాస్తరసంసర్గనివృత్త్యనుచిత చరితాభిసద్ధివి
 రామశక్త్యానివృత్తీనాంచేతనగతానామేవద్వారత్వకథనాత్; ఆరా

దుపకారిణాంహి అపూర్వస్థానీయసహకారిభూత భగవత్ప్రీతిజనకత్వ మేవ; తేషాంజ్ఞకర్తృసంస్కారత్వం కరణసంస్కారత్వంవా.

సచైవమానుకూల్యసజ్జ-ల్పాది శూన్యవిషయోపి ప్రపత్త్యుచ ప్తానస్యసాఫల్యప్రసక్తః. ఇన్యత్వాత్; నహి, పశుమనుష్యపత్న్యాదీ నాందిరుక్తానుకూల్యసజ్జ-ల్పాదిసమ్భవః, “ననుభోన్యత్ప్రతిజ్ఞాభిశస్త్ర క్రూరనాస్త్రీకాః । నానధికానచాజ్ఞాతాః కర్తవ్యా మన్త్రైగామినః” ఇతిమన్త్రీదాననిషేధస్య తదుద్దేశేనప్రపత్త్యనుష్ఠాననిషేధే తాత్పర్యాద్వా; సతథాధికారివిషయ ఏవాచార్యకృత ప్రపత్త్యుచమానస్య మోక్షహేతుత్వాత్.

అన్యథానిరవధికదయాలోః కన్యచివాచార్యస్యసంస్కారక ప్రపత్త్యనుష్ఠానే సర్వేషామప్యేకదైవముక్తిప్రసక్తాత్; గురోశ్చప్రాప్తిర్ధస్యాప్యానుకూల్యసజ్జ-ల్పస్య తత్కాలేనసన్ధానం సమ్భవత్యేవ.

సహిన్యతన్త్రీప్రపత్తావసినర్వత్రితత్కాలవర భగవత్సార్వాత్సల్యజ్ఞానమూల ఆనుకూల్యసజ్జ-ల్పస్సమ్పాద్యతే; కిన్తుతదనుసన్ధాన మాత్రంతత్కాలేనియతిమ్; అతఏవసాక్షాన్మష్టానమానుకూల్యసజ్జ-ల్పాద్యర్థానుసన్ధానేనసహగురుపరమ్పరోపనత్తి పూర్వకద్వయవచన ముఖేనస్వరూపఫలసమర్పణగర్భభరిన్యాసానుష్ఠానరూపమిత్యుక్తమ్; కథమన్యథాసాజ్ఞప్రపదనస్య సకృత్కర్తవ్యత్వోక్తిః; గోప్తృత్వవరణన్తుతత్కాలవరసమ్పాద్యమ్.

యదిపునస్సాక్షైత్యత్రలజ్జశబ్దః - ఆసాధారణాజ్ఞపరః; సాధారణాజ్ఞసహితతదనుష్ఠానప్రకారస్తుసరదాచార్యోక్తాన్యస్ఫుటికృతఇత్యుచ్యతే; తథాపిసిద్ధస్థలే తదనుసన్ధానరూపమేవన్యాయాదవధార్యః;

అస్తువావినిగమనావిరహాత్, కర్తృభూభయసంస్కారకత్వమ్; స
ర్వానుపపత్తిపరిహారేణ వచనసిద్ధమజ్ఞత్వం సహితవ్యమిత్యాచార్యా
ణామాశయఇతి.

అకరానుయాయినస్తు, అజ్ఞశబ్దశ్చాస్త్రకానైః పరోద్దేశ్యకకృ
తికారకత్వేన విహితేన క్షేతితఇతి, ఏతావన్నాత్రేణసనర్వత్రసఏవార్థః
ప్రత్యేతవ్యః; కిన్త్వవయవవాచ్యయమజ్ఞశబ్దః అప్రధానేలక్షణయా
ప్రయుజ్యతే; తథాచ“ఉపాయాపాయసన్త్యాగీ మధ్యమాంస్థితిమాస్థి
తః” ఇత్యానుకూల్యసజ్జల్పాద్యధీనోపాయాపాయనివృత్తిమతోధి
కారీతిత్యుచ్యతే; మామేకంశరణంప్రజేతి విశ్వాసవిశిష్టస్వీకారోవి
ధీయతే; స్వీకారశ్చప్రార్థనాన్వితోన్యాసః; “మామేవాస్తే” ఇతి ఫ
లనిర్దేశః; అధాధికారోక్తిగమ్యాం స్వీకారోపాయతాం వారయితు
మాహ (షడజ్ఞమిత్యాదినా)

తముపాయంమామిత్వక్తం స్వీకారస్య భగవద్గోపాయథా
వనిరూపకతానమ్పాదకత్వాదానుకూల్య సజ్జల్పాదిమతాకృతసైవి
తస్య తథాత్వాత్తస్యాధికారత్వముపపద్యతే; అష్టాజ్ఞయోగతౌలేయ
స్తుత్యర్థశ్చాయం షడజ్ఞతోపదేశః; ఏవంబులజ్ఞశబ్దేశరణాగతిశబ్దేచ
లక్షణానదూష్యతి; అన్యథామామేవశరణంప్రాప్యేత్యనేనైవశరణా
గతేర్విహితత్వాత్, అప్రాప్తానామక్లానాం విధేయత్వాదైవరూప్యం
స్యాత్, ఉపాయశబ్దస్యచప్రయోగేలక్షణా.

అనుకూల్యసజ్జల్పాద్యధీనాయావమోపాయాపాయనివృత్తై
రధికారత్వమితిజ్ఞాపనంబుషడజ్ఞతోపదేశప్రయోజనమ్, అనుకూల్యస
జ్జల్పాద్యధీనాయావమోపాయాపాయనివృత్తైరధికారత్వే తస్మై

సజ్జత్వోదుర్వారమిత్యతస్తస్యాఽస్యప్రయుక్తతామాహ (అన్తస్థితోహమిత్యాదినా)

అధ్యయనసమ్పాదితార్థజ్ఞానస్యైవక్రతూపకారత్వేపి స్వవిధిప్రయుక్తమధ్యయనం యథానక్రత్వజ్ఞమ్, తథానుకూల్యసజ్జల్పస్సార్వాత్మవృక్షానప్రయుక్తస్వఫలానుకూల్యాచరణద్వారాన్వతస్త్రీభగవత్ప్రీత్యర్థ ఏవేజ్ఞాపయితుమానుకూల్యం సమాచరేదిత్యుక్తిః, తార్పణ్యస్యాపాయనివృత్తిసమ్పాదకతయా అధికారరూపత్వేఫలభరన్యాసేతస్యవిషయత్వంనియతమ్; “అహమస్మ్యపరాధానా మాలయోకేచ్ఛినోగతిః” ఇతి శరణాగతేలక్షణదర్శనాత్.

విశ్వాసస్యాపిప్రవృత్తిహేతుతయాఅధికారత్వేపి విశ్వాసహేతుభూతగుణవత్తాద్యవసాయాత్సక్త్యం భరన్యాసస్యాస్తీతివిశ్వాసస్యవిధేయత్వమ్; ఏతద్జ్ఞాపయితుమేవఆచారైస్సత్రతత్ర విశ్వాసపూర్వకత్వవిశ్వాసరూపత్వే ఉభేచపిదర్శితే, విశ్వాసవదానుకూల్యసజ్జల్పాదేర్నాన్యవహితప్రాగ్భావిత్వనియమఇతివిశేషోరక్షిష్యతీతినిశ్చిత్య” ఇత్యనేననూచితః; “పురుషోత్తమం దేవదేవమ్” ఇతిభరన్యాసస్యాపివిశ్వాసరూపతానూచితా; ఏతదభిప్రాయేణైవ “విశ్వాసస్సర్వదుష్కృతనాశనః” ఇత్యుక్తిః.

ప్రార్థనాన్వితస్తుభరన్యాసో భగవదుపాయభావనిరూపకతాప్రయోజకఇతి తత్ప్రాధాన్యమ్; భరన్యాసస్యచస్వప్రవృత్తిస్వరూపయోగ్యతావిరహరూపతయా వరణాపేక్షయాప్రిప్రాధాన్యమ్; ఏవచ్ఛస్యాధికారప్రతీసన్ధానస్యాప్యనధికారశక్కానివర్తనద్వారా ప్రవృత్తిహేతుత్వాత్ క్వచిదానుకూల్యసజ్జల్పాద్యనుసన్ధానమ్ ; “ప్రాతి

కూల్యంపరిత్యక్త మానుకూల్యశ్చనంశ్రితమ్ । మయాసర్వేషుభూతే
షు యథాశక్తియథామతి । ఆపాయేభ్యోనివృత్తోస్మి పాతకేభ్యోభ
వోదధా” ఇత్యాదౌక్రియతేభగవదాభిముఖ్యేన; తదనుసన్ధానస్తు ఐహిక
సరిపాయవై జ్ఞర్యస్యాపిఫలత్వేనలిప్సాస్థలవ. “త్వదపచరణతస్స
న్నివృత్తోస్మిగాఢంత్వత్సేవై కాక్షాన్ధిస్సాన్ధిమ్” ఇతిహ్యుక్తమ్.

ఆపాయానుత్పలైరివాపాయనాశకస్మృత్యుత్పత్తైరపిప్రథ
నాసమ్భవాత్, స“తథాన్యత్రప్రవృత్తిర్యా త్వత్సృష్టేస్సావినశ్య
తు” ఇత్యస్యాసజ్గతిః, ప్రవృత్తిశబ్దః కాదాచిత్కత్వనూచనార్థః; య
థాశ్రుతార్థకత్వే ఉత్తరప్రవృత్తిశబ్దవైరూప్యాపత్తిః; ప్రవృత్తిమా
త్రస్యాజ్ఞాపరిపాలనరూపత్వాససమ్భవాత్, ఉత్తరత్రప్రవృత్తిశబ్దస్యయ
థాశక్తికలిపయానుష్ఠానసూచకత్వాత్, ఉపకారస్మృతిరూపంవా,
తస్యాపిభగవత్కరితత్వాత్; పూర్వాపరాధినాలోకే శరణాగతౌ
క్రియమాణాయాంస్వాభిసంధిప్రకాశేనస్యదర్శనాత్తదనుసారేణవా. అ
న్యథాఅనుకూల్యసంజ్ఞల్పాదీనామజ్ఞత్వేసి తదనుసన్ధానస్యాసజ్గత్వాద
సిర్వాహః.

అధిద్యయస్య త్పాపాయాకరణత్వప్రతీతేస్తదర్థమనుసన్ధా
నమజ్ఞమితితస్యాజ్ఞాజ్ఞత్వేమానాధాపాత్, శరణంప్రజేదిత్యత్ర ఆను
కూల్యసంజ్ఞల్పప్రతికూల్యవర్జనయోరనుక్తేః; “ఆత్మానంమయినిషీ
షేత్” ఇతినిషేపమాత్రకథనాచ్చ, గుణానాశ్చపరాధత్వాదిత్యా
యాచ్చ. అథ “ప్రపద్యమానోమాం నిత్యందేవంవాపురుషోత్తమమ్
ఇత్యేవమనుసద్దధ్యాచ్చస్తమానోజితేంద్రియః । ఇత్యేవమనుసన్ధాయ
మాప్రపద్యేత్తవై గతిమ్” ఇతివచనానుసన్ధానస్యాసజ్గత్వమ్ ; తస్మ

తథానత్యుత్తరకాలీనాపాయనివర్తకస్మృతి ప్రతిసన్ధానస్యావ్యజ్ఞత్వప్రసజ్ఞాత్.

ఏవముపాయప్రవృత్తి ర్జ్ఞాపాలనత్వానుసన్ధానస్యః తథాసాధుసమర్థితావజ్ఞాత్, అధఃశ్చ్యవచనము క్తేషు అక్లాగ్నిజ్ఞానవిభాగమాత్రార్థమ్; సపునరిధికసజ్ఞావ్యవచ్ఛేదార్థమ్, తద్విసాధారణాసాధారణభేదేన అక్లాగ్నిభేదేన అక్లాన్తరోక్తసమర్థనమపేక్ష్యమ్, “ప్రపత్తింతాంప్రయుజ్జిత స్వాక్షేపశ్చభిరావృతామ్” ఇత్యాదిమూక్తగత్యసమృతశ్చ.

నచేదంప్రపన్న స్యోత్తర కాలీకానుసన్ధానమ్; “అనుసన్ధాయ” “ప్రపద్యేత” ఇతివచనాక్షరవైయర్థ్యాత్, పదాస్వారస్యాత్; నిక్షేపరక్షోయాశ్చప్రయోగప్రతిపాదనేఆచుకూల్యసజ్జల్పప్రాతీకూల్యవర్జనాభ్యామపాయజాతే ర్విరతత్వాభీసన్ధిత్యధికారకోటావేవనివేశితమ్; నతుభగవదాభిముఖ్యేన తత్ప్రకాశనమప్యుక్తమ్; అతఃపాయాపాయప్రవృత్తి సామగ్రికాలీనతత్ప్రతిబద్ధప్రయోజకానుకూల్య సజ్జల్పద్యుపలక్షితస్యాధికారఇతి నావశ్యమవ్యవహిత పూర్వక్షణేతదపేక్షా. అతఏవ తత్రతత్రతద్ధ్వారాపాయనివృత్తికథనమ్; ప్రాతీకూల్యవర్జనస్యాభిసన్ధివిరామాపాయ నివృత్త్యన్యతరరూపత్వే పూర్వకాలేపితదపేక్షితమేవ. ఏతదభిప్రాయేణైవ “ప్రాతీకూల్యం వివర్జయన్” ఇతి వర్తమానతోక్తిః. అధికారినమ్భావితస్వభావత్వ మధికారనియతత్వ మవఘాతస్వేదవన్నాన్తరీయకతోక్తిశ్చ శరణాగతిఫలాప్రయుక్తత్వసరా.

యది పునస్సమ్భావితస్వభావత్వం ప్రాయశస్సహచరితత్వరూపమ్, తదా (౧) “మిత్రభావేన” ఇత్యాదిపచనావగతభగవత్ప్ర

భావపర్యాలోచనాబలభ్యుదయందాధికార్యవృత్తిత్వపరమ్. సచ, అపాయనివృత్తేరన్యధికార త్వే ఇచ్ఛామాత్రాధికారత్వ ప్రవాదవిరోధః. తస్మాహితాగ్నిత్వాద్యధికారాంతరవా్యవర్తనపరత్వాత్.

అన్యథా ప్రాతికూల్యాభిసంధిమతాపి కృతప్రపత్తిర్భగవత్ప్రభావాత్ప్రతికూల్యాభిసంధిం నివర్త్యఫలతీతి క్వచిదపాయనివృత్తేరనావశ్యకత్వప్రతిపాదనమ్; స్వరూపజ్ఞస్యభగవదనభిమతనివృత్తేస్సన్వితస్సిద్ధత్వాత్, తత్ర నావశ్యం నక్తన్యతే త్యుపాయనివృత్తిరేవాచార్యైః ప్రాయశః ప్రతిపాద్యతే. సచనాన్యపి తదైవ దృశ్యస్తే. అత ఏవ ద్వయస్యానుష్ఠేయార్థమాత్రప్రతిపాదకత్వాదానుకూల్యసంజ్ఞల్పాదేస్తత్రప్రతిపాదనేపి సమీతిః. అతిఏవ భగవత్పరాజ్ఞుశయామునభావ్యకారాదిభిరపి నానుకూల్యసంజ్ఞల్పద్యుక్తమ్.

విభీషణేనాపినతత్కాలే ఆనుకూల్యాదిసంజ్ఞల్పః ప్రతిసంహితః. రావణాయాపి హితోపదేశాత్, దూతవధనిరాకరణాచ్చ, (౧) “ఆత్మానం సర్వధారక్షుపురీషోమాంసరాక్షసామ్ । స్వస్తితేస్తుగమిష్యామి” ఇత్యాశంసనాచ్చ, అస్తితస్యానుకూల్యసంజ్ఞల్ప ఇత్యేతావదవగమేపి “ఇతఃపరం యావజ్జీవమానుకూల్యేన వర్తిష్యే” ఇత్యేవం విధానుసంధానంతేన భగవత్సన్నిహౌ కృతమిత్యత్రమానాభావాత్; ఏవంప్రాతికూల్యవర్జనమపి సహజసమ్మన్వితైశ్చైవ్యపుత్రదారాదిపరిత్యాగాదవసీయమానం సభూతప్రాతికూల్యవర్జనరూపమ్. యద్యపిసాయుధజ్యేపి తదా ప్రతికూలరావణాద్య హింసనాత్తదవగమ్యతే; తథాపి భగవదాభిముఖ్యేనన ప్రాతికూల్యం పరిత్యక్త మిత్యనుసంహితమ్.

(౧) “అనుజో రావణస్యాహం తేన చాప్యవమానితః॥ భవంతం సర్వభూతానాం శరణ్యం శరణంగతః” ఇతి పునస్త్రైలోక్యరావణా నుజావరత్వాస్తుష్కృతిచక్రవర్తి నాశేనాపి హితోపదేశసాత్రాపా త్రవివేకశూన్యతయా స్వభృత్యముఖేన పరిభావితత్వాచ్చ, అపరా ధాలయోష్యహం అనాలోచిత విశేషాశేషలోకశరణ్యతయా భగవ త్సంతాన్వం శరణం ప్రాప్త ఇతి భగవచ్ఛ్లాఘాపరంకృతజ్ఞకృత్యమిత్యభ యప్రదానసారేవ్యాఖ్యాతమ్;

యద్యపి పూర్వతరస్థే “తమహం హేతుభిర్వాక్యైః” ఇత్యా దినాస్వానుకూల్యమనుసంహితమితి ప్రతీయతే; తథాప్రద్యతసాల శైలానాం వానరాణా మస్మాన్మహన్తు మభ్యేతీత్యుక్తవతస్సుగ్రీవస్య శక్త్యానివృత్తయేతదితి, “సుగ్రీవంతాంశ్చ సమ్ప్రీత్య” ఇత్యుక్త్యావ గమ్యతే; (౨) “రావణోనామద్వ్యుత్తః” ఇత్యారభ్య “దానవచ్ఛా వమానితః” ఇత్యన్తేన అపాత్రే హితోపదేశేన పరిభూతత్వోక్త్యా, (౩) “స్వరేణమహతా” ఇత్యార్తస్వరేణ, క్షీప్రమితి త్వరాతీతయేన, (౪) “వరాదశ్చ సహానేష ఇతోస్యభయమాగతమ్” ఇతి శరణ్యో క్త్యాచకార్పణ్యం సూచితమిత్యభయప్రదానసారే.

నచేయం రాజ్యాగ్ని ప్రవత్తిలోకమర్యాదానురోధసీతనప్రపత్తి శాస్త్రవశగేతీశక్యమ్. శరణాగతికాలే “త్యక్త్యాపుత్రాంశ్చ దా రాంశ్చ” ఇతీతరవిషయనై రాశ్యోక్తేః, పశ్చాదపి (గి) “పరిత్యక్తా మయాలంకామిత్రాణిచ ధనానిచ । భవద్గతం మే రాజ్యం జీవితం సుఖానిచ” ఇతి సర్వపురుషార్థత్యాగపూర్వకం సర్వభావేన భగవ ద్వరణ ప్రతిపాదనాచ్చ.

(౧) “రాజ్యం ప్రాప్తయమానస్తు” (౨) “రాజ్యకాంతీచరాక్షసః” ఇతిమారుతిభగవద్వాక్యే-విభీషణవాక్యవిరోధాత్, అన్తరంగస్వాయాత్ ప్రేమపరవశసుగ్రీవభ్రాన్తి శమనాయ రాజసీతిప్రదర్శనవరే; రాజ్యప్రదానస్తు భగవత అనుషక్తికంసకలపురుషార్థప్రదత్వాత్; అతఏవ “రాజానంత్యాం కరిష్యామి” ఇతి భగవదుక్తై “రాక్షసానాం వధేసాహ్యం కరిష్యామి” ఇతి తదనపేక్షయా కైశ్చర్యమేవ ప్రార్థితమ్. రాజ్యమపి భరతకృతిప్రజాపరిపాలనవద్రక్షోనుశాసనాయ భగన్నియమితత్వాత్ కైశ్చర్యమేవ; తదేతత్సర్వం “శాపితస్త్వం సఖిత్వేన కార్యస్తే మమశాసనమ్. ప్రజాస్పందక్షుధర్మేణోత్తరం వక్తుమహంసి” ఇతి మహతాని బద్ధనేన రాజ్యే భగవతాష్టాపనస్యాస్తే ఉక్తత్వాత్సుగమమ్.

అతఏవపాద్యే “ధర్మాత్మాసత్యసన్దేశ్చ మహాభాగవతోత్తమః | జ్ఞత్వా సమాగతం రామం పరిత్యజ్య స్వపూర్వజమ్ | రాజ్యం పుత్రాంశ్చ; దారాంశ్చ రాఘవం శరణం యయా” ఇత్యసన్ద్రప్రయోజనతయా విభీషణప్రపదనం ప్రతిపాద్య, అస్తేచ, “అధోవాచ మహాతేజా రాక్షసేంద్రింవిభీషణమ్ | రాజ్యం ప్రశాధిధర్మేణ మాప్రతిజ్ఞాంవృథాకృథాః | యావచ్చన్ద్రేశ్చ సూర్యశ్చయావత్ప్రతిమేదిసి | తావద్రమస్వసుప్రీతః కాలే మమ పదంవ్రజ || ఇత్యుక్త్వాధ సకాకుంఠసాన్వితౌ రామం విష్ణుంసనాతసమ్ | శ్రీరంగశాయినం సౌమ్యమిత్వా కుకులదైవతమ్ | సుప్రీత్యాప్రదదాతస్త్వైరామో రాక్షసలోచనః | ఇతి భగవతాస్వప్రతిజ్ఞాపరిపాలనార్థం ప్రజాపాలనేనియమ్య, స్వవిరహానహిష్టవేస్వార్వాదప్రేతిప్రతిపాదితమ్.

అతఏవాపాతప్రతీతిరసికా రాజ్యార్థితాం వదన్తి త్యుక్తమాచారైః; అతతనుకూల్య సజ్జుల్పాద్యధీనోపాయాపాయనివృ

స్త్రీమతాస్వాకిభ్యుస్య భగవన్మణానుసన్ధానపురస్కర ప్రాధనాగర్భాధ్య
వనాయః కర్తవ్యఇతి శాస్త్రార్థః.

అత ఏవ వరదాచారైః, “కార్మణ్యాక్షతబన్ధమూలఫలకా
విశ్వాసేలామితా యాచ్చా బన్ధు-రిష్టకర్షవశగానిక్షేపనక్షే పిణీ । సు
సారార్థవతారిణీతనుభృతాం సన్న్యాసనాస్తామిమామచ్చి ద్రామధ
పారయిష్టుమభయాస్సన్వోఽనియాధాజనాః “ ఇతి కార్మణ్యాదిచతు
ష్టయమేవానుసంహితమ్; అత్ర కార్మణ్యవిశ్వాసయోః ప్రచ్యవసా
ధిని భూతోపాయాన్తరనివర్తకతయా మూలఫలకకీలభావేన రూప
ణమ్; యాచ్చానిక్షేపయోరభావే ఫలాసిద్ధ్యైరజ్ఞసంక్షేపేణీత్వరూప
ణమ్; సన్న్యాసనాః-భగవానేవ; “ఇమాంసునావమారుహమ్;”
“అచ్ఛిదాంపారయిష్టుమ్ ” ఇతి శ్రుతిచ్చాయాపన్నీయంశ్లోకః.
సన్న్యాసఃసర్వభరన్యాసాధీనాస్వప్రవృత్తినివృత్తిరితికేచిత్.

సచోపాయాపాయనివృత్తేః ఫలకామనానిమిత్తాన్యత్వాదుద్దే
శ్యత్వా సమ్భవాదసగృహీతా; “జాత పుత్రః కృష్ణకేశః” ఇత్యుక్త
వయోవస్తావి శేషసంకారత్యోసపక్షేః.

ఏవశ్చ “త్యజధర్మనుధర్మశ్చ” ఇతి ఉపాయాపాయయోస్త్యాగ
విధానమనన్యప్రయోజనతాయా అధికార త్వేపి “త్యజసత్యాన్యతే
అపి” ఇత్యైశ్వర్యకైవల్యయోస్త్యాగవిధానమనన్యప్రయోజనమ్. ధర్మశ
బన్ధనా ధర్మనివృత్తిపరత్వమిత్యేతద్జాపనాయవా తత్రాధర్మశబ్దః;
అధర్మనివృత్తే స్వతంత్రవిధిప్రాప్తత్వాత్.

సచఽనుకూల్యసంకల్పాధీనకృత్యాకరణరూపాపాయనివృత్తేః
కృత్యాకరణరూపతయాతస్యప్రపత్త్యనుష్ఠాప్యత్వాభావేపిప్రపత్త్యపే

క్షీతత్వం స్యాదితి మహద్వైశసమితివాచ్యమ్. అపాయశబ్దస్య కృత్యాతిలంఘనసరతాయాః “హింసాస్తేయాదయశ్శాస్త్రైఃపాయత్వేనదగ్నితాః” ఇతి వచనానురోధిత్యాత్. “ఆనుకూలస్య సజ్జల్పాన్యధ్యమస్థితీరితా” ఇత్యనుక్తేశ్చ. “మధ్యమాంస్థితీమాస్థితః” ఇత్యుక్తిస్తు ప్రపదైర్నరమాల్యమానస్యాజ్ఞానేతో రోపాయాన్తగ్గతత్వమితిజ్ఞాపనార్థః.

అతఏవ “ఏతేన వ్యాప్తివిజ్ఞానా త్ప్రేవత్తవ్యస్యసర్వతః | ఆనుకూల్యస్య సజ్జల్పాత్ప్రతికూల్యస్య వజ్జనాత్ | హింసాద్యపాయవిరతిమక్తా సర్వేషు జన్తుషు ” ఇతి వరదాచార్యోక్తి రుపపద్యతే; నిత్యేవరతాయాచ్చ-త దేవసర్వభూతానుకూల్యం శిష్టతయావ్యపదేశ్యానాం స్వైరదోషతామున్నూలయతి. అన్యథాలోకక్షోభప్రసంగాదిత్యుక్తమ్.

అజ్ఞాతప్రవృత్తివ్యవసాయనివృత్తేర్వా అధికారత్వేపి సకృత్త్యాజ్ఞతాప్రసక్తః. మన్రజస్య స్వరూపజ్ఞానసతః, స్వరూపానురూపభగవత్కైజ్జగ్యరుచిమతః, త్యక్తేతరోపాయానల్పానుకూల్య మాత్రవతో జన్మాన్వీక్ష్యపరమకారుణి కేపి భగవత్తైవపాణ్డుపుత్రవ్యాజేన చతుర్థోపాయశ్చరమశ్లోకేనప్రకాశ్యతఇతిస్వతన్రచరమశ్లోకవ్యాఖ్యానే అల్పానుకూల్య శబ్దితాతిప్రవృత్తి వ్యవసాయనివృత్తే రధికారతాకథితా.

యద్యపి తత్త్రేవ ఆనుకూల్యమ్-ప్రియత్వమ్. తచ్చ “ప్రియో హిజ్ఞానినః ” ఇత్యుక్తమనన్య ప్రయోజనత్వమితి ప్రాగభిహితమ్. తథాపిప్రయోజనాన్తరపరత్వేన భూతానుకూల్య మాత్రలిప్సయా అతిప్రవృత్తివ్యవసాయనివృత్తి సమృద్ధవతీతి తత్ర తథోక్తమ్. “అ

న్యాస్థితోజగన్నాథం ప్రపద్యేతజనార్దనమ్” ఇత్యుత్సాహభిర్యతైః
 ప్రతీయతే. సచైవమప్యపాయస్య భగవతస్సాపేక్షత్వ మాయాత
 మితి నైరపేక్ష్యవిరోధః. సర్వముక్తి ప్రసక్తపరిహారాయ అధికారివి
 శేషసాపేక్షతాయా ఆచారై ర్యేవోక్తత్వాత్.

స్వీకారోభగవదధికారః; అనుకూల్యాది స్వీకారఇత్యభ్యుప
 గమాత్; ఏకదేశాన్వయినాన్తు “ప్రణామః కీర్తనం విష్ణోస్మరణం
 వాపి కేవలమ్ । ఏకైకమపిచాంగానాం ప్రపత్తిః ప్రాజ్ఞసంశ్రయాత్”
 ఇత్యాచార్యనిష్ఠయైవనిస్తారః. అతఏవాధికారవైకల్యమాశంక్య,
 ఆచారై ర్యిరపిస్వస్వాచార్యః పురస్క్రియతే; అతఏవ“శరణం న్రజేతి
 మాథ్యాయద్రుపీమిమనసా విషయాకులేన ” ఇతి విషయాకులమన్త
 తాయా అనధికారాపాదకత్వముక్తమ్.

ఏవంబు, “సాధనం భగవత్ప్రాప్తా సఏవేతి స్థిరామతిః” ఇతి
 నేతరకర్మసాజాత్యేన అంగాజ్ఞివివేకస్యా త్రాప్తేతి, శ్రియం పుర
 స్కృత్య విశ్వాసపూర్వకమాకించున్యం ప్రకాశయన్ భగవన్తముపా
 యం ప్రార్థయిత్వా త్యక్తోపాయవ్యసాయోవశ్యేతేతి, ఏతావానేవ
 నిష్కమః=ఇత్యాహుః.

రక్ష్యత్వానుమతిరూపత్వంబు అస్యాః ప్రపక్షైర్భగవతోరీతా
 పేతాప్రతీక్షితయావస్థానాత్, శ్రుతౌ “సన్ధాఞ్చయాం సన్ధభే బ్రహ్మ
 ధైవరమతే తస్మిన్ను తజ్జేతశయానే ” ఇతి సన్ధారూపత్వకథనాత్,
 అనుమతిరూపత్వ వ్యవహారః.

యోహికదాయం ప్రార్థయిష్యతీతి ప్రతీక్షతే; తంప్రతిప్రార్థ
 నమనుమతిరూపమితి శక్యతేవ్యవద్యేష్టుమ్; తథావ్యసదేశశ్చానుపా

యతాజ్ఞానార్థః; అన్నిమప్రత్యయనిరపేక్షత్వం “తతస్తం మ్రియమాణస్తాకాశపాపాణసన్నిభమ్ | అహం స్మరామిమద్భక్తమ్” “నష్టస్మృతిరిపి పరిత్యజదేహమ్” ఇత్యాది ప్రమాణైరవగతమ్.

నచ, అన్నిమస్మృతిర్నామ-“వాఙ్మనసమృద్ధితే” ఇత్యాదిభిః, మనఃపరితేః పూర్వంవాగాదీన్ద్రియోపరమప్రతీతేః, తదస్తరాశేజాయమానాస్మృతిః; సాచసర్వేషామావశ్యకేతి; యదిప్రపన్నానామన్యవిషయా, తదా” (౧) “యం యం వాపిస్మరణభావం త్యజత్యస్తేకశేబరమ్” “తథాప్రతీనస్తమసి మూఢయోనిషజాయతే” ఇత్యాదివచనాన్నిదితజన్మప్రసక్తః. (౨) “శరీరపాతనమయేతు కేవలం మదీయమైవదయయా అతిప్రబుద్ధః అప్రచ్యుత పూర్వసంస్కారమనోరథః” ఇతిగద్యవిరోధశ్చ శ్రీవత్సచిన్తామిత్రేభ్యో భాష్యకారైరన్తిమకాలే ద్వయోచ్ఛారణం కృతమితి సమ్ప్రదాయవిరోధశ్చ, తస్మాన్నిమస్మృత్యర్థత్వాత్. యదిభగవద్విషయా, కథంతర్హ్యన్తి మప్రత్యయనిరపేక్షత్వ మితివాచ్యమ్.

యంయం వాపీత్యాదీనాం సామాన్యవిషయత్వేన సావకాశత్వాత్; గద్యోక్తేశ్చ - యేన్నిమస్మృతిమపి ఫలత్వేనాభినన్ధాయ ప్రిపన్నాస్తద్విషయత్వాత్; భాష్యకారైశ్చ స్వకృతద్వయోచ్ఛారణం నోపాయభూతాన్తి మస్మృతిపరికరతయాభక్తేశేనాన్తి మప్రత్యయావసానత్వాత్; కిన్త్వస్య భగవదేకభోగస్య శుష్కజహ్వాతామాభూదిత్యన్తేవాసినఃప్రత్యనుశిష్టత్వాచ్చ.

అథవా, అన్నిమస్మృతిన్తైరిపేక్ష్యం స్వయత్సాధ్యతన్నిరపేక్షత్వమ్; యోగిసాంహితా; “యంయోగినః ప్రాణవియోగకాలే య

తేనచిత్తే వినివేశయన్తి” ఇతిస్వయత్స సాధ్యాభిహితా. (౧) “కేవలం మదీయయైవదయయా” ఇతిభాష్యకారవచనాత్తు ప్రపన్న విషయేసా భగవత్సంప్రేకసాధ్యా ఫలీభూతా; (౨) “కాష్ఠపాషాణసన్నిభమ్” ఇ త్యేతదపిస్వయత్స సాధ్యాన్తిమప్రత్యయనివృత్తిపరమేవ. తత్రదృష్టాన్త స్వయోపాదానం స్వతోన్వై యశ్చ అనాహితస్త్వైతికత్వజ్ఞాపనార్థమ్.

తదుక్తమ్. “కాష్ఠవత్తు స్వతో జేనామన శ్చేష్టావినిర్జితమ్! పర ప్రబోధ్యసంజ్ఞన్తు విలుప్తహృదయంతతః! అశ్రవత్స్వయమన్వైశ్చాప్తి హితస్మరణవర్జితమ్” ఇతి సాధర్మ్యాతిశయద్యోతనార్థ మనేకదృష్టాన్తో క్తిరితి రహస్యశిఖామణా.

యదిపునః కాష్ఠపాషాణసన్నిభమిత్యుపరతమనన్కస్య హర్ష విశ్రమాత్ స్మృతిరాహిత్యముచ్యతే. తదాభక్తప్రపన్న సాధారణ్యాత్, నకశ్చిదత్ర ప్రపన్నస్య భక్తాద్విశేషఉక్తస్సాన్యతే. ఏవం గద్యోక్తేః; నాడీవిశేషప్రవేశానన్తరభావి జ్ఞానవికాసవిషయత్వే ఉభయోః పూర్వోక్తాన్తరాళావస్థావిషయత్వ మేవోచితమ్.

స్మృతేరన్యవిషయత్వ స్వీకారేపి కాష్ఠసన్నిభత్వోక్తిః, భగవత్సంప్రేకసాధ్యాగౌణ్యేవ; స్మృతిసామాన్యవిరహేమనోను పరమానుపపత్తేః; తాదాత్మికభగవత్సామ్యత్కారస్తు యదాక్షేత్ర వాసినామపి “దుష్టేన్ద్రియవశాచ్చిత్తం నృణాంయత్కలుషైర్వృతమ్! తదన్తకాలేనసన్ధిం యాతినారాయణాలయే” ఇతియదోక్త స్తదా ప్రపన్న విషయేకై ముతకసిద్ధః; ఏవం కాష్ఠపాషాణసన్నిభమిత్యన్యవిస్ర మ్భవైకల్య ఫలాన్తరశ్రద్ధావిరహప్రయుక్త నిర్వాప్తపాతత్వపరిత్యే

మియమాణశబ్దాత్ప్రొక్ తస్యనివేశేప్రపన్నస్య భక్తాద్విశేషసిద్ధా
వపి అనుచితదృష్టాంతకథన పదాన్వయవిపర్యాసదోషాత్, రహస్య
త్రయసారే నిక్షేపరత్నోక్తోపినపక్షః పరిత్యక్తః.

లక్ష్మీతన్త్రప్రహ్యలోచనాయాఞ్చకర్మజ్ఞానభక్తిప్రపత్తీనాం
చ తస్మాణామేవ సాక్షాత్కారసాధనత్వం, సాక్షాత్కారస్యైకస్యై
వమోక్షసాధనత్వం ప్రతీయతే; “నాస్యఃపథాః” ఇతి శ్రుతిరపి సాక్షా
త్కారాతిరిక్తసాధనతా నిషేధపరేతిచ.

“బ్రహ్మనారాయణం మాఞ్చజ్ఞానేనైవాప్నుయాద్యతిః ! ప
థానాన్యోస్తివిజ్ఞానాదయనాయవిశ్చితామ్ । జ్ఞానంతచ్ఛవివేకార్థం
సర్వతశ్శుద్ధమవ్రణమ్ । వాసుదేవైకభిషయ మపునర్భవకారణమ్ ।
జ్ఞానేతస్మిక్ సముత్పన్నే విశతేమామనన్తరమ్ । తైస్సైరుపాయైః
ప్రీతాహం జీవానా మమలాత్మనామ్ । ఉద్భావయామి తద్దానమా
త్మజ్యోతిఃప్రకాశకమ్ । ఉపాయాస్తేచచత్వారో మమప్రీతి వివర్ధ
నాః । ఉపాయాంశ్చతుర శ్శక్రశృణుమత్ప్రీతివర్ధనాన్ । యైరహంపర
మాంప్రీతిం యాస్యామ్యనపగామినీమ్ । స్వజాతివిహితం కర్తృసాఙ్ఖ్యం
యోగస్తదేవచ । సర్వత్యాగశ్చ విదవద్భిరుపాయాః కథీతా ఇమే॥”
ఇత్యుపాయచతుష్టయం ప్రకరమ్య,

వర్ణాశ్రమసమ్బంధికర్మణో నిత్యనైమిత్తికానభిసంహితఫల
కామ్యభేదేన త్రివిధతాం తత్తదేవతా ప్రకృతీన్ద్రియపరమాత్మనువి
కల్పేనకర్తృత్వసన్నాప్యసం ఫలసన్నాప్యసంసజ్జత్యాగాత్సకకర్మసన్యా
సం తదుపలక్షితోపాయత్వ త్యాగఞ్చ భగవతిప్రతిపద్య, చిత్తుర్ల
క్షణం త్రవిధం కర్మోపసంహృత్య, చిదచిదీశ్వరతత్త్వగణనావిచారత

జ్ఞస్యనిర్ణయాత్మకతాకికచర్చన సమీచినధీరూప ధీసంఖ్యోత్రయసమూహాదూపం సాంఖ్యం ద్వితీయం సాంఖ్యవిజ్ఞానమిత్యాదినా సాంఖ్యమద్భావమాగతా ఇత్యస్తేన విస్తరేణోపపద్యతే,

ఉపాయోయం తృతీయఇత్యాదినా “సమాధిస్సంయమస్తథా” ఇత్యస్తేన సాత్కారసమానాకారావిచ్ఛిన్న జ్ఞానసంతానరూపసమాధిశారీర మానసభేదభిన్న భగవదారాధనరూప ద్వివిధసంయమభేదభిన్న యోగముపదర్శయ, “ప్రథమాయముపాయస్తే” ఇత్యాదినా కర్మసాంఖ్యయోగానాం త్రయాణామపి స్వప్రీతిహేతుతాముపదర్శయ “శృణూపాయం చతుర్థం మే” ఇత్యాదినా సర్వత్యాగసంజ్ఞకప్రపత్తే ర్విధానాత్, తచ్చవిజ్ఞానమ్-“మామేవావలోకయన్” ఇతి భాష్యకారైరిభిహితమ్.

వివేకోన్మతః కరణస్య భగవదగ్రాహకాదన్మతః కరణాద్వాప్యవృత్తిః; తత్ర కేవలకర్మణః అన్మతః కరణశోధనజ్ఞానసమ్పాదనద్వారావిజ్ఞానసమ్పాదకత్వమ్, సాంఖ్యస్యాపి ప్రత్యక్షసమానాకారజ్ఞానసమ్పాదనాద్వారా; సమాధేస్తు సవిజ్ఞానాదతీవాతి రిచ్యతే ఇతి తత్ర తద్దేతుతానోక్తా; సంయమస్యతు వివేకధీజనకత్వమ్. “పాశ్చికాలికమచ్ఛిద్రం కుర్వాణా శ్శతవార్షికమ్ । వివేకజాం పరాం ప్రాప్యకర్మణోస్తైధియంశుభామ్ । ప్రద్యోతమానవిజ్ఞానా నిర్ధూతప్రాకృతోదయాః । సహస్రార్చిషమీశానం లక్ష్మీపతిమనావిలమ్ । క్షేత్రజ్ఞం సర్వభూతానాం వాసుదేవం విశంతి ॥” ఇత్యహిరుద్భవ్య సంహితాయాముక్తమ్.

కర్తృణస్సంయమస్య పృథగ్భావస్సాత్కారాధనత్వాదితి “అహంహి తత్ర విశ్వాత్కావిష్టుశక్తిః పరావరాసాత్కారదేవసమారాధ్యా

విష్ణుర్వాపురుషోత్తమః” ఇత్యనేనోక్తమ్. అతో నవిజ్ఞానశబ్దితాన్ని మన్తప్రతిరావశ్యకీతివదన్తి.

భగవన్ముఖవికాసహేతుత్వస్య కైజ్జగ్యలటణతయా వర సరమునిభిరభిధానాత్, ప్రపత్తేరపి తథాత్వే ఉపాయోపేయాన స్తగతత్వ ప్రతిపాదకస్వతస్ప్రచరపల్లోకవ్యాఖ్యానే విస్తృతరహస్యాది గ్రంథవాక్యవిరోధాత్, అతిశయితభగవదభిమతిజనకత్వమేవ భగవన్ముఖోల్లాసహేతుత్వం స్వరూపానురూపత్వే హేతుతయా ఉక్తమిత్యేకే,

“శాశ్వతీమమసంసిద్ధి” ఇత్యాదివచనాత్, అసాధనప్రీతిరూప భగవన్ముఖవికాసవివానయాజాయతే; యాతుసాధనీభూతాఉపాయ మన్తరేణైతత్కార్యం కరవాణీత్యాకారికాప్రీతిః, సాకేవలం ప్రతిబన్ధకాభావవిధయా ఏతత్ప్రయోజ్య; ఉపేయశరీరాననుప్రవిష్టత్వ స్తుసిద్ధోపాయనిష్పాద్యత్వాభావాత్. స్వీకారేన త్యేవ భగవతస్సిద్ధోపాయకార్యకరత్వానితి శత్యదీపే ఉక్తమ్.

స్వీకారస్యాపి సిద్ధోపాయనిష్పాద్యత్వ ప్రతిపాదనన్తు అసాధనత్వ సాధనార్థమన్యపరమిత్యన్యే.

నన్వస్యాఃప్రపత్తే సకృదనుష్ఠేయత్వాత్, వర్తమాననిర్దేశో సజ్గతః. సకృత్త్వజ్ఞాస్యాః “సకృదేవప్రపన్నాయ” ఇత్యాదిభిరవగమ్యతే; నచ తత్ర ప్రపన్నోద్దేశేనా భయప్రధానవిధానే తాత్పర్యాత్, ప్రపత్తే సకృత్త్వవిధానే వాక్యభేదావత్తే, “సకృదేవాభయం దదామి” ఇత్యేవాన్వయఉచితఇతి సతతః ప్రపత్తే సకృత్త్వసిద్ధిః యితి వాచ్యమ్. వ్యసహితాన్వయప్రసక్తాత్, వశ్చాద్యయప్రసక్తేనలిభయం

దదామిత్యక్తే అస్వారస్యాత్, విభీషణవిషయే పాశ్చాత్యభయానా మపి పరిహారదర్శనేన అనుస్థానవిరోధాత్.

ప్రసక్తసర్వభయానాం యుగపన్నివృత్తేర్వివక్షితత్వేచసర్వ భూతేభ్య ఇత్యేక శేషనిదైశే నైవతత్సిద్ధే సకృత్ప్రదనై యథ్యాపతే శ్చ * ప్రపన్నాయే త్యనేనైవాన్వయాచిత్యాత్, వాక్యభేదస్తుసర్వ భూతేభ్య ఇత్యనురోధాదావశ్యకః, సహి సర్వభూతనిమిత్తాభయ ప్రదానం విధేయపశ్చమి మాశ్రిత్యనక్తుం శక్యమ్. ఉపసర్జనాన్వయ ప్రసంగాత్. అతఃప్రపన్నోద్ధే శేన అభయప్రదానవిధిః. యత్ప్రపన్నా యాభయం దదామి, తచ్చ సర్వభూతేభ్య ఇతి విధిరితివత్, ప్రపత్తే సకృత్తేవేపి విధిరస్తు;

యది సవాక్యద్వయతావశ్యకేతి వాక్యత్రయమపి స్వీకర్త వ్యమ్. సవాక్యద్వయ మప్యస్తి, యత్, “సకృదేవప్రపన్నాయ త వాస్మీతిచయాచతే। అభయం దదామి-తచ్చసర్వభూతేభ్యః; న కేవల మసపరాధిభ్య సుగ్రీవాదిభ్యః; కేన్త్వాద్ధ్రావరాధిభ్యో రావణవాయ సాదిభ్యోపి” ఇత్యర్థస్వీకారాత్, (౧) “విభీషణోవా సుగ్రీవ యదివా రావణస్త్వయమ్” ఇత్యుత్తరశ్లోకానుగుణ్యా దితివిభావ్యతే; తదా ప్యనువాదసామర్థ్యాదేవాభయప్రాప్తికామసకృత్తాం ప్రపద్యస్వా పేక్షితం విజ్ఞాపయే దిత్వనగమ్యమానో విధిసకృత్త్వముపి విదధా త్యేవ.

సచైవం (౨) “త్యక్త్వా పుత్రాంశ్చ దారాంశ్చ రాఘవంశరణం గతః ॥ సర్వలోకశరణ్యాయ రాఘవాయమహాత్మనే । నివేదయ

తమాం క్షీణంవిభీషణముపస్థితమ్” ఇత్యుష్టాదశే.(౧) “సతురామస్య ధర్మాత్తా నివహతవిభీషణః । పాదయో శ్వరణాన్వేషీ చతుర్భి స్సహ మస్త్రీభిః|అబ్రవీచ్ఛ తదా రామం వాక్యం తత్ర విభీషణః । అనుజో రావణస్యాఽహం తేనచాప్యవమానితః । భవంతం సర్వభూతానాం శరణ్యం శరణంగతః । పరిత్యక్తామయాలజ్ఞా మిత్రాణిచ ధనాని చ । భవద్గతం మే రాజ్యం చ జీవితం నుఖానిచ” ఇతి వింశేచ విభీషణే ప్రపత్తేర్ద్విరనుష్ఠాన ప్రతిపాదన మసజ్గతం స్యాదితివాచ్యమ్.

భగవత్తత్పరికరానుమతివిరహే ప్రపత్తిర్న ఫలతీతి “అస్మాక హన్తుమ్” ఇత్యుక్తవతఃప్రతి, అష్టాదశే రాఘవం శరణంగన్తు మాయాతః, భగవతేష్యే తదర్థం జ్ఞాపయతేత్యే తావన్తాత్ర ప్రతిపాదనాత్, “సఖిత్వం భ్యవైతునః” ఇత్యుక్త్యనంతరం వింశఏవతదనుష్ఠానాదితికేచిత్.

అన్యేతు అభయప్రదానానంతరభావిత్యం శరణాగతేరనుచిత మతి పాదయోర్నివతనం వృత్తిరూపమ్; “భవంతం సర్వభూతానాం శరణ్యం శరణంగతః” ఇత్యుపాయం లబ్ధవాన్త్యర్థాత్ భగవద్గుణ శ్లోఘాపరమిత్యష్టాదశ ఏవ ప్రపత్తిరిత్యాహుః.

“సకృదేవప్రపన్నస్య కృత్యం నైవాన్యదిష్యతే,” “సకృదేవ హి శాస్త్రార్థః కృతోయంతారయేన్నరమ్” ఇత్యాదీనిచ సకృత్తేప్రమాణాని భూయాంసి.

నచ “బహిర్దేవసదనందామి” ఇత్యాదావివానుష్ఠానకాలాభిప్రాయోవర్తమాననిర్దేశః. తథాపియావదాయుషమర్థచిన్తనపూర్వ

(౩౯) మూ;—వత్సమాననిదేశమ్ సత్వమ్ తత్ర యదుత్తజ్జనపా
తు అనుసన్నికైకాక.

క మనుసన్ధేయతయాపచనసిద్ధస్య ద్వయస్య వర్తమానప్రపత్తిప్రతి
పాదకత్వానుపపత్తేః, ఉత్తరక్షణావచ్ఛిన్నవృత్తితావిరహే భూతని
దేశస్య ప్రాయశోదర్శనాత్. “శరణంతేనజమ్” “శరణమభజమ్”
ఇత్యాదావివ బహుతిరోత్తరకాలీనానుసన్ధానోపయోగభూతనిర్దేశ
స్యైవచిత్వాదిత్యతాపహ (వర్తమాననిదేశశమితి)

“ప్రపన్నస్యాపిహి పునదేహేకర్మకృతేస్థితే । దురితానిపరాం
వృత్తిం దూషయన్తి ముహుర్బలాత్ । అపాయాదుస్తరాహ్యేతేదే
హబంధనిబంధనాః ।” ఇతి న్యాయేన మన్దాధికారిణాం రజస్తమోవశేన
ఉపాయాపాయసంసర్గసమ్భవాత్, తత్రచ, “ప్రాయశ్చిత్తిరియంసా
త్రయత్పున శ్శరణం వ్రజేత్” ఇతి శరణాగతే రేవప్రాయశ్చిత్తత్వే
సవిధానాత్, “ప్రాయశ్చిత్తాత్మకః కశ్చిదుత్పన్నానర్థనాశకః । తమం
శంనై సకుర్వీతమసిషీపూర్వరాశివత్,” ఇతి ప్రాయశ్చిత్తాస్తరనిషే
ధాచ్చ, సత్త్వోద్భవేనానుతాపేజాతే “సకృదేవప్రపన్నస్య” ఇతి
సకృత్కృతాయాః ప్రపత్తేః పునఃకరణాయోగాత్, పూర్వకృతప్రప
దనానుసన్ధానాత్స్థికాపునః ప్రపత్తిరావశ్యకీతి తద్రూపేణాస్యా అను
వర్తమానత్వాత్, నాత్యస్తవిచ్ఛేదఇతి వర్తమాననిర్దేశేన జ్ఞాప్యత
ఇతి వ్యాచఖ్యుః.

అత్రవదంతి, సప్రపన్నానాం శరణాగతిరేవ ప్రాయశ్చిత్తిరితి
నియమః. అసన్యసాధ్యఇత్యాదివచనానురోధేన ప్రతిపదోక్తప్రాయ
శ్చిత్తా సమర్థవిషయత్వాత్; పునఃప్రపత్తివిధానస్య “ప్రాయశ్చిత్తిరి
యంసాత్ర” ఇత్యత్రపదస్యప్రతిపదోక్తప్రాయశ్చిత్తా సమర్థపరత్వాత్.

అతపశ్చాక్షం ప్రహన్నపారిజాతే “శక్తాప్రతిపదోక్తంస్యా దశ
క్తాశరణాగతిః । ప్రాయశ్చిత్తమిదం హ్యే తన్నిర్నితస్తుమనీషిభిః । అనన్య
సాధ్యేసాభీష్టఐతి న్యాసస్యలక్షణాత్ । శక్తాప్రతిపదోక్తస్తుప్రాయశ్చి
త్తంహిసిద్ధ్యతి । అన్యథాతిప్రసజ్గస్సాన్యదవైష్ణవగృహశనే । శరణా
గతహస్తుస్సాన్యత్ప్రపత్యైవపరిగ్రహః” ఇతి,

ఏవం “ప్రాయశ్చిత్తాత్మకః కశ్చిదుత్పన్నానర్థనాశనః” ఇతి
వచనముత్పన్నవ్యాధ్యాదినివృత్తక కర్మవిపాకాదిపరమ్. అన్యథా
పునః ప్రపదనస్వీకారేప్యగతే.

నచ, “అజ్ఞానాదధవాజ్ఞా నాదపరాధేషుసత్స్వపి । ప్రాయ
శ్చిత్తంక్షమస్వేతి ప్రార్థనైకై వకేవలమ్” ఇత్యాది ప్రితరనిషేధ
ప్రతీతేః, తేహం సహకార్యంతరాసమఽహితప్రార్థనాయాలప్యశక్త
విషయే ఫలావినాభావమాత్ర ప్రతిపాదనపరత్వాత్; అజ్ఞానాదితి
పూర్వాఘవిషయమ్.

ఉత్తరాఘేష్వపి మహాపాతకాదివిషయంవా, స్వల్పనామ
శ్లేషవిషయత్వేన ప్రార్థనానపేక్షత్వాత్, యది పునరత్రశబ్దస్యాప్ర
కృతప్రతిపదోక్తప్రాయశ్చిత్తాసమర్థపరత్వాసమ్భవాత్ ప్రపన్నమా
త్రవిషయత్వమేవోచితమ్. ఉపాయాంతరాశక్తేః ప్రపత్త్యధికార
త్వేపి తత్తత్పాతకప్రాయశ్చిత్తాశక్తేరప్యనపేక్షితత్వా దితివిశేష
విహితప్రపత్త్యతిరిక్తసాధ్యత్వాత్, స్వాభీష్టస్యలక్షణసజ్గతిః సతిచ
సామాన్యతః ప్రపన్నస్యప్రాయశ్చిత్తనిషేధేన విశేషవిహితప్రాయ
శ్చిత్తాతిరిక్త ప్రాయశ్చిత్తసమ్భవః. ప్రాయశ్చిత్తశబ్దస్య కర్మవిపా
కాదిరూత్రపరత్వేన సజ్గోచారాభావాత్, “ఉత్పన్నానర్థనాశనః”

ఇత్యస్య విభాగ హేతువై జాత్యనూత్రకధనపరత్వాత్, అనర్థశబ్దస్య పాపపరత్వేన కృతపాప ప్రణాశన మిత్యనేనవ్యాఖ్యాతత్వాత్.

ఉక్తింహి ప్రపన్న పారిజాతపవ “ప్రాయశ్చిత్తం తిథాద్యేభా కృతపాప ప్రణాశనమ్ । చాన్ద్రాయణాదికష్టైష్టే మన్యశ్చన్ధ్యాన్సనా దికమ్ । అత్రహింసాద్యపాయఞ్చ కామ్యం నైత్రాదికంతథా । ఉపా యశర్కసాక్ష్యాది ప్రాయశ్చిత్తాత్మకం తథా । చాన్ద్రాయణాది కంక ర్మ సమర్పాత్తు కదాచన । భావ్యనర్థస్యయశ్కర్మ పరిహారాయ కీర్తి తమ్ । సన్ధ్యార్చన పఞ్చయజ్ఞాది తన్ముముముక్షుభి రాదృతమ్ । నైమి త్తికఞ్చాగ్రయణం సీమన్తోన్నయనాదికమ్ । అగ్న్యాధానాదికం కార్య మధికారేనతిద్విజైః । నిషిద్ధకామ్యోపాయాఖ్యకర్మాణ్యన్యై నినాచరేత్ । ప్రాయశ్చిత్తం విశేషేణ ప్రపన్నస్య యదుచ్యతే । లక్ష్మీత స్త్రేకమలయా నిమిత్తేతుతదాచరేత్” ఇతి.

గురులఘ్వాశ్చ ప్రతిపదోక్త ప్రపదసయో రసాజ్కర్యఞ్చ తత్త్రైప్రొపవాదితమ్. “భగవద్ధ్యాయు క్తస్య తద్ధ్యాయాదవధిక్రియా । నాస్తికస్యతుమూర్ఖస్య యుక్తంద్వా దశవార్షికమ్ । ఏవం విషయభే దేన గురులఘ్వార్షసజ్జరః॥” ఇతి. ఏవఞ్చై తద్విరోధాత్కేషుచి త్కోశేష్వదర్శనాత్, “కమలదూయదుచ్యతే” ఇత్యనస్తరం “సకృ దేవహి” ఇత్యాది త స్త్రైవచనపాతస్యైవ యుక్తత్వాచ్చ; మధ్యేశ క్తావిత్యాదిక్వాచిత్కం ప్రక్షీప్తమ్.

అతిప్రసజ్గస్తు ప్రపత్తిప్రభానవేదిభిః ప్రాథమికప్రపత్తావినసో ధవ్యః; అనువృత్తాపాయస్యహి “జ్ఞాత్వావ్యపాయహేతుత్వం యః కరోతి విమూఢభీః । భోగఏవహితత్రస్యాన్నిష్కృతిర్నానయాపిహి” ఇతి భగవదనభిమతత్వాతిశయ ఉక్తః; లోకసజ్జ్రహార్థం వా ప్రతిప

దోక్తానుష్ఠానమ్; శరణాగతేః పరైర్ని శ్చేతుమశక్య త్వేన తదభావేనా
జ్ఞబహిష్కారానివృత్తేః.

అతఏవ బుద్ధిపూర్వేష్యపి ప్రపత్తేరేవసజ్జిహాతి ప్రపత్తి
ప్రతిసన్ధాన కార్యతయా సాధనాంతర నివృత్తిర్వేదాంతాచార్యైరన్య
భిహితా; “భూయోపి త్వత్ప్రపత్త్యాప్రశమితకలుషాన్” “అపరాధ
ప్రసక్తేచ పునః ప్రపదనంక్షమమ్” ఇత్యాదౌచ అసక్యత్ పునః ప్రప
త్తి రేవవర్జితా.

యద్యపి “అపిచేత్పాతకం కింఞ్చి ద్యోగీకుర్యాత్ప్రమాదతః ।
యోగమేవనిషేవేత నాన్యత్కర్మ సమాచరేత్” ఇత్యేతత్ప్రమా
దికవిషయమ్; ప్రామాదికానామ స్లేష విషయత్వేన యోగవిచ్ఛేదో
నకార్యఇత్యర్థకం శ్రుతప్రకాశికాయాం వ్యాఖ్యాతమ్; తథాపి ప్రప
త్తిస్థలే ప్రమాదత ఇత్యశ్రవణాత్, “దైవాద్వాయదివామోహాద
చాయన్య పరిష్టవే । భజమానోధ తావేవలక్ష్మీనారాయణాపుభా”
ఇతి దైవమోహశబ్దాభ్యాం జ్ఞానాజ్ఞానకృతయోస్సజ్జిహాత్, శక్త్య
శక్త్యనుప నిబద్ధాచ్చ పునః ప్రపదనమేవ ప్రాయశ్చిత్తమ్.

“తానిసర్వాణ్యశేషాణి పాపాని ప్రశమనయేత్ । పునః ప్ర
పదనేనాశు కర్మభిర్వాపి తత్పరైః । ప్రాయశ్చిత్తస్తు పరమం ప్రపత్తి
ప్రస్థకేఽలమ్ । కుర్యాత్కర్మాత్మకం వాపి వాసుదేవ మనుస్మరన్”
ఇతి భరద్వాజోక్తేః; సామాన్య విశేషాపానుయోగ్ముఖ్యం ప్రాయ
శ్చిత్తం ప్రపదనమేవకార్యమ్; లోకసజ్జిహార్థస్తుసామాన్యైఃపాపై
శాస్త్రైక్తమ్, విశేషాపాయే వైభవేష్ట్యాద్యపివాకార్య మిత్యవగ
మాత్.

ఉభయత్రవాపిశబ్దశ్రవణాత్, ప్రపత్తే పరమకేవలశబ్దయో
శ్చివణాచ్చ పాపనిష్ఠాంత్యం కర్మణాం ప్రాజ్ఞసజ్జిహహేతుత్వమ్;
ప్రపత్తే రశక్తాధికారత్వ స్వీకారే పరమశబ్ద విరోధావత్తై రతి విభా
వ్యతే; తథాపితస్యాః పూర్వకృత ప్రపదనానుసంధానయాపత్వాభావః.

సకృదేవేత్యస్య విద్యానరన్యాయ ప్రాప్తావృత్తినివారకత్వే
పివిధిప్రాప్తావృత్త్యనివారకత్వాత్; “సకృదేవ ప్రపన్నస్య కృత్యం
నై వాన్యదిష్యతే । ఉపాయాపాయము క్తస్య వర్తమానస్యమధ్యతః”
ఇతి, ఉపాయాపాయసమ్ముఖ విరహదశాయామేన కర్తవ్యానర
నిషేధాత్.

నచ సమర్పితభరన్య స్వీయత్వాత్ పునస్సమర్పణా సమ్భవః;
మోక్షార్థభరన్య తథాత్వేపి అపాయ నివృత్త్యర్థభరన్య అసమర్పిత
త్వాత్; సహాయమపాయో మోక్షప్రతిబంధః. ఫలవిశమ్యాప్లక్షే
శాన్యతరమాత్ర హేతుత్వాత్; నచ, “కృతేపాపేనైవ తా పోవై”
ఇత్యాదిషు స్మరణశబ్దశ్రివణాత్తత్సిద్ధిః. ప్రథమప్రపత్తానపి స్మరణేతి
శ్చివణాత్.

నచప్రాధమిక ప్రపత్త్యై వాపాయనివృత్తేః పునః ప్రపదనా
సమ్భవః. భక్తేరివతస్యాబుద్ధి పూర్వాఘమాత్ర నివర్తకత్వాత్; పు
నఃప్రపత్తి విధాన సామర్థ్యేన సర్వశబ్దసంక్షోభస్య న్యాయ్యత్వాత్;
“సభిభేతి కుతశ్చన” ఇత్యాదీనాం భక్త సాధారణ్యాత్; “అపా
యా ద్వీరతశ్చశ్వత్,” “అథోపాయ ప్రవృత్తశ్చ” ఇత్యాదినా ఫల
విశమ్మ ప్రశీతేశ్వ. అన్యథా పూర్వకృత ప్రపదనానుసంధానస్యా
ప్రయోగ్యాత్.

సచటద్భయ నివృత్త్యర్థ ముపాయాన్తరనివృత్త్యర్థశ్చ; ప్రాయశ్చిత్తతోష్ఠి విరోధాత్, ప్రపన్నవిషయేష్యపాయానాం నిగ్రహ హేతుతయా భగవత్కృపాయాపాపాయ విరోధిత్యస్య శ్రీవచనభూషణ వ్యాఖ్యానాదావభిహితత్వాచ్చ; ప్రారబ్ధనివర్తకత్వస్తు “ప్రారబ్ధస్యాపిభూయసి” ఇతి విశేషవచనాత్; సచ బుద్ధిపూర్వోత్తరాఘ్న విషయే విశిష్యశిద్ధిద్వచనం దృశ్యతే.

సచ ప్రాగేవబుద్ధిపూర్వోత్తరాఘ్నోద్దేశేనాపి ప్రపత్త్యనుష్ఠానమ్; వచనమన్తరేణాపితథానుష్ఠానేభక్తావపి తత్ప్రసక్తాత్; సర్వైరప్యేనమనుష్ఠాతుం శక్యత్వేన పునఃప్రపత్తివచనస్యనిర్విషయత్వాపత్తే శ్చ; (౧) “కరిష్యమాణాంశ్చ సర్వాన కేషతః క్షమస్వ” ఇతి భావ్యకారోక్తిర బుద్ధిపూర్వమాత్రవిషయా; వినాశవిషయాణామివ పూర్వాఘానాం, అగ్లేషవిషయాణామప్యన్తరాఘానాం ఘోమణ ముపపన్నమ్; కరిష్యమాణశబ్దోవాకారయిష్యమాణ పాపారమ్భకపాపపరః. నిమిత్తవతఏవహి నైమిత్తికేధికారః. అన్యథా అన్యైర్జ్ఞేయాధిరణ విరోధాత్.

నచైవమపి సర్వైరేవమేవ ప్రపదస్యకర్తు శక్యత్వాత్. పునః ప్రపత్తివచనస్యనిర్విషయతా, పాపారమ్భకపాపనివృత్తే స్వస్థః ప్రయోజనత్వాభావేన కామనానవశ్య మ్భవాత్, ప్రత్యుత అగమ్యాగమనాదిజన్య సుఖవిరోధిత్యేన ద్వేషస్త్రివసమ్భవాత్; శాణ్డీలీవృత్తాన్తాదౌచ, జ్ఞానవత్కృత స్యాస్య పాయస్య భగవన్నిగ్రహ హేతుతా ప్రసిద్ధేతి శ్రీవచనభూషణాదాస్ఫుటమ్.

నచ, (౧) “పరిహరమధునూదన ప్రపన్నాన్” ఇత్యుక్త్యా ప్రపన్నస్య బుద్ధిపూర్వాఘాతేప శ్చజ్ఞానీయః. ఉపాసకేష్వపి యమి

శ్వత్వాభావశ్రవణాదుపక్లేశా దీనాశ్చ అత్రాపినన్భవాత్; రహ
స్యాన్నాయే “ఇహైవకేచిదుపక్లేశాభవన్తి” ఇతి సామాన్య నిర్దే
శేన ఖిజ్జత్వాద్య క్తిరుపలక్షణాథేతి జ్ఞాయతే; తేనజ్ఞానమాద్య భగ
వదనుభవసంజ్ఞోచ విచ్ఛేదభగవద్భాగవత కైజ్జగ్య రసగర్వాబహి
ష్కారాదయోపి వివక్షితా ఇతి, కేమాశ్చిత్కృతాపరాధా నామ
కృతప్రతిసమాధానానాం కాణత్వాద్యదర్శనే పినక్షతి:.

దృశ్యమానానాశ్చ ప్రాగ్భి కర్మఫలత్వవద్వచనాదపాయ
ఫలత్వమవేశక్య వస్తుమితి వైకాంతతః ఫలాభావ నిశ్చయః. రాజా
హి కృతాగసన్స్వపుత్రాన్ స్వయం శిష్యయన్నపి నాన్యకృతాప
రాధం సహత ఇతి, కృతాపరాధభాగవతానాదరస్య భగవ దస
హ్యతాయాం దృష్టాన్తకథనాత్; వరవరమునిభిరపి బుద్ధిపూర్వాఘ
స్యశిష్యాహేతుతాక్రీకృతైవ.

రాక్షసేనామపి “భవేయం శరణంహి నః” ఇత్యే తదిస స్తర
భావ్యపరాధా మారుతికృత పథోధ్యోగనిమిత్త భయజనకత్వేన
కృతకార్యాః; అతోనసాగ్వాన్బుద్ధి పూర్వాఘేచ అత్యన్త మనుగ్ర
హః. “లఘుర్ణః ప్రపన్నస్య రాజపుత్రాపరాధవత్ । వివేకినాం
ప్రపన్నానాం ధీ పూర్వాగస్య నుద్యమః । మధ్యానామను తాపాది
శ్శిష్యా కఠినచేతసామ్” ప్రపత్తి ప్రతిసన్ధానం త్వాపై రుపదిశ్యమా
నం ప్రామాదికవిషయే ప్రాయశ్చిత్త పృవృత్తి నివృత్త్యర్థం, బుద్ధి
పూర్వవిషయే పునఃప్రవృత్త్యతిరిక్త ప్రాయశ్చిత్తనివృత్త్యర్థం వా; బుద్ధి
పూర్వాఘస్యాపి సర్వశబ్దార్థాంతః ప్రవేశకథనమ్; తదపి న సర్వభాఫల
ప్రతినిధ్యుత్థేనం పరతయా యోజ్యమితి,

అత్రాహుః, దాశరథ్యనుయక్తేన భగవతా భాష్యకారేణ ప్రవృత్తేః ప్రార్థిభినివర్తకత్వేనా శుచ ఇతి సమాణాదర్శితమ్; అనారస్యప్రార్థి దేహే శోకాభావాత్తదనువృత్తిః, ఏవంశోకజనక సర్వపానివర్తకత్వం ప్రవృత్తే స్సమ్ప్రతిపన్నమ్. యది సమ్భావ్యమానే నాపి బుద్ధిపూర్వోత్తరాఘ్నేన సజ్జాతశోకః, తదపి క్షమస్వేతి ప్రార్థయతే, తదాతదపి భగవాన్ క్షమతపనః; అతపనభాష్యకారైః “కృతా క్రియమాణా కరిష్యమాణాంశ్చ సర్వానశేషతః క్షమస్య” ఇతి ప్రార్థితమ్; అబుద్ధి పూర్వకాణ్య పుత్రరాఘాన్య కృతాస్యేన.

సచావశ్యం నిమిత్తస్య తత్కాలీనత్వాపేక్షా; “ఎవ్వాగ్ను మేకాదశకపాలం నిర్వపేజ్జనతామేవ్యన్” ఇత్యా దాభవివక్షజనతాగమనస్య వైమిత్తిక ప్రయోజకత్వాత్; నాపినిమిత్త నిశ్చయపనః; తథా ఉపరాగశబ్దయాపి స్నానాద్యాచరణాత్, “సంవత్సరస్యైకంవాపిచరేత్త్రచ్చగ్ద్విజోత్తమః! అజ్ఞాతభుక్తశుద్ధ్యర్థమ్” ఇత్యాదావభావాత్; స్మర్మశబ్దయాపి శిష్టేస్సాన్నినా చరణాత్, బహ్వాయాససాధ్యస్థలీయ నిష్కమ్మప్రవృత్తౌ పునర్నిమిత్త నిశ్చయోపేక్షిత ఇతి నైష్యస్మహాపాతకాదిశబ్దయా తత్తత్ప్రాయశ్చిత్తానాం నిత్యమనుష్ఠానప్రసంగః.

వస్తుతోనపాపేనిమిత్తే ప్రవృత్తస్తన్నివృత్తికా మనయాత్వనుష్ఠియత ఇతినాత్ర తత్ప్రసక్తిః; ఆవాహితా దేవతాయాగాకరణేకుప్యేదితి, వన్నేహ కిచ్చిద్బాధకమ్; కరిష్యమాణపదస్య కరిష్యమాణపాపారవృత్తకపాపపరత్వే లక్షణా; పాపాంతరారవృత్తకత్వేన క్రూర్యఖ్యాపనాయవృత్తగుక్తి స్వీకారేవికృతానిత్యస్య తదితిర్క్తపరశ్చేతి.

ణా; నచభక్తావపితథానుష్ఠానప్రసజ్ఞః; తస్మాన్నియత ఫలకత్వాత్, ప్రపన్నస్థలే భగవత సుర్వేష్టప్రదిత్వాత్; అతిపవహి యావత్పూరితం యావత్తద్దేహం యావత్తత్తేణంవేతి పృథగ్నానాం మోక్షావధినియమేతదిచ్చాతారతమ్యమేవ సర్వనాక్షికం ప్రమాణ మితి నిశ్చేప రక్షాయాముక్తమ్.

నచపునః ప్రపత్తి నచస్య నిర్విషయత్వాసత్త్విః; సకృదేవప్రపన్న స్వేత్వాన్యరురోధేన “ప్రసజ్యేత హృషీకేణం శరణం శ్రీవతిం హరిమ్” ఇత్యాదేరితతస్యప్రపత్తిప్రతిసన్ధాననూత్రపరత్వాత్, తద్విధేశ్వప్రాయస్చిత్తాంత నిమిత్తిమాత్రిపరతాయాః, సాయశ్చిత్తాత్మకః కశ్చిదిత్యాది పచనాంతరానురోధేనాశ్రయశాత్ ;

సచైవమనుతాపాద్వివైయర్థ్యమ్; ప్రాతికూల్య వ్యవసాయనిమిత్తేన హృదికారిణాయదివాసనాబలాత్ కదాచిద్బుద్ధిపూర్వాణిపాపానిభవంతి తదాతాన్యసింహవ్యా నీతిప్రాధికతే, భగవతాతతోస్థిశ్చ వ్యమ్ యదిచనాస్యానుతాపస్యాన్నాసౌ ప్రాతికూల్యవ్యవసాయాన్నిమిత్తైశ్చత్యనధికార్యేవాసౌ; అతిపవ, అచారానస్తరమనుతాపానుదయే జ్ఞానమేహనుశ్చిన్నం వేదితవ్యమితి వేదాంత వేద్యేముక్తమ్. ఏతేన (౧) ‘నావింతోదుశ్చరితాత్’ ఇత్యాది శాస్త్రవిరోధప్రసంగోపి నిరస్తః.

సహిమయాబుద్ధిపూర్వం పాపాన్యనుష్ఠాస్యనై; తానిచభవతాత్ ప్రవ్యాసీతుక్తోపిభగవాక్షమతే. తస్యప్రపత్తికాలేషి ప్రాతికూల్యవ్యవసాయనిమిత్తభావేన అనధికారిత్వాత్. కిన్తుప్రాతికూల్యవ్యవసాయనిమిత్తైర్భావ తక్రొపయాచితా; అధ్యాత్మికూరప్రకృతిసంసర్గశాత్ కదాచిద్బుద్ధిపూర్వకాపరాధోత్పత్తే కథమితిసర్వ

జ్ఞసాక్షికంశోచతా యదికదాచిత్స్యుః, తాస్యపిక్షమస్వేతి ఈవృ
శస్య చాధికారిణోనుతాపోజాయత ఏవ.

యస్యకృతేనానుతాపస్తస్య పునఃప్రవృత్తౌ బాధకాభావాత్
అనువర్తస్తవసలభూనినక్షన్తవ్యానితాని. తదుక్తమ్. (౧) “క్షమా
సాపరాధేనుతాపిన్యపేయా త్కథంసాపరాధేసి దృప్తేమయిస్యాత్”
ఇతి; బుద్ధిపూర్వకపాపారమ్భకపాపనివృత్తృద్దేశేనాపి ప్రపదనాను
ష్ఠానేపునః ప్రపదనవచనస్యనిర్విషయతాస్యాత్. యస్య బుద్ధిపూర్వక
పాపేషు నిగ్రహసాధనతాజ్ఞానమ్; తస్యతతవవ తన్నివృత్తీచ్ఛాస
మ్భవాత్; యస్యహితజ్ఞస్యసుఖవిరోధితయా తన్నివృత్తౌద్వేషః; త
స్యప్రాతికూల్య నివృత్తత్వాభావేన అనధికారిత్యాత్; బుద్ధిపూర్వక
పాపారమ్భక పాపనద్భావస్సిననిశ్చితః; అతోనిమిత్త నిశ్చయన్యైసన్త
మిత్తికాధికారిశ్చం వదతాం తన్నివృత్తృద్దేశేనాపి నప్రపదనసమ్భ
వః; నవా తత్ప్రాప్తివిశిష్ట్యవచనమస్తి. పృథగ్భ నివర్తకత్వవచనా
నామ్, “ఆర్తానామాశుఫలదా” ఇతి వచనానురోధేన అధికారివిశే
షవిషయత్వస్యనక్తన్యతయా వర్తమానదేహసుభ్యుపగచ్ఛతోబుద్ధి
పూర్వక పాపారమ్భక పాప నివృత్తిమాత్ర కామనాయాంత నివృ
త్త్యసిద్ధః.

అన్యథావర్తమాన దేహసుభావ్య దుఃఖహేత్వంశనివృత్తి
మాత్రేచ్ఛాయాం తన్నివృత్తేరపి ప్రసక్తేన దుఃఖానుభవితృప్తపవనో
చ్ఛేదప్రసక్తాత్. నచబుద్ధిపూర్వకపాపారమ్భక పాపృభిస్తదారమ్భ
ఫలవిశిష్టాభవేదతి తస్మాప్యార్తతా; కాలవిశేషావచ్ఛిన్నమోక్ష
చ్ఛాయామవిశమ్భాత్; తదభావేతత్క్రమ విశమ్భభీతస్య తన్నివృత్తి
కామనయా తన్నివృత్తానపి ఆశుఫలదత్వోక్తేరేవప్రమాణత్వాత్.

వైరాగ్యాయదుఃఖఃపాత్వంశోనేశ్వరేణ త్తమ్యతిఇతిశితౌప్రయోజకపాపేపితుల్యమ్.

నచోపాసనస్థలేపి బుద్ధిపూర్వకపాప నివృత్తికామనయా అగ్రప్రపత్త్యనుష్ఠానప్రసక్తిః; భక్త్యుపకారస్యైవతదగ్రతయాపృథక్ఫలా యాతథాత్వాత్, ప్రాయశ్చిత్త రూపాయా నిమిత్తేన త్యేవకరణాత్, కారణపాపనివర్తకప్రపత్త్యనుష్ఠానప్రసక్తేనతౌల్యాచ్చ; ప్రపన్నపారిజాతేచ “తస్మాత్ప్రమాదాద్బుద్ధ్యా వాయత్ప్రపన్నస్యదుష్కృతమ్। తత్సర్వంశమయత్యాగు శరణాగతిరేవసా” ఇతి ప్రామాదికనివర్తక త్యేనాభిమతాయాః పూర్వప్రపత్తేరేవ బుద్ధిపూర్వకనివర్తకత్వోక్తే శ్చ; ఏతన్ములభూతం “దైవాద్వా య దివామోహాత్” ఇతి వచనమ్.

నచ, అనల్పస్య ప్రామాదికస్యాపి ప్రాయశ్చిత్త సాపేక్షతా; “అపిచేత్పాతకమ్” ఇత్యేతద్విరోధాత్; దృశ్యతేచప్రాగేవబుద్ధిపూర్వకపాపనివృత్తిప్రార్థనా; “తథాప్యత్ర ప్రవృత్తిర్యాత్వత్సత్ప్రతేనానినశ్యతు” ఇతి, అవగమ్యతేహిణోటప్రార్థనా; చుద్యపిచాత్రాపిస్మృతినాపేక్షత్వప్రతీతిః, తథాపి, త్వత్స్మృతేరితి బహువ్రీహేష్ఠీ; స్మృతి రపితుప్రార్థ్యతే; మాభూత్ప్రాయశ్చిత్త ప్రవృత్తిరితి.

అథవా, “నావిరతోదుశ్చరితాత్” ఇత్యాది శాస్త్రపశాత్ప్రపత్తేస్మృతిమదధికారివిషయవినబుద్ధిపూర్వకపాపనివర్తకత్వమ్; ఏవంబు అధికారభూతాయాస్మృతేరపిహేతుశ్చోక్తిరవిరుద్ధా; తథాచ, బుద్ధిపూర్వోత్తరాఘనివృత్తి ప్రార్థనాయాం “య ద్యచుతస్తా మాంస్మరసి, తదాతదపినివర్తయిష్యామి” ఇత్యేవభగవతస్సంబోధః.

యస్తస్మిన్ తాపస్సరణే అపి ప్రార్థయతి, తస్య తేజసిసమ్నాదయ త్యేవ. నతు ప్రామాదికవత్సర్వధానిగ్రహానుదయః.

యస్తుపాపారమ్భకపాపనిష్పత్తిమేవ ప్రార్థయతే, తస్యపాపాః శ్చ త్తిరపినాస్తీతి నైతద్విచారావసరః. యేనతు ప్రాక్సప్రాథితమ్, తస్యపునః ప్రపత్తే బాధకాభావఇతి తత్సాధారణ్యాయైవ(౧) “శరణం వ్రజేత్” ఇతివచనమ్; నచైవం పునఃప్రపత్తేఽపి పాపశబ్దార్థతాకథా నవిరోధః; ప్రపత్తౌ సాధనత్వానక్షీకారేణ ప్రాగుపాయత్యేనానుసంహితస్యైవభగవతలత్రాప్యపాయత్వానుసంధానస్యకర్తవ్యతమూ, ఉపాయాంతరేష్వనుపాయత్వజ్ఞానస్యశుద్ధస్మృతిరూపతయావా పూర్వపునఃప్రయోగనిషేధోపపత్తేః,

యస్యహికర్మణ్యేవైపాపాయత్వబుద్ధిస్తస్య పరంకర్మణేదాన్మోక్షోపాయోనుస్మితః; ప్రాయశ్చిత్తన్విదానం క్రియతేఇతిమతిః; యస్యపునర్మోక్షోపాయత్వేన పృతోభగవానేవ ప్రాయశ్చిత్తం భవత్స్థితిజ్ఞానమ్, తస్యశబ్దం శేన ప్రతినష్టానరూపమితి శక్యతే వ్యుచ్యేష్యమ్. ఏతదభిప్రాయే నైవహ్యుపాయబుద్ధ్యాకృతాప్రపత్తిః పాతకతుల్యే త్యుక్తమ్.

ఉక్తశ్చులక్ష్మీతన్త్రేః-“భజమానోధతావేవ లక్ష్మీనారాయణా పుభా” ఇతి, నన్యాన్యవ్యావ ర్తకంతత్పదమితి, అసంహితత్వవిషయకత్వమావశ్యకమ్, విశ్వాసాదీనాం ప్రాగేవసిద్ధానా మనుష్పత్తేః, క్షమస్వేతిప్రార్థనామాత్రమేవాపేక్షితమితి, “అజ్ఞానాదధనాజ్ఞానా త్” ఇతి శ్లోకేవ్యుక్తమ్. “ఏకైవ కేవలమ్” ఇతి హ్యజ్ఞానంనాథనాన్తరా సంసర్గానుచ్యేతే.

భగవదుపాయభావాననుగుణ కై జ్జుర్యాతిరి క్త ప్రవృత్తిమా
త్రానన్వయ విషయకంజ్ఞానం స్వయాపయాధాత్మ్యజ్ఞానవతః ప్రాగే
వవృత్తిమితి భరన్యాసప్రాధాన్యా త్పునరుపాయ వరణస్యసర్వపాపశ
ద్ధార్థకోటినివేశో రమ్యజామాతృదేవైః కృతః; తతోమోక్షాణస్తుత
స్యఫలాప్రతిబద్ధకత్వసమ్మాదనమ్, ఫలాప్రతిబద్ధక త్వేవిపాపత్వ మన్వ
యాదపీత్వక్వాభిమతివిశేషాభావప్రయోజకత్వమ్; గురూణామనుతా
పశూన్యానామనువృత్తానాంప్రాప్తివిరోధిత్యమర్థపశ్చుకో క్తమ్; అనా
వృత్తేతు ఐహిక కై జ్జుర్య రసవిచ్ఛేద ప్రాజ్ఞ బహిష్కారాదికం
బోధ్యమ్.

తదేత త్ప్రపన్న పాటిజాతేస్పష్టమభిహితమ్, (౧) “ఉపాయా
ధిగమేన్యాథ భ వేదుత్తరపూర్వయోః । అశ్లేషశ్చ వినాశశ్చపాపపు
ణ్యమయాఘయోః । ప్రారబ్ధదేహాణోగ్యస్తువినాదృప్తస్యనశ్యతి ।
పూర్వాఘముత్త రాఘస్తుమతిపూర్వనుష్ఠాత్తిరమ్ । ఆదేహపాతాదావృ
త్తమనుతాపవివర్జితమ్ । య తద్విన్నై వాశ్లేషస్సాన్యదన్యన్యాఘస్యయు
క్తతః” ఇతి అనుతాపేపూర్వప్రవృత్తేవ పాపనివృత్తిత్వక్తప్రాయమ్;
“భూయసీ” ఇతి. భ క్తివైలక్షణ్యోక్త్యాతిప్రసంగోనిరాకృతః.

నచభూయసీత్యతో భూయసీత్యర్థో వరదాచార్యణా మభిమ
తః; “ఆర్తానాంభూయసీసాతుప్రారబ్ధమపినాశయేత్ । ప్రవృత్తిర్భూ
యసీయతః॥” ఇతి వ్యాఖ్యానాత్; భగవద్భాష్యకారోక్తిశ్చ “క
ర్మణశ్శోకఘోతాస్త్యాం మోక్షయిష్యామిమాంశుచః । ఏవం భగవ
తో క్తత్వాదేతద్దేహవిశోచనాత్ । ఆర్తస్యసంధ్యోముక్తిస్సాన్యత్ప్రప
త్తిర్భూయసీయతః । దృప్తఃప్రారబ్ధదేహాంతం నశోచతితత్స్వయమ్ ।
దేహాంతే ముచ్యతే నైషా మోక్షకాల వ్యవస్థితిః” ఇతి శ్లోకేస్సాన్య
చితా.

అతఃపూర్వమేనప్రార్థనాయాం స్మరణమాత్రమ్; తదభావే
పార్థనాగర్భస్మరణం ప్రపన్నేనానుతప్తేనానుష్ఠేయమ్; ప్రతిపదోక్త
స్తులోకేనజ్ఞాహికామనయాకృతమపి సర్వపాపవిమోచకభగవత్ప్ర
భావాన్నలేపకమ్; ప్రత్యుత్తభూతానుకూల్యరూపత్వాదభిమతిసమ్పా
దకమితి శిష్టతయావ్యపదేత్యై రనశ్యమనుష్ఠేయమ్; శక్తానాంప్రతిప
దోక్తప్రాయశ్చిత్తకర్తవ్యతోక్తిః వేదానాచార్యాణామేతదభిప్ర
యైవ; ప్రాగేవబుద్ధిపూర్వోత్తరాఘనివర్తనపార్థనా నిరాకరణమపి
పశ్యాత్సైవరనిరాకరణమాత్రపర మితిసకాప్యనుపపత్తి రితి;

రహస్యత్రయజీవాతౌతుషష్టిప్రబంధనిర్మాతృశ్రీమన్నారాయ
ణమునిభిరుక్తమ్; “శక్తాప్రతిపదోక్తంస్యాదశక్తౌ శరణాగతిః” ఇతి
వచనానుసారేణ ప్రాయశ్చిత్తవిభాగేపి “అపిచేత్పాతకం కింఞ్చిద్యోగీకు
ర్యాత్ప్రమాదతః” ఇతియోగినః పాతకసమ్భవే కర్మవ్యతిరేకేణ యో
గస్యైవప్రాయశ్చిత్త తేవసవిధానపదస్యాధికారిణః ప్రాయశ్చిత్తంపునః
ప్రపదనమేవ; తథోక్తమ్, “అపాయసంస్లుప్తేనద్యః ప్రాయశ్చిత్తం
సమాచరేత్ । ఉపాయానాముపాయత్వస్వీకారేప్యేతదేవహి” త
దాహ, భూయోపీతి;

న్యాసవింశతివ్యాఖ్యానేచ “శక్తాప్రతిపదోక్తం స్యాదశక్తౌ
శరణాగతిః” ఇతి వచనార్థమాహ- ప్రాయశ్చిత్తఞ్చ యోగ్యమితి;
అస్యాధికారిణస్తుయోగ్యం ప్రాయశ్చిత్తం ప్రపదనమేవ; “అపాయ
సంస్లుప్తేనద్యః” ఇతివచనాత్. యథాయోగనిష్ఠస్య అపిచేత్పాతకం
కింఞ్చిదితివిధానమ్; తద్వదత్రాపితాత్పర్యమితి. ఏవంఞ్చనదతాం “శ
క్తాప్రతిపదోక్తంస్యా దితిసామాన్యవిషయమభిమతమ్. ప్రమాదతః

తచ కాదాచి త్కేవాసనాబలాయాతే కాదాచి త్కే జ్ఞానకృతేపివర్తత ఇతి చ.

ఏతేన శ్రీవచనభూషణవ్యాఖ్యానోక్తిః ప్రామాది కోపాయ సంసర్గే ప్రాయశ్చిత్తవిధివ్యాఖ్యాతః. ఏత దభిప్రాయేనైవ ప్రపన్నానాం బుద్ధిపూర్వాభాసన్భవోక్తిరాచార్యాణామ్; బుద్ధిపూర్వశబ్దస్య అసక్తగనుప్యత్తమత్యాత్; న చైవం శ్రుతప్రకాశికా విరోధః, “భగవద్ధ్యానయ్యుక్తస్య తద్ధ్యానాదానధిక్రియా” ఇతి ప్రపన్న పారిజాతగ్రన్థానురోధేన శ్రుతప్రకాశికాయా బుద్ధిపూర్వాభాకర్తవ్యత్వమాత్రప్రతిపాదనపరత్యాత్,

అన్యేతు-అజ్ఞానాశక్తిభ్యాం ప్రపన్నానాం ప్రపన్నో సాధనత్వబుద్ధిమతాం శక్తాశక్తవిభాగేన ప్రపదనం ప్రతిపదోక్తప్రాయశ్చిత్తం వా అనుష్ఠేయమ్; ఉపాయాంతరేషుస్వరూపవిరుద్ధత్వజ్ఞానవతాంపునస్సిద్ధోపాయాధికారిణాం ప్రపదనమేవ; తాదృశశ్చాధికారిణానప్రాయశ్చిదానీం లభ్యస్తే; ఆచార్యైరపిహి “అజ్ఞానాత్ప్రపన్నాః అస్మదాదయః” ఇత్యుక్తమ్. స్వరూపాధ్యవసాయకార్యస్వరూపవిరుద్ధత్వజ్ఞానస్య సాధనాంతరేష్వివ భోగ్యాంతరేష్విదానీంతనానాం ప్రాయశోనుపలభ్యాత్; అతఆలస్యాదివశాదధికారిణోపి ప్రతిపదోక్తపరిత్యాగేన మాప్రపత్తి మనుతిష్ఠేయు రిత్యుత్తమాధికారిణామపి తదనుష్ఠానమిత్యాహుః.

సర్వథా ఉపాయాపాయవిష్ణువే భగవత శ్శరణత్వాధ్యవసాయఇతి ఉత్తరకాలానువృత్తిద్యోతకోనర్తమాననిర్దేశ ఉపపద్యత ఇతిధానః,

(౪౮) మూ;— ఉపాయాంతరజ్ఞలిత్ నెళ్లు శెల్లామైక్కుమ్, కాల
 తేపత్తుక్కు మినిమైయాలే విడవొణ్ణామైయాలమ్ నడ
 క్కుమ్.

ప్రయోజనాంతరాణ్యవ్యాహ (ఉపాయాంతరజ్ఞలితి). వాస
 నాంతరాదుపాయాంతరేషూపాయత్వ స్వీకారనివృత్తిర్విశ్వాసానువృ
 త్తేః ప్రయోజనమ్; అతఏవహిశతారిణా, భగవచ్చరణారవింద శరణ
 త్యాధ్యవసాయస్య సార్వకాలికత్వమభిహితమ్.

లక్షితస్త్రేచ “భూయస్త్వం శృణుస్త్వే పమనసూయేన చేత
 సా । శ్రుత్వాచ కురుయత్సేన రతుచాప్యప్రమాదిసి” ఇత్యైత్తర
 కాలికాపాయాస్వయనివృత్తిప్రయోజకవిశ్వాసానువృత్తిరూపరతు
 యా అవశ్యకర్తవ్యత్వముక్తమ్; యః పునర్ని పుణతరః ప్రాగేవసాధ
 నాంతర సంస్కారమృకకర్మనివృత్తావపిభగవంతముపాయమవృణోత్త
 స్యవిశ్వాసానువృత్తి ర్యద్యపినోక్తప్రయోజనా; తథాపితస్యభగవ
 స్సంకానుసంధానాశేన కాలతైపభోగాధ్యతేనసమృతః.

తదుక్తమ్- “సత్తాహేతు సకృజ్జపేన సకలం కాలంద్యయేన
 షీఁన్” ఇతి, “ఆమ్రేడితోదశతీయస్స కృతార్థభావమ్” ఇతి చ;
 “యావదాయుషమ్” ఇతివచనం తదనుసారిభావ్యకృద్వచనజ్ఞైతద
 భిషాయమ్. ఉక్తాచ ప్రవత్తేరపి ఉత్తరకాలంఫలతయా ఆవృత్తిర్భర
 ద్వాజేన; (౧) “స్వాభావికోస్యసమ్మన్థః పుంసోయః పరమాత్మనః ।
 తస్యైవబోధోన్యాసాఖ్యఃప్రధమంయాత్యుపాయతామ్ । స ఏవోప
 ర్యుపర్యస్య పరాంప్రీతిముపావహన్ । పృత్యైఖ్యఫలతాంయాతితదే
 వామృత ముచ్చతే” ఇతి.

(౪౮) పేర్లొక్కప్పులకాలుమ్ నిన్నెక్కిల్ ఉపాయమ్ నమ్మపుమ్.

నచభగవదుపాయత్వానుసన్ధాన స్యాప్యత్తరకాలవ్యాపితేష్వ
“కృష్ణాఖ్యహేతుషు. సామ్యకృత్” “త్వయ్యేకస్మిన్నపివిజహతోముక్త
వత్సాధనత్వమ్” ఇత్యాదివిరోధః; ఉపాయాన్తరప్రవృత్తి సమ్బాద
కవాసనాయాస్సమూలోన్మూలనేసాధనతాయా గుణాన్తరవదేవభో
గార్థమనుసన్ధానాత్; కథజ్ఞిరసిఫలోఽయోగిన్యా సాధనతా బుద్ధేర
భావస్యైవ “త్వయ్యేకస్మిన్నపి” ఇత్యేతిదర్శిత్యాత్. వరదాచార్యా
స్తునదాచార్యైరేవభగవతి సమర్పితభరాణామేవ “త్వయ్యాచార్యై
ర్వినిహితభరాః” ఇతిప్రస్తుతత్వాత్, తేషాం సర్వమపిస్వానుష్ఠానం
ఫలరూపమిత్యాశయఇత్యాహుః; తదాతదభిప్రాయేనపరమైకాన్తిల
క్షణోక్తిరితిధానః.

నతువర్తమాన నిదైశమాత్రేణఫలార్థమేవఅసకృత్ప్రవృత్తిరా
వశ్యకీ తిభ్రమితవ్య మిత్యాహ (పేర్లొక్కెతి) “తథాపునామవిస
మ్భృత్ప్రవృత్తిః ప్రచ్యుతాభవేత్” ఇత్యేతదిహభాష్యమ్. అత్రపలకా
లుమిత్యుక్త్యాసకృత్స్వీకారంసాపేక్షత్వజ్ఞాపనానైర్పేక్ష్యోక్తిర్వ్యక్తి
విశేషవిషయా; భగవదుపాయతాబుద్ధిదాధ్యాయసాధనతయూతద
నపేక్షత్వపరావా; ఆప్రయాణమనువర్తనేపి సకృత్వోక్తిః ఫలకారవ
పరామర్శేనేతి క్వచిదాచార్యోక్తిః.

ఉపాయాన్తరప్రవృత్త్యాదివిరోహాయ విశ్వాసస్యానువర్తనీయ
తాజ్ఞాపనార్థా; “సకృత్ప్రత్యయంకుర్యా చ్ఛాస్త్రార్థస్య కృతత్వా
త్ప్రయాజాదివత్” ఇత్యాద్యయోహి-భక్తౌ, “సఖిల్వేపంవర్తయన్యా
వదాయుషమ్” ఇతిశ్రుత్యాబోధితోపి ఇహ నిరపనాదః; ఇహాపి,
“మాంప్రపద్యేత సతతం సూక్తేనానేన మానవః | ప్రపద్యమానో

మాంనిత్యం దేహనా పురుషోత్తమమ్ । ఉత్థాయాపరరాత్రేచ పూ
ర్వోక్తమనుచిస్తయన్ । సర్వధర్మాశ్రయకామానైహికాముష్మికా
సపి । సస్త్వజ్యవిధినానిత్యం షడ్విధాంశరణాగతిమ్ । ఆచార్యానుజ్ఞ
యాతుర్యాచ్చాత్మదృష్టిననర్తనా” ఇత్యాదీన్యావృత్తిబోధకాని
ప్రమాణానీన స్థితిచేత్, ఆవృత్తినిషేధకానావచనానామనేకేషాం
సత్త్వేన, ఏతేషాంకాలనియమాధావప్రతిపాదనే ప్రతిసన్ధానాను పృ
త్యావశ్యకత్వప్రతిపాదనే శరణాగతిసామాన్యే త్యాగాదినియమప్రతి
పాదనేవా తాత్పర్యావధారణాత్;

ఏవంపూర్వవాక్యాగ్లోనిరూపితః.

సనుకీమర్థము త్తరవాక్యమ్. తద్ధినతావదాత్మసమర్పణ ప్రతి
పాదనార్థమ్; శేషత్వజ్ఞానకార్యశరణవరణోక్త్యాతత్త్విధేః; యదేవహి
“శరణంప్రజ” ఇత్యనేన విహితమ్. తదేవ ద్వయేపూర్వఖణ్డేనప్రకా
శ్యతే; తత్రావిహితత్వేతత్ప్రకాశనమసర్థకమ్; శరణం ప్రజేత్యనేనైవ
విధానేన ఉత్తరఖణ్డేన సతత్ప్రకాశ్యమ్; నాపిఫలసమర్పణమ్, ఉక్త
దోషాత్, ఫలబోధకపదాభావాచ్చ; చతుర్థాయుగపత్ఫలసమ్ప్ర
దానతోభయబోధకత్వా సమ్భవాత్.

నాప్యధ్యవసాయప్రార్థనేఖణ్డద్వయప్రతిపాద్యే. ప్రార్థనామ
తేచేవశరణాగతిత్వాత్; ఉపాయప్రార్థనాగర్భితాఫలప్రార్థనాతు ఉ
త్తరఖణ్డార్థఇత్యపి అజ్ఞప్రపత్తినిష్ఠస్యేన ప్రార్థనీయోపాయాంతరాభా
వాత్, ఉపాయత్వస్యోపాయనిరపేక్షరక్షకత్వరూపతయా రియోఘట
కఫలప్రార్థనాయా అపిసిద్ధత్వాత్,

సచన్ద్రంపేక్ష్యోశః ప్రాక్ష్మాగ్గితః; ఇదానీను ఫలమిత్యస్తి
విశేషః; స్వరూపే ఉపాయనైరపేక్ష్యస్యసిద్ధత్వేనఫలప్రదాన ఏవత
స్యవాచ్యతయా ఫలప్రార్థనాయాఅపి సిద్ధత్వాత్; సచపృథక్కీర్తనే

(౪౨) ఉత్తరవాక్యత్రాలే ప్రాప్యమ్ శొల్లుకీఱతు.

సశ్యేనసర్వాధికారిసాధారణఫలప్రార్థనాతిరి క్తనై రపేక్ష్య ప్రార్థనాస
దాభవనిశ్చయః; పూర్వవాక్యే ప్రార్థనావాచకపదస్యా స్పష్టతయా
ప్రమాణా న్తర పర్యాలోచనాయాం తత ఏవో పాయత్వ ప్రార్థనా
సిద్ధేః.

సచోపాయత్వనిరూపకఫలవి శేషవవాత్రప్రతిపాద్యః ; అ
ధ్యాహృతప్రార్థనా పదాసర్థక్యాత్; త్వదేక శేషస్యముమ త్వస్మిన్
ల్లానైకప్రయోజనాయారతు, తద్భర స్వదీయఏవేత్యాకారకస్యపూ
ర్వవాక్యోక్తజ్ఞానస్యముముక్షువ్యానృతత్వాత్; అథాదేవ ఫలవిశే
షసిద్ధిశ్చ; రతుభరన్యాసమాత్రమేవహి సర్వఫలార్థి సాధారణమ్;
పూర్వఖిణ్ణనైవ శరణాగతేః ప్రతిపన్నత్వాత్, కృత్స్నద్వయస్య శర
ణాగతికరణత్వ ప్రతిపాదకవచన విరోధశ్చేత్యతలహ (ఉత్తరవాక్య
త్రాలితి)

క్రియాం తత్సమ్బద్ధినంవార్థం ప్రకాశయతేవ; కరణత్వాత్;
సూక్తవాక్యగతాయురాదిపదానామివ ఫలప్రకాశకోత్తరఖిణ్ణస్యా
పికరణత్వం సమ్భవశ్యేవ. అసిద్ధఫలవిషయకానుసన్ధానత్వాత్ ప్రా
ర్థనాగర్భత్వోపపత్తిః; శరణప్రపద్యిత్యస్య ముముక్షు ముముక్షు
సాధారణతయా ఉత్తరవాక్యే ఫలవిశేషప్రతిపాదనే సత్యేవతస్యస్వ
రూపయాధాత్మజ్ఞానరూపతాసిద్ధిః.

తావదార్తిరితిసర్వఫలసాధనతయా శరణాగతేః ప్రతిపాద
నాత్, భరన్యాసమాత్రస్త్వైవ శరణపదసముభివ్యాహృత జ్ఞానార్థక

(౪౩) ప్రాప్త్యాంతరత్తుక్కుణ్డేనై.

ధాతునాబోధనాత్; పురుషకారపురస్కారస్యాపి ఫలాంతరాధి సా
ధారణ్యసమ్భవాత్, నృసింహవిషయేభీతైర్దేవైః పురుషకారస్య పుర
స్కరణాత్, కర్తార్థా ఫలదేవత్యావనుగ్రహే సమ్యక్సంవిషయ విశే
షాయత్తత్వాత్; రమ్యజామాతృదేవోదాహృతదివ్యసూరినూక్తిత
వేన విశ్వరూపైవల్యాధినిరపి పురుషకారపురస్కరణప్రతీతేశ్చ; త
థాచ శరణఃకోక్తోపాయత్వనిరూపకం నఫలాంతరమితిజ్ఞాపనాయ
ఉత్తరవాక్యమిత్యాహ (ప్రాశ్యేతి),

నచ, “శ్రీమన్నారాయణస్వామిన్” ఇత్యాది ద్వయవివరణ
మన్తాంతరే, “తవైవాస్త్వహమచ్యుత” ఇతి సిద్ధశేషత్వానుసంఘా
నరూపాత్మ సమర్పణమేవోత్తరవాక్యాంతరాయా ప్రతీయతఇతి వా
చ్యమ్.

“తవాస్మీతిచయాచతే” ఇత్యస్యేవ “తవైవాస్మి” ఇత్య
స్యాపిఫలప్రార్థనామాత్రపరత్వాత్; సహితత్రాపి నిక్షేపః ప్రతిపా
ద్యః; తస్యప్రపత్తిబహిర్భావాపత్తేః; కింతుకారణాభిధానానంతరం స
లాభిధానాచిత్యాద్యాచత ఇత్యేతదనురోధాచ్చ ఫలప్రార్థనాపరత్వ
మేవ.

నచైవంప్రపత్తే స్పర్శఫలసాధనత్వాసిద్ధిః; స్వరూపసమర్పణ
పరత్వేపి భరణసమర్పణాద్యుపలక్షణ త్వస్యవక్తవ్యతయా ఫలాంతర
పలక్షణత్వస్యైతత్పక్షే స్వీకారాత్; “శరణఃప్రసన్నానాంతవా
స్మీతిచనాదినామ్ । ప్రసాదంపితృహస్తాణామపి కుర్వంతి సాధనః”

ఇత్యత్రతుకాయికవాచికప్రపత్తి వివక్షితే; తవాస్తీత్యస్య - తవర
క్షోస్తీ త్యేనంపరత్వాత్; ప్రపత్తిశబ్దస్యైవవాచికాభిధానసమర్థ
త్వేపి జ్ఞానప్రాధాన్యాద్భేదేనప్రకీర్తనమ్.

నచతత్ర వాదినామిత్యస్య అపీతిశబ్దబలాత్ వాచికపరతా;
ఇతిశబ్దస్యానుపూర్వ్యాకార సాధారణ్యాత్. అన్యథా, “ఇతి ప్రార్థ
నామతిః” ఇత్యాదావగతే; ప్రపన్నాయేతిప్రయోజనాంతరపర
పరమ్. గోబలీవర్దన్యాయాత్; తవాస్తీతితు అనన్యప్రయోజన పర
మిత్యుక్తావప్యనన్యప్రయోజనస్యాపి ప్రపన్నస్యేవ రక్త్యత్వేనప్రప
న్నాయేత్యస్యావృత్తిప్రసక్త్యాత్.

అతవప్రస్తోత్రవ్యాఖ్యానే “తవాహమస్తీతి చయాచమానః”
ఇత్యస్యఫలప్రార్థనాపరతైవ స్వపక్ష త్వేనోపన్యస్తా. తవాస్తీతిస్యామి
త్యర్థకం “కైజ్జుర్యాభ్యేపుమథే ప్యనుషజతి తదభ్యర్థనా హేతుభా
వాత్” ఇతికైజ్జుర్యప్రార్థనాహేతుభూత శేషత్వానుసన్ధాన పరం
సత్, తత్పరంవా;

ఉత్తరఖణ్డాస్య ఫలప్రార్థనా పరత్వమేవచ సామ్ప్రదాయ
కమ్; పూర్వప్రపదనగాధాయాం పరాఙ్ముఖమునిభి రుత్తరఖణ్డా
థాను క్తేః. “శ్రీయాచసహితాయా త్వేశ్వరాయార్థయే” “మిథునపరం
ప్రాయమేవం ప్రసిద్ధం స్వామిత్యంప్రార్థనాఞ్చ” ఇత్యాదిభట్టపరాశర
పాదనూక్తిదర్శనాత్; భాష్యకారైరపి విరోధిప్రహాణస్యపూర్వభా
విత్యాద్యైవిక మస్తోపాతక్రమావలంబనేన సమశ్చబ్దార్థం ప్రథమ
తోవివృత్య శేషం పరభక్తి త్యాదినావివృతిమ్. అతఃఫల ప్రతిపాదన
పరవప్రొత్తరఖణ్డా ఇతిభావః.

(౪౪) ఉపాయాంతరజ్ఞైః విట్టు చరమోపాయతైః పున్ః శ్రీనాహ్నితే
ఉపేయాంతరమాన విశ్వ్యకైః వల్యాదికతైః విట్టు ఎత్తయిన
పాప్యతైః లభిక్కింతు.

దీపకృదాదియోజనాః ప్రాగేవోక్తాః; ఉత్తరఖణ్డస్యసకలేతర
విలక్షణప్రాప్యపరతాందర్భయన్, ప్రతీపేనసూర్వఖణ్డస్య నిరతిశ
యోపాయపరతామావిష్కూర్వన్, ఈదృశోపాయోపేయ ప్రతిపా
దకతయాద్వయస్య వైభవచుపిసూచయతి (ఉపాయాంతరజ్ఞైః ట్టితి)
ఉపాయాంతరశబ్ధో “నరస్య బుద్ధిదౌర్బల్యాత్” ఇతివచనం ప్రత్యభి
జ్ఞాపయతి. తత్తైక్రికవచనమ్—“ఉపాయాంతే త్రయః పూర్వే”
“పూర్వేత్రయఉపాయాంతే” ఇత్యాద్యనురోధాజ్ఞా తా వితినూచ
యితుం బహువచనప్రయోగః.

తత్త్వాగహేతుశ్చ దుష్కరత్వాదిః; దుష్కరత్వ ముక్తం
భాగవతే. “సుదుశ్చరా మిమాంసుస్యే యోగచర్యా మనాత్మనః”
ఇతి; లక్ష్మీతస్తేచ “దేవదేవనతేశక్యాః కర్తుం కాలేన గచ్ఛతా ।
కాలోహి కలయన్నేష స్వతంత్రోభవదాత్మకః । జ్ఞానంసత్త్వంబల
జ్ఞేచ్ఛ మానూయుశ్చవినికృంతతి । అన్తఃకరణసంస్థాహి వాసనా విష
యాత్మకాః । తత్తత్కాలవశం ప్రాప్య ఘాతయన్తిశరీరణః । ఉ
దాసీనోభవానేవం ప్రాణినాం కర్మకుర్వతామ్ । తత్తత్కాలాను
కూలాని తత్ఫలాని ప్రయచ్ఛసి । శశ్వచ్ఛాసుకరాన్ సర్వానుపా
యాన్ జహతి స్వయమ్” ఇతిచ.

సాపాయత్వభాస్కృత్వమ్. “అపాయా బహుభాస్తథా” ఇతి,
“సాస్త్రాయాస్త్యనేకశః” ఇతిచ. చిరకాలసాధ్యత్వాదికం—“స

ఖల్వేవంసర్తయన్యావదాయుషమ్” ఇత్యాదిభిరవగతమ్. విశమ్భ్య ఫలప్రదత్వం—“భోగేనత్వితలేక్షపయిత్వా” ఇతి ప్రారబ్ధస్యైవ శ్యానుభావ్యత్వవ్యవస్థాపనాదవగమ్యతే; ఉత్తమాధికారి స్వరూపానుచితత్వం—సాధనాంతరాధికారిణో మధ్యమత్వోక్తే రుత్తమాధికారిణం ప్రతితత్త్వాగవిధానాత్, తత్సంసర్గే ప్రాయశ్చిత్త విధానాచ్చ.

“ప్రపత్తేశ్చరమత్వం సులభోపాయఉచ్యతే” “శీఘ్ర ఫలప్రదః” “సృజేవహిశాస్త్రార్థఃకృణోయంతారమేన్నరమ్” “నార్హన్తి శరణస్థస్య కలాంకోటితమిమవి” “శీఘ్రైర్నిషేవ్యతేసోయమకామహతచేతనైః |” “విప్రనిషేవితే” “తస్మాన్నాన్యసమేపాంతఃసా మతిరిక్తమాహుః” ఇత్యాదితస్సుకరత్వాదిభి స్సకంోపాయ విలక్షణ త్వేనావగమాత్, ఉపాయాంతర ప్రతియోగికోత్కర్షవత్తయాప్రమితత్వాచ్చ.

సచైవం సర్వోత్కృష్టోపాయసమ్భవే ఉపాయాంతర విధానవైయర్థ్యమ్; మాతాపితృసహసేభ్యోపి వత్సలతరంహిశాస్త్రమ్—సర్వాసప్యధికారిణోపరిత్యజ దేవ తత్తద్రుచ్యానుగుణ్యేన పురుషార్థసాధనానిబోధయతి; ఉక్తంహిభట్టపరాశరపాదైః—“శతచిత్తశాస్త్రవశతోపాయోభిచార శ్రితిః” ఇతి; కామ్య కర్మవిషయే చ “రోచనార్థా ఫలశ్రితిః” ఇతి భాగవతే; సచతావతా అప్రామాణ్యమ్; మోక్షసాధనే ముఖ్యతాత్పర్యేస్య బాధితార్థకత్వాత్; ఏవంప్రపత్తే ముఖ్యతాత్పర్యేపి భక్తేరిపిమోక్ష సాధనత్వా సపాయాన్న శాస్త్రినాశ్వాసప్రసక్తః.

నచన్యాసో అతిరిక్తఇతివత్, కశ్చిన్నాన్యసాదన్యస్సృతిః; యే
నలత్రావ్యవహాసస్సాన్యత్; అహోస్తితావత్ప్రపత్తే స్సర్వోపాయా
ధిక్యమ్;

ఫలమప్యైశ్వర్యకై వల్బాభ్యాం విలక్షణమ్; అస్థిరంప్రైశ్వర్యైశ్వ
ర్యమ్. (౧) “తద్యధేహకర్మచిత్లోలోకః క్షీయతే, ఏవమేవాముత్రప్ర
ణ్యచిత్లోలోకః క్షీయతే” “స్లవాహ్యేతే అదృఢా యజ్ఞరూపాః”
“అధయఇమేగ్రామ ఇష్టాపూర్తే దత్తమిత్యపాసతే, యధైతమేవా
భ్యానం పునర్నివర్తంతే” “అస్తవదేవాస్యతద్భవతి” ఇత్యాదిశ్రుతేః;
“అపామసోమ మమృతాలభూమ” “అక్షయ్యో హవై చాతుర్మా
స్యయాజన స్సకృతంభవతి” ఇత్యాదే రుదాహృతానేక ప్రమాణవి
రోధేన చిరకాలస్థాయిత్యమాత్ర పరత్వాత్.

గీతశ్చుభగవతా; (౨) “ఆబ్రహ్మభవనాన్లోకాః పునరావ
ర్తినోద్ధున” ఇతి. “నాస్త్యకృతః కృతేన” ఇలిచోపబృంహితమ్;
“ఋగ్యజుస్సామనిష్పాద్యం యజ్ఞకర్మ మతంతవ । పరమార్థ భూతం
తత్రాపి శ్రూయతాం గదతోమమ । యత్తునిష్పాద్యతే కార్యం
మృదాకారణభూతయా । తత్కైరణానుగమనాద్ధాయతే మృగ్ని
యంశ్చప । ఏవంవినాశిభిర్ద్రవ్యై స్సమిదాజ్యకుశాదిభిః । నిష్పాద్య
తేక్రియాయాతు సాభవిలీవిినాశినీ;” చతుర్ముఖాదీనాఞ్చ కర్మస
మాదితైశ్వర్యాణామనిత్యత్వం స్మర్యతే;—“గక్తోయాంసికతాథా
రాయథా నర్వతివాసవే । శక్యాగణయితుంలోకే నవ్యతీతాః పితా
మహాః” ఇతి

గర్భజన్మబాల్య జరామరణయమయాతనాదిషు దుఃఖప్రతిపా
దకాని ప్రమాణాని రహస్యత్రయజీవాతాపుదాహృతానిద్రష్టవ్యా

ని. అతస్సంసారేనా స్తిసుఖలేశః; తదప్యక్తమ్-(౧) “ఇతి సంసారదుఃఖార్తతాపాభిహతచేతసామ్ । విముక్తిపాదపచ్చాయా మృతేకుల్రసుఖంనృణామ్” ఇతి. ఏవమస్మిన్ సతతయాయని సంసారేనా స్తికి ఛ్చిత్సుఖమ్; యదవికిన్చి ద్దుఃఖాపేక్షయాసుఖసంజ్ఞమితిచ.

కై వల్యన్తు యద్యపిస్థిరమ్. అతఏవహి గర్భోపనిషది, “యోన్యః ప్రముచ్యేయం సాఙ్ఖ్యంవా శిష్టావింశకమ్ । యోగంవా పిప్రపద్యేహం మోక్షార్థం యచ్చ సన్యతే” ఇతిస్వాత్మ ఐరమాత్మ పాప్ర్యన్యతరమోక్ష సాధనజ్ఞానయోగ భక్తియోగాన్యతరాశ్రయణం సంసారనివర్తకతయా స్వేన కర్తవ్యమితి గర్భగతన్యానుసంధాసం ప్రతిపాదితమ్.

తథాపి భగవదనుభవసుఖాపేక్షయా అల్పమేవ; ఉ కంహి- (౨) “నిరస్తాతిశయాహ్లాదసుఖభావైకలక్షణా । భేషజం భగవత్ప్రాప్తిరేకాన్తాత్మనికీమతా” ఇతి, నిరస్తాతిశయత్వమ్-ఉత్కర్షా నిరూపకత్వమ్; ఆహ్లాదకత్వమ్-సుఖాంతరానుభవాత్మమత్వాపాదకఉత్కర్షః; భావశబ్దేనదుఃఖనివృత్తిప్రదాసః; ఏకాన్తత్వందుఃఖాసంఖ్యన్నత్వమ్; ఆత్మనికత్వమ్-నిత్యత్వం; త్రైకైల్యవ్యావర్తకేననిరస్తాతిశయపదే సతస్యసాతి శయత్వం వ్యక్తమ్.

పాద్యే;-“తదిచ్చన్యల్పమతయో మోక్షం రసవివర్జితమ్” ఇతి, “సర్వైశ్వవనధర్మాణః” ఇతిచ, ఐశ్వర్యకై వల్యేచ్ఛోశ్చన్యవనధర్మత్వముచ్యతే; అతస్స్వయాపాత్సృచ్యుతత్వమ్; నవ్యానన్యాహ్లాభాగ మనన్యశేషం స్వయాపమధ్యవన్యతే ఫలాంతరం రోచతే;

(౪౫) ఇవసర్థిక్ష్ణవేణుమో? సర్వజ్ఞన్ ఇవన్నినై వజీయానోవెన్ని
త్, ఇవన్ పాశురమ్ కేట్టవాతే తిరువుళ్ళముకక్కుమ్.

తదుక్తమ్-“హింసాహింసామృదుకూరే ధర్మాధర్మా వృతాస్మతే |
తత్తద్భూతాః ప్రవర్తంతే తస్మాత్తత్సర్వోచతే | అన్నంభోజ్యం మ
నుష్యాణా మమృతస్తు దివౌకసామ్ | శ్వపశూచిత్తృణాహారా
నస్తోదాస్యైకజీవనాః” ఇతి.

అతఏవహ్యచార్యైరుక్తమ్, (౧) “భోగాఇమే విధిశివాదిపద
ఇచ్చికిచ్చిస్వాత్మానుభూతిరితి యాకిలముక్తిరుక్తా | సర్వంతదూష జల
జోషసుహంజుషేయ హస్త్యద్రినాథతపదాస్యచుహారసజ్జః” ఇతి; అ
తోభగవదుపాయభావానురూపం స్వరూపానుగుణమేవఫలం స్వార్థ
తాగస్థరహిత విశిష్టోద్దేశ్యకతైజ్జర్యం ప్రాప్తిత ముత్తరఖిణ్ణ ఇతి
భావః.

భగవతసర్వజ్ఞత్వాత్ప్రార్థనా వైయర్థ్యమాశంక్య “సర్వ
జ్ఞోపిహివిశ్వేశః” ఇతివచనసిద్ధం పరిహారమాహ (ఇవనిత్యాదినా)
యద్యప్యత్తరఖిణ్ణస్య ఫలమాత్రపరత్వాత్ పూర్వఖిణ్ణఏవ ఇమా
శంకాపరిహారా కర్తవ్యా; తథాపితత్రప్రార్థనాయా అప్రకటత్వాత్
ఇహచవాక్యాన్వయాయస్యా మిత్యధ్యాహరస్యావశ్యకత్వేనతత్ప్రార్థ
కట్యాదత్రైవివేకకృతే; (తిరువుళ్ళముకక్కుమితి). “సర్వజ్ఞోపిహి వి
శ్వేశేయాచ్ఛా విజ్ఞాపనాదిభిః | తత్తదిష్ట ప్రదితాత్మా ప్రీతిరేవవివ
ర్ధతే” ఇత్యుక్తరీత్యాప్రీతిర్భవతి.

అథవా, అస్తువచనసిద్ధగోప్యత్వవరణస్యపూర్వఖిణ్ణోదితస్యా
పేక్షా; తథాపి “గోపాయితాభవ” ఇతిసామాన్యత ఉక్తావపి సర్వ

(౪౬) శ్రీమతే-పెరియవిరాట్టయారోడే కూడియరున్దుళ్ళవనుక్కు.

జ్ఞస్యభగవత ఇష్టప్రదానానుగుణప్రీత్యుత్పత్తేః, ఇష్ట విశేషజ్ఞాపకో
త్తరఖణ్డానుసంధానం స భగవదాభిముఖ్యేన కర్తవ్యమితి శబ్దాః; పరి
హారస్తు-ప్రాప్యరుచ్యతిశయకృతా ఇష్టజ్ఞాపనపూర్వీకా ప్రార్థనా భగ
వతఃప్రీత్యుత్పత్తియపేతురिति.

నను, ఉత్తరఖణ్డశ్రీశబ్దః యదిలక్ష్మీపరః; తదా “తస్మై న
మః” ఇత్యేవవాచ్యమ్. నచఉపనర్జనస్య తత్పదనిర్దేశ్యత్వానుపపత్తిః.
“అహమాత్మానదేహోస్మి విష్ణుశేషోఽపరిగ్రహః । తమేవ శరణం
ప్రాప్తస్తత్కైంజుర్యచిక్కిర్వయా” ఇత్యాదావివ్రూపపత్తేః ; అన్యపర
త్వేచ వివక్షితఫలాసిద్ధిః; అతఆహ (శ్రీమతఇతి). శ్రియో భగవత
శ్చప్రాపకత్వ ప్రాప్యతోవ్యసయక్తాకారవిశేషజ్ఞాపనాయ పదావృత్తి
రితిభావః.

శ్రీశబ్దశ్చలక్ష్మీతన్త్రే చతుర్థాధ్యాయేనిరుక్తః;—“శ్రయస్తీ
శ్రయణీయాస్మి శృణామిదురితంసదా । శృణోమికరుణాంవాచం శృ
ణామిచగుణైర్జగత్ । శ్రీయతేనర్వభూతానాం రమేహం వుణ్యకర్
ణామ్ । ఈడితాచనదాదేవై శృరీరఞ్చాస్మివైష్టవమ్ । ఏతాన్మయిగు
ణాన్దృష్ట్వావేదవేదాన్తపారగాః । గుణయోగవిధానజ్ఞా శ్చియం
మాం సమ్ప్రచక్షతే” ఇతి, పశ్చాతే, “శృణోమికరుణాం వాచం
శృణామిదురితంసదా । శృణామిచగుణైర్విశ్వం శరణఞ్చాస్మి శాశ్వత
మ్ । శరీరమస్మిదేవస్య శ్రద్ధయా సేవితాసురైః” ఇత్యాదినాః;

అతఇహ త్రివిధాత్మవర్గసేవ్యతోవ్యక్త్యా ప్రాప్యత్వలాభః. శ్ర
యస్తీత్యనేన ప్రాప్యపూరకత్వలాభః. (౧) “శ్రద్ధయా దేవోదేవత్యై,

మన్నుతే” (౧) “శ్రద్ధాప్రతిష్ఠాలోకస్య దేవీ” ఇతి తదనుభయం శ్రుతమ్; శ్రద్ధేయత్వాచ్చ శ్రద్ధాలక్ష్మీః; దేవత్వమ్ = ఉత్కర్షః; దేవీ-కల్యాణగుణైర్ద్యోతమానా, ప్రతితిష్ఠత్యస్యామితి ప్రతిష్ఠా. సహసిద్ధపురుషార్థేన్యత్కామయత ఇతి సవర్ణవసానభూమిః.”

తదుక్తమాచార్యైః;- * “తవస్పర్శాదీశం స్పృశతికమలే మజ్జళపదంతవేదం నోపాధేరుపనిపతితం శ్రీరసియతః | ప్రసూనంపుష్పస్త్రీనుపి పరిమళర్థిం జగదిషుర్నచైవన్వాదేవం స్వదత ఇతి కశ్చిత్కవయతే” ఇతి. ప్రసూనామోదసామ్యం శ్రీశ్రీశయోర్లక్ష్మీతస్త్రే ఉక్తమ్; “అమోదమివపుష్పస్థం దీపస్థామివచప్రభామ్ | వినిష్క్రమ్య మకళ్యాం మామనన్యాం పురుషోత్తమాత్” ఇతి. మతుబర్థనిత్యయోగేప్యేతదేవప్రమాణమ్.

“షాన్త్యణ్యవిగ్రహం దేవీ మనిర్దేశ్యామనూపమామ్ | సర్వత్ర సర్వదావిష్ణో సర్వధైవానపాయినీమ్” ఇతిచ. సర్వత్రానపాయిత్యం, “సప్రదేశోనతస్యాస్తి యేనభూతంమయావినా | సప్రదేశోనమేశ్చిద్వి నాతద్యేనభూయతే” ఇత్యుక్తమ్; ఏతద్విభుత్వేస్వరసమ్.

కృష్ణపాదాస్తు- “శ్రియంచ మత్కలాంసూక్ష్మామ్” “అహం నారాయణీసూక్ష్మా” “బ్రహ్మభవోహమపి యస్యకలాః కలాయాః” “శ్రీశ్చీద్వహేమే” ఇత్యాదిషుకలాత్వ సూక్ష్మత్వాదివ్యవదేశాత్, క్వచిద్విష్ణురూపేణ శక్తిరూపేణేతివ్యాప్తే రన్యధోపపాదనాత్, స్వరూపతోవ్యాప్త్యకేశ్చ “తాదృశస్య హరేర్విష్ణో స్వరూపమఖిలాత్తనః” ఇతి స్వరూపనిరూపకత్వప్రయుక్త స్వరూపత్వ వ్యవదేశవత్ నిరూప్యస్వరూపవ్యాప్తి నిమిత్తకతోపపత్తేః, ఏకత్రస్థితాయా ఏ

వాస్య సుర్వప్రదేశావచ్ఛిన్న కార్యకరణ సామర్థ్యరూపశక్తివిశేష
మస్య పూర్ణ మాధ్యణ్య విగ్రహాయామస్యాం స్వీకారే బాధకాభావా
చ్చ విభుత్వా భావేపి న త్కరితి వదన్తి,

“నవినావిష్టునానేన స్థితిర్మమహేవిద్యతే! మయావినానదేవస్య
స్థితిర్విష్టుస్సవిద్యతే” ఇతి తుదేశ కాలాభయ సాధారణమ్; సర్వధైవే
తినర్వానస్థాస్విత్సర్థః; తేన తత్కర్తృక సర్వకార్యాన్వయోలభ్యతే.

ననుకథమస్య సుర్వకార్యాన్వయః, భగవత ఏకస్యైవ సర్వ
జగత్కారణత్వాదే శ్చుత్వాదిసిద్ధత్వాత్; “అహంసంవిన్మయీ
పూర్ణావ్యాపిన్యపి పురందర । అధిష్ఠాయ గుణాన్ సృష్టిస్థితిసంహరకారి
ణీ । నిర్గుణా సిగుణానేతా నధిష్ఠాయాత్మవాఙ్మయా । చక్రం ప్రపర్త
యామ్యే తత్సృష్టిస్థిత్యన్తరూపకమ్ । అనాద్యవిద్యా సిద్ధానాం జీ
వానాం నదసస్సయమ్ । సజ్జితం కర్మతత్ప్రేక్ష్య మిశ్రాం సృష్టిం క
రోమ్యహమ్ । కుర్వన్త్యా మనుకార్యాణి కర్మతత్కరణంస్మృతమ్ ।
కర్తుశ్చకరణాపేక్షా సస్వాతస్త్వీ విఘాతినీ । మత్తః ప్రక్రియతేవి
శ్వం ప్రకృతిసాస్తి కీర్తితా । ప్రకారోయం మమోద్యన్త్యా లేశతస్తే
ప్రదర్శితా! ఏకధాచ ద్విధాచైవ తైస్తైస్తత్వాభిసారైః! వ్యవదిశ్యా
వహైశాస్త్రైస్తావావాం సర్వకారణమ్ । స్థితాశక్తిరహంతస్య సర్వ
కార్యకరీవిభోః । తావావాం జగతోద్ధాయ బహుధావిక్రియావహై!
విష్టుకార్యకరీసాహం విష్ణోరవ్యయరూపిణః । శుద్ధాశుద్ధ మయైర్భా
వై ర్వితత్యాత్మానమాత్మనా । షరవ్యాహుదినమ్బుధం భావయన్తి
హరేస్సదా । స్వాచ్ఛన్ద్యమేవమేహేతు స్తిరోభావాదికర్మణి । ఆ
త్మభితౌ జగత్సర్వం స్వేచ్ఛయోస్స్థిలయామ్యహమ్ । మయిలోకా
స్సురన్ద్యేతే జాలేశకునయోయథా । స్వాచ్ఛన్త్యాదవరోహమి ప

ఇచ్చకృత్యవిధాయినీ । సాహంసృజామి స్వాచ్ఛన్ద్యాద్విధాభేద ముపే
 యుషీ । చైత్యచేతనభావేన చిచ్ఛక్తి శ్చేతనాస్సృహమ్ । కరోమిసక
 లంకృత్యం సర్వభావానుగామినీ । కరోమి సకలంకృత్యం నిత్యం తద్ధ
 ర్మధర్మిణీ । తదీయానివిధీయంతే పశ్చకృత్యానిసర్వదా । సాహంసృ
 ప్త్యాదికాభావా విదధానాపునఃపునః । ఆరాధితాసఃసర్వాం స్తార
 యామి భవార్థవాత్ । సృష్టవత్సా జగత్కృత్సం తస్యామేరక్ష
 ణోద్యమే । ద్విధాప్రవర్తతేరూపం ముఖే నైశ్వర్యతేజసః । స్వా
 చ్ఛన్ద్యాస్సమసజ్జలోపే ద్విదైవం ప్రవిజృమ్భతే । ఏకాశక్తిః క్రియా
 హ్వనా మహాభూతిరధాపరా । పశ్చబిన్దుస్తదాదేవీ పశ్చకృత్యవి
 ధాయినీ । సర్వకార్యకరీసైవ శక్తిర్విత్తనుతేజగత్ । శక్తిమస్తమధి
 ప్తాయ జ్యోత్సేనసహిమదీధితిమ్ । తావావాం పితరామౌమిన్
 పితరాజగతఃపరా । అనుగ్రహాయలోకానాం స్థితౌచ పరయాశ్రియా
 కదాచిత్కృపయావిష్టౌ జీవానాం హితకామ్యయా । సుఖసస్సృ
 రిమేజీవాః ప్రాపుయిర్నౌ కథంన్వతి । మగ్నీవస్త్యతిగమ్భిరం
 శబ్దబ్రహ్మమహోదధిమ్ । అవ్యక్తవ్యక్తతత్వస్థా ప్రేరయిత్రీ
 సమాస్సృహమ్ । ప్రకృతిం పురుషక్షౌచ నయామి స్వేనతేజసా ।
 సచ్ఛత్యచ్ఛ జగద్వేదా యత్ప్రమాణేనదృశ్యతే । తత్సర్వమహమ
 స్సీతినత్యాం మామృషయోబ్రువన్ । తారయామి జగత్సర్వం పర
 మం భవసాగరమ్ । బహునాత్రకిముక్తేన తాపత్రయవినాశినీమ్ । మా
 మనాశిత్యతప్తానాం శరణం నైవవిద్యతే । అహంహ్యుపాయోభూ
 తానా ముపేయ ఇచ్చస్మిశాశ్వతమ్ । లక్ష్మీనారాయణాఖ్యంయదు
 పేయం బ్రహ్మశాశ్వతమ్ । తదస్మివత్సవృత్రారే మామనస్సంశయే
 కృధాః । నమోనిత్యానవద్యాయ జగతస్సర్వహేతవే । జ్ఞానాయ
 నిస్తరక్లాయ లక్ష్మీ నారాయణాత్మనే । ఇతి లక్ష్మీతంత్రే ఆమూల
 చూడం జగద్వ్యాపారం లక్ష్మ్యోప్రతిపాద్యత ఇతి,

అన్యత్రభగవన్నాత్మోక్తి రుపలక్షణాథేతిచేత్; ఏవ మహి
ర్బుధ్న ససంహితాయామ్, “నారాయణస్య సజ్జుల్పదవ్యాహతిసుద
ర్శనాత్ । భూమేర్గర్భాత్మకంసారం గ్రస్యన్త్యాప స్తదామునే । సుదర్శ
నేరితావిష్ణో ర్గనప్రాపిమహామునే । సుదర్శనేనసు మహాజ్ఞాతేన బ
హుధార్యతే । అనులోమ్యేనసగైచ ప్రాతిలోమ్యేనచాప్యయే । మధ్యే
చస్థాప్యతేతేన కార్యతేచతథాతథా । భూతైరంశస్సనైవాస్తి స్వ
ల్పాల్పోపి మహామునే । యోనయాతిస్వజననే సుదర్శనవిధేయతా
మ్ । సుదర్శనేనక్రియయా శఙ్కునేవచ్ఛదోమునే । భూతిస్సాధ్రియ
తేశశ్వద్విస్తరేణావిమేశృణు । తదనన్తరమన్యక్తం మహచ్ఛక్రం సు
దర్శనమ్ । భావితం స్మృతిమాత్రేణ భావయత్యఖిలాగతిః । నతదస్తి
పృథివ్యాంవాది వివామునినత్రమ । నిగ్రహేనుగ్రహేవాపి యత్రా
యం నైవసాధనమ్ । విభూతయస్తుతస్యేమే బ్రహ్మద్యాష్టాస్సనరాన్తి
మాః । భావనాత్రయమిత్రాస్త తుదర్శనవిజృంభితాః । భక్తార్తిభ
జ్జనపరం శరణ్యం శరణార్థినామ్ । నిత్యనిర్దోషనిస్సీమ కల్యాణగుణ
సాగరమ్ । సదాస్ఫుటాశేషసహస్రశక్తే ధృతాఖిలస్థావర జగ్గమా
య! జగజ్జనిస్థితిభరణైకహేతవే భవార్ణవ్రౌతరనావికాయతే సత్యం
మాం సాపరోవేత్తి వినాదేనం జనార్దనమ్ । గుహ్యమేతత్క్రియా
శక్తి రహం దేవస్యశాస్త్రిణః । అతస్తత్కార్యమఖిలం మయైవక్రియ
తేమునే । జగజ్జన్మాదినకలమిత్యుక్త్వాన్తరధీయత । భూయశ్చశృణు
సజ్జపాతుదర్శనగతింప్రతి । నిమిషచ్ఛిన్నిషచైచ్చిన చరం చాచరమే
వచ । దివ్యఞ్చప్రాకృతజ్ఞైచ్చిన సూక్ష్మఞ్చ స్థూలమేవచ । హృస్వదీర్ఘ
ఞ్చయత్కిఞ్చిదీశితవ్యమధేశ్వరమ్ । విజ్ఞానం యదవిజ్ఞానం సుఖంవా
యదివాసుఖమ్ । ఇతిద్వన్వపదాద్యైర్యద్వస్తుశ్చిద్వికల్ప్యతే । సు
దర్శనసమున్నేషం సర్వం తద్విద్ధినారద ।” ఇత్యాదివచనైః,

లక్ష్మీత స్త్రేచ, “కరణం సాధకతమం పశ్చిక్వత్సవిధాహారేః।
సతత్కృత్యం వినాతేన య త్సాన్విద్విషో ర్మహస్త సః । సహస్రారేణ
చకేణ నేమ్యరప్రతిశోభినా । విధ్రీయస్తేషడధ్వానో వర్ణతత్త్వి కలా
దయః । అభ్యస్యమానమనిశం సహస్రారం సుదర్శనమ్ । క్లేశకర్తా
దికాణోషా సశేషాణ్ శుపయేత్తుణాత్ । ఆగ్నేయీప్రథమామూ
ర్తి శృక్తిర్దివ్యా క్రియాహ్వయా । సహస్రారస్వరూపేణ సృజత్య
వతిహన్తిచ,” ఇత్యాదిభిర్వచనై స్సుదర్శనస్యాపి జగద్వ్యాపారాన్వ
యః ప్రతీయతపవః;

అథ, “బహుస్యామితిసంక్కుల్పం భజతే తత్సుదర్శనమ్” ఇ
త్యుపక్రమ్య ఆపాదచూడం సంక్కుల్పరూపతాకథనాత్, లక్ష్మీత స్త్రేచ
“సంక్కుల్పాదిస్వరూపేయం సృష్టౌనమ్మరివర్తతే । సంహృతో రక్షణే
వైవ యత్తేచక్రమయీతనుమ్” ఇత్యుక్తేసంక్కుల్పగతై వజగద్భేతు
తాసుదర్శనే ఉపచర్యతఇత్యుచ్యతే; తస్మి భగవత్స్వరూపజ్ఞానేచ్ఛా
శక్తి మాఢ్యణ్యకృతి ప్రకృత్యాదిగతమేవకారణత్వం లక్ష్మ్యో ముపచ
ర్యత ఇతివక్తుం శక్యమ్,

“పైషానారాయణీదేవీ స్థితానారాయణాత్మనా । తాదృశస్య
హరేర్విష్ణో స్వరూపమఖిలాత్మనః । పృథగ్భూతాపృథగ్భూతా భి
న్నాభిన్నాచవర్తతే । తావావాంతత్వమేకస్తు ద్విధాభూతావివస్థితే ।
సమోనిఖిలనిర్మాణ త్రాణసంహారశక్తయే । హరేస్వరూపభూతా
యై నమస్తేజ్ఞానరూపిణి । అహంతానామసాశక్తి స్తదభిన్నానవోదితా ।
తస్యాహం పరమాశక్తి రహంతాశ్రీరభేదినీ । ఆదిదేవాత్మ భూతాయై
నారాయణకుటుంబిని । ఆధారేశాత్మరూపాయై” ఇత్యాది భిరవి
భూతస్వరూపనిరూపకత్వప్రయుక్త భగవత్తాదాత్మస్య;

“హృషీ కేశస్సభగవాన్ పద్మ యాసహవిద్యయా అపస్వసుశ
యనంచక్రే నిద్రాయోగముపాగతః । సంవిదేవస్వరూపం మే స్వచ్ఛం
స్వచ్ఛద్ధనిర్భరా అచవృత్తాతుయాసమ్యక్ తేజస్య పితమస్యపి భాతి
భావేష్యభావే సామే తమరకల్పః । ఉన్నేష స్తస్యయోనామ యథా
చన్ద్రోదయేంబుధేః । అహంనారాయణేశక్తి సిస్సత్మలక్షణాతథా
నిమేష స్తస్యయోనామ సంహృతో పరమాత్మః । అహంనారాయణేశ
క్తిస్సుమన్సలక్షణాహిసా । సిస్సత్మయోనామమోద్యన్త్యాదేవాలక్ష్యే
పతేన్స్వయమ్ । ఉద్యన్తీయాసిస్సత్మనా మమాయుతతమీకలా । కో
టికోటిసహస్రాఘ కోటికోటితమీకలా । సిస్సత్మనామ తద్రూపా
సృష్టిమిష్టాంకరోమ్యహమ్ । అహన్తాహంహరేరాద్యా నిస్తరక్లాణ-
వాకృతేః । సాహమేవం విశుద్ధాపి క్వచిదుచ్ఛానతాంగతా । సిస్స
త్మలక్షణాదేవీ స్వతన్త్రానచ్చిదాత్తికా । సిస్సత్మయాపరావిష్టారహ
న్తాయా సమద్ధతా । తస్యాహన్తా పరాతాదృద్భగవత్తా సనాతనీ ।
శక్తిర్నారాయణీసాహ మహన్తాభావరూపిణీ । స్థితాశక్తిరహంతస్య
సర్వకార్యకరీవిభోః । స్వాంశక్తిం మామధిష్ఠాయ ప్రకృతిం పరమా
ద్భుతా । శ్రేయాప్యేణజగన్నాథ సమైదేతి జగద్ధితే । తస్యమాంప
రమాంశక్తిం నిత్యం తద్ధర్మధర్మిణీమ్ । వ్యాపారస్తస్యదేవస్య సాహ
మస్తిన్నసంశయః । మయాకృతంహి యత్కర్మ తేన తత్కృతముచ్య
తే । అహంహితస్యదేవస్య స్మృతావ్యాప్రియమాణతా । తత్తత్కా
ర్యానురోధేన పరప్ర్యాహాదిభావనా । క్రియతేదేవదేవేన శక్తిం
మా మధితిస్థితా । తస్యాహంపరమాశక్తి రహన్తా శాశ్వతీధువా ।
సాహమేతావతీభావై ర్విషయై ర్విస్తృతింగతా । నారాయణే ప్రతి
ష్ఠాయ ఘనస్తస్మాదుదేమ్యహమ్ । పూర్ణాహన్తాస్థితస్త్వైకా శక్తి
రీశ్వరతామయీ । ఈశోనారాయణోజ్ఞేయ ఈశతాతస్యచాప్యహ
మ్ । సిస్సత్మలక్షణపూర్వం పూర్ణాహన్తాహరేరహమ్” ఇతి

*బోధవనస్వరూపం మేనిర్కలాశద్వలక్షణః। ఇచ్ఛాపరపదీసాహం
 బోధైకాంశ వివర్తనీకలాజ్ఞానాదయః పోక్షాష్టగుణాః పారమేశ్వ
 రాః । తాసాంత్రివ్యద్వయోగేనవివర్తతత్వవర్జనా । తదీయానివిధి
 యస్తే షష్ఠకృత్యాని సర్వదా । తదున్మేషస్వరూపిణ్యా మయైవాది
 తిసద్వస । తదైవం పరమోన్మేషరూపాహం వితతోదయా । ఇచ్ఛా
 జ్ఞానక్రియాపాషా షష్ఠకృత్యకరీవిభోః । నానావిధాశ్చర్యమయీ
 చిద్ధ నాసుఖరూపిణీ । విజ్ఞేయూపరమాత్మసా వ్యాపినీవిష్ణునల్లభా ।
 విధాయకృత్యమఖిలం త్రైలోక్త్యైశ్వర్యదాయినీ । తస్మిన్నేవపునర్దై
 వే ప్ర్యామేశేపరమాత్మని । ఆదాయసర్వసమ్భారం ప్రతితిష్ఠామిని
 మ్మహా । తస్య సామర్థ్య రూపాహమేకాతద్ధర్మధర్మిణీ । ఉన్మేషః
 పరమోవిష్ణో రాద్యష్టాంగుణ్య చిన్తయః ॥ సాహంసమ్భ్రుతసమ్భారా
 శక్తిస్తైకధితాపురా । తథా యథాపునర్భక్తి వాసుదేవాఖ్యమ
 వ్రణమ్ । ఉన్మిషత్యాత్మ సజ్కుల్పస్తదాప్రథమఉచ్యతే । పృథతేహి
 యథాబ్రహ్మ శుద్ధాశుద్ధాఖ్య వర్తనా । మాయానామ తదాత్మే
 షా బ్రహ్మసజ్కుల్పరూపిణీ । ఏకోనారాయణశ్రీమాన్ మాధ్వణ్య
 మహిమోజ్వలః । తస్యపాద్మణ్యరూపాహం శక్తిరేకాసనాతనీ ॥ ఇ
 త్యాదిజ్ఞానాదిరూపతావగతా

అహిర్బుధ్న్యసంహితాయాఞ్చ- ఇచ్ఛాక్రియారూపతయాల
 క్షీనుదర్శనయోర్జగద్వారీపారసాధనత్వముక్తమ్. నచశక్తిశబ్దసర్వస
 త్మీత్యాభిప్రాయః. “శకనాచ్చక్తిరుక్తాహమ్” ఇతి నిరుక్తేః. కర్తరి
 క్తినోఽననుశాసనాత్, “విష్ణోస్సామర్థ్యరూపత్వాత్” ఇతి సర్వజ్ఞసం
 హితావచనాచ్చ “శకనాత్” ఇతిభావప్రధానోనిర్దేశః. ఇహాపిచ

తస్య సామర్థ్యరూపేత్వక్తమ్. “పరంబ్రహ్మపరంధామ పరంజ్యోతి
రనుత్తమమ్ | లక్ష్మీనారాయణం బ్రహ్మవోషశూన్యం నిరజ్ఞనం |
ఏకం సర్వమిదం వ్యాప్య స్థితం సర్వోత్తరం మహత్ ” ఇత్యత్రలక్ష్మీ
నారాయణమితి లక్ష్మీనిరూప్యవస్త్యర్థక్తమ్. అన్యథా “అహస్తాహం
పరాతస్యబ్రహ్మణః పరిమాత్మనః” ఇత్యుత్తరానుపపత్తే. అకార
పశ్చిమస్యగమకారబిద్ధనా తదస్తానామనిగుద్ధప్రద్యుష్మ సజ్జ-మణ
వాసుదేవ తదవిభాగాహస్తాబోధకత్వం ప్రదర్శ్య. విరామేలక్ష్మీనారా
యణశబ్దిత్రబ్రహ్మప్రతీత్యభిధానాచ్ఛ;

అధస్యాత్, భగవతాత్మస్తతుల్యైవలక్ష్మీః; తస్యాః కశ్చి
దవతారోఽహస్తాశక్త్యాదిసంజ్ఞతో నారాయణప్రతిగుణభూతఇతి.
“షాన్గుణ్యమమలం బ్రహ్మనిర్దోషమజరంధ్రునమ్ | సర్వశక్తి నిరాత
క్తం నిరాలమృతభావనమ్ | తదున్మితైవైపూర్వం శక్తిమచ్ఛక్తి
భావతః | నారాయణః పరోదేవ స్సంస్థితశ్శక్తినుత్తయాః స్థితాశక్తి
రహంతస్య సర్వకార్యకరీవిభాః | ఏకమాదౌ పరంతత్వం లక్ష్మీనా
రాయణాత్మకమ్ | పూర్ణస్థిమితషాన్గుణ్యం స్వచ్ఛస్వచ్ఛవచిన్మయమ్ |
ఆద్యమేకం పరంబ్రహ్మసర్వజ్ఞం సచ్చిదాత్మకమ్ | స్వశక్త్యాచ్ఛ్చరితం
దివ్యం లక్ష్మీనారాయణం మహాః | పరంబ్రహ్మ పరంధామ యత్పరే
సమపస్థితమ్ | శక్తిమచ్ఛక్తిభావేన లక్ష్మీనారాయణం మహాః | సర్వం
సర్వాన్తకం సర్వసంస్థితం సర్వధాత్రయ | చిదానందఘనంపూర్ణషాన్గు
ణ్యామృతవిగ్రహమ్ | భావానాంచిదచిద్రూపభావాభావాదిభేదినామ్ |
అస్తరాత్మతయాత తదహజ్జ్వరపదాస్పదమ్ | అచిన్త్యాననుయోజ్యే
న హేతునాయేన కేనచిత్ | శక్తిమచ్ఛక్తిభావేన తద్దివిధాన్యవతి
ష్టతే | అహమిత్యేనయకర్తా పదప్రత్యయయోర్ద్వయోః | నారాయ
ణస్సభవితాతస్యా హస్తాతుయాసరా | తద్ధర్మధర్మిణీ లక్ష్మీశ్శక్తిస్సా

భావరూపిణీ । పరంబ్రహ్మ పరంధామలక్ష్మీనారాయణస్తుతత్ । సతత్ర
ప్రవిభాగోనా భవద్భావవ్యవస్థితౌ ! ఉన్నేష స్తత్రయోనామ యథా
చంద్రోదయేంబుధేః । అహం నారాయణేశ క్తిస్సిస్పృతౌలక్షణతదా ।
అనాదినిధనందిన్యం లక్ష్మీనారాయణం మహత్ । చిదానందమయంది
న్యమఖణ్డమజరామరమ్ । అనున్మిషద్భవద్భావం గ్రాహ్యగ్రాహకవర్జి
తమ్ । స్తిమితం తత్పరంబ్రహ్మ తస్య స్తిమితతాస్మయహమ్ । తత్కదా
చిత్పరంబ్రహ్మ భవద్భావవ్యవస్థయా । ఉన్మిషత్యజహద్రూపం స్వేచ్ఛ
యైవకదాచన । సాహంభావాత్మికాహంతా సమ్పూర్ణాపరిమాత్మనః ।
ఉదేమిభవతోదేవా దిచ్ఛయైవ వివస్వతః” ఇత్యాదిభిరవగమ్యత ఇతి
జగద్వ్యాపార ఆవశ్యకఇతి.

మైవమ్;-అప్రాధాన్యస్య కాదాచిత్కత్వే బ్రహ్మదైవతప్రతి
పాదకశ్రుతివిరోధాత్;స్వశక్త్యాచ్ఛాసితమ్“తస్య స్తిమితతాస్మయహమ్”
“శక్తిమచ్ఛక్తిభావేన” “పరమం యదహంతాఖ్యం తుర్యాతీతం తదు
చ్యతే” ఇత్యాదిభిః ప్రాగవ్యస్తేషాదప్రాధాన్యప్రతీతేః ; అతఃఉన్మిష
చ్ఛక్తిమద్భావభవద్భావౌ కార్యకరణౌన్ముఖ్యతదుపకరణభావరూ
పా; ప్రాక్తుశక్తిశబ్దః పక్షీత్వమాత్రపరః; పశ్చాత్తుభావతా “తుర్యా
వస్థాతుసామేస్యాత్పరిణామోద్భవాత్తికా” ఇత్యుక్తావస్థావిశేషః.

“ఆద్యం య తత్పరంబ్రహ్మ నూత్ను స్తిమితశక్తికమ్ । తారం
తత్ర ప్రతిష్ఠాయ తనోతివితతాంగతిమ్ ।” ఇత్యుక్తాహిదశాతుర్యాతీ
తేత్యుచ్యతే. తదాశక్తేః కార్యానుపయోగితయా సైమిత్యమ్; ప్రవి
భాగవిరహాత్కృషి, “ఇన్ధనాభావతోబ్వాలావస్థిభావం యథాగతా
అలక్ష్యకార్యతశ్చక్తిర్దేవా ద్విజహతీభదామ్” ఇత్యత్రవ్యాఖ్యాతా.
“భవతో బ్రహ్మణోయోయమున్నేషః పరిమాత్మనఃభవద్భావాత్తికే

తస్మిన్ ఇతి అవిభక్తశక్తికాత్పరస్తాచ్చక్తివిభాగః కార్యోన్ముఖజ్ఞానాదిమత్వరూపఉక్తః. పాఠ్యణ్యచిన్తయఉన్తేషస్సమ్భ్రుతసమాభిరశక్తిరిత్యుక్తమ్.

“సాహంభావాత్మికాహంతా సమ్పూర్ణాపరమాత్మనః । ఉదేమి భవతోదేవాదిచ్చయైవ వివస్వతః । సమ్భ్రుత్యాఖిలసమ్భారమిచ్చయైవ స్వనిర్మితమ్ । ఆత్మభీత్వే లిఖన్తిదం ప్రభవామిషడధ్వనా” ఇతిచ భవద్భావాత్మికోన్మేషో భవదధీనఇత్యుక్తమ్. ఇచ్చయైవేతి “సంక్కుల్పదేవాస్య” ఇత్యాదివత్, “ఏకం నారాయణం బ్రహ్మ శూన్యశుద్ధం నిరామయమ్ । యదిదం దృశ్యతే కింఞ్చిచ్ఛ్చాయితేచానుమీయతే । ప్రమాణత్రయసంవేద్యం భావాభావస్వలక్షణమ్ । చరాచరమణుస్థూలం చేతనాచేతనంజగత్ । తదిదం సకలం బ్రహ్మనాగాయణమహం భవత్” ఇత్యాదావివసమాహారత్వేపి లక్ష్మీనారాయణమితి నిర్వాహ్యమ్; లక్ష్మీనిరూప్యస్య భగవతోబ్రహ్మత్వాదేవ లక్ష్మీనారాయణం బ్రహ్మేతి వ్యవహీయతఇతి.

“అహంతా బ్రహ్మణస్తస్య సాహమస్మిసనాతసి । ఆత్మాససర్వభూతానా మహమ్భూతో హరిస్సత్ప్రతిః । అహంతాసర్వభూతానా మహమస్మిసనాతసి । యేనభావేన భవతి వాసుదేవస్సనాతనః । భవతస్తస్య దేవస్య ససభావోహమీరితా । భవద్భావాత్మకం బ్రహ్మతతస్తచ్చాశ్వతంపదమ్ । భవన్నారాయణోదేవో భావోలక్ష్మీరహంపరా । లక్ష్మీనారాయణాఖ్యం తదతోబ్రహ్మసనాతనమ్” ఇతి; అహంతయాసమాక్రాంత ఇతితు-“క్వచిదుద్యోతతేతుసా” ఇత్యత్రవివృతమ్; “పూర్ణాహంతాహరేరాద్యా” ఇతి-తదసాధారణ ధర్మసముదాయరూపత్వముక్తమ్.

ఏవం “విష్ణుర్నారాయణ శ్రీమాన్ పరమాత్మాననా తనః । పాశ్చణ్యవిగ్రహానిత్యం పరింబ్రహ్మక్షరంపరమ్ । తస్య మాం పరమాం శక్తిం నిత్యం తద్ధర్మధర్మిణీమ్” “వాసుదేవః పరబ్రహ్మగుణశూన్యం నిరంజనమ్ । సుఖం సదైకయాపన్తు పాశ్చణ్యమజరామరమ్ । తస్యాహం పరమాశక్తిరహంతా శాశ్వతీభువా । వాసుదేవఃపరంబ్రహ్మ నారాణామయనంమహత్ । తస్యాహంపరమాశక్తి రహంతానందచిన్మయా । చాతురాత్మ్యం పరంబ్రహ్మసచ్చిదానందమవ్రణం । ఏకాహంపరమాశక్తి స్తస్యదేవీసనాతని । శాంతానందచిదానందం యద్భ్రహ్మపరమం భువివమ్ । తస్యశక్తిరహంబ్రాహ్మీ” “నారాయణఃపరంబ్రహ్మ దివ్యంనయననందమ్ । తదాచూర్తిమతీసాహం శక్తిర్నారాయణీపరా । వేద్యవేదకనిర్ముక్తమచ్యుతం బ్రహ్మయత్పరమ్ । అనన్తమితభారూపం సర్వాభిన్నమహంసదమ్ । అహంతానామ సాశక్తిః” “పాశ్చణ్యమమలం బ్రహ్మపరమానందమచ్యుతమ్ । దేవో నారాయణోనామ వాసుదేవస్స ఉచ్యతే । తస్యాహంతాపరాశక్తి స్సర్వభావానుగామినీ ।” ఇత్యాదిషు భగవతవీపబ్రహ్మత్వంలక్ష్య స్తచ్చక్తిత్వంప్రతిపాదితమ్ ఇతి-“వ్యాపకం యత్పరంబ్రహ్మలక్ష్మీ నారాయణం మహత్ । లక్ష్మీనారాయణాఖ్యం యద్భ్రహ్మనిర్దేశ్య ముచ్యతే” ఇత్యాదిషు బ్రహ్మవచ్ఛేదకత్వం లక్ష్యంప్రతిపాద్యతే. కథమన్యథా “తస్యాహం పరమాశక్తి స్సర్వాసానుసారిణీ । అహంతాపరమా తస్య శక్తిర్నారాయణీహ్యహమ్” ఇత్యాద్యుత్తరానుగుణ్యమ్. తస్మానుకోధేనచ అస్యా జగద్వ్యాపారస్వీకారేఅజ్ఞాతనిగ్రహత్వం దత్తజలాశ్చలి ;

తథాహి; - శక్రేణ, (౧) “కథంసృజసివైలోకాన్ సుఖదుఃఖనమన్వితాన్ । ఆసృష్టిర్హివరం యద్వా సృష్టిరస్తు సుఖాత్మికా ।”

ఇత్యనుయక్తాదేవ్యాహః; -“అనాద్యవిద్యాసిద్ధానాం జీవానాం సదస
స్సయమ్ । సజ్చితం కర్మతత్ప్రీత్యమిశ్రాంస్పృశ్టిం కరోమ్యహమ్” ఇతి;

అథాస్మాన్మన్మథానామత్వాభావే. “నుమజ్ఞాసమునాద్రూపా
చుద్ధస్పృష్టిఃప్రసర్తతే । నిర్వాసనం సదానందం శుద్ధం సర్వాత్మకం
పరమ్ । వ్యజ్యతే ప్రథమజ్ఞానం ససంకమకణ ఉచ్యతే । హేత్వస్త
రానపేక్షం యత్స్వత స్త్రీం విశ్వనిర్మితే । తదైశ్వర్యం తదానీకే
ప్రద్యమ్నఃపురుషోత్తమః । అవ్యాహతాచశక్తిర్నీసోనిరుద్ధః ప్రకీర్తి
తః । స్పృష్టిస్థిత్యనకరారో విజ్ఞానైశ్వర్యశక్తయః । మమరూపమమీదే
వాః పురుషాః పుష్కరేక్షణాః” ఇతి సజ్చచ్చతే.

వ్యక్తజ్ఞైప్రతదన్యత్రోక్తమ్; -“పురుషాః పుణ్డరీకాక్షావ్యూహా
శ్చక్తిమయాహరేః । చాతుగాత్యమివంవిధి ర్వ్యక్తాన్వక్తస్వలక్ష
ణమ్ । గుణాశ్చక్తిమయావతేజ్ఞానైశ్వర్యబలాదయః । తేషాం యుగ
పదున్మేషస్తైమిత్యవిరహాత్మకః । భగవాన్ వాసుదేవాఖ్యః పరమా
ప్రకృతిశ్చసా । శక్తిర్యావ్యాపినీవిష్ణోస్సాజగత్ప్రకృతిఃపరాశక్తేశ్చక్తి
మతోభేదే వాసుదేవైతీర్యతే । సర్వశక్తిమయోదేవోవాసుదేవస్సి
స్పృక్షయా” ఇత్యాదినా అతఏవైశ్వర్యాద్యేవ సాగ్ధ్యం నిరుక్తమ్.

లక్ష్మీతస్త్రేచ, “జ్ఞానపేవ పరంరూపమ్” ఇతి ప్రధానోధర్మ
ఇత్యర్థః. “సంవిదేవచమేరూపం సర్వైశ్వర్యాదికోగుణః” ఇతిచో
క్తమ్. ప్రణవప్రతిపాద్యనస్తురూప స్ఫురణాభ్యే “హరివల్లభేనమస్తే
ఇతిచ, అన్యత్ర “తస్యామే షడ్గుకర్మాణి నిత్యాని త్రిదశేశ్వర”
ఇత్యాదినా షడ్గుకృత్యకరత్వేన లక్ష్మీతస్త్రే ఉక్తాయాశ్చక్తే, “సంక
లోపనామయస్తస్య సుదర్శనసమాహ్వాయః । సత్యవ్యనస్తరూపత్వే

పశ్చాద్ధానవిజృంభితే” ఇత్యాదిభి స్సర్వజ్ఞసంహితాయాం భగవత్స జ్ఞుర్నరూపసుదర్శనకృత్యత్వము క్తమ్.

“తత్తదైశ్వర్యదత్వం యదధిష్ఠాతృత్వమేవచ । మన్రస్య వైష్ణవసంరూపం తద్విజ్ఞేయం విశిష్టితా । తత్తత్కార్యకరీతస్యయాశక్తి స్సాహమమ్బుజ” ఇతి ఫలప్రదత్వం భగవత్పవేతి దర్శితమ్; “తత్త్వా నాంతాత్వికానాశ్చచేతనాచేతనాత్మనామ్ । ప్రమాణానాం విచిత్రాణాం భావాభావయుగస్యచ । ధర్మస్యాధ్యస్య కామస్యముక్తే ర్జన్ధత్ర యస్యచ । యద్యత్స్వకార్యసామర్థ్యం తత్తత్తేనైవదర్శనంవపుః ।” ఇతి సుదర్శనస్య సర్వకార్యానుగుణశక్తిరూపత్వమన్యతోక్తమ్, “ఋతం సత్యమ్” ఇతి శ్రుతిశ్చక్రపఠేతి, “ఁస్మిన్విదీప్తే మహసిపురుషంకృష్ట విజ్ఞళమ్ । ఊర్ధ్వరేతం విరూపాతుం సహస్రా దిత్యసన్నిభమ్” ఇతి వచనేన ప్రదర్శితమ్.

“యోసావాదిత్యవిమృశః పురుషోదృశ్యతేపరః । హిరణ్మయో యమేవాన్తరిక్షీణ్యపిచదృశ్యతే । సోప్యయంనాభిచక్రస్య యోమధ్యే వర్తతేమహాః । సోయంకాలస్య చక్రస్యప్రేరకః పురుషోవ్యయః । యుగచక్రస్య సేతారిమేవమేవ విదుర్బుధాః । ఏనం మహర్షయోష్యా హుర్జగచ్చక్రప్రవర్తకమ్ । సర్వలోకైకకర్తారం సర్వలోకైకసాక్షిణమ్ ।” ఇత్యాదినా అన్తరాదిత్యవిద్యాదీనామపి సుదర్శనవిషయత్వ ముక్తమ్.

లక్ష్మీతస్త్రేసి, “నూర్యసోమాగ్నిరూపాయాః క్రియాశక్తేస్తేజ విశ్వర్యశక్తీప్రచురాయాః సిద్ధిభాలోకమణ్డలస్థపురుషే ద్యౌషధిమణ్డ లస్థ పురుషోదర్శభౌమదివ్యరూపతయా ఆధ్యాత్మికాదిభేదేన త్రివి

ధాయా గాయత్రీశ్రీష్టు పుంజ్ఞాయావిస్తరేణ మాహుత్యముపవర్తితమ్; క్రియాశక్తిశబ్దశ్చ- సుదర్శనపర్యాయః. “ప్రాణోమాయా క్రియాశక్తిర్భారణీషేషఉద్యమః। సుదర్శనశ్చ సజ్జల్పశక్త్యాఃపర్యాయవాచకాః।” ఇతివచనాత్; “గుణప్రధానభావస్తు రామాదేవయుజ్యతే” ఇత్యాదినా గుణప్రధానభావస్త్వైచ్ఛికత్వమపిసర్లితమ్. “అశోవై భవవాదత్వం యది సర్వజ్ఞసూహితా। యాతీస్వమూలమస్త్రేణసాసహైవప్రయాన్యతి” అతఃకార్యోపయోగివిశేషణ సముదాయాత్మకశక్తిగతస్య కార్యాస్వయస్య కథం లక్ష్మ్యతత్వమితి.

అశోచ్యతే;-ఆస్తితావల్లక్ష్మ్యజగద్వాప్తపారాస్వయః ; సృష్టేతావత్, “షాఙ్గణ్యం యత్పరంబ్రహ్మవాసుదేవాఖ్యచువ్యయమ్। సంహృతాఖలభేదం తదేకమేవ యదా తదా। అప్రమేయాఖ్యయా దేవస్తదాయోగిభీర్యతే। వ్యాప్యవ్యాపకభేదోవా సృజ్యసృష్టివిధాపివా। నతదన్యత్రమేయత్వం సకించితస్యవిద్యతే। తదాశూన్యమివాకారైః ప్రసుప్తమివసర్వతః। షాఙ్గణ్యం బ్రహ్మతత్వేయంసంస్థితావిష్టుసంజ్ఞయా। అతరక్షార్థవాకారాశక్తిశ్చక్తిమతోగతిః। తథాయదా పునర్బ్రహ్మవాసుదేవాఖ్యమవ్రణమ్। ఉన్మిషత్యాత్మసజ్జల్పస్తదా ప్రథమఉచ్యతే। ప్రథతేతు యదాబ్రహ్మ శుద్ధాశుద్ధాఖ్యవర్తనా। మాయానామతదాత్వేషా బ్రహ్మసంకల్పరూపిణీ। సజ్జల్పక్షణాదిస్థిత్యాస్తస్యా గర్భవదస్థితిః।” ఇత్యాదినా సూక్ష్మవస్థాభిమానితయా స్థితయా లక్ష్మ్య భగవదభిప్రాయానువిధాయిన్యాభగవతః కార్యోద్యోగం పర్యాయోచ్య ప్రథమతస్వయం సజ్జల్పితే తదైకరస్యశాలినాభగవతాస్వయం సజ్జల్పజగత్సృజ్యతే, తత్ సద్వియాశక్తి స్సర్వాణి కార్యాణి కరోతీతి ప్రతిపాదనాదస్తస్యన్వయః.

రమణేద-“లక్ష్యాసహస్రము కేశోదేవ్యాకారుణ్యరూపయా ।
రమణః” ఇతి కారణోత్పత్తమ్భనేనాస్త్యేవాన్వయః “మయైవపూరితం
ధ్యాత్వా దేవదేవం జనార్దనమ్ । చంద్రోదయభవామౌద్ధిమ్” ఇతి
భగవతోష్టాభ్యుదయోద్ధేస్తాదభీశ్యే స్వకార్యాణ్యపిలక్ష్యభీనాశ్యే
వేతి శక్యతేనన్తమ్ అతఏవహి “ఽష్టకార్యకరీ, షష్టాక్షత్యకరీవిభాః”
ఇతి కార్యతదభీనాశ్యేనైవవ్యుదిశ్యే, ఆత్మనస్తత్రకర్తృత్వం న్యప
దిశతి. సంవిదాదివ్యపదేశాత్పేతస్స బద్ధనావపః క్విచిత్స్విప్రకాశ
త్వ నిబద్ధనోపి సంవిద్యవచేతః. శక్తిశబ్దోపి క్విచిత్పత్తీత్వాది
ప్రయుక్తః

యథాచైవ సతిభగవతోనన్యాధీనతా, తథోక్తమధస్తాత్;
ఆనందవ్యపదేశోన్యస్యాః భగవదానందహేతుత్వాత్; “విష్ణోశ్చ మన
సఃకామః” “బ్రహ్మోన్దమయీసాహం భోక్తైర్వత్పరమాత్మికైః”,
ఇత్యుక్తైః. “అస్తరాన్వాదయన్ శక్తిమానన్దాత్మాన మన్యయమ్”
ఇత్యపిర్బ్యధ్యసంహితోక్తిరేతదభిప్రాయేన, “శుద్ధవిజ్ఞానసమ్బద్ధా
చ్ఛుద్ధకర్మసమన్వయాత్ । యథాధునోత్పదిత్యా తాంత సానంద
మశ్నుతే । మామేవ పరమానందమయీంలక్ష్మీం సమశ్నుతే । సం
సారపాంసీమానమస్వీయ్యుర్తాం కథంన్వితీ” ఇత్య సకల్లక్ష్మ్యో వప్రపా
ప్యనిర్దేశః ఏతన్ని బద్ధనఏవేత్యేకే.

“ఉపాయైర్వివిధైశ్శశ్వదుపాస్యవివిధాత్మికామ్” “మామేకాం
శరణంప్రజేత్” “మాంప్రపద్యేతవై గతిమ్॥ ఆదిదేవం జగన్నాథ
మీశంవా పురుషోత్తమమ్” “అహంహితప్రిప్రాప్త్యా విష్ణుశక్తిః
పరావరా । సాక్షాదేవ సమారాధ్యా విష్ణురూప పురుషోత్తమః”
ఇత్యాదిప్రధానోపాయత్వప్రతిపాదకవచనానామివ భగవత్పర్యవసా
యిత్వమేవేత్యేకే.

“శరీరఞ్చాస్మివైష్ణవమ్” ఇత్యాదీనాం భగవచ్ఛరీరత్వబోధ కవచనానాం సద్భావాత్ లక్ష్మీవాచిశబ్దానాం సమ్భవతి భగవత్పర త్వంసవిపరీతమ్. “కశ్చిత్కేషాం శ్చిదాత్మాస్యా త్తస్యాన్యేషాన్తు కశ్చనాతస్యాప్యేవమితీతన్తు యత్రైషావ్యవతిష్ఠతే అధ్వానమధ్వనః పారంపరమాత్మానమూచితే అహంనామస్మృతోయోర్థస్తదాత్మా సఉదీర్యతే । సవాసుదేవోభగవాన్ ట్కైత్రజ్ఞః పరమోమతః” ఇతి భగవతపవ సర్వభూతాహమర్థత్వోక్తిః.

ఏవఞ్చ, “తాకికోశ్యస్యథవై దిక్వస్తథాబాహ్యగమోన్భవాః । నిఘోషాఘోషవత్యశ్చ యావాచఃపరికీర్తితాః । మా మభిప్రేత్యస ర్వాసాంతాసాముచ్చరణక్రియాః † ఆకూతిర్వచసాతేన వేదజ్ఞైరస్మి భాషితా” ఇత్యుక్తిః-“అర్థోవిష్ణురియంవాణీ” ఇత్యాద్యనురోధాత్, “స్థితానారాయణాత్తనా” ఇత్యుక్తాభేదదృష్ట్యా తత్స్వరూపనిరూప కేత్యేనోపస్థిత్యావాబోధ్యమ్.

వస్తుతః. “మామభిప్రేతియత్సర్వోజనస్సర్వాత్మనాస్థితామ్” ఇతి తత్తదభిప్రాయ విషయీభూత పదార్థానాం స్వాత్మకత్వ ప్రయుక్తోయంవాదః, తదభిమానీత్వప్రయుక్తఞ్చతాదాత్మ్యమ్, “స చ్చత్యచ్చజగద్వేధాయత్ప్రమాణేనదృశ్యతే । తత్సర్వ మహమహ్మతి సత్యాం మామృషయోబ్రువన్” ఇత్యగ్రే ఉపపాదితమ్; “ఉదితిబ్ర హ్మణోనామవికస్తిస్తస్యతుస్థితమ్ । మయ్యాయత్తావికస్తిస్సాసో త్త్సితాం మాంతతోవిదుః॥ సప్తాక్షగోహ్యాయంమన్త్రో వికస్తి భూయసీవహేత్” ఇతి బ్రహ్మశబ్దితస్యభగవతో వికాసోలక్ష్యధీన ఏవేతిస్పష్టమేవ ప్రతిపాదితమ్.

ప్రణవాదినమోస్తత్వాన్తస్త్రిస్య సప్తాక్షరత్వమ్ - ఉడితి
 బ్రహ్మణోనామేత్యుక్త్యా; అనన్యాధీనమహతపాప్తత్వం భగవత
 ఏవేతిదర్శితమ్; బ్రహ్మశబ్దః పురుషోత్తమసాధారణ ఇతిచ, “సాహ
 మంతః కృపావిష్టా దేవదేవ మచూచుదమ్” “కదాచిత్కృషయా
 విష్టా జీవానాం హితకామ్యయా । సుఖసస్సురిమే జీవాః ప్రాప్ను
 యుర్నా కథంన్వితి । ఉపాయాస్త్యేషణాయత్తై పరమేణ సమాధినా
 మగ్నీవస్తవ్వితిగమిభ్యగం శబ్దబ్రహ్మ మహోదధిమ్” ఇత్యాదిభిరీశు
 ణవ్యాపారే విశిష్టాన్వయః ప్రతీయతే; అతోన్యాయస్త్యేవకథ్యత్వ
 ర్వాన్యాపారాన్వయఇతి. సర్వాత్తనాన్వయస్తు స్వప్రతిపాదకతస్త్రి
 స్యాప్యవైదికతా మాపాద యన్నప్రమాణ భూతతస్త్రి తాత్పర్య
 విషయతాం భజతేఇతి,

రూపేరూపస్యాన్వయః, (౧) “మూర్తం బ్రహ్మతతోపి య
 త్ప్రియతరమ్” ఇత్యుక్తః. తత్రితావత్, చతుర్భుజే పరేరూపే
 “అశ్వాసనాయ జీవానాం యత్తన్మూర్తిగతంమహః । నారాయ-
 ణః పరంబ్రహ్మ దివ్యం నయననందనమ్ । తస్యమూర్తి మతీసాహం
 శక్తిర్నారాయణీవరా । సమాసమవిభక్తాక్లా సర్వావయవసుస్తదీ”
 ఇత్యాదినా పుష్టదశే శ్రీరూపాన్వయో విస్తరేణ ప్రతిపాదితః. సచ
 సందర్భ స్తత్పదీపే ఉదాహృతః.

యత్పునః, “విశ్వాప్యాయకరంకాన్త్యా పూర్ణైస్త్వయతతుల్య
 యా । పరదాభయహస్తం తద్ద్విభుజం పద్మలోచనమ్ । కేభామ
 యేనచక్రేణ శక్తేనచకరద్వయే । అజ్కితంనిర్వికారాంగ్మిగి స్థితంప
 రమశోభనమ్ । అన్యూనానతిరిక్తైస్తైర్గుణై స్పృశ్యిరలఙ్కృతమ్” ఇతి

ద్విభుజం పరరూపం దశమేఉక్తమ్; తత్రాపి “మయావినాసదేవస్య
స్థితిర్విష్ణోశ్చవిద్యతే” ఇత్యుక్తాశ్రీరూపాన్వయస్సిద్ధః.

ప్రూహచతుష్టయేతు-శాన్తిశ్రీ సరస్వతీ రతి రూపాహంతా
సమ్మన్ధఉక్తః. క్వచిత్తు “లక్ష్మీః కీర్తిర్జయాయామాయాప్రూహశక్తయ
ఈరితాః” ఇత్యుక్తమ్. తదేతత్-చాతురాత్యసృజాగ్రదాదిభేదేన
చాతుర్విధ్యాత్, స్థూలసూక్ష్మభేదేనద్వైవిధ్యాద్వా అవిరుద్ధమ్.

యచ్ఛ “చతస్పభ్యోపి శాఖాభ్యః కేశవాదిత్రయంత్రయమ్ |
దామోదరాన్తముద్భూతం తద్వ్యాహస్తరముచ్యతే” ఇత్యుక్తా
నాన్తుకేశవాదీనాం ద్వాదశానాం “ప్రీత్యర్చనాగీర్వాణికాన్తిక్రియా
శక్తి విభూతయః | ఇచ్ఛాప్రీతి రతిశ్చైవ మాయాధీర్మహిమేతిచ”
ఇత్యుక్తాః, †పదద్వయాన్తరతేజః పూరితదేశాధిష్ఠానా మూర్తభగ
వద్రూప విశాఖాయాపజన్యావిభవాః; పునః పద్మనాభాదయః పాతా
శశయనాన్తాప్రతింశ ల్లక్ష్మీతస్త్రిక్తాః.

“పద్మనాభో ధ్రువోస్తస్త్వశ్శక్త్యాత్మా మధుసూదనః | విద్యా
ధిదేవః కపిలో విశ్వరూపో విహజ్జమః | క్రోడాత్తా బడబావక్రో
ధర్నో వాగీశ్వరస్తథా | ఏకార్ణవశయోదేవః కూర్మః పాతాశధా
రకః | వరాహోనారసింహశ్చాప్యమృతాహరణస్తథా | శ్రీపత్నివ్యదే
హాధ కాన్తాత్మామృతధారకః | రాహుజిత్కూలనేమిఘ్నః పారిజాత
హరోమహాః | లోకనాథస్తశాన్తాత్మా దత్తాత్రేయో మహాప్రభుః |
స్యగ్రోధశాయీభగనానేకశృజ తనుస్తతః | దేవ్రావామన దేహస్తు
సర్వవ్యాప్తివిక్రమః | సరోనారాయణశ్చైవ హరిః కృష్ణస్తథైవచ |

జ్వలత్పురశుభ్యగ్రామో రామశాసనో ధనుర్ధరః । వేదవిద్యగవాన్
కల్మషాతాళశయనఃప్రభుః” ఇతి,

వాసుదేవాదయః కేశవాదయశ్చ స్వరాధిష్ఠాతారః దత్తా
త్రేయాంతావగ్గాధిష్ఠాతారః, తతస్త్రివిక్రమాంతా ధారణాసంజ్ఞికానా
మస్తథానామ్, తతః పరశురామాంతాః పశ్చిమప్రాంతసంజ్ఞికానామూ
ష్మత్కారాణామ్, తతశ్చత్వారో రజ్జయమజ్జహ్వమూలీయో
పధ్యానీయానామ్;

శక్తయశ్చైషామ్-“ధీస్తారావారుణీశక్తిః పద్మావిద్యాతదై
వచాసంఖ్యావిశ్వాఖగాభూర్గాలక్ష్మీర్వాగీశ్వరీతథాఅమృతాధారిణీ
చ్ఛాయా నారసింహీసుధాతథా । శ్రీఃకాన్తిర్విశ్వకామాచసత్యా
శాన్తిస్సరోరుహః । మాయాపద్మాసనాఖర్వా విక్రాన్తి ర్నరస
మ్భవా । నారాయణీరతిః ప్రీతిర్గాఢా రీ కాశ్యపీతథా । వైదేహీ వేద
విద్యాచపద్మినీ నాగశాయిని॥” ఇతి ప్రదర్శితాః.

అమృతార్ణవశయస్య శక్తిధారిణీః కూర్మస్యవిశ్వకామా ఇతి
చేదః; గాఢా రీతివిశేషణమ్; “అనిరుద్ధోవిభుర్దైవో దేవదేవస్సనాతనః ।
మహావిద్యాసముద్భూతా తదాహమపివాసవ” ఇత్యుక్తిస్తు అనిరు
ద్ధస్య పాలనాధిక్రమత్వాత్, సత్ప్రధానావతారస్య మహావిద్యా
సంజ్ఞితత్వాత్, మహాలక్ష్మీసంజ్ఞితాయా రజఃప్రధానాయాః ప్రాద్య
మ్యుత్పత్తేః విధిపద్మయో ర్మహామాయాసంజ్ఞితాయా స్తమః
ప్రధానాయాశ్చక్తేరుత్రర్యోర్మహావిద్యాయాః కేశవగార్యోఽప్య
క్తే రభిధానాత్.

“హృషీకేశస్సభగవాన్ పద్మయా సహవిద్యయా । అస్పృ
శుశయనంచక్రే యోగనిద్రా ముపాగతః” ఇత్యుక్తస్య పద్మనా

భస్య పద్మాశక్తికత్వేపి, తస్యావిద్యేతినామాస్తర మస్తీత్యత్రధీ రిత్సుక్తమ్.

నచ, విరిఞ్చజనకస్యైవ పద్మనాభత్వాత్, కథం తద్భాషా సంసర్గజన్యగౌరీశఙ్కరభేదితా, అణ్డమధ్యవర్తి ప్రధానపాలకస్య ప్రధానం సలిలీకృత్య తత్రశయాసస్యపద్మనాభత్వ మితివాచ్యమ్. తస్యాపి కాలమయాత్పద్మా త్సహకారిణః ప్రధానపరిణామరూప మహత్రత్కార్య బుద్ధ్యభిమానినో ద్విధితత్వతోన్మ్య రుత్పత్తే రభి ధానాత్, తతశ్చాసాఙ్కరాభిమతి రూపయో శ్శఙ్కరగౌర్యోర్ని హదాది విశేషాన్తై రుత్పాదితేచాణ్డ చతుర్ముఖోత్పత్తిః పునరుక్తా.

అత్రసిన్మయశక్తిర్నాయా విభక్తతమః - ప్రసూతి రక్షరం ప్రకృతిరవ్యక్తం తతోబ్రహ్మణ్డం తతోదేవాదిశరీరమితిషట్కోశాః. తత్రశాన్తిశ్చక్తేః, రతిర్నాయాయాః, మహాకాశ్యాదయఃప్రసూతేరభి మానినో లక్ష్మీవిద్యాకాలీనాం శక్తినియత కాలాభిమానిత్వమవ్య స్తీతి న తదుక్తివిరోధః.

గుణైస్సహ పఞ్చత్రింశద్ధి తత్త్వా న్యత్రోక్తాని. అత్రప్రధా నస్య సలిలీకరణం మహదాదిసృష్టేఃప్రాగేవవిభ్యాదీనాం సృష్టిరి త్యాచార్యైర్నకృచిదుక్తమ్: “ఆద్యేకోశే స్వయందేవస్త్రిభై వా హస్తయాస్థితః । ఁఞ్చస్వస్యేషాకోశేషు జీవా నానావిధాస్త్రితాః” ఇతి కోశాస్తరగతానాం జీవత్వముక్తమ్. చతుష్షడ్ద్వాదశ చతుర్దశ షోడశాష్టాదశభుజభేదభిన్నస్య సర్వస్యాసి శక్తిశస్య “ఏకధాద్విధా చతుర్ధాచ షోఢాచైవ తథాష్టధా । పునర్ద్వాదశథాచైవ” ఇత్య నేకవిధ లక్ష్మీపరిస్పృశస్వముక్తమ్.

“శ్రీరఙ్గస్థా పుష్టిరుభయత శ్చతుర్దిశం శ్రీకీర్త్యాదయః, కోణేషు శుద్ధానిరంజనా నిత్యాంజ్ఞానశక్త్యవరాజితా ప్రకృతయః, దిగ్విదిక్షు లక్ష్మీ సరస్వతీ సర్వకామదాప్రీతివర్ధనీ యశస్కరీశాన్తి దాతుష్టిదాపుష్టిదాః ద్వాదశపూర్వాహాంతరశక్తయః ఇతిబోధ్యమ్. సింధుశాయిలో లక్ష్మీప్రీతి విద్యా నిద్రానూపచతుష్టయః పరీతత్వ మమృతాశక్తికత్వా విరోధేన నిర్వాహ్యమ్ మత్స్య త్రివిక్రమాది షుచావతారేషు, (౧) “విష్ణోరేషా నపాయినీ” ఇతిచపరాశరః. అతోవతారేషు సర్వేష్వస్యా అనపాయిత్యమ్; విభవానాంలక్ష్మీ తస్యైకీణత అప్యత్రింశత్వమేకాదశే ఉక్తమ్.

వింశేతదనుక్తానపి విష్ణువత్తతతత్ర పంచశక్తయః పరికీర్తి తా ఇత్యుక్తేస్తదర్థసిద్ధమ్. ఏనఞ్చాహిర్భుభ్యసంహితోక్తం నప త్రింశత్త్వం శాంతాత్మిలోకనాథయోః కాంతాత్మామృతభారకయో ర్వావై పక్షికభేదేన నిర్వాహ్యమ్. అత్రైవత్రయాణాం త్యాగా ద్విప్వక్సేన సుహితోక్తంషట్త్రింశత్త్వమ్; “అవతారో యదావిష్ణో శ్చతుర్థా సన్భవిష్యతి । మధురాయా మహాంవ్యక్తం చతుర్దేష్యా మివైతథా” ఇత్యుక్తిః- భగవద్వత్ శక్త్యావేశ సాభారణ్యేన; ఏవ ఞ్చసర్వేష్వవతారేషు శ్రీనారాయణయో స్సమృద్ధసిద్ధిః.

“భావోత్తరాక్వచిద్బ్రహ్మః క్వచిత్సాభవదుత్తరా । భవద్భా వోత్తరాక్వాపి విద్వాంస్తత్రనముహ్యతి” ఇతిచోక్తమ్. భావోత్త రతాకాశికీయోగనిద్రాదిశక్త్యావేశావతారేషు; భవదుత్తరతాదశ మైకాదశయోరుక్తాః “భావోత్తరప్రకారాస్తే శ్చుతాస్తవద్వక్త్రీ పఙ్కజాత్ । ఇదానీం శ్రోతుమిచ్ఛామి ప్రకారాభవదుత్తరాన్” ఇతి హితదారమ్భః; భవద్భావోత్తరాత్వప్రమేఉక్తా.

సర్వత్రాపి “సవినావిష్ణునానేన స్థితీర్మమహివిద్యతే! మయా
వినా సదేవస్య స్థితీర్విష్ణోశ్చవిద్యతే!” ఇత్యభిధానా త్పరస్పరాన్వ
యోబోధ్యః; యోపి “అప్తా జయోగనిష్ఠానాం హృద్యాగ నిరతా
త్సనామ్” ఇత్యుక్తో హృదయేశయసోసి బృహదారణ్యక శ్రుతి
పర్యాలోచనే లక్ష్మీవిశిష్టవవ ప్రతీయతే; అర్చాయామపి, “ఆత్మిష్ఠ
మా మిమాంమూర్తిం మదనుగ్రహకామ్యయా । శ్రియాసార్థం
జగన్నాథో దిప్యో నారాయణః పుమాన్” ఇతి శ్రియాసమం
భగవదధివాసము క్తమ్.

గుణనాశ్చగుణాన్వయః—పరస్పర భోగ్యత్వమ్.(౧) “ప్రశ
కనబలజ్యోతి జ్ఞానైశ్వరీవిజయప్రధా ప్రణతవరణ ప్రేమక్షేమ
జ్ఞురత్వ పురస్కరాః । అపి పరిమళఃకాన్తి స్థావణ్యమర్చితీన్దిరేత
వభగవతశ్చైతే సాధారణగుణరాశయః॥ అన్యేపి యావసముఖా
యువయోస్సమానా శ్రీరజ్జగుజ్జశ విజృమ్భణానైజయన్తి । తస్మిం
స్తవత్వయితస్య పరస్పరేణ సుస్తీర్యదర్పణాన ప్రచురంస్వదస్తే”
ఇతి స్వరూపగుణానాం విగ్రహగుణనాశ్చ పరస్పరాన్వయ ప్రయు
క్తాభోగ్యభోక్తా.

జ్ఞానాదయోహిషద్గుణాః; “జ్ఞానశక్తిబలైశ్వర్య వీర్యతేజో
మహోదధిః ; తస్యాహం పరమాదేవీ షాఙ్గణ్యమహిమోజ్వలా ।
తుల్యాగుణవయోరూపై ర్మసఃప్రమథనైర్హారేః । షాఙ్గణ్య విగ్ర
హంజేవీ మనిర్దేశ్యా మనూషమామ్ । షాఙ్గణ్యవిగ్రహంజేవం తా
దృశ్యాచ శ్రియాయుతమ్ । జేవ్యాశ్రియాసమాసీనం పూర్ణషాఙ్గణ్య
దేహయా । పూర్ణషాఙ్గణ్య రూపత్వా ల్సాహం భగవతీస్సృతా”
ఇత్యాదివచనై రుభయసాధారణ ఇత్యవగమ్యతే; “తోషయామి

గుణైర్విష్ణుం తుమ్యామిచ హరేశ్శుణైః । మయాతుష్టి స్సమస్తానా
మిడితానాం స్వకర్తృభిః । తుష్టిర్నిరూపితాతేన సాహం యోగాభి
పారశైః॥” ఇతి తుష్టిశబ్ద నిర్వచనాత్ పరస్పరాహ్లాదక గుణవత్త్వం
దస్సుత్యోరుక్తమ్.

తేమజ్జరత్వచ్చ-“తారయామి జగత్స్వం పరమం భవసా
గరమ్ । ప్రియంహితచ్చ సర్వేషాం చింతయామి కరోమిచ । తేన
మాంసర్వభూతానాం మాతరం మునయోవిదుః । తారాసంసారతర
ణాత్” ఇత్యాదినాభిహితమ్; (౧) “ఆత్మన్యాత్తావపుషిచవపుర్వై
భవైర్వైభవఞ్చేత్త్యాకారైస్తైరనుగుణతయాసర్వభావానుయాతా
ఇచ్ఛాయాపాణ్యసి భగవతస్సాదయస్యాత్తరూపా దూరీకుర్యాన్న
హిమధురతా దుగ్ధసిన్ధోస్తరక్లాన్” ఇత్యత్రవైభవశబ్దః-చిదచిచ్ఛేష
త్వాదిపరిః.

వైభవమ్ - వ్యాప్తిః. “ఆక్రమ్యసర్వాంతు యథాత్రిలో
కీం తిషత్వయందేవ వరోఽసితాక్షితధాస్థితాత్వంపరదేతథాపి పృ
చ్ఛామ్యహం తేవసతింవిభూత్యామ్” ఇతి; “ప్రతిష్ఠితాయా స్సర్వత్ర
మమ నారాయణస్యచ । వస్తుతః కాప్రతిష్ఠాస్యాత్” ఇత్యాదిభిర్భ
గవద్వ్యాప్తస్య సర్వస్య లక్ష్మీవ్యాప్తిప్రతీతిరీత్యేకే ; సాచవ్యాప్తి
శ్శక్తివిశేషేణేతి కృష్టపాదాః. అయమేవ సర్వప్రకారసమ్బంధః.
“శ్రయస్తేవైష్ణవంభావమ్” ఇతి నిరుచ్యతే.

ప్రాప్యపూరకత్వచ్చ-శ్రియః-ముక్తానాం భోగవివృద్ధ్యర్థమ్;
సాందర్యాది వివర్ధనీ మితి ప్రపన్నపారిజాతే ఉక్తమ్. కైజ్జుర్యోద్దే
శ్యత్వస్తు కథయోభిషేకమేవ. “అన్యాయమచ శేషంహి” ఇత్యా
దిప్రమాణానాం పూర్వ ముదాహృతిత్వాత్. “శ్యాణామి దుం

తమ్” ఇత్యాది పుష్పత్వా ఉపకారానుసంధానవిబంధనం ప్రాప్య
త్వంబోధ్యతే; “శ్మశామిచ గుణైర్జగత్” ఇతి స్వగతాశన్యార్హత్వా
సన్యశరణత్వానన్యభోగ్యత్వానాం జ్ఞానవరణప్రాప్తిదశానుచేతనే
సంపాదనపరం సత్ప్రాప్యతోవ్యయక్తమితి, రమ్యజామాతృదేవ
సూక్తి పర్యాలోచనాయా మవగమ్యతే. స్వరూపస్థితి ప్రవృత్తీనాం
తాదధీన్యాత్తదేకోపాయతోక్తిః. ఇవమేవాకారత్రయసమ్మున్న
త్వమ్.

యదన్యత్రాపితత్సంపాదనశక్తిః, వాత్సల్యాది జ్ఞానశక్త్యాది
సాన్దర్భ్యాదినర్థకత్వ రూపమిత్యేకే; పురుషకారత్వ ప్రాప్యత్వప్రాప్య
పూర్వకత్వరూపమిత్యపరే; శ్రయేన్త స్సర్వభూతానా మితి వ్యాప్తి
పక్షే సుగమమ్. పక్షాన్తరే స్వనిరూప్య స్వరూపేణ నిర్వాహ్యమ్.
పుణ్యకర్తృణామితి జ్ఞానసారసవమదశమగాఢోక్త రీత్యా భగవతః
శ్రియోపి పుణ్యకర్తృణా మన్తరవస్థానమభిమతమ్; అన్యేషాన్తుకేవ
లవ్యాప్తి నిర్వాహార్థమితి సూచితమ్.

“ఈడితాచ సదాదేవైః” ఇతి-“విశ్వేశ్వర్యాదికం నూక్తం
దృష్టంత ద్భ్రహ్మణాపురా । స్తుతయే యోగనిద్రాయాం మమదే
వ్యాః పురస్తర । శ్రియన్నాక్తేన తుష్టావ పద్మినీం వాకశాసనః । స్తుత
యోమేతదాదృష్టా దేవైర్వన్ది పురోగమైః ” ఇత్యాదిభిర్వివృతమ్;
బ్రాహ్మేచపురాణే-“పద్మయోనిర్బుడంప్రాప్య పతం స్తోత్రం తతః
క్రమాత్ । దివ్యమప్తగుణైశ్వర్యం తత్ప్రసాదాచ్చ లభవాన్” ఇతి.
కాశ్యపశ్చాహ-“బ్రహ్మద్యాశ్చ సురాసుర్వే మునయశ్చ తపో
ధనాః । ఏధన్తేత్వత్పదచ్ఛాయా మాశ్రిత్య కమలేశ్వరి” ఇతి.
“శరీరఞ్ఛాస్మి” ఇతి-అసాధారణవిగ్రహవ దభిమతత్వపరమ్. శరీర

(౪౭) అవనుసాయమామిడత్తిల్ తాన్ పురుషాకారమాయురుక్కుమ్;

అవన్ ప్రాప్యనామిడత్తిల్ తాన్ ప్రాప్యైయుమాయ్
కైజ్జర్యవర్ధకై యుమాయురుక్కుమ్.

త్వస్యసాధారణత్వాత్. శరణఞ్చాస్మీతి-(౧) “శ్రేయోనహ్యరవిన్ద
లోచనమనఃకాంతాప్రసాదాదృతే” ఇత్యుక్తరీత్యా కార్యాన్వయ
వ్యతిరేకప్రయోజక వ్యతిరేక ప్రతియోగిత్వపరమ్. శాశ్వతపదసను
భివ్యాహారాద్వాగృహపరం సత్ప్రప్యత్వపరమ్. అత ఉపయుక్తా
స్సర్వేష్యథా ఇహాపిగ్రాహ్యః.

నను పూర్వోత్తరఖణ్డయో శ్చబైకరూప్యా ద్భగవద్గతోపా
యత్వప్రాప్యత్వవిరూపోపాయత్వప్రాప్యత్వబోధనమనుపపన్నమ్;
నచాత్రాపి శ్రియః ప్రాప్యవర్ధకత్వమేవేతి శక్యం వక్తుమ్; (౨)
“మిథునపరం ప్రాప్యమ్” ఇత్యాచార్య నూక్తి విరోధాదిత్యతటహ
(అవనితి)

భగవత్కర్తృకేషు సర్వేషువ్యాపారేష్వనువిధాయిత్వమే
వాస్యాః పాతాధ్యానుగుణమితిపురుషకారత్వ రూపమేవోపా
యత్వం శ్రియః పూర్వఖణ్డేబోధ్యతే; చేతనకర్తృక కైజ్జర్యోద్దే
శ్యత్వస్తు ఉభయోరపి సమ్భవతీతి ప్రాప్యత్వస్యాప్యత్రబోధన మితి
భావః; స్రష్టావిష్ణురియం సృష్టి రిత్యాది వచన పర్యాలోచనాయాం
హికర్తృత్వం తన్నిష్ఠమ్; తదనువిధాయిత్వమేవాన్యస్వరూప
మిత్యవగమ్యతే; తదనురోధాల్లక్ష్యో సహ హృషీకేశ ఇత్యత్రాపి
నైకక్రియాయాంతుల్య వదన్వయరూపం సాహిత్యం వివక్షిత మితి
జ్ఞాయతే.

వస్తుతోనాత్ర ప్రమాణాస్తరసిద్ధం భగవతోరక్షకత్వ ముద్ది
శ్య తచ్చియాసహేతివిధీయతే; విశ్వాస ప్రతిపాదనార్థోహ్యాయం
శ్లోకః, అజ్ఞప్రతిపాదక శ్లోక మధ్యపఠితత్వాత్; పరిశేషాచ్చ పురు
షకార సమ్మన్దశ్చ విశ్వాసహేతుః. సతుల్యవద్రక్షకాస్తర సమ్మన్దః;
ఉక్తాచ్చ రమాపతిత్వ సుభగస్య నారాయణత్వస్య శజ్కానిరాస
హేతుత్వమ్;

“రక్షిష్యతి హరిశ్రీమా నాశ్రితా నితనిశ్చయాత్” ఇత్య
త్రహరితి శక్తుపలక్షిత కార్యోపయోగిగుణయోగః ప్రదర్శితః.
శ్రీమానితినూపసదత్వకృపాయోగా దర్శితౌ. ఇహ కారుణ్యరూప
యేతి-భగవత్కారుణ్యరూపయేత్యర్థే కృపాయోగః. కారుణ్య
ప్రాయుర్యార్థకత్వే నూపసదత్వమ్. “హృషీజ్ఞానం సముద్దిష్టం హృ
షీకాశ్చేతనానతాః | జగ్గమత్వా జగద్రూపాస్తదీశో జగతాం
పతిః” ఇతి నిర్వచనాత్, హృషీకేశశబ్దేన ఈశేశితవ్యసమ్మన్దః;
“ఐశ్వర్య వీర్యరూపత్వం హృషీకేశత్వమ్” ఇతి నిర్వచనే, “ఈశ
స్సాన్వితస్త్ర్యయోగేన నిత్యం సృష్ట్యాదికర్మణి” ఇత్యుక్తాదైశ్వర్యా
చ్చక్తిలాభః; దేవీశబ్దేన విహార సహచారిత్వోక్త్యా తదుక్తస్య భగ
వతా అనతిక్రమణీయత్వం దర్శితమ్; ప్రకరణానుగుణ్యాచ్చస్థిత ఇత్య
థ్యాహారేపినదోషః.

నచ “త్వమేవ సర్వశాస్త్రేషు శరణ్యాత్వేనగీయసే” ఇత్యాది
వచ్చాస్త్రోదితత్వమేవ సలక్ష్యకో భగవాన్రక్షిష్యతీతి విశ్వాసహే
తుతయా ప్రదర్శ్యతే; కారుణ్యరూపత్వ ప్రతిపాదన వైయథ్యాత్,
విశ్వాసహేతుగుణజ్ఞాపకతయాతు శాస్త్రముపన్యస్యతే; “త్వమేవ
సర్వశాస్త్రేషు ” ఇతిత్వోపచారికమితి సర్వసిద్ధమేవ. సర్వకామ

ప్రదాంరమ్యా మిత్యత్ర మోక్షాతిరిక్తమేవఫలం గోబలీవర్ధన్యాయా
దుచ్యతే. సంసారార్ణవతాఽసిః మితీతు - విరూపనిర్దేశా త్ప్రయోజ
కత్వపరమేవ. కోన్యాభగవదపేక్షయా విశేష ఇత్యతః షీఘ్రప్రసా
దినీం శరణ్యామితి. శరణ్యామిత్యే తదశరణ్యశరణ్యామితి గచ్ఛే
వ్యాఖ్యాతమ్; తచ్చ-అలభ్యస్వశరణ్యానాం శరణ్యప్రాపకత్వ మితి
వ్యాసార్యాః.

నచ బ్రాహ్మపురాణావగత నామమాత్రేణ స్వాతంత్ర్యేణ
మోక్షప్రదత్వసిద్ధిః; “ఓజ్ఞాః ప్రణవస్తారోః హంసో నారాయణో
ధ్రువః । వేదాత్మా సర్వవేదాదిరాదిత్య సర్వపావనః । మోక్షగో
ముక్తిమార్గశ్చ సర్వసన్ధారణక్షమః । ఇదంశరణమజ్ఞానా మిదమేవ
విజ్ఞానతామ్ । అయమన్విచ్ఛతాంస్వగః పోతః పారంతిత్తీర్ణతామ్”
ఇత్యాదిభిః ప్రణవప్రశంసావచనైః, “యద్ద్యత్క్లేశకర్మాదీ నీక్షయ
త్యఖిలంపదమ్ । క్షపయిత్వామలంసర్వం దదాతి పరమంపదమ్” ఇతి
దీక్షానామ నిర్వచనేన జ్ఞానాతిరిక్తమోక్ష సాధనతానిషేధ కామ
నానుసారేణ సత్యసిమోక్షే కర్మజ్ఞానయోర్ద్వయోస్సాధనత్వ బోధక
వచనే ప్రయోజకత్వమాత్రపరిత్యేన స్వాతంత్ర్యేణ ప్రణవాదీనాం
సాధనత్వాసిద్ధే స్పీకృతత్వాత్, “భగవద్యజ్ఞసంయోగాత్పత్నీ
భగవతోహ్యహమ్” ఇత్యుక్త రక్షణ రూపయజ్ఞ ఫలభాగిత్యేనా
పద్యతే.

సహాయశ్లేపి పత్నీస్తుల్యవత్కర్తృత్వమ్; ఏకవచన విరో
ధాత్; తదుక్తం కపర్దినా; “అస్తిస్వామిత్వలేశోస్యాస్తత్ప్రాచుర్యస్తు
భర్తరి । సహిప్రధానం విధిభిస్తస్యైవాధి క్రియాయతః” ఇతి స్వామి
త్వమన్యస్వత స్త్రకర్తృత్వమ్.

అత్రయద్యపి ఐకరస్యానుమత్యాదినా ఉపాయతాయామశ్య
స్త్రేవలక్ష్యో అన్వయః. తథాప్రధానవ్యాపారకర్తృత్వం తద
సాధారణమ్; వాత్సల్యాదిచాతిశయితం శ్రియ ఇతి తదసాధారణం
పురుషకారత్వమ్. ఉభయోరేవ విరోధినివర్తన వాత్సల్యాద్యన్వ
యేపి స్వరూపభేదనూచకతయా (౧) “యువత్వాదా తుల్యే” ఇతి
న్లోకే తథాఽచార్యైర్విభాగాత్.

అతఏవోక్తం రహస్యత్రయజీవాతః;-భగవతోనిరఙ్కుశస్వా
తస్త్ర్యేణ తదసాధారణమనిష్ఠనివారణాది; ఇదమేవహ్యుపాయకృ
త్వమ్; వాల్మభ్యుచ్చవాతల్యాదికం శ్రియోఽపసాధారణమ్; ఉభయో
రుభయత్రాన్వయేపి అసాధారణవేషేణ ప్రతినియమోద్రప్తవ్యఇత్యా
చార్యాః శ్రియ; పురుషకారత్వమేవ వర్ణయంతి;

అత్రానుభవకై జ్ఞర్యభేదేన దశద్వయాత్మికాయాం ప్రాప్తా
విభూతి గుణవిగ్రహాలక్ష్యోద్ధి విశిష్టస్త్వైవ భగవతః ప్రాప్యత్వమ్;
తత్రానకస్యాపిసారశబ్దార్థస్య పరిత్యాగః; విశేషణభూత తత్త్వ
దాధైషుభోగ్యత్వం తరతిమ భావాపన్నమేవ; కైజ్ఞర్యరూపాయా
స్తుప్రాప్తా అసిద్ధివిశేషణ విశిష్టస్య తథాత్వమ్; దేవతాన్తరాణాం
నిసిద్ధత్వం ప్రాగేషాక్తమ్. దమ్మత్వతిరిక్తేషు భాగవతత్వోపాధికమ్;
దమ్మత్వోస్తు శేషిత్వమేకేచ్ఛా సిద్ధమితి సతత్ప్రాధికమ్; ఏకతరో
దైశ్యక మవ్యవ్యతరస్య ముఖవికాసాధాయకమవేతి, ఉభయోరపి
ప్రాప్యత్వమ్; ప్రాపకత్వం పునర్నారాయణశబ్దబోధ్యానాం సర్వేషా
మర్థానా మిత్యస్తివిశేషః.

అత ఉపయోగవిశేషాదేవ కేషాఞ్చిదుపాయ విశేషణత్వ
మాశ్రితమ్. ఉపయోగశ్చ వస్త్యనురూపః; జ్ఞానాదీనాం యాదృశ

(౪౮) ఇతిలే తిరుమన్రత్తిత్తున్న ప్రాప్యతై విశదమాక వసుసద్ధి క్కీఱతు.

(౪౯) ఇతైయపెరుమాల్లై ప్పిలే ఇరువరుమాన శేర్ త్తియిలే అడి మై శెయ్ కై ముత్తై.

ఉపయోగః, సతాదృశోవాత్సల్యాదేః; లక్ష్మ్యలపి వస్త్రనుగుణ వ్యాపారస్తదీయ కృపాద్బోధనాదిరేవేతి; ప్రాప్యవర్ధకత్వం అనుభావ్యగత సాందర్యవిశేషసమ్పాదకతయా కైజ్జుర్యవర్ధకత్వమితి కేచిత్. నియోగముఖేనత్యన్యే; తదుక్తమ్. “మదాజ్ఞాకారణో యత్రమోదస్తే సకలామరాః” ఇతి. “సర్వం పరిజనం భగవతస్తత్తదవస్థోచిత పరిచర్యాయామాజ్ఞాపయన్త్యా” ఇతిచ భావ్యకారై రనుగృహీతమ్; విశిష్టస్య ప్రాప్యత్వోక్తౌ మూలమన్యవిరోధ ఇత్యాశంక్య, ఏతదనురోధేన తత్రాప్యసాధ్యస్య గర్భితత్వాన్న దోష ఇత్యాహ (ఇతిలేఇతి).

శ్రుతిషు బ్రహ్మణవప్రప్యత్వాభిధానాత్, యేనయనేత్యాదౌచ లక్ష్మ్యలనుక్తేస్తన్యాః కైజ్జుర్యోద్దేశ్యత్వా సమ్భవాత్, అనుభావ్యసమ్పాదకత్వమేవాత్రశ్రియఇతి శంకమానంప్రత్యాహ (ఇత్యేయితి). ఏకతంతూత్రాదరో రావణశూర్పణఖ్యోరివాఽనర్థ హేతుః; అతస్సామిత్రి వద్విశిష్టాదరపవయుక్తః; స్వరూపస్యాభయ శేషత్వా దితిభావః.

ప్రాప్యతాముపపాద్య ప్రాప్యవర్ధకత్వం వివృణోతి (అడిమై యితి). ఆజ్ఞాముఖేన కైజ్జుర్యసాధకత్వం భగవత్సన్నిధౌ కైజ్జుర్య కర్తుశ్చేతసస్య ఉపలాశనేన రసాధాయకత్వం ప్రాప్యవర్ధక పదేనోక్తమితిభావః. ఆజ్ఞాముఖేన కైజ్జుర్యసాధకతాయావర్ధకతా రూపత్వం కేషాభిదృగవదా దేశేనాపిసమ్భవాత్. దృశ్యతేహి సామి

(౧౦) అడిమైతాన్ సిద్ధిప్పతుమ్ రసిప్పతుమ్ అచ్చేర్ త్తియిలే;

త్ర్యాదిషు భగవతోపితధాత్వమ్; రసాధానం ఘనస్వత్పేనాపి వ్యాపారేణాతిశయితరస సమ్పాదనం ప్రాప్యత్వ ప్రాప్యనర్థకత్వయోః క్రమేణ వాక్యద్వయేన వివరణోచిత్యాదిత్థం వ్యాఖ్యాతమ్.

వరవరమునిభిస్తు-ఉత్పద్యనివర్ణరస్యం భవతీతి రమ్యజామా తృదేవైః పృథగభిధానాత్, వర్ణకత్వ మతిశయితముభోల్లాససమ్పాదకత్వమ్. ప్రాగుక్తముత్పాదకత్వంపునః పార్థితకై జ్ఞుర్యేస్వతస్త్రేశ్వరానుమతి సమ్పాదకత్వమ్; రసాధాయకత్వన్తుభోగ్యవిషయ పూర్వ్య కై జ్ఞుర్యేస్వరససమ్పాదకత్వ మితి వ్యాఖ్యాతమ్. స్వర సస్తు భగవద్రసార్థాంతి నవిరోధః.

యద్యపి ప్రత్యక్ష విదిత భగవదభిప్రాయత్వాన్ముక్తానాం భగవదభిమతస్య కై జ్ఞుర్యస్య స్వతఏవ సుకరత్వాన్నప్రార్థనాస్వీకారాద్యపేక్షా. ఏవ ముచితపరిచర్యాయా మాజ్ఞాపనమపి వర్ణమ్. బాచిత్యస్యస్వతఏవజ్ఞాతత్వాత్, కై జ్ఞుర్యస్యచరస్యత్వాత్. తథాపి ప్రార్థనాదీనామపి రసవిశేషాధాయకతాబోధ్యా.

ఉక్తజ్ఞు రహస్యరత్నాయాం భగవతి తత్పరిజనేచ సర్వజ్ఞే ప్యేవం నివేదన ప్రేషణాదివ్యాపారాస్సచ్చంద్రలీలాప్రవృత్తాంతి స్వత స్సర్వజ్ఞోపి భగవాన్ తన్ని వేదితకారీవక్రీడతీతిచ. ఉత్పాదకత్వజ్ఞు-(౧) “సీతాసమక్షమ్” ఇత్యాది వచనైర్వ్యజ్యతే. అత ఏవైతత్సర్వవిషయమిత్యేకే.

అన్యేతు, భుజగేశవిహగేశాదిభిః క్రియమాణస్య విశిష్టోద్దేశ్యక
కై జ్ఞర్యస్యాన్యసమ్బన్ధో మిధునవిషయే ప్రార్థనాయామేవేతి రమ్య
జామాతృదేవోక్తేః ప్రత్యగ్రముక్తవిషయం సాధకత్వాభిధానమ్.
తచ్చైకరస్యేన భగవతశ్చీనూక్తిసాపేక్షత్వాత్; అతఏవ నిత్యకి
జ్ఞరం మాం కుర్వీతి ప్రాథిశే, శ్రియః పతినా స్తనన్ధయతనయాభినన
నచనశ్రవణతత్తన హృష్టమనసా లభిలజగన్మాతుర్ముఖే వీక్షిశే
సత్యామేకహృదయతాయాం తాభ్యా ముభాభ్యాం వీక్షిత స్తను
భయ కృపయా పరభక్తి పరస్థాన పరమభక్తియుక్తో నిత్యవిశదతమ
ప్రయోజనానవధికప్రియ భగవదనుభవజనిత ప్రీతికారిత సర్వదేశ
సర్వకాల సర్వావస్థాచిత సర్వవిధకై జ్ఞర్యాశి పరిగృహ్య అనేక
విగ్రహాణి కరోతీతి పరమపదసోపానే ఉక్తమిత్యాహుః.

శ్రీమత్పదస్య సత్తాహానిభయాధీన నిరస్తర సుశ్లేష జ్ఞాపక
తాయాన్తు భగవతో భాగ్యత్వాతిశయజ్ఞాపనం ప్రయోజనం
బోధ్యమ్. లక్ష్మీభోగా దవ్యతిశయితత్వజ్ఞాపనం ప్రయోజనమిత్యేకే.

యద్యపి సర్వవిధకై జ్ఞర్యస్య చతుర్థ్యాభిధానాదపిత
స్సిద్ధిః, తథాపినవ్యావర్తకం వ్యావర్తకాన్తరం నిరుణధీత్యదోషః;
తదుక్తమథ్యాత్మచింతాయామ్, “ఐశ్వర్యకై వల్యోత్తీర్ణం త్వదానన్ధా
ద్విలక్షణమ్. లక్ష్మీభోగాద్విశిష్టజ్ఞుకై జ్ఞర్యసుఖమాప్నూయామ్” ఇతి.

యద్యపి, (౧) “రూపశ్రీయాగుణగణై ర్విభవేన ధామ్నా
భావై రుదారమధురై శృతురైశ్చరిత్రైః | నిత్యంతవైవ సదృశీం
శ్రియమీశ్వరీం తాం త్యాజ్ఞాభిరః పరిచరేయ ముదీర్ణభావః||
యాచిభ్రతీస్థిరచరాత్మక మేవవిశ్వం విశ్వమృరాచ పరయాతుమయా

(౧౧) నారాయణాయ - సర్వశేషియాయశ్శుభము.

క్షమాచ । తాం మాతరఞ్చ పితరఞ్చ భవంతమస్య పృచ్ఛన్తు
రాత్రయ ఇమావరిషస్యతోమే" ఇత్యాదినా తిస్మాజ్జామపి మహి
షీణాం తుల్యవత్కైర్జుర్యోద్దేశ్యత్వం శ్రీవత్సచిన్తా మిత్రైరుపవర్ణి
తమ్; తథాపి, (౧) “యాభిస్త్యం సన బాహుద్వప్తిభిః” ఇత్యన్యా
సాం లక్ష్మ్యవయవప్రాయత్వాత్, తయాభూమి సీమాయపలక్షణం
బోధ్యమ్.

శ్రీమత్పద్మనైవ దేవతాంతర వ్యావృత్తిసిద్ధర్శ్యర్థం నారా
యణపదమత ఆహ (సర్వశేషియా యితి). ప్రాప్యత్వోపయుక్త
గుణ విశేషాభిధానార్థం త దితిభావః. యద్యపి కర్మకరణాధి కరణ
వ్యవృత్తిమ ప్రాప్యత్వ ప్రాపకత్వాధారత్వా నాపివలాభః. తథాపి
తల్లాభః ప్రాప్యత్వ బలాదేవబోధ్యః. ఉక్తం దీపసజ్జిహే;—“శేషి
త్వమేవోపేయత్వం కిచ్చితకార్యత్వరూపతః” ఇతి. ఉభయవిభూతి
నాధత్వం హి నారాయణశబ్దార్థ ఇతి వరవరమున్ముక్తి శ్చరారి
సూక్తి మభిప్రేత్య; నారాయణపదస్య సర్వాంతర్యామిత్వార్థకతయా
శరీరిత్వస్య శేషిత్వ వాప్తత్వా తత్సిద్ధిరిత్యనే. అన్యేతునారకభేద
సరగతం శేషిత్వముచ్యతే; సంసమ్బద్ధితి వ్యవృత్తే; తస్యాయన
మితి తల్లాభ ఇత్యాహుః.

వస్తువస్తు కైర్జుర్యం సకేవలం స్వరూపప్రయుక్తమ్; నిర్బన్ధ
రూపతాపత్యే; పంస్తు అనుభవజనిత ప్రీతికారితమ్. అతోనుభావ్య
విషయ పూర్తిరావశ్యకీతి తత్ప్రతిపాదకత్వమేవాస్యా ఇత్యాహ
(ఇతిలే ఇతి). అథవా, సనుసర్వశేషిత్వ ప్రతిపాదకత్వే నారాయణ

(౧) శ్రీగుణరత్నకోశే.

(౧౨) ఇతిలే తిరుమసైయుమ్ గుణజ్ఞేయుమ్ శొల్లుమ్.

పదవైయర్థమ్. శ్రీశబ్దేన స్వసేవ్యత్వస్య శ్రియాంఽపరిపాదనాత్, మతుబాచ తచ్ఛేషిత్వస్య భగవతిబోధినాత్ సంశేషిత్వసిద్ధేరత ఆహ (ఇతిలేయితి). పూర్వం చరణశబ్దాననుభివ్యాహారాత్ సంస్కరానాం ప్రాప్యత్వ సమాపదకత్వాచ్చ ప్రాప్య పరో నారాయణ శబ్దో విగ్రహగుణ ప్రతిపాదనార్థ ఇతిభావః.

సర్వేషామేవ విగ్రహాణాం ప్రాప్యత్వేపి వచనగతై కవచనా నుసారేణ ఏకవచన నిర్దేశః; లక్ష్మ్యోదీనాం శ్రీమచ్చబ్దేనాభిహిత త్వాత్ పృథగనభిధానమ్, చ శబ్దోవిభూతేరప్యపలక్షణార్థః; కృష్ణపాదరమ్యజామాతృదేవాదిభి స్వరూపరూప గుణవిభూతి పరత్వాభిధానాత్. గుణానామనుభావ్యత్వం *సోశ్చుత ఇతి శ్రుతిసిద్ధమ్. విగ్రహస్యానుభావత్వం * సదాపశ్యన్తినూరయఇతి శ్రుతిసిద్ధమ్. పదశబ్దస్య చరణపరత్వేన విగ్రహోపలక్షకత్వాత్, “సదాపశ్యన్తి తందేవాః పురుషం పుష్కరేక్షణమ్ | షాన్ద్య విగ్రహం దేవం తాదృశ్యాచ శ్రియాయుతమ్” ఇత్యహిర్బుధ్నవచనానుసారాత్. లక్ష్మీతనోద, “నూరయో యత్ర సంసిద్ధా స్సర్వజ్ఞా స్సర్వ దర్శినః | వైష్ణవం పరమందూపం సాక్షాత్కుర్వన్తి సర్వదా” ఇతి, “విభూతి రనుభావైవ నిత్యా నూరినమావృతా | ఐశత్వస్యాను న్ధానాదోభ్యా చాన్యాయకర్మణః” ఉక్తంహి సర్వజ్ఞ సమీతా యామ్- “తత్రానన్దమయాభోగా లోకా ఆనన్దలక్షణాః | జ్ఞానానన్ద మయాదేహ ముక్తానాం భావితాత్మనామ్” ఇతి;

విగ్రహోక్తైవదివ్యాభరణాదీన్యపలక్ష్యన్తే. “శ్రీవత్సకా న్తుభకిరీటలలాటికాభిః కేయూరరకహటకోత్తమకణ్డికాభిః | ఉద్దామ

(౧౩) శేషిత్వత్తిలే నొక్కు.

దామ మణిసూపుర నీవిబద్ధై ర్భాన్తం భవన్త మనిమేష ము
దీక్షిషీయ” (౧) “త్వాం నేవితం జలజచక్రగదాసిశాన్తైః స్త్రాన్త్యైః సై
స్యపతినానుచరైః స్తథాన్త్యైః దేవ్యాశ్రియా సహవన్త మన స్తభాగే
భుజ్జీయసాశ్చలి రసజ్కుచితాక్షిపత్నౌ” ఇతి తద్విశిష్టస్యానుభావ్య
త్వోక్తేః.

నిత్యానాన్తు కై జ్ఞురోద్దేశ్యత్వ మన్యస్తీతి (౨) “కై జ్ఞుర్య
నిత్యనిరతై ర్భవదేకభోగై ర్నిత్యైరనుక్షణ నవీన రసార్చభావైః
నిత్యాభివాఞ్చిత పరస్పరసీచభావై ర్నదేవతైః పరిజన్తైః స్తవసజ్జనీయ”
ఇత్యుత్తరశ్లోకే స్పష్టమితి;

అన్యగుణవిగ్రహ విభూతి విశిష్ట స్వరూపార్థకత్వే “స్వామి
త్వమ్” “ఆత్మేశ్వరాయ” ఇత్యాచార్యవ్యాఖ్యాన విరోధాత్త
త్రతాహ (శేషిత్వత్తిలే యితి). స్వామిత్వపదం ప్రకృతశేషిత్వపర
మితి సూచయితుం శేషి పదప్రయోగః. సర్వగుణప్రతిపాదనేన్యా
చార్యై శ్శేషిత్వే తాత్పర్యాధి క్యాత్తథోక్తమితిభావః.

తత్ర హేతుః (ప్రాప్తేతి). అప్రాప్తవిషయనేవాయాః “నేవా
శ్వన్వత్తిః” ఇతినిషేధాదితిభావః. అత్రభోగ్యతాయాఅపితాత్పర్యవి
షయత్వంబోధ్యమ్. అభోగ్యవిషయేకై జ్ఞుర్యస్యరస్యత్వాభావాత్;
అతఏవస్వామిత్వ భోగ్యత్వయోస్తాత్పర్యమితి రమ్యజామాతృదేవై
రభిహితమ్. రహస్యత్రయచుళకేచ “స్వామిత్వభోగ్యత్వే ప్రాధాన్యే
నానునన్ధయే” ఇత్యుక్తమితిబోధ్యమ్.

సను ప్రార్థనాశ్చైత్యయు క్తమ్; చతుర్థ్యాస్తత్రాననుశిష్టత్వా
త్, సచ, అధ్యాహృతేనభవేయ మిత్యాదిపదాన్తరేణతత్పిద్ధిః; తవా

(౧౮) ప్రాప్తవిషయత్తిల్ కై జ్ఞర్యమితే రసిష్టుతు.

(౧౯) ఇన్ద చతుర్థికై జ్ఞర్యతై ప్రకాశిష్కితాతు.

(౨౦) కై జ్ఞర్యద్వాన్ నిత్యమ్.

స్థితిచయూచత ఇత్యాద్యనురోధాత్త దధ్యాహారస్య ప్రామాణిక త్వే
పి తాదర్శస్యనిత్యసిద్ధత్వేన అప్రార్థనీయతయా తదనన్వయాదిత్య
తశ్చతుర్థాః కై జ్ఞర్యేలక్షణాం దిర్భయతి (ఇన్దవితి). కై జ్ఞర్య
ప్రార్థనా ప్రతిపాదకేతి వరవరమున్యక్తిః పదాన్తరసమభివ్యాహర
మపేక్ష్య, ప్రార్థనాశ్చేత్యాచార్య సూక్ష్మపపాదనాయ;

కేచిత్తుకై జ్ఞర్య ప్రార్థనై వాత్రలప్యతే, ఆయవితికై జ్ఞర్య
ప్రార్థనా ప్రదర్శయతీతిరమ్యజామాతృదేవైరభిధానాత్. ఏవశ్చ
ప్రార్థ్యమానం కై జ్ఞర్యం ఫలత్వేనప్రదర్శ్యతేఇతి ప్రార్థనాయా అపి
ఫలకోట్యస్తరాభాసః. అతః పఫలదశాయామపి ప్రార్థనాసర్వే కై జ్ఞ
ర్యస్య కాదాచిత్కత్వశఙ్కాయాం కై జ్ఞర్యస్యనిత్యత్వేపి ప్రార్థ
నానువృత్తిస్సమ్యవతీతి ప్రతిపాదయితు మగ్రిమగ్రస్థస్యశ్చ తే; అత
ఏవ అభునరావృత్తేనైశ్వర్యోత్తీర్ణమ్, అనన్తత్వాత్ కై వల్యవిలక్షణం
సహజప్రీతి జనితమపికై జ్ఞర్యమభిప్రాయాభిజ్ఞాపూర్వకతయైవ క్రియ
తామితిమాంవదేతి ప్రార్థనాసాహిత్యేనాపి లబ్ధవ్యమితిరమ్యజామాతృ
దేవైరభిహితమిత్యాహుః.

తత్ప్రార్థనాయా విశేష్యతయాలక్ష్యత్వే ఫలత్వభోధకపదా
న్తరాభావాత్తదధ్యాహారేపి కై జ్ఞర్యస్య ఫలత్వాసిద్ధిప్రసక్తాత్,
విశిష్టస్యాస్యత్రాన్వయస్వీకారేపి, సమశ్చబ్ధార్థస్వార్థతానివృత్తేః
కై జ్ఞర్యేనన్వయప్రసక్తాత్, రమ్యజామాతృదేవై రేవ శ్రీమన్నారా

(౧౭) నిత్యమాక ప్రార్థితే పెటవేణమ్.

(౧౮) శేషిక్కుతిశయతై విశైక్కై శేషభూతనుక్తు స్వరూపలాభ ముమ్ ప్రాప్యముమ్.

యణస్యసర్వవిధాం శేషపృత్తిం తన్ముఖోల్లాసైక ప్రయోజనతయా కుర్యాదిశ్యేవ ఉత్తరఖిణ్ణసాక్యార్థనర్థనాత్, ఆచార్యైరపి కైజ్జర్కప్రార్థనాయా వర్తమానత్వనిర్దేశాత్, కృష్ణపాదగ్రస్త విరోధా చ్ఛేషేషీతమ్.

కైజ్జర్కస్యస్వరూపప్రయుక్తత్వే ప్రార్థనాపైయర్థమ్; అత ధాత్వే కాదాచిత్కత్వప్రసజ్జితీ, శక్త్యాంప్రసజ్జితీ (కైజ్జర్కమితి) కైజ్జర్కయోగ్యతారూపం శేషత్వం నిత్యమ్; సత్యపితస్త్వి ప్రతిబ ధ్ధకవశాన్నకైజ్జర్కోత్పాదః; నివృత్తేతుప్రతిబధ్ధకే తస్యయావదా త్సభాపిత్వ ముపపద్యతే ఇతిభావః.

తద్విప్రతిబధ్ధక నివృత్తిరేవప్రార్థనీయా; కింకైజ్జర్కప్రార్థ నేన; ప్రతిబధ్ధకనివృత్తే తస్యస్వలస్సిద్ధత్వాత్, ఆతతహ (నిత్యమాక వితి), ప్రతిబధ్ధకనివృత్తావపి పరతస్యస్వలత్వే) విషయేప్రార్థనా పూర్వకమేవ కైజ్జర్కకరణంస్వరూపమ్.

ఏవశ్చయదానివృత్త ప్రతిబధ్ధకస్యాప్రిప్రతిక్షణం క్రియమాణే వ్యపిక్తైజ్జర్కేషు రస్యతాతిశయాదుత్తరోత్తర కైజ్జర్కప్రార్థనా, తదా కిముత, అనివృత్తప్రతిబధ్ధకస్యా లబ్ధఫలస్యేతిభావః; ముక్తిద శాయాం ప్రార్థనాపిరసాధాయకతయా ఫలకోటిప్రవిష్టేతి రమ్యజా మాత్మదేవానాముక్తిదానీం ఫలప్రార్థనాయాః కైముతి కనయా త్సిద్ధ్యోపపాదనాయ;

(౧౯) సమః-కైజ్జర్యత్తిన్ కల్లేయఱుక్కిఱతు.

(౬౦) కల్లేయఱవతు-తనకైన్నప్పణ్ణమతు.

కైజ్జర్యస్య స్వరసానుగుణ్యేన ప్రాకృత్యైవపారాధ్యాచుప
పత్తిః అన్యథాతస్యసుఖాది భిన్నత్వాత్ప్రాకృత్యా సమృపణ్యత
అహ (శేషిక్కిణి), అత్తాభిచూనానుగుణత్వా త్పురుషార్థవ్యవస్థా
యాశ్చేషతయావగతజన్వయాఃస్య శేషిముఖోల్లాసఏచప్రయోజ
నమ్; నచైవంయస్యకస్య చిత్తైజ్జర్యేణతస్మిన్దే నావశ్యోన్వస్య తద
పేక్షా; స్వస్వరూపలాభస్యాపి యోజనత్వస్తీకారాత్; తథాచ
మదధీనో భగవన్ముఖోల్లాసాభూయాదిత్యాకారికాప్రార్థనాసమ్భవ
శ్చేవేతి, నవిరోధః.

భగవతశ్చనై తావతా అవాప్తసమస్తకామత్వహానిః, తజ్జా
తీయస్వరసాస్త రస్యవిద్యమానత్వాత్; అన్యథాప్రళయేనృప్తికాలీ
నలీలారసాభావాద నాప్తసమస్తకామత్వం సన్యాసితిబోధ్యమ్; ఏత
చ్చుసర్వదేశసర్వకాల సర్వానస్థాదిత సర్వవిధకైజ్జర్యరూపంబోధ్య
మ్, తత్ప్రీతిప్రాగుక్తా. వాచికంసామగానాది; కాయకమనుసంస్కారణా
ది. కైవల్యసర్వకాల సమృద్ధిశ్చేపి సర్వదేశసమృద్ధిత్వవిరహాద్వాప్తి
ప్రతిః; కైవల్యహిసంహృతిశక్తి నిరూపణప్రకరణే “సప్తమ్యాత్మ
న్తికీపోక్తా విలయోయోగినాంమయి । నూత్నోఽవివిసరస్తే శరీరా
ణితదానతామ్,” ఇత్యాత్మన్తికలయశ్చేనోక్తమ్; పరమమోక్షస్తు-
“కాలేనమహతాయోగీ నిర్ధూతశ్లేశసంఖ్యయః । ప్రాప్నోతిపరమంబ్ర
హ్మ లక్ష్మీనారాయణాత్మకమ్” ఇత్యుగ్రహశక్తి ప్రకరణేఅగ్రేనిరూ
పయివ్యతీకరితతదభేదశక్త్యా; సచద్వేషవగతీ యోగియానన్యాస్య
స్వస్వేతిశుకహస్తీయే లిఖితత్వాత్, కేవలన్యాకృష్టిం విగతీరన్తిత్వి

(౬౧) ఇతిలే అవిద్యాదికళుమ్ కట్టియుణ్ణుమ్.

(౬౨) “ఉక్తే నామాత్మైయవోమ్” ఎన్నుమ్మడియే యాకవేణుమ్.

(౬౩) సాన్ద్యమ్-అస్తరాయుమ్. కీర్తించున్న కైజ్జర్యము ముప్పడియే.

ప్యాహురి; భగవగానద్వైల్వలక్షణ్యా జగద్వ్యాపారచిన్తా క్రోధాద్యసంపలనాత్ లక్ష్యోపదాద్వైల్వలక్షణ్యము క్తమ్.

నను, నమఃపదంనప్రపత్తిపరమ్; ఫలనాక్యేనన్వయాత్, నాపి మమకారోపలక్షితావిద్యాదివిరోధినివృత్తిపరః; తస్మాఃకైజ్జర్యాత్పూర్వభావిత్వేన స్యత్రమాపత్తేతతహ (కైజ్జర్యత్తిలితి). కైజ్జర్యే సాన్ద్యతాబుద్ధిరనేననివర్త్యతే.

తథాచాధికరణ నిర్దేశస్యప్రాధమ్యమితిభావః; “అహంభోక్తా, భోగోమదీయః” ఇతి బుద్ధిచూత్రిత్యవ్యావర్త్యత్వే భాష్యకారైర్న మశ్వశ్చార్థతయా “మనోవాక్తాయైః” ఇత్యాదినా కర్తావిద్యాదినివృత్తికథనా సజ్జతిరిత్యతతహ (ఇతిలేయితి), ప్రబలతంపిరోధిప్రహణస్యైవ ప్రధానార్థత్వేపి మమకారరూపావిద్యోపలక్షితకర్మనివృత్తిరపిబోధ్యత ఇతిభావః.

ప్రాథనార్థత్వేనియామకతయా ఉపబృంహణతయా గోదానూక్తిముదాహరితి (ఉన్క్తేయితి).

ఏవంసాన్ద్యస్య దృష్టిచిత్తాపహరితయా * రామేప్రమాదం మాకాక్షీతి న్యాయేన కిదాచిదుచితకైజ్జర్యనివృత్తిసమ్భవాత్, తద్గతనివృత్తి ప్రయోజకత్వనివృత్తిరపిప్రాసీనియా; తథాగుణవద్విషయకైజ్జర్యత్వ కృతాకైజ్జర్యతా స్వంసత్వబుద్ధ్యనుకూలాశక్తి

(౬౪) కైజ్యప్రార్థనై పోలే ఇష్టదత్తిప్రార్థనై యమ్ ఎన్దుముజ్జు.

(౬౫) “మరుద్దేనజ్జో పోక మక్ఖోచ్చిక్కు” ఎన్నాసనత్తితే.

పిళ్ళేలోకాచార్యర్ తిరునశికశేకరణమ్.

ద్వయప్రకరణమ్ ముద్రామసెన్ గ్రంథం.

గపినివర్తనీయేతి విరోధినివృత్తిసామాన్యమత్రోపలక్షితమిత్యాహ
(సౌందర్యముమిత్యాది)

నను సర్వదేశ సర్వకాల సర్వావస్థావిత సర్వవిధకైజ్యప్రార్థనై తస్యస్వార్థతాబుద్ధ్యాదిరహితత్వనియమాత్, నమఃపద్యై యథ్యమతపహ (కైజ్యశ్లోచి). అన్యన్యాయేన ప్రసక్తిస్యస్వార్థత్వస్యనివర్తికేయం ప్రార్థనా భగవన్నుభోల్లాస విశేషాధాయకతయా ముక్తావప్యనువర్తత ఇతితాదృశప్రార్థనా అధికారిణస్వభావః.

అతఏవహి భోగగతస్వార్థతాబుద్ధినివర్తకతయా ఉపకారత్వాన్నిత్యైరినుస్థీయతఇతి భగవతాపరాజ్ఞశేనోక్త మిత్యాహ (మరుద్దేశి).

సర్వస్వాపి భగవదధీనత్వాత్ స్వతస్సిద్ధమపి తథానుసన్ధీయమానం భగవతోముభోల్లాసాయైవ భవతితథావః. శతారినూకౌషస్తాన్యరశమగాధాయాః తృతీయతృతీయ ప్రాశమగాధాయాశ్చ పూర్వోత్తరార్థ వివరణరూపత్వంబోధ్యమ్; పుష్కలత్వత్వత్తి భేదేనశతారినూక్తిద్వయఖణ్డయోః ఏరిస్మరంక్రమవై పరిత్యమితీ, బుద్ధిస్థతయాఫలస్యఉపాయం ప్రతిసాధనత్వాత్, స్వరూపేణాచోపాయస్య ఫలజనక

త్వాత్; సమశ్చబార్థ ఉక్తగోదానూక్తా “ఉనక్తేయాత్పైయ” ఇత్య
త్రచవిశదః;

అనిష్టనివృత్తి సామాన్యపరత్వేచ కేవలవత్స్వరూపజ్ఞవిష
యేతస్యాప్రాధాన్యేనోద్దేశ్యత్వా న్నమశ్చబ్ధస్యానంతర్యమ్, వైదిక
పాఠే పూర్వభావిత్వనిబద్ధనం నమఃపదస్య పూర్వత్వజ్ఞేతి నమఃపదే
పిస్యామితిపదాధ్యాహారేణ వాక్యత్రయత్వ ముత్తరవాక్యద్వయ
స్యాపి ఏకార్థబోధక తావద్ద్వయతోవ్యవస్థాతి.

అతఏవౌక్తమ్-“ఏకంద్వయంత్ర్యవయవం సుఖలభ్యతుర్యం
వ్యక్తార్థపఞ్చిక ముపాత్తపడజ్జయోగమ్ | సప్తార్థపీమహిమవదివృతా
ప్రవర్ణం రక్తేనతామిహారసం నవమంప్రసూతే” ఇతి; ఏకత్వమ్-ఉపా
యప్రధానత్వాత్; అర్థపఞ్చికవ్యక్తిః-ఉత్తమపురుషేణ అధికారిప్రతి
పాదనాదితి; వాక్యాన్తిః- ఈశానామితి శ్లోకేదర్శితః.

ఇతి శ్రీశైలకులతలక శ్రీమద్రామానుజగురునూనూ తచ్చరణసభిన
మధున్రతేన శ్రీనివాసరామానుజముని శ్రీమచ్ఛారానిసూరి
నిర్వ్యాజకరుణాసమధిగతనిఖిలార్థతత్వయాథాత్మ్యేన
శ్రీమద్వీరరాఘవదాసేన విరచితాయాం
రహస్యత్రయ వివరణ టీకాయాం
తాత్పర్య దీపికాఖ్యా యాం
ద్వయాధికారోద్వితీయః.

ద్వ యా ధి కా ర స్స మాప్తః.

శ్రీవీరరాఘవమహాగురవేనమః.

ముముక్షుప్వడి చరమశ్లోక ప్రకరణమ్.

(౧) మూః..కీర్త శిల ఉపాయవిశేషజ్ఞై ఉపదేశిక,

అథ తాత్పర్యదీపికాయాం

చరమశ్లోకాధికారః.

సనుద్వయోక్తాయాః ప్రపత్యే శ్చరణ్యాభిమతిప్రకాశకశ్చరమ
శ్లోకః, ద్వయోక్త స్వీకార కైజ్జర్యాపేక్షితాజ్ఞ విరోధినివృత్తి
ప్రతిపాదకతయా ద్వయవివరణరూపత్వాదవశ్యజ్ఞాతవ్యే రహస్య
త్రయే మూలమన్త్రానంతరం మన్త్రత్వ సాధర్మ్యద్వయార్థస్యైవ
జ్ఞాసితతయా అవసరసజ్ఞత్యావా ద్వయవ్యాఖ్యానానంతరం వ్యా
ఖ్యాయత ఇత్యయుక్తమ్.

సహి సర్వధర్మానితిశ్లోకో భగవదభిమతిప్రపత్తివిధాయకః
యేనతద్గతా శరణ్యాభిమతతా అనేనప్రకాశ్యేతః తథాహి;—
యద్యపి, సతావత్ (౧) “మన్మనాభవ” ఇతి శ్లోకేన సర్వకర్త
యోగనిష్ఠాయాః పరమరహస్య మీశ్వరశరణతా ముపసంహృత్య,
కర్తయోగనిష్ఠా ఫలాత్మదర్శనం వేదాంత విహితముచ్యతే; (౨)

“సర్వధర్మాన్” ఇతి; వేదాన్తేషుహి (౧) “తమేవవిదిత్వాతి మృత్యు మేతి, నాన్యఃసన్ధాః” ఇత్యాత్మజ్ఞానమేవ మోక్షోపాయతయా విధీయతే. కర్మాణి తు సర్వాణి మోక్షవిరోధిత్యేన స్వరూపతోజ్ఞానిన స్వాజ్ఞానేవ; (౨) “అన్యావాచో విముఞ్చధ” ఇతిశ్రుతే; (౩) “యస్త్వత్తరతిరేవస్యా దాత్మత్వప్రశ్నమానవః । ఆత్మనేవ వాత్మనాతుష్టస్తస్యకార్యం నవిద్యతే । జ్ఞానామృతేనత్వప్రస్య కృతకృత్యస్యయోగినః । నైవాస్తికిఞ్చిత్కర్తవ్య మస్తిచేన్న సతత్వవిత్॥” ఇత్యుపబృంహణాచ్చ; దుఃఖాదిమూలత్వాగస్య తత్వవిత్స్వ సమ్భవేన తత్సహచరితస్య సాత్వికత్వాగస్యాస్య తత్వవిద్విషయత్వాత్; “మామేకంసర్వాత్మాన మహమేవేత్యేవశరణంప్రజ, నమత్తోన్య త్కిఞ్చిదస్తీత్యవధారయ” ఇతి మామేకమితి పదస్యార్థ ఇతి శబ్దరకృతం వ్యాఖ్యానముపపద్యతే.

మన్మనాభవేత్యస్య భక్తియోగనిష్ఠాయావప్రదర్శితత్వాత్, అత్రైవశరణంప్రజేతి కణ్ఠోక్తదర్శనేన పూర్వత్రతదుపసంహారాసమ్భవాత్; (౪) “సఖిత్వేనం వర్తయన్యావదాయుషమ్” ఇత్యాదినా జ్ఞానోత్పత్త్యనంతరమపి కర్తానుష్ఠానస్యశ్రుతత్వాత్, మామేకం శరణంప్రజేత్యస్య ప్రత్యగభిన్న బ్రహ్మజ్ఞానబోధకత్వేన కృత్యభావాత్, లక్షణాదిస్వీకారేచమానాభావాత్, అహంత్వేత్యుత్తరాధ్వేన రక్ష్యంతుక భావనిబద్ధన భేదప్రతీతేశ్చ; త్యాగవచనాని తుకానిచిన్నక్తిదశావిషయాణి, ఆముక్తేః కర్తవ్యత్వజ్ఞాపనార్థానికానిచిత్ సమాధిదశావిషయాణి;

నాపి సర్వధర్మపరిత్యాగే నిమిత్తే తత్ప్రాయశ్చిత్తతయా శరణాగతి ర్విధీయత ఇతి; విహితధర్మప్రవణార్జునాభిముఖ్యేన ప్రవృ

(౧) శ్లో-౩-౮

(౨) ముఞ్చ ౨-౨-౫.

(౩) గీ-౩-౧౭.

(౪) భా-౮-౧౫.

తస్య శ్లోకస్య అతద్విషయత్వాత్; తత్తద్ధర్మత్వాగే ప్రతినియత ప్రాయశ్చిత్తవిధానాచ్చ, సామాన్యవిశేషరూపతయా వికల్పస్య వైరపేక్ష్యప్రతీత్యా సముచ్చయస్యచా సమ్భవాత్, సర్వపాపేభ్య ఇత్యస్య ధర్మత్వాగనిమిత్తపాపమాత్రపరత్వే సజ్జీవాపత్తేశ్చ.

నాపి సర్వధర్మాన్పరిత్యజ్యాపిభక్త్యజ్ఞభూతా శరణాగతిః కర్తవ్యేతి ప్రశస్యత ఇతి; అపి శబ్దాశ్రవణాన్నైరపేక్ష్యేణచ అధ్యాహారానుపపత్తేః.

నాపి సర్వేషాం భగవద్వ్యతిరిక్తదేవానామారాధనరూపాః ధర్మాన్పరిత్యజ్యమామేవాశ్రయస్వేత్సుచ్యుతి ఇతి; సర్వశబ్దస్య విశేష్యసాపేక్షత్వేనాసామర్థ్యాత్, దేవతాస్తరాణామప్రస్తుతత్వాత్, ప్రాగేవ (౧) “అవిధిపూర్వకమ్” ఇత్యనేవ తత్త్వాగస్యాక్తత్వాత్, సమానాధికరణసమాసజ్ఞాయస్త్యాత్, ఆశ్రయణమాత్రస్య శరణవరణరూపతావిరహాచ్చ.

నాపి నిత్యనైమిత్తికానపి ధర్మాన్పరిత్యజ్య మద్యజనమదేకధ్యానాదిసరోభవేతి; శరణంప్రజేతి శబ్దాస్తరేణ పూర్వశ్లోకవిహితాదన్యవైవ ధాత్వర్థస్యప్రతీతేః, అపిశబ్దస్య యథాసన్నివేశమన్వయే ప్రమాణవిరోధాత్, పరిత్యజ్యాపీత్యన్వయే ప్రశంసామాత్రార్థత్వేనానర్థక్యాత్, పూర్వత్రైవి యజనాదివిధానాత్, శ్లోకే అపిశబ్దాశ్రవణాచ్చ.

నాపి శరణాగతివిరుద్ధాః ధర్మాన్పరిత్యజ్య భక్త్యజ్ఞభూతాం శరణాగతిం కుర్యాదితి దేవతాస్తరవిషయధర్మాతిరిక్తానాం శరణాగతి విరుద్ధానాం ధర్మాణామదర్శనాత్, విరుద్ధత్వసిద్ధ్యసిద్ధ్యోస్త్యాగవిధివిరోధాత్, సర్వశబ్దానుపపత్తేశ్చ;

తథా(౧) “విమృశ్యై తద శేషేణ యథేచ్ఛసి తథా కురు”
 ఇత్యన్తేన త్రిష్వపియోగేషు కిధితేషు “సర్వగుహ్యతమ్” ఇత్యాది
 శ్లోకద్వయేన భక్తియోగరూపం సారాంశం నిష్కృష్టప్రతిపాద్య
 యోగత్రయానువృత్తః అవశ్యాపేక్షితో బుద్ధివిశేషః సర్వసర్వా
 నిత్యసేవోచ్యతే;

“దేవదత్తాయ కమ్పశాదీయతామ్, యజ్ఞదత్తాయవాసః,
 విష్ణుమిత్రాయ హిరణ్యమ్, స్వంచైత్రాయ” ఇత్యాదా సర్వశబ్ద
 స్య ప్రకృత సకలపరత్వదర్శనాత్, అత్రాపి సర్వశబ్దః కర్మయోగా
 దిత్రితయపరః; తేషాం సాక్షాత్పరమృరియావా అతాకికనిశ్రేయ
 సాధనత్వాద్ధర్మత్వమ్;

త్యాగశ్చ స స్వరూపతః; మోక్షసాధనత్వేన తేషా మవశ్య
 కర్తవ్యతోక్తేః; క్షు(౨) “సజ్గం త్యక్త్వా ఫలజ్ఞైవ” ఇత్యధ్యానాదా
 ఫలపాదితో బుద్ధివిశేషత్యాగాత్త క సాత్త్వికత్యాగః; సచ ఫలసజ్గ
 కర్తృత్వోపాయత్వ దేవతాస్తరారాధనత్వ విషయః. తత్రస్వగ్రాది
 ఫలాంశే స్వరూపేణ త్యాగః. మోక్ష ప్రాధాన్యేన స్వార్థతా
 త్యాగః.

అతఏవ కర్మాదిషు ప్రాధాన్యేన స్వశేషత్వత్యాగః. భగవ
 తోఽనుమన్తృత్వప్రయోజకత్వ సత్వాన్నిరపేక్షకర్తృత్వం త్యాజ్య
 మ్. ఉపాయతాచ అవ్యసహిత సాధనత్వమ్; తదపి త్యాజ్యమేవ;
 ఏవ ఇచ్చి స్వగ్రాదివిముఖస్య మమ మోక్షోపి యతస్తదతిశయాధా
 యకః, అతః ప్రాధాన్యేన తదర్థేష్వేషేషు తప్రీతిసాధనేషు కర్మా
 దిషు సఏవమాం ప్రవర్తయతీతి బుద్ధిరావశ్యకీత్యాహ(మామేకమితి)

కామ్యకర్తసు కర్తృత్వారాధ్యత్వప్రాప్యత్వో పాయత్యా
నాం వైయధికరణ్య బుద్ధిదర్శనాత్, ఏకశబ్దేనైతేషాం స్వస్త్రి
సామానాధికరణ్యం బోధవ్య మిత్యభిప్రేయతే; శరణశబ్దశోపాయ
పరః. ఉత్తరాధైనచ అగ్నిఫలమేవ అగ్నేనిర్దిశ్యతే;

నచైవం ధర్మశబ్దస్య ఫలేచ్ఛా స్వీయ బుద్ధ్యాదిషు లక్షణా
దోషః; మానాస్తరానుసారిత్యాత్; నచ ప్రాగేవకథితస్య సాత్త్వి
కత్యాగస్య పునః కథనమనర్థకమ్; కర్మస్వేనప్రాక్త దభిధానాత్,
అత్రచకర్తాదిషు త్రిషు తదభిధానేన అనర్థక్యవిరహాత్; యదిచతు
ల్యన్యాయతయా త్రివ్యపి తత్ప్రీధ్యే, శ్రుతిసమ్మవేలక్షణాయోగాత్;
ఫలకీర్తనస్య చానర్థక్యాత్, అస్థానస్నేహాదినిమిత్తస్య శోకస్య ప్రా
గేవాపాదితత్వాత్, ఆసురసర్గా న్తః ప్రవేశశక్త్యానిమిత్తస్య(౧)“మా
శుచస్సమ్మదందైవీమ్” ఇత్యనేన నివర్తనాత్, సారనిష్కషణస్యచ
పూర్వశ్లోకేనకృతత్వాత్, ఫలసంశయస్య (౨)“సత్యస్తే ప్రతిజానేప్రి
యోసిమే”ఇత్యనేన నివృత్తత్వాత్, దాష్కర్యాదినిమిత్తకశోకనివృ
త్తావేవమాశుచఇత్యస్య తాత్పర్యస్య వక్తవ్యత్వాచ్చనైషావ్యాఖ్యో
పపద్యతఇతి విభావ్యతే; తదా అనాదికాల సజ్జితానస్తభక్తి విరో
ధిపాప నివర్తక కృచ్ఛ్చాచాంద్రాయణాది నానావిధ ప్రాయశ్చిత్తా
శక్త్యాశోచతస్తావధర్మస్థానాపన్నా శరణాగతిర్విధీయతే.

పాపానాం భక్తిప్రతిబంధకత్వం తన్నివృత్తే స్తత్సాధనతాచ,
“విఘ్నాయుతేనగోవిందేనృణాం భక్తి ర్నివార్యతే | నరాణాం క్షీణ
పాపానాం కృష్ణేభక్తిః ప్రజాయతే” ఇత్యాదివచనసిద్ధా; ఏవఞ్చ
పరిత్యజ్యేతి అశక్తిసిద్ధస్వరూప త్యాగోనూద్యతే. సహిత్యా ప్రత్య

యాన్తార్థస్య విధేయతానియమః. (౧) “భక్త్వా చాద్వాయణం
చరేత్” ఇత్యాదౌ వ్యభిచారాత్; నచైతావతా తత్తత్ప్రియ
శ్చిత్త విధివైయర్థ్యమ్; వారుణమానసయోరివ ప్రపత్తి తదితరప్రా
యశ్చిత్తయోరపి భిన్నాధికారికత్వాత్; అత్రచక్షాన్మర్యవత్,
దీఘకాల సాధ్యత్వమపి శోకప్రయోజక మితి విశమ్భాత్మమస్యా
వ్యధికారితాసిద్ధ్యతి. గీతా భాష్యేపిచైవ మేవాయం శ్లోకోవ్యా
ఖ్యాతః.

నచ, “సుదుష్కరేణశోచేద్యో యేన యేనేష్టహేతునా |
ససతస్యాహమేవేతి చరమశ్లోకనన్దహః” ఇతి భాష్యకారోక్తయో
జనా - ప్రపత్తీరనన్య సాధ్యస్వాభీష్ట సాధనతా మాత్రపరేతి వా
చ్యమ్. “కర్మయోగ జ్ఞానయోగ భక్తియోగ గోచరం మాశుచ
ఇత్యన్తం వచనమ్; కృత్స్నస్య గీతాశాస్త్రస్యసారార్థో భక్తియోగః.
పరమపురుషోపాసనై కలభ్యో వేదాన్తవేద్యః పరమపురుషో వాసు
దేవః” ఇత్యాదివాక్య పర్యాలోచనాయాం స్వత స్త్రప్రపత్తౌ తాత్ప
ర్యస్యతిరేకావధారణాత్.

నచ చరమశ్లోకస్య భక్త్యారమ్భ విరోధి సాపనివృత్తిప్రయో
జకత్వ శాబ్దబోధపరత్వేపి స్వాశ క్తక ర్మక ప్రపత్తి సాధ్యఫలకత్వం
భక్త్యాదౌ సాధనత్వాదిలికై నావగన్తుం శక్యమితి స్వత స్త్రప్రపత్తిప
రతా. సహివారుణ స్నానఫల మశ క్తస్య మానసేనైవ సిద్ధతీత్యేతా
వతా తదన్గీనోపి ఫలంతేనసిద్ధ్యతి, విధేయకనుభిగమ్యత్వాదలౌకిక
ఫలసాధనతాయాః.

అస్తువా కథఞ్చిత్ స్వత స్త్రప్రపత్తిపరతా; తథాపి కథం
తస్యాస్తేన శరణ్యాభిమతిః ప్రకాశ్యతే. “మామేవైవ్యసి” “అహం

త్వా సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి” ఇత్యుక్తి వైలక్షణ్యా దితి చేన్న; “ప్రియోసిమే” ఇత్యన్యహిభాష్యే ఆశయోవర్జితః—యస్య మయ్యతిమాత్ర ప్రీతిర్వర్తతే; మనూషి తస్మి న్నతిమాత్రా ప్రీతిర్భవతీతి తద్వియోగమసహమానోహం తం మాం ప్రాపయామితి; ప్రత్యుత అప్రధాన పాపనివృత్తిమాత్ర ప్రతిపాదనాత్, సారాగ్ధోభక్తి యోగఇత్యాద్యనురోధాచ్చ అముఖ్యత్వమేవస్యాత్;

అథ అభినుతి రముఖ్యతయాఽప్యనుమతిరేవ; తదాకథమస్య చరమశ్లోకత్వ వ్యవహారః. సహినేతః పరంగీతాయాం శ్లోకోస్తి; ఉపాయపరోనా స్తీతిచేత్, తావతాకోన్యాతిశయః. ఉత్కర్షాప్రతియోగ్యుపాయబోధక త్వేహి సస్యాత్. కథంవాస్యద్వయవివరణత్వమ్; సహిన్వీకారస్యత్యాగోజ్జమ్; తస్మానువాదాత్.

సచక్వాన్తబోధ్యతాఅజ్ఞతానియతా, దర్శపూర్ణ మాసయోస్సమాసజ్ఞత్వాత్; సచవిధేయసమర్పక సమభివ్యాహృతతా క్వాన్త విశేషణమ్. భోజనాదేశ్వాన్త్రాయణాద్యవజ్ఞత్వాత్; విధేయసమర్పకత్వ స్తస్పిదమ్; “విశిష్ట విధిపక్షేహి ద్వయోరపి విధేయతా, విశేషణానువాదేతు విశేష్యస్యైవ సామతా”

సహి సమ్భవతి లాఘవే గౌరవాశ్రయణం న్యాయ్యమ్; త్యాగశ్చేద్విధిత్సితః; కింశక్తం ప్రతివిధీయతే; ఉత అశక్తమ్; ఆద్యే శక్తస్యాపి లఘునా ఫలసమ్భవే గురూపాయబోధకం శాస్త్రమప్రమాణంన్యాత్. ద్వితీయే విధివైయర్థ్యమ్; ధర్మశబ్దస్యచ కర్మాద్యుపాయాన్తం పరత్వేతచ్చక్తం ప్రత్యేకతత్త్వాగాజ్ఞాన్ప్రపదనం విధాతవ్యమితి సన్యాధికాంతావిరోధః; †ధర్మసామాన్యత్యాగ స్తస్వీకర్యత్వాదవిధేయః; యాద్వద్భికాదీనా మనర్జనీయత్వాత్.

నచ ధర్మబుద్ధ్యా తత్కరణాభావోజ్ఞమ్; దీపారోపణాదీ
నామపి త్యాజ్యత్వప్రసక్తాత్; కై జ్ఞుర్యబుద్ధ్యాతదనుష్ఠానమితిచేత్,
కై జ్ఞుర్యం హి శేషిణః ప్రీతిజనకోవ్యాపారవస; విధ్యధీనసాధనతా
ధీప్రయుక్తానుష్ఠాన విరహ ఇతిచేత్, కేనతద్వి భగవన్ముఖోల్లాసనా
ధనతా దీపారోపణాదీనామవగతా;

నహి ముక్తవచేతే ప్రత్యక్షవిదిత భగవదభిప్రాయాః; లోక
సజ్జిహార్థమేవ తదనుష్ఠానం నాదృష్టసాధనతాధీప్రయుక్తమితి
చేత్; స; స్వాధికార విరుద్ధానామపి లోకసజ్జిహానుష్ఠానే అతి
ప్రసక్తాత్.

నచోర్ధ్వరేతసాం స్వరూపేణైవ తన్ని షేధాద ననుష్ఠానమ్;
ప్రపన్నానాన్తు ధర్మతాబుద్ధ్యా అనుష్ఠానమేవ నిషిద్ధమితి నా నుప
పత్తి రితివాచ్యమ్; లోకసజ్జిహార్థానుష్ఠానస్యాపి తజ్జన్యాదృష్టార్థ
త్వేవ్యాఘాతాత్; ద్వితీయే అర్థకామప్రయోజనకఞ్చే ద్వైదికా
నుష్ఠానమపి శ్రేయ ఇతి చార్యాకమత ప్రవేశప్రసక్తః.

నచ దృష్టాదృష్టస్వ ప్రయోజన విరహేపి పరానర్థ పరిహా
రేచ్ఛాప్రయుక్తం నిత్యానుష్ఠానమ్, రాగప్రాప్త్యాదీపారోపణాద్యను
ష్ఠాన మితి శఙ్క్యమ్; అనుష్ఠానేష్యే తదనుష్ఠాన ద్రష్టృణాం మంద
ప్రపన్నానాం ధర్మబుద్ధ్యా అనుష్ఠాన ప్రసక్తేన ప్రపత్తివైగుణ్య ప్రియ
క్త్యాపరానర్థప్రసక్తాత్; ఈదృశ రాగవతో భక్తావేవాధికారసమ్భ
వాచ్చ, రాగాదపి నిషిద్ధస్యానుష్ఠానే వైగుణ్యా పరిహారాచ్చ, బుద్ధి
విశేషాధీనానుష్ఠాన విరహస్య శబ్దేనా బోధనాత్.

నచ, ధర్మత్వవిశిష్టత్యాగోక్తం విశేషణత్యాగపర్యవసిత
ఇతి వాచ్యమ్. విద్యమానస్య శ్రేయస్సాధనత్వస్యధర్మనిష్ఠస్య

పురుషేణ త్యక్తు మశక్యత్వాత్, అవిద్యమానస్య చాత్యాజ్యత్వాత్, బుద్ధిత్యాగ వివక్షాయాశ్చ లక్షణా; ఉక్తశ్చ శాబరభాష్యే 'స విధౌ పరశ్చబ్దార్థః' ఇతి;

యద్యపి సోమపదేమత్వర్థలక్షణాయాః, నేషైతేత్యాదావసిక్షణసంకల్పాదిలక్షణాయాః, అనైక్షత ఇత్యాదౌ తదనుకూలవ్యాపారలక్షణాయాః, జిహ్వానాదిపదేవిచారాదిలక్షణాయాశ్చ స్వీకారాన్నాయంనియమః. తథాపి శ్రేయస్సాధనతయా శాస్త్ర విహితేషు తద్బుద్ధిస్య క్తుమశక్యా; స్వం ప్రతిశ్రేయస్సాధనతా బుద్ధిత్యాగోపి క్రియమాణేష్వసమ్భవి; తథాత్వే కరణానుపపత్తే;

ప్రీత్యతిరిక్త శ్రేయస్సాధనతాత్యాజ్యేతిచేత్, సోయంకర్మయోగేపితుల్యః. అక్రియమాణేషు త్వప్రసక్తా స్వశ్రేయస్సాధనతాధీర్మనిషేధ్యా; అతస్సాధనతా బుద్ధిత్యాగస్యాజ్యత్వే తద్విశిష్టకర్మాజ్ఞకతా ప్రసక్తాత్. ప్రపత్తేరైర్నిషేధ్యో కింభినాదికారిత్యాదికం సాధుసమర్థితమ్. ఉత్తరాధైచ పాపనివృత్తిమాత్రప్రతిపాదనాత్; నకైజ్జర్యాపేక్షితాయా ఏవ తస్యా అభిధాన మిత్యత్రనియామకమస్తి.

ఉక్తార్థవిశదీకార యుక్తార్థాన్తరవర్ణనం హి వివరణమ్. న చోత్తర ఖణ్డోక్తః కశ్చిదర్థ ఉత్తరాధై విశదీక్రియతే; అతశ్చరణ్యాభిమతిప్రకాశకత్వాదిక మనుపపన్న మితి, ఇమాశ్శజ్ఞాః పరిహర్తుమాహ (కీర్తేయితి)

నతావత్స్వతంత్ర ప్రపత్తిరేవాప హ్నాతుంశక్యతే. తద్విధాయకానేక ప్రమాణోపలమ్భాత్, తథాహి;—“యో

బ్రహ్మణమ్” ఇతి మన్తస్తావత్ ప్రపత్తివిధిసరః; నచ విధిప్రత్యయా శ్రవణమాత్రాదవిధిత్వమ్. యదాగ్నేయాది వాక్యానామపి తథాత్వ ప్రసక్తాత్;

నచమన్తాగ్రా మపిధాయకతాయా విధి మన్తాధికరణసిద్ధత్వాత్ ద్వితీయః. “యేషామాఖ్యాతశబ్దానాం యచ్ఛబ్దాద్యుపపద్యంతే । విధితక్రిప్రణాశస్సాన్యతే సర్వత్రాభిధాయకః” ఇతి వార్తికేన సూత్రభాష్యగత మన్తగ్రహణస్య ఉపహతశక్తికమాత్రోపలక్షకతా వ్యవస్థాపనాత్; ఇహచ యచ్ఛబ్దస్య, విదధాతి ప్రహిణోతీతి క్రియావిధ్యుపఘాతకత్వేపి తచ్ఛబ్దాత్పరంశ్రూయమాణాయాః ప్రపత్తేర్విధేయతాయామ విరోధిత్వాత్;

యద్యపి వసంతాయకపిఞ్జలాలభేతేత్యాదిమన్తాగ్రాం విధాయకత్వేపి, ఉత్తమపురుషదర్శనాదస్య విధాయకత్వా సమ్భవః, తథాప్యనుష్ఠేయవాన్త ప్రపత్తిప్రకాశకేన మన్తాగ్రానుష్ఠాపకోవిధిః కల్ప్యతే; దృశ్యతేహి “ధన్వన్నివప్రపా అసి” ఇత్యాద్యర్థవాదాదపి విధికల్పనా; తత్రచ ముముక్షుశబ్దస్య సర్వపాపనివృత్తిచ్ఛాపత్యేవ ప్రసిద్ధత్వా త్తదధికారికతయా విధీయమానా ప్రపత్తిః స్వతంత్రీవ సిద్ధతి. ఏవంతస్మా దపివధ్యం ప్రపన్నం స ప్రతిప్రయచ్ఛస్తీతి సిద్ధవన్నిర్దేశాన్యధానుపపత్త్యావిధిః కల్ప్యతే.

యద్యపి కల్పితోపి, ప్రపన్నం రక్షేదితి విధిరీశ్వరస్యా విధివశ్యత్వాన్న ప్రకృతోపయోగీ. అవశ్యఞ్చ, (౧) “రక్షితవ్యః కృతాత్తనా” ఇతి విధేర్ములమేషితవ్యమ్; తత్కల్పకమేవ చేదం వాక్యమితి నానేనప్రపత్తి విధిసిద్ధిః; కారుణికానాం ప్రపన్నరక్షణం స్వభావ

ఇతి పరమకారుణికస్యేశ్వరస్య శరణాగతరక్షకత్వం కైముతిక
న్యాయేన సిద్ధ్యతీత్యనుమానమేవ ప్రదర్శితమ్, న విధిః.

తథాపి శ్వేతాశ్వతర గర్భోపనిషదాది మన్తైః ప్రపత్తి
విధాన మప్రత్యూహమేవ. తథా “ఓమిత్యాత్మానం యుజ్జీత” ఇతి
విస్ఫుజ్జో విధిస్ఫుితః. యుజరనేకార్థోపి ప్రకృతన్యాసమాచప్తైః; సచ
న్యాసః ప్రపత్తిరితి “తేషాన్తు తపసాం న్యాసమ్” ఇత్యా ద్యహిర్భు
ధ్నువచనైః సిద్ధ్యతి.

యద్యపి శ్రౌతన్యాసస్య వసురణ్యాదిమన్త్రీకస్య త్రైవిర్లికా
ధికారిత్వా త్తాన్త్రీకస్యచ తాన్త్రీకమన్త్రస్య సర్వాధికారతయా
తయోర్నిహోభేద ఆవశ్యకః; సచ శ్రౌతప్రపత్తావేవ వైకల్పిక మన్త్రా
న్తరవిధానాత్, ప్రయోగమాత్ర భేదేనచ అల్పేష్టివ దధికారిభేదో
పపత్తేర్ని కర్తృభేద ఇతివాచ్యమ్; ఉత్పత్తిశిష్ట మన్త్రావరుద్ధే మన్త్రా
న్తర విధానాసమ్భవాత్, శ్రుతిస్త్వతోశ్చాతౌల్యాత్. ఏతేమన్త్ర
విశిష్టకర్త విధానేపి శాఖాన్తరన్యాయాన్న కర్మభేద ఇతి నిరస్తమ్;
తుల్యత్వాభావేన వికల్పానుపపత్తేః.

అతఏవ ఆశ్వలాయ నాపస్తంబాదినూత్రేషు భిన్న మన్త్ర
విశిష్టతయోపదిశ్యమానానామ పుష్పవయన వివాహాదీనాం యథా
సభేదః, తథాత్రేతి నిరస్తమ్. తుల్యప్రమాణకత్వేన తత్ర వికల్ప
సమ్భవాత్, తథాపి పరిపత్తిత్వేనైక్యమాదాయ తదుపపత్తిర్వక్త
వ్యా; వస్తుత స్ఫుతిపాఞ్చరాత్రయో స్తుల్యయోగక్షమత్వేన
ప్రధానప్రత్యభిజ్ఞానాత్ కర్తౌక్యవికల్పః. ప్రయోగభేదశ్చ “తస్యై
వంవిదుషః” ఇత్యాదితు-విధ్యశ్రవణాత్, నైరపేక్ష్యనూత్రపరమ్.
పూర్వానువాకవిహిత ప్రపత్తిస్తుత్యర్థమ్;

అతఏవ తాన్త్రికస్యాపి యజ్ఞాజకల్పసస్య నైరపేక్ష్యమాత్ర
పరత్వాదైకపద్యం శ్రుతితన్త్రయోః; యథా“అత్యత్తిష్ఠద్దశాఙ్గులమ్”
“వితస్తి మతిత్పిత” ఇతి శ్రుతిస్మృత్యోరాధిక్యమాత్రపరత్వాత్;
ఏవంపురుష విద్యాయామపిచేతినూత్రం ఛాన్దోగ్యగతాత్ “పురు
షోవాపయజ్ఞః” ఇత్యాదివాక్య సన్దర్భాజ్ఞేత్త్రియగతస్య తస్యైవ
మిత్యాదేర్భిన్నార్థ తాత్పర్యకత్వ మభిప్రేతి; బ్రహ్మవిద్యాఙ్గుమితచ
భాష్యక్తిః. తదపేక్షితస్తుతిపరత్వ నిమిత్తతాయోజ్యా;స్వతన్త్రచర
మశ్లోకవ్యాఖ్యానేచ “తస్యైవం విదుషః”ఇతి నైరపేక్ష్య పరతయా
యోజితమ్; యది పునర్భాష్యస్వారస్యానురోధాత్ పురుషవిద్యా
యా అజ్ఞత్వమేవేవ్యతే. తథాపి ప్రయోగభేదా దవిరోధః. కర్మ
భేదస్యైవ స్వీకారేసకిచ్చిద్బాధకమితి.

ఏవం “త్ర్యమ్బకం యజామహే” ఇతి మన్త్రకల్పిత విధి
రపిప్రమాణమ్; తథాహి; అస్యనున్త్రస్య సర్వజ్ఞసాగ్ధో వర్ణితః;-
“ఇచ్ఛాఙ్గప్తిః క్రియాచేతి తిస్రోలోకస్య మాతరః | తిస్రస్తుయస్య
విద్యస్తే జగద్భావిన్యఙ్జాతాః | త్ర్యమ్బక స్సతువిజ్ఞేయో జ్ఞానశక్తి
క్రియాన్వితః | ఇచ్ఛాఙ్గాన క్రియాకారం శోభనాత్మ జగత్ప్రియమ్ |
సాకారఙ్గాపితైశ్వర్యం శుద్ధసంవిస్సయంపరమ్ | ఈశానం సర్వభో
కానాం పురుషం పుష్కరేక్షణమ్ | దేవతాన్తు సముద్దిశ్య స్వాత్మా
ఖ్యం ద్రవ్యముత్తమమ్ | యజామ ఇతిమన్త్రస్య పూర్వంశా ర్థోయ
మీదృశః | స్వాత్మస్వాత్మీయ సన్నాన్యసీ దేవేద్యపరమాత్మని | మృ
త్యోర్ముచ్యేయ సంసారా న్నానాదుఃఖ మహోదధేః | ఉర్వారుక
ఫలంయద్వ దక్లే శేన స్వబద్ధనాత్ | ముచ్యతేమృత్యుత స్తద్వ దహం
ముచ్యేయబద్ధనాత్ | అమృతాద్భ్రహ్మణ స్తస్మా ద్యస్తైమాం దత్త
వాసహమ్ | జాతుచిన్తా స్తముచ్యేయ త్సేనుదాతు ర్భవేభవః”ఇతి.

ఏవం జాతవేదస ఇతి మన్తకల్పిత విధిరపిమానమ్; తస్య
చార్థస్తేనైవ ప్రదర్శితః. “సర్వజ్ఞసర్వశక్తిశ్చ సర్వకృత్పురుషోత్త
మః | జాతవేదా స్సముద్దిప్త ఆత్మాసోమ స్సమీరితః | సోమం యథా
భిషుణ్వాన్తి హ్యధ్వరేజాతవేదసే | దిత్సమాన స్తథాత్మానం హృది
స్థం పరమాత్మనే | దేహేన్ద్రియ మనఃప్రాణ ధీగుణార్థ స్వరూపతః |
వివినక్తి ప్రసక్త్యానై స్సామ్యవైషమ్య హేతుజైః | అరాతీ
యాన్ సతుపోక్తో యోహ్యారాతి వదాచరేత్ | సచబధ్ధ ఇతిపో
క్తో మిథ్యాజ్ఞాననిర్ధనః | తస్యవేద స్మృతాసక్తా గుణసక్తిరనా
దికాస్వీకర్తుం సమతం సోమం జాతవేదాస్సనాతనః | తత్పదద్వద్విని
బధ్ధసక్తాం నిర్దహతీస్వయమ్ | అశ్చీకారంసమీపం స్వమాగతం నిఘ
లంజనమ్ | నయత్యాత్మానమిత్యేన మగ్నిశబ్దో నిరుచ్యతే | స్వాత్మో
ఽసర్పణంజన స్నేతాన్విస్త్వం పరంపదమ్ | దురితంవాత వర్షాద్యం
పరిహృత్య యథాఖిలమ్ | నావికః పారయేన్నావా సాగరం నౌఘీతం
సరమ్ | ఏవంస భగవానగ్ని ర్జాతవేదా హరిస్స్వయమ్ | దురితం
క్లేశసంఘాత మపవర్గ విఘాతకమ్ | సర్వం పరిహరణ్దుర్గం పాంయే
త్తత్పదధతిమ్ | అత్రనావేతి దృష్టాన్తా దుపాయస్థానమేవతు | నరే
ణకృత్యమన్యత్తు నావికస్యేతి వద్ధరేః.” ఇతి.

విదేజ్ఞానస్య సత్తావిచారక్రియత్వాత్ సర్వజ్ఞత్వాద్యధత్ర
యలాభః; సత్తాశబ్దస్య సర్వశక్త్యభిమాని లక్ష్మీపరత్వాత్; సచ
సమర్పణస్య ఆత్మవివేకపూర్వక త్వేనపురాదిష్విజ్యేతద్విరోధః. తస్య
దేహాద్యతిరిక్తాత్ వివేకశూన్యత్వాపి ఆత్మసమర్పణ మాత్మాపహర
కృతనిగ్రహ శామకమితి తత్ప్రాశస్త్యజ్ఞాపకత్వాత్; తదపి “యో
హమస్మి ససన్యజే” ఇతి శ్రుతిమూలకమిత్యావహః.

వేద ఇత్యసున్నాద్విత్వీతీయా. అగ్నేకారం నయతీత్యగ్ని పద నిర్వచనమ్. అగ్నేకార పదవివరణం సమీపమిత్యాది. అగ్నేకరోతీత్య జ్ఞీకారః, తేనఆత్మదాన మనుమతి రూపమితి దర్శితమ్. ఆత్మాసమితి క్తిర్దాన్తరమ్; నయతేర్ద్విత్వకర్తృకత్వాత్; దాతార మిత్యనుక్తౌ హేతు స్వాత్మ పదేనసూచ్యతే, స్వపదం నేతృపరమ్. నావేతి తృతీయాకరణ పరేత్యుపాయశబ్దేనసూచ్యతే, తత్థిస్థిత్వద్విధికారకృత్యమనుపాయ ఇతిగమ్యతే; కృపాదిరేవాత్రసా స్థాసీయః. నాసమ్మాదనస్య కృత్య త్యానుక్తేః, స్థితిస్తు “సాధనం భగవత్ప్రాప్తౌ నవవేతి స్థిరామతిః”

ఏవం “యజ్ఞేన యజ్ఞమయజన్తదేవాః” ఇతిపురాకల్ప సరూ పార్థవాదోపి ప్రమాణమ్. “యాగసాధనభూతేన స్వాత్మ నాచేజ్య మిశ్వరమ్ | అయజతాని ధర్మాణి ప్రథమాసీతి నశ్శ్రుతమ్ |” ఇతి సర్వజ్ఞసంహితాయా ముపబృంహితత్వాత్; మూలశ్రుతో చా న్య నిరపేక్ష స్పష్టవనవిధిః, “గ్రసేత్సంహారసమయే జగచ్చ బదరా ణ్డవత్ | లీలయాయస్తు భగవాం స్తంగచ్చ శరణంహరిమ్” ఇతి.

నిక్షేపరతాయాం “యద్యపీదం వచనం బ్రాహ్మపురాణే దృశ్యతే. “తథాచ భగవాన్మృత్యు ర్నాచికేతం సమాగతమ్ | పృచ్ఛన్తం ప్రాహవిప్రంతం యమోధీరతరోపినన్ | యస్య బ్రహ్మ చక్షుత్రశ్చ ఉభేభవత ఓదనమ్ | మృత్యుర్యస్యోపసేచనం కథితౌవేద యత్రనః | గ్రసేత్సంహారసమయేహరిమ్” ఇతి విష్ణుస్మృతౌచ పత్య తే; తథాపి తత్సమానానుపూర్విక శ్రుతిసద్భావౌవిరుద్ధః;

ఏవం “యస్మిన్ దౌత్యాః పృథివీచాన్తరిక్షమోతం మనస్సహ ప్రాణైశ్చసర్వైః, తమేవైకం జానథాత్మాసమన్యావాచో విముఞ్చథ అమృతస్యైష సేతుః” ఇతిశ్రుతిరపి ప్రపత్తిం విదధాతి; “తమాత్మాన

మేవైక మమృతస్యైవ సేతురితి జానధ; అన్యవాచో విముఞ్చథ” ఇత్యవ్యయః; “తస్మాత్త్వముద్ధవో తస్మజ్యచోదనాం ప్రతిచోదనామ్ | సప్రతిష్ఠా నిప్రతిష్ఠా శ్రోతవ్యం శ్రుతమేవచ” ఇత్యన్యవాచ ఇత్యంశ ఉపబృంహితః.

“ఆత్మానం సర్వదేహినామ్” ఇతి శ్రుతిగతాత్ శబ్దః ప్రత్యభిజ్ఞాపితః; శరణం యాహీత్యనేన సేతుశ్చార్థః; తస్యజ్ఞానాన్వయిత్యేష్వా విష్కృతమ్; సర్వాత్త భావేనేత్యాత్ శబ్దః స్వరూపవరః, త్యక్తసకలోపాయ స్థానాపన్నత యేత్యర్థః. యద్వా సర్వాత్త భావేన-సార్వాత్త్వ భావనయా ఉపలక్షితః; తేన ఆనుకూల్యసంకల్ప ప్రాతికూల్యవర్జన యోస్సిద్ధిః.

ధర్మాణామేవ త్యాజ్యత్వేపి చోదనాయాస్తదుక్తిశ్రుతి సారూప్యాయ జానధేతి చోదనాయాఅపిత్యాగోమా భూదితి అన్యపదమ్ తచ్చన్యాయ ప్రాప్తానువాదత్వా దనుపబృంహితమ్; జానధవిముఞ్చథేతి పాఠక్రమో అవివక్షిత ఇత్యుత్సృజ్యేత్యనేన దర్శితమ్; ఆత్మత్వోక్తిః-జీవానాం పారతన్త్ర్యం దర్శయన్తి ప్రపత్తే స్వరూపానుగుణ్యం నూచయతి. అరాధవ రథనాభావద్భిత్ ఇతి తు అధ్యవసాయ చార్లభ్యాత్ పునర్భక్తిం విధత్తే.

యద్యపి సన్నిహితమేన జ్ఞానం ధ్యాయతినా అనూద్య తత్ర ప్రణవ విధి రితిప్రతీయతే. అనువాద సామర్థ్యాదేవజానాతేర్ధ్యాన తాత్పర్యకతాం పరిత్యజ్యచ ద్వితీయాన్తో పాత్రం రూపం ప్రథమాస్తసేతి శబ్దాధ్యాహారేణ రూప సమర్పణ తాత్పర్యకత్వాశ్రయణ మనుచితమ్; తథాపిధ్యానోద్దేశేన ప్రణవమాత్రవిధానే, తమసః పరస్తాత్పారయేదిత్య స్యానర్థక్యాత్, ఫలసమృద్ధస్యాపివిధానే వాక్యభేదాత్, విశిష్టధ్యానమేవతత్ర విధీయతే.

అన్యాయాచో విముఞ్చభేత్వస్య సర్వధర్మాస్పరిత్యజ్యేత్సువ
బృంహితత్వా త్సకలేతరోపాయపరిత్యాగోక్త్యైవ స్వీకార్యవస్తున
ఉపాయత్వానుక్తావపితల్లాభః; అమృతస్యైవ సేతురిత్యంశః అహ
స్వేత్వసేన ఉపబృంహితః; భక్తవిషయే ఫలప్రదత్వమేవ తస్యేతి
సేతుశబ్దోన స్వరసః.

వస్తుతో న్నశ్చరతే ర్బహుధాజాయమాన ఇత్యన్తం సౌశీల్య
సౌలభ్య ప్రతిపాదకతయా పూర్వశేషః; బహుధాజాయమాన
ఇత్యే తదేవహి - మా మితి విపృతమ్. ఓ మిత్యేవేత్యా రభ్యతు
ధ్యానవిధిః;

శ్రీరామాయణ భారత భాగవత విష్ణుపురాణాదిషు చ తత్ర
తత్ర ప్రపత్తివిధిర్దృశ్యతే; “సకృదేవ ప్రపన్నాయ” ఇతి శ్లోకస్తావ
దభయప్రాప్తికామోయః; సతుమాం ప్రపద్యేతేతి విధితాత్పర్యక
ఇత్యుక్తమ్.

సర్వధర్మానితి శ్లోకోపిస్తత స్సప్రప్తవిధిపరిః. (౧) “ఇతితే
జ్ఞానమాఖ్యాతం గుహ్యద్గుహ్య తరంమయా” ఇతి నిగమనాన స్తర
మన్యజ్ఞసస్య విషాదమాలోక్య భగవతాకథితత్వాత్, అత్ర సర్వ
గుహ్యతమమితి ప్రపత్తిం ప్రస్తావ్యమాణా మభిప్రేత్య ప్రతిజ్ఞా;
నచైవం క్రియావృత్తి బోధకభూయశ్శబ్దానుపపత్తిః, మోక్షసాధ
నవిషయక శ్రవణత్యేన భక్తిప్రపత్తి శ్రవణయోరేకజాతీయత్వాత్;
యథా (౨) “భూయఏవ మహాబాహో శృణుమే పరమంవచః”
ఇత్యాదౌ భగవన్మాహత్వ్య విషయశ్రవణత్యేనేక జాతీయతయా
భూయశ్శబ్దప్రయోగః.

అథవా అత్యభూయశ్శబ్దః-చిత్తంవాచనాచోభూయ ఇత్యాదివత్ ఆధిశ్యపరః; “ఇదస్తు తే గుహ్యతమమ్” ఇతి భక్తావపి గుహ్యతమశబ్ద శ్రవణాత్తద్వ్యవర్తనాయ పరమత్వమ్, ఇతోధికస్యవక్తవ్యాస్తరస్యాభావాత్; భూయ ఏవేత్యత్రతు పరమశబ్దః-ఉత్కర్షమాత్రపరః; మన్మనాభ వేతి శ్లోకోవత్సమాణప్రపత్తినిష్ఠస్య మధ్యమాంవృత్తిం విదధాతి. పరిశ్రవ్య స్వకృత్యే సాధనతా బుద్ధిసమ్పాదకం మయ్య విస్రమ్భం మద్విషయప్రీత్యా మదాజ్ఞారూపాణ్యనుజ్ఞారూపాణిచ కైజ్కర్యాణ్యనుతిష్ఠేత్సర్వః.

నచనావమికసాజాత్యాదన్యభక్తిపరతా; తత్ర యుక్తైవ మితి పూర్వార్థోక్తస్య యోగరూపత్వప్రతీతేః, అత్రచ తద్విరహాత్; నచ మధ్యమవృత్తేః కేవల భగవత్ప్రీత్యర్థత్వాత్, మామేవైష్యసీత్యసంకలతమ్. అజ్ఞత్వస్యాప్యభావేన అజ్ఞి ఫలమజ్ఞప్యపదిశ్యతే ఇతి న్యాయస్యాప్యసమ్భవా దితివాచ్యమ్.

పాతక్రమా దర్శకమస్య బలవత్తరత్యేన మోక్షయిష్యామి త్యనంతరం మామేవైష్యసీత్యాదేరన్వయాత్, ప్రాప్తిప్రతిబద్ధక నివృత్త్యైః పరస్పరసాకాఙ్క్షత్వాత్, భిన్నసామగ్రి సాధ్యత్వాసమ్భవాచ్చ; ఏతేనమధ్యమనిష్ఠాయాః ప్రధానఫలసమ్బంధావగతేః ఫలవత్సన్నిధా వితిన్యాయేన ప్రపత్తేర్మధ్యమస్థిత్యజ్ఞతా ప్రసజ్గ ఇతినిరస్తమ్; చరమశ్లోకేపి ఫలశ్రవణేనాఫలత్వాసిద్ధేః, తదతిరిక్తస్య సాధనసాధ్యస్యప్రధానఫలస్యాభావాచ్చ అథవాప్రపత్తిప్రచ్యావకావిస్రమ్భవిరహసాపేక్షతయా తత్ర ఫలకీర్తనం ప్రపత్తేరపి నాతీవోపాయత్వమితి జ్ఞాపనాయ.

అథవా, ప్రపత్త్యర్థమాచార్యోపనదనం మన్మనాభవేతి విధీయతే; నచోపదేష్టవివత్కౌ లిజ్జవిరహః. వత్సామితే హితమితి

వక్తృత్వేనాత్మనః ప్రస్తుతత్వేన సర్వత్రచపూర్వాధో అన్నచ్ఛబ్దోవక్తృత్వవిశిష్టపరః; యాగః-పరిచర్యా. ఆచార్యస్య దేవవసుపాస్యత్వజ్ఞాపనాయ యజుప్రయోగః, మావేనైష్యసీత్యత్రతుస్వరూపమాత్రపరామర్శః. జ్ఞానద్వారాగురుభక్తే ర్భగవత్ప్రీతిసాధనత్వాత్, భూయశ్శబ్దేన మోక్షసాధన విషయశ్రవణత్వప్రతీతేః, బ్రహ్మప్రాప్తిరేవచ మోక్షత్వసిద్ధేః; అతఏవ చరమశ్లోకగతస్య మామిత్యస్య సవక్తృత్వవిశిష్టసరతా; విచ్ఛేదాత్; ఏతదర్థమేవచ అన్తరా మామేనైష్యసీత్యుక్తిః.

అథవా, సర్వధర్మాన్పరిత్యజ్యేతి త్యాగ విధ్యర్థోయమ్, మన్ననాభవేత్యాది రనువాదః; నచభూయ శ్శబ్దాస్వారస్యమ్. అగ్రిమ మోక్షసాధన విధిమాదాయ తన్నిర్వాహాత్; నచ సర్వాధర్మానిత్యసేనైవ కర్మాకాక్షాశాస్తే నైవైయర్థ్యమ్. భక్తిత్యాగపూర్వకాంస్రపత్తిం వత్సమాణామభిప్రేత్య “సర్వగుహ్యతమం పరమం వచశ్శృణు” ఇతి ప్రతిజ్ఞాయ, ప్రథమమేవ భక్తేన్ద్ర్యాగాభిధానే “త్యాజ్యాయా ఏవభక్తే సాధనతా ప్రాగభిహితా మదుపచ్ఛన్దనాయ” ఇత్యనాశ్వాసస్సాన్వదితి తద్వారణాయ భక్తిగత భగవత్ప్రీతిసాధనతాయా అబాధితత్వం ప్రతిజ్ఞాయ. తత్త్వాగ్నికా ప్రపత్తిసాధనాన్తరత్వేన విధీయత ఇతి సార్థక్యాత్; నచ అనువాదలిక్తా భావః, ప్రాప్తిరేవ తథాత్వాత్, ఏవంబూ మాం నమస్కర్విత్యాదే ర్యదిమాంసమస్కరిష్యసి, తదా మామేనైష్యసీత్యత్ర సందేహోన కర్తవ్యః. సహి ప్రియం ప్రత్యసాధనం సాధనత్వేనోచ్యత ఇత్యర్థః.

అథవా, “యథేచ్ఛసి తథాకురు” ఇత్యస్యానన్తరంసజ్ఞాతవిషాదం సవ్యసాచిన మవలోకయతా భగవతా పూర్వోక్తేష్వర్థేషు

ప్రధానాంశానిష్కూర్ణా దుక్తోపాయానాం దుష్కరత్యాదితోవాస్య
శోకోజాతఇతి వివేచనాయ సర్వగుప్యేత్యాది శ్లోకద్వయేన భక్తి
యోగస్యసారతమత్వే ప్రదర్శితేష్యర్జునస్యాఽనిపృత్తి సుకలేతర
విలక్షణోపాయ ప్రతిపాదనేన నిరాక్రియతే.

సచైవం సారతమాక్యానిష్కూర్ణప్రయుక్తశోకనివగ్రకత్వమేవ
చరమశ్లోకస్యస్యాత్, నోపాయాంతర విధాయకత్వ మితివాచ్యమ్;
బుద్ధివిశేష దూపాక్యాభిధానే ఫలకీర్తనాసర్గక్యాత్, భక్త్యైరమ్భవిరో
ధిపాపనివర్తక ప్రపత్త్యభిధానేచ సర్వశబ్దయో సుజ్ఞోచనస్యక్యాత్,
“తత్ర ధర్మాస్పరిత్యజ్య సర్వానుచ్ఛావచాక్లకాన్ | సంసారానలసన్త
ప్తో మామేకాం శరణంవ్రజేత్” “అహం హి శరణంప్రాప్తా నరేణా
నన్యచేతసా | ప్రాపయామ్యాత్మ నాత్మానం నిర్ధూతాఖిలకల్మషమ్”
ఇతి శ్రీవచనై కాథస్య†శబ్దాన్ధ ప్రత్యభిజ్ఞాబలేనావధారణాచ్ఛ; తత్రచ
స్వతన్త్ర ప్రపత్తిర్విధీయతి ఇతి, “శృణూపాయం చతుర్థంమే సర్వ
త్యాగ సమాశ్రయమ్” ఇత్యుపక్రమాత్, సంసారానల సన్తప్తాధి
కారికత్వప్రతీతే, సర్వోపాయాంతర త్యాగవచనాత్, ఆత్మానం
ప్రాపయామిత్యుక్తేశ్చ నిర్వివాదమ్; నచ “కరిష్యే వచనంతవ”
ఇతివదతార్జునేన ప్రపత్తేరననుష్ఠానాత్, భగవద్వచనస్య స్వతన్త్ర
ప్రపత్తిపరత్వాసమ్భవః. ప్రపత్త్యర్జుకభక్తేరపి తేనాననుష్ఠానాత్,
తత్కాలే తథోక్తావపి పశ్చాద్విస్మరణ సమ్భవాద దోష ఇతిచే
త్తుల్యమ్.

అథవా, “స్థితోస్త్వి గతనందేహః” ఇతి సాధనత్వేనాఽర్జునేన
అజ్ఞానువర్తనత్వేన వా సర్వేష్యపి మోక్షసాధనేషు వర్ణాశ్రమధర్మా
గామవశ్యక గ్రన్థ్యోక్తేః, తత్కర్తవ్యత్వా కర్తవ్యత్వ సందేహ

నిసృత్యా తత్కర్తవ్యత్వగరం తవనచన మనుషాస్యామీతి, ఏవం
పరమితి మామే వైష్యసీతి, పూర్వోపాయఫలత్వేనో క్తస్యైవ ఏతదు
పాయఫలత్వాత్; విరోధినిసృత్యం శేచ ప్రారబ్ధ ప్రతియోగికత్వ
లక్షణవిశేష సద్భావాత్తన్మాత్రోక్తి రితి వచతాం వరవర మునినా
మయమేవ పక్షోఽభిమత ఇతిలక్ష్యతే, స్వతస్సచరమఖ్లోకవ్యా
ఖ్యానేచ అయమేవపక్షః కధితః.

దీపకృతస్తు “న్యాసోపాయపరేత్వత్ర మన్మనాభవవాక్యతః ।
మనస్సైర్వవిధానేన విశ్వాసోత్ర ప్రదృశ్యతే । మద్భక్త ఇత్యనేనాస్య
పురుషార్థాభిలాషితా । మద్యాజీతిప్రపన్నస్య సమాచార విధిక్రమః ।
అత్రోక్తమానుకూల్యం ప్రాణికూల్య వివర్జనమ్ । మాం సమస్కు
ర్వీతి న్యాసస్సాక్షాదత్ర విధీయతే । సమసోన్యాసవాచిత్యం మూల
మస్త్రీప్రదర్శితమ్ । శాస్త్రేచనమనస్యైవ ప్రసత్తిత్వం ప్రకీర్తితమ్ ।
ఏవంవిధాయనిత్యేన విశ్వాసాది విశేషేతమ్ । ప్రాప్తిరూపం ఫల
ఖ్యోక్తం మామేవైష్యసివాక్యతః । తస్మానపాయస్సత్వంతే ప్రతి
జాన ఇతీరితః । ప్రియోసిమితివ్యక్తా విషయీకార యోగ్యతా । తత
స్త్వనితరోపాయం వరణం శరణస్యచ । విధాయాఘవిమోకస్య
ప్రాధాన్యం ప్రదర్శితమ్ । తస్మాచ్ఛ్లోకద్వయేనాత్మా నిక్షేప వరణా
త్కమ్ । అర్థద్వయమశేషాఙ్గ వాక్యద్వయవదీరితమ్ । నిత్యేనస్యప్ర
ధానత్వా త్పుర్వత్వం వరణస్యచ । ఆనన్తర్యం తదఙ్గత్వా జ్ఞతన్తాది
ష్యపీష్యతే । ఇదన్తేనా తపస్కాయే త్యధికారివిశోధనమ్ । య ఇదం
పరమంగుహ్య మి త్యుపాయస్యవై భవమ్ । నచ తస్మా దితిప్రోక్తం
శరణాగతిగౌరవమ్ । అధ్యేష్యతే చేత్యారభ్య ప్రబంధస్తు ప్రశస్యతే”
ఇతి పక్షోఽన్తరమాహుః, అస్మింశ్చపక్షే నిగమనప్రతిష్ఠే స్వరసే;

అజ్ఞప్రధానఫలసమ్మేషప్రతిపాదనేనైవచ వరణనిత్యపయోర
క్లాగ్నిభావోన్యజ్యతే. సరణేఫలప్రతిపాదనం తస్మాత్తరక్లాగ్నిత్వజ్ఞాప
నాయ; అనుష్ఠానకాలీనక్రమానురోధీ ద్వయే వాక్యక్రమః; ఇహతు
తద్విపరీతః; క్రమోక్లాగ్నిభావనూచనార్థః. జితంతాయాంస్తోత్రేచ, సమ
ఇతిన్యా సంప్రతిపాద్య, “వజ్రామి శరణమ్” “శరణం ప్రపద్యే” ఇతి
సరణం పశ్చాదభ్యధాయి.

అథవా, అజ్ఞత్వస్య ప్రధానానంతర్యావిరోధిత్యాత్, వరణం
పశ్చాత్పూర్వంవేతి ప్రయోగద్వయమ్; “నిశీప్య-బుధ్యేత” “నిశీ
ప్య - పృణ” “ప్రార్థయన్ - నిశీపతి” ఇత్యుభయ దర్శనాత్;
ఏతేన విధాయకవాక్యే అజ్ఞత్వనూచనాయ పశ్చాద్విధాన సమ్మ
వేషి, స్వానుష్ఠానప్రకాశక జితంతాఽఽఽఽ పశ్చాద్వరణప్రదర్శనమయక్త
మితి నిరస్తమ్; విశ్వాసాదీనాఞ్ఞో భయాజ్ఞత్వాదేన ద్వయేవరణ
సమభివ్యాహారేణ ఇహనిత్యప సమభివ్యాహారేణ ప్రతిపాదనం న
విరుధ్యతే.

ఆనుకూల్యం సమాచరేదిత్యాదేరివ సజ్కల్ప పరత్వం
మద్యాజీత్యస్యావిరుద్ధమ్. తాచ్ఛీలిక ప్రత్యయనిర్దేశస్తు-అపాయని
వృత్తినూచనాయ; “మద్భక్తో మద్యాజీమన్ననాభవ” ఇత్యన్వయః;
మద్భక్త ఇత్యనంతరం భవేత్సనిర్దేశా దధికారోభక్తి రితిగమ్యతే;
మద్భక్తస్త్యం మద్యాజీనకా మన్ననాభవేత బోధస్వీకారాచ్చ, నను
.ద్యాజీత్యం శే భవేత్సక్తిరపేక్షితా; ఉభయాజ్ఞత్వప్రధానత్వాన్తర
క్లాగ్నిత్వ బోధనాయ చాత్రవిధిత్రయమ్.

ఆనుకూల్య సజ్కల్పప్రతికూల్యవర్జనయో రప్యధికారత్వేతు
నానుపపత్తిగర్హోపి; అస్తింశ్చపక్షే మద్భక్తేష్విత్వపలక్షణమ్. “భ

క్తింమయి పరాంకృత్వా” ఇతి ఫలభక్తి ప్రతిపాదనపరమ్. యద్య ప్యపాయ ఫలంనాభిధానఫలమ్. తథాప్యభిధానపర్యస్త వై శద్యవ తలచిరేణ పరభక్తిలాభ జ్ఞాపకమేతత్.

అథవా, “భక్తింమయి పరాంకృత్వా” ఇతి పూర్వేణాన్వి తమ్; మద్విషయస్తీత్యతిశయాద్యసానిరతిశయసమృద్ధిసాధనమేతద్గు హ్యం మద్భక్తేష్వభిదధాతీతి. ఏవం మామేవైష్యసీతి సాధారణ మిత్యతో నచ తస్మాదిత్యావ్యపాయాస్తరానర్హత్వ బుద్ధిరేవ కార్ప ãయమ్. తచ్చ పరిత్యజ్యేత్యనేనవిధీయత ఇతి పక్షే కార్పణ్యానుపా దాన శక్త్యానాన్వైవ; పక్షా సరేద్వయగతో త్తమేనేవ మధ్యమేన తత్ప్రకాశన మూహనీయమ్; “యుక్తి యుక్తోవ్యయంపక్షో నోప దేశక్రమాగతః। వ్యాఖ్యానార్థోపదేశాది హ్యైకవైవప్రదర్శ్యతే॥”

పరేతు మన్మనాభవేత్యత్ర షడంగన్యాసో ౭న స్తరశ్లోకేచ శరణాగతిర్విధీయతే; సచార్థభేదే ఏకప్రతిజ్ఞానుపపత్తిః. ప్రయోగ భేదేపి ప్రపత్తిత్వేనైక్యాత్; ఆద్యే సర్వగుహ్యతమత్వం సుకర త్వాత్; ద్వితీయేచ భగవదత్యంతాభిమతత్వాత్; తచ్చ-అహస్తే త్యుక్త్యాగమ్యతే; భాష్యకారైర్హి చరమశ్లోకస్య స్వతస్త్రిప్రపత్తి పరతయా ౭వ్యాఖ్యానాత్, “ప్రియోసిమే” ఇత్యత్ర తద్వియోగమ సహమానోహం తం మాం ప్రాపయామితి వ్యాఖ్యాతమ్.

నచ-అప్రధాన పాపనివృత్తిమాత్ర వర్ణనాదముఖ్యతా; అధి క్యాత్తంత్రాతోక్తే; “సాధనం భగవత్ప్రాప్తా న ఏవ” ఇతి స్థిరా యామతేరేవ ప్రారబ్ధహస్తప్రశ్నోక్తే, షడంగస్యచ స్వస్తిష్ఠవిసాధ నతాబుద్ధిసంవలితత్వాత్, మన్మనాభవేతి శ్లోకస్యచ నాథాస్తర పర తాసమ్భవః,

తిథాహి; సతానన్మధ్యమవృత్తిపరః; ప్రపత్తివిధానానన్తరమే
వతద్విధానసామ్యచితత్వాత్, తస్మాః ప్రాప్తిఫలత్వవిరహేణవ్యవహితా
న్వయప్రసక్తాః; మన్మనాభవేత్సన్య విశ్వాసపరిత్యే వృత్త్యనన్త
రాభివాచ్ఛ, ప్రాగవిధానేన తదనువృత్తిప్రతిపాదనాసమ్భవాత్, ఫలి
త్వకర్తృత్వేనుయ్యయన్తత్యేత్వకేపి యావజ్జీవ మనుష్మయేషుకర్మ
స్విత్యుక్త్యాహారప్రసక్తః; తత్వజ్ఞానకార్యస్యచాస్య విశిష్టేదానీంపునర్వి
ధానం వ్యర్థమ్;

మద్యాజీత్యస్య మామన్తర్యామిత్యేన జానన్మనస్యయాజీ
భవేత్సత్వేన్యయమేవదోషః. “అహంహి స్వయన్జ్ఞానామ్” ఇత్యా
దినా స్వస్తి సర్వకర్మారాధ్యత్వస్య ప్రాగేవ ప్రవక్ష్యానాత్;
మాం ననుస్మర్విత్యస్యచ దీనారోపణాదీనామప్యుపలక్షకత్వ మా
శ్రయణీయమ్; ప్రాప్తనిత్యకర్తృత్వేన భగవతికర్తృత్వానుసంధానా
దీనా మనేకేషాం విధౌ వాక్యభేదావృత్తిశ్చ. సచాఖ్యాతభేదాదసావి
ష్టవిన. మద్భక్త్యిత్యత్ర ఆఖ్యాతాన్తరా శ్రవణాత్, “మద్భక్తే
వ్యభిధాన్యతి” ఇత్యుత్తరపర్యాయలోచనయా తస్మాన్నికారిపరత్వ
పరితీతేశ్చ.

నాప్యాచార్యోపసత్తిపరః; తస్మాదపి సర్వోపాయ సాధారణ
త్వాత్. సన్నిధ్యపేక్షయా బలీయసాప్రకరణేన ఈశ్వరపరత్వ ప్రస
క్తాః, పూర్వోత్తరాధగతాన్మచ్ఛబ్దయో రైవరూప్యప్రసక్తాః; సా
మ్యనువాదో నిషేధార్థః. సర్వగుహ్యతమమిత్యుక్త్యేవభక్త్యాదీనా
మపిసాధనతాయా అబాధస్య సుజ్ఞానత్యేన అనువాదవైయర్థ్యాత్;
కర్మాదీనా మపి సర్వధర్మ శబ్దార్థతాపక్ష తత్ఫలస్వామ్యబాధితత్వ
ప్రతిజ్ఞాకరణావృత్తిశ్చ.

నాపి ప్రధానాంశనిష్కర్షార్థః. “నాహంవేదైర్న తపసా”
 ఇత్యనేనైవ భక్తేః ప్రాధాన్యసిద్ధేః. నాప్యపదేశ్యస్యానుష్ఠేయార్థ
 నిష్కర్షార్థః; సర్వజ్ఞేన భగవతా భక్త్యనధికారిణి తదధికారతాయా
 నిష్ప్రప్య ప్రతిపాదనాసంభవాత్; తస్య తదధికారిత్వే ప్రపత్త్యప
 దేశా సాక్షాత్వాత్; సర్వగుహ్యతమమితి ప్రతిజ్ఞాయా ఉక్తార్థ నిష్క
 ర్షవిషయత్వే నత్యుమాణవాక్యానా ముక్తార్థ తాత్పర్యకత్వావధార
 ణాత్, సర్వధర్మా నిత్యాదేరపి బుద్ధివిశేషప్రప్తి విధాయకత్వావ
 త్తేషు, ఉపక్రమ ప్రాబల్యేన సర్వశబ్ద సజ్జోచాదీనామపి న్యాయ్య
 త్వాత్.

నచోపక్రమః ప్రథమశ్లోకమాత్రావధికః; విచ్ఛేదక ప్రతిజ్ఞా
 న్తరాదర్శనాత్, మాశుచ ఇత్యస్యాభయకేషత్వాత్; నచ శ్రీ
 వాక్యైకార్థ్యాత్పరిపత్తిపరతా; “శృణూపాయం చతుర్థంమే” ఇత్యు
 పక్రమ తద్రూపిత్యాభ్యాం విశేషాత్, ప్రాపయామ్యాత్మనేతి తత్ర
 ప్రాప్తిఫలత్వప్రతీతేషు.

నాపి, పూర్వస్మిన్ శ్లోకే ఆత్మనమర్పణమ్; ఉత్తరశ్లోకేచ
 భరసమర్పణం విధీయత ఇతియుక్తమ్; పూర్వోత్తరదశానువృత్త
 స్య తత్వజ్ఞానమాత్రరూపస్య స్వరూపసమర్పణస్య భరన్యాస విశే
 ణతయైవ విధేయత్వాత్;

ఉక్తశ్చ కుమారవేదాంతాచార్యైః;- శేషత్వానుసంధానం హి
 స్వరూపసమర్పణమ్. తచ్చశ్రవణప్రాప్తత్వా న్నవిధేయమ్; భరస
 మర్పణం కర్తవ్యమేవ. మామేకం శరణాగ్రజేతి విహితత్వాదితి,
 ఫలసమర్పణవిధాయకశ్లోకాంతర ప్రసక్తౌచ్చ; అసామృదాయక
 శ్చాయంపక్షః; దీపకృదుక్త పక్షోస్తరవత్; అతోమన్మనాఇతి
 శ్లోకస్య పడఙ్గవిధాయితా, చరమశ్లోకస్య శరణాగతివిధాయి తేత్యేవ

యుక్తమ్; పృథగ్విహితస్యాపి విశ్వాసస్య సమస్కారాజ్ఞత్వం ప్రమాణాస్తరాదవగస్తస్యమ్.

లక్ష్మీతస్యై రణాగతిం ప్రతిపాద్య, న్యాసః ప్రతిపాదితః, త్యాగశబ్దేనోపక్రమాత్; అహిర్బధ్న సమహితాయాం న్యాస శబ్దేనోపక్రమాత్ శరణాగతే రాసస్త్యమ్; ఇహాసస్సహ్వాకసాధనానస్తర మద్వారకసాధనప్రతిపాదనస్తర్భానురోధేన న్యాసానస్తరం శరణాగతిరభిహితా;

యదిషదజ్ఞస్యాపి “ ఉపాయోయమ్ ” ఇతి శీఘ్రఫలప్రదత్వ కథనా త్ప్రార్థనానివర్తకత్వ మస్తీత్యుచ్యతే. తదాప్యాజ్ఞాయాం తాదాచిత్కసాధనతాబుద్ధ్యాది రూపపాపనివృత్త్యాది రూపఫలాధిక్యఋరో వరవరమునిగ్రన్థోబోధ్యః. హితహితతరాభ్యాం భక్తిప్రసత్తిభ్యాం విలక్షణోహితతమ ఉపాయశ్చరమశ్లోకే ప్రతిపాద్యత ఇతి రమ్యజామాతృదేవ గ్రన్థానురోధాత్; మూలే ఉపాయవిశేషశబ్దః ప్రపత్తేరపి సజ్ఞాహకః. తత్రచ యోగ్యతావశాత్స్వరూప విరోధిత్యమాత్ర సైవవాన్వయః.

యద్యప్యేవం ధర్మశబ్దస్యప్రపత్తిపరతాపి ప్రసజ్యతఇతి తదనుక్త్యాగ్రస్థస్యన్యూనతా; తథాపి బహిరజ్జవిరోధినివృత్తి ప్రదర్శనానస్తరమేక మిత్యస్తరజ్జవిరోధీ నివర్త్యరణితి రమ్యజామాతృదేవ గ్రన్థానురోధాద్విరోధీనాం ద్వైరాశ్య సూచనాయ, పాదద్వయేనోపాయాస్తరాణాం ప్రపత్తేశ్చ నివర్తనంక్రియతఇత్యాశయోబోధ్యః. సాధనన్యాసవిధాయక వాక్యాభావే ఏకశబ్దేన స్వీకారేసాధనతాబుద్ధేర్వాన్వయ ర్తనేన అవిహితస్య తస్యఫలజనకత్వమేవ సన్యాదితి తతోపిఫలసిద్ధి ప్రతిపాదకానామాచార్య వచసాముత్పాదస్సాన్వితే; ఏవ శ్చుపశ్చమోపాయాభావప్రతిపాదకాని వాక్యాన్యాచార్యాభిమాన

స్యేవపడజ్జశరణాగత్యోః ప్రపత్త్యస్తర్భావవివక్షయేత్యవిరోధః,
యథాచైవం “నిక్షేపాపరపర్యాయోః న్యాసః శ్చాన్విజ్ఞసంయుతః ।
సన్నాసస్త్యాగఇత్యుక్తః” ఇతి వచనావిరోధస్తథోక్తమిత్యాహుః.

భక్తియోగ వ్యవస్థాపనప్రవృత్తై ర్భావ్యకారైః “యద్యేన
కామకామేన” ఇత్యాది వచనసిద్ధోర్థ ఉదాహరణవిశేషే చరమశ్లో
కార్థతయా ప్రదర్శిత ఇత్యేతావతాన స్వతంత్రప్రపత్త్యసిద్ధిశఙ్కా;

తథా “త్యజ ధర్మమధర్మశ్చ” ఇతి వచనమపిప్రమాణమ్;
యద్యపితత్రప్రపత్తివాచక శ్శబ్దానద్విత్యతే. తథాప్యగ్నేనవాక్యాన్త
రై కాధ్యాదగ్గీఽఙ్గీకృతే; తత్రత్యజధర్మమిత్యకామ్యానాం ధర్మాణాం
త్యాగోవిధీయతే, నతుకామ్యత్యాగః; ఐశ్వర్యకైవల్యత్యాగోక్త్యైవ
తత్పిద్యే; కామ్యకర్మత్యాగోహి తత్ఫల కామనావిరహే సిద్ధిప్రస;

నచ సత్యాసృతే-ఇతి వాచికధర్మాధర్మ పరమ్; తయోరపి ప్రా
గేహోక్తత్వాత్, “సర్వధర్మాంశ్చ సన్త్యజ్య సర్వకామాంశ్చసాక్షు
రాన్” ఇత్యనేనై కాధ్యసోఽపితత్వాచ్చు; ధర్మశబ్దోనా ధర్మనివృత్తి
సక్రామాక ఇతి సూచనాయ పునరధర్మశబ్దప్రయోగః.

ఏవశ్చ లాభ మేతుప్రీతిసాధన సకలవ్యాపారోపరమవిష
యాధ్యవసాయరూపసర్వధర్మత్యాగోక్త్యా తదేకోపాయత్వాధ్య
వసాయ ఆఙ్గీకృతః. త్యజసత్యాసృతేలపీత్యనేన ఫలాన్తరత్యాగ
బోధ కేన యథానస్థిత ఫలస్వరూపవిషయాధ్యవసాయరూపఫలసమ
ర్పణ మాఙ్గీకృతే. ఉభేసత్యాసృతేఇత్యాత్మీయగతశేషత్వాను
సన్ధానాత్త క మాత్మసమర్పణమ్; యేన త్యజసి తత్త జేతి-స్వీకారే
ఉపాయతాబుద్ధిత్యాగోబోధ్యతే.

నచైవం త్యజధర్మమునశ్చ-లాభాదిత్యాదిన్యాఖ్యానవచనవిరోధః,

సనుకథం ధర్మాదీనాం త్యాగఉచ్యతే, ధర్మసామాన్యత్యాగే
సత్యవైమిత్తికానామపి త్యాగప్రసజ్గాత్; సచేష్టాపత్తిః, అవిష్లవా
యేత్యాదివచనవిరోధాత్; యదిచ తత్రసాధనతాబుద్ధి విరహాద్ధర్మ
త్యాగ ఉపపన్నః, తతోధర్మస్యాప్య నిష్టసాధనతా బుద్ధిత్యాగమా
త్రేణానుమానే బాధకాభావః. ఆత్మాత్మీయయోశ్చ విద్యమానయోః
కథంత్యాగః, పూర్వమపి స్వశేషత్వాభావేన తన్నివర్తన స్యాప్య
సమ్భవాత్; ఏవం త్యాగాగ్నికాయా అవశ్యకర్తవ్యాయా బుద్ధే
స్త్వాగోనోచితఇతి శజ్జాయాం తత్ప్రసృత్యే, అసజ్కల్పః-సాధనతా
బుద్ధివిరహః. అహింసా-హింసోపలక్షీతాధర్మస్వరూపత్యాగః. అబు
ద్ధ్యేతిచేదః, సద్ధిరార్హః. స్వశేషత్వ జ్ఞానాభావేనేతియావత్; బుద్ధ్యై
త్యేవవాపదమ్, భగవచ్ఛేషత్వ విషయకజ్ఞానమేవ తత్రత్యాగఇత్యర్థః.
యచ్ఛబ్దార్థం విన్మణోతి-బుద్ధిమితి; తామిత్యనుక్తే ర్మప్రపృతబుద్ధి
పరామర్శః; జ్ఞానైక్యాత్తత్పరామర్శేవివానబాధకమ్; పరమనిశ్చయః-
పరమగతోపాయ భావనిశ్చయః; తథాచ ప్రతిబద్ధకాభావ మాత్ర
త్వాదుపాయతా త్యాగస్సమ్భవత్యేవేతిభావః.

వేదాంతాచార్యాస్తు-త్యజధర్మమితి-కామ్యత్యాగవిధిః. తత్ర
హేతుః ఫలకామనాభావరూపోఽసజ్కల్పః, త్యజసత్యానృతే అపీతి
ప్రయోజనాంతరత్యాగో విధీయతే. ఉభే సత్యానృతే త్యక్త్యేతి,
త్యాగస్యదుర్లభత్వాదనువాదః, త్యాగేచ అకర్మత్వానునన్ధానమ్
యేనత్యజసీతి విధీయత ఇత్యాహుః;

తథా, (౧) “తస్మాత్స్వముద్ధవోత్సృజ్య” ఇతి వచనమపి
ప్రపత్తిపరమ్. ప్రతిచోదనా - విశేషచోదనా, నివృత్తిః-మోక్ష
సాధనాంతరమ్, చోదనాప్రతిచోదనోత్సర్గః - తదనుష్ఠాపి తత్సవి
శిష్టత్యాగః; సాధనతాబుద్ధ్యభావేన అనుష్ఠానస్య సాధారణచో
దనా ప్రయుక్తత్వాత్; యథాజ్ఞానాయ యజ్ఞాద్యనుష్ఠానం

స జ్యోతిష్టోమ చోదనాప్రయుక్తమ్, స్వరూపమాత్రజ్ఞాననేతు తద్వి
ధేర్వావారః. శ్రోతవ్యం శ్రుతమేవచేతి కార్తవ్యద్యోతనాయ;
ప్రవృత్తిశ్చేతి-దృష్టాంతార్థమ్;

అయమేవత్యాగాజ్ఞక శరణవరణరూపోర్థః. “అథై తత్పర
మం గుహ్యం శృణు యాదవనస్తన । సుగోప్య మపి వత్సోమి
త్వం మే భృత్య స్సుహృత్సఖా” ఇత్యుపక్రాంతః. మధ్యేసత్స
జ్గోపవర్ణనం భగవతి దృఢతరసజ్ఞస్యావశ్యకత్వాత్, ఉపాయత్వాం
శేషి తత్రైసస్థిరామతిః కర్తవ్యేతి జ్ఞాపనాయ; తస్మా దిత్వనేన
వత్సమాణార్థ శేషత్వప్రతీత్యా అవ్యసహితేనాపితేనన ప్రతిజ్ఞాన్వ
యః. ప్రతిచోదనాపదస్య నిపేధ చోదనాపర త్వేతత్త్వాగస్తన్నిషి
ద్ధత్యాగః. నతుతన్నిషేధత్యాగః; అపాయత్యాగప్రతిపాదక వచన
విరోధాత్; “దేవర్షిభూతాత్మనృణాం పితౄణామ్” “స్వపాదమూ
లంభజతః” “ఏషాం సఏవభగవాన్ దయయేదనన్తః” ఇత్యాదీ
స్యపిద్రష్టవ్యాని; బ్రహ్మణై “శరణం త్వాం ప్రపన్నాయే ధ్యాన
యోగవిసర్జితాః । తేషిమృత్యుమతిక్రమ్య యాన్తి తద్వైష్ణవంప
దమ్” ఇతి యచ్ఛబ్దాపిశబ్దదర్శనేష్య ప్రాప్తార్థత్వాద్విధిః; అవిహి
తస్యార్థవాదా నుపపత్త్యా కేవలార్థవాదత్వా సమ్భవాత్;

అథవా, “ప్రపద్యేన్నియతోదేవం సర్వభూత హితేరతమ్”
ఇతి ప్రమాణాంతరప్రాప్తాయాః ప్రపత్తేరపేక్షితః ఫలసమ్మన్తో
విధీయతే; అహిర్బుధ్న్యసంహితాసాత్మకీతస్త్రీ లక్ష్మీతస్త్రీ సన
త్కుమారసంహితాదిషుచ ప్రపత్తివిధయః పరశ్శతంద్రష్టవ్యాః.

ఏవం సత్స్వనేకేషు ప్రపత్తివిధిషు “తమేవం విద్వాన్”
ఇత్యత్ర తచ్ఛబ్దస్య అన్యశబ్ద ప్రియోగి సమర్పకత్వమాశ్రియతే;

శ్వేతాశ్వతరాశ్చ-“తమేవ విదిత్వా” ఇత్యానునంతః తదతిరిక్త
ప్రైవ నిషేధం దర్శయన్తి; స్వవిద్యామూలభూత తత్వజ్ఞానస్య విది
నాభిధానే తదస్యస్యాసాధనత్వం సాధితమ్; విద్యాయా ఏవ తథా
త్వాత్తత్పూర్యకాన్యకత్వే అన్యశబ్దస్య లక్షణా;

నచ విద్యానితివేదనాని సర్వాణ్యుద్విజ్యేయంశబ్దోపన్యాసితాకా
రవిభాసమ్; ఉత్పత్తిశ్చ ప్రైవప్రాకరణికైశ్చగుణైర్నైరాకాక్ష్యత్, విశి
ష్టవిద్యాన్తరవిధానేషునన్తదతిరిక్తనిషేధేవిద్యాన్తరవిధివైయర్థ్యమ్,
అవిహితవిషయత్వేతు నిషేధస్యనప్రపత్తినిషేధప్రసక్తః; శ్వేతాశ్వ
తరానురోధాత్తు తచ్ఛబ్ద నిర్దిష్టాస్య నిషేధవిమోచితః.

నచ భగవదతిరిక్తస్యాపిఞ్ శక్తిరూపస్యనత్వాత్, కథం
నిషేధ ఇతివాచ్యమ్; నిషేధస్య సజాతీయోపాయ విషయత్వాత్,
“అనాదిః పరమేశోయశ్శక్తిరూపచ్యుతః క్రభుః | స్వప్రాప్తయే ప్రధా
నోయంపన్థానమన నామవాన్” ఇతి స్వేతిరసకలోపాయాపేక్షయా
తస్య ప్రాధాన్యప్రతీతేః; అతఏవహ్యుచ్యతే, “సద్భుశోపాయ వైభవ్యం
సాక్షాద్భగవతో విదన్” ఇతి.

యదిపునః, (౧) “పన్థానానోస్తివిజ్ఞానా దయనాయ విప
శ్చితామ్” ఇతి తన్త్రానురోధాత్, శ్వేతాశ్వతరోప నిషద్యసి పున్
త్కమాన్వయ ఆశ్రయతే; తదానాత్మాత్కారాత్కమేవ విజ్ఞాన
శబ్దితం వేదనమిహ అన్యత్వ ప్రతియోగి ప్రపదనస్యాపి తదన్త్యవేతి
నప్రపత్తి సాధనతావిరోధః. అవ్యవహిత పూర్వభావిన ఏవసాధనా
న్తరస్య తత్రనిషేధాత్.

నా సమాహిత ఇతి నిషేధశ్చ నాశాస్త్రకథ్యాది సమభివ్యా
హారా దజ్ఞభూత చిత్తసమాధానపరమ్; ప్రజ్ఞానశబ్దస్య మోక్ష
సాధన సకలజ్ఞానపరత్వాచ్చ, (౧) “భక్త్యా త్వనన్యయాశక్యః”
ఇతి అనన్యప్రయోజన భక్తిమాత్ర సాధ్యత్వాభిధానశ్చ (౨)
“నాహం జేతే:” ఇత్యాదిసోక్తస్య వేదాదేరేషానంతా
న్యనచ్చినత్తి. “భక్త్యైకలభ్యః” ఇత్యాదినా చుఫలీభూత బ్రహ్మవిష
యరాగంత్యైకై వభక్తిరుచ్యతే; నతుసాధనభక్తిః; ఏవమన్యేషామపి
నిషేధానాం విహితవ్యతిరిక్తవిషయతా ప్రదర్శనీయా;

అథవా, ప్రపత్తేరు పాయతావాదాస్సర్వే నియతాన్వయ
వ్యతిరేకిత్వపరాః, భగవద్గతోపాయ భావపరావా. భక్త్యతిరిక్తోపా
య భావనిషేధాః పున ర్భక్తి తుల్యోపాయాన్తరవిరహపరా ఇత్య
విరోధ ఇత్యుక్తమథస్తాత్,

నచ ప్రపత్తివిధీనా మననుష్ఠాపకత్వ నిబంధనమప్రామాణ్యమ్
కేనాపి ప్రాక్తనేన తదననుష్ఠానాదితివాచ్యమ్, (౩) “త్వామేవ శర
ణంప్రాప్య నిస్తరన్తి మనీషిణః” “శరణం త్వా ప్రపన్నాయే ధ్యా
నయోగ విపర్జితాః” ఇత్యాదిభి రనుష్ఠానాత్మేపాత్, “వైధేచానిషి
ద్ధేథే నానుష్ఠాన మపేక్షితమ్” లోకవిద్వేషభావమాత్ర పైవైవా
పేక్షితత్వోక్తేః; విభీషణశ్చ మోక్షార్థ మేవ ప్రాపద్యతేతి ప్రతిపా
దిత మథస్తాత్; క్షత్రబంధోశ్చి శ్చుతయాప్రపత్త్యైవమోక్షోన భక్త్యా;
నామసంకీర్తనస్య కాలక్షేపరూపత్వాత్ ! జాతిస్సగత్వస్యాపి నాస్త
రీయకత్వాదితి నిత్యపరత్వాయామ్;

కేచిత్తు-నర్వపవ మహర్షయః ప్రపత్తినిష్ఠాః, “వసిష్ఠోయాజ్ఞ
వల్యశ్చ శుకశ్చైచ బృహస్పతిః । శక్తిర్బౌధాయనోవ్యాసో
హఃరీతో వ్యాశ్వలాయనః । కాత్యాయనశ్శౌనకశ్చ ఆపస్తంబౌద
యస్తథా । సాత్వికా మునయశ్చాస్యే ఋషయో హరితాస్వ
యాః । భరద్వాజాదిమునయో గార్గ్యశ్రీవత్సకాదయః । ఏతే
శుద్ధప్రపన్నావై వేదమార్గ ప్రవర్తకాః । ఏతదాచార నిష్ఠావై
సర్వదా కమలాసన” ఇతీశ్వర సంహితా వచనాదిత్యాహుః;

నచైవం కేమాం తత్ర తత్ర భక్తిప్రతిపాదనవిరోధః.
క్షుత్రబద్ధో సుక్ష్మీర్తనస్యేవ తదీయభక్తేరపి కాలక్షేపరూపతాయా
ఉదాహృతవచనస్య ప్రాణికత్వేకల్పనాత్; నచప్రపత్తే రవిభిన్నత
ఫలప్రదత్వాద్యావదధికార మవస్థానానుపపత్తిః; తస్యభగవదిచ్ఛా
నుగుణ స్వేచ్ఛామూలకత్వాత్, “దృష్టానామపి జన్మానాం దేహ
స్తర నివాసీ” ఇతి దేహస్తరాసహిష్టువిషయమ్; అతఏవ యావ
త్స్పృగ్భృం యావత్తద్దేహం యావత్తత్త్వం వేతి ప్రపన్నానాం మో
క్షావధి నియమే తత్తదిచ్ఛా తారతమ్యమేవ సర్వజ్ఞసాక్షికం ప్ర
మాణమితి తన్నియమాభావస్యాక్తత్వా దితి చ నిత్యపరక్షాయా
ముక్తమితి.

ఏవం స్వతంత్ర ప్రపత్తేరనేకప్రమాణసిద్ధత్వాద విగీత
త్వాచ్చ చరమశ్లోకస్య తత్పరత్వేబాధకాభావః; భాష్యకారైస్తు
దేవగుహ్యమే తన్నప్రకాశితస్య మితి భక్తిశేషతయా వ్యాఖ్యా
తమ్. అస్యాశ్చ శరణ్యాభిమతతరత్వం “సర్వగుహ్యతరుమ్” ఇత్యు
పక్రమాత్, “అహంత్యా” ఇత్యుక్తివైలక్షణ్యాత్; “యేనత్వం బత
సురభ్యః ప్రాణినః పాలయిష్యసి । ప్రబ్రూహి తముపాయం మే”

ఇత్యాదివచనబలాచ్చసిద్ధమ్; మన్మనాభవేత్యస్య భక్తిపరశ్చేత్యు
 “మామేవైష్యసి” ఇతి పూర్వోక్తఫలానువశ్యేణైవ పాపనివృత్తే
 రథసిద్ధత్వాత్, ప్రాకభజ్యమాప శలాధిక్య ప్రవర్తనార్థమేవ పునస్త
 దుక్తిరితి తదభిమత్యనూచనం గోభ్యమ్; అత ఏవాస్య చరమశ్లోక
 త్వమ్; “సత్కుర్కనిరతా స్ఫుద్ధాః” “పూర్వేత్రయ ఉపాయాస్తే”
 “నరస్య బుద్ధిశార్వభృత్” ఇత్యాదిభి ర్భక్త్యామృతాయా న్నగానా
 ముత్కుర్వ ప్రతియోగిత్వబోధనాత్;

నచ చరమార్థప్రకాశకత్వమ్ - నకృదేవేత్యాది శ్లోకాస్తని
 సాధారణమ్; విశేష్యసాపేక్షస్య చరమశబ్దస్య నశ్లోకశబ్దేన సమా
 సనమ్భవ ఇతివాచ్యమ్; చరమత్వవిశిష్టసాధనప్రతిప్రయోజకశ్లో
 కత్వస్యైవ చరమశ్లోకపదప్రవృత్తినిమిత్తత్వా దుపాయాంతరోప
 దేశానంతరమే తదుపదేశాత్; ఏతదుపదేశానంతర మన్యాయప
 దేశాచ్చాత్రపర్యవసానప్రతీతేః ప్రకరణాదివ శేనచ చరమశబ్దస్యై
 వోపాయపరిణయా నుదాంతరిసాపేక్షత్వప్రయుక్తసామర్థ్యమిత్యేకే.

అన్యేతు చరమశ్లోకశబ్ద స్సమానాధికరణసమాసవివ. చర
 మం వాక్యమిత్యాచార్యవచనాత్; చరమత్వచ్చ - ఉపాయాంత
 రోన్యైథ్యాప్యకాక్షామూలక త్వేనత్యుపాయాంతరాకాక్షానుష్ఠా పక
 త్వమ్; నిరూపకవిషయేచశ్లోకస్య తాదృశత్వమ్ - స్వేతరసకలసాధన
 ప్రతియోగికాతిశయన దుపాయబోధకత్వ నిబద్ధనమితి, ఫలితార్థాభి
 ప్రాయా చరమోపాయప్రతిపాదకత్వాదితిహేతుక్తిః. అతఏవాన్త
 రోపాయోపదేశానంతరంతీయఫలసాధనతాసమ్పాదకస్యస్వస్యైవ
 సాధనతా మభిధాయ, అగ్రేఉపాయాంతరానుక్తేరస్య చరమశ్లోకత్వ
 మితి రన్యజామాతృదేవై రుక్తిమిత్యాహుః.

“స్వీకారపూర్వకాలీనత్యాగోక్తే యోగబలః । సర్వపాపనివృత్తుక్తే ర్ద్వయవ్యాఖ్యానరూపతా” తథాహి;—అస్తుతావత్, పరిత్యజ్యేతి త్యాగానువాదః; సచ అప్రాప్తస్య సర్వధర్మత్యాగస్య అనువాదానన్యువః. అతఏవ ప్రకరణేన సర్వశబ్దస్య సజ్జాచాత్మ్యకృత ధర్మత్యాగశ్చాశక్త్యాదినాప్రాప్తః

సచ కేవలానువాదానన్యత్యాగస్య చాసిద్ధితత్వేనోద్దేశ్యత్వాసమ్భవాత్, నిమిత్తత్వాపజ్ఞౌ ప్రపక్షేన్నైమిత్తికత్వ ప్రసజ్ఞః; స్థితస్య మిత్యధ్యాహాణత్యాగవిశిష్టాధికారిణ ఏవోద్దేశ్యత్వాత్, త్యాగశ్చై-సమ్బద్ధానుకూలవ్యాపారిత్యుపాయాన్తర నై-గాత్యమేవాత్ర అనమ్బద్ధానుకూలత్వా త్యాగశబ్దేనోచ్యతే

సకేవల ముపాయాన్తర విషయపూర్ణానుష్ఠాన నై రాశ్యమ్; కిన్తస్మి యథాశక్త్యనుష్ఠానే తదుపాయవిషయానుష్ఠానేచేత్తిసైర్య సాకల్యద్యోతకేన పరిశబ్దేన ద్యోత్యతే; ఏతత్ప్రియుక్త ఏవచ శోకోమాశుచ ఇత్యనేన నివర్త్యతే; నై రాశ్యేచహేతుత్వాద్ధర్మ్యాదిరశక్త్యాది రేవవా-ఉపాయాన్తరా ననుష్ఠానానుకూలత్రలక్ష్యతే; తథాచ ద్వయగతోత్తమ పురుషాక్షిప్త స్యాధికారిణోత్ర విశదం ప్రకాశనాత్సమ్భవతి వివరణత్వమ్. వ్యాసాలైశ్చ గద్యవ్యాఖ్యానే పరిత్యజ్యేత్యనువాద ఇతిదర్శితమ్. అయమేవ పక్ష స్వతంత్రీచరమశ్లోకే విధాన్తశోదర్శితః;

ధర్మశబ్దః ప్రకరణాంతోఽహోపాయపరః; సర్వశబ్దస్త్వవయవ కాత్మ్యవ్యవహారః-తద్యోగ్యతాపాదకాని ప్రత్యవాయ నివర్తకానిచ కర్తాణ్యభిధత్తే; నై రాశ్య హేతుశ్చై-ప్రాప్తిసి; “అవిద్యాతో

దేవే పరిబృహతయూవా-విదితయూ - గతిమన్యామవిదుషామ్" ఇతి
తస్యాస్తద్ధతుత్వ ప్రతీతే.

యద్యపి విశిష్టాభిమత్యజనకత్వలక్షణం స్వరూపానుచితత్వ
నుపాయాస్తరాణాం స ప్రవృత్తివిధేః ప్రాక్ జ్ఞాతుం శక్యమ్;

తథాపి, “ యేనాశవన్తోహి భవన్తిలోకే తేనాత్మకా
ర్యాణి సమూభస్తే ” ఇతిన్యాయేన “అహం స్వరూపేణ సాధన
విషయ ప్రవృత్తిస్వరూపాయోగ్యః; శక్త కారుణికస్వామికత్వాత్”
ఇతి లింగజన్యం జ్ఞానంకేమాశ్చిద్భక్త్యాదివిధినా ప్రతిరుధ్యతే; కృత
సాధనవిషయ మేవాస్య కరుణాదీతి, కస్యచిత్పునర్నోపాయాస్తరమపి
తన్నైరపేక్ష్యణానుష్ఠాతుం శక్యమ్. అత స్తన్నిష్ఠానామపి తత్తదంశే
ఉపాయభూతోఽయం తన్నైరపేక్ష్యణాపి తత్కార్యం సాదయ
త్యేన.

ఉపాయాస్తరోక్తిస్తు హృదయశోధనార్థాన్యాదితి సమ్భావ
యమానోయుక్తమాత్రస్యానిశ్చయికత్వాత్; ఫలాకాక్షావశాచ్ఛే
పాయాస్తరే శరణవరణేచప్రవృత్తే ములభమానః శిష్యతే. “గుణ
సమృద్ధ శక్త్యాది వ్యవసాయేనకశ్చసం । సమ్భావయత్యస్యపరాం తత్త
త్సాధనచోదనామే । ప్రాయేణవాసనాయాగా చ్ఛేదనాభి ర్గుణ
శ్రుతేః । ఆస్యసర్వేణ జానన్తియే సభాగ్యాధికాసరాః । ఏవం సమ్భా
వితాప్రాప్తి ర్నిశ్చితాశక్తికస్యచ । త్యక్తోపాయాస్తరస్యాత్రప్రప
త్తిః పరిచోద్యతే । అవధారణ తామేతి సైవసమ్భావనాతతః ।

యోగ్యతా పాదకానాస్తు యద్యపి సదామూర్ఖ నిబంధన
స్యైవ స్పృహ్యవతే; ఆపాద్యయోగ్యతాకానాం మూర్ఖత్వాత్ సా

ధ్యాభావేపీతీ న్యాయేన స్థిరస్థాని తత్త్వాగస్థానువాదే నకీర్ణత్వే
యోజనమ్. అథాపి అదనునాదోపక్రమణోపాయనైరపీక్ష్య
జ్ఞాపనార్థః; సాధారణప్రత్యవాయనివర్తక త్వేనాకారేణతు తేమాం
త్యాగే ప్రమాణాంతరమనుసర్తవ్యమితి.

అథివా, పూర్వస్థానైః సత్యమిత్యధ్యాహారాపక్షేః, తస్మా
త్త్వముద్ధిష్టాత్ప్రజ్యేత్యాచా విధేరేవ ప్రతితేషు త్యాగోవిధేయ
ఏవ. సచాశక్తస్య త్యాగ స్వతస్సిద్ధిః; శక్తస్య తత్త్వాగపూర్వక
ముపాయాంతరవిధానే తద్విధాయక శాస్త్రాన్తర్భక్త్యమ్; శక్తమ్ప్రీతివి
ధిరశక్తి మ్ప్రీత్యనువాద ఇతి వైరూప్యం స్యాదితివాచ్యమ్. అశక్త
మ్ప్రీత్యేవవా అశక్తసాధారణ్యేనవా ఉపాయాంతర ప్రత్యాశాని
ప్రతి విశిష్టశరణవరణస్య విధానాద ప్రవర్తమానోపిహి దుర్బల
బుద్ధి సతవేపావిశ్వాసా దుపాయాంతర మభివాఞ్చతి. సాచ ప్రపద
నాజ్ఞాభూతాకిర్ణస్య పురస్కార విరుద్ధేతి తత్త్వాగోవిధేయతే.

అతివేవ సాత్యకితస్త్రే “భగవన్ హితమాఖ్యాతమాత్మసాం
పతతానుభః । త్వత్ప్రేక్షకం మహత్కర్మ కారుణ్యవివశాత్మనా ।
అథితాబహోమనా శ్రీమదప్లాక్షరాదికాః । ఏభిః కర్మభి రీజాన
స్తాన్మన్త్రైః సతతంజపన్ । త్వమాప్నోత్యేవ పురుషః పురుషం
పురుషోత్తమమ్ । ఏతాన్యాలోచ్యమానాని కర్తాణి కరుణాకర । దుర్వి
క్షేయ స్వరూపాణి దుష్కరాణి విభాగః । మన్త్రాన్జైక్షైకశ
న్తావ జ్ఞప్తమాసస్యమాధవ । ఉక్తేనైవచమాగ్నేణ గచ్ఛత్యాయుర
పక్షయమ్ । ” ఇత్యశక్తీసమ్భావనోపాయాంతరానుక్తిభ్యాం ఏషీ
దంతం బ్రహ్మణమ్ప్రీతి, “సత్యముక్త మశక్త్యాని కర్తాణి కమలా
సస । మన్త్రాణాం యథాశాస్త్ర మనుష్ఠానం సత్యేతి । ఏద్యతే

యేన తత్కర్తృ కృతమాత్రేణకర్తృణా మామాహ్నితి సరోబ్రహ్మణ
మమాత్మాచ భవిష్యతి” ఇత్యశక్తేదృష్టకరణేన సుకరోపాయాస్తరో
క్త్యా తస్యస్వాత్మ్యంతాభి మతత్వోక్త్యాచ భగవతా తత్ప్రత్యాశా
నివర్తితా.

ఏతాదృశ విషాదశూన్యస్యచా సధికారిత్యాత్, న గురూపా
యవిధాయక శాస్త్రాసంధ్యమ్; మాశుచ ఇత్యనేన హి శోకోధికార
ఇతిసూచ్యతే; అయమేవ ఓతు స్వతిస్త్ర చరమశ్లోక వ్యాఖ్యానే
ఉక్తః; అనువాదశబ్దస్య తత్రక్వాప్యదర్శనాత్త్యాగోజ్ఞ మిత్య సకృ
ద్వ్యవహారాదప్రాప్తేరివ శరణవరిణస్వాపి సమ్భావితత్వేన తస్యా
ప్యవిధేయత్వ ప్రసక్తౌచ. ఏవం “నై రాశ్యహేతు లశక్త్యప్రాప్తి”
ఇత్యత్ర దృష్టిక్రియేతే ఇతిశేషః. అనువాదత్వస్యైవ చాభిమతత్వే
తత్రైవ స్నాత్వాభుజ్జీతే త్యుదాహరణ మనుపపన్నంస్యాత్.

అథవా, ప్రత్యాశాయాం ధర్మశబ్దస్య లక్షణాన్వీకారాపే
క్షయా విముక్త్యాన్య సమారమ్భ ఇత్యనుసారాదశక్త్యైరమ్భవ్యతి
రేకవిశిష్టాన శరణాగతిర్విధీయతే; ఆరమ్భలక్షణాయాః ప్రమాణాను
గుణత్వాత్; అధిపాతకభీత స్త్వమితిచ శ్లోకః ప్రపక్షవిధాయక
ఇతి ప్రసన్నపాఠిజాతాదిషూక్తమ్.

అథవా, లక్షణాదోపాదారమ్భ శబ్దస్య ఆరభ్యమాణ కర్మప
రిస్యాన్యశబ్దాతిదేవతాస్తర పరిత్వశక్త్యావ్యావర్తికత్వేనా ప్యుప
పక్షే యపాయాస్తర త్యాగపవా త్రాజ్ఞతయావిధీయతే. యద్యపి
నైకత్విక సాధనాస్తర ప్రవృత్తస్య వికల్పో విశిష్టఫలత్వాదితిన్యా
యేనైవ సాధనాస్తరపరిత్యాగస్సిద్ధః; తథాప్యస్యాపాయాస్తరసం
సర్గాసహత్వస్య “ఉపాయాపాయసంయోగే” ఇత్యాదిభి రవగ

తత్వాత్, తస్యైవాత్ర పరిత్యజ్యే త్యనేనవిధానమ్. అస్మింశ్చపతే.
త్యజరసమ్బద్ధార్థకః; తద్విశిష్టాయాం ప్రపత్తావభిమత సాధనత్వజ్ఞాప
నాత్మ్యాగ ప్రతియోగినో విరుద్ధత్వసిద్ధిః.

అపవన ప్రపత్తే ర్భృహస్పత్రుతుల్యత్వోక్తిః; ముఖ్యస్య ధర్మ
శబ్దస్య లక్షణాపేక్షయాచరమశ్రుతస్యత్యజే ర్లక్షణాచిత్యా ల్లక్షణ
యాపి శక్త్యైక దేశస్యైవాత్రబోధనాచ్చ; వస్తుతోస్త్రిన్పక్షే ధర్మ
శబ్దః ప్రపన్నమాత్రవిషయ చోదనాతిరిక్త చోదనాధీనానుష్ఠానవిష
యత్వవిశిష్టపరః; చోదనాలక్షణార్థోధర్మఇతిసూత్రాన్ని పే.ధన్యవిహి
తవ్యతిరిక్తవిషయత్వాచ్చ.

యద్యపి, ధృతిశబ్దితాతాకికశ్రేయసాధనత్వమేవ ధర్మ
శబ్దప్రవృత్తినిమిత్తమ్. అన్యధాసిద్ధధర్మే తత్ప్రయోగానుపపత్తేః;
తథాపి ప్రకృతే, “చోదనాం ప్రతిచోదనామ్” “విహితాయ ఉపా
యాస్తే” ఇత్యాది ప్రమాణానురోధాత్, శ్రుతౌచ “అన్యథాచో
విముఞ్చసః” ఇతి దర్శనాద్విహితత్వప్రకారేణైవ లక్షణయా
బోధః.

అథవా, ముక్తికృతేషు దీపారోపణాదిషు ధర్మశబ్దప్రయో
గాదర్శనా ద్ధర్మశబ్దో లాభహేతు భగవత్ప్రీతినాధనపరః; నైవహి
ప్రతిర్గీమాంసకాభిమతాఽపూర్వస్థానియా;యాత్వసన్యప్రయోజనా
ప్రతిర్నిసాధర్మకః, తద్దేతుశ్చక్రైజ్జర్యమ్; సాధారణవిధయశ్చాదృష్ట
సాధనతామేవ బోధయన్తి.భగవత్ప్రీతిమాత్రోద్దేశేనా తత్త్వవిదాం
ప్రవృత్త్యభివాత్; “ప్రియాయ మమ విఘ్నేశ్చ” ఇతి విధయస్తు
ప్రతిమేనాద్దేశ్యాం బోధయన్తి తథాచ లాభ హేతు ప్రతిసాధన
మాత్ర సుసగ్రాసహత్వమేవ ప్రపత్తేః ప్రతిపాద్యతే.

సజ్జే తత్ప్రమాణాన్తరాప్రాప్తమితి విధేయతా. ఏవంశ్చ
ధర్మశబ్దస్య నాత్యంతసంజోచః; అసమ్మన్ధానుకూల వ్యాపారాత్తా
నిన్మత్త్యధ్యవసాయ ఏవాజ్ఞమ్. తస్య తత్ప్రచ్యావకసాధన సంస
గ్గనివారకత్వాత్; ఏవంశ్చ సామాన్యవిధీనాం త్యాగ-నోదనానాంశ్చ
ధికారిభేదేన విరోధః పరిహార్యః; నవాతాన్త్రికవచన సమ్ప్రదాయ
విరోధః.

అథవా, ఉపాయాన్తరత్యాగస్తన్నివృత్త్యధ్యవసాయాత్తా
భరన్యాసైకదేశః; న్యాసోహి స్వసమ్మన్ధపరిత్యాగపూర్వక పరసమ్మ
న్ధాపాదనమ్; అత్రచ అకింశ్చ సేనసవిద్యమానస్వసమ్మన్ధస్యజ్యతే; అపి
శుచూకదాచిదపితే నస్యామిత్యధ్యవస్యతే; పరసమ్మన్ధాపాదనంశ్చ
నభక్త్యాదీనాం భగవద్గతత్వాపాదనమ్; పరస్తు తన్నిరపేక్షరక్షక
శ్వాధ్యవసాయఏవ; తదేతద్దళద్వయమర్ధేనవిధీయతే.

తత్రయదిత్యాగపూర్వకత్వం త్యాగవైశిష్ట్యమాత్రమ్; తతో
ముఖం వ్యాదాయేత్ప్రతేవల్యపే; అథయథాశ్రుతిమేవ, తతోల్య
బప్యాజ్ఞసేవోపపద్యతే; ఏవంశ్చయత్రోపాయాన్తరత్యాగోనోక్తః,
తత్త్రైవకారైకశబ్దాదినైవతత్పిన్ధి; యత్రపుగగుక్తిః, తత్రప్రపత్తి
గత స్వసమ్మన్ధవ్యావర్తకవకశబ్దః; ఏవంశ్చ యాగదేవతోద్దేశాదిప
దేవత్యాగస్య ప్రపత్తావగ్గతా. అతఏవ, “న్యాసః పశ్చాజ్ఞసంయుతః”
ఇత్యసేనాపినవిరోధః, అతఏవైక్యం సమ్ప్రదాయ చన్ద్రికాయామ్-
“త్యాగవిశిష్ట శరణవరణస్యైవప్రపత్తిశబ్దార్థత్వాత్” ఇతి.

అథవా, సాధనత్వబుద్ధిత్యాగోజ్ఞానవిధీయతే; అతఏవ “తస్మా
త్త్వముద్ధవోత్సృజ్య” ఇత్యత్ర వ్యాసార్యైర్వాగ్యాభ్యాతమ్; ఉపా
యతయాబుద్ధిత్యాగోవివక్షితః. “ఉపాయత్వగ్రహం తత్ర వ్యయే
స్వససానుధిః” ఇతి ప్రపత్తిశాస్త్రేషు దృష్టత్వాదితి.

యాద్యప్యత్తరకృత్యవిధాయకేష్వేవవాక్యేషు ఉపాయతా
బుద్ధిత్యాగవిధిరుచితః; ప్రపత్తివిధాయకవాక్యేషు తద్విధానే త్యాగ
ప్రపత్తోః కర్మద్వారకపప సమ్మన్తో వక్తవ్యఇతి తద్విశిష్టకర్మణా
మజ్జత్వప్రసజ్జః. తథాపి క్రియమాణ కర్మాత్రితస్సైవత్యాగస్య
ప్రపత్తివిరోధిసాధనతాబుద్ధిప్రచ్యాసకత్వేన తదజ్జత్వేపి పరపరియు
క్తానాం కర్మణాం నైతదజ్జత్వప్రసజ్జః; లాభహేతు ప్రీతిసాధనతా
బుద్ధిపరిత్యాగేపిచ, స్వతస్ప్రీతిసాధనతాజ్ఞానాధీనా ప్రపత్తిర్నవి
హస్యతే; అస్మింశ్చపక్షే పరిత్యజ్యేతి పూర్వకాలీనత్వమవివక్షితమ్.

“ఉపాయత్వగ్రహం తత్ర” ఇత్యత్రచ అప్రపన్నవిషయే
యాదృశీఉపాయతా, సానర్వాపి నిషిధ్యతే; నతూపాయోపకారక
తామాత్రమిహ విహితత్వాకారస్యాపి నిషేధః. తచ్చుపశేష విధి
ప్రయుక్తానుష్ఠానేన విరుధ్యతే: ఏవమజ్జత్వ బుద్ధిత్యాగోవిధీయత
ఇత్యపిపక్షస్సజ్జచ్ఛతే; అజ్జత్వబుద్ధిశ్చ మోక్షసాధనభక్తే: కర్మాజ్ఞ
కత్వదర్శనాత్ప్రసక్తా. అన్యథా తత్రాపి తద్విశిష్టకర్తాజ్ఞకత్వప్రసజ్జః.
తాదర్థ్యవిశిష్టానుష్ఠానాధావస్య తన్నై ౦పేక్ష్యజ్ఞానస్యవాత్యజ్యగ్గ
త్వేతునా నుపత్తిగన్తోపి

ఏవం సాధనతాబుద్ధిత్యాగపక్షేపి బుద్ధివిశిష్టానుష్ఠానాభావ
స్సైవవశ్యజ్యగ్గత్వేనా నుపత్తివేళః.

యదిచ కార్పణ్యజ్ఞానస్యా పుష్పాయనిస్పత్తిహేతుతాయాః
ప్రమాణసిద్ధత్వాత్తదనుసన్ధానమేవ హిత్యజ్యేత్యనేనబోధ్యతే. తదా
తస్యద్వయే ఉత్తమేన సూచితస్యాత్త్రవిశేషదం ప్రకాశనా ద్వివర
ణర్యమ్.

ఏకశబ్దస్యాపి యదితావత్ప్రాప్యప్రాపకాభేదోర్థః; తతస్సమా
నశబ్దోపాదానేన ద్వయేనూచితస్య తస్యాఽత్రవిశదీకరణాత్, స్వస్వ
వ్యాపారప్రాధాన్యనివారణపరత్వేతుస్వస్మిన్నుపాయకర్తృతాబుద్ధేః,
స్వకృత్యే ఉపాయతాబుద్ధేశ్చ త్యాగః ప్రపత్త్యపేక్షితోఽత్రాభి
ధీయతే;

ఉపాయానపేక్షతాలక్షణకై వల్యపరత్వేపి శరణశబ్దేనైవభగ
వత స్తత్సిద్ధౌ ఏకశబ్దో నిరుచ్యమానః ప్రపత్తిగతోపాయభావానసహి
ష్టుతాం వ్యసక్తీతి పూర్వవద్వివరణత్వమ్, సాధారణపరతయా సర్వ
ఫలసాధనత్వార్థకత్వే పున్రతరఖణ్డే ఫలవిశేషోపాదానేనాపి స్తంసర్వ
ఫలసాధనత్వం వ్యక్తీక్రియతే.

మోక్షసాధనప్రకరణేచ సర్వపాపనివృత్తుక్తిః కైఙ్కర్యా
పేక్షితతయైవేతి స్పష్టమ్. ఉదేతిహనైసర్వేభ్యః ఇత్యాదామానాస్త
రానుసారేణ సజ్జ్చచన్వీకారేపి ఇహమానాస్తరానురోధేన ప్రార
బ్ధపరతాపిన్వీక్రియతే;

అతో విశదస్యార్థస్య విశదీకారో విశదస్యార్థస్యాపేక్షితార్థ
కథనమిత్యభయమేవ వివరణమితి శరణ్యాభిమతి ప్రకాశకేన చరమ
శ్లోకేన ద్వయంవిప్రీయతఇతి సుష్మాక్తమితిభావః.

(శిలపుపాయవిశేషఙ్గళై యితి) భగవాన్ భూభారావతరణ
వ్యాజేన ధర్మసంస్థాపనార్థాయావతీర్ణః, యుద్ధార్థమపస్థితాన్ బద్ధ
జనాన్ భగవస్తత్త్వస్వాపదేశేన తత్సంహరణోత్సుకం సమీక్ష్య
నిర్ధార్యబద్ధవినాశమస్థానే సముపస్థితాభ్యాం స్నేహకారుణ్యాభ్యా
మప్రకృతిజ్ఞతం భాగ్యవత్త్వత్రియైకలభ్య మయతోపసతం స్వవర్ణ
ధర్మమప్యధర్మం మన్వాసమ్, “యచ్ఛ్రేయస్యాం నిశ్చితం బ్రూహి

తస్మై” ఇతి ధర్మబుభుత్సయాశరణముపగతిమజ్జనం ప్రతి, నాస్యమోహా ఆత్మయాధాత్మ్యవివేకపూర్వకస్య ఫలాభిసందిహితస్య కర్తృణాం యుద్ధాఖ్యస్య జ్ఞానయోగద్వారా అన్తర్గతజ్ఞానయోగతయావా ఆత్మయాధాత్మ్యప్రసాప్త్యపాయతాజ్ఞానమన్తరీణశామ్యతీతిచుత్వా,

“కర్తృజంబుద్ధియుక్తాహి ఫలంత్యక్త్వా మనీషిణః | జన్మబన్ధవినిర్ముక్తాః పదం గచ్ఛన్త్యనామయమ్” ఇతి కర్తృయోగస్యాత్మప్రాప్తిసాధనతామభిధాయ; తస్యజ్ఞాననిష్ఠా ద్వారైవ తత్సాధనతేతి, “శ్రుతివిప్రతిపన్నా తేః” ఇతి శ్లోకేనోపక్షిప్య “ప్రజహాతియదాకామాన్” ఇత్యాదినా జ్ఞాననిష్ఠాభేదాసభిధాయ, “ఇన్ద్రియాశివ్రమాధీని” ఇత్యాదినా జ్ఞాననిష్ఠావిరోధీన్ద్రియజయశ్శుభాశ్రయే మయి మనోవస్థాసేన సమృద్ధ్యః, అన్యథాతు వినాశవసన్యాదిత్యభిధాయ, “ఏషా బ్రహ్మహీనః” ఇతి జ్ఞాననిష్ఠాసాధన భూతకర్మయోగస్యాత్మప్రాప్తిసాధనతా ముపసంహృత్య,

“లోకేస్త్వి ద్వివిధానిష్ఠా” ఇత్యాదినా ఆవశ్యకత్వేన జ్ఞాననిష్ఠైవ సమృద్ధ్యతామ్, కంకర్మయోగేనేతి నాశంకనీయమ్; సహజైవ సర్వస్య జ్ఞాననిష్ఠాయా మసధికారాత్, అతః పక్వాపక్వాస్తః కరణాధికారిభేదేనకర్మజ్ఞాననిష్ఠయోర్వ్యవస్థాభిత్వపపాద్య, “యస్త్విన్ద్రియాణి” ఇత్యాదినా జ్ఞాననిష్ఠాధికాణోపి కర్మయోగసైవ తత్మనోఽకర్తృత్వా ద్యసుసంధానపూర్వకస్యాన్తర్గతజ్ఞానయోగత్వా దభ్యస్తపూర్వతయా అసమ్భావితప్రమాదత్వాత్, కర్మాధాపేయజ్ఞశిష్టాశనాధీన శరీరధారణసమ్భవాత్, అన్యథా శరీరధారణేచ దుష్టమనస్కలయా ఆత్మావలోకనానిష్పజ్ఞైః, శిష్టతయా వ్యవహరిత్యచ జ్ఞాననిష్ఠానధికారిలోకసజ్జగహర్థముపి కర్మయోగకరణ

వశ్యమ్భావాచ్చ గుణప్రయుక్తం పరమపురుషాయ త్తం కర్తృత్వ
మిత్యనుసంధానపూర్వకం కర్మయోగవిన కర్తవ్యః, నతుజ్ఞాననిష్ఠా;
దుశ్శక్త్యాత్, సప్రమాదత్వాచ్చేత్సుపవాద్య,

“ఇమం వివస్వతేయోగమ్” ఇత్యాదినా మన్వంతరాదావే
వస్వేనోపదిష్ట ఇతి కర్మయోగం ప్రశస్య, తత్ప్రసక్త్యాత్సవతార
యాధాత్వే తజ్జ్ఞానస్యచ మోక్షసాధన సాధ్య ఫలావిశేష్య సాధ
నతాం “బహూనిమే” ఇత్యాదినా ప్రదర్శ్య, “చాతుర్వర్ణ్యం మయా
సృష్టమ్” ఇత్యాదినా స్వగతివైషమ్యాది రాహిత్యజ్ఞానస్యకర్మయో
గారంభవిరోధిపాక్షయహేతుత్వం ప్రదర్శ్య, జ్ఞానాత్కరస్య
కర్తృణోవాంతర భేదా - “దైవమేవా పరేయజ్ఞమ్” ఇత్యాదినా
విశదీకృత్య, “క్రేయాన్ ద్రవ్యయూత్” ఇత్యాదినా తదంతర్గత
జ్ఞానస్య ప్రాధాన్యమభిధాయ,

“సన్న్యాసః కర్మయోగశ్చ నిశ్చేయసకశా” ఇత్యాదినా
అంతర్గతజ్ఞానస్య కర్మయోగస్య జ్ఞానయోగాపేక్షయా ఫలావిశేషే
ష్యవిశిష్టతేషుసాధనతా విశేషఇత్యుపదిశ్య, “నైవ కింభిత్”
ఇత్యాదినా దేహేంద్రియాద్యాకారేణ పరిణతాయాం ప్రకృతౌ
కర్తృత్వం న్యస్య ఫలసంక్లంపరిత్యజ్య మదారాధనరూపా యోగ
శిరస్కః కర్మయోగః కాగ్య ఇత్యుపవాద్య,

“యోగీయజ్ఞేత సతతమ్” ఇత్యాదినా శీతోష్ణసుఖదుఃఖా
దిషు నిర్వికారమనస్కృతాపత్తౌ కర్మయోగనిష్ఠేనారంభ్యణీయం
యోగాభ్యాస మాత్మావలోకనానుకూలం ప్రతిపాద్య, “పార్థనై
వేహ” ఇత్యాదినా యోగభ్రష్టస్యాపి యథాపూర్వం జన్మాంతరే
యోగావాప్త్యా అభిక్రిమనాశాభావమూక్త్యా, అన్తప్రాప్త్యతిరీక్ష

మోక్ష సాధనస్వాదుర్జనేనలపుష్టత్వాత్, స్వయమేవకర్తజ్ఞానసాధ్యత్వా
వలోకన వదధికారికంభక్తియోగం స్వప్రాప్తిలక్షణ మోక్షసాధనం
వివక్ష్య, “యోగినామపి” ఇత్యనేన భక్తియోగనిష్ఠస్య సర్వయో
గ్యపేక్షయాధిక్యం ప్రస్తుత్య, “భూమిరాపో నలోవాయుః” ఇత్యా
దినా ఉపాసనోపయోగ్యుపాస్యస్య పరమపురుషస్య యాథాత్మ్యం
ప్రదర్శ్య,

“దైవీహ్యేషా” ఇతి ప్రకృతి కార్యభగవత్స్వరూప తిరో
ధాన స్వవిషయభోగ్యతాబుద్ధ్యోర్నిన్నత్తి ర్భగవత్ప్రవీణ్యేతి జ్ఞాప
యిత్వా, “చతుర్విధాః” ఇత్యాదినా సుకృత తారతమ్యాధీనైశ్చ
ర్యాక్షరయాథాత్మ్యభగవచ్ఛరణాపేక్షాకృత ముపాసక భేదం జ్ఞానిన
శ్రేష్ఠ్యంతయాణా మపి జ్ఞాతప్ర్యాపాదేయ భేదానుపాసనాన్తి
మప్రత్యయప్రకారా పునరావృత్త్య పునరావృత్త్యద్విరాదిగతీశ్చ
యథానమ్భనం ప్రదర్శ్య,

“ఇదస్తు తే గుహ్యతమమ్” ఇత్యాదినా భక్తియోగం సపరి
కరమభిధాయ, భక్తివిపృద్ధయే “ఘాయ ఏవ మహాబాహుః” ఇతి
భగవత్పారమ్య ప్రతిపాదనం ప్రతిజ్ఞాయ, “యోమామ జమనాదిశ్చ
వేత్తలోక మహేశ్వరమ్” ఇతి స్వవిషయస్వేతర వస్తువైలక్షణ్య
జ్ఞానస్య భక్త్యుత్పత్తి విరోధిపాపనివర్తకతాముక్త్యా;

“బుద్ధిజ్ఞానమ్” ఇత్యాదినా అతీయైశ్వర్య గుణయోగ
జ్ఞానవతాం భక్తివిపృద్ధిస్సన్వసజ్జల్పా ద్భవతీతి ప్రదర్శ్య, “హస్త
తేకథయిష్యామి” ఇత్యాదినా విభూతియోగం విస్తరణోక్త్యా,
సర్వైశ్వర్య ప్రదర్శకరూపవి శేషదిదృక్షవేఽర్జునాయ దివ్యచక్షుః
ప్రదాయ తత్ప్రదర్శ్య, అత్యంతాపరిదృష్ట తద్దర్శనవ్యాకులతేన్ద్రి

యేణ పార్థేన ప్రార్థితస్తమపసంహృత్య సామ్యరూపః, ఈదృశస్వ
ప్రాప్తి ర్భక్త్యేకసాధ్యేతి “నాహం వేదైః” ఇత్యాదినాభిధాయ,
నకేవలం భక్తియోగస్యాక్షరయోగాపేక్షయా పురుషార్థాధిక్య
నిబద్ధం శ్రైష్ఠ్యమ్, కింతు ఫలావిశమ్బదవీతి “మయ్యావేశ్యమనః”
ఇత్యాదినా దర్శయిత్వా,

“అథచిత్తం సమాధాతుమ్” ఇత్యాదినా అశక్తస్వాభ్యాసా
న్తగత భక్తికర్తృత్వనిష్ఠాన్తగత జ్ఞానానభిసంహితఫలకర్తృణి పర్వక
మేణకర్తవ్యతయోపదిశ్య “అద్యేష్టా సర్వభూతానామ్” ఇత్యాదినా
తస్యో పాదేయాంశ్చ గుణా ప్రతిపాద్య “యేతుధర్మమృతమ్”
ఇతి భక్తియోగశ్రైష్ఠ్య ముపసంహృత్య, “ఇదం శరీరమ్”
ఇత్యాదినా స్వాభావికతాద్రమేణ సంసారస్యానివర్త్యతాం కశ్చి
చ్ఛజ్జేతేతి ప్రకృతిపురుషయాధాత్మ్యం తత్పరిణామయోగస్యానాది
గుణసజ్జాపాధికతాఞ్చ ప్రతిపాద్య,

“మమయోనిః” ఇత్యాదినా తస్యాపి స్వకృతత్వాత్తన్నివృ
త్తిపూర్వకాత్మ యాధాత్మ్యప్రాప్తిః స్వవిషయ భక్తియోగాధీనే
త్వత్వా, “ఊర్ధ్వమూలమ్” ఇత్యాదినా త్రివిధచేతనవైలక్షణ్య
రూపం స్వస్య పురుషోత్తమత్వ ముపవర్ణ్య, తద్దానస్య “యోమా
మేవమ్” ఇత్యాదినా కృతకృత్యతాపాదకత్వేన ప్రశస్య,

పూర్వోక్తార్థే ప్రాయశో జనానామ ప్రవృత్తై రననుష్ఠాన నిబ
ద్ధన మప్రామాణ్యం కశ్చిచ్ఛజ్జేతేతి దేవాసుర విభాగ ముపదిశ్య,
ఆసురసర్గాన్తగతస్య శఙ్కా నిమిత్తమద్భుతస్య శోకం మాశుచ
ఇతి వివర్య, దేవివిభాగాన్తగతస్య తవ శాస్త్ర శ్రద్ధాపూర్వకం
తగుత్వాన మేవోపాదేయమితి, “తస్మాచ్ఛాస్త్రం ప్రమాణం ఘో”
ఇత్యనేనోపదిశ్య,

శాస్త్రసిద్ధ్యై కౌత్సోపాయ సామర్థ్యకాహారసేవాధీనసత్వోన్మేదకములకాఁగఁగనవిధిఁగల్గుచుండుననిత - తదిత్య నభిసంధా యేత్యాదినా దిగ్వియత్యా, తదపేక్షితం బుద్ధివిశేషం “నిశ్చయం శృణుమేశత్ర” ఇత్యాదినా త్యాగశక్త్యాధిష్టేన దర్శయిత్వా, త్యాగపూర్వస్య నిష్కణః ఆత్మావలోకన పూర్వకభక్తి ద్వారకం మోక్షసాధనత్వం “స్వస్వే కర్మణ్యభీతః” ఇత్యాదినా దర్శయిత్వా,

“అభి చేత్త్వమ్” ఇత్యాదినా స్వాశీజ్ఞాన ర్తనానువర్తన యోగసంధాభ్యుదయ సాధనతాముక్త్యా, “ఇతి తే జ్ఞానమాఖ్యాతమ్” ఇతి త్రివిధ పరిత్యాగపూర్వక కర్మయోగ జ్ఞానయోగ భక్తియోగ విషయాకృష్ణి మాఖ్యాత మిత్యుపసంజహర.

ఆత్మ పరమాత్మ యాధాత్మ్యతత్సాప్రప్రపాయ కర్మయోగ జ్ఞానయోగ భక్తియోగ గోచరమితి భాష్యే ఆత్మప్రాప్రప్రపాయత్వం కర్మయోగజ్ఞానయోగయోః, పరమాత్మప్రాప్రప్రపాయత్వం తయో ర్భక్తికృధికారాత్సానలోకన సమ్పాదకతయా, భక్తియోగస్యచ సామో దితి వివక్షిత మిత్యాశయేన తత్ప్రాప్తిసాధనం కర్మజ్ఞానే ఇత్యుప దిశ్యేతి స్వతస్త్రి చరమశ్లోకవ్యాఖ్యానే ఉక్తమ్;

యుద్ధస్య సలాభినర్ధరహిత స్యాత్ప్రప్రప్రపాయతాజ్ఞానేన విసేత్యతరగ్రంథ పర్యాలోచనేనాత్మనోపతిచ్ఛబ్ధార్థత్వ మిత్యనగ మాత్, ప్రాప్తిశబ్దో యద్యవలోకనమాత్రపరః; తదా “జ్ఞానకర్మాన్ని కేనిపే యోగలప్యే నుసాన్కుతే | ఆత్మానుభూతి సిద్ధ్యర్థే పూర్వ షక్తుణ చోదితే” ఇతి, భక్తిం వక్తుం తదజ్ఞభూతం ప్రాప్తరాత్మనో యాధాత్మ్యదర్శనం, కర్మనిష్పాద్య జ్ఞానయోగసాధ్యాత్మజ్ఞాన పూ ర్వకకర్మానుష్ఠాన సాధ్యమిత్యాద్యాచార్య నచనానుగుణ్యమ్.

యదాపునః కై వల్యపరః, తదా, “అత్తాధీ చత్రయోప్యేతే తత్కైవల్యస్యసాధకాః” ఇత్యేతదనురోధేన కై వల్యసాధనత్వ మపి తయోః పూర్వివట్కు తాత్పర్య విషయ ఇతి సమగ్రసియమ్.

“జన్మజన్త వినిర్ముక్తాః పదంగచ్ఛన్యనామయమ్ । స్థిత్యాస్యా మస్తకాలేపి బ్రహ్మ నిర్వాణమృచ్ఛతి” ఇత్యాదే సాక్షాత్సాధన పరత్వే స్వారస్యత్, “సద్యమేభగవత్తత్వయాధాత్మ్యాఽవాప్తి సిద్ధయే । జ్ఞానకర్తాభి నిర్వర్త్య భక్తియోగః ప్రకీర్తితః” ఇత్యేత దనురోధేనోక్తమ్. తదుపాయ కర్మజ్ఞానసాధ్యభక్తియోగమప్యక్తాఽ ఇతి “ప్రధానపురుష వ్యక్తసర్వేశ్వరి వివేచనాఽకర్మధీభక్తిరిత్యాదిః పూర్వ శేషోన్తి మోచితః” ఇతి చరమవట్కుస్య వట్కుద్వయ శేష త్వోపవర్ణనా తదరోహోక్తః.

“కర్తజ్ఞానాదీక కాంక్షి దుపాయవిశేషాన్ స్వప్రాప్తిలక్షణ మేహ్యోపాయత్యేనోక్తాః” ఇతి పరవరముచివ్యాఖ్యానే రమ్యజామా తృదేవ గ్రన్థానురోధేన కైవల్యసాధన గత దుశ్శకత్వాది జ్ఞానస్య శోకా నుపయోగాత్, స్వప్రాప్తిలక్షణేతి విశేషణమ్; రమ్యజామా తృదేవ గ్రన్థ గతసాధనశబ్దశ్చ, ధర్మ ఇతి - కర్తజ్ఞానపరికర భక్తిరూ పమోక్షసాధన మాచ్యుత ఇతి తదీయోత్తర గ్రన్థానురోధాత్, సాక్షాత్పరమృరాసాధారణసాధనతాపరః; అతిఏవోపాయాః కర్తజ్ఞాన భక్తయ ఇతివాక్యమ్.

ఏ శేషా ముపాయాః ఉభయపరికర్మితస్వాన్తస్యేత్యుక్తేః కర్త జ్ఞానభక్తయ ఇతి శ్రీశైలనాథార్యైర్వ్యాఖ్యాతమ్; అర్థపఞ్చకేచ ఉపాసక ప్రపన్నభేదేన ముముక్షుద్వైవిధ్యముక్తమ్; తత్వత్రయ వ్యాఖ్యానేచ “భక్తముల భగవత్ప్రసాదేన కృపామూల ప్రపత్తి

మూలక భగవత్ప్రసాదేనవా నివృత్త సంసారముక్తాః” ఇత్యుక్తమ్. అతస్తత్సాధ్య భక్తియోగేత్యనుక్తావపి సన్మానతా.

అహింసాధ్యసంహితాయాఞ్చ “అత్యంత సాధనంతస్య యత్త ద్వేధా వ్యవస్థితమ్ । విధాజ్ఞానమితీత్యేకా ధర్మ ఇత్యపరా విధా । హేతుమద్ధేతుభావస్తు విధయోరనయోన్మత్తతః । జ్ఞానస్తు హేతుమత్తత తచ్చ ద్వేధా వ్యవస్థితమ్ । సాత్మాత్కార మయం త్వేకం పరోక్షం పరమీర్యతే । హేతుమద్ధేతుభావాయం ద్వయో రపి నిరూప్యతే । హేతుమత్త్వపరోక్షం యత్పరోక్షం హేతురు చ్యతే । అనయో జ్ఞానయో ర్ధర్మస్సహేతురితి గీయతే । సాత్మాత్ప రోక్షే తత్సాధ్యే హేతుస్తస్మత్తతస్త్వసా । అస్యాపిద్వేవిధేదృష్టే తత్త్వశాస్త్రాద్ధి పారతః । సాత్మాదారా ధనాజ్ఞైకః పుస్త్య వ్యవధా నతః” ఇత్యాదినా ద్వివిధస్యాపి ధర్మస్య జ్ఞానద్వారామోక్షసాధ నత్వం విస్తరేణ ప్రతిపాదితమ్.

ఏవం “తత్ప్రాప్తి సాధనంయోగః కర్తృచశ్రుతిచోదితమ్” ఇత్యత్ర సాధనశబ్దః సాత్మాత్పరమ్పరా సాధారణ సాధనతామాత్ర పర ఇత్యేకే.

“వియుక్తం ప్రకృతేరూపమాత్మనః” ఇత్యుపక్రమాను రోధేన సర్వగ సర్వభూతస్థ విష్ణాది పదానాం జ్ఞానవ్యాప్త్యాదినిబంధ నతయా యథాకథంబు ద్వర్ణసీయత్వాదాత్మ ప్రాప్త్యాచాస్త్యత జ్ఞాన స్యకర్మణోజ్ఞానస్య చ సాధనత్వా తత్పరంతదిత్యేకే.

సచజ్ఞానస్య ప్రకృతినియుక్తాత్మ చింతారూపతయా, “చక్రరూపం జనార్దనమ్, ధ్యాయిత నియత స్తస్మిన్” ఇతి భగవద్ధ్యాన ప్రదర్శ నానుపపత్తిః; భగవత్ప్రకారక స్వాత్మ చింతాయాం భగవతోపి విష

యత్వసమ్భవాత్ ; ఏతేన అర్థపఞ్చకే జ్ఞానయోగస్య భగవద్విషయత్వోక్తిర్వాఖ్యాతా; కర్తయోగస్థలేతు కర్తసాధ్యోయోగ ఇతి వినక్షయా ఆత్మవిషయకజ్ఞానపర్యంతకథనమిత్యేకే. ఫలోపహిత కర్తణత్వరూపాపాయత్వం యోగశబ్దార్థ ఇతి సఫలం కర్తకథితమిత్యనే; తద్వదేవజ్ఞానయోగేపి భక్తేః కథన మిత్యప్యహుః.

భక్తియోగనిరూపణావసరేతు ప్రీతిరూపావన్నతా భక్తిశబ్దార్థతయా ప్రదర్శితా; సావతారరహస్యజ్ఞానతాయాం దేహాంతరార్థక ప్రారబ్ధాంశనివృత్తిః పరభక్త్యాదిరూపేణ పరిణామ నఞ్చయోగ శబ్దార్థతయాదర్శిత ఇతి బోధ్యమ్; అతః “తన్నై” ఇత్యాదే సాధనతా జ్ఞానవ్యతిరేకే సాధ్యభక్తిరూపతయా, ప్రారబ్ధ నివృత్తి రిత్యర్థస్తుస్వరసః;

ఇదస్తు బోధ్యమ్; “తత్ప్రాప్తి హేతుజ్ఞానంఞ్చ” “జ్ఞానస్తు పరమాగతిః” ఇత్యాదిషు క్వచిద్భక్తేరపిజ్ఞానత్వా ద్భేదావివక్షయాభక్త్యనుక్తిః. క్వచిద్జ్ఞానభక్త్యో ర్భేదవ్యవహారస్తు తద్వివక్షయా; తత్రక్వచిద్గోత్రాదిశా జ్ఞానయోగో బ్రహ్మాత్మకస్వాత్మచింతా; భక్తియోగస్తు భగవద్విషయ ప్రీతిరూపస్సమ్రతసంతానరూపేతి భేదో వివక్ష్యతే.

అతఏవోక్తం వాదిభకరారైః;—“కర్తయోగో నామజ్ఞాన నిష్పత్తయే క్రియమాణం యజ్ఞదాగతపఃప్రభృతికమ్; తేననిర్జిత స్వాంతస్య పరిశుద్ధాత్మభావనా జ్ఞానయోగః; తేన లబ్ధాధికారస్య తైలధారావద విచ్ఛిన్నా ప్రీతిరూపావన్నా స్మృతి ర్భక్తియోగః” ఇతి.

కృద్విత్పజ్జుగ్ని విద్యాయాబ్రహ్మవిశేష్యకత్వ విరహేఽపి
భక్తిరూపత్వా త్ప్రీతిరూపత్వ తదభావాభ్యామేవ భక్తిజ్ఞానయో
చ్ఛేదఇత్యుచ్యతే అతఏవైదాదాహృతార్థసంఘ్నకవాక్యసంఘతిః కృద్విత్తు
లక్ష్మీతన్త్రే సంయమస్యాపి యోగవిధాత్వకథనాత్ జ్ఞానకోటావేన
సమాధిమంత్రార్భావ్యకీర్తనాదీనాం భక్తిత్వ వ్యపదేశః; అతఏవ
తత్త్వదీపే జ్ఞానజ్యోతిసస్య భేదనిబన్ధన విద్యాభేదాదృహువిధమ్; అత
ఏవహి సద్విద్యాదహరవిద్యాదివికల్పభేదః ; భక్తిశ్చధ్యానార్చన
ప్రణామాదిరూపేణ బహువిధేత్సుక్తమ్.

యద్యపి లక్ష్మీతన్త్రే సమాధిస్తృతీయోపాయశ్చయైవైవైక్యః;
తథాపి, శ్రవణవిచారతజ్జన్యనిర్లయాత్మక పరోక్షజ్ఞానస్య చాహి
ర్బుధ్నస్సంహితాయాం జ్ఞానశబ్దేన వ్యపదేశాత్, తత్ర సంయమస్య
ధర్మశబ్దార్థనివేశేపి సాక్షాదారాధనత్వ ప్రయుక్త భేదవివక్షయా
అత్రపుధగుక్తే రుభయాంశానుసారిణీ దీపోక్తిర్నవిరుద్ధా.

యద్యపి, “సాత్త్వతం శాసనం సర్వం తస్యైతస్యావబోధనమ్”
ఇతి సాత్త్వతోక్తో ధర్మవిశేషఏవ సంయమశబ్దార్థ ఇత్యవగమ్యతే;
తథాపి “విభూతిమత్పరం బ్రహ్మ తదేవావ్యవధానతః । యేన ప్రీణ
యతే యోగీ ససాక్షాద్ధర్మఇష్యతే” ఇతి తస్యసాక్షాద్భగవత్ప్రీతి
సాధనత్వోక్తే, తత్తుల్యానాం కీర్తనాదీనామపి తథాత్వోక్తి ర్నవి
రుద్ధ్యతే;

వస్తుతస్తు ఉద్దేశ్యస్య యాగాంశత్వవత్, కీర్తనాదీనాం
భక్త్యజ్ఞత్వాత్, అంశినోజ్ఞాన పరిపాకరూపతయా సతిభేదాదంశానా
మేవ భక్తిశబ్ద వ్యపదేశఃకృతః ; అతఏవ వ్యాసార్థేయైర్నుక్తమ్.
సమాధినిష్ఠేనవ్యుత్థానకాలే క్రియమాణ మర్చనాచిక మగ్నీకోటి

నివిష్టమ్; “మద్భక్తో మద్యాజీమాం నమస్కరు” ఇత్యుక్త్యాప్రాప్తే
రస్య న్యవహితోపాయత్స ప్రతీతేః, తేనానన్దీయమానో వర్ణాశ్రమ
ధర్మస్త్యజ్జమేపేష, భక్తేశ్చ కీర్తనాది శరీరత్వమ్, “సతతం కీర్త
యంతోమామ్” “మన్మనాభవ” ఇత్యాదౌ వ్యక్తమితిచ భట్ట పరా
శరపాదాః.

యద్యపి చ లక్ష్మీతన్మోక్షే సాఙ్ఖ్య తృతీయాసఙ్ఖ్య కృత్య
సాధ్యేతి-“చర్చాయా మహా సఙ్ఖ్యాయాం సిద్ధాయా మమలాత్మని ।
ఉదేతిసాసహచీనా సఙ్ఖ్యసత్త్వగోచరా” ఇతి వచనేన ప్రతీ
యితే; “పరోక్ష శ్వాస్త్రజన్యోసా నిర్ణయోద్వఘతాంగతః । ప్రత్య
క్షతా మివాపన్నో మత్ప్రీతిం జనయేత్పరామ్” ఇతిచ, తస్యైవై
పాయతా శాస్త్రజన్యతా చోక్తేతి, అపిధేయ జ్ఞానస్య మోక్షహే
తుత్వమావతతి; తథాపి తద్ధేతో ర్విచారిస్య విధేయత్వాన్న విధివై
యగ్యమిత్యేకే.

అన్యేతు, “ద్వఘతాంగతః” “ప్రత్యక్షతా మివాపన్నః”
ఇత్యుక్తే శ్వాస్త్రజన్యజ్ఞాన సమానవిషయక నిరస్తర స్మృతినన్తాన
ఏవ వైశద్య విశిష్టోక్త సాఙ్ఖ్యోద్వఘ ఇత్యుక్తే; అత్రసాఙ్ఖ్యమ్-సమూ
హాలంబనరూపం స్వ తత్త్వవిషయమ్; యోగస్తు- “యమాద్యజ్ఞ
సముద్భూతా సమాధిస్సంస్థితః పరే । బ్రహ్మణి శ్రీనివాసాఖ్యే
హ్యుత్థాన పరివర్జితా” ఇతి వచనాత్, పరమాత్మమాత్ర విషయ
ఇతికేచిత్.

తత్-“అహం సఙ్ఖ్యయమానాహి స్వరూప గుణవైభవైః”
ఇతి సాఙ్ఖ్యస్యాపి స్వప్రాధాన్య కథనాత్, “ధ్యాతృధ్యేయా విభాగ
స్థామత్ప్రసాద సముద్భవా” ఇతి సమాధేరపి శరీర శరీరభావ విష
యత్వ కథనాదయుక్తమ్;

పరస్తు “ప్రత్యక్షతామివ” ఇతి, “సాక్షాత్కారమయీ” ఇతి నిర్దేశా దశతివైశద్యాతివైశద్యాభ్యాం సాష్ట్యసమాధ్యో ర్భేదః; సమాధౌ విశిష్యయమాద్యజకీర్తనం యోగశాస్త్రే తత్ప్ర పిన్న జ్ఞాపనార్థమ్; త్రయీపాశుపతాభ్యాం కర్తృణసాష్ట్యస్య సాష్ట్యేన యోగస్య యోగనాత్వతాభ్యాం ప్రతిపాదనాత్, త్ర యాణాముపాయానాం పిన్నసూత్రాస్త్రేషు ప్రతిపాదనంహీహవివక్షీ తమ్.

యద్యపి “త్రివిధం కర్తృవైదికమ్” ఇ త్యుపక్రమాత్, “ఇతి తేలేశతః ప్రోక్తం శ్రుతిస్మృతి నిదర్శనమ్” ఇత్యుపసంహారాచ్చ వైదికమేవ కర్తృశబ్దేనాభిహితమిప్రతీయతే; తథాపి, “ధర్మ ఏకవిభూతిస్థో మయా పాశుపతేస్తృతః । ఉగ్రవృత్తై ర్నరై శ్వశ్వ ద్భగ్నాప్రీత్యై ససాధ్యతే” ఇత్యహిర్బుధ్న సహితోక్తే ర్విభూతిముఖేన భగవద్భిణన స్సర్వోపి ధర్మోత్రవైదికశబ్దేనోపలభ్య తఇతిబోధ్యమ్.

సమాధౌ ప్రత్యక్ష శబ్దప్రయోగ జ్ఞాపచారిక ఇతి “ప్రకృష్ట సత్వసముభూత ప్రసాదా తిశయోహియః” ఇత్యనేనదర్శితమ్; ప్రసా దోవైశద్యమ్, అతిశయఇతి- అధికరణేచ-తత్ర, “ఉద్భావయామి తద్జ్ఞానం ప్రత్యక్షం యద్వివేకజమ్” ఇత్యుక్తం జ్ఞానం సమాధిరేవ; కర్తృజన్యత్వేనోక్తా దస్త్యకరణశోధనాత్సాష్ట్యరూపాత్ జ్ఞానాత్ సాక్షాత్కారమయ సమాధి జనన ప్రతిపాదనస్యైవ స్వరూపగుణత్వాత్;

అతఏవ “వేదనధ్యాన ధ్రువాను స్మృతివివేకజాది పదపర్యాయమ్” ఇతి భగవద్గుణదర్పణోక్తి స్సజ్ఞచ్ఛతే; “జ్ఞానం తచ్చవివే

కోతమ్” ఇత్యుక్తం వివేకజన్యం జ్ఞానం పరజ్ఞానమ్; యోగజన్య త్వే నాభిధానా దిత్యవసేయమ్.

యద్యపి ప్రాయశస్తత్ప్రసన్నానాం శరీర వియోగ సమ నస్తరం భగవత్ప్రీతిఃపూర్వం సిద్ధతీత్యాచార్యహృదయవ్యాఖ్యానేఉక్తమ్; తథాపి తదేవ వివేకే శరీరాద్వివేచనేనతి, జాయత ఇతి ప్రపన్నవిషయే వివేకజశబ్దే నోక్తమితిబోధ్యమ్.

భక్తప్రపన్న సాధారణ్యే నైకార్థకత్వస్యాచిత్వా త్పునరన్తి మస్మృతిపరత్వం ప్రాగభిహితమ్. యద్యపి భక్తివిషయే అన్తిమ స్మృతిస్వయత్సాధ్యా; తథాపి తత్సాధనయత్సనమ్పాదనమపి భగవత్కార్యమేవేతి - ఉద్భావయామిత్యస్యాఽవిరోధః. ఏతేన వివేకజబ్దన్య భక్తప్రసిద్ధత్వా ద్భక్త్యజ్ఞభూత ప్రపత్తిరేవాఽత్రోచ్యత ఇతి నిరస్తమ్.

“అహంహి శరణంప్రాప్తా నరేణా నన్యచేతసా । ప్రాపయా మ్యాత్మ నాత్మానం నిర్ధూతా ఖిలకల్మషమ్” ఇతి స్వప్రపాప వినిర్మోక పూర్వక ప్రాప్తావేవసాధనత్వ ప్రతీతేః. పరభక్తి పరజ్ఞాన పరమ భక్తయ స్వైతద్విషయే ఫలరూపావేతి న స్వాతన్త్ర్యవిరోధః.

“ప్రకృతిం స్థూలసూక్ష్మరూపాం విసృజ్య తదానీమేవ మత్ప్ర సాదలబ్ధ మచ్ఛరణారవిన్దయగళైకాన్తికాత్మన్తిక పరభక్తి పర జ్ఞాన” ఇత్యాదినా భాష్యకారై శ్మరీరసాతానస్తర భావిత్వేనాభి హితానాం సాధనత్వాసమ్భవాత్; “విశేతే తదనస్తరమ్” ఇత్యుక్తాయాః ప్రాప్తేః, “తతోమాం తత్సహోజ్ఞత్వా” ఇత్యుక్తం తత్వజ్ఞానం పూర్వవర్తి పరిపూర్ణానుభవాభినివేశాత్క పరమభక్తేః.

ప్రవేశగత పురుషార్థతా సన్మాదకత్వాత్, తస్యా సామ్యత్కారాత్
త క తత్వజ్ఞానసాధ్యత్వాత్, తస్యాశ్చ “భక్త్యా మామభిజానాతి”
ఇతి భక్తిసాధ్యత్వకళనాత్, “జ్ఞానేతస్మిన్ సముత్పన్నే విశేషేనా
మనస్తామ్” ఇత్యుక్తేర విరోధః.

నచ జ్ఞానశబ్దశ్రవణాత్ జ్ఞాతుమిత్యుక్తం జ్ఞానమేవాత్రాభి
ధీయతా మితివాచ్యమ్; తస్యాః కీర్ణిదానుకూల్య రూప భక్తిమాత్ర
సాధ్యత్వాత్, “స్థానానోస్తి విజ్ఞానాత్” ఇతి విశబ్ద శ్రవణాచ్చే
త్యలంఘనకానుప్రసక్త్యా.

పరమపూరాసాధనయోరపి కర్తజ్ఞానయో ర్భక్త్యాతుల్యవ త్సరి
గణస్తు లక్ష్మీతన్త్రానురోధేన; తత్రాపితుల్యవత్పరిగణనం చుచన ఉచ
భేదాధీనమ్. పురుషార్థోపాయ ప్రీత్యుద్దేశేనైకస్య కర్తానుమామ్;
కర్తజ్ఞేన ప్రీతిరానముత్పాద్యఫలా సాధయతీతతస్యాభినంది; అస్య
వ్యక్తు విజితాస్తాకరణస్య ప్రథమత ఏవేన్ద్రియనియమనాదా
ప్రవృత్తిః; తజ్జన్యైర ప్రీతి ర్భక్తి ముత్పాద్యసాధయతీతి.

అదనా, అన్తర్గతజ్ఞాన కర్తయోగ సాధ్యాత్తావలోకన
సాధ్యో భక్తియోగః, జ్ఞానయోగసాధ్యాత్తావలోకన ప్రయోజ్య
భక్తియోగః, యదృచ్ఛయా భగవత్కథాదా సజ్జాతశ్రద్ధస్యా
లయ నిర్దానోద్యాన కరిణాది భక్తియోగాఙ్కురభూతి భగవత్కర్త
సాశ్య తదితర విషయనివృత్తిపూర్వక భక్తియోగ ఇతి త్రైవిధ్యా
దుపాయ త్రిత్వస్యపదేశః; ఏవమేవహి షట్త్రింశ త్సహస్రికాయాం
షష్ఠశతకోపాస్త్య గాథావ్యాఖ్యానే కర్తజ్ఞాన భక్తియోగానిరుక్తాః.

ఏతేషాం దుష్కరత్వం శ్రియైర ప్రతిపాదితమ్. “దేవదేవ
నతేశక్యం కర్తుంకాలేన గచ్ఛతాకాలోహి కలయన్నేక స్పృతన్ద్రో

అనై దుశ్శక్యశ్చైన్దుమ్ స్వరూపవిరోధికశ్చైన్దుమ్ నిన్దైన్దు శోకావ్వి
నాన వర్జననైక్కుటిన్దు అవనుజ్జైయ శోకనివృత్త్యర్థమాక

భవదాత్మకః । జ్ఞానం సత్వం బలశ్చైన్ద్రియా మాయుస్సై వినికృతైతి ।
అస్తఃకరణ సంస్థాహి వాసనా వివిభాత్స్నికా । తత్త త్కలవశం
ప్రాప్య ఘాతయన్తి శరీరణః । ఉదాసీనో భవానేవం ప్రాణినాం
కర్త కుర్వతామ్ । తత్తత్కలాలానుకూలాని తత్ఫలాని ప్రయచ్ఛసి”
ఇతి, “సత్యముక్త మశక్యాని కర్తాణి కమలాసం” ఇతి భగవతా
వ్యుక్తమ్, అర్జునశ్చహ—“తన్యాహం నిగ్రహామశ్యే వాయోఽప
సుదుష్కరమ్” ఇతి.

“అత్యంత పారతన్యస్వరూపానుచితావైత్తే” ఇతి లోకతో
నగమ్యతే ; నాభవతాంహి స్వరక్షణసాధనవిషయప్రవృత్తిరన్న
త్యన్తాయనాధానామభిమతా; “ ఉదాసీనో భవానేకః ” “యే
సత్వం బలసంరంభః ప్రాణినః పాలయిష్యసి” ఇతి ఇతరవిషయే ప్రప
న్నవిషయేచ భగవతోవిశేషః కథితః; ఫలకాల తారతమ్యమేవ
చాభిమతితారతమ్యం స్పష్టమితి స్వరూపవిరోధితాజ్ఞానఞ్చార్జునస్య
సమ్భావనామాత్రరూపమ్. సహిప్రపత్త్యనదేశాత్ప్రాక్ తన్నిశ్చ
యస్సమ్యవతీతి.

కేచిత్తు—ఉద్దేశ్యత్వేన దేవతాన్తరాభి సద్ధిరాహిత్యం పార
మైకాన్త్యమ్, తత్స్వరూపవిరోధసాధనాన్తరాణామ్, తన్నిష్ఠానాం
సర్వాత్మనాప్రపన్నత్వాభావేన దేవాదీ స్ఫుటియుఃత్వాత్, తన్ని
వృత్తేస్త త్ప్రీతిమన్తరా అసమ్భవేన శరీరభూతదేవతావిశిష్ట భగవ
దుద్దేశేనైవతై ర్నిత్యైవైమిత్తికానుష్ఠానాత్, ప్రపన్నానాన్తు తదు
పలక్షిత భగవదుద్దేశేనైవ తదనుష్ఠాన మితి విశేషాదిత్యాహుః.

“ఇని ఇతు క్కవ్వరుక్కిత్త” ఎన్నలామ్మడియాన చరమోపాయస్తే
యరుభిచ్చెయ్ కైయా లే చరమశ్లోకమెన్ఱు ఇతుక్కు ప్పేరా
యరుక్కి అతు.

విశిష్టత ఫలప్రదత్వమపి స్వతస్త్రి చరమశ్లోకవ్యాఖ్యానే
శోక హేతుత్వేనోక్త మిహానుసంధేయమ్; అత్ర దుష్కరత్వాది జ్ఞాన
సమిత్త శ్లోక స్తత్కాలేజ్ఞునస్య జాతఇతివా, అర్జునవ్యాజేన భగ
వానేన సజ్జాతనిర్వేదాధికారిక ర్తవ్యోపాయముపాదిశదితివా ద్రష్ట
వ్యమ్.

“ప్రసాదనానాం సర్వేషాం శ్రేయసీ శరణాగతిః” ఇశ్యే
తదభిప్రేత్యాహ (ఇని యితి) అత్రశోకవస్తం ప్రత్యుపదేశోక్త్యా
శోకనివర్తక జ్ఞానజనకతాశ్లోకస్యగమ్యతే; సాచ శ్లోకప్రతిపాద్య
స్యోపాయస్య దుష్కరత్వాదిదోషశూన్యత్వే సర్వేషాం సమ్భవతీతి
తత్ప్రియుక్తమేవ సర్వాధికారత్వం వివక్షిత మిత్యాశయేన వరవర
మునిభిస్సుశకత్వాది హ్నోతుత్వేనోపాత్తః.

తత్రచ స్వతస్త్రిచరమశ్లోకవ్యాఖ్యానార్థ పశ్చికాద్యనురో
ధేన శీఘ్ర ఫలప్రదత్వరూపాపిహేతు రనుసంధేయః; అర్థపశ్చికే-
“అశక్తర్క్కుమ్” ఇత్యత్ర విశమ్భానసహిష్ణుప్రాపి వివక్షితాః;
“తోఽన్పరైయే” ఇత్యాద్యాచార్యహృదయ వ్యాఖ్యానానురో
ధాత్; సర్వాధికారిత్వేనైవ స్వరూపానురూపత్వం కథిత ప్రాయ
మితి స్వతస్త్రి చరమశ్లోకవ్యాఖ్యానే తదనుక్తిరీశ్యేతే.

అన్యేతు “సుశకముమాయ్” ఇత్యత్ర ఆవృత్తినిరపేక్షత్వ
స్యాపి వివక్షితత్వాత్, స్వరక్షణోత్తర భావి భగవద్విషయప్రవృత్తి
సామాన్యగత ప్రాప్యతాకత్వ లక్షణం స్వరూపానురూపత్వమవ్యక్త

(౨) ఇతిల్ పూర్వార్థతాల్ అధికారికృత్యత్తై యరుళిచ్చెయ్కితాన్.

ఉత్తరార్థతాల్ ఉపాయకృత్యత్తై యరుళిచ్చెయ్కితాన్.

సిద్ధమ్; సాధనా న్తరనిష్ఠేషు ముక్తాత్మస్వరూపవృత్తిత్వా యోగ్యా
నాంసాధనప్రవృత్తీనాం ప్రాచుర్యాత్ సాధనా న్తరాణాం స్వరూప
విరుద్ధత్వోక్తి రిత్యుక్తమిత్యాహుః; పరమరహస్యత్వోక్తిః దేవా
నాంగుహ్యమిత్యే తదనురోధేన; వేదా న్తసిద్ధత్వోక్తిః ప్రామాణి
కత్వద్యోతనాయ; సతు చరమతాసిద్ధయే; భక్తిసాధారణ్యాత్.

సన్విత్రపూర్వార్థే కిచ్చిత్రై ర్నవ్యత్వేన ప్రతీయతే. ఉత్తరా
ర్థేచ భగవతః ఫలసాధనత్వం ప్రతీయత ఇతి పూర్వోత్తరార్థయోరస
జ్జతిః; విధేయస్యహి ఫలమాకాక్షి తమితి తస్యైవఫలం జ్ఞాప్యమ్.
సచ “ త్వా ” ఇత్యనేన న్యస్తభరతాప్రతీతే ర్భరన్యాసస్య తత్రి
హేతుతాసిద్ధిః ; తథాపి భక్తిశ్లోకానై రూపాయ సర్వపాపేభ్యో
మోక్ష్యన ఇత్యేవ వక్తుముచితత్వాదిత్యత ఆహ (ఇతిలితి); మా
మేకం శరణమితి భగవత ఏవోపాయత్వోక్తే రుపాయప్రవృత్తిప్రతి
బద్ధకా భావమాత్రరూప మధికారికృత్యం భరన్యాసః పూర్వార్థేన
ప్రతిపాద్యతే; ఉపాయకృత్యం ఉత్తరార్థేన ప్రతిపాద్యత ఇత్యర్థః.

అత్ర కేచిత్, అధికారిణః కృత్యమితి తాదర్థ్యరూప సమ్మ
న్ధార్థక వష్టాసమాసః; తథాచాధికారరూపం కృత్యమిత్యర్థః; ప్రతి
బద్ధకాభావతయా ప్రపక్షేస్సిద్ధోపాయాధికారరూపత్వాదిత్యాహుః.

అన్యేషు అధికారశబ్దేన అత్ర మన్త్రోజన్యస్వరూపజ్ఞాన
స్వరూపానురూప పురుషార్థరుచ్యా కిచ్చన్య వ్యవసాయాదిరుచ్యతే;
తద్వృత్తః కృత్యం కర్తవ్యం భరన్యసనమిత్యర్థ ఇత్యాహుః.

యద్యపి నైర్భర్యేణావస్థానమవ్యధికారికృత్యమితి, తస్య మాశుచ ఇత్యత్ర ప్రతిపాదనాన్న పూర్వాధే కృత్స్న మధికారి కృత్యం ప్రతిపాద్యతే; నచోత్తరాధేన కృత్స్నన ఉపాయకృత్యమ్; తథావ్యధికారికృత్యే ప్రధానాంశస్య పూర్వాధేన కథనాదుత్తరాధే భూయోభిః పదై రుపాయకృత్యకథనాత్, మాశుచ ఇత్యస్యప్రారబ్ధ నివర్తన తాత్పర్యగ్రాహకత్వాచ్చైవముక్తమ్.

ఏతదభిప్రాయేణైవ “శోకోధికారః, శోకనివృత్తిః ఫలమ్” ఇతి స్వతస్య చరమశ్లోక వ్యాఖ్యానోక్తిః; శోకనివృత్తిరిత్యస్య-శోకనివృత్తిద్యోత్యా సకలానిష్ఠనివృత్తిరిత్యర్థాత్; నిర్భరత్వానుసన్ధానరూపాతు శోకనివృత్తిః - “అధికారికృత్యశేషత్వైయుమ్” ఇతి ప్రతిపాదితా;

నచ, ప్రపన్నస్య యావత్ఫలప్రాప్తి నిర్భరత్వానుసన్ధానం కార్యమ్; ప్రాక్ శోకాభావే అనధికారిత్వవత్, పశ్యాచ్ఛోకే ఫలా సిద్ధిరితి స్వీకారే “సకృదేవ ప్రపన్నస్య” ఇత్యాదివిరోధః; విశ్వాస విశేషణ మహత్త్వస్య యావత్ప్రాప్తి విశమ్భదశాయాంబాధాభావమాపతయా, తదభావే “తథాపునామ విసమ్భాత్” ఇతి ప్రపత్తి నిష్ఠాహాని కథనాత్, ఫలవిశమ్భస్వీకారాత్; అతఏవ ప్రపన్నం న కథ్యదపి శరణ్యజహాతీత్యుక్తే ర్బుద్ధిపూర్వానుస్థాపి సర్వశబ్దార్థతయా వ్యాఖ్యానస్యచ న విరోధః.

పశ్యాచ్ఛోకే న ఫలసిద్ధి రితివాక్యం స్వీకృతోపాయతా నస్తరం శోకే ప్రపత్తినిష్ఠాహాన్యా ఫలవిశమ్భా భవిష్యతీతివాక్యేన వ్యాఖ్యాతమ్; ఉపాయకృత్యే ప్రధానాంశస్యోత్తరాధేన కథనాదేవ త్యాగి స్వీకారసమ్పాదనస్యాప్రపాయకృత్యకోఽ రమ్యజామాతృ

జేవై రస్తర్భావితస్య పూర్వార్థగజైకశబ్దావగత స్వీకారానుపాయ
తాద్యోత్యత్యే పుస్త్రారథ పైమౌసాయ కృత్య ప్రతిపాదకత్వ
కఙ్గనమ్.

సచ ప్రజేత్యనేన అధికారికృత్యస్య, మోక్షయిష్యామి త్యనే
నోపాయకృత్యస్య, మాశుచ ఇత్యనేనాధికారికృత్య కేవలస్యచ ప్రతి
పాదనే విశిష్యాస్యశ్లోకస్య మాశుచ ఇతి క్రియాపద మిత్యుక్తి
ర్విరుధ్యత ఇతివాచ్యమ్.

మూలమస్తద్వియాభ్యా మేవావశ్య జ్ఞాతవ్యానాం స్వరూ
పోపాయ పురుషార్థానాం జ్ఞాపనాత్కి మనేనేతి శజ్కా నివార
ణార్థం తథోక్తేః; మాశుచ ఇత్యనేనహి సుకరత్వ సకృత్కర్త
వ్యత్వా శుకారిత్వాదిప్రయుక్తం సకలేతరోపాయ వైలక్షణ్యం
ద్యోత్యతే; తథాచైతద్దాపనార్థమేవ చరమశ్లోక ఇతిఫలితమ్;

ప్రపత్తివిధాయకతయా చరమశ్లోకస్యసార్థక్యమ్, “ఇశ్లోకమ్”
ఇత్యాదినోక్తమ్; యద్యపి మస్త్రబలాదేవ విధిరాక్షేప్తా శక్యః;
తథాప్యాక్షేపతః ప్రాప్తాదితిన్యాయా ద్విశిష్ట స్వీకారాసిద్ధి ప్రసక్తా,
చ్యుశ్లోక ఆవశ్యక ఇతిబోధ్యమ్; భాట్టమతరీత్యా పునావశ్యేష్వభి
ప్రాయరూపాయాః ప్రేరణాయా ఏవ విధ్యర్థత్వాశ్రయణేనాస్యశర
ణ్యాభి మతిప్రకాశకత్వాక్తి రిత్యాహుః.

అథవా, అస్తేమాశుచ ఇత్యస్యామ్నానాత్, సత్స్వప్యనే
కేషు క్రియాపదేషు శోకనిన్యతావేవ తాత్పర్యా గమ్యతే. తథాచ
అర్జునా శ్వాసనమాత్ర తాత్పర్యకస్య శ్లోకస్యాస్య కథం ప్రపదన
తాత్పర్యకత్వ మిత్యాశజ్కాయా మాహ (శ్లోకత్తుక్కిత్యాది)

(3) అధికారిక్కు కృత్యమావతు-ఉపాయపరిగ్రహమ్.

క్రియాపదశబ్దేన సమాప్తిపదం లక్ష్యతే; సర్వం వాక్యం క్రియా
యాం పరిసమాప్యత ఇతిహ్యహుః; తాత్పర్య మిత్యన్తేన గ్రన్థేన
పరిసార్థం చోద్య మభ్యుపగచ్ఛతి. ఇశ్లోకమిత్యతః ప్రాక్ “ఆకి
లుమ్” ఇతి పూరణీయమ్; “ఇన్ద్రశ్లోకముమ్” ఇతిపాతః; ఇన్
దిత్యనేన “అశోచ్యా నన్వశోచః” ఇత్యుక్తా ద్యధావస్థితాత్మోపదేశ
నివర్త్యాబ్ధివధనిమిత్తా చ్ఛేదాదా సురసర్గాన్తర్భావనిమిత్తాచ్చ
“మాశుచ స్సమ్మదం దైవీమ్” ఇత్యుక్తినివర్త్యాచ్ఛేదాచ్చ వ్యాప్తి
త్తిస్సూచ్యతే.

సనునాస్తికిశ్చిదధికారిణః కర్తవ్యమ్; “తస్యైవబోధోన్యా
సాఖ్యః” ఇత్యాదిసాప్రపత్తే స్సమ్మన్త జ్ఞానరూపతావగమాత్;
వాక్యమాత్రేణసిద్ధత్వాదేవహి ప్రపత్తి సిద్ధోపాయ ఇత్యుచ్యతే.

నచైవం శరణావ్రజేత్వాది విధ్యనుపపత్తిః; తద్విజ్ఞానస్య,
యాగస్థవనీతాం పృథివీ విధీత్యాది వదీశ్వరో మోక్షోపాయిత్యే
తద్దాపన మాత్రపరత్వాత్; విధాయకత్వే విధేరిష్టసాధనత్వ బోధ
కత్వేన ప్రపత్తే రుపాయతాప్రసక్తాత్, “విహిలాయ ఉపాయాస్తే”
ఇత్యుక్త్యాప్రపత్తేరప్యపాయ కోట్యన్తర్భావే త్యాజ్యతా ప్రస
క్తాచ్చ; అతః పూర్వాధే అధికారికృత్యం ప్రతిపాద్యత ఇత్యయుక్త
మత ఆహ (అధికారిక్కు కృత్యమావతిత)

“సకృదేవహి శాస్త్రార్థః కృతోయం తారయేన్నరమ్”
“ప్రపత్తిం తాం ప్రయజ్జీత” ఇత్యాది ప్రమాణ బలాత్కర్తవ్యేన
ప్రపత్తిః; తస్యా స్సమ్మన్తవిషయకత్వ మప్యన్తీతినమ్మన్తజ్ఞానతావాదః;

(౪) అవై సాజ్ఞమాక విధిక్రితాన్.

విధేశ్వ కృతినాధ్యతా మాత్రమర్థః. ఇష్టప్రయోజకత్వ మాత్రకం
వా విస్యర్థః.

సచైవం యాగాదేరుపాయత్వా సిద్ధి ప్రసజ్గః; తత్తోపాయా
స్తగాధావే సోపస్థితస్య యాగాదే స్తథాత్వ కల్పనాత్; అత్రతు
భగవత ఏవైసాపాయత్వ బోధనేన విశేషాత్; “విహితాయ ఉపా
యాస్తే” ఇత్యుక్తచ సాధారణ చోదనాచోదితానామేవ నిషేధః;
సతు విశిష్య విహితానామ పీఠిభావః; ఉపాయ పరిగ్రహః- అనిష్ట
నివృత్తిపూర్వకేష్ట ప్రాప్తై రవ్యవహితోపాయత్వేన స్వీకారః;

యద్యపి గోప్యత్వవిరణమేవైవంరూపతయా స్వతంత్రచరమ
శ్లోకవ్యాఖ్యానే ఉక్తమ్; తథాపి గోప్యత్వస్వరక్షకతామాత్రరూప
త్వాత్, భరిన్యాసావయవపరసమ్బద్ధాపాదనాశసంవలనేన తస్యోపా
యతా ప్రార్థనారూపత్వాత్, స్వసమ్బద్ధ త్యాగస్య తదజ్ఞత్వమవి
రుద్ధమ్; స్వప్రవృత్తి నివృత్త్యధ్యవసాయాత్క స్వసమ్బద్ధ త్యాగ
పూర్వక భగవదేకోపాయత్వా ధ్యవసాయరూపాహి భరిన్యాసః.

ననుద్వయే పూర్వఖణ్డే “శరణంప్రపద్యే” ఇత్యనేనైవ కర్త
వ్యభాగస్య ప్రతిపాదితత్వాత్, ఇహాపి శరణంప్రజేష్యే తావతైవా
లంతత్రాహ (అత్యైతి). అజ్ఞమ్-అవయవః.

నచ భరిన్యాసావయవస్య త్యాగస్య పూర్వికాలీనత్వా
భావాల్ల్యబసజ్గతిః; తత్పద్ధాన్యైకదేశత్వస్యైవ తదవయవ రూప
త్వాత్; అత్ర ప్రత్యక్షపాదా విత్యాదావివ క్త్వాప్రత్యయ బలా
దుపాయాంతర త్యాగోజ్ఞత్వేన బోధ్యత ఇతి సంపరమునయః.

తత్ర యద్యపి క్త్వాప్రత్యయో నవిధ్యేకాంతః; నవాజ్ఞత్యే
శక్తః; తథాపి స్వరసతత్త్వక్త్యైక్యరూపం నమానకర్తృకత్వం క్త్వయా
బోధ్యతే; అసమ్భవేతు శక్తినుదైక్యమ్; అజ్ఞప్రధాన భావానన్వ
క్రియాస్థలేచ సాజ్ఞస్య చిక్షీతత్వాత్ శక్త్యైక్యం సమ్భవతీతి “వాజ
పేయ సేష్టా” ఇత్యాదావజ్ఞత్వ సిద్ధిస్తాన్నికైరుక్తా.

క్త్వాంతార్థక్రియాయాశ్చ సమభివ్యాహృత ధాత్వస్తరోప
స్థాస్య క్రియావిశేషణత్వ నియమా ద్విశిష్టాన్వయస్యచ స్వారసి
కత్వాద్విశేషణేపి విధ్యన్వయప్రతీతిః; కారవప్రసక్తాద్విశిష్టాన్వయ
స్వజ్యత ఇతిచేత్, తర్హి “సోమేయజేత” ఇత్యాదావపిసోమో
ఽవిధేయస్యైత్; నియమతస్సోమస్య ప్రాప్త్యభావాత్ పాక్షికాను
వాదావత్తే ర్విశిష్టస్య విధానమితిచేదత్రాప్యశక్త్యా కలిపయ ధర్మ
త్యాగమాత్ర ప్రాప్తావపి న సర్వత్యాగప్రాప్తిః.

విద్యాగతమేవ నిరవశేషత్వం సర్వశబ్దోపక్రితి సర్వాసాం
తాసామశక్త్యాత్యాగః ప్రాప్త ఇతిచేత్, ఏవం తర్హ్యనువాదబలేన
ప్రధానభూత భక్తియోగాశక్తే శేవాధికారత్వా వగమాత్, గురౌ
కర్మయోగాద్యుపాయే నకల్పింపి ప్రవర్తేత. ఉపాయసంసర్గైచాసి
ప్రాయశ్చిత్తవిధానమ్.

“త్యజధర్మమ్” “తస్మాత్త్వముద్ధవోత్సృజ్య” ఇత్యాదిషుచ
త్యాగవిధిఃప్రతీతిః; శతానినూక్తౌచైతదుపబృంహణభూతాయాంవిధిః
ప్రతీయతే. త్యజేత్సానన్వయానుకూలవ్యాపారశక్తస్య అశక్తౌ
లక్షణాస్యాత్; స్థితస్త్యమితి పదాధ్యాహారశ్చదోషః, అతః పూర్వే
క్తేషు పక్షేష్వన్వయము పక్షమాశ్రిత్య విధిత్వ స్వీకారవిశ్రాంతిః.

(గీ) రాగప్రాప్తమాన ఉపాయద్దానే వైధమానాల్ కమక పుర్తిగ
హిక్తైక్కు ఉడలాయరుక్కుమ్.

యద్యపి, “ఏవమ్భూత మత్తైజ్జర్యపాప్త్యపాయతయా”
ఇత్యాది గద్యగ్రంథే త్యాగస్యానువాదః ప్రతీయతే. తథాపి ప్రపత్తే
సాన్విత స్త్రీమాత్రజ్ఞాపనార్థో విధిసిద్ధస్య చామ్నార్యాదినిమిత్తస్య వా
ఉపాయాంతరా సమ్బంధస్య తత్రానువాద ఇత్యవిరోధః,

నను, శక్త కారుణికవిషయ శరణాగతేః ఫలసాధనతాయా
లోకే దర్శనాత్, శరణవరణస్యోపాయతా నిశ్చయే సుకరత్వా
దినా స్వతపవ తత్రప్రవృత్తిశ్చ భవిష్యతీతి కిం విధినేత్యత ఆహ
(రాగేతి). భక్త్యాదివిధిప్రతిరోధేనానుమితే రప్రామాణ్య శక్త్యా
కశ్చిత్తతయా సతతోరుచితిప్రవృత్తిస్సమ్భవతీతి విధే రుపయోగ
ఇతిభావః.

ఏవం తత్రత్రలోక దృష్ట్యవవర్ణనం విధిప్రవృత్తి ప్రతిబంధ
కాయోగ్యతా నిశ్చయ నిరాసకతయా; యథా. “సానుక్రోశే
సమర్థే ప్రపదనమృషిభిస్సమైర్వతే భీష్టసిద్ధ్య లోకేష్యే తత్ప్రతీతం న
చవిమతి రిహప్రేక్ష్యతే క్వాపితస్త్రే । తస్మాత్తైముత్యసిద్ధం భగ
వతితు భరన్యాస విద్యానుభావమ్” ఇతి.

కేచిత్తు, ప్రపత్తిస్తావత్ స్వతః ఫలరూపా; “శాశ్వతీ మమ
సంసిద్ధిః” ఇతివచనాత్; స్మర్యతేచ తస్యా అనువర్తమానాయాః
ఫలరూపతా “స ఏవోపర్యపర్యస్య” ఇత్యాదినా; అస్య - పరమా
త్మనః, ప్రపన్నస్యవా; తథాచరాగప్రాప్తత్వం కైజ్జర్యరూపతయా
సుఖరూపతయావాస్వతః ప్రాప్తత్వమ్; అగ్రేచైకశబ్దేన స్వీకారా

నుపాయతాద్యోతనే కర్తృప్రవృత్తి ర్నన్యదిత్యా శబ్దాయాం
రాగ ప్రాప్తమితి వక్ష్యతే; తదనురోధేనాఽత్రాప్యయ మేవాన్ధో
వాచ్యః.

ఏవంభి “రాగప్రాప్తస్తానే ఉపాయమాక వైధమానాత్”
ఇతియోజనియమ్; ఇతే ఇతిహిప్రసిద్ధిః; పితౄపహతిసాధనత్వేన విహి
తస్య క్షీరపానాజేః దృష్టాంతత్వం నూచయతి; తత్రచరాగతః
ప్రాప్తిస్సత్తో భోగ్యతయైవ; వైధత్వభాస్పిపాయతయా జ్ఞాప్యమాన
త్వమ్. ఇహాపి వ్యాజతయా జాప్యమానత్వం వైధత్వమ్; నత్యతేచ
“ఇతుతాన్ సర్వముక్తిప్రసక్త పరిహారార్థమ్” ఇతి వ్యాజత్వమ్;
ఏవంభిప్రోపాయ శబ్దోవ్యాజపరిః.

అథవా సిద్ధోపాయపరిః; రాగప్రాప్తత్వం తాదృశస్వవిషయ
స్వీకారకత్వమ్; వైధత్వమపిస్వీకారద్వారకమ్; ఉపాయతయా అజ్ఞా
తజ్ఞాపన విషయత్వరూపస్య తస్య భగవతిసమ్భవేపి “అత్యైసాగ్రమాక”
ఇత్యాదినా స్వీకారగతస్య వైధత్వస్య ప్రస్తుతత్వాత్, తత్సరత్వ
మవధార్యతే; తత ఏవ వరపరమునీనాం క్షీరదృష్టాంతకథనమ్;
ఇదం స్వీకుర్వితివిధిప్రయుక్తత్వఇతివచనభాస్పిపపద్యత ఇత్యాసూః,

అథ ప్రతిపదం వ్యాచిఖ్యానుః ద్వయావయవ ఖణ్డయో
శ్లోకావయవార్థద్వయం వివరణ మితిసూచయన్ పదసంఖ్యాయా
(ఇతిత్ పూర్వార్థమితి). ఉత్తరార్థస్తు పదపట్కరూప మితి వరదా
చార్యాః; “యదాహు రుత్తరోత్తరం పదద్వైగుణ్యంప్రప్తస్యమ్”
ఇతి; నచమాజ ఉపపదత్వాన్నిత్యసమాస శ్మజ్జనీయః అతిజీతి
నిషేధాత్. పదపఞ్చకమితి రమ్యజామాత్యజేనాః.

(౬) ఇతిల్ పూర్వార్థమ్ ఆటుపదమ్.

సహేతి యోగవిభాగాత్ పర్యభూషదిత్యాదివత్సమానః ;
నాస్తీత్యేకంపదమిత్యాది వ్యవహారదర్శనాదితితదాశయః; ఉభయ
ధాపిన దోష ఇత్యభిప్రాయేణ ఉత్తరార్థ పదసంఖ్యానోక్తా. వస్తుస్తు
స్వతస్త్రివదాభిప్రాయ ఏకాదశపదత్వవ్యవహారః; తేప్రాగ్ధాతోరిత్యా
దినా ప్రయోగనియమే అనుశిష్యమాణేపి హీనపదానాం ప్రయోగ
నియమశ్చాస్త్రేణ క్రియత ఇతి పతజ్జలి నోక్తమ్.

అతఏవ స్వతస్త్రి చరమశ్లోకవ్యాఖ్యానాదౌ త్యాజ్యత్యాగ
ప్రకార స్వీకార్య తద్గతస్వీకారోపయోగిగుణజాత తన్నైరపేక్ష్యో
పాయభావ స్వీకారస్వీకృతోపాయగతకార్యోపయోగిగుణజాతాఽధి
కారిప్రాప్తివిరోధి తద్విమోచన నైర్భర్యాణి చరమశ్లోకేనోక్తా
నీళ్ళేకాదశానామథానా ముపసంహరఃకృతః.

అతఏవ వ్యరసరమునిభిరపి అనన్తరం చరమపద ముపాదత్తే
మాశుచఇతీ త్యవతారితమ్. ఏవం విచ్ఛిద్యవత్తుమర్హాణాం
వ్యాఖ్యేయూనా మేకాదశత్వ మత్రాభిప్రేతమ్; ఆద్య విశేషణేన
“సర్వధర్మా స్పరిత్యజ్య” “సర్వపాపేభ్యః” ఇత్యాదౌ వ్యాఖ్యేయాం
శాధిక్యేపినాధిక్య ప్రసక్తిః.

ఏవం “చతుర్విధ పదేచాత్ర ద్వివిధస్యార్థనిర్ణయః । క్రియతే
సంశయోత్పత్తే ర్నోపసర్గ నిపాతయోః । తయోరథాభిధానేహి
వ్యాపారో నైవవిద్యతే । యదర్థద్యోతకౌ తౌతు వాచకస్సవిచా
ర్యతే,” ఇతి కుమారిలోక్తరీత్యా చాదిషు పరితస్య మాజోనిపా
తత్వేన ద్యోతకతయా శుచిత్యవ్యవస్థైవ శోకప్రతిపేధాభిప్రాయత్వం
మాజీ సమభివ్యాహా గేణేత్యేకాదశపదవ్యవహార స్సమజ్ఞానః.

(౭) సర్వధర్మాన్-ఎల్లాధర్మజ్ఞై యమ్,

(౮) ధర్మమావతు-ఫలసాధనమా యిరుక్కు మతు.

“మికుతుక్కు వాచకమానపరి యెన్నిట” ఇత్యత్ర వాచక శబ్దాద్యోతకపరః; నిపాతావాచకా ఇతి పక్షమాశ్రిత్య పదార్థద్వయ సానగ్ధబోధకతాలక్షణం వాక్యత్వం రహస్యత్రయసారే నూ శుచ ఇత్యస్య తత్రతత్రవ్యసహాయతే.

పదాంతరా ఘటకత్వేనతి సుప్తిజన్యతరాంతర్వరూపపక్షత్వ మాదాయ వివరణత్వోపయికం ద్వైగుణ్యముపపాద్యమితి ద్రష్ట వ్యమ్;

సర్వేషాం ధర్మాఇతి దేవతాంతరారాధన రూపాధర్మాఉచ్యత ఇతిమతం నిరాకర్తం వ్యాచప్తే (ఎల్లాధర్మజ్ఞై య మితి).

ధర్మిప్రతియోగినాం ధర్మాణాం సేవాభిధాన మిత్యాహ(ధర్మ మావతితి). అతాకిక శ్చేవసతీతిపూరణీయ మిత్యభిప్రాయేణ “ధర్మ మావతు-శాస్త్రజ్ఞోణ్ణు అతీయవేణ్ణియిరుక్కుమ్ పురుషార్థ సాధనమ్” ఇత్యుక్తం రహస్యత్రయసారే; ఫలసాధనతామాత్రస్య భోజనాదివ్య తిప్రసక్తత్వాత్; రమ్యజామాతృదేవగ్రంథేతు శ్చేనాదివారణాయ “సత్ వత్తియాక” ఇతి విశేషణ ముపాత్తమ్; బలవదనిష్టానను బధితాచ అత్రసమ్యక్త్వమ్.

వస్తుతస్తు-అదృష్టద్వారక ఫలసాధనత్వం ధర్మత్వమ్; అదృ ష్టత్వ-లాభసాధనీభూత భగవత్ప్రీతిః; ఫలమపి భగవత్ప్రీతిజమితి; త్రయీసృష్టా ఇత్యాచార్యోక్తే; ఏవత్వముక్తైః ప్రపన్నైశ్చ యికి మాణానాం గన్గుశబ్ద పాచ్యత్వసేవనాన్తి; తేషాం స్వాతంత్ర్యేణ

పురుషార్థభూత భగవద్వీతి సాధనత్వాత్; శాస్త్రైక సమధిగ
మ్యాతు పురుషార్థసాధనతా ప్రపన్నకృత్యేష్వస్తీతేషామపి త్యాగ
స్సాన్నిధితి తద్వారణాయ తత్పక్షేక్షేత ఆశ్రయణీయ ఇతి, చోదనా
లక్షణోద్ధోధర్మఇతి జైమిన్యుక్తం లక్షణమాశ్రిత్య స్వత స్త్రచరమ
శ్లోకవ్యాఖ్యానే ధర్మశబ్దోవ్యాఖ్యాతః.

తత్ర యద్యపి చోదనాశబ్దస్య చుదప్రేరణఇత్యతో వ్యుత్ప
న్నస్య ప్రవ ర్తకత్వవాచితయా అనుష్ఠేయతయాజ్ఞాపితత్వమ్ - ధర్మ
శబ్దార్థ ఇతి పర్యవసానాత్ సిద్ధ ధర్మవాప్తిః; జైమినినాతుస్వనిరూ
పిత ధర్మమాత్మం లక్షితమితి శ్రితప్రకాశికాయాంస్ఫుటమ్.

నచాత్ర త్యాజ్యధర్మేషు సిద్ధధర్మస్యా నన్తర్భావేనక్షతిరితి
వాచ్యమ్; తదన్తర్భావే నచాతుర్విధ్య కథనవిరోధప్రసక్తాత్; తథా
పితత్రసిద్ధ ధర్మశబ్దేన తద్విషయ స్వీకారఉచ్యతే; భగవద్గతోపాయ
భావసమ్క్రమణేన ప్రపత్తా పుపాయతయా వ్యపదేశవత్స్వీకారగత
ధర్మత్వ సమ్క్రమణేన భగవతిధర్మత్వ వ్యపదేశోభాక్త ఇతి జైమి
నేరాశయ ఇతి తద్గ్రంథప్రవృత్తేః.

అతఏవ సిద్ధ ధర్మోనామ పరమధర్మస్వీకారఇత్యుక్తమ్ ;
అస్మింశ్చపక్షే సాధారణ చోదనాచోదితానాం సర్వేషాం త్యాగో
విధీయత ఇతి, నస్వీకారస్యాజ్ఞానుపాలనస్యవా త్యాగప్రసక్తః.

నచైవం విహితధర్మోనామ “క్రియమాణం న కన్తై చిద్య
దధాయ ప్రకల్పతే,” ఇత్యుక్తరీత్యా నిష్కారణ ప్రత్యవాయ
ప్రయోజకీభూతాభావ ప్రతియోగ్యనుష్ఠానోధర్మఇతి గ్రన్థవిరోధః;
తస్య “అహరహస్సన్ధ్యాముపాసీత” ఇత్యాది చోదనా చోదితోప

(౯) ఇష్టుచ్చిల్లుకిఱ ధర్మశబ్దమ్-దృష్ట ఫలసాధనజ్ఞతై చ్చిల్లుకై
యన్తిక్కే మోక్షఫలసాధనజ్ఞతై చ్చిల్లుకిఱతు.

లక్షకత్వాత్; “క్రియమాణం న కస్యేచిత్” ఇత్యాది వచనోదా
హరణం “శృణుధ్వం పరమంకర్మ ద్వివిధం త దిహోచ్యతే” ఇతి
వచనాత్ ప్రవృత్తినివృత్తి ధర్మాతిరిక్తో ధర్మఏవనాస్తీతి శజ్కావా
రణార్థమ్; అర్థశబ్దేనచ అత్ర సాక్షాత్పురుషాభిలషితం ఫలంవివక్షిత
మితి సన్ధ్యాదీనాం పాపక్షయ సాధనత్వేన నవిరోధః.

సచైవమక్సానాం ప్రధానోపకరణ సాధనానామ్, అక్రియావ
దిత్యనేన వారణాదనుష్ఠేయత్వాప్రాప్తావపి, ఉపాయకోట్యనంతరాభి
వాత్త్యాగోపిన ప్రాప్నోతీతివాచ్యమ్, సాధ్యాభావ ఇతిన్యాయేనైవ
తత్త్వాగసిద్ధేః; ఏవంశ్చనిత్యానా ముపాయాంతర యోగ్యతాపాదకత
యానుష్ఠానం సాధ్యాభావన్యాయేనైవ నివృత్తమ్; ఉపాత్తదురితక్ష
యార్థ మనుష్ఠానమ్, “తమంశం నైవ కురీష్వత” ఇతి నిషిద్ధమ్; ప్రప
త్తేస్తు నయోగ్యతా పాదకాపేక్షైతి “ప్రపత్తేః క్వచిదప్యేవమ్”
ఇత్యాదితోవగమ్యతే;

అతోలోక సజ్జిహాదిజన్య భగవత్ప్రీత్యర్థతయైవ ప్రపన్నా
నాం తదనుష్ఠానమితిసిద్ధ్యతి; ఏవంశ్చ పుష్పనైర్న రనుష్ఠీయమానా
నాం కర్మణాం స్వాసాధారణ విధ్యనుగుణత్వేపి క్వచిద్విధ్యతి
క్రమోక్తిః ప్రతిపదోక్త ప్రాయశ్చిత్తాభిప్రాయేత్యేకే. “మన్నిమిత్ర
కృతం పాపమ్” ఇత్యాది వదాపాత ప్రతీత్యభిప్రాయేత్యపరే.

నన్వత్ర స్వరసతస్సర్వేషామేవ భోగమోక్షసాధనానాం
త్యాగే ప్రతీయమానే కథమాచార్యైః “మత్ప్రీత్యర్థ తయామ

యోక్తమఖిలం సన్త్యజ్య” ఇతి వ్యాఖ్యాతమ్: తత్రాహ (ఇజ్ఞుచ్ఛొల్లుకీఽపితి)

దృష్టశబ్దేనాత్ర దృష్టసజాతీయత్వాత్ స్వగ్రాద్యపి సజ్జలహ్యతే. యథా “అచైతన్యహార్యోజనస్య సర్వోపలిప్సంతః” ఇత్యత్రప్రకరణా త్ప్రకృతానామేవ ర్విజాం భక్షణం విధీయతే. తథా త్రాసమ్భవాత్తత్ర సర్వశబ్దస్య సజ్జోచః; “సర్వేభ్యః కామేభ్యః” ఇత్యాదాచ “నాన్యః పద్ధాః” ఇత్యాది నిషేధానురోధేన సజ్జోచ ఆవశ్యక ఇతి ప్రకరణాదరః;

సత్విహ కిచ్చిన్నిదాన మస్తీతివాచ్యమ్; “యామిమాం పుష్పితామ్” ఇత్యాదినా ఆదావేవ దృష్టఫలసాధనానాం నిషిద్ధత్వాత్, స్వీకారాజ్ఞానుసాలనాదీనాం త్యాగాసమ్భవేన సజ్జోచస్యావశ్యకత్వాచ్ఛ;వస్తుతః సర్వశబ్దస్య పృథగర్థతాయా వక్ష్యమాణత్వాద్ధర్మశబ్దస్య ప్రకరణా న్తోక్షసాధనపరత్వ ముచితమ్.

ఏతేన స్వాగ్రాన్వయి తావచ్ఛేదక రూపావచ్ఛిన్నాన్విత ప్రకాస్తత త్తద్ధర్మావచ్ఛిన్నేషు యావత్స్వేన సర్వపదస్య శక్త్యా చైత్రోదధిభుంక్తే, మైత్రోఘృతమ్, విష్ణుమిత్ర సర్వమిత్యాదౌఘృతత్వ దధిత్యాది ప్రకారక బోధసమ్భవేపి కర్మయోగత్వాదీనాం త్యాగాన్వయితావచ్ఛేదకత్వేనా ప్రకృతతయా సర్వపదాస్త త త్తద్ధర్మప్రకారక బోధసమ్భవః.

అతోత్రస్వసమభివ్యాహృత పరార్థతావచ్ఛేదక వ్యాపక యావత్త్వవైవ సర్వపదేన ప్రతీత్యా కర్మయోగాదిమాత్ర పరామర్శ ఇతిశక్యం వక్తు మిత్యపాస్తమ్. ధర్మశబ్దస్య ధర్మవిశేషపర

(౧౦) అనైతాన్ శ్రుతిస్మృతివిహితజ్ఞాన్ పలవాయిరుక్తై-
యా లే బహువచనప్రయోగమ్ పణ్ణకిఱతు.

త్వాత్, సర్వశబ్దస్య ధర్మగతియా వత్త్వా బోధకత్వాద్వా; దీపేతు-
శ్రుతిస్మృతిచోదితం భోగమోక్షరూపేష్టోపాయమభిధత్తే ధర్మశబ్ద
ఇత్యుక్తమ్; తత్ర భాగశబ్దః-సలాంతరాగ్ర ప్రపత్త్యభిప్రాయః; తత్త-
త్పురుషార్థసాధనత్వేన భగవచ్ఛరణవరణం యుక్తమేవేతి పూర్వ
గ్రన్థానుసారాత్.

సన్వేనం “నాహువేదైర్న తపసా” ఇతి భగవతో భక్తి
మాత్ర లభ్యత్వాభిధానాత్, మోక్షసాధనస్య భక్తియోగలక్షణస్య
ధర్మస్వైకత్వా ద్బహువచనానుపపత్తిః; నచ సద్విద్యాద్యుపాసనా
భేదాత్ ద్బహువచనమ్. తథాపి “కర్తామ్యపాయాన్” ఇత్యాచా
ర్యవచనాసంజ్ఞతేః; తస్య పరమనిశ్చేయస సాధనభూతాన్ కర్మయోగ
జ్ఞానయోగ భక్తియోగా నితీ భాష్యానుసారిత్యా దిత్యత ఆహ
(అవైతానితి)

అత్రవిద్యాభేదకృతం బహుత్వం బహువచనేనాభిధీయత ఇతి
రహస్యత్రయసార రమ్యజామాతృదేవగ్రన్థయో రవిశిష్టమ్. పురు-
షోత్తమవిద్యా-వతారరహస్యజ్ఞానదేశవాస నామనష్కర్తనాదిభే-
దోపి గృహ్యత ఇతి రమ్యజామాతృదేవగ్రన్థే అధికమ్. తదనుసా-
రాచ్చ భక్తియోగజ్ఞాన మిత్యత్ర బహువచనానేన విగ్రహో వివ-
క్షితః.

స్వతస్త్రి చరమశ్లోకవ్యాఖ్యానేతు ధర్మశబ్దేన సాక్షాన్తోక్ష-
సాధనీభూతా భక్తిరభిధీయతే. బహువచనేన అజ్ఞసాధనాన్యచ్యున్న
ఇత్యుక్తమ్. రహస్యత్రయసారేతు సర్వశబ్దేన సపరికరతా వివక్ష్య

తత్త్వక్తమ్. వరదాచార్య దీపకార ప్రభితిభిస్తు సర్వశబ్ద సమభివ్యా
హృత పదార్థగతా శేషత్వపరఞ్చి, తత్రధర్మశబ్దోభక్తిపరః; బహు
వచనం తద్గతబహుత్వార్థకమ్; సర్వశబ్దః కపిజ్జాలాధి కరణన్యాయేన
ప్రతి త్వే పరిశ్రవసానంవారయతి.

సర్వశబ్దేనై వవాసేక శేషత్వేసిద్ధే బహువచనం సాధుత్వార్థ
మిత్యేనయు క్తమ్; బహువచనస్య ప్రకృత్యర్థగత బహుత్వబోధకతా
ప్రకృత్యే, సర్వశబ్దస్యచ సమభివ్యాహృత పదార్థగతకార్యనిర్వ
చిత్వేన ధర్మశబ్దార్థ వ్యతిరక్తాభిధాయకత్వా సమ్యువాత్,
కేమాపిక్షా నాం సర్వశబ్దేనగ్రహణా కేమాం బహువచనేనేతి వ్యవధా
నుపప త్తేశ్చ.

యదికర్మాదీనామపి స్వాతంత్ర్యేణైవ మోక్షసాధనతా,
తదా ధర్మశబ్దేనైవ కేమాం గ్రహణంస్యాత్; కిం బహువచనేన;
ధర్మశబ్దస్య మోక్షోపయోగిమాత్ర పరత్వేచ తతఏవ నిత్యనైమి
త్తికానా మపిగ్రహణసిద్ధే, కిం సర్వశబ్దేన; బహువచనానర్థక్య మభి
ప్రేక్ష్యైవ పరాశరభట్టపాదైః, “మత్ప్రకృత్యర్థతయా మయో
క్తమభిలం ధర్మమ్” ఇతి శ్లోకే బహువచనం త్యక్తమితికేచిత్.

అత్రాహుః;-సత్యం బహువచనం న స్వాతంత్ర్యేణాథాన్తరా
భిధాయకమ్; తథాపి ధర్మశబ్దేనైవ సాక్షాత్పరమ్పరా సాధారణ
సాధనపరత్వే అత్పర్యగ్రాహకంతత్. సచ విద్యాభేదమూదాయైవ
తదుపప త్తేర్నతాత్పర్యగ్రాహకతా; “మద్భక్తిం లభతేపరామ్”
“భక్త్యాత్వసన్యయాశక్యః” ఇత్యాదిషు సర్వాసామపి విద్యానాంప్రీతి
రూపాపసంపాదవిచ్ఛిన్నస్య ప్రతిసంతానత్వరూపైకధర్మావచ్ఛిన్నతయా
ఏకపచనాన్త నిగ్రేశ్యత్వ దిక్కునేన ఇహాచితన్తాత సద్ధిశే అన్తరూప్యా

యవకవచనేనైవ నిర్దేశస్యాచితత్వాత్, “యవతాన్త త్వఘోహిత్యా
కర్తజ్ఞాన క్రియాత్మకాన్” ఇత్యాదిష్యాన్ నిర్దేశేషు బహువచనాన్త
మోక్షసాధన పథికశబ్దస్య కర్తాదిపరతాదర్శనాచ్చ, భక్తిమాత్ర
పరత్వే సాధారణ ధర్మశబ్దేన తద్బోధనవైయథ్యాచ్చ.

నచైవం బహువచనానగత్యతాదవస్థ్యమ్; తదభావే రుచి
రూప భక్తిత్యాగవారణాయ ధర్మశబ్దస్యానశ్యకత్వాత్, బహువచ
నేన సత్వే తేనైవ విద్యాభేద వివక్షాసమ్భవాత్, ఏవం ధర్మశబ్దమా
త్రసత్వేమోక్షావ్యవహితసాధనభక్తిమాత్రపరతాకదాచిత్సాన్యదితి
బహువచనేన వ్యవహితా వ్యవహితసాధన సాధారణ్యం ధర్మశబ్దస్య
బోధ్యతే; ఏతదభిప్రాయకస్వతంత్ర చరమశ్లోకవ్యాఖ్యానగ్రంథః; కర్త
జ్ఞానయో ర్వ్యవహితసాధనత్వే నిరూఢో మోక్షోపాయ వ్యవహార
శ్చాస్తేషితి ముఖ్యతుల్యతా.

నిరూఢస్థలే గౌణముఖ్య విభాగోనాశ్రీయత ఇత్యేవహి వ్యవ
దేశవద్భావవచనం ప్రత్యాఖ్యాతమ్; సర్వశబ్దస్తు అవయవకా
త్సంఖ్యపితరతఙ్గతి సర్వోఘటశ్చేత్తత్కేకఘటతాత్పర్యకవాక్యే
దృష్టమ్; ఉక్తం “సర్వస్య ద్వే” ఇత్యత్ర కైయటేన అవయవ
కార్తృత్వేన యథా సర్వపటోద్గఙ్గతి. ఇహతు పర్యాదీనాం విశిష్టా
ర్థానాం కార్యత్వేనోపాదానాత్ ద్రివ్యప్రకారక కార్తృత్వేన సమ్భ
వాదవయవ కాత్సంఖ్యవృత్తిసర్వశబ్ద ఇతి. తత్ర సర్వశబ్ద సమ
భివ్యాహృతశబ్దస్య తదవయవేషు లక్షణేత్యేకే.

సర్వశబ్దస్యైవ సర్వావయవాచ్ఛిన్నే లక్షణేత్యన్వే; సమభి
వ్యాహృతపదార్థవ అవయవావయవవిసాధారణ ధర్మావచ్ఛిన్నే
లక్షణాయాం తాత్పర్యగ్రాహకం తదిత్యపరే; సర్వభా సర్వశబ్దస్యా

(౧౧) అవై యావన-కర్మజ్ఞాన భక్తియోగజ్ఞానమ్, అవతారరహస్య జ్ఞానమ్, పురుషోత్తమవిద్యై, దేశవాసమ్, తిరునామసమ్మార్తనమ్, తిరువిశ్ క్కెరిక్కై, తిరుమాటై యెడుక్కై తుడక్కమాన ఉపాయబుద్ధ్యా శేయ్యమవై యమ్.

స్తీతి కర్తవ్యతాబోధానుకూలతా; దృశ్యతే హ్యేకస్వైవ నానా పదార్థసమ్మేషే ప్రతీయోగినామంశవ్యవచేశః; జ్ఞానంధర్మ్యంశే ప్రమాద, రజతాంశే అప్రమేతి, విశిష్టస్యచ విశేషణాంశఇతి స్ఫుటం భాష్యాదిషు. క్రియాయాశ్చనామ కోన్యోన్యోభవితుమర్హతి, అన్తరేణేతి కర్తవ్యతాం కరణవిశేషణీభూతామ్; తత్రాద్యే, అజ్ఞేనామపి త్యాగావబోధాయయుగపద్వృత్తిద్వయ విరోధస్యాదోషత్వ మాస్థేయమ్.

నచేహ విద్యాకారైస్స కర్మజ్ఞానాదిభేదేనసర్వప్రకారాః ధర్మానితి ప్రకారకారైస్సైవావృత్తినమ్భనః; నావయవకారైస్స పరతా; యథాహి, పరేర్వర్జన ఇత్యాదా వ్యక్తిబహుత్వేన ద్రవ్యకారైస్సైవసమ్భవేపి, ఉద్దేశ్యతావచ్చేదకావచ్చేదేనవిధేయాస్వయాదేవ తల్లాభాదతిరిచ్యమాన సర్వశబ్దో సతత్పరఇత్యాశ్రీయతే. ఏవ మిహాపి యత్కించైద్విద్యాత్యాగస్య సర్వసాధారణ్యాదనుష్ఠానవిధాయత్కించైద్వ్యక్తుపాదానేన తాస్మాద్ధర్మిన్వృత్తాపపి త్యాగవిధౌ సర్వప్రాప్తిర్దాంసభక్షణం వర్జయేదిత్యాదావవసిద్ధేః.

“తత్రధర్మాః పరిత్యజ్యసర్వానుచ్ఛావచాక్షకాన్” ఇతిసర్వ త్యాగశ్చ విద్వద్భిరీతి ప్రస్తుతస్య సర్వశబ్దస్య ఉచ్ఛావచాక్షకానిత్యనేన వివరణాచ్చ సర్వశబ్దోఽవయవకారైస్సైవపరః ప్రతీయతే. సచోచ్ఛావచాక్షకార్థస్య సర్వశబ్దస్య విశేష్యధర్మశబ్దసాపేక్షత్వా

తృమాసానుపపత్తిః. సర్వశబ్దస్య ద్రవ్యకారస్య పరత్వేప్యక్త
దోషాత్ ప్రకరణాదేవ విశేష్యలాభాన్న సాపేక్షత్వ మిత్యుక్తమ్.

“మత్ప్రప్యర్థ తయామయోక్తమ్” ఇత్యత్ర తు “విమృ
శ్యైతదశేషేణ యథేచ్ఛసి తథాకురు” ఇతి మోక్షార్థప్రవృత్తి
విషయత్వేన కర్మాద్యస్య తమస్యాభిధానా త్తద్రూపైక్యాభిప్రాయే
జ్ఞైకవచనం ప్రయుక్తమ్. మోక్షసాధనతయా ప్రమాణ బోధి
తత్వమేవహి బహువచనాంత ధర్మశబ్ద బోధ్యతాయాం ప్రయోజ
కమ్; సత్వ వ్యవహితసాధనత్వ మపీత్యుక్త పదస్యభావః.

యత్తు తత్వదీపే సర్వశబ్దస్య పార్థగర్థదూషణమ్; తత్త్వతీ
యః షోభిప్రాయేణ; నచ తత్పక్షే సర్వశబ్దస్య తాత్పర్యగ్రాహ
కత్వాత్, కారస్యమేవ సర్వశబ్దార్థఇత్యసజ్జతమితివాచ్యమ్.
సమానాధికరణ సమాసలాభాయైవ స్వార్థపరస్యాపి తాత్పర్యగ్రాహ
కతా, అవిరోధాదిత్యాహుః, బహువచన వివక్షితత్వేనేత్యాదిదర్శ
నాద్యో జనాంతరమేవ తత్రదర్శిత మిత్యన్వే; యోజనాంతరాభిధి
త్యయా ప్రవృత్తాని యోజనాంతర దూషణాని దృశ్యాని ప్రాచాం
న పరస్పరవిరోధసమ్బాదకాని.

ఏతేన స్వతస్త్రి చరమశ్లోకవ్యాఖ్యానే ధర్మశబ్దః - చోదనా
లక్షణధర్మపరఇత్యుక్తేః, విస్తృతరహస్యే చోదనాలక్షణార్థ
పరత్వే ధర్మశబ్దస్య సిద్ధ ధర్మసాధారణ్యాభావ ప్రసజ్గ ఇతి దూష
ణకథనాత్మ్యాగస్య స్వరూపత్యాగరూపత్వే దీపారోపణా దీనామపి
త్యాగప్రసక్తాత్, ఉపాయత్వ బుద్ధిత్యాగ ఏవోచ్యత ఇతి విస్తృత
రహస్యోక్తేః, ఉపాయత్వ బుద్ధిత్యాగే నిజకర్మాదిధర్మస్తస్య
బుద్ధిత్యాగ విశిష్టస్యానుష్ఠేయతా ప్రసక్తాత్, స్వరూప త్యాగఏవ

త్యాగశబ్దేనోచ్యత ఇతి స్వతస్త్రి చరమశ్లోకవ్యాఖ్యానే దూషణా
న్మిథోవిరోధ ఇతి నిరస్తమ్. యోజనాభేదేపి తాత్పర్యవిషయాభూ
తాఽర్థభేదాభావాత్;

ఏవం మోక్షసాధనత్వేన ప్రచురవ్యవహారవిషయాణాం
బహువచసేన తద్యోగ్యతాపాదకానాం సర్వశబ్దేన గ్రహణమితి వ్యవ
స్థాపపత్తిః; స్మృతిశబ్దేన శ్రుతిమూలకప్రమాణసామాన్యం వివక్షి
తమ్; తానేవధర్మాదర్శయతి (అవైయావన వితి) “కర్తృజ్ఞాన భక్తి
యోగజ్ఞానమ్” ఇత్యసేన “కర్తృసాక్ష్యాదయశ్చాస్మై రుపాయత్వేన
దర్శితాః” ఇతి వరదాచార్యోక్తిః ప్రత్యభిజ్ఞాప్యతే.

యోగశబ్దః ప్రత్యేకం సమృద్ధ్యతే. లక్ష్మీతన్త్రానురోధేన
కర్మణ స్సంయమశబ్దార్థజాతీయానాం దీపారోపణాదీనాం పృథగ్వ్య
పదేశః; కర్తృయోగాదీనాం పృథగుపాయతయా భాగవతే వ్యవ
దేశోద్భవ్యతే; “యోగాస్త్రయో మయాప్రోక్తా నృణాం శ్రేయో
విధిత్సయా । జ్ఞానం కర్తృచ భక్తిశ్చ నోపాయోన్యస్తి కుత్రచిత్ ।
ఏవమేతాన్త యోద్విష్టా ననుతిష్ఠతి మేవథః । క్షేమంవిదన్తి యథ్ఞా
నం యద్భిష్మా పరమంవిదః । య ఏతాన్త త్పథోహిత్యా కర్తృజ్ఞాన
క్రియాత్మకాన్ । క్షుద్రా కామాంశ్చలైః ప్రాణై ర్జుషన్త స్సంస
రన్తితే” ఇతి; అధికారి భేదశ్లోకః.

“నిర్విణ్ణానాం జ్ఞాన యోగోన్యాసినా మిహకర్తృసు । తేష్వ
నిర్విణ్ణచిత్తానాం కర్తృయోగస్తు కామినామ్ । యదృచ్ఛయా మత్స
థాదౌ జాత శ్రద్ధస్తు యః ఘమాన్ । న నిర్విణ్ణోనాతి సక్తో భక్తి
యోగోన్య సిద్ధిదః” ఇతి; అత్రజ్ఞానయోగశబ్దేనైవ సద్విద్యాదీనా
మపిసజ్గ్రహః; భక్తియోగశబ్దస్తు సంయమపరః; కామినా మితి
యోగానుగుణమనో నైర్మల్యరహితానా మిత్యర్థః; కర్మణశ్చ భక్తి

జ్ఞానాన్యతరవ్యాపారాత్కతోక్తాః. “అస్మిన్లోకే నర్తమానస్స్వధర్మ
స్థోఽనఘశ్శుచిః | జ్ఞానం విశుద్ధమాప్నోతి మద్భక్తిం వాయదృచ్ఛయా |”
ఇతి; ఏతదభిప్రాయే డైవౌక్తమ్; “నర్తాశ్రమవతాం ధర్మఏవ ఆచార
లక్షణః | ఏష మద్భక్తియుక్తోహి నిశ్చేయసకరః పరః” ఇతి, “కర్మజైవ
హి సంసిద్ధి మాస్థితాః” ఇతి కర్మ స్వతస్ప్రసాధనత్వేనోక్తమితి కృష్ణ
పాదనూక్తౌ స్వతస్ప్రశబ్దో జ్ఞానయోగ నైరపేక్ష్యపర ఇతివదన్తి.

సర్వం కర్మేత్యాదే రన్తరతజ్ఞాన కర్మయోగే జ్ఞానప్రాధా
న్యపరత్వేన భాషితస్యాపి స్వాధికారివిషయే జ్ఞానప్రశంసాపరత్వ
మపి సమ్భవతీ త్యభిప్రాయేణ కర్మసాధ్యజ్ఞానపరతోక్తాః; “ఉభాభ్యా
మేవ పతౌభ్యామ్” ఇత్యత్ర అగ్నికోటిప్రవిష్టార్చనాదిసహకృత
జ్ఞానరూపభక్తిర్వివక్షితేత్యాశయేన కర్మజ్ఞానసముచ్చయే ప్రమాణ
తయోదాహరణమ్; భక్తేర్న బహువచనలభ్యత్వం ధర్మశబ్దేనైవ
భగవత స్తల్లాభసమ్భవాదితి జ్ఞాపయితుం కర్మజ్ఞాన సహకృతత్వం
భక్తివిశేషముపాత్తమ్.

అతఏవ స్వతస్ప్రచరమశ్లోకవ్యాఖ్యానే బహువచనార్థప్రద
ర్శనే భక్తియోగోన్మోక్షః; అవతార రహస్యచింతన సహకృతా
యాశ్చభక్తేః ప్రారబ్ధ నివృత్తిపూర్వక మోక్షసాధనతయా కేవల
భక్తితః పృథగభిధానమ్. ఏతచ్చ భక్తో శక్తానామపి విశమ్భాత్
మత్వాదేవ కేమాశ్చిత్ప్రపత్త్యనుష్ఠానమితి శక్తావారణాయ తత్వ
జ్ఞానమాత్రరూపాయా అపి పురుషోత్తమవిద్యాయా భక్తిసాధ్య
ప్రీతిజనకత్వవత్ “ససర్వవి ద్భజతిమామ్” ఇత్యాదినా ప్రతిపాద్యత
ఇతి భాషితత్వా త్ప్రశంసార్థమపి తస్యా మోక్షసాధనతోక్తే
జ్యేతావతా తదుక్తిః.

యావల్లబ్ధంతావన్నుద్రితమ్.

శ్రీవీరరాఘవ గురజేనహః.

